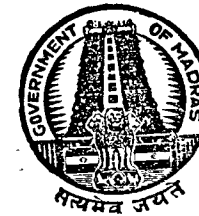

D
N211.31 N59
N60.22
61284

Issued—3-8-1959

2863

**MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

THURSDAY, 19TH MARCH 1959

VOLUME XXII—No. 1

CONTENTS

	PAGES
I Questions and Answers	1-23, 37-39
II Discussion re answering of starred questions	24-25
III Announcements—	
(1) Recommendation of the Business Advisory Committee ..	25
(2) Committee of Privileges	25
IV Privilege Motion re publication of an incorrect report in the 'Mail'	25
V Voting on Demands for Grants for the year 1959-60—cont.—	
Demand VIII—Irrigation	26-85
Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation	
VI Papers laid on the table of the House	86

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1959

Legislature (Assembly) Department
Madras

PRICE, 37 naye Paise]

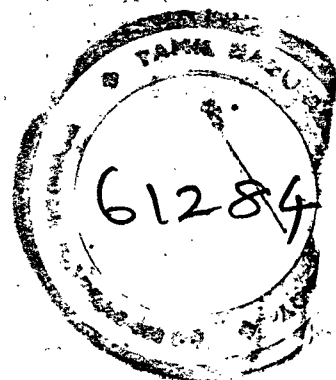
2863

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FIFTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

19th to 21st, 23rd to 26th, 28th and 30th March 1959.

Volume XXII (Nos. 1 to 9) TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Thursday, 19th March 1959.</i>	
I Questions and Answers	1-23
II Discussion <i>re</i> answering of starred questions	24-25
III Announcements—	
(1) Recommendation of the Business Advisory Committee ..	25
(2) Committee on Privileges	25
IV Privilege Motion <i>re</i> publication of an incorrect report in the 'Mail'	25
V Voting on Demands for Grants for the year 1959-60— <i>cont.</i>	
Demand VIII—Irrigation	26-85
Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation	
VI Papers laid on the table of the House	86
<i>Friday, 20th March 1959.</i>	
I Questions and Answers	91-116 186-189
II Voting on Demands for Grants for the year 1959-60— <i>cont.</i>	
Demand XXII—Industries and Cinchona	116-185
Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development. }	
III Papers laid on the table of the House	185
<i>Saturday, 21st March 1959.</i>	
I Questions and Answers	191-211 280
II Discussion <i>re</i> admission of Short Notice Questions	211-213
III Voting on Demands for Grants for the year 1959-60— <i>cont.</i>	
Demand IV—Forest Department	213-245
Demand XXXV—Capital Outlay on Forests	

Saturday, 21st March 1959—cont.

III Voting on Demands for Grants for the year 1959-60—cont.

Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Ex-	} 245-279
penses	
Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes ..	

IV Papers laid on the table of the House	279
--	-----

Monday, 23rd March 1959.

I Questions and Answers	281-302 393-397
II Announcement <i>re</i> Message from the Governor	302
III Government Motion—Election of members to the House Committee for the financial year 1959-60	302
IV Presentation of further Demands for Grants for the year 1959-60	303
V Demands for Grants for further expenditure for the year 1958-59	303-315
Demand I—Land Revenue Department	315
Demand III—Stamps Administration	315
Demand IV—Forest Department	315
Demand V—Registration Department	315
Demand VI—Motor Vehicles Act Administration	316
Demand VII—General Sales-tax and Other Taxes and Duties Administration	316

Tuesday, 24th March 1959.

I Questions and Answers	399-421 485-495
II Announcement <i>re</i> Election of members to the Committee on Estimates	421-422
III Modification to Regulation 13 of the regulations issued under the Madras Village Panchayats Act, 1950	422
IV Voting on Demands for Grants for the year 1959-60—cont.	
Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Government Works	423-483
V Government Bill—The Madras Appropriation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 4 of 1959)	483-484
VI Paper laid on the table of the House	484

Wednesday, 25th March 1959.

I Questions and Answers	497-526 591-592
II Point of order <i>re</i> admission of Adjournment Motions during the Budget Session	520-522
III Statement <i>re</i> fire in Srirangam temple	522
IV Announcement <i>re</i> Bills passed by the Council	522

Wednesday, 25th March 1959—cont.

V Modification to Regulation 13 of the regulations regarding the classification, recruitment, etc., of the Executive Officers of the Panchayats issued under the Madras Village Panchayats Act, 1950	523-524
--	---------

VI Voting on Demands for Grants for the year 1959-60—cont.

Demand XXV—Civil Works—Works	} 524-572
Demand XXVI—Civil Works—Establishment, Tools and Plant	
Demand XL—Capital Outlay on Civil Works	
Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid	572-590

VII Papers laid on the table of the House	590
---	-----

Thursday, 26th March 1959.

I Questions and Answers	593-643
II Calling attention to the strike by merchants dealing in perishable articles	643
III Presentation of the report of the Committee on Estimates	643
IV Voting on Demands for Grants for the year 1959-60—cont.	
Demand XVII—Medical	} 644-707
Demand XVIII—Public Health	
Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health	
V Voting on further Demands for Grants for the year 1959-60—	
Demand I—Land Revenue Department	707
Demand II—Excise Department	708
Demand IV—Forest Department	708
Demand VIII—Irrigation	708
Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff	708
Demand XI—Elections	700
Demand XII—District Administration and Miscellaneous	709
Demand XV—Police	709
Demand XVI—Education	709
Demand XVII—Medical	710
Demand XVIII—Public Health	710
Demand XIX—Agriculture and Fisheries	710
Demand XX—Animal Husbandry	710
Demand XXI—Co-operation	711
Demand XXII—Industries and Cinchona	711
Demand XXIII—Harijan Uplift	711
Demand XXIV—Labour including Factories	711
Demand XXVI—Civil Works	712
Demand XXXII—Community Development Projects	712
Demand XXXIII—Road Transport Schemes	712
Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation	713
Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health	713
Demand XLI—Capital Outlay on Transport Schemes	713
VI Papers laid on the table of the House	713

	PAGES
<i>Saturday, 28th March 1959.</i>	
I Questions and Answers	731-752
II Announcements—	
(1) Bill passed by the Council	752
(2) Receipt of amendment to the Madras Gramdan Villages Bill, 1959	
(3) Guillotining of remaining Demands	
(4) Messages from the Governor	
III Calling attention to the Hindi question paper in the S.S.L.C. Public Examination, March 1959	752-753
IV Voting on Demands for Grants for the year 1959-60— <i>cont.</i>	
Demand XLIII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading	754-806
Other Demands V, VI, VII, I, XIII, XIV, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XLII, XLIV	806-809
V Government Bill—The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959.	809
VI Papers laid on the table of the House	809
<i>Monday, 30th March 1959.</i>	
I Condolence resolution on the death of Sri Kala Venkata Rao ..	825-826
II Questions and Answers	826-855
III Announcements <i>re</i> —	
(1) Nomination of Council Members to associate with the Committee on Estimates of Legislative Assembly ..	855
(2) Election of eleven members to the House Committee ..	908-909
(3) Nomination of members to the Committee on Subordinate Legislation	909
(4) Nomination of members to the Committee on Government Assurances	909
IV Adjournment motions <i>re</i> redressal of grievances of merchants dealing in perishables	855-856
V Point of information <i>re</i> disturbance at Royapettah Police station	856-858
VI Calling attention to closure of Ilmenite factory at Manavala-kurichi	857-858
VII Presentation of the report of—	
(1) The Committee on Government Assurances	858
(2) The Committee on Estimates	858
VIII Government Motion—Draft rule amending Schedule V of the Madras District Municipalities Act, 1920	859-860
IX Government Bills—	
(1) The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 5 of 1959)	860-904
(2) The Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) N	910-925 950-965
X Statement <i>re</i> the disturbances at Royapettah on 28th March 1959	904-908
XI Papers laid on the table of the House	926
Index	967-1030

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, the 19th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. D. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Introduction of Tamil in Judicial Administration

* 11 S.N.Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have taken any decision in regard to the introduction of Tamil in the Judicial Administration in the light of the recommendation made in the report of the Law Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that the Law Commission has cautioned the State Government to go slow with the introduction of the regional language in judicial administration and also shove this problem for another twenty years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I had no time to study the Law Commission's report. But as far as our linguistic policy is concerned, we have already come to a decision, and we propose to implement it.

SRI A. A. RASHEED: May I know, Sir, whether the Government propose to abide by the recommendation of the Law Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I stated already that I had not studied the report. I do not think I can give any commitment that I am going to implement all the recommendations of the Law Commission.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, when do the Government propose to implement the linguistic policy which has been decided upon by them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If the hon. Member has been following the answers I have given in this House, he will be aware that we have appointed an Implementation Committee. Also I have given a detailed account of the various steps which we are taking for the implementation of our linguistic policy.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what is the policy of this Government as far as law courts are concerned regarding the language to be used? Do not the Government think that the introduction of Tamil would be a very difficult affair in the light of the Law Commission's report?

[19th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member is aware that in the mufassal courts, even in the District Courts, most of the arguments are advanced only in the regional language, namely, Tamil, and cross-examination is done in Tamil. Only the recording of evidence is done in English and the judgment is delivered in English. We will have to consider how far this can be changed. But as I stated, we have already formulated a phased programme of adoption of Tamil at the various levels, and we propose to stick to it.

MR. SPEAKER: May I suggest that we take up the short notice question 14 also? It is a question by Sri A. A. Rasheed on the same subject.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

Report of the Law Commission

* 14 S.N.Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Union Government have asked for the opinion of the Government on the Report of the Law Commission on Judicial Administration;

(b) if so, whether a copy of the reply sent by this Government will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) No reply has yet been sent. The Commission's report has just been received and is under examination.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact, Sir, that the Law Commission report has criticised the appointment of magistrates in our State as having been made on considerations other than merit?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: All sorts of allegations have been made by the Law Commission which are not warranted by facts. As a matter of fact with reference to the appointments to the Supreme Court and the High Court, the Union Law Minister has already made a statement on the floor of the Lok Sabha. Sometimes when these Commissions are appointed, they make all sorts of allegations without reference to facts at all.

SRI A. A. RASHEED: May I know, Sir, the steps taken by the Government to make justice cheaper and quicker, as recommended by the Law Commission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This is always being attended to by the Government.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, apart from the allegations made by the Law Commission, may I know whether the Government will implement its recommendation to reduce the stamp fee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have just stated that the report has been received and is under consideration.

[19th March 1959]

SRI K. VINAYAKAM: Sir, are there any recommendations by this Law Commission with which our Government agree?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, we have already stated that we have not studied the report.

SRI A. A. RASHEED: Sir, do the Government propose to raise the age of the High Court Judges in accordance with the recommendation of the Law Commission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have just stated that the report is under examination. It is not possible to answer this question. The hon. Member himself is not quite well aware of the exact recommendation of the Law Commission. As a matter of fact, from what I have seen, the recommendation is that the age should not be raised.

Tidal Bore at Dhanushkodi

* 12 S.N.Q.—**SRI A. A. RASHEED AND SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a tidal bore flooded Dhanushkodi on 21st February 1959; and

(b) if so, the extent of damage caused to the buildings?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) Except that about 200 houses were flooded with sea water, which drained off subsequently, there was no loss of human life and damage to property was negligible.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know whether the Government paid any compensation to the affected people?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I think there was no damage. So, no compensation was given.

SRI A. A. RASHEED: Sir, what are the steps taken by the Government to prevent such damages in future?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Government of India are taking the necessary steps to prevent damage.

Utilization of "Pambaiyar River Waters"

* 13 S.N.Q.—**SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR:** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the State Government are carrying on any correspondence with the Kerala Government for holding a meeting between the two States to discuss the utilization of "Pambaiyar River Waters;" and

(b) if so, when the meeting is expected to take place?

* Expunged as ordered by the Chair.

[19th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இதைப் பற்றிப் பின்னால் பேசப்படுமா? இந்தப் பேச்சு வெற்றியாக இந்தத் திட்டம் அமுலுக்கு வருமானால் எத்தனை ஏக்கரா நிலம் பயன் அடையும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நிச்சயமாகப் பேசப்படும் என்று கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு மாகாண சர்க்காரும் பேசி நல்லதொரு முடிவுக்கு வந்தால் இதனால் 2 லட்சம் ஏக்கரா பலன் அடையும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : பம்பையாறு மட்டும் அல்ல கோரள ராஜ்யத்தில் ஓடுகிற எல்லா நதிகளையும் பற்றிப் பேசி அவற்றைப் பயன்படும்படியாகச் செய்துகொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நமக்கு என்ன என்ன நதிகள் பயன்படும் என்று பார்த்துத் தான் அவைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது பயன் உடையதாக இருக்கும்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : மின்சார விசை இதனால் கிடைக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மின்சார விசையும் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சத்து இருபத்தேழாயிரம் கிலோவாட் கிடைப்பதாக இருக்கிறது.

Krishna, Pennar rivers

* 810 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கிருஷ்ணா, பெண்ணாறு நதிகள் சம்பந்தமாய் நம் அரசாங்கத்திற்கும் ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கும் இடையே சமரசம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

(ஆ) அதன் பலன் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b). There is no question in regard to the Pennar that is under dispute between this Government and the Andhra Pradesh Government. As for the Krishna river, the direction of the waters of this river along with those of the Godavari is under the active consideration of the Southern Zonal Council.

SRI A. VEDARATHNAM : ஆந்திர மாகாணத்திலிருந்து இந்தத் தண்ணீரை நமக்குக் கொடுப்பதற்காக அவர்கள் நம்மிடத்திலிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது சமீப காலத்தில் சாத்தியமாகக் கூடும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நம்மிடத்திலிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்படி எதிர்பார்ப்பது நல்லது தான் என்று சொல்ல விருப்புகிறேன். ஏற்கெனவே அந்த மாகாண முதன் மந்திரி அவர்கள் தண்ணீர் கொடுத்த உதவி செய்வதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சீப் என்ஜினியர் இதைப் பரிசீலனை செய்து சொன்ன பிற்பாடு ஜோனல் கவுன்சிலில் ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பின்னால் அது கவனிக்கப்படும்.

[19th March 1959]

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that this diversion of the Krishna river will solve the Andhra Government's flood problem and our food problem?

MR. SPEAKER : The hon. Member must ask the Andhra Government. How can the Hon. Minister answer this question?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், கிருஷ்ணா நதித் தண்ணீர் சம்பந்தமாக முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலிருந்தே பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்று வருகிறது அல்லவா? அவர்கள் அந்த தண்ணீரைக் கொடுக்கச் சம்மதிக்கிறார்களா? அந்தத் தண்ணீரைப் பெற இன்னும் எத்தனை வருஷ காலம் பிடிக்கும் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மட்டும் அல்ல. ஏற்கெனவே அந்த மாகாண மக்களும் இந்த மாகாண மக்களும் ஒன்றாக இருக்கும்போது, இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கு ஒரே சர்க்கார் இருக்கும்போது இப்பொழுது உள்நாட்டு மந்திரியாக இருக்கும் பக்தவத்சலம் முசுலியார் அவர்கள் இந்தக் கிருஷ்ணா, பெண்ணாறு திட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். இது பலவித திட்டத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. நர்திகொண்டா திட்டம், புலிச்சிந்தலாத் திட்டம் என்ற பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஜேனல் கவுன்சில் மூலமாக கிருஷ்ணா, கோதாவரி திட்டத்தை நிறைவேற்ற முயற்சி நடந்து வருகிறது.

SRI S. LAZAR : சார், இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிய முடிவு எடுக்கக் காலதாமதம் ஆவதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆந்திர மாகாண சீப் என்ஜினியர் இதைப் பற்றி ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தக் கிருஷ்ணா நதியின் தண்ணீர் ஆந்திராவில் உள்ள பல ஜில்லாக்களில் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை இந்தப் பக்கம் திருப்பிவிட வேண்டுமென்று சொன்னால் கோதாவரித் தண்ணீர் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்தக் கிருஷ்ணா, கோதாவரித் திட்டத்தை அமுலாக்குவது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இதைப் பற்றிக் கேள்வி போடுவதால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. என்ஜினியர்கள் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகு ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் பிரச்சனை என்ன எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டுமென்பதை பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதைப் பற்றிக் கேள்வி போடுவது இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண உதவுவதற்கு உதவாது. சில சமயங்களில் சங்கடங்களை ஏற்படுத்திவிடும் என்று அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Untouchability

* 811 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to the Unstarred question No. 8, placed on the Table of the House on 24th March 1958, whether the decision taken by the Government to broadcast a drama or dialogue over the All-India Radio every month in order to give publicity to the provisions of the Untouchability (Offences) Act of 1955, has since been implemented?

[19th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : No, Sir.

As difficulty is felt in furnishing the necessary materials to the All-India Radio in the form of a drama or dialogue, the Director of Harijan Welfare has since agreed to arrange for the monthly broadcast in the form of straight talks.

SRI M. JAGANNATHAN : நாடகம், சம்பாஷணை மூலமாக திண்டிவனம் குற்ற சட்டத்திற்கு விளம்பரம் செய்ய என்ன கஷ்டம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கஷ்டம் ஒன்றும் இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது திண்டிவனம் ஒழிப்பு பற்றிப் பேச ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. பின்னர் "டயலாக்" எழுதி அதை நடிக்க ஆட்கள் கிடைத்தவுடன் அதற்கான வேலை துவக்கப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMI : பிரசாரம் செய்வதன் மூலமாக திண்டிவனம் ஒழிப்பு விடுமா? பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்தால் தான் திண்டிவனம் ஒழியும் என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களில் பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் திண்டிவனத்தவர்கள் என்று தான் கருதிக்கொண்டிருந்தார்கள். பொருளாதாரத்தில் முன்னேறிவிட்டால் மட்டும் திண்டிவனத்தை ஒழித்து விட முடியாது. மனமாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்.

Assignment of house-sites for Harijans in Erode taluk

* 816 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation in November 1958 regarding the assignment of house-sites to the Harijans in the Erode taluk, Coimbatore district; and

(b) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Collector of Coimbatore is examining the need for providing house-sites to Harijans in Vellaraveli and other places in Erode taluk. He is also taking steps to assign poramboke lands wherever available.

Highways Department

* 817 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARALAYAR): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether all the divisions of the Highways Department have implemented the orders contained in G.O. No. 1657, Public Works, dated 6th June 1958; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) Does not arise.

19th March 1959]

Marandai channel, Tenkasi taluk

* 821 Q.—SRI T. VELUCHAMI: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை ஜில்லா தென்காசித் தாலுகாவில் மாறுநதைக் கால்வாயை மராமத்து செய்ய உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) ஆம் என்றால், எப்போது மராமத்து மேற்கொள்ளப்படும்?

(இ) அதற்கு உத்தேச மதிப்பு எவ்வளவு?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) In 1959-60.

(c) Rs. 80,000.

SRI T. VELUCHAMI : சென்ற பருவ மழையின் போது இந்தக் கால்வாய் மராமத்து செய்யப்படாத காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டு மாறுநதைக் குளம் பெருகவில்லை. ஆதலால், இந்த வருஷ பருவ மழை காலத்திற்குள்—அக்டோபர் - நவம்பர் மாதத்திற்குள் இந்தக் கால்வாயை மராமத்து செய்யும் காரியத்தைத் துரிதப்படுத்த தயவு செய்து மந்திரியவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : 1959-60க்குள் நிச்சயமாக ரிப்பேர் செய்யப்படும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : 1959-60க்குள் மராமத்து செய்யப்படும் என்று மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது பயிர் செய்ய தடையாக இருக்கிறது. இதற்காக எவ்வளவு கூடிய சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நடவடிக்கை எடுத்து அதை மராமத்து செய்ய முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கவனிக்கிறேன்.

Welfare of Scheduled Tribes

* 822 Q.—SRI S. LAZAR (on behalf of SRI P. G. MANICKAM): கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலிருக்கும் மலை ஜாதியார்களில் (Scheduled Tribes) நலவுரிமைக்காகச் செலவிடப்படுவதற்காக 1958-59-ம் வருஷத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) எந்தெந்த தாலுகாவிலே எந்தெந்த இடங்களிலே என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்பட எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Rs. 1,50,711.

(b) A statement ^a is placed on the table of the House.

Nomadic tribes

* 823 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—
If so, whether any survey or study about nomadic people was an overbridge recently in the State;

THE HON.

அதற்கு ரொம். ^a Printed as Appendix I on page 87 infra.
தாலும் அதைப்.

[19th March 1959]

(b) if so, what are the types of the people that are found; and

(c) whether 'Narikuravan' and 'Kuruvi Kuravan' (நரிக் குறவன், குருவிக் குறவன்) found in the State belong to this State or to the adjoining States?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir. The Government of India, have recently set up a Committee to make an inquiry into the living conditions of the nomadic tribes and make recommendations for their welfare. The Committee is now touring this State.

(b) & (c) The findings of the Committee are awaited.

SRI S. LAZAR : சார், இந்தக் கமிட்டியில் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நபர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I want notice.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள நரிக் குறவர்களும், குருவிக் குறவர்களும் அண்டையில் உள்ள ராஜ்யங்களைச் சேர்ந்தவர்களா என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்திய கமிட்டியார் "அந்த நரிக் குறவர்களும், குருவிக் குறவர்களும் எங்கிருந்து வந்தவர்கள்? அவர்களுடைய பூர்வாதாரம் என்ன?" என்பது பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டுள்ளதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பூர்வாதாரம் பற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இருக்கக்கூடிய ஆட்களுக்கு எவ்வளவு உதவி செய்யமுடியும் என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய மத்திய சர்க்கார் கமிட்டி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மற்ற இனத்தவர்களை விட இந்த இனத்தவர்கள் ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் உணர்வார்களா? அவர்கள் வீடு இல்லாமல் நாடோடிகளாகத் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இடங்களில் அவர்களுக்காக வீடு கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலமாகவும், தொழில்துறையில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவதன் மூலமாகவும் அவர்களை முன்னேற்றச் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே அவர்களுக்காகச் சில இடங்களில் காலனிகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கத்தினர் அவர்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவுக்குச் சென்று பார்த்தால் இதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

SRI K. VINAYAKAM : மத்திய அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தக் கமிட்டியானது நம்முடைய மாகாணத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து ஆராய்ச்சி செய்யும்போது நம்முடைய சர்க்கார் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க நிச்சயித்திருக்கிறார்களா? ஏதாவது ஒரு அறிக்கை நம்முடைய நோக்கங்களை தெரிவிக்கும் முறையில் சமர்ப்பிக்க இந்த Public

THE HON. SRI P. KAKKAN : அது பற்றி என்னிடம் இல்லை. கேட்டுப்பார்த்துப் பதில் சொல்லுகிறேன்.

[19th March 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : பக்கத்திலுள்ள ஆந்திர மாநிலத்தில் நாயி ப்ராமின் என்ற ஒரு ஜாதியினர் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலும் அந்த ஜாதியினர் இருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனிக்கேள்வி கேட்டால் அதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

Most Backward Classes

* 828 Q.—**SRI V. ARUNACHALA THEVAR** (on behalf of **SRI M. A. B. ARUMUGHASAMY**) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received the mahazar, dated 21st July 1957, presented on behalf of "24-Manai Telungu Chettians" of Palni taluk requesting the Government to substitute the words "Telungupatty Chetty" found in the list classified as "Most Backward Classes" by the word "24-Manai Telungu Chettiar"; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Government decided not to make any change in the list of Most Backward Classes.

SRI K. RAMACHANDRAN : சார், இந்த "மோஸ்ட் பாக்கவார்ட் க்ளாஸஸ்" என்ற "க்ளாசிபிகேஷனை" எடுத்துவிடவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் தாக்கீது அனுப்பி இருக்கிறார்களா? அப்படி என்றால் "மோஸ்ட் பாக்கவார்ட் க்ளாஸஸ்" என்பது எடுத்துவிடப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பொருளாதாரத் துறையில் இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது நல்லது. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

Bridge across Goddar

* 829 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal to construct a vented causeway or an overbridge across the river Goddar near Pernambut in the North Arcot district?

THE HON. SRI P. KAKKAN : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that traffic comes to a stop during the monsoon since the river is not fordable? If so, will the Government reconsider the decision and construct an overbridge?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கே பாலம் கட்டுவதானால் அதற்கு ரொம்ப ஜாஸ்தி ரூபாய் செலவாகும். போல் தெரிகிறது. இருந்தாலும் அதைப் பற்றி மீண்டும் கேட்டுப்பார்க்கிறேன்.

[19th March 1959]

Construction of a tank for Anantapuram

* 831 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether a mahazar was received from the ryots of Anantapuram, Polur taluk, for the construction of a new tank; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) The mahazar was examined and the proposal was dropped, as there was poor availability of water on the site and the construction of a new tank would affect the supply to the tanks lower down.

SRI S. M. ANNAMALAI: போளூர் தாலுகாவிலுள்ள அனந்தபுரம் கிராமத்தில் புதியதாக ஏரி ஒன்று கட்டினால் 2,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாயும். அங்கே ஒரு காட்டாறு ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆற்றின் தண்ணீரை எந்த நிலங்களுக்கும் பாய்ச்சுவதில்லை. ஆகவே அங்கு ஏரி கையப் புதிதாகக் கட்ட அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அங்கே பரிசீலனை செய்ததில் தண்ணீரை ஜாஸ்தி வருவதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தண்ணீரை வராதபோது அங்கே ஏரியைக் கட்டினால் என்ன பிரயோஜனம் என்று கருதி இது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

Indian Council of Agricultural Research

* 880 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government received any grant or loan from the Indian Council of Agricultural Research in 1958; and

(b) if so, for what purpose?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The answer is in the affirmative.

(b) The grants and loans have been received from the Indian Council of Agricultural Research for the various Research Schemes run by the Agriculture, Animal Husbandry and Forest Departments in this State.

SRI R. SRINIVASA IYER: May I know the amount of grant received like that in 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: For the Agricultural Department, a sum of Rs. 1,19,315 has been received from the Indian Council of Agricultural Research as grants for schemes financed by it and a sum of Rs. 4,38,691.50 for the schemes financed by the Government of India through the Indian Council of Agricultural Research. Further a loan assistance of Rs. 3,85,000 was received from the Government of India through the Council for the Cotton Extension Scheme and a sum of Rs. 2,46,110 was received as

19th March 1959]

grant from the Indian Council of Agricultural Research during 1958 for implementing schemes of the Animal Husbandry Department. As regards the schemes relating to the Forest Department, a sum of Rs. 9,438.42 was received as grant for the lac production scheme and a sum of Rs. 5,10,332 as loan during 1958. Further a scheme for research on and cultivation of medicinal plants partly financed by the Indian Council of Agricultural Research and to be run by the Cinchona Department has also been sanctioned for a period of five years.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: இந்தத் தொகை விவசாயக் கருவிகளும் இயந்திரங்களும் செய்யும் ஆராய்ச்சி சாலைக்கும் உபயோகிக்கப்படுகிறதா? அப்படியானால் என்னென்ன கருவிகள் இப்போது ஆராய்ச்சியில் இருந்துவருகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know whether these grants and loans from the Union Government will be given in the coming years as well?

MR. SPEAKER: How can that question be asked?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. That is what is expected.

MR. SPEAKER: Expected.

SRI S. LAZAR: May I know what portion of the amount has been expended so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have the exact figures with me. But I may assure the hon. Member that all allotments are fully utilized.

SRI R. SRINIVASA IYER: May I know whether any amount unspent can be carried over to the next year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: So far as the grants received are concerned, there should be no difficulty about it.

Fertilizers

MR. SPEAKER: As the hon. Member Sri N. R. Thiagarajan is not in his place, question No. 881 and the answer will be printed in the official proceedings.

* 881 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) உரப்பொடி (அமோனியம் சல்பேட், நைட்ரேட், யூரியா) ஆகியவை அக்டோபர் 15-ம் தேதி முதல் நவம்பர் 15-ம் தேதிக்குள் வருட ஸ்டாக்கில் 75 சத விவதத்தை விநியோகிக்கும்படி, வியாபாரிகளுக்கு உத்தரவிட உத்தேசமுண்டா?

[19th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

*882 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (On behalf of Sri P. G. MANICKAM): கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் சிந்திரி உரம் என்ற பெயரால் கல்பபட்ச சர்க்கரை விற்பனை செய்து வரும் எத்தனை வியாபாரிகளும், தனி நபர்களும் கண்டு விடிக்கப்பட்டார்கள்?

(ஆ) லைசென்ஸ் இல்லாமல் ஸல்பேட் உர மூட்டைகளை விற்பனை செய்து எத்தனை வியாபாரிகளும், தனி நபர்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்கள்?

(இ) இவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்கில் எத்தனை பேர்கள் மீது குற்றம் ருசுப்படுத்தப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Nine;

(b) Forty-seven; and

(c) Six.

SRI S. M. ANNAMALAI: சிந்திரி உரத்தை தனியார் மூலம் விநியோகிக்காமல் கூட்டுறவு ஸொஸைடி மூலம் விநியோகிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பெழுது அவ்வறு உத்தேசம் இல்லை. தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் நடக்கும் இடங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை இதை ஏற்று நடத்தி வருகின்றன. மற்ற இடங்களில் ஒரு பகுதியை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களும், மற்றொரு பகுதியை தனி நபர்களும் விநியோகித்து வருகிறார்கள்.

SRI S. LAZAR: தனியார் யாரும் இந்தத் தொழிலை செய்யக் கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படிப்பட்ட தடை இல்லையானால் அப்படிப்பட்ட தடையை விதிக்கும் யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு ஒன்றும் இல்லை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: One submission, Sri, when questions in respect of which Members who have given notice of them are absent, are called, the Chair may kindly allow them to be answered if the concerned Ministers are willing to answer them, though supplementaries need not be put. That is my request.

MR. SPEAKER: I am afraid, I will have to rule it out of order. A question must be asked before a Minister answers it. How can the Minister answer questions unless some Member asks the questions?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்ட கேஸ்கள் ஆறு என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். இவ்வாறு நிரூபிக்கப்பட்ட கேஸ்களில் குற்றவாளிகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: விதிக்கப்பட்ட தண்டனை விவரம் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் சிலர் தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் என்னிடம் இருக்கிறது.

[19th March 1959]

Alce Fibre Industry

* 883 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கற்றாழை நார்த் தொழில் வடாற்காடு ஜில்லாவில் ஆரம்பித்தாது விட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், எப்பொழுது, எங்கே?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government had a proposal to establish a Demonstration-cum-Training Centre for the development of alce fibre industry in the North Arcot district but the scheme has been deferred due to the drastic reduction in the provision for handicrafts in the Plan.

Well Subsidy Scheme

* 884 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN (on behalf of SRI V. SANKARAN): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government are aware that the well subsidy amount sanctioned does not suffice even for digging half way in districts like Ramanathapuram as the water level is very deep?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. I would, however, like to add that it is not the intention under the Well Subsidy Scheme to advance the full cost of the well work but only to afford substantial financial assistance to the indigent ryot to induce him to undertake well construction.

SRI K. RAMACHANDRAN: இந்தத் திட்டம் மறுபடியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் நேற்று கூறினார். அப்படியானால், இப்போது ஒவ்வொரு கிணறுக்கும் எவ்வளவு தொகை கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எவ்வளவு தொகை என்பதை நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன். பணம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ராமநாதபுரத்திற்கும் போதிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. PERIANNAN: இந்த மானியம் புதிய கிணறுகளை வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் இது கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தத் திட்டம் புதிய கிணறுகளை வெட்டுவதற்கான திட்டம்தான்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: May I know how much is allotted for each individual and whether the allotment is made with reference to each well? Are we receiving any grant from the Government of India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We are getting loan assistance and perhaps some aid is also available. This is extended to the ryots. As regards loan, Rs. 1,000 is given as loan.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியங்கள் முன்பு அளிக்கப்பட்டு வந்தபோது ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ரீவிஸ்புத்தூர், சாத்தூர் தாலுக்காக்களுக்கு கோயம்புத்தூர்

[19th March 1959]

ஜில்லாவைப் போன்று 750 ரூபாய் வீதம் ஒரு கிணறுக்கு வழங்கப் பட்டது. அங்கே அந்த விதித்திலேயே இப்போதும் வழங்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது மானியமாக அவ்வளவு தொகை வழங்குவதாக இல்லை. இப்போது ஆயிரம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிடப்பட்டதில், ராமநாத புரத்தில் ஒரு கிணறு வெட்ட 1,500-லிருந்து 2,000 ரூபாய்க்குள் தான் செலவாகிறது என்று தெரியவருகிறது; ஆகவே அந்தத் தொகையில் பாதிசெய் கொடுப்பது என்பது இப்போதைய திட்டம்.

SRI M. JAGANNATHAN : As a special case, will the Government consider the desirability of giving the full cost of sinking wells to the ryots of Ramanathapuram district because it is a very backward and drought-affected area?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whether there is to be any special consideration shown for the ryots of Ramanathapuram or not, I may say that in the very interests of the ryots, whom I would like to see fully utilise this aid, it is necessary that we should give only a part of the cost so that they may strive to find funds and actually try to sink the wells.

Madhavaram Cattle Colonisation Scheme

* 885 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of **SRI M. KALYANASUNDARAM**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total amount spent up to 31st December 1958 on the Cattle Colonisation Scheme at Madhavaram;

(b) when the scheme is expected to start functioning; and

(c) the anticipated quantity of milk to be produced at the beginning?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The total amount spent on the Cattle Colonisation Scheme at Madhavaram up to 31st December 1958 is Rs. 15,96,754-39 nP.

(b) The Scheme is expected to start functioning by the end of 1959.

(c) The approximate quantity of milk likely to be handled in the beginning is 35,000 lb.

9-00 a.m. **SRI R. SRINIVASA IYER :** May I know the total estimated cost of this colonisation scheme? May I also know whether any foreign Government are giving us any aid and if so, how much? What sort of work has so far been done?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The total cost of the scheme has been estimated at Rs. 123.8 lakhs. We are getting aid from the New Zealand Government to the extent of about Rs. 29 lakhs. Arrangements have been made to take in 500 cattle and the Dairy Plant machinery has been ordered.

19th March 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : It is understood that as a result of the setting up of this plant at Madhavaram, the transport charges will go up. If this is a fact, will the Government consider the desirability of setting up the plant at Teynampet instead of at Madhavaram?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government have considered the various aspects of this question and they have now come to the conclusion that it would be most advantageous to have it in Madhavaram.

MR. SPEAKER : I thought that only Members from Madras City will be interested in this question.

HON. MEMBERS : No, no. All of us are interested, Sir.

MR. SPEAKER : I only said 'I thought'. Anyway, preference will have to be given to the Members coming from the City.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சென்னை நகரத்திலுள்ள மாடுகளை அகற்றும்படியான திட்டம் எந்த வழியில் செய்யப்பட்டு வருகிறது? அதை எப்பொழுது துவங்குவார்கள்? திட்டம் சரியான திட்டம்தான். அதை எப்படிச் செய்யப் போகிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த காலனி அமைப்பது என்பது திட்டம். அதிலே, பத்து மாடுகளுக்குக் குறையாமல் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு மாடுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கும், அவர்கள் தங்குவதற்கும் வசதியெல்லாம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல், வருகிறவர்களை ஏற்றுக்கொள்வது என்று இருக்கிறது. இப்பொழுதே அதிகமான மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to make cheese also in that Dairy Farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : All that may be raised when the Dairy Plan is established.

SRI M. JAGANNATHAN : When the Colony comes into existence, will the Government consider the desirability of establishing a Milk Marketing Board with a view to helping the milkmen who will produce milk in large quantities as otherwise there will be enormous difficulties in selling large quantities of milk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Dairy Scheme will comprise various other aspects connected with it.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know whether there is any proposal to supply toned milk also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. There is also a proposal to prepare and supply toned milk to those who cannot afford to buy pure milk.

SRI S. LAZAR : எந்தக் காரணங்களின் அடிப்படையில் சென்னைக்கு இந்தத் திட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே காரணங்களின் அடிப்படையில் மற்றைய நகரங்களுக்கும் இந்த திட்டம் அமுல் நடத்தப்படுமா?

[19th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like the hon. Member to wait till this scheme is completed and taken up before considering similar schemes for other areas.

SRI K. VINAYAKAM: Did the Government receive any protests from the owners of cattle in the city of Madras? May I know how the Government propose to meet their protests? Who will manage the scheme—whether the Corporation of Madras or a Government agency?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Corporation has nothing to do with this colonization scheme as such. However, the Corporation's co-operation will be sought and it will be available. I do not know to what protest the hon. Member refers. There will always be protests from vested interests. I have already mentioned that there have been applications received from cattle-owners for accommodation in the proposed colony.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: இந்தக் காலனிக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் விஸ்தீரணம் எவ்வளவு? அதில், பத்து மாடுகளை வைத்துக் கொண்டு தங்குகிறவர்களுக்கு வாடகை எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 703 ஏக்கர் 23 சென்டா இப்பொழுது அக்வயர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இதற்காக. வாடகை எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: இந்த பாரத்தில் புல் விளையும் படியான நிலையிருக்கிறதா? இந்த வருடம் எவ்வளவு புல் விளைந்து விற்பனையாகிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த பாரத்திற்கு கொஞ்சம் தூரத்தில் "சுவேஜ் பார்ம்" இருக்கிறது. அது, இதோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு புல் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது.

Police dogs

* 886 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of theft and murder cases where police dogs were used in 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Murder cases 35. Theft cases 129.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that many of the 'wanted persons' whom the dogs caught have not been prosecuted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may give this information to the hon. Member. Regarding the detection of murder cases, out of 35 cases for which the services of these dogs have been utilized, 23 ended in conviction and out of 139 cases of theft, 33 were prosecuted.

19th March 1959]

SRI N. MARUDACHALAM: இந்தத் திருட்டுக் குற்றங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பொதுவாக தொழில் இல்லாதவர்களா? அல்லது தொழில் உள்ளவர்களா? தொழில் இல்லாதவர்கள் திருட்டுக் குற்றங்களில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தால் தொழில் இல்லாதது அதற்கு ஒரு காரண மல்லவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தொழில் இல்லாதவர்கள் மட்டும் திருட்டுக் குற்றங்களில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தால் அம்மாதிரி ஊக்கம் இல்லை. ஆனால் தொழில் உள்ளவர்களும் திருட்டுக் குற்றங்களில் சம்பந்தம் படுவதாகத் தெரிகிறது.

"Rescue Homes"

* 887 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether "Rescue Homes" have been opened in all the districts in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know whether the Jail Reforms Committee has recommended as far back as 1954, that the Government should open Rescue Homes in the district centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not at present exactly remember the recommendations of the Jail Reforms Committee. However, because a certain Committee has made certain recommendations, we cannot simply accept them. We open Rescue Homes according to the needs. So far, there are two Rescue Homes and it is now felt that there is no need for any more Homes. I may, however, add that there are other Protection Homes and Shelter Homes.

Kundha Project

* 888 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Electricity Board has received a notice of direct action from certain section of workers in the Kundha Project area; and

(b) if so, what their demands are and what action is taken on the notice?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The National Project Workers' Union issued a notice of Direct Action on 27th September 1958 in respect of the following demands:—

(1) Establishment of a joint Committee of labour and management to secure better co-operation.

(2) Abolition of contract system.

(3) Grant of increase in wages.

(4) Grant of 14 days sick leave.

(5) Grant of leave facilities, maternity benefits, lay-off compensation, etc.

[18th March 1958]

(6) Provision of housing and recreation facilities.

(7) Grant of medical facilities.

(8) Permanency of workers.

The Union was advised not to precipitate matters and it agreed to do so. The Labour Officer and the Commissioner of Labour are now taking steps to settle the disputes.

State Aid to Industries

* 889 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the total amount allotted for disbursement as loans under the State Aid to Industries Act for Tirunelveli and Kanyakumari districts for the years 1956-57 and 1957-58; and

(b) the number, amount and industry to which the amount was disbursed so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: In the year 1957-58, the amount disbursed so far as Kanyakumari district is concerned, was only 10 per cent of the amount allotted? May I know the reason for the same? Is it because of lack of people applying for the same or is it due to any other reason?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not know wherefrom the hon. Member got that information. For 1957-58, so far as Kanyakumari district is concerned, the allotment for disbursement was Rs. 25,000 and for the same year, the actual disbursement was Rs. 12,500.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: ரேடியோ காம்ப்னைட் யூனிட்ஸ்க்காக 42,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது எந்தயிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்த “மேடேஸஸ்” என்னிடம் இல்லை.

Loan to an oil mill

* 890 Q.—SRI N. K. PALANISAMI (on behalf of SRI M. KALYANASUNDARAM): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether a loan of Rs. 10 lakhs was given to an oil mill in the year 1948-49 under the State Aid to Industries Act;

(b) what the name of the mill is and where it is situated;

(c) who are the proprietors of the mill;

[18th March 1958]

(d) whether this mill is working now;

(e) what is the total amount recovered from the mill towards the loan; and

(f) what is the balance due from the mill as on 31st March 1958?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) Sudarsan Oil Mills, Limited, Katpadi.

(c) 1. Sri B. Gopal Reddy.

2. Sri R. Dasaratharama Reddy, M.A., B.L.

3. Sri E. V. Narasa Reddy.

4. Sri V. Venkatarama Reddy.

5. Sri T. N. Venkata Subba Reddy.

6. Sri B. Adinarayana Reddy.

7. Sri M. B. Rangaswami Reddy.

8. Sri T. Pattabhirama Reddy, M.A. (Columbia).

(d) No, Sir.

(e) A sum of rupees one lakh, twenty-one thousand, four hundred and twenty-five (Rs. 1,21,425) has been credited to Government towards interest.

(f) The distribution of sale proceeds is still in court.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know the steps taken to recover the outstanding amounts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the machinery have been auctioned and sold for a sum of Rs. 6,15,000. The debenture-holders have been paid a sum of about Rs. 3,26,000 and from the balance, the Government had applied for the payment of a sum of Rs. 3 lakhs to them, out of which the court had ordered the payment of Rs. 2 lakhs.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: முன்பு நிதி மந்திரியாக இருந்த கோபால ரெட்டியின் சொந்தக்காரர்கள்தான் இதுன் உரிமையாளர்கள். ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனை அவர்களுடைய சொந்த சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வதன் மூலமாக வசூலிக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

MR. SPEAKER: I do not think the question is in order. I rule the question out of order.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இந்தப் பத்து லட்சம் ரூபாய்க்கு, இந்த மில் இல்லாமல் வேறு ஏதாவது சொத்து அடமானம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியும் இல்லைபென்றால் தனிப்பட்டவர்களின் மூலமாக இதை வசூல் செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Government will try to recover all that is possible under the law.

[19th March 1959]

Plastic industry

* 891 Q.—SRI S. LAZAR: (on behalf of SRI P. G. MANICKAM): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்காக உதவிபுரியவேண்டுமென்று தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து எத்தனை விண்ணப்பங்கள் கவர்ண்மென்ருக்குக் கடைத்திருக்கின்றன?

(ஆ) இவ்விண்ணப்பங்களுள், எத்தனை விண்ணப்பங்களுக்கு கவர்ண்மென்ட் உதவி அளித்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Seven applications, Sir.

(b) Government have given aid to all the seven applicants.

Co-operative Stores for N.G.Os.

* 892 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start any co-operative stores for the benefit of Non-Gazetted Officers in all cities, district and taluk centres in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: In view of the high prices prevailing in the State why should not the Government grant more loans for starting such co-operative societies to help the non-gazetted officers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதைத் தவிர இப்போதே 13 என்.ஜி.ஓ. கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் இருக்கின்றன. லோகல் பாடஸ் எம்பளாய்ஸ்களினால் 43 நடத்தப்படுகின்றன.

SRI K. R. NALLASIVAM: பலவிடங்களில் சம்பளம் இன்னும் அதிகமாக்கப்படவேண்டும் என்று எழுதின கோரிக்கையை—ஒவ்வொரு இடத்திலும் இதுபோன்ற கூட்டுறவு பண்டகசாலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தவிர்க்க முடியும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அப்படியானால் இதை ஏன் இன்னும் பலவிடங்களில் வைக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கூட்டுறவு பண்டகசாலை வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை அவர்களிடத்திலிருந்து வந்தால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும். நான் சொன்னது போல வேறு 13 இடங்களில் என்.ஜி.ஓ. கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் இருக்கின்றன.

SRI S. LAZAR: மேலும் பல இடங்களில் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை வைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அவர்களிடத்திலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: What is the total amount of loan granted to the thirteen co-operative societies referred to by the Hon. Minister?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There are definite rules in respect of these and the eligibility for loan depends on the share capital and the reserve funds of the societies.

[19th March 1959]

Minimum wages for rice mill workers in Erode taluk

* 893 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken by the Government to implement the minimum wages according to the award of 1956 for rice mill workers in Erode taluk?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There was no award in 1956 regarding the payment of minimum wages for rice mill workers in Erode taluk. Towards the close of 1955, the Government fixed minimum wages for the workers employed in any rice mill, flour or dhal mills in this State. These rates are enforced in Erode taluk also.

Land Colonisation Society

* 894 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI (on behalf of SRI V. SANKARAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) how far the proposal of the Government to form a Land Colonisation Society at Keisampatti village in Melur taluk has been implemented; and

(b) how many more similar societies are to be organised in the Madurai district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Proposals for the organization of a Collective Farming Society instead of a Land Colonisation Society in the area is under investigation. The Deputy Registrar, Madurai, has been asked to work out details of the scheme.

(b) Proposals for the organization of four more Co-operative Farming Societies in the district (three Tenant Farming type and one Joint Farming type) are under investigation.

SRI M. JAGANNATHAN: When did this investigation start and how long will it continue?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It started in 1957. The investigation continues because there is difficulty in locating the land and also finding tenants to come into the new area.

Ex-servicemen in Kanyakumari District

* 895 Q.—SRI M. K. SOMASUNDARAM (on behalf of SRI T. T. DANIEL): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to give lands to the landless ex-servicemen of Kanyakumari district; and

(b) the reliefs which the Government have given so far to the ex-servicemen of this district?

19th March 1959

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir. There is a proposal to give about 217 acres of land to ex-servicemen on lease basis in the Kanyakumari district.

(b) The Government have so far leased out an extent of about 165 acres of land to the ex-servicemen in Kanyakumari district. Further, financial assistance amounting to Rs. 1,096 has so far been rendered to nine ex-servicemen of Kanyakumari district.

SRI K. RAMACHANDRAN : மாஜி ராணுவத்தினர்களுக்கு மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இதுபோல் கொடுக்க திட்டம் இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படி சப்ளை பண்ணினால் சர்க்கார் பரிசீலனை பண்ணும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether this acreage covers the acreage given to the ex-servicemen co-operative societies along with their Rs. 50,000 fund?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is what the Collector has agreed to lease on individual basis. It is not a co-operative society. It is a separate thing.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : மாஜி ராணுவத்தினருக்கு என்று எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அமுல் செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் உண்டா ? அப்படியானால் அது என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படி எல்லா இடத்திற்குமாக திட்டம் ஒன்றும் போடவில்லை. மாஜி ராணுவத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கூட்டுறவு சொஸைடி வைக்க வேண்டும் என்றாலோ, லாண்டு காலனேஷனின் திட்டம் வைக்கவேண்டுமென்று மனுக்கள் கொடுத்தாலோ அது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் போலவே மதுரை ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்கள் நிலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு, அப்படி மாஜி ராணுவத்தினருக்குக் கொடுப்பதற்கில்லை என்று மறுக்கப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதற்குக் காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மறுக்கப்பட்டிருந்தால் அங்கே நிலம் இல்லை யென்று அர்த்தம்.

SRI K. B. S. MANI : மாஜி ராணுவத்தினரின் சேவை என்றென்றைக்கும்—நம் தேசத்திற்கு என்று ராணுவம் இருக்கிற வரையில்—அவசியம் என்பதைத் தெரிந்தும் அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனித் திட்டமும், ஒரு ஆபீசும் வைக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினருக்கு—மாஜி ராணுவத்தினருக்கு நாம் என்ன என்ன செய்து வருகிறோம் என்பது ஒன்றுமே தெரியாது போலிருக்கிறது. அவர்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்காகவே ஒரு போர்டும், ஜில்லா போர்டுகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்காக ஒரு ஆபீசு இருக்கிறது. அவ்வப்போது அவர்களுடைய குறைகளைப் பரிசீலனை செய்து அனுப்புகிறார்கள். அதற்காக பண்டு இருக்கிறது. அதிலிருந்து பணம் பூராவும் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த மாஜி ராணுவத்தினரின் உதவிக்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பணம் கிடைக்கிறதா ? அப்படிக்கிடைக்கவில்லையானால் வற்புறுத்தி அதைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமா ?

19th March 1959

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள மாஜி ராணுவத்தினருக்காக 217 ஏக்கர் கொடுக்கும் உத்தேசம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை ஒன்றாகச் சேர்த்து கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையாக அமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கு அவர்கள் முன்வர வேண்டும். சர்க்கார் இப்போது தனிப்பட்ட முறையில் கொடுக்கும் உத்தேசம் நான் வைத்திருக்கிறது. அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கூட்டு விவசாயப்பண்ணையாக வைப்பதாக இருந்தால் அது கவனிக்கப்படும்.

Industrial Co-operative Societies for Weavers

* 896 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of **SRI T. T. DANIEL**) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to organize industrial co-operative societies for the loomless working weavers in Kanyakumari district;

(b) whether any representation has been made to the Government by the loomless weavers of the above district to introduce this scheme; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (c) No representation has been received for the formation of an Industrial Co-operative for weavers in the Kanyakumari district. The Registrar of Co-operative Societies is however examining the question of forming an Industrial Co-operative at Nagercoil. Suitable action will be taken on receipt of proposals from the Registrar of Co-operative Societies.

SRI N. K. PALANISAMI : What are the conditions laid down for the starting of such industrial co-operative societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : First, limitation of funds, second, existence of loomless weavers, and the third, a desire to come together under the co-operative fold.

Missing of an injector pump

* 897 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR**) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that on 19th October 1958 one injector pump was reported missing to the District Transportation Superintendent of Nagercoil and if so, how it was traced and found?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On 19th October 1958 at the time of loading the engines in the lorry to be sent from Nagercoil to Madras, one engine was found to be without the fuel pump assembly. The loss was reported to Police. The case remains still undetected. Police investigation is proceeding.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[19th March 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION RE ANSWERING OF STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER: The other day, the hon. Member Sri Nagraja Monigar wanted to know whether the Hon. Minister cannot answer a question even though the questioning Member is absent. I would like to refer him to rule 34 (2) of the Assembly Rules which reads as follows:—

'If on a question being called, a member in whose name it stands is absent, the Speaker at the request of any Member may direct that the answer to it be given.'

That is the custom we are following. When no other Member stands, in the absence of the questioning Member, I presume that nobody is willing to ask the question and therefore pass on to the next question. (The hon. Member Sri Monigar was seen to rise in his place). No further discussion on this.

SRI S. LAZAR: May I request the Hon. Speaker to see whether any other Member is putting the question before passing on to the next question. From the rule read by the Hon. Speaker, it is clear that if any other Member requests the Speaker that the question be answered, the Speaker can allow the question to be answered by the Hon. Minister.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: That is what is being done now.

MR. SPEAKER: I suppose that is what is happening now. I look round and if any Member stands, I allow the question to be answered.

SRI S. LAZAR: Instead of hurrying through . . .

MR. SPEAKER: There must be a limit to the waiting. If no hon. Member stands up in time, I have to presume that nobody is interested. If any hon. Member stands up as soon as I call the question, then I take it that he is interested and allow the Hon. Minister to answer the question.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: Sir, I have made a general request to you that whenever the Hon. Minister desires to answer the question, he may allow one or two supplementary questions on it.

MR. SPEAKER: Rules of the Assembly are being amended and when they come up before this House, the hon. Member may move an amendment to the relevant rule.

SRI N. K. PALANISAMI: Since we have got ten more minutes, I request the Chair to increase the number of questions per day from 30 to 40.

MR. SPEAKER: Every day I have to make three announcements and sometimes a statement under Rule 40 has to be made. Of course, we sometimes finish the questions earlier but sometimes

19th March 1959]

[Mr. Speaker]

we finish them just in time. I have no objection to put 40 questions but if they are not finished within the time-limit, then we will have to encroach up on the time allotted for the discussion on Demands. Hon. Members are aware that the motion under Rule 40 takes ten minutes and announcements another ten minutes. If they are prepared to sit for ten more minutes beyond 1-30 p.m., I have no objection to increase the number of questions. So, it is only in the general interest of all of us, that we better restrict it to 30 or 35 questions.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, even the present rate of 30 questions, allows only two minutes for each question. If the number of questions, is increased, some questions cannot be answered and even supplementary questions cannot be put. Many of us are thinking whether it would not be better to reduce the number of questions to 20. Even with 30 questions per day, if all the questions are not finished, the unfinished questions may be carried over to the next day.

MR. SPEAKER: Let us not prolong the discussion on the matter.

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) RECOMMENDATION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER: Yesterday the Business Advisory Committee met and decided that in all probability this Assembly may adjourn on the 30th March instead of on the 31st March. On the 30th March the Appropriation Bill and other Official Bills will be taken up for consideration. So, hon. Members can make their own arrangements to leave the station on the 30th March 1959.

(2) NOMINATION OF CHAIRMAN TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. SPEAKER: Yesterday I informed the House that I would announce the Chairman of the Privileges Committee to-day. Under sub-rule (4) of Rule 178 of the Madras Assembly Rules, I nominate Sri A. Vedarathnam Pillai to be the Chairman of the Committee of Privileges.

IV.—PRIVILEGE MOTION RE PUBLICATION OF AN INCORRECT REPORT IN THE 'MAIL'.

MR. SPEAKER: Yesterday the hon. Member Sri Srinivasa Iyer raised a privilege issue with regard to the report of his speech in 'The Madras Mail'. I have to inform the House that I had a talk with the Chief Reporter of 'The Madras Mail' and I am glad to say that he has given me a copy of 'The Madras Mail' in which there is not only a correction but also an expression of regret for having published a wrong report. Under the circumstances, I suggest that the matter be dropped and no further action be taken.

[19th March 1959]

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1959-60—cont.

DEMAND VIII—IRRIGATION.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the Demands for Grants. To-day we shall take up Demand VIII—Irrigation and Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation. The time allotted for these Demands is four hours.

THE HON. SRI P. KAKKAN: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் பரிவீனப்பேரில் எட்டாவது மானியக் கோரிக்கையான பாசனத்துக்கு ரூபாய் 1,56,32,900-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையை அரசாங்கத்துக்கு ஒதுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, his speech has already been circulated and therefore there is no need to read it.

MR. SPEAKER: He is not reading it.

I understand that all Opposition Parties have agreed that the hon. Member, Sri S. M. Annamalai will move his cut motion. Now, he will move his cut motion.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 1,56,32,900 under Demand VIII—Irrigation—be reduced by Rs. 100.'

THE HON. SRI P. KAKKAN: மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களின் பரிவீனப் பேரில் 36-வது மானியக் கோரிக்கையான பாசன முதலீட்டுத் திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 4,51,11,000-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையை அரசாங்கத்துக்கு ஒதுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: எதிர்க்கட்சிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்களின் வெட்டுப் பிரேரேபீணையை ஆதரிக்கிறார்களா என்று கேட்டதற்கு ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னதால் ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்களை அவருடைய வெட்டுப் பிரேரேபீணையை பிரேரேபிக்கு மாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 4,51,11,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation—be reduced by Rs. 100.'

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்னுரையாக சொல்லவேண்டியவற்றையெல்லாம் புஸ்தக ரூபமாக அச்சிட்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். அதுபற்றி அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய ஆலோசனைகளை நல்ல முறையில் சொல்லுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர்களை அம்மாதிரி சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[19th March 1959], [Sri P. Kakkan]

என்னுடைய உரையின் 5-வது பக்கத்திலே புதிய கட்டளை உயர் மட்டக் கால்வாய் திட்டம், புள்ளம்பாடி கால்வாய் திட்டம், வீரே திட்டம் என்ற தலைப்புகளின் கீழ் வாய்க்கால்கள் வெட்டப்படும் என்று தமிழ்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அநேகமாக இந்த வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டு பூர்த்தி யாகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. வெகு சீக்கிரம் இந்த வேலை களெல்லாம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக 9-வது பக்கத்தில் 8-வது பாராவில் "விசேஷ சிறிய பாசன திட்டன் கீழ்", என்று இருப்பதை "திட்டத்தின் கீழ்" என்று திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மான்யத்தை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்கும்பொழுது, நம் மாகாணத்திலே நீர்ப்பாசனத் துறையிலே அதிகமான முன்னேற்றத்தைக் காண்பிப்பதற்காக, அநேக திட்டங்கள் இந்த மாகாணத்தில் நடப்பதற்காக பெரிதும் நமக்கு பூரணமாக நல்ல ஆலோசனைகள் கூறி, நமக்கு வேண்டிய அளவு, உதவி செய்த மத்திய சர்க்காரை நாம் மறக்க முடியாது. அவர்கள் அளிக்கின்ற உதவியினால், நமது மாகாணம் நமது பக்கத்து அவர்கள் அளிக்கின்ற உதவியினால், நமது மாகாணம் நமது பக்கத்து மாகாணமாகிய கேரள சர்க்காரோடு கலந்து பேசி அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று, பரம்பிக்குளத் திட்டத்தில் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். அம்மாதிரி நமக்கு வெற்றி தேடித்தந்ததற்காக மத்திய சர்க்காரை வாயார வாழ்த்துவதோடுமட்டும் அல்ல, நம் கூட ஒத்துழைத்து நம்முடைய நல்லெண்ணத்தை கேரள சர்க்கார் பெறவும், அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தை நாம் பெறவும் ஸோனல் கவுன்ஸிலில் பெரிதும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதற்காக நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர், உள் நாட்டு அமைச்சர், நிதி அமைச்சர் ஆகியோர்களையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது மேலும் பல நல்ல திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக அவர்களும் நாமும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கேரள சர்க்காரின் பேர் உதவியினாலும், அந்த மாகாண மக்களின் நல்லெண்ணத்தோடும் நம்முடைய மக்களின் பூரண ஒத்துழைப்போடும் அவைகளிலும் வெற்றி காண்பதற்கு நாம் முன்வருவோம் என்பதை உங்கள் முன்னிலையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் விவாதத்தின்போது அங்கத்தினர்கள் சொல்லவேண்டிய அபிப்பிராயங்களையும், ஆலோசனைகளையும் சொன்னால், குறிப்பாக அங்கத்தினர்களுடைய பிராந்தியத்திலே ஜில்லாதோறும், அவர் அவர்கள் தொகுதிதோறும் என்னென்ன பயனளிக்கக்கூடிய நல்ல வேலைகள் செய்யப்படலாம் என்று சொன்னால், அதுபற்றி இயன்ற அளவு ஆலோசனை செய்யப்பட்டு கவனம் செலுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய முன்னுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion. The Mover of the cut motion will get fifteen minutes, as also the leader of one of the Opposition Parties—whose name I will announce later on—who will speak at the end of the discussion before the Hon. Minister replies.

கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு 3 மணி நேரம் போதுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: போதும்.

MR. SPEAKER: கனம் மந்திரி அவர்கள் 3 மணி நேரம் பதில் அளிப்பார். மற்ற எல்லா அங்கத்தினர்களும் 10, 10 நிமிஷம் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரேபீணையானது கிருஷ்ண, கோதாவரி தண்ணீரை நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று

[Sri S. M. Annamalai]

[19th March 1959]

மென்பதுதான். பல ஆண்டுகளாக கிருஷ்ணா, கோதாவரி தண்ணீரை நமது மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களும் பலன் அடைந்து அதன் மூலமாக நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வேண்டிய உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று பேசப்படுகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பெரிய கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்றால், அதற்கு போதிய வசதி கிடையாது. அதுபோலவே தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலும், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலும் இப்பொழுது இருக்கிற பாலாற்றின் குறுக்கே மைசூர் மாநிலத்திலே அந்தத் தண்ணீரை மடக்கி ஒரு அணையை கட்டி விட்டார்கள். ஏதோ வெள்ளையன் ஆண்டு கொண்டிருந்தபொழுது மைசூர் மாநிலத்திற்கும், சென்னை மாநிலத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத் தின்படி நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வர வேண்டிய தண்ணீரை தடுத்து மேலே அணையை கட்டி விட்டார்கள். அதைப் பற்றி நம்முடைய மாநில சர்க்கார் மைசூர் மாநில சர்க்காரை பல தடவை அணுகியும் கூட பாலாற்றில் தண்ணீர் வந்தபாடிಲ್ಲ. அப்படியே தண்ணீர் வராமல் இருக்குமானால் உண்மையிலே மேலும் மேலும் வறண்டுவிடுகிறது. தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களிலே இன்னும் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தரவில்லை. இந்த சட்ட மன்றத்தில் வைத்திருக்கும் அறிக்கையில் கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீரைக் கொண்டு வரும் திட்டத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்வதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். சோனல் கவுன்சிலில் இதைப்பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்ததுபற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் தீவிரமாக அணுகி கிருஷ்ணா, கோதாவரி தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தால் ஒரு சில மாவட்டங்களுக்கு ஏராளமாக தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது 100-க்கு 90 வீதம் தண்ணீர் சமுத்திரத்திலே சங்கமம் ஆகி வீணாக போகிறது. இதுபற்றி கேள்வி கூட போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று மேலும் மேலும் வற்புறுத்தியிருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தின் அறிக்கையில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் கீழ்த் தொடராக பல தேக்கங்கள் கட்டப்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்த கிருஷ்ணா, கோதாவரி தண்ணீர் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது சேர்த்து வீணாகப்போகும் இந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சட்டமன்றத்திலே இதைப்பற்றி பல தடவை நாளும் பல அங்கத்தினர்களும் எடுத்துரைத்தோம். இந்த பரம்பிக்குளம் தண்ணீரை, சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டம் கொண்டு வந்தபோது இதனால் இரண்டு 3.2 இலட்சம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்காக செலவாகும் தொகை 32 கோடி ரூபாய் என்று மதிப்பிட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் 2.5 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். செலவு 35 கோடி என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். சென்ற ஆண்டு தந்த பாசன வசதி பெறும் நிலங்களின் விஸ்தீரணத்தை விட இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் 70,000 ஏக்கர் விஸ்தீரணம் குறைவு. ஆனால் செலவு மட்டும் 3 கோடி அதிகமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன்?

சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் திருச்சி, சேலம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் முறையே ஒவ்வொரு அணையும் மதுரை மாவட்டத்தில் மூன்று அணைகளும் கட்டப் போகிறோம் என்று அறிக்கையில் கண்டிருந்தது. இவ்வாண்டு அறிக்கையில் அவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட வேயில்லை. பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்கு பணம் போதாதென்று விட்டு விட்டார்களா? அப்படியானால் வடக்கே பக்ரா, நங்கல் அணைக்கட்டு போன்றவைகளை பலகோடி ரூபாய்களில் கட்டுமபோது மத்திய சர்க்காரை, இம்மாநில சர்க்கார் ஏன் வற்புறுத்தி மேலும் பணம் பெறக்கூடாது?

அடுத்தப்படியாக சண்பகத் தோப்பு அருகே கமண்டல நாக நதியின் குறுக்கே அணைக்கட்டு கட்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரு வெட்டுப்பிரேரேபணை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 1926-ல் வெள்ளையன்

[19th March 1959]

[Sri S. M. Annamalai]

காலத்திலேயே அணைக்கட்டலாம் என்று சொன்னார்கள். இதைக்கட்டினால் பல ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று 1926-ம் ஆண்டு அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கனிடம் பலமுறை இதைப்பற்றி வற்புறுத்தி பேசியிருக்கிறேன். இதைப் போலவே பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் மாவட்டத்திலுள்ள சில பல குறைகளை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல தேக்கங்கள் கட்டி தண்ணீரை நல்ல முறையில் தேக்கினால் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசனவசதி ஏற்படும் என்று பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டசபையிலே பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்திலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து வருவதாக சொல்லியிருக்கிறார்களேயல்லாமல், அவைகளுக்கு இதுவரை எந்தவிதமான பதிலுமில்லை. அவரவர்கள் சொல்லிய குறைப் பாடுகளை பரிசீலனை செய்து பதில் அனுப்பினால் சென்ற ஆண்டு சொன்ன வற்றையே இந்த ஆண்டும் சொல்லமாட்டார்கள்.

சாத்தனூர் அணைக்கட்டிலிருந்து திருவண்ணாமலை நகருக்கு குடி தண்ணீர் கொண்டு வருவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு இன்னும் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவருகிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி முயற்சி ஒன்றும் எடுக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்து கட்டிவிட்டபின் பாசனம் பெறவேண்டிய நிலங்கள் பாசனம் பெறுவதில்லை. காரணம் மதகுகளிலிருந்து நிலங்களுக்கு "பீல்ட் போத்திஸ்" (Field bothies) கிடையாது.

இந்தக் காரணத்தையொட்டி அருகில் இருக்கக்கூடிய நிலசுவான்தார்கள் பயன் பெறுகிறார்களே தவிர இந்த சர்க்கார் போட்டிருக்கின்ற முறையில் மற்றவர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்வது இல்லை. மேலும் பீல்ட் போத்திஸ்களைப் மற்றவர்களுக்கு பல முறை சொல்லியிருக்கின்றேன். இருந்தும் இப்போது பற்றி இங்கு பல முறை சொல்லியிருக்கின்றேன். இருந்தும் இப்போது அங்கு பல இடங்களிலும் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாத நிலையிலிருக்கிறது. சரியான முறையில் பீல்ட் போத்திஸ் கிடையாது. காரணம் இந்த சர்க்கார் சரியான முறையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கவில்லை. நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதில் அதிக காலதாமதம் ஆகிறது. மேலும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் ரிவர் பம்பிங் ஸ்கீம்-க்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 2.18 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இந்த ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையைப் பார்த்தால் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டுக்கு ரிவர் பம்பிங் ஸ்கீம்-க்காக 81 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்கீமை நல்ல முறையில் நடத்தினால் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் கிடைக்கும். அதைப்போலவே வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சாகுபடி செய்ய முடியும். ஆரம்பிக்கலாம் என்றால் அங்கு ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. பில்டர் பாயிண்ட் கிணறுகள் தோண்டலாம் என்றால் அங்கு அதற்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. பாலார் பேவின் ரூல்ஸ் என்று ஒரு கட்டுப்பாடு வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி செய்த காலம் முதற்கொண்டு அது நடைமுறையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நாம் இன்னும் அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பில்டர் பாயிண்ட்-க்கு இது மிகவும் தடையாக இருக்கிறது. ஆகவே இதில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று சொல்லி அந்த மாவட்டத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் பல வற்றையும் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி, அதாவது பாலார் பேவின் ரூல்சைப்பற்றி பல தடவை இதே சட்டமன்றத்தில் நண்பர் கோதண்டராமன் அவர்களும் நானும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பிளானிங் கமிட்டி கூட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தக் கட்டுப்பாட்டை உடனடியாக நீக்கினால்தான் அந்த வட்டாரத்தில் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களை பாசன வசதிக்கு கொண்டுவர முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தப்படியாக மண் தூரெடுக்கும் விஷயத்தில் (டீவலிங் டிங்) இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 10 லட்சம் ரூபாய் உண்மையில் போதுமா என்பதை நாம் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய ஏரிகளிலெல்லாம் 10,12 அடி மண் தூர்ந்து இருக்கிறது. இவைகளை

[Sri S. M. Annamalai] [19th March 1959]

எல்லாம் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லும் போது சர்க்கார் சொல்வது என்னவென்றால் இவ்விதம் மண் தூர் வாரும் போது மண்ணை எடுத்து எங்கே கொண்டு போய் போடுவது? பெரிய ஏரிகளில் எல்லாம் மண்ணை தூர் எடுக்கும்போது அந்த மண்ணை எங்கே கொண்டு போடுவது என்பது தான் பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் மாவட்டமாகிய வடாற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் காவேரிப்பாக்கத்தில் சுமார் 10, 12 அடி மண் தூர்ந்து கிடக்கிறது. அதைப் போலவே நான் இருக்கின்ற களம்பூரில் இருக்கக்கூடிய ஏரியில் 12 அடி வரை மண் தூர்ந்து கிடக்கிறது. அதே போன்று சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் நான் பேசுகின்ற சமயத்தில் குறிப்பிட்டது போன்று கள்ளசமுத்திரம் ஏரியில் மண் தூர் வாரப்பாததின் காரணமாக மதகின் வழியாகக் கூட தண்ணீர் வர முடியாத நிலையில் இருக்கின்றது. இதன் காரணமாக அந்த ஏரிக்கு இரண்டு மாதத் தண்ணீர் வந்தாலும் அதைக் கொண்டு ஒரு ஏக்கருக்குக் கூட தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாத ஒரு நிலையில் அந்த ஏரி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் உடனடியாக, கவனிக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri N. V. CHOCKALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் பெரிய அணைக்கட்டுகளை கட்டியும், பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியும், அதன் மூலமாக மக்களுக்கு நல்ல பலனை அளித்து வருகிறது என்பதை மக்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆனால் மிகவும் பிற்பட்ட ஜில்லாவாகிய ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இந்த மாதிரியான பெரிய அணைக்கட்டுகள் ஒன்றுக்கும் வாய்ப்பில்லாமல் இருப்பதைப் பார்த்து வருந்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அங்கு அப்பர் பெரியாறு என்று ஒரு திட்டம் போட்டு அதன் மூலமாக அங்குள்ள நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் 1955-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக பல கணமாய்கள் உபயோகத்திற்கு இல்லாமல் காடு மோடாக இருக்கின்றன. மேலும் பல ஆறுகளின் குறுக்கே குறுக்கு கட்டைகள் கட்டவேண்டுமென்று பல தடவை அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு இதுவரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. மேலும் அங்கு பல காட்டாறுகள் போகின்றன. இந்த ஆறுகளின் குறுக்கே குறுக்கணைகளை கட்டினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் நல்ல முறையில் விளைவுக்கு வரக்கூடிய நிலையில் இருப்பதால், இந்த வேலைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி சென்ற வரவு செலவு திட்டத்தில் பேசும்போது நான் சொன்னேன். இதைப்பற்றி அங்குள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டதற்கு இவற்றிக்கு எல்லாம் எஸ்டிமேட் தயார் செய்து அனுப்பினைத் திருப்பி அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் துவரங்குறிச்சி என்கிற இடத்தில் பாலாற்றில் ஒரு அணை கட்டினால் சுமார் பத்தாயிரம் ஏக்கர் வரை பாசனவசதி பெற முடியும். அதே போன்று மணிமுத்தாறில் கண்டவராயன்பட்டி பக்கத்தில் ஒரு அணை கட்டுவதாக இருந்தால் அதன் மூலம் சுமார் 3 அல்லது 4 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் வரை பாசன வசதி பெற முடியும். அதே போன்று மாவலி கணமாய் என்ற இடத்தில் ஒரு அணை கட்டுவதாக இருந்தால் சுமார் 4 அல்லது 5 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படும். ஆகவே இது சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளை கூடிய சீக்கிரம் எடுத்து அடுத்த ஆண்டிலேயே இந்த வேலைகளை எல்லாம் சர்க்கார் நடத்தித் தருமானால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிக உதவியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

19th March 1959]

*** Sri S. RAMALINGA PADAYACHI :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 8-வது மான்யக் கோரிக்கையையும், 36-வது மான்யக் கோரிக்கையையும் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் நமது சர்க்கார் பல பெரிய திட்டங்களையும் பல சிறிய திட்டங்களையும் செய்திருக்கிறது. அதைக் கண்டு நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றார்கள். அவ்விதம் செய்திருந்தாலும்கூட பல ஆயக்கட்டு ஏரிகள் எல்லாம் 10, 12 ஆண்டு செய்ப்பணிபாததின் காரணமாக தண்ணீர் நன்றாய் பிடிப்பதில்லை. காலமாக செய்ப்பணிபாததின் காரணமாக தண்ணீர் நன்றாய் பிடிப்பதில்லை. பத்தி, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் அதிக மழை பெய்ததை வைத்து 2, 3 முறை தண்ணீர் பிடித்து நின்றாலும்கூட அந்த ஏரி மிலிருந்து இரண்டு, மூன்று மாதத்திற்குக் கூட சாகுபடி செய்வதற்கு முன்னால் உபயோகப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது மழை மிகவும் குறைந்து முன்னால் உபயோகப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அந்த ஏரிகளில் தண்ணீர் விட்டது, அதன் காரணமாக இப்பொழுது அந்த ஏரிகளில் தண்ணீர் நிற்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஏரிகளில் இருக்கும் தூர்களை எடுத்தோ அல்லது வடிகால்களை செய்ப்பணிபட்டோ கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெள்ளாறு மேட்டூர் டாமிலிருந்து 30 மைல் தூரத்திலிருக்கிறது. மேட்டூர் டாமில் மழை அதிகமாக பெய்கின்ற காலத்தில் அதிகமான தண்ணீர் வழிந்தோடுகிறது. அதை ஒரு வாய்க்கால் மூலமாக கொண்டுவந்து வெள்ளாற்றில் கொண்டுவந்து சேர்த்தால் அதன் மூலமாக சுமார் 1½ லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற முடியும். இதிலிருந்து தொடர்ந்து தண்ணீர் கொடுக்காவிட்டாலும் மழை காலத்தில் விளைக கொள்ளிடத்தில் போய் சேரும் தண்ணீரை வெள்ளாற்றில் சேர்ப்பதாக இருந்தால் அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு வழி செய்ய முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மருதையாற்றிலே தண்ணீரானது எந்தவிதமான பாசனத்திற்கும் பிரயோசனம் இல்லாமல் கொள்ளிடத்திலே கலந்து சமுத்திரத்திலே போகிறது. மருதையாற்றிலே ஒரு அணைக்கட்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றி அங்கே உள்ள மக்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தால், அதனால் அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் தொகுதியிலே வெள்ளாற்றுக்குத் தென் பகுதியிலுள்ள பல கிராமங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் போட்டு தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். ஆழக்குழாய்க் கிணறுகள் போட்டால் அங்குள்ள மக்கள் இன்னும் நல்ல வசதி பெற்று விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆகையால் அதை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நக்கம்பாடி என்ற கிராமத்தில் உள்ள ஏரிக்கு தண்ணீர் அதிகமான வரத்து உண்டு. அப்படி இருந்தும், விளைவதற்கு இல்லாமல் பல வருஷங்களாக காய்ந்து போகிறது. இரண்டு, மூன்று தடவைகள் தண்ணீர் வந்தால்தான் அந்த ஏரி விளையும் நிலையில் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தண்ணீர் கொள்ளளவை அதிகரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்போல பல ஏரிகள் எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் நல்ல முறையில், தண்ணீர் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*** Sri T. L. SASIVARNA THEVAR :** சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல இஷ்டப்படுகிறேன்.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar]

[19th March 1959]

என்னுடைய தொகுதியானது கீழ் ராமநாதபுரம் பகுதி என்று அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். அத்துடன் மட்டுமல்லாமல், பாமக் குடி, திருவாடானை, முதுகுளத்தூர், அருப்புக்கோட்டை என்ற நான்கு தாலுகாக்களும் கீழ் ராமநாதபுரம் பகுதியில் சேர்ந்து பிற்போக்கான பகுதி என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை. நீர் பாசனத் திட்டங்கள் மூலமாக சீக்கிரம் கவனிக்கவேண்டிய இடம் இது.

மேலும், இப்போதுள்ள வைகைத் திட்டம் மூலமாக இந்தப் பகுதி களுக்கு பின்னால் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று வைகைத் திட்டம் ஆரம்பிக்கும் முன்பே அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் ஆட்சேபித்திருப்பது நன்றாகத் தெரியும். இருந்தும் இந்தத் திட்டம் இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டு, இன்றைய தினம் அமுலில் இருக்கிறது என்பதை இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வைகை ஆற்றுப் படுகையிலே இந்த அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே ஞாபகமூட்டுகிறேன். அப்போது நாங்கள் எதிர்பார்த்தது போலவே வைகை அணைக்கட்டு கட்டிய பிறகு வைகை ஆற்றிலே தண்ணீர் வரவில்லை. அரசாங்கம் சொல்லலாம், அந்தப் பகுதி பஞ்சப் பகுதியாக இருப்பதாலும், பெரும்பாலும் பருவ மழை தவறியதன் காரணத்தினாலும் அந்த ஆற்றில் அதிகமாகத் தண்ணீர் வரவில்லை என்று. அது அப்படியல்ல என்று இங்கே நான் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். வைகையில் வரக்கூடிய தண்ணீர் அணையில் தேக்கப்பட்டு விடுவதால், கீழ் ராமநாதபுரம் பகுதிக்கு தண்ணீர் வருவதில்லை என்று மீண்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வைகை ஆற்றுப் பாசனத்தின் கீழ் உள்ள எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு அந்த அளவுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து, ஆடி, ஆவணி மாதங்களில்—அதாவது பருவ காலத்தில்—விவசாயம் ஆரம்பிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில்—தண்ணீர் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். வைகை ஆற்றுத் தண்ணீரை, பெரியாறு தண்ணீரோடு சேர்த்து வைகை அணையில் தேக்கி விடுவதால், வைகை ஆற்றில் தண்ணீர் வராத காரணத்தினால் எங்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து தரவிட்டால் கீழ் ராமநாதபுரம் பகுதி நிச்சயமாக முன்னேற முடியாது. எங்கள் பகுதிக்கு ஒரே ஒரு திட்டம் கல்லார் திட்டம்—மேல் பெரியார் திட்டம். மேல் பெரியார் திட்டம் என்று சொல்லும்போது இந்த ஸ்கீம் மூலமாக இந்தப் பகுதிக்கு பெரும் நன்மை ஏற்படும். இதை உணர்ந்து இந்த ஸ்கீமை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைவேற்ற விட்டாலும்கூட, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த அப்பர் பெரியார் ஸ்கீமை முதலாவதாகச் சேர்த்து, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு அந்தப் பகுதி அங்கத் தினர்களாகிய நாங்கள் அரசாங்கத்திற்கு பரிபூரண ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அப்பர் பெரியார் ஸ்கீமை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதலாவதாக எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்த எங்கள் பகுதி மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கக்கூடிய பகுதி. சமீபப் புயலின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மிகுந்த சேதத்திற்குள்ளாயிற்று. இப்போது அரசாங்கம் உடனடியாக கண்மாய் காரியங்களை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி செப்பனிட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இந்த வேலை அறைகுறையாக கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் கண்மாய்களிலும் உடைப்புகள் அடைக்கப்பட்டு விட்டன. ஒரொரு கண்மாய் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கண்மாய்க் கலிங்குகள் தாம்போகிகள் இன்னும் சரியாக நிறைவேற்றப்படவில்லை.

இரண்டாவதாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் உற்சாகம் இருந்தாலும் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar]

[19th March 1959]

எங்கள் பகுதியில் பெரும்பாலும் எல்லாக் கண்மாய்க் கால்வாய்கள் மராமத்து செய்யப்படவில்லை. மற்றும் மடைகள் சரியாக கட்டப்படவில்லை. இவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் செய்து வைத்தால் அந்தப் பகுதி நிச்சயமாக நன்மை அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நீர்ப்பாசன மாநாடு நடத்துகிறார்கள். இது சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அச்சிடப்பட்டு சபையில் கொடுக்கப்பட்டது. முதுகுளத்தூரில் ஒரு மாநாடு நடந்தது. அதற்கு நானும் சென்றிருந்தேன். அந்த மாநாட்டுக்கு எஞ்சினியர் வரவில்லை என்று மாநாடு ஒத்திப் போடப்பட்டது. இந்த மாநாடு திரும்பவும் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் நடக்கும் என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆறு மாதத்தில் ஒரு முறை நடக்கும்போது எஞ்சினியர் வரத் தயாராக இல்லை என்றால், இந்தத் திட்டத்தினால் பிரயோசனம் இல்லை.

சீக்கிரமாக அந்தப் பகுதியில் செய்து கொடுக்க வேண்டியது சிறு சிறு கண்மாய்கள் இருப்பதையெல்லாம் சரிவர மராமத்து செய்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு அவ்வப்போது பெய்யக்கூடிய மழைத் தண்ணீரையாவது தேக்கி வைத்து விவசாயம் செய்வதற்கு வழி செய்தால் தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாராயணக் காவேரி திட்டம் ஒரு முக்கியமான திட்டம். இதைப்பற்றி நான் அன்றைய தினமே சொன்னேன். இந்தத் திட்டத்திற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் பிடிக்கலாம். ஜாஸ்தியாகப் போனால் ஒரு கோடி ரூபாய் பிடிக்கும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் ஏறக்குறைய 15,000 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும். அதனால் 30 அல்லது 50 கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச வசதி இருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலேயே தண்ணீர் பாய்ச்ச வசதி இருக்கிறது. சமீபத்தில் இது நாராயணக் காவேரித் திட்டம் ஒரு சிறந்த திட்டம். சமீபத்தில் இது ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்த காரணத்தினால், கால்வாய்கள் தூர்ந்து விட்டன. முதுகுளத்தூர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவைகளைச் சீர்படுத்தினால் தான் நன்மை ஏற்படும். இந்த ஒரு காரணத்தினால் பின்தங்கிய பகுதி என்று காரணத்தைக் காட்டி மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் நிச்சயமாக நமக்கு வேண்டிய பணம் கிடைக்கும். மத்திய அரசாங்கத்தின் பண உதவியைக் கொண்டு கீழ் ராமநாதபுரம் பகுதிக்கு நல்ல வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரகுநாதக் காவேரி. இந்த ஆறும் இப்போது தூர்ந்து போயிருக்கிறது. குண்டாறை இரண்டாகப் பிரித்து விடப்பட்ட திட்டம். போதுமான தண்ணீர் வராத காரணத்தினால் கண்மாய்கள் தூர்ந்து விவசாயம் செய்ய முடியாது இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக மராமத்து செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சம்பந்தப் பட்ட மட்டில், அவர்கள் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் போடக்கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய பொறுப்பு இந்த அதிகாரிகளைச் சேர்ந்தது. நடக்கக்கூடிய வேலை ஆமை வேகத்தில் போனாலும் பரவாயில்லை, நத்தை வேகத்தில் போகிறது. அவர்களைக் கேட்டால் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள், ஆனால் நடை முறையில் செய்வதில்லை.

இளிரிகேஷன் கான்பரன்ஸ்—அதாவது பாசன மாநாடு—செய்யக்கூடிய முடிவுகளை அரசாங்கம் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து அதை நிறைவேற்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாத நிலையில் மாநாடு போடுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அதில் எடுக்கக்கூடிய முடிவுகளை நிறைவேற்றவிட்டால் ஒரு பிரயோசனமும் ஏற்படப்போவதில்லை. நீர்ப் பாசன மாநாடுகளில் எந்தெந்த சிபாரிசுகளைச் செய்கிறார்களோ அவைகள் பூராவையும் அரசாங்கம் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Vedarathnam] [19th March 1959]

அந்தக் காலவாய்களெல்லாம் தூர்ந்து இருக்கிறபடியால் அரசாங்கம் அதை வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். சில புதிய ஏரிகளுக்கு ஆற்றிலிருந்து காலவாய்களும் சில புதிதாகத் தோண்டிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அதனுடைய புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் எடுத்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிற காரணத்தால், அதைக் கொஞ்சம் அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை மிகச் சொற்பச் செலவிலே செய்துவிடலாம். அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் அவ்வளவும் ஏற்கனவே பண்பட்ட நஞ்சை நிலங்கள். சராசரி 50 அங்குலம் 60 அங்குலம் மழை பெய்யும் பகுதியாகையால் மழை பெய்துவிட்டால் கஷ்டம் கிடையாது. மழை தவறிப்போன காலத்தில் ஓரிரண்டு முறை 'லிப் டிரீ கேஷன்' மூலமாகப் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முன்வந்தால் ஒரு கஷ்டமும் இல்லாமல் அதற்கான செலவையும் அந்த விவசாயிகள் பொறுத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் இல்லாத முறையில் அதை நல்ல நஞ்சைகளாகக் கொண்டுவர அவர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதோடு, நாலிகேஷன் சம்பந்தமாக, வேதாரண்யம் கணுவாக்கு ஏழரை லட்சம் ரூபாய் சாங்ஷன் ஆகிப் பல ஆண்டுகள் ஆய்விட்டன. பத்து ஆண்டுகள் கூட ஆகிவிட்டது. இந்தவருஷ பட்ஜெட்டில்கூட ஒரு லட்ச ரூபாய் அதற்கென்று ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் ட்ரெட்ஜ் முதலிய சாதனங்கள் எல்லாம் அந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நாகப்பட்டினம் குறைமுகத்திற்குக்கூட அந்த ட்ரெட்ஜ் இல்லாததால் சரியான ஏற்றுமதி இறக்குமதி வசதி குறைந்திருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறுகிற காரணத்தால் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் குறைமுகத்திற்கும் வசதி இருக்கும், போக்கு வரத்து வசதிக்கு நீர் மார்க்கம் தான் எல்லாவற்றையும் விட சிக்கனமானது. மிகவும் குறைந்த செலவில் கொண்டு போகக் கூடிய மார்க்கம் என்று கண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் நியமித்த கமிட்டியார் பக்கிங்காம் கனலோடு அதை இணைக்க வேண்டும் என்ற யோசனையை அவர்கள் வந்திருந்தபோது கூறினார்கள். தூர்ந்து இருக்கும் அந்தக் காலவாயை செப்பனிட அரசாங்கம் இந்த ஆண்டிலாவது இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அவர்களுக்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிமராமத்துச் சட்டத்தை மீண்டும் நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து அதை நடத்தி நிறைவேற்றுவதற்கும் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இந்தக் கடற்கரைப் பகுதியிலே இருக்கும் பாசனத்திற்கு லாயக்கான பகுதிகளுக்கெல்லாம் இந்த ஆண்டிலே இப்பொழுது இரண்டு திட்டங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு பாக்கிப் பகுதிகளுக்கும் குறைந்த செலவில் பம்பிங் ஸ்டீம் மூலமாக பாசன வசதி கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை மீண்டும் ஒரு முறை முழு மனதோடு ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. M. NALLASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் சுமார் பத்து ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக தமிழ் நாட்டில் எத்தனையோ பல நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நிறைவேறியதின் பயனாக ஐந்து லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் பயன் அடைந்திருக்கிறது. இன்னும் நாட்டிலுள்ள பெரிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அவ்வப்போது ஆராய்ச்சி செய்து அவைகளை நிறைவேற்றி வருவதற்கு முயற்சி எடுத்து வருவது இந்நாட்டிலுள்ள யாவரும் பாராட்டத் தகுந்த ஒரு காரியமாகும். அதன் வாயிலாக பரம்பிக்குளம் திட்டம் நிறைவேற இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதன் பயனாக கோவையில் பல தாலுகாக்கள் பலன் அடைகிறது. கோவைக்கு அடுத்தாற்போலுள்ள கரூர் தாலுகாவும் இந்தத் திட்டத்தால் பயன் அடைந்தால் கரூர் தாலுகா வாசிகள் அதற்கு நன்றியுடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[19th March 1959] [Sri T. M. Nallaswami]

கரூர் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் கரூர் தாலுகாவிலுள்ள கீழ்க் கோடியில் காவேரி பிரிக்கப்பட்டு கட்டை திட்டம் இருக்கிறது. மேல் பகுதியில் லோயர் பவானி திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதோடு பரம்பிக்குளம் திட்டம் இருக்கிறது. அதுவும் மேல் பகுதிக்கே. ஆனால் கரூர் பயனடையக் கூடிய எந்தத் திட்டத்தோடும் சேராமல் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் பயனாகக் கிடைக்கும் பாசனம் கரூர் தாலுகாவுக்கும் கிட்டுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அதோடு நாங்கள் நீண்ட நாட்களாக வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிற நொய்யல் ஆற்றுத் திட்டத்தை யும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது புதிய சில யோசனைகளையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது நொய்யல் ஆற்றில் வரக்கூடிய தண்ணீர், லோயர் பவானி திட்டத்தின் கீழ் வரக்கூடிய கசிவு தண்ணீர் ஈரோடு தாலுகா கொடுமுடியை அடுத்துள்ள குரங்குப் பள்ளம் வழியாக வரும் கசிவுத் தண்ணீர் வந்து அந்த இரண்டு தண்ணீரையும் சேர்த்து ஒரே திட்டமாக நிறைவேற்றினால் இந்த திட்டத்தின் கீழ் கரூர் தாலுகாவில் சுமார் 30 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். இப்பொழுது கரூர் தாலுகா வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் கரூர் தாலுகா நல்ல பலனை அடையும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனால் கரூர் தாலுகாவிலுள்ள பல வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். இந்த வகையில் அங்குள்ள மக்கள் இதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தில் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் ஈரோடு தாலுகாவில் உள்ள மற்ற நிலங்களுக்கும் பாசன வசதி கிடைக்கலாம். இப்பொழுது லோயர் பவானி பாசனம் ஆரம்பிக்கும் இடத்திலிருந்து நொய்யல் ஆறு வரை தண்ணீர் (Irrigated area) பாயும் இடங்களிலிருந்து கசிவு தண்ணீர் பல ஓடைகளின் வழியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்து அதைப் பாக்கி இடங்களுக்கு விடலாம். குரங்குப் பள்ளத்தில் ஓடும் லோயர் பவானியின் கசிவுத் தண்ணீரை எடுத்து நொய்யல் ஆற்றில் விட்டு இந்த இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றி வைத்தால் சுமார் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு கரூர் தாலுகாவில் பாசன வசதி கிடைக்கும். இந்தத் திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரூர் தாலுக்கா பகுதியில் குடகனூர் தண்ணீர் பயனின்றி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் வரக்கூடிய தண்ணீரையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இதை நாங்கள் நீண்ட நாட்களாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்குள்ள வறுமையை நீக்குவதற்கு கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி எடுத்து முடித்துக் கொடுத்தால் கரூர் தாலுகாவின் தென் பகுதி பயன் அடையும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி இரண்டொரு திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றலாம். இவை களைத் தவிர பெரிய திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு இல்லாத நிலையில் இருக்கிறோம். கரூர் தாலுகா பூராவும் புஞ்சை பிரதேசம். காவிரி ஆறு பாயக் கூடிய இடங்களில் சுமார் 4 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு நஞ்சையாக இருக்கும். அங்கே இப்பொழுது அமராவதி திட்டம் வந்திருப்பதால் கரூர் தாலுகாவில் உள்ள ஆய்க்கட்டு நஞ்சைக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. அமராவதி திட்டம் கட்டும்போது கரூர் தாலுகாவிலுள்ள நஞ்சை நிலங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய "அந்த உரிமை அப்படியே இருக்குமா" என்று கேட்டதற்கு "அந்த உரிமை அப்படியே இருக்கும்" என்றும், புதியதாக விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கு அதன் பிறகுதான் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும் என்றும் அன்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதன் பிறகு அந்த திட்டம் முடிக்கப் பட்டது. ஆனால் வாக்குறுதி கொடுத்தது போல் இல்லாமல் புதியதாக விஸ்தரிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து தண்ணீர்

19th March 1959] [Sri T. M. Nallaswami]

கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதைப் பற்றித் தலைமை இஞ்சினீயர் ருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட போது அவர்கள் அதற்கு என்ன பதில் கொடுத்தார்கள் என்றால் புதியதாக விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களுக்குத்தான் பாசன வசதிக்கு தண்ணீர் இருக்கும் மற்றப் பகுதிக்கு இருக்காது என்றும் பதில் கொடுத்து விட்டார்கள். இது முதலில் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு விரோதமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறக் கூடிய அளவில் இப்பொழுது பதில் வந்திருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேனென்றால், இந்த மாதிரி இல்லாமல் பழைய ஆயக்கட்டு நஞ்சை பூமிகளுக்கு வாக்களித்தபடி முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், புதியதாக விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய இடங்களுக்கு இரண்டாவதாகத்தான் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மந்திரிகளும், சர்க்கார் இலாகாவிலுள்ள பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் பெரிய பெரிய திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றிக் கொடுத்து மக்களுக்கு சௌகரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். காரியதரிசிகளும், சீப் இஞ்சினீயர்களும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் இந்த இலாகாவிற்கு நல்ல பெயர் வரவேண்டும் என்பதற்காக பெரிய பெரிய திட்டங்களை எடுத்து அவைகளை சீக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் கீழ் தளத்தில் பல குறைபாடுகள் நடந்துவருகின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய லட்சியம் என்னவென்றால் எவ்வளவோ தொகையை ஒதுக்கி வைத்து அவைகளைச் செலவுசெய்து செலவு தொகைக்குத் தகுந்த பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று வேலை செய்கிறோம். ஆனால் கீழ் தளத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளினால் அந்தப் பலனை பொது மக்கள் அடைய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். சமீப காலத்தில் கரூர் தாலுகாவில் காவிரி ஆற்றின் கரை ஓரத்தில் புதியதாக ஒரு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பாபுலர் முதலியார் வாய்க்காலை எடுத்து விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அந்தத் திட்டத்திற்கு நொய்யல் ஆற்றில் ஒரு சிறிய அணையைக் கட்டி ஒரு சிறிய சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய தாயிற்று. அதற்கு சுமார் 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாகச் செலவு செய்தால் போதும் என்று அந்தத் திட்டத்தைத் தயாரித்தார்கள். அப்பொழுது அங்கே இருந்த பொறுப்பான இஞ்சினீயர்கள், டெக்னிகல் க்வாலிபிகேஷன் உள்ளவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் அவர் அந்தக் கட்டிடத்தை மிகவும் மோசமான நிலையில் கட்டியிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக எந்த அளவு சிமெண்டும் எந்த அளவு மணலும் போட வேண்டுமோ அந்த அளவு மணலை போடாமல் அதிகமாகப்போட்டு அதைக் கட்டி முடித்திருக்கிறார். நானும் அந்தக் கட்டிடத்தைப் போய் பார்வையிட்டேன். அது ரொம்பவும் மோசமாக கட்டப்பட்டிருந்தது. அங்குள்ள அதிகாரிகளும் கண்ட்ராக்டர்களும் சேர்ந்துகொண்டு அப்படி மோசமாக கட்டியிருக்கிறார்கள். பிறகு மதகிலிருந்து தண்ணீர் திறந்துவிட்ட பிறகு அந்த அணை அப்படியே உடைந்துபோய்விட்டது. அதற்குச் செலவு செய்த 20 ஆயிரம் ரூபாயும் வீண் செலவாகப் போய்விட்டது. மறுபடியும் அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டவேண்டிய தாயிற்று. கடைசியில் இருக்கக் கூடிய கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சுமார் 100 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ளவர்களிடமிருந்து ஒரு மகஜர் வாங்கி சர்க்காருக்கு அனுப்பினேன். அதற்கு சர்க்கார் என்ன பதில் கொடுத்தார்கள் என்றால், 1,200 ஏக்கர்களுக்குத்தான் பாசனம் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் இந்த வாய்க்காலை அதிகமாக விஸ்தரிப்பதற்கு இல்லை என்றும், மூன்று அல்லது நான்கு சேன்கள் பார்த்த பிறகுதான் இதைத் செய்ய வேண்டும், அதன் பிறகுதான் ஒரு உறுதி சொல்ல முடியும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். இப்படி சர்க்காரிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. ஆனால் அங்கே என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால், திருச்சி ஆர்.சி. டிவிஷன் எக்ஸிக்குடிவ் இஞ்சினீயர் அவர்கள் ரிபையராகிப் போகும் தருவாயில்

9th March 1959] [Sri T. M. Nallaswami]

அந்தப் பக்கம் உள்ள புஞ்சை நிலக்காரர்கள் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் டெம்பரரி பர்மிட்டுகள் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார். இதை சர்க்கார் ஸ்லெ முறையில் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். சர்க்காரிலிருந்து எனக்குக் கிடைத்த பதிலில் மூன்று அல்லது நான்கு சேன் பொறுத்து இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு அங்குள்ள இஞ்சினீயர் பர்மிட்டுகள் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் அதன் காரணம் என்ன என்பது புரியவில்லை. சர்க்கார் சொல்லுவதை நம்புவதா அல்லது இஞ்சினீயர் சொல்லுவதை நம்புவதா என்பது தெரியவில்லை. டெம்பரரி பர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் பாசனம் செய்வதைத் தடுக்க முடியாது. அது மாதிரிதான் காவிரி ராஜன் வாய்க்கால், நாமக்கல் தாலுகாவில் உள்ள வாய்க்காலில் பர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கேயும் சர்க்கார் ஒரு விதமான உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் ஒரு விதமான உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் பொது மக்களிடம் சென்று என்ன பதில் சொல்லுவது என்பது புரியாமல் இருக்கிறது. சர்க்காருடைய தீர்மானம் ஒரு விதமாகவும், கலெக்டருடைய தீர்மானம் ஒரு விதமாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, பாசன விஷயமாக அங்குள்ள மக்களுடைய கோரிக்கைகளை கவனிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு புதியதாக விஸ்தரிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு இரண்டாவதாகவும் பழைய நிலைமையில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு முதல் இடமும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், வாக்குறுதி கொடுத்ததைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும், ஏராளமான தண்டத் தீர்வை கொடுக்கப்படுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரி இன்னும் பல குறைகள் இருக்கின்றன. சமீபத்தில், இந்த மராமத்து இலாகாவின் மூலம் ஜில்லா போர்டில் இருந்து வந்த உன்னியூர் நெருர் பரிசல் துறையின் வருமானம் பூராவும் போர்டுக்கு போய்க் கொண்டிருந்ததை அங்குள்ள உன்னியூர் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் முயற்சி செய்து அந்த வருமானம் பூராவும் தங்களுடைய பஞ்சாயத்துக்கு மட்டுமே வரும்படி செய்துவிட்டார். மற்றொரு பஞ்சாயத்தின் கோரிக்கை கவனிக்கப் படவில்லை. இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் லாபத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்திருந்தால் நியாயமாக இருந்திருக்கும். ஒரே ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு இந்த லாபம் சேரும்படியாகச் செய்திருப்பது நியாயமற்றது.

இலாகாவிலிருந்து வருகிற உத்திரவை அமல் நடத்தப்படுத்துவதில்லை. லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் பல பாலங்கள் எல்லாம் இடித்தெறியப் பட்டுவிட்டன. காரணம் என்னவென்று பார்த்தால் “ஸ்பெசிபிகேஷன்” போடப்பட அளவுக்கு கவனம் செய்யப்பட்டு அந்தப் பாலங்கள் கட்டப்படவில்லை. அதன் காரணமாக அந்தப் பாலங்கள் பலமான முறையில் அமையவில்லை. அதிகாரிகள் இதையெல்லாம் கவனிப்பதில்லை. கவனித்துப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். நாம் இப்பொழுது பல பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று பெருமைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், பாலங்கள் இடிந்துபோகும் நிலையில் கட்டுகிறோம். அவ்வளவு அலட்சியமான முறையில் பொதுப் பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது. அந்தப் பாலம் கட்டப்படும் முறையைப் பார்த்து அந்த ஊர் ஜனங்கள் “இந்தப் பாலம் இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இடிந்து விழுந்துவிடும்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன மாதிரியே விழுந்துவிட்டது. “நாங்கள் முதலிலேயே சோன்டோமே” என்று இப்பொழுது அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இருபதினாயிரம் ரூபாய் செலவில் நல்ல முறையில் கட்டி முடிக்கப்படவேண்டிய அந்தத் திட்டத்திற்கு 40,000 ரூபாய் செலவு செய்தும் ஒன்றும் பயன் இல்லை. இந்த முறையில் சர்க்கார் பணம் விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுமக்கள் பணம் விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் போடக்கூடிய உத்திரவுக்கும், அதிகாரிகள் அதிகாரிகள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள். நாம் நிறைவேற்றும் திட்டம் பொது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய வகையில் இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரிக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்தால்தான் நம்முடைய லட்சியம்

[Sri T. M. Nallaswami] [19th March 1959]

நிறைவேறும். திட்டங்களுக்காக லட்சக் கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் பணத்தை ஒதுக்குகிறோம் என்று பட்டஜட்டைக் காட்டுவதால் பயனில்லை என்று கூறி இந்த மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் பேரில் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் என்னுடைய கருத்தைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் நிலவளம் பெருகவேண்டுமானால் நீர்வளம் பெருக வேண்டும். அந்த நீர்வளத்தைப் பெருக்கும் வகையில் பரம்பிக் குளத்திட்டத்திற்காக முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைச் செலுத்த கடமைப்பட்டுள்ளேன். கேரளாவில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை இருந்தபோது இந்தப் பரம்பிக்குளத் தண்ணீரை நமக்கு கொடுக்க மறுத்த போதிலும் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய கம்யூனிஸ்டு மந்திரி சபையானது நமக்கு அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்க முன்வந்த மைக்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அந்தக் கம்யூனிஸ்டு மந்திரி சபையின் செயல் வரவேற்கத் தக்கது. போற்றுதற்குரியது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று கோவையில் இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் தண்ணீரைக்கொண்டு சுமார் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்யமுடியும். அது நஞ்சை நிலத்திற்குப் பாயவேண்டுமென்று சிலரும், புஞ்சை நிலத்திற்குப் பாயவேண்டுமென்று சிலரும் கூறுகிறார்கள். நஞ்சை நிலத்துக்குப் பாய்வதோடு புஞ்சை நிலத்திற்கும் பாய அரசாங்கம் வழி செய்து கொடுத்தால் அந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியில் அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே புஞ்சை நிலங்களுக்கும் அந்தத் தண்ணீரை உபயோகிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் தண்ணீர் விடவேண்டுமென்பது பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்காக எல்லாக் கட்சிகளையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Sri V. K. Kothandaraman in the Chair.)

குந்தா அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் தண்ணீரைக் கால்வாய்வெட்டி அதன் மூலம் கொண்டு வந்தால் புல்லடம், தாராபுரம், ஈரோடு ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள குளங்களில் தண்ணீர் நிரம்ப வழி ஏற்படும். அந்தப் பகுதிகளிலெல்லாம் தண்ணீர்ப்பஞ்சம் இருக்கிறது என்று முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன். அதே சமயத்தில், சிறுவாணித் திட்டம் மிகவும் முக்கியமான திட்டம் என்று கூற விரும்புகிறேன். அதை இன்று பெரிய அளவில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டி இருக்கிறது. பெரிய அணைக் கட்டு கட்டி அதன் மூலம் தண்ணீரைக்கொண்டு வந்து கோவை நகரில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர்ப்பஞ்சத்தைத் தீர்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். சென்ற அசெம்பிளிக் கூட்டத்திலும் இதைப்பற்றிக் கூறி இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் எந்த வித கவனமும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்தச் சிறுவாணித் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாததால் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தால் சென்ற தேர்தலில்கூட காங்கிரஸ் கொஞ்சம் மோசமான நிலையில் போயிருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். சிறுவாணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றி கோவை நகரத்திலுள்ள தண்ணீர்ப்பஞ்சத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் 11 குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் குளங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் கிடையாது. அதற்குக் காரணம் அங்கெல்லாம் மண் மேடாக இருப்பதுதான். அதைப் பராமரிப்புச் செய்யவேண்டுமென்று இஞ்சினியர்களிடத்தில் சொல்லியும் அதைக் கவனிக்கவில்லை. சில இடங்களில், சில குளங்களில் மண் வெட்டி இருக்கிறார்கள். அந்த மண் பள்ளத்திலிருந்து எடுத்து எரிக்கரையில் போடப்பட்டதே தவிர, மேடுள்ள இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் மேடுள்ள இடங்களில் இருந்து எடுத்து சமன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri N. Marudachalam] 19th March 1959]

இங்குள்ள பிராந்தியத்தில் 4 முக்கியமான ரோடுகள் இருக்கின்றன. அதாவது தொண்டமுத்தூர் ரோடு, வடவள்ளி ரோடு ஆகிய ரோடுகள் இருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளில் பஸ்கள் ஓடுகின்றன. பஸ் ஓடும்போது அது ரோடாகத் தெரியவில்லை. பள்ளம் மாதிரி இருக்கிறது. அந்த ரோடுகளுக்கு எந்தவிதமான ரிப்பேரும் செய்வது கிடையாது. அங்கு போகும் ரோடுகளில் கர்ப்ப ஸ்திரீ சென்றால் தானாகவே பிரசவம் ஆகி விடும். அவ்வளவு மோசமாக வேறு எங்காவது ரோடுகள் இருக்கின்றனவா என்பது சந்தேகமே. உடனடியாக அந்த ரோடுகளை செப்பணிடுவதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ரோடு மானியம் பின்னால் வருகிறது. அதில் இதைப்பற்றியெல்லாம் பேசுங்கள். இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய மானியம் நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தப்பட்டது.

SRI N. MARUDACHALAM : ரோடு மானியத்தில் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ இல்லையோ. ஆகவே முன்னாலேயே அதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஈரோடு, புல்லடம் ஆகிய இடங்கள் தண்ணீர் கிடைக்காமல் மிகவும் வரண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. அங்கு நஞ்சையும் கிடையாது. 10-30 a.m.
புஞ்சையும் நன்றாக விளைவதில்லை. அவைகள் மானம் பார்த்த பூமிகள். சிறுவாணித் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து நெய்யார் வாய்க்காலில் சேர்த்து அதோடு ஆற்றின் இருபுறங்களிலும் தென்னந்தோப்பை வைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அங்குள்ள மக்களுக்கு அது பயன்படுமானால் இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இல்லையென்றால் அரசாங்கத் திற்குக்கெட்ட பெயரும் மோசமான நிலமையும் ஏற்படுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றாததினால் கோவை முனிசிபல் தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு 12 ஸ்தானங்கள் கிடைத்தது. ஆனால் இதற்கு முன்னால் காங்கிரசுக்கு 36 ஸ்தானங்கள் இருந்தன. இந்தத் தோல்விக்கு, அங்குள்ள தண்ணீர் கஷ்டம்தான் முக்கியமான காரணம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : நீங்கள் மட்டும் ஜாஸ்தியாக ஒன்றும் வந்துவிடவில்லையே. நீங்களும் கொஞ்சம் பேர்களுடான இருக்கிறீர்கள்.

SRI N. MARUDACHALAM : நான் மேற்சொன்ன திட்டங்களை அரசாங்கம் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நமது சர்க்கார் நிறைவேற்றி இருப்பதைப்பார்த்தால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த திட்டங்களில் எல்லாவற்றையும் குறிப்பிடுவது சிரமம். இந்தக் கால்வாய் திட்டத்திற்கு 94 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூர் வாருவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்தக் கால்வாய்களை நல்லமுறையில் தூர்வாருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாம்பிரபரணி ஆறு ஓடுகிறது. இங்கே ஒரு அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர அணைக்கட்டிற்கு இருபுறங்களிலும் கால்வாய்கள் விடப்படுவதினால் இடை இடையே தண்ணீர் தடைப்படுகிறது. ஆயிரத்து எண்ணூற்று எழுபதாம் வருஷங்களில் ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டுக் கட்டிக்கொண்டிருப்பதில் கால்வாய்க்கு அடுத்துப் போடுவதினால் பயிருக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கொடுக்காமல் போய்விடுகிறது.

[Sri M. K. Somasundaram] [19th March 1959]

1945-வது வருஷத்திலே பாபநாசம் அணைக்கட்டுக் கட்டப்பட்டது. இதிலிருந்து குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட அளவிற்குத்தான் தண்ணீர் வந்துகொண்டிருந்தது. ஏனென்றால் இந்த ரிசர்வாயர் ஏற்படுத்தினால் எலெக்ட்ரிசிட்டி உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இம்மாதிரி கானாறுகள் இருப்பதினால் தண்ணீர் வருங்காலத்தில் விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே விவசாயிகள் பலனடைவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சிறுவாணி அணைக்கட்டு திட்டத்திலே வடிகால் என்பது முக்கியமான கால்வாய். இந்தக் கால்வாயில் ஓரளவிற்குத்தான் தண்ணீர் வருகிறது. அவ்வாறு இல்லாமல் எப்போதும் தண்ணீர் வரும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆயிரத்து எண்ணூற்று எழுபதாவது ஆண்டிலே அங்குள்ள மக்கள் கோரி இருந்ததும்கூட பல மகஜர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் இன்னும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கு விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் தண்ணீர் வரவில்லை என்று இஞ்சினியர் கூட ரிபோர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். இன்னும் நல்ல நிலைமையில் வினியோகம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி அடிக்கடி தண்ணீர் வராமல் இருப்பதனால் விவசாயிகள் காலாகாலத்தில் பயிர்செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் அங்கே நிரந்தரமாக தண்ணீர் வருவதற்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும். மணிமுத்தாறு நதித்திட்டம் கட்டப்பட்டிருந்தும் கூட சில இடங்களில் விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் எவ்வளவோ பயிர்கள் பட்டுப்போய் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்குள்ள தண்ணீரை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் வினியோகிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் எல்லா விவசாயிகளும் பயன்பெற முடியும். இங்கே சிறுவாணி திட்டம் கட்டி இருந்தும் கூட அங்குள்ள பகுதி மக்களுக்கு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆயிரத்து எண்ணூற்று எழுபதாம் ஆண்டு அணை கட்டுவதற்கு முன்பே அங்கு ஒரு கால்வாய் திட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி முன்பே அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இங்கே அச்சன்கோவில் ஆறு, புனலாறு, பம்பையாறு முதலிய ஆறுகள் ஓடுகின்றன. இது மிகவும் மின்தங்கிய பிரதேசம். அங்கே ஒரு அணைக்கட்டு கட்டினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதனால் ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். இம்மாதிரி செய்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தவிர மழைக்காலங்களில் தண்ணீர் இந்தப் பகுதி நிலங்களில் தங்கி பயிர்களுக்கு சேதம் உண்டாக்குகிறது. இங்கே 13, 14 குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்த குளங்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்தால் அங்கு ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடி செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். இரண்டு கால்வாய்களுக்கும் 40 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த இடத்தில் நல்ல முறையில் அணையைக்கட்டி ஒரு கால்வாயை வெட்டி அதை உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தண்ணீர் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தத் திட்டப்பகுதியிலே மழைக்காலத்திலே தண்ணீர் தேங்குகிறது. அதனால் பயிர் சேதமடைகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இன்று தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கேரள, ராஜ்யத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவந்து விவசாயத்தை நல்ல முறையில் நடத்தினால் சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி முதலிய இடங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டிலிருந்து தென்பகுதியில் இருக்கும்

19th March 1959] [Sri M. K. Somasundaram]

குளங்களெல்லாம் அனேக இடங்களில் தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன. தூர்ந்து போயிருக்கும் அந்தக் குளங்களையெல்லாம் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று பள்ளாணிங் போர்டுக் கூட்டத்தில் நாங்கள் எடுத்துக் கூறினோம். ஆனால் அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டுக் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. கூடிய வரையில் முக்கியமான குளங்களையாவது மராமத்து செய்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். ஏனென்றால், திருநெல்வேலியில் நயினர்குளம் என்ற குளம் இருக்கிறது; அந்த ஒரு குளத்தை நம்பியே அங்குள்ளவர்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அந்தக் குளம் நிரம்பிவிட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு போதுமான அளவு தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காததால் பயிர்கள் பட்டுப்போகின்றன. தண்ணீர் விஷயமாக அங்கே பெரிய மனஸ்தாபங்கள் ஏற்படுகின்றன. பாபநாசம் ரிஸர்வாயரிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்க வேண்டுமானால் அதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் அதற்கு இரண்டு மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். சென்ற வருடத்திற்கு முந்தைய வருடம், பாபநாசம் ரிசர்வாயரிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வதற்கு, மின்சார மந்திரி, பொது மராமத்து மந்திரி ஆகிய இரு மந்திரிகளிடம் கேட்கவேண்டி இருந்தது. அவர்கள் பிடிருந்து அனுமதி வருவதற்குள் பயிர்கள் வாடிப்போயின, பயிர்களை விவசாயிகள் அறுத்துவிட்டனர். இதன் காரணமாக அங்கே தண்ணீர் 60 அடி மட்டத்திற்கு இருந்தாலும் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பெற முடிவதில்லை. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு அவசியமான உத்தரவுகளை கனம் மந்திரிகள் இஞ்சினியர்களுக்கும் கலெக்டருக்கும் போட வேண்டும். அவசியப்பட்டால் அதிலிருந்து தண்ணீரை நிலங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கலாம் என்று அவர்களுக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று இரண்டு மந்திரிகளையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரிகளின் அனுமதியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் பயிர்கள் பட்டுப்போகின்றன. மேலும், விவசாயிகள் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு முன்பே கலெக்டர்களும் இஞ்சினியர்களும் அவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அங்கே தண்ணீர் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று முன்கூட்டியே பார்த்து அந்த அந்த விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கான உத்தரவை கலெக்டர்களுக்கும் இஞ்சினியர்களுக்கும் அனுப்பினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கேரளாவுடன் பேச வேண்டிய விஷயங்களை கனம் மந்திரிகள் எல்லோரும் சீக்கிரம் பேசி விரைவில் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு மேற்கிலிருந்து வரக்கூடிய தண்ணீரை இந்த ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கேயுள்ள தண்ணீர் வீணாகப்போகிறது. கேரளாவில் அந்த ஆறுகள் எப்படி ஓடுகின்றன, அவைகளிலுள்ள தண்ணீரை நமது ராஜ்யத்திற்கு எவ்வாறு திருப்பி விடலாம் என்பவைபற்றி யெல்லாம் நமது இஞ்சினியர்கள் அங்கே சென்று பரிசீலனைகள் செய்யவேண்டுமானால் அதற்கு கேரள அரசாங்கத்தின் அனுமதியை வாங்கவேண்டுமாம். அவர்கள் இந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்வதற்கு அந்த அரசாங்கத்தின் அனுமதியை நமது அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அங்கே போய் இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து திட்டம் தீட்ட முடியும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டியது பாலாறுப் பிரச்சனை. பாலாற்றில் தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னால், பால் ஓடும் ஆற்றுக்கு தண்ணீர் எதற்கு என்று கூட கேட்கிறார்கள். அந்த ஆற்றில் இருக்கும் மணல், வெள்ளை வெளேரென்று பால் போலத்தான் இருக்கிறது. மைசூர் சர்க்கார் பாலாற்றுத் தண்ணீர் இந்த ராஜ்யத்திற்கு வரமுடியாதபடி தடுத்து நிறுத்தி, தங்கள் ராஜ்யத்தில் தேக்கிவைத்து உபயோகித்துக்கொண்டு விட்டனர். அதனால்தான் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறது என்று கருதி

[Sri T. Karia Gounder] [19th March 1959]

நாங்களெல்லாம் பல மகாநாடுகள் நடத்தினோம். நான் எம்.எல்.ஏ.-ஆவ தற்கு முன்பு அந்த மகாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. அந்த மகாநாடுகளைக் கூட்டி சர்க்காருக்கு எங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தோம். நான் குறிப்பிடும் காலம் ரொம்ப காலத்திற்கு முந்தைய காலம்; சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு மாண்புமிகு செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் வந்த காலத் தில் அந்த மகாநாடுகளை நடத்தினோம். அந்தக் காலத்தில் மெம்பர்களாக இருந்த எல்லோரும் காலம் சென்று விட்டார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் கூடி பாலாற்றுப் பிரச்சினைபற்றிப் பேசியதுண்டு. கடைசியாக இன்று பார்த்தால், பாலாற்றுப் பிரச்சினை தடைபடுவதற்குக் காரணம் மைசூர் தடுப்பது அல்ல என்று தெரிகிறது. இங்கே பருவமழை சரிவரப் பெய்யாது தால் அந்த ஏரி கூட நிரம்புவதில்லை. ஆயிரத்துத்தொனாயிரத்து மூன் றில் பாலாற்றில் பெருவெள்ளம் வந்தது. அந்த வெள்ளத்திற்கு வாணி யம்பாடி வெள்ளம் என்று பெயர் வந்தது. ஏனென்றால் அந்த வெள் ளம் வாணியம்பாடியில் ஒரு பகுதியை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. அதற்குப் பிறகு 1956-ல் தான் ஒரு பெரிய வெள்ளம் அங்கே வந்தது. ஆனால் இந்த வெள்ளத்தால் மக்கள் பாதிக்கப்படவில்லை. நமது பிரதம இஞ்சினியராக இருக்கும் ஸ்ரீ ஆனந்தராவிடம் பாலாற்றுப் பிரச்சினைக்கு விமோசனம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லியதுண்டு. இஞ்சினியரிங் இலாகாவின் அங்கே வந்து கொடியை நடனார், சிமெண்டு கட்டை போட்டனர், பாலாற்றுப் பிரதேசத்தைப் பார்த்தார்கள். இது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்தது. அத்திட்டம் ஏன் கைவிப் ப்பது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. பாலாற்றில் தண்ணீர் வர வில்லையானால் அனை கட்டுவதில் பிரயோஜனமில்லை என்று கருதி அத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதா அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தினால் கைவிப் ப்பது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் தற்போது கோதா வரத் திட்டத்தைக் பொறுத்த வரையில், வடஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, சென்னை நகரம் இந்த இடங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்க ஏதோ ஒரு முடியுமிரு ஆந்திர முதல் அமைச்சர் ஒப்பக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்தேன். அதை வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பேரில் நடந்த உரையின்போது கூடக் குறிப் பிட்டேன். இத்திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மத்தியில் சில மலைகள் தடையாக இருக்கின்றன. மலைகள் தடையாக இருப்பதால் தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதில் சிரமம் இருக்குமோ என்று கூடச் சந்தேகப்பட்டேன். ஆனால் மலைகளையெல்லாம் குடைந்து பரம்பிக்குளத்திலிருந்து கோயம் புத்தூர் ஜில்லாவிற்குத் தண்ணீர் கொண்டுவரப்போவதாக கனம் நிதி அமைச்சரின் உரையில் கண்டிருப்பது குறித்து ஒருவாறு சந்தோஷப்படு கிறேன். பாலாற்றுத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டாலும் அது நிறை வேறியபின் அதன் பலனை அனுபவிக்கும் பாக்கியம் எங்களுக்கு இருக்காது. அந்த பாக்கியம் எங்கள் சந்ததிகளுக்காவது இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் அத்திட்டத்தை வலியுறுத்துகிறோம். அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் ஒரு கஷ்டமும் இருக்காது. பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அத்தண்ணீர் எவ்வாறு பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும், அத்திட்டத்தால் கிடைக்கும் தண்ணீர் நஞ்சைப் பயிர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமா அல்லது பஞ்சைப் பயிர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமா, அது ஐந்து தாலுகாக்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் போதுமா அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட தாலுகாக்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் போதுமா என்பவைப்பற்றியெல்லாம் பேசும் நிலையில் இன்று கோயம் புத்தூர் ஜில்லா மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அத்திட்டம் இன்று அந்த நிலையில் இருக்கிறது. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்வதற்கான வசதிட கூட இல்லாமல் பாலாற்றுப் பிரதேச மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. பாலாற்றுப் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து இப்பிரச்சினைக்கு முடிவுகளை வேண்டுமென்று சர்க்காரைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாலார் பேவரின் மூலம் என்ற விதிகள் இருக் கின்றன, அந்த விதிகள் இந்த நாட்டை ஹோப்பியர்கள் ஆண்ட

9th March 1959] [Sri T. Karia Gounder]

காலத்தில் ஏற்பட்டவை. அங்கே ஒரு விவசாயி தன் சொந்த நிலத்தில் கிணறு வெட்டி பம்பு வைக்க விரும்பி அதற்குக் கடன் கேட்டால் கூட, கடன் கொடுப்பதற்கு ஆட்சேபனை செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் கிணறு வெட்டினால் கிணற்றின் மூலம் பாலாற்றுத் தண்ணீரை உறிஞ்சி எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லி இஞ்சினியரிங் இலாகாவினர் இதற்கு ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணமாக இருப்பது பாலார் பேசின் ரூல்ஸ். இந்தப் பாலார் பேசின் ரூல்ஸால், அங்கேயுள்ள உடைந்து போன சிறு ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்பட வேண்டியதுகூட தடைப்படுகிறது. பல நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டு உடைந்துபோன படுகிறது. பல நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டு உடைந்துபோன சிறு ஏரிகள் பழுதுபார்க்கப்பட வேண்டுமானால், அதற்கு இந்த ரூல்ஸ் தடையாக இருக்கின்றன. சிறு பாசனத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியதுபற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் வரவு செலவுத் திட்ட உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மலைப் பிராந்தியமாக உள்ள எங்கள் தாலுகாவில் பல சிறு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் பாலார் பேசின் ரூல்ஸை மாற்றியமைத்துத்தான் தீர்வேண்டும் என்று பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப் பல இடங்களை நாங்கள் சமர்ப்பிக்க முடியும், சர்க்காரிடம். ஆனால் அப்படிச் சொல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், இந்த சட்டப் பிரகாரம் உங்களுக்கு அதை அனுமதிக்க முடியாதென்று கலெக்டர் சொல்கிறார். ஆகவே, சர்க்கார் அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த ரூல்லை மாற்றிக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி சர்க்கார் மாற்று வார்களேயானால் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய சிறிய சிறிய அணைகளை பாலாற்றின் ஓரத்திலுள்ள பலயிடங்களில் கட்டி, அதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பலனடைய முடியும். அது தற்போது நாட்டிலுள்ள உணவு பஞ்ச நிலையைப் போக்குவதற்கும் உதவி கரமாகியிருக்கும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தினிடம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு ரீட் சாப் அணை என்றதொரு அணையிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் அதை பலர் மிகவும் உயர்த்தி விட்டதால் அதை வெட்டும்படி உத்தரவு போட்டார்கள். தற்சமயம் அதைப்பற்றி மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடம், அதைப் பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று ஒரு மனு கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த அணையைக் கொஞ்சம் உயர்த்தி எரிக்கு வரும் கால்வாயை அகலப் படுத்தினால் அதிலிருந்து குறைந்தது 5,000 ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுத்து ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய வசதியை அதிகரிக்க முடியும். காரணம், ஏழே பாயக்கூடிய நிலம் எழுபது ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. எழுபது ஏக்கர்கள் பாயும் இடத்தில் பாசன வசதிக்கு விரோதம் இல்லாமல் சர்க்கார் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கலெக்டரையும், பொதுமராமத்து இலாகா இன்ஜினியர் அவர்களையும் நேரில் சென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அது, ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக என்ஜி ஸியரிங் இலாகாவில் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதற்கு அதிகப் பணம் தேவையில்லை. அதைப் பழுதுபார்க்க சுமார் 30,000 ரூபாய்க்கு, பண்டம் தேவையில்லை. அதைப் பழுதுபார்க்க சுமார் 30,000 ரூபாய்க்கு, என்டிமேட் தயார் செய்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டத்தின்கீழ் நமக்கு மத்திய அரசாங்கத்தி லிருந்து கிடைக்கும் மான்யத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு, வேலை யை முடியாமல் அந்தப் பணம் திரும்பிப் போய்விடுகிறது. அதே போல் எனது தொகுதியில் பேரம்பட்டு கிராமத்தில் ஒரு அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கு சற்றேறக்குறைய லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் வகுத்திருக் கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தையும் துரிதமாக நடத்திக் கொடுப்பதற்கு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (பெல்) நான் அதிகமாக பேச தாழ்மையாகத் தலைவர் அவர்கள் பெல் அடித்து விட்டார்கள். ஆகவே, இந்தப் பாலாறு திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து வரப்போகிற வரவு செலவுத் திட்டத்திலாவது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை

[Sri T. Karia Gounder] [19th March 1959]

பரிசீலனை செய்திருக்கிறேன் என்று அவர்களது அடுத்த வருட வரவு செலவுத்திட்ட அறிக்கையில் சொல்வார்களேயானால் அப்பொழுது வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, சென்னை நகரம் இவைகளுக்கு நல்ல காலம் பிறக்கும் என்றும் அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது, செய்யமுடியாத காரியமல்ல. அப்படிச் செய்தால் தெற்கு புறக் கணிக்கப்படுகிறது என்ற பழிச் சொல்லும் நிவர்த்தியாகும் என்று சர்க்காரிடம் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* SRI K. APPAVOO PILLAI : தலைவர் அவர்களே, ஹோசூர் தாலுகா மிகவும் பரந்த தாலுகாவாகும். அது, 1,217 சதுர மைல் விலாதிருணம் கொண்ட தாலுகாவாகும். நிலவளமும், நீர் வளமும் இரண்டுமுள்ள தாலுகாவாகும். அந்தத் தாலுகா, இவ்வளவும் இருந்தபோதிலும் கூட அது ராசிக் களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கு விவசாயத்திற்கென்று சர்க்கார் காலண செலவு செய்யாமல் இருந்த போதிலும் கூட, இந்த நாட்டில் பஞ்சம் வந்தபோது லட்சக்கணக்கான ராசி மூட்டைகளை சென்னை மாகாணத்திற்கு ஹோசூர் தாலுகா கொடுத்து உதவியது என்பதை நான் பெருமையுடன் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பலயிடங்களில் பல நீர்பாசனத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்தி, பல அணைக்கட்டுகள் கட்டி வருவதும் போற்றத் தக்கதே. ஆனால் எங்கள் ஹோசூர் தாலுகாவை நினைத்தால், இந்த சர்க்காரைக் கண்டாலே மிகவும் வருத்தமாகியிருக்கிறது. காரணம் எங்கள் தாலுகாவில் ஐந்து நதிகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று, காவேரி, தென் பண்ணை, ஜனத்குமார் நதி, சின்னாறு, மார்க்கண்டேய நதி இவைகளாகும். தென் பண்ணை சுமார் 40 மைல் ஓடுகிறது. பாகலூர் பக்கத்தில் இன்று ஏற்கனவே ஒரு அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அது, அக்பர் அணை என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அங்கு சிறிய அணைகள் பல இருந்தும் அது பழுது பட்டுப் போயிருக்கிறது. அதே ஆற்றில் சுமார் 18 சிறிய அணைகள் மைசூர் ராஜாக்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டன. இருந்தபோதிலும் அங்கு “வெட்கல்டிவேஷன்” சுமார் 600 ஏக்கர்களில்தான், 40 மைலில் செய்யப் படுகிறது. இரண்டாயிரம் ஏக்கர்களுக்கு, தண்ணீர் வசதியில்லாத காரணத்தினால் ரெமிஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த அணைக்கட்டிற்கு முதல் ப்ரையாரிட்டி கிடைத்திருக்க வேண்டும். ஹோசூர் தாலுகா மக்கள் அரசாங்கத்தின் லாயல் சப்ஜெக்ட்ஸ்-ஆய் இருப்பதாலும், அவர்கள் வாய் இல்லாதவர்களாகவும் இருப்பதால் அவர்களது காரியங்கள் கவனிக்கப் படுவதில்லை. அங்கு வந்து அந்த பாமை பார்வையிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோம். ஆனால் அங்கு ரோடு வசதியில்லாத காரணத்தினால் மறுமுறை வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். இப்பொழுது கிருஷ்ணகிரி ப்ராஜெக்ட், சாத்தனூர் ப்ராஜெக்ட் இவைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நியாயமாக நாங்கள் தடை செய்திருந்தால் கண்டிப்பாக கிருஷ்ணகிரி ப்ராஜெக்ட்டும், சாத்தனூர் ப்ராஜெக்ட்டும் ஆயிருக்காது. “ரைப்பேரியன் ரைட்ஸ்” இருக்கிற காரணத்தால் அதை வேண்டுமானால் தடை செய்திருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. கிருஷ்ணகிரி, சாத்தனூர் இவ்விடங்களில் அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதுபற்றி நாங்கள் பொறுமை கொள்ளவில்லை. இருந்த போதிலும், அக்பர் அணைக்கட்டில், 24 மணிக்கு ப்ளட் லிஸனில் ஓடும் தண்ணீரை தேக்க ஒரு சிறிய திட்டம் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கிருஷ்ணகிரி ப்ராஜெக்ட்டில், 30,000 ரூபாய் மிச்சம் இருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அதிலிருந்து கொஞ்சம் பணத்தை இதற்கு செலவு செய்தால் எங்களுக்கு அது மிகவும் வசதியாகியிருக்கும். அப்படிக்கேட்டால், கிருஷ்ணகிரி, சாத்தனூர் நீர்தேக்கத்தைப் பார்த்து விட்டு உங்களுக்குச் சொல்கிறோம் என்று உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அக்பர் அணைக்கட்டில் ஒரு அணை கட்டினால் ஹோசூர் தாலுகாவில் 1/2 பாகம் தண்ணீர் ஓடும். அதற்கு வேண்டிய லெவலும் இருக்கிறது. 1946-ல் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பி. டபிள்யூ. அமைச்சராக இருந்த போது நான் அவர்களை வற்புறுத்தியதின் பேரில் அப்பொழுது இருந்த

19th March 1959] [Sri K. Appavoo Pillai]

சீப் இன்ஜினியர் சந்திர சேகர அய்யரை அழைத்து, அவர் இப்பொழுது ரிட்டயராகி விட்டார், ஹோசூருக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னதன் பேரில் அவர்கள் அங்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தொடங்கினார்கள். எல்லாம் சர்வே செய்து, லெவல் இருக்கிறது என்று கண்டு லக்னப் பத்திரிகையை நான் கொடுத்து விட்டேன். தாலி கட்டச் செய்வது உங்கள் பொறுப்பு என்று சொல்லி விட்டார்கள். தாலி கட்டுவது என்றால் என்ன என்று கேட்போது, இனி அமைச்சர் அவர்களிடம் சென்று வற்புறுத்தி அணை கட்டுவதற்கு திட்டம் போடுவது உங்கள் பொறுப்பு என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது பார்த்தால், அந்த சமாசாரம் கைகூடுவதாகயில்லை. பெரகொண்டபள்ளி என்ற இடத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அது, ஜனத்குமார் ரிவரின் ஸோர்வில இருக்கிறது. அங்கும் ஒரு சிறிய அணைக்கட்டு இருந்து வருகிறது. அதுவும் 30 மைல் ஹோசூர் தாலுகாவில் ஓடுகிறது. அங்கு 16 சிறிய அணைக்கட்டுகள் மைசூர் மகாராஜாக்கள் காலத்தில் 1673 ஏ. டி-யில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில், 300 ஏக்கர்கள்தான் பாய்ச்சல் இருக்கிறது. சுமார் 1,000 ஏக்கர “டிரை” என்று சொல்லி “ரெமிஷன்” கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த அணைக்கட்டைப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால், ரோடு வசதி இல்லாத தனால் ஒருவரும் பார்க்க வருவதில்லை. பல பெடிஷன்கள் கொடுத்தோம். ஒரு அமைச்சர்கூட வந்து பார்க்கவில்லை. “புட் ப்ரொடக்ஷன்—என்ஜினியர்கள்” வருகிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், அந்த பேப்பர் என்னவாயிற்று. இது வரையிலும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. தயவு செய்து அதை கவனிக்க வேண்டும். அதே ஆறு தர்மபுரியில் சின்னாறு என்று சொல்லப்படுகிறது. தர்மபுரி வாசிகள் அங்கு ஒரு அணைக்கட்டு கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னதால், அங்கே ரோடு வசதி இருப்பதனால் அமைச்சர் அங்கு போய்ப்பார்த்து விட்டு அங்கே ஒரு அணை கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் பின்னர் இந்த சபையில் அது பற்றி சொன்னபொழுது, “அந்த அணைக்கட்டு உங்கள் தாலுகாவில் தானே கட்டப்போகிறோம்” என்று ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் சொன்னார்கள். மேட்டூர் அணைக்கட்டு எப்படி சேலத்திற்குப் பயன்படவில்லையோ, அப்படித்தான் மாரத்தளம் அனுமார் கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் கட்டப்பட்டு இருக்கும் அணை தர்மபுரிக்கு பயன்படும். ஒருருக்குப் பயன்படுவதில்லை. எங்களுக்கு “ரைபேரியன் ரைட்ஸ்” இருப்பதனால் தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு பைரகண்டப்பள்ளி அணைக்கட்டைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

டெங்கனக் கோட்டாவில் தொட்டள்ளம் தா. செ. ஒரு ஆறு இருக்கிறது. 10, 15 வருஷங்களாக சர்வே செய்தார்கள். ஏதோ காரணத்தினால் அது இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அந்த அணைக்கட்டினால் இரண்டு வித நன்மைகள் ஏற்படும். முதலாவதாக அது விவசாயிகளுக்கு பிரயோசனப் படும். இரண்டாவதாக பேப்பர் பாக்டரி ஏற்படுத்துவதற்கும் பிரயோசனப் படும். தயவு செய்து அதையும் உடனடியாக கவனிக்குமாறு மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகா போல் எந்தத் தாலுகாவும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அங்கே சுமார் 600 ஏரிகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன. பழைய காலத்தில் ராஜாக்களாலும், பாளையக்காரர்களாலும் கட்டப்பட்ட ஏரிகள் அவை. அவைகளில் சில ஏரிகளில் கரைகள் உடைந்து போயிருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றி “இறிகேஷன் கான்பெரன்ஸில்” சொன்னால், ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். 2, 3 வருஷங்களுக்கு முன்பு உடைந்து போயிருந்தால் அவைகளை ரிபேர் செய்து தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பெண்ணையார் பேலிணை இருப்பதால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கிருஷ்ணகிரி, சாத்தனூர் அணைக்கட்டுகளுக்கு தடங்கலாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் முன்பு விட்டுக்கொடுத்ததன் காரணமாக, இப்பொழுது எங்களுக்கு ஒரு சலுகையும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்களுடைய “ரைட்” இருக்கும்பொழுது, போனால் போகிறது, அவர்கள் பிழைக்கட்டும் என்று

[Sri K. Appavoo Pillai] [19th March 1959]

நாங்கள் விட்டுக் கொடுத்தோம். அப்படி விட்டுக்கொடுத்தவர்களுக்கு இப்பொழுது ஒரு சலுகையும் இல்லை என்று சொல்வது மிகவும் தவறானது என்று நினைக்கிறேன். தனவாய் ஏரி போன்ற பல முக்கியமான பெரிய ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் உடைந்து போன கரைகளை கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில், செஞ்சி தாலுகாவில் கூடப்பட்டு அணைக் கட்டை விஸ்தரித்து திண்டிவனம், செஞ்சி தாலுகாக்களுக்கு பாசன வசதி செய்ய 1947-48-ல் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அதை 1960-61-ல் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்ய விஷயமாக பேசவேண்டுமென்றால் முதலில் அரசாங்கத்தாரையும், அவர்கள் கீழ் வேலை செய்யும் இன்ஜினியர்களையும் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தின்கீழ் பல திட்டங்களை நல்ல விதமாக நிறைவேற்றிக்கொடுத்ததற்காகப் பாராட்டவேண்டும். அதுவும் விசேஷமாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் 11-வது பாராவில் சொல்லியிருப்பதை நாம் எல்லோரும் ஆமோதிக்கவேண்டும். அதோடு இன்ஜினியர்களுக்கும் அவர்கள் பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாமும் இன்ஜினியர்களுக்கு நம் பாராட்டுகளை தெரிவிக்கவேண்டும். என்னுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால், அந்த இன்ஜினியர்கள் அதிர்ஷ்டவசமாக நம்முடைய நாட்டிலே இருந்து வருகிறார்கள். வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களையும் திரும்பவும் “ரீ எம்பிளாய்” செய்திருக்கிறார்கள். 5, 10 வருஷங்களுக்கு அவர்கள் திடகாத்திரர்களாக இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களை நாம் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். 10, 20 பெரிய நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இருக்கும் காலத்திலேயே அவர்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியாததற்கு நான் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்ததுதான். அவர்கள் அதிக உற்சாகத்துடன் வேலையை நடத்தவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நாம் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் செய்கின்ற வேலையிலே அவர்களை உற்சாகப் படுத்தவேண்டும்.

தென் இந்திய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பார்லிமெண்டில் தென் இந்தியாவுக்காக ஒன்றுமே டீஸ்ட் வில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பல இடங்களில் ஏதோ டீஸ்ட் செய்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். நாம் இங்கு செய்வது போல் “ஸ்பீ” கட்ட செய்வதில்லை என்று நினைக்கிறேன். அங்கு பேசுவதற்கே பயப்படுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நமது அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகும்பொழுது தென் இந்திய அங்கத்தினர்களையெல்லாம் அழைத்து—காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களை மட்டும் சொல்லவில்லை. எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் தான் சொல்லுகிறேன்—பேச வேண்டும். “கான்ஸ்டிடுஷன் அசெம்பிளி இருந்த இடத்தில்” “கான்ஸ்டிடியூஷன் கிளப்” என்று ஒரு கிளப் இருக்கிறது. அங்கேயாவது எல்லா அங்கத்தினர்களையும் ½ மணி நேரமாவது சந்தித்து நம் ராஜ்யத்தில் நடப்பதை அவர்களுக்கு சொல்லவேண்டும். நாம் என்னென்ன திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லவேண்டும். இங்கு நடப்பது ஒன்றுமே தெரியவில்லையே என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பாராளுமன்றம் கூட்டத்திற்குப் போவதற்கு 4 நாட்கள் முன்னதாக ஒரு கூட்டம் போடவேண்டும். அந்தக் கூட்டத்திற்கு எல்லோரையும் அழைக்கவேண்டும். “டி.ஏ.” ஒன்றும் வேண்டாம். வருகிறவர்கள் வரட்டும். எல்லா மந்திரிகளும் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வரட்டும். என்னென்ன திட்டங்கள் நம்மிடம் இருக்கின்றன என்பதை விளக்கிச் சொல்லட்டும். இதில் ஒன்றும் ரகசியம் இருப்பதற்கில்லை. பணம் கேட்பதில் என்ன ரகசியம் இருக்கிறது? 100 பைல்களில் ஒரு பைல் ரகசியமாக இருக்கும். அம்மாதிரி ரகசிய பைலைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவேண்டாம். ரகசியம் என்றால் போலீஸ், லி.ஐ.டி. இம்மாதிரிதான் இருக்கும்.

[29th March 1959] [Sri M. A. Muthia Chettiar]

நமது தொழில் மந்திரி அவர்கள் அநேக திட்டங்களைப் போட்டு திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களும் இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்து தாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்களை விளக்கலாம். இம்மாதிரி என்னென்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது பற்றி ஒரு அறிக்கை கொடுக்கலாம். நாம் பிளானிங் கமிஷனை என்னென்ன கேட்டிருக்கிறோம், நாம் என்ன கேட்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விவரங்கள் சொல்ல வேண்டும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : பாராளுமன்றத்தில் இருக்கின்ற சென்னை மாநில அங்கத்தினர்கள் ஒரு கான்பரன்ஸ் கூட்டி, இந்த மாநில அமைச்சர்களையும் அதற்கு வரவேண்டும் என்று அழைத்தார்கள். மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும் வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். நானும், மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் ஒரு கான்பரன்ஸுக்குப் போயிருந்தோம். ஆகவே, இவ்வாறு அவர்களே தக்க ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR :** ரொம்ப சந்தோஷம். அது மாதிரி நம் ஊரிலேயே செய்ய வேண்டும். ராஜாஜி ஹாலில் ஒரு கூட்டம் போடலாம். பார்லிமெண்டு 20-ம் தேதி கூடுகிறது என்றால், 15-ம் தேதி ஒரு கூட்டம் போடவேண்டும். (குறுக்கீடு) எல்லாக்கட்சி அங்கத்தினர்களும் அதற்கு வரட்டும். முதலிலேயே எல்லாக் கட்சி அங்கத் தினர்களும் வரவேண்டியதுதான். எல்லாக் கட்சியினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும், உதவியும் இருந்தால்தான் காரியங்கள் நடக்கும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்துழைத்து பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் டெல்லியிலிருந்து 25 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். யு.பி.யில் 125 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நாம் 5 வருஷங்களுக்கு கேட்பதை அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்குக் கேட்கிறார்கள். அவ்வளவுதான் வித்தியாசம். இரேஷன், எலக்டிரிசிட்டி சம்பந்தமாக ஒரு 7, 8 வருஷங்களுக்கு பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால்தான் சில திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். எலக்டிரிசிட்டி போர்ட்டுப் பற்றி பேசுவதற்கு இப்பொழுது சந்தர்ப்பம் கிடையாது. எலக்டிரிசிட்டி போர்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது. சீப் என்ஜினீர் நல்ல முறையில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். “வெண்டு ப்ளோயிங் ரிவர்ஸ்” சம்பந்தமாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ரிடையர்டு சீப் என்ஜினீயர் ஆனந்த ராவ் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி புது ப்ராஜக்டுகளை சர்வே செய்வதற்கு சில அடிஷனல் ஆபீஸர்ஸ் கொடுத்தால், மற்ற ஸ்கீம்களை துரிதமாக நிறைவேற்றப்படலாம். சில ரிடையர்டு சீப் என்ஜினீயர்களைச் சேர்த்து ஒரு கமிட்டி அமைக்கலாம். கிருஷ்ண, கோதாவரி நீரைப்பற்றி ஜாயையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது தென்மண்டலக் கவுன்ஸிலின் ஆலோசனையில் இருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக ஒரு சின்ன விஷயம். அதாவது ஆரணியாறு திட்டம் பற்றி, ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்கு தண்ணீர் கொடுப்பதுபற்றி ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களுக்கு பயன் அளிக்கும் பொருட்டு கிருஷ்ண, கோதாவரி தண்ணீரைத் திருப்பி விடுவது பற்றி “அண்டர் கன்ஸிடரேஷன்” என்பதை தமிழ்ப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கரியகவுண்டர் அவர்களைக்கூடக் கேட்டேன். “அண்டர் கன்ஸிடரேஷன்” என்பதற்குச் சரியான தமிழ்தானா என்று. அவரும் சரி என்று சொன்னார். இது பற்றி தென் மண்டலக்குழு “ஆக்டிவ்வாக கன்ஸிடர்” செய்து சீக்கிரம் முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை ஜில்லாக்கள் உணவு பற்றாக்குறை ஜில்லாக்கள் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதில் சந்தேகம் கிடையாது. நான் சொன்னால் சந்தேகம் இருக்கலாம். கவர்னர் அவர்கள் அவருடைய அறிக்கையிலே சொல்லிவிட்டார்.

[Sri M. A. Muthia Chettiar] [19th March 1959]

ராஜபாளையம், தென்காசி நடுவே மலையில் அணைகட்டி, இந்தப் பக்கத்தில் “டன்னல் பாக்” செய்ய வேண்டும். அது பெரிய ஸ்கீம். 25, 30 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று அந்தக் காலத்திலேயே மதிப்பிடப்பட்டது. இப்பொழுது 100 கோடி ரூபாய்கூட செலவாகலாம். இரண்டு வருஷத்திற்குள் சர்வே செய்வதற்கு ஸ்கீம் போட்டுவிட்டால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதை நிறைவேற்றி விடலாம். கிருஷ்ணா, கோதாவரி தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதற்கு ஸ்கீம் போடுவதற்கே 7 வருஷங்கள் பிடிக்கலாம். ஸ்கீம் போடுவதற்கு 50, லட்சம், 60 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமானாலும் செலவு செய்ய வேண்டும்.

11-10
a.m.

இன்னும் சில சிறிய விஷயங்களை சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர்கள், கக்கன், ராமய்யா, காமராஜ் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் நன்கு தெரிந்த இடமாகிய ராமநாதபுரம் பகுதியில் பல இடங்களில் பாசனவசதியில்லாமல் இருக்கின்றது. அதற்கு திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து வரும் பாலாற்றில் அணைக்கட்டுவதின் மூலம் க நசையாக பலன் ஏற்படமுடியும். சுமார் 1½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் 25 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பயனடைய முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் பரப்போரஷனைப் பார்த்தாலும் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இதற்காக எத்தனையோ திட்டங்கள் என்ஜினியர்களால் போடப்பட்டு அவைகள் எல்லாம் அச்சாகி வெறும் கரியாகவே போய்விடுகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றிக் கவனிக்காமல் விட்டுவிடக்கூடாது, மந்திரி அவர்கள் பக்கத்தில் 30 மைல் தூரத்தில்தான் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த இடங்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இதில் உடனடியாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக தஞ்சாவூரில் இப்போது உபயோகப்படுத்துகின்ற கண்ணீர் கூடுதலாக இருக்கிறது. அங்கு எந்த உரம் போடுவதற்கும் இம்மாதிரி வேண்டி இருக்காது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி விவசாய இலாகாவும் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பதாக சொல்கிறார்கள். பொதுவாக விவசாய இலாகாவும், இரிக்ஷன் இலாகாவும் ஒருமித்து செயல்படுவதில்லை என்று கூறப்படுவதால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதில்லை. இவ்விதம் அங்கு தண்ணீர் கூடுதலாக உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றது. பழைய ஜப்பானியப் பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டால் கண்மாய் மூலமாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தண்ணீர் விடுவார்கள். ஒரு தடவை தண்ணீர் விட்டால் மறுமுறை நிலம் ஏக்கதேசம் வெடித்து போகிற அளவில் தான் மறு தண்ணீர் விடுவார்கள். அந்த நிலையில் அங்கு இருக்கிறது. இதைப் பற்றி இங்கு வந்திருக்கிற கனம் ராமச்சந்திரன் போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். இவ்விதம் அதிகமாகத் தண்ணீர் உபயோகப்படுத்துவதை....

SRI A. VEDARATHNAM : ஸார், பாயின்ட் ஆப் எக்ஸ்பிளனேஷன், தஞ்சாவூரில் தண்ணீரை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்குள்ள மண் அல்கலைன் நிறைந்ததாகும். ஆகவே இந்த இடங்களில் தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தால் சாகுபடி செய்ய முடியும். அதன் பின்னால் வடிகால் மூலம் இந்த தண்ணீரை உபயோகிக்கின்றார்களே தவிர ஒரு சொட்டு (டிராப்) தண்ணீர் கூட வீணாக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR :** கனம் வேதரத்தினம் பின்னை அவர்களிடத்தில் எனக்கு ரொம்ப மதிப்பு உண்டு. ஆனால் விவசாயத்தைப்பற்றி எனக்கும் ஓரளவு தெரியும். அங்குள்ள மண்ணுக்கு கூடுதல் தண்ணீர் வேண்டியதுதான். ஆனால் வெயில் காலங்களில்தான் வேண்டுமே தவிர எப்போதும் தண்ணீர் அதிகமாக நிற்கவேண்டுமென்பதில்லை. வேண்டுமானால் இதைப் பற்றி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற எக்ஸ்பர்டுகள் ஆராய்ச்சி செய்து முடிவைத் தெரிவிக்கட்டும். அப்போது அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இந்த இடங்களையெல்லாம் எக்ஸ்பர்டுகளைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஈரோட்டிலிருந்து அதாவது ஜேடர்

[Sri M. A. Muthia Chettiar] [19th March 1959]

பாளையம் திட்டத்திலிருந்து திருவாடானை, மணப்பாறை, சிவகங்கை, திருப்பத்தூர், தொண்டி முதலிய இடங்களுக்கெல்லாம் வசதி கிடைக்கும் படியாக கொண்டு வந்தால் தண்ணீர் மிஞ்சும். இதிலிருந்து மின்சாரமும் எடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. 80 அடி ஆரந்த ல்கூட மின்சாரம் எடுக்கலாம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. (குறுக்கீடு) இப்போது அந்த திட்டத்தில் ஒன்றும் போடவில்லை என்று தான் தெரிவிக்கிறேன். இதை கொண்டு வந்தால் நல்ல முறையில் பாசன வசதியும் மின்சார வசதியும் கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த ஜேடர் பாளையம் திட்டத்தையும், பாலாறு திட்டத்தையும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும். இதைப்பற்றிச் ஸோனல் கவுன்ஸிலில் வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய பெரிய ஸ்கீம்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஓய்வு பெற்ற இன்ஜினியர்களையும் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு பல வேலைகளை செய்து வருவதாக அவர்களையும் பாராட்டிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. P. C. VEERABAHU : தலைவர் அவர்களே, மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். எல்லோரும் பேசியது மாதிரி பம்பையாறு திட்டத்தையும் கீரையாறு திட்டத்தையும் பற்றி குறிப்பிட்டு அதற்கான ஆரம்ப நடவடிக்கையாவது உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிருஷ்ணா, பெண்ணாறு நதிகளைப்பற்றிப் பேசும்போது கங்கையையும் காவேரியையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கலாம் என்று நினைப்பதற்கு ஆதாரமாக இப்போது கிருஷ்ணா பெண்ணாறு திட்டத்தை தற்கு ஆதாரமாக இப்போது கிருஷ்ணா பெண்ணாறு திட்டத்தை பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரும் அளவில் பயன் கிடைக்கக்கூடிய திட்டங்களை அமுலாக்குவதற்கு நமக்கு அதிக சிரத்தை இருக்கிறது. நமக்கு உரிமை (கிளம்) இருக்கிறது என்பதை மத்திய சர்க்கார் உணர்ந்திருப்பதற்காக நாம் மத்திய சர்க்காரைப் பாராட்டுகின்ற நேரத்தில் பிற தண்ணீரை எல்லாம் நாம் உபயோகப்படுத்துவதற்கு, அதன் மூலம் இந்த நாட்டில் பல நீர்ப்பாசன வசதிகளை பெருக்குவதற்கு குறைந்த செலவிலேயே நம்மால் முடியும் என்பதை மத்திய சர்க்கார் உணர்ந்திருப்பதால் நாம் கேட்கும் பெரும் நிதி உதவியை மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதற்கு தயங்காது என்று நினைக்கிறேன். நாம் எவ்வளவு தூரம் வற்புறுத்தி சொல்லுகின்றோமோ அதற்குத் தகுந்தபடி நமக்கு நிதி உதவி கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். கிருஷ்ணா பெண்ணாறுத் திட்டத்தைப்பற்றி யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் கங்கை நீரை கொண்டுவருவதற்கும் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று வற்புறுத்திச் சொன்னால் அதற்கும் ஓரளவு பணத்தை நமக்கு ஒதுக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அமெரிக்க தேசத்தில் மிஸௌரி, மிலிவாபி மத்திய நதியிலிருந்து 700, 800 மைல் தூரத்திற்கு எஃகு கால்வாய்கள் மூலம் நதியிலிருந்து இம்மாதிரி தண்ணீர் கொண்டு தேவையாக யிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், இம்மாதிரி தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கங்கை நீரைக் கொண்டு வருவதற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நெல்லை ஜில்லாவை பொறுத்த மட்டில் தாமிரவருணி பேவரின் என்ற ஒரு திட்டம்தான் இப்போது இருந்து வருகிறது. இப்போது இதன் மூலம் அதிகார பூர்வமாக 85 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பாசன வசதி பெற்றிருந்து

[Sri A. P. C. Veerabahu] [19th March 1959]

தாலும் நடைமுறையில் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் வரையிலும் பாசன வசதி பெற்று வருகிறது. மேலும் இதிலிருக்கின்ற சில குறைகளை தீர்ப்பதின் மூலமாக அங்கு இன்னும் அனேக ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதை, அங்கு அமைச்சர் அவர்கள் விஜயம் செய்திருந்தபோதும் தெரிவித்தோம். அவைகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. பெரும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் காட்டப்படுகின்ற ஆத்திரம் இருக்கின்ற பாசனத்திட்டங்களிலுள்ள குறைகளை நீக்குவதில் ஆத்திரம் காட்டப்படவில்லை என்பதைத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. தாமிரவருணி பாசனத்தில் இருக்கின்ற சில குறைகளை நீக்குவதின்மூலமாக இப்போது இருப்பதை விட உணவு உற்பத்தியை 25 சதமானம் பெருக்க முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த பாசனத்தில் (டெயில் என்ட்-ல்) இருக்கக்கூடிய பேய்குளம் என்ற இடத்தில் சுமார் 8,000 ராத்தல் வரையிலும் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அந்த இடத்திலுள்ளவர்கள் இதற்காக பரிசும் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த டெயில் என்ட்-கையெல்லாம், அதாவது தாமிரவருணி தீர்த்தில் இருக்கக்கூடிய பாசன வசதிகளை எல்லாம் நல்ல விதத்தில் விரிவுபடுத்தி அங்கேயிருக்கக்கூடிய குறைகளையெல்லாம் போக்கினால் ஏற்கனவே உற்பத்தி செய்கின்றதைவிட 25 சதமானம் அதிகமான உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் டிவிஷன் ஏற்படுத்தியாவது இந்த குறைகளை நீக்கி கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஆழங்கால், வடிகால்கள் இல்லாததின் காரணமாக பல ஏக்கர் நிலங்கள் தண்ணீரால் பாதிக்கப்படுகின்றன. பல இடங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்ற நேரத்தில் இங்கு தண்ணீரால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. இதில் 80 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி டெயில் என்ட்-டிப் மாத்திரம் வேலைசெய்வதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஒரு வடிகாலை வெட்டுவதற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து பூராவும் சீர்படுத்துவதாக இருந்தால் சுமார் இரண்டாயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பேருதவியாக இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

11-20
a.m.

அதேமாதிரி தாம்பரவருணி பாசனப் பகுதியில் இருந்தும் சில பகுதிகளில் நேராக ஆற்றிலிருந்து பாசன வசதி பெறாமல் குளங்கள் மூலமாக வசதி பெறுகின்றன. பாய்ச்சல் வசதி பெறுவதில் பெரிய பெரிய குளங்கள் மேடிட்டுப் போயிருக்கின்றன. ஆருங்குளம், பேய்க்குளம், ஆறுமுகமங்கலம், கோரம்பள்ளம் என்ற குளங்கள் மூலமாக பாசன வசதி பெறக்கூடிய 16,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள்—இரு போக நிலங்கள்—இருக்கின்றன. இந்த மூன்று நான்கு குளங்களை டெயில் செய்துவிட வேண்டியாக லெவ் ஆர்விடாது. டெயில் செய்துவதை இந்த வறஷமே எடுத்துக்கொள்ளலாம். இப்போது மாரச் மாதம் ஆகிவிட்டதால் அங்கே தண்ணீர் இல்லாத காலம். இதை உடனடியாகச் செய்தால் மிகவும் பேருதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி, சிறு சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகளை இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டது..... 48 கணமாய்கள் உள்ள ஒரு ஓடையிருக்கிறது. இதனாலே ஏராளமான தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள கிராம மக்கள் அந்த ஓடை ஓடக்கூடிய பகுதிகளில் பாவலாகச் சிறு அணை கட்டி சிறு சிறு குளங்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று பல காலமாக மனுச் செய்து வருகிறார்கள். இதிலிருந்து தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. இப்படி 48 கணமாய் வழியாக வருஷத்தில் 40 அல்லது 50 நாட்களாவது தண்ணீர் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த உபரி தண்ணீரை பேரூரணி ஓடைக்குத் திருப்பவும் தூத்துக்குடிப்பக்கம் போகிற பக்கின் (Buckein) சானலை டைவர்ட் செய்வதின் மூலமாக தூத்துக்குடியிலுள்ள மணல் (Channel) பகுதியை வளமாக்க நீண்டகாலத் திட்டமாக ஒரு திட்டம் தயார் செய்யவும் உபரியாக

19th March 1959] [Sri A. P. C. Veerabahu]

போகிற தண்ணீரை உபயோகித்து தூத்துக்குடி பகுதியில் ஸாண்டி டிராக்ட் (Sandy Tract) தென்னைச் சோலைகளை வைக்கக்கூடிய நீண்ட காலத் திட்டமாக நிறைவேற்ற முடியும் ஸப்-ஸாயில் வாட்டராக மாற்றிக் கொண்டு உபரித் தண்ணீரை ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சானல்களில் டைவர்ட் செய்தால் தென்னை மரத் தோப்புகளை ஏற்படுத்தவும் சுகாதாரத்தை Improve செய்யவும் உதவியாக இருக்கும்.

அதே மாதிரி பூவான்ப் பக்கம் (ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுக்கா) ஹரிஜனங்கள் ஒரு குளத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மகஜர் தயார்செய்து அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அதைப் பார்த்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். ஆரம்ப நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை.

கோவிட்டி தாலுக்காவில் கல் மதகு என்ற அணைக்கட்டுகள் 70 அல்லது 75 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்தாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போதும் அந்தப் பகுதியில் பார்த்தால் இருந்த இடம் தெரிகிறது. இதை உபயோகித்து சிறுகுளம் பாசனங்களை விரிவுபடுத்த முடியும். பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் என்று கணக்குப் போட முடியாவிட்டாலும், குறிப்பாக அங்கு இருக்கக்கூடிய பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டிகள்—அந்த இடத்தில் இருந்து நல்ல கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் இதை நம்பி இருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று காலம் செய்துவிடுகிறார்கள்—எஞ்சி இருக்கக்கூடிய பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு உதவி செய்து, எவ்வளவு ரிட்டர்ன் கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்க்காமல், ஒவ்வொன்றிலும் 30 ஏக்கர் 40 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு பாசன வசதி பெறக்கூடியதாக இருந்தாலும், இவர்களுக்கு இது மிகவும் பேருதவியாக இருக்கும் என்ற மனப்பாவத்தோடு—இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் தேவைப்பட்டது—ஒவ்வொன்றிலும் 30 ஆயிரம், 40 ஆயிரம் என்று ஆக்கக்கூடிய திட்டங்களை—எப்படியும் லட்ச ரூபாய்க்கு 40 ஆயிரம் என்று ஆக்கக்கூடிய திட்டங்களை—நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மக்களுக்கு குறைவாகக்கூடிய திட்டங்களை—நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்க ஆரம்ப நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்ற முறையில் செய்தால் அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். ஒரு போக நிலங்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவில் இருக்கின்றன. இந்த ஒரு போக நிலங்கள் காலத்தில் நிச்சயமற்ற போக்கினால் சில காலந்தான் தஞ்சை சாகு படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு போகம் செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றது. கோடை மழை தண்ணீர் ஆற்றிலே வெள்ளமாகப் போகிறது. ஸ்ரீ வி. ராமைய்ய குறுக்கீடு. மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதில் இதுதான் அட்வான்டேஜ். கனம் அமைச்சர் ராமைய்ய அவர்கள் வரும் போது அந்த கல் மதகு தண்ணீரில் மாட்டிக் கொண்டார்கள். அதனால் குறித்த நேரத்தில் தூத்துக்குடிக்கு வர முடியவில்லை. ஆகையால்தான் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதை வாபேற்கிறேன். சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவில் ஒரு போக நஞ்சை 50,000 ஏக்கர் இருக்கின்றன. அவைகள் பாசன வசதி பெறாத நஞ்சையாக இருக்கின்றன. காட்டாறு களில் தண்ணீர் வந்து விடுகிறது. அங்கே ரிஸர்வாயர் லிஸ்டம் இல்லை. இப்போது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், கோடை காலங்களில் மழை நீர் அதிகமாக வந்தால் குளங்களில் தண்ணீரை ஆற்றில் பிடுங்கி விட்டுவிட்டு அதைக் கொண்டு வந்தால் லிஸ்டம் ஒன்றை அமைக்க பூர்வாங்கமாக ஆலோசிப்பார்கள். ரிஸர்வாயர் லிஸ்டம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது செய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாதிரியான நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்போது கிடைப்பதற்கான உற்பத்திக் குறைவை நீக்கிவிட முடியும் என்பது மாத் இருக்கிறது. கிளாகாணங்களுக்கு நெல் போகவேண்டாம் என்று சொன் தங்களுக்கு எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் தவிர்க்க முடியும் என்று முடியும். லோயர் பவால்... ணங்களுக்கு உதவி செய்ய மறுக்கிறார்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொல்லு

[Sri A. P. C. Veerabahu] [19th March 1959]

கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றினால் ஏராளமாக நெல்லை பாக்கி மாகாணங்களுக்கு நம்மால் கொடுக்க முடியும். கங்கைத் தண்ணீர் நம்நாட்டுக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்லி, தெற்கு-வடக்கு என்ற நிலையை ஒழிக்கும் வகையிலே நாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிற போது அந்த வகையிலே, கேரள நாடும் நம் நாடுதான் என்ற முறையில் இப்போது சொல்லக்கூடிய குறைகள் நம்மை விட்டு அகலுவதற்கு இவை களெல்லாம் பேருதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையை தீர்க்க இந்த சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. R. NALLASIVAM : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இங்கே பேசுகிறவர்கள் அத்தனை பேராலும் புதிதாக பாசனத் திட்டங்கள் வகுப்பதைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. புதிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னால், அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் எடுத்துக்கொள்ளும் கொள்கை இருக்கிறது. கொள்கை என்று சொல்லும்போது இதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்னால் அரசாங்கம் செய்கிற ஒரு திட்டத்தின் மூலமாக 4 சதவீதம் வரையில் திரும்ப வருமானம் வரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் திட்டங்களைச் செய்துவந்தது. நாங்கள் வந்த பிறகு இரண்டு சதவீதம் திரும்ப வரக்கூடிய வருமானம் இருந்தால் போதும் என்ற முறையில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம் என்று மதிப்புக்குரிய மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அதே நேரத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அபிவிருத்தி வரியாக குறைந்த பட்சம் 300 ரூபாய்க்குக் கீழாகாமல் அபிவிருத்திக் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒரு சில சமாசாரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கப்போகிறோம். சிறு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்திலிருந்து அவர்கள் வரி கட்ட முடியுமா—அவர்களுக்குச் சக்தி இருக்கிறதா—என்று பார்த்து அவர்களிடம் வசூல் செய்ய வேண்டுமே தவிர கோடிக்கணக்காக செலவு செய்தோம் என்று சக்திக்கு மீறி வரி விதித்தால், அவர்களால் தாங்க முடியாது—தீர்வையைச் செலுத்த முடியாது. நம் மாகாணத்தில் புதுப் புதுத் திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இது போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற கோரிக்கை எல்லோரிடத்திலிருந்தும் வருகிறது. யோசனை செய்து அரசாங்கம் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும்: அப்போதுதான் ஏராளமான நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். அப்போதுதான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். புஞ்சைத் திட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போது, தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கால்வாய் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீர் ஒரு பகுதியும், மீதித் தண்ணீரை விவசாயிகள் தாங்களாக கிணற்றிலிருந்தோ அல்லது வேறு விதமாகவோ தண்ணீரைப் பாய்ச்சி கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்று நேரடியாக தண்ணீர் கிடைக்கிற நிலத்திற்கு போடுகிற அளவு தீர்வையை, புஞ்சைத் திட்டங்களுக்கு, 10 நான் அல்லது 5 நான் மட்டும் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய திட்டங்களுக்குப் போடுவது நியாயமாக ஆகாது. இன்றைக்கு சர்க்கார் அந்தக் காரியத்தைச் செய்து வருகிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் மேட்டூர் உயர் மட்டக் கால்வாய் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் கீழ் பவானி இருக்கிறது. இரண்டையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, கீழ்மேட்டூர் கால்வாயில் அவர்களுக்கு என்ன தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கிறார்களோ. வழியாக அளவுக்கு கீழ் பவானியிலிருந்து 10½ நாளுக்கு ஒரு தடவைக் கொண்டு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலத்திற்கும் விதிக்கிறாருக்குத் திருப்பவும் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அதிலே ஒரு தடையும் கிடைக்க (in) சானலை வைவர்ட் மானாலும் பாய்ச்சிக்கொள்ளலாம். ஆனால் மணல் (Channel) பகுதியை யாசமும் கிடையாது. தண்ணீர் பாய்ச் திட்டம் தயார் செய்யவும் உபரியாக

19th March 1959] [Sri K. R. Nallasivam]

தீர்வையில் அதற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் கிடையாது. நெல் விதைப் பவர்களுக்கு 15 ரூபாய் அங்கேயும் இங்கேயும் அதற்கு மேல் அபிவிருத்தி வரி போடப்போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் செலவுத் தொகை கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் என்ற அடிப்படையில் பார்க்கக் கூடியது. விவசாயிகளுக்கு எப்படி வருமானம் வருகிறது. எவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். வருமானம் 4 சத வீதம் அல்லது 6 சதவீதம் வேண்டுமென்று அந்த அடிப்படையில் மாத்திரம் வரி விதித்தால் சாகுபடி செய்வது கட்டுப்படியாகாமல் விவசாயத்திற்கே ஆபத்தாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு விதிக்கக்கூடிய வரியை இன்னொரு வகையிலே கவனிக்க வேண்டும். தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கும்போது 1947-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் சர்க்கார் பதவி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னால் இருந்த திட்டங்களுக்கெல்லாம் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர்த் தீர்வை ஒரு மாதிரியும், அதற்குப் பின்னால் ஏற்பட்ட திட்டங்களுக்கெல்லாம் விதிக்கப் பட்ட தண்ணீர்த் தீர்வை இன்னொரு மாதிரியும் இருக்கிறது. முதல் போகத்திற்கு இவ்வளவு, இரண்டாவது போகத்திற்கு இவ்வளவு, இரண்டு போகத்திற்கும் சேர்த்து இவ்வளவு என்று இருந்தது. ஆனால், காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்ததற்குப் பின்னால் ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு போகத்திற்கு 15 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் தீர்வை போடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் சட்டசபையில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். இதைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்கார் கவனித்து இதை மறுபடியும் புனராலோசனை செய்து, ராஜ்யம் பூராவும் ஒரே மாதிரியான முறையில் எடுத்துக்கொண்டு வருமானம் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதை அடிப்படையாக வைத்து, இதைச் சீர்திருத்தி வைப்பதற்கு ஒரு விசாலமான நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பாசனத்தில் ஒரு போகம் நெல் வைப்பதற்கு ரூ. 6-4-0; இரண்டு போகம் வைக்க ரூ. 18, ரூ. 19 என்று வருகிறது அதே லோயர் பவானி ஏரியாவில் நெல் வைப்பதென்றால், வேறு விதமான தீர்வை இருக்கிறது. மேட்டூர் கால்வாய் பகுதியில் இரண்டு போகத்திற்குமாகச் சேர்த்து, இருபத்தைந்து ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வருகிறது. சர்க்கார் தானியத்திற்கு விலை நிர்ணயிக்கும்போது ஒவ்வொரு ரகத்திற்கும் ஒரே மாதிரி விலை நிர்ணயிக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் விளைந்தாலும், காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பகுதியில் விளைந்தாலும், லோயர் பவானிப் பகுதியில் விளைந்தாலும் ஒரே விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். அது போலவே, வரி போடும் முறையிலேயும் தண்ணீர் எவ்வளவு கொடுக்கின்றோம், எவ்வளவு வருமானம் இருக்கிறது என்பதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் போடவேண்டுமே தவிர, முன்பு இருந்த பாசனத் திட்டப் பகுதிகளில் குறைந்த வரியும், இப்பொழுது கட்டக்கூடிய அனைக்கட்டுத் திட்டங்களில் அதிகப்படியாகவும் விதிப்பது தொல்லை கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக நாடு இருக்கும்வரையில், உலகம் இருக்கும் வரையில் இப்படியே கொடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும்? முன்னாடி வெள்ளைக்காரன் இருந்த காலத்தில், அவன் நான்கு சத விசதம் வருமானம் எதிர்பார்த்தான் என்றால், லெஸ் இரண்டரையனு இருந்தது என்று சொல்கிறார். இப்பொழுது லெஸ், சர்ச்சார்ஜ் எல்லாம் சேர்த்து, புதிது புதிதாக வருஷா வருஷம் பஞ்சாயத்து போர்டு, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கென்று இப்படியாக சேர்த்துக்கொள்கிறோம். நான் கேட்டுக்கொள்வது—மாகாணம் பூராவும் தண்ணீர் எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கவேண்டும். லோயர் பவானிப் பகுதியில் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கும், காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பகுதியில் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு, மேட்டூர் பகுதியில் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பகுதியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் இல்லாமலே வருமானம் எடுக்க முடியும். லோயர் பவானிப் பாசனத்தில் கிடைக்கும் தண்ணீருக்கும்,

[Sri K. R. Nallasivam] [19th March 1959]

கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நான் லோயர் பவானிப் பகுதிக்கு மாத்திரம் சொல்லவில்லை. ராஜ்யம் பூராவுக்கும் எந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்று கணக்கெடுத்துக்கொண்டு வரி வசூல் திட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நாம் செலவு செய்ததை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு செய்தால் நிச்சயமாகத் தொல்லைக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கும்.

பொதுவாக, மந்திரி அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, அவரவர்களுடைய இலாகாவைப் பாராட்டிப் பேசுவது சகஜம். பாராட்டிப் பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், இவ்வளவு பெரிய காரியங்களைச் செய்யும்போது, நம்புவதற்கே முடியாத பல துணிவான காரியங்கள் பகிரங்கமாகச் செய்யப்படுகின்றன என்று திரு. நல்லசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். பாலங்கள் கட்டுவது போன்ற காரியங்களில் சரிபாதி பணம் வீணாகிறது என்று பொதுவாக தேசம் பூராவும் இந்தப் பேச்சு அடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. யதார்த்தமாகப் பார்த்தாலும் பல இடங்களில் பார்க்க முடிகிறது. இதைப் பொறுத்தவரை, வருகின்ற காலத்திலே செய்கின்ற திட்டங்களிலாவது மிகக் கவனமாக இருக்கவேண்டும். லோயர் பவானித் திட்டத்திற்குப் பத்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தில் முப்பத்தைந்து கோடி ரூபாய் செலவில் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசனவசதி செய்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். தவறாக இருந்தால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, புதிய திட்டங்களிலே அதிகமாக கவனம் செலுத்தப்படுகிறதேயொழிய, முன்பு இருந்த வாய்க்கால்கள், ஓடைகள் இவைகள் விஷயத்தில் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்துவதில்லை, இதற்காக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது, பழைய கால்வாய், குளங்களைச் செப்பணிப்பதால், புதிய திட்டங்களினால் ஏற்படும் பயனைவிட அதிகம் ஏற்படும். அதிகப்படியான நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கமுடியும். சர்க்கார் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது?

காணிங்கராயன் வாய்க்கால், ராஜா வாய்க்கால், ராஜா குமரபாளையம் வாய்க்கால்கள் என்று இருக்கின்றன. முன்பு இவைகள் மூலம் ஏழாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசனம் வந்துகொண்டிருந்தது. அங்கிருக்கும் அதிகாரி பரிசீலனை செய்து 500 ஏக்கருக்கு அதிகமான நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம் என்று இன்ஜினியர்கள் சொன்னார்கள். அதன்மீது அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் பம்ப்ஸெட் வைத்தும், சர்க்கார் பரமிட் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இதுவரையில் கொடுக்கவில்லை. ஏதோ மாநாட்டிலே கூட முதல் மந்திரி அவர்கள் பேசினார்கள். அதற்குப் பின்னால் கொடுக்கவில்லை. அதன்காரணமாக, ராஜா குமரபாளையம் வாய்க்காலுக்கு அருகே இருக்கக்கூடியவர்கள், சேலம் ஜில்லாக்காரர்கள் ஏராளமான பணத்தைச் செலவு செய்து பம்ப்ஸெட் வைத்து விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜா குமரபாளையம் வாய்க்காலிலே பம்ப்ஸெட் வைத்துக்கொண்டு பத்து லட்சம் ரூபாய் இதுவரையில் தண்டத் தீர்வை கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இதை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். திரு. நல்லசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், விவசாயிகள் ஏராளமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று.

கீழ் பவானிப் பகுதியில் நீர்க்கசிவின் காரணமாக அங்குள்ள 1,500, 2,000 ஹரிஜனங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் ரொம்ப நாளாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். சில இடங்களில் நிவாரணம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், பெரும்பாலான ஏழை ஹரிஜனங்கள் மரத்தடியில் இருந்துகொண்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது உண்மையில் செய்வதானால் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும்.

[Sri K. R. Nallasivam] [19th March 1959]

இல்லாவிட்டால் நாங்கள் ஏதாவது பண்ணவேண்டிய அவசியத்தை உண்டு பண்ணவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. KARUTHAPPA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் நடைபெறும் நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்திருக்கின்றேன். நமது மாகாண சர்க்காரானது பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்து பல பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைக் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக விவசாய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு, உணவுத் தானியங்களைக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்வதற்கும் அனுகூலங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

தவிர, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்குப் போதுமான அளவு மான்யத் தொகை ஒதுக்கியிருந்தபோதிலுங்கூட, இன்னும் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலமாகத்தான் பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு, பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு நீர்ப் பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு இன்னும் போதிய மான்யத் தொகை ஒதுக்கிக் கொடுப்பதோடு, அந்தத் திட்டங்களை அமுல் நடத்தும்போது, பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் அமுல் நடத்துவதற்கு இந்தச் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, என் தொகுதியாகிய ஒட்டன்சத்திரம் தொகுதியானது மதுரை ஜில்லாவின் வட கோடியில் இருக்கிறது. மிகுந்த வறண்ட பிரதேசம். அங்கு வருஷந்தோறும் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளின் நலனைக் கருதி சில நல்ல சிறிய நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது முப்பது கோடி ரூபாய் செலவில் பரம்பிக்குளம் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திலே பழனி, கஞர் தாலாகாக் களும் சேர்க்கப்படவேண்டிய நிலைமை இருந்தும் அவை சேர்க்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, இப்பொழுது பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை அமுல் நடத்தும் பொழுது, உமேலைய் பேட்டையிலே கிழக்கு முகமாக ஒரு கால்வாய் ஏற்பட்டால் பழனி தாலாகாவில் தொப்பம்பட்டி முதலிய பகுதிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால், அதன் காரணமாக பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் நீர்ப்பாசன வசதி பெற முடியும் என்று நான் சர்க்காருக்கு வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாலாறு—பொருந்தலாறு திட்டம் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் அமுல் நடத்தி கீழ்ப் பகுதியில் ஒரு கால்வாய் ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, வடக்குப் பகுதியிலுள்ள வறண்ட பிரதேசங்களில் பெரும்பகுதி பாசன வசதி பெறுவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அதையும் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்யுமாறும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஒட்டன்சத்திரம் தொகுதியில் பரப்பலாறு திட்டம் ஒன்று சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியில் பரப்பலாறு திட்டம் மிக முக்கியமானது. அதைத் தவிர வேறு நீர்ப்பாசன வசதியே கிடையாது. அந்த நிலையில் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பல ஆண்டு காலமாக வற்புறுத்தியும் இன்னும் அது சர்க்கார் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. அதை உடனடியாகக் கவனித்து, அந்த பரப்பலாறு திட்டத்தை ஆராய்ச்சி செய்வதோடு, அதற்குக் கொடைக்கானல் தாலுக்காவில் சம்பந்தப்பட்ட பரச்சூர், கதம்பமனை கிராமங்களுக்கு வசதி ஏற்படக் கூடிய வகையிலே தெற்கு நோக்கி வீணாக ஒடுகிற அந்த நீரை வெகு

[Sri K. Karuthappa Gounder]

[19th March 1959]

சுலபமாகத் தேக்கி வடக்கே திருப்பி பரப்பலாநிலில் சேர்த்துவிட்டதால் அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதிக்கு நீர்ப்பாசன வசதி பெறுவதோடு மின்சார வசதியும் அதிகப்படியாக கிடைக்கும் என்பதாக நான் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒட்டன்சத்திரம் கிராமத்தில் சின்னக்குளம் கண்மாய் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது சீர்பட்டுக் கிடக்கிறது. அதன் கால் வாயும் சீரழிந்து கிடக்கிறது. அதை சீர்படுத்த வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் சர்க்காருக்குப் பல மகஜர் கொடுத்திருந்தபோதிலும் கூட அது இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. அந்தக் கால்வாயை கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரில் வந்து பார்த்தும் இன்னும் அந்தக் கால்வாய் செப்பனிடப்படவில்லை. ஆகவே கூடிய சீக்கிரத்தில் அந்தக் கால்வாயை செப்பனிட வேலையைத் துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருப்பாச்சி கிராமத்தில் பெருமாள்குளம் கண்மாய் இருக்கிறது. அதன் மூலமாக இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்யலாம். ஆனால் இப்பொழுது ஒரு போகம்கூட சாகுபடி செய்யமுடியாத நிலைமையில் அது இருக்கிறது. அதற்கு வரக்கூடிய நங்கச்சி ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டப்பட்டிருந்தது. அது இப்பொழுது உடைந்து போய் விட்டது. அதனால் அதில் எந்த அளவு தண்ணீர் வரவேண்டுமோ அந்த அளவு வரமுடியாமல் போய்விட்டது. மிகக் குறைந்த செலவில் அந்த அணையைக் கட்டி முடித்து விடலாம். அப்படி அந்த அணையைக் கட்டி செப்பனிடிக் கொடுத்தால் அதன் மூலமாக இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்வதோடல்லாமல் மூன்று போகம்கூட சாகுபடி செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு வரக் கூடிய மதருகளை செப்பனிடிக் கொடுத்தால் நான்கு கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். அதன் மூலம் அங்குள்ள விவசாயிகள் நல்ல முன்னேற்றமடைவார்கள், அவர்களுக்கு நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

எங்கள் பகுதியிலுள்ள கண்மாய்கள் முழுமையும் மிகவும் சீரழிந்து கிடக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் பழுது பார்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் கொள்ளிமுந்திரம் பிரக்காவில் நல்ல தங்காள் ஓடை என்ற ஒரு ஓடை ஓடுகிறது. அந்த ஓடையிலுள்ள தண்ணீர் எந்த விதமான உபயோகத்திற்கும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதன் தண்ணீர் வீணாகிவிடுகிறது. அந்த ஓடையை மஞ்சநாயக்கன்பட்டி பிரக்கா மேல்புரம் கண்மாயின்கீழ் அப்பிப்பாளையம் கண்மாய்க்கு தேக்கிக் கொடுத்தால் அங்குள்ள வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு அதன் தண்ணீர் பாய்ந்து அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கும். அவைகளையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து நல்ல முறையில் இவைகளைச் செய்து கொடுத்தால் மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அங்கே நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்தில் பல பெரிய ஓடைகள் ஓடுகின்றன. அவைகளை எல்லாம் தேக்கி அங்கே சிறு சிறு தேக்கங்களைக் கட்டிக்கொடுத்தால் அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு நல்ல நீர் ஊற்று கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் அங்குள்ள விவசாயிகள் முன்னேற்றமடைய முடியும். ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் எங்கள் தொகுதியாகிய பின் தங்கிய பிரதேசங்களுக்கு; முக்கியமாக ஒட்டன்சத்திரம் பகுதிக்கு பல நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த திட்டங்களை உடனடியாக அமுல் நடத்த முன் வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் இன்னும் போதிய கண்மாய்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு நீர் ஊற்று வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக பல மகஜர்கள் பொது மக்கள் கொடுத்திருந்தும் அவைகள் இது வரையிலும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே எங்கள் தொகுதிக்கு உரிய கண்மாய்களை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[19th March 1959]

* SRI K. MARAPPA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் இந்த சபையின் முன் சமர்ப்பித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாகாணத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அரசாங்கம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்து பல அணைக்கட்டுகளையும், கால்வாய்களையும், குளங்களையும் கட்டி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலும் இந்த திட்டத்தின்கீழ் பல அணைக்கட்டுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கோயம்பத்தூர் ஜில்லா எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு எந்த விதமான நீர்பாசன வசதியும் இல்லாத தாலுகா அவனாசி தாலுகா. அந்த தாலுகாவில் குளங்கள்கூட அதிகமாக இல்லை. அவனாசி தாலுகாவுக்கு வடக்கேயுள்ள கோபி, ஈரோடு, பவானி போன்ற தாலுகாக்கள் கீழ் பவானி திட்டத்தின்கீழ் நீர்பாசன வசதி அடைந்து கொண்டு வருகிறது. அது போலவே தெற்கு பகுதி லுள்ள பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் மூலமாக நான்கு தாலுகாக்கள் நீர்பாசன வசதி அடைய இருக்கின்றன. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் பல்லடம், அவனாசி, தாராபுரம் ஆக இந்த மூன்று தாலுகாக்களும் மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகாக்கள். அங்கே நீர்பாசன வசதியே கிடையாது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் பல்லடம், தாராபுரம் தாலுகாக்கள் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின்கீழ் பயன் அடையும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவனாசி தாலுகா மட்டும் இன்னும் எந்த வகையிலும் நீர்பாசன வசதி அடையும் அளவில் ஒரு ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் அவனாசி தாலுகா வழியாக மேட்டுப்பாளையத்திற்கு வடக்கே பதினைந்து மைல் தூரம் கீழ் பவானி திட்டத்திற்கு தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை, அதாவது மேல் பவானி திட்டத்தின் நீரை கிழக்கே திருப்பி விட்டால் அவனாசி தாலுகா பூராவும் பல்வகையிலும் பல்லடம் தாலுகாவுக்கும் உபரி வாய்க்கால் தண்ணீர் பாயும் என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த திட்டத்தை இது வரையிலும் அரசாங்கம் எடுத்து நிறைவேற்றவில்லை என்பதை நினைக்கும்போது எங்கள் தாலுகா மக்கள் பூராவும் மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள் என்பதையும் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைத் தவிர, முன் காலத்தில் வெட்டப்பட்ட குளங்கள், பள்ளங்கள் அங்கே இருக்கக்கூடிய அணைகள் எல்லாம் தூர்ந்து போய் உடைந்தும் சீர்கேடாக இருந்தும் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட சிறு நீர்பாசன திட்டங்களைக்கூட அரசாங்கம் இது வரையிலும் எடுத்து நிறைவேற்றவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் அன்னூர், கருவலூர் வழியாகச் சென்று பெரிய பள்ளம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே பழைய காலத்தில் கட்டப்பட்ட அணைகள் நாலேந்து இடங்களில் தூர்ந்து போய் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் தெரிவிக்கிறார்கள், அந்த அணைகள் இருந்த காலத்தில் அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு கெல்லாம் தண்ணீர் ஊற்று நன்றாக இருந்தது என்றும், ஒரு தடவை தண்ணீர் தேங்கினால் ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு கிணறுகளில் தண்ணீர் தாராளமாக இருந்து கொண்டிருக்கும் என்றும் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆகவே அங்குள்ள பள்ளங்களில் உள்ள அணைக்கட்டுகளை திருப்புவும் கட்டிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இது தவிர, சங்கனூர் பள்ளம், கோவில்பாளையம் வழியாக ஓடிக்கொண்டு வருகின்றன. அந்தப் பள்ளத்தில் ஒரு அணை கட்டி கோவில்பாளையத்திற்கு வடக்கே திருப்பிவிட்டால் அன்னூர் குளங்கள் பூராவும் நீரம்பி வடக்கே அவனாசி வந்து சேரக்கூடிய ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். அன்னூர் பிரக்கா பூராவும் கரும்பு விவசாயம் அதிகம் நடக்கிறது. அங்கே கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் விளையக்கூடிய கரும்புகளில் தண்ணீர் சத்து, அதாவது சர்க்கரை காய்ச்சக்கூடிய தண்ணீர் இல்லாமல்

[Sri K. Marappa Gounder]

[19th March 1959]

சக்கையாகப் போய் விடுகிறது. இப்படி சுமார் ஆயிரம் ஏக்கராவுக்கு இந்த வருஷத்தில் கரும்பு வெள்ளாமை இல்லாமல் போய் விட்டது. கரும்பு எல்லாம் சக்கையாகவே இருக்கிறது. அதை எடுத்து காய்ச்சுவதாக இருந்தால் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிற செலவுக்குக் கூட கட்டுபடியாக வில்லை. ஆகவே கோவில் பாளையம் பக்கம் அணைக்கட்டும் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்து நடத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது, கோவில்பாளையத்திற்கு மேற்கே இருந்து வரக்கூடிய நீரை வடக்கே திருப்பி அண்ணார் ஏரியாவிற்கு நீர் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இது போல இன்னும் என் தொகுதியில் பல குளங்கள், குட்டைகள் சீர்கேடைந்து இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் எந்தக் காலத்தில் உடைந்தது என்று தெரியாது. சில கிராமங்களில் அப்படிப்பட்ட குளம் குட்டைகள் இருந்த இடங்களை தங்களைய பெயரில் பட்டா செய்து கொண்டு விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இப்படி நாளடைவில் விவசாயிகளுக்கு பட்டாக்களை அங்குள்ள அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கேட்டால், மக்கள் குளம் குட்டைகளைக் கட்ட விண்ணப்பித்தால் இஞ்சினியர் களும் அதிகாரிகளும் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று, அந்த நிலங்கள் எல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுவிட்டன, அந்த பூமி நமக்குக் கிடையாது. மறுபடியும் அந்த பூமிகளை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு தங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அந்த ஏரியை இனிமேல் எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தாலும், அணைகளைக் கட்டுவதாக இருந்தாலும் அதற்கு செலவு செய்ய முடியாது என்று பதிலும் எழுதி விடுகிறார்கள்.

பிற்போக்கான இடங்களில்கூட குளங்களையும், ஏரிகளையும், கால்வாய்களையும் கட்டும்போது என்ஜினீயர்களும், அதிகாரிகளும் இந்த மாதிரி நடந்துகொண்டால் பிற்போக்கான பகுதிகளுக்கு நல்ல முறையில் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்க வழி கிடையாது. அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி பெருக முடியாது என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. அரசாங்கம் ஒரு பிரதி பிரியோஜனத்தை எதிர்பார்த்து இந்த இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்யக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வஞ்சிப்பாளையம் பக்கத்தில் சீர்கேடைந்த ஒரு பெரிய குளம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பள்ளத்தின் வழியாக அந்தத் தண்ணீரைத் திருப்பி குளத்துள் விடவேண்டும் என்கிறார்கள். பக்கத்துத் தோட்டப் பட்டாதாரர்கள் இந்தக் குளத்தின் நிலத்தைத் தங்களுக்குச் சொந்தப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்தக் குளத்தைக் கட்டும்படியாக அங்குள்ள மக்கள் விண்ணப்பம் செய்திருந்தார்கள். என்ஜினீயர்கள் அந்த இடத்தை வந்து பார்த்தார்களோ இல்லையோ தெரியாது. ஆனால், “குளம் இருந்த நிலத்தை விவசாயத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதனால் இந்தக் குளத்தைக் கட்ட முடியாது” என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குளத்தைக் கட்டினால் 4, 5 மைல் விஸ்தாரணத்தில் உள்ள கிணறுகளில் எல்லாம் ஊற்று எடுக்கும்; நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு மேல் பவானி திட்டத்தில் இருந்து ஒரு அணை கட்டி, எங்கள் பகுதியான அவினிசி தாலுக்காவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். குந்தா. மின்சாரத் திட்டத்தில் கழிவுத் தண்ணீர் அதிகமாக மீதியாகும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் தண்ணீரை அவினிசி தாலுக்காவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்காகக் கொடுத்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக அங்குள்ள கிராமங்களில் குளங்கள் மிகவும் குறைவு. குளங்களில் தண்ணீர் இருந்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள கிணறுகளில் ஊற்றுக்கள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றன. அவினிசி தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு குளம் இருக்கிறது. அதில் தண்ணீர் இருந்தால் கிழக்கே 2, 3 மைல் தூரத்திலுள்ள கிணறுகளில் நல்ல ஊற்று இருக்கும். அதன் காரணமாக நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி

[19th March 1959]

[Sri K. Marappa Gounder]

கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. அவனாசி பக்கத்தில் இரண்டு குளங்கள் இருக்கின்றன. வட புறத்தில் ஒன்றும், தென் புறத்தில் ஒன்றும் இருக்கின்றன. அவைகளில் மழை பெய்தால்தான் தண்ணீர் நிரம்புகிறது. அந்த இரு குளங்களிலும் தண்ணீர் இருந்தால் சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள கிணறுகளில் நல்ல ஊற்றுக்கள் பெருகும். அதன் காரணமாக ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷ காலத்துக்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கு பருத்தி, புகையிலை ஆகியவை நல்ல முறையில் பயிராகும். அவினிசி தாலுக்காவில் கூடுமானவரை எல்லா கிராமங்களிலும் விவசாய வளர்ச்சிக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் வகையில் குளங்கள் இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் குளங்கள் வெட்டி விவசாயம் செழிப்பாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரைபை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்திலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக இந்த அரசாங்கம் கணிசமான நிதி ஒதுக்கி வருகிறோம் என்று அறிவிக்கிற சர்க்காருடைய அறிவிப்பை ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களும், அந்தத் தொகையை கணிசமான அளவு அல்லது பேசிய எதிர்த்தாப்பில் உள்ளவர்களும் பல திட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றத்தவறிவிட்டது என்று எடுத்துக்கூறினார்கள். “இந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் சாதித்திருக்கக்கூடிய காரியங்கள் பாராட்டுதற்குரியன” என்ற முறையில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய பேச்சைத் துவக்கிய போதிலும், “இன்னும் செய்யப்படக் கூடிய காரியங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன” என்று வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிற இந்த அறிவிப்பிலே மிசுத்த திருப்தியை இந்த நாடு அடைந்துவிட்டதைப் போலும், மிசுத்த திருப்திகரமாகப் பல காரியங்களைச் செய்துவிட்டது போலவும், ஒரு பாலனை ஏற்படுத்தி காரணத்தினால், —செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் இன்னும் எவ்வளவு பாக்கி இருக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்தி எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

பொதுவாகப் பாராட்டுதலை மட்டும் அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புவார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. பாராட்டுதலோடு கூட, அவர்கள் செய்யத் தவறிய காரியங்கள் அல்லது செய்வதற்கு இன்றையதினம் அவகாசம் இல்லையென்று விட்டுவிட்ட காரியங்கள்—இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் கவனிப்பது அங்கத்தினர்கள் பொறுப்பு என்ற முறையில் காங்கிரஸ் தரப்பில் உள்ளவர்களும், செய்யப்பட வேண்டிய பல திட்டங்களைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எனக்கு அதிலே ஏற்பட்ட ஆச்சரியத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் இங்கே புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பேசியதை நான் கேட்ட அளவிலே பார்த்தால்—அவர்கள் சொன்ன திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படுமானால் குறைந்தது 3 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் புதிதாகப் பாசன வசதி பெறும் என்று தெரிகிறது. குறிப்பாக, சர்தார் வேதரத்தினம் அவர்கள் “மிகக் குறைந்த செலவில் 40,000 ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம்” என்று அறிவித்தார்கள். மற்றொரு குளம் அங்கத்தினர்—நல்லசாமி என்று கருதுகிறேன்—30,000 ஏக்கர் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் கொடுத்த கணக்கைப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய 2 லட்சம் அல்லது 3 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் புதிதாகப் பாசன வசதி பெறச் செய்ய முடியும் என்பதை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்த முறையில் அந்த அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதன் காரணம் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதியில் வைத்திருக்கும் அக்கறையின் விளைவு என்று மட்டும் அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. இதே பிரச்சினையைப் பற்றி இதற்கு முந்திய ஆண்டிலும் அந்தக் கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள்

[Sri C. N. Annadurai]

[19th March 1959]

வரமுடிந்ததா? என்று கேட்கிறார்கள். இப்படி கேட்பது என்னை குறைபடுத்தியதெனக் கருதுகிறேன். நான் இங்கே வருவது விஷயங்களை முறையிடுவதற்கே தவிர காரியங்களை சாதிக்கும் ஆற்றல், காரியங்களை சாதிக்கும் வசதி, அதற்கான உரிமை அமைச்சரிடத்தில் இருக்கிறது. ஆகையால் பலவாறு திட்டத்தைப் பற்றி உடனடியாக திட்டவட்டமாக அமைச்சரவை நாட்டுக்கும், எங்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்திலே உங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறதா, இது வெற்றி பெறும் என்று திட்டவட்டமாக நம்புகிறீர்களா அல்லது வீணுக்கு இதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு அனுமதி அளிக்கிறீர்களா என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தாக வேண்டும். ஏனென்றால், இந்தப் பாலாற்றுப் பிரச்சினையைப் பார்த்தால் கனம் கரிய கவுண்டர் சொன்னபடி இன்று நேற்று அல்ல, பல ஆண்டு காலமாக, நாலேந்து ஆண்டுகளாக, சட்ட மன்றத்தில் பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பாலாற்றைப் பற்றி வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் வாக்கு அளித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். போகும் ஒவ்வொரு ஊர்லும் கேட்கிறார்கள். விவாதத்தில் உள்ள பிரச்சினையாக பல ஆண்டு காலமாக இருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தில் என்று நான் நினைக்கிறேன்—நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் டில்லிக்குச் சென்றிருந்த காலத்தில் அங்கே இருக்கும் துணை அமைச்சருடைய தலைமையில் நடைபெற்ற கமிட்டிக் கூட்டத்தில், பாலாற்றுப் பிரச்சனைப் பற்றி ஒரு தடவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஓராண்டுக்குப் பிறகு நடத்தப்படும் இந்த விவாதத்தில் அது பற்றிய ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. அமைச்சர் பேசினால், அந்த விவாதம் எந்த அளவிலே இருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு நாங்கள் அக்கறையோடு இருக்கிறோம், எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெறமுடியும் என்று அறிவித்திருப்பாரானால், வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு ஆகிய இரண்டு மாவட்ட மக்களுடைய மனதிற்கும் குளிர்ச்சி ஏற்படும். இதை விட்டுவிட்டு, பாலாற்றைப் பற்றி அவர்கள் பேசினால் நடக்குமா என்று கூறினால் அவர்கள் ஜனநாயகப் பொறுப்பிலே இருந்து தவறிவிடுகிறார்கள் என்று நான் உண்மையாகக் கூற விரும்புகிறேன். பாலாற்றுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று கூறவில்லை. மைசூர் ராஜ்யத்திற்கும் சென்னை ராஜ்யத்திற்கும் இடையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் ஏதோ கோளாறு இருப்பதாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. சர்க்காருடைய தல்தாவேஜைகளை பரிசீலிக்கிற வாய்ப்பு எனக்கு இல்லை என்று அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் அதிலே இருக்கும் உண்மைகளைப் பற்றியோ உண்மைக்கு மாறானவைகளைப் பற்றியோ நாங்கள் எதுவும் திட்டவட்டமாகச் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் இன்று சொல்லிக்கொள்வேன்—மைசூர் ராஜ்ய சர்க்காரோடு சென்னை மாநிலச் சர்க்கார் ஒன்றாகக் கலந்து பேசி பாலாற்றுக்குத் தண்ணீர் கொள்வருவதற்கு இதுவரை என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டார்கள்? முதலில் அந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறதென்று ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது, கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனையார் என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும். மூன்றாவது அந்தப் பிரச்சனக்காக மைசூர் ராஜ்யத்தோடு கலந்து பேசி மைசூர் ராஜ்யத்துக்கும் சென்னை ராஜ்யத்துக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்குமானால் மத்திய சர்க்காருடைய துணைய நாட வேண்டும். இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரிலே உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள், “உங்களால் தீர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்றால் எங்களை அழையுங்கள், நாங்கள் தீர்த்து வைப்போம்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது கேட்டு ஓராண்டு காலம் ஆகிறது. ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார், ஆமை வேகத்தில் போகிறார்கள் என்று. நான் சொல்கிறேன் இவர்கள் ஆமை வேகத்திலும், நத்தை வேகத்திலும் போகவில்லை. அமைச்சர் வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அந்த வேகத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சம் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களும் உங்களால் பலம் பெற வேண்டும், அந்த விதத்தில் காரியத்தைச் சாதிக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, பாலாற்றுப் பிரச்சனையை சரியான முறையில் தீர்க்க வேண்டுமானால் இந்த பிரச்சனை பற்றி மட்டும் கவனிப்பதற்கு என்று தனி துணைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு தனி அதிகாரி, ஸ்டெஷல்

[19th March 1959]

[Sri C. N. Annadurai]

ஆபீஸர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் துணைக் குழு நிரந்தரமாக வேலை செய்துகொண்டு இந்தப் பிரச்சனை தீருகிற வரையில் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குத் துணையாக ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் இருந்து இந்தக் காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர்களுக்கு இருக்கும் ஆயிரத்தெட்டு கலையோடு இதையும் ஒன்றாக வைத்துக்கொண்டால் இந்தக் காரியம் சலபத்திலே வெற்றி பெறும். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் காரியத்தை மிகவும் முன்னணியில் வைத்து அவசரமாக நிறைவேற்றவேண்டிய காரியமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட நம் மாநிலத்தில் பிரம்மாண்டமான திட்டம் என்று கருதக்கூடிய கிருஷ்ணா, கோதாவரி தண்ணீரை நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை நாம் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், முடியாதென்றால் அடுத்த ஐந்தாண்டில் திட்டத்திலாவது எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன் முறையில் ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. கரிய கவுண்டர் அவர்களும் சொன்னார்கள். இரண்டாவது திட்டத்தில் இல்லையென்றால் எப்படியாவது மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் இல்லையென்றால் நான்காவது திட்டத்தில் எப்படியாவது சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டார்கள். இந்த ராஜ்யத்தினுடைய நலனைத் தங்களுடைய மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சர்க்காராக இருந்திருப்பாரானால், முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே கிருஷ்ணா, கோதாவரி திட்டத்தைப் பற்றி பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அத்தனை நிதி ஒதுக்கி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதை நிறைவேற்றிக் காட்டியிருப்பார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற தவறிவிட்ட குறைபாட்டை நீக்கிக்கொள்வதற்காகவாவது அவர் திட்டவட்டமாக கிருஷ்ணா, கோதாவரித் தண்ணீரை நமது மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவருகிற திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நிச்சயமாக சேர்த்துக்கொள்வதற்குப் பாடுபடுவோம் என்று விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் இந்தத் தருணத்தில் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அத்தகைய ஒரு கொள்கை விளக்கமானது இந்த மன்றத்தில் அமைச்சரவர்களால் சொல்லப்பட வேண்டும்.

இதைப் போலவே கோமுக நதித் திட்டம், குடவாறுத் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செய்யாறு திட்டத்தைப் பற்றி அமைச்சரிடத்தில் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் கூட அந்தப் பக்கத்தில் போய் அதைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேகவதி திட்டத்தைப் பற்றி பத்தாண்டு காலமாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். அது எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. சென்ற வருஷத்தில் சொன்னேன், பெயரைக் கேட்டாலே நம்முடைய அமைச்சருக்கு இன்பம் காணக்கூடிய நந்தன் கால்வாய் திட்டத்தைப் பற்றி. இந்த நந்தன் கால்வாயைப் பார்த்துவிட்டு வாருங்கள் என்று சொன்னேன். பல இடத்திற்குப் போகிறார். சில இடங்களைப் பார்க்கிறார். சில இடங்களை மறந்து விடுகிறார். என்று நான் குற்றம் சாட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN: மறந்துவிடவில்லை. கவனிக்கிறோம்.

SRI C. N. ANNADURAI: அதற்காகத்தான் சில இடங்களை அவர் பார்க்கிறார். சில இடங்களைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். கடைசியில் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடுகிறார் என்று சொன்னேன். ஆகையால், எதையும் மறக்காமல் உடனடியாக இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை நான் கழகத்தின் சார்பில் கட்சி சார்பிலே அல்ல, இந்த மாநில மக்களின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பில் 11-வது பாராவில் இந்த மாநில மக்கள் இந்தச் சர்க்காருக்கு நீர்ப்பாசனத் துறை விஷயத்தில் எவ்வளவு ஒத்துழைப்பு அளித்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டி இருக்கிறார்கள்.

[Sri C. N. Annadurai]

[19th March 1959]

மக்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில், அவர்களை வாழ வைக்கும் முறையில் வறண்டு கிடக்கும் பகுதிகளுக்கு வரம் அளிக்கும் முறையில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற காரியத்தில் கொஞ்சம் சுறுசுறுப்பாக எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று கவலைப்படாமல், மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடி, இந்தக் காரியங்களை நடத்தித் தர வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகையால், மக்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில், அவர்களை வாழ வைக்கும் முறையில், வறண்டு கிடக்கும் இடங்களுக்கு வளம் அளிக் கும் முறையில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற கொஞ்சம் சுறுசுறுப்போடு செயலாற்ற வேண்டுமென்றும், எதிர்க்கட்சிகள் இவைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்களே என்ற கவலைப்படாமல் மத்திய சர்க்காரிடம் வாதாடி இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்றும் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri K. VERIANNAN : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது மராமத்து அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனம் என்பது ஒரு நாட்டின் ஜீவநாடி. நமது மாநிலத்தில் முற்பட்ட இடங்களும் இருக்கின்றன, பிற்பட்ட இடங்களும் இருக்கின்றன; நல்ல பாசன வசதியுள்ள இடங்களும் இருக்கின்றன, பாசன வசதியற்ற மிகவும் பிற்பட்ட இடங்களும் இருக்கின்றன. முதலாவதாக, மிகவும் பிற்பட்ட, வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு முதல் சலுகை அளித்து பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். குறிப்பாக, என் தொகுதியாகிய பெரம்பலூர் வட்டம் மிகவும் பிற்பட்ட இடம் என்பது நம் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்களுக்கு மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும் அந்தப் பிரதேசத்தில் பெரிய பாசனத் திட்டங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை என்றாலும் கூட அங்கே சிறிய சிறிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கே நல்ல மலைகள் இருக்கின்றன. மழை காலங்களில் மலையடிவாரத்தில் தண்ணீரைத் தேக்கலாம். பல ஆறுகளில் நீர்த்தேக்கங்களை அமைக்கலாம். இவைகளையெல்லாம் செய்து அந்த வட்டத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரம்பலூர் வட்டத்தில் கோனேரி என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றிலிருந்து பெரம்பலாறு, குறும்பலாறு, அருணகதை, திருமங்கலம் என்பட எழு ஏரிகளுக்கு வாய்க்கால் வெட்டப்பட்டு பாசனம் நடைபெறுகிறது. அந்த எழு ஏரிகளிலும் தண்ணீர் தேக்கப்பட்டு அங்கே எழு கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்கப்படுகிறது. தற்போது அந்த ஏரியில் மணற்போக்கிகள் இருக்கும் இடத்தில் கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த இடத்தில் சாதாரணமாக மழை பெய்யும் காலங்களில் மழைத் தண்ணீர் அங்கிருந்து வெளியே வந்து மற்ற ஏரிகளுக்கு வராமல் வீணாகப்போகிறது. அந்த மணற்போக்கிகளை நல்ல முறையில் செப்பனிட்டு அந்த ஏரிகளில் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பெரம்பலூர் வட்டத்தில் திண்டி, மணதுறை, பூலாங்காடு என்ற கிராமங்களில் நல்ல மலை அருவிகள் இருக்கின்றன. எனவே அந்த வட்டத்தில் நல்ல பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றி பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்த வட்டத்தில் குறிப்பாக, காவேரி ஆற்றிலிருந்து, நாமக்கல் பக்கத்திலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி பெரம்பலூர், உடையார்பாளையம் முதலிய தாலுகாக்களுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவரும் முறையில் பாசன வசதி செய்துதந்தால் அந்த வட்டம் மிகவும் முன்னேற்ற மடையும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri S. RAMAKRISHNA THEVAR :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய மராமத்து அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். பொதுவாக

19th March 1959]

[Sri S. Ramakrishna Thevar]

எல்லாப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் அவரவர்களுடைய பகுதிகளின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி விட்டார்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் சொல்லிய அந்த அந்தப் பகுதிகளில் சில நீர்த் தேக்கங்கள், சில அணைக்கட்டுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகள் சரிவர இயங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் திருவாடானை, திருப்பத்தூர், சிவகெங்கை, என் ராமநாதபுரம் ஆகிய தாலுகாக்களில் உள்ளவர்களுக்கு என்ன பரமக்குடி, ராமநாதபுரம் ஆகிய தாலுகாக்களில் உள்ளவர்களுக்கு என்ன அணைக்கட்டு இருக்கிறது, எங்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று எங்கி நிற்கும் இத்தருணத்தில் நமது மராமத்து இலாகாவின் நல்ல திட்டங்களை வகுத்து ஆங்காங்குள்ள சிறு குளங்களை நிரப்பி அவர்களுக்கு பாசன வசதி செய்து தர முன் வந்திருக்கிறார்கள். கண் தெரியாதவனுக்கு கங்காதரன் என்று பெயர் வைத்த மாதிர், என் தொகுதியில் பல ஆறுகள் ஓடினாலும் அவைகளினால் பாசன வசதி கிடையாது. என் தொகுதியில் தென்றறு, விருசினியாறு, கோட்டுக்கரை ஆறு, வைகை ஆறு, மணிமுத்தாறு என்று பல ஆறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் வரும் தண்ணீர் சமுத்திரத் திற்குப் போகிறதே தவிர குளங்களுக்கு வருவதில்லை. முன்பு அது ஜமீன் பிராந்தியமாக இருந்தபோது அந்தக் கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவரும் கால்வாய்களை அப்போதைக்கப்போது மராமத்து செய்து அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தந்திருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ஏக்கர்கள் வரை பாயக்கூடிய நீர்நிலைகளின் மூலம் பாசன வசதி செய்துகொடுக்கத் திட்டம் இருக்கிறதென்று பேசிக்கொள்கிறார்கள். 12,000 ஏக்கர் மேலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்குப் பாயக்கூடிய பல ஏரிகள் என் தொகுதியில் இருக்கின்றன. இன்னும், 200 ஏக்கர்கள், 300 ஏக்கர்கள், 400 ஏக்கர்கள் பாயக்கூடிய ஏரிகள் என் தொகுதியில் இருக்கின்றன. இப்பேரப்பட்ட ஏரிகள் உள்ள அந்தப் பகுதியில் இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை வீதமாகவாவது விளைச்சல் நன்றாக விளைந்திருக்கிறதா என்றால் எனக்கு விவரம் தெரிந்தவரையில் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அங்கே பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு புயலும் வெள்ளமும் வந்தன. அந்த வெள்ளம், செப்பனிட்டு இருந்த இடங்களையெல்லாம் அறித்துக்கொண்டு போய்விட்டதால் அங்கே ஒரு பெரும் சீர்கேடு ஏற்பட்டது. நமது மராமத்து இலாகாவின் அந்தக் கண்மாய்களை கூடியவரையில் செப்பனிட்டார்கள். அவர்கள் கண்மாய்களைச் செப்பனிட்டு முடித்தார்களே தவிர, கருங்குமடை, கால்வாய்கள் ஆகியவைகளைச் செப்பனிட்டு முடிக்கவில்லை. அவைகளை இப்போதுதான் செப்பனிட்டு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலைகளை துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரிக்கு அப்பர் நாட்டார், லோயர் நாட்டார் என்ற இரு கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அப்பர் நாட்டார் கால்வாயில், வேண்டியபோது தண்ணீரைத் திறந்துவிடவும் வேண்டாதபோது தண்ணீரைத் அடைத்துவைத்துக்கொள்ளவும் உதவும் வகையில் ஷட்டர் அணைக்கட்டி 50,000 ரூபாய் செலவில் கட்டியிருக்கிறார்கள். மற்றொரு கால்வாய் லோயர் நாட்டார் கால்வாய் அங்கே ஏன் பல கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், அந்தக் கண்மாய் 14 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலிருந்து சேதுபதிகள் ஏராளமான பணம் செலவழித்து அவ்வளவு வசதிகளை அந்தக் கண்மாய்க்குச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கால்வாய்கள் இப்போது தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன. லோயர் நாட்டார் கால்வாயும் இப்போது தூர்ந்து போயிருக்கிறது. எம்ஜென்ட் திட்டங்களில், இவைகளைச் செப்பனிட்டு 30,000 ரூபாய் செலவிற்குள் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கால்வாயை லெவல் எடுத்தாக வேண்டுமென்று சூப்பரிண்டென்டிங் எஞ்சினியர் சொல்லியிருக்கிறார். அது 14 மைல் நீளம் இருக்கிறது. லெவல் எடுக்க ரொம்ப நாட்கள் ஆகும். ஒரு சூப்பர்வைசர் இந்த வேலையைச் செய்தாலும் பல ஆண்டுகள் ஆகும். எனவே இக்கால்வாயைச் செப்பனிடும் திட்டத்தை எம்ஜென்ட் திட்டமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வேறு எந்தத் திட்டத்தின் கீழாவது இத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு சீக்கிரம் இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [19th March 1959]

அங்கே வடபகுதியில் மணிமுத்தாறு நதி என்ற ஆறு மாணாமதுரை வழியாக ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரிக்கு வருகிறது. முன்பு அந்த நதியின் தண்ணீர் அக்கணமாய்க்கு வந்து அக் கணமாய்க்குள்ளேயே செல்லும். இப்போது அந்தக் கணமாயை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அந்த நதி வரும் பாதையில் குறுக்கே கரை போட்டு அத் தண்ணீரை சமுத்திரத் திற்குத் திருப்பிவிட்டு விட்டார்கள். காரணம், அதிகமான தண்ணீர் கண மாய்க்கு வந்துவிடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மறுபடியும் முன் போலவே அந்த நதியின் தண்ணீர் கணமாய்க்கு வந்து கணமாய்க்குள்ளேயே வெளியே செல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்வது தான் நல்லது. எனவே இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அங்கே வரும் தண்ணீரெல்லாம் சமுத்திரத்திற்குப் போய் விடுவதால் அங்கே ஒன்றும் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. சென்ற ஆண்டு அங்கே கொஞ்சம்கூட விளையவில்லை. அங்கே வந்த தண்ணீர் சமுத்திரத் திற்கு 15 நாட்கள் சென்றன. எனவே நான் குறிப்பிட்ட ஏற்பாட்டை அங்கே செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-20
p.m.

அடுத்தபடியாக, விரிசினி ஆறு என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அது தேவகோட்டைக்கு பக்கத்தில் செல்கிறது. அதில் ஒரு அணை கட்டினால், நூற்றுக்கணக்கான கணமாய்க்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். அந்த திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் போட்டு நாலு மாதங்களாகின்றன. அதை துரித மாக நடத்திக் கொடுக்கும்படி நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன். அடுத்தபடியாக, தேரை என்ற ஓர் ஆறு இருக்கிறது. அது, தேவகோட்டைக்கு வடக்கே இருக்கிறது. அங்கும் ஒரு சிறிய அணை கட்ட வேண்டுமென்று திட்டமிருக்கிறது. தேவகோட்டைக்கு கிழக்கே மூன்று இடங்களில் சிறு சிறு அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் போடவேண்டும். நான் குறிப்பிட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு கோடிக்கணக்கில் செலவாகப் போவதில்லை. இரண்டு, மூன்று அல்லது நான்கு லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத்தான் இந்தத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆக, 50,000 ஏக்கர்களுக்கு மேல் தேவகோட்டை டிவிஷனில் பாயக் கூடிய திட்டங்களிருக்கின்றன. பொதுவாக, இதெல்லாம் காட்டாறுகளில் வரக்கூடிய தண்ணீர். அடுத்த படியாக, அப்பர் பெரியாறு திட்டமிருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் கிழக்கு ராமநாதபுரம், தேவகோட்டை டிவிஷன் போன்ற பகுதிகள் முன்னேற முடியும். காட்டாறுகளில் மழை பெய்யும்போது தான் தண்ணீர் வரும். ஆக, நான் குறிப்பிட்ட திட்டங்களை எல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட பகுதிகளை முற்பட்ட பகுதிகளாக ஆக்க வேண்டுமென்று அதற்காக சர்க்கார் தீவிரமாக வேலைகள் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, இந்த சந்தர்ப்பத்தை நாங்கள் கை நமவ விட்டால், என்னைக்குமே எங்கள் பிரதேசம் முன்னேற முடியாது. இல்லாவிடில் மனித உருவில்தான் நாங்கள் உலாவ முடியுமே தவிர மனிதப் பண்பாடு அங்குள்ளவர்களுக்கு ஏற்படுவதற்கு போதுமான வசதி இருக்க முடியாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் அங்கு அடிக்கடி வந்து அங்குள்ள சீர்கேடுகளைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இந்த மாகாணம் பூராவையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது, என்பதையும் நான் அறிவேன். ஆகவே, நான் மீண்டும் ஒரு முறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், காட்டாற்று தண்ணீரை வீணாக சமுத்திரத் திற்கு செல்ல விடாமல், ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரியில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுதுதான் வேலை தொடங்குவ தற்குள்ளே சந்தர்ப்பம். அப்படிச் செய்வதால், அங்குள்ள மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்ததோடு மட்டுமில்லாமல், பஞ்சப் பிரதேசமாகிய அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு வேலை கொடுத்ததுபோலவும் ஆகும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த மான்யத்தை முழுமன தோடு ஆதரிக்கிறேன் என்ற விவரத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : எழு நிமிடங்கள் போதுமானால் கனம் அங்கத் தினர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசலாம்.

19th March 1959]

Sri K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நேரத்தைக் கொடுத்ததற்கு நான் முதலில் உங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இதில் பேச முற்பட்டதற்குள்ளே ஒரே காரணம், வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஏற்பட் டிருக்கும் சில சிக்கல்களைப் பற்றிய சந்தேகத்தை தெளிவாக்கிக் கொள் ளவே நான் இப்பொழுது பேச வேண்டுமென்று நினைத்தேன். வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டம் நிறைவேறி விட்டது. வைகை அணைக்கட்டால் பிரயோஜனப்படக்கூடிய பிரதேசங்களின் நன்மைக்கு புறம்பாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது உண்மை யிலேயே அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் மிகவும் கவலைப்படுகிறார்கள். இருந்தபோதிலும் கூட, அந்தப் பிரதேசம் நன்மையடையவில்லை என்று சொன்னாலும், மற்றப் பிரதேசங்கள் அதனால் நன்மை அடைவதுபற்றி நான் கவலை கொள்ளவில்லை, அதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் இந்த வைகைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவட்டமாக சில குறிப்புகள் கொடுத்தார்கள். சாதாரணமாக வைகை யில் வரக்கூடிய தண்ணீர் பாதிக்கப்படாது, அதுவுமில்லாமல் பெரியாற்றுத் தண்ணீரும் இதனால் பாதிக்கப்படாது என்றும் சொல்லப்பட்டது. இவை இரண்டிற்கும் அப்பாற்பட்ட திட்டம் இது என்று குறிப்பு கொடுத்தார்கள். அது உண்மையாக இருந்தால் காலாகாலத்தில் ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் அல்லது பருவ மழை பெய்யும்போது இந்த வைகையில் கீழ் பகுதிகளுக்கு வரும் தண்ணீர் கண்டிப்பாக வந்துதான் தீரவேண்டும். அந்தத் தண்ணீர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய கொள்கை விளக்கம் சரியாகயிருந்தால், அந்தத் தண்ணீரை தேக்கி வைத்து இன்று கிழக்கு ராமநாதபுரப் பகுதி களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு மேலும் வருவதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு நல்ல தொரு விளக்கம் அமைச்சர் அவர்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது, அவர்கள் சொன்ன கருத்திலிருந்து, சொல்லப்படுவ தாகும். அந்தப் பகுதி மக்கள் பூராவும் இதை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அப்பர் பெரியாறு திட்டத்தைப் பற்றி அந்தப் பகுதி அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ராமநாத புரம் ராஜா அவர்கள் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் இந்த அப்பர் பெரி யாறு திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லியபோது, அதை நாங்கள் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவான விவரம் தெரிவிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் இந்த சட்டசபையில் அதைப்பற்றிய குறிப்பு எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை எடுத்துக் கொண்டால் என்ன செலவாகும் எந்தெந்தப் பகுதிகள் அதனால் நல்ல பலனடையும், என்றும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை கேரள சர்க்காரோடு எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்றும் நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந் தோம். அதை எடுத்துக் கொண்டால் பிற்பட்ட பகுதிகளாயிருக்கும் இடங்கள் ஓரளவு அபிவிருத்தி அடையும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண் டிருந்தோம். ஆனால் பரம்பிக்குளத் திட்டம் முதலாவதாக வந்து விட்டது. அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலை கொள்ளவில்லை. அது முன்னதாக வந் தாலும் ஓரளவு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மூன்றாவது ஐந் தாண்டுத் திட்டம் உருவாகக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் அப்பர் பெரியாறு திட்டத்தை மந்திரிசபை கண்டிப்பாக கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் ஏற்படக் கூடிய நன்மை பலயிருக்கின் றன. பல காலமாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது, நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து பல ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட நம் மாகாணத்தில் கவனிக்கப் ப்பாத ஒரு பகுதியிருக்கிறது என்றால் அது ராமநாதப் பகுதியாகும், அதுவும் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியாகும். இதற்காக பல கமிட்டிகள் போடப் பட்டது, அங்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் போன்ற வசதிகளை எல்லாம் பெருக்க வேண்டுமென்று பக்கம் பக்கமாக ரிப்போர்ட்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட் டிருக்கின்றன. 80 பக்கங்கள் கொண்ட ரிப்போர்ட்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதில் ஒன்று கூட அமுல் செய்யப்படவில்லை என்பதை நினைக்கும் போது மிகவும் வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது. மிகவும் பிற்பட்டிருக்கும் பகுதிகளில் திட்டங்கள் முதலில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆகவே,

[Sri K. Ramachandran]

[19th March 1959]

இப்பொழுதாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நிலை இப்பொழுது இருக்கிற காரணத்தினால் நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன், இந்தத் திட்டத்தை அப்பர் பெரியாறு திட்டத்தை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால ஆரம்பித்திலேயே எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லோருக்கும் தெரியும், ராமநாதபுரம் ஜில்லா இரண்டு ஜமீன் பிரதேசங்களுக்குப் பட்டதென்று, இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது, இனிமேல் ரயத்துவாரி பகுதிகளில் இந்தப் பிரதேசங்கள் வருவதால் அங்கு பின்னால் அரசாங்கச் செலவிலேயே பாசன வேலைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப் படுமென்று இதில் ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. இந்தப் பகுதிகளில் ஏதோ புயல் சமயத்தில்தான் கொஞ்சம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் அலாட்மெண்ட் கொடுத்தாவது இந்தப் பக்கத்திலுள்ள நீர்ப்பாசன வேலைகள் போன்ற வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு, 40, 50 கண்மாய்கள் செல்லக்கூடிய பெரிய பெரிய கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி விவரித்துக் கொண்டிருக்க எனக்கு நேரமில்லை. கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கர் வரையில் பாயக்கூடிய பல கால்வாய்கள் பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர் தாலுகா, ராமநாத் தாலுகா கிழக்குப் பகுதி இங்கு இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் பல வருடங்களாக கவனிக்கப்படாமலேயே இருந்து வருகின்றன. அங்குள்ள கண்மாய்களைப் பார்த்தாலும் கால்வாய்கள் சரியான முறையில் பழுது பார்க்கப்படாவிட்டால், அந்தக் கண்மாய்களில் தண்ணீர் வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள ஏரிகள், கண்மாய்கள், கால்வாய்கள் எல்லாவற்றையும் நன்கு மராமத்து செய்ய ஒரு தனித் திட்டமே வகுக்கப்படவேண்டும். அந்தப் பகுதிகள் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டு, “நெக்ளக்ட்” செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதைத் தவிர அங்கு சிறு சிறு கால்வாய்கள் அதிகமாக யிருக்கின்றன. எனக்கு முன் பேசிய திருவாடாளை அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல், இப்பொழுது அங்கே வேலைகளைத் துவக்குவது “டைம்லி” யாக இருக்கும், அதோடு கூட அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவும் உதவியாகயிருக்கும். ஆகவே பெரிய பெரிய திட்டங்களை, அந்தப் பிற்பட்ட பகுதிகளில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-30 p.m. SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பரம்பிக்குளத் திட்டம் மூலம் பாசனவசதி பெறுகிற ஏக்கர் இரண்டு லட்சமா, இரண்டரை லட்சமா என்பதில் மீண்டும் ஐயம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். “Madras Information” என்ற ஒரு புத்தகத்தில் நமது ராஜ்ய பிரதம என்ஜினியர் அவர்கள் எழுதியுள்ள ஒரு கட்டுரை அதில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. சில நாட்களுக்கு முன்னால் இதே மன்றத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலும் இதே கருத்தைத்தான் தெரிவித்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் சரி, கவர்னர் அவர்களும் சரி பரம்பிக்குளம் திட்டத்தினால் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப் பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் ஆகிய நான்கு தாலுக்காக்களிலும் 25 லட்சம் ஏக்கரா பாசன வசதி அடையும் என்று குறிப்பிட்டிருக்க சீப் இன்ஜினியருடைய கட்டுரையிலே 2 லட்சம் ஏக்கரா பயன் அடையும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதற்குப் பொருள் ஏதாவது உண்டா? பந்தியில் எப்போதும் கடைசியில் உட்கார்ந்திருப்பவன் முதல் இலையில் போடப் படுகிற பண்டங்கள் கடைசி வரிசை வரையிலும் வந்து சேருமா என்று கவலைப்படுவது இயற்கை. அப்படி இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தினால் பயன் அடையும் நிலங்கள் 2 லட்சம், இரண்டரை லட்சம் என்று எதுவும் திட்டமாகச் சொல்லாத காரணத்தினால் பல்லடம் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு தங்கள் வரையில் தண்ணீர் எட்டுமா என்கிற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் வெளியிடுகிற அறிக்கை ஒவ்வொன்றிலும் இந்த ஐயப்பாடு தெளிவு அடையாதபடி மேலும் மேலும் உறுதி அடைகிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆகவே இந்தச் சமயத்தில் சர்க்கார் தெளிவாக ஒரு கொள்கையை வரையறை செய்யவேண்டும்.

19th March 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

அதோடு இரண்டரை லட்சம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட இதில் பல்லடம் தாலுக்காவில் எவ்வளவு என்று தெரியவேண்டும். அப்படியே உடுமலைப்பேட்டை தாலுக்காவில் எவ்வளவு, தாராபுரம் தாலுக்காவில் எவ்வளவு, பொள்ளாச்சி தாலுக்காவில் எவ்வளவு என்றும் தெரிந்துவிடுவது நலம். இந்தத் திட்டத்தினால் இந்த நான்கு தாலுக்காக்களும் பயன்படும் என்றாலும் இந்த நான்கு தாலுக்காக்களுக்கும் சமமான அளவு பங்கிட்டுத்தரப்படவேண்டும். எந்தத் தாலுக்காவுக்கும், எந்தச் செல்வாக்கின் காரணமாகவோ அதிகமான பாசன வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு பின்னால் வராதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் நிச்சயமாக இதில் பல அரசியல் விவகாரங்கள் கூட உண்டாகும். இன்றைய தினமே பொள்ளாச்சி தாலுக்காவில் ஒரு போக நஞ்சையை இருபோக நஞ்சையாக மாற்ற ஏற்பாடுகள் நடப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படி ஒரு தாலுக்காவுக்குப் பாசன வசதி அதிகமாகச் செய்து கொடுக்கப்பட்டால் இதனால் மற்ற இடங்களில் பாசன வசதி பாதிக்கப்படும். ஆகையால் பரம்பிக்குளம் திட்டம் சம்பந்தமாகக் கூறப்பட்டு வருவது பரம்பிக்குளம் திட்டம் புஞ்சை வெள்ளாமைக்குத்தான் பயன்பட வேண்டும், அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும் என்று பன்முறையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். புஞ்சை வெள்ளாமைக்குத்தான் இவை எல்லாம் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் அறிவித்துவிட்டால் நமது இன்ஜினியரிங் இலாகாவும் அதற்குத் தக்கபடி காரியங்களைச் செய்ய முடியும். நாம் ஒரு கொள்கையை வரையறை செய்துவிட்டால் என்ஜினியர்கள் சுதந்தரமாக நம்முடைய கொள்கைக்கேற்ப திட்டமிட முடியும். அவர்கள் கருத்துக்கேற்ப ஒன்றையும் செய்துவிட முடியாது. அப்படிப் பட்டொரு கொள்கை ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டால் பல்லடம் தாலுக்காவில் இருக்கிறவர்களுக்கு, தாராபுரம் தாலுக்காவில் இருக்கிறவர்களுக்கு, பொள்ளாச்சி தாலுக்காவில் இருக்கிறவர்களுக்கு, உடுமலைப்பேட்டை தாலுக்காவில் இருக்கிறவர்களுக்கு—எல்லோருக்கும் உண்மையாக நம்பிக்கை ஏற்பட ஏது உண்டு.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னால் கொடுத்த பதிலில் under the first part, a large storage will be built on the Parambikulam River; two canals will take off to irrigate the Pollachi taluk of Coimbatore District என்று சொல்கிறார். இரண்டு கால்வாய்கள் பொள்ளாச்சி தாலுக்காவுக்குப் பயன்படுமாறு எடுத்துச் செல்லப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே போன்று மெட்ராஸ் இன்பர்மேஷன் புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற கட்டுரையும் குறிக்கிறது. இரண்டாவது பகுதியில் தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை, பல்லடம் ஆகிய மூன்று தாலுக்காக்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இன்றைய தினம் பரம்பிக்குளத்தில் பெரும் பகுதித் தண்ணீரை பொள்ளாச்சி தாலுக்காவுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மிச்சத்தை மற்ற மூன்று தாலுக்காக்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்கிற பலமான பிரச்சாரத்தான் வெளியில் நடக்கிறது. இப்படி இருக்குமானால் நிச்சயமாக மனக்கசப்பு வளரும் மக்களிடத்தில். இப்படிச் செய்துவிட்டால் பின்னால் மிகவும் கஷ்டப்படவேண்டியதாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிரந்தர மனக்கசப்பு ஏற்படுவதற்கு முன்னாலேயே இந்தக் குறையைக் களைந்து எறியவேண்டும். நான்கு தாலுக்காக்களிலும் இருக்கிற மக்களுக்கு சரியான முறையில் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அதோடு மாத்திரம் இல்லை. இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பல்லடம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மொத்த விளை நிலத்தில் அரை சதம்—1,200 சொச்சம் ஏக்கரா நஞ்சை. அதுகூட குளர் பகுதியில் உள்ள குளத்தடி நஞ்சை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தவிர புஞ்சை வெள்ளாமை செய்வதற்காகத் தண்ணீர் வசதி

[Sri P. S. Chinnadurai] [19th March 1959]

பெற்றிருக்கிறார்களா என்றால் வேறு வகையான வாய்ப்பு அந்தத் தாலுக்காவில் கிடையாது. இவைகளை எல்லாம் நன்றாகக் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதன் காரணமாக இந்தத் திட்டத்தினால் தங்களுக்கு உண்மையாக எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது மந்திரி சபை உப கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியினர் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கும் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான பங்கை அவர்கள் பெறும்படி செய்ய வேண்டும். எந்த அளவுக்கு இந்த அடிப்படையில் திட்டம் வகுக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை வகுத்து விட்டால் சீப் இன்ஜினியர் அதற்கு ஏற்றப்போல் திட்டத்தை வகுத்து விடுவார். எங்கே லெவல் இருக்கிறதோ அங்கே தண்ணீர் வந்தால் போதுமானது. ஆனால் ஒரு தாலுக்காவுக்கு மட்டும் அரசியல் செல்வாக்கின் காரணமாக தனிச் சலுகை காட்டப்படுவதை இதர தாலுக்கா மக்கள் பொறுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். அந்த மாதிரியான முயற்சிகள் செய்யப் படுமானால் அந்த முயற்சிகளுக்கு மக்கள் விரோதமாக இருப்பார்களே தவிர மனம் ஒப்பமாட்டார்கள். அவற்றைக் கடுமையாக எதிர்த்து நிற்பார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12.40
P.m.

அதற்கடுத்தபடியாக பல்லடம் தாலுக்காவின் விசேஷ நிலைமையைப் பல்முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையில்—பல்லடம் தாலுக்கா எந்த அளவு கவனிக்கப்படும் என்று தெரியவில்லை. இந்தப் பணத்தைக்கொண்டும் சிறிய பெரிய வாய்க்கால்களை எடுப்பார்களே தவிர அங்குள்ள சிறு சிறு பாசன வசதிக்கான குளம், குட்டைகளை அபிவிருத்தி செய்யமாட்டார்களோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்னால் பல்லடம் பள்ளக்கிலிருந்து பல்வேறு சிறிய குட்டைகளை சீர்திருத்தி அமைப்பதற்கான ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆர்.டி.ஓ. சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஜனங்கள் நன்கொடையாகக் கொடுத்தால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சரியானது அல்ல. அந்தப் பகுதியிலே வாழுகின்ற ஜனங்கள் சிறிய குட்டைகளை கட்டுவதற்காக நன்கொடை கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. இந்தத் திட்டங்களில் 2 லட்சம் ரூபாய் செலவிடவேண்டியிருக்கும்பொழுது, அதில் 50,000 ரூபாய் மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏன் அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கவேண்டும். அந்த செலவு முழுவதையும் 2 லட்ச ரூபாயையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு அந்தக் குட்டைகளை சீர்திருத்தி அமைக்க முன்வரக்கூடாதா? குட்டைகளை சீர்திருத்தி அமைப்பதற்கு ஏற்படக் கூடிய செலவு முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். குட்டைகளை ஏற்படுத்திவிட்டால்மட்டும் போதாது. தண்ணீர் வேண்டுமே? மழை பெய்தா என் தண்ணீர், மழை பெய்யாவிட்டால் தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலைமை இருப்பதினால் பிற்காலத்திலேனும் பரம்பிழுத்த திட்டத்தின்கீழ் இந்தக் குட்டைகளுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். லெவல் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சுமார் 200 அடி உயரமான இடம் அப்படியிருந்தால் கால்வாய் மூலம் பம்புசெட்டுகள் வைத்து தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குழாய் கிணறு திட்டத்தை பல்லடம், அவிநாசி, தாராபுரம் தாலுக்காக்களுக்கு விரிவான அளவிலே விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த இடங்களில் வேறுபாசன வசதிக்கொடுக்க இயலாது. ஆகவே, இந்த இடங்களில் குழாய் கிணறு ஏற்படுத்துவது பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சிதம்பரத்தில் ஒரு குழாய் கிணற்றால் 160 ஏக்கரவுக்கு மேல் பாசன வசதி கிடைத்ததாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதுபற்றி ரொம்ப சந்தோஷம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இந்த தாலுக்காக்களுக்கு

[Sri P. S. Chinnadurai] [19th March 1959]

வரக்கூடாதா என்று அங்கு இருக்கும் மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். அங்கே ஒரு கிணற்றினால் 160 ஏக்கரவுக்கு பாசன வசதி கிடைக்காவிட்டாலும், 50, 60 ஏக்கரவுக்குக் கிடைத்தாலே மக்கள் பாராட்டுவார்கள். இவை களையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் செலவிலே செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் குழாய் கிணறு திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து, அரசாங்கத்தின் சொந்தச் செலவாலேயே பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடித்தபடியாக, குந்தா மின்சார திட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை பாசனத்திற்கு பயன்படுத்தலாம் என்று ஒரு யோசனை சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குரிய ஏற்பாடுகள் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் எதுவும் செய்யக்காணோம். இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தண்ணீரை பவானி நதியில் விடாமல் அதைப் பாசன வசதிக்கு அந்தப் பகுதியிலே பயன்படுத்தினால், அவநாசி தாலுகா, பல்லடம் தாலுக்கா, மேல் பகுதி குலூர் தொகுதிக்கும் பயன்படும். இதனால் சுமார் 25,000 ஏக்கர பாசன வசதி பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்றிரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால், நெய்வேலி திட்டங்களுக்கு என்ஜினியர்கள் வேண்டும் என்று ஒரு அறிக்கை வெளிவந்திருப்பதை பத்திரிகையில் பார்த்தேன். மத்திய சர்க்கார் என்ஜினியர்களுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் கொடுத்து வருவதைக் காட்டிலும் அதிகமாக சம்பளம் கொடுப்பதால், இங்கு இருக்கக்கூடிய நல்ல திறமைசாலிகளான என்ஜினியர்கள் மத்திய சர்க்கார் வேலைக்கு போய்விடக்கூடிய நிலைமையை நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது. அதிலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். என்ஜினியர்கள் இல்லாதபோனால், நாம் நிறைவேற்ற விரும்புகிற திட்டங்களை நிறைவேற்ற இயலாது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் திட்டங்களை சரிவர, திறம்பட நிறைவேற்றவேண்டுமானால், என்ஜினியர்களின் உதவி மிகவும் இன்றியமையாதது. என்ஜினியர்களுக்கும், அவர்கள் கீழே வேலை பாரக்கும் தொழில் நுணுக்க கல்வி கற்றவர்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் என்ன சம்பளம் கொடுக்கின்றார்களோ, அதே சம்பளம், சலுகை, வசதிகள் எல்லாம் கொடுத்து நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இதை கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டு, பின்னால் நமக்கு போதுமான என்ஜினியர்கள் இல்லை, ஆகையால் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது, அல்லது திட்டத்தை முடிப்பதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொல்லுவதில் பயன் இல்லை. இதிலே அரசாங்கம் சற்று அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இருவரும், இதர அங்கத்தினர்களும், இந்த மான்ய விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் பேசியதற்காக எனது நன்றியை அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்த அண்ணாமலை அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுவதற்கு முன்பாக, மதிப்பிற்குரிய அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசிய பேச்சைப்பற்றி முதல்படியாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் நான் சுமர்ப்பித்துள்ள என்னுடைய பிரச்சங்க அறிக்கையிலே மிகவும் பாராட்டுத் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்துப் பேசுகையில், அப்படி பாராட்டுவதினாலே மேலும் மேலும் வேலை செய்வதற்கு இடம் இல்லாமல் போகும் என்ற தொனியில் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டுப்பண்பு, தமிழருடைய பண்பு எப்பொழுதும் நல்லது செய்தவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதுதான். அது நம்முடைய கடமை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri P. Kakkan]

[19th March 1959]

தமிழ் வேதத்தை தந்துதவிய திருவள்ளுவர் “நன்றி மறப்பது நன்றன்று,” என்று நமக்கு நல்ல போதனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்கு பேருதவி செய்ததன் மூலம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நாம் எடுத்துக்கொண்ட 9 திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடிந்தது. மேலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொண்ட 4 திட்டங்களிலே மூன்று திட்டங்கள் இப்பொழுது நடைபெறுவதற்கும் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு வேண்டிய உதவி செய்திருக்கிறார்கள். நான்காவது திட்டமாகிய பரம்பிகுளம் திட்டத்தைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாக பேசப்பட்ட போதிலும், அதை வெற்றிகரமாக வெகு சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டுமென்ற அக்கரையுடன் தள்ளாத வயதில் ஆகாய விமானத்தில் பந்த்ஜி அவர்கள் வந்து நல்லவிதமாகப் பேசி நமக்கு வெற்றி தேடித்தந்ததற்கு அவருக்கு நன்றி செலுத்த நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முன் ஒத்துழைத்த கேரள சர்க்காரையும் பாராட்டுகிறேன். மக்களுடைய பட்டினியை, பசியை போக்குவதற்கு ஆளும் அரசாங்கம் அக்கரை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற தோரணையில், நன்மை பயக்கக்கூடிய திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிக்கொடுத்ததற்கு நாம் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நன்றி செலுத்துவதன் மூலம், மேலும் பல நன்மைகள் செய்வதற்கு அவர்கள் தயங்கமாட்டார்கள். எப்பொழுதும் நன்றாக வேலை செய்பவர்களை தட்டிக்கொடுத்து மேலும் வேலை வாங்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், நாம் வேலை செய்வதற்கு ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு வந்துவிடும். ஆகவே, அவர்கள் நல்ல முறையில் நமக்கு உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். நாமும் அவர்களுடைய உதவியை அதிகமாக பெற்றிருக்கிறோம். அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதால், மேலும் பல நன்மைகளைப் பெறுவதற்கு பெரிய வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பாலாறு திட்டத்தைப் பற்றி கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் மிகவும் வற்புறுத்தினார்கள். அதே மாதிரி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் அப்பர் பெரியாரைப்பற்றி சொன்னார்கள். சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள், ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள், அவர்களுடைய வட்டாரத்திற்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய திட்டத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். பரந்த கொள்கையை விட்டு, முதல் முதலில் அவர்கள் தொகுதிக்கு வேண்டியதைச் சாதிக்க எண்ணுகிறார்கள். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதாக இருந்தால் அது பயனுள்ள திட்டமாக இருக்கவேண்டும். ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலிருந்து நாம் எவ்வளவு நீர் பெறலாம்; எத்தனை ஏக்கர் விவசாயம் செய்யமுடியும், அதில் போடும் பணத்திற்கு அதிகப் படியாக லாபம் கிடைக்காவிட்டாலும் கூட, வட்டிக்காவது கட்டுகிறதா, மக்களுக்கு பயன்படுகிறதா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு எடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அரசாங்கம் அதை தக்க முறையிலே பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து சிறந்த பணியாற்றி வருகிறது. நமது சிப் என்ஜினியர்களும் தகுந்த முறையிலே வேண்டும் வேண்டாம் என்ற மனப்பான்மையில்லாமல் வேலை செய்துவருகிறார்கள்.

அண்ணாதுரை அவர்கள் மந்திரிகள் பல இடங்களுக்கு போகிறார்கள், அவர்கள் சிலவற்றைத்தான் பார்க்கிறார்கள். மற்றதை பார்ப்பதில்லை. ஒரு வேளை மற்றது விடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு மிகவும் மரியாதையோடு நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். என்னைச் சார்ந்திருக்கிற கட்சியினரும், என்னை அரசியலில் ஆளாக்கிய தலைவர்களும் அந்த எண்ணத்தை என்னிடத்தில் உண்டாக்கவில்லை. என்னைச் சார்ந்திருக்கிற கட்சி எல்லா மக்களுக்கும் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்ததுமல்லாமல், மக்களுக்கு மேலும் நன்மை செய்வதற்காக, அவர்களிடையே பொருளாதார சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அந்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த நான்

19th March 1959]

[Sri P. Kakkan]

ஒரு தொகுதி போகும்பொழுது நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய, மக்களுக்கு பயன்படும்படியான லாபகரமான திட்டங்களை யார் சொன்னாலும்கூட, அதைப் பரிசீலனை செய்யாமல் விட்டுவிடக்கூடிய ஊழியன் நான் அல்ல. எங்கு போனாலும், திட்டம் நல்ல திட்டமாக பயனுள்ளதாக இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேன் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய அண்ணாமலை அவர்கள் பாலாறு திட்டத்தைப்பற்றி அவர் வெட்டுப்பிரேரணை கொடுத்து பேசினார்கள். ஏற்கனவே பாலாறு திட்டத்தின்பேரில் சென்னை சர்க்காரானது பல நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கின்றன. ஏதோ மைசூரில் இருக்கின்றவர்கள் கரையை உடர்த்தி தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வார்கள், அதனால் நமக்கு தண்ணீர் கிடைக்காது என்று சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து பேசி, மைசூர் சர்க்கார் அதிகாரிகளும் நமது சர்க்கார் அதிகாரிகளும் கலந்து பேசி, கான்பரன்ஸ் கூட்டி அதில் இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டு பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் அவ்வாறு ஒன்றும் தண்ணீர் எடுக்கப்பட்டு வருவதாக தெரியவில்லை என்று தெரிந்தது. கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், பாலாறு தண்ணீரை பயன்படுத்தி வதற்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, ஆகவே இதைப்பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக இதன் மூலம் நன்மை ஏற்படுவதாக இருந்தால் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டும் என்றிருந்தால் இனியும் நடத்தப்படும், அதன் மூலம் ஏதாவது வாக்குறுதி கொடுக்க முடியுமா என்றால், நிச்சயமாக நமக்கு வாக்குறுதி கொடுக்க முடியும் என்றிருந்தால் மட்டுமே வாக்குறுதி கொடுக்கவேண்டும். அதல்லாமல் வாக்குறுதியை மட்டும் கொடுத்து விட்டு செயல்படுத்தாமல் இருந்தால் நமது பேச்சை மக்கள் நம்ப மாட்டார்கள், நமது செயல்களை மக்கள் பாராட்டவும் மாட்டார்கள், ஆகவே. . .

SRI C. N. ANNADURAI : பாலாறுக்கு தண்ணீர் கொண்டு வருகின்ற திட்டத்தில் இந்த சர்க்காருக்கு மனப்பூர்வமாக நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த நம்பிக்கை இல்லாமலா நாங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருப்போம், இந்த நம்பிக்கை இல்லாமலா கான்பரன்ஸ்கள் எல்லாம் நடத்தியிருப்போம், இந்த திட்டத்தில் எந்த முறையில் தண்ணீர் கொண்டு வரமுடியும் என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாக பரிசீலித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதில் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கூட, அவர்கள் அந்த ஜில்லாவை சேர்ந்தவர் என்கின்ற காரணத்தினால் மட்டுமல்ல, இதில் மிகவும் அக்கரை கொண்டு அவர்களும் டெல்லியில் போய் இதைப்பற்றி பேசிவிட்டு வந்தார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி மேலும் மேலும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதினால் நன்மை ஏற்படவேண்டுமே தவிர அதிகமாக பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி கெடுதிகள் ஒன்றும் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும்போது இந்த ஆற்றிலிருந்து பம்பு செட் வைத்து தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது வழி செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

சில இடங்களில் இவ்விதம் பம்பு செட் வைப்பதற்கு பெர்மிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அண்ணாமலை அவர்கள் சேர்ந்த தொகுதிக்கு வேண்டுமானால் இவ்விதம் பம்பு செட் வைப்பதற்கு கூடுதலாக பெர்மிஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதற்கும் கீழே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இவ்விதம் மேலேயே பம்பு செட் வைப்பதற்கு பெர்மிஷன் கொடுத்துவிட்டால் தண்ணீர் கொஞ்சம் கூட ஊறுது. . . எந்த இடத்தில் பெர்மிஷன் கொடுத்தால் கஷ்டங்கள் ஏற்படாமல் இருக்குமோ அந்த

[Sri P. Kakkan]

[19th March 1959]

இடத்தில் பெர்மிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி இன்ஜினியர்கள் பரிசீலனை செய்துபார்த்து அதன் அடிப்படையில்தான் பம்பு செட் எவப்பதற்கு பெர்மிஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக ஒரு திட்டமும் இருக்கிறது. அதாவது ராணிப்பேட்டை அருகில், 'a barrage across the river near Ranipet' என்ற ஒரு திட்டத்தை கிட்டத்தட்ட 63 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து நடத்திவைக்கப்போகிறது என்பதையும் உங்கள் மத்தியில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தவிர பல இடங்களிலும் கண்மாய்கள் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காகத்தான் சிறிய நீர்பாசனத்திட்டத்தில், தூர் எடுப்பதற்கு என்று தனியாக ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள பணம் போதாது என்று சொல்லப்பட்டது. பணம் போதவில்லை என்று சொல்லுவதற்கு அவசியமே இல்லை, எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுக்க வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கண்மாய்கள் தூர் எடுக்கும் காரியத்தில் சர்க்கார் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கண்மாய்களில் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை அங்கு பல ஏரிகளிலும் தூர் எடுக்காமல் இருப்பதால் மழை பெய்தாலும் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அதேமாதிரி பல ஜில்லாக்களிலும் சேலம் ஜில்லாவிலும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் பல ஏரிகளை நான் பார்வையிட்டேன். அவைகளிலுள்ள கண்மாய்களையும் செப்பணிவதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகவே சில இன்ஜின்களை வரவழைத்து, சில அதிகாரிகளையும் மேற்பார்வையிடுவதற்காக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் தூர் எடுக்கும் வேலையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் விருப்பம். இன்னும் இன்ஜின்களை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதில் நான் பிரத்தியேகமாக சொல்லியிருக்கிறேன். இன்ஜின்கள் இல்லையென்றால் அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களை கொண்டு தூர் வாங்கும் வேலையை செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இதன் மூலமாக வேலையில்லாமல் இருக்கும் மக்களுக்கும் வேலை கிடைப்பதற்கு வழியாக இருக்கும் என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே சில இடங்களில் ஐனங்களை கொண்டே பல கண்மாய்களையும் சீர்படுத்தி வருகிறோம். இவ்விதம் பல திட்டங்களும் சிறிய நீர்பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக செய்யப்பட்டு வருகிறது, அதல்லாமல் சொன்ன உடனேயே கண்மாயை வெட்டுவதன் என்று சொன்னால், அது செய்ய முடியாது, ஒரு திட்டத்தை நடத்தவேண்டும் என்றால் அதற்கு எஸ்டிமேட் தயாராக்கவேண்டும். அதோடு கண் காணிப்பு இருக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். எஸ்டிமேட் இல்லாமல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நமக்குப் பல பெரிய ஏரிகள் இருக்கின்றன, அவைகளில் எல்லாம் பல தூர் வளங்காமல் தான் இருக்கின்றன. புயல் ஏற்பட்டதின் காரணமாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய ராஜசிங்கபாளையம் ஏரி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. தண்ணீர் நிறைந்திருந்தால் சமுத்திரம் மாதிரி இருக்கும். இந்த ஏரி செப்பனிடவேண்டியிருக்கிறது. இதில் சிறிது காலதாமதம் ஏற்பட்டாலும் கூட இவைகளை எல்லாம் செப்பணிவதில் அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கரை கொண்டிருக்கிறது, அதோடு எந்த ஏரிகள் எல்லாம் சீக்கிரமாக செப்பனிட வேண்டுமோ அவற்றிற்கெல்லாம் வேண்டிய உத்தரவுகளை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காக அலிஸ்டன்ட் இன்ஜினியர்களை நியமித்து இந்த வேலைகளை துரிதப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். பல ஜில்லாக்களிலும் எடுக்கவேண்டிய வேலைகளை எல்லாம் சரியான விதத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல ஜில்லாக்களிலும் பல திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தெந்த ஆறுகளை எல்லாம் அணைக்கவேதற்கு உபயோகப்படுத்த முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் உபயோகித்து வருகிறோம். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு திட்டமும் இல்லையே என்று எவ்வொருவரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்காது.

[19th March 1959]

[Sri P. Kakkan]

அதில் எந்தவிதமான பயனும் கிடையாது. எங்கெல்லாம் திட்டங்களை நடத்த முடியுமோ அந்த இடத்தில் எல்லாம் திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு சின்னாறு அணைக்கட்டு திட்டம் இருக்கிறது; திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் கொள்ளி மலை சாரலில் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கடனாறு திட்டம் இருக்கிறது, இவ்விதம் பல ஜில்லாக்களிலும் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவுக்குள் அல்லது மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட ஆரம்பத்திற்குள் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தான் வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது, பணம் இல்லையே என்ற கவலை வேண்டாம்; வேலைகளை எல்லாம் துரிதப்படுத்துங்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கெல்லாம் வேலைகளை சீக்கிரத்தில் செய்து முடிக்க முடியுமோ அந்த இடத்தில் எல்லாம் வேலைகள் துரிதமாக செய்யப்பட்டுத்தான் வருகின்றன.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் சுமார் ஆறு திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது மதுரை மாவட்டத்தில் மூன்று திட்டங்களும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் ஒன்றும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒன்றும், சேலம் மாவட்டத்தில் ஒன்றும் நடத்தப்போவதாகவும், இதற்காக திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸ் நியமிக்கப்போகிறோம் என்று சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டில் அதற்கு ஒன்றும் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அது ஏன் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : நான் முன்பே சொன்னேன், பல ஜில்லாக்களிலும் பல திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று. மதுரை மாவட்டத்தில் மஞ்சள் நதி திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கெல்லாம் நிதி எங்கேயிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நாம் இப்போது கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை, வேண்டிய பணம் கொடுக்கலாம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சிறிய நீர்பாசனத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பல முயற்சிகள் எடுத்துவருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். இதற்கு பல முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதற்கு வாக்குறுதியும் கொடுத்தார்கள். இப்போது நாம் நமது திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்காக சீப்-இன்ஜினியர், சூப்பிரண்டிங் இன்ஜினியர் இது போன்ற அதிகாரிகளை எல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். இவர்களுக்கு எல்லாம் கூடுதலான அளவில் சம்பளம் கொடுக்காததினால்தான் நமது தேவைக்கு தகுந்தபடி இன்ஜினியர்கள் கிடைப்பதில்லை என்று தெரிகிறது. இதன் காரணமாக நமது திட்டங்கள் நிறைவேறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் இவர்களது ஊதியங்களை அதிகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : உதவி இன்ஜினியர் சம்பள விஷயமாக அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

1
p.m.

பல அங்கத்தினர்கள் பல திட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அப்பாவு அவர்கள் ஹோசூர் தாலுக்காவிலே ஒரு அணைக் கட்டு வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது கட்டியிருக்கிற சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி அணைக்கட்டுகள் பயன்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். கட்டிய அணை எங்கு இருந்தாலும் அது மக்களுக்குப் பயன்படும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய தொகுதிக்கு வருகிறேன் என்று சொல்லி

[Sri P. Kakkan]

[19th March 1959]

யிருந்தேன். அங்கே ஏதோ கலவரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், அதனால் தான் வரவில்லை. இந்த பட்ஜெட் ஸெஷன் முடிந்த பிறகு கனம் அங்கத்தினருடைய தொகுதிக்கு வருகிறேன். அங்கு வரும் போது பார்த்து ஏதாவது முடியுமானால் செய்வதற்கு ஆட்சேபணை இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் ராமலிங்க பட்டையாச்சி அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கிற மருதையாறு அதிகமாக மழை பெய்யும்போது தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்திக் கொடுத்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய தொகுதிக்குச் சென்றபோது தண்ணீர் வீணாவதைப் பார்த்தேன். அந்த வீணாகிற தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தி உடையார்பாளையம் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இந்தப் பிரதேசம் மக்கள் கஷ்டப்படக்கூடிய பிரதேசம். அந்தப் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று நானே சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் பரிசீலனை செய்கிறோம். உடையார்பாளையம் தாலுகாவிலே கொள்ளிடத்தில் வெள்ளப் பெருக்கு இருக்கும் காலத்தில் அந்தப் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய ஏரி உண்டுபண்ணி, அதிலே நீரைத் தேக்கி தண்ணீர் கொடுக்க பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் ஒரு சில கிராமங்கள் பாதிக்கப்படும் என்று மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் கவனித்து செய்யப்படும்.

கனம் அங்கத்தினர் வீரபாகு அவர்கள் சொன்னார்கள் ஆலங்குடி சாலைப்பற்றி. அதை ரிப்பேர் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் பம்பையாறு திட்டத்தைப்பற்றி அதிகமாக ஆவலோடு பேசினார்கள். அவர் கள்ளல்லாம் இதை ஆவலோடு எதிர் பார்க்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நம் மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரின் உதவியோடு கேரள சர்க்காரோடு ஜோனல் கவுன்ஸிலில் பேசப்போகிறார்கள். அதன் பிறகு தான் அங்கத்தினர்கள் முழு விவரம் அடைய முடியும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஆன் ஏ பாய்ன்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், ஸ்ரீவைகுண்டம் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு இரண்டாவது கல்பி வேஷனுக்கு முன் கூட்டியே தண்ணீர் கொடுக்க உத்திரவு போடலாம். அறுவடை முடிந்தவுடன் பயிர் செய்ய உத்திரவு கொடுத்தால் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் பயிர் செய்ய முடியும். ஆகையால் முன் கூட்டியே கொடுக்க உத்திரவு போட முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அது சம்பந்தமாக கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சின்னதுரை அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பாக உடுமல்பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் தாலுகாக்களுக்கு அதிக உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பட்சப் பிரதி பட்சம் காட்டக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் முன்பே எந்தெந்த தாலுகாக்களுக்குப் பயன்படும், எந்தந்த இடத்திற்கு வசதியாக இருக்கும், எவ்வளவு ஏக்கர் பயனடையும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கணக் கெடுக்கப்படுகிறது. அப்போது ஒரு கணக்கு எடுத்து விட்டு, இப்போது ஒரு கணக்கு போட்டமாட்டார்கள். ஆனால் ஏற்கெனவே எடுத்த கணக்குக்கு மாறாக அதிகத் தண்ணீர் இருக்குமானால் அந்தத் திட்டத்தை மேலும் நீடிப்பார்கள். இந்த பட்ஜெட் சமர்ப்பித்துப் பேசும்போது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது இதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டியார் உட்கார்ந்து எல்லோருக்கும் முழு நியாயம் வழங்க முயற்சி செய்வார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) 2.5 லட்சம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. கூடுதலாக கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது காவேரி பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், பெரியார் பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்,

19th March 1959]

[Sri P. Kakkan]

முதலில் சொன்னதற்கும் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. அது மாதிரி ஜாஸ்தியாக வந்தால் அவர்கள் தாலுகாவிற்குப் பயன்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு.)

DEPUTY SPEAKER : Hon. Members are requested not to interrupt the Hon. Minister.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் அந்த வட்டாரத்தில் நிலம் இருப்பதால் அதிக பம்பு செட் வசதிகள் கொடுத்தால் நன்றாக விளையும் என்று சொன்னார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. மேலும் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதில் தயக்கம் இருக்காது. ஏக காலத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமானாலும் துட்டு வேண்டும். அதையெல்லாம் பார்த்து முடிந்த அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

அப்பர் பெரியார் திட்டத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ராமச்சந்திரன், மற்றும் பலரும் பேசினார்கள். பம்பையாறு திட்டமும் இதுவும் ஏக காலத்தில் பேசப்படும். பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரப்படும். அவர்களோடு கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரப்படும்.

கனம் அங்கத்தினர் கருத்தப்ப கௌண்டர் அவர்கள் பாலாறு பெருந்தலையாறு பற்றிச் சொன்னார்கள். எரிகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே பாலாறு-பெருந்தலையாறு பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போன முறை பிளானிங் கமிஷனுக்குப் போன போது நிதி வசதி கொஞ்சம் குறைவாக இருந்ததால் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இருந்தாலும் அது சம்பந்தமாக கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் கரியா கௌண்டர் அவர்கள் பாலாறு பற்றி பேசும்போது பாலாறிலே கோதாவரி-கிருஷ்ணா தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து விட்டால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு அது ஒரு நல்ல திட்டம் என்று சொன்னார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. ஆந்திர மாகாண முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தண்ணீர் கொடுத்து உதவி செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மாகாண பிரதம நீர்ப்பாசன அதிகாரி அவர்களை பரிசீலனை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரிசீலனை முடிந்த பிறகு ஜோனல் கவுன்ஸிலில் வைத்து நமது மதிப்பிற்குரிய மந்திரிகளும், ஆந்திர சர்க்கார் மந்திரிகளும், மத்திய சர்க்காரும் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது இன்னும் பணம் ஜாஸ்தி வேண்டும். உத்திரப் பிரதேசத்திற்குத் தான் ஜாஸ்தி பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் முன்பே சொன்னது உண்டு. பெரிய நதியில் அணை கட்டினால் அதிகப்படியான ரூபாய் செலவாகும். சிறிய நதியில் அணை கட்டினால் சொற்பமாகத் தான் ஆகும். இதிலே கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொல்வதற்கும் எதிர் கட்சித் தோழர்கள் சொல்லுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. (கிரிப்பு); பூனை எலியைக் கவ்வுவதற்கும், பூனை தன் குட்டியைக் கவ்வுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. அவர் சொல்வது இன்னும் அதிகப் பணம் கேட்டு வாங்க வேண்டும் என்பது தான். நாடு பிரிந்து போக வேண்டும் என்று அவர் சொல்லவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவர் பாலாறு திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கும் ஒரு பாலாறு இருக்கிறது. அது என் தொகுதியில்தான் ஓடுகிறது. மழை பெய்தால் அதில் தண்ணீர் வரும். தண்ணீர் அளவு எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் லாபகரமாக இருக்குமா என்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்துத்தான் அணை கட்டுவதற்கு

[Sri P. Kakkan]

[19th March 1959]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தண்ணீர் வருகிற அளவை தொடர்ச்சியாக எடுத்துப் பரிசீலனை செய்து பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வருவோம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருவண்ணாமலை நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்தைப் பற்றி திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அனை கட்டி முடிந்திருக்கிறது. இன்னும் சில வருஷங்கள் பார்த்துச் செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் அந்த நகரத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்காமல் ரொம்ப நாளைக்கு இருக்கமுடியாது. அரசாங்கம் மேலும் சில வருஷங்கள் அனைக்கட்டில்வரும் தண்ணீர் நிலைமையைத் தெரிந்து, ஷட்டர்ஸ் போட்டு தண்ணீர் அளவை உயர்த்தின பிற்பாடு, அந்த நகரத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், இன்னும் சில ஏக்கரா நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது பற்றியும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சொக்கலிங்கம் அம்பலம் அவர்கள் பேசும்போது, அவருடைய தொகுதியிலே இருக்கும் மணிமுத்தாறு திட்டத்தைப்பற்றியும், பாலாற்றுக்குக் குறுக்கே சிறிய அணை கட்டி, நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்பர் பெரியாறு திட்டம் வந்தால் இராமநாதபுரம் கிழக்குப் பகுதிக்குப் பெரிதும் பயன்படும். அது சம்பந்தமாக முன்னாலேயே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குழாய்க் கிணறு போடுவது பற்றி அங்கத்தினர்கள் சிலர் பேசினார்கள். எங்கு சாதகமாக தண்ணீர் இருக்கிறதோ அங்கே குழாய்க் கிணறு போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஒரு குழாய்க் கிணறு போடுவதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது என்று அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். பம்பு பண்ணி, குழாய் மூலமாக தண்ணீர் எடுத்துக் கொடுக்கும்போது அதை உபயோகப்படுத்துகிற சம்சாரி அதிகப்படியாக வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும், எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்று நான் சொல்லாமலேயே அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். எங்கெங்கு செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. அதைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(The hon. Member Sri A. Govindasamy was seen passing on a slip of paper to the Hon. Minister asking for some information.)

DEPUTY SPEAKER: Hon. Members should ask for any information only through the Chair. They should not send slips to the Hon. Minister. They should avoid this practice.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் அங்கத்தினர்கள் திரு. சசிவரண தேவர் அவர்களும் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்களும் பேசும்போது, “வைகை அணை கட்டியதன் காரணமாக தண்ணீர் வருவது நிறுத்தப் பட்டுவிட்டது” என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அந்த அணை கட்டும் காலத்தில் ஒரு முறைக்குப் பல முறை சிந்தனை செய்து பார்த்துத் தான், வைகையிலே வரும் தண்ணீரை எடுத்து பெரியாறு பாசனப் பகுதிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது, கீழ் ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் வரக்கூடாது என்று தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற முறை சொன்னேன், வைகையிலே வரும் தண்ணீரைக் கணக்கெடுத்து அந்தத் தண்ணீரை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டதுபோக மீதியிருக்கும், பெரியாறு ஏரியிலிருந்தோ வேறு பகுதிகளிலிருந்தோ வரும் தண்ணீரைத்தான் பெரியாறு ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். வைகைத் தண்ணீரை நிச்சயமாக பெரியாறு பாசனத்தின்கீழ் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

[19th March 1959]

[Sri P. Kakkan]

அதில் எந்தவிதமான அவநம்பிக்கையும் வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவருடைய குறை என்னவென்றால், மழை பெய்தாலும் தண்ணீர் வீணாகச் சமுத்திரத்திற்குப் போகிறதே, அதை நிறுத்தி எங்களுக்குக் கொடுத்தால் ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் விதை பாவி நாற்றுப் போடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமே என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசீலனைக்குப் பின்னால்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். முதல் இன்ஜினீர் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். அனேக காலம் தண்ணீரை நிறுத்திக்கொடுக்க முடியுமானால், அவர்கள் கேட்கும் மாதங்களில் கொடுக்கமுடியுமா என்று பின்னால்தான் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—வைகைத் தண்ணீரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லா கிழக்குப் பகுதிக்குப்போகும் தண்ணீரை அபகரித்து பெரியாறு ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவோம் என்ற எண்ணமே வேண்டாம் என்று இந்தச் சபை மூலமாக கனம் அங்கத்தினருக்கும், அங்கத்தினரின் தொகுதி மக்களுக்கும் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. சசிவரண தேவர் அவர்கள் நாராயண காவேரி, இரகுநாதக் காவேரி, குந்தலாறு இவைகளைப்பற்றிப் பேசினார்கள். குந்தலாறு திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பு அனுப்பி பரிசீலனை செய்யச் சொன்னேன். அம்மாதிரி அனை கட்ட முடியுமானால் செய்வோம். அந்தப் பகுதி மக்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ரொம்பவும் பிற்பட்ட பகுதியாகிய முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் போக்குவரத்துக்கு ரோடு போடுவது போன்ற வசதிகள் செய்கிறோமே அதேமாதிரி சிறிய அணைகள் அங்கு கட்டி அந்த வட்டாரத்திற்குச் செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பரிசீலனை செய்யும் காலத்திலே லாபகரமாக இருக்கும் பட்சத்தில் நிச்சயமாக எடுத்து மக்களுக்கு உதவி செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் சொன்னார்கள்—நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் கூட்டினால் அந்த மகாநாட்டிலே நிறைவேற்றுகிற தீர்மானங்களை அரசாங்கம் கவனித்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று. அனேக நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அந்தத் தீர்மானங்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அவைகளை நீர்ப்பாசன இலாகாவுக்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து தான் எதை எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறோம். சென்ற பட்ஜெட்டின்போது சொன்னதற்கிணங்க, மகாநாடுகளை நானே ஜில்லா வாரியாக நடத்துகிறேன். அதிலே காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அல்ல, இதர கட்சி அங்கத்தினர்களும் கலந்துகொள்கிறார்கள். அவர்களும் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறார்கள். “வேலைகள் துரிதமாக நடக்க வேண்டும், எந்தவிதமான காலதாமதமும் இருக்கக்கூடாது, மேலேயிருக்கும் இன்ஜினீருக்கு அனுப்பிவிட்டோம், பதில் வரவில்லை என்று காத்திருக்கக்கூடாது, அந்தந்தக் காரியங்களை வெகு சீக்கிரத்தில் செய்ய வேண்டும்” என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால், வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன என்று உங்கள் மத்தியிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நல்லசாமி அவர்கள் கரூர் தாலுகா நொய்யாறு திட்டம் பற்றி சொன்னார்கள். அங்கே பாப்புலர் முதலியார் சாலைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். அதிலே கட்டிடம் கட்டியது இடிந்துவிட்டது, சரியாக கவனிக்கவில்லை, கீழ்த்தர இன்ஜினீர்கள் அம்மாதிரி செய்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு அதிகாரி சரியாக கவனிக்காததால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். “மக்கள் பணம், ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு வாங்குகிற பணம், அந்தப் பணம் வீணாகப் போகக்கூடாது, நல்ல முறையிலே மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும், எந்த விதமான லஞ்சமோ, வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற மனப்பான்மையோ இருக்கக்கூடாது” என்று மகாநாடுகளிலே நான் வற்புறுத்தி வருகிறேன். “சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம்தான்

[Sri P. Kakkan]

[19th March 1959]

நம்முடைய முன்னேற்றம்; ஆகையால் நாம் மட்டும் முன்னேற்றவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை இருக்கக் கூடாது; நீர்ப்பாசன இலாகா பிரதம இன்ஜினீரும் அவருக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள இன்ஜினீர்களும் நன்றாகப் பாடுபட்டு நமது மாநிலத்திற்கு பேரும் புகழும் வாங்கித்தருவதை கீழே இருப்பவர்கள் அதைக் கெடுத்துவிடக்கூடாது; நீர்ப்பாசன இலாகாவுக்கு பெரிய புகழைத் தேடித் தரவேண்டும்” என்ற கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அனேக இடங்களில் நல்ல வேலைகள் செய்து திட்டங்களை வெற்றிகரமாக முடித்து வருகிறார்கள் என்பதை உங்கள் மத்தியிலே மிகவும் பெருமையுடன் வித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. நல்லசாமி அவர்கள் ஏதோ பரிசீலனை, படிகள் விஷயமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு மட்டும் ஊதியம் கிடைக்கிறது, இன்னொரு பஞ்சாயத்துக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நேற்றே, அதற்கு முந்திய தினமோ கூட சொன்னார்கள். அதுபற்றி விசாரிக்கும்படிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி உண்மையில் இன்னொரு கிராமத்திற்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய சவு கிடைக்கவில்லையென்றால், நியாயத்திற்கு விரோதமாக இன்னொரு பஞ்சாயத்து எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறது என்றால், நடவடிக்கை எடுத்து உரியவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. மருதாசலம் அவர்கள் பேசும்போது, ஏதோ தண்ணீர் கொடுக்காததால் கோயம்புத்தூர் நகரில் முனிசிபல் தேர்தலில் தோற்றுவிட்டனர் என்று சொன்னார்கள். அது நல்லதல்ல. ஏதோ கொஞ்சம் மறந்து பேசிவிட்டார்போல் தெரிகிறது. அந்த நகரசபையில் பணியாற்றிய அன்பர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு எப்படியாவது கோயம்புத்தூர் நகரத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நல்ல முறையில் அந்த நகரத்திற்காகப் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் வேறு வழியில்லை, குடி தண்ணீரைக் கொண்டுவரலாமா என்று இப்பொழுது பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நகர மக்கள் குடி தண்ணீருக்கு கஷ்டப்படக்கூடாது, நகரங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவைகளுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்துவிடவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் முக்கியமான நோக்கம். மதுரை நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதுபற்றிய பிரச்சனை வந்தபோது, 1,500 ஏக்கர் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய்விடுமே என்று சொன்னபேர்து, அவைகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காவிட்டாலும்கூட மதுரை மாநகருக்கு கண்டிப்பாக குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தாக வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்தியதன் காரணமாகத்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். எப்படியும் நகர மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, அதன்படியே மதுரை நகரத்திற்கும் தண்ணீர் கொடுக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, அங்கங்கே ஸ்தாபனத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்துகிறவர்கள், அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுவதைக் கவனிக்காமல் இருக்கவில்லை என்று கனம் திரு. மருதாசலம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் இப்பொழுது இங்கு இல்லாவிட்டாலும் மற்ற நண்பர்கள் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சின்னாறு திட்டத்தைப்பற்றி நண்பர் அவர்கள் பேசினார்கள். இங்கே ஸ்ரீமதி ஹேமலதாதேவி சுப்ரமணியம் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாகப் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. நல்ல காரியம் நாம் செய்யப்போனால் நானாறு முட்டுக்கட்டை என்பதற்கிணங்க, ஒரு இடத்தில் அணை கட்டவேண்டும் என்று ஒரு சாரார் சொன்னால் இன்னொரு சாரார், “அங்கே கட்ட வேண்டாம்; இங்கே கட்டலாம்” என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இதனால் வேலை செய்ய முடியாமல் தாமதப்படுகிறது. எப்படியிருந்தாலும் மந்திரியாகப் பார்த்து ஒரு இடத்தைக் காட்டி, “இங்கு கட்ட” என்று சொல்லிவிடுவது இல்லை. எந்த இடத்தில் கட்டினால் நன்மை இருக்கும் என்று இன்ஜினீர்கள் முடிவுக்கு வருகிறார்களோ

19th March 1959]

[Sri P. Kakkan]

அவர்களுடைய யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டுதான் அணை கட்டப்படுகிறது. அதுமாதிரி சின்னாறு திட்டத்தையும் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வருவே, ம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகப்படியான தண்ணீர் வீணாக்கப்படுகிறது என்றும் விவசாயிகள் அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லி இருக்கிறார். அப்படி தண்ணீரை வீணாக்காமல் இருக்கவும் சிக்கன முறையில் அதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். அது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் தஞ்சை விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாத வகையில்தான் கொண்டு வரப்படும். எந்த திட்டம் கொண்டுவந்தாலும் அது விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாத வகையில்தான் கொண்டுவரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் நல்லசாமி அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார், புதியதாக வெட்ப்பட்ட கால்வாய்கள் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் வரி ஜாஸ்தியாகக் கட்டுகிறார்கள் என்றும் பழைய முறைப்படியே வரி கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். திட்டம் வகுக்கும் போதே எவ்வளவு செலவாகும் என்றும் எந்த முறையில் வரி வசூலிக்கப்படும் என்றும் ஒப்பந்தம் பேசித்தான் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள். அந்த முறையில்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படி பேசியதற்கு மேல் ஜாஸ்தியாக இருக்குமானால் அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும். அங்குள்ள ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு ஏதாவது செளகரியம் செய்யவேண்டும் என்றும், எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் சில புகார்கள் சொல்லப்பட்டது. கலெக்டர் அவர்களுடைய சிபாரிசின் பேரில் தான் பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பம்பு செட்டுகளை எங்கே வைக்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்கிறார்களோ, எங்கே டிசர்விங் கேஸாக இருக்கிறதோ அங்கேயல்லாமல் பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு பம்புசெட்டுகள் கொடுத்துவிட்டால் கீழே இருக்கக் கூடியவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதனால் அந்த அந்த இடங்களைப் பார்த்து இஞ்சினியர்கள் சிபாரிசு செய்து அதன் பிறகு கலெக்டர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இஞ்சினியர்கள் சிபாரிசு செய்து கடைசியில் கலெக்டர் முடிவு செய்கிறார், அதன் பிறகுதான் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கீழ் பவானி திட்டத்தின் கீழ் வரக்கூடிய ஹரிஜன வீடுகள் சீப்பேஜினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புகார் சொன்னார். அவ்விதம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்தப்பற்றியே கனம் பி. ஜி. மாணிக்கம் அவர்கள் கூட அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதையும் நாங்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எல்லோருக்கும் ஒரே சமயத்தில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம். எங்கங்கே வீடுகள் கட்ட வேண்டுமோ அங்கேயெல்லாம் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டுதான் வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனிக் குழு அமைக்க வேண்டும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நீர்ப்பாசனத்தில் தனி குழு அமைக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அப்படி அமைப்பதும் நல்லது அல்ல. அதற்காக நீர்ப்பாசன அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இஞ்சினியர்கள் பார்த்து அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதைத்தான் செய்ய முடியும், மற்றப்படி ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

[Sri P. Kakkan] [19th March 1959]

நந்தன் கால்வாயைப்பற்றி போன முறை கனம் கோவிந்தசாமி பேசும் போது குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது கூட கனம் அண்ணாதுரையிடம் சொல்லி அதைப்பற்றி குறிப்பிட சொல்லியிருக்கிறார். அதைப்பற்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பனமலை கிராமத்திற்கு செல்லும் ஏரியைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அது பெரிய ஏரிதான். நேற்று கேள்வி கேட்ட போது கூட பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு அதிகப்படியான செலவாகும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆற்றைத் திருப்பிக்கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கும். அதற்கு அதிகப்படியான செலவாகும் அதனால் அதை எடுத்து நடத்த முடியாது. அதற்கு வரத்து கிடையாது. நந்தன் கால்வாய் திட்டம் பலன் அளிக்கும் திட்டமாக தெரியவில்லை. அதற்கு அதிகப்படியான செலவாகும். (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி: கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுங்களேன்). கவனிக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதன்படி செய்யவேண்டும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய சில திட்டங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் எந்த முறையில் கவனிக்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் கவனிக்கப்படும். கடைசியாக கனம் அண்ணாமலைக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மந்திரிகளிடத்தில் நல்லதையும் எடுத்துச் சொல்லலாம், கெட்டதையும் எடுத்துச் சொல்லலாம். நல்லதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம். கெட்டதாக இருந்தால் அதை கவனிக்கவே முடியாது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லாவற்றையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. எதை நிச்சயமாக செய்ய முடியுமோ அதைத்தான் செய்ய முடியும். எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்துதான் செய்ய முடியுமே தவிர சொல்லக்கூடிய எல்லா திட்டங்களையும் எடுத்து நடத்துவது என்பது முடியாது என்பதை சொல்லிக்கொண்டு கனம் அண்ணாமலை அவர்களை தன்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri N. K. PALANISAMI: On a point of information. போன வருஷமே குறிப்பிட்டேன், அதாவது குந்தா மின்சார திட்டத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு வரக்கூடிய தண்ணீரை அதாவது டெயில் என்ட் தண்ணீரை எடுத்து வந்து அவனாசி தாலுக்காவிலுள்ள குளங்களுக்கும், வரண்ட பிரதேசமாகிய ஈரோடிலுள்ள குளங்களுக்கும் கால்வாய் வழியாகக் கொண்டு வந்து நிரப்ப வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் டிபார்ட்மெண்டிற்கும் தகவல் கொடுத்திருந்தேன். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பதில் வந்தது. இப்பொழுது அது சம்பந்தமாக ஒரு வெட்டுப் பிரேரேபணை கூட கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றிய தகவல் கனம் மந்திரி அவர்களிடம் இருந்தால் அதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதைப்பற்றி மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: குந்தா திட்டம், மிகவும் மும்முரமாக வேலை நடந்து வருகிறது. அந்த திட்டம் முடிவான பிறகு எந்தப் பக்கங்களிலெல்லாம் அந்தத் தண்ணீரை விடலாம் என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்யப்படும். மின்சாரம் உற்பத்தியான பிறகு எந்தப் பகுதிகளுக்கு அதைக் கொடுக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி பிறகுதான் யோசித்துப்பார்த்து கொடுக்க முடியும்.

Sri V. K. KOTHANDARAMAN: On a point of personal explanation, Sir, எவ்வளவுதான் பணம் ஒதுக்கிய போதிலும் திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடியவர்கள் அதிகாரிகள். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் நமது ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் போதுமான அளவில் இஞ்சினியர்களும், சூப்பர்வைசர்களும், ஓவர்சியர்களும் இல்லை. தேவைக்குத் தக்கபடி இல்லை. அதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் ஆரம்பித்திருக்கிற

19th March 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

திட்டங்களுக்கு அதிகப்படியான அளவில் இவர்கள் தேவையாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தேவை வந்தவுடன் இவர்கள் எல்லோரும் அங்கே போய் விடுகிறார்கள், காரணம் அங்கே சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

DEPUTY SPEAKER: This is not a personal explanation. The hon. Member will resume his seat.

Sri S. M. ANNAMALAI: On a point of information, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member cannot rise on a point of information now. Is he withdrawing his cut motion?

Sri S. M. ANNAMALAI: I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

'That the allotment of Rs. 1,56,32,900 under Demand VIII—Irrigation—be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,56,32,900 under Demand VIII—Irrigation.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri S. M. Annamalai withdrawing his cut motion to Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation?

Sri S. M. ANNAMALAI: I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

'That the allotment of Rs. 4,51,11,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation—be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,51,11,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at half past eight of the clock on Friday, the 20th March 1959.

The House then adjourned.

[19th March 1959]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Orders, Rules and Notifications.

111. Notification issued with G.O. Ms. No. 517, Home, dated 23rd February 1959, amending rule 26 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinema (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955)].

112. Notification issued with G.O. No. 693, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 18th February 1959, fixing the date of coming into force of the Madras Maternity Benefit (Amendment) Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 14 (5) of the Madras Maternity Benefit (Amendment) Act, 1958.]

B.—Reports and other papers.

36. A short report on the activities and achievements of the Madras Government Fisheries Department during the half-year ended 30th September 1958.

37. Note on Fisheries Development in Madras State.

38. Speech of the Minister for Public Works while moving the Irrigation Demand.

39. Half-yearly report on the working of the Indian Boilers Act V of 1923 in the State of Madras for the half-year 1958-59. (For the period from 1st April to 30th September 1958).

19th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 822 asked by Sri S. Lazar (on behalf of Sri P. G. Manickam), at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th March 1959, page 7 supra.]

Statement showing the district and talukwise allotment made under grant-in-aid and Centrally Sponsored Schemes for the welfare of Scheduled Tribes during 1958-1959.

Name of the scheme.	Amount allotted Rs.	Areas covered by the scheme	
		Place.	Taluk.
Maintenance of residential schools	6,790	Hassanur	Gobichettipalayam
	10,090	Valapara	Pollachi
	10,935	Menupatti	Udumalpet
	5,870	Thal malai	Gobichettipalayam
	10,280	Maruthampatti	Coimbatore
2 Award of scholarships	590	Throughout the district.	
3 Maintenance of Government Irulars Hostel	9,750	Chinnathadagam	Coimbatore
4 Grant of financial assistance on half loan and half grant basis for purchase of plough bullocks, seeds and agricultural implements.	8,550	Hassanur	Gobichettipalayam
		Velparai	Pollachi
		Tuncadom	Udumalpet
		Thalalir	Coimbatore
		Kodanthur	Coimbatore
		Settlements and Rajamthupatti	Coimbatore
5 Cottage Industry Work Centre, for Scheduled Tribe Women	5,112	Annikatti and Arapalayam hamlet of Hassanur	Gobichettipalayam
6 Technical Training at the Industrial Training School	15,000	Hassanur	Do.
7 Construction of houses at a cost of Rs. 900/- on payment of a Government subsidy of Rs. 600	45,600	Muruthamalai	Coimbatore
		Ikkaraboluvarpatti	Coimbatore
		Kanumalai	Coimbatore
		Peondi	Coimbatore
		Mavedepet	Udumalpet
		Topslip	Udumalpet
		Nedumkundu	Udumalpet
		Valeparai	Pollachi
		Kalapandipuram	Gobichettipalayam
8 Provision of drinking water wells	19,000	Bhavanisagar block	Gobichettipalayam
		Topslip	Pollachi
		Perianaickenpalayam block	Coimbatore
9 Appointment of one Special Welfare Inspector and peon	3,234	Throughout the district.	
Total	1,50,711		

APPENDIX II.

[19th March 1959]

[Vide answer to starred question No. 889 asked by Sri T. S. Ramaswamy Pillai (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar), at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th March 1959, page 18, supra.]

(a) —

Year.	District allotment for disbursement.		Amount allotted to Head office for disbursement to all districts.
	Tirunelveli district.	Kanyakumari district.	
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
1956-57 ..	24,000 (rupees twenty-four thousand)	6,000 (rupees six thousand only).	22,44,400
1957-58 ..	50,000 (rupees fifty thousand only).	25,000 (rupees twenty-five thousand only).	16,86,730

(b) —

Amount disbursed by the district and the Head Offices.

Year.	Tirunelveli.		Kanyakumari.	
	Amount disbursed.	Number of units.	Amount disbursed.	Number of units.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.		RS.	
1956-57 ..	2,100	2	Nil	Nil
1957-58 ..	1,20,400	49	12,500	9

Industries to which loans were disbursed by the Districts and Head Offices during 1956-57 and 1957-58.

Year.	District.	Name of industry.	Amount.	Number of units.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			RS.	
1956-57 ..	Tirunelveli	(1) Brass Industry ..	2,000	1
		(2) Fire Works Industry ..	400	1
	Kanyakumari	Nil	Nil	Nil
1957-58 ..	Tirunelveli	(1) Fire Works ..	25,000	1
		(2) Radio Components manufacturing.	42,000	2
		(3) Blacksmithy ..	11,600	14
		(4) Metal works ..	25,000	1
		(5) Sun-hemp fibre works.	4,000	2
		(6) Palm leaf products ..	3,400	1
		(7) Carpentry ..	6,000	14
		(8) Knitting works ..	400	1
		(9) Manufacture of brass ware utensils.	1,000	1
		(10) Steel Trunk Suit cases.	1,000	1
		(11) Korai mat weaving manufacturing industry.	1,000	1
			7,20,400	49

19th March 1959]

APPENDIX II—cont.

Year.	District.	Name of industry.	Amount.	Number of units.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1957-58	.. Kanyakumari ..	(1) Cashewnut industries ..	6,500	1
		(2) Hosiery industry ..	300	1
		(3) Country boat making ..	2,000	1
		(4) Sangu industries ..	300	1
		(5) Blacksmithy	300	1
		(6) Manufacture of poster types and blocks.	1,500	1
		(7) Korai mat weaving industry.	300	1
		(8) Miscellaneous industry (carpentry).	1,000	1
		(9) Basket making	300	1
			12,500	9

NOTE.—The allotment shown against clause (a) of the question was made to Tirunelveli and Kanyakumari districts during the years 1956-57 and 1957-58, towards the grant of loan to various industrialists who applied for loans of Rs. 2,000 and below to the Assistant Directors and Village Industries Officers of the respective districts who have been empowered to sanction loans up to the limit. Applications for loans exceeding Rs. 2,000 were dealt with in the Central Office on the basis of the applications received for the entire State to which purpose a sum of Rs. 22,44,400 and Rs. 16,86,730 was provided for the years 1956-57 and 1957-58 respectively. Out of the allotment made to the District Offices at Tirunelveli and Kanyakumari districts they were able to utilize a sum of Rs. 2,100 and nil during the year 1956-57 and Rs. 20,000 and Rs. 5,000 during the year 1957-58, respectively. The revised State Aid to Industries Act and liberalized rules framed thereunder were extended to Kanyakumari district only in the month of March 1958.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 20th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : 683-வது கேள்வியைக் கனம் இன்டஸ்ட்ரீஸ் மினிஸ்டர் வந்த பிற்பாடு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Promotions in Labour and Revenue Departments

* 898 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Gazetted and non-Gazetted Officers belonging to Backward Communities in the Labour and Revenue departments;

(b) the number of promotions made in the case of the above during the last two years; and

(c) the number promoted as Gazetted Officers by relaxing the age-limit and the reasons for the relaxation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the purpose that they may serve.

(c) Three officers; the rules relating to age-limit were relaxed in view of the past service and seniority of the candidates.

A Sub-Post Office for Uthumalai village

* 899 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of Sri T. Veluchami) : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை ஜில்லா, தென்காசி தாலுகா, ஊத்துமலைக் கிராமத்தில் போஸ்டல் சப்-ஆபீஸ் திறக்க உத்தேசமுண்டா ?

(ஆ) சுமார் எந்த ஆண்டிற்குள் திறக்கப்படும் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Our information is that there is a proposal under the consideration of the Postal Department to upgrade the Branch Post Office into a Departmental Sub-Office.

[20th March 1959]

Small-scale industries projects

* 900 Q.—SRI K. B. S. MANI (on behalf of Sri P. G. Manickam, : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சிறு கைத்தொழில் மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை விற்பனை செய்து கொடுப்பதற்காகவும் விளம்பரப்படுத்துவதற்காகவும் எந்தெந்த இடங்களிலே விற்பனை நிலையங்கள் அரசாங்க மூலமாக திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sales-cum-procurement depots for the sale of handicrafts goods have been opened at Tirunelveli and Coimbatore. Sales Emporia for the sale of cottage and small scale industries products have been opened at Madras and Dindigul.

SRI K. B. S. MANI : சார், இந்தச் சிறு கைத்தொழில்கள்மூலம் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்குச் சர்க்கார் முதலீடு இட்டுச் செய்து கொடுக்கிறார்களா? அல்லது செய்கின்ற பொருள்கள் அத்தியாவசியம் என்று கருதி அவைகளையெல்லாம் விற்பதற்கு வரதி செய்து கொடுக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சிறு தொழில்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தால் அவைகளை விற்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. என்னென்ன பொருள்களுக்கு விற்பனை வசதி அவசியமோ அவைகளெல்லாம் இந்த விற்பனை நிலையங்களில் வைக்கப்படுகின்றன.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : விற்பனை நிலையங்களை ஜில்லா வாரியாக ஏற்படுத்தச் சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூடியவரையில் ஜில்லா வாரியாக ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether these goods of small-scale industries are sold through co-operative societies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have no idea. These are Depots for the purpose of facilitating the sale of goods. It is, however, open to the co-operative societies to take them up.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தச் சிறு கைத்தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தியாகிற பொருள்கள் எதேனும் அரசாங்கத்துக்குத் தேவை இருந்தால் இந்தத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களை வாங்குகிறார்களா? அல்லது வெளியிலிருந்து வாங்குகிறார்களா? வெளியிலிருந்து வாங்குவதாக இருந்தால் இனியாவிலும் இந்தப் பொருள்களை வாங்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கம் கூடிய வரையில் தேவைக்குத் தக்க பொருள்களை இந்தத் தொழில் மூலம் உற்பத்தியாகிற பொருள்களிலிருந்து வாங்குகிறார்கள். எவ்வாறு வாங்குகிறார்கள் என்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை.

SRI T. SAMPATH : இந்த சேல்ஸ் எம்போரியா எல்லாம் லாபகரமாக நடக்கின்றனவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சேல்ஸ் எம்போரியம் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய அளவில் நடக்கக்கூடாது என்பதுதான் எண்ணம். முதலில் லாபம் எதிர்பார்க்கவில்லை.

[20th March 1959]

SRI M. K. SOMASUNDARAM : இந்தச் சிறு கைத்தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருள்களைச் சர்க்கார் வாங்கி விற்க முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்கார் வாங்கி விற்கவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. தனி மார்க்கெட்டுகளில் விற்கப்படலாம். கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் இந்த விற்பனையை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Adult Education Schools in Markanam National Extension Service Block

* 901 Q.—SRI A. A. RASHEED (on behalf of Sri M. Jaganathan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Social (Adult) Education Schools opened so far in the Markanam National Extension Service Block in the South Arcot district; and

(b) the amount spent for that purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) None.

(b) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த முதியோர் கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகிற பணம் அதற்குத் தகுந்த அளவு பயன்படுகிறது என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா? அப்படி இல்லையென்றால் அந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைக்கவோ, திருத்தியமைக்கவோ அரசாங்கம் உடனடியாக முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது மாற்றியமைக்கப்பட்ட திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இந்த அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் 16 வயது, 18 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு இந்தக் கல்வி அளிக்கவேண்டுமென்பது திட்டம். இது நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது என்று அறிக்கையில் இருந்து தெரியவருகிறது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : சார், இங்கு கல்வி கற்றுக் கொடுக்க பள்ளிக்கூடங்களில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களைக் கொண்டு வந்து கற்றுக்கொடுக்கிறார்களா? அல்லது தனியாக ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இரண்டு முறையும் கையாளப்படுகிறது.

MR SPEAKER : கேள்வி 902-ஐ எலெக்ட்ரிசிட்டி மினிஸ்டர் வந்த பிற்பாடு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Veterinary aid in Thiruthuraiipoondi taluk

* 903 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, திருத்தறைப்பூண்டி தாலுகா பிளாக் டெவலப்மென்ட் இலாகாவிலிருந்து கால்நடைப் பராமரிப்பை எல்லாம் கால்நடை இலாகாவிற்கு மாற்றப்பட்டதா?

(ஆ) எப்போது, எதற்காக?

[20th March 1959]

(இ) இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளமும், கால்நடைகளுக்குப் பராமரிப்புச் செலவும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா?

(ஈ) இல்லையானால் எப்போதிலிருந்து? தாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. The administrative control of the following institutions started by the Community Development administration in Tiruthuraiipoondi taluk of Tanjore district was transferred to the Animal Husbandry Department:

(1) Minor Veterinary Dispensary, Talanayar.

(2) Village Livestock Improvement Centre-cum-First Aid Centre, Alathambadi.

(3) Minor Veterinary Dispensary, Vedaranyam.

(4) First Aid Centre, Ayakarambalam.

(b) The administrative control was transferred to the Animal Husbandry Department on 1st July 1958, as the Community Development Block had completed the prescribed period of operation of three years and was ordered to be worked later on the National Extension Service pattern.

(c) & (d) The salaries of the staff engaged in the work and the maintenance expenditure for the cattle have been paid in the month of January 1959, after obtaining Government sanction, on receipt of authorisation from the Accountant-General.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்தக் குறிப்பிட்ட இடங்களில் உள்ள கால்நடைகளுக்கு எத்தனை மாத காலமாக தீனிச் செலவு இல்லாமலும், அங்கு வேலை பார்க்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லாமலும் இருந்தது? அம்மாதிரி ஏற்படக் காரணம் என்ன? அதற்குப் பொறுப்பாளி யார் என்று கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப்பற்றிய விவரங்கள் கொடுத்தால் மேற்கொண்டு இதைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்துகிறேன். மூன்று கூறியதுபோல் இந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்ய சாங்கன் தேவையாக இருந்தது. ஒரு வருஷத்தில் இருந்து மற்றொரு வருஷத்திற்கு மாற்றவேண்டி இருந்தது. அக்கவண்டண்ட் ஜெனரலின் "ஆதரையேனும்" உத்தியாவசியமாக இருந்தது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: வெவ்வேறு சம்பளம் கொடுக்காமலும், தீனிச் செலவு கொடுக்காமலும் இருந்தால் வேலை நடைபெறவில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதற்கு யார் பொறுப்பு என்று கண்டுபிடித்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதற்கு நான் பதில் அளித்திருக்கிறேன். ஆனால் அந்த பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் உடனடியாக அதைப்பற்றி என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருந்தால் இன்னும் துரிதமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

20th March 1959]

Rice

* 904 Q.—SRI S. B. ADITYAN (on behalf of Sri T. T. Daniel): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have taken measures to control the price of rice;

(b) the price of rice per measure or pukka;

(c) the reasons for the rise in the price of rice; and

(d) whether the Government propose to start Fair Price Shops to control the price of rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The following were the retail price of Rice (II sort) in some of the important Centres during the weeks ended 13th February 1959 and 20th February 1959.

		13th Feb. 1959	20th Feb. 1959
Cuddalore		0.81	0.81
Vellore		0.81	0.81
Kumbakonam		0.78	0.78
Tiruchirappalli		0.84	0.80
Madurai		0.86	0.80
Nagercoil		0.84	0.81

(c) The prices have been rising from July 1958 as usually the prices rise during the lean months of the year. There had been a sharp increase in the prices of foodgrains in North India and there was a sympathetic trend in the prices in the South Zone also. With the current main harvest the prices have come down in many places.

(d) The Government have decided to build up a buffer stock of 2 lakhs tons of rice. The stocks will be released through Fair Price Shops, if and when the situation warrants it.

* 905 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the prices for rice and other commodities have increased abnormally in the North Arcot district; and

(b) if so, the action taken by the Government to bring down the prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir. The prices which were no doubt soaring up have begun to fall in all districts including North Arcot.

(b) 1. In order to stabilise the prices the Government have begun to build up a buffer stocks of 2 lakhs tons from the current harvest. Procurement operations are going on.

[20th March 1959]

2. This Government have also fixed maximum wholesale prices for the sale of paddy and rice throughout the State and have vested necessary powers in the Collectors, Revenue Divisional Officers, Grain Purchase Officers, etc., to enforce price control strictly and requisition the stocks from traders or others, who are selling paddy or rice at rates above the ceiling and distribute them at control rates.

* 906 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ம் ஆண்டில் முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் அரிசியினுடைய சராசரி விலை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The average wholesale prices of rice, first sort and second sort, during the year 1958 were Rs. 21.71 and Rs. 19.80 per maund respectively, while the retail prices were Rs. 23.89 and Rs. 21.44 respectively.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that the prices have gone up because of the Government's operating in the rice market in the North Arcot district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is not so, Sir. But, that is perhaps the argument of the vested interests.

SRI S. M. ANNAMALAI : சார், இப்பொழுது சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலை எவ்வளவு? இந்த விலை எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்கார் அந்தந்த ரகங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. இதுபற்றி ஒரு நோட்டீபிகேஷன் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விபரங்கள் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. பொதுவாக, விவசாயிகளுக்கும் கட்டுப்படியாகவேண்டும், வாங்குகிற ஏழை மக்களுக்கும் குறைந்த அளவில் இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, மார்க்கட் நிலவரங்களையும், மற்ற ராஜ்யங்களில் உள்ள நிலவரங்களையும் பார்த்து இந்த விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

SRI S. B. ADITYAN : May I know whether, by reason of the entry of the Government as a purchaser into the rice market, the commodity has become scarce and not readily available to the public?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am quite well aware that some of the merchants who do not like this interference and want to be left alone to do business as they please create this artificial scarcity. The Government are dealing with that situation.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : மற்ற காரணங்கள் எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் வியாபாரிகள் நாட்டில் எந்த நிலை இருந்தாலும்—பஞ்சம் இருந்தாலும் கூட இதுதான் தாங்கள் லாபம் அடைவதற்குரிய சமயம் என்று ஒருவித சூழ்நிலையை உண்டாக்கி—அதிக லாபத்திற்கு பொருள்களை விற்க முயற்சி செய்வது இதற்குக் காரணம் அல்லவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Unfortunately that is the position with reference to some of the merchants. As I said, the Government are dealing with that situation.

[20th March 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is there any proposal before the Government to revise the price of rice in view of the disparity in the price between Andhra and Madras? If so, when is it likely to be finalised?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not admit that there is any disparity in price between Andhra and Madras. But certain cartage allowance and other such margins are allowed. When any specific representation is made with reference to a particular variety of rice, Government do look into it and if necessary they do alter the notification.

SRI A. A. RASHEED : When do the Government propose to take up State trading in foodgrains to bring down these prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member is quite well aware that State trading cannot be taken up by particular State alone. It has to be taken up at an All-India level and the Centre has been examining the scheme. When the scheme is finalised, then it is for the States to step in.

SRI S. LAZAR : உணவு உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை என்ன? அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய விலை உயர்வு என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? எந்த அடிப்படையில் அந்த விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்த அடிப்படையில் என்றால் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறு அந்த விலை இருக்கவேண்டும். ஆனால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் கட்டுப்படியாக வேண்டும். அதோடு இரண்டாவது ரகம் நெல் விலைகூட இன்று சில்லரை விலையில் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைக் குறைக்கவேண்டும் என்பது அடிப்படை.

SRI S. M. ANNAMALAI : சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் கொள்கை காரணமாக பஜாரில் அரிசி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே உடனடியாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பஜாரில் அரிசி கிடைக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அதற்குத் தகுந்தாற்போலவும் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள். இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் சர்க்காரால் மேற்கொள்ளப்படும். ஆகையால் நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்க வேண்டியதில்லை.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்குக் குறைவாகவோ, அதிகமாகவோ விற்று ஆனால் ரசீதை மாதிரி நிர்ணயித்துள்ள விலைப்படி போடுவதற்குள்ளாயிருக்கிற தடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்தச் சட்டத்தைப் போட்டாலும் அதைத் தவிர்ப்பதற்குரிய முயற்சிகள் அங்கும் இங்குமாகத்தான் நடைபெறுவது உண்டு. ஆனால் இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்காரால் என்ன என்ன வழிகளில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அந்த வழிகளில் எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. SAMPATH : சர்க்கார் விலை கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்திருந்தும், தஞ்சாவூர் ஜில்லா நீங்கலாக மற்ற ஜில்லாக்களில் விலை உயர்வாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[20th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தஞ்சாவூர் ஜில்லா நீங்கலாக மற்ற ஜில்லாக்களில் விலை உயர்வாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இன்னும் விலை நிரந்தரமாக ஸ்திரப்படவில்லை. இந்த உத்தரவை பிப்ரவரி 2-ம் தேதிதான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்னும் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்வது தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டால் இந்த விலை பணிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : ஆடுதுறையில் விளைகிற நெல் அத்தனைக்கும் ஒரு விலை என்று போதுமான விலை சரியாக நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. மட்டரகம், நடுத்தரம், பைன் என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுவரையில் ரகங்கள் என்ன என்ன வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு உருவாகி வந்திருக்கின்றதோ அப்படியே தான் பிரிக்கப்படவேண்டும். நமக்காக இரண்டு ரகம் போதும், மூன்று ரகம் போதும் என்று பிரித்தால் நன்றாக இருக்காது.

SRI K. B. S. MANI : சர்க்கார் நெல் விலை கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்திருப்பதின் காரணமாக விவசாயிகளுக்கும் லாபம் கிடைக்காமல், சில்லரை வியாபாரிகளுக்கும் லாபம் கிடைக்காமல் ரைஸ் மில் முதலாளிகள் லாபம் அடைகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? அதன்படி கட்டைச் சம்பா நெல் ஒரு மூட்டை அரிசி 38½ ரூபாயாக தஞ்சை ஜில்லாவில் விற்கப்படுகிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மில்காரர்களுக்கு கமிஷனும், அரைப்பதற்குக் கூலியும் தான் கிடைக்கும். அவர்களுக்கு மட்டும் அதிகமாக லாபம் கிடைக்கக்கூடும் என்று தெரியவில்லை.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know whether there are fair price shops in existence now selling rice? If so, what action do the Government propose to take in order to see that rice is sold at fair price in these fair price shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There have been fair price shops selling wheat and not rice. Some time ago, when prices were going up, Collectors were asked to arrange informally in co-operation with some of the wholesale merchants for the opening of informal fair price shops and the merchants were running such shops. Now, I may tell the hon. Member that the prices obtaining now are more or less at the same level as prices at which rice was sold at these informal fair price shops.

SRI K. PERIANNAN : தலைவர் அவர்களே, விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்கின்றவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழை விவசாயிகள். ஆனால் அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான இதர பொருள்களின் விலை ஏற்றத்திற்கு தக்கப்படி இந்த நெல் விலையை நிர்ணயிக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமாவென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி எத்தனையோ முறை பேசப்பட்டிருக்கிறது. விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலை நிர்ணயிக்கும்போது வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களையும் நிலைமையையும் கவனிக்கவேண்டும். அது நியாயமான விலையாகவும் நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

[20th March 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் தீவிர கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இதன் காரணமாக வியாபாரிகளால் வாங்க முடியவில்லை. மற்ற மாவட்டங்களிலும் தீவிரக் கொள்முதல் செய்ய முயற்சிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா மாவட்டங்களிலும் கொள்முதல் செய்கிற உத்தேசம் தான். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அரிசி அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே கொள்முதல் தீவிரமாகத் தெரிகிறது. வேறு சில மாவட்டங்களிலும் இப்படித்தான் செய்யப்படுகிறது. மற்ற இடங்களிலும் கவனிக்கப்படும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அரிசியின் விலை உயர்வுக்குக் காரணம் பல பெரியவர்கள் பதுக்கி வைத்திருப்பதுதான் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? ஆகவே அதைக் கண்டுபிடித்து கொள்முதல் செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சாதாரணமாக அவ்வாறு பெரிய நிலப்பிரபுக்களால் பதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விலை உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. அதிக விலை உயராதா என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி விற்காமல் வைத்துக் கொண்டிருப்பதை ரிக்குவிசிஷன் செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Catherine Water-falls in Ooty

* 907 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to improve the Catherine Water-falls in Ooty to attract the tourists?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No Sir.

SRI J. MATHA GOWDER : இந்த காதிரைன் வாடர் பால்ஸ் அபிவிருத்திக்கு 7 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் இப்போது ரோடு போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ரோடை அதன் பக்கமாகத்தான் போடப் போகிறார்கள். ஒரு மைல் தூரம் தள்ளியே நின்றுவிடும். ஆகவே அந்த ரோடை விஸ்தரிக்க அதிகமான தொகை ஒதுக்குவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது உதகமண்டலத்தில் இயற்கைக் காட்சிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டி எழேகால் லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ப்ளாக்டாப்புக்காக ஒரு லட்சத்தி முப்பதாயிரம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது நீர்வீழ்ச்சியை மாற்றி அமைக்கும் திட்டம் இல்லை.

Stree Seva Mandir, Santhome

* 908 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of Sri P. G. Manickam) : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை செந்தோமிலே உள்ள (Stree Seva Mandir) ஸ்ரீ சேவா மந்திர் ஆதரவின் கீழ் Training in Handicrafts for women பயிற்சிச் சாலை யானது எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் ?

(ஆ) 1958-59-ம் வருஷத்திலே இப்பயிற்சிச் சாலையின் செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Training Centre for the manufacture of soft dolls and utility articles from plantain and other fibres in the Stree Seva Mandir, started functioning from 1-4-1958.

[20th March 1959]

(b) A grant of Rs. 11,550 was given by the Government at the end of 1957-58 and this amount is being utilized by the Institution during 1958-59.

SRI K. B. S. MANI : இந்த ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து எத்தனை மாணவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது? இந்த பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களுக்கு பிற்காலத்துக்கு போதுமான பொருளாதார வசதி ஏற்பட இந்த தொழில் உதவுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இங்கே 20 பெண்களுக்கு மாதம் 20 ரூபாய் வீதம் இந்த உதவி அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி பெற்றால் அவர்களுடைய பிற்கால வாழ்க்கைக்கு நிச்சயம் பயன் ஏற்படும் என்று உணுகிறார்கள். நான்கூட அங்கே அவர்கள் செய்கிற பொம்மைகளைப் பார்த்தேன். அயல்நாட்டு பொம்மைகளோடு ஒப்பிடக் கூடிய அளவிற்கு பொம்மைகள் அவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன. இந்த தொழிலுக்கு விருத்தியடையக்கூடிய எதிர்காலம் இருக்கிறது. அவர்கள் சிறந்த முறையில் வாழ்க்கை நடத்தலாம் இத்தகைய தொழில் மூலம். அதனால் அவர்களின் பொருளாதாரத்தையும் உயர்த்திக்கொள்ளலாம்.

Smoking in theatres

* 909 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the ban on smoking in theatres is not being enforced effectively; and

(b) if so, the steps taken or proposed to be taken for stricter enforcement of the ban?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED : Is the hon. Minister aware that this ban is observed only during matinee shows and not during other shows?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think so, Sir. There have been certain restrictions and the ban with those restrictions is being observed.

SRI M. SELVARAJ : புகை பிடிப்பதைத் தடுப்பதற்கு, கிராமப் புறங்களிலுள்ள சினிமா கொட்டகைகளுக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வெளியூர் சினிமாக் கொட்டகைகளிலும் புகை பிடிப்பதைத் தடை செய்ய உத்தரவு பிறப்பிப்பது பற்றிக் கவனித்து வருகிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : May I know the number of persons who have been prosecuted for smoking in the city cinema theatres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have the statistics with me, Sir.

20th March 1959]

Multi-purpose food

* 910 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM, SRI S. LAZAR and SRI P. G. MANICKAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் பல நோக்கு உணவுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா? அதன் விவரம் என்ன?

(ஆ) அப்படியானால், எங்கு?

(இ) என்ன செலவில்?

(ஈ) மத்திய சர்க்கார் உதவி இதற்கு உண்டா? எவ்வளவு?

(உ) இவ்வுணவை எந்த முறையில் விநியோகிக்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (d) There is a proposal to instal a ten-ton plant for the manufacture of Multipurpose food in or near Madras. The estimated cost of land and buildings for the plant is Rs. 8 lakhs. The cost of equipment for the plant may come to Rs. 8 lakhs. The Government are taking action to secure UNICEF aid for installing the plant.

(e) The idea is to distribute the multi-purpose food manufactured in the proposed plant, to Elementary schools for use in the preparation of midday meals for the children, and to orphanages and hospitals in the State.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தப் பலநோக்கு உணவில், சத்துக்கள் எல்லாம் நிறைந்திருக்கிறதா? இதைப்பற்றி நிபுணர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்துப் பரீட்சை செய்து பார்த்ததில் நல்ல பலன் இருக்கிறதென்று பார்த்திருக்கிறார்கள்.

SRI S. LAZAR : May I know Sir, whether this is going to be in the private sector or in the public sector and also the probable date when this will commence production?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This will be run by the Government and when it would commence production would depend upon the availability of equipment which will have to be provided for by the UNICEF.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : What will be the constituents of the multi-purpose food proposed to be manufactured by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is only one variety which will contain multi-vitamins for purposes of development of health of particularly children and sick persons. The contents will be mainly groundnut flour and bengalgram flour with some minerals and vitamins added.

V 211, 31 N 59

N 60-22

[20th March 1959]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இதில் தயாராகும் பலசத்து உணவு, பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மத்தியான உணவுடன் கொடுப்பதற்கும், ஆஸ்பத்திரியிலும் உபயோகப்படுத்தவ தாக சொன்னார்கள். ஒரு ஸ்தாபனத்தில் உண்டாகும் பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் போதுமா? அல்லது வேறு அதிகமான நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்றைக்கு 10 டன் தயார் செய்யப் போகிறார்கள் குழந்தை ஒன்றுக்கு $\frac{1}{2}$ அவுன்ஸ் வேண்டுமென்று கணக்கிட்டு விற்கிறார்கள். இந்த கணக்குப்படி $7\frac{1}{2}$ லட்சம் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கலாம்.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know whether this multi-purpose food will be distributed to school children free of cost?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, that is the idea.

SRI S. LAZAR : Along with this multi-purpose food is there any proposal to manufacture other food products also for the children and if so is there any proposal to do it along with this in the same factory or by extending the factory?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know what the hon. Member means by other food products. This is a sort of multi-purpose food which makes up the deficiencies in the food which the children ordinarily take. So there is no question of preparing other food articles in this factory.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த உணவு குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கிற நேரத்தில் இப்போது பகல் உணவுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற 6 நயா பைசா தொடர்ந்து கொடுக்கப்படுமா அல்லது நிறுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதனுடைய விலையும் அந்த 6 நயா பைசாவிற்குள் அடங்கிவிடும்.

Appointment of women as Judges and Magistrates

* 911 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to appoint women as Judges and Magistrates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are no separate proposals to appoint women as Judges and Magistrates.

SRI A. A. RASHEED : Is it not a fact, Sir, that the Constitution of India does not bar the appointment of women as judges and magistrates and if so why should not the Government come forward to appoint women as judges and magistrates in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The reason that there is no ban does not mean that women would get a preference over men. If they did, that would be a discrimination against men. They should also get equal opportunities.

[20th March 1959]

SRI S. LAZAR : இன்றைக்கு யார்யார் நீதிபதிகளாகவும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாகவும் பணி செய்து வருகிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வக்கீல்கள் பல பணிகளை ஆற்றி வருகின்றார்கள் என்று தெரியும். அவர்கள் இந்த முனிசிப் வேலைக்கு விண்ணப்பம் போட்டால் அவர்களுடைய விண்ணப்பம் மற்ற விண்ணப்பங்களைப் போல் கவனிக்கப்படும்.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that a woman judge has been appointed in the neighbouring State and will the Government appoint women as judges in our State also?

MR. SPEAKER : Why should the hon. Member drag the neighbouring State in a question relating to our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The conditions in the neighbouring State are completely different. There perhaps women occupy a certainly different position from that they occupy here in this State. That is the position.

MR. SPEAKER : I would like to tell the hon. Member, he should not drag the neighbouring State in discussions in this House on matters relating to this State. It may be advantageous to do so in some cases but in other cases it may be detrimental to the other States. So as a general policy I would request hon. Members not to drag the other States in discussions in this House.

SRI A. A. RASHEED : Only as a comparative study, I referred to the other State and not with any other intention.

MR. SPEAKER : I would request the hon. Member not to do it. As I said this time it may be advantageous to him to do so, but sometimes it may be detrimental.

Provident Fund of retired Police Officers

* 912 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) போலீஸ் இலாகாவிலிருந்து ஓய்வு பெறும் அதிகாரிகளுக்கு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்த பின்புதான் பிராவிடண்டு பண்டு பணம் கொடுக்கப்படும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு உள்ளதா?

(ஆ) அப்படியாயின், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : பிராவிடண்டு பண்டு திட்டமும், பென்ஷன் திட்டமும் ஏற்பாடு செய்வதற்கு உண்மையிலேயே நாட்டுக்கு சேவை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கு பிராவிடண்டு பண்டு திட்டம் ஏற்படுத்தவில்லை. என்ன காரணம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த கேள்விக்கு இப்போது பிராவிடண்டு பண்டு பாக்கி கொடுப்பதற்குத் தாமதம் இல்லை என்று சொல்வேன். கனம் அங்கத்தினர் கொடுப்பது வேறு கேள்வி.

[20th March 1959]

SRI S. A. M. ANNAMALAI ODAYAR : பிராவிடண்ட் பண்ட் பணம் புருஷன் செத்த பிறகு அவரின் மனைவி வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றித் தகவல் இல்லை. அங்கத்தினர் விவரம் கொடுத்தால் கவனிக்கப்படும்.

Setting up a sugar factory at Pennadam

9-00 a.m. * 688 Q.—**SRI M. SELVARAJ :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா. —

(அ) தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் விருத்தாச்சலம் தாலுகாவில் பெண்ணாட்டத்தில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதற்கான சிபாரிசு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு செய்தது என்ன ஆயிற்று ?

(ஆ) இந்த ஆலை நிறுவுவதற்கு எவ்வளவு பணம் தேவை ?

(இ) எப்பொழுது இந்த ஆலையை நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்படும் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (c) The hon. Member's attention is invited to the answer to Question No. 281 put by him and replied on 27th July 1957 and the statement correcting the reply to one of the supplementary questions laid on the table of the House on the 15th February 1958. On the representations made by the Sugarcane Growers' Association of Vriddhachalam, to start a co-operative sugar mill of not less than 800 tons daily cane crushing capacity at Pennadam, the Registrar of Co-operative Societies was asked to take steps to organise the Society. The promoters were asked to apply to the Government of India for licence under the Industries (Development and Regulation) Act 1951, and the Government of Madras decided to recommend the application, when made. However, the Co-operative Society was not registered and the share capital was not collected. Meanwhile, the Government of India advised the State Governments to 'go slow' in the matter of setting up new sugar factories on account of exchange difficulties and the large content of imported machinery required for setting up sugar factories. In November 1958, the Government of India again stated that it would not be possible to grant licences for import of sugar machinery for any more new factories. They have also requested State Governments that the organisation of new co-operative sugar mills factories need not be taken up.

The Government of Madras are examining the prospects of obtaining sugar mill machinery from local manufacturers, but the prospects of establishing the co-operative sugar mills at Pennadam are not bright.

SRI M. SELVARAJ : இப்போது நமது மாநிலத்தில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள் மொத்தம் 5 தான். அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள், அங்கே கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை அமைப்பதற்கு சுமார் 10 லட்சம் ரூபாய் வரை கொடுக்கத் தயாராகியிருக்கிறார்கள்.

20th March 1959]

சர்க்கரை ஆலையை அமைத்தால் நாம் வெளிநாட்டிற்கு சர்க்கரையை ஏற்றுமதி செய்து உணவு தானியத்தை இறக்குமதி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இதை மத்திய சர்க்காரிடம் மறுபடியும் வற்புறுத்தி பெண்ணாட்டில் எப்படியாவது சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : தென்னிந்தியாவில் உள் நாட்டிலேயே சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்கள் செய்வதற்கான "கன்ஸார்டியம்" என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனம், உள்நாட்டிலேயே சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இயந்திரங்களைச் செய்யக்கூடுமானால் இந்தத் திட்ட யோசனையை நாம் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இப்போது அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடி இருப்பதால் இப்போது அதை வற்புறுத்துவதில் பிரயோஜனமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : தமிழ் நாட்டில் கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளின் நன்மைக்கான ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதில், இம்மாதிரி அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடியைக் காரணமாகக் காட்டி, காலதாமதம் செய்வது சரியா ? அந்த சிபாரிசை மீண்டும் பரிசீலிக்கும்படி நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மத்திய சர்க்கார் இதில் காலதாமதம் செய்வது சரியா தப்பா என்ற கேள்வியை, கனம் அங்கத்தினரின் கட்சியைச் சேர்ந்த பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்கள் பார்லிமெண்டில் போடலாம். நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், உள் நாட்டிலேயே ஷுகர் மில் கன்ஸார்டியம் என்ற ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனம் அவசியமான இயந்திரங்களை தயாரிக்கக் கூடுமானால் இந்த சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும்.

SRI S. LAZAR : இப்போது உற்பத்தியாகும் சர்க்கரை நமது தேவைக்குப் போதுமான அளவில் இருக்கிறதா அல்லது அதில் பற்றாக்குறை இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அகில இந்தியாவிலும் நமது தேவைக்குமேல் உற்பத்தியாகிறது.

Hospitals for workers

* 913 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of Sri SATTANATHA KARAYALAR) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the details regarding the hospitals that are functioning for the benefit of workers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate hospital with 78 beds exclusively for the benefit of workers under the Employees' State Insurance Scheme is functioning at Madras. Three hundred and twenty-two beds have been reserved in the various other hospitals in the State for insured workers. Private hospitals are functioning in 14 factories and in 34 plantations for the benefit of workers.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சென்னையில் இருக்கும் இ.எஸ்.ஐ. ஹாஸ்பிடலில் நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்கேயுள்ள நோயாளிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுவதால் வேறொரு ஆஸ்பத்திரி கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டம் இருந்ததே. அத்திட்டம் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது ? அந்த ஆஸ்பத்திரி இன்னும் எத்தனை வருஷங்களுக்குள் கட்டிமுடிக்கப்படும் ?

[20th March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நூறு படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு ஆஸ்பத்திரியை கீழ்ப்பாக்கில் கட்டும் திட்டம், பள்ளன் போடப்பட்டு ஸாங்ஷனாகியிருக்கிறது. இந்த வருஷத்திலேயே அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கான கட்டிடம் கட்டுவது ஆரம்பிக்கப்படும். இவ்வளவு பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு ஒரு வருஷம் பிடிக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளால் நடத்தப்பட்டு வரும் மருத்துவசாலைகளில் போதிய மருந்துகளும் மற்ற வசதிகளும் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்று கவனிக்க சர்க்கார் என்ன முறையைக் கையாண்டு வருகிறது ? அதை ஸ்திரப் படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையும் சர்க்கார் எடுக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது சம்பந்தமாக புகார்கள் வந்தால் சர்க்கார் கவனிக்கிறார்கள். இந்த பிரச்சனை கொஞ்ச நாட்களுக்குள் மறைந்துவிடும். ஏனென்றால் எல்லா இடங்களிலும் இன்ஷூரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளையே வைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆயிரத்து ஐநூருக்குக் குறையாத தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம், ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் ஆஸ்பத்திரிகளையும் டிஸ்பென்ஸரிகளையும் வைக்க அரசாங்கம் தீர்மானித்திருப்பதால் இது இனிமேல் ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்காது.

SRI A. GOVINDASAMY : நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலைக்குப் பக்கத்தில் இந்த மாதிரியான ஆஸ்பத்திரியை நிறுவ அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பல தொழிற்சாலைகளில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் வாரத்தில் இரண்டு தினங்களே இயங்கும் பகுதி நேர ஆஸ்பத்திரிகளாக இருப்பதால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? ஆகவே இன்ஷூரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகள் வரும் வரையில் இவைகளை முழு நேர ஆஸ்பத்திரிகளாக இயங்கச் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்த இடத்தில் வைத்திய வசதி குறைவாக இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் எழுதியனுப்பினால் அதை சர்க்கார் பரிசீலிக்கும்.

Vikrama Engineering Works and Saganlal Engineering Industries, Adyar

* 914 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the nature of State-aid given to Messrs. Vikrama Engineering Works and Messrs. Saganlal Engineering Industries, Adyar, Madras, and

(b) the reasons for giving such aid?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A loan of rupees forty-nine thousand was granted to the Proprietor, Vikrama Engineering Works, Adyar, under the Madras Aid to Industries on 25th January 1957. No loan was granted to Messrs. Saganlal Engineering Industries, Adyar.

(b) The loan to Vikrama Engineering Works, Adyar, was intended to be used for purchasing additional machinery, discharging existing liability, and for working capital.

[20th March 1959]

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்த எஞ்சினியரிங் ஒர்க்ஷாப் காரர்கள், தாங்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து கடன் வாங்கி வேலை செய்கிறோம் என்ற தைரியத்தினால் தொழிலாளர்களை மிகவும் அக்கிரமமாக நடத்தி வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்ப்பதன் பொருட்டு, அவர்களுக்கு பண உதவி அளிக்கும் போது, தொழிலாளர்களை நல்ல மாதிரியாக நடத்த வேண்டுமென்ற கண்டிஷனைப் போட சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் இலாகா இண்டஸ்ட்ரிஸ் இலாகா. தொழிலாளர்கள் தவறான முறையில் நடத்தப்படாமல் இருக்கும்படி கண்காணிக்கும் இலாகா லேபர் இலாகா. அவர்கள் தொழிலாளர்களை தவறான முறையில் நடத்துகிறார்கள் என்றால், அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு லேபர் இலாகாவிடமே எல்லா அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. அவர்கள் தொழிலாளர்களை ஒழுங்காக நடத்தும்படி பார்த்துக்கொள்ளவும் இந்த விஷயமாக அவர்களைக் கண்காணிக்கவும், அந்த அதிகாரங்கள் வகை செய்கின்றன. தொழில் வளர்ச்சியைக் கருதி பண உதவி அளிக்கும்போது கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவது போன்ற கண்டிஷனைப் போடுவது நன்றாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know the amount of loan asked for by the Proprietors of Messrs. Vikrama Engineering Works?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have not got figures with regard to the amount of loan asked for but the loan granted is Rs. 49,000.

Dinathanthi

* 915 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Union of Working Journalists, Madras, alleging certain unfair labour practices by the management of 'Dinathanthi';

(b) what are the unfair labour practices, as alleged; and

(c) what action was taken by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (c) The disputes have been amicably settled between the management and workers and it is not in the interest of industrial harmony to go over the details of complaint.

State Transport

* 916 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Industrial Engineering Survey Unit has submitted its report to the Government for organizing the State Transport System; and

(b) if so, the main recommendations to remove congestion in the City Bus Transport?

[20th March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The final report has not been received. Only an interim report has been received.

(b) The interim report has not covered this aspect.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, when organising the Transport system, why not the Government constitute an autonomous Corporation on the lines of the Neyveli Lignite Corporation or on the lines of the State Electricity Board to plough back the profit for the development of the industry?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, the Government have considered every aspect of this administration.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know whether the report will be placed on the Table of the House after it is received?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is too early to say but I am afraid that it is not likely to be placed on the Table of the House.

SRI A. GOVINDASAMY : இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கும் சிபாரிசு களில், நிற்கும் பிரயாணிகள் முறையை அறவே நீக்கிவிட்டு அதிகமான பஸ்களை விட வேண்டுமென்ற சிபார்சு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது பரிலிமினரி ரிப்போர்ட். இன்டெர்னல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் எப்படி இருக்கிறது என்பது பற்றியது இது. பைனல் ரிப்போர்ட்டில் எல்லா விஷயங்களைப் பற்றியும் சிபார்சு செய்வார்கள்.

Third Five-Year Plan

* 916-A Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any communication has been received by the Government from the Centre this year giving a rough outline of the Third Five-Year Plan; and

(b) if so, the details thereof in regard to (i) heavy industries, (ii) employment problem, and (iii) development of agriculture?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The answer is placed on the table of the House.

* 916-B Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN** (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have taken up the consideration of the planning of the Third Five-Year Plan so far as this State is concerned; and

(b) if so, what the broad outlines of the Plan are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to question No. 916-A.

20th March 1959]

* 916-C Q.—**SRI M. P. SARATHI :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து ஏதாவது தகவல் வந்துள்ளதா?

(ஆ) அதுபற்றி அரசாங்கம் என்ன பதில் அனுப்பியுள்ளது?

(இ) இந்த சபையைக் கலந்து முடிவுகள் செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Attention of the Hon'ble Member is invited to the detailed answer given in reply to starred question No. 916-A by Sri N. K. Palaniswami.

(c) Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுவதற்கு முன்பு, ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கும் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் எந்த அளவிற்கு தொழில் வாய்ப்புகளும், பொருளாதார முன்னேற்றமும் நம் தேசத்தில் உண்டாகியிருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா? அல்லது, அப்படி பரிசீலனை செய்ததற்குப் பிறகு இதை ஆம்ரபிப்பதற்கு திட்டமிடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதையும் பரிசீலனை செய்து தான், அந்த அடிப்படையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்யவேண்டும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் விரிவான நகல் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்தான் வரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருடங்கள் என்பது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கும். அப்படி விரிவான அறிக்கை கிடைக்க காலதாமதமாவதால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒத்திப் போடும் நிலைமையிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதனால் ஒத்திப்போட வேண்டிய அவசியமில்லை. பூராவும் உருவாக்குவதில் சிறிது காலமாகும். அதனால் ஒத்திப் போடவேண்டியதில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எந்தெந்த அம்சங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஏதாவது ஆலோசனை பள்ளாணிங் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னும், யோசனை ஒன்றும் அனுப்பப்படவில்லை. எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சில துறைகளுக்கு மட்டும் அனுப்பவேண்டுமென்றில்லை.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know what will be the approximate estimated expenditure for the Third Five-Year Plan for our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is too early to venture a guess.

SRI K. RAMACHANDRAN : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் போடவேண்டிய திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த சபையில் அது விவாதத்திற்கு எப்பொழுது வரும்?

[20th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பூர்வாங்க திட்டம் முடிவானவுடன் அந்தத் திட்டம் இந்த சபையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படும்.

SRI K. B. S. MANI : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவங்குவதற்கு எஸ்டிமேட் போடுவதற்கு முன்னர் முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் எந்த அளவிற்கு நமது ராஜ்யம் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சர்வே செய்து அந்த கணக்கை வைத்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரையறுக்கப்படுமா?

MR. SPEAKER : அதற்கு பதில் சொல்லியாகிவிட்டதே.

SRI A. GOVINDASAMY : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயார் செய்கிற நேரத்தில் மற்ற எதிர்க்கட்சிகளையும் கலந்து கொண்டு திட்டம் தீட்டுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் உத்தரவாதம் அளித்தார்கள். எப்பொழுது எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி திட்டம் தீட்ட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சமயம் வரும்போது.

SRI N. K. PALANISAMI : மத்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற க்ரூப்கள் மாதிரி இங்கேயும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, இரிகேஷன், பவர் போன்றவைகளை பரிசீலனை செய்து முடிவெடுக்க க்ரூப் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் அந்தக் க்ரூப்கள் யார் யாரைக் கொண்டதாகயிருக்கும், என்னென்ன விஷயங்களை அது பரிசீலிக்கும் என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது அதிகாரிகளைக் கொண்டதாக வைத்து பூர்வாங்க பரிசீலனை நடக்கிறது. அதற்குப் பிற்பாடு எப்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று யோசனை செய்து முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்போது மாகாண அடிப்படையில் நாம் வேண்டுகோள்களை எடுத்துச் சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் வட்டார வளர்ச்சி அடிப்படையில் வைத்து, ரீஜனல் டெவலப்மென்டை அடிப்படையாக வைத்து தென் மாநிலங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தங்கள் குறைவை வலியுறுத்த அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது திட்டமிடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது “ஸோன்” அடிப்படையில் இந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்து பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எந்த முறையில் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

SRI M. P. SARATHI : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அதிகமாக பணம் கேட்டு அதில் ஏமாந்ததைப் போன்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிக்கும்போது கொஞ்சம் உஷாராயிருந்து அதிகப் பணம் கேட்பார்களா என கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில சமயங்களில் கூட ஏமாற்றமே வரக்கூடாது என்றிருந்தால் அதிகமாக கேட்கவே கூடாது. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்திருக்கிறது நமக்கு பணம் கிடைப்பது. எல்லா ராஜ்யங்களையும் அடிப்படையாக வைத்துத் தான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போதுமான பணம் கிடைக்காததால் சில திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டது. அந்தத் திட்டங்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதல் இடம் பெறுமா?

20th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த திட்டங்கள் முதல் இடம் பெறக் கூடிய தகுதியிருந்தால் முதல் இடம் பெறும். அதை விட முக்கியமான திட்டங்கள் வந்தால் அவைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்படும்.

Seed Farms

* 916-D Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** (on behalf of Sri N. Marudachalam) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to purchase a site in Perur village, Coimbatore, for opening a Seed Farm;

(b) whether there was any sudden change in selecting the place; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

Selection of students for admission to aided teachers' training schools

* 916-E Q.—**SRI A. VEDARATHNAM** (on behalf of Sri N. R. Thiagarajan) : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

தனி நபர்கள் மாணேஜ்மென்டிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக் கும் சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டியினரால் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க உத்தரவிட உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The proposal will be considered and a decision taken before the beginning of the next academic year.

SRI A. VEDARATHNAM : சில மதஸ்தாபனங்கள் நடத்துகிற இந்த பயிற்சி பள்ளிகளில் அந்த மதத்தினருக்கே முழுச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? பிற மதத்தினர் அதில் இடம் பெற விரும்பினால் அதன் மூலம் அவர்கள் மத மாற்றத்திற்கு தூண்டப்படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில ஸ்தாபனங்கள் இது மாதிரி ஒரு மதத்தினருக்கு மட்டும் தனி சலுகை கொடுக்கிறது என்று சில புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் மத மாற்றம் ஏற்படுகிறது என்ற புகார் வரவில்லை. இதையெல்லாம் அனுசரித்து இதற்கு என்ன செய்வது, தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிகளுக்கும் ஒரு கமிட்டி போடுவது அவசியமர் என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது யோசித்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY : இம்மாதிரி பயிற்சிப் பள்ளிகளில் வருகிற மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடியவர்கள், கடர் அணிந்து கொண்டு வருகிறவர்களாக இருந்தால் கடர் போட்டு வரும் மாணவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இதைத் தவிர்க்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[20th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில், ஆதாரப் பயிற்சி என்று சொல்லும் போது சில மனப்பான்மையிருக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்காகத்தான் கதர் போட்டிருக்கிறார்களா என்று கவனிக்கிறார்கள். ஆனால் அதை மட்டும் கொண்டு முடிவு எடுக்கப்படுவதில்லை. அதற்காக கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் கதரை அப்படி புறக்கணிக்கவேண்டியதில்லை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : சென்ற முறை கங்கவல்லி பயிற்சி பள்ளிக்கு நடர்களைப் பெற்றுக்கும்போது, Forward Community-ல் ஆள்கள் இல்லாமல் போய் Backward கம்யூனிட்டியில் இருந்து எடுத்து போடவேண்டியவந்தது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

SRI S. LAZAR : தனியார் வைத்து நடத்தும் பயிற்சி பள்ளியில் மாணவர்களைச் சேர்க்கிறபோது எந்தெந்த அடிப்படையில் சேர்க்க வேண்டுமென்று இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படிதான் இப்பொழுது அபிவிஷன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது சரிதானா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுப்பது சலபம். அதை மீறி நடப்பதும் சலபம். ஆகவே, நடைமுறையில் காரியங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு பார்க்க வேண்டும்.

Survey of Small Scale Industries

* 916-F Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** (on behalf of Sri K. S. Sattanatha Karayalar) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any statewide survey of Small Scale Industries has been undertaken recently; and

(b) if so, what are the Industries and what is the result?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Small Industries Service Institute, Madras, has undertaken a survey of certain small scale industries in the Southern Region including the Madras State and has issued Industry Outlook Reports for those Industries. The Institute has also undertaken the survey of small Scale Industries in certain towns, namely Madras, Tiruchirappalli, Madurai and Coimbatore.

(b) A statement* is placed on the table of the House.

SRI S. M. ANNAMALAI : மேஜை மீது வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் (பி) கேள்விக்கு பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. சர்வேயின் முடிவு என்னவென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்வேயின் முடிவு என்னவென்று சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதுதான் அச்சடித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. Small Scale Industries in which they have issued reports, அவைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI K. B. S. MANI : மேஜைமீது இருக்கிற அறிக்கையில் 139 இன்டஸ்ட்ரிஸ்-ன் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சர்க்கார் எத்தனை நடத்துகிறார்கள்? தனியார் துறையில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது எவ்வளவு அல்லது பழைய முதலாளிகளால் நடத்தப்பட்டு சர்க்கார் மான்யம் பெறுவது எவ்வளவு? என்று கூறமுடியுமா?

MR. SPEAKER : தனி கேள்வி போட வேண்டும்.

* Printed as Appendix II on pages 187—189 infra.

[20th March 1959]

Wage Board for Plantation Industry

* 916-G Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the views of the Government were called for by the Central Government to constitute a Wage Board for Plantation Industry on an All-India basis; and

(b) if so, the views expressed by the Government on the question of wages for workers in this industry?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) This Government did not support the idea of constituting an All-India Wage Board for Plantation Industry.

Community Development Blocks

* 916-H Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the principles under which areas are selected to form Community Blocks; and

(b) whether resolutions of Planning Boards in this matter are taken into consideration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The following principles are kept in view :

(1) It should contribute to rapid increase of agricultural production.

(2) The area should lie in and around Training Centres.

(3) Re-arrangements of existing Blocks which are unwieldy and which cut across taluk boundaries.

(4) New areas selected should as far as possible be contiguous to old blocks.

(5) The special needs of backward areas, to be kept in view.

(6) The interest evinced by the people in self-reliance and self-help.

(b) Yes, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த பிளாக்குகள் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்ற நேரத்தில் உற்பத்தி பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடங்கள் முதலில் எடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. பிற்பட்ட பகுதிகளும் பிளாக்குகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாகவும் சொல்லப்பட்டது. இப்படி பார்க்கும்பொழுது ஒரு காரணம் இருந்தாலும் மற்றொரு காரணம் இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுவதினால், ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட காரணம் பொருந்தினாலும், அதை வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பிரதேசத்தை பிளாக்காக தேர்ந்தெடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு காரணம் இல்லாவிட்டால், ஏதாவது மற்றொரு காரணம் பொருந்தும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், எதற்கு முக்கியத்துவம், கொடுக்கவேண்டுமோ, அதற்கு

[20th March 1959]

முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக உணவு உற்பத்தியை எந்த இடத்தில் அதிகப்படுத்த முடியுமோ, அந்த இடத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போல் மற்ற இடங்களையும் சேர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்யப்படுகிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த வட்டாரங்களை தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது ஜனத்தொகையை மாத்திரம் ஆதாரமாகக்கொண்டு சுமார் 60,000 ஜனத் தொகை இருக்கும் பிரதேசங்கள் ஒரு பிளாக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே பின்தங்கிய பிரதேசங்கள் ஜனத் தொகை குறைவாகவும், விஸ்தீரணம் அதிகமாகவும் இருப்பதால் வேண்டிய அபிவிருத்தி போட்டு முதலானது போட முடியாமல் போகிறது. ஆகவே, விஸ்தீரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த பிளாக்குகள் எடுக்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது ஏறக்குறைய 60,000 ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே, கொஞ்சம் அதிகமாக முன்னேற்றம் உள்ள இடங்களில் 60,000 ஜனத்தொகைக்கு மேலும் எடுக்கப்படுகிறது. 60,000 என்று சொல்லும்பொழுது பிற்பட்ட பகுதியிலே 60,000-க்கு மேல் போகாமல் பார்த்துக்கொண்டால் போதும்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : பிளாக்குகள் ஏற்படுத்துகிற காலத்தில் சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகை உள்ள பிளாக்குகள் இருக்கின்றன. 30,000 ஜனத்தொகை உள்ள பிளாக்குகளும் இருக்கின்றன. அதிகமாக ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கக்கூடிய பிளாக்கில் உள்ள ஏரியாவை, குறைவாக 30,000 ஜனத்தொகை உள்ள பிளாக்கோடு சேர்த்து, இரண்டும் சமமான முறையில் அபிவிருத்தி அடையும்படி ஏற்பாடு செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 30,000 ஜனத்தொகை உள்ள பிளாக்குகள் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சில இடங்களில் ஒரு லட்சம் ஜனத் தொகைக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய பிளாக்குகளை இரண்டாக பிரிப்பதற்கு இப்பொழுது முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அம்மாதிரி பல பிளாக்குகள் பிரிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன.

SRI A. GOVINDASWAMY : இந்த பிளாக்குகள் தேர்ந்தெடுப்பதிலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள பிளானிங் போர்டு உறுப்பினர்களும், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கலெக்டர் அவர்களும் கூடி முடிவு செய்து அனுப்புகிறார்களே, அந்த முடிவைத்தான் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வது என்ற கொள்கை கையாளப்படுகிறதா? அல்லது அவர்கள் சிபார்சை புறக்கணித்துவிட்டு, புதிய பிளாக்குகள் இங்கிருந்து தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்படுகிறதா? அப்படியானால் அது நியாயமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அநேகமாக பல இடங்களில் அவர்களின் சிபார்சுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் சில சமயங்களில் இந்த சிபார்சுகள் செய்வதிலே அரசியல் புகுந்துவிடுவதன் காரணத்தினால், சிபார்சாக அல்லாமல் லாட்டரி சீட்டு போட்டுக்கூட முடிவெடுத்து அனுப்பினால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை.

SRI K. RAMACHANDRAN : இந்தப் பிரதேசங்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு பல அடிப்படைகளைச் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது பின் தங்கிய பிரதேசங்களாக இருந்தால், அவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, மற்ற காரணங்கள் பொருந்தாவிட்டாலும்கூட, அந்த ஏரியாவை பிளாக்காக எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பல இடங்களில் பின் தங்கிய பிரதேசம் என்ற அடிப்படையில் பிளாக்குகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பின்தங்கிய பிரதேசமாக இருப்பதில் அந்த

[20th March 1959]

இடங்களில் மக்கள் தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய பகுதியை கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. எல்லாவற்றையும் யோசித்துத்தான் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

*** 916-I. Q.—SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) 1958-ல் போளூர் வட்டார சமுதாய நல திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) ஒதுக்கிய தொகையில் ஏதாவது குறைக்கப்பட்டதா?

(இ) அப்படியாயின் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The Budget allotment for the year 1958-59 is Rs. 3.68 lakhs.

(b) No reduction has been made. On the other hand the provision has been increased to Rs. 3.93 lakhs.

(c) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI : சென்ற ஆண்டு போளூர் சமுதாய நல திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதாமல், அங்குள்ள மக்கள் கடன் கேட்டதற்கு கடன் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை மேலும் அதிகரிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலில் ஒதுக்கிய தொகையில் ஏதாவது குறைக்கப்பட்டதா என்று கேள்வி கேட்டார். குறைக்கவில்லை, ஜாஸ்தியாக்கப்பட்டது என்று பதில் சொன்னதும், 'கீழே விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஓட்டவில்லை' என்பது போல், அதுபற்றி மேலும் தொகையை அதிகரிக்க முடியுமா என்று கேள்வி கேட்பதில் பிரயோசனமில்லை.

SRI T. KARIA GOUNDER : போளூர் பிளாக் 1958-59-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதா? அப்படியில்லை என்றால், எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ஏற்கெனவே நடந்துவரும் பிளாக்குகளுக்கு மீண்டும் லட்சக் கணக்கில் பணத்தை சர்க்கார் ஒதுக்குகிறார்கள் என்று தெரியவருகிறது. பின் தங்கிய இடங்களில் புதியதாக பிளாக்குகள் ஆரம்பிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் பிளாக்காக 1954-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1-4-1957-ல் கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டு பிளாக்காக மாற்றப்பட்டது. ஒரு பகுதியை அபிவிருத்தி வட்டாரமாக எடுத்துக்கொண்டால் அதில் இருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றுவதற்கு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதனால் மற்ற பகுதிகளை எடுத்துக்கொள்ளுவது எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படுவது இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : மீசை இல்லாதவர்களுக்கு எப்படி மண் ஓட்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விழுந்து பாருங்கள் தெரியும்.

Grant of annual increment to gazetted officers

*** 916-J Q.—SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Finance Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to grant annual increments to those Gazetted Officers of the State who are now drawing biennial increments; and

(b) if so, the present stage of the proposal?

[20th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The Government have appointed a Pay Commission to examine the present structure of the different scales of pay, dearness allowance, other compensatory concessions and retiring benefits of the State Government servants, both Gazetted and Non-Gazetted and to recommend a suitable structure for the future. The question whether annual increments should be granted to the State Service Officers who are now on biennial scales will be considered by the Pay Commission.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know, Sir, why some officers are given biennial increments and others given annual increments? Why there is this discrimination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no question of discrimination. When the scales were originally fixed, this biennial increment was recognized. That is why the matter has now been referred to the Pay Commission. They will take into account all aspects of the matter and come to a decision, and make recommendations to the Government.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: May I know, Sir, when the Pay Commission will finalize their report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I cannot say when they will finalize. They have started functioning.

MR. SPEAKER: Questions are over.

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60—cont.

DEMAND XXII—INDUSTRIES AND CINCHONA.

DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,24,52,600 under Demand XXII—Industries and Cinchona.”

MR. SPEAKER: All opposition parties have agreed to support the cut motion of the hon. Member Sri K. Ramachandran. He will now move his cut motion.

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 4,24,52,600 under Demand XXII—Industries and Cinchona—be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,94,38,300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

MR. SPEAKER: I understand that all opposition parties have agreed to support the cut motion of the hon. Member Sri A. Govindasamy. He will now move his cut motion.

DEMAND XXII—INDUSTRIES AND CINCHONA AND DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT

[20th March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 1,94,38,300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: The Demands and cut motions are before the House for discussion. Four hours are allotted for discussion of the Demands. May I know how much time the Hon. Minister will require to reply?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Forty-five minutes at the end and 15 minutes now.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister will now speak.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் கன ரகத் தொழில்கள், கைத்தொழில்கள், சிறு தொழில்கள், கிராமியத் தொழில்கள், கதர் அபிவிருத்தி திட்டம் ஆகியவைகள் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் மான்யமாக கோரப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்தபடியாக சின்கோனா சம்பந்தமான மான்யமும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மான்யக் கோரிக்கையுடன் இந்த ராஜ்யத்தில் மிகவும் முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய கைத்தறி அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப்பற்றியும், விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால் இது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தலைப்பில் வந்தாலும் இது ஒரு தொழில் என்கின்ற முறையில் இப்போது விவாதிப்பதுதான் சிறந்த முறையாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் சம்பந்தமாக அறிக்கை ஒன்று தயார் செய்து, அதில் இந்த ராஜ்யத்தில் எந்த அளவில் தொழில்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் எந்தெந்த அளவில் அது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் விவரமாக கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சமர்ப்பித்து இருக்கிறேன். மேலும் இதைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக கன ரகத் தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் நம்முடைய ராஜ்யத் திற்கு 192 லைசன்ஸ்கள் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட்-இன் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் 65 லைசன்ஸ்கள் அமல் நடத்தப்பட்டு தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 12 லைசன்ஸ்கள் ரத்தாகிவிட்டன. மற்றவைகளுக்கு தகுந்த நடவடிக்கைகள் (effective steps) எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் துறையை எடுத்துப் பார்க்கின்ற பொழுது பெரிய தொழில்கள் என்று சொல்லக்கூடியவை இண்டஸ்ட்ரீஸ் (டெவலப்மென்ட் அண்ட் ரெகுலேஷன்) ஆக்டின் கீழ் லைசன்ஸு பெற்று நடத்த வேண்டிய தொழில்கள் ஓரளவு நமது ராஜ்யத்தில் பெருகி வந்திருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்கு தெரிந்து கொள்ள முடியும். சிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா இலாகாக்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து மதிப்பீடு செய்கின்ற பொழுது அதாவது கிராமியத் தொழில்கள், கைத்தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், ஹாண்டி கராப்ட், ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவைகளை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து கணக்குப் போடுகின்ற பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் 270 (ஸ்கீம்) திட்டங்களுக்கு ஸாங்ஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் ஒவ்வொரு ஸ்டேஜில் இருக்கலாம். சிலவற்றில் கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொண்டிருக்கலாம், சிலவற்றில் இன்ஜின்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்றாலும் இவைகள் எல்லாம் துவக்கப்பட்டு விட்டன. அதாவது இதில் 4 கோடி 23 லட்சம் ரூபாய் ஸாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கூட்டுறவு

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

இயக்கத்தின் மூலமாக நடத்துகின்ற தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பல துறைகளையும் ஒன்றாக மொத்தமாக சேர்த்துக் கணக்குப் போட்டால் 311 புது கூட்டுறவு இண்டஸ்ட்ரியல் ஸொஸைட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலுள்ள முதலீடு 69 லட்சம் 40 ஆயிரம் என்று மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கிராமிய தொழில்கள் அதாவது வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரியல் 189, பாம் கூர் அதாவது பனை வெல்லத் தொழில்களில் இரண்டு, ஹாண்டி க்ராப்ட்டில் 50, ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரியல் 70, ஆக இவ்விதம் 311 ஸொஸைட்டிகள் நான் முதலில் சொன்ன 270 திட்டங்களுக்கு அதிகமாக ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தனித்தனியாக அதாவது ஜில்லா வாரியாக எவ்வளவு இருக்கிறது என்று கணக்குகள் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறேன். நான் அதை விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கு எவ்வளவு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை விளக்கிச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இப்போது மொத்தப் புள்ளிகளை மட்டும் கொடுக்கலாம் என்று விரும்புகிறேன். அதாவது எத்தனை திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் ஸாங்ஷன் செய்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நம்புகிறேன். அதாவது :—

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில்—12 திட்டங்களுக்கு 8 லட்சம் 92 ஆயிரம் ரூபாய்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில்—19 திட்டங்களுக்கு, 19 லட்சம் 53 ஆயிரம் ரூபாய்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில்—16 திட்டங்களுக்கு, 25 லட்சம் 23 ஆயிரம் ரூபாய்.

மதுரை ஜில்லாவில்—25 திட்டங்களுக்கு, 31 லட்சம் 49 ஆயிரம் ரூபாய்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில்—17 திட்டங்களுக்கு, 14 லட்சம், 40 ஆயிரம் ரூபாய்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்—24 திட்டங்களுக்கு, 35 லட்சம் 41 ஆயிரம் ரூபாய்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்—14 திட்டங்களுக்கு, 15 லட்சம் 56 ஆயிரம் ரூபாய்.

செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில்—14 திட்டங்களுக்கு, 10 லட்சம் 16 ஆயிரம் ரூபாய்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில்—19 திட்டங்களுக்கு, 28 லட்சம் 14 ஆயிரம் ரூபாய்.

சேலம் ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட இடம் என்று எப்போதும் கூறிக் கொண்டிருக்கின்ற அங்கத்தினர் அவர்களை இப்போது காணவில்லை—சேலம் ஜில்லாவில் 39 திட்டங்களுக்கு 28 லட்சம் 73 ஆயிரம் ரூபாய், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 39 திட்டங்களுக்கு 29 லட்சம் 2 ஆயிரம் ரூபாய், நீலகிரி ஜில்லாவில்—8 திட்டங்களுக்கு 1 லட்சம் 56 ஆயிரம் ரூபாய், சென்னையில் 20 திட்டங்களுக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டும் சேர்த்து ஒரு கோடி 72 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. இதில் சிறு தொழில்கள், கிராமியத்தொழில்கள், ஹாண்டி க்ராப்ட் இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்திருக்கின்றன. இந்த விதமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நாம் மொத்தமாக 270 திட்டங்களுக்கு 4 கோடி 23 லட்சம் 70 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஸாங்ஷன் செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக கதர் அபிவிருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் நாம் கணிசமான முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். கடந்த வருஷத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். கடந்த வருஷங்களுக்கு மேலாக இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக நூல் நூற்பவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதியை அதிகமாக

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

அளிக்கவும், இன்னும் கூலி அதிகரிப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1957-58-ல் நாம் கதர் அபிவிருத்திக்காக 91 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம். அதில் மொத்தம் உற்பத்தி செய்த துணியின் விலை 54 லட்சம் 63 ஆயிரம் ரூபாய். 1958-59 நடைமுறை வருடத்தில் ஒரு கோடி 38 லட்சம் ரூபாய் செலவழிப்பதற்கு ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட் இருக்கிறது. இதில் சுமார் 65 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான துணி உற்பத்தி செய்யப்படும். இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துப் பார்த்தால் 1958 டிசம்பர் முடிய 1 லட்சத்தி 83 ஆயிரத்தி 821 தொழிலாளர்கள் என்று தெரிகிறது. 1959-60-ல் இதில் செலவு செய்ய திட்டமிட்டிருப்பது ஒரு கோடி 94 லட்சம் ரூபாய். இதன் மூலம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணியின் மதிப்பீடு ஒரு கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் வேலை கிடைக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை 2 லட்சத்தி 40 ஆயிரம் பேர்கள். இவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலியை எடுத்துக்கொண்டால், 1957-58-ல் 11 லட்சம் 30 ஆயிரம் சில்லரை ரூபாய் கூலியாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1958-ல் 11 லட்சம் 48 ஆயிரம் சில்லரை ரூபாய் கூலியாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதர் அபிவிருத்தி திட்டத்தைப்பற்றி மேலும் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முக்கியமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வேலை நேரம் போக பாக்கி நேரங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற காலங்களில் எந்த வேலையை அவர்கள் சுலபமாக, தாங்களாகவே, மற்றத் தொழிலாளர்களைப்போல் மற்றவர்களோடு வேலை செய்யமுடியும் என்பதை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கின்ற சமயத்தில் இந்த கதர்த் திட்டத்தைத் தவிர வேறு சிறந்த திட்டம் ஒன்றுமில்லை. மேல் நாடுகளில் நான் போயிருந்தபொழுது பலர் என்னிடம் கேட்டார்கள். 'இந்த கதர்த் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் உங்களுடைய நாட்டின் பொருளாதார அடிப்படையை அமைப்பதற்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் சமாதானம் சொன்னதை இங்கும் சொல்லுகின்றேன். ஏனென்றால் இங்குசொல்வதைத்தான் நான் அங்கும் சொல்லுவேன். பிற நாடுகளில் எல்லாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு "டோல்ஸ்" என்கின்ற முறையில் பதிவு செய்து நிவாரணம் கொடுக்கப்படுவதுகிறது. அதாவது தானம் கொடுப்பது போலவே கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் நம் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த விதமான "டோல்ஸ்" தானம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக, அவர்களுக்குத் தகுந்த தொழிலை அவர்களாகவே பெரிய சிரமமின்றி, வேலை செய்து, இந்த தொழிலை விரிவுபடுத்துவதின் மூலமாக அவர்களுக்கு இந்த சலுகையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் நன்றாக உயர்ந்து இனிமேல் விவசாயிகள் எல்லோரும் இதே நேரத்தில் அதிகமாகச் சம்பாதிக்க முடியும், ஏன் இந்த கதர்த் திட்டத்தில் நூலை நூற்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நின்று விடுவார்களானால் அந்த நிவாரணம் கொடுக்க எந்தவிதமான அவசியமும் ஏற்படாது. பிற நாடுகளில் வேலை செய்யாமல் கொடுக்கிற டோல்ஸ் என்ற முறையை நம் நாட்டில் ஓரளவுக்கு நாட்டு மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிற அளவுக்கு அவர்களிடம் சுலபமாக வேலை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்கள் செய்கின்ற வேலைகளோடு சேர்ந்து செய்கிற முறையில் செய்வதால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இதில் இருக்கக்கூடிய மற்ற பிரச்சனைகள் எப்படி இருந்தாலும், வேறு எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடும் பார்க்காமல் பொருளாதாரத் துறையில் பார்த்தால் இதைவிடச் சிறந்த திட்டம், லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறை, வேறு இல்லை. 2 லட்சத்து 40 ஆயிரம் பேர்களுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் 1959-60-ம் ஆண்டில் இதன் மூலமாக ஓரளவுக்கு வருவாய் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ளும் என்று சொன்னால், இந்தத் திட்டம் மிகவும் வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டுமென்பதை யாரும் மறுத்துச் சொல்லமாட்டார்கள்.

[Sri R. Venkataraman]

[20th March 1959]

இன்னும் நம்முடைய ராஜ்ய கைத்தறித் தொழில்பற்றி ஒரு வார்தையை மட்டும் இப்போது சொல்லி விட்டு, பின்பு விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது மற்றவைகளைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவு பெருமளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள். இதிலே இப்போது ஒரு நெருக்கடி இருக்கிறது. அதை நான் இப்போது சபையின் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ரிபேட் தொகையானது இன்னும் முழுவதும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்காததால் ரிபேட் பட்டுவாடா செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே சமயத்தில் நம்முடைய சங்கங்கள் சில தவறுகள் செய்து, ஒரிரண்டு இடங்களில், முக்கியமாக ஒரிரண்டு ஜில்லாக்களில், அவர்கள் தவறான ரிபேட் தொகையைக் கேட்டிருப்பதன் காரணமாக இதை இன்றைக்குப் பரிசீலனை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஓர் ஜில்லாவில் ஏராளமாக ரிபேட் தொகை கிடைக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அங்கு இருக்கக் கூடிய லூம்களின் எண்ணிக்கையை—தறிகளின் எண்ணிக்கையை—வைத்துப் பார்த்தால்கூட அந்த அளவுக்கு அங்கே துணி உற்பத்தி செய்திருக்க முடியாது என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே தான் சர்க்கார் இப்போது பரிசீலனை செய்து தான் ரிபேட் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவு செய்து ஒவ்வொரு சொஸைடிக்கும் அதிகாரிகள் சென்று எத்தனை தறிகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் முன் கூட்டிச் சொல்ல வேண்டியதன் அவசியம் என்னவென்றால் அங்கத்தினர்கள்—பலரிடத்தில் சொஸைடிகளும், சில தறிக்காரர்களும் வந்து கூச்சலிடுவார்கள் “ஓ, எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகை கிடைக்கவில்லை; இதைக் கொடுப்பதிலே கால தாமதம் செய்கிறார்கள், அதனால் நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம்” என்று சொல்வார்கள். அதைக் கேட்டுக்கொண்டு, ஏதோ இதில் தவறு நடப்பதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இப்போது இதைச் சொன்னேன். இதைப் பரிசீலனை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு சொஸைடியிலும் எவ்வளவு தறிகள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள், எவ்வளவு துணி உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பதைப் பார்த்து கொடுத்தால்தான் எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறது.

இந்தத் தொகை சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து 1959-ம் வருஷம் வரையில் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகை பூராவும் கொடுத்து விடவேண்டுமென்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். நமக்கு இன்னும் 155 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதிலே கொஞ்சம் பணம் வந்திருக்கிறது. எவ்வளவு என்று பின்னால்தான் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும்.

1959-60-ம் ஆண்டுக்கு மத்திய சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்திற்கு மொத்தமாக கைத்தறிக்கு என்று 92 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது நம் ராஜ்யத்திற்குப் போதாது. காரணம் என்னவென்றால், நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்கிற துணி அளவுக்கு நாம் ஒரு அணு வீதம் ரிபேட் வைத்தாலும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக சர்க்கார் தங்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 125 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அடுத்தபடியாக, சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஓரளவு துணி தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொஸைடிகளிலிருந்து புகார் சர்க்காருக்கும் கிடைத்தது. இது சம்பந்தமாக ராஜ்ய கூட்டுறவு கைத்தறி செஸைடிக்கு இந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் கடன் உதவி கொடுத்தால் அதை உபயோகித்து, தாங்கள் துணி ப்ரொக்யூர் செய்து

20th March 1959]

[Sri R. Venkataraman]

கொள்ளலாம், இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களில் செலவாகக் கூடிய காலம்—கல்யாண காலம்—வருவதால் சுலபமாக அதை விற்று விட முடியும் என்று மனுச் செய்திருந்தார்கள். அது பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னவுடனேயே துணித் தேக்கம் மறைந்து விடுகிறது என்று நான் சந்தோஷத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற முறை இதே மாதிரி துணித் தேக்கம் ஏற்பட்ட போது ராஜ்ய சர்க்கார் 25 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்து, ராஜ்ய சொஸைடி ப்ரொக்யூர் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னவுடனேயே, 15 லட்சம், 16 லட்சம் ரூபாய்க்கு வாங்குவதற்குள்ளாக துணித் தேக்கம் போய் விட்டது. ஏன் என்றால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் எல்லோரும் அரசாங்கம் வாங்குகிறது என்று சொன்னவுடனே, உடனடியாகச் சென்று வாங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அந்த மாதிரியே இதுவும் நிச்சயமாக வெற்றி பெறும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இந்த மான்யம் சம்பந்தமாக ஏராளமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிற எல்லா ஆலோசனைகளையும் சர்க்கார் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கும் என்று சொல்லி இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் சபை முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR: நூல் நூற்ப வர்களில் 2 லட்சத்திச் சில்லரை பேர்களுக்கு உழைப்பு அளித்து . . .

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister has just now moved the Demand. What is it that the hon. Member wants to say?

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR: On a point of order, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member cannot ask for any information now. If he wants, he may do so afterwards. Let the hon. Member resume his seat.

SRI K. RAMACHANDRAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே; தொழில் மான்யத்தின் மீது நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக இதைப்பற்றி பட்ஜெட் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு சில சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பில் 1958-59-ம் ஆண்டு மதிப்பீடுகள் என்று 389.95 பெரிய இண்டஸ்ட்ரீஸ் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டு அதிலே 243.51 லட்சம் என்று திருத்திய மதிப்பீடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸுக்கு 1958-59-ம் ஆண்டு மதிப்பீடு என்று 57.77 லட்சம் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் 37.75 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக முதல் தலைப்பிலே 146 லட்சமும், இரண்டாவது தலைப்பிலே 20 லட்சமும் குறைந்திருக்கிறது. அதற்கு விவரம் கொடுத்திருக்கிற வகையிலே, டிரெயினட் பர்ஸானெஸ் கிடைக்காததனால் சில திட்டங்கள் கால தாமதமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகவும், அவைகளின் மேல் தகுந்த அளவுக்குச் செலவு செய்ய முடியவில்லை என்ற குறிப்பிடும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே நாம் வருத்தப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. தொழில் முறையில் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமாக அபிவிருத்தி தேவை என்று நான் வற்புறுத்திச்

[Sri K. Ramachandran] [20th March 1959]

சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை. நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் துறையில் மிகவும் பின் தங்கி இருக்கக் கூடிய பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் ஒரு வருஷம் கொடுத்திருக்கக் கூடிய அலாட்மெண்டில் 140 லட்சமும், 20 லட்சமும் குறைத்து செலவு செய்யும்படியான நிலைமை இருக்குமானால், அடுத்த வருஷத்தில் புதிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமையில் எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்கும்? பழைய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் கணிசமான பகுதி அடுத்த ஆண்டு செலவழிப்பதில் போய்விடும். இப்படி இருப்பதால் புது புதுத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் தடை இருக்காதா என்று மந்திரி அவர்கள் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரி துண்டுவிழக்கூடிய சமசாரங்கள், குறைவான அளவுக்குச் செலவு செய்யக்கூடிய விஷயங்கள் தொழிற் துறையிலே ஏற்படுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. கூடியவரையிலும் கொஞ்சம் அதிகமாகச் செலவாகிக்கொண்டிருந்தால், திட்டம் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றக்கூடிய நிலைமை இருக்கலாம். எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். குறிப்பிட்ட தொகையைச் செலவழிக்கமுடியும் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் தொகையை ஒதுக்குகிறோம். அந்த வகையிலே அவை செலவழிக்கப்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற விஷயத்தை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், ரீ-அப்ரைஸல் ஆப் தி ப்ளான் என்ற முறையிலே பார்த்தபோது, அதிலும் நம்முடைய தொழில் துறையிலே, நம்முடைய ஸ்டேட் ப்ளான் ஏதாவது பாதிக்கப்படுமோ என்ற சந்தேகம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பப்ளிக் செக்டர், ப்ரைவேட் செக்டர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஏதாவது பாதிக்கப்படுமா என்பதை மந்திரி அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

ரீ-அப்ரைஸல் ஆப் தி சகண்டு பைவ் இயர், ப்ளான் பற்றி இந்திய சர்க்கார் வெளியீட்டிலேகூட.

“Substantial shortfalls are anticipated in respect of aluminium, ferro-manganese, caustic soda and dyestuffs. The target for cement has been reconsidered in the light of developments since the commencement of the Plan. In the field of engineering industries there will be shortfalls in respect of structural fabrication and in respect of manufacture of machinery (except sugar machinery), but the target for locomotives, wagons and bicycles will be achieved.” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோலவே

“As in the public sector, investment requirements of the private sector had to be revised upwards . . .”

என்று சொல்லி, 685 கோடியாக இருந்த இந்த அளவு 575 கோடியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்ற குறிப்பு கிடைக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 100 கோடி ரூபாய் வரையிலும் குறைவு ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகையால், இது நமது ஸ்டேட் ப்ளானைப் பொறுத்தவரையிலும் தொழில் துறையிலே எந்த அளவுக்கு நம்மைப் பாதிக்கிறது, அல்லது நம்மைப் பாதிக்காதா என்ற விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும். பாதிக்காத முறையிலேதான் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெரிய தொழில்களைப் பொறுத்தவரையிலும் சில வார்த்தைகள் நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை—வேண்டுமென்றே ப்ரைவேட் செக்டரை அதிகமாக வளப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

[Sri K. Ramachandran] [20th March 1959]

ப்ரைவேட் செக்டார் அண்டு பப்ளிக் செக்டார் என்று கூட்டு முறையிலே செய்வதையும் முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய தொழில்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இப்பொழுது மத்திய சர்க்காருடைய கையிலே இருந்துகொண்டிருப்பது நெய்வேலிப் பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டமும், பெரம்பூர் கோச் பாக்கடரியும் ஆகும். அவைகளைத்தவிர இந்த சர்வே ரிப்போர்ட்டிலே ஏழு, எட்டு பெரிய தொழில்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாமே தனிப்பட்டவர்கள் கைவசத்திலேயுள்ள தொழில்களாகவே இருக்கின்றன. இதைப்போலவே, சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலையை தனியார் கையில் விடுவதாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அலுமினியத் தொழிற்சாலை சேலத்தில் தனியார் கைக்கே விடுவதாகத் தெரிகிறது. சர்க்கரை ஆலைகளெல்லாம் தனியார் துறையில்தான் இருக்கின்றன. காசிக் மில்லைப் பொறுத்தவரையில், சேஷசாயி ப்ரைவேட் லிமிடெட் என்னும் தனியாரிடம் விட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். காஸ்டிக் சோடா ஆஷ் என்பதைப்பொறுத்தவரையிலும் கூட அதுவும் தனியார் துறையிலே இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இப்படி முக்கியமான பெரிய தொழில்கள் அவ்வளவும் இன்றைக்கு தனியார் துறையிலே இருக்கின்றன. ஆனால், தனியார் துறையில் இருந்தாலும் சிலவற்றிலே சர்க்கார் பங்கு முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் தனியார் துறையிலே இவைகளெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒரு சில தொழில்களிலேதான் சர்க்கார் பங்கு முதலீடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைத்தவிர பப்ளிக் செக்டாரிலே இன்னும் இரண்டு தொழில்கள், ரா பில்ம் தயாரிப்பது, டாக் டிராக்டர்ஸ் தயாரிப்பது. இவ்விரண்டும் கூட மத்திய சர்க்கார் கைவசத்திலே இருந்து செய்வதாகக் குறிப்பு தெரிகிறது. இதையெல்லாம் நாம் பார்க்கும் போது சென்னை சர்க்கார் தனிப்பட்ட முறையிலே பொதுத் துறையிலே, பெரிய தொழில் என்ற வகையிலே சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு எந்தவிதமான தொழிலையும் இதுவரையிலும் எடுத்து நடத்தவில்லை, நடத்துவதற்கு முன்வரவில்லை என்றுதான் நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமை சர்க்காருக்கு நல்லதல்ல என்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் சில பெரிய தொழில்களை எடுத்துச் செய்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் தொழில்கள் நடத்துகிறார்கள். அதற்கு மந்திரி அவர்களை ஏற்கனவே சமாதானம் சொன்னார்கள். “இம்மாதிரி நாம் அதிகமான பணத்தை ஒரே தொழிலில் போட்டு நடத்துவதைக்காட்டிலும் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துவதில் ஓரளவு முதலீடு செய்வதன் மூலமாக பல தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு இடம் இருக்கும்” என்று சொன்னார்கள். அவர் சொல்லிய காரணம் சரியாக இருந்தபோதிலுங்கூட, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிலைவிட திறமையான நிர்வாகப் போக்கு நமக்கு ஏற்படவேண்டுமென்று நினைத்தோமானால் அம்மாதிரி முக்கியமான தொழில்களில் நம் கையில் ஒன்றிரண்டாவது இருந்துவந்தால் நடைமுறையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

அத்துடன் இம்மாதிரி தனியார் வர முடியாத, முதலீடுகள் செய்ய முடியாத பல பகுதிகள் நம் பிரதேசத்தில் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் பல இருக்கின்றன. பாக்கவார்டு ஏரியாஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அம்மாதிரி இடங்களில் எல்லாம் சர்க்கார் கணிசமான பெரிய தொழில் நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். சென்னை சர்க்கார் பப்ளிக் செக்டாரிலே எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பங்கு மிகவும் குறைவு. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணை—ஒரே இடத்தில் முக்கியமான பெரிய தொழில்கள், சிறிய தொழில்களை எல்லாவற்றைப் பொறுத்த மட்டில் பார்த்தேன். இந்த ரிப்போர்ட்டைப் பூராவாகப் படித்துப் பார்த்தேன். தொழில் வளர்ந்திருக்கும் பிரதேசங்களிலே இந்தத் தொழில்கள் அதிகமாகப் போய் இருக்கும் நிலைமையும், தொழில் வளர்ச்சியில்லாத பிரதேசங்கள் எப்போதும் இருக்கும் நிலைமையிலேயே இருக்கக்கூடிய நிலைமை

[Sri K. Ramachandran] [20th March 1959]

தான் இந்த ரிபோர்ட்டிலிருந்து தெரிகிறது. மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் சென்னை, கோயமுத்தூர், மதுரை, திருச்சி இம்மாதிரி பெரிய நகரங்களையொட்டித்தான் பெரிய தொழில்களானாலும் சரி, சிறிய தொழில்களானாலும் சரி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு விவரம் நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. மந்திரி அவர்கள் ஜில்லாவாரியாகப் பெயர்களைப் படித்தார்கள். நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையைப் பார்த்துத் தான் அப்படிக் கொடுத்தார் என்று நினைக்கிறேன். தொகை அவ்வளவு இருந்தாலுங்கூட, ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஒதுக்கியிருந்தாலும்கூட, தொழில் பரவலாக அமையவில்லை. டி-ஸென்ட்ரலேஷனின் ஏற்படவில்லை. “கான்ஸென்ட்ரேஷன்” தான் “ரூல் ஆப் தி டே” யாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இதை நான் பல விவரங்களில் சொல்லமுடியும். டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ் கோயமுத்தூர் பகுதியிலே அதிகமாக இருக்கின்றன, சென்னையில் இருக்கிறது, மதுரையில் இருக்கிறது, இராமநாதபுரம் பகுதியில் இருக்கிறது என்று சொன்னாலுங்கூட, அவை ஒரிரண்டு தாலுகாவிலே குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாக்களில் 31 ஜின்னாங் பாக்டரிகளும், இரண்டு மூன்று ஜின்னாங் பாக்டரிகளும் இருந்தால், அந்த இரண்டு தாலுகாக்கள் போக பாக்கி எழு தாலுகாக்களில் என்ன இருக்கின்றனவென்றால் ஒன்றும்இல்லை. சின்ன தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டால்கூட, ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் என்ற முறையிலே இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதைப் பார்த்தாலும், சென்னை மதுரை, விருதுநகர், ஈரோடு, திருச்சி, தஞ்சாவூர் என்று அந்தப் பெரிய ஊர்களிலேதான் இதுவும் அமைந்திருக்கிறது. ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் நடக்கக்கூடிய இடத்தைப் பார்த்தால், பெரிய ஊர்கள், தொழில் வளர்ச்சியுள்ள இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோம். விருது நகரில் ஒரு தொழில் பண்ணை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ராஜபாளையத்தில் இன்ஜினிரிங் ஓர்க்ஷாப் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஏற்படுத்தியிருக்கும் சிமென்ட் பாக்டரி ராஜபாளையத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி ஹாண்டிக்ராப்ட்ஸ், கைத்தொழில் என்ற முறையிலே பார்த்தால் அதிலே கூட ராஜபாளையத்திற்கு இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி பார்த்தால் குவியலாக ஒரே இடத்தில் தொழில் துறை வளர்ப்பதாக உள்ள பகுதிகளில் தொழில்களை ஏற்படுத்திவிட்டு மற்றப் பிரதேசங்களில் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யாமல் இருந்தால் “ஸ்ட்ரெயின் ஆன் அக்கிரகல்சர்” என்றுமே தீர்ப்போவதில்லை; குவிந்துகொண்டே இருக்கும். ஒரு பகுதி மக்களுக்குத்தான் என்ற கொள்கையை மாற்றி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நிலைமையில் தொழில்களைப் பரவலாக, கிராமாந்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொழில்களை நடத்தலாம். அப்பொழுது லேபர் சரியாக கிடைக்கும். சிக்கனமாகக்கூட அமையலாம். இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். முக்கியமாக பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் நல்ல தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கக் கொள்கை வரவேண்டும். அந்தக் கொள்கை இப்பொழுது இல்லை. அந்தக் கொள்கை ஏற்படவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மினரல் வெல்த் நாட்டுக்கு மிக முக்கியமானது. இதைப் பொறுத்துத் தான் நம்முடைய நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி இருக்கிறது. ஜியாலாஜிகல் சர்வே செய்து பார்த்ததில் இரும்புக் கனிப் பொருள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் எண்ணெய் ஊற்றுக்கள் இருப்பதாக சமீபத்தில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருந்தது. இதை யெல்லாம் ஜியாலாஜிகல் சர்வே இந்திய சர்க்கார் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு தென்படுகிறது. இருந்தபோதிலும்கூட, ஸ்டேட் லெவலிலே ஏதாவது சர்வே ஏற்படுத்தி நல்ல முறையிலே....

20th March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னை ராஜ்யத்திலே தனியாக ஸ்டேட் ஜியாலாஜிகல் சர்வே நாம்தான் வைத்திருக்கிறோம்.

SRI K. RAMACHANDRAN : அந்த சர்வே மூலமாகக் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய அந்த மினரல் வெல்தைக் கொண்டு சரியான முறையிலே ஆராய்ச்சி செய்து தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். Iron ore நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்குமானால், அவற்றையும் நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இதைப் போலவே ஜிப்சம் அண்டு லேம்ஸ்டோன் எங்கள் தாலுகாவில் இருக்கிறது. முதுகுளத்தூர் தாலுகாவிலும் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை உபயோகப்படுத்திக்கூட சிமென்டு பாக்டரியும் மற்ற தொழில்களும் துவக்குவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், இந்தப் பின் தங்கிய பிரதேசங்களில் இம்மாதிரி நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும்போது அதை எடுத்துக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாகாணத்தில் இண்டஸ்ட்ரிஸ்களைப் பொறுத்த மட்டில் 10 எவ்வளவோ தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாய் முடைதல், a.m. பேபர் செய்தல், கயிறு தொழில் போன்ற பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ரொம்பவும் போற்றக்கூடியதுதான். நமது மாகாணத்தில் சிறிய தொழில்கள் முதற்கொண்டு பெரிய தொழில்கள் வரையில் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறையில் கதர் திட்டத்திற்கு என்று ரிபேட் கொடுப்பதில் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. கதர்த் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு அளவிற்கு நமது மாகாணத்தில் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். அது ஒரு நல்ல தொழில் என்பதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. அதைப்போலவே மற்ற தொழில்களுக்கும் ஊக்கம் காட்ட வேண்டும். நமது ராஜ்யத்தில் சில தொழில்கள் மக்களுடைய பழக்க வழக்கத்தில் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட மக்களை இதர தொழில்களில் ஈடுபடுத்துவது என்பது சரியல்ல. அவர்கள் எதில் பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அதிலேயே அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் திட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறித் துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்கும் விஷயமாக பல தகராறுகள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக ரிபேட் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் பல சொசைட்டிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யாரோ ஒருவர் தவறு செய்ததற்காக மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. ஒருவர் தப்பு செய்ததற்காக எல்லாரும் கஷ்டப் பட்டகூடிய நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. இந்த மாகாணத்தில் முக்கால் வாசி சொசைட்டிகளுக்கு ரிபேட் arrears இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இதை உடனடியாகக் கவனிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தற்சமயம் கைத்தறித் தொழிலில் அதிகப்படியானவர்கள் ஈடு கொண்டு வருகிறார்கள். அதிகப்படியான பேர்களும் ஆரம்பித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். பரமக்குடியில் ஐந்தாறு சொசைட்டிகளில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் சரக்கு மிஞ்சிக் கிடக்கிறது. அந்தச் சரக்குகளை சர்க்கார் வாங்கி விற்பதற்குத் தீர்மானம் செய்தார்கள். அப்படித் தீர்மானிக்கப்பட்டும் அந்தச் சரக்குகளை வாங்க இன்னும் முன்வரவில்லை. லாபத்தைக் கருதாமலும் அந்தச் சரக்கை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி அங்குள்ள அக்யுமுலேஷனைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் உள்ளவர்களுக்கு சரியான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு பணம் கொடுக்கும்போது இப்படிப் பிரதிநிதிகளை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[Sri K. Ramachandran] [20th March 1959]

என்று ஒரு கண்டிஷன் போடவேண்டும். எங்கே சொசைட்டிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயல்லாம்தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அந்தந்த பிரதேசங்களில் அந்த அந்த பிராந்தியங்களில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிலர் அதில் பிரதிநிதிகளாக வரக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். தேங்கிக் கிடக்கிற இடங்களிலுள்ள சரக்கை சர்க்காரே வாங்கி விற்க முற்பட வேண்டும். அப்படி விற்பதற்கு வேண்டிய மார்க்கெட்டிங் ஆபீசர்களையாவது நியமித்து அவைகளை விற்ப தற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேட்டிவ் போர்டில் நெசவாளிகளைக் கொண்டு வருகிற ஒரு திட்டத்தைச் சர்க்கார் வைத்திருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் ஐந்து லட்சம் தறிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அவற்றில் ஐம்பது சத விதிகம் அதாவது லட்சத்தி இருபதாயிரம் தறிகள்தான் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் வந்திருக்கிறது. இது திருத்தத்திற்கு உட்பட்டது. அதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்கலாம். இன்னும் அதிகப்படியாக கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். இருந்தாலும் அதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எனக்குத் தெரியும் ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்னதாக ஐந்து சொசைட்டிகளை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னால் மனுக் கொடுத்தார்கள். ஷேர் காபிடல், மெம்பர்களை யெல்லாம் சேர்த்துவிட்டு மனுக்கொடுத்தார்கள். அவைகள் இன்னும் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கம் பொறுத்தவரையில் அதிகப்படியாக நெசவாளிகளைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நினைத்தால் அதில் பல கஷ்டங்கள் நிகழ்கின்றன. நிர்வாக நடைமுறையில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. காலதாமதம் கூட ஆகிறது. இப்பொழுது நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர வேண்டும் என்று ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பெரிய இயக்கம் அவர்களிடத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வேண்டிய பொறுப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் நிச்சயமாக கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேருவதற்கு நிச்சயமாக வருவார்கள். அதனால் அவர்கள் சேருவதற்குக் காலதாமதம் ஏற்படாத வகையிலும் நிர்வாகத்தில் சிரமம் இல்லாத வகையில் அவைகளை ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மாகாண ரீதியில் பார்க்கப் போனால் நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு இந்த வீடுகள் போதா என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் அதிகப்படியாகக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்போவதெல்லாம் கிட்டத்தட்ட ஆயிரத்தி சொச்சம் வீடுகள் என்று நினைக்கிறேன். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன்: 1,600 வீடுகள்) ஆயிரத்து அறுநூறு வீடுகள் என்று நினைக்கிறேன். இது மிகவும் குறைவு. நெசவாளர்களுடைய ஜனத்தொகை அளவுக்கு இத்தனை வீடுகள் மிகவும் குறைவு. மற்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கக்கூடிய அளவில்கூட நெசவாளர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுப்ப தாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே வீடுகள் கட்டுவதை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக சர்க்காருடைய கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய தொழில்களைப் பள்ளிக் செக்டாரே ஓரளவு எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதில் பாதி ப்ரைவேட் செக்டாருக்கு வந்து விடும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் அதில் ஊக்கம் கொடுக்கும் அளவில் வேண்டுமானால் அப்படி எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ப்ரைவேட் செக்டாரில் அதிகப்படியான தொழில்களை நடத்துவதற்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். அதில் சர்க்காருடைய ஊக்கமும் இருக்க வேண்டும்.

20th March 1959] [Sri K. Ramachandran]

ஏற்கெனவே நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் கூட அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார். ஒரு தொழிலில் கான்சென்ட்ரேஷன் இருக்கக்கூடாது என்றும் அது பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். அதையே நானும் வற்புறுத்துகிறேன். நேருஜி சொல்வதுபோல் டிசென்ட்ரலைசேஷன் இருக்கவேண்டும், கான்சென்ட்ரேஷன் இருக்கக்கூடாது, எந்தத் தொழிலிலும் எந்த முறையிலும் பரவலாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக் டெக்னிகல் எடுகேஷன். இப்பொழுது இது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். பாலி டெக்னிக் பள்ளிகளில் சாதாரணமாக அங்கே போகிற மாணவர்களில் 50 சத விதிக் மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதாக இல்லை. அதனால் அதை ஓரளவு அதிகப்படுத்த வேண்டும். தொழில் துறையில் மாணவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இவைகளில் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இனிமேல் பேசுகிற அங்கத்தினர்கள் பத்து நிமிஷங்கள்தான் பேசவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் 12-45 மணிக்குப் பதில் சொல்ல ஆரம்பிப்பார்கள். அதற்கு முன்னதாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. கே. அன்பழகன் அவர்கள் 12-30 மணிக்குப் பேச ஆரம்பிப்பார். இப்பொழுது ஸ்ரீ ஏ. மாரியப்பன் பேசுவார்.

SRI A. MARIAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மானிய கோரிக்கையானது கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய சர்க்கார் ரிபேட் பொறுத்தவரையில் சுமார் 92 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது மாகாண சர்க்கார் சுமார் 125½ லட்சம் ரூபாய் வரையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கொடுக்க வந்ததைக் கண்டு பாராட்டுகிறேன். இப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது போதாது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ரிபேட்டைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாகாணத்தில் மே மாதம் வரைக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் ஒன்பது மாதங்களுக்குப் ப்ரை மரி சொசைட்டிகளுக்கும் இன்னும் ரிபேட் போய்ச் சேரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் பல சங்கங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரிபேட் கொடுப்பதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வர விஷலை என்பதற்காக இங்கே கொடுப்பதை நிறுத்தி வைக்கக்கூடாது. கூட்டுறவு சங்கங்களை நடத்துகிறவர்கள் ஏதோ சில இடங்களில் ரிபேட்டில் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக ரிபேட் கொடுப்பதை தாமதப்படுத்தக் கூடாது. தவறு செய்யும் சங்கத்தின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதை வரவேற்கிறேன். அதனால் இதைக் கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் சில சங்கங்களுக்கு தன் மூலதன அளவுக்கு ரிபேட் வரவேண்டிய தர்க் இருக்கிறது. புதிய சங்கங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதனுடைய மூலதனத்திற்கு நான்கு மடங்குக்கு அதிகப்படியாகக்கூட ரிபேட் வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே ரிபேட்டுக்களை உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும்வரை காத்துக்கொண்டிருக்காமல் உடனடியாகக் குறைந்தது 50 லட்சம் ரூபாயாவது அட்வான்ஸாகக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Mariappan] [20th March 1959]

பொதுவாக 125 லட்சம் ரூபாய் மாகாணத்தில் ஒதுக்கியது போதாது. சுமார் இரண்டு கோடி அல்லது இரண்டரைக் கோடியாவது ஒதுக்கினால் இதைச் சமாளிக்கலாம். சென்ற வருஷம் ஒதுக்கியதை நடைமுறைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் இரண்டரை கோடியாக உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் நெசவாளர்களைச் சேர்க்கும் விஷயத்தில் இந்த வருஷம் 12,500 புதிய நெசவாளர்களைச் சேர்ப்பதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி 12,500 நெசவாளர்களை மட்டும் சேர்ப்பது போதாது. இன்னும் அதிகமாகச் சேர்க்க முன்வர வேண்டும். இப்பொழுது அதிகப்படியாக நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் சேருவதற்கு அந்த வருகிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூலதனம் கொடுக்கும் வகையில் சர்க்கார் நல்ல முறையில் ரிசர்வ் பாங்கு மூலமாகவும், ஸ்டேட் பாங்கு மூலமாகவும், கொடுத்து வருகிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ப்ரைமரி சங்கங்களுக்கு எவ்வளவோ உதவி செய்து வருகிறார்கள். சில ஜில்லாக்களில் அங்கங்கே இருக்கக் கூடிய சென்டிரல் பாங்கு போதிய அளவு பணம் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. அந்த அளவுக்கு இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் தாராளமாக மூலதனம் கடன் கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அந்த அளவில் அந்த டிபார்ட்மெண்டில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரைக்கும் நம்முடைய மாகாணத்தில் பேட்டு பொட்டி போன்ற நவீன உப கருவிகள் போதிய அளவு ஒதுக்கவில்லை. இப்பொழுது இரண்டு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதவே போதாது என்று நினைக்கிறேன். இதற்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகவே ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நெசவாளர்கள் காலனியைப் பொறுத்தவரையில், சுமார் 13 காலனிகள் இந்த மாகாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1,368 வீடுகள் கட்டுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணம் பொறுத்தவரையில் கைத்தறியை நம்பி வாழக்கூடியவர்களுக்கு—அவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்—1,600 வீடுகள் கட்டியிருப்பது போதாது. நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகப்படியான தொகை வாங்கி வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரிபேட்டைப் பொறுத்தவரையில் கதருக்கு அகில இந்திய ரீதியில் கொடுக்கப்படுகிறது. மாகாணத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் நிதியிலிருந்து கைத்தறிக்கு ரிபேட் தரப்படுகிறது. கதருக்கு மத்திய சர்க்கார் நிதியிலிருந்து ரிபேட் தரப்படுவதைப்போல் கைத்தறி ஜவுளிகளுக்கும் கொடுக்கப்படும் ரிபேட் தொகை மத்திய சர்க்கார் நிதியிலிருந்து கொடுக்க முன்வர வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் கொடுக்க மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு வாங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகப் பட்டு நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு 500 ரூபாய் மூலதனக் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அது போதாது. ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று பல நாட்களாக முறையீடு செய்து வருகிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Mariappan] 20th March 1959]

நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்று நூற்பு ஆலைகளை ஏற்படுத்தத் திட்டம் இடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் ஒன்று வேலை செய்து வருகிறது. மற்ற இரண்டையும் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு நூற்பு ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலத்தில் ஒரு நூற்பு ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பல நாட்களாகக் கோரி வருகிறோம். இந்தியாவிலேயே நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள சேலம் ஜில்லாவில்தான் அதிகமாகக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு நூற்பு ஆலையை ஏற்படுத்த சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, வீடுகளை ரிப்பேர் செய்து கொடுக்கக்கூடிய திட்டம் அகில இந்திய ரீதியில் அவ்வளவு நல்ல முறையில் வரவேற்கப்படவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் வீடு கட்டிக் கொடுப்பது எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியம் ரிப்பேர் செய்யக்கூடிய திட்டமும். இதில் அதிக சிரமம் இருந்தாலும், இலாகாவைப் பொறுத்தவரை, உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தவரை அதிகத் தொந்தரவு இருந்தாலும் இது நல்ல திட்டம் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவின் காரியதரிசி கெய்வார் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பார்வையிட்டிருக்கிறார். டைரக்டர் ஆப் ஹாண்ட்லாம்ஸ் பார்வையிட்டிருக்கிறார். ரிப்பேர் ஸ்கீமைப் பொறுத்தவரை நல்ல திட்டம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அகில இந்திய ரீதியில் இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்திவிட முயற்சி செய்கிறார்கள். அதை நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் வலியுறுத்தி அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 500 ரூபாயாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று அகில இந்திய ரீதியில் முயற்சி செய்யப்படுகிறது. 1,500 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக நெசவாளர்கள் காலனிக்கு இனாமாக இதுவரை உத்தியோகஸ்தர்கள் டியூட்டி ரிஜிஸ்டராரும், பி.டபிள்யூ.டி. சூபர்வைசரும் கொடுத்து வந்தார்கள். பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதியிலிருந்து ப்ரைமரி சங்கம் இரண்டு மடங்கும், சர்க்கார் ஒரு மடங்கும் இவைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் செய்திருக்கிறார்கள். சங்கங்கள் இவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. ஆகவே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் 6 மாத காலத்திற்கு இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிற காஸ்டிக் சோடா, ப்ளீச்சிங் பவுடர் ஆகியவைகளைத் தாராளமாக இறக்குமதி செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டும். ஏனைய அவசியமான பொருள்களையும் இறக்குமதி செய்யவேண்டும். குறிப்பாகச் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான காஸ்டிக் சோடா, ப்ளீச்சிங் பவுடர், ராடின புளூ சோடா ஆகியவைகள் கிடைப்பதில்லை. இவர்கள் அவைகளின் விலையைப்போல் மூன்று நாளுக்கு மடங்கு அதிகப் பணத்தைக் கொடுத்து அந்தப் பொருள்களை வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஏழைத் தொழிலாளர்கள். அதிகமாகப் பணம் கொடுத்து வாங்கினால் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பாடி ஆகாது. உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய தொழிலுக்குத் தேவையான உப பொருள்களும் உயர்ந்துகொண்டிருப்பதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுவிடும்.

சேலம் நகரிலும், சுற்றுப்புறங்களிலும் செங்கல் சூனிகள் ஆரம்பிக்கப் பட வேண்டுமென்று பல நாட்களாகக் கூறி வருகிறோம். அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த நிபுணர்கள் அதை ஆரம்பிக்க முடியாதென்றும், அதற்கான வசதி அங்கு இல்லையென்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அங்கு நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாக செங்கல்

[Sri A. Mariappan] [20th March 1959]

தொழில் நடந்துவருகிறது. ஹரிஜனங்கள் அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களின் நலனுக்காக சேலம் நகரிலோ அல்லது அருகில் உள்ள இடங்களிலோ செங்கல் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலத்தில் ஆரம்பிக்கப்போகும் அலுமினியத் தொழிற்சாலை, இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆகியவைகளைச் சர்க்காரே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று கதர் சில்குக்கு நிறைய டிமான்ட் இருக்கிறது. சேலம் நகரில் பட்டு நெசவு செய்யக்கூடியவர்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கிறார்கள். இந்தக் கதர்ப் பட்டு நெசவை சேலம் ஜில்லாவில் அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதிகமான அளவுக்கு டிமான்ட் இருக்கக்கூடிய, மக்கள் அதிகமாக விரும்பி வாங்கக் கூடிய கதர் சில்கை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதியைச் செய்து கொடுப்பதன் மூலமாக சேலத்தில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவைப்பற்றி மிகுந்த சிரமம் எடுத்து, தொழிலாளர்களுக்குப் பல நன்மைகள் ஏற்படுவதற்கு உதவி செய்திருக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்களையும், உத்தியோகஸ்தர்களையும், இலாகாவையும் பாராட்டி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri K. PONNIAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சின்கோனாவும், இண்டஸ்ட்ரீசும் என்ற தலைப்பின் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து—குறிப்பாகச் சின்கோனாவைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

வால்பாறையில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான சின்கோனா தோட்டம் ஏறக்குறைய, 4,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. கடந்த இரண்டாவது உலகமகாயுத்தத்தின்போது இந்தச் சின்கோனா மிகவும் உன்னதமான ஸ்தானத்தில் இருந்தது. நம்முடைய சைனியங்களுக்கும், மலேரியா போன்ற நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கும் இது மிகப் பெரிய அமிர்தமாக இருந்தது. இந்தக் கொய்னாவுக்கு மார்க்கட் இல்லாததாலும், அப்படிப்பட்ட மருந்துகள் பல மார்க்கட்டுக்கு வந்ததாலும், சர்க்காருடைய மலேரியா தடுப்பு நடவடிக்கைகளினாலும் இதற்கு இன்று அவ்வளவு முக்கியத்துவம் இல்லை. கொய்னாவுக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் இப்பொழுது இல்லையென்பதை சர்க்கார் உணர்ந்து, அந்தத் தோட்டத்தில் வாசனை திரவியங்கள் உள்ள “ட்ரகல்” களைப் பயிரிட ஆரம்பித்தார்கள். அவைகளுக்கு அந்நிய நாட்டார் கூட பெரும் அளவில் ஆர்டர் கொடுக்கிறார்கள். மிகவும் நல்ல ஸ்திதியில் உற்பத்தியாகிறது. ஏறக்குறைய 30 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு “குவினைஸ்” பாக்கியும், தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியும் அந்தப் பிராந்தியத்தில் கட்டி இருக்கிறார்கள். அங்கு வாழும் தொழிலாளர்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வால்பாறையில் உள்ள சின்கோனா தோட்டத்திற்கும், தேயிலைத் தோட்டத்திற்கும் இடையில் உள்ள தூரம் ஒரு பர்லாங். தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் ஆண்கள் ரூபாய் 1-12-6-வும், பெண்கள் ரூபாய் 1-5-0-வும் கூலி வாங்குகிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டத்திலிருந்து ஒரு பர்லாங்கு தூரத்திலுள்ள சின்கோனா தோட்டத்தில் வேலை பார்க்கிற ஆண்கள் ரூபாய் 1-9-0-வும், பெண்கள் ரூபாய் 1-2-6-வும் கூலி வாங்குகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வருஷா வருஷம் போனஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. சின்கோனா தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குப் போனஸ் கொடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. கூலியையாவது ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ப்ரீப்பயூனல் கொடுத்த உடன்பாடு பிரகாரம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2] [Sri K. Ponnian] [20th March 1959]

தேயிலைத் தோட்டத்தில் கடந்த நவம்பர் மாதத்தில் இருந்து மேஸ்திரி ஒழித்துக்கட்டி விட்டார்கள். அவர்களுக்கு சர்வீஸ் பணமும், நஷ்டக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பின்னால் அவர்களை சூப்பர்வைசர்களாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சின்கோனா தோட்டத்திலிருந்து அந்த மாதிரி நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு சர்வீஸ் பணமும் கொடுப்பதில்லை, நஷ்ட ஈடும் கொடுப்பதில்லை. மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கண்டிப்பும் கிடையாது. இதையும் சர்க்கார் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடந்த மே மாதத்தில் ஊட்டியில் கூடின சின்கோனா மகாநாட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு கம்பனியும், ப்ராவிடண்டு பண்டு அமுலும், போக்கு வரத்துக்கான வழிச் செலவும் கொடுப்பதாக சர்க்கார் உறுதி அளித்தார்கள். கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கூட திருவாளர் வைத்தியநாதன் அவர்கள் சின்கோனா எஸ்டேட்டுக்கு விஜயம் செய்தபோது தொழிலாளர்களுக்கு வருஷத்திற்கு இரண்டு கம்பனியும், ப்ராவிடண்டு பண்டும், வழிச் செலவுத் தொகையும் அளிப்பதற்கு கவனம் செலுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். எனக்கும் ஒரு கடிதம் வந்தது. இருந்தும் இதுகாறும் ஒன்றும் காரிய அளவில் செய்யப்படவில்லை. 1958-ம் வருஷத்திற்கே இரண்டு கம்பனிகள் கொடுத்தாக வேண்டும். இந்த வருஷம் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. ஆகவே, 1958-ம் வருஷத்திற்காக இரண்டு கம்பனியும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த வருஷத்திற்கும் கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வொர்க்ஸ்மென் காம்பன்ஸேஷன் அங்கே கொடுக்கப் படுவதில்லை. விபத்துக்கள் ஏற்பட்டுவிட்டால், அவர்கள் காஷுவல் லீவ், ஏர்ண்டு லீவ் எடுத்துக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதும், நோய் தீராமல் அதை விட்டு விட்டுக்குச் சென்று சும்மா இருப்பதாகவும் தான் இருக்கிறது. அங்கே காம்பன்ஸேஷன் ஆக்ட் அமுலில் இல்லை. ஆனால் இந்தத் தோட்டத்திற்கு ஒரு பர்லாங் தள்ளி இருக்கிற தேயிலைத் தோட்டத்தில் வொர்க்ஸ்மென் காம்பன்ஸேஷன் ஆக்ட் அமுலில் இருக்கிறது. இங்கும் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனா தோட்டத் தொழில் மலைப் பிரதேசத்தில் நடக்கிறது. தொழிலாளர்கள் காலை 8 மணிக்குப் போனால் மாலை 6 மணிக்கு வீடு திரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு ரெக்ரியேஷனுக்காக—பொழுது போக்குக் காக—ரீடிங் ரூமோ, விளையாட்டு மைதான வசதியோ ஒன்றும் கிடையாது. காலை முதல் உழைப்பது, இரவில் தூங்குவது, திரும்ப காலை மீண்டும் உழைக்கப் போவது இப்படியான மனித உணர்ச்சிக்கு மாறாக அடிமை உணர்ச்சி ஏற்பட வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை அங்கு வசிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊழியன் என்ற ஹோதாவில் சொல்லித் தரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குப் பொழுது போக்கு சாதனங்கள் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. (SRIMATHI.) SATHIYAVANIMUTHU : சட்ட மன்றத்தலைவர் அவர்களே, தோழர் திரு ராமச்சந்திரன் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்போது—நம் ராஜ்யத்தில் தொழில் துறை எவ்வாறு பெருகி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறும்போது ஐந்து ஆயிரம் தொழிற்சாலைகள் இருக்கிறன என்றும், அவைகளில் 800 தொழிற்சாலைகளில் 29 தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன வென்றும், இந்த 29 தொழில்களுக்கு 1957-ல் 86.97 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி செலவு செய்தார்கள் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது ஒன்பது தொழில்களுக்கு இவ்வளவுதான் தென்னகத்தில் மூல அளவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது—அதுவும் தனியார் துறையில் இருப்பதையும் சேர்த்து என்பதை நினைக்கும்போது வேதனைப்படுகிறேன். வடக்கில் 1:1-க்கு

[Dr. (Srimathi) Sathyavanimuthu] [20th March 1959]

தொழில்களுக்கு ஆகும் செலவு இங்கு முப்பது தொழில்களுக்கு ஆகி, தென்று புள்ளி விவரம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இன்னும் இப்போது ச நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மாவட்ட வாரியாக எடுத்துச் செலக் கூடிய புள்ளி விவரத்திலும் கூட ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் 50 லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாகச் சொன்னார்களே ஒழிய, எந்தத் தொழிலுக்கும் கோடிக்கணக்கில் ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை. வடக்கிலே கனரகத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துகிறார்கள். பல கோடிக்கணக்கில் ஒதுக்கி தொழிற்சாலைகளை அங்கு ஆரம்பித்துக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக பல லட்சம் பேர்களுக்குமேல் வேலை பெறுவதற்கும் வாய்ப்பு அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. பலப்பல பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் நிலைமை உண்டாகிறது. அதன் காரணமாக அந்நாடு வளம் பெருகி முன்னேறும் வாய்ப்பு பெருகி இருக்கிறது. ஆனால் தென்னகத்தில் இன்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னாலும் கூட சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து—பூர்த்தியாகாமல் இருக்கிற நெய்வேலியைப் பற்றியும், உரிமை எதுவுமே இல்லாமல் இருக்கிற பெரம்பூர் கோச் பாக்கிரியைப் பற்றியும் மட்டும் தான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. லாபம் தருகிற—கோடிக்கணக்கில் முதலீடு செய்து, பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிற வேறு தொழிற்சாலை எதையும் விரல் விட்டுக் கூடச் சொல்ல முடியவில்லை.

உதாரணமாகச் சொல்லப் போனால் வடக்கில் உர உற்பத்தி செய்கிற சிந்திரி தொழிற்சாலையானது 9 கோடி ரூபாய் முதலிடப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகிறது. ஆனால் தென்னகத்திலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இங்கு தேவைப்படுகிற உரத்தை இங்கேயே உற்பத்தி செய்துகொள்ள உர உற்பத்திச் சாலையை இங்கே ஏற்படுத்தக் கூடாதா? அப்படி ஒன்று ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியாகும். அதுவும் கோடிக்கணக்கில் முதலீடு செய்து ஆரம்பித்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலையும் கிடைக்கும்.

அதே போன்று சென்னையில் இருக்கின்ற பெரம்பூர் கோச் பாக்கிரியை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கே ரயில் பெட்டிகளை மட்டும் தான் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் வடக்கே இருக்கிற சித்தரஞ்சன் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டால் கோடிக்கணக்கில் முதலீடு செய்யப்பட்டு அங்கே ரயில் என்ஜின்களை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

அதே போன்ற—இந்துஸ்தான் ஆண்டி. பயாடிக்—பென்சிலின் தொழிற்சாலைக்காக இரண்டு கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் நாஷனல் இன்ஸ்ட்ருமெண்டு இன்ஸ்டிடியூட்டுக்காக ஒண்ணே முக்கால் கோடி, உத்திரப் பிரதேசம் நீபா பேப்பர் தொழிற்சாலைக்காக இரண்டு கோடி, சிர்சில்க்—பட்டுத் தொழிற்சாலைக்காக இரண்டு கோடி என்று கோடிக்கணக்கில் செலவிடப்படுகிறது. பிலாய், ரூர்கேலா போன்ற உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் என்று பலவேறு தொழிற்சாலைகளை கோடிக்கணக்கில் நிறுவி இருக்கிறார்கள் வட நாட்டில்.

ஆனால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய 1959-60-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே கிண்டி தொழில் பண்ணையைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது சர்க்கார் இப்பண்ணைக்காக முதலீடு செய்திருக்கும் தொகை 70 லட்சம் ரூபாய் என்றும், இப்பண்ணையினால் 1,500 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் குறிப்பிடுகையில் “வருடம் ஒன்றுக்கும் ரூ. 148 லட்சம் அளவிற்கு பல பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இங்கு தற்போது உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கும் பொருள்களில் பல இப்போது வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுபவை. ஆகவே இதன் மூலம் அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடியை ஓரளவு தீர்ப்பதற்கும் வழி ஏற்படுகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அப்படி லட்சக்கணக்கான மதிப்புடைய பொருள்கள்

21st March 1959]

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the allotment of Rs. 2,00,58,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,00,58,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. on Monday, the 23rd March 1959.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

B.—Reports and Notifications.

43. Short report on the achievements and various activities of Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department for the half-year from 1st April to 30th September 1958.

44. Report and Proceedings of the Select Committee on the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959).

45. A review on the National Transport in the Madras State, 1958-59.

[21st March 1959]

• APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 930 asked by Sri S. M. Annamalai (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st March 1959, page 203 supra.]

In order to improve the milk supply in the Madras City the following steps were taken:—

(i) State loan to the extent of Rs. 2 lakhs was issued to enable the members of the affiliated societies of the Madras Co-operative Milk Supply Union to purchase milch animals and to replace their dry stock.

(ii) Credit accommodation to the extent of Rs. 4 lakhs was obtained from the Reserve Bank of India in favour of the Madras District Co-operative Central Bank for financing the Madras Milk Supply Union for the purchase of milch animals by members of the Feeder Societies.

(iii) Periodical line meetings were held in order to discuss the problem of increasing the milk production with the Feeder Societies.

(iv) The daily average production of milk in 1958 was 7,557 Madras measures as against 7,514 Madras measures in 1957. Steps are being taken to induce the members to purchase high breed animals by advancing loans to the extent of Rs. 1,000 for each member in order to increase the milk production.

2. In order to improve the milk production capacity of the Union still further, it is proposed to open two new routes on which more feeder milk supply societies would be formed and more milk tapped. In order to enable the Union to collect the milk from these new routes, sanction has been accorded to the purchase of two milk vans at a cost of Rs. 56,000 during 1958-59 under the Second Five-Year Plan.

3. Side by side with increased production, steps are being taken to build up the distribution side on efficient lines. During 1958-59, the Government have sanctioned a sum of Rs. 9,000 for the purchase of 100 more aluminium alloy cans of the right type for handling the milk and distributing it on hygienic lines. To augment the milk supply in the City, the Government Milk Factory is producing toned milk for sale to the public.

4. With a view to reorganizing the milk supply position in the City, a Milk Colony at Madhavaram has been proposed to be established under the Second Five-Year Plan. It is proposed to evacuate and accommodate 4,000 cattle in the Colony and also collect milk from rural areas for distribution in the City after processing. The construction of buildings for the first unit of 500 cattle is in progress. The New Zealand Government have offered aid to the tune of roughly Rs. 29 lakhs for the Dairy part of the Scheme. The Government have recently sanctioned the construction of buildings for accommodating three additional units of 500 animals each total cost of Rs. 33.50 lakhs.

20th March 1959] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

என்ன என்ன அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்று அவரும் சொல்ல வில்லை. தொழில் உமைச்சரும் சொல்லவில்லை அதைப்பற்றி மற்றவர்க ளுக்கும் தெரியாது. எனவே தனிப்பட்டவர்கள் மூலம் நடத்தப்படுகிற தொழிற்சாலைகள் பற்றிய விவரம் தான் தொழில் அமைச்சர் கொடுத்திருக்கிற சுற்று அறிக்கையில் இருந்து தெரிகிறதே தவிர சர்க்கார் மூலம் எந்தப் பெரும் தொழில் நடத்தப்படுகிறது என்றோ, நடத்தப்பட்டுப் போகிறது என்றோ காணப்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லும்போது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தால் அதன் மூலம் பலருக்கு கோபம் உண்டாகிறது. அதிலிருந்து பல புகார்கள் வெளிவருகின்றன. இந்தப் புகார்களிலிருந்து நீக்கப்பட்டு யாராக இருந்தாலும் எப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாக இருந்தாலும் சின்னஞ்சிறு தொழில் நடத்துவதற்குக் கூட உரிமை தரப்பட வேண்டும்.

1-30
a.m.

அதே போன்று சின்னஞ்சிறு தொழில்களின் மூலம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள்கள் விலை போவதில்லை. விலைக்குப் போகாத பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதின் மூலம் லாபமும் இருக்காது. ஆகவே இத்தொழில் களின் மூலம் உற்பத்தியாகிற பொருள்கள் மக்கள் வாங்கக் கூடிய பொருள் களாக இருந்தால்தான் அதில் லாபம் காண முடியும். மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதின் மூலம் லாபமும் காண லாம். மேல் நாட்டாருக்கும் அப்பேர்ப்பட்ட பொருள்களை அனுப்பிவைக்க முடியும். மேல் நாட்டிலிருந்து இயந்திரங்களை வரவழைத்து உற்பத்தி ஆகக் கூடிய பொருள்களை இங்கே ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னால் ஏராளமான பணத்தை யந்திரங்களுக்காக மேல் நாட்டில் கொட்டிச் செல விடுவதோடு மாத்திரம் அல்ல, அந்த நாட்டினரால் அந்த இயந்திரங் களில் எவ்வளவு தரத்தில் உயர்ந்த பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படு கின்றனவோ அவ்வளவு தரம் உயர்ந்த பொருள்கள் நம்மால் செய்ய முடி யாது. அதுபோல் அதிகப்படியாகவும் நம்மால் செய்ய முடியாது, எனவே மேல் நாட்டிலிருந்து இயந்திரத்தைக் கொண்டு வருவதைவிட இந்நாட்டுத் தொழில்களுக்கே இங்கே அதிக ஊக்கம் தந்து, வேலை தர வேண்டும். அதனால்தான் நாம் இந்தக் கதர்த் திட்டத்தை எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கக் கூடிய முறையில் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல் லும்போது நான் சில யோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கதர்த் திட்டம் இன்று தேவையற்ற திட்டம் என்று கூட அல்ல. அதனால் நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து லாபத்தைப் பெற முடியாது. ஆனால் கைத்தறித்துணி மேல் நாட்டாரால் பெரும் அளவிற்கு விரும்பி வாங்கப்படு கிறது. கைத்தறி மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிற லுங்கிகள் மலையா முதல், அமெரிக்கா வரையில் அனுப்பப்படுகிறதன் காரணமாக நமக்கு வரு வாய் வருகிறது. ஆனால் நொண்டிப்பிள்ளையை வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பிள்ளைக்கு நல்ல போஷாக்குத் தர வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்களே ஒழிய ஓடியாடி வருகிற பிள்ளையை—வளர்ந்த பிறகு நம்மையும் பாது காக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிற பிள்ளையை நன்றாக வளர்க்க வேண்டு மென்கிற அடிப்படையில் கைத்தறிக்கு எந்த வித வசதியும் கொடுக்கப்பட வில்லை. (கனம் ஸ்ரீ ஆர் வெங்கட்ராமன்.—அதைவிட மில் துணி ஏற்று மதி செய்தால் அதிக லாபம் வரும். கைத்தறிக்குச் சலுகை கொடுப் பதைவிட மில் துணிக்குக் கொடுக்கலாமா?) மில் துணி என்று சொல் கிற போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப் பிட்டிருப்பதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[20th March 1959]

10-20 a.m. DR. (SRIMATHI) SATHYAVANIMUTHU : அதாவது 1957-ம் ஆண்டிலே 358 நூல் துணி மில்கள் இருப்பதாக கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையிலே 1958-ம் ஆண்டிலே புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட ஆலைகளைச் சேர்த்து 134 ஆலைகள் சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் இதில் 26 ஆலைகள் காம் பாவிலி ஆலைகள் என்று சொல்லப்பட்டதால் மீதி இருக்கின்ற 108 ஆலைகள் நூற்பு ஆலைகள் என்றும் நம்முடைய தமிழகத்திலே—நூலை நூற்றுக் கொண்டுதான் வருகிறோம்—என்ற புள்ளி விவரம் காட்டுகின்றன. இதிலே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரம் ஒன்றுக் கொண்டு முரணாக இருக்கின்றது. ஆகையால் அதைவிட கைத்தறிதான் மக்களுக்கு வேலை தருவது மட்டும் அல்லாமல் மேல் நாடுகளுக்கும் அக்கைத்தறித் துணியை அனுப்பித் தரவும் முடியும். இதனால் இங்கிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பும் பெருமை நமக்கு ஏற்படும்.

மேலும் பல மருந்து வகைகளை நாம் இங்கேயே உற்பத்தி செய்யலாம், பென்சிலீனையும் இங்கே உற்பத்தி செய்யலாம். இந்த மாநிலத்திலே கிடைக்கும் பாம்பு களாக்காய்கள் அமேரிக்காவிற்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அமேரிக்கர் அதிலிருந்து ரத்தக் கொதிப்புக்கு மருந்து தயாரிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதிரி இங்கு கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு நாம் பலவகை மருந்துகளைத் தயாரிக்கலாம். தவிர கோளா முதல் மந்திரி அவர்கள் ரஷ்யாவிற்குச் சென்றிருந்தபோது, நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற தென்னங் கயிறு, முந்திரிப் பருப்பு முதலிய பொருள்களை ரஷ்யர்கள் வாங்கும்படி ஒப்பந்தம் செய்து வந்ததாக நான் பத்திரிகையில் படித்தேன். அதுபோலவே நமது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அமேரிக்கா போன்ற வெளி நாடுகளுக்கு செல்லும் போது நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்கு மார்கட் தேடி வருமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவைகளை இங்கேயே தயாரிப்பதற்கு நமது அரசாங்கம் ஏன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? மீன், ஆட்டு இறைச்சி முதலியவற்றை பதம் செய்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பலாம். பழங்களைப் பதம் செய்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பலாம். இதில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அக்கரை காட்டவேண்டும்.

(The Speaker sounded the gong.)

DR. (SRIMATHI) SATHYAVANIMUTHU : One minute more, Sir.

MR. SPEAKER : No. The hon. Member Sri Viswanathan will speak now.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member can interrupt a speech only on a point of order. Point of personal explanation arises only when the speaker makes any reference to the hon. Member. How can the hon. Member now ask her a point of information? The hon. Minister will reply to the speech. Why should the hon. Member bother about it?

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Just a clarification.

MR. SPEAKER : No. The hon. Member Sri Viswanathan will speak now.

SRI K. R. VISWANATHAN : சனம் சேலவர் அவர்களே இந்தத் தொழில் மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில் நமது அரசாங்கம் தொழில் துறையில் மிகவும்

[20th March 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

சிறப்பாக பணியாற்றி இருக்கிறது. இதைக் குறித்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 1955-56-ல் ஒரு கார்ப்பரேஷனை ஏற்படுத்தி அந்த ஆண்டிலே 189 லட்ச ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. பிறகு அந்தத் தொகை 424 லட்ச ரூபாய். 435 லட்ச ரூபாய், 650 லட்ச ரூபாய் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு செய்யப்பட்டதினால் வேலைகள் துரிதமாக நடந்து கொண்டுவருகின்றன. 1957-வது ஆண்டில் இத்தொழில் துவக்கப்பட்டு திட்டப்படி வேலைகள் நடைபெறுவதால் 1960-ம் ஆண்டிலே நிலக்கரி வெளியே எடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது மட்டும் அல்ல. இரஷ்ய அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு அங்கு மின்சார சக்தி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு சிட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டு மென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல. சீமை உரத்தைக் (fertilizer) தயார் செய்ய வேண்டிய பொறியையும் அங்கு அமைக்கப் போவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் துரிதமாக நடைபெறுகின்றன என்பதற்காக நமது அரசாங்கத்தை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

(Sri S. A. M. Annamalai Odayar in the Chair.)

இன்றைக்கு 8 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இந்த நெய்வேலி நிலக்கரித் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிறார்கள், என்ற நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்பதற்குப் பெரு மகிழ்ச்சி தருகிறது. ஆனால் அங்கு வேலை செய்கிறவர்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு சில குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை சர்க்கார் கவனித்து நீக்க முன் வர வேண்டும். அதாவது அங்கு குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயத்தாரையே அதிகமான அளவிற்கு அமைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்றும் மற்ற சமுதாயத்தினரை அவ்வளவு அதிகமாக அனுமதித்துக் கொள்ளவில்லை என்றும் வதந்தி உலவுகிறது. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து அங்கு குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புப் பத்திரத்தில் கிரிச்சிஸ்டோபர்ஸனில் “ஜிப்ஸம்” 37,572 டன்களும் லேம்ஸ்டோன் 438,683 டன்களும் “ஸ்பையர் கிளே” 4,721 டன்களும் 1957-ம் ஆண்டில் கிடைத்திருப்பதாக அறியப்படுகிறது. இங்கு திருச்சிஸ்டோபர்ஸன் என்று கூறப்படுவது பெரும்பலூர், உடையார்பாளையம் தாலுக்காக்களையே குறிக்கும். ஜிப்ஸம் பெருவாரியாகக் கிடைப்பதால் சீமை உரம் உற்பத்தி செய்ய அரியலூரில் ஓர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்றியும் இப்பகுதியில் எண்ணெய் கிடைக்கும் அறிகுறிகள் தென்பட்டுள்ளன. இங்கு எண்ணெயைத் தோண்டி கண்டுபிடிக்க விரைவான ஏற்பாடுகளை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் பல கிராமங்களில் குடிசை அல்லது கிராமக் கைத்தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இங்குள்ள மக்கள் எட்டு மாத காலம் வேலை யில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கடந்த தொழில் இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. இவ்வாண்டு கடந்த தொழில் லான்று இலட்சம் மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க வல்லது என்பதைக் குறித்து கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். உடையார்பாளையம் தாலுக்கா சுமார் 50,000 ஏக்கர் முந்திரிப் பயிர் விளைக்கப்படுகிறது. முந்திரிப் பழாவதும் வீணே வீழ்ந்து அழிகின்றன. கொட்டை அங்கிருந்து வேறு கட்டி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு எண்ணெய் இறக்கப்பட்டு எண்ணெயிலிருந்து பல பொருள்கள் உற்பத்திச் செய்யப்பட்டு இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. ஆகையால் அங்கே கிடைக்கும் முந்திரிக் கொட்டையினை எண்ணெய் இறக்கவும் முந்திரிப் பழங்களிலிருந்து சுவையான

[Sri K. R. Viswanathan] [20th March 1959]

பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யவும் தகுந்த குடிசைத் தொழில்களையும் ஆரம்பிக்க அவசியமான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் ஜயங்கொண்டசோழபுரம், தைய நத்தம் போன்ற இடங்களில் 30,000-க்கு மேற்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே நூரும் நம்பர் நூல் போன்ற நூல்களில் மிக அழகான ரகமான கைத்தறிச் சேலைகளும் வேஷ்டிகளும் நெய்யப்படுகின்றன. அங்கேயுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் முறையில் அங்கே கைத்தறிச் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அவைகளில் அவர்களை உறுப்பினர்களாக்கி அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை உண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று எங்கே பார்த்தாலும், இரும்புகிடைப்பது மிக அரிதாக இருக்கிறது. கட்டிட வேலைகளுக்கும் மற்ற வேலைகளுக்கும் இரும்பு கிடைப்பது மிக அரிதாக இருக்கிறது. முக்கியமாக ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் மேலும் மேலும் பல வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வேலைகளுக்கு சர்க்கார் மானியமாக பாதித் தொகை தான் கொடுக்கிறார்கள். மீதி பாதித் தொகை பொது மக்களிடமிருந்து வாங்கி செலவழிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு செலவழிக்கப்படும் தொகையில் இரும்பு வாங்கப்படும்போது அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அல்லாட்மெண்டில் கிடைத்தால்தான் அது குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும். அப்படி யில்லாவிட்டால், அதைக் குறைந்த விலைக்குப் பெற முடிவதில்லை; குறித்த தொகைக்குள் வேலையை முடிக்க இயலுவதில்லை. இதன் காரணமாக ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பல வேலைகள் முடிக்கப்படாமலே இருக்கின்றன. உதாரணமாக பெரம்பலூர் தாலுகாவில் லப்பைக்குடிக்காடு என்ற இடத்தில் ஒரு உயர் நிலைப்பள்ளியைக் கட்டுவதற்கான வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது ஆரம்பிக்கப்பட்டு நான்கு வருஷம் ஆகிவிட்டாலும், இரும்பு கிடைக்காததால் இன்னும் முடிக்கப்படவில்லை. எனவே, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு வேண்டிய இரும்பு ஒதுக்கீட்டை மிக முன்னதாகச் (Top priority) செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* Sri C. R. RAMASWAMI : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் தொழிலமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முன் வந்துள்ளேன். இந்தக் கோரிக்கை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ரெவின்யூ, காபிடல் என்ற இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ தலைப்பில் 436 லட்சமும் செலவழிக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ செலவாகிய 436 லட்ச ரூபாயில் 215 லட்ச ரூபாய் காதி, அம்பர் சர்க்கா அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் தனியாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். காதிக்கான செலவுக்குரிய மானியத்தைத் தனியாக ஒதுக்கினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால், தொழிலுக்காக 436 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் காதிக்கு 215 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்படுவதும் உட்பட்டிருப்பதால் காதிக்கான செலவு தெளிவாகக் காண்பிக்கப்படும் முறையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழில் வளத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், நமது தொழில் அமை அவர்கள் இந்த இலாகாவை மிக நன்றாக நடத்தி வருகிறார்கள். பதில் கொஞ்சமும் சந்தேக மில்லை. அவர் தொழில் அமைச்சராக பிறகுதான், தொழில்கள் நமது ராஜ்யத்தில் எவ்வாறு பெருக்கின்றன, அவைகளை எவ்வாறு பெருக்கலாம் என்பனவற்றை விளக்கமாகக் கூறும் ஓர் அறிக்கை நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அறிக்கையை நாம் படித்தாலே போதும், தொழில் துறையில் நம்

[Sri C. R. Ramaswami] [20th March 1959]

எந்தத் துறைகளில் அபிவிருத்தி அடைய முடியும், எந்தெந்த தொழில்களை நாம் ஆரம்பிக்க முடியும், அரசாங்கத்தார் எந்தெந்த தொழில்களை ஆரம்பிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயங்களை எல்லாம் நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். அவர் இந்த இலாகாவை நல்ல முறையில் கவனித்து வருகிறார். அவர் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதுடன் மட்டுமன்றி தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார். எனவே அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த மானியத்தில் கவர்மென்ட் அண்டர்டேகிங்விற்ரு ஷேர்களாக 38 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தவிர, 98 லட்ச ரூபாய் இதர முதலீட்டுச் செலவுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரம் போதாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் துறையில் அதிகமாகச் செலவழித்தால் தான் தொழில்கள் நன்றாக அபிவிருத்தியடையும். கனரகத் தொழில், பேசிக் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஆகிய தொழில்கள் அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமானால் அதிகமான பணம் ஒதுக்கி அவைகளை ஆரம்பித்து நடத்த அரசாங்கமே முன்வந்தால் தான் அது சாத்தியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஸ்ரீமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் சொன்னது போல இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு பெர்டிஸர் பாக்டரி அமைக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம். நெய்வேலித் திட்டம். நிலையாக இயங்க ஆரம்பித்த பிறகு இந்தத் தொழிற்சாலை இங்கே நிச்சயம் வரும் என்று நினைக்கிறேன். உரத் திற்கான மூலப் பொருள் நெய்வேலியில் கிடைக்கும் முக்கிய ஆதாரப் பொருள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எனவே உரத் தொழிற்சாலையை இந்த ராஜ்யத்தில் அமைப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் அரசாங்கமே செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது இரும்பைப்பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். இரும்புத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு விஷயங்கள் தெரியும். இரும்புத் தொழிற்சாலையைப் அவ்வளவு சுலபமாக அமைக்க முடியாது. அதைச் சர்க்காரால் அமைத்துவிட முடியும் என்று பல கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை அமைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கான லோஷாப்ட் பர்னேஸ் சம்பந்தமாக நேஷனல் மெட்லர்ஜிகல் லாபாரேட்டரியார் ஆராய்ச்சிகள் செய்து வருகிறார்கள். அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் பேசினேன். இகனமிக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் அது அவ்வளவு நம்பிக்கை யூட்டுவதாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மைசூரில் மின்சார சக்தியைக் கொண்டு பிக் அயர்ன் உருக்கி வருகிறார்கள் சில ஆண்டுகளாக. அது அவர்களுக்கு லாபகரமாகவும் இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் மின்சார சக்தி நிறைய இல்லாததால் அத்தகைய திட்டத்தை இங்கே ஆரம்பிப்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தோம். ஆனால் இப்போது சேலத்திலும் நீலகிரிக்குப் பக்கத்திலும் கிடைக்கும் இரும்புக் கனிகளை உபயோகித்து இந்த ராஜ்யத்தில் பிக் அயர்ன் செய்யமுடியும். அவைகளை உபயோகித்து ஹைக் கிரேட் காஸ்டிங்ஸ், அல்லைட் ப்ராடக்ட்ஸ் முதலியவை செய்து ஸ்பெஷலைஸ்ட் ஸ்டீல்களாக உபயோகிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரும்புப் பற்றிக் குறைந்த அளவில் அதிகமாக இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரும்பு இல்லாமல் திட்டங்கள் நிறைவேற்ற முடியாது. இரும்பை எல்லாப் பண்ணிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அது நமது மாநிலத்திற்கு சரியான அளவில் வந்து சேருவதில்லை. எவ்வளவு இரும்பு நமது மாநிலத்திற்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்க்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தார் இப்போது பேப்பரில் அல்லாட் பண்ணி விடுகிறார்கள். ஆனால் நமக்கு வந்து சேரும் இரும்பு மிகக் குறைவு. அதிகமான இரும்பு வந்தால் தான் நமது ராஜ்யத்தில் தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடையும். போது

[Sri C. R. Ramaswami]

[20th March 1959]

மான அளவில் நமது மாநிலத்திற்கு இரும்பு அலாட் செய்யப்படும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிமெண்டைப் பொறுத்த வரையிலும் நமது மாநிலத்தில் தொழில்கள் நிறையப் பெருகி இருக்கின்றன. உற்பத்தியும் பெருகி இருக்கிறது : சிமெண்டு வேண்டிய அளவிற்குக் கிடைக்கிறது.

மேலும் நமது ராஜ்யத்தில் சர்க்கரை ஆலைகளும் நன்றாக முன்னேறி வருகின்றன.

நமது ராஜ்யத்தில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த அறிக்கையில் கனம் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். இது மிகவும் முக்கியமானது. ஏனென்றால் இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் பேப்பர் இல்லாத நெருக்கடி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. புலஸ்காப் ஸைஸ் பேப்பர், க்ளேஸ் பேப்பர், பரிண்டிங் பேப்பர் ஆகியவைகள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவைகளுடைய விலை ஏறியிருக்கிறது. மைசூரில் பேப்பர் மில்ஸ் என்ற காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியுள்ள அதே முறையில் நமது ராஜ்யத்திலும் ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால், நமக்குத் தேவையான பேப்பர்களை நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்ளலாம். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனரகத் தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், நமது ராஜ்யத்தில் அலுமினியத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். அது முக்கியமானது. அதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் நம் ராஜ்யத்தில் நிறையக் கிடைக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலையை இங்கே ஆரம்பித்தால் நமக்கு வேண்டிய அலுமினியக் கண்டக்டர்களையும் இதர பல அலுமினியச் சாமான்களையும் நாமே செய்துக் கொள்ளலாம். அதுவும் முக்கியமான தொழில். அதை இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-50 a.m. இரும்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சின்னக் சின்ன தொழிற்சாலைகள் எங்கெங்கெல்லாம் வைக்கலாம் என்பது பற்றி ஆலே சிக்க நியோகி அவர்களின் தலைமையில் மத்திய அரசாங்கம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு குழு நியமித்தார்கள். அதில் நானும் ஒரு அங்கத்திரைக் இருந்தேன். அப்பொழுது நான் வலியுறுத்திச் சொன்னேன், சென்னை மாகாணத்தில் டின் பளேட் செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்களும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்கள். அப்படி டின் பளேட் செய்யும் ஆலை ஒன்றை சென்னை மாகாணத்திற்குக் கொடுக்க அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்திலிருந்து அதற்கு யாராவது முன் வந்தால் மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தில் ஒரு “ஷீட் ரோலிங் மில்” ஏற்படுத்தவேண்டும். அதனால், ஒட்டுத் தகடுகள் எல்லாம் செய்யலாம். அடுத்தபடியாக, இந்த இலாகா நல்ல முறையில் வேலைசெய்கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னேன். இந்த இலாகா டயரக்ட் அவர்கள் மிகவும் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு காரியங்களைக் கவனித்து வருகிறார்கள். சமீபத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிண்டி இண்டஸ்ட்ரி எஸ்டேட்டை எடுத்துப் பார்த்தால், இந்த இலாகா எவ்வளவு திறமையாக காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள், செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அங்குள்ள ஒவ்வொரு தொழிலாளையும் நன்கு அமைக்கப்பட்டிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அமைக்கப்பட்ட பேர்கள் வந்து சேர காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இடம்த

[Sri C. R. Ramaswami]

[20th March 1959]

கிடைக்கவில்லை. ஆக, அதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் ஒவ்வொரு நகரத்திற்கும் அருகாமையில் ஏற்படுத்தப்பட்டால், பலர் வருவார்கள். தொழில்கள் அமைப்பதற்கு ஆகவே, அதிகப்படியான இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் அமைப்பது—மிகவும் அவசியமாகும். அதற்கென்று, இந்த வருடம் 21 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி இம்மாதிரி இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இலாகா மிகவும் நன்றாக வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது. இந்த இலாகாவின் நான் பாராட்டுகிறேன் அதோடு இன்னும் நாம் அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்து நமது நாட்டில் தொழில் முன்னேற்றத்தையும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டுள்ளது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I am one of those who welcome the establishment of industrial estates in our State. It is claimed and I think there must be some modicum of truth in that claim that these industrial estates are going to improve and develop the small scale industries in our State. The Hon. Minister for Industries has circulated a printed copy of the review of the Industrial Department in Madras State for the year 1958-59. If you turn to page 20, you will see there several places mentioned where these industrial estates have been established. I will read the names of those places. They are : Guindy, Virudhunagar, Erode, Madurai, Pettai, Marthandam, Tiruchirappalli and Tanjore. If you take the industrial estate at Guindy you will see that this industrial estate is functioning very well. All the factory units envisaged have been constructed. They have all been allotted and occupied. This industrial estate at Guindy has won the admiration of one and all. I remember that even some foreigners who visited the estate have paid encomiums on the functioning of this industrial estate. But when you turn to the other industrial estates in the State, you will see, particularly at Virudhunagar, it has been constructed at a cost of Rs. 1.53 lakhs, which is a very big sum for that place in my humble opinion—the factory units which have been constructed have not yet been fully allotted. Even those that have been allotted have not yet been occupied. Recently I had the good fortune of visiting that place as a Member of the Industrial Institute Selection Committee. Then I saw to my great disappointment that there was no sign of life whatsoever in that place. There was no buzzle of activity as you will see in the industrial estate at Guindy. That place looks almost deserted. I do not know even this day the reason why this particular place, Virudhunagar was selected for the establishment of an industrial estate. We all know that at Madurai there is one industrial estate. It is not far away from Virudhunagar. The distance between them will be less than about 50 miles or so. In these days of modern communication I say that that distance is not a very great distance. If I may be permitted to use the expression, Madurai and Virudhunagar are juxtaposed. I do not know the reason why when we have got a beautiful industrial estate established already at Madurai we

[Sri M. Jagannathan] [20th March 1959]

should go all the way and spend about two lakhs of rupees for nothing in a place like Virudhunagar where the potentialities for the development of small scale industries are next to nothing.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member is replying to the hon. Member Sri Ramachandran.

* SRI M. JAGANNATHAN: That may be so. I say the considerations that might have weighed with the Government are questionable. It may be that Virudhunagar might be a place of pilgrimage for the new-congressmen but on that account public funds should not have been frittered away, should not have been wasted in the manner in which it has been done in the case of the establishment of the industrial estate at Virudhunagar. Similarly the industrial estate at Marthandam in Kanyakumari district stands to be condemned because the people who come from that area tell me and there is no reason why I should not believe their statements, that that area is also an area where the potentialities for the development of small scale industries are almost next to nothing. At best you can have small cottage industries in Marthandam. That is all. No small scale industry worth the name can come up there and the Government still thought it best to spend some lakhs of rupees in that area for the establishment of an industrial estate.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not want to interrupt the hon. Member. But I think when specific points are made, I had better give the reply immediately. The idea of having industrial estates at Marthandam is in pursuance of the idea of having rural industrial estate in order to develop rural industries. This place has been selected for small units being put up there in order to encourage people to come and start industries. If the hon. Member's suggestion is, only places where industries can be started, or the potentialities are already there, should be the site for the location of industrial estates, then it would run counter to the criticism that there is no proper dispersal of industries throughout the State.

* SRI M. JAGANNATHAN: Even from that point of view of development of rural cottage industries as such, I am told the scope there is not much. Therefore, in my humble opinion, the establishment of an industrial estate at Marthandam is rather uncalled for and unwarranted. So much for the industrial estates.

I would like now to touch upon another important matter, that is the establishment of a match factory at Madras, the Government match factory for the manufacture of "Sudar" match. I fear that this match factory is again running at a loss. I do not know the reason why a concern like this established by Government should run at a loss. It is not producing to its capacity I am told. The reasons are not known. When we got established match factories in the private sector in places

[20th March 1959] [Sri M. Jagannathan]

Sivakasi and Sattur, I do not know the reason why Government have thought it best to establish a match factory in a place like Madras where it is working at a loss. Here again is an instance where Government are wasting public funds.

Therefore, I strongly criticise the Government and particularly the Industries Department for having incurred this kind of wasteful expenditure and it is high time that they come forward to revise their industrial policy as such.

Sir, before I conclude, let me speak something about the Technical Education imparted in our State. I have been, as I mentioned earlier, a Member of the Industrial Institute Selection Committee and, in that capacity, I had toured almost every district of Tamil Nad and selected candidates for the various trades in the Government Industrial Institutes. I have noticed that for some trades, the number of candidates who came for selection was so overwhelming that most of them had to go back disappointed. Sir, it was heart-rending to see several hundreds of candidates appearing before the Selection Committee—most of them young chaps in the flower of their age—and shedding tears of sorrow just in front of the members of the Committee when they come to learn that they are not going to be selected. If only the Hon. Minister was a member of this Selection Committee, I am sure, he too would have been moved to tears like the members of the committee. This is a very sorrow state of affairs. How can we afford to allow the flower of our country, the youth of our country, to go disappointed because of the fact that they are going to be unemployed and consequently face starvation and suffering? This is a very sorry state of affairs which do not speak well of our Government. But on the other hand the Hon. Minister for Finance came forward with a surplus Budget and goes about gloating over it, and certainly it is a thing which I fail to comprehend. Therefore, I earnestly appeal to the Government on this occasion, to come forward to increase the strength of the various trades in the Government Industrial Institutes so that a large number of unemployed young candidates could be admitted and imparted training and later when they go out, they may be usefully employed.

Sir, I do not want to take the time of the House but I would like to appeal to the Government that they should not carelessly and capriciously handle the public funds, the tax-payers' money, in establishing industrial estates where there are no great potentialities of development so far as small scale industries are concerned. I confidently hope, while supporting the cut motion, that the Government will come forward to take a serious note of my criticisms and try to mend matters. Otherwise, they will only regress and not progress.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: வயதான தலைவர் அவர்களே; இந்தக் கைத்தொழில், சிங்கோலு மான்யக் துறிகளையே ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதன் முதலாக நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த

[20th March 1959]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

அறிக்கையில் இருந்து சிறு கைத்தொழில், கிராமக் கைத்தொழில் கணிசமான அளவில் முன்னேற்றி வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய நாட்டு மக்கள் அதிகமாக இம்மாதிரி கைத்தொழில் களிலே சிரத்தை கொள்ளவேண்டும். அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க இதுதான் நம்முடைய கருவி. பெரிய கைத்தொழில்களைப் பொது மக்களும் ஆரம்பித்து, சர்க்காரும் ஆரம்பித்தாலும், இந்தத் துறையில் நம்முடைய நாடு பின்தங்கித்தான் இருக்கிறது. சர்க்கார் எல்லாவற்றையும் எடுத்து நடத்துவது என்பது தற்சமயம் முடியாத காரியம். எதிர்காலத்தில் முடியுமாக இருக்கலாம். ஆகவே, நம்முடைய மக்கள் அதிகமாக உற்பத்தி தொழில்களில் ஈடுபடுவதில் நாம் எல்லோரும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

இப்பொழுது இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேடுகளைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பேசினார்கள். சில இடங்களில் ஏற்கெனவே கைத்தொழில்கள் நடந்து கொண்டிருக்கலாம். அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க அங்கே இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் வைக்கலாம். சில இடங்களில் அதுவும் வரண்ட பிரதேசமான இடங்களில் கைத்தொழில்கள் சிறு சிறு அளவிலே பரவலாக சிதறிக் கிடக்கலாம். அங்கேயும் இதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு தரமுடியுமானால் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேடுகள் வைக்கவேண்டியது அவசியம். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பூக்கத்தில் இருக்கிற திண்டுக்கலை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இன்னும் மற்ற இடங்களிலும் வரண்ட தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. எந்தக் காலத்திலாவது பீர்தன் கங்கையை கொண்டுவந்து தது போல், தண்ணீர் கொண்டுவந்தாலொழிய நிச்சயமாக அங்கே பல இடங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைப்பது. அம்மாதிரி இடங்களிலே கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டியது அவசியம். அதோடு இம்மாதிரி இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேடுகள் ஏற்படுத்தி கிராம கைத்தொழில்கள், சிறு என்ஜினியரிங் கைத்தொழில்களுக்கு வாய்ப்பு செய்து கொடுப்பது அவசியம். அப்பொழுது தான் நாம் பரவலான முறையிலே கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். ஆகவே, அந்த விஷயத்தில் திரு. ஜகன்னாதன் அவர்கள் சொன்னதை அதாவது ஏற்கெனவே இண்டஸ்ட்ரி இருக்கிற இடத்தில்தான் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

சர்வே செய்வது பற்றி பேச்சு வந்தது. இன்னும் அதிகமாக தீவிரமாக சர்வே நடத்தவேண்டும். கனிப்பொருள்கள், புகற்ப்பொருள்கள் இவைகள் பற்றி தீவிரமாக சர்வே நடத்துவதோடு அல்லாமல், தண்ணீர் எங்கே இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் தீவிர சர்வே நடத்துவது அவசியம். எங்கே நல்ல லேயர்கள் இருக்கும், எங்கே ஆழக் கிணறுகள் தோண்டினால் அதிகமான தண்ணீரைப் பெற முடியும், அதாவது 'கிரௌண்டு வாட்டரை' பற்றி நம்முடைய இண்டஸ்ட்ரியல் டிபார்ட்மெண்டு தீவிரமாக சர்வே செய்து அதன் மூலம் பல இடங்களில் பவர் டிரில் வைத்து தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் இதற்காக இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, சர்க்காரே கிணறுகளை வெட்டிப் பம்பு செட்டுகளை வைத்து, அதற்கு எவ்வளவு மின்சார சார்பு ஆகிறதோ, அதற்கு சர்க்காரே ஓரளவு ஸப்ஸிடி கொடுத்து, பெரிய அளவிலே அணைக்கட்டுகளை கட்டும்போது செய்வது போல் இதிலும் சர்க்காரே ஓரளவு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். "அன்கனாமிக் ஹோஸ்டிங்" வைத்திருக்கிற இடங்களில் அதாவது த. ஏக்கர், 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கிற இடங்களிலும், புதியதாக நிலத்தை, "ரெக்லேஷன்" பண்ணவேண்டிய இடங்களிலும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சிறு நீர் பாசன வசதிகள் என்ற முறையில் சர்க்காரே கோடி ரூபாய் செலவழித்தால் ஒழிய, நாம் உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியில் கணிசமான அளவு அதிகரிக்க முடியாது. ஓரளவுக்கு உண உற்பத்தி அதிகரித்திருப்பதைப் பற்றி நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். நல்ல சிறந்த முறையில் "கிரௌண்டு வாட்டர்" எங்கெல்லாம் கிடைக்க என்பதைத் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்து, சர்க்காரே கிணறுகள் வெட்டி

[20th March 1959]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

ம்பு செட்டுகள் வைத்து, "மெயின்டயின்" செய்து, தண்ணீரை உபயோகப் படுத்துகின்ற விவசாயிகளிடமிருந்து ஓரளவுக்கு "பெட்டர்மெண்டு" லெலி" குலித்து, பாசனத்திற்காக எவ்வளவு மின்சார சக்தி செலவாகிறதோ, அதில் ஓரளவு ஒரு ஏக்கரவுக்கு இவ்வளவு என்று கிலி மாதிரி விவசாயி டிடமிருந்து வசூலித்து பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் பாட்டால் தான் நாம் உணவு உற்பத்தியில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம். அயல்நாட்டு தண்ணீரை நம்பி வாழாமல், நம்முடைய நாட்டுத் தண்ணீரையே நம்பி வாழ்ந்து, உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமக் கைத்தொழில்கள் பற்றி நான் பேச ஆசைப் படுகிறேன். எல்லோரும் எல்லா கைத்தொழில்கள் பற்றியும் பேச முடியாது. முதல் முதலில் சிறு கைத்தொழில்களை, கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் கைத்தொழில்களை நாம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். அதற்கு நமக்கு நல்ல மார்க்கெட்டு வேண்டும். அது ஒரு கஷ்டமான காரியம். பேப்பர் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், காந்திக் கிராமத்தில் சர்க்கார் யூனிட் என்று நடந்துகொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தி லிருந்து நான் சொல்ல முடியும். நாம் தயார் செய்யும் பேப்பருக்கும், லில்லில் தயார் செய்யப்பட்ட பேப்பருக்கும் விலையில் 5 அல்லது 10 சத சதவிகிதத்திற்கு மேல் வித்தியாசம் இல்லை. இன்னும் நல்ல முறைகளைக் கையாண்டு இந்தத் தொழிலைச் செய்வோமானால், நாம் முதல் தரமான பேப்பரை உற்பத்தி செய்ய முடியும். அந்த பேப்பரை நாம் "காம்ப்ளெட் டிரைஸ்கூக்கு" கூட விற்க முடியும். அம்மாதிரி நாம் நிச்சயமாக டத்தக்கூடிய சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் 10,000, 30,000 டன் பேப்பர் வரையில் அவசியமாக இருக்கிறது. பெரிய பெரிய முதலாளிகள் அம்பாசமுத்திரம், மேட்டுப்பாளையம் முதலிய இடங் களில் சர்க்கார் லைசென்ஸ் கொடுப்பதாக இருந்தால் கூட காகித ஆலைகளைத் தொடங்குவதற்கு முன்வரவில்லை. அம்மாதிரி தொடங்காது நல்ல குணம் என்று நினைக்கிறேன். எங்கெங்கே தண்ணீர் இருக்கிறதோ அந்த இடங்களில் ஜில்லா தேவைக்கு வேண்டிய அளவு காகிதத் தொழிலைச் செய்தால், அதனால் வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. 30, 50 பேர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய சிறு சிறு யூனிட்கள் ஏற்படுத்தலாம். ஜில்லாவுக்கு என்று, இரண்டு சர்க்கார் தரப்பிலே மட்டும் வைக்காமல், தனியார் துறை யிலும் "காட்டேஜ் அண்டு வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரி கமிஷன்" கொடுக்கின்ற னுறைகளை உபயோகப்படுத்தி காகிதத் தொழிலை நடத்துவதற்கு ஊக்கம் கொடுத்தால், நம்முடைய ராஜ்ய தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிலே இந்தத் தொழிலை வளர்க்க முடியும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் நாமே நம்முடைய ஈயதேவையை பூர்த்தி செய்து கொண்டு விட முடியும்.

அடுத்தபடியாக கதரைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படு 11-10 கிறேன். முக்கியமாக கதர் இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக a.m. முன்னேற்றமடைந்து வரவேண்டுமானால் சில முக்கியமான அம்சங்களை நாம் கவனிக்கவேண்டும். எனக்கு மில் நூல் நெசவாளர்களிடம் அனுதாபம் கிடையாது என்று யாரும் கருத வேண்டாம். காந்தி கிராமத்தின் பக்க லேயே சுமார் 7,000 மில் நூல் நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதற்காக முழு நேர வேலையும் செய்து வருகின்றோம். அது ஒரு பக்கத்தி லேயே இருந்தாலும் இதற்காக நாட்டில் ஒரு பக்கம் பல நபர்கள் இதனுடைய யன்னேற்றத்திற்காக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் தனியாக, பிரத்தியேகமாக கதரைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். கதர் நெசவு செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் கைத்தறி நெசவத் தொழிலாளர்களைப் போன்றவர்கள் தான். இதில் முக்கியமாக நாம் வளரிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், ஒரு மில் நூல் கைத்தறி நெசவின் தரமாக ஒரு குடும்பம் பிழைக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் கதர் வாங்கி நெசவு செய்வதில், அம்பர், ராட்டை, என்றால் 8 பேர்களும்,

[20th March 1959]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

சாதாரண கிசான் ராட்டை என்றால் 15 முதல் 20 பேர்களும் பிழைக்க முடிகிறது. ஆகவே கதர் திட்டங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெண்களை எடுத்துக் கொண்டால் பலரும் இம்மாதிரி வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் கதர் நூற்பு வேலையிலும் நெசவு வேலையிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதில் இப்போது இருக்கிற குறை என்னவென்றால் மில் நூல் நெசவாளர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சலுகை கதர் நெசவாளர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. மில் நூல் நெசவாளர்களுக்கு எல்லாம் பல விதங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களை கூட்டுறவு சங்கங்களில் இணைப்பதற்கு வசதியாக பல வழிகள் இருக்கின்றன. அதே வசதிகள் எல்லாம் கதர் நெசவாளர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு அம்பர் சர்க்காக்களை அதிகமாக வாங்குவதற்கோ அல்லது அது சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அவர்களுக்கு தகுந்த படி ஒரு நல்ல ஆர்கனைசேஷன் கிடையாது. இதற்காக கமிஷன் சமீபத்தில் பல திட்டங்களை கொடுத்திருக்கிறது. இதில் எந்த விதமான ஒத்தாசைகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றி நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். இதில் பல முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக சர்வ சேவா சங்கம் வேலை செய்து வருகிறது. ஆனால் இப்போது தேக்கம் எங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், நூற்ற நூல் எல்லாம் துணியாகாமல் நூல்கள் எல்லாம் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இதற்கு காரணம் மில் நூல் நெசவுகளுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் எல்லாம் கதர் நெசவுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது தான். இதற்காக காதி கமிஷன் ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. அதில் சில மாறுதல்கள் தேவையாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நல்ல முறையில் நாம் இதற்கு ஒத்தாசை கொடுப்பதாக இருந்தால் நமது தமிழ் நாட்டில் மட்டும் கதர் 20 கோடிக்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதாவது இப்போது மில் நூல் நெசவு தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு வேண்டிய பல வசதிகளையும் அதற்கென்று தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற கூட்டுறவு சாஸைட்டிகள் மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. இதற்காக பல கூட்டுறவு சங்கங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் கதர் நெசவைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இல்லை. மேலும் நூல் நெசவைப் பொறுத்த வரையில் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதே முறையில் கதரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கும் அதை முன்னேற்றுவதற்கும் தகுந்தபடி தீவிரமான முறையில் பல சலுகைகளை கொடுக்க சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். பஞ்ச முதலியவை எல்லாம் வாங்குவதில் கதர் நெசவில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு அதிகமான கஷ்டம் இருக்கிறது. அதே போன்று கதர் நெசவுக்கு வேண்டிய பட்டைகள் போன்றவைகளும் எளிதாக கிடைப்பதற்கு வசதியில்லை. இம்மாதிரி வசதிகளை எல்லாம் கதர் நெசவுக்கும் செய்து கொடுத்தால் அது மிகவும் உதவுபடியாக இருக்கும். இவ்விதம் செய்வதின் மூலமாக கதர் நெசவு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை ஓரளவு அதிகப்படுத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதில் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்க வேண்டும் என்று தனிப்பட்ட முறையில் பலவிதமான முயற்சிகள் செய்து பார்த்தோம். அதில் பல விதமான கஷ்டங்கள் இருப்பதை என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அதை வைத்துக்கொண்டு தான் நான் இவற்றை இங்கு சொல்லுகின்றேன். காதி கமிஷனின் திட்டப்படி கதர் கைத்தறிக்கு 500 ரூபாய் வரை கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இவ்விதம் கொடுப்பதில் அவர்களே கணக்கிட்டுக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இதில் கைத்தறியை ஏற்படுத்த போது பலவிதமான செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதில் கிணற் கஷ்டங்களைப் பற்றி காதி கமிஷன் தலைவர் வைகுந்தலால் மேத அவர்களிடம் எடுத்துச் சொன்னேன். இதற்காக பிரத்தியேக State Board for Khadi and Village Industries என்று தனி அமைக்கப்படுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அவர்கள் இவ் பற்றி நன்றாக பரிசீலித்துப் பார்ப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆக

20th March 1959]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

இதை முன்னேற்றுகின்ற முறையில் கதர் கைத்தறி நெசவுக்கும் தனியாக கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகள் ஏற்படுத்துவதற்கும் வழி வகை செய்ய வேண்டும். கிராமத்தில் சரிக்கு சரியாக பெண்களும் இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தத் தொழிலில் மட்டுமல்ல, சாயம் போடுவது, அச்சுப் போடுவது, போன்ற பல தொழில்களில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையில் வசதி அளிக்கவேண்டும். அதற்குத் தடையாக இருக்கின்ற பல குறைபாடுகளை (பாட்டில் நெக்) நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இதற்கு இப்போது ஒதுக்கியிருக்கும் ஒரு கோடியை ஐந்து கோடியாக உயர்த்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கதரை முன்னேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளில் சர்க்கார் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : On a point of personal explanation, Sir. The Hon. Minister stated that the hon. Member Sri Jagannathan was opposing me when he said that the Industrial Estate at Virudhunagar should be removed. It is only lending support to me as I was saying that the Industrial Estates should be established only in backward areas; Virudhunagar is a most developed area, industrially. Mr. Jagannathan is only lending support to me, Sir.

* SRI N. MAHALINGAM : சபைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் தொழில் இலாகாவிற்கு கேட்டு இருக்கும் மானியத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் இந்த இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்டது முதல் இதை மிகச் சிறந்த முறையில் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள் என்கிற முறையில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அந்த இலாகாவில் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் முதலில் என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிண்டியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் இந்த தொழில் இலாகா எவ்வளவு திறமையாக வேலை செய்து வருகிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. முன்னால் நமது மாகாணத்தில் இல்லாத பல புதிய தொழில்களிலும் ஈடுபடுவதற்கு தகுந்த முறையில் பல சாமான்கள் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பது நமது மாகாணத்திற்கு பெருமைக்குரிய காரியமாகும். அதோடு இவைகள் எல்லாம் நமது மாகாணத்திற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே போல் மற்ற ராஜ்யங்களை விட நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் நடத்துபவர்களுக்கும், தொழில் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்கின்ற உறவு—சமூகமாகவும் நல்லெண்ணத் துணும்—இருந்து வருகிறது என்பதற்காக இந்த சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்னும் அதிகமான அளவில் தொழில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முடியாமல் இருப்பதற்கு காரணம் அதிகமான அளவில் இரும்பு கிடைக்காமல் இருப்பதுதான். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள ஜனத்தொகையை எடுத்துக்கொண்டால் சதுர மைலுக்கு 620 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். கேரளத்துக்கு அடுத்தபடியாக நமது நாட்டில் ஜனத்தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மைசூரில் சதுர மைல் ஒன்றுக்கு 240 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆந்திராவை எடுத்துக் கொண்டால் 220 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயத் துறையில் அதிகமாக மக்கள் ஈடுபடாமல் தொழில் துறையில் அதிகமாக ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் இம்மாதிரி தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கு இரும்பு வந்தப்பதில்லை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கிற கோட்டா மிகவும் திறைவாக இருக்கிறது. கோட்டா கிடைத்தாலும் கூட அதை வியாபாரி ஈடுபட்டுவது வாங்குவதற்கு ஆறு மாதம், ஒரு வருடம் என்று காலமாகி

[Sri N. Mahalingam] [20th March 1959]

11-20
a.m. விடுகிறது. சில சமயங்களில் கோட்டா கிடைத்தாலும் கூட வாங்க முடியாமல் கோட்டா வாபஸ் ஆகி விடுகிறது. இந்த மாதிரி கஷ்டம் இருப்பதை அவசியம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து இன்னும் அதிக அளவு நம் மாகாணத்திற்கு கேட்டு வாங்க வேண்டும். அதிகம் கிடைப்பதோடு கூட, காலா காலத்தில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறு கைத்தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இரும்புப் பற்றாக்குறை அவசியம் நீங்க வேண்டும். அப்போது தான் சிறு கைத்தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்கும். நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னர் தொழில் உற்பத்தியாளர்களுக்கு கொடுத்த கோட்டா இருக்கிறது. அந்த கோட்டாவை சில பிரதேசங்களில் சரிவர் உபயோகப்படுத்தாமல், மார்க்கெட்டில் பார்த்தால் இரும்பு கிடைக்கிறது. சிறு தொழில் செய்பவர்கள் மார்க்கெட்டில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அயல் நாட்டு இரும்பும் மார்க்கெட்டில் கிடைக்கிறது. உள் நாட்டு இரும்பும் அதிக விலைக்கு கிடைக்கிறது. கோட்டா இருப்பவர்கள் தொழிலில் உபயோகப்படுத்தாமல் வெளியிலே விற்று விடுகிறார்கள். ஆகையால் தொழில் செய்பவர்களுக்கு இரும்பு கிடைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆக, நம் ராஜ்யத்தில் தொழில் துறையில் அமைதி இருக்கிறது என்று சொன்னால் சரியான காலங்களில் இருக்கக்கூடிய தகராறுகளை தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி அந்த தொழில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகளை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதில் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கை தான் அதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. தொழில் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் சரியானபடி தொழிலுக்கு பாதகமில்லாமல் அமைந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். சமீப காலங்களில் சில முக்கிய தொழில்களில் ஏற்பட்ட தகராறுகளை தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பியதில் தொழில் கோர்ட்டு முடிவுகள் என்ன என்று பார்த்தால், சில முடிவுகள் தொழிலை பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. இறுதியாக அந்தத் தொழிலில் எந்த அளவுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியும் என்பதைத் தொழிலாளர்களே ஒத்துக் கொண்டு, கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்பை விடக் குறைந்த அளவு சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டவதாகச் சமாதானம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சர்க்காருக்குத் தெரியும். இன்னொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முன்பு தேயிலைத் தோட்டங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு பிரச்சனை இருந்தது. அந்தப் பிரச்சனை கோர்ட்டுக்குப் போயிற்று. கோர்ட்டிலே பழைய 4 வருஷ பாக்கிகளைக் கொடுக்கவும், புதிய சம்பள விகிதம் நிர்ணயித்தும் தீர்ப்பு ஆயிற்று. அந்தத் தீர்ப்புப்படி பார்த்தால் அந்தத் தொழிலில் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க முடியாது. அப்படிக் கொடுத்தால் தொழில் நசித்துவிடும். தேயிலைத் தோட்டங்களை விற்றுத் தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்று எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், தொழில் பிரதிநிதிகள், தொழில் நடத்துபவர்கள், தொழிலாளர்கள் எல்லோரையும் கூப்பிட்டு வைத்துப் பேசி புதிதாக ஒரு சம்பள வீதத்தை நிர்ணயித்தார்கள்.

அதே மாதிரி கோவையில் என்ஜினியரிங் துறையில் சிறு என்ஜினியர் தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன. அதைக் குறித்து—சம்பள வீதம் குறித்து—தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது. தொழில் கோர்ட்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சம்பள வீதம் மிகவும் அதிகமாக இருந்ததால் அநேக தொழிற்சாலைகளில் அந்த அளவுக்கு கொடுக்க முடியாது இருந்ததால் இதைத் தொழிலாளர்களும் உணர்ந்தார்கள். தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து தொழில் கோர்ட்டின் உத்தரவைக் குறைவான அளவு வாங்கிக் கொண்டவதாகச் சம்பந்தித்து சமாதானம் முடித்துக்கொண்டார்கள்.

20th March 1959] [Sri N. Mahalingam]

அதே போல அகில இந்திய துறையில் எடுத்துக்கொண்டால் பத்திரிகைத் துறையில் அதே நிலை இருக்கிறது. பத்திரிகைத் துறையில் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளம் என்ன என்பதைக் குறித்து விவகாரங்கள் நடக்கின்றன.

ஆக, சில துறைகளில் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு டிரிப்யூனலில் முடிவு செய்து விடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுடைய இறுதியான முடிவு தொழில் அபிவிருத்திக்குச் சாதகமாக இல்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். டிரிப்யூனல் நீதிபதிகளுக்கு ஒரு தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தத் தொழிலில் பொருளாதாரம் என்ன, அந்தத் தொழிலுக்கு ஆகக் கூடிய செலவு என்ன, அதில் வரக்கூடிய வருவாய் என்ன, எந்த அளவுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியும் என்று சரியாக நிர்ணயித்துச் சொல்ல கான்ஸ்டி அக்கவுண்டண்ட்ஸ் போன்ற தொழில் பொருளாதாரம் பற்றி சொல்லக் கூடிய நிபுணர்களை நியமித்து அவர்களின் உதவி கிடைக்குமாறு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கான்ஸ்டி அக்கவுண்டண்ட்ஸ் என்பவர்களின் அவசியம் என்ஜினியரிங் துறையில் இப்போது நன்றாக உணரப்பட்டு வருகிறது. தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமானால், அதில் செலவு எவ்வளவு ஆகிறது, எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க முடியும் என்று பார்த்துச் சொல்ல அவர் டிப்யூனல் உதவி அத்தியாவசியமாக இருக்கும். அவர்களுடைய உதவி கரிப்பூனலுக்குக் கிடைத்தால் தொழில் அபிவிருத்திக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு மின்சாரம் அதித் தேவையாக இருக்கிறது. சென்ற 8 அல்லது 9 ஆண்டுகளாக அவ்வப்போது வெட்டு வருவதும், தொழிற்சாலைகளில் கவடைப்பு ஏற்படுவதும், பார்ஷியல் கனோஷர் ஏற்படுவதும், அதனால் தொழில் அமைதி குறைவும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு ஏதும் இருக்காது என்று மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் பெரிய தொழிற்சாலைகள், எலெக்ட்ரோ-கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் மின்சார வெட்டு ஏற்படாமல் இருப்பது அவசியம். அதனால் நாம் ஒன்றும் மின்சார உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். விவசாயத் துறையில் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துவதில் நாம் முன்னேறி இருக்கிறோம். தொழில் துறைக்கும், விவசாயத் துறைக்கும் மின்சாரம் வேண்டுமென்று சொல்லும் இப்போது, நாம் மின்சாரம் அதிக அளவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும். போதுமான அளவு உற்பத்தி இருக்கிறதா என்று சொன்னால் இல்லை. ஹைட்ரோ-எலெக்ட்ரிக் பிராஜெக்ட்ஸ் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்து விட்டோம். இன்னும் குந்தாத் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளத் திட்டம் நடக்கப் போகிறது. இதைத் தவிர நமது ராஜ்யத்தில் வேறு திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. தெர்ல ஸ்டேஷன் வைத்து நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், கல்கத்தா விலிருந்து நிலக்கரி கொண்டு வந்து வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் மின்சார உற்பத்தி விலை அதிகமாக ஆகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நமது நாட்டில் அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷன்கள் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளுல் ஒன்று நம் ராஜ்யத்திற்குள் கிடைக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். அதை ஏற்படுத்தினால் நம் ராஜ்யத்தில் மின்சார பற்றாக்குறை நீங்கும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ய. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இரும்பு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற திட்டை நீண்ட நாட்களாக எல்லோருமே சொல்லி வருகிறோம். இரும்புத் தாது ஒன்றை நம் ராஜ்யத்தில் அமைக்கவேண்டும். அம்மாதிரி ஒரு இரும்புச் சேலத்தில் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். வரத்தில் இருக்கக் கூடிய இரும்பை விட அதிக அளவு கனம் பொருள் தாரி மலையில், 64 சத வீதம் இரும்பு இருக்கக் கூடிய கனிப் பொருள் இருக்கிறது. அதைத் தான் டெக்ஸ்டைல் கம்பெனி எடுத்துக்கொண்டு வந்து

[Sri N. Mahalingam] [20th March 1959]

50 டன் வரையில் இரும்பை அவர்களுடைய தொழிற்சாலையில் உபயோகித்து வருகிறார்கள். இப்போது அங்கே இரும்பு ஆலை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு கனிப் பொருள் இருக்கிறது. அதை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கோவையானது பெரிய ஆலைத் தொழில் பிரதேசம். இப்போது ஜவுளித் தொழில் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நமது தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நிபுணர்கள் அறிவார்கள். வேலைப் பளுவானது 1948-ம் வருஷத்தில், யந்திரங்கள் யுத்தகாலத்தில் நன்றாக உபயோகிக்கப்பட்ட பிற்பாடு மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்த போது தொழில் பளு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்போது பெரிய பெரிய யந்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டு பல பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேலை நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக இப்போது ஜவுளி ஆராய்ச்சி நிலையம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு சரியான முறையில் பளுவை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்பதற்காக மறுபடியும் சர்வே நடத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட படியே இருக்கிறது. சரியான வேலை பளுவும், சரியான கூலியும் நிர்ணயிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நண்பர் ராமசந்திரன் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்தும், நான் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணை பற்றியும் சில கருத்துக்களை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நம் ராஜ்யத்தில் கன ரகத் தொழில்களை இன்னும் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு அதிக அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளாத நிலைமையைப் பார்க்கும் போது, சர்க்காரை நான் குறை சொல்லாமல் இருப்பதற்கில்லை. இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கவேண்டும். ஆண்டு தோறும் திருப்பித் திருப்பி அவர்கள் காட்டுகிற பெரிய கன ரகத் தொழில்களெல்லாம் நெய்வேலியும், கோச் பாக்கியும் தான். நெய்வேலியிலே 8,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையைப் படிக்கும் போது பெருமையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். 8,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதே சந்தேகத்திற்குரிய புள்ளி விவரம். இவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதே சந்தேகம். அங்கே கட்டியிருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளின் வீட்டு எண்ணிக்கையும், தொழிலாளர்களுடைய வீட்டு எண்ணிக்கையையும் பார்க்கும் போது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு புள்ளிவிவரம் 8,000 பேர்கள் என்று இடையிலே வேலைக்கு அமர்த்தி நீக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையையும் சேர்த்துக் கொடுத்திருப்பார்களோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. இந்த நெய்வேலியிலே ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினருக்குத் தான் வேலை கிடைக்கிறது என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்—ஜெயங்கொண்டான் தொகுதியைச் சேர்ந்த திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள்—குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் என்று சொன்னதை எந்த சமூகத்தினர் என்று சொன்னால் ஏதாவது ஆபத்து ஏற்படுமோ என்று அப்படி குறிப்பிட்டார்கள்.

11-30
a.m.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், ஜாதி, மதம் இல்லை என்று சொல்லிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், இன்றையதினம் மறைமுகமாக, சூசகமாகச் சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நம்முடைய அரசாங்கம் அவரை விசாரித்து எந்தச் சமூகம் என்பதை, அந்த ரகசியத்தை, தனியாக அமைச்சர்தான் சொல்வார்கள். அவரிடமிருந்து தெரிந்துகொண்டு, நல்ல நடவடிக்கை எடுத்து, எல்லோருக்கும் பரவலாக உத்தியோக வாய்ப்புக் கிடைப்பதற்கு உதவிகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே

20th March 1959] [Sri A. Govindasamy]

அந்த நிலைமை ஏற்படவேண்டும்? நெய்வேலித் திட்டம் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லாத காரணத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிற காரணத்தாலும் இந்த உத்தியோக நிலைமையில்கூட அந்தச் சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே அதிகாரிகளுக்கு பெரிய பெரிய மாட மானிக்கைகள், கூட கோபுரங்கள் போன்ற நல்ல பங்களாக்களைக் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். நெய்வேலித் திட்டத் திலே வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு மிகமிக மோசமான வீடுகளைத்தான் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். கண்டிராக்கர்கள் கொள்ளை லாபம் அடித்திருக்கிறார்கள். தொழிலமைச்சர் ஒரு முறை நெய்வேலிக்குப் போனால் தயவு செய்து தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டப்பட்டிருக்கிற வீடுகளைப் பார்க்கட்டும், சிறிய அதிகாரிகள் தங்குவதற்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் வீடுகளையும் பார்க்கட்டும். கதவுகள் இருக்கும் லட்சணத்தையும், சுவர்கள் இருக்கும் லட்சணத்தையும் பார்த்தால் கனத்த நான்கு மைம் பெய்தால் அந்த வீடு தாங்காது, என்பதைக் காண்பார்கள். நெய்வேலித் திட்டம் விரைவில் நிறைவேறி வருவதாக நாம் சொல்கிறோம். நெய்வேலித் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதைவிட ராஜ்ய அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தலாம் என்று சொன்னால், “ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் குறைத்துவிடுவார்கள்” என்று சமாதானம் சொல்கிறார்கள். நான் இந்தச் சமயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலித் திட்டத்திற்காக செலவு செய்யவேண்டிய பணத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் கடனை ஏற்றுக்கொண்டு, ஆண்டுக்கு கொஞ்சம் கொடிநாபாயாகத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும். “கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை எப்பொழுது நாம் கொடுத்தாலும், திட்டத்தை நம்மிடம் ஒப்படைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்” என்று நாம் காலம் கடத்துவதிலே பிரயோஜனம் இல்லை. நம் மாநில சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நெய்வேலித் திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்குப் போதுமான நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவில்லை. 1947-ம் ஆண்டிலே நிலத்திற்கு என்ன விலை கிடைத்ததோ, அதைத்தான் நெய்வேலிப் பகுதியில் சட்டப் பிரகாரம் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்காக நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார், நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் குறைந்த விலையில் வாங்கி, மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் ஒப்படைக்கிறார்கள். அங்கே பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்குப் போதுமான நஷ்ட ஈடு தரப்படவில்லை. நெய்வேலியில் நெல் அறைக்கும் இயந்திரம் இருக்கிறது. அதை அப்புறப் படுத்தவேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டிலே தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தினால் நெய்வேலிப் பகுதியிலே இருந்த மக்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், கொடுமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்து, நல்ல திட்டம் நிறைவேற்றும் போது, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குச் சௌகரியம் செய்து தரவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு ஆகும் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலியிலே நாம் உண்டாக்கப்போகிற உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை தனியாருக்கு விட்டுவிடக்கூடாது. அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தினால் தான் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல ஆதாயம் கிடைக்கும். தனியார் என்றால், சலுகை காட்டும் முறையிலே தான் அரசாங்கம் இருக்கிறது. அரசாங்கமே நடத்தகைய தொழில்களை எடுத்து நடத்தாமல், தனியார்களுக்கு விட்டுவிடுவதால், லாபம் பூராவும் அரசாங்கத்திற்கு வராத நிலையில், மக்கள் யூ வரித் தொல்லைக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது என்பதை இங்கே துடிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதேசலத்திலே இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை உடனடியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். அலுமினியம் தொழிற்சாலையும் சீக்கிரமாக வேலை துவங்குவதற்கு, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி சொல்கிறேன், அலுமினியம் நாம் வெற்றிகரமாக கொண்டுவந்தோம் என்று

[Sri A. Govindasamy] [20th March 1959]

அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நான் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன். அதுபோலவே தான், இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை யிலேயும் அதிகம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வட நாட்டிலே பார்க்கும்போது, பெரிய பெரிய இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலைகளெல்லாம் வைக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே பார்க்கிறோம்—கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் குண்டுசி தொழிற்சாலையை, நீலகிரி மலையில் தையல் ஊசித் தொழிற்சாலை வருகிறது, கன்யாகுமரி யில் குண்டுசி தொழிற்சாலை, தஞ்சாவூரில் பொம்மை செய்யும் தொழிற் சாலை. இப்படித்தான் நமக்கு? வடக்கில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாபிலுள்ள லாதியானா தொழிற்சாலையைப் போல் சென்னையிலும் லாதியானா நகரங்கள் ஏற்படுத்தியாகவேண்டியது அமைச்சர் அவர்களின் கடமை. வெளிநாடுகளுக்கு அவர் அடிக்கடி சென்று வருவதால், இது விஷயத்தில் அவர் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதோ “கதிரே வேண்டாம்” என்று நாங்கள் சொல்வதுபோல், தவறான அபிப்பிராயத்தை வைத்துக்கொண்டு இங்கே அடிக்கடி பேசுகிறார்கள். நாங்கள் கேட்பது—ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சொல்வதுபோல், கதருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ரிபேட் தொகை அளவுக்கு கைத்தறிக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. அந்த அளவுக்கு இப்பொழுது கைத்தறி க்கு கொடுக்கவில்லை. அந்த அளவு ஒதுக்கவேண்டும் என்று தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். கதருக்கு மூன்றாம் ரிபேட் இருக்கிறது. கைத்தறிக்கு ஒன்றையரை ரிபேட் தான் இருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நூற்பதற்கு ஒன்றையரைவரும், நெய்வதற்கு ஒன்றையரைவரும் என்ற கணக்கில் கதருக்கு மூன்றரை ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில், நெய்வது மாத் திரம் நடப்பதால், நெய்வதற்கென்று ஏற்பட்ட ஒன்றையரை ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது.

* **SRI A. GOVINDASAMY :** எப்படியிருந்தாலும் கைத்தறிக்கு கொடுக்கக்கூடிய ‘ரிபேட்’ தொகையின் அளவு கதருக்கு உள்ளது போலவே இருக்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய கருத்து. அவ்வளவு கொடுக்க முடியாவிட்டால் ஏன் இரண்டரை அளவுக்காவது இருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். ஏற்கெனவே கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததையும் குறைத்துவிட்டவர்களை என்று நான் சொல்கிறேன். அமைச்சர் கனம் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களுக்கு நல்ல செல்வாக்கு இருக்கிறது. அவர் சண்டை போட்டால் வாங்கிவர முடியும். ஒருவேளை பயந்துகொண்டு வந்து விடுகிறாரோ என்று நான் நினைக்கிறேன். வலுவாக சண்டை போடவேண் டும். இது விஷயத்தில் நெய்த் தொழிலாளர்கள் உங்கள் பக்கம் இருக் கிறார்கள். சண்டை போட்டு, எப்படியாவது கதருக்குக் கொடுக்கப்படு கிற அளவுக்கு ரிபேட் கைத்தறிக்கும் வாங்கிதரவேண்டும் என்பது எங்க ளுடைய அபிப்பிராயம் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“கைத்தறியைப்பற்றிப் பேச இவருக்கு என்ன யோக்கியதை இருக் கிறது?” என்று ஒரு பெண் அங்கத்தினர் கேட்டார்கள். நான் கைத் தறித் துணி கட்டுகிறேன். எங்கள் கட்சியிலுள்ளவர்களும் கைத்தறித் துணி கட்டுகிறார்கள். ஆனால், “யோக்கியதையைப் பற்றி குறிப்பிட்டு பேசினாலும், பெண் அங்கத்தினராக இருப்பதால், அதைத் திருப்பிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் குறிப்பிட்டது ஏ அளவுக்கு தவறு என்பதை அவர்களே உணர்ந்து, சபாநாயகரிடத் தெரியாமல் அவசரப்பட்டு சொல்லிவிட்டேன்” என்று சொன்னார்கள்.

கைத்தறிக்குக் காட்டும் சலுகை குறைவு என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். கைத்தறிக்கு என்ன கொடுக்கிறார்கள்

[Sri A. Govindasamy] [20th March 1959]

கதருக்கு 140 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்கு 126 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்தத் தொகையிலேயே வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும்? கதருக்காக ஒதுக்கிய தொகை அளவே ஏன் கைத்தறிக்கும் ஒதுக்கக்கூடாது? என்று நாங்கள் கேட்கிறோம்.

கதருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 140 லட்சம் ரூபாயை எப்படிச் செலவு செய்யப் போகிறோம் என்று புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 126 லட்சம் ரூபாயை எப்படிச் செலவு செய்யப்போகிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, ரிசர்ச் செய்யப்போகிறோம், வித்தியாசம் நடத்தப் போகிறோம், என்று இப்படியாகப் புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கைத்தறித் துணிக்கு உபயோகிக்கும் சாயம் இம்பீரியல் கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரீயிலிருந்து ரூ. 1-8-0-க்கு ஒரு பவுண்டு கிடைக்கிறது. அது நல்ல சாயமாக இருக்கிறது. ஆனால், போதுமான சாயம் கிடைக்கவில்லை. இந்திரா கம்பெனி போன்ற சாயக்கம்பெனிகளிலிருந்து ஒரு பவுண்டு ஐந்து ரூபாய்க்குத்தான் கிடைக்கிறது. இந்த நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது? சாயத் தை இறக்குமதி செய்வதற்கான அதிகாரம், அதற்கான லைசன்ஸ் பம்பாயிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அந்த உரிமை கொடுக்கக்கூடாது? இறக்குமதி செய்யும் உரிமையைப் பெற்று, சென்னை ராஜ்ய கைத்தறித் கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கு கொடுத்தால் நெசவாளர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். அதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சனை தீருவதற்கு முடியும்.

திருநெல்வேலியில் ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகப் பெருமை யாகச் சொல்கிறார்கள். இயந்திரங்கள் வந்தும், ஒரு பகுதி வேலை செய்யாமல் இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். திறப்பு விழாவுக்கு மின்சார அமைச்சரும் முதல் அமைச்சரும் போனார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கொடுத்தாய்விட்டது.

* **SRI A. GOVINDASAMY :** மின்சாரம் கொடுத்தது பற்றி சந்தோஷம். எஸ்டிமேட் கமிட்டி அங்கு சென்றிருந்தபோது வேலை செய்யாமலிருந்தது. அதைப்பார்த்து வருத்தப்பட்டோம். இப்பொழுதாவது கொடுத்ததுபற்றி சந்தோஷம். அம்மாதிரி துரிதமாக எல்லாவற்றிலும் நடந்து கொண்டால் உங்களை நிரந்தரமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்ற அபிப்பிராயத்தையும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இலங்கையிலிருந்து வருகிற தமிழர்களுக்கு ஒரு நூல் ஆலை வைத்துக் கொடுக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்காவது அரசாங்கம் அளவுக்காவது அரசாங்கம் முன் வந்ததே என்பதற்காக எங்களுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கின்றோம். இது போதாது. கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் பேர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆலை திறந்துவிட்டால் இந்தப் பிரச்சனையை தீர்க்குவிட முடியாது. ஆனால், வட நாட்டிலே அகதிகளுக்காக பரிடாபாதிஸ் எவ்வளவோ வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தேன். டில்லிக்கு பதினாறுவது மைலில் முப்பதாயிரம் ஜனத்தொகையுள்ள இடத்தில் முப்பது தொழிற்சாலைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நாம் இங்கே அப்பளத் தொழிற்சாலை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் போதுமா? அங்கே மைக் செய்கிறார்கள். ரேடியோ செய்யும் தொழிற்சாலை வைக்கிறார்கள். சிறு ரகத் தொழில் என்ற பேரில் வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே என்ன நிலைமை? விதவைகள் நடத்தக்கூடிய தொழிலைக்காரர் நடத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொழில்களைத்தான் அரசாங்கம் கீழ்த்தொண்டாடிருக்கவேண்டும்? வத்திப்பெட்டியும், செருப்பும், அப்பளக் கீழ்மை வைத்துக்கொண்டதான வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறவர்களுக்குக் கீழ்த்தொண்டாடிருப்பது? இவைகளைப் பார்த்துத்தான் அவர்கள் நம்மைப் பற்றி பெருமையாக நினைத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள்? இதெல்லாம் பெருமை அளிக்காது. ஆகவே, தொழிலுக்காக அதிகத் தொகை தக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Govindasamy], [20th March 1959]

நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்ப்பதற்கு உண்மையிலேயே வயிறு எறியும்படியான நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. ஏன் நெசவாளருக்குப் பரவலாக வீடு கட்டித் தரவில்லை? தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும், வடாற்காடு மாவட்டத்திலும், கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். காஞ்சிபுரம் பகுதியிலும் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஏன் அங்கே ஒரு வீடு கூட நெசவாளர்களுக்கென்று கட்டிக் கொடுக்கவில்லை? ஒரு வீடு கூட கட்டிக்கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன? என்ன சமாதானம் சொல்லப் போகிறார்கள்? அங்கு இருப்பவர்கள் நெசவாளர்கள் இல்லையா? ஆளும் கட்சியார் வந்திருக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்குத்தான் சலுகை, மற்றப் பகுதிகளுக்கு ஒன்றும் இல்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். நெசவாளர்களுக்கு உண்மையிலேயே அரசாங்கம் பரவலாக வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கையாண்டால் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நெசவாளர் பகுதி எது என்று அவர்கள் தெரிந்தெடுத்திருக்கவேண்டும். காஞ்சிபுரத்திலும் நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கே பட்டுச் சேலைகள் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். சிறுவந்தாட்டிலும் பட்டுச்சேலை அதிகம் உற்பத்தியாகிறது, விழுப்புரத்தில் அனந்தபுரம், புலன்கிரி, கைத்தறியாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதி.

இப்பொழுது தொழில் இலாகாவிலே காரியதரிசியாகப் பணியாற்றுகின்ற திரு. கைவார் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் கலெக்டராக இருந்தார். அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவரைக் கேளுங்கள், என்ன தொழிற்சாலையை எங்கெங்கே உண்டுபண்ணலாம் என்று. இதை யெல்லாம் குறித்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வராதபோது எதிர்த்துப் பிலிருந்து பராட்டை எப்படி அவர்கள் எதிர் பார்க்கமுடியும் என்று நான் கேட்கிறேன்.

(Mr. Speaker sounded the gong.)

SRI A. GOVINDASAMY : இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

MR. SPEAKER : I will give the hon. Member one minute more.

SRI A. GOVINDASAMY : தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே வளவனூரில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலையொன்று ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று. அதுபோலவே சர்க்காரே ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று பெண்ணாட்டிலே வைத்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். வனஸ்பதி ஆலையை சோப் தொழிற்சாலையாக நடத்தப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதையும் கைவிடப்போவதாக தெரிகிறது. சோப் ஆலை வைப்பதற்காகப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, அதுவும் பாழாய்ப்போய்விட்டதைப் பார்க்கும்போது வயிறு எறிகிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கமுடியும் மணிலாக்கொட்டை ஜில்லா என்று தென்னாற்காடு வழங்கப்படுகிறது. அந்த மாவட்டத்தில் மணிலாக்கொட்டையை வைத்துக்கொண்டு, வனஸ்பதி உண்டாக்குவதற்காக அரசாங்கம் பத்து லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. வனஸ்பதி தொழிற்சாலையை நடத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சோப் தொழிற்சாலை நடத்தவேண்டும். தனியார் துறையில் எடுத்து நடத்துவதாக திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். அவருக்கு விவிலை. ஏன் சர்க்காரே நடத்தக்கூடாது? சர்க்கார் இம்மாதிரி விஷயங்களில் பின்வாங்கக்கூடாது. தொழிலமைச்சருடைய திறமையில் எங்கள் நம்பிக்கை இருக்கிறது. வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கிறார். அங்குத் தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப் பார்க்கிறார். கதர் கட்டுபவர்களை வைக்க நினைக்கிறார்கள். அதற்காக கதர் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுடைய இலவசமாக பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[Sri A. Govindasamy], [20th March 1959]

கதர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை வாழவைக்கவேண்டுமென்று இவர்கள் நினைப்பதைப்போல், கைத்தறி நெசவாளர்களும் வாழவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தால், ரிபேட் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளை இவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும், இங்கே உண்டாக்கும் கைத்தறி துணிகளுக்கு நல்ல மார்க்கெட்டுகளை தேடித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : On a point of personal explanation, Sir. தலைவர் அவர்களே, திருவாளர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ நெய்வேலி திட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரை மட்டும் நியமிக்கிறார்கள் என்கிற புகாரை எழுப்பிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நான் கனம் அமைச்சரிடம் சென்று ரகசியமாக அந்த குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் யார் என்று தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அங்கே சென்று நான் ரகசியமாக பேசவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. அங்கே இப்படிப்பட்ட ஒரு குறை இருப்பதன் காரணமாகவும் இத்தகைய வதந்தி பரவுவதற்கு ஒரு வேளை குறுகிய நோக்கமுடைய சில அதிகாரிகள் காரணமாகலாம் என்றும் அப்படி இடம் கொடுக்காமல் அதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதாகவும் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறினேனே தவிர எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மாதிரி அந்த வதந்தியை வெளியில் பேசி சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்ல அஞ்சும் நிலைமையில் இல்லாமல் இத்தகைய வதந்தி வருவதை ஆராய்ந்து பார்த்து, ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று உணர்ந்து அதை குறிப்பிட்டேன். இதில் ரகசியம் ஒன்றும் இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் சபைத்தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இன்டஸ்ட்ரிஸ், சின்கோனா மான்யத்தை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். நம்முடைய கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கக்கூடிய பல திட்டங்கள் நடைமுறை வருஷத்தில் நம்முடைய மாகாணத்தில் நடைபெற இருப்பதற்கு மிக பெருமை கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட மற்ற ராஜ்யங்களில் வட தேசத்தில் அதிகப்படியான ஆலைகள் இருப்பதாகவும் இங்கே குறைவான ஆலைகள் இருப்பதாகவும், இன்னும் நமது ராஜ்யத்தில் எடுத்து நடத்தக் கூடிய அதிகப்படியான செலவு செய்யக்கூடிய பெரிய பெரிய திட்டங்கள் இருக்கிறது என்றும் அவைகளை எடுத்து நடத்தவில்லை என்றும் பல அங்கத்தினர்கள் குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். வாஸ்தவத்தில் நம்முடைய மாகாணத்தில்கூட ஒரு சில ஜில்லாக்களில் பல வசதிகள் இருந்து அந்த இடங்களில் பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள், சில இடங்களில் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி நடத்தவில்லை என்றும் குறை கூறலாம். அரசாங்கம் ஒரு ஜில்லாவில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது என்று சொன்னால் அங்கே இருக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகளைப் பார்த்துத்தான் ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு ஜில்லா பாரபட்சம் காட்டுவது என்பதல்ல. நல்ல எண்ணத்துடன் ஜனம் செய்கிறார்கள். எந்த எந்த சாத்தியக் கூறுகள் எங்கே இருக்கின்றனவோ அதன்படியேதான் அவர்கள் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கிறார்கள். சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்ற முறையில்தான் அப்படி ஆரம்பிக்கிறார்களே தவிர பாரபட்சமாக செய்யவில்லை. அந்த முறையில்தான் சாத்திய சர்க்காரும் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து நடத்துகிறார்கள். பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் எங்கே இரும்பு பொருள்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கே நிலக்கரி இருக்கிறதோ அங்கேதான் பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கிறார்கள். வடக்கே மூன்று இடங்களில்தான் கனம் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பெரிய யந்திரங்களை இத்து இரும்பு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக் கூடிய ஏ ராஜ்யம், பி ராஜ்யம், சி ராஜ்யம் எல்லா இடங்களிலும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துள்ள வேண்டும்.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [20th March 1959]

அதோடு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கூடுமானவரையிலும் பெரிய தொழில் களை ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெய்வேலித்திட்டம் அமுல் நடத்தக்கூடிய அளவில் வந்திருக்கிறது. அங்கே அதற்கு வேலைகளும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய சென்னையில் கோச் பாக்கரியை ஆரம்பித்து நடத்தி வருகிறார்கள். தொழில் அபிவிருத்தி பண்ணை ஒன்று கிண்டியில் அமைக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. சேலம் ஜில்லாவில் இரும்பு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வசதி இருக்கிறது. அலு மினியம் தொழிற்சாலையையும் ஆரம்பிக்க வேண்டிய வாய்ப்பும் இருக் கிறது. பேப்பர் மில் இங்கே ஏற்படப்போகிறது. இப்படி பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. இன்னும் பல வேலைகள் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிய படி இன்னும் பல பகுதிகளில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. விருதுநகர், திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் ஆரம் பிக்கப்பட்டு வேலை நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதே மாதிரி நமது மாகாணத்தில் எந்த எந்த துறையில் எந்த எந்த வசதிகள் இருக்கின் றனவோ அவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்த அந்த இடங்களில் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதற்காக நான் இந்த அரசாங்கத்தை மனமார் பாராட்டுகிறேன். நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில், திறமையான முறை பல பணியாற்றி வருகிறார் என்பதைப் பற்றி நான் பெருமை கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி விஷயமாகச் சிறிசில விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போதுகூட சொன்னார்கள். கதர் நொண்டிக் குழந்தைக்குச் சமானம் என்று சொன்னார்கள். கதர் நொண்டிக் குழந்தைக்குச் சமானம் என்று சொன்னாலும்கூட அதுதான் நாட்டின் ஜீவ நாடியாக இருந்தது. சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்குக்கூட வழியில்லாதவர்களுக்கு, பட்டினி கிடந்தவர்களின் பட்டினியைப் போக்கி அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கு வழி செய்தது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். கதரானது இப்பொழுது நம் நாட்டில் பல லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். மற்ற எல்லா மில்களிலும் வேலை செய்யக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 1,53,818 பேர்கள். ஆனால் கதர் ஒன்றில் மட்டும் புன்று லட்சம் பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதுவும் பரவலான முறையில் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து வருகிறது. இந்த கதர்த் தொழில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் வேலையில்லாத சமயம் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு போதுமான வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய உப சிறு குடிசைத் தொழிலாக இது இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதோடு கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் 5½ லட்சம் நெசவாளர்கள் இருப்பதாக புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய அபிப்பிராயம் அதில் சுமார் ஏழு லட்சம் பேர்கள் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இத்துடன் இந்த நெசவாளருக்கு உதவியாக சுமார் 50 லட்சம் பேர்கள் உப தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். இது சம்பந்தமான உப தொழிலிலும் இவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும் அவர்களுக்கு வேறு வேலை வாய்ப்பு தேடித்தர முடியாத கைத்தறி மூலத்தான் அவர்களுடைய பொருளாதார பிரச்சினையைத் தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு யாதொரு கஷ்டம்கொடுக்காமல் யாதொரு சிரமத்தையும் அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கா வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் மில்களில் வேலை செய்யக்கூடிய லட்சம் பேர்களும் அரசாங்கத்திற்கு தொந்தரவுகள் கொடுத்துக் கொண்

20th March 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

அனுவசியமாக செலவுகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். மில்களில் ஏற்படக்கூடிய ஸ்டிரைக் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எவ்வளவோ செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் மூலமாக அப்படிப்பட்ட செலவு கிடையாது. கமட்டி ஸ்ட் கட்சியும் சே ஷலிஸ்ட் கட்சியும் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் எல்லா தொழில்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணம் என்னவென்றால் தங்களுடைய ஈட்சிகளை பலப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். சாககாரர் தொழிலை நடத்தினால்தான் தொழிலாளர்களிடையே ஸ்டிரைக்குகளைத் தூண்டி விட்டு அவர்களுடைய கட்சியைப் பலப் படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் எல்லா தொழில்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாட்டில் குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்தி அடைந்தால் தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டிலிருந்து நீங்கும். அந்த முறையில் குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் இலங்கை அகதிகளுக்கு ஒரு நூற்பு மில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்றார். நான் அதை மறுக்கிறேன். காரணம் நூற்பு மில் ஆலையால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியாது. அதற்குப் பதிலாக 16 கதிர் கொண்ட ஜப்பானிய நூற்பு யந்திரத்தை வரவழைத்து கொடுக்கலாம். அதன் மூலம் கிராமங்களில் எல்லாம் பரவலான முறையில் குடிசைத் தொழில் வளரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் நீங்கும். நெசவாளரும் தங்களுக்கு வேண்டிய நூலை உற்பத்தி செய்துகொள்வார்கள்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளையும் கல்லூரிவரை இலவசக் கல்வி வசதியையும் கொடுக்கவேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிள்ளைகள் கல்லூரிவரையில் படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும். ரிபேட் தொகை இப்பொழுது கொடுப்பது போன்று அப்படியே நீடித்துக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதை அப்படியே நீடிக்கவேண்டி மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய தொகையை குறைக்காமல் இன்னும் அதிகப்படியாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்படி அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகளைக் கொடுத்தால்தான் கைத்தறி நெசவுத் தொழில், மற்ற குடிசைத் தொழில்கள் போல் அபிவிருத்தி அடைய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது துணி அதிகமாக தேங்கி இருக்கிறபடியால் அரசாங்கம் அதைக் கொள்முதல் செய்து விற்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மற்றும் குடிசைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கும் நெசவாளர்களுக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஜப்பானிய இயந்திரங்கள் மூலமாக சுலபமாக நூல்நூற்க முடியும். அந்த இயந்திரத்தை வாங்கி நெசவாளர்கள் யிருக்கும் பிரதேசங்களுக்குக் கொடுத்தால் ஆங்காங்குள்ள நெசவாளர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய நூலை அவர்களே நூற்றுக்கொள்ள வசதி ஏற்படும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற திண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தின் போது கனம் அமைச்சர் அவர்களே, கனம் சபாநாயகர் ஜில்லாவில் ஒரு தொழில் பண்ணை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று, தீர்க்கித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும், வசதிகளைத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டேன். அவற்றை யெல்லாம் அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு

[Sri A. Vedarathnam] [20th March 1959]

முன்னதாக அவர்கள் ஆரம்பிக்க முன்வந்ததற்கு நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுதும் மேலும் சில யோசனைகளை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் ஏராளமான தென்னை மரங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தென்னை நார் உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதி இருக்கின்றன. கேரளம் நம்முடைய ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்திருந்த போது இருந்த “காயர் இன்டஸ்ட்ரி” இப்பொழுது கேரளத்திற்குப் போய் விட்ட காரணத்தினால் அந்த மாதிரிப் பெரிய தொழிற்சாலை நம்முடைய மாநிலத்தில் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. தஞ்சையில் பெரும்பாலும் தென்னை மட்டைகள் உரத்திற்காகத்தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆகவே, அங்கு “காயர் இன்டஸ்ட்ரி” ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு யோசனை சொல்லுகிறேன்.

வேதாரண்யத்தில் சமீபத்தில் ஏராளமான உப்பு, நல்ல உப்பு, தரமுள்ள உப்பு, 98.7 சதவிகிதம் சோடியம் க்ளோரைடு உள்ள உப்பு 20 லட்சம் டன் அளவுக்குத் தானாக உற்பத்தி ஆகிறது. அதைச் சர்வே செய்து ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு ஜிப்சம் பாக்டரி ஆரம்பிக்கலாம். இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வெளி நாட்டு டாலர் தொகை ஒன்றும் தேவையில்லை. பெரும்பாலும் “எர்த் ஓர்க்” தான் இங்கு செய்யப்பட வேண்டும். இங்குள்ள பம்பிங் யந்திரங்களை வைத்து ஆரம்பித்தால் போதும். மூன்று கோடி ரூபாய் மட்டும் போட்டால் 3 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று நிபுணர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்: “ஜிப்சம்” இப்பொழுது பல இடங்களில் கிடைக்கின்றது. ஆகவே அதை அவ்வளவு செலவு செய்து உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மூன்று கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டால் ஆண்டுக்கு ஒன்றுக்கு 3 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய தொழிலாக இருக்குமானால் ஜிப்சத்தை எந்த அளவுக்கு குறைவாக விற்குமாம் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது. அதிலிருந்து சோடியம் குளோரைடு, மக்னீஷியம் ஸல்பேட் ப்ரொமைன் அயோடின் போன்றவைகளும் கிடைக்கின்றன. இந்தோனேஷியா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு வெளி நாடுகள் இந்த உப்பை எந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறதோ அதைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க நமக்கு வசதி இருக்கிற காரணத்தினாலும், மத்திய அரசாங்கம் இதில் அக்கரை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணத்தாலும் நம்முடைய அரசாங்கம் அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்து அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிற்சாலையை அரசாங்கம் ஆரம்பிக்க முன்வருமானால் “நம்முடைய தென் பகுதியில் கனரகத் தொழில் இல்லை இல்லை” என்று கூறுகிறவர்களின் கூற்று வெறும் கூற்றாக சரியான வாய்ப்பாக இருக்கும். மேலும் ஏராளமாக தொழிலாளருக்கு வேலை கிடைக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இரும்பு விஷயத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் முன்னேக் காட்டிலும் இப்பொழுது 50 சதவிகிதம் அதிகமாக இரும்பு கோட்டா அதிகரித்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அப்படி இருந்த போதிலும்கூட ஏராளமான பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள், மற்றப் கட்டிடங்கள் எல்லாம் சுவர்கள் வரையில் எழுப்பப்பட்டு கட்டடங்கள் போ வேண்டிய கட்டத்தில் வருஷக் கணக்காக இருந்துகொண்டிருக்கிற அவற்றுக்கு என்ன மாதிரி சைஸ் கட்டடங்கள் தேவையோ அந்த மாதிரி கட்டடங்களை அனுப்ப வேண்டுமென்று மத்திய இரும்பு உற்பத்திப் பணத்திற்கு அறிவித்து அந்தக் குறிப்பிட்ட ரகங்களைத் தருவிக் கொடுத்தால் எத்தனையோ கட்டிடங்களை வருஷக் கணக்காகப் பூர்த்தியாக இருக்கும் கட்டிடங்களைப் பூர்த்தி செய்யமுடியும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri A. Vedarathnam] 20th March 1959]

சணல் மூலமாக பல சிறு கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒரு சில இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. வேதாரண்யத்தின் பக்கத்தில் இந்த “சன் ஹெம்ப்” நன்றாக உற்பத்தியாகிறது. இப்பொழுது இதைப் பசுந்தான் உரத்துக்காகப் பயன் படுத்துகிறார்கள். நெல்லைக் இதைப் பசுந்தான் உரத்துக்காகப் பயன் படுத்துகிறார்கள். அந்த நார் சிலான் காட்டிலும் அதிக விலை அதன் விதை விற்கிறது. அந்த நார் சிலான் முதலிய இடங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகிறது. அதைப் பயன் படுத்தி அந்த இடத்தில் சிறு கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க வசதி இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரி சிறு தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபயோக கரமாக இருக்கும். விவசாயிக்கு ஒரு வருஷ காலத்தில் 4 முதல் 8 மாத காலந்தான் விவசாய வேலை இருக்கும். பாக்டி நேரத்தில் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கச் செய்வது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். 4 மாதம் 6 மாதம் வேலை செய்து அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை வைக்கும் கொண்டு ஆண்டு முழுவதும் வாழ்க்கையை நடத்துவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையாகும். அதன் காரணமாகத்தான் காதியடிகள் கதர்த் திட்டத்தை அப்பொழுது ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு உப தொழில் இல்லாமல் இந்த விவசாயிகள் குடும்பம் நல்ல முறையில் வாழ முடியாது. இந்தக் கதர்த் திட்டத்தை எதிர்க்கிறவர்கள், கதருக்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறவர்கள் இந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைச் சொல்லவேண்டும். “அது கூடாது, இது கூடாது” என்று சொல்லுவது சலபம். “கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் சர்ஜிஷன்” கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்காக அவர்கள் ஒரு லாபமான தொழில், சலபமான தொழில் இருக்கிறது என்று யோசனை கூறுவார்களானால் அதைச் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அப்படி ஒரு தொழிலைக் காட்டும் வரையில் இந்தக் கதருக்கு ஆதரவு கொடுக்காவிட்டாலும் எதிர்க்காமலாவது இருக்கவேண்டும். விவசாயிகள், விவசாயக் காலம் போக மீதி இருக்கிற நேரத்தில் செய்யக்கூடிய எளிய தொழில், அதிக மூலதனம் தேவை இல்லாத தொழில். இதைப் போல் வேறு ஒரு தொழில் கிடைக்கிறது. இந்தத் தொழிலைப்பற்றித் தாக்கக் கொண்டிராமல் அதற்குப் பதிலாக இன்னின்ன தொழில்கள் இருக்கின்றன என்று காட்ட முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டின் எதிர்க்கால இலட்சியம் சமதர்ம சமுதாயத்தை சிருஷ்டிப்பது என்று வரையரை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையை பது என்று முழுவதும் வட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்வதற்கு இந்தக் கதரைத் தவிர வேறு எந்தத் திட்டத்திலாவது சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கொண்டுவர முடியும் என்று அவர்கள் நம்புவார்களேயானால் அவர்களைத் தயவுசெய்து அழைக்கிறேன், அந்த மார்க்கத்தை இங்கே விளக்கிக் கூறவேண்டுமென்று. மில் ஆலை இருக்கிற வரைக்கும் மில் முதலாளிகள் இருப்பார்கள். அவர்களுடைய போட்டியும் இருக்கத் தான் செய்யும். அதற்கு வரி போட்டோ; வேறு எந்த வகையிலோ சமதர்ம சமுதாயத்தை சிருஷ்டிப்பதற்கு நாம் பல முறைகளைக் கையாண்டாக வேண்டும். கசர்த்திட்டம் ஒன்றில்தான் இந்த நாட்டில் பட்டினி, பசி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்கிற கஷ்டங்களுக்கே இடமில்லாமல் தீர்த்து விட முடியும் என்கிற விஷயத்தை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். கடைசியாக மகாத்மா காந்தி கூறிய ஒரு வார்த்தையை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். “நான் நூற்கும்போதெல்லாம் ஒவ்வொரு இழையும் சுயராஜ்யம் இழை நெருங்கி வந்து கொண்டிருப்பதாகவே செய்து அசைக்க முடியாத யூபிக்கை என் உள்ளத்தில் ஏற்படுகிறது” என்று சொல்லியிருக்கும் தியான அந்த திட்டத்தைப்போல சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதில் வேறு திட்டம் இருந்தால் இங்கே சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்லா கண்டால் இதை எதிர்க்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த அவைத்தலைவர் அவர்களுக்கு தயவு செய்து மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

12-00
noon

[20th March 1959]

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது ராஜ்ய சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வருகிற தொழில் கொள்கை இன்றைய சமுதாயத்திலே முதலாளிகளுக்கு இருக்கிற பிடிப்பை இன்னும் வலுவாக்குவதற்கு உதவுகிறது என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். சமதர்மக் கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. சமதர்மக் கொள்கை என்பது என்ன என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூற வேண்டியது இல்லை. நீண்ட காலமாக தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பணி புரிந்து தொழிலாளர்களுடைய உள்ளக்கிடக்கையையும், அங்கே ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற முதலாளிகளுடைய ஆதிக்க மனப்பான்மையை, சரண்டல் தன்மையையும் அவர் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறவர். அப்பேர்ப்பட்டவர் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிற வேளையில் தாமே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கையை, நாட்டு மக்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் விரும்பி எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கொள்கையை, அமுலாக்குவதற்குப் பதிலாக முதலாளிகளின் கையை வலுப்படுத்துவதற்கு ஏன் தமது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்குத் தாம் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு உதவிபுரிந்திருப்பதாக தொழில் மந்திரி சொல்கிறார். ஆனால் அப்படி மிகவும் சிறமம் எடுத்துக்கொண்டு அவர் அமைக்க இருக்கிற அலுமினியம் தொழிற்சாலை மக்களுடைய சொத்தாகவா இருக்கப் போகிறது? தனி முதலாளியின் சொத்தாக, அவனது தனி உடைமையாக அமைக்கப்படுகிறதா. அவன் தொழிலாளர்களை மட்டும் அல்ல, சமூகத்தையே சரண்டுவதற்கு ஆக்கம் தரும் தொழிலாக அமைக்கப்பட இருக்கிறது.

ரயான் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டால் 10 கோடி ரூபாயில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. அதுவும் யாரிடம் போகிறது? மிகுந்த தலை கனம் படைத்த முதலாளிகளிடத்திலேயே ஒப்படைக்கப்போகிறார்கள். சுதந்திர நாட்டில் சமதர்மத்தைப் பேசுகின்ற சர்க்காரே இந்தத் தொழில்களை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்களானால் சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை போன்றவர்கள்கூட மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இவர்கள் யாரிடத்தில் ஒப்படைக்கிறார்கள்? தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்தில் ஒப்படைக்கிறார்கள். இதே போன்று மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம், சமதர்மத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு ஆதார சக்தியாக விளங்குகின்ற நல்ல தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் இப்படி தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் ஒப்படைப்பதற்குப் பெயர்தான் சமதர்மமா? தாங்கள் கற்றுக்கொண்ட சமதர்மம் இதுதான் என்று இவர்கள் சொல்ல விரும்புகிறார்களா? நான் மிகவும் பரிதாபப்படுகிறேன். நமது தொழில் மந்திரி அவர்களுக்கு இதைவிடக் கடுமையான தண்டனையை ஆளும் சட்சியினரால் கொடுக்கமுடியாது. அவர்களுடைய கையினாலேயே தொழிலாளர்களுடைய நீண்ட நெடுநாளைய உள்ளக்கிடக்கையை யெல்லாம் அமுலாக்காமல், முதலாளிகளுடைய கையை வலுப்படுத்தும் காரியங்களைச் செய்யும்படியாகச் செய்திருப்பது—ஆளும் கட்சியினரின் திறமையைக் காட்டுகிறது. இதற்காக அவர்களைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

புதியதாக சர்க்கார் எவ்வித தொழிலையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பழைய தொழிற்சாலைகளும் ஏதோ சிலசில காரணங்களினால் மூடப்படுவதைத் தவிர்க்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. காளேவரா ஆலை மூடப்பட்டது. ராஜபாளையத்திலும், பொள்ளாச்சியிலும், கோனலும் இதுபோன்று ஆலைகள் மூடப்பட்டன. இப்படி மூடப்படுகிற இடங்களுக்கு உடனடியாக இன்வெஸ்ட்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் என்று குறிக்கிறார்கள் அதிலிருந்து பண உதவி செய்யப்பட்டதா? அதிலிருந்து உதவி செய்து அவ்வாறு மூடப்படாதிருக்க என் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? அதற்கு அமைச்சருடைய பதிலில் போதிய விளக்கம் தர

[20th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

வேண்டும். பல ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையை இழப்பதும், அதனால் உற்பத்தி பெரும் அளவு பாதிக்கப்படுவதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை கிடையாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதாகச் சொல்லலாம். அவற்றைத் தவிர்த்து சமாளிப்பதற்கு நம் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கிடையாதா? வசதியும் கிடையாதா? என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முன்வர வேண்டும். காளேஸ்வரம் மில் மூடப்பட்டதற்குக் காரணம் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பது அல்ல. இரண்டு முதலாளிகளுக்கிடையே உண்டான பேராசையின் மோதல் காரணமாக அங்கே இன்று பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் பலியாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் பலியாக வேண்டுமா? அல்லது சமூகம் பலியாக வேண்டுமா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் தக்கதொரு நிரந்தரமான கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் மூலம் அவற்றை நடத்துவதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிக்க வேண்டுமென்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. இங்கே ரைஸ் மில்களுக்கு தாராளமாக லைசென்சு வழங்கப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ரைஸ் மில்களுக்கு அதிகமாக லைசென்சு வழங்குவதற்குப் பதிலாக ஏன் கைக்குத்தல் அரிசிக்கு ஆக்கம் அளிக்கக்கூடாது? ஏதோ சர்க்கார் ஓரிரு இடங்களில் கைக்குத்தல் அரிசி தயார் செய்துகொண்டால் போதாது. பரவலான அடிப்படையில் கைக்குத்தல் அரிசி பரவுவதற்கு வகை செய்யவேண்டும். கதர் திட்டம் எப்படி எழை மக்களுக்கு உதவுகிறதோ அதுபோலவே கைக்குத்தல் அரிசி திட்டம் அதிகமாக வேலை வாய்ப்பை அளிக்கும். விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் பாதி நாட்களுக்கு வேலை இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் தஞ்சை போன்ற பகுதியில் தஞ்சை வெள்ளாமைப் பகுதியில் கைக்குத்தல் அரிசித் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டால் பெரும் உதவியாக இருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன். திட்டமாக இத் துறையில் முயற்சி செய்யாது சில வேளை ரைஸ் மில்களுக்கு லைசென்சு வழங்க மறுப்பதும், சில வேளை தாராளமாக அளிக்கிறோம் என்று சொல்வதுமாகிய கொள்கைத் தடுமாற்றத்தைப் போக்கவேண்டும். ஏதாவது ஒரு கொள்கையை திட்டவாட்டமாகக் கடைப்பிடிப்பது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் கதர் திட்டம் சம்பந்தமாக 2 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கையின் விசித்திரத்தைப் பார்ப்போம். தொழில்களை சர்க்கார் நடத்தாது, தனியார் நடத்த முன் வந்தால் எல்லாவிதமான உதவிகளையும் சர்க்கார் அளிக்கும் என்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் இருந்து கதர் திட்டத்தை அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கம் எடுத்து நடத்திக்கொண்டிருந்தது. அதை அவர்களிடத்திலிருந்து தாங்கள் எடுத்து நடத்திக்கொண்டிருந்தது. தன்னைத்தானே அரசாங்கம் ஈடுபடுத்திக் கொண்டது. அதற்கு அவசியமே இருக்கவில்லை. கதர் திட்டத்தை அரசாங்கம் நடத்தாமல் இவர்கள் செலவிடுகிற தொகையை அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கத்திற்குக் கொடுத்து உதவி செய்திருந்தால் இதைவிடத் திறமையாக நடத்தியிருப்பார்கள் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். காந்தியடிகளால் உண்டாக்கப்பட்ட ஸ்தாபனம் அது. அந்த ஸ்தாபனம் செய்திருக்கக்கூடிய அளவு இவ்வளவு பணத்தைச் செலவிட்டு இவர்கள் செய்யவில்லை. நாம் எப்படிப் பணத்தைச் செலவிடுகிறோம்.

கதர் திட்டம் ஒன்றிரண்டு உயர்தர அதிகாரிகள் வேண்டுமானால் இந்தக் கதர் திட்டத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் பெரும்பாலும் கதர் திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், கதர் அணியாதவர்கள், உத்தியோகத்திற்குப் போட்டுக்கொண்டாலும் கீட்டினை சென்று

[Sri P. S. Chinnadurai] [20th March 1959]

கழட்டி எறிந்து விடுபவர்கள், வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு கதர் வாங்கிக் கொடுக்க விருப்பம் இல்லாதவர்கள்—இதை அணிந்துகொள்வதே இழிவு என்று கருதக்கூடியவர்களை எல்லாம் அதிகாரிகளாக பல்வேறு உத்தியோகங்களுக்கு தாராளமாக இந்த இலாகாவில் சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறார்கள். பட்டம் பெற்றவர்களாக மட்டும் இருந்தால் போதுமா? கதர்திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைப் போடுவதனால் இது வெற்றி அடையுமா? இதையும் கவனிக்க வேண்டும். நேரம் இல்லாததால் ஒரு விஷயம். சலவைத் தொழிலாளர்கள் ஒரு லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உப்பு கிடைப்பது இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நூறு டன் தான் இப்போது விநியோகிக்கப்படுகிறது. முன்னாறு டன்னாவது விநியோகிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய முறையில் உதவி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்திய சர்க்காரின் தொழிற் கொள்கையை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இந்த நாட்டில் இருக்கும் பொதுத் துறையை வலுவாக்குவதற்காக இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி லகானை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்வது மிகவும் நல்லது. சர்க்காரின் தொழிற் கொள்கைப் பிரகாரம், ஏற்கெனவே பொதுத் துறையில் சில தொழில்களை எடுத்துக்கொள்வது, தனியார் துறையிலும் லைட் இண்டஸ்ட்ரிளை எடுத்துக்கொள்வது என்ற முறை இருந்து வந்தது. ஆனால் சமீபத்தில் நாகபுரியில் தீர்மானித்தபடி பொதுத் துறையை வலுவாக்குவதுடன் மட்டுமன்றி, பல தொழில்களையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தி தங்கள் வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கு டைரக்டிவ்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னென்றால் ஏற்கெனவே சர்க்கார்களின் செலவு அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. எந்த அளவிற்கு வரி போட முடியுமோ அந்த அளவிற்குத்தான் வரி போட முடியும். ஆகவே இன்னும் அதிகமான தொழில்களை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இது வரையில் 128 கோடி ரூபாய் வரை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெய்வேலித் திட்டத்தைத் தவிர வேறு என்ன அடிப்படையான தொழில்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? பொதுத் துறை எந்த அளவிற்கு இங்கே வலுவாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று நன்றாகக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். சர்க்கார் இண்டஸ்ட்ரியல் ரெஸல்யூஷனில் அலுமினியம் இண்டஸ்ட்ரி கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரி ஆகிய இரு தொழில்களும் பொதுத் துறையில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் இன்று அது தனியார் துறைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமன்றி தனியாருக்கு வேண்டிய பண உதவியும் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும் நெய்வேலியில் கிடைக்கும் உப பொருள்களிலிருந்து கண்டக்டர்ஸ் போன்ற உப பொருள்களைச் செய்யும் தொழில் சேஷசாயி போன்ற கம்பெனிக் காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அலுமினியம் இண்டஸ்ட்ரிளை இங்கே ஆரம்பிக்கப் போவதாக கனம் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த நாட்டின் வருமானத்தாலும் இந்த நாட்டிலுள்ள மனித சக்தியை உபயோகப்படுத்தி உண்டாக்கின்ற செல்வத்தைக் கொண்டு என் தனிப்பட்டவர்கள் லாபமடைய வேண்டும்? அந்த லாபத்தை சர்க்கார் என் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலுள்ள வருமானத்தின், சொத்தின் முழுப் பலனையும் மக்கள் அடைய வேண்டுமே தவிர, குறிப்பிட்ட சில தனிப்பட்டவர்கள் அடையக் கூடாது. தொழில்கள் எப்படியாவது வளர்ந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்ற சர்க்கார் பொதுத் துறையைப்பற்றிப் பேச வேண்டியது அவசியமெயில்லை.

மேலும் இப்போது பைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது சர்க்கார் தொழில்களுக்கு எந்த அளவிற்கு உதவி செய்கிறது ஒரு கம்பெனிக்கு 5 லட்சமும் இன்னொரு சிமெண்டுக் கம்பெனிக்கு

20th March 1959] [Sri N. K. Palanisami]

10 லட்சமும் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் இவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் நமக்கு என்ன ஆதாயம்? ராஜ்யத்தில் லர்வே செய்யப்படுகிறது, ரீ லர்வே செய்யப்படுகிறது. இங்கேயுள்ள இயற்கை வளம் நமக்கு ஏற்கெனவே தெரியும். எல்லாக் காரியங்களையும் உடனடி பாகச் செய்து இங்கே ஏதாவது தொழில்களை சீக்கிரம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்திய போதிலும் மத்திய சர்க்கார் என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அங்கே மந்திரியாக இருந்தபோது சேலத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது ஸ்டீல் பாக்டரியை ஏற்படுத்துவதாகச் சொன்னார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரப்போகிறது. அதைப்பற்றி இப்போது ஒரு பேச்சையும் காணோம். அங்கே ஒரு ஸ்டீல் பாக்டரியை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நமது மாநிலத்தில் பொதுத் துறையில் அதிகப்படியான தொழில்கள் ஏற்படாததற்குக் காரணம், இங்கே பொதுத் துறைக்கு பலத்த எதிர்ப்பு இருப்பதுதான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்புகள் இருக்கும்போது, ஆளும் கட்சியினர் இந்த சபையிலும் வெளியிலும் பொதுத் துறையை டிபென்ட் பண்ணிப் பேசுகிறார்களா? பொதுத் துறைதான் எங்கள் கொள்கை என்று ஆட்சியாளர்கள் என் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லக்கூடாது. தொழில்களை தேசியமயமாக்க வேண்டும். நாம் என் பொதுமக்களின் சொத்துக்களைக் கரைத்து வெளிநாடுகளிலிருந்து கார்களை இறக்குமதி செய்து அவைகளை தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? டீசல் எண்ணெய்க்கு வரியை உயர்த்தியவுடன் வியாபாரிகள் கார் சார்ஜின் விலையை ஒரேயடியாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இரண்டாண்டு இருந்த சார்ஜ் 5 அணுவாகவும், 14 அணு சார்ஜ் ரூ. 1-6-0 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விலையேற்றத்தைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஜனநாயகத்தைப் பற்றி அழகாகப் பேசுகிறார்கள். நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் முதலாளி பொருள்களின் விலைகளை ஏற்றினால் அதைக் கட்டுப் படுத்த சர்க்காருக்கு சக்தி இல்லை. ஆட்சியாளர்கள் சோஷலிஸம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் முதலாளிகள் மக்களைச் சுரணுவதைத் தடுக்க சர்க்காருக்கு சக்தி இல்லை. நமது தமிழ் நாட்டில் டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்ட்ரியில் பெரிய அளவில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்க, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களைக் காக்க சர்க்கார் என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? நூல் விலையைக் குறைக்க என் சர்க்காரால் முடியவில்லை? இந்த ராஜ்யத்தில் ஏராளமான மில்கன் ஏராளமான ஸ்பின்னர்களையும் நூல்களையும் உற்பத்தி செய்கின்றனர். எனவே அவைகளை குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கமுடியும். ஆனால் அவைகள் நெசவாளர்களுக்கு குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு சக்தி இல்லை. இன்று விவசாயி உற்பத்தி செய்துள்ள பொருள்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவர நமக்கு சக்தி இருக்கிறது. ஆனால் நூல் விலையைக் குறைக்க சர்க்காருக்கு சக்தி இல்லை. கைத்தறி நெசவாளர்கள் பரும் துயரங்களுக்காக அனுதாபத் தீர்மானம் போடுவதோ, கைத்தறி வாரம் கொண்டாடுவதோ பிரயோஜனமில்லை. சர்க்கார் சில ஸ்பின்னிங் மில்களை எடுத்துக்கொண்டு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் குறைந்த விலையில் கிடைக்க செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் சர்க்காருக்கும் வருமானம் வரும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் நூல் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

கிண்டி எஞ்சினியரிங் இண்டஸ்ட்ரி மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதுதான். அங்கே மெகனலைட் இண்டஸ்ட்ரியும், புதிய தொழில்களும் செய்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கெல்லாம் போதுமான ஸ்டீல் இல்லை. அதிகப்படியான ஸ்டீல் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். லக்ஸூரியஸ் பில்லிங்கு கணக்காக அதிகப்படியான ஸ்டீல் உபயோகிக்கக் கூடாது என்று ஸ்ரீ நேருவே இல்லாவிருக்கிறார். தொழில்களுக்கு அதிகமான ஸ்டீல் கோட்டா கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri N. K. Palanisami] . [20th March 1959]

நிலக்கரியை எடுத்துக்கொண்டால் தொழில்களுக்கு “ஹார்ட் கோக்” கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. அதுவும் போதிய அளவு கிடைக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஐந்து லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொழில்களுக்கு மத்திய சர்க்காரின் லைசென்ஸ் வேண்டும். அந்த லைசென்ஸை மத்திய சர்க்கார் இன்டிஸ்க்ரிமினேட்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஐந்து லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பெரிய தொழில்களை நமது ராஜ்யத்தில் அதிகப்படியாக ஆரம்பிக்க நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும்.

சென்ற வருஷம் சிங்கோனாவில் சர்க்காருக்கு 50,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இந்த வருஷம் இதில் 6 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. சிங்கோனா விற்பனையாகாதது ஒரு காரணம். மேலும் அங்கே ஒரு டைரக்டர் இருக்கிறார். அவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம். அவருடைய பிரயாணப் படியே (டி.ஏ) நிறைய ஆகியிருக்கும். அவர் ஊட்டியிலிருந்து வால் பாறைக்குப் போய்வருவதில் எவ்வளவு ரூபாய் டி.ஏ-யாக செலவாகியிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் பார்க்க வேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர் வால்ப்பாறையிலிருந்து ஊட்டிக்குப் போய்வந்தாலும் அதே செலவுதானே ஆகும்?

*** SRI N. K. PALANISAMI :** அங்கே தரிசாகக் கிடைக்கும் 2,000 ஏக்கரில் உடனடியாக 12 ப்ளான்ட்ஷன் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ட்ரான்ஸ்போர்ட் லிஸ்ட்டில் கார்ப்பொரேஷன் வைத்திருந்தாலும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் பஸ்கள் வெளியூர்களுக்குப் போயிருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு தொழில் துறையை ஒட்டி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையைக் குறைக்கவேண்டுமென்ற கருத்துப்பட, அது இன்னும் பல மடங்கு உயர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் பேச முற்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையாகவே தொழில் துறையில் நம்முடைய சென்னை மாநிலம் எந்தளவிற்கு பின்தங்கி யிருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றுகள் இன்றைய தினம் தேவைப்படவில்லை. வேண்டுமானால் இரண்டு ஆண்டு காலமாக, இன்றைய தினம் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் எந்ததெந்த புதிய தொழில்களை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற பட்டியலைச் காட்டி அதன் மூலம் இந்த நாட்டில் அமைச்சர் அவர்கள் தமது கடமையைச் செய்திருப்பதாகக் கூறிக்கொள்ளலாமே தவிர இந்த நாடு எந்தளவு பின்தங்கியிருக்கிறது, அந்த நிலையை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடிய அளவு தொழில் துறையில் வளம் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கூற முடியும், அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கும் அறிக்கையிலுள்ள புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டே. அதிலும் இந்த ஆண்டு குறிப்பாக தொழில் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதியில் ஒரு பெரு பகுதி கதர் திட்டத்திற்கும், அம்பர் சர்க்காத் திட்டத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட் மெமரான்டத்தில் தொழில்துறைப் பகுதியி் தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஏறத்தா இரண்டு கோடிக்குமேல் கதர் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காலாம். அப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்ந்தவர்களுக்கு வருத்தமில்லை. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் அடித் தொழில் துறையைப்பற்றிச் சொல்லும்போதெல்லாம் அதனால் ப்ளான்ட்ஷன், பின்விளைவு ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று கவனித்தால் தான் தொழில்துறையில் பணம் ஒதுக்க முடியுமே தவிர, நீண்ட கால

20th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

பலன் விளைவிக்கக்கூடிய திட்டங்களில்தான் பணம் போட முடியுமே தவிர அப்படி அல்லாதவைகளுக்கு பணம் ஒதுக்க விருமபல்லவே என்று கருத்து வைத்தவராகள. நான் கேட்கிறேன், கதர் திட்டத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதால் அதனால் பின் விளைவு ஏற்படுமென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? இந்த கதர் திட்டம், இன்டன்வீவ் காதி ஸ்கம், எக்ஸ் டென்வீவ் காதி ஸ்கம், அம்பர் சர்க்கா ஸ்கீம் போன்றவைகளுக்கு ஒதுக்கும் தொகையை இந்த அரசாங்கத்தால் செலவழிக்க முடியுமா என்று கூட நான் சந்தேகப்படுகிற அளவுக்கு இன்றைய தினம் நிலை இருக்கின்றது. உண்மையாகவே சென்ற ஆண்டும் அதற்கு முன்னரும் கதர் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அவ்வளவும் நல்ல பலன் தரத் தக்க முறையில் செலவழிக்கப்பட்டதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஈற்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற வேதரத்தம் போன்ற பெரும் தலைவர்கள், உத்தமர் காந்தியடிகள் தந்த திட்டங்களில் எல்லாம் போக ஒன்றை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், மற்றவைகளை விட்டு விட்டதுபோல இதையும் விட்டு விடாது இதையாவது வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம், காந்தியடிகளுக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர் பாக என்று நினைக்கலாம். அல்லது கதர் திட்ட அணிதிரும்புவர்கள் தான் தமது இயக்கத்திற்குத் தேவை என்று கதர் திட்டத்திற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கலாம். நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன், இந்த அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கையின் திட்டவட்டமான முன்னேற்றத்திற்கு இந்த கதர் திட்டம் எந்த வகையில் துணை செய்வதாயிருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுகிறேன். கேட்டுக்கொள்கிறேன். கதர் நூல் நூற்கும் தாயிடம் எனக்குப் பற்றுண்டு. கதர் நூல் நூற்கும் ஏழை மக்களிடம் எனக்கு அக்கையுண்டு. அந்த ஏழை மக்கள் இந்தத் தொழிலை மட்டும் நம்பியிருப்பார்களேயானால் எந்தக் காலத்தில் அவர்களை வமோசனத்திற்கு அழைத்து வருவது? அங்கத்தினர் கந்தசுவாமி முதலியார் அவர்கள், ஏறத்தாழ 50 லட்சம் மக்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : On a point of personal explanation, Sir . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member may raise his point after the hon. Member Sri Anbazhagan has finished his speech.

SRI K. ANBAZHAGAN : நான் சொல்கிறேன், அவர்களின் ஆசை அந்த அளவிற்கு இருந்தால் நாடு முன்னேறுது. இன்று அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் 3, 4 லட்சம் மக்கள் இயல்பாகவே அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் அல்ல. இயல்பாகவே ஒரு தொழிலில் மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களாயிருந்தால், அந்தத் தொழில் எவ்வளவு பின் தங்கியிருந்தாலும் சரி அதை ஆதரிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். ஆனால் மக்கள் அப்படி இயல்பாகவே ஈடுபடாத நிலையில் நமது அரசாங்கம் கதர் திட்டத்திற்கு பணம் ஒதுக்குவது என்றால், மேலும் பலரை அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவது என்றால் அது பின்னோக்கிச் செல்லும் அரசாங்கத்தின் ஒரு அடையாளமல்ல. இதே அவையில் நிதியமைச்சர் சொங்கத்தின் ஒரு அடையாளமல்ல. இதே அவையில் நிதியமைச்சர் பிரமண்யம் அவர்கள் கதர் திட்டத்தைப்பற்றிக் கூறியபோது, “எனக்குத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிற மக்கள் பலர் இருப்பதால் கதர் திட்டத்திற்காகத் திட்டமிட்டதை ஒதுக்குகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். தொழில் துறையின் அளவுகோல் சொல்கிறபோது, கதர் திட்டத்திற்காக தொகை ஒதுக்கித் தானும் தருவது போலாகும் என்றார்கள். அதுபற்றி நான் இதுவரை கருத்தைத் தெரிவித்தால், “தானம் கொடுத்த பசுவின் பல்லைத் தனுகிறீர்களே” என்று சொல்லக் கூடும். அப்படிக் கொடுப்பதாக

[Sri K. Anbazhagan] [20th March 1959]

யிருந்தால் எவ்வளவு காலத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் அப்படிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? இந்த அரசாங்கம் என்ன அவ்வளவு வள்ளல் களைப் பெற்ற அரசாங்கமா? அல்லது இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவ்வளவு வக்குப் போதுமான நிதியிருக்கிறதா? அல்லது அவ்வளவு நிதியைத் திரட்டுவதற்கான ஆற்றலாவது இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா? ஆகவே இன்றைய தினம் கதர் திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களின் பசியைப் போக்குவதற்கு இந்த இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினாலும் நாளைடவில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கு வேறு தொழில் துறைகளில் வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கான சூழ்நிலையை உண்டாக்கி, அவர்களை வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்தியாக வேண்டும். வேதரத்தனம் அவர்கள் கேட்கக் கூடும், விவசாயத் துறையில் ஆறு மாதங் கள் வேலை செய்பவர்களுக்கு மீதி ஆறு மாதங்களுக்கு அவர்களை எந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவது என்று. கதர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் அல்ல. ஆனால் இன்று கதர் திட்டத்தில் வேலை செய்பவர்களை வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுத்த முடியும். திட்டப்படித் தொழிற்சாலை, செருப்புத் தொழிற்சாலை போன்ற தொழிற்சாலை களை ஏற்படுத்துவதின் மூலம் இவர்களுக்கு வேறு வேலை தேடித் தர முடியும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பல தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, இப் பொழுது கதர்த் திட்டத்தை நம்பி இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அரசாங்கத்தின் நல்லெண் ணத்தை நம்பி நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன், கதர் திட்டத்தில் ஈடு பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு வேறு எந்தத் தொழில் நூலாம் என்பதுபற்றி ஆராய்வதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த கதர்த் திட்டத்தில் ஆண்டுதோறும் இரண்டு கோடி ரூபாய் கொட்டிவிட்டு, அதனால் வருமானம் ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் அதில் ஈடுபட்டிருக் கிற மக்களின் பசி மட்டும்தான் போகிறது என்று சொன்னால், பசியைப் போக்கும் பெரும் கடமை நமக்கு இருந்தபோதிலும் நாளைடவில் அதில் ஈடுபட்டிருக் கும் மக்கள் முன்னேறுவதற்கு நாம் தொழில்கள் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அதற்காக ஏதாவது ஒரு திட்டத்தையோ அல்லது சில திட்டங் களையோ அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் என்றால் கதருக்கு என்ன ஒரு அமைச்சர் இருப்பார். ஆனால் இன்று தொழில் துறைக்கும் சேர்ந்து ஒரு அமைச்சர் என்ற நல்லதொரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கதர் திட்டத்தில் வேலை செய்பவர்களையும் சமுதாயத்தி லுள்ள ஒரு பகுதியினராக எடுத்துக் கொண்டு சமுதாயத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் வழி வகை செய்யவேண்டும். உதாரணமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், இன்று ரிக்கஷா இழுத்துப் பிழைப்பவர்களின் துன்பத்தை நாம் காண்கிறோம். அவர்களை நாம் வேறு துறையில் ஈடுபடுத்த விரும்புகிறோம். ஆனால் அவர்களை வேறு துறைகளில் ஈடுபடுத்துவதற்கு முடியாத காரணத்தினால் அவர்கள் அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு அனுமதி தந்திருக்கிறோம். அரசாங்கம் ஏதாவது முறைகளைக் கையாண்டு அவர்களை வேறு தொழிலில் ஈடுபடுத்தச் செய்ய வேண்டுமென்ற சொல்வதுபோல் இன்று இந்த கதர் திட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேறு துறைகளில் வேலை செய்வதற்கு வேலை வாய்ப்பு தேடித் தருவது அரசாங்கத்தின் கடமை யாகும், அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆக, இன்று கண்ணீரும் கம்பலையுமாக வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரு அரசாங்கத்தின் கடமையாகும் என்பதைத்தான் திராவிட முன்னேற் கழகத்தினராகிய நாங்கள் வலியுறுத்திச் சொல்கிறோம். கதருக்கு ம யதி இல்லை, கைத்தறிக்கு ஏற்றுமதி இருக்கிறது, அதைவிட ஆ யுனிக்கு ஏற்றுமதி யிருக்கிறது. ஆகவே ஆலைத் தொழிலைக் கொள்ளக் கூடாதா என்று கேட்பார்கள். கதரை விட கைத்தறி கைத்தறிநீர் ஸ்டா ஆலைத்துணித் தொழில்முறை வளர்ச்சியில் சிறந்த பதை நான் மறுக்கவில்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அதை ம வில்லை. ஆனால் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் உயலோர் இருக்கிறார்கள், குடும்பம் குடும்பமாக. அவர்களுக்கு

20th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

வேலை வாய்ப்பு தேடித் தாழுமிந்தால், “ஆல்டர்னேட்டிவ் ஜாப்ஸ்”
தேடிக் கொடுக்க முடிந்தால் கைத்திறியைவிட ஆலைகள் வளர்வதுபற்றி
நான் குறைப்படமாட்டேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதே போல்
“ஆஸ்ட்ரேலிய ஜாப்ஸ்” கதர் நூற்கக்கூடியவர்களுக்கும் கிடைத்தால்
அதை விட்டு விடலாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : நன்றி. கதரை விட்டு விடலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை விட்டு விடுவதற்காக வகைகளை தேடித் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். தொழில் வளருகிறது என்று சொல்பவர்கள் ஏன் அதற்குத் திட்டமிடக் கூடாது? தொழில் துறைக் கொள்கை பற்றி ஏற்கெனவே நிறைவேற்றி யிருக்கும் தீர்மானப் பிரகாரம் எல்லாப் பகுதிகளும், எல்லா வட்டாரங்களும் சமமாக முன்னேற வேண்டும். எந்த ஒரு இடத்திலும் பெரும் தொழில் கள் குவிந்துவிடக் கூடாது. எந்தத் தனிப்பட்டவரிடமும் ஏராளமான தொழில்கள் சேர்ந்திருக்கக்கூடாது என்று அகில இந்திய ரீதியில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. என்றுதான் தமிழ்நாடு பிற மாதிலங்களுக்கு சமமாக வருவது? கதர்த் திட்டத்தின் மூலம் பல ஏழை மக்களுக்குக் கஞ்சி வார்க்கிறோம். அப்படிக் கஞ்சி வார்த்து அந்த ஏழைமக்கள் சோற்றிலேயைக் காண்ப் பரிதாபத்தை உண்டாக்கி விடாதீர்கள். கஞ்சி கிடைப்பது பசி இருக்கும்போது நல்லதென்று சொன்னாலும் சோறு அளிக்கும் திட்டத்தை அவர்களுக்கு நாம் செய்து கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக் கிறோம். தமிழ் நாடு தொழில் துறையில் பின்தங்கி இருக்கிறது. இன்றைய தினத்தில், சராசரி வருமானம் தமிழ் நாட்டில் தான் குறைவு, வேலை வாய்ப்பு பெற்றவர்களும் தமிழ் நாட்டில் தான் குறைவு. தொழில் துறையில் முடக்கப்பட்டிருக்கும் மூலதனத்தைக் கணக்கிட்டால் “பெர் காப் பிட்டா” இன்கம்-மும் தமிழ் நாட்டில் தான் மிகக் குறைவு.

12-30 p.m.

தமிழ் நாட்டிலே மிகக்குறைவாக தொழில் துறையிலே பணம் போட்டிருக்கிற நேரத்தில் எங்கிருந்து நம்முடைய மக்களுக்குத் தேவையான அளவு வசதியைத் தேடித்தர முடியும்? மூலதனத்தை அதிகமாகப் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், போடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா? இந்த நாட்டில் தனியார் துறையில் ஓரளவு சில தொழில்களைச் செய்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில் வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்ற நேரத்தில் அலுமினியம், மாக்னீஸைட், சர்க்கரை ஆலை, பேபர் இண்டஸ்ட்ரி, ரயான் பல்ப், கெமிகல்ஸ் என்ற தலைப்புகளில் தனியார் துறையில் பலர் பல தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கு முன்வந்திருப்பதை எடுத்துக் காட்டி, அடுத்த ஆண்டு நல்ல காலம் வருகிறது, அதற்கடுத்த ஆண்டில் தொழில்கள் பெருகிவிடும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் தெரிவித்தகொள்வேன், இந்த அளவு சில பேர்கள் இந்தத் தொழில்களில் ஈடுபட முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் இது மிகக் குறைவு. ஒரு நாட்டில், 300 லட்சம், 312 லட்சம் மக்களைக் காண்ட வட்டாரத்தில், இந்தத் தொழில்கள் போதுமானதல்ல. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால், அரசாங்கம் திட்டவட்டமான ஒரு திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். எப்படி அதிகப்படுத்துவது? தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும், எவ்வித தொழில் துறையிலும் ஈடுபாட்டைப் போடுவதற்குத் தனி முதலாளிகள் மிகுதியாக வருவதில்லை. யாருக்குத் தொழில் அமைச்சர் அவர்களே பல தடவை கூறியிருக்கிறார்கள். திட்டப்போதுத் துறைக்கு உரியது அல்ல, தனியார் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டது என்று அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட தொழில்களில் ஈடுபட தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இவத்தோடு முன் வராத காரணத்தினால்; தமிழ் நாடு பின் தங்கியிருக்கிறது. அப்படியப்பட்ட சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டில் இருப்பதற்கு என்ன தீர்மானம்? இன்று காலையில் என்று கருதுகிறேன்—விழுப்புரத்திலுள்ள

[Sri K. Anbazhagan] [20th March 1959]

வனஸ்பதி ஆலையைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்கப்பட்டபோழுது, அந்த வனஸ்பதி ஆலையை வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை, யாரும் அந்தத் தொழிலை செய்ய முன்வரவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சொப்புத் தொழிற்சாலையையாவது அங்கு நடத்தினால் என்ன என்று திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் கேட்டபோழுது, அது கூட போட தாங்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எந்தப் போட்டியைத் தாங்க முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்? லீவ் பிரதர்ஸ் தயாரிக்கிற சோப்போடு கூட லீவுப்புரம் வனஸ்பதி ஆலையிலே சோப் தயாரித்தால் அது போட்டிக்கு நிற்காது, அந்த வியாபாரத்திலிருந்தே போட்டியை நம்மால் சமாளிக்க முடியவில்லை. நம் நாட்டிலிருக்கக்கூடிய சோப்புத் தொழிற்சாலை அந்தப் போட்டியைச் சமாளிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், தனியார் துறையில் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடவதற்கு மிக ஆர்வத்தோடு எப்படி முன் வந்து விடுவார்கள்? போட்டி இன்றைக்கு வட நாட்டில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் நடத்துகிறவர்களுக்குத் தென் நாட்டிலே புதிதாகக் தொழிற்சாலைகள் தொடங்குகிறவர்களுக்கு இடையே ஏற்படுகிறது. போட்டியைச் சமாளிக்கக்கூடிய ஆற்றல் தனியார் துறையிலே புதியதாக வருபவர்களுக்கு இல்லை. இந்த ராஜ்யம் ஒரு தல ராஜ்யமாக இருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாராகிய நாங்க சொல்வது போல் இந்த நாட்டிற்கு ஒரு தனி அரசு இருக்குமானால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க, அல்லது அவர்களுக்குத் தேவையான அளவுக்குத் தொழிலில் துறையில் போட்டியைச் சமாளிக்க வசதியெய்ய முடியும் இன்றைய தினம் அந்த நிலைமை இல்லை. அந்த நிலைமையை அரசாங்கம் விரும்புகிறதோ, இல்லையா என்று எனக்கு ஒரு பெரிய ஐயம் இருக்கிறது. அந்த நிலையில், இப்படி தனியார் தொழிலில் பணம் போட்டு ஈடுபடுவதற்கு முன் வராத நேரத்தில், அரசாங்கத்தின் பெரிய கடமை என்ன? அரசாங்கம் தனது கடமைகளை நிறைவேற்றித் தரவில்லை. மேற்படி வதனம் முன் வரவேண்டும். பொதுத் துறையிலே செய்கின்றபொழுது நட்டம் ஏற்படுமானால், மத்திய அரசாங்கம் அந்த நஷ்டத்தை ஈடுகட்டித் தர வேண்டும். ஏன் என்றால் மேற்படி மத்திய சர்க்கார் வடிகாக்கின்ற பல்வேறு மாகாணங்களிலிருந்து நம் மீது வந்து மோதுகிறது. பம்பாய், மேற்கு வங்காளம், யு.பி. ஆங்காங்கு உள்ள தொழில் காரணமாக, அவைகள் நம் மீது மோதுகின்ற காரணத்தினால், நாம் பொதுத்துறையிலே தொழிலில் ஈடுபட்டு நமக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதனால் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் தரும்படி கேட்கக்கூடிய உரிமையைப் பெற்றவர்களாவோம். அவர்கள் அப்படித் தரவில்லை என்று சொன்னாலும், சென்னை அரசாங்கம் பொதுத்துறையிலே தொழில் தொடங்குவதற்கு அவர்களுடைய கொள்கைப்படியே முன் வரவேண்டும். நண்பர்கள் சின்ன துரை, என். கே. பழனிசாமி ஆகியோர்கள் அலுமினியம் தொழிற்சாலை யைக் கூட தனியார் துறையிலே விட்டு விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைப்படி பொதுத் துறையிலே பல தொழில்களைக் கொடங்க வேண்டும். சோஷலிஸ்ட்கைக் காண்பதாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கம் பொதுத் துறையிலே தொழிலைத் தொடங்க வேண்டும். பொதுத் துறையிலே தொடங்கலாம். அலுமினியம் தொழிற்சாலையைத் தனியார் துறையிலே விட்டுவிட்டாலும், வேறு பல தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு முன்வரவேண்டும். அப்படித் தொடங்குவதற்கு முன் வரவேண்டுமானால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டவட்டமாக நமக்கு அதிக ஒதுக்கீட்டை மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தவேண்டும். மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக பிளானிங் சமிஷன் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் இந்த மாநிலத்தின் சார்பில் ஏற்செனவே உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி எந்த அளவுக்குப் பின்னங்கி இருக்கிறோமோ அந்த அளவு அகிகப் பங்கு தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தவேண்டும். பின்னியிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகையில், நான் முன்பு சொன்னது நம்முடைய சராசரி வருமானம் குறைவு, தொழில் துறையில் ஈடுபடும் பணம் குறைவு என்பதையும், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு வேலை வாய் இல்லை என்பதையும், நாட்டு மக்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துக் கா

20th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்குப் பெரும் நிதி ஒதுக்கும்படி செய்தால் அன்றி, நாம் தொழில் துறையில் முன்னேற முடியாது. எனவே இந்தப் பொதுக் கொள்கையை அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் எந்தக் கனரகத் தொழிலையும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு செய்யவில்லை. அது மிக மிக வருந்தத் தக்கது. கனரகத் தொழில் இல்லையானால், பிற தொழில்கள் வளர முடியாது. நெய்வேலியைக் காட்டலாம். நெய்வேலியைப் போன்று இன்னும் மத்திய சர்க்கார் என்னென்னவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொல்லலாம். இவை எல்லாவற்றையும் விட நம் சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் கனரகத் தொழிலில் ஈடுபட முன் வரவேண்டும். அதற்கு உதாரணமாக, மத்திய சர்க்கார் எந்தெந்தத் துறையில் நமக்கு இன்றையதினம் ஆர்வத்தோடு உதவி செய்ய முன் வரவில்லையோ, அந்தத் துறையிலே கனரகத் தொழில்களில் ஏதாவது ஒன்றிரண்டில் சென்னை சர்க்கார் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும். அதற்கு சென்னை சர்க்கார் பொது மக்களிடமிருந்து பெரிய கடன் தொகை சேர்க்க முடியும். இந்த நாட்டிலுள்ள பாங்குகளெல்லாம், இங்கு கிடைக்கின்ற பெரிய லாபத்தை, முதலீட்டை வடநாட்டில் பெரிய தொழில்களில் முதலுக்குகின்ற காரணத்தினால், சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிலிலே பணம் போடுவதற்கு பாங்குகளின் மூலதனத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கைக் கேட்டுப் பெறலாம். இன்னொன்றால் கம்பெனிகள் பெறுகின்ற தொகையிலே சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் பெரிய தொகையைக் கேட்கலாம். இப்படி 10 கோடி, 20 கோடி ரூபாய் சென்னை சர்க்கார் கடன் தொகை பெற்று ஏதாவது கனரகத் தொழிலில் பணத்தைப் போடுவதன் மூலம் பிற தொழில்களெல்லாம் வளர்வதற்கு வழிவகை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மான ஆதரவு உரையை நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister may now reply.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : Sir, on a point of personal explanation . . .

MR. SPEAKER : Yes, Yes. I have agreed to give the hon. Member a chance to raise his point.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : ஸ்பீக்கர் கனம் அன்பழகன் அவர்கள் பேசும் பொழுது சர்க்கார் நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. கைத்தறி நெசவிலே 5½ லட்சம் பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் ஒரு நெசவாக்கு 10 பேர்கள் வீதம் 50 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னேனே தவிர, கடற்க் தொழிலில் மாத்திரம் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் தனியாகப் பிரித்துச் சொல்லவில்லை.

SRI. K. G. PALANISWAMY GOUNDER : நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இந்த நூற்பு வேலையிலே ஈடுபடவில்லை என்று சொன்னார்கள். தங்கள் மூலம் நான் அவர்களுக்குத் தரவிடத்தக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், எங்கள் தாராபுரம் திட்டவாசலில் கடற்க் நூற்க்கூடியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் விவசாயிகள் என்பதுதான்.

MR. SPEAKER : This cannot be a point of personal explanation.

[20th March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கைதான் நமது ராஜ்யத்திற்கு முதுகெலும்பு போன்ற ஒரு முக்கியமான கோரிக்கை. இந்தக் கோரிக்கையை விவாதிப்பதற்கு இன்னும் அதிகமான அவகாசம் ஒதுக்கியிருந்தாலும்கூட, என்னைப் பொறுத்த அளவில் நான் இன்னும் சந்தோஷம் அடைந்திருப்பேன். இந்தக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய நல்ல சிறந்த கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியதற்கு முதலில் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்னென்றால், நமது ராஜ்யம் தொழில் துறையிலே முதன்மையாக இருக்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்கவே முடியாது. எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, எந்த அரசியல் வித்தியாசத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் சரி, ராஜ்யம் நிச்சயமாக தொழில் துறையில் முதன்மையாக இருக்கவேண்டும், முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்கின்ற ஒரு சிறந்த கொள்கையில் எந்தவிதமான மனவேற்றுமையும் இல்லை. அதை எவ்வாறு செய்வது, எந்த வகையில் செய்தால் நம்முடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதில் தான் நமக்கு இப்பொழுது பலரிடமான அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொழில்களையெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தினால் சீக்கிரமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் முன்னேற்றம் அடைந்துவிடும், அந்த முறையை அனுஷ்டிக்காமல் தனியார் துறைக்கு சலுகைகொல்லாம் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்குகின்றார்களே, இது தவறு என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். முக்கியமாக நம்முடைய நண்பர் கனம் சின்னதுரை அவர்களும், இன்னும் எதிர்க்கட்சியில் பேசியவர்கள், ஏறக்குறைய எல்லாக் கட்சியினருமே ஏன் சர்க்கார் துறையிலே அதிகமாக தொழில்களை ஆரம்பிக்கவில்லை, சர்க்கார் துறையிலே தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்தினால் பெரிய முன்னேற்றம் கிடைக்குமே என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் நாம் சர்க்கார் துறையிலே பெரிய தொழில், கனரகத் தொழில் ஆரம்பிக்க வில்லை என்பது உண்மை. அது போல பிற ராஜ்யங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெரிய கனரகத் தொழில்களெல்லாம் மத்திய சர்க்காரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டனவே அல்லாமல், ராஜ்ய சர்க்கார்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டவையல்ல.

இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அமைப்பின்படி பெரிய கனரகத் தொழில்களை மத்திய சர்க்கார் நடத்துவது என்றும், சிறிய தொழில்களை ராஜ்ய சர்க்கார்கள் நடத்துவது என்றும் அதற்கான உதவியை மத்திய சர்க்கார் அளிப்பது என்பதும் தான் முறை. அவ்வாறு நமது வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதின் மூலமாகத்தான் சிறந்த முறையில் வேலைகளை எல்லாம் செய்வதற்கு அவசாயமும் கிடைக்கும், ஊக்கமும் கிடைக்கும். அதோடு ராஜ்ய சர்க்கார்கள் சிறிய தொழில்களைச் செய்யக் கூடிய திறமையும் பெற முடியும். இப்போது எந்தெந்த இடத்தில் மத்திய சர்க்கார் பெரிய தொழில்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஒரு சில பெரிய தொழில்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் சொல்ல முடியும். இதல்லாமல் சென்னையை மட்டும் ஒரு பக்கம் வைத்துக்கொண்டு மற்ற 13 ராஜ்யங்களையும் மற்றொரு பக்கம் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பார்த்து மற்ற ராஜ்யங்களில் எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் அதிகமாக பெரிய தொழில்களை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது சரியாகாது. மற்ற ராஜ்யங்களில் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்து, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மத்திய சர்க்கார் எந்தெந்த முறையில் பெரிய தொழில்களை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதுதான் நல்லது. அதல்லாமல் மற்ற 13 ராஜ்யங்களில் ஆரம்பித்திருப்பது நிச்சயமாக அதிகமாகத்தான் இருக்கும். ஒவ்வொரு நாட்டிலுள்ள தொழில்களை ஒப்பிட வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்தையும் தனியாக எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அதல்லாமல் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு பார்க்கு சரியல்ல. வங்காளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சித்தரஞ்சன் தொழி-

20th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

சாலை இருக்கிறது, பம்பாய் எடுத்துக்கொண்டால் பிம்பிரி மருந்து தொழிற்சாலை இருக்கிறது, பீகாரை எடுத்துக்கொண்டால் சிந்திரி தொழிற்சாலை இருக்கிறது என்று சொல்லி அதையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பார்க்கக் கூடாது. அவைகள் எல்லாம் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே மற்ற ராஜ்யங்களை எல்லாம் சேர்த்து நம் ராஜ்யத்தோடு ஒப்பிடுவது என்பது அவ்வளவு சரியான முறை அல்ல என்பதைத்தான்

SRI A. GOVINDASAMY : உத்திரப் பிரதேசத்தில் 69 சர்க்கரை ஆலைகளும், பீகாரில் 22 சர்க்கரை ஆலைகளும் ஆரம்பித்து இருக்கும் போது சென்னை ராஜ்யத்தில் மட்டும் ஐந்து சர்க்கரை ஆலைகளை ஆரம்பிக்க முடிவு செய்திருக்கிறது. இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் ?

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த விஷயத்திற்குப் பின்னால் வருகிறேன். இப்போது அதைப் பற்றிப் பேசினால் குழப்பம் உண்டாகும். அதைப் பற்றி பின்னால் பேசுகிறேன்.

MR. SPEAKER : அதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன், குறுக்கே யாரும் பேசவேண்டாம் என்று.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் தொழில்களை எடுத்து நடத்துகிற விஷயத்தைப்பற்றி நான் இப்போது பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். உ.பி. யில் மத்திய சர்க்கார் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றையும் நடத்தவில்லை. அவைகள் எல்லாம் தனியார்களால் நடத்தப்படுகின்றன. தனியார் தொழிலைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவைகளைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஆகவே பெரிய தொழில்களை சர்க்கார் நடத்துகிற விஷயத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 75 கோடி ரூபாயில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு தெழிற்சாலையை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் மற்ற ராஜ்யங்களில் எத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு பெரிய தொழில்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதுதான் சரியான ஒப்பீனையாக இருக்க முடியும், அதல்லாமல் வேறு முறையில் பார்ப்பது சரியான முறையல்ல என்று மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவதாக (குறுக்கீடு).

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not interrupt.

SRI P. S. CHINNADURAI : I am only helping him.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எல்லாவற்றுக்கும் நான் பதில் சொல்லுகின்றேன். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒன்றரை மணிக்குப் பின்னாலும் எனக்குப் பேசுவதற்கு அதிகமாக ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடங்கள் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னால் முடிந்த வரை இவை எல்லாவற்றுக்கும் பதில் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் எல்லாத் தொழில்களையும் ஏற்று நடத்துவது என்றால் அதற்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் வேண்டும், இந்த ரூபாய் எங்கிருந்து வரும், இப்போது இருக்கின்ற வரிகளை இன்னும் அதிகமாக்கி அதன் மூலம் வசூல் செய்ய முடியுமா, தனியார் துறையாருக்கு சர்க்கார் அதிகமாக ஊக்கம் கொடுத்திருக்கிறது என்று திட்டுற கூறிய கனம் சின்னதுரை அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், சர்க்கார் கனரகத்தில்களை ஏற்றெடுத்து நடத்துவது என்றால், அனுமினியம் தொழிலுக்கு 10 கோடி ரூபாய் வேண்டும். ரோயன் தொழிலை நடத்துவதற்கு 8 கோடி ரூபாய் வேண்டும், காகிதத் தொழிலை நடத்துவதற்கு 5 கோடி ரூபாய் வேண்டும். இவ்விதம் ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்தால் சுமார் 40, 50 கோடி

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

ரூபாய் வேண்டும். இந்த 40, 50 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் எங்கே போவது, நமக்கு இந்த ரூபாய் எப்படி கிடைக்கும் என்பதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் கடன் வாங்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். யாரிடத்தில் போய் வாங்குவது? கடன் வாங்குவது என்றால் மக்களிடத்தில் தான் வாங்கவேண்டும். . . . (குறுக்கீடு).

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister is not yielding.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இத்தாலியிலிருந்து வாங்குவது தானே என்று கேட்கிறார்கள். இம்மாதிரி எவ்வளவு தான் ஒரு நாட்டிலிருந்து வாங்க முடியும்? சர்க்கார் கடன் வாங்குவது என்றால் பிலிஸ்தீன் நடத்துவது போல் வாங்கிக்கொண்டே இருக்க முடியாது. எப்போதும் கடன் தந்து கொண்டே இருங்கள் என்று அந்நிய நாட்டிடம் கையேந்திக் கொண்டு நிற்க முடியுமா? நம்முடைய அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி, இன்டர்னல் சோர்ஸ் இவைகளை எல்லாம் கவனித்துத் தான் கடன் வாங்க முடியும். இவைகளை எல்லாம் பார்த்துத்தான் அவர்களும் கடன் கொடுப்பார்கள். அதல்லாமல் வெளிநாடுகளிலுள்ள மூலதனத்தை எல்லாம் போட்டு இந்த நாட்டில் எல்லாம் தொழிலையும் ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதிப்பது என்பது இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத் திற்கு உகந்தது அல்ல. அல்லது உங்களுடைய மூலதனத்தை எல்லாம் போட்டு தெழில்களை ஆரம்பித்து அதில் கிடைக்கின்ற லாபத்தில் பாதிபை எங்களுக்குத் தந்து விடுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் தெழில்களை ஆரம்பிக்க முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே நடைமுறையில் எது சரியாக இருக்கும், எது உபயோகமாக இருக்கும் என்பதைத்தான் சட்டசபையில் பொறுப்பாக இருக்கின்ற நாம், இந்த நாட்டினுடைய தெழில் வளத்தை நிர்ணயிப்பதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்ற நாம் பேச வேண்டும். அவ்வாறு 50 கோடி ரூபாய் நமக்கு வருவதாக இருந்தால் இந்த நாட்டில் அநேக தொழில்களை சர்க்காரால் நடத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரை சொல்லுகிறேன், நம்மிடம் வருடம் ஒன்றுக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு வழியிருந்தல் பத்து வருடங்களுக்குள்ளாக இந்த ராஜ்யம் பூராவையும் தெழில் மயமாக ஆக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே நமக்கிருக்கின்ற சர்க்கார் மூலதனத்தை எல்லாம் போட்டு சுமார் எட்டு தொழில்களை ஆரம்பித்துவிட்டு 10 வருட காலத் திற்கு எந்த விதமான காரியங்களையும் செய்யாமல் இருந்து விடவேண்டுமா அல்லது அதைக்கொண்டு தனியார்களுக்கு உதவி செய்து கெட்டுப்பதின் மூலமாக கூடுதலான தெழில்களைப் பெருக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி நாம் பார்க்க வேண்டும். இதைப் பற்றிப் பேசுகின்ற பொழுது நாம் ஒரு விஷயத்தை மறந்து விடுகிறோம். இயந்திரப் புரட்சி ஆரம்பித்த பொழுது நாம் மிகவும் பின்தங்கி விட்டோம் என்று சொல்லப்பட்டது. இயந்திரப் புரட்சி ஏற்பட்டபொழுது பலர் தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் வேகமாக வைத்துக்கொள்ள முன் வந்தார்கள். இன்றைக்கு அதை வது 1947-ம் வருடத்திற்குப் பிற்பாடு நாம் அதிகமாக முன்னேறி இருக்கிறோம். இயந்திரப் புரட்சி காலத்தில் முக்கியமாக பம்பாயில் இருக்கின்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எல்லாம் வேகமாக பல டெக்ஸ்டைல் மில்களை வைத்துக் கொண்டார்கள். அதை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு நாம் அதிகமாகப் பின் தங்கி விட்டோம் என்று சொல்வது பொருத்தமாகாது. இன்றைக்கு நாம் பின் தங்கவில்லை. கழிந்த 10 வருடங்களாக நாம் பின் தங்கி நிருக்கவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நாம் பின் தங்கியிருந்தோம். ஆகவே இப்போதுள்ள நிலையில் எந்த முறையில் தொழில்களைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். சர்க்கார் மூலதனம் பூராவையும் போட்டு ஒரு தெழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது சரியா அல்ல அது மூலதனத்தைக் கொண்டு தனியார்கள் மூலம் 10 தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவுவது சரியா என்பதைப்பற்றிப் பார்க்கும் போது காலத்தில் உதவி செய்கின்ற கொள்கை தான் சரி என்பதை நாம் பார்க்க யாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சுமார் ஒரு கோடி ரூபாயைத் தான் தொழி

[20th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

காடுக்கிறோம் என்றால் அதன் மூலம் 10 தொழிற்சாலைகள் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுகின்றன. அதன் மூலம் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு நேரடியாக ரூபாய் இல்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதே மயத்தில் ரூபாய் இல்லை என்று சொன்னாலும் இன்டயரக்ட் டெவ்லப்மென்ட் முறையில் சர்க்காருக்கு ஏராளமான வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, தொழில்கள் அதிகமாக வளருவதற்கு அதிகமான வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வசதிகள் கிடைக்கின்றன. அதன் மூலமாக தொழிற்சாலைகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. மேலும் இதன் மூலமாக பல சிறு சிறு தொழில்களும் வளருவதற்கு வாய்ப்பு கிடைப்பதோடு மட்டுமல்ல; அவைகளில் பலர் பெருவதற்கும் வசதி கிடைக்கிறது. ஆகவேதான் இதைப்பற்றி சர்க்கார் ன்ருகப் பரிசீலனை செய்து சர்க்கார் மூலதனத்தைக் கொண்டு ஒரு தொழில் டித்துவதற்குப் பதிலாக அதே மூலதனத்தைக் கொண்டு பலருக்கு உதவி செய்து பல தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் அதன் மூலம் பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும் முடியும். அதோடு நம் நாட்டில் தொழில் வளமும் பெருகும், தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையும் உயரும். அதோடு சேர்ந்த பல உப தொழில்களும் (ஆன்விலரி இண்டஸ்ட்ரீஸ்) வளரும். ஆகவே

SRI N. K. PALANISAMI: சர்க்கார் தனிப்பட்ட துறைகளை நிரிவாக்குவதின் மூலமாக தனிப்பட்ட துறைகள் நாட்டில் அதிகமாகப் பெருக்கிக்கொண்டே வரும்போது, சோஷலிஸத்தை நாட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு வருகிற சர்க்கார் எப்படி இவைகளைக் கண்ட்ரோல் செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: என்னுடைய சோஷலிஸம் வெறும் பட்டினி சோஷலிஸம் அல்ல, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், தொழிலாளர்களுக்கு சோறும் கிடைத்த பின்னால்தான் சோஷலிஸம் வேண்டும் என்று நினைக்கிறவன் நான். அதல்லாமல் வெறும் நாட்டுச் சுரைக்காய் சோஷலிஸம் தேவையில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. முதலாவதாக தொழிலாளர்களுக்கு சோற்றுக்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதன் பின் தான் உண்மையான சோஷலிஸம் ஏற்படமுடியும். இதில் நிச்சயமாக என்னுடைய கொள்கைக்கும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கொள்கைக்கும் பெரிய கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கொள்கையை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, இந்த நாளும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். (குறுக்கீடு).

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister is not yielding.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நாட்டிலிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய பட்டினியைத் தீர்த்த பின்னால்தான் உண்மையான சமதர்மம் நாட்டில் வளர முடியும். இன்றைக்கு சர்க்கார் தனியார்களுக்கு 10 தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு உதவி செய்வதின் மூலமாக 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்று இருக்கின்ற நேரத்தில் சர்க்கார் தங்களுடைய மூலதனத்தை எல்லாம் கொண்டு ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்து 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்து விட்டு பாக்கியிருக்கின்ற 9,000 தொழிலாளர்களையும் பட்டினி பாட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அதுதான் சோஷலிஸம் என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவில்லை. இதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கைதட்டல், ஆரவாரம்) அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கும் மில்களை சர்க்கார் ஏன் எடுத்து நடத்தக் கூடாது என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு இரண்டு விதமான தொழாய் அமைப்பு உலகத்தில் இருக்கிறது. ஒன்று எல்லாத் தொழில்

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

களையும் சர்க்காரே நடத்திக்கொண்டு, உள்நாட்டிலே ஒரு பூட்ஸ் விலை 100 ரூபாய் என்று விற்பனை விட்டு, வெளி நாட்டிலே பூட்ஸ் 10 ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்து, காஸ்ட் அக்கவுண்டிங் மாதிரி எந்த வித கொள்கையும் இல்லாமல் நடத்திக் கொண்டு ஒரு டொருளாதார அமைப்பு. எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் கவலையில்லை. விலைவாசி எப்படியிருந்தாலும் கவலையில்லை. உள்நாட்டில் எப்படி இருக்கிறது, லாபமா, நஷ்டமா என்ற கணக்கு கிடையாது. தெர்மில் நடத்துவதால் என்ன விளைவு என்று பார்க்கத் தேவையில்லை. லாபகரமாக இருந்தாலும், நஷ்டமாக இருந்தாலும், உற்பத்தி ஆக்கக்கூடிய பொருள் விலை ஆகக் கூடியதாக இருந்தாலும் விலை ஆகாததாக இருந்தாலும் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று இருந்தால் அந்த வித அமைப்பிலே எல்லா முடிய தொழிற்சாலைகளையும் எடுத்து நடத்தலாம். இன்றைக்கு இருக்கிற சமூக அமைப்பிலே—நாம் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிற சமூக அமைப்பிலே—கட்டுப்படியாகாத மில்களை எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவது என்பது சாத்தியமல்ல என்பது மாதிரமல்ல, அது மக்களுக்குச் செய்யிற துரோகம் என்று சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் பொது மக்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்து, அந்தப் பணத்தை கட்டுப்படியாகாத மில்களில் செலவு செய்து, கட்டுப்படியாகாமல் இருந்தாலும் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அது எந்த அளவுக்கு மக்கள் ஏற்றுக் கொள்கிற திட்டம் என்று கேட்கிறேன். ஒரு ஆலையானது எந்தக் காலத்திலும் நடக்கும் என்று நினைப்பது தவறு. எப்படி மனிதன் பிறந்து, வளர்ந்து, முதிர்ந்து இறந்து விடுகிறானோ, அதே மாதிரி ஒரு தொழிலும் பிறந்து, வளர்ந்து, முதிர்ந்து, இறந்து விடக்கூடியது. காலக்கிரமத்தில் புதுப் புதுச் சாதனங்களை அந்தந்தக் காலங்களில் தொழிலாளர்கள் வாங்கிச் சேர்த்து வரவிட்டால் அந்தத் தொழில் அழிந்து விடும். இன்றைக்கு உதாரணமாக சென்னையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு மில்லை எடுத்துக்கொள்வோமானால் நூற்புத் தொழிற்சாலையிலே உலகத்திலே என்னென்ன விஞ்ஞான முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ அவ்வப்போது கண்காணிப்பாகப் பார்த்து, அந்தந்த சந்தர்ப்பங்களில் அவைகளைக் கொண்டு வந்து அந்த மில்லில் புகுத்தி, 100 வருஷங்களுக்கு முன்போ அல்லது 60 வருஷங்களுக்கு முன்போ ஆரம்பிக்கப்பட்ட மில்லானாலும் இன்றைக்கு உலகத்திலேயே ஒரு சிறந்த மில் என்று பெயர் வாங்கியிருக்கிறது. 30 வருஷங்களுக்கு முன்னால் வைத்த மில், அதிலே மாற்றம் எதும் செய்வதில்லை, இயந்திரங்களை புதுப்பிக்கப்படுவதில்லை, யுத்த காலத்தில் வந்த லாபத்தையும் ஷேர் ஹோல்டர்களுக்கு அள்ளி விட்டு விடுவது, இப்படி இருந்து இந்த மில்கள் கட்டுப்படியாகாமல் மூடப்பட்டால் அவைகளை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அது நியாயம் அல்ல. இப்போது விஞ்ஞான முறையில் ஒரு பிராண்டியே எடுத்து விட்டார்கள். அந்த மாதிரி நவீன இயந்திரங்கள் வரும் காலத்தில் கட்டுப்படியாகாத மில்-ஓட்டை-உடைசல் மில்-எந்த நேரம் வேண்டுமானாலும் நின்று விடும் என்ற நிலைமையில் உள்ள மில்—இதைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அது நியாயம் அல்ல. அதை நடத்த முடியாது. ஆகவேதான் எந்தெந்த மில்கள் இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கும்போது, கட்டுப்படியாகாத மில்கள், நாட்டிலே பொருளாதாரத் துறையிலே வைத்து நடத்த முடியாது என்று இருக்கிற மில்கள், இவ்வாறு இருக்கக்கூடிய மில்கள்தான் இன்று மூடப்படுகின்றன. இவ்வாறு—இந்த நிலைமையில்—இருக்கிறது என்பதைத் தொழிலாளர்களே ஒத்துக் கொள்வார்கள். விவாதத்திற்காக வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.—அந்த மில் நல்ல மில் என்று. அப்படி நல்ல மில்லாக இருந்தால்—இன்றைக்கு இருக்கக்கூடியது போட்டி சமுதாயம்—இது கார்ப்படிவ் இக்கானம்—லாபம் வருகிறது என்று சொன்னால், கட்டாயம் அதைத் தனியார் எடுத்து நடத்த முன் வருவார்கள். கோவையில் மூடப்பட்டிருக்கிற ஒரு மில் எடுத்து நடத்துங்கள் என்று நான் பல பேரைக் கேட்டேன். ஒருவர்க்கு முன் வர மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டார்கள். இது இன்றை இருக்கக்கூடிய நிலையில் கட்டுப்படியாகாத ஒரு மில் என்று சர்க்கார் மட்டுமல்ல—தனியார் எல்லோரும் சொல்லி விட்டபோது அதை சர்க்கார் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அதைச் சர்க்கார் நடத்த

20th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை மக்களுடைய வரிப்பணத்தைப் போட்டு தான் நடத்தவேண்டும். மந்திரிகள் வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த போட்டால் கொடுத்து விடலாம் என்று சொல்லலாம். இது மக்களுடைய வரிப்பணமாதலால், அது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இந்தத் தலைப்பைக் குறித்து நான் தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்று சொன்னால், சர்க்கார்த் துறையிலே தொழிலை நடத்த வேண்டாம் என்ற கொள்கை சர்க்காருக்கு இல்லை. சர்க்கார்த் துறையில் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் வரும்போது சர்க்கார் எடுத்து நடத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிடைத்திருக்கிற குறைவான மூலதனத்தைக்கொண்டு விரிவாக எத்தனை தொழில்களை அதிகரித்து எவ்வளவு அதிகமாக வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க முடியும் என்று யோசனை செய்து பார்ப்பதும்போது எந்தத் துறையில் அதிகமாக ஈடுபட்டால் நாட்டிலே தொழில் வளமும் தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்பும் அதிகம் ஏற்படுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, கொள்கை அடிப்படையில் அதற்கு மாறான காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது என்பதுதான் சர்க்கார் கொள்கை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக. இப்போது அமைத்த தொழில்களெல்லாம் பரவலாக இலை, குவியலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்போது ராஜ்யங்களுக்குள் போட்டி இருக்கிறதே, அதைப் போலவே ஜில்லாப் போட்டி. ஜில்லாக் கணக்கு கொடுத்த உடனே, இந்தத் தாலுகா காவிற்கு இல்லை, அந்தத் தாலுகாவில் இருக்கிறது என்று ஜில்லா விற்குள் தாலுகா போட்டியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தாலுகா வாரியாகப் பார்த்தால் ராமநாதபுரத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், ராஜபாளையம் முதலிய இடங்களுக்குப் போய்விட்டதே தவிர எங்கள் பக்கம் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலே, இந்த மாதிரிச் சொல்வது தவறு என்று சொல்லவில்லை. எவ்வளவு அதிகமாக எல்லா பாகங்களிலும் தொழில் பெருகுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நம் நாடு முன்னேறும். அதில் தவறு என்று சொல்லுகிறேன். தொழில்களை விஸ்தரித்து இன்னும் அது அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிடலாம். அதை ஒரு குற்றச் சாட்டாக சொல்லும்போது, அது குற்றச்சாட்டு இல்லை என்று காட்டுவதற்காக சில புள்ளிவிவரங்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஒரு நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், இயற்கை வசதி இருக்கிற இடத்தில்தான் முதலில் தொழில் ஆரம்பிப்பார்கள். ஆரம்ப கட்டத்தில் இயற்கை வசதி எங்கே இருக்கிறதோ அங்கேதான் ஆரம்பிப்பார்கள். இன்றைக்கு தொழிலை நிறுவுவது சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாம் ஆரம்ப கட்டத்தில் இருக்கிறோம். நிறுவவது சம்பந்தம் குவிகிறது என்று சொன்னால், இப்போது எந்த சில இடங்களில் மட்டும் குவிகிறது என்று சொன்னால், இப்போது எந்த இடங்களில் இந்த விதமான வசதிகள் இருக்கின்றனவோ—இந்த வசதிகள் இருக்கின்றனவோ—அந்தந்த இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. ஒரு இடத்தில் தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு அங்கு ஏற்படுகிற விளைவினால், இடம் இல்லாதது, விலை அதிகம், தொழிலாளர் வாசனை இவைகளின் காரணமாக தொழில்களெல்லாம் பரவலாக ஏற்பட ஆரம்பித்து விடும். இரண்டாம் கட்டம் வரும்போது எந்த இடத்தில் வைக்கலாம் என்று பார்த்துச் செய்ய முடியும். அந்த நிலைமையில்தான் யூர்த்தாண்டம் என்ற இடத்தில் ஒரு பேட்டையை ஏற்படுத்தினோம். அதைத் திறந்து அங்கத்தினர் ஜெக்நாதன் அவர்கள் உபயோகித்துக்கொள்ளத் திறந்து விட்டார்கள். சிறு கிராமங்களில் கூட இந்த மாதிரி தொழில் இடங்களை வைக்கவேண்டும் என்று, அந்த இடங்களில் தொழில் வாய்ப்பு கட்டிடம், மின்சாரம், தண்ணீர் வசதி, லேஷ், கடைகளை லேக்களை வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்ய வசதி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் இயற்கை வசதிகள், இயற்கை நன்மைகளை ஈடுகட்டுவதற்காக இப்போது

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

-00
p.m.

இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் மூலமாகக் கொடுக்கிறோம். வசதி இல்லை என்று பல இடங்களில் தொழில் இல்லாத இடங்களில் கூட ஆரம்பித்து, இயற்கை வசதிகளை ஈடுகட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து இந்த இடங்களில் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. விருதுநகரம் அப்படித்தான். அது இண்டஸ்ட்ரியல் எரியா அல்ல. டேட்டர்ஸ் செண்டராக இருக்கிறது. அங்கே வியாபாரம் முன்னேறியிருக்கிறது. அவர்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டு செய்யலாம் என்று அதை அங்கே வைக்கிறோம். அந்த இடத்தில் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறோம். மதுரையில் இருக்கிற வசதிகளை யெல்லாம் விருதுநகரில் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். மதுரையில் இருப்பவர்கள் கூட விருதுநகரில் தொழில்கள் வைக்க முன் வரவர்கள். அசையல், இந்தத் துறையில் நாம் பரவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற நேக்கசு கோடு பல பங்களிப்பில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பித்து வசதி செய்து கொடுப்பதன் மூலம் தங்களில் ஆன எல்லாக் காரியங்களையும் சர்க்கார் செய்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும், இயந்திரங்கள் தேவை இல்லாத பல தொழில்கள் இருக்கின்றன “ஹாண்டிக்ரப்ட்ஸ்” போன்றவை எல்லாவற்றையும் விரிவாக பிந்தோர்க்குப் பகுதிகளிலேதான் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அவற்று செய்வதன் மூலமாக அங்கு ஓரளவு சிறு தொழில்களையாவது வளரச் செய்வதற்கு நாம் சலுகை கட்டவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோட்தான் அதைச் செய்கிறார்களோம். நாம் இன்றைக்குப் பரவலாகத் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, ஒரிரண்டு, “லிமிடேஷன்கள்”, அதில் நெருக்கம் கஷ்டங்களை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒன்று—மூலப் பொருள்கள் எந்த இடத்தில் அதிகமாக இருக்கின்றனவோ அங்கே அகன்க ரணமாக கொழிப்பதில் பரவலாம். இரண்டு—எந்த இடத்தில் தொழிலாளர்கள் கிடைக்கிறார்களோ, அங்கே தொழில் பரவலாம். திடீரென்று பரவக்கூடிய போய் இன்ஜினியரிங் ஓர்க்ஷப் வைக்கவேண்டும் என்றால் வைக்க முடியாது. சர்க்கார் பணத்தைக் கொண்டு போய் போடும் பதிலாகக் கேட்டி ரூபயிலே நடப்பதன் Precision materials செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் செய்ய முடியாது. காரணம் என்னவென்றால், அங்கு வேண்டிய தொழிலாளர்கள், அதற்கு வேண்டிய பரிசுரி மருவியை இருக்காது. நுட்பமான தொழிலைச் செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறார்களோ, எந்த இடத்தில் வசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கு இடத்தில்தான் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். பிற்பட்ட பகுதிகளில் தொழில்களை வைக்கக் கூடாது என்ற ஒரு வாதமாக நான் சொல்லவில்லை. பிற்பட்ட இடங்களில் வைக்கவேண்டும் என்று நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அகன்கரண மயங்கியால் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த வருஷம் ரிபேர்ட் கொடுக்கும்போது, பரவலாக இல்லாத வரியாக, எந்த எந்த ஜில்லாவில் என்ன என்ன வேலை செய்கிறார்களோ என்று விவரங்கள் கொடுப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். அதைச் செய்வேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பொதுவாகச் சொல்கிற விஷயங்களிலே இன்னும் என்று சொல்ல வேண்டும். கடந்த கிட்டக்கதைப் பற்றி பெரிய விவாதம் இருந்தது. இன்றைக்கு நாட்டினுடைய தொழில் அமைப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவரவர்களுக்கு எதில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கன ரகத் தொழிலை இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள், ஒரேயடியாக கன ரகத் தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்று அதைத் தான் பேசுகிறார்கள். மற்றொருவரால் தப்பிட்டு என்று சொல்கிறார்கள். சிறு தொழில் வைக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள், உடனே “சிறு தொழில் தான் நாடு பூராவும் இரு வேண்டும், கன ரகத் தொழில் கூடாது” காந்திஜியே அதற்கு அடிக் சொல்லிவிட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். குடிசைத் தொழிலை வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்களும் அப்படிக்கான். கன ரகத் தொழிலைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இது வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு ஒரு கட்டி, வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்கள் ஒரு கட்டி. இதெல்லாம்

20th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

சேர்த்துத்தான் சமுதாய அமைப்பு இருக்கவேண்டும். கன ரகத் தொழில் எந்த அளவு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவு செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, சிறு தொழில்களை உப தொழில்களாக (ancillary industries) ஆகச் சேர்த்துச் செய்யவேண்டும்.

கன ரகத் தொழில் என்றால் பெரிய பாக்டரியிலே தான் எல்லாக் காரியங்களும் செய்யப்படுகின்றன. வேண்டிய தேவைகள் எல்லாவற்றையும் அவர்களே செய்துகொள்வதாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். அமெரிக்காவுக்கு நான் சென்றிருந்தபோது, அங்குள்ள ஜெனரல் மோட்டார்ஸ் கம்பெனிக்குப் போனேன். அந்த இடத்தில் மோட்டார் செய்கின்ற பெரிய கம்பெனி அது. அந்தக் கம்பெனியில் நிமிஷமொன்றுக்கு ஒரு கார் வீதம் செய்கிறார்கள். அந்தக் கம்பெனியிலே மோட்டாரின் பாகங்கள் செய்கின்றது மிகக் குறைவு. பொருத்தும் செக்ஷன், அதாவது “அசெம்பிளி செக்ஷன்” வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் ஐயாபிரம் பேருக்கு மேல் அந்தக் கம்பெனியில் மாத்திரம் இருக்கிறதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். பத்து, பதினைந்து தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலிருந்து சிறு தொழில்கள் மூலம் wheels, rings, axles இம்மாதிரி பாகங்கள் செய்வதை மோட்டார் அசெம்பிளி செய்கின்ற கம்பெனியார் வாங்கிப் பொருத்தி மோட்டார் கார் செய்கிறார்கள். ஆகவே, கன ரகத் தொழில் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், அதன் மூலமாக சிறு தொழில்களும் வேண்டுமென்று சொல்வோம். சிறு தொழில்கள் இல்லாவிட்டால் கன ரகத் தொழில் நடக்காது. ancillary industries என்று சொல்லக்கூடிய உப தொழில்கள் மூலமாகச் செய்தால்தான் இவர்களுக்கு வீலை குறையும். இல்லாவிட்டால் வீலை மிகவும் அதிகமாகப் போய்விடும்; கட்டுப்படியாகாது.

ஆகவே, கன ரகத் தொழில் வேண்டும்; அதற்கு அடுத்தபடியாக சிறு தொழில் வேண்டும்; அது மட்டுமல்ல, இரண்டு தொழில்கள் மாத்திரம் செய்து விட்டால் நாட்டில் பட்டினி, பசியாக இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு என்ன செய்வது? அவர்களுக்கு எதாவது செய்யவேண்டும். ஆகவே, அந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, “ஹாண்டிக்ரப்ட்ஸ்” மூலமாகச் செய்கின்றோம். லில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்பதின் கீழ், கைக்குத்தல் அரிசி இதெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்றால் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளரச் செய்து விடுகிறது என்ற காரணத்தால் அல்ல. ராஜ்யத்திலிருக்கும் மூன்று கோடி மக்களும் வாழவேண்டும், அவர்களும் பிழைக்க வேண்டும் என்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்கான வகையில், “கர்பிடல் இன்டென்ஸிவ்” ஆக இல்லாமல், “லேபர் இன்டென்ஸிவ்” ஆக இருக்க வேண்டும். மூலதனம் குறைவாகப் போடக்கூடியவர்களாக, தொழிலாளர்களே செய்யக்கூடிய தொழில்களாக வைத்துச் செய்யோம். உதாரணமாக Flying Centres வைத்து, தோல் உரிப்பதற்கு நல்ல முறையிலே அங்கே நாம் கற்றுக்கொடுக்கிறோம். பண்டிய முறையில் தோல் உறித்தால் தோல் ஒன்றுக்கு எட்டை கிடைக்கும். Flying சென்பரிலே உறித்தால் ஒன்றரை ரூபாய் கிடைக்கும் என்று அந்த சென்பரில் உள்ளவர்கள் நான் அங்கே போயிருந்தபோது சொன்னார்கள். அதுபோல அவர்களே தோலைப் பகனிதக்கூடிய முறையில் சிறு சிறு தொட்டிகள் எல்லாம் பல இடங்களிலே அமைத்துக்கொடுத்திருக்கிறோம். கிராமப் பகுதிகளில் அதற்கு மூலதனமோ செலவோ ஜாஸ்தி தேவை இல்லை. வலிநாட்டிலிருந்து இயந்திரங்களும் வரத் தேவையில்லை. அந்த முறை தான் கிராமத் தொழில்களை லேபர் இன்டென்ஸிவ்வாகப் பார்த்து கிராமப் பகுதிகளில் வைத்திருக்கிறோம்.

மேலும், மாத்திரம் காதித் திட்டமும் லேபர் இன்டென்ஸிவ் திட்டத்தின் கீழ் வருகிறது. அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய அளவு வேலை வாய்ப்பு அதன் மூலமாகவும் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால்தான். கனம் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் ஒரு தந்தைச் சொன்னார்கள். சர்வ சேவா சங்கம் நன்றாக வேலை செய்து

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

கொண்டிருந்ததே, அதனுடைய வேலையை ஏன் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று. அதே வாதத்தைத் தான் நான் அவருக்குத் திருப்பிச் சொல்கிறேன். தனித்தனியாக தொழில் நடத்துபவர்கள் எல்லாம் “சிறந்த முறையில் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோமே, சர்க்கார் வந்து ஏன் தலையிடுகிறார்கள்?” என்று கேட்கிறார்கள். யார் திறமையாக நடத்துகிறார்கள் என்பதை நம்மால் கண்டுபிடித்துச் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், உலகமே இதுவரை கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஆகையால், எந்த எந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு எப்படிச் செய்ய முடியுமோ அதையொட்டிச் செய்கிறோம். இன்றைக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே செய்வதனால் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு நடத்துகிறதில் தவறு இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனித்தனியாக சொல்லப்பட்ட சில யோசனைகளைப் பற்றி என்னுடைய பதிலைத் தெரிவிக்கும் முறையிலே ஓரிரண்டு விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் நல்லதொரு சிறந்த யோசனையைச் சொன்னார்கள். அதாவது Electric Pig iron furnace வைக்கவேண்டும். அதன் மூலமாக, இப்பொழுது அதிகமான சத்துள்ள கனிப்பொருள்கள் இருப்பதாக நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்துகிற ஜியலாஜிகல் ஸர்வே கண்டுபிடித்திருக்கிறதே, அதை உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஜியலாஜிகல் ஸர்வே ஆப் இண்டியா மூலமாக நடத்துவதோடு கூட, நம் ராஜ்யத்திலே தனியாக ஒரு ஜியலாஜிகல் ஸர்வே வைத்து இருக்கிறோம். ராஜ்ய சர்க்காருடைய செலவிலே நடக்கிறது. அது என்ன இது வரையிலும் யாத்ரஸ்துகள் தயார் செய்து கொடுத்திருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அச்சப் பிரதியிலே விளக்கமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். தொழில் செய்ய நினைக்கிறவர்கள் இந்தப் புஸ்தகத்தை வைத்துக்கொண்டால், என்ன என்ன வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந் கொள்ளக்கூடும். தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற முறையிலே தான் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கண்டுபிடித்த பொருள்களிலே நீலகிரி ஜில்லாவிலே கோட்டகிரிப் பகுதியிலே சேலத்தில் கிடைப்பதை விட ஓரளவு நல்ல சத்துள்ள இரும்பு கிடைப்பதாகக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். சேலத்தில் 38 சத விசதம் இரும்புச் சத்து இருப்பதாகவும், கோட்டகிரிப் பகுதியிலே 58 முதல் 60 சத விசதம் வரையில் இரும்புச் சத்து இருப்பதாகவும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டித்தான் கோவையிலே ஒரு முதலாளி pig iron plant. வைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Electric Pig iron furnace வைக்கவேண்டும் என்பது சிறந்தயோசனை இதைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் ஜிப்சத்தைப் பற்றி ஆராய வேண்டும், அதை எடுத்து உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதே போல், கனம் திரு. வேதரத்னம் அவர்களும், வேதாரண்யத் திலே ஏராளமான swamp salt இருக்கிறது, அதையும் ஜிப்சத் தோடு உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது ஜிப்சத்திற்கு அவ்வளவு அதிகமான கிராக்கி இல்லை. நாம் நெய்வேலியிலே உரத் தொழிற்சாலை வைக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக்கூட யூரி வைக்கொண்டு செய்வதாகப்போய்விட்டது. ஜிப்சம் தேவையில்லை. ஆக ஜிப்சம் பல இடங்களில் கிடைத்தால் கூட, அதை நாம் எடுத்துக்கொள்ள முன் வந்து செய்வதற்கு ஒன்றும் வழி இல்லை.

அதே போல், மத்திய சர்க்கார், வேதாரண்யம் ஸ்வாம்பி ஸா பரிசீலனை செய்து, கட்டுப்படியாகாது என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் துறையிலும் நாம் எதும் இப்பொழுது செய்வதற்கில்லை என்று நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

20th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

இரும்புக் கனிப்பொருள்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்திலாவது நாம் ஒரு தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இரும்புத் தொழிற்சாலை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, நாம் உடனே வைத்துவிடுவோம் என்று எந்தச் சமயத்திலாவது சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் சொல்லியிருக்குமானால் அது தவறு, அவர்களால் செய்யமுடியாது. இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்திலே இரும்புத் தொழிற்சாலை வைக்க முடியும் என்று சொன்னால், சேலத்திலே இருக்கக் கூடிய 38 சதவிசதம் இரும்புச் சத்துள்ள கனிப் பொருளை நாம் லோ-ஷாப் பர்னஸ் மூலமாக நெய்வேலியிலே கிடைக்கக் கூடிய நிலக்கரியை வைத்துப் பண்படுத்தி அந்தத் தொழிற்சாலையைத்தான் வைக்க முடியும். நமக்கு நிலக்கரி வருவதற்கே 1960-வது வருஷம் ஆய்விடும். ஆகவேதான், இதற்கு முன்னால் பலவிதமான பரிட்சை களெல்லாம் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு நாஷனல் மெட்லர்ஜிகல் ஸர்வே ரிசர்ச் ஸ்டேஷனிலே இது சம்பந்தமாக “பைலட்” ஆராய்ச்சியை நடத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவாக எப்படி இதைச் செய்ய முடியும் என்று நாம் நமது ராஜ்யத்தில் கூட தெரிந்து கொள்வதற்காக நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி வைத்து, அவர் பார்த்துப் படித்துக் கொள்ளும்படியாகக் கூட செய்திருக்கிறோம். ஆகையால், எந்த எந்த சமயத்தில் எதை எதைச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறோம். திடீரென்று சென்னை ராஜ்யத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை வைக்க வேண்டுமென்றால் முடியாது. மேல் நாடுகளிலே, முக்கியமாக கிழக்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளிலே லோ-ஷாப் பர்னஸ் ஸ்கீம் மூலமாகச் செய்கிறார்கள்.

அதற்கு ராமசாமி அவர்கள் கூட இது ஒன்றும் நடக்காத விஷயம், என்று யாரோ ஒரு நிபுணர் அவரிடத்தில் வந்து சொன்னதாகச் சொன்னார். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால் இன்றைக்கு நடை முறையில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அதைச் செய்து லோ-ஷாப் பர்னஸ் மூலமாக இரும்பு எஃகு செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் நாமும் அதை நிச்சயமாகச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்றும் அதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்றும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள கனிப் பொருள்கள் எல் லாவற்றையும் ஆராய்ந்து என்னென்னவற்றின் மூலமாக என்னென்ன செய்ய முடியும் என்பதற்காக இன்றைக்கு டெக்னோ-கெமிகல் சர்வே, என்று டில்லியில் இருக்கிற நாஷனல் கவுன்சில் ஆப் அப்ளைட் கெமிகல் ரிசர்ச் குரூப்பைப் பரிட்சை செய்யச் சொல்லி இருக்கிறோம். பீகார் மாகாணத்தில் அவர்கள் இப்படி பரிட்சை செய்து ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இங்கும் அப்படி பரிட்சை செய்து பார்த்து ஒரு ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்தால் அது சர்க்காருக்கு மாத்திரம் அல்ல தனியார் துறையில் எவ்வளவு பேர்கள் ஏதாவது தொழில் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் இது உதவியாக இருக்கும். வசதி இருக்கிறதென்றும் தெரியவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் என்ன இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலை, எது எங்கே இருக்கிறது என்றும் என்ன பொருள்கள் எங்கே கிடைக்கிறது என்றும் தெரியவில்லை. என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் தெரியவில்லை. எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரியான ஒரு யதாஸ்து வந்தால் அதை என்ன செய்ய முடியும் என்றும் அவைகளையெல்லாம் செய் துற்கும் ஊக்கம் அளிக்குமென்றும் நான் நினைக்கிறேன்.

இங்கோ சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர்கள் பொன்னையன் அவர் யாது பற்றிசாமி அவர்களும் பேசினார்கள். கனம் பொன்னையன் சொல்லிய திட்டங்கே கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார். கனிப்பொருளைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் இருக்கிறேன். அடுத்தபடியாக அவர் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படி வழி ஒரு கம்பனி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார். அதையும் தாம் வருஷத்தில் நடப்பு வருஷத்தில் கொடுத்து விடலாம் என்று

[Sri R. Venkataraman]

[20th March 1959]

சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக இதில் நஷ்டம் வருகிறதே என்று கனம் பழநிசாமி அவர்கள் சற்று வருத்தப்பட்டார். இதைப் போதான் காளேஸ்வரர் மில்லிலும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்கார் எடுத்து நடத்துகிறபோது அதை லாபத்திற்கு எடுத்து நடத்த வில்லை. இன் றக்கு தேசத்தில் கவினை மருந்து அவசியம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. மலேரியாவுக்கு க்வைனா மருந்து தான் சிறந்த மருந்தாக இருக்கிறது. அதனால் நஷ்டம் வந்தாலும் அதை வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. யுத்தம் வருகிற காலத்தில் பாலூட்டின் வெனி நாட்டிலிருந்து வர முடியாத நிலை ஏற்படலாம். அப்பொழுது இது ரொம்பவும் உபயோகமாக இருக்கும். நமது ராஜ்யத்தில் மலேரியா அதிகமாக இருப்பதால் இந்த மருந்தைத் தயாரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் இதில் லாப நஷ்டத்தை யோசிக்கக் கூடாது. இதை இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மென்ட்டுடன் சேர்க்கக் கூடாது என்பதும் அப்படிச் சேர்த்திருப்பது தப்பு என்பதும் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைப் பற்றி ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட்டுடன் சேர்த்திருக்க வேண்டும். மக்களுக்குச் சேவைசெய்கிற முறையில் இது இருக்க வேண்டும். செலவு கூட அதிகமாக செய்யவில்லை. கூடுமான அளவுக்கு இந்த டிபார்ட்மென்ட் இருக்கக் கூடிய நிலையில் நல்லதாக நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதை விட லாபம் சம்பாதித்து விட முடியாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டாயிரம் ஏக்கரை நாம் இப்பொழுது குறைத்துக் கொண்டே வருகிறோம். (குறுக்கீடு) இன்னும் தொழில் தெரியாதவர்கள் தொழிலைப் பற்றி எல்லா விதத்திலும் யோசனை கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டால் அது ரொம்ப சங்கடத்தில் கொண்டு வந்து விடுகிறது. உவெள்ளாமை செய்யலாமா என்றும் பலா அடையக்கூடியவகளை வெள்ளாமை செய்யலாமா என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. ரப்பர் போடலாமா, பாரஸ்ட் ப்ராடெக்ட்ஸ் வைக்கலாமா இதைச் செய்யலாமா, அல்லது அதைச் செய்யலாமா என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது. இந்த வருஷம் ஏக்கரஜைக் குறைத்து விட்டு மக்கு கொடுத்து விடலாம் என்று சொன்னால்

* **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR**: சிங்கோனா வெள்ளாமைமையில் ஒரு ஏக்கருக்கு என்ன செலவாகிறது? அதை பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட்டில் மெயின்டெயின்ஸ் செய்தால் என்ன செலவாகும்? இந்தச் சிலவு பன்மடங்கு அதிகமாக ஆகிறது என்று எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் சிபாரிசு செய்து இருக்கிறது அல்லவா?

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN**: செலவு அதிகமாகத் தான் இருக்கும். பண்டத்தின் விலையில் லாப நஷ்டத்தைப் பார்க்கும் போது அதன் உற்பத்தியையும் அவசியத்தையும் பார்க்க வேண்டும். கவினை பத்து ரூபாய் அதிகப்படியாக விறகுல் நமக்கு லாபம் வரும். உலகத்தில் இருக்கக் கூடிய விலைவாசிக்கு குறைந்து விறகுல் இதன் விலை குறைந்து போய் விடும். விலைவாசி குறைவதும் ஜாஸ்தியாவதும் அதன் விலையைப் பொறுத்திருக்கிறது. விலைவாசி இருக்கக் கூடிய நிலையில் நம் முடைய விலைக்குக் குறைவாக விறகுல் நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படும். அது சிங்கோனா விலையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அது நமக்குத் தேவையாக இருக்கிறது. அதனால் தான் அதை நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: I mean expenditure incurred to maintain the trees. Statistics given by the Forest Department and that given by the Cinchona department vary widely.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN**: இது விலைவாசி தனியாகக் கேள்வி போடும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது எல்லாப் புள்ளி விவரங்களையும் கொடுக்கத் தயார். பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் சிங்கோனா பளாண்டேஷன் நடத்த முடியாது. பாரஸ்ட் டிபார்

[20th March 1959]

[Sri R. Venkataraman]

மெண்டில் மரங்களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றுவது கிடையாது. திருட்டுபோகாமல் மரங்களை அந்த டிபார்ட்மென்ட் பாதுகாத்து வருகிறது. பளான் டேஷனை அத்துடன் சேர்த்தால் அவர்கள் தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டியதாக இருக்கும். ஆகவே இதை பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட்டில் எடுத்துக் கொண்டு நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அது முடியாது. அது நியாயமும் ஆகாது. பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட்டில் போன இடங்களில் மரங்களைத் தான் வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பளான் டேஷன் வைத்து நடத்தவே முடியாது. ஆகவே இதைப்பற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன். அப்பொழுது இது சம்பந்தமாக விவரங்கள் கொடுக்கப்படும்.

சென்னை ராஜ்யத்திலே எண்ணெய் உற்பத்தியாகிறது, அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதுவெல்லாம் பிரிஸிமினரி சர்வே. நாம் எல்லோரும் விளம்பர பிரதாபர்களாக இருக்கிறோம். எதையும் ஒரேயடியாக விளம்பரம் செய்து விடுகிறோம். இன்றைக்கு ஏரோ மாக்கனடிக் சர்வே செய்கிறார்கள். அதன் மூலம் ஓரிடத்தில் இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிறகு சர்வே செய்து இருக்குமா இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். இருக்கும் என்று சில அறிஞர் திருச்சியில் எண்ணெய் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறதே, அதை எடுக்க 1959-60-ல் ஆரம்பிக்கலாமா என்று கேட்டால் அப்படிச் செய்ய முடியாது என்று தான் சொல்லலாம். இன்றைக்கு பல (ஸ்டேஜஸ்) படிகள் இருக்கின்றன. முதலில் சில ஹேஷ்யங்கள் இருக்கின்றன என்று தோன்றுகிறது. அதாவது என்ன கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கலாம் என்று ஹேஷ்யம் இருக்கிறது. அந்த யோசனைப்படி அந்த இடத்தில் அது கிடைக்குமா கிடைக்காது என்று பார்க்கவேண்டும். அதற்கு அடுத்தபடியாக யெந்தாங்கள் மூலம் ப்ரிஸிமின் முதலியன செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு தொழிற்சாலைகள் வைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நிலைமையில் அடுத்த வருஷம் கனம் விஸ்வநாதன் கேட்கமாட்டார் இதைப் பற்றி. நம்பிக்கை இருக்கலாம், இப்பொழுது ஹேஷ்யங்கள்தான் வந்திருக்கின்றன. மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகமில்லை.

நெய்வேலி சம்பந்தமாக கனம் கோவிந்தசாமி சில வார்த்தைகளைச் சொன்னார். ஒன்று அங்கே இருக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பெரிய பெரிய வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வில்லையென்றும் குறிப்பிட்டார். இது கார்ப்பரேஷன் விஷயமாக இருந்தாலும் இது நம்முடைய சர்க்காருடைய பொறுப்பில் இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டது. குற்றச் சாட்டு சொல்லியதால் அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்குள்ள ஆபீசர்களுக்கு அப்படி ஒன்றும் பெரிய வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் எல்லாம் புதியதாகவும் அழகாகவும்தான் இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாக சில தவறுகள் செய்து விட்டதாகவும் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு சரியாகக் கொடுக்க வில்லை என்றும் குறை கூறப்பட்டது. இது இப்பொழுது ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஜட்ஜ்மென்ட் இன்னும் வரவில்லை. ஜட்ஜ்மென்ட் வந்தவுடன் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும். மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஜட்ஜ்மென்ட் வந்த பிறகுதான் முடிவு செய்யப்படும். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகலாமா என்ற யோசனை கூட இருக்கிறது. எல்லாம் ஜட்ஜ்மென்ட் வந்த பிறகு தான் யோசனை செய்யப்படும்.

நெய்வேலியில் 8,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உடனே டெலிபோன் செய்து அதற்கு வேண்டிய பள்ளி விலைகளையும் பெற்றிருக்கிறேன். பட்ஜெட் உரையில் 8,000 பேர்களுக்கு வேலை

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே அதன் விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ரெகுலர் வொர்க்கர்ஸ் என்று சொல்லுகிறவர்கள் 5,500 பேர்கள், காண்டிராக்டிவ் வேலை செய்கிறவர்கள் 2,500 பேர்கள். ஆகவே இரண்டும் சேர்த்து 8,000 பேர்கள். உடுத்தபடியாக இன்றைக்கு எந்த வகையில் சொன்னாலும் ரெகுலர் வொர்க்கர்ஸ் 7,000 பேர்களும் காண்டிராக்ட் வொர்க்கர்ஸ் 2,500 பேர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதிகப்படியானவர்களுக்கு வேலை இன்றைக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இதைப் பற்றிதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர யாரிடத்தில் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படவில்லை. அவர்கள் சொல்லியிருப்பதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை இருப்பதால் அந்த இடத்தில் சுமார் 8,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து இருக்கிறது என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார். கைத்திறையைப் பற்றிக் கடைசியில் சொல்லுகிறேன்.

கனம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இதில் “சரண்டர்” ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டார்கள். முதலாவது, நம்முடைய இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் இருந்த பம்ப் போரிங் அக்கிரகஸ்களுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இரண்டாவது, இல்மினேட் பாக்கரியை சர்க்கார் நடத்தி வந்ததை கார்ப்பரேஷனுக்கு மாற்றிவிட்டது. சில தொழில்களை ஆரம்பிக்க முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, சில தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் வரவில்லை. முக்கியமாக for manufacturing balance scales, etc., நுட்பமான தராசு முதலியவைகளைச் செய்ய வேண்டிய இயந்திரங்கள் வரவில்லை. அதனால் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவையும் உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை. இதனால் ஹாண்ட் லாம்ப் தொழிற்சாலை பாதக இடந்தோம். அதற்குத் தேவையான வெளி நாட்டு இயந்திரங்கள் கிடைக்கவில்லை. நிலம் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது கிடைத்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். விருத்தாசலத்தில் பீங்கான் செய்யும் திட்டத்தை இந்த வருஷத்திலேயே செய்து முடித்து விடலாம் என்று நினைத்தோம். ஆனால் அது முடியவில்லை. வேலை நடந்து வருகிறது. அந்த வேலை முடிந்திருந்தால் இந்தப் பணம் பூராவும் செலவாகி இரக்கும். “வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ்” நடக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட 33 லட்சம் ரூபாயில் குறைவான செலவு ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணமும் இதுதான் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“இண்டஸ்ட்ரீயல் டிரெயினிங்” சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் ஜகந்நாதன் அவர்கள் ஒரு அங்கத்தினராக அந்தக் கமிட்டியில் போனது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். பல விஷயங்களையெல்லாம் அங்கு பார்த்து இங்கு சொல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கும் ரொம்ப அனுசூலமாக இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் என்னென்ன விஷயங்கள் எப்படி எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பதையெல்லாம் மந்திரி தானாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. அந்த விஷயங்களையெல்லாம் தெரிவித்த ஜகந்நாதன் அவர்களுக்கு ரொம்ப நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1957-58-ம் ஆண்டில் 2.136 பேரை நாம் “இண்டஸ்ட்ரீயல் ஸ்கூல்” பயிற்சிக்காகச் சேர்த்தோம். 1958-59-ல் அதிகப்படியாக 532 மாணவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆகவே, மொத்தம் 2,700 பேர்கள் அங்கு பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இன்னும் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இன்று பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் சென்னை, மதுரை, கோயமுத்தூர் ஆகிய மூன்று இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளில் கூட “இண்டஸ்ட்ரீயல் ஸ்கூல் செஷனை” ஆரம்பித்து இன்னும் அதிகமாக 340 பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. இதைத் தவிர “அப்பரெண்டிங் டிரெயினிங் ஸ்கீழம்” வைத்திருக்கிறார்கள். சில தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. சற்றுப் படித்தவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து தொழில் சற்றுக் கொடுக்கும் திட்டமும் இருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் 100 பேர்

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

12 தொழிற்சாலைகளில் அம்மாதிரி அப்பரெண்டிசாக சேர்த்துக் கொள்ள முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதில் சேருகின்ற மாணவர்களுக்கு 40 ரூபாய் ஸ்டைபெண்டு கொடுக்கிறோம். அந்தக் கம்பெனிகளுக்குக் கூட 10, 15 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். சாயங்கால வேளைகளில் தொழில் பயிற்சி கொடுப்பதன் மூலமாக நான் பூராவும் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் தேர்ச்சி பெற முடியும். இந்தப் பயிற்சி 200 பேருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர் கண்ணில் நீர் வந்தால் சற்று துடைத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரம்பூர் மாச் பாக்கரி பற்றிச் சொன்னார்கள். எதற்காக நஷ்டத் திற்கு நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அந்த பகுதியில் இருக்கக் கூடிய எழைகளுக்கு, வேலை கிடைக்காமல் இருக்கக் கூடிய எழைகளுக்கு வேலை கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் தான் அது நடத்தப்படுகிறதே தவிர அது ஒரு “ப்ராபிட் கன்சர்ன்” அல்ல. அங்கு உற்பத்தியாவது இன்று நன்றாக விற்பனையாகிறது. எல்லோருக்கும் சுடர் மாச்சல் வேண்டுமென்ற தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கொடுப்பதற்கு மேல் சம்பளம் கொடுத்தால் கட்டுபடியாகாது. ரொம்ப சிறு தொழில். 10 அணு, 12 அணுவுக்கு மேல் அதிகமாகக் கூலி கொடுத்தல் இப்பொழுது விற்கக் கூடிய விலைக்கு விற்க முடியாது. இந்த விலைக்கு விற்பனையாக விற்பனையாகும். கதர் பற்றி என்ன சொன்னேனோ அந்தத் தத்துவம் இங்கேயும் பொருந்தும். இதில் இப்பொழுது அதிகமாகப் பெண்கள் வேலை செய்ய வருவ தில்லை. ஒரு காலத்தில் இங்கு வேலை வேண்டுமென்று எல்லோரும் க்யூ வரிசையில் வந்து கேட்டார்கள். இங்கு கிடைப்பதை விட அதிகமான கூலி சற்றுச் சார்பில் கிடைக்கிற காரணத்தால் இங்கு வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். இதே மாதிரி தான் கதரும். சற்றுச் சார்பில் வேறு வேலை அதிகக் கூலிக்கு கிடைப்பதாக இருந்தால் கதரை விட்டுவிடுவார்கள். இங்கு இப்பொழுது அதிகமாக வராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் வேலை வாய்ப்பு கள் சற்று அதிகரித்திருப்பது தான். அங்கு இதை விட அதிகமாகக் கூலி கிடைப்பது தான்.

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : சற்றுச் சார்பில் வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் இதை விட்டு விட்டுப் போக வில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற கூலி போதுமானதல்ல என்பதற்காக, ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு உற்பத்தி செய்தாலும் போதுமான அளவு கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்காததன் காரணமாகத் தான் அவர்கள் இதை விட்டுச் செல்லுகிறார்கள் என்பதை அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆகவே அவர்கள் போதவில்லை என்பதற்காகத்தான் இதை விட்டுப் போகிறார்கள்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைத் தான் நான் வேறு விதத்தில் சொன்னேன். வேறு இடத்தில் அதிகமாகக் கூலி கிடைக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் வரவில்லை. 10 அணு கூலிக்கு அவர்கள் வேலை செய்யத் தயாராக இல்லை. 10 அணுவுக்கு மேல் இன்னொரு இடத்தில் கொடுக்கிறார்கள். கிராமங்களில் விவசாயத் தொழிலுக்கு 8 அணு கூலி கொடுக்கிறார்கள் என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அண்ணாமலை அவர்கள் அவ்வாறு சொன்னார்கள். எட்டணுவுக்கு எப்படி வருகிறார்கள்? வேறு வேலை வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் வருகிறார்கள். அந்த எட்டணுக் கூலி கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்க வில்லையென்றால் அவர்கள் பட்டினியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவையில் பீடி சற்றுப்பவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 2 ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள். அதனால் வேறு எங்கும் அதை விடக் குறைந்த கூலிக்கு யாரும் வரமாட்டேன் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை விளக்கிச் சொன்னேன்.

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

“வீவர்ஸ் காலனி” சம்பந்தமாகக் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். “எங்கள் ஜில்லாவில் வீவர்ஸ் காலனி ஏற்படுத்தவில்லையே” என்று சொன்னார்கள். இந்தெந்த ஜில்லாக்களில் வைக்கவேண்டுமென்று பார்த்து இதைச் செய்வதில்லை. எந்தெந்த ஜில்லாவிலுள்ள சங்கங்கள் முக்கியமாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்குத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. 1959-60-ம் வருஷத்தில் காஞ்சி புரம், புலவன்கிரி ஆகிய இடங்களில் வைக்கலாம் என்று யோசனை இருக்கிறது. வட ஆற்காட்டிலும் வைக்கலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது.

கடைசியாகக் கைத்தறி சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கைத்தறியை நன்றாக ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்றால் எந்த விதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. இன்னும் சிறப்பாக நடத்த முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. புது உபகரணங்கள் கொடுக்கிறோம். “Take up attachment” போட்டு நெய்தால் இதைவிட நன்றாக நெய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

Sri A. GOVINDASAMY : இந்த டெக்னிகல் தொழிலுக்காக 5,59,000 ரூபாய்கள் ஒதுக்கி இருந்தும் 17,000 ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டதில் மீதி இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நானும் அதைத்தான் எடுத்துச் சொல்ல வந்தேன். இது சம்பந்தமாக கைத்தறி வளரவேண்டும் என்கிற அபிமானம் உடையவர்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். டேக் அப் அட்டாச்மெண்டு உதவுமே என்று என்றாலும் கூட அவர்கள் அதை வாங்கி உபயோகப்படுத்தும்படியாகச் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இவை வாங்கி எல்லோரும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நம்மைப் போன்றவர்கள் அவர்களுக்குத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இங்கே கைத்தறி நெசவாளர்களுடன் தொடர்புடைய பலர் இருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். நான் ஒரு சமயம் நெசவாளர்களுடைய கூட்டத்திற்குப் போயிருந்த போது “எங்களுக்கு 20 ரூபாய் தான் சம்பளம் கிடைக்கிறது” என்று சிலர் சொன்னார்கள். நான் உடனே சொன்னேன், “20 ரூபாய் சம்பளம் வந்த காலம் போய்விட்டது. இப்போது 40 ரூபாய்க்கு குறையாமலாவது கூலி வர வேண்டும்; நீங்கள் என்ன நெசவு செய்கிறீர்கள்?” என்றேன். நாங்கள் 20 கவுண்டு நெசவு செய்கிறோம் என்றார்கள். இன்றைக்குச் சின்னதுரை அவர்கள் கூட ஒப்புக் கொள்வார்கள். மில்லில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் கூட 20 கவுண்டுக்கு நான்கு முழம் வேஷ்டி. உடுப்பது இல்லை. எல்லோரும் எட்டு முழம் கட்டுகிறார்கள். குறிப்பாகச் சேலத்திற்குச் சென்ற போது “மில்லை மூடுகிறார்கள். அதனால் எங்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும்” என்று சில தொழிலாளர்கள் என்னிடத்தில் வந்து சொன்னார்கள். எந்த மில்லை மூடுகிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு 20 கவுண்டு நெசவு செய்து கொண்டிருந்த மில்லை மூடுவதாகச் சொன்னார்கள். நான் உடனே கேட்டேன். ஐம்பது பேர்கள் இருந்தார்கள். “உங்களில் 20 கவுண்டு நான்கு முழம் வேஷ்டி கட்டியிருப்பவர்கள் யாராவது இருந்தால் முன்னே வாருங்கள்” என்றேன். உண்மையில் யாரும் முன் வரவில்லை. 36 கவுண்டுக்கு மேற்பட்ட எட்டு முழ வேஷ்டிகளுக்கு மேல்தான் அவர்கள் கட்டியிருந்தார்கள். அப்போது தான் அவர்களுக்கும் அது தெரிந்தது. இப்படி நாட்டில் செல்லுபடியாகாத துணியை விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அதில் பயனில்லை. அவற்றை உற்பத்தி செய்வதிலும் பயன் இல்லை. அந்த வழக்கத்தை—இதுவரையிலும் அவர்கள் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு வந்திருந்தாலும் இனிமேலாவது அவர்கள் தறியை மாற்ற வேண்டும். இதற்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிற பணம், செலவழிக்கமுடிய வில்லை. சில இடங்களில் நாம் சொல்கிறோமே என்பதற்காக வேண்டாம் என்று சொல்லாமல் வாங்கிக் கொண்டு போய் வீட்டில் எங்கோ மூலையில்

[20th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

போட்டு விடுகிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் ஊக்கம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் இந்த உதவியை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று நெசவாளர்களிடத்திலே சொல்ல வேண்டும். அவ்வாறு உபயோகப்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் ரகம் உயரும். அவ்வாறு உயர்ந்தால் வேறு நாடுகளில் விற்பனை ஆவதற்கும் உதவியாக இருக்கும். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். கொடுக்கிற உபகரணங்களையெல்லாம் இனாமாகவே கொடுக்கிறோம். இவற்றை வாங்கி அந்த நெசவாளர்கள் உபயோகிக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். (Sri A. Mariappan : இந்தக் கருவி கரணங்களை உபயோகப்படும் படியாக வைப்பதற்கு சர்க்கார் 75 ரூபாய் தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், நூற்றைம்பது, நூற்றெழுபது ரூபாய் அதற்குச் செலவாகிறது. ஆகவே, அதற்கு எவ்வளவு செலவாகுமோ அவ்வளவையும் கொடுத்துத் தவச் சர்க்கார் முன் வருவார்களா?) இது தான் அவர்கள் இது வரையில் உபயோகப்படுத்தாததற்குக் காரணம் என்றால் கவனிக்கிறேன். என்ன காரணம் என்றாவது இப்போது சொல்ல வந்தார். அதற்கு முன்னால் இதைக் கூட சொல்வதில்லை.

அடுத்தபடியாக ரிபேட் சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வருகின்ற தொகை பாக்கியிருக்கிறது. ஆனால், ஜூன் மாதம் முடிய கொடுத்தாகி விட்டது. இந்த ரிபேட் தொகை எத்தனை நாள் நீடிக்க வேண்டுமென்பது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து 92 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தாலும் நம் ராஜ்ய நிதியிலிருந்தும் 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே இதை நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் நம் சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில். அடுத்து இந்த ரிபேட் கொடுக்கப்படுவதில் காலதாமதம் ஆகிறது என்றால் அதைப் பரிசீலனை செய்துதான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் பருத்தி வாங்கினது போலவும், நூல் நூற்றது போலவும், துணி நெய்ததுபோலவும், அதை விற்பது போலவும் பொய்யாகக் கணக்கு எழுதி ரிபேட் கேட்கிறார்கள். (ஸ்ரீ கே. அன்பழகன் : நீங்கள் கொடுத்தது போல எழுதி விடுங்கள்.) கனம் அன்பழகன் கொடுத்தது போல கணக்கு எழுதிவிடச் சொல்கிறார். காரணம் தாமதத்திற்கு அது தான். அந்தக் கணக்குகள் உண்மையா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதில் தவக்கம் ஏற்படுகிறது.

வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி யாவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். முக்கியமாக நம்முடைய பொருள்கள் சிலோன், மலேயா, வெஸ்ட் ஆப்ரிக்கா முதலிய இடங்களுக்குத்தான் அதிகமாகப் போகின்றன. மெட்ராஸ் கர்சீப் என்று தலைக் குட்டை அதிகமாகப் போகிறது. 1958-வது வருஷத்தில் சிலோனுக்கு ஒரு கோடி நூற்பத்தேழு சொச்சம் ரூபாய்க்குப் போயிருக்கிறது. மலேயாவுக்கு 58 லட்சம், நைஜீரியாவுக்கு 68 லட்சம். எல்லோரும் அமெரிக்காவுக்குப் போகிறது என்றார்கள். அமெரிக்காவுக்கு அப்படி ஒன்றும் அதிகமாக ஏற்றுமதியாகவில்லை. 2 லட்சம் தான் ஏற்றுமதியாகி இருக்கிறது. பொதுவாக நமக்கு என்று டிரெடிஷனல் மார்க்கெட் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே எல்லாம் இந்த வியாபாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களை இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பத்திரிகையில் நான் ஒன்று குறிப்பிட்டதைப் பார்த்துவிட்டு “அமைச்சர் இப்படிச் சொல்கிறார்களே” என்று சிலர் பேசினார்கள். நான் சொன்னது எல்லாம் இதுதான். அதை மீண்டும் தேரி வித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இவற்றை வாங்கி ஏற்றுமதி செய்வது, வியாபாரம் செய்வது என்றால் நிச்சயமாக அந்தத் தொழில் நசித்துப் போய்விடும். சர்க்கார் அவர்களுக்கு உதவி செய்வார்கள். இது வரையிலும் வியாபார நுணுக்கம் தெரிந்து, அந்த அந்த நாட்டில் உள்ள மக்கள் எந்த ரகத்தை விரும்புகிறார்கள் என்கிற அனுபவமும் நிறையப் பெற்றுள்ளவர்கள் இந்த அயல் நாட்டு வாணிகத்தை விஸ்தரிக்க எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டால்தான் இது நல்ல முறையில் விற்பனை பெருகுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அவர்களுக்குப்

[Sri R. Venkataraman] [20th March 1959]

போதுமான எல்லா உதவிகளையும் அளிப்பதற்காகத்தான் ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷனின் தலைமைக் காரியாலயத்தைச் சென்னையிலே வைத்திருக்கிறோம். மற்ற எக்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனை முதலில் இங்கே வைக்கும் உத்தேசம் மத்திய சர்க்காருக்கு இல்லை. நம் சர்க்கார் தான் இங்கே இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இங்கேயே ஏற்படும்படியாகவும் செய்திருக்கிறோம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் தொடக்கத்தில் சென்னை மாநிலம் பிற மாநிலங்கள் 13-ல் ஒரு பகுதி, அதனால் இந்த வேற்றுமை தெரிகிறது மூலதனத்தைப் பற்றி என்றார்கள். நான் அறியவிரும்புவது கன ரகத் தொழிலுக்காக நம் மாநிலத்திற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, பிற மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அது போல் பர் காபிடா இன்வெஸ்ட்மெண்டு எவ்வளவு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது, இதர ராஜ்யங்களில் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு தொழிலுக்கு ஆரம்ப கட்ட வருஷங்களில் குறையாக இருக்கும். இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் பூரா இன்வெஸ்ட்மெண்டு வரும். அந்தமாதிரி பார்க்கிறபோது நமக்கு நெய்வேலித் திட்டத்தில் 60-61-ம் வருஷத்தில் தான் பூரா இன்வெஸ்ட்மெண்டு வரும். நமக்கு 75 கோடி அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதர ராஜ்யங்களோடு வேண்டுமானால் இப்படி ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். அவர்களை விட நமக்குக் குறைந்து விடவில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். “முதல் வருஷத்திலேயே இவ்வளவு தானே இன்வெஸ்ட் பண்ணியிருக்கிறீர்கள்!” என்றே, “முதல் வருஷத்திலேயே இவ்வளவு இன்வெஸ்ட் பண்ணியிருக்கிறீர்களே!” என்றே சொன்னால், அது அந்த அந்த இன்டஸ்ட்ரிசைப் பொறுத்தது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில தொழில்களுக்கு இயந்திரங்கள் வரவேண்டியிருக்கும். இயந்திரங்கள் வந்தால் பணம் செலவாகிவிடும். வராவிட்டால் பணம் செலவாகாது. இதே மாதிரியான முறையில் பல காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நெய்வேலித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நிலக்கரியை எடுக்க வேண்டும், பரிக்கெட்டிங் செய்ய வேண்டும், மின்சாரம் உண்டாக்க வேண்டும், உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டும்; ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றன. ஆகவே தான், மொத்தம் இவ்வளவு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் பேசியபோது கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த இதர யோசனைகளுக்கு நான் பதிலளிக்காவிட்டாலும், அவைகளைக் கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பதிலளிக்காவிட்டால் அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று அர்த்தம் என்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். நேர்மாகி விட்டதால் அவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பதிலளிக்க விரும்பவில்லை. இந்த மானியக் கோரிக்கையை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சபை அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமான வெட்டுப் பிரேரணைக்கு அவசியமில்லை. இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மானிய கோரிக்கைப் பிரேரணையை எகமன் தாக் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 4,24,52,600 under Demand XXII—Industries and Cinchona—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

20th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not Exceeding Rs. 4,24,52,600 under Demand XXII—Industries and Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 1,94,38,300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,94,38,300 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON TABLE OF THE HOUSE.

B.—Reports and notifications.

40. Report on the activities of the Department of Statistics, Madras, for the first half-year ending 30th September 1958.

41. Short review on Handloom Development Schemes for 1958-59.

42. A review on Industrial Development in Madras State, 1958-59.

[20th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 916-A asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 20th March 1959, page 108 supra.]

[SUBJECT—*Third Five-year Plan.*]

(a) & (b) No communication indicating a rough outline of the Third Five-Year Plan has so far been received from the Government of India.

The question of the formulation of the Third Five-Year Plan is now engaging the attention of the Planning Commission, the Central Ministries and the State Governments concerned. According to the Planning Commission, work on the preparation of the Third Plan is expected to fall broadly into four stages. The first stage consists of studies of different sets of problems and of different sectors of the economy and how they can be developed in step so as to get certain overall results. When these studies have made sufficient progress, it is proposed to put the results together and prepare a preliminary draft outline or plan-frame for the Third Plan. This will be in about a year from now. After the preliminary draft outline has been approved, detailed preparation of Central and State Plans and of Local Plans which will fit into the State Plans, will constitute the third stage. This will be completed with the preparation of a fairly full outline of the Plan more or less in its final form. This is expected to take a further year and would be the basis on which the annual plan for the first year of the Third Plan would be drawn up. The fourth stage in the formulation of the Third Plan will be the preparation of its final version for submission to the National Development Council, and to the Parliament.

Detailed preparation of the State Plan for the Third Five-Year Plan will be taken up only after the preliminary draft outline is approved by the Planning Commission. In the meantime, proposals for the constitution of working groups, parallel to those set up at the centre, in sectors such as Irrigation, Power, etc., for formulating proposals for the Third Plan are under consideration.

[20th March 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 916-F asked by Sri V. K. Kothandaraman (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 20th March 1959, page 112 supra.]

NAME OF SMALL SCALE INDUSTRIES FOR WHICH SMALL INDUSTRIES SERVICE INSTITUTE HAS SO FAR ISSUED INDUSTRY OUTLOOK REPORTS, SOUTHERN REGION, INCLUDING MADRAS STATE.

1 Automobile leaf sprints.	6 Electrical porcelainware.
2 Bicycle parts and accessories.	7 Machine tools.
3 Boot polish.	8 Padlocks.
4 Brass electric lamp holders.	9 Umbrella ribs.
5 Builders' hardware.	

NAMES OF SMALL SCALE INDUSTRIES FOR WHICH REPORTS HAVE BEEN PREPARED BY THE SMALL INDUSTRIES SERVICE INSTITUTE BUT NOT YET ISSUED.

1 Agricultural implements.	13 Industrial fasteners.
2 Beamscales.	14 Pipe fittings.
3 Centrifugal pumps.	15 Plastic and rubber covered wire.
4 Cutlery.	16 Soap.
5 Domestic utensils.	17 Sewing machines and parts.
6 Diesel oil engines.	18 Sanitary fittings.
7 Electrical appliances (heater type).	19 Umbrella assembly.
8 Fruit and vegetable preservation.	20 Wood screws, wire nails and panel pins.
9 Fountain pens.	21 Textile machinery and parts.
10 Glass bangles.	22 Surgical instruments.
11 Glass beads.	23 Hosiery.
12 Handtools.	

NAMES OF SMALL SCALE INDUSTRIES ON WHICH WORK IS IN PROGRESS.

1 Automobile trailer and body building.	12 Leather footwear.
2 Brushware.	13 Leather goods.
3 Bakelite and electrical accessories.	14 Leather tanning.
4 Cured fish.	15 Mathematical and scientific instruments.
5 Electric Motors.	16 Plastic goods.
6 Electrical appliances (motor type).	17 Radio parts and accessories.
7 Electric fans.	18 Synthetic diamond cutting.
8 Furniture.	19 Rubber goods other than tyre, tubes and footwear.
9 Foundries.	20 Sports goods.
10 Glass scientific apparatus.	21 Salt glazed sewer pipes.
11 Hurricane lanterns.	22 Spectacle frames.

[20th March 1959]

NAMES OF INDUSTRIES SURVEYED BY THE SMALL INDUSTRIES
SERVICE INSTITUTE IN THE MADRAS CITY, TIRUCHIRAPPALLI,
MADURAI AND COIMBATORE.

Madras City.

1 Minor Engineering.	24 Statues.
2 Padlocks and builders' hardware.	25 Confectionery.
3 Furniture.	26 Bus body building.
4 Iron safes and steel trunks industry.	27 Braids, ribbon, tapes, etc.
5 Book publication.	28 Publicity service.
6 Fruit and vegetable preservation and canning.	29 Toys.
7 Tinplate containers.	30 Rubber works.
8 Domestic utensils.	31 Hosiery goods.
9 Agricultural implements.	32 Accounts Books.
10 Umbrella industry.	33 Candles and Kumkum, etc.
11 Soap industry.	34 Tile works.
12 Tanneries.	35 Automobile parts.
13 Type foundries.	36 Plastic goods industry.
14 Readymade garments.	37 Card-board boxes.
15 Storage batteries.	38 Chemicals.
16 Cycle accessories and parts.	39 Dyeing and printing.
17 Pharmaceuticals.	40 Lamps and burners.
18 Cosmetics.	41 Thread balls.
19 Water proof paper.	42 Surgical instruments.
20 Electro-plating.	43 Vermecelli,
21 Paints and varnish.	44 Leather footwear and leather goods.
22 Tyre retreading.	45 Mirror industry.
23 Photo stores.	46 Optical lense industry.
	47 Pen and ink industry.

Tiruchirappalli.

1 Artificial diamond cutting.	7 Leather tanning.
2 Light Engineering.	8 Printing.
3 Steel trunks.	9 Book publishing.
4 Domestic utensils.	10 Cigar manufacture.
5 Soap.	11 Beedi making.
6 Leather footwear.	12 Other miscellaneous industries.

Madurai.

1 Light Engineering.	4 Iron and steel trunks.
2 Electro-plating and door handles.	5 Ready made garments.
3 Cycle handles.	6 Book publication.
	7 Photo mounts.

20th March 1959]

NAMES OF INDUSTRIES SURVEYED BY THE SMALL INDUSTRIES
SERVICE INSTITUTE IN THE MADRAS CITY, TIRUCHIRAPPALLI
MADURAI AND COIMBATORE--cont.

Madurai—cont.

8 Envelope manufacture.	13 Leather footwear.
9 Fountain pen.	14 Confectionery.
10 Soap.	15 Rubber balls.
11 Umbrella assembling.	16 Other industries.
12 Furniture and wood working.	

Coimbatore.

1 Furniture.	6 Paints.
2 Electro-plating.	7 Buttons.
3 Tanneries.	8 Soap.
4 Steel trunk works.	9 Hosiery.
5 Cycle accessories and carriers, etc.	10 Light engineering and foundries.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, the 21st March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, Madras, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Ban on chewing betelnuts and leaves inside cinema houses

* 15 S.N.Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to ban chewing (of betelnuts and leaves) inside the cinema houses?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware that people who chew tobacco and betel leaves spit the juice all over the theatre, endangering the health of the cinema goers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am quite well aware of that dirty habit. Rule 81 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, lays down that the licensee shall provide spittoons in such numbers and in such places as may be prescribed on the recommendation of the Health Officer concerned.

SRI P. G. MANICKAM: சினிமா தியேட்டர்களில் பகல் காட்சிக்கு மட்டும் இந்த தடை உத்தரவு ஏற்கனவே அமுலில் இருக்கிறது. இப்பொழுது எல்லாக் காட்சிகளிலும் தடைவிதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா பார்க்க வருகிறவர்களில் 75 பர்சன்ட் பேர்களும் வெற்றிலை பாக்கு போடக் கூடியவர்களாகவும், பீடி, சிகரெட் குடிப்பவர்களாகவும் இருப்பதால் இரவு நேரங்களில் சட்டத்தை அமுல் செய்யாமலிருப்பதுபற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தக் கேள்வி வெற்றிலை பாக்கு போடுவதைப்பற்றி, அதை கண்டயிடத்தில் உமிழ்வது பற்றியதாகும். ஆனால் புகை பிடிப்பது பற்றி சட்டமிருக்கிறது. அது அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. A. RASHEED: Will the Government at least do some propaganda by slides against spitting in theatres, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is for the owners of cinemas to undertake.

SRI A. VEDARATHNAM: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தக் கேள்வி எப்படி அவசரக் கேள்வியாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கு தகுதி வாபஸ் என்று தெரியவில்லை. இதை விட எவ்வளவோ முக்கியமான அவசர கேள்விகள் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கொடுத்ததற்குக் கூட பதில் இல்லை. இதை எப்படி அவசரக் கேள்வியாக எடுத்தார்கள் என்று யாரும்புகிறேன்.

[21st March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தாங்கள் அனுமதிப்பதோடு அரசாங்க அமைச்சர்களும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும், அவசரக் கேள்வி என்று. இந்தக் கேள்வி வந்தவுடன் "இல்லை" என்று சொல்லிவிடலாம் என்று அதை ஒத்துக்கொண்டேன்.

Flaying knives

917 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders for the supply of improved types of flaying knives at half cost; and

(b) if so, whether a copy thereof will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) A copy of the Government proceedings No. 43, Industries, Labour and Co-operation (Special), dated 17th January 1958, has been placed in the Legislature library for reference by Members.

SRI N. K. PALANISAMI : எந்த அளவிற்கு சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்னூற்று எட்டு கத்திகள் நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ப்ளாக்குகளில் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இது நகரங்களில் மாத்திரமா? கிராமங்களிலுமா? கிராமங்களிலானால் ஜில்லாவில் எந்த அதிகாரியிடம் விண்ணப்பித்துக்கொள்வது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது, தேசிய வளர்ச்சித் திட்ட வட்டாரங்களில் என்று சொன்னேன். ஆகவே கிராமங்களில்தான். தேசிய வளர்ச்சித் திட்ட வட்டார அதிகாரியிடம் சொன்னால் அவர் ஏற்பாடு செய்வார்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தோல் உரிப்பதற்கான கத்திகள் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது தேங்காய் உரிக்கிற கத்தியா அல்லது ஆடு மாடுகள் தோல்களை உரிக்கிற கத்தியா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைக்கிறார் போலும், எந்தக் கத்தியை எந்தயிடத்திலும் உபயோகப்படுத்தலாமென்று அதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. தோலில் வேலை செய்வதற்காகத்தான் இந்தக் கத்தி.

Relief shops in Tiruchirappalli and Tanjore Districts

918 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Collectors of Tiruchirappalli and Tanjore have taken any steps to open relief grain shops in their districts;

(b) the basis on which they are opened;

(c) whether any subsidy is given in respect of rice supplied through relief shops; and

(d) if so, the details thereof?

[21st March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) In Tiruchirappalli district, the Collector arranged for the opening of relief shops by the rice millers and merchants to sell rice at concessional rates. These shops were opened on a voluntary basis by the merchants and others. The loss due to the selling of rice at concessional rates was to be borne by the donors, and the hulling charges and wages of salesman and rent for the shops met by the mill-owners.

In Tanjore district, the millers agreed to release a portion of their stocks and rice was sold at Re. 0-14-0 to Re. 0-15-0 per Madras measure.

(c) No, Sir.

(d) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த அடிப்படையில் எவ்வளவு ரிலீப் ஷாப்புகள் திருச்சி ஜில்லாவிலும், தஞ்சை ஜில்லாவிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கண்ட்ரோல் வருவதற்கு முன்பு நடைபெற்றது. எவ்வளவு ரிலீப் ஷாப்புகள் திறக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றிய விவரம் எங்களிடம் இல்லை.

SRI S. LAZAR : இந்த ரிலீப் கடைகளில் மொத்தம் எவ்வளவு அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டது? அதனால் வியாபாரிகளுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எவ்வளவு அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டது என்ற விவரம் என்னிடம் இல்லை. அது வியாபாரிகளிடம் தான் இருக்கும். அரசாங்கத்திற்கு வர நிமித்தமில்லை. இதில் வியாபாரிகள் நஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதவில்லை.

SRI K. R. NALLASIVAM : இதேபோல் பஞ்சப் பிரதேசங்களிலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளிலும் நியாயவிலைக் கடைகள் ஆரம்பிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன், கண்ட்ரோல் வருவதற்கு முன்புதான் இம்மாதிரி வியாபாரிகளைக் கொண்டே நியாயவிலைக் கடைகள் வைக்க ஏற்பாடு இருந்தது. இப்பொழுது அந்த ஏற்பாடு இல்லை. இப்பொழுது விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு அது கண்டிப்பாக பிரயோகிக்கப்படும் என்பதால் இம்மாதிரி நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு அவசியமிராது என்பதுதான் அரசாங்கம் எதிர்பார்ப்பது. பின்னால் எப்பொழுது அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது அரசாங்கம் அதில் கவனம் செலுத்தும்.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் நிர்ணயத்தினை விலைப்படி 38 ரூபாய்க்கு பில் போட்டு 48 ரூபாய்க்கு திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாக்களில் விற்கப்படுகிறது. இன்னும் எந்தளவு விலை ஏறினால் சர்க்கார் நிவாரணக் கடைகள் திறப்பதாக உத்தேசம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கிறிஸ்தியிடங்களில் தவறுகள் நடக்கலாம். கோளாவிற்கு என்று வியாபாரிகள் வந்து அதிக விலைக்கு கேட்கும்போது அவர்களுக்கு விற்று விடலாம் என்று பொய் ரசீது கொடுக்கலாம் சிலயிடங்களில். அதனால் எல்லாயிடங்களிலும் அப்படி நடக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை.

[21st March 1959]

SRI K. PONNIAN : தலைவர் அவர்களே, தோட்ட முதலாளிகள் எப்பொழுதும் அரிசியை 2, 3 மாதங்களுக்கு ஸ்டாக் வைத்து, வாரா வாரம் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுப்பார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கு அரிசி கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதற்கு ஏதாவதும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எனக்குக்கூட அம் மாதிரி தோட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து, எந்தத் தொகுதியை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறார்களோ அந்தத் தொகுதியிலிருந்து தகவல் வந்தது. நான் அதிலே கண்டது வியாபாரிகளே அதை பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்தக் கண்டிப்பை கொஞ்சம் தளர்த்தலாம் என்ற நோக்கத் தோடு செய்கிறார்கள். ஒரு வியாபாரி தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற அரிசி, நெல் இவைகளை ஒரு இடத்தில் பதுக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். தோட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து தங்களுக்கு அரிசி கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லி, குறிப்பிட்ட வியாபாரிகளுக்கு சலுகை காட்டவேண்டுமென்று கூட தகவல் வந்தது. அந்த நிலைமை தோட்ட முதலாளிகளுக்கு விளக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் அவர்களும் இப்பொழுது எங்களுக்கு விளக்கம் தெரிந்து விட்டது, இப்பொழுது ஒன்றும் தொல்லை இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள்.

SRI S. M. ANNAMALAI : நெல் அதிகமாக விளையக்கூடிய இப்படிப்பட்ட மாவட்டங்களில் விலை ஏற்றம் அதிகமாக இருக்குமானால், மற்ற மாவட்டங்களில் விலை ஏற்றம் இன்னும் அதிகமாக இருக்குமே? அப்படி அதிகமாக விளையக்கூடிய இடங்களில் நிவாரணக் கடைகள் இருக்குமானால், மற்ற இடங்களிலும் நிவாரணக் கடைகள் திறப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நேற்றுதான் நான் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். கலெக்டர் அவர்களிடம் பேசினேன். அங்கு சில இடங்களில் மழை குறைவினால் நிலவரி வஜா செய்ய வேண்டியிருந்தாலும், அந்த மாவட்டத்திற்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ, அவ்வளவு உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது, அங்கு விலையும் குறைந்திருக்கிறது என்பதுதான் நான் கவனித்தது.

SRI A. VEDARATHNAM : விதைக்குக் கூட நெல் விளையாத பஞ்ச பிரதேசங்களிலிருந்து நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு கோரிக்கைகள் வந்திருக்கிறதா? அத்தகைய இடங்களில் அரசாங்கம் என்ன செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது எங்கும் நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI K. B. S. MANI : என். ஜி. ஓக்களுக்கு கோவாப்பேட்டில் ஸ்டோர்ஸ் இருப்பதினால் அவர்கள் நல்ல செளகரியம் அடைகிறார்கள். அது போல நியாயவிலைக் கடைகளையாவது போலீஸ் ஹெட்குவார்ட்ஸில் போலீஸ் காரர்களுக்கு அனுசரணையாக வைப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : போலீஸ்காரர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லோருக்குமே நியாய விலையில் கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்த விலைக்கட்டுப்பாடு இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Rise in the prices of foodgrains

* 919 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** (on behalf of **SRI K. SATTANATHAK ARAYALAR**): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether conferences were conducted by District Collectors with political leaders to consider the situation arising out of rise in the prices of foodgrains;

[21st March 1959]

(b) if so, what are the districts where such a conference was conducted; and

(c) what are the conclusions arrived at?

TH- HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) (1) North Arcot.

(2) Tanjore.

(3) Salem.

(4) Tirunelveli.

(5) Tiruchirappalli.

(c) The meetings with local M.L.As., merchants, etc., were convened to discuss the measures that should be taken to bring down the prices. It was decided to open fair price shops with the help of millers and merchants, wherever necessary, and to sell rice at reasonable rates.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கேள்வியின் உபபிரிவு (ஏ)-க்கு ஆம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய எம். எல். ஏ.க்களைக்கொண்ட ஒரு மகாநாடு தான் நடைபெற்றதே ஒழிய, அரசியல் தலைவர்களைக் கலந்து ஒரு மகாநாடு நடைபெறவில்லை. ஆகவே, உணவுப் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனையாக இருப்பதினால், இதுபற்றி அரசியல் தலைவர்களையும் கலந்து செய்யப்படவில்லை. இருந்தாலும், எம்.எல்.ஏ.க்கள்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் நான் சொல்லுவதை கேட்கவில்லை. கேள்வி நேரத்தின்போது அங்கத்தினர் ஒரு பிரச்சங்கம் செய்கிறார்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் வெவ்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். சட்டசபை பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற எம்.எல்.ஏ.க்கள் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் இதற்காக இவ்வளவு பெரிய ஒரு பிரச்சங்கம் செய்யவேண்டியதில்லை. அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் கலந்துகொள்ளப்பட்டார்களா என்று நேரிடையாக ஒரு கேள்வியைக் கேட்டால், ஒரு நிமிஷத்தில் முடிந்துபோகுமே?

Supply of foodgrains to Harijan Hostels and Orphanages

* 920 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களுக்கும், அனாதை விடுதிகளுக்கும் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து வைத்திருக்கும் உணவு தானியத்திலிருந்தோ அல்லது குறைந்த விலைக்கோ தானியங்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விபரம் என்ன?

(இ) இல்லையானால், அந்த ஹாஸ்டல்களுக்கு தானியங்கள் நியாய விலைக்கு எளிதில் கிடைக்க என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) The question does not arise in view of the answer to clause (a) above.

(c) The Collectors and Grain Purchase Officers have been specially instructed to ensure that large-scale consumers of rice,

196

QUESTIONS AND ANSWERS

[21st March 1959]

such as hostels, associations and other institutions get their requirements from the merchants at controlled rates. If it is brought to notice that any merchant is unwilling to sell his stocks at controlled rates, the stocks will be requisitioned without hesitation.

SRI A. VEDARATHNAM : தேவஸ்தான நெல்லிலிருந்து கண் டிரோல் ரேட்டுக்கு இந்த ஹாஸ்டல்களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்ய வகை செய்ய முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தேவஸ்தானத்திலிருக்கிற நெல் என்பது மட்டுமல்ல. எங்கு இருந்தாலும், விற்கக்கூடிய தானியங்கள்; அரிசியாக இருந்தாலும் சரி, நெல்லாக இருந்தாலும் சரி, சம்பந்தப்பட்டஸ்தாபனங்கள் கலெக்டர்களை அனுசினால், அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துதருவார்கள். இப்பொழுது வியாபாரிகள் சில பேர்களுக்கு இந்த கண்டிரோல் பிடிக்காமல், அவர்கள் ஏதோ இல்லாத கஷ்டங்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். மற்ற ஸ்தாபனங்கள் அதைப் பார்த்து மிரளக்கூடாது என்று இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. PERIANNAN : ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களுக்கு வெளியில் சென்று உணவு தானியங்கள் வாங்குவதென்றால் அதிக சிரமம் ஏற்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் உள்ளூரிலேயே வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களை நடத்துகிறவர்கள் அந்தந்த மாவட்ட கலெக்டர்களை அனுசி வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்ளலாம்.

SRI P. G. MANICKAM : ஹரிஜன ஹாஸ்டலில் படிக்கும் ஒரு மாணவருக்கு மாதாந்திர உபகாரச் சம்பளமாக 15 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் பிரித்துப் பார்த்தால் ஒரு நாளைக்கு 8 அணுவாகிறது. அந்த எட்டணுவை வைத்துக்கொண்டு சாமான்களையும் வாங்கிக்கொண்டு, மற்ற காய்கறிகளையும் வாங்கிக்கொண்டு, மூன்று வேளை சாப்பிடுவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே, மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்து நமக்கு மான்யமாக கிடைக்கக்கூடிய தானியங்களில் ஒரு பகுதியை இலவசமாக கொடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் பொதுவாக குறை கூறவில்லை ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் நடத்துபவர்களைப்பற்றி. அவர்கள் தங்களுக்கு கிடைக்கக் கூடியவருவாயை வைத்துக்கொண்டு சீராக நடத்தினால், இன்னும் செவ்வையாக நடத்தலாம் என்பது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். இப்பொழுது விலைக் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதால், மார்கட்டில் இதுவரை விற்பதைவிட குறைவான விலைக்கு இப்பொழுது கிடைக்கிறது. அதற்கு மேலே சலுகைகள் கொடுப்பதற்கு அவசியமில்லை.

MR. SPEAKER : ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கை வரப்போகிறது. அதில் அங்கத்தினர்கள் ஏராளமாகப் பேசலாம்.

Import of rice from the Andhra State

* 921 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any arrangements have been made through the Centre for the import of rice from the Andhra State to this State; and

(b) if so, the details thereof?

21st March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Government of India have been addressed to allot rice which is being procured by them in Nellore district in Andhra Pradesh to this State for distribution in the City of Madras in exchange for an equal quantity of the rice procured by this Government in this State. Their decision is awaited.

SRI N. K. PALANISAMI : மத்திய சர்க்கார் நேரடியாக ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கித்தான் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது நேரடியாக நம் சர்க்காரே வாங்குவதற்கு என்ன தடை இருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகள் அங்கே போய் “ப்ரொக்யூர்” செய்கிறார்கள். நமக்கு அங்கே போய் “ப்ரொக்யூர்” செய்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அங்கிருந்து வாங்கிக் கொண்டோன் வரவேண்டும். ஆந்திராவில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு அவர்கள் கொடுப்பதற்கு தயாராக இல்லை. அதுபற்றி அங்கு ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

SRI S. LAZAR : எவ்வளவு அரிசி அதுபோல வாங்கிக் கொடுக்குமாறு நம் அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தற்காலிகமாக 10,000 டன் அரிசி வரங்கிக் கொடுக்குமாறு மத்திய அரசாங்கத்தை நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஆந்திராவிலிருந்து மத்திய அரசாங்கம் அரிசியை வாங்கி எடுத்துச் சென்று, பிறகு அங்கிருந்து இங்கு வருவதானால், அதற்கு ரயில் சார்ஜ் ஆகுமே ? ஆகவே, நேரடியாக ஆந்திராவிலிருந்து இங்கே கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆந்திராவிலிருந்து வாங்கி உடனே ரயில் மூலம் டெல்லிக்குக் கொண்டு போவதில்லை. வாங்கின இடத்திலேதான் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அதிலே ஒன்றும் சிரமமில்லை.

Chinese method of paddy cultivation

* 922. Q.—**SRI K. R. NALLASIVAM :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள அரசாங்கப் பண்ணைகளில் சீனமுறை நெல் சாகுபடி பரீட்சார்த்தமாக நடத்தப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI K. R. NALLASIVAM : சீனசாகுபடி முறையில் ஏகராவுக்கு 360 டன் நெல் விளைகிறது என்று மத்திய விவசாய மந்திரி சொல்லி அந்த சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பதற்காக 30 மாதிரிப் பண்ணைகளில் சோதனை செய்யப்போவதாக தகவல் வந்திருக்கிறதே ? அதுபற்றி சர்க்காருக்கு ஏதாவது தகவல் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது பற்றி சர்க்காருக்கு ஒன்றும் தகவல் இல்லை. பாராளுமன்றத்தில் நடைபெற்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் படித்திருப்பார்கள், அதில் ஒன்றுமில்லை என்று அம்பலப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. சீன முறை என்ன என்பது பற்றியே பலவித அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்படுகிறது. நான்தான் நமது விஷயத்திலே அகலமாக நடுவதா, சேர்த்து நடுவதா என்பதிலே கூட பலவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது சில நிபுணர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின்

[21st March 1959]

சார்பில் சீனாவுக்கு போக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் போய்வந்து, அது பற்றி தெரிந்துகொண்டு சொன்னபிறகு இந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Hard coke

* 923 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் ஓட்டல்களுக்கும் சிறிய கைத்தொழிற்சாலைகளுக்கும் ஹார்டு கோக் கோட்டா (Hard coke quota) பரமிட் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) 1958-ல் எத்தனை ஓட்டல்காரர்களுக்கு, எத்தனை தொழிற்சாலைகளுக்கு, எவ்வளவு கோட்டா கொடுக்கப்பட்டுள்ளது?

(இ) சிறிய கைத்தொழிற்சாலை மேலும் அபிவிருத்தி ஆகும் முறையில் மேலும் அதிகப்படியான கோக் கொடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Permits for hard coke are issued only to Engineering Industries and Foundries. Hotels are given only soft coke.

(b) In the year 1958, three hundred and eleven (311) hotels were given an aggregate monthly quota of five hundred and fifteen (515) tons of soft coke per month and three hundred and thirty-two (332) engineering industries were supplied with six hundred and fifty (650) tons of hard coke per month.

(c) As a result of representations made to the Deputy Coal Controller, Calcutta, the State quota of hard coke was increased from 360 tons to 570 tons per month.

* 924 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சிறு இஞ்ஜீனீங் தொழில் நடக்க போதுமான இரும்பு, கோக் கோட்டா (Coke quota) கிடைக்காததைப்பற்றி 1958-ம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 12-ம் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு திரு. வி. கே. கோதண்டராமன், எம்.எல்.எ., எழுதிய லெட்டர் வந்ததா?

(ஆ) அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir. A letter, dated 12th November 1958, addressed to the Chief Minister, was received from Sri V. K. Kothandaraman, M.L.A., complaining that, while the supply of hard coke to industries was inadequate, hard coke was being issued to hotels and that, when Sri Kalaimagal Engineering Workshop, Gudiyatham, complained to the Director of Industries and Commerce about the non-issue of the hard coke quota by the dealer with whom they had registered their card, instead of taking action against the dealer, the Director issued a permit to the party on another dealer. The member had also suggested that the stocking and distribution of iron and steel and coal and coke should be taken over by the Government.

[21st March 1959]

(b) The Member has since been informed that hard coke which is intended for industries and engineering workshops is not issued to hotels, that only soft coke is issued to hotels, and that, as the dealer with whom Sri Kalaimagal Engineering Workshop, Gudiyatham, had registered their card for supply of hard coke had no stock of the material, the Director of Industries and Commerce issued a permit to the party on another dealer who had stock as otherwise the card-holder would have lost the quota. As regards the suggestion regarding the Government taking over the stocking and distribution of iron and steel and coal and coke the Member has been informed that, as the Government are already controlling the distribution of iron and steel and coal and coke through the registered stockists, it is not considered necessary that the Government should take over the stocking and distribution themselves.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், இரும்பு உருக்குவதற்கு கொடுக்கப்படும் ஹார்டு கோக் ஒரு டன்னுடைய விலை எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அதைப்போன்று சர்க்கோல் வாங்க வேண்டுமென்றால் நான்கு மடங்கு விலை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது ஹார்டு கோக் போதுமான அளவுக்கு கிடைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் முயற்சி செய்வதற்கு நமது சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நான் முதலாவதாகவே பதிலில் சொன்னேன். முன்னால் 360 டன்னாக இருந்தது இப்போது 570 டன்னாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இப்போது கொடுக்கக்கூடிய கோக் போதுமானதாக இல்லையாதலால், ஹோட்டல்காரர்கள் இதை ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்கிற விபரம் சர்க்காருக்கு தெரியுமா? இது விஷயத்தில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think the hon. Member is confusing. Soft coke is given to hotels and hard coke is given to engineering industries. Whatever is given to the hotels cannot be given to the industries and whatever is given to the industries cannot be given to the hotels. So, I do not understand why the hon. Member is saying that the quota which is required by the industries should be given to the hotels or *vice versa*.

SRI S. LAZAR: May I know whether the Government have satisfied themselves that the use of soft coke by hotels is not injurious to the health of the consumers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I suggest that the question may be addressed to my Colleague the Hon. the Minister for Health.

SRI A. VEDARATHNAM: ஸார், நம்முடைய மாகாணத்தில் இந்த கோக் தயார் செய்யப்படுகிறதா? இல்லையென்றால் இவை எங்கிருந்து தருவிக்கப்படுகின்றது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பிற ராஜ்யங்களில் இருந்து தான் வருகிறது. நம்மிடத்தில் ஹார்டு கோக்கும் கிடையாது, ஸாப்ட் கோக்கும் கிடையாது.

[21st March 1959]

Pudukkottai Livestock Farm

* 925 Q.—SRI M. A. B. ARUMUGHASAMY (on behalf of SRI V. ARUNACHALA THEVAR) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) when and how many acres of land have been taken from the Forest Department for the Pudukkottai Livestock Farm;

(b) in how many acres shrubs have been removed so far;

(c) the average expenditure incurred on an acre; and

(d) how long it will take to extend the above farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Nine hundred acres were taken over on 28th May 1957.

(b) Shrubs have been removed in 246.39 acres.

(c) The cost of reclamation on an average works out to Rs. 207.50 per acre which also includes expenditure incurred on clearance of shrubs.

(d) It may take over six months to clear the area.

Coconut cultivation

* 926 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to experiment the cultivation of coconuts in the mangrove forests at Pichavaram in South Arcot; and

(b) whether the possibility of growing coconut was examined and the steps taken so far for the cultivation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) From the reports received, the Government consider that the cultivation of coconuts in this forest area will not be feasible or profitable.

MR. SPEAKER : கேள்வி எண் 927ஐம், 928ஐயும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Financial assistance to weavers outside the co-operative fold

* 927 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கூட்டுறவு முறையில் சேராத நெசவாளர்களுக்கும் செஸ் நிதியிலிருந்து உதவி செய்யப்படுவார்களென்று சென்னை சர்க்காரின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக அகில இந்திய கைத்தறி போர்டாருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் சென்னை சர்க்கார் மீண்டும் தெரியப்படுத்தி இருக்கிறார்களா?

[21st March 1959]

(ஆ) இது சம்பந்தமாக அகில இந்திய கைத்தறி போர்டுக்கும் மத்திய சர்க்கார், சென்னை சர்க்காருக்கும் நடைபெற்ற கடிதப் போக்குவரத்துக் களின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) With a view to extend the financial assistance available from the Cess Fund to weavers outside the co-operative fold this Government formulated and forwarded in 1956 to the All-India Handloom Board a scheme for the formation of 10 Co-operative Marketing Societies for the benefit of independent and small master weavers who had under their control not more than 10 looms. A loan of rupees twelve lakhs forty thousand and fifty (Rs. 12,40,050) and a grant of rupees sixty-six thousand five hundred and twenty only (Rs. 66,520) from the Cess Fund was applied for. In the meantime the Special Sub-Committee set up by the All-India Handloom Board to investigate the question of extending financial assistance from the Cess Fund to weavers outside the co-operative fold had submitted its report and the report was under the consideration of the Government of India. The All-India Handloom Board therefore returned the State Government's scheme unapproved stating that the Board could not consider the scheme pending the decision of the Government of India on the recommendations of the Special Sub-Committee. Subsequently the Government of India decided that in the interest of the proper development of the handloom industry the present policy of encouraging co-operative organisations should be continued. They also decided not to extend any form of financial assistance to handlooms which were outside the co-operative fold. In view of this firm policy decision of the Government of India, this Government could not take any further steps in the matter.

* 928 Q.—SRI S. NAGARAJA MONIGAR (on behalf of SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM) : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேராத தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு தறிக் கருவிகள் வழங்கவும், தொழில் வளர்ச்சிக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து நிண்ட கால கடன் வசதி கொடுக்கவும் திட்டம் ஏதாவது சர்க்காரிடம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், நமது கூட்டுறவு இலாக்கா நாளுக்கு நாள் அதிகமாக வேலைசெய்து கூட்டுறவு சங்கங்களை எல்லாம் பெருக்குவதற்கு வேலை செய்தும், அதிகமாக நெசவாளர்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேரவில்லை என்று தெரிகிறது. இம்மாதிரி கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேராத நெசவாளர்கள் வெளியே இருந்து கொண்டு இம்மாதிரி யறன் வசதிகள் எல்லாம் வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக்கூடிய புள்ளிவிவரம் தவறு என்பதை முதலில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு 40 சதவிகிதம் நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்துவிட்டால்கூட இப்போது திடீரென்று சர்க்காரால் எல்லோருக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க முடியாது. ஒரு "பேஸ்ட் ப்ரோகிராம்" மூலமாகத்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்

[21st March 1959]

50 சதவிகிதம் நெசவாளர்களை சேர்த்து விடவேண்டும் என்பதுதான் இப்போதுள்ள திட்டம். எல்லோரும் இப்போது சேர்ந்துவிட்டால்கூட எல்லோருக்கும் வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுத்துவிடமுடியாது. இருந்தாலும் அதிகமாக நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேரவில்லை என்று சொல்வது சரியான புள்ளி விவரம் அல்ல அது தவறு, என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு புது மாதிரியான தறிகள் வாங்கவேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டில் 5'58 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தும், அதில் மிச்சமாக 5'41 லட்சம் ரூபாய் இருப்பதாக தெரிகிறது. இதிலிருந்து 17 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவு செய்திருப்பதாக தெரிகிறது. ஏனென்றால் சர்க்காரிலிருந்து உதவி கொடுத்தாலும் புது விதமான தறிகளை அமைக்கவேண்டுமானால் கூடுதலாக 150 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்தார்கள். ஆகவே அந்த 150 ரூபாயும் சேர்த்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நேற்று இதைப்பற்றி முழுக்க முழுக்க விவாதம் நடந்தது. சர்க்கார் புதுமாதிரியான உபகரணங்கள் வாங்கி கொடுத்தால் கூட அதை நெசவாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பழைய முறைகளையே ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நேற்று கனம் அங்கத்தினர் மாரியப்பன் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி இப்போதிருப்பதை அதிகப்படுத்தி 200 ரூபாயாக கொடுத்தாலும், இந்த ரூபாய்க்கும் புது உபகரணங்களை வாங்கி மூலையில்லாதான் போட வேண்டிய நிலை ஏற்படுமோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : நானும்கூட நினைக்கிறேன், நேற்றுதான் இதைப்பற்றி அதிகமான அளவில் விவாதம் நடத்தியாய் விட்டதே, இப்போது அதன் பேரில் அதிகமான உபகேள்விகள் கேட்பதின் அவசியம் என்னவென்று தெரியவில்லை. (சிரிப்பு)

Sugarcane

* 929 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of **SRI M. KALYANASUNDARAM**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the basis on which the price of sugarcane is fixed for supply to the sugar factories in Pugalur and Pettavaithalai in Tiruchirappalli district; and

(b) whether there is any proposal to review the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The minimum price of sugarcane to be paid by the sugar factories for the sugarcane purchased by them is fixed by the Government of India.

(b) A proposal for revision is under consideration.

SRI A. GOVINDASAMY : இப்போது கரும்பின் விலையை நிர்ணயம் செய்கின்ற அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரின் கையில் இருந்து வருவதால் நமது நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற கரும்புக்கு உற்பத்தி சிலவு அளவுக்கு போதுமான விலை கிடைக்காமல் கரும்பு விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே ராஜ்ய சர்க்காரே இந்த விலை நிர்ணயம் செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[21st March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது கையாளப்படுவது “ஸிஸ்டம்” பார்முலா. அதன் பிரகாரம்தான் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. மேலும் வாலண்டரி பேலிவில்தான் இப்போதுள்ள விலை அமுலில் இருந்துவருகிறது. இதனால் அதிகமாக கரும்புகளை வாங்கிக்கொள்ளும் பாக்கிரிகளிடமிருந்து இதற்கு எதிர்ப்பு ஒன்றும் வருவதாக தெரியவில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமொன்றுமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : ஸார், சர்க்கரை விலை ஏறியிருக்கிற அளவுக்கு கரும்பின் விலை உயரவில்லை, சர்க்கரை விலை அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதற்கு தகுந்தவாறு கரும்பின் விலையையும் உயர்த்துவதற்கு மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இங்குள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போதுள்ள விலை வாசிப்படி. விலை நிர்ணயம் செய்வதில் இப்போதுள்ள முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று ஒரு யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருந்து வருவதாகச் சொன்னேன். சர்க்கரை விலை ஏறிக்கொண்டே இருந்தால் அதற்கு தகுந்தபடி கரும்பின் விலையையும் உயர்த்திக்கொண்டே இருக்கமுடியாது. சர்க்கரை விலையை ஓரளவு குறைக்கத்தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

Supply of milk in the City

* 930 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the steps taken to improve the supply of milk in the Madras City in 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A statement^a is placed on the table of the House.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that the price of milk is still beyond the reach of the poor children?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am quite well aware of that and, therefore, I am myself taking whatever steps that are possible to make milk available to all people.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார் இந்த அறிக்கையில் 1957-ல் 7,514 படியாகவும், 1958-ல் 7,557 படியாகவும், 43 படிதான் அதிகரிக்க ஒரு ஆண்டில் உற்பத்தி செய்ய முடிந்திருக்கிறது. மேலும் அதிகமாக்க சர்க்கார் என்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் சில ஸ்தாபனங்கள் மூலம் உற்பத்தி ஆகக் கூடியதைப்பற்றித்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதல்லாமலும் பால் உற்பத்தி ஆகிவருகிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : நகரத்திற்கு உண்பான திட்டங்களைப் போன்று இதர பாகங்களுக்கும் பால் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டுறவு சங்கங்கள் முன் வந்தால் வேண்டிய உதவி அளிக்கலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் மாடு வாங்கி கூடனாகப் பணம் வாங்கி, வாங்கிய மாட்டுக்கு சாதாரணமாக மாடுகளுக்கு ஏற்படுகிற வியாதி வந்து இறந்து விடுகிற போது, மாடுகளை வாங்கிப் பரா.

[21st March 1959]

மரிக்கும் ஏழையிடமிருந்து பணம் வாங்காமல் ஏதாவது இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்களா? இல்லையென்றால் அந்த மாதிரி ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Eggs

* 931 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government are aware that there is scarcity of eggs in Madras State especially in the City of Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no serious scarcity of eggs in Madras City or the State as a whole.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that a large number of eggs are exported to Ceylon as a result of which prices have increased from nine to fifteen naye paise in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The production of eggs in this State is about eight lakhs per day, i.e., both 'hen eggs' and 'duck eggs'. We are importing a lot of eggs from Kerala and it is from that import, eggs are again exported to other States and Ceylon. Madras eggs have a reputation in foreign markets.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த முட்டை வெஜிடேரியன் பய்ப்பாக கருதப்படுவதன் விளைவாக விலை ஏறியிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அமைச்சர் அவர்களுக்கு முட்டை சாப்பிடுகிற பழக்கம் உண்டா?

MR. SPEAKER : இரண்டாவது பகுதி அவுட் ஆப் ஆர்டர்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது ரொம்பப் பேர்கள் முட்டைசாப்பிடுகிறார்கள். அதனால் வழக்கமாகச் சாப்பிடுபவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

SRI A. A. RASHEED : In view of the fact that we have to import eggs from Kerala, will the Government ban the export of these eggs to Ceylon and make them available to our own State at lower prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If I accept the suggestion of the hon. Member, the Kerala Government would seriously consider whether they should ban the export of eggs from Kerala State to Madras.

Export of dry goat-skins

* 932 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have recommended to the Union Government regarding the levy of a cess on the export of dry goat-skins?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

[21st March 1959]

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that a large number of goat-skins are exported to the United States of America, Australia and the U.S.S.R. thereby depleting their availability to South Indian tanners?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are two parts in his question. The first part is that goat-skins are exported to other countries. That is true. The second part is that such export is depleting the local tanners' market. I cannot agree.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that due to large exports of raw goat-skins, the prices of these raw goat-skins have increased from 15 to 75 naye paise recently?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Is it anything to be regretted? I thought that that was one of the healthy signs in the trade.

Police out-post at Sithayankottai

* 933 Q.—SRI M. A. B. ARUMUGHASAMY : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal for establishing a police out-post at Sithayankottai, Dindigul taluk; and

(b) if so, when it will be established?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Tiruvannamalai Development Block.

* 934 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI P. S. SANTHANAM) : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லா திருவண்ணாமலை சமுதாய நல வட்டாரத்தின் கீழ் நில சீர்திருத்தம் செய்யக் கடன் கொடுப்பதற்கு என்று எவ்வளவு தொகை 1957-58, 1958-59-ல் ஒதுக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதிலிருந்து 1957-ம் வருடம் மார்ச் மாதத்தில் இருந்து 1958-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 31-ம் தேதியோடு எத்தனை பேருக்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது?

(இ) கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு? மீதித் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Rs. 2,40,000 for 1957-58 and Rs. 1,40,950 for 1958-59.

(b) 152.

(c) Amount of loan granted is Rs. 3,36,550 and taking into account the allotment from the inception of the block the balance available was Rs. 75,200 as on 31st October 1958.

[21st March 1959]

Hindu Marriage Act

* 935 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

The Hindu Marriage Act, 1955-ஐ மீறியதற்காக எத்தனை பேர் 1958-ம் வருஷம் கடைசி வரைக்கும் தண்டிக்கப்பட்டனர்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 125 persons.

SRI P. G. MANICKAM : அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தண்டனை யின் விவரங்கள் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தண்டனை என்னென்ன கொடுக்கப்பட்டது என்ற விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை.

Salaries of the teachers of the management School at Parayampatti

* 936 Q.—SRI K. GOPALA KOUNDER : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி தாலுகா பரையம்பட்டு கிராமம் மேனேஜ்மெண்ட் பள்ளி ஆசிரியர்களிடமிருந்து சம்பளம் தரப்படவில்லை, என்று புகார்கள் 3—7—58, 17—7—58, 13—8—58, 15—9—58-ல் வந்தனவா?

(ஆ) அவை மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

(இ) இக்காரணத்தினால் பள்ளி மூடப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

(ஈ) பள்ளியை திறக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The matter has been enquired and action is being taken to see that the arrears are paid to the teachers by the Manager.

(c) The school has not been closed on this account.

(d) Does not arise.

SRI K. GOPALA KOUNDER : அந்த ஸ்கூலில் மூன்று ஆசிரியர்கள் வேலை செய்தார்கள். அவர்களுக்கு நான்கு மாதச் சம்பளம் சேர வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் கல்வி அதிகாரிக்கு ரிப்போர்ட் செய்தார்கள். அதன் பேரில் 2 மாத சம்பளத்தைக் கொடுத்து, இரண்டு மாதச் சம்பளத்தைக் கேட்டதற்குத் தரமாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

MR. SPEAKER : இதைக் கேள்வியாகக் கேட்பதற்கு பதிலாக மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினால் நன்றாக இருக்கும்.

Elementary schools maintained by District Boards and Panchayats

* 936 Q.-A—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாடு ஆசிரியர் பேரவை விழுப்புரத்திலிருந்து, ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டு பள்ளிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வது சம்பந்தமாக வந்துள்ள தீர்மானத்தின் நகல் அரசாங்கத்திற்கு வந்துள்ளதா?

(ஆ) அதன் பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

[21st March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Clause (iii) of section 13 of the Madras Panchayats Act, 1958, provides that all elementary schools maintained by District Boards and Panchayats shall stand transferred to and be vested in the proposed Panchayat Union Councils. Hence no action was taken by the Government on the representation.

Lungis.

* 936-B Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாதிலத்திலிருந்து இலங்கைக்கு ஏற்றுமதியாகி வந்த லுங்கி இறக்குமதியை இலங்கை அரசாங்கம் தடைசெய்திருப்பதினால் ஏற்பட்ட நிலையைப் பற்றி நம் அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு எழுதியுள்ளதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விபரம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Yes, Sir. The Government of India were requested to move the Government of Ceylon to lift the ban imposed by them on the import into their country of lungis from outside and restore the *status quo ante*. The ban has since been lifted by the Government of Ceylon on representations made by the High Commissioner for India in Ceylon.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது இந்தத் தடை நீக்கிய பிறகு, முன்பு இருந்தபடியே லுங்கிகள் இலங்கைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதா? அல்லது அளவில் ஏதாவது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த அளவில் சற்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் ஒரு மடங்கு லோகல் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்தால், இரண்டு மடங்கு வெளியில் இருந்து கொண்டுவரலாம் என்று இருந்தது. இப்போது ஒரு மடங்கு லோகல் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்தால் ஐந்து மடங்கு வெளியிலிருந்து கொண்டு வரலாம் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Handloom Weavers in Kanyakumari District.

* 936-C Q.—SRI S. LAZAR (on behalf of SRI T. T. DANIEL) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to implement the scheme of renovation of houses for weavers in Kanyakumari district;

(b) whether the scheme has already been implemented in any other part of the State;

(c) whether any representation has been received by the Government from the weavers of Kanyakumari district for introducing this scheme; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The scheme is applicable to all districts including Kanyakumari district. No proposal for implementing the scheme in Kanyakumari district has been received so far.

[21st March 1959]

(b) One scheme for the repair and renovation of forty houses of the members of Melapalayam Weavers' Co-operative Society in Tirunelveli district at a cost of rupees thirty-nine thousand one hundred (Rs. 39,100) and another for rupees thirty-nine houses of the members of the Ammapet Weavers' Co-operative Society in Salem district at a cost of rupees thirty-eight thousand and fifty (Rs. 38,050) are under implementation.

(c) & (d) A representation was made at the conference of the representatives of the handloom weavers of Kanyakumari district held at Karingal on 9th June 1958 to implement the repair scheme instructed to examine the possibilities of implementing the repair schemes by the weavers' co-operative societies in that area and to submit specific proposals for one or two societies. No specific proposals have been received from the Deputy Registrar.

Fair Price Shops

* 936-D Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நியாயவிலைக் கடைகளில் கோதுமையும், கேழ்வரகு, சோளம் போன்ற தானியங்களும் நியாய விலைக்குக் கிடைக்க வகை செய்ய உத்தேசமுண்டா ?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரம் என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Wheat alone is being sold through fair price shops at present in this State. There is no proposal to distribute ragi, maize and such other foodgrains through these shops.

(b) Wheat is sold from the fair price shops at 60 naye paise per Madras Measure. Each customer can buy upto 5 Madras Measures per day. The wheat is supplied to the fair price shops by the Regional Director (Food), Madras, from the Central stocks.

SRI A. VEDARATHNAM : அவ்வாறு புஞ்சை தானியங்களுக்கும் நியாய விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, அதாவது கேழ்வரகு போன்றவைகளுக்கு ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி ஒன்றும் இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : கிராமப்புரங்களில் கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற தானியங்களை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அவைகளின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. அவ்வாறு உயர் விடாமல் அந்த தானியங்களையும் நியாய விலைக்கடைகளில் வைத்து நியாய விலைக்கு விற்க அரசாங்கம் முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்படிப்பட்ட தானியங்களை நியாய விலைக் கடைகளில் வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. விலை உயர்ந்து போவதைக் குறைக்கவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் நினைத்தால் அதற்கு தனியாக கேள்வி கேட்டால் நான் அதற்கு விவரங்கள் சொல்லுகிறேன்.

21st March 1959]

SRI S. LAZAR : அரிசி விலை உயர்ந்து கொண்டு போவதைத் தடுக்க பேர் பரைஸ் ஷாப்புகளை ஏற்படுத்தி இருப்பது போன்று, இப்பொழுது பருப்பு வகையறுக்களும் விலை உயர்ந்து கொண்டு போகிறது. ஆறு அணு அல்லது எட்டாணு வரையில் உயர்ந்து கொண்டு போகிறது, அதைத் தடுப்பதற்கும் பேர் பரைஸ் ஷாப்புகள் வைத்துக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் யோசனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரிசியைப் போல் பருப்புகள் அவ்வளவு தேவை இல்லை. பருப்புகளைப் போலவே மற்ற தானியங்களும் விலை உயர்வாகத்தான் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே எல்லா வற்றையும் பேர் பரைஸ் ஷாப்புகளில் வைத்து விற்பது என்பது சரியல்ல.

Appointment of teachers through Employment Exchange

* 936-E Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to appoint teachers through Employment Exchange?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no proposal to appoint teachers through Employment Exchange so far as appointment of teachers in schools under private management is concerned. As regards teachers in schools under local bodies, there are already instructions that the Employment Exchange should be consulted before making appointment to all posts in superior service including those of school teachers.

SRI K. PERIANNAN : ஓராசியர் பள்ளிகளில் பெரும்பாலும் செக்ஷன் டிரி க்ரேட் ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை ரெகுலர் பள்ளிகளுக்கு மாற்றாமல் இருப்பதற்கு ஆட்சேபணை இருப்பதால் அவர்களை ரெகுலர் பள்ளிகளுக்கு மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் ?

MR. SPEAKER : இப்பொழுது கேட்கப்பட்டிருக்கிற கேள்வி வேலை நிர்ணயிப்பது பற்றி. மாற்றுவதைப்பற்றி வேறு கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

Single-teacher schools in Tirunelveli District

* 936-F Q.—SRI M. K. SOMASUNDARAM (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of single-teacher schools in the Tirunelveli district and the number of students studying in them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Number of single-teacher schools—190.

Number of students studying in them—7,706.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அவர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து ஓராசியர் பள்ளிகளை துவக்கக் கூடாது என்று தாக்கீது வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார், அப்படி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா ? அப்படி அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அதற்கு காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.

[21st March 1959]

Paper mills

* 936-G Q.—Sx) V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI K. RAMACHANDRAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

- (a) the number of paper mills now functioning in the State;
- (b) the approximate production, capacity of such mills per day; and
- (c) the raw materials used for the manufacture of paper in such mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) There is no paper mill in this State.

(b) & (c) Do not arise.

Indian Trade Unions Act

* 936-H Q.—MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் SRI K. சட்ட நாத கரையாளர் இடத்தில் இல்லாததால் இந்த கேள்வியும் பதிலும் சட்ட சபை வெளியீட்டில் அச்சடிக்கப்படும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have suggested to the Central Government any amendment to the Indian Trade Unions Act, 1926, based on the recommendations of the Indian Labour Conference?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

“Open Air” prison

* 936-I Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Inspector-General of Prisons has recommended to the Government any scheme regarding “Open Air” prison to lodge prohibition offenders in the Central Jail, Coimbatore; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir, but there is a Farm Jail in the Camping grounds at Singanallur attached to the Central Jail at Coimbatore. This “Farm Jail” is meant for short-term prisoners but is not exclusively for prohibition offenders.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் ஓபன் ஏர் பிரிசனை விஸ்தரிப்பது நல்லது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொழுது நான் குறிப்பிட்டது போல் ஒரு பாரம் ஜெயில்தான் ஓபன் ஏரில் சிங்கநல்லூரில் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல் அதை விஸ்தரிக்கலாமா என்பதை அது எவ்வாறு பயன்படுகிறது என்பதைப் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும்.

[21st March 1959]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஓபன் ஏர் பிரிசன் இல்லாத காலத்திலேயே எத்தனையோ கைதிகள் அண்டர்க்ரௌண்ட் சென்று அதற்கு மேல் தப்பி ஓடிவிடுகிறார்கள். அதனால் இப்படிப்பட்ட சிறைகள் அவர்களை பாதுகாக்க அனுகூலமாக இருக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் பயம் இல்லை.

SRI S. LAZAR: May I know what the difference is in the treatment that is being accorded to the open air prisoners and the regular prisoners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The open air prisoners and farm prisoners will not have all the restrictions that the normal prisoners have. So far as the farm prisoners are concerned they will be required to work on agricultural fields.

SRI K. B. S. MANI: இந்த திறந்த வெளி சிறைச்சாலை மதுவிலக்கு குற்றங்களைச் செய்த குற்றவாளிகளுக்கு மட்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற குற்றங்களாகிய கொலை போன்ற குற்றங்களைச் செய்கிறவர்கள் ஒருவரை மட்டும் தான் கொலை செய்கிறார். ஆனால் மதுவிலக்கு குற்றங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் சட்டத்தை மீறுவதோடல்லாமல் பல பேர்களுக்கு தீங்கிழைக்கிறார்கள். அதனால் இப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகளை திறந்த வெளி சிறைச்சாலையில் விடாமல் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதை விட கடுமையான தண்டனை விதிக்க இந்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் பதிலில் சொல்லியிருக்கிறேன், மதுவிலக்கு குற்றத்திற்கு தண்டனை அனுபவிக்கிறவர்கள் மட்டும் அல்ல என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION RE ADMISSION OF SHORT NOTICE QUESTIONS.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri A. Vedarathnam wanted to know the procedure for admission of short notice questions. May I invite his attention to rule 33 of the Assembly Rules, which says:—

‘Questions which have not been disallowed shall be entered in the list of questions for a day not earlier than seven clear days from the date on which notice thereof was received by the Secretary.’

‘not earlier than seven days’ should be noted.

‘provided that the Speaker may, with the consent of the Minister concerned

this is important,

‘order a question to be entered in the list of questions with shorter notice than seven days;’ ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி வந்தால் அதைப்பற்றி சபாநாயகருக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது, கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட அது சம்பந்தமாக பொறுப்பு இருக்கிறது. ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி வந்து அதை அட்மிட் செய்த பிறகு இலாகாவிலிருந்து பதில் வரவில்லையென்றால் நான் என்ன செய்ய முடியும். அதில் யாரும் ஒன்றும் உதவி செய்வதற்கு இல்லை. சாதாரணமாக நடக்க வேண்டிய நடவடிக்கையில்தான் வந்து சேர்ந்து விடுகிறது.

[21st March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The point raised was this. Since short notice questions got priority over other questions, unless they are of such importance and are a little bit of an urgent nature also, there is no use of admitting a short notice question and giving priority to it over other questions which are of equal importance or even of greater importance and urgency. Evidently the hon. Member Sri A. Vedarathnam wanted to suggest that greater care should be exercised in admitting short notice questions. The question which the hon. Member Sri Rasheed put to-day has no urgency and no immediate importance.

SRI A. A. RASHEED: If it was not urgent, why was it admitted?

(Some hon. Members rose.)

MR. SPEAKER: No discussion on this will be allowed. There is only one answer which I wish to give in respect of the question put by the hon. Member Sri A. A. Rasheed. It is up to the Hon. Minister to decide whether it is of urgent importance or not. It is no good blaming me for having admitted the question. Without throwing the blame either on the Minister or on the Speaker, I would say the rule is very clear and two persons are involved in the admission of short notice questions, namely, the Speaker and the Hon. Minister concerned. Therefore, there is no use in trying to say: 'You are at fault'. Both are responsible in deciding whether a question is urgent and important. The Speaker allowed the question and the Hon. Minister agreed to answer it and nobody can question the wisdom of both.

SRI S. LAZAR: I only wanted to suggest that whenever short notice questions are admitted, if there are questions already given notice of by other Members in the regular way they may also be clubbed along with the short notice question so that the other Member may not be deprived of the credit of the question being raised by him.

MR. SPEAKER: That is what is being done now. When we get short notice questions and when they are admitted, we try to club the names of Members who have given notice of similar questions in the regular way. Sometimes, it might be, we miss one or two names. But as far as possible we try to club the names of Members who have given notice of similar questions. This is done not only in respect of short notice questions but in respect of other questions also. Suppose the hon. Member Sri Rasheed has given notice of a question and five others also have given notice of a similar question, we club the names of all those Members under the same question. That is why hon. Members would have found at the top of some questions, names of four or five Members appearing indicating that all of them have given notice of a similar question. In clubbing the names, the name of the hon. Member who gave notice first is put on the top of the list of names.

[21st March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Before referring the question to the Hon. Minister concerned whether he is willing to answer the question waiving notice, the Hon. Speaker may kindly consider whether the question deserves to be treated as a short notice question and notice waived.

MR. SPEAKER: I have no objection to follow the procedure if the Hon. Minister want to be relieved of the trouble.

SRI A. GOVINDASAMY: குறுகியகால கேள்விகளுக்கு லோக் சபாவில் பத்து நாட்களுக்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் அத்தகைய கேள்விக்கு பதில் சொல்வது போல் ஏன் இந்த அவையிலும் அப்படி அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: It is a separate question. It means that if the answer is available, they will give the answer.

SRI A. A. RASHEED: As a Member of this House am I not entitled to put short notice questions and is there any restriction that only certain questions should be put and certain others should not be put?

MR. SPEAKER: I can tell the hon. Member that just two days ago he gave notice of a short notice question. I said it did not seem to be urgent and that therefore it should not be admitted as a short notice question. I felt it was not necessary to admit it as a short notice question. Short notice questions must be about something which is urgent. In admitting these questions, sometimes one or two escape our attention. But I can tell the hon. Member that we do not always admit them as short notice questions. The Speaker uses his discretion and also puts them to the Hon. Minister.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE 1959-60—cont.

MR. SPEAKER: We shall now proceed to the next item. There are two Demands to be discussed today, Demand IV—Forest Department and Demand XXXV—Capital Outlay on Forests. I have allotted two hours for each Demand. Now the Hon. the Minister in charge of Forests will move the Demands.

(1) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

(2) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 62,44,600 under Demand IV—Forest Department.'

MR. SPEAKER: I understand that all Opposition Parties have agreed to support the cut motion of the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman. Now, he will move his cut motion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 62,44,600 under Demand IV—Forest Department—be reduced by Rs. 100.'

[21st March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,03,000 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests.’

MR. SPEAKER: I understand that Opposition Parties have agreed to support the cut motion of the hon. Member Sri K. Sattanatha Karayalar. Now he will move his motion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 25,03,000 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER: Now the Demands and the cut motions are before the House for discussion.

As I have allotted only two hours for these Demands, I may have to stop the Hon. Minister also while he is replying at the end of two hours, and therefore I want to know how much time he would require for his reply.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I shall take a few minutes now and 20 or 25 minutes for reply.

MR. SPEAKER: That means the Hon. Minister will take half an hour. So, it is not possible to allow fifteen minutes for each hon. Member. I allow ten minutes for each hon. Member including the hon. Mover of the cut motion and the Leader of the Opposition who will speak before the Hon. Minister replies.

9-20
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டுச்செல்வம் மிகவும் முக்கியமான ஒரு செல்வம். அது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியமானது என்பதை நான் இங்கே வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. இருந்தாலும் இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் காட்டுச் செல்வம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்று தேசிய மதிப்பீடுபடிக்கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்குப் பாதிதான் இருக்கிறது; குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவுபடுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் “ரிசர்வ் பார்ஸ்ட்ஸ்” 6,735 சதுர மைல் இருக்கிறது. “Protective and remunerative forests” 5,776 சதுர மைல் இருக்கிறது. “Ryots forests” 959 சதுர மைல் இருக்கிறது. இவ்வாறு மூன்று ரகங்களாக இந்தக் காடுகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காட்டுச் செல்வம் பல வகைகளில் பயன்படுகிறது. இந்தக் காடுகள் மூலம் அரசாங்கத்துக்கு வருமானம் வர வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். வருமானம் அதிகமாக வருகிறது. முன்பு இருந்த பஞ்சாயத்து காடுகளும், ஜமீன் பிராந்தியக் காடுகளும் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. அவைகளை யெல்லாம் சீர் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். பொதுவாக காடுகளின் நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக இப்பொழுது அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. காடுகளில் நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான மரங்களை நடவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான நோக்கம். “பஞ்சகம்”, தேக்கு போன்ற மரங்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மிகக் குறைவு. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் பழைய ஜமீன் பார்ஸ்டுகளில் தேக்கு வைத்து சாகுபடி செய்து வருகிறோம். ஆற்று

21st March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

ஓரங்களிலும், தண்ணீர் பூமியில் மாய்ச்சர் உள்ள இடங்களிலும் இந்தத் தேக்கை வைப்பதுபற்றி கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். தஞ்சை, திருநெல்வேலி, மாவட்டங்களில் இந்தத் தேக்கை வைக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேய்கால் வசதியும் பஞ்சாயத்துக் காடுகளையும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கவேண்டுமென்பது நோக்கம். 2,900 ஏக்கர் ரிசர்வ் பார்ஸ்டில் 72,000 ரூபாய் செலவு செய்து மேய்கால் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரக்கு பயிரிடவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டேன். முந்திரி சாகுபடி இப்பொழுது அதிகமாக இருக்கிறது. வேறு எதுவும் வளராத இடங்களில் முந்திரி அதிகமாக வளர்க்கப்படுகிறது. ஏக்கருக்கு 30, 35 ரூபாய் செலவாகிறது. மூன்று, நான்கு வருஷங்கள் கழிந்த பிறகு ஆண்டுதோறும் ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் கூடக் கிடைக்கும். அதிகமாக இப்பொழுது முந்திரி பயிரிடப்படுகிறது. கன்னியாகுமரியில் 3,000 ஏக்கர் நிலத்தில் ரப்பர் பயிரிட காட்டிலாகாவின் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காசித்த தொழிலுக்குப் பயன்படுகிற “வாட்டில்” என்ற மரம் கோடைக்காலலிலும், நீலகிரியிலும் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. 3,580 ஏக்கர் அழிந்து போய்விட்ட பார்ஸ்டை எடுத்துச் சீர்படுத்த 1.91 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து வருகிறோம். முன்பு ஜமீன் காடுகளாக இருந்ததைச் சீர்செய்யவேண்டும். அவைகளை யெல்லாம் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். மரங்களை வெட்டாமல் அவைகளைப் பாதுகாக்கவும், விஞ்ஞான ரீதியில் என்னென்ன செய்வது என்பது பற்றிக் கவனம் செலுத்தப்படும்.

இப்பொழுது விறகுப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. காடுகளில் சவுக்கு மரமும், விறகுக்கு உபயோகப்படும் மரங்களும் வைக்கப்படுகின்றன. கிண்டியில் கவர்னர் அவர்கள் பெரும் பகுதியைக் காட்டிலாகாவுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். தேசிய பார்க் சிறந்த அழகான காடு. வேடன் தாங்களில் பல பறவைகள் வருகின்றன. அதே போல் இங்கு பலவித மான்கள் இருக்கின்றன. அதை ஒரு நேஷனல் பார்க்காக எடுத்துக் கொண்டு நடத்தி வருகிறோம்.

முக்கியமாகக் காடுகளின் நிலம் மொத்தத்தில் குறைவு. காட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை “விர்ஜின் சாயில்” என்று சொல்லுவார்கள். நன்றாக விளைந்தாலும் தனி உடமையைப் பொறுத்ததாக இருக்கக்கூடாது. பொது உடமையாக இருத்தல் வேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். காட்டு வளர்ச்சியில் குந்தகம் இல்லாமல் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் கொடுக்கிறோம். “கும்ரி கல்டிவேஷன்” என்று இருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்கள் காட்டுக்குப் பயன் இல்லையோ அதைக் கொடுக்கிறோம்.

காட்டு இலாகா ஏற்பட்டு 100 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். நூறு ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வந்த இந்தக் காடுகள் அபிவிருத்தியடையும் வகையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் உரப்படியான யோசனைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கூறி இந்த மானியத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சார், வெட்டுப்பிரேரணையை பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பலவித உயர்ந்த ரக மரங்களையெல்லாம் உற்பத்தி செய்வதாகவும் அதே போன்று பேப்பர் செய்வதற்கான மரங்களை உற்பத்தி செய்வதாகவும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பீடித் தொழில் மிகப் பிரதானமான முக்கியமான தொழில். அந்தத் தொழிலுக்குத் தேவைப் பட்டகூடிய பீடி இலையை மற்ற ராஜ்யங்களில் இருந்து கொண்டு வரக் கூடிய நிலைமையில் இன்று இருக்கிறோம். அந்தப் பீடித் தொழிலுக்குக் கான இலையை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டு பட்ஜட் கூட்டத்திலேயே சொல்லப்பட்டுள்ளது. கவனிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி

[Sri V. K. Kothandaraman] [21st March 1959]

9-30 அளித்தார்கள். ஆனால், அந்த பீடி இலையை போதுமான அளவு உற்பத்தி செய்தால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நமக்கு வருமானம் கிடைக்கும். அதில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதேபோன்று, காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்த, மரங்கள் பயிர் ஆகாத, விவசாயத்திற்கு லாயக்குடைய காடு வளர்ப்பதற்கு லாயக்கில்லாத லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ளன. அந்த நிலங்களை ஏழை விவசாயிகள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுப்பதன் மூலமாக, உணவு உற்பத்தியை நாம் மேலும் அதிகப்படுத்தி, உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்குச் சாதகமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை உள்ளது. ஆகவே, மரங்கள் வளரக்கூடியாத காட்டுப் பகுதிகளையெல்லாம் விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விறகு போதாக்குறை நிலைமை இருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மை. ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்கு விலை வைத்து விற்பனை செய்யக்கூடிய நிலைமை உள்ளது. ஆகவேதான், பல ஜில்லாக்களிலே காடுகளிலிருந்து மரங்களை வெட்டுவதற்கான பர்மிட் ஒரு லாரிக்கு வாங்கிக்கொண்டு திருட்டுத்தனமாகவோ பகிரங்கமாகவோ பத்து லாரிகள் அளவுக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை உள்ளது. காட்டு இலாகாவில் உள்ள சந்தனம் போன்ற உயர்ந்த ரக மரங்களை வெட்டுவதன் மூலமாகவும், விறகுக்கான மரங்களை வெட்டுவதன் மூலமாகவும் சென்னைக்கும் மற்ற மற்ற இடங்களுக்கும் வருகிறது. ஆகவே, காடுகளிலிருந்து திருட்டுத்தனமாக விலையுயர்ந்த மரங்களும் விறகுக்கான மரங்களும் வெட்டி எடுத்து வரப்படுவதைத் தீவிரமாகக் கண்காணித்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவிலிருந்தும், வடாற்காடு ஜில்லா செங்கம் தாலுகாவிலிருந்தும், குடியாத்தம் தாலுகாவிலிருந்தும் இன்னும் இதுபோன்ற பல இடங்களிலிருந்தும் பல கம்பெனியினர்கள் கனம் அமைச்சருக்கு வந்துள்ளன. அங்கெல்லாம் இது விஷயத்தில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்காத ஒரு நிலைமை இருக்குமானால், ஒரு பக்கத்தில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து காட்டை வளர்த்துக் கொண்டே போக, அதே நேரத்தில் இன்னொரு பக்கத்தில் காடுகளை அழித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை நீடித்துக்கொண்டேதான் இருக்கும். இதில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும்.

விவசாயத்திற்குத் தேவையான பசுந்தழை உரம் காட்டிலாகாவின் மூலம் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். ரசாயன உரங்களைக் கொண்டு விவசாயம் செய்தால் நாளைடலில் விவசாயமே சரியான அளவு இல்லாமலே போகிற காரணத்தால் தழை உரங்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய கருத்தும் அது தான். ஆகவே காட்டிலாகாவிலே, போதுமான அளவு தழை உரங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சி செய்யப்படவேண்டும்.

குடியாத்தம் தாலுகாவிலே அரவட்டா என்று சிறிய மலை இருக்கிறது. அந்த மலை மீது சுமார் நாலேந்து கிராமங்கள் உள்ளன. 1881-வது ஆண்டிலே வென்னையர் இருந்த காலத்தில், 'க்ளோஷர் எரியர்' என்ற பெயரில் மூன்றடிப் பாதை அமைத்திருந்தார்கள். அதில் குதிரை, கழுதை தான் போகலாம். மனிதர்களும் போகலாம் என்ற நிபந்தனை பேரிலே அந்தப் பாதை அமைக்கப்பட்டது. அது இன்னும் விரிவுப்படுத்தப் படவில்லை. ஆனால், காட்டிலாகா கண்டிராக்டர்கள், அங்கிருந்து விறகுக்களைக் கொண்டுவருவதற்காக வேண்டி, காண்டிராக்ட் எடுத்த பிறகு, அவர்களுடைய சொந்த நலனைக் கருதி, அவர்களுடைய சொந்த பணத்தைக் கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து, ஏதோ ஓரளவு ரோடு போட்டுக் கொண்டிருந்தாலுங்கூட, அது அவர்களுடைய லாரிகள், வண்டிகள் போக்குவரத்துக்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, அந்த மலை மீது இருக்கும் மக்களுக்கு தேவையான உணவுப் பொருள்களையோ அல்லது மற்ற மற்ற பொருள்களைக் கொண்டு வருவதற்கோ, அல்லது மலை மீது விவசாயம் செய்யக்கூடிய பொருள்களைக் கீழே கொண்டு வருவதற்கோ முடியாத நிலை இருக்கிறது. சுமார் ஒன்பது மைல் தூரத்தில் மலைமீது

[Sri V. K. Kothandaraman] [21st March 1959]

இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கு இன்றைக்கும் கூட கழுதை பேரிலேதான் சாமன்களைக் கொண்டுவரக்கூடிய அளவு நிலைமை இருக்கிறதென்றால் இது ரொம்பப் பரிதாபப்படக்கூடிய நிலைமையாகும். அங்கு போக்குவரத்துக்கான நிலைமை இல்லாத காரணத்தால், அங்கே அதிகாரிகள் கூட போவது கிடையாது. மணியக்காரர்கள், கணக்குப் பிள்ளைகள் கூடபோவது இல்லை. இவர்களிடத்திலேயுள்ள பூயங்களைக் கொண்டு வரி வசூல் செய்கிறார்கள். மேலே இருப்பவர்களை அதிகார தோரணியில் கீழே வரச் சொல்லி வரி வசூலிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. வரிப்பணம் வசூல் செய்தும்கூட, ரோடு இருந்தும் கூட, போக்குவரத்து வசதிகள் அங்கே இல்லாத நிலைமையில், ஐந்து கிராமங்களாக இருந்தவை இன்றைக்கு மூன்று; நான்கு கிராமங்களாகி, ஒன்றிரண்டு கிராமங்கள் காலியாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்களிலே இருக்கும் மக்களும் அவர்களுடைய வீடு வாசல்களை விட்டு, நிலத்தை விட்டு வருவதற்கும் மனமில்லாமல், வாழ்வதற்கும் மனம் இல்லாமல், கீழே வருவதற்கும் மனமில்லாமல், மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, எப்படி ஜவ்வாது மலையிலும், எலகிரி மலையிலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகப் போய்ப் பார்வையிட்டதனால் எப்படி அங்கே மெட்டல் ரோடு போடுவதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறாரோ அதே போன்று அரவட்டா மலைக்கும் அவர் ஒரு முறை விஜயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காட்டிலாகா மான்யத்தில் ஏதோ நான் ரோடெப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். காட்டிலாகாவுக்கும் இந்த ரோடுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. அதனால் தான் குறிப்பிடுகிறேன். அந்த மலை மேல் இருக்கும் கிராமங்கள் ரெவினியூ இலாகாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவை. அந்தக் கிராமங்களைச் சுற்றிலும் உள்ள பகுதிகள் காட்டிலாகாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவை. இந்தக் காட்டிலே நுழைந்துதான் ரோடு போகிறது. ஆகவே, காட்டிலாகாவின் விட முடியாது என்று மறுக்கிறார்கள். ரெவினியூ இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி மாத்திரம் தாராளமாக பலவந்தமாக வரி வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால் தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக எப்படி ஜவ்வாது மலைக்கும் எலகிரி மலைக்கும் போய் வந்தாரோ, அதாவது கனம் அங்கத்தினர் திரு. கரிய கவுண்டரோடு போய் வந்தாரோ, அதேபோல், என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் அரவட்டா மலைமீதுள்ள கிராமங்களுக்கும் தயவு செய்து வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் அங்கு வந்து பார்வையிட்டாரானால், நான் சொல்வது எந்த அளவு உண்மை என்பதை நேரில் புரிந்துகொள்ள முடியும், புரிந்துகொண்டு அந்த ரோட்டை உண்டியாகச் செப்பணிட்டு போக்குவரத்துக்கு வேண்டிய உத்தரவிடுவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கு எதற்காக அவர் வர வேண்டும் என்று குறிப்பாகச் சொல்கிறேன் என்றால், இதுவரையிலும் அந்தத் தொகுதியிலே தேர்தல் நடந்த காலத்திலேயும் சரி, அதற்குப் பிறகும் சரி, அந்த மலைமேலுள்ள கிராம மக்களிடம் வோட்டுக் கேட்கப் போனதும் கிடையாது. பார்வையிட்டதற்குப் போனதும் கிடையாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ரொம்ப தாழ்மையோடு ஞாபகப்படுத்தி, அரவட்டா மலையைப் பார்வையிட்டு, இப்பொழுது இருக்கும் ரோட்டிலாவது வண்டிகள் போவதற்கு உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காடுகளிலேயிருந்து விறகுக்களை வெட்டிக் கொண்டு வருவதற்கு மட்டும் பர்மிட் முறை இருக்கிறதே யொழிய, அந்தக் காட்டிலேயிருக்கும் மரத்தை வெட்டிக் கறியாக்கிக் கொண்டு வருவதென்றால், அதற்குப் பர்மிட் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. விறகுக்குள்ள டிமான்டோதான் கறிக்கும் அதிகப்படியாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கும் பர்மிட் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இரண்டும் பர்மிட் மூலமாக தாராளமாகக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை இருக்கவேண்டும். விறகு, கறி எதுவாக இருந்தாலும், கழுதை மேலே தான் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான கழுதைகள் இன்றைக்கும் அங்கே இருக்கின்றன. அங்கே இத்தகைய மோசமான ஒரு நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், போக்குவரத்துக்கு

[[Sri V. K. Kothandaraman] [21st March 1959]

அனுமதிப்பதோடு கூட, விறகுக்கு எப்படி பர்மிட் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே போன்று கூட கறிக்கும்கூட பர்மிட் வழங்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

T. HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்கோலுக்குத்தடை இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தடை இல்லை. தடை இல்லாததால் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது. டிம்பர் டிரான்ஸ்போர்ட் மாதிரி கறிக்கும் ஒரு ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன் வைக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு யோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எப்படியாவது வண்டிப்போக்குவரத்துக்கு அனுமதித்தால் போதுமானது. அந்த அளவு கனம் மந்திரி அவர்கள் உத்தரவிட்டால் போதுமானது. இப்பொழுது போக்கூடாது என்ற நிலைமை தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பெரிய கண்டிராக்டர் கொண்டு வருவதென்றால் தடை இல்லை; ஆனால், ஏழை மக்கள் சுள்ளி பொறுக்கி அதைக் கொண்டு போய் டவுனிலே விற்பனை பண்ணி வாழ்க்கை நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்களே அவர்கள் தான் காட்டிலாகாவிலே அங்கே இருக்கும் சிப்பந்திகளுடைய கண்ணுக்குப் படுகிறார்கள். தலை காய்ந்து, சுள்ளி பொறுக்கி எடுத்துக்கொண்டுபோய் விறகிறார்களே அவர்களுடைய கத்தியைப் பிடுங்கிக் கொள்வது, சமைப்பைப் பிடுங்கிக் கொள்வது, கேசு போடுவது, அபராதம் இத்தனை போட்டோம் அத்தனை போட்டோம் என்ற நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. ஆகவேதான், காட்டிலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அதற்காக லி.ஐ.டி. போன்ற அதிகாரிகளைப் போட்டு, தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் அந்த இலாகாவிலே இருக்கும் ஊழல்களைப் போக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, கடைசியாக, அரவடா கிராமத்திற்கு போக்குவரத்துக்காக ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்று மதிப்பிற்குரிய நண்பர் அவர்கள் காடு பற்றி பேசிப் போது இரண்டு பேரைக் குறிப்பிட்டார்கள். என்னைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார். என் காட்டில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஆனால் அவர் காடு வருமானம் இல்லாத காடு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் காட்டு இலாகா மான்யத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற தீவிர முயற்சிகளினாலே நீலகிரி மலையில் மைசூர் பக்கம் போகின்ற பகுதியில் உள்ள இடங்களைப் போய்ப் பார்ப்போமேயானால் எவ்வளவு காரியங்கள் நடந்திருக்கிறது என்பது தெரியும். பல லட்சக்கணக்கான தேக்கு மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டு, இந்த நாட்டின் செல்வப் பெருக்கிலே எவ்வளவு தீவிரமாக, அச்சறையோடு முனைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லாமல் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் இந்தக் காடு வளர்ப்பதிலே இருக்கிற தீவிர முயற்சியைப் போல அழித்துக்கொடுவதிலும் கூட தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறவர்களை தடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியிலே பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் மலை அடிவாரத்தில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான ரிசர்வ் பாரஸ்டாக இருப்பதினாலே பலர் திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். சுதந்திரம் வந்துவிட்டது என்று பேசினால் திருட்டுத்தனமாக காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போவதற்கும் சுதந்திரம் வந்து விட்டதோ என்று நினைத்து வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் சென்ற வருஷ வரவு செலவுத் திட்ட மானியக் கோரிக்கையின்போது இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் குறிப்பிட்டு—போலீஸ் பாதுகாப்பு அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு வேண்டும் என்று சபையில் கேட்டுக் கொண்டேன். நல்ல காடுகளை செழிப்பாக வளர்க்க வேண்டுமென்றால் இம்மாதிரியாக திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போவதைத் தடுக்க

[21st March 1959] [Sri T. Karia Gounder]

வேண்டும். காடுகள்தான் நம் நாட்டின் செல்வம். பெரிய பெரிய காடுகள் இந்த நாட்டில் இல்லாததால் காரணமாகத்தான் மழைகூடக் குறைவோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. காடுகள் இருந்தால்தான் மழையும் அதிகம் கும். என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், பெரும்பாலும் சந்தண மரம் உற்பத்தி ஆகிறது. அதனால் சர்க்காருக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சந்தண மரங்களையே திருட்டுத்தனமாக வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதை மீண்டும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் எனது தொகுதியில் உள்ள ஐவ்வாது மலையில் மட்டும் முப்பதாயிரம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ஒரு வசதியும் இல்லாமல் வாழ்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நிலம் சொந்தம் கிடையாது. சர்க்காரிடத்திலிருந்தும் கொடுப்பதற்கும் சட்டத்தில் இடம் இல்லை. அங்கே ஒரு வசதியும் இல்லாமல் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதிக்கு—மலைக்கு—சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வந்திருந்த போது தான் கண்டார்கள். அதற்குப் பிற்பாடுதான் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சந்தோஷத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம், வீட்டு வசதி, மற்றும் வைத்திய வசதி எல்லாம் இன்றைக்கு செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் குடி தண்ணீர் வசதியைப் பற்றி நானது வரையில் யாதொரு முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வருஷத்தில் ஒதுக்கப்படுகிற மானியத்திலிருந்தாவது அந்த மலையில் வாழும் மக்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக இன்றையதினம் எல்கிரி பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கு ரோடு வசதியே இல்லாமல் இருக்கிறது. சர்க்கார் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே ரோடு வசதி செய்ய வேண்டும் என்கிற ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை காட்டு இலாகா நிறைவேற்ற வேண்டுமா? அல்லது மராமத்து அமைச்சர் அவர்களுடைய கையில் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறதா என்பதை நான் புரிந்துகொள்ள வில்லை. காரணம் இரண்டு வருஷ காலங்களாக அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமலேயே இருந்து வருகிறது. இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. உடனடியாக இந்த எல்கிரிக்கு ரோடு போடும் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமாய் நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுவும் தவிர, நிரகுறவர்களைப்பற்றிச் சென்ற வாரத்தில் கூட இந்தச் சட்டசபையில் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் பிறந்து, தமிழ் நாட்டிலேயே அவர்கள் வாழ்ந்து வருபவர்களாகத்தான் நான் நினைக்கிறேன். இன்றையதினம் டல நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் வீட்டு வசதி இல்லாமல், நில வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் செங்கம் பகுதியில் ரோடு பாதையில் அநேகம் நரிக்குறவர் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. வர்களுக்கு சர்க்கார் மலை அடிவாரத்தில் தங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய புறப்போக்கு நிலங்களை தலா 5 ஏக்கர் வீதமாவது கொடுப்பார்களே யானால், மிக்க வசதியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது விஷயமாக நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கூட நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், அங்கே காட்டு இலாகாவின் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், இந்த நிலங்களை கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். முன் ஒரு காலத்தில் டல நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் அங்கே பல கிராமங்கள், ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றன என்பதற்குரிய உடையாளங்கள்—அழிக்கப்பட்ட வீடுகள், கிணறுகள், மதில் சுவர்கள்—போன்ற உடையாளச் சுவடுகள் எல்லாம் தென்படுகின்றன. இந்தப் பிரதேசத்தையாவது நரிக்குறவர் களின் குடும்பங்கள் ஒன்றுக்கு தலா 5 ஏக்கருக்குக் குறையாமல் நாம்

[[Sri T. Karia Gounder] [21st March 1959]

கொடுக்க முன்வந்தால், வீடு இல்லாமல், நிலம் இல்லாமல், நாடாடி களாக இந்த நாட்டில் உலைந்து திரிந்து வாழ்கிற ஒரு கூட்டத்து மக்களுக்கு நிரந்தரமாக ஓரிடத்தில் இருந்து தொழில் செய்து வாழ்வதற்குரிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்த பெருமை நமக்கு உண்டாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தழை உரம் பற்றி நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தழை உரம் சர்க்காரினாலேயே எலம் விடப்படுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் விலை வாகி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். 1938-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு ஒரு வண்டி தழை உரம் 2 ரூபாய்க்கு வாங்கியது போக இன்றைக்கு 16½ ரூபாய் அதற்குக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் பாஸ் வழங்குவதன் மூலமாக இரண்டரை ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். அந்த மலைக் காடுகளில் தானாக உற்பத்தியாகிற இந்தத் தழை உரத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இவ்வளவு ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டி இருக்கிறது. எத்தனையோ கோடிக்கணக்கில் விவசாய அபிவிருத்திக்கு நாம் செலவு செய்துகொண்டிருக்கும்போது—வண்டித் தழை உரத்திற்குப் பணம் வாங்கிக்கொள்ளட்டும். அதை எடுத்துக்கொண்டு வருவதற்காக பர்மிட் பாஸ் வழங்குவதற்காக இரண்டரை ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்பது இல்லாமல் இதையாவது இலவசமாகப் பர்மிட் வழங்க சர்க்கார் முன்வந்தால் மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லா போன்ற மாவட்டங்களில் மலைப் பிரதேசங்கள் இல்லாமையினால் பசுந்தான் உரம், தழை உரம் கிடைப்பது கடினமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மலைப் பிரதேசங்களில் தழை சத்து ஏராளமாகக் கிடைப்பதினால் பர்மிட் வழங்குவதையாவது இலவசமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய இலாகாவின் மூலமாகவாவது அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்று கணக்கிட்டு, அதற்கு ஏற்றபடி தழை உரம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு பர்மிட் வழங்க—இலவசமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எலகிரி மலையைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன். அந்த மலையில் காப்பி உற்பத்தி செய்கிறார்கள். தேயிலை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். மற்றும் பல தானியங்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஜவ்வாது மலையைப் போலவே அந்த மலையின் மேலும் மக்கள் வசிப்பதற்கு முடியும். ஆனால் போக்கு வரத்து வசதி இல்லாததின் காரணமாக இன்றையதினம் அங்கே விளையக்கூடிய பொருள்களை எல்லாம் தலைச் சமையாகவே கீழே சுமந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்ய சர்க்கார் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி சேலம் ஜில்லாவில் டேனிஷ் பேட்டி ரயில் ஓரத்தில் போகும்போது அங்கே ஏறக்குறைய 3 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம் தரிசாகக் கிடைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த நிலங்களை எல்லாம் விவசாயத்திற்கு வாய்க்குள்ளதாகச் செய்து, நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குப் பிர்ந்து கொடுத்தால், உணவு தட்டுப்பாட்டின் சிரமம் குறையும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக எங்களுடைய தொகுதியில் செங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் திருட்டுத்தனமாக மலையில் உள்ள சாமான்களைக் கொண்டுபோவதைத் தடுக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் தனி இலாகாவுக்காவது உத்தரவு போடவேண்டும். நமக்கு லட்சக்கணக்கான வருமானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய காட்டுப் பிரதேசங்களை வளப்படுத்தி, அங்கே காட்டுச் செல்வத்தை அதிகமாக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு காட்டு இலாகாவிற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். வுணக்கம்,

21st March 1959]

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் காட்டிலாகா மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக் களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீலகிரி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய காட்டிலாகாவைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். முதலில் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய சில மரங்களை நட்டு காட்டை ஏற்படுத்த முடியும். அதே முறையில் இன்றைக்கு முதலில் பகுதியில் தேக்கு மரங்களை நட்டு நல்லவிதமாக பயிர் செய்ய முடியும். ஆனால் கூடலூர் பகுதியில் உள்ள பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் உயர்ந்த மரங்களை மறைத்துவிட்டார்கள். அது மட்டும் அல்ல. அங்கு இருக்கக் கூடிய விலை உயர்ந்த மரங்கள் கேரளாவிற்குக் கொண்டு போகப்பட்டது. டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீஸர் சரியான முறையில் கவனிக்காத காரணத்தால் கூடலூர் உள்ள 14 ஆயிரம் ரூபாய் பெருமானுள்ள இரண்டு துண்டு ரோஸ் உட்டை கேரளாவிற்குக் கொண்டுபோக முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் அங்குள்ள பொது ஜனங்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். அதில் ஒரு பகுதி கோழிக்கோட்டிற்குப் போய்விட்டது. மற்றொரு பகுதி கூடலூரில் இருக்கிறது. நானும் கூட கோழிக்கோட்டிற்குப் போய்ப் பார்த்தேன். அது விஷயமாக ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லை. ஒரு வேளை கேரளாவிற்குப் போவதற்கு இந்த பாரஸ்ட் இலாக்காவிலே மறைமுகமாக உதவி செய்கிறார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. இதைப்பற்றி பிளானிங் போர்ட் மீட்டிங்கில் கேட்டிருந்தேன். அதற்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீஸர் கொடுத்த பதில் திருத்தமாக இல்லாமல் இருந்தது. இவ்வாறு 14 ஆயிரம் மதிப்புள்ள மரங்களை கேரளாவிற்குத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டதை டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீஸர் கவனிக்காதது பற்றி ஒரு துக்கிறேன். அங்குள்ள நல்ல மரங்களை எடுத்துவிட்டு தீப்பெட்டி மரங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதனால் பல விலை உயர்ந்த மரங்கள் பாழாகப்போகின்றன. சர்க்காரிடம் தீப்பெட்டி மரங்களை உற்பத்தி செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் இந்த விலை உயர்ந்த மரங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே சர்க்கார் நல்ல விலையுள்ள உயர்ந்த மரங்களை எடுத்துவிட்டு தீப்பெட்டி மரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்று ஒரு உத்திரவு போட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதகையில் இருக்கக்கூடிய டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீஸர் நல்ல விதமாகக் கவனித்து வருகிறார். ஆனால், கூடலூரில் இருக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீஸர் சரியான வேலை செய்வதில்லை. இந்த பாரஸ்ட் பூமியில் அங்குள்ள நிலங்களை விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுத்தால் சர்க்காருக்கு நன்றாக இருக்கும். நல்ல நெல் விளையக் கூடிய பூமிகள் எல்லாம் இந்த பாரஸ்ட் பூமியில்தான் இருக்கிறது. இது ஒரு பாரஸ்ட் எரியாகவாகவும் இல்லை. அங்கே மழையும் கூட சரியாக பெய்வது கிடையாது. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் நெல் விளைவதற்கு பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் அனுமதி கொடுத்து பயிர் செய்வதற்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு பாரஸ்ட் அதிகமாக வளர்ப்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். அவர்கள் முன் வைத் திருக்கக் கூடிய டார்ஜெண்டைப் பூர்த்தி செய்ய சர்க்கார் மட்டும் அல்ல, நாங்களும் அக்கறை கொண்டோம் இருக்கிறோம். நாங்களும் இந்தக் காலகாலப் பாதுகாத்துக்கொண்டோம் இருக்கிறோம். காடுகள் அதிகமாக இருந்தால் மழையும் அதிகமாகப் பெய்யும். அடுத்த தடவை உதகைக்கு வருட்போது கனம் அமைச்சர் அவர்களை ரிசர்வ் பாரஸ்ட் எரியாவிற்குக் கொண்டுபோய்க் காண்பிக்கிறேன். அங்கே மரங்கள் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்த்துவிட்டு, நெல் பயிரிடுவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அங்குள்ள கிளாஸ் 1 பஞ்சாயத்தில் நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள் யூகா லிப்ட்ஸ் மரங்களிலிருந்து விறகு எடுத்துக்கொள்வதனால் டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீஸர் உத்தரவு இல்லாமல் வெட்டக்கூடாது என்ற உத்திரவு இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அங்குள்ள மரங்களை வெட்டினால், காடுகள் அழிந்துவிடும் என்று இந்த உத்திரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் ஆபீஸரைக் கேட்டால் அவர் 'கலெக்டரி' ரூது உத்திரவு வரவேண்டும்' அப்பொழுதுதான், மரங்கள் வெட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படும் என்று அவர் சொல்கிறார். கிளாஸ் 2 பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கக்கூடிய மரங்களை

[Sri J. Matha Gowder] [21st March 1959]

வெட்டுதற்கு உத்தரவு வேண்டியதில்லை. ஆகவே இந்தப் பஞ்சாயத்து எல் லுக்கு விதிக்காக மரங்கள் வெட்டுதற்கு உத்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டிஸ்ட்ரிச்ட் பாரஸ்ட் ஆபீஸரிடமிருந்து பர்மிட் வாங்கினால்தான் விறகு வெட்ட முடியும் என்று திருப்பதால் இங்கு இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலங்களில் மரங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இரண்டு மூன்று ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ரிசர்வ் பாரஸ்டில் கால்நடைகள் நுழைவதற்கு பாஸ் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் அதிக ஞானம் வந்துவிடாது. இதனால் ஏன் அங்குள்ள மக்களின் வெறுப்பை சம்பாதித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, சர்க்கார் தாராளமாகக் கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்கு உத்தரவு போடவேண்டும். தவிர, ரெவின்யூ பாரஸ்ட் பகுதியிலே சில கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு நிலம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ரிசர்வ் பாரஸ்டில் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைப் பணிவுப்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப் பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் வீடுகள் கேட்டால் ஜில்லா பாரஸ்ட் ஆபீஸரே (டி.எப்.ஓ.வே) அவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சர்க்கார் தயவு செய்து உத்தரவு போட்டால் நன்றாக இருக்கும். எனவே அதற்கான உத்தரவைப் போட வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நீலகிரியிலுள்ள கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் மரங்கள் நடக் கூடாது. கிராமங்களுக்குப் பக்கத்தில் மரங்களை நட்காடு வளர்த்தால் காட்டு மிருகங்கள் அங்கு வந்து புகுந்துவிடுகின்றன. சமீபத்தில் அங்கே ஒரு இடத்தில் கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் சில இடங்களை காட்டு இலாகாவிற்கு ஒதுக்கி அங்கு காடுகளை வளர்த்ததால் அங்கே ஒரு பெரிய புலிவந்துவிட்டது. ஆகவே, கிராமங்களுக்குப் பக்கத்தில் மரம் நடக்கூடாது. கிராமங்களிலிருந்து ஒரு மைலுக்கு அப்பால் மரங்களை நடலாம். இப்போது அங்கே சாதாரணமாக யூசலிபட்டஸ் மரங்களை நடுகிறார்கள் அவைகளை ஒரு மைலுக்கு அப்பால் நடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. GOPALA GOUNDER: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, காட்டிலாவிற்கான மான்ய கோரிக்கை ன் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் காட்டிலாவிற்குரிய பிரதேசத்தில் 32,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அவ்வளவு விஸ்தாரமான காட்டுப் பிரதேசத்தைக் கண்காணிக்க முன்பு 20 வாட்சர்ஸ் இருந்தார்கள். இப்போது அதைக் கண்காணிக்க 2 காட்டுகளும் 6 வாட்சர்களும் தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களால் இந்த 32,000 ஏக்கர் நிலத்தை சரியாகக் கண்காணிக்க முடியவில்லை. எனவே, அங்கே முன்பு போல 20 வாட்சர்களை நியமித்தால்தான் அந்தக் காடு நன்றாகப் பராமரிக்கப்படும்.

இப்போது காடு வளர்க்கும் திட்டத்தில், காட்டில் சுமார் 500-600 ஏக்கரில் கன்றுகள் வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகளுக்குச் சரிவர தண்ணீர் வார்க்கப்படாததால் அவைகள் சரியாக வளராமல் போய்விடுகின்றன. ஆகவே அங்கே நல்ல கிணறுகளை வெட்டி அவைகளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

காடுகளிலிருந்து தழைகள் எடுத்துக் கொடுப்பதற்கான பாஸ்கள் வாங்குவதற்கு, எங்கள் பிராந்தியத்திலுள்ளவர்கள் திண்டிவனம் சென்று வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் செஞ்சி பாரஸ்ட் ஆபீஸிலிருந்தே வாங்கிக் கொள்வதற்கு வகை செய்யும் நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. Gopala Kovunder] [21st March 1959]

காடுகளில் இருக்கின்ற உதிர்த்துகள் உதிர்த்துகள் மழை காலங்களில் வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றனவே தவிர, அவைகள் மற்றவர்களுக்கு, உபயோகப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. அவைகளை எடுத்துவந்து எருவாக உபயோகப்படுத்த விலையாகக் கொடுக்க பர்மிட் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவில் அண்ணமங்கலம் கிராமத்தில் 5,000 ஏக்கர் நிலங்கள் குடிமராமத்தில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சொந்தமாகவே ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்தி காடு வளர்த்து வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு பல விண்ணப்பங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. காட்டிலாகா அதிகாரிகள் அங்கே வந்து சர்வே செய்து வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களை காட்டிலாகா எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

காடுகளில் வாட்சர்களை நியமிக்கும் விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் பிராந்தியத்தில் உள்ள காடுகள் முன்பு பஞ்சாயத்திடம் இருந்தபோது இருளர்கள், ஹரிஜனங்கள் முதலியவர்கள் வாட்சர்களாக நியமிக்கப்பட்டு வந்தனர். சர்க்காரும் அதே மாதிரி ஏழை ஹரிஜனங்களையும், இருளர்களையும் வாட்சர்களாக நியமித்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்களை வாட்சர்களாக நியமித்தால் அவர்கள் பயந்த சபாவைத் துடன் காடுகளை நன்றாகப் பராமரிப்பார்கள். எனவே அவர்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் தலையகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உரிய பெர்மிட்டுகள் பெற்றவர்களின் உட்காடுகள் காடுகளில் மேய்கின்றன. அவைகளுக்கு அங்கே குடி தண்ணீர் செதி இல்லை. அங்குள்ள குளங்கள் மண்ணும் சருகும் நிறைந்த தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அவைகளில் தண்ணீர் இல்லை. அவைகளை சர்க்கார் ரிப்பேர் செய்து கொடுத்தால் அங்கு மேயும் ஆடு மாடுகளுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். எனவே அவைகளை உடனடியாக மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கு காடுகளுக்குப் பக்கத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகள் எலத்திற்கு விடப்பட்டன. அவர்களுக்கு முன்போலவே காடுகளுக்குப் பக்கத்திலேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால், அவர்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்து காடுகளை நன்றாகப் பராமரிக்க முடியும். எனவே, அவர்களுக்குக் காடுகளுக்குப் பக்கத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் கிற்றுவதையே முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. A. B. ARUMUGHASAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்திரனும் காட்டிலாகா மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டின் செல்வங்களில் ஒன்றாகிய காட்டுச் செல்வமானது நன்றாகப் பராமரிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டால் அது உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவும் என்பது என் எண்ணம். காடுகள், நன்றாக வளர்க்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டால் மழை சரிவரப் பெய்யும். மழை சரிவரப் பெய்தால் நாம் விவசாயத்தைப் பெருக்கி உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். காடுகளை நன்றாக வளர்த்துப் பாதுகாப்பதற்கு நமது அரசாங்கத்தார் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். காடுகளில் நல்ல ஜாதி மரங்களை, குறிப்பாகத் தேக்கு, தோதகத்தி, சந்தன மரம், வாட்டில், திக்குச்சி மரம் ஆகிய மரங்களை வளர்த்தால் அவைகளை விற்கும்போது நமக்கு நல்ல பணம் கிடைக்கும்.

சர்க்காரில் காடுகளில் ஆடு மாடுகள் சென்று மேய்வதிலும், அங்கே காய்ந்துபோன மரங்களைக் கொண்டுவந்து விறகாக எரிப்பதிலும், அங்கே இருந்து தழைகள், ருசுகள் முதலியவைகளை உரமாகப் பயன்படுத்துவதற்காக எடுத்துப் போவது உட்பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் அத்தற்கால பர்மிட்டுகளை இலகுவாகப் பெறுவதற்கு வகை செய்யும் முறையில் சர்க்கார் ஏற்பாடுகள் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[Sri M. A. B. Arumughasamy] [21st March 1959]

எங்கள் பகுதி ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்தது. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்புதான் எங்கள் பகுதி சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. எங்கள் பகுதியில் மலையடிவாரங்களில் மரங்கள் அடர்த்தியாக இல்லாத இடங்களில் விவசாயிகள் மரங்களை வெட்டி அந்த இடங்களில் விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். அவர்களை அந்த இடங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை காட்டிலாகா அதிகாரிகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். 1957-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் எங்கள் மரமத்து இலாகா பகுதிக்கு மாரமத்து இலாகா அமைச்சர் வந்திருந்தபோது அவரிடம் இதை விவரமாகத் தெரிவித்தோம். அங்குள்ள விவசாயிகளை எல்லோரும் மலையடிவாரத்திலுள்ள காடுகளில் தாங்கள் மரங்களை வெட்டிப் பயிரிட்டு வந்துள்ள நிலங்களை தங்களுக்கே பட்டா செய்து தர வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு மனுக்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் பேரில் இன்னும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அந்த மனுக்களை சீக்கிரம் பரிசீலித்து, அவர்கள் கோரியுள்ளபடி அவர்கள் பயிரிட்டுவந்த காட்டு நிலங்களை அவர்களுக்குத் தர உத்திரவு போட வேண்டுமென்று சர்க்காரைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்கள் அந்த நிலங்களில் பயிரிட்டு வரும் வழக்கம் அந்த ஜமீன் பிரதேசத்தில் தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் விவசாயிகள் காடுகளிலிருந்து உரத்திற்கான தழைகளை எடுத்துவருவதில் மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. இக்ஷட்டத்தைப் போக்க வேண்டும். விவசாயிகள் சர்க்கார் காட்டில் காவைச் சேர்ந்தவையாக இல்லாத இடங்களிலிருந்து உரத் தழைகளை எடுத்து வந்தாலும் கூட காட்டில் காச் சப்பந்திகள் அவர்களை மிகவும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் பேரில் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடருகிறார்கள்; இவ்வாறு ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் கொடுத்துவருகிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

10-10 இரத்தக் கஷ்டங்களை உடனடியாக நிவர்த்திப்பதற்கு சர்க்கார் சம்பந்தப்
a.m. பட்ட ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு, விரகு, விவசாயத் தழைகள் இவைகள் படைக்கத் தகுந்த பரமிட்டுகளை அந்தந்த இடங்களிலுள்ள கிராம முனிசிப்கள் மூலமாகவோ, அல்லது கணக்குப்பிள்ளைகள் மூலமாகவோ கொடுப்பதற்குத் தகுந்த வசதி செய்து கொடுத்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு அது மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கும் என்று சொல்லக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, மண் அரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையை கொடைக்கானல் மலைப் பகுதிகளிலுள்ள மலைத் தோட்ட விவசாயிகளுக்கு, கல் கோட்டை கட்டி மண் அரிப்பைத் தடுக்க அவர்கள் எடுத்துவரும் முயற்சியில் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை சம்பந்தப்பட்ட தாசில்தார் மூலம் அவர்களுக்கு ஏராளவதகுந்தபடி மானியம் கொடுத்து மண் அரிப்பு திட்டம் அந்த விவசாயிகளுக்கு பலன் தரத் தக்க விதத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எனது தொகுதி ஜமீன் பிரதேசத்தில் இருந்தபோது பொதுமக்கள் அனுபவித்துவந்த சலுகைகள் சர்க்காரின் கையிலே அந்த இடங்கள் வந்தவுடன் அந்தச் சலுகைகள் பூராவும் மறுக்கப்பட்டு, நியாயமான சலுகைகள் கூட அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்கு முன்பு கிடைத்துவந்த சலுகைகளை நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நாட்டில் மழைவளம் குன்றியதற்குக் காரணம் காட்டு வளம் குன்றியதே. காடு செழிப்பாக வளர்க்கப்படுமானால் அந்தளவிற்கு மழை வளமும் பெருகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பூமிக்கு அடியில் இருக்கிற ஏராளமான சப்-ஸாயில் வாட்டர்-ஐ நீராவியாக மாற்றும்

21st March 1959] [Sri A. Vedarathnam]

சக்தி தாவரங்களுக்குத்தான் உண்டு என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள்; ஒரு தென்னை மரம் ஒரு நாளில், 24 மணி நேரத்தில் 24 காலன் தண்ணீரை நீர்வியாக மாற்றுகிறதென்று. ஆகவே, இதை விடப் பெரிய மரங்கள் எவ்வளவு மடங்கு தண்ணீரை நீராவியாக மாற்றக் கூடிய சக்தியுள்ளது என்பதை அதிலிருந்து ஊகித்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, மழைவளம் பெருக்கவேண்டுமென்றால், காட்டு வளம் பெருக்க வேண்டியது எவ்வளவு அவசியம் என்பதை நான் அதிகமாக குறிப்பிடத் தேவையில்லை. காட்டுக்காக ஒதுக்கிய நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் காடும் இல்லாமல் வேறு சாகுபடியும் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன; பலர் அதைச் சாகுபடிக்கு வேண்டாமென்று கோருகிறார்கள். காட்டுக்காக ஒதுக்கிய பிரதேசங்களை அவர்களுக்கு சாகுபடிக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பது நல்ல கொள்கைதான். ஆனால் காடுகளை உற்பத்தி செய்வது மிகவும் அவசியமாகும் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். யார் சாகுபடி செய்ய விரும்புகிறார்களோ, அவர்களிடத்தில் இத்தனை வருட காலத்தில் அந்த நிலம் பூராவும் வருடம் ஒன்றுக்கு கால் அல்லது அரைக்கால் பாகம் வீதம் இவ்வளவு வருடங்களில் அந்தநிலத்தில் முழுவதும் காடுகளை வளர்த்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒப்பந்தத்தின்பேரில் அந்த இடங்கள் சாகுபடிக்குக் கொடுக்கப்படுமானால் அந்தப் பிரதேசங்கள் எல்லாம் காடாக மாறுவதற்கு நல்லதொரு வசதியும், வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது என்ற விஷயத்தை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் இன்னும் காட்டில் பலன் தரத் தக்க மரங்கள் நிறைய வளர்ப்பதற்கான சாதனம் இருக்கிறது. குறிப்பாக எனது ஜில்லாவில் கோடிக்காடு என்ற ஒரு முக்கியமான காடு இருக்கிறது. அதில் முந்திரி வளர்க்க நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதே போன்று காட்டின் எல்லைகளில் எல்லாம் பனைமரங்களை சலபமாக, ஒரு செலவும் இல்லாமலேயே வளர்க்க முடியும். அதற்கு விதை போடுவதைத் தவிர வேறு எந்த பாதுகாப்பும் அதற்கு வேண்டியதில்லை. காட்டு எல்லைகளிலாவது பனையைப் போட்டால் அது காட்டிற்கு ஒரு “பென்ஸ்” போலவும் உமையும். அதே நேரத்தில் அதனால் நமக்கு “டிம்பர்” வால்யூ”வும் கிடைக்கும். அந்தக் காட்டில் ஆவாரை நன்றாக வளருகிறது. ஆவாரம்பட்டைக்கு நம் நாட்டில் தேவை அதிகமாக இருப்பதால் அதை நல்ல முறையில் அங்கு வளர்க்கலாம் என்றும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோடிக்காட்டிலே காட்டுக் குதிரைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக முன்பு ஒரு திட்டம் போட்டு அது நடைபெறாமல் போயிற்று. இப்பொழுது அரசாங்கம் அங்கு காக்கையும் ஆண் குதிரைகளை கொண்டுவந்து அந்தக் குதிரைகளை இன்னும் விருத்தி செய்ய முன் வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக நான் அரசாங்கத்திற்கு எனது நன்றியையும் செலுத்துகிறேன். அதேபோன்று 1952-ம் ஆண்டிலும், 1955-ம் ஆண்டிலும் வீசிய கடும் புயல் காரணமாக காட்டில் கடல் ஜலம் புகுந்து காட்டிலேயுள்ள மான்கள் கடலிற்கு அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டன. எஞ்சிய மான்கள் கொஞ்சம்தான் இருக்கின்றன. “ப்ளாக் பக்” (Black bucks) என்று சொல்லக்கூடிய மான் அந்தக் காட்டைத் தவிர, வேறு எந்த பாகத்திலும் வளர்வதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அங்குதான் இந்த இனம் விருத்தியாகி வருகிறது. மற்ற இடங்களில் உள்ளவை குறைந்துகொண்டே வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வளருகிற பகுதிகளில் கூட என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், அந்தக் காட்டில் இப்பொழுது வேட்டை ஆடக் கூடாதென்று அரசாங்கம் தடுத்திருந்தபோதிலும்கூட திருட்டு வேட்டைக்காரர்கள் இவ் பகல் என்று பாராமல் அந்த மான்களை அழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி இது கொஞ்சகாலம் அனுமதிக்கப்பட்டால் அந்த இனம் அந்த இடத்தில் இல்லாமலேயே அற்றுப்போய்விடும் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்தக் காட்டில் மிருகங்கள் குடிப்பதற்குப் போதிய தண்ணீர் இல்லை. ஓரே குளங்கள் இருப்பதின் அருகே வேட்டைக்காரர்கள் வந்து பதுங்கியிருந்து அங்கு தண்ணீர் குடிக்க வரும் மான்களை சுட்டுத் தள்ளி அவைகளை எடுத்துக்கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். வெளியிடங்களுக்குக்கூட அதன் தோல்களையும், மாம்சத்

[Sri A. Vedarathnam] [21st March 1959]

தையும் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தையும் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுட்ட விரும்புகிறேன். காட்டு இலாகா அதிகாரிகள், இவர்களைப் பிடிக்க பயப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் ரொம்ப செல்வாக்குள்ளவர்களாகவும், அதோடு ஆயுதங்களோடும் வருவதால் அந்த அதிகாரிகளை பயமுறுத்துகிறார்கள், சுட்டுவிடுவதாக. ஆகவே, அதிகாரிகள் அஞ்சுகிறார்கள். அப்படி தைரியமாக முன்வந்தவர்களை துப்பாக்கியைக் காட்டி பயமுறுத்தியபோது மறுபடியும் அவர்களைப் பிடிக்க அவர்கள் துணியவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு இது பற்றி ரிப்போர்ட் செய்தும் கூட எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படாததால் அதிகாரிகளுக்கு பயம் இன்னும் அதிகமாகிவிட்டது. ஆகவே இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம் கண்டிப்பாகக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காட்டு இலாகா, உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டும் ரொம்ப செல்வாக்குள்ள இந்த ஆள்களைப் பிடிக்க முடியாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடமே போலீஸ் இலாகாவும் இருப்பதால், போலீஸார் போதிய அளவில் முன்வந்து இந்த மாதிரி குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கக் கூட இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு துணை புரிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்றியும், அந்தப் பகுதியில் கொடிய மிருகங்களாகிய சிங்கம், கரடி, புலி போன்ற இனங்கள் கிடையாது. சாதுவான மிருகங்களாகிய மான், மாடு, குதிரை போன்ற மிருகங்கள்தான் அந்தக் காட்டில் இருக்கின்றனவாகையால் அந்தப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு துப்பாக்கி லைசென்ஸ் அவசியம் என்று நான் கருதவில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் திருட்டு வேட்டைக்குத்தான் அதை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தபோது கொடுத்த லைசென்ஸ்களை ரத்து செய்வதற்கில்லை என்று சொன்னார்கள். கொடுத்த லைசென்ஸை ரத்து செய்யாவிட்டாலும் மறுபடியும் அதைப் புதுப்பிக்க விண்ணப்பம் போடும் போது அவற்றைப் புதுப்பிக்காமல் விட்டுவிடுவார்களேயானால் அங்குள்ள கொஞ்சம் மான்களாவது காப்பாற்றப்படும் என்ற விஷயத்தை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, இரண்டு புயல்களில் ஏராளமான மரங்கள் அங்கு பட்டுப்போய் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் கள்ளத்தனமாகக் கடத்தி விற்பவருகிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் ரயிலில் அங்கிருந்து விறகு சமைசுவாக ஏற்றி என்ஜினிலும் காட்ட வாணிலும் கொண்டு போகிறார்கள். இந்த அங்குள்ள ரெயில்வே சிப்பந்திகள் துணைபுரிகிறார்கள். நமது காட்டு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களும் இந்த உடைந்தையாக இருப்பதால்தான் ஏராளமான மரங்கள் வெளிப்போகப்படுகின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லையானால், அந்தக் காடு விருத்தியாகாது தடைப்பட்டுப் போவதோடுகூட அந்தக் காடு அழியும் நிலையும் ஏற்பட்டுவிடுமென்பதையும் நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தப் புயல்களில் சேதமான மரங்களின் விறகுகளை எடுத்துச் செல்வதற்கு ஒரு பர்மிட் முறையாவது வைத்து அவை வீணாகப் போவதைத் தடுத்து சர்க்காருக்கு வருமானம் வருகிற முறையில் அவைகளைக் கொண்டு போக அனுமதிச் சீட்டு கொடுத்து தலைச் சமைக்கு இவ்வளவு என்றே, அல்லது வண்டிக்கு இவ்வளவு என்றே ஒரு கட்டணம் விதிக்கலாம் அல்லது அவற்றை எலம் போடுவதற்கோ முன்வந்தால் அதிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு ஓரளவு வருமானம் கிடைக்கும் என்பதையும் நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு அங்கே சவுக்கு போடுகின்ற முறை கையாளப்பட்டது. போதிய மனம் இல்லாத காரணத்தினால், அது வெற்றிகரமாக இல்லையென்று கைவிட்டுவிட்டார்கள். அந்தப் பகுதிகளிலெல்லாம் இப்பொழுது முந்திரி, சாகுபடி செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். மேலும், புளி, கொன்னை, புன்னை இவைகளைப் பயிர் செய்யலாம். 'நான்-ஏடிபிள்' ஆயில் லம் இப்பொழுது சோப் செய்ய அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கும் காரணத்தினால், அம்மாதிரி என்னை வித்துக்களை இந்தக் காட்டிலே பயிர் செய்தால் வசதியாக இருக்கும். இலுப்பை, புங்கை, புன்னை போன்றவைகளைப் பயிர் செய்து ஏராளமாக விறகிடு

10-20
a.m.

[Sri A. Vedarathnam] [21st March 1959]

செய்யலாம். அவைகளை உற்பத்தி செய்வதில் அதிக சிரமம் இருக்காது. மழைகாலத்தில் விதைகளைப் போட்டுவிட்டால் தானாகவே பின்பு வளரக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த முறையில் காட்டை அபிவிருத்தி செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு அவகாசம் அளித்த அக்கிராசனருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக்காட்டு இலாகா மான்யத்தின்மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் காட்டு செல்வம் மிகவும் குறைவு என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். தமிழ் நாடு மொழி அடிப்படையில் பிரிந்துவிட்ட பிறகு காட்டினுடைய பரப்பு மிகவும் குறைந்துவிட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இருந்தாலும் காட்டிலாகாலின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அனைவரும் வலியுறுத்துகின்ற நேரத்தில், மரம் நடு விழா ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்படும் சந்தர்ப்பத்தில், காட்டிலாக்காவுக்காக நாம் ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் போதிய அளவுக்கு இல்லை, அரசாங்கம் அதில் உண்மையாக அதிகப்படியான அக்கறை செலுத்தவில்லை என்பது நான் சொன்னால், அது உண்மைக்கு மாறாக இருக்காது என்றுதான் சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்ப்போமானால், காட்டிலாகா களின் மூலம் நமக்கு 1959-60-ம் ஆண்டிலே உத்தேசமாக கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் 100 லட்சம் ரூபாய் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காட்டிலாக்காவிற்காக நாம் செலவு செய்ய எண்ணியிருக்கிற தொகையானது காட்டு இலாகாவுக்கு 64 லட்சம் ரூபாயும், "காபிடல் அவுட்லே ஆன் பாரெஸ்ட்" என்ற வகையிலே 22 லட்சம் ரூபாயும் தான் நமக்கு இதன் மூலம் கிடைக்கின்ற 100 லட்ச ரூபாயைக்கூட செலவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படாமல் இருப்பதினால், காட்டிலாகா விலே புரண கவனம் செலுத்தி வருகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் உண்மையிலேயே அர்த்தம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

காட்டிலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் புதியதாக வளர்ச்சி அடைவது ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும் ஏற்கனவே உள்ள காட்டு வளங்கள் அழியாமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை பலரும் வலியுறுத்தி பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால், உதாரணமாக சேலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது காடுகள் நிறைந்த பகுதி, மலைகள் நிறைந்த பகுதி. அந்தப் பக்கத்தில் ஏராளமான காடுகள் இருந்தாலும், 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எவ்வளவு வருமானம் வரக் கூடிய காடுகள் இருந்தனவோ, அவைகள் இன்று அழிந்துவிட்டன என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஏர்காட்டில் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த குளிர்ச்சி இப்பொழுது இல்லை என்றும், அதற்குக் காரணம் அங்குள்ள காடுகள் அழிந்துகொண்டு வருகின்றன என்பதுதான் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

காட்டிலாகாவில் பணி செய்கின்ற கீழ்த்தர சிப்பந்திகள், அதாவது கார்டு, வாட்சர், மற்றும் பாரெஸ்ட் ரேஞ்சர் இவர்களுடையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்வோமானால், அவர்களுக்கு வருவாய் அதிகமில்லை, ஊதியம்குறைவாக இருக்கிறது என்று அனுதாபம் காட்டினாலும், அவர்களிடையே ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, ஆண்டுதோறும் 50 வெட்டுவதற்காக 100, 100 ஏக்கராக பிரித்து ஏலத்திற்கு விடுகிறார்கள். ஏலத்திற்கு எடுக்கக்கூடியவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட வட்டாரத்தில் மட்டும் மரங்களை வெட்டினால் அவர்களுக்கு போதிய லாபம் இருக்காது. 100 ஏக்கர் என்று சொல்லப்பட்டாலும், பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலும் 150 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் காடுகளை

[Sri M. P. Subramaniam] [21st March 1959]

அழித்துத்தான் அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்க முடிகிறது என்பதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன்: அதை நிரூபிக்க முடியும். அதற்கு அங்குள்ள சிப்பந்திகள் உடந்தையாக இருந்து, அனுமதிக்கப்படாத வட்டாரங்களிலும் மரங்களை வெட்டுவதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கும் காரணத்தினால், ஏராளமான காடுகள் அழிந்து வருகின்றன. இதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன். இதை நாம் கண்டிப்பான முறையில் அமுல் நடத்தினாலொழிய, நம் நாட்டிலுள்ள காட்டுச்செல்வம் அழிந்து போய்விடும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல முறையிலே பலன் தரக்கூடிய மரங்கள், வளரக்கூடிய மரங்கள் இவைகளை வெட்டுவதற்கு காட்டிலாகா சிப்பந்திகளை உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 25, 30 ரூபாய் குறைந்த ஊதியம் பெறும் கீழ்தர சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும், இம்மாதிரியாக அவர்கள் காடுகளை அழிப்பதற்கு உடந்தையாக இருப்பதை நாம் ஆமோதிப்பதற்கில்லை. அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்தி அவர்கள் இம்மாதிரி செய்தால் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன். இதற்காக 1 லட்சம், 2 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும்கூட, நம்முடைய காட்டுச் செல்வம் வளரவேண்டுமென்று அக்கரை உள்ள அரசாங்கத்திற்கு இந்த எண்ணம் ஏற்படவேண்டுமென்று நான் இங்கே வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாச்சு, எப்ரல் மாதங்களில் எல்லாக் காடுகளிலும் தீப்பிடித்து எறிகின்றது. சேலம் மாவட்டத்தில் நான் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு இருந்தேன். அங்கே ஏறக்குறைய 10, 12 இடங்களில் வாரக்கணக்கில் தீ வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, முன்பெல்லாம் 50, 100 வருஷங்களாக இருக்கும் பெரிய மூங்கில் மரங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று உராய்ந்து தானாகவே தீப்பிடித்துக் கொள்ளும் நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது தனிப்பட்டவர்களே தீ வைக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன காரணத்திற்காக தீ வைக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. கிராமப்புறங்களிலே கேட்டால், இம்மாதிரி தீ வைத்தால், அது எறிந்து பின்னால் ஒரு மழை பெய்தால் நல்ல புல் துளிர் விட்டு வளரும், அதனால் ஆடு மாடுகள் மேய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக இம்மாதிரி காட்டுச் செல்வத்திற்கு தீ வைப்பது பொறுத்தமல்ல. 20, 30 தினங்களாக பற்றிக்கொண்டு எறியும் தீயை அணைப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட வீடுகள் தீப்பற்றி, எறிந்தால், பக்கத்திலுள்ள தீயணைக்கும் படையினரை வரவழைத்து தீயை அணைப்பதுபோல், இம்மாதிரி வாரக்கணக்கில் பற்றி எறியும் தீயை அணைப்பது என்பது உறுதியாக முடியாது. இதை எப்படித் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதில் நாம் அக்கரை செலுத்தவேண்டும்: ஆண்டுதோறும் இது நடந்துகொண்டு வரக்கூடிய சம்பவமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் அடுத்தபடியாக சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் மரங்கள் வளர்ப்பதுபற்றி பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம். ஆண்டு தோறும் ஆங்காங்கு உள்ளவர்களை அழைத்து மரம் நடு விழாவைக் கொண்டாடுகிறோம். லட்சக்கணக்கான மரங்கள் நடப்பட்டன என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறினாலும், ஆயிரக்கணக்கான மரங்கள் கூட உயிரோடு வளர்வதில்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே அக்கரையோடு எந்தெந்த இடங்களிலே வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு நல்ல திட்டம் இல்லை. இப்பொழுது தேக்கு மரம், சவுக்கு மரம், முந்திரி மரம் நடுவதில் அரசாங்கம் அக்கரை செலுத்துவதாக இங்கே சொல்லப்பட்டது. நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் பாதை ஓரங்களிலுள்ள காடுகளில் எளிதாக்கப் போகிறவர்கள் பார்ப்பதற்கு வசதியாக, அரசாங்கம் செய்கின்ற திட்டம் இதுதான் என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இம்மாதிரி மரங்களை நட்டு அங்கே விளம்பரப் பலகை மாட்டுகிறார்கள். அம்மாதிரிதான் பல இடங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இது உண்மைதான் என்று நினைக்கிறேன், காட்டிற்குள்ளே மேலும் வளம் உள்ள இடங்களில் இப்படி

21st March 1959] - [Sri M. P. Subramaniam]

பட்ட மரங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் தான், உண்மையாக காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அம்மாதிரி ரோடு பக்கத்தில் பலகை மாட்டப்பட்டிருப்பது விளம்பரத்திற்கு மட்டுமல்ல, அந்தப் பக்கத்தில் உள்ளேயும் மரங்கள் நடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் காண்பிப்பதற்காகத்தான். கனம் அங்கத்தினர்களைப் போன்றவர்கள் ரோடு பக்கத்தில் அந்த பலகையை பார்த்துவிட்டு, உள்ளே போய் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்த பிறகு சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் அம்மாதிரி பலகை மாட்டப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: காட்டிற்குள்ளேயும் இம்மாதிரி மரங்களை வளர்க்கவேண்டும். சேலம் மாவட்டத்தில் எனக்கு சொந்த அனுபவம் இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் 100 ஏக்கர் சவுக்கு மரம் நடுவதற்கு ஒரு முயற்சி செய்யப்பட்டது. அதற்கு தண்ணீர் ஊற்று வதற்கும், அந்த மரங்களைப் பராமரிப்பதற்கும் சில சிப்பந்திகளும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அந்த சிப்பந்திகள் தண்ணீர் ஊற்றாமலும் சரிவர பராமரிக்காமலும் இருந்ததால், அவைகள் உள்ளபடியே நல்ல முறையில் வளர்க்கப்படவில்லை. காட்டிலாகா சிப்பந்திகள் காலையிலிருந்து மாலைவரை காட்டில் சுற்றி வருவது என்பது ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும், திட்டம் தீட்டுவது ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும், இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு அங்குள்ள சிப்பந்திகளும், மேற்பார்வை அதிகாரிகளும் உண்மையாகவே முழு கவனம் செலுத்தவேண்டும். அம்மாதிரி இல்லாவிட்டால் திட்டம் வெற்றி பெறாது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். காடுகளிலே கிடைக்கக் கூடிய விளைப்பொருள்களைக் கீழே கொண்டுவருவதற்கு வாய்ப்பு, வசதிகள் அதிகமாக இல்லை. அவைகளை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை அதிகமாக அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை. ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் அவர்களுடைய பகுதியிலே காடுகளில் விளையும் கடுக்காயை கீழே கொண்டுவருவதற்கு கழுதைமீது சுமந்து கொண்டு வருவதாக சொன்னார்கள். ஆகவே, நல்ல போக்குவரத்து வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் கொல், மலைப் பகுதியில் பாதை அமைக்கப்பட்டு முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதைவிட அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், அந்த அளவுக் காவது கல்லாயன் பகுதியில் பாதை அமைக்கவேண்டும். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ரே பகுதியிலிருந்து ஆத்தூர் ஒரு பகுதி வரை தொடர்ச்சியாக ஏராளமாக கடுக்காய் விளைகிறது. சாதாரணமாக மதிப்பிட்டால் 10 லட்சம் மூட்டைகள் விளைவதாக மதிப்பிடலாம். அங்கு அந்த கடுக்காயை கீழே கொண்டுவருவதற்கு போக்குவரத்து வசதி மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. கடுக்காய் தோல் பதனிடவதற்கும், சாயத்திற்கும் மிக அவசியமானது. வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அத்தியாவசியமான பொருளாக அது இருப்பதால், அதை அரசாங்கம் உணர்ந்து அதை வளர்ச்சி செய்வார்களேயானால் அதை நம்பி வாழக்கூடிய மலை ஜாதியினர்கள் பெரிதும் பயனடைவார்கள். தோல் பதனிடவதற்கும், வெளியே அனுப்புவதற்கும் லாபகரமாக இருக்கும். மேலும், போக்குவரத்து சாதனங்கள் அமைக்கப்பட்டால், கீழேயுள்ள சிப்பந்திகள் மேலே போய் கண்காணிப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இதில் அரசாங்கம் அக்கரை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காடுகளில் ஆங்காங்கு சிறு சிறு விவசாயம் நடைபெறுவதை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று பல இடங்களிலிருந்து கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன, விண்ணப்பங்கள் மூலம் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. P. Subramaniam] [21st March 1959]

(Sri R. SUBRAMANIAM in the Chair.)

10.30 a.m. பொதுவாக காடுகளை ஏராளமாக வளர்க்கவேண்டுமென்றும் அதன் மூலமாக விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும் என்றும் பல சந்தர்ப்பங்களில் பலர் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்ற இடங்களில் கூட பல ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் “அன்ஆதரைஸ்ட் கல்டிவேஷன்” என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இந்த நிலங்களை எல்லாம் பண் படுத்தி நல்ல முறையில் இவர்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த இடங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் ஓரளவு காடு களின் வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருந்தாலும், இதனால் காடுகளின் வளர்ச் சிக்கு குந்தகம் ஏற்பட்டு விடுமோ என்கின்ற பயமிருந்தாலும் இவர்களை அதில் விவசாயம் செய்வதற்கு அனுமதித்துத் தான் தீர வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் டெவலப்மென்ட் ஆக்டிவிடீஸ் என்ற வகையில் 1956-57-ல் ஒரு தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த தொகை போதாது என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். இப்போதும் “இம்ப்ரூவ்மென்ட்” என்கின்ற தலைப்பில் ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட இவைகளை எல்லாம் செலவு செய்கின்ற நேரத் தில் காட்டு இலாகாவுக்கு வருமானம் வரக்கூடியது என்று மட்டும் கருதாமல் காடுகளை வளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்கின்ற அளவில் செலவு செய்ய வேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K PERIANNAN : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, நமது காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். தலைவர் அவர்களே, எங்குதான் ஏரியா மிகவும் பிற்பட்ட ஏரியா. பெரும்பாலும் அங் குள்ளவர்கள் விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கின்றவர்கள். விவசாயத்திற்கும் மிகவும் தேவையானது தழை உரம் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. இவ்விதமாக பிற்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் விவ சாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய காடுகளில் இருந்து தான் தழை உரங்களை கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. இதில் அவர்களுக்கு பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு கஷ்டமில்லாமல் தாழ் உரங்கள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். மேலும் அந்த ஏரியாவில் உள்ள கால்நடைகள் எல்லாம் காடுகளில் போய் தான் மேய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஏரியா மிகவும் வரண்ட பிரதேசமாக இருப்பதால் வேறு வழியில்லை. ஆகவே அவைகள் காடுகளில் சென்று மேய்வதற்கு அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் சொந்த காடுகளி லிருந்து விறகுகளை கொண்டு வருகின்ற காலத்திலும் காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் அவர்களை இம்சிக்கிறார்கள். இவ்விதம் இம்சித்து அவர்கள் மீது கேஸும் போட்டு விடுகிறார்கள். இதனால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் வீட்டு உபயோகத்திற்காக சிறிய பட்டை, குச்சிகளை கொண்டு வந்தாலும் அதற்கும் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் துன்புறுத்துகிறார்கள். குறிப்பாக முசிரி வட்டாரத்தில் கண்ணனூர் என்ற பிளாக்கில் பெருவாரியான அளவில் நில பரப்பு இருக்கிறது. இவற்றில் விவசாயம் செய்வதற்குப் போதுமான வசதியிருக்கிறது. இதை விவசாயத் திற்கு விட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமென்று அங்குள்ள ஜில்லா காட்டிலாகா அதிகாரிகளை அழைத்து அந்த நிலங்களை ஏழைகளுக்கு விட்டுத்தரவேண்டு மென்று கேட்டோம். அதற்கு எங்களால் ஒன்றும் முடியாது சர்க்கார் தான் ஏதாவது செய்ய முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே அந்த மாதிரியான இடங்களை விவசாயம் செய்வதற்கு கொடுத்து அங்குள்ள விவசாயிகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri S. RAMAKRISHNA THEVAR : சபைத் தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச

21st March 1959] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

விரும்புகிறேன். நாடு நலம் பெற காடு வளம் பெற வேண்டும் என்பது யாவரும் அறிந்தது. எனக்கு முன் பேசிய நீலகிரி அங்கத்தினர் அவர்கள்கூட காட்டிலாகாவிலிருந்து 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு வருமானம் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்கும்போது என்னு டைய தொகுதியில் கானட்டாங்குடி பாரஸ்ட் ஒன்று இருக்கிறது. இதில் இரண்டு மைல் நீளம், அரை மைல் அகலத்திற்கு வெறும் ஒடங்கார் காடாக ஒன்றுக்கும் உபயோகம் இல்லாமல் உதவாக்காயாக இருக்கிறது. இதில் உட்கு செடி மாதிரியான நிறகின்றது இது சர்க்கார் பாதுகாத்து வருகிறார்கள். பாதுகாத்து வருவது ஒரு வகையில் நல்லதுதான். இதில் ஆவாரம் செடி, பொடிஞ்சி செடி முதலி வைகளிலிருந்து வருவது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தழை உரம் கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. இந்த காடு என் சிவகங்கை, ராமநாதபுரம் ஜமீன்களைச் சேர்ந்தவையாக இருந்தது. அப்போது உட்குசெடி அப்புறப்படுத்தாது வந்தார்கள். ஆனால் அந்த சமயத்தில் ஆடுமாடுகள் அங்கே போவதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது ஆடுமாடுகள் போகக்கூடாது என்ற கடுமையான நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. இது தவிர அந்த காடுகளுக்குள் ஐந்தாறு கிராமங்களும் இருக்கின்றன. அந்த காட்டுக்குள்ளேயே ஒரு அரிஜன காலனி “மனக்குடி கிராம காலனி” என்ற ஒரு காலனியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த கிராமத்திலுள்ளவர்கள் விவ சாயம் செய்துதான் பிழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியானால் அவர் கள் ஆடுமாடுகளை வைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது. சாதாரண மாக வெள்ளாடுதான் காடுகளை அழித்துவிடும் செம்மறி ஆடுகளோ அல்லது மாடுகளோ காடுகளை அழித்துவிடாது. ஆகவே காடுகளுக்குள் ஆடுமாடுகள் போகக்கூடாது என்று தடையிருப்பது அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அங்குள்ள காட்டிலாகா அதிகாரிகள் சுமார் 500 ஆடுகளை காடுகளுக்குள் போய்விட்டது என்ற காரணத்திற்காக பக்கத்தில் ஆறுமைல் தூரத்தில் இருக்கும் தொண்டி பவுண்டுக்கு கொண்டு சென்றார்கள். ஆனால் அங்கு பவுண்ட் ரிப்பேராக இருந்ததோ அல்லது பவுண்ட் கீப்பர் அங்கு இல்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை, அங்கே அடைக்க முடியாமல் திரும்பவும் ஒரு இரவு வைத்திருந்து 10 மைல் தூரமுள்ள திருவாடானைக்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் வெயிலில் செம்மறி ஆடுகள் அலைந்து கொண்டிருந்ததினால் அவைகளுக்கு வெப்பநோய் ஏற்பட்டு அனேகம் செம்மறி ஆடுகள் இறந்து போய்விட்டன. அதோடு மட்டுமல்ல இவைகளை மேய்த்துகொண்டிருந்த பையன் என்ன பேரிமி கிரிமி மட்டுமல்ல இவைகளை மேய்த்துகொண்டிருந்த திருவாடானை கோட்டில் நடந்து னல் கேஸ் போட்டு இப்போது கேஸ் திருவாடானை கோட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அங்குள்ள பல மக்கள் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காட்டிலாகா அதிகாரிகள் பொய் கேஸ் போட் டிருக்கிறார்கள். தொண்டியிலும் திருவாடானையிலும் இரண்டு தினங்கள் ஆடுகளை நிறுத்தி வைத்திருந்தும் கேஸில் திருவாடானை கொண்டுபோன அதே தினத்தில் தான் ஆடுகளை பிடித்துக்கொண்டு வந்திருப்பதாக கேஸ் போட் டிருக்கிறார்கள். இது எந்தவிதத்தில் நடந்தது என்பது அந்த பக்கத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலையில் இருக்கக்கூடிய கோஸ்டல் ஏரியா ஒரு மைல் அகலத்தில் 35 மைல் தூரத்திற்கு இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் விவசாயத்திற்கு பயன் படுத்தவேண்டுமென்றால் காடுகளிலிருந்து பல வசதிகளை அங்குள்ள மக்க ளுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அந்த கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களை அப்புறப்படுத்தவேண்டும். இல்லையானால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டநஷ்டமடைவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் ஆகவே சர்க்கார் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI HEMALATHA DEVI : கனம் துணைத் தலைவர் அவர் களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற காட்டு இலாகா மான்யத் தைக் குறித்து ஒரு சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுகிறேன். அதே சமயத்தில் அவர் கொண்டு வந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கவும் விரும்புகிறேன்.

[Srimathi Hemalatha Devi] [21st March 1959]

குறிப்பாக, நாட்டிலே மழை பெய்தால் தான் நாட்டின் வளம் அதிகரிக்கும். மழை பெய்வதற்கு காட்டு வளம் மிகவும் அவசியமானது. அத்தகைய வளம் மிகுந்த காட்டு வளம் தற்போது குறைந்துள்ளது. அதனால் நாட்டிலே மழை மிகவும் குறைந்துள்ளது என்பதை யாவரும் அறிவார்கள். எனவே இந்த காட்டு வளத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற அளவிலே அமைச்சர் அவர்கள் அதிக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு இந்த இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்று பார்க்கும் போது இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்க முற்படுகிறேன். அந்த அளவிலே ஒரு சில விஷயங்களையும் சொல்ல விருப்புகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவிலே பெரும் பகுதியான இடங்கள் மலைகளும் காடுகளும் இருக்கின்றன. காடுகள் நிறைந்துள்ள பகுதிகளில் என்னுடைய தொகுதியான பெண்ணாகரத்தில் பெரும்பாலும், நெருப்பூர், ஊட்டமலை என்று சொல்லும் இடமெல்லாம் காடுகளும் மலைகளும் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களில் விறகுக்கு என்று கூப் விலை வலத்தி எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி கூப்பை வலத்தில் எடுப்பதில் ஒரு 100 ஏக்கர் கூப் எடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்த இடத்தைச் சுற்றிலும், அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் படியான 100 ஏக்கரிலேயும் உள்ள உயர்ந்த ரக சந்தன மரங்களையும் தேக்கு மரங்களையும் கூட வெட்டி லாரி லாரியாகக் கொண்டு போகிறார்கள். அப்படிக் கொண்டுபோகப்படுவதை யாரும் தடை செய்வதில்லை. யார் தடை செய்யப்படுகிறார்கள் என்றால் அன்றாட வாழ்க்கைக்காக அடுப்பு எரிக்க வேண்டிய சள்ளிகளை எடுக்கிறவர்கள்தான் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கண்காணப் பார்க்கிறோம்.

மேலும் பல இடங்களில் கரி சுடுகிறார்கள். கரி சுடுகிறார்கள் என்றால் அந்தப் பக்கங்களில் பெரும்பாலும் கரி சுடுவது நன்றாகத் தெரிகிறது. அதைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று நாம் போனாலும் அதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட அவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் அதாவது போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்த இடத்திற்கு வந்தால் கரி சுடுபவர்கள் தங்களுக்குள் ஏதோ செய்கை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் அந்த இடத்திற்குப் போலீஸ் போகும்போது அங்கே ஒருவரும் இருப்பதில்லை. இன்றைய தினம் அந்த மாதிரியான நிலைமை இருக்கிறது. தீவிரமாக அந்த இடங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கும்போது அங்கே ஒரு சிலர் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். இது கண்காண இருக்கக் கூடிய விஷயம். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது எந்த முறையில் கரி சுடுவதைத் தடுக்க முடியும் என்று யோசிப்போமானால் அந்த வட்டாரத்தில் போலீஸ் காரர்களை அதிகரிக்க வேண்டும். இந்த இலாகாவிலே காடுகளை பாதுகாக்க வேண்டி அதற்கென்று தனிப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். அப்படி நியமித்தால் தான், அளவுக்கு மேல் மரங்களை எடுத்துக் கொண்டு செல்வது, கரி சுடுவது இவைகளைத் தவிர்க்க முடியும். இன்றைக்கு இதைத் தடுக்காது விட்டு விட்டால் இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்குள் இந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய எல்லா மரங்களும் சுட்டு எறிக்கப்பட்டு விடும். 6 மாத காலம் இப்படியே இருந்தால் அங்கே ஒரு மரம்கூட இருக்காது. தினமும் 5 அல்லது 6 லாரிகள் நிறைய கரி மூட்டைகளையும், விறகுகளையும் கொண்டு போகிறார்கள். இதை பகிரங்கமாக நடத்துகிறார்கள். இது தவறு என்று நேரிலே போய்ச் சொன்னாலும் கூட அவர்கள் இதை விட்டால் வேறு ஜீவனம் தங்களுக்கு இல்லை என்றும் இதைத்தான் தாங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் வேறு தொழில்கள் கிடையாது. இதே ஜீவனமாக இருக்கிற காரணத்தினால், இம்மாதிரி பிற்பட்ட பகுதிகளில் வேறு தொழில்களை ஏற்படுத்தினால், கரி சுடக் கூடிய மக்களெல்லாம் புதிதாகத் தொடங்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டு, ஒருவாறு இந்த கரி சுடும் பழக்கத்தைக் குறைக்க முடியும்—தடுக்க முடியும்—என்பது என்னுடைய எண்ணம். இப்படியே இதை விட்டுக் கொண்டு போனால், கடைசியிலே இந்தக் காடுகளிலே ஒரு மரம் கூட இருக்காது. அங்கே இருக்கக் கூடிய மலைகளில் பெரும் கல்லும், முன்னதாகத்தான் இருக்க முடியும். அந்தப்

[21st March 1959] [Srimathi Hemalatha Devi]

பகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். இந்தக் காடுகளையெல்லாம் அழித்து விட்டால், அதனால் அங்கே மழையே பெய்யாது இன்னும் அதிகமாக வறண்டு போய் விடும். அதனால் மக்கள் அங்கே வாழ முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகையால், உடனடியாக இந்தக் காடுகளை பாதுகாக்க மேலும் மேலும் இந்த மாதிரி கூப்பை எல்லம் எடுப்பவர்கள் உயர்ந்த ரக மரங்களை எடுத்துக்கொண்டு போவதைத் தடுக்கவும், அதிகப்படியான பகுதிகளில் மரங்களை வெட்டுவதைத் தடுக்கவும், கரி சுட்டு லாரி லாரியாகக் கொண்டு போவதைத் தடுக்கவும் அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு ஒரு சில நிமிஷமேனும் அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Chairman, in supporting the cut motion that is before the House, I would like to make a few observations. I find from the budget figures given in the note placed on the table of the House that the receipts from ex-zamindari areas are gradually increasing every year. We find according to the latest figure that nearly four lakhs of rupees have been received. But most of these areas have not been adequately improved and they continue to be shrub jungles. In fact, so far as my taluk is concerned, most of the areas are not even shrub jungles because there has been denudation. My submission is that all these should be developed adequately. Even the poramboke lands that are lying adjacent to these areas should be developed as forest areas with a view to increasing the revenue of the Department.

There has been lot of difficulty experienced by the ryots in the zamun forests because they are not getting green manure, firewood, etc. Even for grazing, there is not sufficient pasture land. So, my submission is, these shrub jungles should be improved adequately and drought-resistance grasses like 'kolukattai' should be grown in these areas. Some fee may be collected from the ryots if necessary for permitting the grazing of their cattle. Therefore, such of the poramboke lands as cannot be brought under the plough for intensive cultivation may be developed into forest areas.

Another fact is, the villagers should be informed clearly about the facilities that are being given to the ryots because most of the ryots do not know even about the existence of the Department. Therefore, wide publicity should be given by the village officers by means of tom tom about the facilities provided by the Department. The Forest Department should be a service department and should not work in a watertight compartment. Even with regard to grazing, there should be a sort of rotation and the variety of grass should be changed. Such grass should be grown on an intensive scale. In areas where there is very heavy rainfall and on hillsides we should try the silage system and fodder should be made available to the ryots at cheaper prices. In hilly areas, we may not have cattle in adequate number and, therefore, if silage is tried with the help of the agricultural officer working under the Chief Conservator of Forests, it should be possible for the Department to supply silage fodder to the ryots at concessional rates.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [21st March 1959]

Sir, teak should be grown on an intensive scale. What is grown now is not adequate. We may not be able to get adequate teak from the neighbouring States or even from Burma because export has been completely banned there. We want building materials and I would suggest that second-rate timbers be grown. These would be useful not only for building purposes but for the agriculturists also. These should be grown on a large scale in our forest areas.

10-50 a.m. With regard to the Kanyakumari district, there are natural facilities and its potentialities are very great. They should be developed on a large scale and more lands should be brought under rubber cultivation and also under teak if it is possible. I hear that there are still some barren lands in that area which have not been brought under rubber cultivation. Either the Government should take up this rubber cultivation immediately or they should try to lease out the lands on condition that the lessee agrees to grow only rubber in those lands.

With regard to sandalwood, even the Hon. Minister for Industries was telling us the other day that there is every possibility of a Sandalwood Factory coming up as early as possible in our State. I want to know from the Hon. Minister in-charge of Forests when exactly that would materialise. We should have a Sandalwood Factory as early as possible. Because, by establishing a factory, we should be earning foreign exchange to a very great extent. In this connection, my submission is that there has not been a strict watch over these sandalwood plantations. There have been lot of illicit cuttings of sandalwood trees and people carry away these things along with firewood, with the result, I am afraid, that we are losing a lot of revenue. The Government should exercise a proper check over this matter and prevent illicit cuttings.

So far as coastal areas are concerned, I want to impress upon the Government the necessity of growing more casuarina and other trees for firewood, instead of completely depending upon cashewnut plants. I think we have already grown enough of cashewnut plants. Moreover, I do not think it would bring much of foreign exchange even though to a certain extent it may help us. But, we have to put a stop to further planting of cashewnut plant. It is time we concentrate our attention on growing of teak and other second-rate timber which will be of immense use to us as building materials.

I would also request the Hon. Minister to concentrate his attention on growing small trees like 'Nellikai' tree, 'Kadukkai' tree, Gallnut and other such medicinal varieties. If they do that, it will go a long way to help the public. So far as Gallnut is concerned, I am informed that there are many middlemen who knock away the lion's share. I think there was an idea of establishing marketing societies. I do not know at what stage it stands. The middlemen purchase these things at a very cheap rate. I am told that each Gallnut is sold at quarter anna or so in the market. The

[21st March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

Government should seriously consider this matter and come forward to start some marketing societies.

So far as Wattle and Blue Gum are concerned, we are no doubt growing them on a large scale. We may get some foreign exchange also from these things. But still, we must have an expert in the Department to take a survey of all the areas in our State to find out what kinds of trees can be grown in particular areas and how we can improve the natural potentialities and all those things. Further, an expert from the Agriculture Department or some other Department must be asked to take a complete survey of the forest areas in our State including poromboke lands near the forest areas.

With regard to Kumri cultivation, there have been some representations. I am sure the Government will do something in the matter. The people have been given some lands for cultivation on a 5 years' or 10 years' lease basis. But, I understand that most of the poor people who have resorted to this cultivation have incurred very heavy losses on account of the drought conditions in certain areas. In such cases, some relief must be given to these Kumri cultivators and if possible, a subsidy may be thought of for these people. Of course, the understanding is that they should

(Mr. Speaker in the Chair.)

take the produce and grow trees. But, in drought conditions, these people incur heavy losses. Therefore, the Government must come forward to give them some encouragement and help. Otherwise, there will not be any incentive.

Another complaint that is put forward is that the departmental officers and other lower grade subordinate officers working in the Forest Department are experiencing certain difficulties. Their children, are not given adequate educational facilities. In view of the fact that the pay given to the teachers in those areas is not quite adequate, there is no proper incentive for the teachers to go to those places and take to the teaching profession. The Government should consider this matter and do something.

With regard to Erukkan, Thumbai, etc., shrub jungles, there should be no restriction and the people must be allowed to remove these plants freely. I understand that in the North Arcot district, especially in Polur and other areas, many difficulties are experienced. The Hon. Minister for Revenue, who is unfortunately not here just now, must be in the know of things. It seems he has also made some promises to the people of those areas. I request the Hon. Minister to go into this question and do something to remove the difficulties experienced by the people of that locality.

I am sure the Hon. Minister will take into consideration all these aspects and see that something is done as expeditiously as possible with a view to meeting the needs of the people and also with a view to bringing more revenue to the State. That is all my submission, Sir.

[21st March 1959]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் இந்த காடு வளர்ச்சியை இன்னும் எவ்வாறு விரிவு படுத்துவது, இன்னும் இதை எவ்வாறு அபிவிருத்தி செய்வது என்பதைப்பற்றித்தான் அக்கறை காட்டினார்கள், யோசனை கூறினார்கள், தாங்கள் கண்ட சில குறைப்பாடுகளையும் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு முதன் முதலாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாகப் பேசிய கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்தக் காடுகளை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஒரு நிபுணரை அமைத்துப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார். காட்டிலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், அதுதான் அடிப்படை. திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குக் காட்டிலாகாவிலே தான் “ஒர்க்கிங் ப்ளான்” என்று இருக்கிறது. அனுபவம் வாய்ந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு, வெவ்வேறு பிராந்தியங்களிலே காட்டு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து, எந்த வகையிலே காடுகளை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வது என்பதை உருப்படியான முறையில், சம்பிரதாயமான முறையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் விரிவான முறையிலே கவனம் செலுத்தப்படும்.

நல்ல மதிப்புள்ள மரங்கள், உபயோகமான மரங்கள் வைப்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். தேக்கு மரம் முக்கியமானது தான். வீடு கட்டுவதற்கு வேண்டும். அது நாட்டிலே பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது. ரயில்வே ஸ்டீப்பர் ஸ்டாக் உபயோகப்படுத்துவதற்குக் கூட தேக்கு மரம் வேண்டும். ஆனால், அது கிடைக்காத காரணத்தால் இரும்பு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அன்னிய நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டியிருப்பதால் அன்னிய நாட்டுச் செலவாணி நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. அன்னிய நாட்டுச் செலாவணியைச் சேமிப்பதற்கு நாம் தேக்கு மரங்களை உபயோகப்படுத்துவோம் என்றால், ரயில்வேயின் தேவையை நாம் பூர்த்திசெய்ய முடியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தேக்கும் பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது. அதைப் போக்கவேண்டி, தேக்கு அதிகமாகப் பயிரிடவேண்டியிருக்கிறது. தேக்கு மரம் நம்முடைய காடுகளிலே ரொம்பக் குறைவு. அதை எந்த எந்த வழியிலே வளர்க்கலாம் என்று திட்டமிட்டு, மழை அதிகமாக உள்ள இடங்களில் அதிகமாக தேக்கு மரம் பயிர் செய்யப்பட்டு வருகிறது. சில இடங்களில் பயிர் செய்ய முடியாது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே காட்டுப் பகுதிகளில் ரோடு போடவேண்டிய இடங்களில் ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. கன்யாகுமரி ஜில்லாவிலும் தேக்கு பயிர் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. மதுரை ஜில்லாவில் கண்டமநாக்கன் ஜமீன் காடுகளில் மழை இருக்கிறது. தேக்கு நன்றாக வரும். அங்கே ஐயாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் தேக்கு பயிரிட எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. தஞ்சை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிலே கூட ஆற்றோங்களிலே தண்ணீர் ஈரம் இருந்தால் தேக்கு வளரும் என்று இப்பொழுது உணரப்படுகிறது. ஆகவே அங்கு தேக்கு மரங்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இன்னும் அதிகமாக சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி எல்லா இடங்களிலும் அதிகமாக சாகுபடி செய்வது என்பது முடியாது. இது ஒரு டெக்னிக். அந்த அந்த பிராந்தியங்களில் ஒரு அளவுக்குத்தான் சாகுபடி செய்ய முடியும். எந்த அளவுக்கு சாத்ய படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சந்தன மரங்களைப்பற்றி சொல்லும்போது, அந்த மரங்கள் இயற்கையாகவே தான் வளருகிறது. அப்படி வளருவதற்கு அநேகமாக பறவைகள் தான் உதவி செய்கிறது. அதை மேலும் மேலும் விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம். சந்தன மரத்திற்கு ரொம்ப மதிப்பு இருக்கிறது. அகனால் தான் அது அதிகமாக திருட்டுப்போகிறது. அதை எந்த அளவு கடுக்க முடியுமோ அந்த அளவு தடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். அதிகப்படியான மரங்கள் திருட்டுப் போனதால் இன்னும் அதிகமாக மரங்களை வளர்ப்பதற்கும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. சந்தன மரங்களை திருடுகிறவர்கள்

21st March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மீது பெரிய கேஸ்கள் எல்லாம் போட்டு கடுமையான தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சந்தன மரங்களை இங்கேயிருந்து பம்பாயிக்குக் கூட கொண்டு போகப்படுகிறது. அவ்வளவு கிராக்கி அதற்கு இருக்கிறது. திருட்டுத்தனமாகப் போவதைக்கூட தடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எவ்வளவு பாதுகாப்பு செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டும் வருகிறது. திருட்டுத்தனமாக வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போகிறவர்களைக் கண்டு பிடித்து அவர்கள் பேரில் வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும் அது சம்பந்தமான சட்டங்களை திருத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்டும் வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தச் சட்டம் சீக்கிரத்தில் இந்த மன்றத்திலும் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

ரப்பரைப்பற்றி சொன்னார்கள் எதிர் கட்சித் தலைவர். கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் நல்ல தரமான ரப்பர் தயாரிக்கப்படுகிறது. இதை காட்டிலாகா மூலமாகவும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. மத்திய அரசாங்கம் கூட இதில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தின்படி காட்டிலாகாவின் மூலமாக மூவாயிரம் ஏக்கரில் இதைப் பயிரிட வேண்டும் என்ற யோசனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை ரொட்டேஷன் மூலமாக பயிரிட வேண்டும் என்றும் யோசனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தனி நபர் கையில் ரப்பரை வைத்திருக்கிறார்கள். ரப்பரை பொறுத்த மட்டில் நான் அறிந்ததில் ரப்பரை குத்தகைக்கு விடுவது என்பது சரியல்ல. அப்படி குத்தகைக்கு விட்டால் அது பயன் உள்ளதாகத் தோன்றவில்லை. அதை காட்டிலாகாவின் மூலமாகத்தான் பயிரிட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சந்தனத்தை எண்ணையாக ஆக்கி அதன் மூலமாக அந்த தொழிலை நடத்தலாமா, அதன் மூலமாக நமக்கு அதிகப்படியாக லாபம் கிடைக்குமா என்று கூட பரிசீலனையில் இருக்கிறது. சந்தன எண்ணை நிலைமையைப் பற்றி எப்படி இருக்கிறது என்பதை கனம் எதிர்க்கட்சி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இதைப்பற்றியும் நான் ஆராய்ந்து பார்த்தேன். சந்தன மரமாகவே விற்பதில் லாபம் இருக்கிறதா அல்லது அதை எண்ணையாக்கி அந்த எண்ணையை விற்பதில் அதிகப்படியான லாபம் இருக்கிறதா என்பதைப் ஆராயவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்நிய நாட்டில் இதன் பலனை கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதன மரத்தையே வெட்டி விற்பது அதை வாங்குகிறவர்கள் அதை எண்ணையாக்கி அந்த எண்ணையை அந்நிய நாடுகளுக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்படி அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அதிகப்படியான லாபம் சம்பாதிக்கலாம். சந்தனத்தை வெட்டி இங்கேயே பாக்கரி வைத்து எண்ணையாக்கி அதை நாமே அந்நிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து விற்கலாமா என்றுகூட யோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. எண்ணையாக ஆக்கி விற்பதில் அதிகப்படியான லாபம் வரவில்லையானால் அப்படி எண்ணையாக ஆக்கி விற்பதில் பலன் இல்லை. ஏனென்றால் இப்பொழுது மரங்களாகவே அதிகமாக வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவசியமாக எண்ணையாக்கி விற்பதில் அதிகப்படியான லாபம் வரவில்லையானால் அந்தத் தொழில் செய்வதில் பிரயோகம் இல்லை. இப்பொழுது நடத்துகிற வியாபாரம் பாதிக்காத முறையில் அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்துடன்தான் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார், இதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதாது என்று. காட்டிலாகா செல்வம் மிகுந்த சிறந்த செல்வம், அதை வளர்க்க வேண்டும், அதற்கு ஒதுக்கிய பணம் குறைவாக இருக்கிறது, இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். அவர் அவ்வாறு சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். அதிகமாக செலவு செய்ய வேண்டும், அதிகப்படியாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னால் அது வரவேற்கக்கூடிய விஷயம்தான். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் காட்டிலாகாவிலுள்ள காடுகளை எந்த எந்த அளவு வளர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவு முயற்சி எடுத்துக்

11-00
a.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [21st March 1959]

கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அதுதான் அரசாங்கத்தின் உடைய கவலையும். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை உருவாக்கியபோது காட்டிலாகாவுக்கு ஒன்றும் அதிகமாக கவனம் செலுத்தவில்லை. குறைந்த பணம்தான் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. அதாவது ஐம்பது லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அதனுடைய உருமையை உரையில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதற்கு எண்ணப் பெரிய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் அதற்கு இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கப்படும். அந்த முறையில் ஒதுக்கி அதிகப்படியான பணம் அடையக் கூடிய வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அப்படி ஒதுக்கி எந்த அளவில் காடுகளை விரிவுபடுத்த முடியுமோ அந்த அளவில் அதை விரிவுபடுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அப்படி அதற்கு ஒதுக்கிய பணம் போதவில்லை என்றாலும் வேறு இனத்திலிருந்து இந்த இனத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு செலவு செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அப்படி ஒரு இனத்திலிருந்து மற்றொரு இனத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு செலவு செய்வதற்கு திட்டக் குழு அதற்கு வேண்டிய அளவையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கப்போவதில்லை. விவசாய இனத்தின் கீழுள்ள பணத்தைக்கூட இந்த இனத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு செலவு செய்யலாம். அப்படி பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு பயனுள்ள வகையில் வேண்டிய செலவு செய்யலாம். அப்படி செலவுசெய்து திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இருக்கிற மரங்களை பாதுகாப்பதோடு இன்னும் அதிகப்படியாக மரங்களை நடுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். எந்த அளவுக்கு காடுகளை அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு தான் வருகிறோம்.

ஐயின் பிராந்தியங்களிலுள்ள காடுகள் அதிகப்படியாக அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எதிர் கட்சி தலைவர் புகார் செய்தார். ஆகவே அதை சரியான நிலைமைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொண்டார். அதிலும் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் ஐயின் பிராந்தியங்களில் ஒரு உருப்படியான திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமானால் அங்கே சர்வே செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது சில தகராறுகள் ஏற்படுகிறது. அங்குள்ளவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஐயின் காலத்தில் தங்களுக்கு சில உரிமைகள் இருந்தன என்றும் அவைகள் இப்பொழுது பறிக்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் குற்றமாக சொல்லவில்லை. ஐயின் காலத்தில் அவர்களும் காடுகளை அழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், ஜனங்களும் அழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எடுத்துக்கொண்டுபேசுவரையில் லாபம் என்ற முறையில் இருவரும் அழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட உரிமையை இப்பொழுது கேட்பது சரியல்ல. விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பது வாஸ்தவம்தான். காடுகளை அழிக்கக்கூடிய அளவில் சலுகைகள் கொடுக்கமுடியாது. அந்தக் கொள்கையை இப்பொழுது பின்பற்ற அனுமதிக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட பல குறைகள் என்னிடம் வருகிறது. அவைகளை நேரில் சென்று கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறேன். அந்தந்த இடத்திற்குச் சென்று மக்களையும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் கண்டு பேசி ஒரு பரிசாரம் தேடிக்கொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறேன். குறைகள் நியாயமான குறைகளாக இல்லையா என்பதை கவனித்து நியாயமான குறைகளாக இருந்தால் அதற்கு பரிசாரம் தேடிக்கொடுத்துக்கொண்டும் வருகிறேன். அவரவர்களுடைய குறைகள் அவரவர்களுடைய கோணத்தில் அவர்கள் காண்கிறார்கள். பொதுவாக நன்மையாக இருக்கக்கூடிய குறைகளை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எல்லோரும் இப்பொழுது நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். நிலம் உள்ளவர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள், நிலம் இல்லாதவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். நிலம் வேண்டுமென்ற பேச்சு அதிகமாக இருக்கிறது. எந்த அளவு காட்டிலிருந்து கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுதான் கொடுக்க முடியும். இது பற்றி அதிகாரிகளையும் கேட்கப்படுகிறது. இதில் டாக் இன் தி மேஞ்சர் பாலிசி கூடாது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [21st March 1959]

காடு வளர்ப்பதற்கு அது அவசியமாக இருந்தால் அதைக் கொடுக்க முடியாது. பலன் அடையக்கூடியதாக இருந்தால் அதைத்தான் கொடுக்க முடியும். அப்படி காடுகளுக்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிற இடங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்காமல் இல்லை.

திருவண்ணாமலையிலுள்ள நரிக்குறவர்களைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். காட்டிற்கு அந்த இடங்கள் லாயக்குள்ளதாக இருந்தால் அதைக் கொடுக்கமுடியாது. அந்த இடங்களில் காட்டிற்கு எந்த விதமான பயனும் இல்லை என்றால் அப்படிப்பட்ட இடங்களைக்கொடுக்க ஆட்சேபணை கிடையாது. பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருந்தால் அதைக் கொடுக்க முடியாது. காடுகளுக்கு பயன் கொடுக்கக்கூடிய இடங்களை எடுத்து நின்று பேர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. இன்றைக்கு காடுகள் எல்லாம் சீரழிந்த நிலையில் இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் சீரான நிலைமைக்குக் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் இப்பொழுது கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. சில இடங்களில் இன்றைக்கு மரங்களே இல்லை. அங்கையெல்லாம் மரங்களை வைத்து பயிரிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த இடங்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்த பிறகு ஒன்றுக்கும் பிரயோசனம் இல்லையென்றால்தான் கொடுக்க முடியும். குமரி கல்டிவேஷன் முறையில் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதாக இருந்தாலும் காடுகளுக்கு எந்த விதமான அழிவும் வராமல் இருந்தால் அப்படிக் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். சில இடங்களில் குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் விழுப்புரம் தாலுகாவில் ரொம்பவும் திருப்திகரமாக இருந்தது. அதை நானே போய் பார்த்தேயிட்டேன். அங்குள்ள ஏழைகள் ஒன்று மில்லாதவர்கள், 50 அல்லது 100 அல்லது 200 பேர்கள் அங்கே பயிரிடுகிறார்கள். அவர்கள் காட்டையும் பார்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி காடுகளைப் பார்த்துக்கொள்வதாக இருந்தால் குமரி கல்டிவேஷனுக்குக் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். காடுகளுக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் இருந்தால் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். இந்த மாதிரி மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கிற காடுகளில் மலைப் பிராந்தியங்களில் குத்தகைக்கு ஒரு அளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு கொடுத்தால் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மண் அரிப்பை தடுக்க வேண்டும். ஆறுகள் இருந்தால் அந்த ஆறுகளை பாதுகாக்க வேண்டும். ரிவர் எரோஷன், சாயில் ரோஷன் இவைகளைப் பார்த்துக்கொள்வது முக்கியமான விஷயம். நிலம் இருக்கிறது, அதைப் பலன் கிடைத்தால் அதை பாதுகாக்க வேண்டியதாக அதில் பயிரிட்ட நல்ல பைன் கிடைத்தால் அதை பாதுகாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது காட்டிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“இருக்கிற நிலங்களை ஏன் கொடுக்கக்கூடாது” என்று நீலகிரி அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். காட்டுக்குப் பிரயோஜனம் இல்லை யென்றால் கொடுக்கலாம். சில இடங்களில் கொடுத்தால் அங்கு இருக்கக் கூடிய ஆற்று நீர் குறைந்து விடலாம். அரிப்பு ஏற்படலாம். அங்கு ஒரே நேரிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரம், நீர்ப்பாசன வசதி ஆகியவை பாதிக்கப்படலாம். அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்மூலத்திலே இருந்து இவைகளைக் கவனிக்காமல் நான் சொன்ன நிலைமைகளையெல்லாம் கவனித்துப் பார்ப்பார்களேயானால் காட்டிலாகா பிடிவாதம் பிடிக்கிறது என்று சொல்லும் நிலைமை இருக்காது.

மாடுகள் மேய்க்க வசதி கொடுக்கிறோம். காடுகளைப் போல் மாடுகளும் சிறந்த செல்வம். அந்த மாடுகள் நன்றாக வளர்க்கப்பட வேண்டிய விதி நன்றாக இருக்கவேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துக் காடுகளை மேய்க்க வசதிக்காக இணைக்கும் வகையில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்காக வருஷத்திற்கு 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் என்று மேய்க்க கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்கள். இது ஒன்றும் அதிகமில்லை பரம்பாடு இல்லாமல் விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. கட்டுப்பாடு இல்லாமல் விட்டுவிட்டால் காடுகள் அழிந்துவிடும். இப்பொழுது இயற்கையாக உள்ள

11-10
a.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [21st March 1959]

காடுகள் மட்டுமல்லாமல் செயற்கை முறையிலும் செடிகளை வைக்கிறோம், எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் எவ்வளவு மாடுகள் மேயும் என்று கணக்குப் போட்டு அதற்கேற்றபடி அனுமதி கொடுக்கிறோம். மாடுகளை மேய்ச்சலுக்குக் கொண்டு போகிறவர்கள் மைல் கணக்காகக் கொண்டு போவதுண்டு. காடு என்றால் 2 மைல்கூடப் போகமாட்டேன் என்கிறார்கள். “இங்கு ஏன் செடி வைத்திருக்கிறது” என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுவது சரியல்ல.

விவசாயத்துக்குப் பசுந்தான் உரம் கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இலவசமாகக் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் கொடுத்தால் வலுத்தவன்தான் எடுத்துக்கொண்டு போகமுடியும். எளியவனுக்குக் கிடைக்காது. யார் யார் செல்வாக்குள்ளவர்களோ அவர்கள் 100 ஆட்களைக் கொண்டு வந்து எல்லாவற்றையும் சுரண்டிக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். ஏழைகள், சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காது. ஆகவே, அதற்கு ஒரு வரம்பு, இருக்க வேண்டும். பரமிட் வேண்டும். இலவசமாகக் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்தால் அடித்தூதான் நடந்துகொண்டிருக்கும். இந்த உரத்தின் அருமையை விவசாயிகள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். புதுக் கோட்டையில் ஒன்றுமே கிடைக்காத நிலை இருந்தது. அதற்குப் பிறகு “ஆக்ஷன்” விட்டு விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்படி செய்யச் சொன்னேன். அந்த வகையில் அரசாங்கம் சில நிபந்தனைகளை வைத்திருக்கிறது. திரு. டிப் போவதை எப்படியும் தவிர்க்கவேண்டும். அதைப் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கண்காணிப்பதற்காகவும், நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்காகவும் நாம் சட்டத்தைக் கடுமையாக்குகிறோம். சில அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. மறுப்பதில் பயன் இல்லை. மிகைப்படுத்திக் கூறுவதும் லட்சியத்தை நிறைவேற்றப் பயன்படாது. கடுமையான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இதற்குப் பொதுமக்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். பொதுமக்கள் கண்காணிப்பு செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இந்தச் சமயத்தில் இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. அதிகமாக நான் கோருகிறேன்.

“இப்பொழுது அதிகமாக முந்திரிச் செடிகளையே வைக்கிறார்களே! அதற்குப் பதிலாக சவுக்கை வைக்கலாமே” என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதன் அருமை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வேறு ஒன்றும் பயிர் செய்ய முடியாத இடங்களில் முந்திரிச் செடிகள் பயிரிடப்படுகின்றன. மழை இல்லாத இடங்களில், தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் இந்தச் செடியை வைத்து விட்டால் தானாகவே வளரும். மாடுகள் பேர்ய் மேய்ந்துவிடக் கூடாது. ஒரு வருஷத்தில் தானாகவே 6, 7 அடி வளர்ந்துவிடுகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று இப்பொழுது இந்த இடங்களில் சவுக்கை வைத்தால் பிறகு “நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டதே” என்று அவரே சொல்லுவார். விறகுப் பற்றாக்குறை மிக அதிகமாக இருந்த சமயத்தில் இந்த இடங்களில் எல்லாம் சவுக்கு வைத்தார்கள். பல இடங்களில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். சவுக்கு ரொம்ப அவசியந்தான். விறகுப் பஞ்சம் இருக்கிறது. என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய சகா தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நெய்வேலித் திட்டத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். அங்கிருந்து “ப்ரிகெட்” வந்தாலும் போதாது. விறகுப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. நான் பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய சகா அவர்களும் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் இந்த மாதிரி லிக்னைட் இருக்கிறது. “ப்ரிகெட்” இருக்கிறது. மின்சார உற்பத்தியும் செய்யப்படுகிறது. அவை எல்லாம் மேலும் மேலும் வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே நமக்கு விறகுப் பஞ்சம் இருக்கிறது. அதற்கு விறகுதானவேண்டும். உணவைச் சமைத்து சாப்பிட விறகு வேண்டும். அது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. நமக்கு இன்று எது வேண்டுமோ அதைத்தான் நாம் வற்புறுத்துகிறோம். விறகு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [21st March 1959]

அளிக்கக்கூடிய மரங்களை வளர்க்க மிகுந்த அக்கறை காட்டப்பட்டு வருகிறது. மழை குறைந்து போகிறது. மழை பெய்யக் காடுகள் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய விஞ்ஞானிகள் இருக்கிறார்கள்.

முக்கியமாக நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு “வாட்டில்” போன்ற மரங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. தேக்கு மரங்களையும் வைக்கிறோம். தீக்குச்சி மரங்களையும் வைக்கிறோம். அது ரொம்பத் தேவையாக இருக்கிறது. அதற்கு மழை வேண்டும். சில வசதிகள் வேண்டும். எங்கெங்கு அதை வைக்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் அதை வைக்கிறோம். முன்பு வரவு செலவுத் திட்டப் பொது விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட கன்னியா குமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொஞ்சம் கடுமையாகக் காட்டிலாகாவைத் தாக்கிப் பேசினார்கள். “காட்டிலாகா செடிகளை வைத்துக் கொண்டே போகிறார்கள், அது அப்படியே பட்டுக் கொண்டே போகிறது” என்று சொன்னது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் பேசியதைக் கேட்ட பிறகு நான் கன்னியாகுமரிக்குப் போய் விவரமாக விசாரித்து நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ள பாடுபட்டேன். கன்னியாகுமரி வட்ட அங்கத் தினர் அவர்களுக்குத் தெரியாது. நான் அவரை அழைக்கிறேன். மே மாதத்திற்குப் பிறகு கன்னியாகுமரிக்கு அந்த அங்கத்தினரை அழைத்துக் கொண்டு போய் அந்தக் காடுகளைக் காட்டுகிறேன். பயிர்கள் அழிந்துவிடவில்லை. மரங்கள் உலர்ந்து போகவில்லை. எல்லாம் நன்றாக இருக்கின்றன. பொதுவாக நாம் காடுகளை வைப்பதில் “சர்வைவல்” அதிகமாக இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி வட்டத்தில் 300 ஏக்கர் நிலத்தில் தேக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 200 ஏக்கரில் தீக்குச்சி மரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் தேக்கு 100-க்கு 98 “சர்வைவல்” ஆகிறது. இந்த “soft wood” தீக்குச்சி மரங்கள் வைத்ததில் பல பிராந்தியங்களில் 100-க்கு 98 “சர்வைவல்” ஆகி இருக்கிறது. ஒரு பள்ளக்கில் மட்டும் காட்டு யானை அமித்து விட்டது. அதனால் 100-க்கு 40 போய் விட்டது. இதை மிகைப்படுத்திக் கூறுவதில் பயன் இல்லை. சொல்லுவதை செய்யவில்லையென்று அமைச்சர் அவர்களை வேண்டுமானால் குறை கூறுங்கள். அதற்காக ஒரேயடியாக இல்லாததை குறை கூறுவது நியாயமல்ல.

செங்கோட்டையில் ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது. உலர்ந்த மரங்களை இலவசமாகவே எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஜமீன் கிராமங்களில் இரண்டு வந்தது போல் இப்பொழுது இருக்க முடியாது. பழைய ராஜ்யத்தில் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்று கூறலாம். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ராஜ்யங்களைப் பற்றிக் கூறக்கூடாது. அப்போது கிடைக்கிறது கிடைக்கட்டும், போவது போகட்டும் என்ற நிலைமை இருந்திருக்கலாம். யார் வேண்டுமானாலும் உலர்ந்த மரங்களை எடுத்துச் செல்லலாம் என்று இவர்கள் உலர்ந்த மரங்களோடு பச்சை மரங்களையும் எடுத்துச் சென்று விடுகிறார்கள். தலைமையில் சமையை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறவர்களிடம் பச்சை மரங்களும் இருந்ததை எனக்குக் காட்டினார்கள். இன்றைக்கு உலர்ந்த மரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறபோது பச்சை மரத்தையும் வெட்டி விடுகிறார்கள். மறுநாள் அது உலர்ந்துபோகும். அதை உடனே உலர்ந்த மரம் என்று எடுத்துக்கொண்டு வருவது என்று இருக்கிறது. இதை நாம் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். இப்படி இவர்கள் தலைச்சமையாகக் கொண்டுவரிற விறகுக் கட்டுக்களை ஆறு அணு, ஏழு அணுவுக்கு விற்கிறார்கள். அதை வாங்குகிறவர்கள் பொதுமக்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இப்படி லாபம் இவர்களுக்கும் இல்லை. காட்டிலுள்ள பச்சை மரங்களையும் அழித்துவிடுகிறார்கள். இதை எப்படி நாம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது? சமுத்திரத்தில் போட்டாலும் அளந்து போடவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அப்படி வெட்டிக்கொண்டு போகிறதைத் தடுத்தால் ஆத்திரம் வருகிறது. அதைத் தடுக்க முடியாது. ஆனால் யார்வெட்டிக் கொண்டே போகிறார்கள். என்பது நமக்குத் தெரிந்தால்தான். பச்சை மரத்தை வெட்டினால் தடுக்க முடியும். குற்றம் செய்பவர்களை தண்டிக்க

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[21st March 1959]

முடியும். அதற்காக பர்மிட் ஸிஸ்டம் போடலாம் என்று யோசித்தோம் அப்போது கூட இதற்கு ஏதாவது கட்டணம் போட்டால் நல்லது என்றார்கள். அது எல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம், இலவசமாகவே பர்மிட் வழங்கலாம். ஆனால் பெயரைக்கொடுத்து, உலர்ந்ததைப் பொறுக்கிப் பேசு அவர்கள் பாஸ் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று செய்திருக்கிறோம். இவர்கள் நாம் பதிதாக எங்கே செடி வைக்கிறோமோ அங்கே போகக்கூடாது. இப்படி அவர்களும் இதுவரையில் நடந்துகொண்டு வந்தது போலவே நடக்கட்டும். ஆனால் காலேனையும் அவர்கள் அழித்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வது? இதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஓர் ஆண்டுக்கு முன்னே நான் நேரில் போய்ப் பார்த்தேன். இவர்கள் குறிப்பிடுகிற பல குறைகளையும் நீக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் நோக்கம். ஒரு விஷயம். நம்முடைய காடு இருக்கிறது. அதற்கு பக்கத்தில் ஒரு பெரிய முதலாளிக்குச் சொந்தமான பள்ளாண்டேஷன் இருக்கிறது. அவரையும் கூட அழைத்துக்கொண்டு நம்முடைய பிரதிநிதிகளே வந்திருந்தார்கள். இந்தக் காட்டை எல்லாவிடம் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிக்கேட்பது சகஜம். ஆனால் நம்முடைய பிரதிநிதிகளே கொடுங்கள் என்று சொல்வது அசாதாரணமானது. மக்கள் பிரதிநிதிகள் சொல்கிறார்கள் என்றால் உடனே அதைப் பறக்கணிக்க முடியாது. ஆகவே ஆராய்ந்து பார்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். இங்கே வந்து பார்த்தால் அங்கே ஓர் ஆறு ஓடுகிறது. இதை பெரிய முதலாளிக்கே, இத்தனை பொது ஜனப் பிரதிநிதிகளும் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக கொடுத்துவிட்டால் இங்கே பாதிக்கப்படாதா? அது எப்படி முடியும்? ரிவர் கன்சர்வன்ஸ், சாயில் கன்சர்வன்ஸிக்காகக் கொடுக்க முடியவில்லை. முடியாது என்று சொன்னால் ஆத்திரம் வருகிறது. காட்டு இலாகாவைப்பற்றித் தாக்கீப் பேசுகிறார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அந்த இடம் முன்னால் எஸ்டேட்டாக இருந்ததா? அதை ஆக்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்களா? அப்படிச் செய்தால் அது ஸ்டேட் ப்ராபிட்டாக இருக்காதா?

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** அது ஆற்றோரத்தில் உள்ள சர்க்கார் காட்டைச் சார்ந்தது. எந்த இடமாக இருந்தாலும் தனிப்பட்டவருக்குக் கொடுப்பது, அதுவும் ஆற்றுப்பாதுகாப்புப் பகுதியைக் கொடுப்பது என்பது ஒப்புக்கொள்ள முடியாத விஷயம். இதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்போது வெட்டுப்பிரேரணையை பிரேரித்த கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் அரவட்டால் கிராமத்திற்கு வண்டிகள் போக முடியவில்லை, ரோடு போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்போதே வண்டிகள் போக முடியும். இதற்காக வெட்டுப் பிரேரணை வேண்டாம். சொல்லப் படுகிற குறைகளை எல்லாம் அவ்வப்போது நீக்குவதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் காட்டு வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் இல்லாத வகையில்தான் இந்தக் குறைகளுக்கு எல்லாம் பரிகாரம் காணவேண்டும் என்பது நாம் முதன்மையாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் அதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பீடி இலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது இறக்குமதியாகிறது. கன்னியாகுமரியில் அதை வளர்க்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வளர்ப்பதற்குக் குத்தகைக்கு விட்டுவிடுங்கள் நாங்கள் பயிர் செய்கிறோம் என்கிறார்கள். எப்படி விடுவது, அப்படிவிட்டால் என்ன லாபம் கிடைக்கும் என்பது ஒன்றையும் கவனிக்காமல் விடுவது முடியாத காரியம். காட்டு இலாகா மூலமாகவே பீடி இலை உற்பத்தி செய்வதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம்.

[21st March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நீலகிரியைப்பற்றி, கடலூரில் உள்ள அதிதாரிகள் நல்ல மதிப்புள்ள மரங்ளை வெட்டி சாட்டஸ்டாக விற்பதாக கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். இரண்டு நாட்கள் முன்னாடி என்னிடத்தில் சொல்லியிருந்தால் அதைப்பற்றி விசாரித்து அறிந்து கொண்டிருப்பேன். இப்போது அந்தக் கருத்தை மறுப்பதற்கும் இல்லை. ஆதரிப்பதற்கும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடப்பதைத் தடுக்கத்தான் வேண்டும். நமக்கு இருக்கக்கூடிய காட்டுச் செல்வம் மிகக் குறைவு. ஆகவே இப்படி எந்தப் பக்கத்திலும் அழிப்பது என்றால் அதைத் தடுக்கத்தான் வேண்டும்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கடுக்காய், நெல்லிக்காய், கால்நட்டு இவைகளை எல்லாம் இங்கே பயிரிடவேண்டும் என்று சொன்னார். அதற்குத் தான் பிரதேசகமான கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். காலேஜ் அப் டிண்டக்ரேடெட் மெடிசின்—இருந்து ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு நம்முடைய காடுகளில் எங்கெங்கே என்ன என்ன உயர்ந்த மூலிகைகளை எல்லாம் வளர்க்கலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்தோம். காரணம் விலை உயர்ந்த மூலிகைகள் எல்லாம் நம் நாட்டில் இருக்கிறது. அந்நிய நாட்டிலுள்ள நிபுணர்கள் இதைப் பாராட்டுகிறார்கள். அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசரும் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அந்த அறிக்கையை சகாதார இலாகாவினர் கவனித்து வருகிறார்கள். அதன்படி எங்கெங்கே என்ன என்ன மூலிகைகளை எல்லாம் வளர்க்கலாமோ அது பற்றி கவனம் செலுத்தலாம். சிங்கோனா பிராந்தியத்தில் கூட இது ஓர் பகுதியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக தீயிடப்படுவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். காட்டை அழிப்பதற்காகத் தீ இருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் போதுமான கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்று சொன்னாலும் பொதுமக்கள் ஆதரவு காட்டவேண்டும். காட்டு இலாகா ஜனங்களுக்கு சங்கடத்தை விளைவிப்பதாக நினைக்கக்கூடாது. வேறு வகையில் பிரசாரம் வேண்டாம். இந்த இலாகா இருப்பதனால் மக்களுக்குச் சங்கடம் இல்லை, தேசிய செல்வத்தைப் பெருக்குவதற்குத்தான் இது இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் மூலம் நான் கோருகிறேன். எதிர்பார்க்கிறேன். காட்டு இலாகாவைப் பொறுத்தமீட்டில் டி. டி. ஆண்ட்ரூஸ் ஆகிவிட்டான் என்று சொன்னேன். நூற்றாண்டு விழாவைக் கூட அவர்கள் சமீபத்தில் கொண்டாடப்போகிறார்கள். காடுகளை வளர்ப்பதோடு மட்டும் அல்ல, அந்தக் காடுகளிலேயே வசிக்கின்ற, அந்த மலைப்பிராந்தியங்களையே சார்ந்த மலைவாசிகளுடைய நல்வாழ்வினும், பிற்போக்கு இனத்தவர்களுடைய நலனிலும் அக்கறைகாட்டும் இலாகாவைப்போலவே காட்டு இலாகா வினரும் அக்கறைகாட்டி, பல காரியங்களில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இப்படி பலதிறங்களில் காட்டு இலாகா கவனம் செலுத்தி வருகிறது. மிகவும் உற்சாகத்தோடு இங்குள்ளவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பொதுவாக அந்நியர்கள் ஆட்சி காலத்திலும் கூட இந்த இலாகாவில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு அதிகமான கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் காண்கிறேன். அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டு தலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக மக்கள் காட்டுச் செல்வத்தின் அருமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு, கண்காணிப்பு எல்லாம் அவசியமாகும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். காட்டு வளத்தை நன்றாகப் பெருக்குவதற்கு மன்றத்தில் உள்ள எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** I would request the Hon Minister to furnish clarification on two points. One is about the game sanctuary. We have a game sanctuary in the mountain regions. I would like to know whether there is any possibility of having one in the plains either in the Kanyakumari district or in other places. The other point is with regard to the

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [21st March 1959]

Timber Transit Rules. The Hon. Minister was kind enough to revise the rules and issue orders. But still the revised orders have not been implemented by the Revenue Department. I should like to have clarification on these points from the Hon. Minister.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, about the game sanctuary in the plains, I have once indicated in the House that there is a proposal to have a game sanctuary in the Kanyakumari district. Then, Sir, with regard to the relaxation of the Timber Transit Rules orders have been issued authorising the Revenue Inspectors also particularly in view of the representations made by the hon. the Leader of the Opposition and I shall see that that order is enforced.

(Sri C. N. Annadurai rose.)

MR. SPEAKER: I am afraid I have no power to extend the debate on these Demands beyond two hours unless the House permits that.

11-30 a.m. SRI C. N. ANNADURAI: அதிக மழை பெய்கிற இடத்தில் தேக்கு காடுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வண்டலூர் பகுதியில் தேக்குக் காடு என்று போடப்பட்டுள்ள பகுதி இருக்கிறதே, அங்குள்ள மழை அதற்குப் போதுமானது என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைக்கூடப் பார்த்தேன். பச்சை வர்ணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒருக்கால் அது முந்திரிக்காடாகத்தான் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். (கனம் ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி—இல்லை. தேக்குக் காடுதான்.) அங்கே ஒன்றிரண்டு தேக்கு மரங்கள் இருக்கலாம். அது விஷயம் தெரியாது. மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்துகிறேன். ஒருக் கால் மழையில்லாவிட்டாலும் மாய்ஸர் இருந்தால் கூடத் தேக்கு வளரலாமோ என்னமோ.

MR. SPEAKER: As the hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman is not his seat, his cut motion is deemed to have been withdrawn. I will put the original motion to vote.

The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 62,44,600 under Demand IV—Forest Department.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 25,03,000 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,03,000 under Demand XXXV—Capital Outlay on Forests.'

21st March 1959]

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: Now we shall proceed to discuss Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses and Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes.

(3) DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING EXPENSES.

(4) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,89,49,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.'

MR. SPEAKER: I understand that the cut motion of the hon. Member, Sri K. Sattanatha Karayalar, will be moved.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 1,89,49,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses—be reduced by Rs. 100.'

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,00,58,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes.'

MR. SPEAKER: I understand that the cut motion of the hon. Member Sri A. Govindasamy, will be moved.

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 2,00,58,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes—be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER: Now the Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பஸ்போக்குவரத்து நிலையத்தை விஸ்தரிக்க Progressive Nationalisation என்பதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் 1958-ம் வருஷத்திலே ஒரு ரூட்டைக்கூட நாங்கள் புதிதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் 4, 5 பஸ் ரூட்டுகளை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு பஸ் போக்குவரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு தீர்மானம் செய்தது. அதாவது மிண்டிலிருந்து திருவொற்றியுருக்கும், மிண்டிலிருந்து ரெட்ஹில்ஸுக்கும், பிராட்வேயிலிருந்து லாட்டிஸ் பிரிட்ஜிக்கும், பிராட்வேயிலிருந்து வில்லி வாக்கம் ஆகிய ரூட்டுகளை நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[Sri R. Venkataraman] [21st March 1959]

இன்றைக்கு சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய தொழிலாக இருந்தாலும்கூட அதை அந்த அந்த சட்டத்தின்படி உட்பட்ட பரமிட்டுகள் வழங்கவேண்டுமென்று திட்டம் இருப்பதால் நாங்கள் கோரிய ரூட்டுகளில் மற்றவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருந்தால் அந்த ரூட்டுகளை அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சப்ரிம்கோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்ட் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த ஜட்ஜ்மெண்ட் பிரகாரம் ஹோம் டிபார்ட்மெண்ட்டு எந்த விதமான ரூட்டுகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறது, இது சர்க்காரில் உள்ளவர்களைச் சேர்ந்ததால் அதில் “இண்டர்ஸ்ட்” உள்ளதாக இருக்கிற காரணத்தால் “Interested Party” என்ற காரணத்தால் அவர்கள் போடுகிறார்கள். உத்தரவு செல்லாது என்று ஆந்திர தேசத்தில் ஏற்பட்ட கேஸ்து அவ்வாறு தீர்ப்பு கொடுத்தது. ஆகவே நம் ராஜ்யத்திலும் அவ்வாறு உத்தரவு போட்டார்கள். எந்த அளவில் ஹோம் செக்டரி உத்தரவு போட்டால் செல்லும் அல்லது செல்லாது என்று பரிசீலிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திட்ட அனுசூலங்களை ஆராய்வதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டதால் உடனடியாக 1958-59-வது வருஷத்திலே அதிகமான பஸ்களை சர்க்கார் எடுத்து விஸ்தரிக்க முடியவில்லை. ஆனால் 1959-60-ம் வருஷத்திலே விஸ்தரிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் நாகர்கோவிலிருந்து, திருநெல்வேலிக்கும், சென்னையிலிருந்து காஞ்சிபுரத்திற்கும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

சென்னை ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது 470 பஸ்கள் ஓடுகின்றன. அவற்றில் சென்னை நகர ரூட்டுகளில் 360 பஸ்கள் ஓடுகின்றன. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுத்துள்ள அறிக்கையின்படி.

Annual overhaul	39
B C repair	36
Monthly repair	15
Miscellaneous	20

மேற்சொன்ன பஸ்களை எடுத்துவிட்டால் 420 பஸ்களில் 320 பஸ்கள் தான் ஓடுகின்றன. இது இன்னும் குறையலாம் 100 பஸ்கள் மிகவும் பழைய பஸ்கள். கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் இன்றைக்கு 90 பஸ்களில் 67 பஸ்கள்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் திட்ட வட்டமான கொள்கையை அனுசரிக்கவில்லை. ஏதோ பஸ்கள் வாங்கிவை பழையதாக இருந்த போதிலும், இதை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை அனுசரித்துவந்தது. அப்படி 7-ல் ஒரு பங்கு நாம் அதிகரித்துக்கொண்டுபோனால் 1960-61-ம் வருஷத்திற்குள் எல்லா பழைய பஸ்களும் மாற்றப்பட்டு நல்ல நல்ல பஸ்கள்தான் இருக்கும். இது பின்னால் வருகின்றவர்களுக்கு (clock work) மாதிரி ஒரு சிஸ்டம் மாக அமையும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி இல்லாமல் இப்பொழுது உடனடியாக 100 பஸ்களை வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது 100 பஸ்களுடைய காபிடல் கால்ட் அதிகமாகும் இந்த காபிடல் கால்டுக்கு இண்டர்ஸ்ட் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் சர்க்காரின் செலவு அதிகரித்துக்கொண்டே போகும். ஆகவே இங்கு இருக்கின்ற பழைய பஸ்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாற்றி 1960-61 வருஷத்திற்குள் நல்ல விதமாக ஓடும்படி செய்யலாம். இப்பொழுது இந்த சிஸ்டம் clock work மாதிரி ரொம்ப ரெகுலராக சரியான முறையில் ஓடும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தும். இதைக் கருத்தில் கொண்டுவந்து 1960-61 வருஷத்தில் சென்னை நகரத்தில் 84 பஸ்களும், கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் 12 பஸ்களும் ஓடுவது என்ற திட்டத்தின் பிரகாரம் வருஷத்திற்கு 7-ல் ஒரு பங்கு விஸ்தரித்துக் கொண்டே போனால் ரூட்டுகளில் ஓடும் பஸ்கள் நல்ல பஸ்களாக இருக்கும். இம்மாதிரி நல்ல பஸ்கள் இருந்தால் நாம் எந்தந்த ரூட்டுகளை தேசிய

21st March 1959] [Sri R. Venkataraman]

மயமாக்க இருக்கிறோமோ அங்கெல்லாம் உபயோகப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே தான் சர்க்கார் 7-ல் ஒரு பங்கை புதுப்பிக்கப்படும் என்ற ஒரு கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தேசியமயமாகும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும் இடங்களுக்கு இந்த அதிகப்படியான பஸ்களை ஒதுக்கலாம் என்ற நோக்கத்துடனும் தான் இதில் வருஷா வருஷம் 1-7 பங்கு அதிகரிப்பது என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். லேண்ட் காடெட்ஸுக்கு குறைந்தபட்சமாக 10 வருஷ ஆயுள், —உழைப்புக் காலம்—தான் உண்டு. பத்து வருஷ காலம் அது நன்றாக ஓடும். டாடா மெர்ஸிடஸ் பென்ஸ்-க்கு 8 வருஷ காலம் தான் உழைப்பு காலம். இந்த பஸ்களின் எண்ணிக்கையை வருடாவருடம் 1/7 பங்கு அதிகரிப்பது என்ற கொள்கையின்படி அவைகளை அதிகரிப்பதன் விளைவாக வரும் அதிகப்படியான பஸ்கள் புது ரூட்டுகள் போடுவதற்கும் தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கும் உபயோகப்படும்.

11-40
a.m.

தேசியமயமாக்கப்பட்ட டிரான்ஸ்போர்ட்டில், லாபகரமான ரூட், கட்டுப்படியாகாத ரூட் ஆகிய இருவிதமான ரூட்களையும் நாம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவதொரு இடத்திற்கு பஸ் வேண்டுமானால் உடனே பொதுஜனங்கள் பத்திரிகைகளில் அதைக் குறிப்பிட்டு எழுதி விடுகிறார்கள். ஏன் 5-பி பஸ்ஸை இந்தச் சந்து வழியாகக் கொண்டோம் இன்னொரு பொருத்திருக்க சேர்க்கக்கூடாது என்று பத்திரிகைகளில் எழுதிவிடுகிறார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட்டை தனியார் நடத்தினால் அப்போது இந்த விஷயங்களை யாருக்கு எழுதுவது? கடவுளுக்குத் தான் எழுத வேண்டும். டிரான்ஸ் போர்டை சர்க்கார் நடத்துப்போது, மக்கள், அவரவர்களுக்கு எப்படி எப்படித் தேவைகள் இருக்கின்றனவோ அந்தத் தேவைகளுக்குத் தகுந்த வாறு, அந்த அந்தக் குறைகளை பொதுக்குறைகளாக எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட்டை சர்க்கார் நடத்துவதால் அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் சர்க்கார் இருக்கிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் தனியாரிடம் இருந்தால் யாரும் புதிய பஸ் ரூட்டுகள் நடத்த வேண்டுமென்று “அப்பி” பண்ணமாட்டார்கள். தனியாரை யாரும் எதுவும் கேட்க முடியாது. டிரான்ஸ்போர்ட்டை சர்க்கார் நடத்தும் போது, அன்வெனியூமிக் ரூட்டாக இருந்தாலும், மக்கள் கோரினால் அதை சர்க்கார் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. சென்னை நகரில் 78 கட்டுப்படியாகாத ரூட்டுகளும் 28 லாபகரமான ரூட்டுகளும் இருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு சென்னையில் எல்லா ரூட்டுகளிலுமே தனியாரே பஸ் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தபோது நான் இந்த நகரில்தான் இருந்திருக்கிறேன். கடந்த 39 வருஷங்களாக நான் இந்த நகரில் இருந்து வருகிறேன். நாங்கள் இப்போது நடத்தும் அன்வெனியூமிக் ரூட்டுகளில் எதிலும் தனியார் பஸ் ஓட்டியதில்லை. பஸ் தொழில் தேசியமயமாக்கப்பட்டதில் உள்ள ஒரு நன்மை, கட்டுப்படியாகாத ரூட்டுகளிலும் பஸ் விடப்படுவது ஆகும்.

சென்னை நகரில் வட சென்னையில் ஒரு டெப்போவை அமைத்து 150 பஸ்களை அங்கேயே வைக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் ‘டெட்மைலேஜ்’ குறைந்துவிடும், அதாவது சம்பாதிக்காமலிருக்கும் மைலேஜ் குறைந்து விடும். அந்த இடத்திலிருந்து ஆரம்பித்தால், சேதமின்றி வரவேலுக்கு சீக்கிரமாக வரத் தேவையில்லை; மேலும் பஸ்களை விடுவதை அந்த அந்த இடங்களிலிருந்து குறித்த காலத்தில் ஆரம்பிக்க முடியும். அதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இல் ஒரு பெரிய கஷ்டம் என்னவென்றால், லாண்ட் அக்விஸிஷன் ரொய்யல் சலிப்பான காரியமல்ல. அதுவும், சென்னை நகரத்தில் ஒரு லாண்டை அக்விஸர் பண்ண இண்டு வருஷங்கள் ஆகும், ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு ஒரு வருஷம் ஆகும். கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் இப்போது இங்கே இருக்கிறார்; அவருக்கு இது தெரியும். லாண்ட் அக்விஸிஷன் பண்ணுவதற்கான ஏற்பாடுகள் இப்போது நடந்துவருகின்றன. வட சென்னையில் இந்த டெப்போ அமைப்பது 1959-60-ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்படும், அந்த ஆண்டில் முடிவடையாது.

[Sri R. Venkataraman] [21st March 1959]

கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரியில் இருப்பவர்கள், சட்டை குல்லாய் போட்டுக் கொள்வதை கௌரவக்குறைவு என்று கருதுகிறார்கள். மற்ற நாடுகளில் அவரவர்களது தொழில்களுக்கு உகந்த உடையை உடுத்திக் கொள்வதை கௌரவம் என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுடைய வேலையைச் செய்யும்போது அவர்களுடைய உடையில் வருவதை கௌரவம் என்று நினைக்கிறார்கள்.

(ஒரு கனம் அங்கத்தினர், “ஹாட் கொடுக்கலாம்” என்று சொன்னார்.) தங்கக் கிரீடம் கூட பண்ணி வைக்கலாம். நானா வேண்டாமென்று சொல்கிறேன். நாம் ஹாட் கொடுத்தால் 3,500 பஸ் முதலாளிகளுக்கும் ஹாட் கொடுக்க முடியுமா? சர்க்காருக்கு ஒரு விதி, மற்றவர்களுக்கு ஒரு விதி என்று இருக்கக் கூடாது. நான் சொன்னபடி கிரீடம் கூட கொடுக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் அது சமமாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே, விதிகளை அனுஷ்டிக்கமாட்டேன் என்று சொல்வது சரியல்ல. பராவேட பஸ் டிரைவர்கள் குல்லாய் போட்டுக்கொள்ளாவிட்டால் போலீஸ் அவர்களை சார்ஜ் செய்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் சர்வீஸில் இருப்பவர்கள் இப்படிப்பட்ட குற்றத்தைச் செய்யும்போது, சிறிய குற்றத்திற்காக அவர்களை சார்ஜ் செய்தால் சர்வீஸ் கெட்டுப் போய்விடுகிறது என்பதால், நாங்களே அவர்களின் காரியத்தை பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டோம். ஆகவே, சட்டப்படி என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அந்தவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். தொழிலாளர்களின் குறைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு கூடுதல் ரூபாய் வேண்டுமென்று சண்டை போட்டால் நான் அவர்களின் பக்கம் இருப்பேன். ஆனால் விதிகளின்படி நடக்க மாட்டேன் என்று சொன்னால் நான் அவர்களின் எதிர்பக்கம்தான் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. எந்தத் தொழிற்சங்கமும் கட்டுப்பாட்டை வளர்த்து அதன் மூலம்தான் முன்னேற்றத்தை அடைய முடியுமே தவிர கட்டுப்பாட்டை தளர்த்தி விட்டு, எபிஷியன்சி இல்லாமல் இருந்தால் அது வளர முடியாது. எட்டு மணிக்கு வரவேண்டியவர்கள் எட்டரை மணிக்கு வந்தால் என்ன செய்வது? இன்றுகூட பஸ் ப்ரேக் டவுன் ஆனதால்தான் மெம்பர்களுக்கு வர முடியவில்லை? அது என்று நினைத்தேன். ஆனால் பஸ்கள் சரியாக ஓடுகிறது. ஆகவே, நெருக்கடியை ராஜ்யத்தில் உண்டாக்கக்கூடாதென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அமைச்சர் அவர்களுக்கு பதில் அளிப்பதற்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Fifteen minutes would be enough.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I am just asking whether we cannot sit for some more time beyond 1-30 p.m.?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I thought the Hon. Speaker was asking me how long I would take for reply. I have no objection if the House wants to sit beyond 1-30 p.m.

MR. SPEAKER : All right. The question is—

“ That the House do sit till 1-45 p.m. to-day.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : The House will sit till 1-45 p.m.

21st March 1959]

[Mr. Speaker]

ஒரு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது, சென்னை நகரத்தில் இருக்கக் கூடிய பஸ் சர்வீஸ் சம்பந்தப்பட்டவைபற்றியும், வொர்க் ஷாப்பைப் பற்றியும்தான் பேச முடியும். கன்னியாகுமரியிலுள்ளதைப்பற்றியும் பேசலாம். ஒரு அங்கத்தினர் என்னிடம் வந்து கேட்டார், தனக்கு பேச வேண்டுமென்று. நான் கேட்டேன், “ நீங்கள் என்ன பேசப் போகிறீர்கள் ” என்று. லாரிகளைப்பற்றி எனக்கு பேசவேண்டும் என்றார். இன்னொரு அங்கத்தினர், பஸ் பெர்மிட்டைப்பற்றி பேசப்போகிறேன் என்று சொன்னார். ஆகவேதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன், அவைகளைப்பற்றி இந்த மான்யத்தின்மீது பேசினால் அது “ அவுட் ஆப் ஆர்டர் ” ஆகிவிடும். ஆகவே, சென்னை நகரத்திலிருக்கும் பஸ் சர்வீஸ், கன்னியாகுமரியில் இருப்பது, கரோம்பட்டில் இருப்பது இவைகளைப்பற்றி மட்டும்தான் பேசலாம்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையில், நிர்வாகத்தை எப்படி திறம்பட நடத்துவது, பொதுமக்களுக்கு இன்னும் எந்தளவிற்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இந்த இலாகா வேலை செய்வது என்பதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்வதற்காகத்தான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை கொடுத்துள்ளேன். குறிப்பாக நான் கூற விரும்புவது, ஆப்பிரேஷன் ஸ்ட்ரென்ஜ் (operation strength) சுமார் 470 இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதில், Sick list-ல் எவ்வளவு பஸ்கள் இருக்கிறது என்றும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பொதுவாக சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்திருக்கலாம், பலரும் இந்த சட்டசபைக் கூட்டம் நடக்காத சந்தர்ப்பங்களில் இங்கு வந்திருந்தால் அவர்கள் திரும்பிப் போக டாக்ஸி இல்லாத நேரத்தில் பஸ்களாக பிச் ரோடில் காத்துக்கொண்டிருந்தால் அங்கு வரக்கூடிய பஸ், 21 (பி)-ல் ப்ரேக் டவுன் எவ்வளவு வருகிறது என்றும், எவ்வளவு நேரம் அதற்காக காத்து நிற்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதும் நிதர்சனமாக தெரிய வரும். அப்பொழுது தெரியும், பஸ் ப்ரேக் டவுனில் உள்ள இடைஞ்சல்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள், பல பஸ்களும் பழைய பஸ்கள் என்று. பழைய 47, 48 காமட், ஷுவர்லே, போர்ட், கை (G y) போன்ற பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருப்பதால்தான் ப்ரேக் டவுன் ஏற்படுகிறதென்று. எ.பி.டி. போன்ற பஸ் முதலாளிகளால் ஒட்டப்படும் பஸ்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பஸ் கம்பெனிகளால் நடத்தப்படுகிற பஸ்கள் எவ்வளவு நல்ல முறையில், அழகாக மெயின்டென்ஸ் செய்யப்படுகிறது என்பதையும் நமது அரசாங்க பஸ்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நிர்வாகத்தில் எவ்வளவு திறமைக் குறைவு இருக்கிறது என்பது நிதர்சனமாக தெரிய வரும். அடுத்த படியாக, விபத்துகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. அதற்கு ப்ரேக்குகள் எந்தளவு பொறுப்பாகியிருக்கிறது என்பதும், ப்ரேக் இன்ஸ்பெக்டர் அதை ஷெட்டிலிருந்து அனுப்பியபோது அவைகள் எப்படியிருந்தது என்பதையும் பற்றி கோர்ட் தீர்ப்புகளை கூறுகின்றன. கழிந்த ஆண்டில் நாகர்கோவில்-திருவனந்தபுரத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது ஏற்பட்ட ஒரு பஸ் விபத்தில், அதற்குக் காரணம் மூன்று ஷிப்ட்களில் தொடர்ந்து அந்த டிரைவர் வேலை செய்ததினால்தான் அந்த விபத்து ஏற்பட்டதென்று கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்துள்ளது. அடுத்தபடியாக, ஒரு சிறிய பஸ் விபத்து ஏற்படுமானால் உடனடியாக ஷெட்டிற்கு வந்தால் எந்த நேரத்தில் விபத்து ஏற்பட்டது, எப்படி ஏற்பட்டது என்று அறிந்து கொள்ள முடிய வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எனக்குத் தெரியும், அங்குள்ள டிஸ்ட்ரிக்ட் டிரான்ஸ்போர்ட் சூப்பிரின்டென்டென்டிடம் ஒரு பஸ் எப்பொழுது எந்நேரத்தில், எந்த டிப்டில் இடித்தது என்று கேட்டால் அவருக்குத் தெரியவில்லை. பழுதடைந்து இருப்பது நாட்களாகியும்கூட அந்தபஸ்ஸை சரிப்படுத்தி வெளியில் அனுப்புவதற்குள்ள திரைமயில்லை. ஆனால் உண்பட்ட ஒரு கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த முதலாளி, எவ்வளவு பெரிய பணக்காரராகியிருந்தாலும் சரி, ஒரு பஸ் ஓடியதில் இடித்துவிட்டது என்றால், அது எங்கு இடித்திருக்கிறது என்று அவர்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [21st March 1959]

12-00
noon.

பார்ப்பார். ஒரு பஸ்ஸில் பெயின்ட் போயிருந்தாலும்கூட எங்கு பெயின்ட் போயிருக்கிறது என்று அவர் சென்று பார்ப்பார். ஒரு குறிப்பிட்ட பாகத்தை மாற்றும்போது சாதாரணமாக இது எல்லோருக்கும் தெரியக்கூடிய விஷயம்—குறிப்பிட்ட மேக்குகளுக்குத் தகுந்த அதே 'ஸ்பேர் பார்ட்டுகளைத்' தான் மாற்றிப் போட வேண்டும். அப்படியில்லாமல், “மெர்லிடஸ் பென்ஸ்” மேக்குக்கு இதர ‘பார்ட்டுகளைக்’ கொண்டு வந்து போடுகிறார்கள். இப்படிப் போடுவது தவறு என்று ஒரு தொழிலாளி சொன்னால், யார் சொன்னது என்று அவர்கள் மீது வழக்கு எடுக்கிறார்கள். அதற்கு திருஷ்டாந்தம் கூட கொடுக்கலாம். கீழ்த்தர சிப்பந்திகளாக டிரைவர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் டிரைவர்களுக்கு தெரிந்த அளவுகூட, மேலே இருக்கக் கூடிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தெரியாமல் இருக்கும். டிரைவர் சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காக, அவர் மீது கோப்படுவதில் பயன் இல்லை.

அடுத்தபடியாக ஏராளமாக “ஷூஸ்” ஆர்டர் செய்து தருவித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் யார் காலுக்கும் சேரவில்லை. அவைகள் நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எந்த டிரைவர்களுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் சேராத காரணத்தினால், அப்படியே அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த முறையிலே யார் தருவித்தார்கள் என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. மேலும், ஷூவைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கூடுறவு மந்திரியாகவும், தொழில் மந்திரியாகவும் இருப்பதால், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய சில ஷூ தயாரிக்கும் யூனிட்கள் வேலை செய்யமுடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அதேமாதிரி சில இன்டஸ்டிரியல் யூனிட்களும் வேலை செய்யமுடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது இந்த இலாகாவுக்கு வேண்டிய ஷூவை வெளியே தனி நபர்களிடமிருந்து வரவழைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இன்டஸ்ட்ரியல் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து தான் வந்தது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அப்படியானால் மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். அப்படி தருவிக்கப்பட்ட இனங்கள் காலுக்குச் சேராத அளவு ஏன் இவ்வளவு வந்தது என்பதுதான் வருந்தக்கூடியது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஸைஸ் பிரகாரம் தான் 5, 6, 7, 8 என்று தருவிக்கப்பட்டது. என்றாலும் சில ஸைஸ் காலுக்குச் சேராமல் இருந்தால் அது தவறு என்று சொன்னால் என்ன செய்வது?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : எத்தனை சேராமல் இருக்கிறது. மொத்தம் எத்தனை ஸ்டாக்கில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தால் நல்லது. சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்று சொல்வதுபோல், எவ்வளவு செலவை சிக்கனம் பிடிக்கவேண்டுமோ, அவ்வளவு சிக்கனப்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

அடுத்தபடியாக, நாகர்கேவிலில் கோடவுனில் பாரலில், பெட்ரோல் இருந்தது இதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால் உத்தியாகஸ் தர்சன் கள்ளத்தனமாக உபயோகப்படுத்துவதற்காக அப்படி பாரலில் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தொழிலாளர்கள் சொன்னார்கள். நான் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும், பங்கில் இருக்கவேண்டிய பெட்ரோல் எப்படி பாரலுக்கு வந்தது? ஒரு உத்தியோகஸ்தர் சொல்லுகிறார் (ஸ்டேட் ரிஆர்கனைசேஷன்) ‘ராஜ்ய புரொஜெக்ட்’ ஈஸ்டில் “ஷாண்டாவர்” செய்யப்பட்ட பெட்ரோல் என்று இன்மை இக்களை ஆண்டு அந்த பெட்ரோல் ஸ்டாக்கில் இருக்கிறதா? அப்படியிருக்கையில், அம்மாதிரி வைத்திருப்பது எவ்வளவு அபாயகரமான விஷயம். தனிப்பட்ட டிரான்ஸ்போர்ட் கம்பெனியில் அது போன்ற ஒரு காரியம் செய்யமாட்டார்கள்.

21st March 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

இன்ஜெக்டர் பம்பு டீஸல் என்ஜினிலுள்ள ஒரு அவசியமான “டார்ட்”. அந்தப் பார்ட்” விலே கூடுதலான பொருள், ஸ்டாக்கில் எத்தனை இருக்கிறது என்பது ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. தெரியாமல், காணாமல் போய்விட்டது என்று போலீசாருக்கு புகார் செய்யப்பட்டது. போலீஸ்காரர்கள் கேட்டு வதற்கு விசாரணை செய்தபொழுது, இல்லை, அந்தப் பெருள் தங்கனிடத் திலையே இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிர்வகத்திமை குறைவாக இருக்குமானால், அது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும்.

“டி.டி.எஸ்.” “மோடார் வெஹி்கிள்ஸ் ஆக்ட், ரூல்ஸ்” இவைகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு தெரியாமல் அவர்கள் கிளார்க்கை சேட்டிடுகிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது தாங்களும் அந்தச் சட்டத்தி் கு உட்பட்டு நடக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். மந்திரி அவர்களுக்கு தெரிந்த அளவுகூட அங்கு இருக்கக் கூடிய டி.டி.எஸ்-க்கு தெரிமில்லை. எங்களுக்கு ரூட் கொடுக்கவில்லை என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள். இதர “ரூட் ஆபரேட்டர்ஸுக்கு” என்ன உரிமை உண்டோ அதே உரிமைதான் அவர்களுக்கும் உண்டு என்பதுகூட அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் “செக்கிங்” ஏற்பாடு செய்யப் படுகிறது. அப்படிச் செய்வதால், டிரைவர், கண்டக்டர்களுக்கு எந்தப் பாயிண்டில் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் வருவார் என்று தெரியும், அதற்கு ரூன் சட்டியே தயார் செய்துகொண்டு விடுவார்கள். எதிர்பாராத இடத்தில் திடீரென்று பரிசோதனை செய்யவேண்டும். ஆகவே, குறிப்பிட்ட இடத்தில் செக்கிங் என்ற ஏற்பாட்டை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். பின்பு டிரைவர், கண்டக்டர் ஒரு ரூட்டிலேயே தொடர்ந்து வேலை செய்வதற்கு அமைதிக்க்கூடாது. ஆறு மாதங்கள் வரை ஒரு ரூட்டில் ஓட்டலாம்; 2, 3 வருஷங்கள் தொடர்ந்து ஒரே ரூட்டில் ஓட்டினாலும், பலவிதமான களைத்தலம் செய்வதற்கு மார்க்கம் ஏற்படும். பழகிபவர்களே திருப்பத் திருப்ப பிரயாணம் செய்வார்களாதலால் அவர்களுக்கு சில சலுகைகள் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படலாம். ஆகவே, டிரைவர் கண்டக்டர்களை 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது வேறு ரூட்டுக்கு மாற்ற வேண்டும்.

“ஸ்டேட் பார்ட்டிஸிபேஷன் இன் தி மானேஜ்மெண்டு” என்பதை சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டில் ஆரம்பித்தார்கள். அது வெற்றி பெறவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஏன் வெற்றி பெறவில்லை? நல்ல முறையில் வெற்றி பெறுவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்யாகுமரியைப் பற்றி சொன்னால், அங்கே ஒரு குறை இருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். கன்யாகுமரியில் பிரத்தியேகமான சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அங்கிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு பல தனிப்பட்ட குறைகள் இருக்கின்றன. அப்படியுள்ள குறைகளுக்கு காரணம் என்ன என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் குறிப்பாக டிரைவர், கண்டக்டர் அங்கே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் ரெக்ரூட் செய்யப்பட்டவர்கள். அங்கே “பர்மனெண்டு டெம்பரரி” என்று 2 “காடிகரி” வைத்திருக்கிறார்கள். 1956 நவம்பரில் “ஸ்டேட் ரிஆர்கனைசேஷன்” செய்யப்பட்டது. 13-11-56-ல் அங்கு கேரளத்தில் அவ்வளவு பேர்களும் “பர்மனெண்டு” செய்யப்பட்டு விட்டார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து ரெக்ரூட் செய்யப்பட்டவர்கள்தான் இங்கு இன்னும் “பர்மனெண்டு, டெம்பரரி” என்று இரண்டு “காடிகரியில்” இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் தொழிலாளர்களிடையே அதிருப்தி ஏற்படுவது சகஜம். பல கண்டக்டர்கள் பி.ஏ. படித்தவர்கள் சர்வீஸுக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் என்றால், அவர்களை உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒழுங்காக நடத்துவதில்லை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையில் அவர்களுக்கு மனத்தாங்கல் வரத்தான் வரும். டிரைவர், கண்டக்டர் என்றால் அவர்கள் கையை தூக்கி வந்தனம் செய்தால்கூட,

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [21st March 1959]

ஆபீசர்கள் அவர்களை ஏறிட்டுப் பார்த்து தலையைக்கூட அசைக்கக்கூடாத நிலைமைக்கு அவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். ஏதோ கூலிக்கு பெட்டி எடுத்துக்கொண்டு வருபவர்கள் போல் அவர்களை நடத்தாமல், அவர்களும் வெளியே வந்து கண்யமாக வேலை பார்க்கக்கூடிய மனிதர்கள் என்ற முறையில் நடத்த வேண்டும். அவர்களும் ஜனநாயகத்தில் சரிசமமாக வாழக்கூடிய மனிதர்கள் தான் என்ற முறையில் நடத்தப்படவேண்டும். அதற்காக நான் உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களை கடுமையாக கண்காணித்து வேலை வாங்கவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. டிரைவர்கள், கண்டக்டர்களும் கண்யமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள அவர் உறுகின்றேன். அதோடுகூட, ஒருவருக்கு சலுகை காட்டுவது, மற்றொருவருக்கு சலுகை காட்டுவதில்லை என்று பாராட்டமாக நடந்துகொள்ளும் முறை மிகப் பெரிய தவறு. அம்மாதிரி முறை நீங்கி, எல்லோரையும் சமமாக பாவிக்க வேண்டும்.

ரெக்ரூட்மெண்டைப் பொறுத்தவரையில் “ எஸ்.டி. லி ” யாக ரெக்ரூட் செய்தவர்களை “ யு.டி.லி ” யாக மாற்றுவதற்கு ஒரு பரீட்சை வைக்கிறார்கள். அவர்களே பரீட்சை வைத்து, அவர்களே பேப்பர் திருத்தி பட்சபாதமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்ற புகாரும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. சில போகளுக்கு ரெக்ரூட் செய்த அன்றை பரீட்சை வைத்து பரமோஷன் கொடுத்து கண்யாகுமரிக்கு அனுப்புகிறார்கள். இம்மாதிரி பல “ இரெகுலாரிடிஸ் ”, ஒழுங்கீனங்கள் நடப்பதை தவர்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மந்திரி அவர்கள் “ வொர்கிங் காஸ்டைப் ” பற்றி சொன்னார்கள். நமது நாட்டில் வொர்கிங் காஸ்ட் மதரூவிலே மைலுக்கு 124 நயா பைசா, மைசூரில் 108 நயா பைசா, ஓரிஸாவில் 105 நயா பைசா, டி.வி.எஸ்-லில் 85 நயா பைசா, கேரளத்தில் 81 நயா பைசா இம்மாதிரி இருக்கிறது. இதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். நம்மைப் பொறுத்த மட்டில் “ வொர்கிங் காஸ்டைப் ” மைலுக்கு இவ்வளவு அதிகமாகிறது, இதர பகுதிகளிலே ஏன் குறைவாக ஆகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். டி.வி.எஸ். போன்ற தனி முதலாளிகள் “ இன்கம் டாக்ஸ் ” வேறு கொடுக்கிறார்கள். அதுபோக “ வொர்கிங் காஸ்டைப் ” இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது என்றால், நமக்கு மட்டும் ஏன் இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இன்கம் டாக்ஸ் தள்ளி அந்தக் கணக்கு இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : “ இன்கம் டாக்ஸ் ” தள்ளி அந்தக் கணக்கு இல்லை என்றாலும், நமக்கும், அவர்களுக்கும் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பங்கு அதிகமாக வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு அதிகமான வித்தியாசத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து “ வொர்கிங் காஸ்டைப் ” குறைக்கவேண்டும். பொதுமக்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்கள் பல வசதிகளை எதிர்பார்ப்பார்கள் என்பது வாஸ்தவம்தான். நம்முடைய டிரான்ஸ்போர்டு சர்வீஸ் மிக மிக மோசமாக நடக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் ஓரளவுக்கு இதர ஸர்வீஸுடனோடு ஒத்துப்பார்க்கும்பொழுது, இன்னும் இதைவிட திறம்பட நடக்கக்கூடிய பல ஸர்வீஸ்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பார்த்து நம்முடைய ஸர்வீஸை இன்னும் திறம்பட நடத்த முயல் வேண்டும். ஏதோ நடத்திவிடுகிறோம் என்று திருப்தி அடையக்கூடாது, சிறு ஆபரேட்டர்களைவிட நாம் நன்றாக நடத்திவருகிறோம் என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. “ அன்ள்கனூமிக் ரூட்டுகளை ” எடுத்து நடத்துகிறோம் என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளுவதில் பயன் இல்லை. பொது மக்களுடைய செளகரியத்திற்காக வேண்டி நாம் இதை நடத்துகிறோம். அப்படி நடத்தக்கூடிய சமயத்தில் அதிகமாக லாபத்தை எதிர்பார்க்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவரவில்லை. ஆனால், “ பப்ளிக் கன்வீனியன்ஸ் ”, அதாவது பொது மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு

21st March 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

நன்மை பயக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய முறையிலும் திறமையோடும் இந்த சர்வீஸை நடத்த முயல் வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI C. R. RAMASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்து மான்யத்தை முழுமையோடு ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்லுவதற்கு நான் முன்வந்துள்ளேன். சென்னை நகரத்தில் பஸ் போக்குவரத்து தேசியமயமாக்கப்பட்ட பிற்பாடு, அது நல்ல முறையில் நடந்து வருவது என்டத்தில் கொஞ்சம் கூடசந்தேகம் இடையாது. என்னுடைய நண்டர் சட்டராத் சபாநாயகர் அவர்கள் கூறிய விஷயங்களை உடைத்து சொல்லக்கூடிய அளவிலே புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்களுக்கு தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது சென்னை நகர பஸ் சர்வீஸைப் பொறுத்தவரையில் “ காபிடல் எம்பிளாய்டு ” என்ற முறையில் 1 கோடி 30 லட்சம் ரூபாய் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 25 லட்ச ரூபாய் “ கிராஸ் பிராபிட் ” வந்திருக்கிறது. வட்டியை ஒதுக்கினால் 15 லட்ச ரூபாய் பிராபிட். 9 லட்சம் ரூபாய் வட்டிக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். “ காபிடலுக்கு ” 18 சதவிகிதத்திற்கு மேலே தருகிறது என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 18 சதவிகிதம் “ கிராஸ் பிராபிட்டில் ”, பாதி இன்கம் டாக்ஸுக்கு ஒதுக்கினாலும்கூட, 9 சதவிகிதத்திற்கு மேலே லாபம் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே சென்னை நகர டிரான்ஸ்போர்ட் சர்வீஸ் திறமையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர, நிச்சயமாக திறமைக் குறைவாக நடக்கவில்லை என்பது கணக்கைப் பார்த்தாலே தெரியும் என்பதை தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஸ் ஸர்வீஸ் மிகவும் நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும்.

ஆனால் இவ்வாறு நடத்தக்கூடிய துறைகளில் கொஞ்சம் அதிகமாக கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் மக்களுக்கு பயன் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் இந்த பஸ்போக்குவரத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பஸ்களை எடுத்துக்கொண்டால் மிக வேகமாக பஸ்களை ஓட்டுகின்றார்கள். மக்கள் பயப்படுகின்ற அளவுக்கு பஸ்கள் வேகமாக ஓடுகின்றன. இதை சீர்படுத்துகின்ற முறையில் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இதைத் தவிர வேறு எபிஷியன்ஸியைப்பற்றி நான் குறை கூற வில்லை. மேலும் பஸ்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களிடம் டிரைவர்களும் கண்டக்டர்களும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்வதற்கு சில ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர வேறு ஒன்றும் விசேஷமான குறைகள் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை, பொதுவாக சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நல்ல முறையில், “ சபாஷ் ” பெறுகின்ற அளவில் பஸ் போக்குவரத்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். மேலும் சென்னை மாகாணம் பூராவிலும் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற போக்குவரத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருவதாக தெரிகிறது. இது நல்லதுதான், பொதுவாக பப்ளிக் யூட்டிலிட்டி சர்வீஸை எடுத்து நடத்துவதால் சர்க்காருக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பெரும் வருமானம் பஸ் போக்குவரத்தில் கிடைக்கும் என்பதை நாம் கண்டு வருகிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கூட ரயில்வேயிலிருந்துதான் அதிகமான வருமானம் கிடைக்கிறது. பொதுவாக பாஸஞ்சர்ஸ் மூலமாகத்தான் அதிகமாக வருமானம் தேசத்திற்கு வரக்கூடும். அதிலும் “ மொபிலிஸ் ” பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொள்வதில் அதிகமான லாபம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதிக தூரம் பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகளிடமிருந்துதான் அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும். ஆகவே அதையும் எடுத்து நடத்துவது நல்லது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் .

[21st March 1959]

Mr. SPEAKER: I am afraid the hon. Member has not heard my remark made earlier. In this discussion hon. Members must confine themselves to the City Transport and Kanyakumari Transport.

* SRI C. R. RAMASWAMI: ஆகவே தேசியமயமாக்குகின்ற பிரச்சினையில் நமது சர்க்கார் வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தை பொறுத்தமட்டில் இப்போது 470 பஸ்கள் இருக்கின்றன என்றும் அதில் ஒவ்வொரு நாளும் ரிப்பேராகவும், மற்றும் பல வகைகளிலும் 74 பஸ்கள் நின்றுவிடுகின்றன என்றும் ஒரு கணக்கை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் நன்றாக ஒடும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது டிப்பார்ட்மெண்டினுடைய பொறுப்பாகும். நல்ல முறையில் சர்வீஸ் நடப்பதற்கு தகுந்தபடி ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைக்கும்படியும், ரோடுகளில் எல்லாம் பஸ்கள் ரிப்பேராகி நிற்காத நிலையிலும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அந்த டிப்பார்ட்மெண்டினுடைய கடமை. இதை தவிர ரோடுகளில் பிரயாணிகள் நிற்பதற்கு தகுந்தபடி அதிகமான பஸ் ஷெட்கள் கட்ட வேண்டும். அதோடு க்யூ வரிசையில் பஸ் ஏறுவதற்கு தகுந்த முறையில் க்யூ ரெயில்ஸ்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். அவ்விதம் ஏற்படுத்தினால் எவ்வளவு கூட்டம் இருந்தாலும் ஒழுங்காக பஸ்வரில் ஏறிப்போவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு மனம், வெயில் இந்த காலங்களில் மக்கள் பல இடங்களில் ரோடுகளில் நின்று கொண்டிருக்கவேண்டியிருப்பதால் பிரயாணிகள் நிற்பதற்கு வசதியாக அதிகமான ஷெட்களை கட்டுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக நல்ல முறையில் தான் சென்னை நகரத்தை பொறுத்தவரையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, இதல் சந்தேகமேயில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்கு இந்த சிறிய சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR: ஸார், நமது ட்ரான்ஸ் போர்ட் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை பொறுத்த அளவில் அங்கு 90 பஸ்கள் இருக்கின்றன என்றும் அதில் 60 பஸ்கள் இப்போது ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்றும் இந்த ஆண்டில் கூடுதலாக 12 பஸ்கள் விடப்போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். உண்மையாகவே கழிந்த காலத்தில் இருந்ததைவிட இப்போது பல வேலைகள் பிரமாண்டமான அளவில் நடந்து வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இன்றைக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் போட்டு ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், பஸ்போக்குவரத்து முறைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. பஸ்களில் (இருப்பிட கட்டுப்பாடு) வந்ததின் காரணமாக அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்பட்டு கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக மாணவர்களுக்கு சரியான சமயத்தில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போகமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மாணவர்களுக்கு சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த கஷ்டங்களை எல்லாம் போக்க வேண்டும். அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக மாணவர்களுக்கு

(Deputy Speaker in the Chair.)

கட்டணம் ஒரு ரூபாய் என்று இருந்தால் அரை ரூபாய் என்று சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. சமீபத்தில் அது மாற்றப்பட்டிருப்பதாக அறிந்த

21st March 1959] [Sri A. Chidambaranatha Nadar]

தேன். இந்த மாற்றத்தை உடனடியாக மாற்றிவிட்டு பழைய முறையிலே மாணவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I rise on a point of order Sir. There is no quorum in the House.

DEPUTY SPEAKER: I think there is quorum. Does the hon. Member know the number that constitutes the quorum?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Yes, Sir, I know it is 21.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can count the number.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I have counted, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has not counted the members behind him.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR: மேலும் முன்னால் எல்லாம் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, அங்கு வேலை பார்த்து வந்த கண்டக்டர்களுக்கும் ட்ரைவர்களுக்கும் தலையில் தொப்பி வைக்க வேண்டும் என்ற கண்டிப்பு இருக்கவில்லை. ஆனால் இப்போதுள்ள ட்ரஸ் ரெகுலேஷன் அனுசரித்து எல்லோரும் தொப்பி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை பார்த்து அவர்கள் வருந்துகிறார்கள். அவர்கள் இதைப்பற்றி சொல்லும்போது எங்களுக்கு அதனால் சங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு முன்னாலேயே இருந்து கொண்டிருக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும், ட்ரைவர்களுக்கும் இதை வற்புறுத்தாமல் புதிதாக வந்திருப்பவர்களுக்கு மட்டும் தொப்பி வைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகவே.....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது பழைய முறை அப்படியே இருந்த கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று இல்லையென்றால் மேட்டூர் வெகிக்லஸ் சட்டப்படி ஒரு இடத்திலுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் எப்படி (எக்ஸ்ஸம்ஷன்) விதிவிலக்கு கொடுக்க முடியும்?

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR: எல்லா கண்டக்டர்களுக்கும் ட்ரைவர்களுக்கும் இந்த விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. கழிந்த காலத்தில் அதாவது திருவிதாங்கூர் கொச்சி பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காலத்திலுள்ளவர்கள் முன்னால் எந்த முறையில் இருந்தார்களோ அந்த முறையை கையாள வேண்டும் என்பதுதான். புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் இந்த முறையை கொண்டுவரலாம். அதல் லாமல் அவர்களுக்குள் வேற்றுமை, பாகுபாடு (டிஸ்க்ரிமினேஷன்) காட்டவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. மேலும் முன்பு எல்லாம் கல்யாண சமயங்களில் சர்க்கார் பஸ்களை வாடகைக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அது மறுக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே பழைய முறையில் சர்க்கார் பஸ்களை வாடகைக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு புதிதாக நாகர்கோவில் லிருந்து திருநெல்வேலிக்கும் இன்னொரு ஈட்டிலும் பஸ் போக்குவாத்து ஆரம்பிக்கப்போவதாக சொன்னார்கள். மேலும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நாகர்கோலிலிருந்து பீச்சோடு என்று இருக்கிறது, சுமார் 5 அல்லது 5½ மைல் இருக்கும். நல்ல ரோட்தான், இதிலும் சர்க்கார் பஸ்

[Sri A. Chidambaranatha Nadar] [21st March 1959]

போக்குவரத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நாகர்கோவிலிருந்து உவரிக்கும் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்தில் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்ற பஸ் போக்குவரத்து திருப்திகரமாக இல்லை என்ற குற்றச் சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக உவர் லோட் போடுகிறார்கள். அதிகமாக அட்களை சர்வசாதாரணமாக ஏற்றிக் கொண்டு போகிறார்கள். சட்டம் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் வழக்கமாக சென்னை நகரத்தை பொறுத்தமட்டில் யாராவது கவனித்துப் பார்த்தால் ஒவர் லோட் என்பது சர்வ சாதாரணமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் “பீக் அவர்ஸ்” வில் மிகவும் மோசமான முறையில் ஒவர் லோட் ஏற்றிக் கொண்டு பஸ் போக்குவரத்து நடக்கிறது. ஒவ்வொரு பஸ்விலும் உட்காருவதற்கு சிலர் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள், நிற்பதற்கு சிலர் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். நிற்கக் கூடியவர்களோடு மேலும் கூடுதலாக புனி மூட்டை மாதிரி அதிகமாக அட்களை ஏற்றுகிறார்கள். டிக்கட் கொடுப்பதற்கு பத்து நிமிஷம் ஆகிறது, அல்லது ஒரு இடத்தில் நிறுத்தி டிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த முறையை மாற்றி ஓரளவு எல்லோரும் உட்கார்ந்து போகக் கூடிய அளவுக்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டை செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி அரசாங்கத்தாருக்கு அதற்கு ஒப்புதல் இல்லை—அது முடியாது—என்று சொன்னால் நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது லிட்டிங் பாலஞ்சர்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டான்டிங் பாசஞ்சர்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி “ஹாங்கிங் பாசஞ்சர்ஸ்” என்று வைத்து, பஸ்ஸை சுற்றி ஒரு புட்-போர்டு போட்டு, மேலே பிடித்துக் கொள்வதற்கு ஏதாவது வார் வைத்து, அதைப் பிடித்துக் கொண்டு தொங்கிக் கொண்டு போகலாம் என்று சொல்லி ஹாங்கிங் பாசஞ்சர்ஸ் என்று வைத்தால் கூட அந்த மாதிரிப் போவதற்கு பல பேர்கள் முன் வருவார்கள். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் கூட உண்டாகும். முடிந்த அளவுக்கு எல்லோருக்கும் இடம் கிடைக்க ஜாஸ்தி பஸ் போட்டு மக்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தவிர, இந்த மாதிரி கஷ்டமான நிலைமையை உண்டுபண்ணுவது நல்லதல்ல.

12-20
p.m.

அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள், இப்போது இருக்கக் கூடிய பஸ்களில் 100 பஸ்கள் பழைய பஸ்கள் என்று தற்செயலாக நான் ஹைக்கோர்ட்டுக்கத்தில் ஒரு பஸ்விலை ஏற்றினேன். அதிலே ஏறியவுடன் வாந்தி வந்து விட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் பழைய பஸ் என்று சொல்லலாம். அந்த பஸ்வின் உள்ளே ஒரே அசுத்தம். பஸ்களைக் கழுவும் பழக்கம் இல்லைபோல் இருக்கிறது. முதல் நான் போடப்பட்ட சிகரெட், பீடி துண்டுகளெல்லாம் கிடக்கின்றது. அதை யாரும் கழுவுவதாசத் தெரியவில்லை. அவ்வளவு மோசமாக இருந்தது. அதே நேரத்தில் தனியார் துறையில் மதரையில் பஸ்கள் ஓடுகின்றன. டி. வி. எஸ். கம் பெனியார் நடத்துகிறார்கள். அது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். காலையில் 6 மணிக்கு ரோடிலே கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார்கள். அதிலே ஏறிப் பார்த்தால் புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்ட பஸ்ஸோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அவ்வளவு லிஞ்சு மிருதமாக ஓடுகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணமென்ன? இங்கே நிர்வாகக் குறைவு என்று நினைக்கிறேன். பஸ்களை அன்றாடம் பார்த்துக் கழுவவில்லை. பஸ்களில் தினந்தோறும் பினைலயாவது தெளிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

21st March 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

சர்க்கார் நடத்துகிற பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் ஒரு வெற்றிகரமான திட்டமா என்று கேட்டால் சென்னை நகரைப் பார்த்தால், தோல்வி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கன்னியாகுமரியில் எப்படியோ அது எனக்குத் தெரியாது. சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் தோல்விதான்.

பஸ்களிலே ஓவர்லோடு. இதிலே கண்டிப்பாக கவனம் செலுத்தி அதை நிறுத்த வேண்டும்.

பஸ் கண்டக்டர்களுக்கும், டிரைவர்களுக்கும் உடை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உடை மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. பொருத்தம் இல்லாத உடையாக இருக்கிறது. பொருந்தாத சட்டைகள் பொருந்தாத குல்லாக்கள், பெரிய தலையாக இருக்கிற டிரைவருக்கு ஒரு சிறிய குல்லா. பெரிய தலையில் உச்சியில் வைத்துக் கொள்கிறார். குரங்குக் குல்லா மாதிரி தலையில் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியாது போல் இருக்கிறது. அவர்களே உடைகளை தைத்துக் கொள்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலே அவர்களுக்குக் கூலிதான் கொடுக்கிறார்கள்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : இருந்தாலும் அவர்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற உடை அவர்களுக்குப் பொருந்தவில்லை. அரசாங்கமே நல்லதாகத் தைத்துக் கொடுக்கலாம். குல்லாவைப் பொறுத்த அளவில் மிலிட்டரி குல்லா மாதிரி தைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். (குறுக்கீடு) ஹாட் கொடுக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதோடு வருஷத்திற்கு 2 செட் அல்லது 3 செட் கொடுக்கவேண்டும். ஒரே செட் கொடுக்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. எந்தக் காலத்தில் கொடுத்ததோ? ஒரே அழுக்கு. நல்ல உடைகளாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எவ்வளவு உடை கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : எனக்குத் தெரிந்த வரையில் வருஷம் ஒன்றுக்கு, 6, அதாவது 3 செட்டுகள் இருக்கலாம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது சர்க்கார் எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்று அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : இப்போது எத்தனை கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது 3 செட்டுகள் கொடுக்கிறோம், இந்த அளவு வேறு யாரும் கொடுப்பதில்லை.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : மூன்று செட்டுகள் கொடுத்தாலும், அவைகளைச் சரியானபடி கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, போதுமான அளவுக்கு பஸ்விலினால் செளகரியம் கிடைத்திருக்கிறதா என்று கேட்டால் நமது சென்னை நகரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இல்லை என்ற குறையைத்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எந்த பஸ்விலே பார்த்தாலும் ஒரே கூட்ட மயமாக இருக்கிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில், எந்த இடத்தில் ஜாஸ்தி கூட்டம் இருக்கிறது என்று அதை கவனித்து மேற்கொண்டு பஸ்களை விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் இருக்கக் கூடிய 100 பழைய பஸ்களை உடனடியாகக் கண்டெடு செய்து அனுப்ப வேண்டும்.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [21st March 1959]

தள்ளு மாடல் பஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். நேற்றுக் கூட பாந்தியான் ரோடில் பார்த்தேன். நான் அப்போது ஒரு பஸ்விலி போய்க் கொண்டிருந்தேன். அங்கே பிரேக் டவுன் ஆன பஸ்விலி வந்தவர்கள் எல்லோரும் இந்த பஸ்விலி ஏறினார்கள். புனி உடைக்கிற போல எல்லோரையும் ஏற்றிக்கொண்டே இருந்தார்கள். “என் எல்லோரும் இந்த பஸ்விலியே ஏறவேண்டும், அடுத்த பஸ்விலி கொஞ்சம் பேர் வரக் கூடாது” என்று கேட்டபோது அந்த கண்டக்டர் “சர்க்கார் பஸ்விலி ஒவரலோடு கிடையாது, உங்களுக்கு இஷ்டமில்லையானால் நீங்கள் இறங்கி விடுங்கள்” என்று சொன்னார். நான் இதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. இந்த அளவுக்கு இன்றைய தினம் நெருக்கடி இருக்கிறது, இதெல்லாம் அரசாங்கம் சரியாக கண்காணிக்காததால்தான் ஏற்படுகின்றன. தனியார் பஸ் மவுண்ட்ரோடில் போகிறது. அது எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது? அதே நேரத்தில் சர்க்கார் பஸ் வருகிறது, ஒரே நாளும். இதற்கெல்லாம் காரணம் நிர்வாகக் குறைவோ என்னவோ தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் கண்காணித்து போதுமான அளவு பஸ்களை போட்டு மக்களுக்குச் சௌகரியம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதிலே லாபத்தை முக்கியமாகப் பார்க்கக் கூடாது. லாபத்தைத்தான் பார்ப்பதென்றால், அதைத் தனியார்களிடம் விட்டு விடலாம். இன்றைய தினம் சென்னைக்கு எத்தனையோ பேர்கள் வந்து போகிறார்கள். சர்க்கார் பஸ் ஸானது நல்ல முறையில் இருப்பதற்கு வேண்டிய வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S LAZAR: உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இந்த மான்யக் கோரிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், அதிலும் குறிப்பாக ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பற்றிப் பேசுகிற போது, மூன்று சாரார்களுடைய இண்டரஸ்டை பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு முறையிலே பார்க்கும்போது அரசாங்கமே நடத்துகின்ற காரணத்தினால், முதலாளிகள் நாமாக இருக்கிறோம். இரண்டாவதாக அதிலே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய பொருளாளர்களைய நலனுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே, மூன்றாவதாக இந்த பஸ்களை உபயோகப்படுத்துகிற பாஸஞ்சர்கள் நலனும் அமுத்தமாக வருகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது இதைப் பொறுத்த வரையில் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே எந்த ஒரு இண்டரஸ்டிற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை நிர்ணயித்துக் கொண்டால்தான் இதைப் பற்றி நல்ல முறையில் முடிவு எடுக்க முடியும். அப்படிப் பார்க்கும்போது அதே முறையில்தான் எந்த ஒரு நேஷனலைஸேஷன் ஸ்கீம் வரும்போதும், அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்யும்போதும் ஒரு பெரிய பிரச்சனை எழுந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் தனியார் துறையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் நடத்தக்கூடிய பஸ்களைப் பார்க்கும்போது அவைகளோடு சர்க்கார் பஸ்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், இதைப் பொறுத்த வரையில் என்ன தாழ்மையான கருத்து இதை ஒரு பிலினஸ் லேகைக் கருதி, வியாபாரத் துறையாகக் கருதி நடத்த வேண்டுமே தவிர வேறு ஒரு பிலாசபிக், பிலாந்திரபிக், ரொமண்டிக் அல்லது வேறு கருத்து அடிப்படையில் பார்க்கக்கூடாது. ஏற்கனவேயே அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல அரசாங்கம் இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருந்தபோதிலும் கூட, எந்த வித சலுகையையும் நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. அம்மாதிரியான முறையில் நடத்தி வருகிறோம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதைக் கண்காணித்துப் பார்க்கும்போது, இத்தகைய துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கும், ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டை நடத்தக்கூடிய அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் சாதகமான சூழ்நிலை அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தனியார் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு

21st March 1959]

[Sri S. Lazar]

ஒவ்வொரு ரூட்டிலும் போட்டிகள் இருக்கின்றன. வேறு முதலாளிகளும் பஸ்களை ஓட்டுகிற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு வருகிற வருவாயை கவனிக்காது பாஸஞ்சர்களுடைய சௌகரியத்தையே அதிகப்படியாக கவனித்து வரக்கூடிய பாஸஞ்சர்கள் தங்கள் பஸ்விலி வரவேண்டுமென்ற முக்கிய கருத்தை வைத்துக் கொண்டு பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சாதகம் இருக்கிறது. மற்றவர்களுடைய போட்டி இல்லை. போட்டி இல்லை என்ற காரணத்தினால் பொது மக்களுடைய பாஸஞ்சர்களுடைய நலனைக் கருதாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவேதான் நான் சொன்னேன், இதை பிலினஸ் லேனில் நடத்த வேண்டுமென்று. அப்படி நடந்து வருகிறதா என்று பார்க்கும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, நாளுக்கு நாள் இதிலே ஈடுபடுத்தக்கூடிய முதல் அதிகாரித்து வருகிறதே தவிர வருமானம் குறைந்து வருகிறது. 1954-55-ல் 20 லட்சம் ரூபாய் வரையில் வருமானம் வந்தது, 1958-59-ல் 11 லட்சமாக குறைந்து இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது இப்படியே 2 அல்லது 3 லட்சமாகக் குறைந்து விடும் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த முறையிலே பார்க்கும்போது சிறந்த முறையில் நடத்த முயற்சி செய்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன போதிலும் கூட, வியாபாரிகளுடைய கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும்போது, இது அவ்வளவு சிறந்ததாக அமையவில்லை என்பதை மனதிலே கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இதிலே சிக்கனத்தை கையாளுகிற முறையைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஒரு குழு ஐ. எல். ஓ. எக்ஸ்பெர்ட் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது அதை வரவேற்க வேண்டியிருக்கிறது. எந்த எந்த செலவினத்திலே குறைவு காண முடியும் என்று நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது, அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்கு அமெரிக்க நாட்டிலே ஒருசில நகரங்களிலே பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை நடத்தக்கூடியவர்கள் கையாளும் ஒன்றிரண்டு கொள்கையை நாமும் கையாளவேண்டும். உதாரணமாக ஒரு பஸ்விலே ஒரு டிரைவருக்குமேல் சிப்பந்தி இருப்பதில்லை. டிரைவரே பாஸஞ்சர்களிடமிருந்து கட்டணம் வசூல் செய்கிறார். அவரே அந்தப் பஸ்ஸை நடத்திச் செல்கிறார். கண்டக்டர் உதவி இருப்பதில்லை. அவர்கள் கையாளக்கூடிய மற்றொரு நடவடிக்கை, பஸ்விலே ஏறி உட்கார்ந்தோம், என்று சொன்னால், எந்த இடத்தில் இறங்கவேண்டுமானாலும் ஒரே கட்டணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். ஒரே கட்டணமாக இருப்பதால், பிரயாணிகள் ஏறும்போது முன்னாடியுள்ள டிரைவர் கட்டணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, டிக்கட்டைக் கொடுத்துவிடுகிறார். அதன் பிறகு கண்டக்டர்களுக்கு வேலை இல்லை. அந்த முறையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, நமது பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டிலும் புகுத்துவதற்கான முறையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுச் சொன்னதுபோல், நாம் எந்த இடத்தில் இறங்கினாலும்கூட, குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு மட்டும், அதுபோல் ஒரே கட்டணத்தை நிர்ணயிக்க முடியும். அந்த ரூட்டிலே வேறு பஸ் சென்றாலும், எந்த எந்த பஸ் எவ்வளவு தூரம் செல்கிறதோ, அது வரையில் சென்று அடுத்த பஸ்விலே மாறி உட்கார்ந்து, அவர்கள் இறங்கவேண்டிய இடத்தில் இறங்குவதாகவும் கூடத் தெரிகிறது. அந்த முறையை நாமும் கையாளவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், இப்பொழுது இருக்கும் முறை எந்த அளவுக்குச் சௌகரியம் கொடுக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் பொதுமக்கள் எதிர்பார்க்கும் அளவு வசதி இல்லை. அதிக நேரம் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று பொதுமக்களிடத்திலிருந்து பெரிய கூக்குரல் வருவது நமக்குத் தெரிந்த காரியமாக இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, வட சென்னையைப் பொறுத்தவரைக்கும்

[Sri S. Lazar]

[21st March 1959]

அதிகப்படியாக இந்தக் குறை இருக்கிறதென்று நமக்குத் தெரிய வருகிறது. தென் பகுதியைப் பொறுத்த வரைக்கும், பீக் ஹவரிலே அதிகப் படியாக பஸ் ஓடிக்கொண்டிருந்தபோதிலுங்கூட, வட சென்னையைப் பொறுத்தவரையிலும் அது போன்ற நிலைமை இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. இந்த ஒரு நிலைமையை மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு பஸ் ஸ்டாப்பிலே பீக் ஹவரிலே நூற்றுக்கணக்கான பிரயாணிகள் நின்றுகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது மனம் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. என்றைக்காவது ஒரு நாள், வேறு வசதி கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக பஸ்வரிலே போகவேண்டுமென்று முற்படும்போது பஸ் ஸ்டாப்பிலே பல நிமிஷ நேரம் வீணாகப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். இதைப்பற்றி பேசக்கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், சிறிய நிகழ்ச்சியொன்று வேறொரு நகரத்தில் நடந்ததை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மெக்ஸிகன் வர்ட்டியிலே 1947-வது ஆண்டிலே நடந்த நகரசபைத் தேர்தலில் தேர்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் அவர்கள், ஏதோ தற்செயலாக தெருக்களிலே ஒரு நாள் சென்று கொண்டிருந்தபோது, மழை பெய்து கொண்டிருந்ததாகவும், அந்த மழையின்போது குறிப்பிட்ட ஒரு பஸ் ஸ்டாப்பிலே நூற்றுக்கணக்கான பிரயாணிகள் நின்று நின்றது கொண்டிருந்ததாகவும், அதைப் பார்த்து வந்த தலைவர் அவர்கள், உடனடியாக ஆயிரக்கணக்கான பஸ்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான டாக்ஸிகளுக்கும் ஆர்டர் கொடுத்து, அந்த நெருக்கடியைத் தீர்த்து, இன்றைக்கு உலகத்திலேயே சிறந்த முறையிலே அங்கே பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நடக்கிறது என்றும், உலகத்திலேயே குறைந்த கட்டணத்திற்கு டாக்ஸிகள் அங்கே ஓடுகின்றன என்றும் புள்ளி விவரத்தை ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னே பத்திரிகையிலே படித்தேன். இவைகளை மனதிலே கொண்டு பார்க்கும்போது, இன்றைக்கு நமது நகரத்தில் புரட்சி கரமான மாறுதல் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் பஸ் போதவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. அதை அவசியமாக கவனிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

பஸ்களிலே போகும்போது சாதாரணமாகப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சி நகரங்களிலே, அதிலும் ஒரு சில நேரங்களிலே பார்க்கும்போது, அதிக வேகமாக பஸ்கள் செலுத்தப்படுகின்றன. அந்த வேகத்தைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஏழு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை அந்த பஸ்களைப் புதுப் பிச்சவேண்டிய கொள்கையை அனுசரிக்கப்போவதாகவும், அதிலே சிக் கனம் இருக்குமென்றும் அவர்கள் குறுப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது, தனியார் துறையிலே இந்த விதக் கொள்கை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தனியார் துறையில் பஸ்கள் வைத்து நடத்தக்கூடியவர்கள் எல்லாம், ஓரளவுக்கு அதனுடைய பாதுகாப்பை அப்போதைக்கப்போது “மெயின்டினென்ஸ்” சரியாகச் செய்து கொண்டு வரக்கூடிய காரணத்தால் ஏழு வருஷங்கள் மட்டுமல்ல, மேலும் கூட பல வருஷங்கள் நல்ல முறையிலே வேலை செய்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, பஸ்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதிலே கண்காணிப்புக்குத்தான் முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. “மெயின் டெனென்ஸ்” அதற்கு அதிகமாகக் கொடுத்துக்கொண்டு வருவோமானால், சாதாரணமாக கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இருக்கும் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நல்ல முறையிலே மெயின் டெனென்ஸ் அதற்கு கொடுத்துக் கொண்டு வந்தால், அதிகப்படியான வருஷங்களுக்குச் சேவை செய்கிறது என்ற காரணத்தால் அதிகப்படியான அக்கறையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு இருக்கும் பெரிய தொல்லை நீங்கலும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மான் யத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

21st March 1959]

*SRI T. P. ELUMALAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லப் பிரியப் படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய பல மெம்பர்கள் இதுபற்றிய பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, சென்னை நகரப்போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இதற்கு முன்னால் தனியார் துறையிலே நடந்து கொண்டிருந்தபோது எவ்வளவு பிரயாணிகள் இந்தப் போக்கு வரத்தை அனுபவித்தார்களோ அதைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாக இன்றைக்கு அனுபவித்து வருகின்றார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்றைக்கு திருவொற்றியூருக்கு ஏறக்குறைய ஐந்தாறு பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. ஆனால், இன்றைக்கு 56-ம் நெம்பர் ரூட்டிலே 11 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால், இன்னும் நெருக்கடி இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இருந்தாலும், மேலும் நல்ல வசதி செய்யத்தான் வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு தனியார் துறையில் இருக்கும் பஸ் முதலாளிகளையும், சர்க்காரிலே நடத்துவதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, இதிலே குறை கண்டு பிடிப்பது பிரயோஜனம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், தனியார் துறையிலே நடத்துகிற முதலாளிகளிடத்திலே, வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களும் மற்ற சிப்பந்திகளும் நடந்து கொள்ளுகிற விதங்கள் வேறு. ஆனால், சர்க்கார் முதல் போட்டு நடத்துகிற தொழிற்சாலையோ போக்கு வரத்தோ, அதிலே எல்லோருக்கும் உரிமை ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது பொதுவாக போக்குவரத்து இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த இலாகாவுக்கு அமைச்சர் பொறுப்பாக இருக்கிறார். தனியாக, அதே நிலையிலே சென்னையிலே இருக்கும் போக்குவரத்து ஆபீஸை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே டைரக்டர் இருக்கிறார். அப்படியே படிப்படியாக போனால் கடைசியில் டிரைவர், கண்டக்டர் வரையிலும் வந்து, அவர்கள் பஸ்களுக்கு உரிமையாளர்கள் என்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். பஸ்களுக்கு உரிமையாளர் என்ற பொறுப்பில் பஸ்ஸை வெளியிலே எடுத்துக்கொண்டு வருகிறபோது, டிரைவர், கண்டக்டர்களுக்கு அந்தப் பொறுப்பு உணர்ச்சி ரூட்டிலே ஓடுகின்றபோதும் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அவர்களிடத்திலே ஏதாவது குறை ஏற்பட்டால், போக்குவரத்தை அனுபவிக்கின்ற மக்களிடத்திலே வேறுவிதமாக அவர்கள் நடந்துகொண்டால், அத்தனை தப்பும், அபிப்பிராய பேதமும், அமைச்சரையும், மற்ற நிர்வாகத்தில் முதன்மையிலே இருக்கிறவர்களையும் தான் சேருகிறது. ஆகவே, குறிப்பாக, போக்குவரத்து நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு பயன்பட வேண்டுமானால், தொழிலாளர்களும் அந்த இலாகாவிலே இருக்கும் சிப்பந்திகளும் நல்ல முறையிலே தங்களுடைய சொந்த சொத்தாக அதை நினைத்து, சிறந்த முறையிலே பணியாற்றினால் மேலும் போற்றக்கூடிய முறையில் நடக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அது ஓரளவு குன்றித்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். நான் அட்வைசரி கமிட்டி மெம்பராக இருக்கிறேன். பல பஸ் ரூட்களிலே சென்று பார்க்கும்போது, அவர்கள் குடும்பத்திலே ஏதாவது ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருந்தாலும் டிரைவரோ, கண்டக்டரோ பஸ்வரிலே ஓடுகிறபோது அவர்கள் குடும்பச் சண்டையைக் கூட அங்கே கொண்டு வந்து பொது மக்களிடத்திலே காட்டுகின்ற நிலைமைப் போக்குவரத்திலே நான் பார்க்கிறேன். இதெல்லாம் இல்லாமல், இதிலே ஈடுபடுகின்ற அத்தனைபேரும் ஓரளவு நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்தால்தான் இந்த நாட்டிலே தேசியமயமாக்கும் கொள்கை பரவுவதற்கு, நல்ல முறையில் வெற்றி பெறுவதற்கு உபயோககரமாக இருக்கும் என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நம்முடைய நாட்டில் பள்ளிக்கூடம் போகிற பிள்ளைகளுக்கு நல்ல நல்ல வசதிகளெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் சர்க்கார் போக்குவரத்து நடத்துகிற ரூட்டுகளிலே அவர்களுக்கு பாஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று ரொம்பப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri T. P. Elumalai] [21st March 1959]

கூடுமானால் அரைச் சார்ஜ் வேண்டுமானாலும் சர்க்கார் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு பாஸ் வசதி செய்து கொடுத்து, பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு நன்மை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2-40 சென்னையில் மாம்பலம், மயிலாப்பூர் போன்ற ரூட்டுகளில் அதிகமான பஸ்கள் ஓடுகின்றன. ஆனால் வட சென்னையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு பஸ்கள் ரொம்பக் குறைவாக ஓடுகின்றன. தண்டையார்பேட்டை, திருவொற்றியூர் ரூட்டில் மிகவும் குறைவு. வருமானம் சரியாக வராத ரூட்டில் குறைவாக பஸ்களை விடுவதாகச் சொன்னார்கள். வட சென்னையில் இருக்கக்கூடிய ரூட்டுகள் அப்பேர்ப்பட்ட ரூட்டுகள் அல்ல. நல்ல வருமானம் வரக்கூடிய ரூட்டுகள் தான். அப்படி அதிக வருமானம் தேடித் தரக்கூடிய அந்த ரூட்டுகளில் அதிக பஸ்களை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதிக பஸ்களை விடவேண்டுமென்று சொன்னால் தனியார் துறையில் 2, 3, ரூட்டுகளில் பஸ்கள் ஓடுகின்றன. அதனால் சர்க்கார் பஸ் அதிகமாக விட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு சொல்லுவது சரியல்ல. தனியார் துறை பஸ்கள் இல்லாவிட்டால் அங்கு ரொம்ப சங்கடம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரவில் மணி 9-55-க்கு மேல் திருவொற்றியூருக்கு சர்க்கார் பஸ் கிடையாது. மணி இரவு 10-30, 10-45 வரை எ.டி.எம் பஸ் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பிரயாணிகளும் இருக்கிறார்கள்.

“தனியார் துறை பஸ்களை நீக்கிவிட்டு, எல்லா ரூட்டுகளையும் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது போக்குவரத்து அதிகமாக இருக்கிறது. அதைச் சமாளிப்பதற்கு நாம் போதுமான பஸ்களை விட வசதியைப் பெற்றவுடன் தனியார் துறையில் இருக்கிற பஸ்களை தாராளமாக எடுத்துவிடலாம். அதற்கு முன்னால் தனியார் துறை பஸ்களை எடுத்துவிட்டால் பிரயாணிகளுக்கு சங்கடம் ஏற்படும். ஆகவே, உடனே தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களைக் கேட்டு, அப்படிச் செய்துவிட்டால் பொதுமக்களைச் சங்கடத்தில் விட வேண்டி இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிற இடங்களில் பாஸ் கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் ஆபீஸில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஓரளவு பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு இந்த வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. நான் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற வட சென்னையில் ஓடுகின்ற பஸ் ரூட்டுகளிலும் பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று எழுதியிருந்தேன். அதற்குத் “தனியார் துறையில் இப்பொழுது பஸ்கள் ஓடுகின்ற காரணத்தினால் கொடுக்க முடியாது, தனியார் துறை பஸ் ரத்து செய்தால்தான் பாஸ் கொடுக்க முடியும்” என்றும் பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். தனியார் துறைக்கும் தொழிலாளர்களுக்குப் பாஸ் கொடுப்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கம்படிஷன் இருக்கிற ரூட்டில் தனியார் பாஸ் கொடுக்காமல் நாம் மட்டும் கொடுத்தால் வருமானம் நமக்குக் குறைந்துவிடும். சம்பந்தம் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது.

*SRI T. P. ELUMALAI: அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாஸ் கொடுத்தால் வருமானம் ஒன்றும் குறையக் காரணம் இல்லை. ஆறு மாதத்திற்கு வேண்டுமானாலும் அதற்கு வேண்டிய சார்ஜைக் கட்ட அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, வருமானம் எப்படிக் குறையும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

21st March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பாஸ் 80 சதவிகிதத்திற்குக் கொடுக்கிறோம். பத்து ரூபாய் என்றால், 8 ரூபாய்க்கு, 7 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறோம். அதனால் வருமானம் குறையாது என்று எவ்வாறு கூறமுடியும்?

*SRI T. P. ELUMALAI: சர்க்கார் உத்தேசப் பிரகாரம் செய்யட்டும். “சர்க்காரில் வேலை செய்கிற சிப்பந்திகளுக்கும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் பாஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்களே” என்று ஒரு அபிப்பிராய பேதம் அந்தத் தொழிலாளரிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தை நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் தனியார் பஸ்களில் சிறிய பெட்டிகள், மூட்டைகள் கொண்டு வந்தாலும் பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்க பஸ்களில் ஏற்றிக்கொள்வதில்லை. மேலும் கொத்தவாஸாவடிக்கு வந்து கிரை, காய்கரி வியாபாரிகளையும், சாமான்கள் வாங்கிச் செல்லுபவர்களின் மூட்டைகளையும் ஏற்றுவதற்கு சர்க்கார் பஸ்களில் அனுமதிப்பதில்லை. தனியார் பஸ்களில் அவைகளை ஏற்றிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, வியாபாரத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்காக காலையில் ஒரு பஸ்ஸாவது தேவையான ரூட்டில் விட்டால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு மட்டும் தனியாக பஸ் விடுவதா என்று கேட்பது சரியல்ல. சினிமா பார்த்துவிட்டு இரவு 2, 3 மணிக்குப் போகின்றவர்களுக்காக இரவில் ஒரு பஸ் விடுகிறார்கள். அது ஒரு மணி நேரம் முன்னதாகவே சினிமாக்கொட்டாகை சமீபத்தில் வந்து காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது சினிமாவுக்கும், அப்படி வேறு எங்காவதும் போய்விட்டு வருகிறவர்களுக்கு—ஆடம்பரச் செலவு செய்கிறவர்களுக்கு பஸ் விடுகிறார்கள். (திரு. அன்பழகன்): வேறு எங்கேயாவது போய்விட்டு வருவார்கள் என்பதை விளக்கவும். இது கணம் அன்பழகன் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, I strongly object to the statement made by the hon. Member. When the hon. Member said on the floor of the House that ‘people are going there for so many other things’, I cannot infer what those ‘other things’ are. But, the hon. Member says, Mr. Anbazhagan is capable of understanding what those ‘other things’ are. I want to know what those ‘other things’ are to which the hon. Member has referred.

SRI T. P. ELUMALAI: உதாரணமாகப் பேசும் போது சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைச் சொல்லி, மேலும் மற்ற விஷயங்களும் “வேறு விதமாக” என்று சொன்னால் மற்ற என்ற விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் சென்னையில் போக்குவரத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும், பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும், மற்றும் கொத்தவாஸாவடிக்குப் போய் வரும் ஏழை வியாபாரிகளுக்கும் பஸ் வசதியும், பாஸ் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI A. GOVINDASAMY: உதவி சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் இருந்து நண்பர் சட்டநாதன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri A. Govindasamy] [21st March 1959]

சர்க்கார் பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற அளவுக்குச் சென்னையில் பரீட்சார்த்தமாக இந்த பஸ்களை ஒட்ட எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியை உள்ளபடியே நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அவர்களுடைய நடவடிக்கை மேலும் துரிதமாக விஸ்தரிக்கும் அளவில் செல்லவில்லை என்பதைப் பார்க்கின்றபோது “பெயரளவில் ஏற்றுக்கொண்டார்களா?” அல்லது தேசியமயமாக்கும் நிலைமையைத் துரிதப்படுத்தப் போகிறார்களா?” என்பதில் சந்தேகம் உண்டாகிறது. சர்க்கார் நடத்துகின்ற பஸ்ஸில் போதுமான லாபம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இன்னும் அதிகமாக வருவாய் வராததற்குக் காரணம் டைரக்டராக இருந்த தேவசகாயம் அவர்களுடைய காலத்தில் சில தவறுகள் நடந்ததுதான் என்பது அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் பொறுப்பேற்ற நான் முதல் விலகிய நான் வரை உத்தியோகம் கொடுத்த முறையில், பஸ்ஸை எலம் விட்ட வகையில், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்கிய வகையில் பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. அந்தத் தவறுகளை எல்லாம் ஆராய்கின்ற அளவுக்கு ஒரு கமிட்டியைப் போடுவார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் சம்பளம் இல்லாமல் வேலை செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் “ஹானரோரியம்” வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவருக்கு மொத்தம் 54,741 ரூபாய் 74 நயாபைசா கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட மாதம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு வேலை பார்த்து வந்திருக்கிறார். போலீஸ் துறையில் வேலை பார்த்து வந்தவரை இங்கே போட்டதன் காரணமாக போதுமான லாபம் கிடைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்லுகிறேன். இவருக்கு மோட்டார் போக்குவரத்துச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சரியாக தெரிந்திராத காரணத்தால் சில தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். தனியார்கள் கூட அந்தச் சட்டத்தை நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியாத காரணத்தால் ரூட்டுகளைக் காலாகாலத்தில் வாங்காமல் எமாந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி எஸ்டிமேட் கமிட்டி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த காலத்தில் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அது மட்டுமல்ல. நாகர்கோவிலில் பெட்ரோல் உள்ள 4 பாரல்கள் வெளியில் பார்த்தோம். அதில் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டதற்கு டீசல் ஆயில் இருப்பதாகவும், ஸ்டோர் ரூமில் இருப்பதற்குப் பதிலாக வெளியில் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நாங்கள் அதில் கையை விட்டுப்பார்த்து பெட்ரோல்தான் என்று தெரிந்துகொண்ட பிறகு அவர்கள் “அது கணக்கில் இல்லை”யென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பரிசீலிக்காததன் காரணமாக இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. டீசல் பஸ் விட்டிருந்தால் இன்னும் அதிக லாபம் கிடைத்திருக்கும். பெட்ரோல் பஸ் விடுவதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அல்லது லாபம் குறைகிறது. டீசல் பஸ் விடுகிற காரணத்தினால் டி. வி. எஸ். போன்ற தனியார்களுக்கு நல்ல ஆதாயம் கிடைத்திருக்கிறது. குறைந்த செலவில் அவர்கள் பஸ்ஸை ஒட்ட முடிகிறது. டி. வி. எஸ். 83 நயே பைசேவில் பஸ்ஸை ஒட்டிகிறது. நம்முடைய சர்க்கார் 125 நயே பைசே செலவு செய்தால்தான் பஸ்ஸை ஒட்ட முடிகிறது. நாம் பெட்ரோல் பஸ் வைத்திருக்கக்கூடாது. டீசல் பஸ்ஸாக எல்லாவற்றையும் மாற்றுவதன் மூலம் நல்ல ஆதாயம் எடுக்க முடியும். அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒடிக்கொண்டிருக்கிற பஸ்கள் ப்ரேக்டவுன் ஏற்படும்போது உடனடியாக அதைக் கவனிப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதை வேண்டுமானால் அடிக்கடி எந்த நம்பர் பஸ்கள் ப்ரேக்டவுன் ஆகின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கலாம். நான் அடிக்கடி பஸ்ஸில் 12-00 போகிற காரணத்தினால் இப்படி அவசியமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ப.ம. காலதாமதத்தினால் இங்கே நேரம் கழித்து வரக்கூடிய நிலைமையே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு நிர்வாகத் திறமைக் குறைவுதான் காரணம். நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களை

21st March 1959] [Sri A. Govindasamy]

திறமை உள்ளவர்களை கமிட்டியில் போட்டால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களை நீக்கி விடலாம். போட்டிருக்கக்கூடிய கமிட்டியில் நல்ல திறமை உடைய ஸ்ரீ ஜி. டி. நாயுடு போன்றவர்கள், டி. வி. எஸ். கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்கள் முதலியவர்களைப் போட்டால் திறம்பட இந்த நிர்வாகம் நடப்பதற்கு அவர்களால் நல்ல யோசனையைச் சொல்வதற்கு இடம் இருக்கும். அவர்களைப் போட்டால் நல்ல யோசனை சொல்லமாட்டார்கள் என்பதாக அரசாங்கம் நினைத்தால் அயல் நாட்டு நிபுணர்களையாவது போடவேண்டும். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன். லே எக்ஸ்பர்ட். வெளிநாட்டினர்தான்).

இன்னும் பஸ்களுக்கு வீசன் டிக்கெட் வழங்கப்படுகிறது. அதுவும் 16 ரூட்டுகளில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லா ரூட்டுகளிலும் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு ரூட்டுக்குக் கொடுத்துவிட்டு இன்னொரு ரூட்டுக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பதினால்தான் பலவித சந்தேகம் உண்டாகிறது. ஒரு ரூட்டில் அதிகமாக பஸ்கள் ஓடுகிறதோ என்ற சந்தேகம் உண்டாகிறது. ஆகவே பாரபட்சம் இல்லாமல் எந்த எந்த ரூட்டுகளில் பஸ்கள் ஓடுகிறதோ அந்த அந்த ரூட்டுகளில் எல்லாம் இதைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பீக் நேரத்தில் அதிகமாக ஓடுகிற பஸ்கள் அந்த நேரம் கடந்தவுடன் ஷெட்டில் வெறும் ஓய்வாகத்தான் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இந்த பஸ்களை மொபலில் பிரதேசத்திற்குப் போக அனுமதிக்க வேண்டும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருமானம் வரக்கூடும். இந்த அபிவேஷி கமிட்டியில் மாணவர்களும், மத்தியதர வகுப்பினர்களும் சட்டசபை உறுப்பினர்களும் ஆலோசனை சொல்வதற்கு இடம் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கமிட்டியினரில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்களே இல்லாமல் சிட்டியில் இருக்கக் கூடிய மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட இடம் பெறும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறும். ஏற்கனவே இருக்கிற உறுப்பினர்களும் இருக்கலாம். எதிர் தரப்பில் இருக்கிறவர்களுக்கும் இடம் தரவேண்டுமென்ற முறையில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு மூன்று செட்டு உடுப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. நான்கு செட்டு உடுப்பாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். கன்னியாகுமரி பகுதியில் உள்ள டிரைவர்கள் தொப்பி அணிவதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தலைக்குப் பொருந்தாத தொப்பிகளைக் கொடுத்து அவர்கள் அணியவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதைவிட ஷாடோ காப் என்று சொல்லுகிறார்களே அந்தத் தொப்பிகளைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அணியத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

செண்டிரல் வொர்க்ஷாப்பில் பூட்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தார்கள். 127 பேர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில் பெரிய அளவுள்ளவற்றைக் கொடுத்தால் எப்படித் தொழிலாளர்கள் அவற்றை அணிய முடியும். இதையும் கவனித்து அவரவர்களுக்குப் பொருத்தமான பூட்ஸ்களைக் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி பல குறைகள் இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிறது. அவற்றை எழுதி எங்களுக்கு அனுப்பியிருப்பதைப் போலவே கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அனுப்பியிருப்பார்கள். அவற்றையெல்லாம் கவனித்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்கு முன் வரவேண்டும். 1960-ல் வரக்கூடிய தொழில் அமைச்சர் நல்ல பெயரை வாங்கிக்கொள்வார் என்று தொழில் அமைச்சர் சொன்னார். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனைகளை நன்கு அறிந்திருக்கும் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்களே இந்த குறைகளை நீக்கி 1960-ல் தொழில் அமைச்சராகவே வந்து நல்ல பெயரையும் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிற காரணத்தினால் இவற்றை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படித்தான் நாங்கள் ஒருமுகமாக வாழ்த்துகிறோம்.

[Sri A. Govindasamy] [21st March 1959]

நாம் எந்த எந்த ஸ்டாட்களை தேசியமாக்கிக்கொண்டுவிட்டோமோ அந்த ஸ்டாட்களில் இதர பஸ்களை விட அனுமதிக்கக்கூடாது. குறிப்பாக சென்னையில் தனியார் பஸ்களை அனுமதிக்கக் கூடாது. மேலும் சர்க்கார் விடுகிற எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். தொழிலாளர் களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். காலையில் அவர்கள் எந்த எந்த இடங்களில் இருந்து பஸ்களை எடுக்கவேண்டி யிருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்கு அருகிலேயே வீடுகள் கட்டித்தருவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

மற்றொன்று, மற்ற ராஜ்யங்களிலே—குறிப்பாக பம்பாயில் நகர பஸ் களை கார்ப்பரேஷன் எடுத்து நடத்துகிறது. பல துறைகளில் வடக்கே உள்ளதைப் பின்பற்றுகிற நாம்—இந்த முறையிலும் அவர்கள் எப்படி மிகக் குறைந்த கால கட்டத்தில் எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கவனித்து—இங்கும் அப்படிச் செய்து நாட்டினுடைய வரு மானத்தை தேசிய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குற்றம் சொல்வதற்கு இடமில்லாமல் பஸ் தொழிலாளர்களின் குறைகளையெல்லாம் சர்க்காரே போக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சட்டநாதன் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டதன் பின்னால் நமது சென்னை நகரத்திலும், கன்யாகுமரி மாவட்டத்திலும் சரி இருந்த பழைய பஸ்களை யெல்லாம் களைந்து, புதிய பஸ்களை விடுவதற்கு முன் வந்திருப்ப தாகச் சொன்னதைக் கேட்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். யாராக இருந்தாலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மிகவும் மோசமான பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன என்றால் ரீஆர்கனிசேஷன் காலத்தில் அதில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்பட வில்லை. அதற்காக ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டார்களே தவிர பழுதான குறைந்த பஸ்கள் தான் விடப்பட்டன. அந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் சட்டநாதன் குறிப்பிட்ட சில புள்ளி விவரங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். நம்முடைய டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் ஒரு மைலுக்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நயா பைசா செலவாகும் போது அந்தக் கேரள ராஜ்யத்தில் மட்டும் ஒரு மைலுக்கு 81 நயா பைசா வில் எப்படி பஸ் விடுகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நமக்கு ஏன் அதிகமாகச் செலவாகிறது என்றும் கவனிக்க வேண்டும். தொழி லாளர்களுடைய சம்பளத்தை எடுத்துச் சொன்னால் நம்மைவிட இரண்டு பங்கு அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். நமது டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் 30 முதல் 45 வரை சம்பளம் கொடுக்கிறோம் என்றால் நாகர்கோயில் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் இருந்து வந்தவர்களுடைய சம்பளம் 50 முதல் ஆரம்பமே யாகிறது. நாம் கடைசி அளவு கொடுப்பது 50 கூட இல்லை. அப்படியே டிரைவர் என்றால் 50 முதல் 120 வரை அங்கே சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இப்படி நாம் கொடுக்கிற சம்பளத்தைவிட இரண்டு மடங்கு சம்பளம் அங்கே கொடுக்கப்படுகிறது. அது இந்த ராஜ் யத்தில் இல்லை. அது தவிர, கேரளத்தில் சம்பளத்தை இன்னும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். கேரளத்தில் செய்திருப்பதைப் போலவே இங்கேயும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், நமது ராஜ்யத்திலேயே இருக்கும் ஒரு பகுதியாகிய நாகர்கோயிலில் உள்ள பஸ் கண்டக்டர்களுக்கும் பஸ் டிரைவர்களுக்கும் என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறீ ர்களோ அந்த சம்பளத்தையே சென்னையிலுள்ள கண்டக்டர்களுக்கும் டிரைவர்களுக்கும் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். கனம் தொழில் அமைச்சர் தொழிலாளர்களிடம் அனுதாபம் மிகுந்தவர், தொழி லாளர் நலனில் அக்கறையுள்ளவர். எனவே அவர் சென்னையிலுள்ள பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் அதே சம்பளம் கொடுக்க முன் வருவார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1-00
P.m.

21st March 1959] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

இங்கே பொது ஜனங்களின் சொளகரியத்திற்காக என்ன செய்திருக்கி றீர்கள்? பொது ஜனங்களின் சொளகரியத்தைப் பொறுத்த வரையில், கேரளத்தில் அவர்களுக்கு 3,000 கன்ஸெஷன் டிக்கட்டுகள் கொடுத்திருக் கிறார்கள். அது இங்கே இல்லை.

நமது எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியினர் நாகர்கோயிலுக்குச் சென்று சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவை நன்றாகப் பார்வையிட்டனர். அங்குள்ள பல முக்கியமான விஷயங்கள் வெளிவந்தன. எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி தன் யோசனைகளைத் தந்திருக்கிறது. அவைகளை கனம் அமைச்சர் நிச்சயம் பரிசீலித்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவார் என்று நினைக்கிறேன். டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் நிறைய வேஸ்டேஜ் ஏற்படுகிறது. வண்டி களில் வேஸ்டேஜ் இருக்கிறது. பெட்ரோலில் வேஸ்டேஜ் ஏற்படுகிறது. சர்க் கார் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் ஸ்பேர் பார்ட்டுகளை வாங்குகிறது. அப்படி இருக்க அதற்காக நாகர்கோயிலில் ஏன் ஒரு வர்க்ஷாப் இருக்க வேண்டும்? ஸ்பேர் பார்ட்டுகள் பெட்டிகளில் அனுப்பப்படும்போது ஏமாற்று வித்தைகள் செய்யப்படுகின்றன. வர்க்ஷாப்புகளில் உள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள்: நல்ல பெட்டிகள் தான் வருகின்றன, ஆனால் அவை களுக்குள் இருக்கும் ஸ்பேர் பார்ட்டுகள் யூஸ்ட் ஸ்பேர் பார்ட்டுகள் இருக் கின்றன. இது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி சொன்னார். இதையெல்லாம் நிச்சயம் விசாரணை செய்ய வேண்டும்.

நாகர்கோயிலில் முன்பு 43 பஸ்கள் தான் ஓடின என்றும் இப்போது அங்கே 60 பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்றும் கனம் அமைச்சர் சொன்னார். நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு கூட அங்கே பஸ் போக்குவரத்து நெருக் கடி எவ்வளவோ நன்றாக சமாளிக்கப்பட்டது. சசிந்திரம் திருவிழாக் களின் போது எத்தனை பஸ்கள் ஓடின என்று கனம் அமைச்சர் கணக் கெடுத்துப் பார்க்கலாம். அப்போது ஓவரலோட் இருந்ததாகக் கூறக்கூடும், இப்போதும் ஓவரலோட் இருக்கிறது.

மேலும் நாகர்கோயிலில் ஜீப் கார் இருக்கிறது. அதற்கு ஏராளமாக பெட்ரோல் செலவாகிறது. எப்போதாவது ஆக்ஸிடைன்கள் நேர்ந்தால் உபயோகிப்பதற்கு இதை வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நாகர்கோயில் ஜீப்-ஆக்ஸிடைன்கள் சம்பந்தமாக ஒரு தடவை உபயோகிக்கப்பட்ட தில்லை. அதிகாரிகள் குடும்ப சமேதரர்களாகப் போவதற்குத்தான் அது உபயோகப்படுகிறது. அங்கே ஒரு ஜீப் கார் இருக்கிறதென்றால், சென்னை யில் எத்தனை ஜீப் கார்கள் இருக்கின்றனவோ?

அங்கே பெட்ரோல் போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். எஸ்டி மேட்ஸ் கமிட்டியின் சேர்மனும் நானும் மற்றவர்களும் அங்கே சென்றி ருந்தபோது 4 பாரலில் 200 காலன் பெட்ரோல் இருந்தது. அவ்வளவு பெட்ரோல் அங்கே எப்படி வந்தது என்று கேட்டால் டி.டி.எஸ் (D.T.S.) முழித்தார். ரியார்கனைலேஷன் அதிகாரியிடம் விசாரித்தால் இரண்டு பஸ் களில் பெட்ரோலும் டீஸல் எண்ணெயும் கலந்திருக்கிறது என்று சொன்னார். பெட்ரோலும் டீஸல் எண்ணெயும் எப்படி கலந்து போயிருந்து என்று கேட்டால் அவர் திரு திருவென்று விழித்தார். மேலும் இங்கே கேள்வி நேரத்தில் ஒரு இஞ்ஜெக்டர் பம்பு போய்விட்டது பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. இஞ்ஜெக்டர் பம்பு போவது இப்போது முதல் தடவை அல்ல. இது இரண்டாம் தடவை. இதில் அதிகாரிகளும் கூட சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறா ர்களோ என்று நான் பலமாக சந்தேகிக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அதிகாரி கள் கொடுக்கும் விவரங்களை அப்படியே சட்டசபையில் சமர்ப்பித்துவிடு கிறார்களே தவிர அவைகளை ஊடுருவிப் பார்த்து, எங்கே ஓட்டை உடைசல் கள் இருக்கின்றன என்று ஆராய்வதில்லை. அவர் ஓட்டை உடைசல்களை ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] : [21st March 1959]

கண்டக்டர்கள், தொழிலாளர்கள் முதலியவர்களை நியமிக்கும் போது அவர்களை டைரக்டர் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் பிறப்பித்த ஜி. ஓ. பி ரகார் நடைமுறையில் நடக்கவில்லை. டைரக்டர் பல ஆட்களை எடுத்தார். அவர்களை எடுத்துக் கொள்ள நாகர்கோயிலிலுள்ள அதிகாரிகள் மறுத்தனர். இவ்வாறு இருந்தால் இந்த இலாகா எவ்வளவு கேவலமான முறையில் நடக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். எல்லோரும் மனம் திருந்தினால் தான் இலாகா சரியாகும். மேலும் அரசாங்கத்திற்கும் அமைச்சர்களுக்கும் அங்கேயுள்ள அரசாங்க நிர்வாகிகள் எவ்வளவு மதிப்பு கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். யார் அக்கிரமம் செய்கிறார்களோ அவர்களை டெப்போலில் நியமிக்கிறார்கள். கள்ளைக் குடித்து விட்டு, ஒரு மந்திரி பேசிய கூட்டத்திற்கு வந்து கலாட்டா செய்து, அதன் காரணமாக கோர்ட்டினால் 30 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டவருக்கு அங்கே மறுபடியும் உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரை டெபுடி டைரக்டர் டிஸ்ட்ரிக்ட் பண்ணி இருந்தார். அவ்வாறு டிஸ்ட்ரிக்ட் பண்ணப்பட்டிருந்தவருக்கு D.T.S. மறுபடியும் வேலை கொடுத்தார். அவர் செல்லப் பின்னை. செல்லப்பின்னைக்கு மறுபடியும் வேலை கொடுத்தார்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : செல்லப்பிள்ளை என்றால் அவருடைய பெயரே செல்லப் பிள்ளையா, அல்லது அவர் D.T.S.-ன் செல்லப்பிள்ளையா (pet child) ? எந்த அர்த்தத்தில் கனம் அங்கத்தினர் கூறுகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1-00
p.m.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அவர் D.T.S. வின் பெட் ஸைட் என்ற அர்த்தத்தில் கூறுகிறேன். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவர்களுக்குத்தான் பாஸ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கனம் அமைச்சரைப் பொறுத்த வரையிலும் அவரிடம் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கை உண்டு. நிர்வாகத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் சீர்திருத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் சீர்திருத்த வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்துடன் கனம் அமைச்சர் இருக்கிறார். தொழிலாளர் நலனில் அவர் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறார். அவர் எல்லா விஷயங்களையும் பாரபட்சமின்றிப் பார்க்கிறார். அவர் அவைகளை பாரபட்சமற்ற முறையில் பார்ப்பது மட்டும்தான் போதாது, அவைகளை உள்ளூறவும் கவனிக்கவேண்டும். பல குறைகளை தொழிலாளர்களே கூட எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் டிஸ்ட்ரிட் செய்யப்படும் இருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள சூப்பரிண்டெண்டுகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் நல்ல பிள்ளைகளாக ஆகியிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தத் தொல்லை யும் வருவதில்லை.

சர்க்கார் மெர்விடைஸ் பென்ஸி பஸ்களை வாங்குகிறார்கள். அந்தக் கம்பெனிக்கு எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி சேர்மனுடன் நாங்கள் சென்றிருந்தோம். அங்கே பல பஸ்களை வாங்கினால் அந்தக் கம்பெனியார் அவர்கள் செல்லிலேயே, பஸ்கள் வாங்குபவர்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளை ஜெர்மனி போன்ற இடங்களுக்குக் டெக்னிகல் ட்ரெயினிங்கிற்கு அனுப்புகிறார்கள். பஸ்கள் வாங்கும் போது அவ்வாறு ஒப்பந்தம் எழுதித் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை சர்க்கார் ஏன் அவர்களிடம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது? அவ்வாறு செய்து சர்க்கார் அதிகாரிகளை வெளி நாடுகளுக்கு டெக்னிகல் ட்ரெயினிங்கிற்கு அனுப்பலாமே? அரசாங்கம் அவ்வாறு ஏன் செய்யவில்லை? ஒரு வேளை புல்களைண்ட் கிடைக்கும் என்பதற்காக சர்க்கார் அவ்வாறு செய்யவில்லையோ என்னமோ, எனக்குத் தெரியவில்லை.

மேலும் ஸ்பேர் பார்ட்டிகளை ஸ்டோர்ஸ் மூலமே விநியோகிக்க வேண்டும். மேலும் இப்போது நாகர்கோவிலில் கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். கட்டிடத் திற்கு வேண்டிய தேக்கு போன்ற மரங்கள் மலபாரில் கிடைக்கின்றன.

21st March 1959] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai].

அங்கேயிருந்து சலபமாக நாகர்கோவிலுக்குக் கொண்டு வரலாம். ஆனால் அவை சென்னையிலிருந்து, அங்கே வருகின்றன. மலபாரிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து சென்னையிலிருந்து அங்கே வருகிறது. இது துக்லக் ஆட்சி போல இருக்கிறது. யாருக்குச் சலுகை அளிப்பதற்காக இவ்வாறு செய்யப் படுகிறதோ தெரியவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : என்னென்ன எங்கிருந்து எங்கே அனுப்பப்பட்டன என்று நீங்கள் டீடெயில்ஸ் கொடுக்க முடியுமா?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : விசாரித்து டீடெய்ல்ஸ் கொடுக்கிறேன். அதற்குத் தயாராயிருக்கிறேன். “டீடெய்ல்ஸ்” அவ்வளவையும் சொல்கிறேன். இதைப்பற்றி மட்டிலுமல்ல. இன்னொருப் போனது பற்றி, 200 காலன் பெட்ரோல் கள்ளத்தனமாக வைத்திருந்தது பற்றி, எனக்குத் தெரிந்த அளவிற்கு நான் எல்லாம் சொல்லத் தயாராயிருக்கிறேன், உங்கள் ஊழியன் என்ற முறையில், அடுத்தபடியாக; தொப்பியைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதை மறைப்பூர்வமாக நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். சம்பளத்தை அதிகரிக்க வேண்டும், போனஸ் வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்பதில் அர்த்தமுண்டு என்றும் ஆனால் தொப்பி வைக்கமாட்டேன் என்று சொல்வது தவறு என்றும் சொன்னார்கள். யார் தொப்பி வைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள் என்றால், பொதுமக்களிடம் மரியாதைக் கேட்க நடக்கக் கூடியவர்கள், அரசாங்க ஊழியர்களை கேவலமாக நடத்தக் கூடியவர்களும், 40 வழக்குகளுக்கு மேல் நடந்து அவையெல்லாம் தள்ளப்பட்டிருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளை அங்கு நியமித்து, “கன்னியா குமரி மக்களாகிய உங்களுக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்கிறேன்” என்று திமிராகப் பேசும் அதிகாரிகள் அங்குள்ளவர்களிடம் தொப்பி வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அவர்கள் வருத்தப் படுகிறார்கள். அடுத்தபடியாக சட்டபூர்வமான ஒரு விஷயம் இருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. He has taken more time.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஸ்டேட் ரீ-ஆர்கனைஸேஷன் ஆக்-
பிரகாரம் ஸ்டேட் ரீ-ஆர்கனைஸேஷனுக்கு முன்பு அங்குள்ளவர்களுக்கு என்ன
சம்பளம் இருந்ததோ, அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன் அதற்கு முன்னர்
எப்படியிருந்ததோ அதே சம்பளமும், சர்வீஸ் கண்டிஷனும் எங்களுக்கு
இருப்பதற்கு நிச்சயம் எங்களுக்கு உத்தரவாதம் தரவேண்டுமென்று
அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நான் சொன்ன யோசனைகளையெல்-
லாம் கவனித்து அதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்யும்படி அமைச்சர் அவர்-
களை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்-
கிறேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR**: Sir, in supporting this cut motion, I would like to offer a few remarks. The Hon. Minister is well aware of the fact that in spite of all the efficiency of the Madras Bus Transport he was talking so much about, there is discontent in the minds of the people. Still the peak hour problem has not been tackled as successfully as it ought to have been tackled. No doubt this is a problem which exists in every other country and is difficult to tackle very efficiently. Still my submission is that something must be done immediately to solve this problem by purchasing and running more buses during the peak hour. My information is that there are 60 or 64 buses plying during the peak hours. This number is not at all sufficient. More buses should be put on the road during the peak hours.

272 DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING
EXPENSES AND DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY
ON ROAD TRANSPORT SCHEMES

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [21st March 1959]

About the sick list, I find that there are many private operators in the State owning very old buses, older than the Government Transport buses, and running them through the City also. When it is possible for them to run these sickly buses more efficiently, I may ask the Minister how it is not possible for him to run the Government buses more efficiently. If it is not possible for him to get more new buses immediately by getting the necessary foreign exchange provided by the Central Government, it should be possible for him to get spare parts at least so that the buses on the sick list may be repaired and put on the road again.

I would request the Hon. Minister to convene a meeting of the Road Users' Association every month to look into the grievances of the passengers. Unless the Hon. Minister gets into direct touch with the users of road, it may not be possible for him to understand the real difficulties of the bus users.

With regard to shelters at bus stops, I have suggested on a previous occasion and I repeat the suggestion now that at every bus stop there should be a shelter put up early. We find shelter now here and there—thanks to the philanthropic nature of some gentlemen who have come forward to put up such shelters. The government must come to the rescue of all passengers and see that every bus stop is provided with a shelter.

With regard to recruitment to the Transport services, there has been a lot of complaint from the public and even from the officers of the department at the lower level. My submission is that so far as recruitment is concerned, it should be left to the Public Service Commission. They should be the authority to recruit the necessary staff. Even with regard to punishments, etc., the Public Service Commission should go into the cases instead of the department or the Government going into them.

Regarding Nationalization of Transport, the Government must clearly lay down their policy so that the public may know what exactly they are going to do and when exactly they are going to nationalise. I have been pointing out that unless the Transport system in the Madras City is put on very efficient lines the public may not have any confidence in the efficiency of the Government managing the mofussil routes. They must nationalise the service in municipal areas and big towns and then only think of nationalising transport in the whole State as has been done in States like Uttar Pradesh and Bombay. Unless the City Transport is put on efficient lines, the Government should think twice before extending nationalization to other areas.

The Hon. Minister was telling us that he would go into the question of reduction of costs of running and improving the operational efficiency. He was also telling us about the visit of the I.L.O. expert. My submission is, when that expert sets about his

21st March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

work, he should consult some of the bus operators who are running their buses on efficient lines. He must also consult the Assembly and only after consultation action should be taken. That will be the best thing. There is no use keeping the report confidential, as the Hon. Minister was telling us the other day in another connection.

The Hon. Minister must also think of putting double deckers on the road. This will go a long way in relieving congestion. This point also I would like to emphasise.

The Bombay Corporation, I am told, are getting more profits. The Hon. Minister alone can tell us how our profits stand in comparison with those profits; as also those of other nationalised transport undertakings in the country.

With regard to body building, I find there has been some delay in our Government Workshop. My submission is that this work can very well be entrusted to the private companies here. I understand that even the Delhi Transport people are coming to Madras for getting the bodies of their buses built by some important firms here. Just to overcome the difficulty for the present, I would like the Hon. Minister to entrust this body building work to some of the private body builders.

With regard to the Broadway Bus Stand, it is most disgraceful that an enlightened metropolis like Madras should have a nasty, insanitary bus stand. The Government must seriously think of either shifting the bus stand to some other place closeby or improve this bus stand. People are put to lot of difficulty now. Children and old and sick people coming there have no shelter and no other amenities. The Madras Corporation, I am told, is collecting some fees from the operators who use the stand. But the Government must aid the Corporation and see that a big bus stand on the model of the stand at Coimbatore is put up as early as possible for the convenience of the travelling public. The Hon. Minister was telling us about the provision of workshop facilities in the north of the City. It should be possible for the Government to push through the acquisition proceedings and put up the workshop as early as possible. Unless the mechanical side is improved and put on efficient lines, it will not be possible for the Government to run the transport efficiently.

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தனியார் துறைக்கும், சர்க்கார் துறைக்கும் ஒரு பெரிய வித்தியாசம் என்னவென்றால், தனியார் துறையிலே அந்தத் தொழிலை நடத்துபவர்கள்தான் அதை கண்காணிக்க முடியும். ஆனால், சர்க்கார் துறையிலோ, பஸ்வரில் போகிறவர்கள் எல்லோரும் கண்காணிக்கலாம், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கண்காணிக்கலாம், கே. கோடி மக்களுடைய உடமையாக இருப்பதால் அதை எல்லோரும் கண்காணிக்கலாம். முன்னூற்று அறுபத்தைந்து நாட்களில் அவரவர் கண்ணுக்கு எதெல்லாம் தென்படுகிறதோ, அதையெல்லாம் சட்டசபையில் வந்து சொல்லுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. தனியார் துறையில் கண்காணிப்பதற்கு இவ்வளவு பேர்கள்

[Sri R. Venkataraman] [21st March 1959]

இல்லை. அவர்களுக்கு சட்டசபை கிடையாது. 'ஷெயர்ஹோல்டர்ஸ் மீட்டிங்' குக்கு வந்தால்கூட, ஒருவரும் அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு எழுந்து போய்விடுவார்கள். இப்படி சாதாரணமாக ஊரிலே இருப்பவர்கள் அத்தனை பேர்களும் 'கிரிடிஸைஸ்' பண்ணினால், அதுபற்றி குறைகூறினார்கள் என்று சொன்னால், அதனால் சர்க்கார் துறையிலே நடத்தவது தனியார் துறையைக் காட்டிலும் மோசமாக நடக்கிறது என்று யாரும் தவறான எண்ணத்திற்கு வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் முதல் முதலாக இதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் பேசுகிறபொழுது, முக்கியமாக ஒரு விஷயம் சொல்லப்பட்டது. பொதுவாக மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி சொன்னாலும், எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி நாகர்கோலுக்குச் சென்றிருந்தபொழுது மூன்று பாரல்களிலே பெட்ரோல் வைக்கப்பட்டிருந்தது அது ஏதோ தவறுதலாக செய்யப்பட்டது கெட்ட நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டது அங்கு இருப்பவர்களால் என்று குறிப்பாக சொல்லப்பட்டது. இதுபற்றி நான் விசாரணை செய்ததில் எனக்குக் கிடைத்த தகவலை நான் கொடுக்க விரும்புகிறேன். 1956-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியன்று 'கே. 45' என்ற ஒரு பெட்ரோல் பஸ்ஸில், தவறுதலாக 13 காலன் டீஸல் ஆயிலை விட்டுவிட்டார்கள். அந்த பஸ்ஸில் ஏற்கெனவே 12 காலன் பெட்ரோல் இருந்தது. ஆகவே, இந்த இரண்டும் சேர்ந்து 25 காலன் பெட்ரோல் டீஸல்லாகி விட்டது. அதை உடனே எடுத்து ஒன்றும் செய்யாமல் பார்விலை வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக தவறு செய்த டிரைவர், பம்பு ஆபரேட்டர் இவர்களிடமிருந்து ரூபாய் 51-10-10 வசூல் செய்துவிட்டோம். தவறுக்காக இந்தப் பணம் சர்க்கார் கணக்கில் வந்துவிட்டது. ஆகவே, ஏதோ வேண்டுமென்றோ, அல்லது கெட்ட நோக்கத்தோடு, அதை தாங்கள் உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பார்விலை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு ஆதாரம் இல்லை.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஏகதேசம் 200 காலன் இருந்தது. 3 பார்ல் 'புல்லாக்' இருந்தது. எப்படி ஒரு பஸ் பெட்ரோல் ஒரு டிராம் 'புல்லாக்' இருக்க முடியும்? 25 காலன் இல்லை. ஏகதேசமாக 200 காலன் இருந்தது.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எனக்குக் கிடைத்த தகவலை விருந்து நான் சொல்லுகிறேன். இரண்டாவதாக 7-3-1957-ல் 'கே. 39' என்ற பஸ்ஸில் அதே மாதிரி 7 காலன் பெட்ரோல் விட்டுவிட்டார்கள். டீஸல் வண்டியிலே அம்மாதிரி பெட்ரோலை விட்டுவிட்டார்கள். முதலிலே அந்த வண்டியில் 16 காலன் டீஸல் இருந்தது. அதில் 7 காலன் பெட்ரோல் ஊற்றிவிட்டார்கள். ஆகவே, அதை உபயோகப்படுத்த முடியாமல் போய் விட்டது. அதையும் எடுத்து இன்னொரு பார்விலை வைத்திருக்கிறார்கள். அத்தற்காக ரூபாய் 43-4-0 'காஸ்ட் ரெகவர்' செய்து விட்டார்கள். ஏதோ இவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனத்தில் தனது சொந்த உபயோகத்திற்காக பெட்ரோலை இம்மாதிரி பார்விலை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு ஆதாரம் இல்லை. பெட்ரோல் திருடுவேண்டுமென்று சொன்னால் கெட்டிக்காரத்தனமாகத்தான் திருடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரி எதிலேயே 3 பார்விலை பெட்ரோலை சலபமாக திருடிக்கொண்டு வைப்பது என்றால், அம்மாதிரி திருடுவதில் கெட்டிக்காரத்தனம் இல்லை; ரொம்பவும் தெரியாமல் செய்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். (குறுக்கீடு).

MR. SPEAKER : Order, Order.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கு இருக்கும் நிலைமை இதுதான். இதுபற்றி பெரிய தவறு நடந்துவிட்டதாகச் சொல்லுவதில் பயன் இல்லை. 1956-ம் வருஷத்திலும், 1957-ம் வருஷத்திலும் ஏதோ தவறுதலாக பெட்ரோலையும் டீஸல் எண்ணெயையும் மிக்ஸ் செய்து விட்டார்கள். அதை என்னசெய்வது என்று தெரியாமல், அதை டிஸ்போஸ்

21st March 1959] [Sri R. Venkataraman]

செய்யாமல் அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். கணம் அங்கத்தினர் சொன்ன மாதிரி பெட்ரோலாக இருந்தாலும் சொந்த உபயோகத் திற்காக வைத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லலாம். பெட்ரோலையும் டீஸலையும் மிக்ஸ் செய்ததை யாரும் வாங்கக்கூட மாட்டார்கள். அதை என்ன செய்கிறது என்று புரியாமல் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோலில் நாங்கள் விசாரித்த நேரத்தில், அங்கே இருந்த 'டி.டி.எஸ்.' அல்லது வேறு அதிகாரியோ அமைச்சர் அவர்கள் இன்று சொல்லுகிற விளக்கத்தை அங்கு சொல்லவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

DEPUTY SPEAKER : This is not question hour. The hon. Member should hear patiently what the Hon. Minister says. If he has any doubt, I will allow him to speak at the end of the Hon. Minister's reply. Let the Hon. Minister continue. This is not question hour to put supplementaries to the Hon. Minister.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : யாரிடமும் நாம் "Fair"-ய் இருக்கவேண்டும். 1956, 1957-வது வருஷங்களிலே இது நடந்தது. அதற்கான பணம் ரெகவர் செய்யப்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது இருக்கிற அதிகாரி அன்றைக்கு அந்த ஊரில் இருந்தாரா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அங்கு அப்பொழுது அவர் இருந்திருந்தால்தான் அவருக்கு விஷயம் தெரியும். என்னை 1952-வது வருஷத்தில் நடந்த ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி கேட்டால் எனக்கு தெரியாது. ரெகார்டைப் பார்க்காமல் நான் சொல்ல முடியாது. இன்று இங்கு மந்திரியாக இருக்கலாம். 1953-ம் வருஷத்தில் நடந்ததைப்பற்றி கேட்டால், அப்பொழுது என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? 1956-வது வருஷம், அவர் அங்கே டி.டி.எஸ்ஸாக இருந்தாரா, இல்லையா என்பது தெரியாது. அவர் அங்கு அப்பொழுது இருந்திருந்தால்தான் இந்த விஷயம் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். ஆகவே, இதையெல்லாம் நாம் கவனிக்கவேண்டும். பணம் ரெகவர் செய்யப்பட்டது ஒரு பெரிய விஷயம். அந்தமாதிரி ரெகவரி இல்லாமல் இருந்தால், ஏதாவது சந்தேகத்திற்கு இடம் இருக்கலாம். ஏதோ தவறுதலாக பெட்ரோலும், ஆயிலும் மிக்ஸ் பண்ணப்பட்டுவிட்டதே தவிர, வேறு ஒன்றும் பிரமாதமாக ஒரு பெரிய 'பரோ' நடந்துவிட்டது என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. (குறுக்கீடு).

வேறு ஒன்றும் பெரிய குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படவில்லை. மற்றபடி 'யூஷுவல் கம்பனைண்ட்ஸ்' தான் சொல்லப்பட்டன. நான் என்னுடைய அனுபவத்தை ஒட்டிச் சொல்லுகிறேன். உலத்திலே பல பாகங்களிலும் இருக்கிற டிரான்ஸ்போர்ட்டை பார்த்த அளவிலே, ஒரே டிரான்ஸ்போர்ட் இருந்தால் அது என்றைக்கும் டிராபிக்கை சமாளிக்க முடியாது. 'ஆல் டர்னேடிவ் டிரான்ஸ்போர்ட்' இருந்தால்தான் சமாளிக்க முடியும். பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய நகரங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கெல்லாம் 'ஆல் டர்னேடிவ் டிரான்ஸ்போர்ட்' இருக்கிறது. பம்பாயில் பி.பி.ஸி. அண்டு ஐ ஸுபர்பன் ரயில்வே, ஜி.ஐ.பி. ஸுபர்பன் ரயில்வே, நல்ல டிராம் சர்வீஸ், பஸ் இவைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. அதனால்தான் அங்கே 'பீக் ஹவர் டிராபிக்கை' சமாளிக்க முடிகிறது. கல்கத்தாவில் உலகத்திலேயே 'பெஸ்ட் டிராம்வே சர்வீஸ்' இருக்கிறது. நான் பார்த்த தில் எனக்குத் தெரியும். ஸான்பிரான்ஸ்கோவிலிருந்து படமெல்லாம் கூட கொண்டு வந்திருக்கிறேன். உலகத்திலேயே பெஸ்ட் டிராம்வே சர்வீஸ் கல்கத்தாவில் நடைபெறுகிறது. வேகமாக போகக்கூடிய 'ஆல்டர்நேடிவ் சர்வீஸ்' இருந்தால்தான் 'பீக் ஹவர் டிராபிக்கை' சமாளிக்க முடியும். சென்னையில் துறதிருஷ்டவசமாக 'ஆல்டர்நேடிவ் சர்வீஸ்' இல்லாததால்

[Sri R. Venkataraman] [21st March 1959]

எவ்வளவு பஸ்கள் போட்டாலும் பீக் ஹவரில் டிராபிக்கை சமாளிக்க முடியாது, பஸ்கள் 'பன்ச்' ஆகிவிடும், அதாவது ஒன்றாகக் குவிந்துவிடும். அப்படி குவிந்துவிட்டால் காலதாமதம் ஏற்படும். டிராபிக் 'பன்ச்' ஏற்படும். டிரைவர் எவ்வளவு கெட்டிக்காரத்தனமாக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு திறமையாக ஓட்டினாலும் சரி, டிராபிக் அப்டைரக்ஷனால் 'பன்ச்' ஆகிவிடும். டிரைவருடைய தவறல்லாமல், மற்ற பொதுக் காரணங்களினாலேயே 'பன்ச்' ஆகிவிடும். அப்படி 'பன்ச்' ஆனால் 'ஆல்டர் நேடிவ் டிரான்ஸ்போர்ட்' இருந்தால், அதிலே ஜனங்கள் போய்விடுவார்கள் இல்லாவிட்டால், பஸ்ஸிலேயே தங்கிவிடுவார்கள். ஆகவே, நமக்கு இந்தப் 'பராப்ளம்', பிரச்னை பிற ராஜ்யங்களில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையவிட கடுமையாக இருக்கிறது, 'ஆல்டர் நேடிவ் மோடர்ன் ஆப் டிரான்ஸ்போர்ட்' இல்லாததினால் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1-30
p.m.

அடுத்தாற்போல் நமக்கு அதிகமாக பிரேக் டௌன் ஏற்படுகிறது என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது—இதைப்பற்றி நாங்களும் நல்லதாக தெரிந்திருக்கிறோம். இதற்கு இரண்டு காரணங்களை சொல்லலாம். ஒன்று, சரியாக வருஷா வருஷம் பஸ்கள் புதுப்பிக்கப்படாமல், அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்த கொள்கை முறையினால் ஏற்பட்ட ஒரு கோளாறு. இரண்டாவது இப்போது இருக்கின்ற **batta** முறை—இப்போது கொடுக்கப் படுகின்ற **batta** முறை சரியாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது—நான்கு மணி நேரம் வேலை செய்துவிட்டால் ஒரு ரூபாய் 2 அணு கிடைத்துவிடும். அதற்குப் பின்னால் ஒரு மணி நேரத்திற்கு 2 அணு வீதம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில்தான் நமது தொழிலாளர்களுக்கு **food-ball match** மனப்பான்மை ஏற்பட்டு விடுகிறது. சாதாரணமாக 4 மணி நேரத்திற்குப் பின்னால் திடீரென்று பஸ்களுக்கு 'லிக்' நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. திடீரென்று இவ்விதம் "நோய்" ஏற்பட்டு விடுவதால் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக 4 மணி நேரத்திற்கு ஓடின பின் "நோய்" ஏற்பட்டு அங்கங்கே நின்று விடுகிறது. இதைப்பற்றி ஐ.எல்.ஓ. எக்ஸ்பர்ட்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்தார்கள். அதிலும் சம்பளம் வாங்கின முதல் வாரத்திற்கு சரியாக பஸ்கள் எல்லாம் ஓட மாட்டேன் என்கிறது. அந்த காலத்திற்கு பின் சரியாக ஓடுகின்றது. இந்த "பாட்டா" கொடுப்பதில் இருக்கின்ற கொள்கை காரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற **food-ball match** மனப்பான்மையும் 'பிரேக் டௌன்' அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு ஒரு காரணம் என்று சொல்லலாம். இந்தமாதிரியான தவறுகளும் இருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக சர்க்கார் துறையிலுள்ள நிர்வாகம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமானால், அதில் வேலை பார்க்கின்ற நபர்கள் அதிக பொறுப்புணர்ச்சியோடு வேலை பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் வேலை பார்க்கின்றவர்களிடம் இருக்கின்ற அதிகமான பொறுப்புணர்ச்சி சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் வேலை பார்க்கின்றவர்களிடம் இல்லையென்றே சொல்லலாம். மேலும் தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களிடமிருக்கும் பொறுப்புணர்ச்சியை விட, சர்க்கார் நிர்வாகத்துறையில் வேலை செய்கின்றவர்களிடம் அதிகமான பொறுப்புணர்ச்சி இருந்தால்தான் நிர்வாகம் வெற்றிகரமாக நடக்கும், இல்லை யென்றால் ஒருக்காலும் வெற்றிகரமாக நடக்காது. இன்றைக்கு தனிப்பட்ட துறைகளை எடுத்துக்கொண்டால், அனேகமாக எல்லா இடங்களிலும் பலவிதமான பிரச்சனைகள் வந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. கடலூரில் 50 பேர்கள் டிஸ்ட்ரிட் செய்யப்பட்டார்கள், இன்னொரு இடத்தில் உண்ணா விரதம், இன்னொரு இடத்தில் சத்தியாக்கிரகம், தஞ்சாவூரில் பலர் டிஸ்ட்ரிட் செய்யப்பட்டார்கள் என்றெல்லாம் செய்திகள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இந்த விதமான ஒரு கொந்தளிப்பு தனிப்பட்ட துறையில் இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. ஏதாவது குற்றங்கள் தொழிலாளர்கள் செய்தால் உடனே நடவடிக்கை எடுத்து டிஸ்ட்ரிட் செய்துவிடுகிறார்கள். அந்த முறையை நாம் கையாளுவதில்லை. எந்தக் காரியங்களை யும் தொழிலாளர்களின் நலனுக்கேற்ற முறையில் இந்த நிர்வாகத்தில்

[21st March 1959]

[Sri R. Venkataraman]

நடத்தி வருகிறோம். அதல்லாமல், தொழிலாளர்களை கசக்கி பிழிந்து லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த நிர்வாகம் நடத்தப்படுகிறது என்பதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. கனம் லாசர் அவர்கள் வேண்டுமானால் அவ்விதம் ஒத்துக்கொள்ளலாம். லாபம் கிடைக்க வேண்டுமென்கின்ற நோக்கத்தோடு நடத்த வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கு நாம் சமார் 70 ரூட்டுகளை நிறுத்திவிடலாம். அதை சென்னை நகரத்திலுள்ளவர்கள் ஒருக்காலும் விரும்ப மாட்டார்கள். "அன் எக்ஸ்ட்ரீம்" முறையில்தான் இன்றைக்கு பல ரூட்டுகளில் பஸ் சர்வீஸ் நடக்கின்றது. மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையில் தான் இந்த நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டு வருகிறதே தவிர லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தோடு அல்ல என்பதை திடீர்வட்டமாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இதில் "பிரேக் டௌன்" ஏற்படுவதை தடுக்க பல முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வருடம் அதிகமாக 84 புதிய பஸ்கள் விடப்போவதால் "பிரேக் டௌன்" ஏற்படுகிற கணக்குகள் நிச்சயமாக குறைந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன். புதிய பஸ்களை போடுவதிலும் கொஞ்ச கால தாமதம் ஏற்படுகின்றது. இதற்கு கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், "பிரேக் டௌன்" அதிகமாகாமல் இருப்பதற்காக கண்காணிப்பு இருந்து வருகிறது. ஆகவே சீக்கிரமாக இதைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல், பலரும் டி. வி. எஸ். யைப் பாராட்டுகிறார்கள், அதில் எவ்வளவு ஊதியம் கொடுக்கிறார்கள் என்று வழக்கமாக சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்துவரும் சம்பளம், அவ்வன்ஸ் முதலியவை போல எங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்தால் எங்களுக்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் மிச்சமாகும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கு பாட்டா 12 அணு, கொடுக்கிறார்கள், நாங்கள் ஒரு ரூபாய் 4 அணு கொடுக்கிறோம், அவர்கள் வருடத்திற்கு 3 செருப்புகள் கொடுக்கிறார்கள், நாங்கள் வருடத்திற்கு 3 பூட்ஸ்கள் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் வருடத்திற்கு 2 ஸெட் ட்ரஸ் கொடுக்கிறார்கள், நாங்கள் 3 ஸெட் ட்ரஸ் கொடுக்கிறோம். இது தவிர நாங்கள் பிராவி டண்ட் பண்ட், கிராட்டியூட்டி முதலியவைகள் எல்லாம் கொடுக்கிறோம். இதை யெல்லாம் overall total-லாக பார்க்க வேண்டும். 'விஸிபிள் அண்ட் இன்விஸிபிள் இன்கம்' என்ற முறையில் எடுத்துக் கொண்டால் நாம் கொடுக்கின்ற சலுகைகள் அதிகம் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, டி.வி.எஸ். போன்ற நிர்வாகங்களை ஒப்பிட்டுப் பாப்பது என்பது சரியான comparable அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி, ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் 'ஸ்பான் டிங்' இருந்து வந்ததை ஓரளவு நிறுத்தி யிருக்கிறோம். ஸீஸன் டிக்கட் கொடுக்கின்ற விஷயத்திலும் இப்போது அதிகரித்துக்கொண்டே யிருக்கிறோம். முதலில் எட்டு ரூட்டுகளுக்கு கொடுத்தோம். இதை இன்னும் அதிகமாக்குவதற்கு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இதில் தேசிய மயமாக்குவதில் சர்க்காரினுடைய கொள்கை என்ன என்பதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதில் சர்க்காருடைய கொள்கை கொஞ்சம் தொழிலாளர்களை ஏற்றெடுத்துக் கொள்வது (Progressive Nationalisation) என்பதுதான். ஒவ்வொரு ரூட்டை பொறுத்த வரையிலும் 3 வருட நோட்டீஸ் கொடுத்துதான் எடுத்து வருகிறோம். மேலும் அதிகமான ரூட்டுகளில் சர்க்கார் பஸ் சர்வீஸ் போட்டுக்கொண்டே வருகிறோம். மேலும் செலவு விஷயத்தில் மைசூர், கேரளா போன்ற ராஜ்யங்களைவிட நமது ராஜ்யத்தில் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் பல அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதில் கணக்குகளை சேர்ப்பது method of accounting எவ்விதமிருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். இதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் செலவு இன விவரத்தில் 10-வது பக்கத்தை தயவு செய்து சற்று பார்க்கும்படி அங்கத்தினர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் இங்குள்ள ஷெக்ரபரி இரண்டு பைல்கள் பார்க்கிறார் என்றால் அதற்கான சம்பளமும்

[Sri R. Venkataraman]

[21st March 1959]

இதில்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. Salary of officers என்கிற இனத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை குறைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். 3,000 ரூபாயில் டயரக்டர், உதவி டயரக்டர், இன்ஜினியர் இவர்களை எல்லாம் அமர்த்துவது என்பது குறைவானதுதான். இம்மாதிரியுள்ள சிக்கனம் தவறான சிக்கனம் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். திறமையானவர்களை அதிக ஊதியம் கொடுத்து எடுக்க வேண்டும், அதற்குத் தகுந்தபடி அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்க வேண்டும், அதுதான் சரியான முறை. இது தவிர ஸெக்ரட்டரியேட்டில் இதற்காக இருக்கும் செக்ஷனில் வேலை பார்ப்பவர்களுடைய சம்பளம் எல்லாம் இதில் தான் செலுகிறது. இவைகளை எல்லாம் பார்த்து விட்டு நமது செலவுகளையும் மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ள செலவுகளையும் ஒப்பிட்டு பார்ப்பதுதான் சரியான comparable-ஆக இருக்கும். ஆகவே, இதையெல்லாம் ஒட்டி, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் சர்க்கார் பஸ் விஷயத்தில் இன்னும் எவ்வளவு சீக்கிரமாக அதிகமான பஸ்களை ஓட்ட முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு எல்லா முயற்சிகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : பஸ்கள் அதிகமாக “பிரேக் டௌன்” ஏற்படுவதற்கு காரணம் தொழிலாளர்களுடைய போக்கும் ஒரு காரணம் என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியென்றால் நமது தொழிலாளர்களை அமைச்சர் அவர்கள் சந்தேகிக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

***THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** நான் தொழிலாளர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டு இப்போதிருக்கின்ற ‘பாட்டா’ முறையினால் தொழிலாளர்களுக்கு food-ball match மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது என்றுதான். ஆகவே, இப்போது இருக்கும் ‘பாட்டா’ முறையையும் மாற்றுவதற்கு யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI M.R. KANDASWAMI MUDALIYAR : தலைவர் அவர்களே, நமது estimates committee நாகர்கோவிலுக்கு போயிருந்த போது 3 பாரல்களில் 200 கியாலன் பெட்ரோல் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததை கண்டு பிடித்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் 50 கியாலன் பெட்ரோல் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அங்கத்தினர்களாகிய நாங்கள் இதில் எது உண்மை என்று எடுத்துக் கொள்வது?

***THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** இது சம்பந்தமாக 200 கியாலன் என்று எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியிடமிருந்து ரிப்போர்ட் வரவில்லை. மேலும், இது சம்பந்தமாக எந்த விதமான கடிதமும் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியிலிருந்து வரவில்லை.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 1,89,49,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,89,49,400 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, the 23rd March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Fire accident at Korukkupet

* 16 S.N.Q.—**SRI A. A. RASHEED AND SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a big fire broke out at Korukkupet in the Madras City on 26th February 1959;

(b) if so, the extent of damage caused to houses and properties; and

(c) whether any aid or loan was given to the sufferers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) Thirty-one huts were completely burnt and ten huts were pulled down or partly damaged. The estimated value of the damages is Rs. 5,000.

(c) A sum of Rs. 1,210 has been sanctioned by the Collector to be given as cash grants to the victims of the fire accident.

SRI A. A. RASHEED : May I know the cause of the accident and the steps taken by the Government to prevent such fire accidents in future?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As usual it started from a hut, due to some carelessness in the kitchen.

SRI A. A. RASHEED : Apart from the grant, are there any loans granted to them and if so, what is the amount?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No loan, Sir, according to my knowledge. Only a cash grant just to help them to put up new huts.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it a fact that on the pretext of this kind of damage by fire, as it happened in the great fire of London, that these hut dwellers have been moved from place to place, and if so, where they are being rehabilitated?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Soon after the fire, they were temporarily housed in Corporation schools and other places. But as regards their permanent rehabilitation, that is a separate matter.

[23rd March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : தீ விபத்துக்கு உள்ளாகின்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிற நிவாரணத் தொகையான ரூபாய் 30 போதவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அந்தத் தொகையை உயர்த்தித் தர அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது அம்மாதிரி நஷ்டம் ஏற்படுகிற காலத்தில் ஓரளவுக்கு கைதூக்கி வருகிற வகையிலே இது அமைந்திருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் கொடுப்பதாக இருந்தால், பணம் அதிகமாக இருந்தால் கொடுக்கலாம்.

Payment of salaries to aided elementary school teachers.

* 17 S.N.Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) உதவி பெறும் ஆரம்பப்பள்ளிகளுக்கு கடந்த நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி 3 மாதங்களுக்கு ஆசிரியர் சம்பளம் கொடுக்கப்படாத தற்குக் காரணம் என்ன?

(ஆ) இவர்களுக்கு சம்பளம் எப்போது கொடுக்கப்படும்?

(இ) இனி, இவ்வாறு நிகழாதிருப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்?

(ஈ) மூன்று மாதங்கள் கழித்து சம்பளம் வந்த பள்ளி ஆசிரியர்களின் சம்பள பில்லை கஜானாக்களில் பணம் பட்டுவாடா செய்ய மறுத்திருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

(உ) அதன் காரணம் என்ன? இவ்விதத் தகராறுகள் இனி நிகழாது செய்ய அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (e) Government have no information readily. Particulars have been called for from subordinate authorities. As soon as the particulars are received, a statement will be placed on the table of the House. If on receipt of the particulars it is found that payment of salaries is in arrears in any case, Government will consider the question of devising suitable means of ensuring prompt payment of salaries in aided schools.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தக் கேள்வியைக் கொடுத்தே கிட்டத் தட்ட மூன்று வார காலம் ஆகிறது. இன்னும் அரசாங்கத்திற்கு இதன் பதில் கிடைக்காமல் காலதாமதப் படுவதன் காரணம் தெரியவில்லை. அன்றியும், என்.ஜி.ஓக்கள் போன்றவர்களுக்குச் சங்கராந்திக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக்கும் போது, ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று மாதம் சம்பளத்தை நிறுத்தி வைத்திருப்பது நியாயமா? இதில் தவறு எங்கிருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப் பற்றித் தான் நான் சொன்னேன். இதிலே எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் எல்லா ஜில்லாக்களைப் பற்றியும் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்கெங்கு தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பூரா விவரமும் வரவில்லை. எங்கு தவறு ஏற்பட்டது, இதைத் தவிர்க்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விவரம் தெரிந்த பிறகுதான் முடியும்.

SRI A. VEDARATHNAM : மூன்று மாதங்கள் கழித்து வந்த பில்களும் டிரெஷரியில் அதை காஷ் பண்ண முடியாமல் பில்கள் குறைபாடு உடையவைகளாக இருந்த காரணத்தினால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டன. இப்போது அல்லது 25 மைல்களுக்கு அப்பால் டிரெஷரிக்குப் போய் பணம் கிடைக்காமல் ஆசிரியர்கள் திரும்பி வர நேர்ந்தது. குறிப்பாக திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் இம்மாதிரி நேர்ந்தது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகையால் எங்கு தவறு நேர்ந்திருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

[23rd March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவ்வாறு முதலிலேயே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருந்தால் அதை உடனடியாகக் கண்டுபிடித்திருக்க முடியும். மூன்று மாதங்கள் கழித்து சம்பளம் வந்த பல பள்ளி ஆசிரியர்களின் சம்பள பில்லை கஜானாக்களில் பணம் பட்டுவாடா செய்ய மறுத்திருப்பது என்று சொன்னால், கஜானாக்கள் நிறைய இருக்கின்றன. குறிப்பான தகவல் இருந்து அதைக் கொடுத்திருந்தால் இதற்குள்ளாகக் கண்டு பிடித்திருக்க முடியும். பொதுவாகக் கேள்வி போட்டால்தான் தாமதம் ஆகிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், இந்த மாதிரி தாமதம், சரியானபடி சம்பளம் கொடுக்காதது, இவைகளைப் போக்க சர்க்காரே நேரடியாக சம்பளத்தைக் கொடுக்க யோசனை செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது எப்போது அமுலுக்கு வரும் என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது ஆரம்பம் செய்திருக்கிறோம். ஆயிரம் பள்ளிகளில் அடுத்த ஆண்டில் இருந்து நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. சம்பளம் வாங்கி நடத்தி வந்த பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இம்மாதிரி செய்யப் போகிறோம்.

SRI S. LAZAR : ஸார், திருச்சி ஜில்லா போர்டின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய பள்ளிகள் அத்தனையிலும் ஒரு சில மாதங்களாக சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை, அதற்குக் காரணம் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டிடம் பணம் இல்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதற்கு உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது எய்டெட் ஸ்கூல்களைப் பற்றியது. திடீரென்று ஜில்லா போர்டுகளைப் பற்றி கேட்டால் என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை.

Arrest of persons for Prohibition offence in Periyakulam

* 937 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHY** (on behalf of **SRI N. R. THIAGARAJAN**) : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டு ஜூலை அல்லது ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம் பஜாரில் சிவகங்கை ஆசாமிகள் பலர் குடித்துவிட்டுக் கூத்தாடியதற்காக கைது செய்யப்பட்டனரா?

(ஆ) அவர்களில் எத்தனை பேர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது? எத்தனை பேரை வழக்குத் தொடராமல் போலீசாரே தப்புவித்து விட்டனர்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Out of the five persons arrested, four were charge-sheeted by the Police and convicted by the Sub-Magistrate, Uthamapalayam. The fifth was left out. The conduct of the Police subordinate in not charge-sheeting this person is under investigation.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, may I know the names of the persons arrested?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, about this case, there is an appeal pending before the Sessions Court and, therefore, I would suggest to the hon. Member not to put further questions.

[23rd March 1959]

MR. SPEAKER : The next question is 938.

(Many hon. Members raised their hands.)

If hon. Members raise their hands, I will only take it that they want to put supplementary questions. Some hon. Member must say that he is putting the question.

Resignation of doctors from the Medical Service

* 938 Q.—SRI V. K. KRISHNAMURTHY (on behalf of SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many doctors have resigned from the Medical Service in the years 1954–55 and 1957–58; and

(b) how many have resigned on the ground of going for higher studies in 1954–55 and 1957–58?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Eighteen in 1954–55; 20 in 1957–58.

(b) Four and three respectively.

SRI A. A. RASHEED : May I know the reasons for their resignation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There are various reasons. Firstly, for reasons of foreign study. Secondly, they are not willing to go to rural places. Thirdly, for marriage purposes they resigned.

SRI T. T. DANIEL : Is it a fact that these doctors resigned because the salary, according to them, is very low. Is it also due to the fact that they do not have convenient housing accommodation in the villages where they are posted and if so, will the Government go into the question and increase their salaries?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not having good amenities in villages may also form one of the reasons?

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know how many of them have refused to go to rural parts?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The exact number I may not be able to give here. I have got only statistics about resignation.

SRI A. GOVINDASAMY : திருமணக் காரணங்களுக்காக ராஜினாமா செய்தவர்கள் எவ்வளவு? அதிலே ஆண்கள் எவ்வளவு? பெண்கள் எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதையெல்லாம் பிரித்துப் பார்ப்பாடு செய்து வைத்துக்கொள்ளவில்லை.

[23rd March 1959]

SRI I. G. MANICKAM : கிராமாந்திர ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்கள் போவதற்கு மறுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆகையால், கிராமாந்திர ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்கள் போக சர்க்கார் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்? கட்டாய சேவைத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வர யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒரு நிவாரணம் இப்போது அதிகப்படி டாக்டர்கள் படித்து டாக்டர்கள் வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாய் விட்டால் டாக்டர்கள் அதிகமாகி விடுவார்கள்.

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact, Sir, that a few doctors 10 10 have resigned because their seniority was overlooked in promotions? a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think so, Sir.

Agricultural indebtedness

* 939 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the question No. 729 answered on 30th October 1958 the main causes for agricultural indebtedness?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No systematic survey has been made to analyse the causes for agricultural indebtedness. Some of the general factors which contribute to their indebtedness are : pressure of population on land, uncertainty of season, present methods of cultivation and marketing, hereditary debts, extravagant expenditure on occasions like births, deaths, marriages and festivals, litigation, pests and diseases, etc.

SRI N. K. PALANISAMI : விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் கடன் பளுவைக் குறைப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கடன் பளுவை குறைக்கும் வகையிலே முன்புசெய்யப்பட்ட நிவாரணங்கள் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்.

SRI T. T. DANIEL : In view of the fact that one of the main factors that the agriculturists suffer much from is, failure of crops due to the failure of seasons, will the Government examine the possibility of introducing as early as possible a Crop Insurance Scheme?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is not under contemplation just at present.

SRI A. GOVINDASAMY : சில சமயங்களில் போதுமான மழை பெய்யாத காரணத்தால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிற போது வரி வஜா செய்யப்படுகிறது. அதோடு அவர்கள் வாங்கியிருக்கும் கடன்களையும் தவணைகள் தள்ளி வாங்கிக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா? விருத்தாசலம் பகுதியில் வரி வஜா மட்டும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடன்களின் தவணைகளையும் ஒத்தி வைப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சரியான பருவ மழை இல்லாததால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள் காரணமாக வரி வஜாவும் செய்யப் படுகிறது. வரியும் ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது. அதோடு கடன் வசூலும் ஒத்தி வைக்கப்பட்டுத் தான் வருகிறது.

[23rd March 1959]

SRI K. VINAYAKAM: Sir, in view of the large-scale rural indebtedness prevalent in our State, will Government consider the possibility of declaring a general moratorium for a period of five years towards their general amnesty?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அப்படிச் செய்வதனால் ஒரு பெரிய கெடுதி கூட ஏற்படுகிறது. அதாவது, அம்மாதிரி அடிக்கடி கிரெடிட் விஷயத்திலே நாம் பிரவேசித்தால் ஜனங்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு, அத்தியாவசியமான விஷயங்களுக்குப் பணம் கிடைப்பது இல்லை. ரொம்ப நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்படும்போது இம்மாதிரி செய்வது வழக்கம். அம்மாதிரி இப்பொழுது ஒன்றும் இல்லை.

SRI N. K. PALANISAMI: விவசாயிகள் கடன் படுவதற்கு முக்கியமான காரணம் விலைவாசி ஏற்றத் தாழ்வு (ப்ளக்வேஷன் இன் ப்ரைஸெஸ்). ஆகவே, விலை வாசியை நிர்ணயமாகச் செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: எனது சக மந்திரி அவர்கள் இங்கே அதுபற்றிய பிரச்சனையெல்லாம் அலசிப் பேசியிருக்கிறார். அதிலிருந்து கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் பின்னணியிலிருந்து கடனாலியாக இருப்பதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பொருளாதாரத் துறையிலே உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதிலே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பது ஒருபுறம் இருந்தாலும், விவசாயிகளும் தங்களுக்கு ஏற்படும் அனாவசியமான செலவுகளைக் குறைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையிலே வாழ்க்கை நடத்தினால், ஓரளவுக்கு அவர்களுக்குப் பரிகாரம் கிடைக்கும்.

SRI T. SAMPATH: Sir, may I know whether Government have got the intention to repeal Act IV of 1939, namely, the Agricultural Debt Relief Act for the reason that it has served its purpose?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: As the Hon. Member has stated, it has served its purpose and therefore there is no urgency of repealing it. It has exhausted itself more or less.

SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR: பருவ நிலைக் குறைவினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே நூறு ரூபாய்க்கு அதிகமாக கிஸ்தி செலுத்தக் கூடிய விவசாயிகள் பெருமளவுக்குக் கடன் பளுவினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்களைப் பொறுத்தும் வரி வஜா செய்து கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: நூறு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட கிஸ்தி செலுத்துகிற பட்டாதார்களுக்கு இந்த வசதி யில்லை என்பது இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்டது. எந்தக் காரணத்தினால் ஏற்பட்டதென்றால்—அவர்கள் சற்று நல்ல நிலைமையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள், அவர்களுக்கும் வரி வஜா வசதி செய்து கொடுத்தால், சின்னப்பட்டாதார்களுக்கு அவ்வளவு அதிகமாக கொடுக்க முடியாது என்ற வகையிலே இது அப்பொழுது அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

23rd March 1959]

Maternity cases

* 940 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of maternity cases attended to in Government hospitals in 1957 and 1958;

(b) in how many cases (i) still-born and (ii) deformed children were delivered; and

(c) in how many cases the mother did not survive the delivery?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

(Sri S. Lazar was heard to say something.)

MR. SPEAKER: May I ask the hon. Member Mr. Lazar what he was saying? He was saying something?

SRI S. LAZAR: I was just requesting the Chair to turn to this side also, Sir.

MR. SPEAKER: Is not the hon. Member, Sri Kandasami on this side of the House? It is very unfair to make an allegation like that. I overheard him say that, but this time I will not take any action.

The Hon. Minister may reply question No. 940.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I have already answered the question, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: பிரசவ விடுதிகள், பிரசவ ஆஸ்பத்திரிகள் இவைகளை ஆண்டு நர்சுகள் வேலை செய்கின்றார்களா? அப்படி வேலை செய்வது உண்மையானால், அதை உடனடியாக நிறுத்தி, அவர்களுக்குப் பதிலாக, பெண் நர்சுகளை நியமிப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கேள்வி ஒரு மாதிரி இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் போடக்கூடிய உப கேள்வி வேறு மாதிரி இருக்கிறதே.

SRI A. A. RASHEED: Sir, from the statement placed on the table of the House, it is seen that the number of mothers who have died after delivery has increased in 1958. May I know the reasons?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is only a small increase of about 40. This is a fluctuating thing. We cannot give any particular reasons. Sometimes, it increases, sometimes it decreases.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: 1957-லையும், 1958-லையும் ஸ்டில்-பார்ன் சில்லனுடைய எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய எழு சத விகிதம் இருக்கிறதே, இதற்கு என்ன காரணங்கள்? இதுவரையில் அதுபற்றி ஆராயப்பட்டதா?

[23rd March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்கு ஒரு காரணம் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், வருஷத்திற்கு ஒரு பிள்ளை என்ற வகையிலே பிள்ளை பிறந்து கொண்டிருந்தால், அது தாயாரைப் பாதிக்கிறது, பிள்ளையையும் பாதிக்கிறது. அதற்காகத் தான் “ஸ்பேவின்” என்ற முறையிலே, மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை, ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை பிள்ளை பெறுகிறது என்ற நியதி இருந்தால், இந்தச் சம்பவம் ஏற்படாது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : பிரசவத்திற்குப் பின்னால் தாய் ஓறந்துபோகும் நிலை இருக்கிறது. அது ஆஸ்பத்திரிகளிலுள்ள டாக்டர்கள் சரியான முறையிலே கவனிக்காததால் ஏற்படுகின்றதா? அல்லது அவர்களுடைய உடல் நிலைக் கோளாறிலால் ஏற்படுகின்றதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது அவர்களுடைய கோளாறிலால்தான் ஏற்படுகிறதேயொழிய, டாக்டர்கள் கோளாறிலால் ஒன்றும் இல்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : போதுமான போஷாக்கான உணவு இல்லாத காரணத்தால் தான் இது போன்ற குழிந்தைகள் பிறப்பதற்கு முன்னால் இறப்பதும், அங்குறினமாய்ப் பிறப்பதும், அதற்குப் பிறகு தாய் இறப்பதும்...

MR. SPEAKER : நீங்கள் உப கேள்வியாகக் கேட்பது மூலக் கேள்விக்கோ, அதற்கு அளிக்கப்பட்ட பதிலுக்கோ சம்பந்தம் உடையதாக இருக்கவேண்டும். உங்கள் உப கேள்வி அபிப்பிராயம் சொல்வதாக இருக்கிறது. கேள்வியின் போது அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கு இடமில்லை. இந்தக் கேள்வி “அவுட் ஆப் ஆர்டர்”.

Rural Dispensary at Kodukkur village

* 941 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether a rural dispensary was run at Kodukkur village, Udayarpalayam taluk, some years back by the District Board, Tiruchirappalli;

(b) if so, when; and

(c) the reasons for not continuing the same in that place?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) Till May 1943.

(c) It was closed for want of a doctor.

SRI K. R. VISWANATHAN : இப்போதாவது அந்த ஆஸ்பத்திரியை மறுபடியும் திறந்து அங்கு டாக்டரை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரி திறக்கலாம் என்று அரசாங்கம் ஏற்கெனவே அதற்கு “சாங்ஷன்” செய்துவிட்டது. பொறுப்பு ஜில்லா போர்டினுடையது. அவர்கள் செய்யவில்லை. ஆகையால், ஜில்லா போர்டு தான், இதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

Plantations

* 942 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

இந்த ராஜ்யத்தில் ரப்பர், தேயிலை, காப்பி, யுகலிப்டஸ் (நீலகிரி தைலம்), தேக்கு ஆகியவைகள் எத்தனை ஏக்கர் பயிர் செய்யப்படுகிறது? (ஜில்லா வாரியாக)

[23rd March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A statement* (No. I) showing the area under coffee, tea and rubber in the different districts of Madras State for the latest year for which the particulars are available is placed on the table of the House.

Bluegum (Eucalyptus) has been planted over an area of 3,086 acres in the Nilgiris and 449 acres, in the Upper Palnis. Planting of Eucalyptus hybrids is also done on an experimental scale at several localities in this State. About 100 acres of these plantations exist at present.

A statement* (No. II) showing the area of teak plantations in the Forest Divisions of the State is also placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மேஜை மேலிலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டேட்மென்டிலே தேக்கு மரங்கள் ஆற்று ஓரங்களிலுங்கூட வைப்பதற்கு திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது போன்று பாலாற்றங்கரையோரங்களிலும் தேக்கு மரங்கள் வைப்பதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? இப்பொழுது திட்டம் இல்லாவிட்டாலும் இன்மேலாவது வைப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆற்றங்கரையில் தேக்கு வைப்பதென்றால் அதற்கு வேண்டிய ஈரம் இருக்க வேண்டும். காவிரி, தாமிரவரணி ஆற்றங்கரையில் ஈரம் இருப்பதுபோல் அவ்வளவு ஈரம் பாலாற்றங்கரையில் இருக்கிறதென்று சொல்வதற்கில்லை. அதுவும் சாத்தியப்படும் என்று ஏற்பட்டால் கவனிக்கப்படும்.

SRI K. PONNIAN : வால்பாரை பிரதேசத்தில் சர்க்காருடைய சிங்கோனா தோட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் காலியாக இருப்பதாலும் சிங்கோனாவுக்கு மார்க்கெட் இல்லாத காரணத்தாலும் அங்கே தேயிலை, காபி, ரப்பர் போன்ற பயிர்களை பயிரிட சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தப் பிராந்தியத்தில் சிறிசில இடங்களில் தேயிலை பயிரிடுவதற்கு இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, from the Hon. Minister whether the Government have any programme at present to increase the extent of rubber cultivation in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As I said during the discussion on Forest Demand, there is a proposal of the Government that the Forest Department should take up the plantation of rubber in an area of about 3,000 acres in the Kanyakumari district.

SRI A. GOVINDASAMY : தேக்கு மரங்களை வளர் வைப்பதற்கு அவசியமாக ஈரம் வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். ஈரமே இல்லாத பகுதியாகிய செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ரயிலவே கராசிற்குக்குப் பக்கத்தில் இரண்டு மைல்களுக்கு பக்கத்தில் ஈரமே இல்லாத பகுதியில் அரசாங்கம்.....

MR. SPEAKER : The hon. Member is not asking a question. He cannot make a speech. Let him please put the question. There need be no argument.

[23rd March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : It is not an argument, Sir. It is a straight question.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஈரம் இல்லையென்றால் மழை இருக்க வேண்டும் அல்லது வேறு எந்த வகையிலாவது ஈரம் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் தேக்கு பயிரிட முடியும். இதையே தான் காட்டிலாகா விவாதத்தின்போது குறிப்பிட்டேன். அதற்குமேல் விவரம் ஒன்றும் என்னிடம் இல்லை.

SRI P. G. MANICKAM : மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்ட குறிப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டபடி ரப்பர் தோட்டங்களில் எத்தனை ஏக்கர்கள் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்கள் இந்தியர்களுக்குச் சொந்தமானவை, எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்கள் அந்நியருக்குச் சொந்தமானவைகள் என்ற குறிப்பு இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படிப்பட்ட விவரம் ஒன்றும் என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, may we know how far the plantation of teak in the Tanjore district has been successful?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We are trying. There have been some old trees in some of the river banks, as for instance, in the compound of the travellers' bungalow in Nannilam. Now we are trying experimental plantation of teak on river sides, and so far it is successful.

Employment of poor agriculturists

* 943 Q.—**SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have any schemes to provide employment to the poor agriculturists in all the taluks of Pudukkottai division due to failure of monsoon there?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Collector of Tiruchirappalli has submitted certain proposals for providing employment to agricultural labourers in Pudukkottai division and these are under consideration.

SRI A. VEDARATHNAM : அதே போன்று மற்ற பகுதிகளிலும் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா? பஞ்ச நிவாரண நடவடிக்கைகளை ஏதாவது அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எந்தப் பகுதிகளில்லாமல் பருவ நிலை சரியாக இல்லாமல் இருக்கிறதோ அங்கேயல்லாம் விவசாயிகளுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு பல பல திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : பருவ நிலை பாதிக்கப்பட்ட உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேலை கொடுக்க ஏதாவது திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி ஏதாவது திட்டங்களை கலெக்டர் தயாரித்து அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question relates to Pudukkottai. Is Udayarpalayam in the same district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : May be the same district but not the same division.

[23rd March 1959]

எங்கே அம்மாதிரி பருவநிலை சரியாக இல்லாமல் என்ன நிவாரண வேலை செய்ய வேண்டுமோ அதைப் பரிசீலித்து அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Land holdings

* 944 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

நம் மாநிலத்தில் 10 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்களும், வாரத்திற்குப் பயிரிடும் விவசாயிகளும் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : According to the census of landholdings and cultivation taken in 1955, the number of persons who own less than 10 ordinary dry acres of land in the Madras State excluding the transferred territory is 35,46,325. Out of these, 1,64,692 persons have leased out their lands.

Figures relating to the number of lessees who cultivate less than 10 acres of land have to be gathered from subordinate offices. But the labour and time involved will not be commensurate with the advantage to be gained.

SRI S. M. ANNAMALAI : வாரம்தார்கள் பயிர் விவரங்கள் ஒன்றுக்கு மூன்று ஏக்கரிமேல் செய்திருந்தால் அதை வாரம்தார்கள் குறிப்பிட முடியும். அடங்கலில் சொல்லியபடி நிலங்கள் அவர்களிடத்தில் இல்லாமல் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கலாம். ஆகவே அடங்கலில் இருக்கக் கூடிய அளவில் நிலங்கள் இருப்பதாக அமுலில் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா? அப்படி ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தனிக் கேள்வி போட்டால் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : இந்த நியாய வாரச் சட்டப்படி குத்தகைச் சீட்டு எழுதி தாலுகாவுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பது ஒன்று. கர்ணம் அடங்கலில் சாகுபடிக்காரர்களின் (மெம்பர் களை) எழுதி அதை சர்க்காருக்கு அனுப்புவது மற்றொன்று. இந்த இரண்டு விதத்தையும் விட்டுவிட்டு வேறு எவ்வித ரெகார்டும் இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய அளவில் விவசாயிகள் நில சொந்தக்காரர்கள் சீட்டு எழுதிக்கொள்ளாமல் எழுதாமல் இருந்தால் நிலச்சுவாந்தார்கள் மீது சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா அல்லது எடுக்கப் போகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப் பற்றி எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதைப் பற்றி கவனிக்க முடியும். தகவல் ஒன்றும் இல்லாமல் எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : வாரம்தார்களை வெளியேற்றப்படுகிற நேரத்தில் தாங்கள் வாரம்தார்கள் என்பதை நிரூபிப்பதற்கு கிராமக் கணக்குப்பிள்ளை போர்டுமேம்பர்கள் வைத்திருக்கும் அடங்கலை ஆதாரமாகக் கொட்டுகள் எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? ஒப்பந்தச் சீட்டு அல்லது கிராம அடங்கல் இரண்டும் இல்லாத நேரங்களில் வேறு எதையாவது ஆதாரமாகக் காட்டுவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதுவரைக்கும் அம்மாதிரி அரசாங்கத்துக்கு ஒன்றும் தகவல் இல்லை சட்டப் பிரகாரம் லீஸ் எழுதிப் பதிய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது சட்டப் பிரகாரம் கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதனால் அடங்கலை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

[23rd March 1959]

SRI S. LAZAR : இந்த வாரம்தார்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னும் இது போன்ற பல குறைகள் இருப்பதாக அரசாங்கத்திற்கு தகவல் வந்திருக்கிறதா? அந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்கு ஒரு திருத்த மசோதாவை இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது என்ன என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து அதைப் பற்றி தகுந்த காலத்தில் நிவாரணத்தைத் தேடலாம் என்ற முறையில் அந்தச் சட்டத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கிறதா என்பதை நாங்கள் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம்.

Supply of Drinking water

* 945 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM** (on behalf of **SRI N. R. THIAGARAJAN**) : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்ற மூன்று ஆண்டுகளிலும் நமது ராஜ்யத்தில் குடி தண்ணீருக்காகச் செலவு செய்த தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) மதுரை ஜில்லாவில் குடி தண்ணீருக்காகச் செலவு செய்த தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI A. GOVINDASAMY : நல்ல குடி தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் வேண்டிய அளவுக்கு அங்கே வருகிறது. அதனால் நல்ல குடி தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கேள்வி மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்தது.

MR. SPEAKER : How is the question relevant?

SRI A. GOVINDASAMY : It relates to the first part of the question, Sir.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆம். நரம்புச் சிலந்தி அந்தப் பிராந்தியத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிராந்தியத்தில் குடி தண்ணீர் வசதிக்கு அங்கே கொஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நாலேந்து ஜில்லாக்களில் நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவும் ஒன்று.

MR. SPEAKER : I want to ask the hon. Member Sri A. Govindasamy how his supplementary question is relevant. The first part of the main question is "What is the amount of money spent for supply of drinking water?".

இதிலிருந்து உங்களுடைய கேள்வி எப்படி வரும்?

The hon. Member said that it related to the first part of the question. But will he please explain why I should not declare his question out of order? Because, clause (a) of the question refers to the amount spent for the supply of drinking water and clause (b) relates to the amount spent in Madurai district. The hon. Member's supplementary question is not relevant. His supplementary question is out of order.

[23rd March 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Will the Hon. Minister please tell us the amount that was allowed to lapse in these years, and also the reason therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It does not lapse. It is carried forward from year to year.

Town-Planning schemes

* 946 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM** (on behalf of **SRI N. R. THIAGARAJAN**) : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) டவுன் பிளானிங் டைரக்டர் மூலமாக எத்தனை பஞ்சாயத்துக்களில் டவுன் பிளானிங் ஸ்கீம் அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது?

(ஆ) இன்னும் எத்தனை பஞ்சாயத்துக்களில் மேற்படி ஸ்கீம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றது?

(இ) எத்தனை முனிசிபாலிட்டிகளிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் டவுன் பிளானிங் ஸ்கீம் அமுல் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றது?

(ஈ) ஜில்லா டவுன் பிளானிங் ஆபீஸர்கள் நியமிக்க உத்தேசம் இருக்கின்றதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The provisions of the Town-Planning Act have been extended to 65 Class I and 13 Class II Panchayats. Of these, 16 Class I Panchayats have taken steps to prepare Town-Planning Schemes and no Class II Panchayats has taken steps to prepare such schemes.

(c) The provisions of the Town-Planning Act are not in force in 205 Class I Panchayats. The Act is also not in force in 46 Panchayats in the Kanyakumari district and 5 Panchayats in the Tirunelveli district, which were transferred to Madras State from the Travancore-Cochin State and they have not been classified either as Class I or Class II Panchayats. Though the Town-Planning Act is in force in all municipalities, 14 municipalities have not taken up actually any scheme so far.

(d) There is no such proposal at present.

Ayanavaram Co-operative Milk Supply Union

* 947 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the quantity of milk supplied by the Ayanavaram Co-operative Milk Supply Union in 1958;

(b) the quantity produced by the Union in 1958; and

(c) the quantity purchased and reconditioned in 1958?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 21.38 lakhs Madras measures.

(b) 23.58 lakhs Madras measures.

(c) A quantity of 21.38 lakhs Madras measures of milk was pasteurised for distribution in 1958. The Union does not recondition the milk.

[23rd March 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சார், இந்தப் பால் சப்ளை யூனியனை விஸ்தரிக்க அவர்கள் சர்க்காரிடம் ஏதாவது உதவி கோரியுள்ளார்கள் ? அதன்பேரில் என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனிக்கேள்வி வேண்டும்.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் செய்யப்படும் பால் “டோண்டு” மில்க்கா ? அப்படியானால், இந்தப் பாலில் தண்ணீர் கலந்து கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பாலில் தண்ணீர் கலப்பது சட்ட விரோதமில்லையா ? இவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறிப்பிட்ட யூனியனைப் பற்றி நான் சொன்னேன். “டஸ் நாட் ரி கண்டிஷன் தி மில்க்” என்று நான் சொன்னேன். “டோண்டு” மில்க் அல்ல.

Siddha system of medicine

* 948 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM** (on behalf of **SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI**) : கணம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சித்த வைத்திய அபிவிருத்திக்கு அனுகூலமாக என்னென்ன மூலிகைகள் எங்கெங்கு பயிர் செய்யலாம் என்ற விவரத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு ஒரு உத்தியோகஸ்தர் சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரா ?

(ஆ) அந்த அறிக்கையின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம் ?

(இ) அந்த அறிக்கை மேஜையின் பேரில் (சபைமுன்) வைக்கப் படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த சித்த வைத்திய முறையி னுடைய வளர்ச்சி சடைப்பட்டு ஏறக்குறைய 800 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதனுடைய அபிவிருத்திக்கான ஆராய்ச்சியைப் பற்றி அரசாங்கம் ஏதேனும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா ? அதன் விபரம் என்ன ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த வைத்திய முறையைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி ஜாம்நகர் என்ற நகரில் நடக்கிறது. அதோடு சென்னையிலும் இன்டெக்ரேட்ட் காலேஜ் ஆப் மெடிஸினில் சித்த வைத்தியத் தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நடந்து வருகிறது. அதற்கு ஒரு பெரிய மெடிசினல் பார்ம் இருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த மூலிகைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஒரு தனி உத்தியோகஸ்தரைப் போட்டிருப்பதாக கணம் உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் தனி உத்தியோகஸ்தரின் நிலை என்ன ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தனி உத்தியோகஸ்தர் இந்த இலாகாவில் இல்லையென்று சொன்னேன். அப்படி தனி உத்தியோகஸ்தர் இல்லாவிட்டாலும் அந்தக் காலேஜ் குப்பிரின்டென்ட் இது பற்றி விசாரித்து ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : இந்த சித்த வைத்திய மூலிகைகளைத் தயாரிக்க ஒவ்வொரு கோவில் தேவஸ்தானங்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்களில் ஒரு வடிகர், அரை அக்கர் என்று எடுத்து அவைகளை தேவஸ்தான டிரஸ்டிகளிடமும், நிர்வாக அதிகாரிகளிடமும் ஒப்படைத்து அந்த மூலிகைகளைத் தயாரிக்க சர்க்கார் உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

23rd March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சில தேவஸ்தானங்களில் இந்த மாதிரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற தேவஸ்தானங்களில் இந்த மாதிரி செய்வது அந்தந்த தர்மகாத்தாக்களின் ஆர்வத்தை யொட்டி இருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what are the special herbs that are grown in this Farm maintained by the College of Integrated Medicine? Is it not a fact that the money spent upon this Farm which does not have many herbs, is not commensurate with the yield that is got from that Farm?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, this should not be gauged by the return in money. We must look into the purposes that it serves. Even though it may work at a loss, still, we should have some important medicinal plants. With that view, it is maintained.

Drinking-water supply to Tiruchirappalli

* 949 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the probable date when the supply of drinking water by the Municipality at Tiruchirappalli will attain normalcy?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The supply of drinking water in Tiruchirappalli will become normal by the end of 1963 when the scheme of improvements to the distribution system sanctioned is completed.

SRI S. LAZAR : 1963-ம் வருஷத்திற்குள்ளாக நல்ல தண்ணீர் சப்ளை செய்ய என்ன திட்டம் இடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Outline proposals for improvements to the distribution system estimated to cost Rs. 28.91 lakhs have been administratively approved by the Government. Equitable distribution of the available supply will be effected when these improvements are taken up and completed. That is the first stage of improvement in the water-supply scheme.

SRI S. LAZAR : இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரைப் பிரித்துக்கொடுப்பது சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். வரக்கூடிய தண்ணீர் போதவில்லை என்ற முறையில் அதை அதிகப்படுத்த என்ன திட்டம்—என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : At present, there is mal-distribution of supply due to the inadequacy of the existing distribution system. Now, when the distribution system is set right, it is expected that there will be equitable distribution of water.

Teaching staff in Government Medical Colleges

* 950 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal for upgrading the pay scales of the teaching staff of the Government Medical Colleges in the State; and

(b) if so, the details thereof?

[23rd March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under the consideration of Government.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, may I know when the whole question will be finalized?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தச் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டால் அந்த உயர்வு பாகத்தை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது 2 வருஷத்திற்கு அல்லது 5 வருஷத்திற்கு என்பது சரியாகத் தெரியவில்லை. அவர்களிடமிருந்து அந்த விஷயம் தெரிந்ததும் இதைப் பற்றிக் கவனிக்கப்படும்.

Nurses' home for Vellore Headquarters Hospital

* 951 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI M. P. SARATHI): கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேலூர் தலைமை ஆஸ்பத்திரிக்கு Nurses Home கட்டுவதற்கு யோசனை உண்டா?

(ஆ) எப்பொழுது கட்டப்படும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) As soon as a suitable site near the hospital becomes available.

Appointment of Gazetted Officers at taluk levels

* 952 Q.—SRI N. K. PALANISAMI (on behalf of SRI M. KALYANASUNDARAM): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any proposal is under consideration of the Government for appointing Gazetted Officers at taluk levels, combining the functions of a Tahsildar and Revenue Divisional Officer; and

(b) if so, when a final decision would be taken?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) There was a proposal under the consideration of the Government. It was finally dropped.

SRI N. K. PALANISAMI : முதலில் கஜெட் ஆபீசர் போஸ்ட் பண்ணை சர்க்காரில் யோசனை இருந்தது. அதை “ட்ராப்” பண்ணி விட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முதலில் ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் தாசில்தார், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர் என்ற லெவலில் வைக்கலாம் என்ற உத்தேசம் இருந்தது. அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து நிர்வாகத்துக்கு அது சரிப்பட்டு வராது என்ற முறையில் கைவிடப்பட்டது.

SRI S. LAZAR : சார், ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒவ்வொரு “கஜெட்” ஆபீசர் நியமிக்கவில்லை என்று சொன்ன போதிலும்கூட இப்பொழுது ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஆரம்ப முதல் கலெக்டர் வரை ஐந்து படிகள் இருக்கின்றன. அதில் ஏதாவது மாறுதல் செய்ய சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

[23rd March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த மாதிரி படிகள் அவசியமாக இருக்கின்றன. அதைப் பற்றியும் ரெவின்யூ, ரி ஆர்கனைசேஷன் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து அவர்களுடைய சிபார்சுகளை அவ்வப்போது அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வப்போது அதைப் பற்றிக் கவனித்து உத்திரவு போடப்பட்டு வருகிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்கள் இரண்டு மூன்று தாலுகாவுக்கு ஒருவர் இருப்பதன் காரணமாக பல வேலைகளைக் கவனிக்க முடிவதில்லை. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர் போட அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது பெரிய ரெவின்யூ டிவிஷனல் இருப்பதை எல்லாம் பிரித்து அதிகமாக ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்களைப் போட்டு வருகிறோம். அந்த முறையில் இப்பொழுது 4, 5 ஜில்லாக்களில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எங்கெங்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இந்த மாதிரி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Legal aid to persons belonging to depressed classes

* 953 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் பொது மரம்மத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-58-ல் எத்தனை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இலவச சட்ட உதவி (Legal aid) அளிக்கப்பட்டது?

(ஆ) போலீஸ் தாக்குதல் சம்பந்தப்பட்ட கேஸ்களுக்கும் சட்ட உதவி அளிக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) One case.

(b) No, Sir. It is not clear what the member has in mind in referring to ‘police attacks’.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சில கிரிமினல் கேஸ்கள் சம்பந்தமாக போலீஸார் தவறான முடிவு எடுக்கக்கூடிய நேரத்தில் போலீஸார் பக்கத்தில் தவறு இருந்தபோதிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நீதியை நாட பொருளாதார வசதி இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு இலவச சட்ட உதவி கொடுக்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : போலீஸ்காரர்கள் ஹரிஜன மக்களை எதற்காகத் தாக்குகிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நீதியை ஒழுங்காக நிலைநாட்ட ஹரிஜன மக்களிடம் தீண்டாமை காரணமாக ஏதும் குற்றம் நிகழாமல் இருக்க கண்காணிப்பதற்காக அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Bridge-cum-regulator across Vellar

* 954 Q.—SRI R. SRINIVASA IYER : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the present stage of the proposal to construct a road bridge-cum-regulator across Vellar in mile 6-7 of the road from Arantangi to Avadayarcoil; and

(b) when the work is likely to be taken up?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) Proposals for constructing a separate road bridge and a regulator were called for from the Chief Engineers. The report of the Chief Engineer (Highways) has been received and it is under examination. The report of the Chief Engineer (Irrigation) is awaited.

[23rd March 1959]

SRI R. SRINIVASA IYER : Was not the proposal to construct a road bridge-cum-regulator at a common place given up and the suggestion to construct a bridge and a regulator separately accepted by the Hon. Minister for Home when he visited the place on 26th December 1958? What became of that proposal?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The hon. Member is correct.

Radio sets

* 955 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் எத்தனை கிராமப் பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலே (1) ரேடியோ செட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? (2) வைக்கப்படாமலிருக்கின்றன?

(ஆ) பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் ரேடியோ செட்டுகளை அரசாங்க அதிகாரிகள் தணிக்கை செய்வதற்குப் பதிலாக ரேடியோ செட்டுகளை விற்பனை செய்யும் கம்பெனிகள் மூலமாக கவனித்துக் கொள்ள அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

(இ) அவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பின், எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) (i) 98.

(ii) About 7,240 panchayats.

(b) Yes, Sir. Representations have been received by the Chief Engineer from some panchayats.

(c) Orders have been issued giving the option to local bodies having an annual income below Rs. 2,000 to entrust the servicing of their sets to private agencies provided such servicing is cheaper than that done through the State Broadcasting Department.

Harijan Welfare Schools

* 956 Q.—SRI C. MUTHIAH : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஹரிஜன் நல் இலாகா பள்ளிகளை ஸ்தல ஸ்தாபன பள்ளிகளுடன் சேர்க்க உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) அப்படி உண்டு என்றால், அதன் முன்மைகள் யாவை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) The question is under examination by the Government.

SRI C. MUTHIAH : சென்ற மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே குழந்தைகளுடைய உள்ளத்தில் சமூக வேற்றுமை என்பது உண்டாகாமல் ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும் இதுவரையிலும் அதைச் செயலாற்றாததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : என்னித் துணிக் கருமம் என்பதற்கு ஏற்ப எதையும் யோசித்துத்தான் செய்யவேண்டி இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : We are going discuss the Harijan Demand to-day. Hon. Members may say what they want to say during the discussion on the Demand.

[23rd March 1959]

Scholarships to students of Agricultural College

* 957 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether representations have been received in June 1958, from the students of the Agricultural College, Coimbatore, requesting the increase of scholarship amount from Rs. 315 to Rs. 600 a year; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir. But some of the students of the College are reported to have represented orally to the late Director of Harijan Welfare when he was on tour in Coimbatore district.

(b) The question is under examination by the Director of Harijan Welfare.

SRI S. LAZAR : மற்ற ப்ரொபஷனல் காலேஜில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கும், விவசாய காலேஜில் படிப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? உணவுக்கு ஆகும் செலவையும் சேர்த்து பரிசீலனை செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இவர்கள் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் 13 மாதங்கள் படிக்க வேண்டியிருப்பதினால் அதிகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதையும் பரிசீலனை செய்கிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : May I know the number of students getting scholarship in this College?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I want notice.

Houses for Harijans in South Arcot district

* 958 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the action taken by the Government so far to investigate in each taluk the housing needs of Harijans in the South Arcot district?

THE HON. SRI P. KAKKAN : There is no proposal to investigate in each taluk the housing needs of the Harijans in the South Arcot district. But the Collector of South Arcot has submitted proposals for appointment of additional special staff for work relating to land acquisition for provision of house sites, formation of roads, burial grounds, etc., for Harijans. The proposals are under the consideration of the Government.

SRI A. GOVINDASAMY : தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து எத்தனை சேரிகளில் மனைக்கட்டு ஒதுக்கி, வீடு கட்டித் தரவேண்டுமென்று மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன? நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் ஏன் காலதாமதம் ஆகிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதைப் பற்றித் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

[23rd March 1959]

Buckingham Canal

* 959 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to deepen the Buckingham Canal; and

(b) if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir. There is a proposal to deepen the North Buckingham Canal to a depth of 6 feet up to the Andhra State limits to allow plying of boats up to 100 tons capacity.

(b) An estimate for Rs. 55 lakhs for the above work has been forwarded to the Inland Water Transport Committee for consideration and a final decision in the matter is awaited from the Government of India.

SRI K. VINAYAKAM: அண்மையில் வந்திருந்த இன்ஸ்ட்ருக்ஷன் வாட்டர்வேஸ் கமிஷன் இதை 6 அடி ஆழப்படுத்துவது போதாது, இன்னும் ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்று யோசனை சொன்னார்களா? அப்படி ஆழப்படுத்தினால் வடக்கே இருந்து அரிசி, உப்பு, தேக்குக் கட்டை முதலிய வற்றை குறைந்த கட்டணத்தில் கொண்டு வர முடியும் என்பது அரசாங்கத் தாருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அப்படி ஒன்றும் அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததாகக் காணும் என்னிடத்தில் உள்ள தகவலிலிருந்து.

Government Guest House at Cape Comorin

* 960 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 236, on 11th February 1959, whether two separate suites are reserved for V.I.P.s. and Ministers at the Guest House at Cape Comorin?

THE HON. SRI P. KAKKAN: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware of the fact that Members of Legislature were not allowed to occupy the two suites in this Rest House in 1958?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அந்த மாதிரி இல்லை, எஸ்டிமேட்டில் கமிட்டி போனபோது எதிரக் கட்டித் தலைவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். அப்படி இல்லை. எப்போது எப்போது ஏழ்கள் அவைலினாக இருக்கிறதோ அப்போது எல்லாம் தங்க இடம் கொடுக்கப்படுகிறது.

Houses for Harijans and ex-Criminal Tribes in Tirunelveli District.

* 961 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of SRI T. VELUCHAMI): கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் எந்தெந்த கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு, (2) மாஜி குற்றப் பரம்பரை சமூகத்தாருக்கு எத்தனை வீடுகள் கட்டுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

[23rd March 1959]

(ஆ) தென்காசி தாலுகா மேலக்கலங்கல் கிராமத்திலும், சங்கரன் கோயில் தாலுகா மேல்நலிதநல்லூரிலும் கீழ்நலிதநல்லூரிலும் வீடுகள் கட்டுவதாக இருந்த யோசனை என்னவாயிற்று?

(இ) இந்த வீடுகள் கட்டுவதற்கு கிராமங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில், எம்.எஸ்.ஏ.க்களைக் கலந்து ஆலோசிக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) A statement* is placed on the table of the House.

(b) These villages will be considered subject to availability of suitable sites for undertaking the housing scheme in 1959-60.

(c) Yes, Sir.

Centenarian

* 961-A Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister be pleased to state whether there is any proposal to give centenarians any allowance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: May I know the number of centenarians in our State and whether there is any proposal to take a census of these people?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have no information and there is no such proposal.

Teachers Pension Rules

* 961-B Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of teachers who have been granted pension under the Madras Teachers Contributory Fund Insurance Pension Rules, 1955, in the Coimbatore district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Thirty-six teachers have been granted pension in Coimbatore district.

SRI N. K. PALANISAMI: எவ்வளவு பேர் அப்பீன் செய்து இருந்தார்கள்? ஏன் 36 பேர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பென்ஷன் ஸ்கீம் அமுலுக்கு வந்த பிற்பாடு 270 வாத்தியார்கள் வேலையிலிருந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் 130 பேர் அப்பீன் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் 36-க்கு ஆர்டர் ஆகிவிட்டது. பாக்கி இருப்பது புரிசிலினையில் இருக்கிறது. இப்போது அதில் இருந்த சில தடங்கல்கள்கூட நிவர்த்திக்கப்பட்டிருப்பதின் காரணமாக இவ்வேலை ஜனராக முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Kalladikuttai Channel in Udaiyarpalayam taluk

* 961-C Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Executive Engineer, South Arcot Division, has received any representation, dated 14th September 1958 regarding the Kalladikuttai channel in Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, and the recent breaches in the Vettuvoikal and river Vadavar in the same taluk; and

(b) if so, the action taken thereon?

[23rd March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) No, Sir, but the Executive Engineer has received a representation, dated 14th November 1958 addressed to the Collector of Tiruchirappalli and copied to the Executive Engineer. The Executive Engineer is taking suitable action wherever necessary to set right the defects mentioned in the petition.

SRI K. R. VISWANATHAN : அந்த மனுவில் கண்ட பலவித குறைகள் என்ன? எந்த எந்தக் குறைகள் நிவர்த்தியாகியிருக்கின்றன? எந்த எந்தக் குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கேள்விகள் பதில்கள் முடிந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Governor of Madras has recommended the introduction and consideration of the Madras Appropriation Bill, 1959, in the Madras Legislative Assembly.

III.—GOVERNMENT MOTION.

ELECTION OF MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE FOR THE FINANCIAL YEAR 1959-60.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

'That with reference to rule 214 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a day to be fixed by the Hon. the Speaker to elect eleven members to be members of the House Committee for the financial year 1959-60.'

MR. SPEAKER : The question is—

'That with reference to rule 214 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a day to be fixed by the Hon. the Speaker to elect eleven members to be members of the House Committee for the financial year 1959-60.'

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 11 a.m. on Saturday, the 28th March, 1959 as the time within which nomination papers of candidates for election to the House Committee should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on Saturday, the 28th March 1959. I also fix 9 a.m. on Monday, the 30th March 1959 as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, 11, a poll will be taken on Monday, the 30th March 1959 between the hours of 9 a.m. and 1 p.m.

23rd March 1959]

IV.—PRESENTATION OF FURTHER DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I present the statement of further Demands for Grants for the year 1959-60. This is to provide for the interim relief we gave to the non-gazetted officers and teachers.

V.—DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR THE YEAR 1958-59.

MR. SPEAKER : Now we will take up the discussion on Demands for further expenditure for the year 1958-59. How long shall we take for that?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Hon. Speaker may fix a time.

MR. SPEAKER : We are sitting from 10 a.m. to 1 p.m. and again from 3 p.m. to 6 p.m. That means we have got six hours. I presume an hour may be sufficient for the general discussion and voting on Demands for further expenditure for the year 1958-59. The remaining four hours will be taken up for discussion on the Harijan Demand for the year 1959-60. The Hon. Minister will reply to the general discussion at 11-45 a.m. Now the subject is open for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்ட நேரம் மிகவும் குறைவாதலால் அங்கத்தினர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த விவாதத்திற்கு 4 மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவாதத்திற்குப் பிறகு 11-45 மணிக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிப்பார்கள்.

If there is no one speaking on the Demands I will call the Hon. Minister to move the Demands.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : We could take it up in the evening.

MR. SPEAKER : The hon. the Leader of the Opposition suggests that this could be taken up in the evening. Shall we take it up at 5 o'clock.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It will be impossible.

MR. SPEAKER : Well, we will take up the general discussion now itself.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1958-59-ம் ஆண்டு உப மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1959-60-ல் நம்முடைய உப மானிய கோரிக்கையானது உண்மையிலேயே 22 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு—அதிகமான அளவிற்கு—இந்த சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயக ஆட்சியிலே இவ்வளவு அதிகமான தொகையை உபமானிய கோரிக்கை என்பதாகச் சொல்லி சட்டமன்றத்தைக் கலக்காமலேயே செலவு செய்துவிட்டு இப்பொழுது சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருப்பதானது ஆச்சரியப்பட வேண்டிய விஷயம். வேண்டுமானால் அதை முன்கூட்டியே 1958-59-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்திலே சாங்குன் கேட்டு இருக்கலாம். இதை விட்டுவிட்டு இப்போது இவ்வளவு அதிகமான தொகைக்கு உபமானியக் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

[Sri S. M. Annamalai] [23rd March 1959]

சாதாரணமாக போலீஸ் டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால் டி.ஐ.ஜி. ஒருவரைத் தனியாக போடப்போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்காக ஏறத்தாழ மாதம் ஒன்றுக்கு 45,000 ரூபாய் ரெக்கரிங் என்று கொடுக்கிறார்கள். அப்படி என்றால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் அதிகமான அளவிற்குச் செலவாகிறது. 1959-60-வது ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்திலே 1958-59-ம் ஆண்டை விட அதிகமான அளவு மானியக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி போலீஸ் இலாகாவின் செலவை மேலும் மேலும் உயர்த்திக்கொண்டே போனால், இந்த நாட்டிலே அடக்குமுறை மேலும் மேலும் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது என்று நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஒரு டி.ஐ.ஜி.-யைப் போடுவது, ஸ்பெஷல் ஆர்டர் போலீஸைப் பார்ப்பதற்கும், மலபார் போலீஸைப் பார்ப்பதற்கும் போலீஸ் இலாகாவின் நன்மைகளை கவனிப்பதற்காகவும் ஒரு டி.ஐ.ஜி. தனியாக வேண்டியிருக்கிறதென்று சொல்லி 1959-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் முடிந்த பின்னர் நியமிக்கப்போவதாகச் சொல்லி, முன்னமேயே அவர்களை அப்பாயன்ட் செய்துவிட்டார்கள். இங்கே போகக் கிராண்டாக 100 ரூபாய் கேட்டுவிட்டு முன்கூட்டியே அப்பாயன்ட் செய்து அவர் வேலை செய்துவருகிறார் என்பது வருந்தவேண்டிய விஷயம் ஆகும். போலீஸ் இலாகாவை நாம் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால் அதிலே டி.ஐ.ஜி. ஒருவர் இருக்கிறார். டி.ஐ.ஜி. 4 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலும் டி.ஐ.ஜி. ஒருவர் இருக்கிறார். கமிஷனர் ஒருவரும், டெபு கமிஷனர் மூன்று பேர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அவரிஸ்டென்ட் கமிஷனர்கள் 10 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு அதிகமாக இருந்தும் கூட இப்படிப்பட்ட வேலைகள் கவனிக்க முடியாமல் தனியாக டி.ஐ.ஜி. ஒருவரைப் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். மற்ற இலாகாக்களில் அதிகப்படியான வேலைகள் குவிந்து கிடக்கின்றன. அங்கெல்லாம் அதிகப்படியான உத்தியோகஸ்தர்களைப் போடாமல் மக்களின் குறைகளைச் சரியாக கவனிக்கமுடியாத சர்க்கார் போலீஸ் இலாகாவை மட்டும் நாளுக்கு நாள் அதிகப்படியான உத்தியோகஸ்தர்களை அதிகரித்துக்கொண்டே போய் அதன் மூலமாக இந்த நாட்டில் அடக்குமுறையை ஏற்படுத்த வழிகாட்டியாக இருக்கிறதே தவிர, ஜனநாயக ஆட்சி நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று நம்ப முடியாத நிலையில் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக டிராக்டர்கள் ஹையர் பர்சேசுக்கு வாங்கப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது அன்னிய, செலாவணி காரணமாக டிராக்டர்கள் அதிகமாக வாங்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே 19 லட்சம் ரூபாய் சப்சிட்யாக மத்திய சர்க்கார் நமக்குக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறது. பத்தொன்பது லட்சம் ரூபாய் இதுமாக கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை இந்த மாநில சர்க்கார் ஏன் வாங்கக்கூடாது. தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுப்பதற்காக அவர்கள் பணத்தைப் போட்டு 21 டிராக்டர்களை வாங்கிக் கொடுப்பதின் மூலம், இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் செய்வதாகச் சொல்லுகிற நேரத்தில் 19 லட்சம் ரூபாய் மானியத் தொகையாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கினார்களா? இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த விவசாய இலாகாவை பொறுத்தவரையில் இதைவிட மோசமான இலாகா ஒன்று இருக்கிறது என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. ஜப்பானிலிருந்து டிராக்டர்கள் வாங்கி இருக்கிறார்கள். ரூபாய் 4,000 கொடுத்து வாங்கிய டிராக்டரின் நிலை என்னவாயிற்று? அதைப் போலவே டிராக்டரின் நிலையும் என்னவாயிற்று? அவைகள் மக்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்று தெரிவிக்க வேண்டும். இந்த டிராக்டரினால் ஒரு ஏக்கர் உழவேண்டுமானால் ரூபாய் 6-14-0 செலவாகிறது. அதைப் போலவே சாதாரண உழவன் உழவதற்கு ஏக்கருக்கு 6½ ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் இந்த டிராக்டர்களை உழவதால் ஐந்து அல்லது ஆறு அங்குலம் உழகிறது. இதைப் பரிசோதிக்கச் செய்து பார்த்ததாக மாநில சர்க்காரின் அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. பத்தொன்பது லட்சம் ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் மானியம் தருகிறார்கள் என்றால் அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துகிறார்களா? டிராக்டர்கள் வாங்கினால் அதற்கு டிமாண்டு இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

[Sri S. M. Annamalai] [23rd March 1959]

உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களில் சென்று பார்த்தால் அங்குள்ளவர்கள் டிராக்டர்கள் கிடைக்காமலும், புல் டோஸர்கள் கிடைக்காமலும் எவ்வளவு அவதியுறுகின்றார்கள் என்பது தெரியவரும். நான் மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால் இதற்காக ஒரு விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்தேன். அதில் புல் டோஸர்கள் தேவை என்று கேட்டால் அடுத்த ஆண்டில் கிடைக்கும் என்கின்ற முறையில்தான் இருந்துவருகிறது. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்கின்ற காரணத்தால் ஆறு மாதங்களுக்குள் கிடைக்கும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த அளவில் நடந்துகொண்டிருக்கின்ற விவசாய இலாகாவில் ஹையர் பர்சேஸ் ஸ்கீமில் தனிப்பட்டவர்கள் 21 டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காக நாங்கள் பணச் செலவு செய்கிறோம் என்று சொல்வது உண்மையிலேயே இந்த மாநில சர்க்கார் விவசாயத் துறையில் சரியான அக்கரை செலுத்தவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. மேலும் இதில் நடந்திருக்கின்ற ஊழல்கள், பணச் செலவு, இவைகளை எல்லாம் பார்க்கின்றபொழுது சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே நான்கு மாவட்டங்களில் தனியாக ஆர்.டி.ஓ.-க்களை அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்றும், அதற்காக அதிகமான பணம் வேண்டும் என்றும் இந்த உபமானிய கோரிக்கையில் கேட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நான்கு மாவட்டங்களில் மட்டும் ஆர்.டி.ஓ.-க்களை அதிகமாகப் போட்டுவிடுவதால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. இவ்விதம் இல்லாமல் தாலுகா வாரியாக பிரித்துப் பார்த்து தாலுகா வாரியாக ஆர்.டி.ஓ.-க்களை நியமித்தால்தான் ரெவின்யூ இலாகா நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும். நான் எந்தப் பக்கம் அடித்தாலும் முன் காலத்தான் தூக்கும் என்று சொல்வதுபோல எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமாக ரெவின்யூ இலாகாதான் சரியான முறையில் இயங்கவேண்டி இருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாகாதான் நமது வருமானத்திற்கு மிகப் பொறுப்பாக இருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற முறைப்படி எந்த விண்ணப்பங்கள் போட்டாலும் அதைப் பரிசீலித்து ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு குறைந்தது இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிறது. ஆகவே ரெவின்யூ இலாகாவிற்காக நான்கு மாவட்டங்களில் மட்டும் அதிகமாக ஆர்.டி.ஓ.-க்களைப் போட்டுவிடுவதால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. இதனால் மக்களுக்கு எந்த விதமான பயனும் ஏற்படாது. ஆகவே இப்போது எல்லா தாலுக்காக்களிலும் மக்களுடைய விண்ணப்பங்கள் பரிசீலனை செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் உடனடியாக பரிசீலித்து, முடிவு எடுப்பதற்காக எல்லா இடங்களிலும் ஆர்.டி.ஓ.-க்களை போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வி இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது 40 டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்போது போட்டிருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாகப் போட வேண்டியதுதான். இப்போதிருக்கின்ற கல்வியானது வளர்ச்சி அடையவேண்டுமானால் இன்னும் அதிகமான பள்ளிக்கூடங்கள் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமான பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவ வேண்டியிருக்கிறது. அதை எல்லாம் சரியான முறையில் பார்த்துக்கொள்வதற்கு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன. இப்போது இருக்கின்ற நிலையில் அதிகமான டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் கிடை யாது. ஆகவே இப்போது 40 டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களை மாதிரி நியமித்தால் போதாது. இப்போது ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் என்றிருப்பதை மாற்றி ஒரு பிரிக்காவுக்கு ஒரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் வீதம் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போதுதான் பிள்ளைகள் நல்ல முறையில் கல்வி பெறமுடியும். ஆகவே கூடுதலாக டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நீதி இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது கூடுதலாக அலிஸ் டெண்ட் ஸெஷன்ஸ் கோர்ட் இரண்டும், ஸப் கோர்ட், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்வீப் கோர்ட் ஐந்தும் போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் அதிகமாகிக்கொண்டு இருக்கின்றன என்றும், அவைகளை எல்லாம் துரிதமாக விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வழக்குகள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன

11-0
a.m.

[Sri S. M. Annamalai] [23rd March 1959]

என்று சொல்லும்போது, இந்த வழக்குகளினால் யார் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாய மக்கள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நீதிமன்றங்களை இப்போது அதிகமாக நியமிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் இப்போது அதிகமாக இருக்கின்ற வழக்குகளை எல்லாம் கூடிய சீக்கிரத்தில் பரிசீலனை செய்துவிட்டு, மேலும் மேலும் நீதிமன்றங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றி பேசுகின்றபொழுது, ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தமாக அதிகமான பணம் செலவு செய்யப்படவில்லை என்று தெரியவருகிறது. அது மட்டும் அல்ல. ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகையிலும் மிச்சம் வந்திருப்பதாக தெரிகிறது. இந்த முறையில் பார்ச்சி நேரத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. ஒவ்வொரு இடங்களிலும் அரிஜனங்கள் கொடுக்கின்ற ஸ்காலர்ஷிப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் 800 பேர்கள் படிக்கிறார்கள் என்றால் அதில் சுமார் 40, 50 பிள்ளைகளுக்குத்தான் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கிறது. இது பற்றி அங்குள்ள ஹெட்மாஸ்டர் அவர்களிடம் கேட்டால் இவ்வளவுதான் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஹரிஜன ஆஸ்டலை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒவ்வொரு ஆஸ்டலும் பழைய இடத்திலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, பலருக்கும் அதில் இடம் கிடைப்பதில்லை. சில ஆஸ்டல்களில் இடம் இருந்தாலும் கொடுப்பதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. கோயம்பத்தூரில், சிங்கநல்லூர் ஆஸ்டலை எடுத்துக் கொண்டால் 40 பிள்ளைகள்தான் அங்கு இருக்கிறார்கள். ஆனால் 70 பிள்ளைகளுக்கு மான்யம் கொடுக்கிறார்கள். மேலும் சில இடங்களில் மேலும் மேலும் பள்ளிக்கூடங்களையும் ஆஸ்டல்களையும் ஹரிஜன சேரியிலேயே ஏற்படுத்துகிறார்கள். இவ்விதமிருந்தால் அதில் இருக்கின்ற ஹரிஜன மாணவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் எப்படி மாறுதலடையும்? ஆஸ்டலை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு பல ஆஸ்டல்களிலும் நல்ல முறையில் விளக்கு வசதி கிடையாது, மண்ணெண்ணெ விளக்கு வெளிச்சத்தில்தான் அவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) சிங்கநல்லூரில் ஆஸ்டலில் இருப்பதை தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அங்கு நல்ல முறையில் படிப்பதற்கு வசதி கிடையாது. மேலும் அதிகமான வசதிகளை அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் போலீஸ்காரர்கள் ஹரிஜனங்களிடம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் கொண்டால், போலீஸ்காரர்கள் ஹரிஜனங்களை மிகவும் மோசமான நிலையில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கோயம்பத்தூர் பி. 1. போலீஸ் ஸ்டேஷனின் கீழ் இருக்கும் ஹரிஜன சேரியில் திருட்டு போய் விட்டது என்று ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்ததற்கு இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதைப்பற்றி நானும் பல நோட்டீஸ்கள் அனுப்பினேன். அதற்கும் இது வரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதைப் போலவே ஜெயில் ரோட்டில் இருக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில், ஹரிஜனங்களைச் சார்ந்த ஒரு வனின் கையை ஒரு தோட்ட முதலாளி வெட்டிவிட்டார் என்று ரிப்போர்ட் கொடுத்து எவ்வளவோ நாளாகியும் அதன் பேரில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் தள்ளிவிட்டதாக தெரிகிறது. இந்த விதத்தில் போலீஸ் ஜாதி இந்துக்களின் பக்கமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதம் ஜாதி இந்துக்களின் உதவி அவர்களுக்கு வேண்டி இருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஹரிஜனங்களை துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை பிள்ளைப் பூச்சிகள் மாதிரி நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போலீஸ்காரர்கள். சமீபத்தில் தொண்டமுத்தூரில் ஒரு தகராறு நடந்தது. இரண்டு ஜாதிகளுக்குள் தகராறு நடந்தது. அதில் பலர் கற்களால் பல ஹரிஜன மக்களுடைய வீடுகளை எல்லாம் தாக்கி விட்டார்கள். இதனால் அந்த வீடுகள் எல்லாம் நாசமடைந்து விட்டது. சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் வந்து பார்த்து விட்டுப் போனார். அந்த கற்கள் எல்லாம் போலீஸ்

23rd March 1959] [Sri N. Marudachalam]

ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டு சென்றார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அதன் பேரில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே இதை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக இன்னும் அதிகமாக அரிஜன டிபார்ட்மெண்டுக்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி தான் ஹரிஜன வீடுகளை எல்லாம் ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் இடங்களில் ஏற்படுத்தினால்தான் அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள் எல்லாம் மாறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இல்லையென்றால் அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களில் மாறுதல் ஏற்படாது. இப்போது ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடத்திலேயே வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு பேர் ஹரிஜன சேரி என்று வைத்து விடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது எப்படி ஜாதி ஒற்றுமை ஏற்படும்? ஜாதி இந்துக்கள் செய்த கொடுமையை மறக்க, ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களை முறையாக நடத்த இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கினால் வசதியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. R. MUNUSAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கை மீது எனக்குத் தெரிந்த இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்குக் கிடைப்பது வருஷத்திற்கு ஒரு முறை வாக்கெடுப்பின் போது, அதற்குக் காரணம் தாழ்த்தப்பட்ட ஒரு மனிதன் என்றால் இந்த அவையிலே கூட தள்ளப்பட்டு வருகிறான். அதுவும் நானாகச் சேர்த்துக்கொண்டு எந்த பார்ட்டியிலேயாவது கலந்து கொள்ளவேண்டும். நான் இதில் தான் பேச வேண்டும். இல்லையென்றால் எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது. அதிலும் நான் வாய் திறந்து பேசுவது என்றால் இந்த நாட்டிலே மிகவும் பிற்பட்ட மக்களுடைய, பிற்பட்ட வர்க்கத்தினர்களுடைய, பிரதிநிதியாக வந்திருப்பதால்தான். நான் பிற்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதியாக வந்தும், வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் இந்தப் பிற்பட்ட மக்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி பேசக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு அனுதாபியாக மாற்றுக்கட்சிக்காரர்களெல்லாம் எண்ணுகிறார்கள். அப்படியல்ல. மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்பதற்காக இங்கே பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறோம் என்பதை இந்த அவையிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அப்படி இருக்கும் போது இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையிலே ஹரிஜனங்களைப்பற்றி ஏதாவது காணப்படுகிறதா என்றால் கானோம். ஆனால் பட்ஜெட் முறையிலே கொண்டு வரும்போது ரூபாய் 233 லட்சம் ஒதுக்கி இருப்பதாக பார்க்கிறோம். இதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடைவதா அல்லது விசனப்படுவதா என்று புரியவில்லை. இன்றைக்கு அவர்களுக்குச் செலவழிக்கக்கூடிய நிதி, இந்த சர்க்கார் செலவழிக்கக் கூடிய நிதியில் 15 சத வீதம் வரை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதைப் பற்றி யாருமே கேட்டது கிடையாது, அதைப்பற்றியாருமே பேசியது கிடையாது. அதைப்பற்றி யாருமே எண்ணியதும் கிடையாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I know what the hon. Member is speaking about. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்த மான்யத்தின்மேல் பேசுகிறார்கள்? அதை பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : It comes under the general rules.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It will not come under the general rules.

MR. SPEAKER : Otherwise he cannot speak. Let the hon. Member continue.

[23rd March 1959]

SRI S. R. MUNUSAMI : இந்த மான்யத்தில் சேர்க்கப் படாமல் இருப்பதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றி நான் முன்கூட்டியே சொல்லி விட்டேன். நான் எந்தக் கட்சி யிலாகிலும் இருந்தால்தான் என் பெயர் சேர்க்கப்படும் தவிர, மற்றப்படி இருக்காது என்கதற்காக இந்த உப மான்யக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டிலே வாழக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலைமை எந்த அளவிலே இருக்கிறது, நமக்கு சுயராஜ்யம் வந்து—மக்களாட்சி வந்து—12 ஆண்டுகள் ஆகியும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை மாறியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அவ்வளவு ஒன்றும் மாறுபடவில்லை. எப்படி ஒதுக்கப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டு இருந்தார்களோ அதே நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மக்கள் வாழ்வதைப் பார்த்தால் மிகவும் மோசமான நிலையில் அடிமை ஆட்சியில் இருப்பதைப்போல் இருக்கிறது என்று இந்தச் சபைக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் இன்றைக்கு அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கியும், அதிகப்படியான சலுகைகளைக் கொடுத்தும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நன்றிகெட்டவர்களாகப் பேசுகிறார்கள் என்று மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், உண்மையிலேயே எங்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் போதாது. 15 சதவிகிதம் எல்லா அந்தஸ்துக்களிலும் இப்போது எங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்களா? இன்றைக்கு வெளி நாட்டு தூதுவர்களாக எத்தனை ஹரிஜனங்கள் போய் இருக்கிறார்கள்? அதைப் போல நாட்டை ஆளக்கூடிய கவர்னர்களாக எத்தனை இராஜ்யங்களில் ஹரிஜனங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள்? ஒவ்வொரு ஸ்தானத்திலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. சர்க்கார் இதை கவனிக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காருக்கு சர்க்காருக்கு இதைப் பற்றி சிபாரிசுகள் செய்யவேண்டும். இதைப் பற்றி ஏதாவது கேள்விகள் வருகிறதா, இதைப் பற்றி ஏதாவது கோரிக்கைகள் வருகிறதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் காணோம். இன்றைக்கு சோஷலிஸ சமுதாயம் அமைக்க வேண்டுமானால், ஹரிஜனங்கள் மற்றவர்கள் எல்லோரையும் ஒரே கண்ணாகப் பார்க்கவேண்டும். இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையைப் பற்றித்தான் பேசுகிறேனே தவிர ஹரிஜன மான்ய யத்தைப் பற்றி பேசுவதாக எண்ணக்கூடாது.

அடுத்தாற் போல் ஹரிஜனங்கள் மதம் மாறிவிட்டால் அவர்களுடைய வறுமை போய்விட்டதாக சர்க்கார் கருதுகிறது. மதம் மாறியவர்களுக்கு உடனே வறுமை போய்விடுமா, அல்லது அவர்களுடைய வாழ்க்கை உயர்ந்து விடுமா என்றால் கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது, புத்த மதம், கிருஸ்தவ மதம் முதலிய மதங்களுக்கு மாறியவர்களுக்கு சலுகை கிடையாது என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் இந்த விவாதத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற் போல, நாங்கள் வாழும் சேரிகளில் கட்டக்கூடிய காலனிகள் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்றால் அது மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின் அந்த வீடுகளுக்கு பராமரிப்புக் குறைவாகக் இருக்கிற காரணத்தினால், அவைகளெல்லாம் இடிந்து விடுகின்றன. அத்துடன் ஹரிஜனங்களுக்கு அவர்கள் கட்டிக்கொள்ள வீட்டு மனைகளை கொடுத்து அவர்களைக் கொண்டே கட்டிக் கொள்ளச் செய்யவேண்டும். பணக்காரர்களிடம் இவைகளைக் கட்டுவதற்காக காண்ட்ராக்ட் கொடுத்தால் அவர்கள் அதிலே லாபம் அடிக்கப் பார்க்கிறார்கள். ஆகையால் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகை பணக்காரர்களுக்குப் போகிறதே தவிர அவர்களுக்குப் கிடைப்பது கிடையாது. அப்படிக் கொஞ்சம் கிடைத்தாலும், அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குள், மூன்று மாதங்களுக்குள், அவைகளெல்லாம் இடிந்து போகின்றன. அதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக பள்ளி மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளிலே பகல் உணவுக்காக ஒரு பிள்ளைக்கு 15 நயாபைசா கொடுக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக வட ஆற்காடு ஜில்லா வெல்பேர் கமிட்டியில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். இப்படி 15 நயா பைசா கொடுத்தால் 25 பஸம்

[23rd March 1959] [Sri S. R. Munusami]

உணவை எப்படிக் கொடுப்பார்கள். அந்த காண்டிராக்டர்கள் ஹரிஜனங்களாக இருப்பதால் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களும் கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்களும் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். இம்மாதிரி இருந்தால் எப்படி எங்கள் மாணவர்கள் வளர்ச்சியடைய முடியும். இதற்காக காண்டிராக்டர்களை துன்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

பள்ளிகளில் படிக்கும் பிள்ளைளுக்காக ஹாஸ்டல்களிலே 15 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் மூன்று ரூபாய் நிர்வாகச் செலவுக்காகப் போய் விடுகிறது. பாக்கி 12 ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு மூன்று வேளை சாப்பாடு போட வேண்டும். சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டலாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டலாக இருந்தாலும் சரி, அதிலே வாழும் பிள்ளைகள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் உணவுப் பற்றாக்குறை காரணமாக சிரங்கு முதலியவைகளால் அவலத்தைப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையை சர்க்கார் மாற்றியமைக்கவேண்டும். பதினைந்து ரூபாய் கொடுத்தால் ஒரு பிள்ளைக்கு தினமொன்றுக்கு மூன்று வேளை சாப்பாடு போடுவது என்பது முடியாத காரியம்.

காட்பாடி ட்ரெயினிங் ஸ்கூலிலே படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்காக போதிய கிரான்டு கொடுக்கப்படாத நிலையில் அவர்களுக்கு மூவாயிரம் ரூபாய் வரையில் கடன் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் ட்ரெயினிங் ஸ்கூலிலிருந்து மாணவர்கள் போக வேண்டுமென்று சொல்வதாக நம்மிடம் புகார் சொல்கிறார்கள். இதற்கென சர்க்கார் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் மான்யங்களை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், சமார் இருபது கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உப மான்யக் கோரிக்கையை இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டிய ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது, வரவு செலவுத் திட்டம் போடும் போதே ஒவ்வொரு இலாகாவின் பேரிலும் சரியான பட்ஜெட்டரி கண்ட்ரோல் இல்லாத காரணத்தால் இம்மாதிரி இருபது கோடி ரூபாய்க்குமேல் உப மான்யக் கோரிக்கை இந்தச் சபை முன் வரவேண்டியிருக்கிறது. பட்ஜெட்டரி கண்ட்ரோல் (Budgetary Control) சரியாக இல்லை என்று தான் நான் தாழ்மையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் அநேக தடவை இவ்விடம் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூடியவரை எந்த எந்த இலாக்காக்களின் மூலமாக நாம் எவ்வளவு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக செலவு செய்ய ஒதுக்குகிறோமோ அதை அதிகமாக செலவழித்து, செலவினங்களை சில இலாக்காக்களிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் குறைக்க முடியுமோ அதைக் குறைத்து, அந்த முறையிலே செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

திடீரென்று சில பத்திரிகைகளிலும் பார்க்கிறோம், சில அறிக்கைகளிலிருந்தும் பார்க்கிறோம். சில டிபார்ட்மெண்டுகள் திடீரென்று அதிகமாகச் செலவழித்து கெஜட் பதிவுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை நிறையப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். டிபார்ட்மென்ட் எக்ஸ்பான்ஷன் ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க முடியாது. மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டியது இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்கொள்கிறேன். அது எப்படியிருந்தபோதிலும், இவ்வளவு கெஜட் பதிவுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்ட்டுக்கும், அதிலும் வருஷ நடுவில், போடவேண்டியது அவசியமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால், ஆந்திர ராஜ்யமும், தென்கன்னடம், மலையாளம் பகுதிகளும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தவுடனே, போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டில் நிறைய டி. ஐ. ஜி., டி.எஸ்.பி. இப்படி உத்தியோகஸ்தர்களை அதிகமாகப் போட்டு நிர்வாகம் செய்து வருகிறார்கள்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.] [23rd March 1959]

ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்கு டிபார்ட்மென்ட் எக்ஸ்பான்ஸ் ஆயிருக்கிறது, என்றால், இது போலீஸ் ராஜ்யமாகக் கருதக்கூடிய முறையில் டிபார்ட்மென்ட் எக்ஸ்பான்ஸ் ஆயிருக்கிறது தென்றுதான் சொல்லவேண்டுமே யொழிய, நல்ல முறையில் இந்த ராஜ்யம் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறதா என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது ரொம்ப வருத் தப்படக்கூடிய விஷயம். அதுமாதிரி ஒரு இலாகாவிலே நிறைய உத்தி யோகஸ்தர்களைப் போட்டு, டாப் ஹெவி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் (Top heavy administration) என்ற வகையிலே நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காக ஏற்பட்ட மருத்துவசாலைகளும், ஆஸ்பத்திரிகளும் எப்படி நடக்கின்றன என்று பார்த்தால், எங்கு பார்த்தாலும் டாக்டர் இல்லாத குறை. ஆஸ்பத்திரி இல்லாத குறை. டாக்டரும் ஆஸ்பத்திரியும் இருந்தாலுங்கூட மருந்து இல்லாத குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பலவித கஷ்டங்கள் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. ஆஸ்பத்திரிகள் மூலமாக மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நன்மைகள் அனேகம் இருக்கின்றன. ஆஸ்பத்திரிகளில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை (Bed strength) யை அதிகப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. சமீபகாலத்தில் ஒன்றுகேள்விப்பட்டேன். அதாவது, திருவல்லிக் கேணியிலுள்ள கஸ்தூர்பா ஆஸ்பத்திரிக்காக வேண்டி எலெக்ட்ரிக் லிப்ட் (Electric Lift) ஒன்றுக்கு ஆர்டர் செய்யப்பட்டிருந்தது என்றும் அது வந்தவுடன், அதை இப்போழுது உதகமண்டலத்திலுள்ள ராஜ் பவனுக்கு கொண்டுபோய்விட்டதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள நோயாளிகளுடைய சௌகரியத்துக்காக எலெக்ட்ரிக் லிப்ட் வரவழைத்தால், அதை ராஜ்பவனுக்குக் கொண்டு போவதென்றால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏதற்காக வந்தது, ஏதற்காகக் கொண்டுபோகிறார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ஆஸ்பத்திரிக் காக வரவழைக்கப்பட்டு, அது ராஜ்பவனுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டதாக நான் கேள்விப்பட்டது உண்மையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறதைப்பற்றி எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இல்லாவிட்டாலும், முன்னால் ஒரு சமயம் ராஜ்பவனுக்காக வந்த லிப்ட் ஒன்று அவசரமாக ஆஸ்பத்திரிக்கு வேண்டுமென்றும், மாற்றிக்கொடுத்தது எனக்குத் தெரியும்—ஸ்ரீ பிரகாசா இங்கு கவர்னராக இருந்தபோது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: நான் குறிப்பிடுகிற லிப்ட் கஸ்தூர்பா ஆஸ்பத்திரிக்காக வந்தது என்றுதான் நான் கேள்விப்பட்டேன். அது எப்படியிருந்தபோதிலும், மருத்துவசாலைகள் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள் அதிகரிக்கப்படவேண்டும். நோயாளிகள் படும் கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. நான் முன்பே பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் சொன்னேன். அதையே இப்பொழுதும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கெல்லாம் இலவசமாக மருந்து கொடுக்க வசதி செய்திருக்கின்றார்கள். அதற்குப் பின்னால் கெஜட் பதிவுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அம்மாதிரி வசதி செய்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், ரொம்ப ஏழ்மைத்தனம் உள்ளவர்களுக்கும் மிடிஸ் க்ளாஸினர்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளில் கொஞ்சமேனும் இடம் கிடைப்பதில்லை. கெஜட் பதிவுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சற்று சம்பளத்தை அதிகப்படுத்திப் பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுத்துவிடலாமேயொழிய, அவர்களுக்கு ஆஸ்பத்திரிகளில் சலுகை கொடுப்பதன் காரணமாக ஆஸ்பத்திரிகளில் ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. அதனால், மற்றவர்களுக்கு மருந்து, வைத்திய வசதி இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்பதைப்பற்றி வருத்தப்படுகிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக செலவழிக்கவேண்டிய இனங்களுக்கு குறைவாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு ஒரு சிறிய அளவு மட்டும் செய்துகொண்டு வருகிறார்களே தவிர, அவைகளை நன்றாக விஸ்தரித்து, அதற்குப் போதுமான

[23rd March 1959], [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

“அலாட்மென்ட்” ஒதுக்கப்படவில்லை. சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை எவ்வளவு விஸ்தரிக்கவேண்டுமோ, எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய அவசர நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேசிய விஸ்தரிப்பு, சமுதாய நலத் திட்டங்களெல்லாம் பிற்போக்கான பாகங்களில் எடுத்து மக்களுக்குக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நல்ல அவசியமான ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. பிற்போக்கு இல்லாத ஏற்கனவே நல்ல வசதியுள்ள இடங்களை அரசியல் காரணமாக எடுத்து, அந்த இடங்களுக்கு முதன் முதலில் வசதி கொடுத்து வருவதைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது கஷ்டமாக இருக்கிறது, அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக யோசித்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் கடன் வசதிக்கான ஏற்பாடுகளை விஸ்தரித்த முறையில் செய்துகொடுக்கவேண்டும். ரூரல் பாங்குகள் அனேக இடங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டும். ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகக் கொடுக்கும் கடன்களை, லஞ்ச ஊழல்கள் இல்லாமல், எவ்வளவு துரிதமாக மக்களுக்கு கொடுக்க முடியுமோ அந்த வகையில் கொடுத்து, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செட்டில்மென்ட் ஆபீஸ்கள் நியமித்து, எஸ்டேட்டுகளை எடுத்துக்கொண்ட இடங்களெல்லாம் ஸர்வே செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த வேலை ஆமை வேகத்தில் நடந்துகொண்டு வருகிறது, துரிதமாக நடக்கவில்லை. அந்த எஸ்டேட்டு நிலங்களைக் கூடிய சீக்கிரம் சர்வே செய்து, கூடிய சீக்கிரம் அரசாங்கம் அந்தக் கிராமங்களை ரயத்துவாரியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அதிலும்பிற்போக்கான இடங்களில் எவ்வளவு வசதிகளெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்து கொடுத்து, சீக்கிரம் இம்மாதிரி சில நன்மைகளைச் செய்து, செலவு இனங்களை அனேக இடங்களில் குறைத்து, அவசியமானால் ஒரு லெஜிஸ்லேச்சர் கமிட்டி போட்டு, இம்மாதிரி நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, இருபது கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு உப

மாணியக் கோரிக்கையாக வருவதை, எதோ பட்ஜெட்டரி கண்ட்ரோல் இல்லாததால் ஏற்படுவதாகச் குறிப்பிட்டார்கள். பட்ஜெட்டரி கண்ட்ரோல் இல்லாமல், பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்டினுடைய அனுமதியில்லாமல் ஏற்பட்ட செலவு அல்ல இது. பட்ஜெட் நாம் நிர்ணயிக்கும்போது அப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மதிப்பீட்டின்படி நமக்கு எவ்வளவு வருவாய் இருக்கிறதென்பதை அனுசரித்து, பல்வேறு திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில், அந்த வருஷத்திலே நிதி வசதி கொஞ்சம் அதிகமாகுமேயானால்—சில சமயங்களில் நிதி வசதி குறைவாக இருக்கிறது என்று குறைத்திருப்போம்—நிதி வசதி இருக்கிறது என்று தெரிந்தால், அந்தத் திட்டங்களை விரிவாக்குவதற்கு உத்தரவு உடனடியாகப் போடுகிறோம்.

முக்கியமாக இப்பொழுது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு இலாகாவினுடைய நடவடிக்கைகளையும் பரிசீலனை செய்கிறோம். அப்படி பரிசீலனை செய்யும்போது அங்குள்ள திட்டங்களை விரிவுபடுத்துவதாகவும் இருந்தாலும் குறைவு படுத்துவதாக இருந்தாலும் அல்லது புதிய திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதாக இருந்தாலும் அதைப்பற்றிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, பட்ஜெட் பாஸ் பண்ணிய பிறகு புதிய திட்டங்களைப்பற்றி பேசவே கூடாது என்றும் பழைய திட்டங்களை விரிவுபடுத்தவும் குறைக்கவும் கூடாது என்பதும் சரியல்ல. அவ்வப்போது நமக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளைப் பொறுத்து திட்டங்களை குறைவு படுத்துவதோ அல்லது விரிவுபடுத்துவதோ அல்லது புதிய திட்டங்களை எடுத்து நடத்துவதற்கோ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1959]

பட்டு வருகிறது. அப்படி பட்ஜெட்டை பாஸ் செய்த பிறகு அதைப்பற்றி நினைக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் இப்படி விரிவுபடுத்துவதற்கும் புதிய திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கும் இடம் இல்லாமல் போய் விடும்.

இதில் நாம் ஒன்றை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதையும் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை விரிவுபடுத்தும்போதும், புதிய திட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போதும் நிதி இலாகா அவைகளைப்பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வருகிறது. அவைகள் சரியான திட்டங்கள் தான் என்று முடிவு செய்த பிறகுதான் புதிய திட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. இஷ்டமான பிரகாரம் கொண்டு வந்து செலவு செய்வ தில்லை.

அத்துடன் அடுத்த ஆண்டு எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி திட்ட கமிஷனுடன் டிசம்பர் முதல் பிப்ரவரி வரையில் விவாதித்து செலவு செய்ய வேண்டிய தொகையை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து எவ்வளவு தொகை கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றியும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது நாங்கள் சொல்லுகிறோம், நிதி அளவுக்கு மேல் வசதி ஏற்பட்டால் அந்த திட்ட அளவை அதிகப்படுத்தி செலவு செய்ய அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அதற்கு அவர்களும் அனுமதிக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே செலவு தொகையை நிர்ணயிக்கும்போதே அதிகப்படியாக செலவு செய்வதற்கும் இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை விரிவாக்கவும் திட்டம் செய்யப்படுகிறது. அந்த முறையில்தான் சென்ற வருஷம் 30.5 கோடி செலவு செய்யலாம் என்று திட்டக் கமிஷன் நிர்ணயித்து இருந்தாலும் அவர்களுடைய கணக்குப் பிரகாரம் 30.5 கோடி ரூபாயில் இரண்டு கோடி குறைவாக அதாவது 28.5 கோடி ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு அதற்கு மேல் இரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகமாக கொடுக்கலாம் என்று சொல்லி இப்பொழுது 31 சொச்சம் கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் போட்டு அந்த அடிப்படையில் செலவு செய்து உபமானிய கோரிக்கை இப்பொழுது முன் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இருக்கக்கூடிய திட்டத்தை குறைக்கவோ அல்லது அதிகரிக்கவோ அப்பொழுதுள்ள நிதி வசதியைப் பொறுத்து இருக்கிறது. பிற்பாடு நிதி வசதிகளை அனுசரித்துத்தான் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பட்ஜெட் காலத்தில் இவ்வளவுதான் செலவு செய்யப்படும் என்று வலியுறுத்தி முடிவு செய்ய முடியாது. நிதி வசதியைப் பார்த்துத்தான் செலவு செய்யவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட செலவுகள் தவிர்க்க முடியாத செலவுகள் இதைப்பற்றி முதலிலேயே பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பது முடியாத காரியம். பட்ஜெட் காலத்தில் பாஸ் செய்ததற்கு மேல் செலவு செய்யக் கூடாது என்று சொன்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. அந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இருந்தால் புதிய திட்டங்களைக் கொண்டு வரவே முடியாது, இருக்கக்கூடிய திட்டங்களையும் விரிவுபடுத்தவே முடியாது. எதற்கும் இடம் இல்லாமலேயே போய்விடும். அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு திட்ட கமிஷனுடன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களில் எதிலாவது ஏதாவது அனுவசியமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அதற்காக பதில் சொல்லவும் தயாராக இருக்கிறேன்.

கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும்போது போலீஸ் இலாகாவுக்கு அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். இந்த சபைக்கு போலீஸ் இலாகாவினுடைய செலவைப்பற்றியும் அதில் செலவு அதிகமாகாமல் இருக்க நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கையும் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த இனத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சர்க்காருடைய கொள்கை என்னவென்றால் போலீஸ் இலாகாவினுடைய செலவை எந்த அளவில் குறைக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தை உணர்ந்து அதே சமயத்தில் இந்த போலீஸ் இலாகா திறமையாகவும் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் திட்ட வட்டமான ஒரு கொள்கையை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்

23rd March 1959] [Sri C. Subramaniam]

பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் தயாரித்தபோது அவர்களுக்கு வேண்டிய தொகை 5 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு அதில் அவர்கள் 65 லட்சம் ரூபாய் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு 5 கோடி இரண்டு லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு செய்யலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்படி குறைப்பதை எந்த இனத்திலிருந்தாவது குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், இந்த இனத்திலிருந்துதான் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லவில்லை. எந்த இனத்திலிருந்தாவது இந்த 65 லட்சம் ரூபாயை குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் செலவு செய்திருக்கிறதைப் பார்த்தால் 5 கோடியே 45 லட்சம் ரூபாய்தான். ஆகவே, 65 லட்சம் ரூபாய் குறைத்ததற்கு அதிகப்படியாக 20-25 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே போலீஸ் இலாகா அதிகமாக செலவு செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ள சர்க்கார் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது.

இதைத் தவிர இன்னொரு முறையையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது புதியதாக ஒரு டி.ஐ.ஜி.-யைப் போடப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் இலாகா திறமையாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில், இதுவும் ஒன்று. போலீஸ் இலாகா திறமையாகவும் வேலை செய்ய வேண்டும், அதே சமயத்தில் அந்த இலாகாவில் ஒரு சிக்கனத்தையும் காட்ட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இப்பொழுது ஒரு புதிய டி.ஐ.ஜி.-யை நியமித்திருக்கிறார்கள். திறமையான போலீஸ்காரர்கள் இருந்தால் பத்த போக இருக்கக்கூடிய இடத்தில் எட்டுபேர்கள் இருந்தால் போதும் என்றும், திறமையில்லாதவர்கள் இருந்தால் பத்து பேர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் பனிரெண்டு பேர்கள் இருக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் போலீஸ்தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமானால் அதை பயிற்சி காலத்திலேயே உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. பயிற்சி காலத்தில் அவர்களுக்கு திரம்பட பயிற்சி அளித்தால் அவர்கள் திறமையான அதிகாரிகளாக வருவதற்கு வசதியிருக்கும். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் ஏற்படும். இப்படி திறமையான அதிகாரிகளை தயாரிக்கும் முறையில் பிற்காலத்தில் திறமையான நிர்வாகம் நடப்பதற்கு வசதி ஏற்படும் அந்த முறையில் சில சிக்கனங்களைக் கையாளலாம் என்ற அடிப்படையில் இப்பொழுது சர்க்காருடைய கொள்கை இருக்கிறது. இது வரைக்கும் பழைய முறைப்படியே பயிற்சி நடைபெற்று வந்தது. அதனால் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் காண முடியவில்லை. இப்பொழுது பணம் செலவு செய்தாலும் பிற்காலத்தில் அதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்ற அடிப்படையில் அதிகாரிகளுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. எந்த பயிற்சி ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும், அது விவசாய ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் சரி, கல்வி ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மராமத்து ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் சரி, ஆசிரியர்கள் ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் சரி, நல்ல முறையில் பயிற்சி இருந்தால்தான் திறமையாக நடைபெறும் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு சர்க்காருடைய கொள்கை அதுதான். நல்ல நூற்றாண்டாக இருந்தால் நல்ல பயிர் இருக்கும். அந்த முறையில் இப்பொழுது திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை துரிதமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முதலிடமாக இப்பொழுது டி.ஐ.ஜி.-யை நியமித்து அவர் மூலமாக எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் நல்ல பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா பகுதிகளுக்கும் அவர் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும், அதன் மூலமாக எல்லா அதிகாரிகளும் திறமையாக பணியாற்றவேண்டும் என்றும் இந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பயிற்சி பெற்ற ஒருவரை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எடுக்கக்கூடியவர இங்கே பயிற்சி பெற்றதோடல்லாமல் வெளிநாடுகளிலும் பயிற்சி பெற்றவராக இருக்க

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1959]

வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒருவரை போட்டு மற்றவர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இப்பொழுது அதிகப்படியாக செலவு செய்தாலும் மிற்காலத்தில் சிக்கனத்திற்கு வழி ஏற்படும் என்ற அளவில் ஒருவரை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் போலீஸ் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றும் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ட்ராக்டர் பற்றிச் சொன்னார்கள். விண்ணப்பம் போட்ட பிறகு 5 மாதம், 6 மாதம், ஒரு வருஷம் வரை காலதாமதமாகிறது என்று சொன்னார்கள். ட்ராக்டர்கள் கிடைக்கிற அளவுக்கு அதற்காக விண்ணப்பம் செய்தவர்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம். விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்வதில் ஒன்றும் தாமதமில்லை. ட்ராக்டர்கள் இல்லாததால்தான் உடனுக்குடன் சப்ளை செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ட்ராக்டர்கள் வருகின்ற அளவுக்கு விநியோகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ட்ராக்டர்கள் இருந்தால்தான் கொடுக்க முடியும். ஆகவே விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்வதில் ஒருவருக்கு காலம் வரை காலதாமதமாகிறது என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. விண்ணப்பங்களை எவ்வளவு சீக்கிரம் வேண்டுமானாலும் பரிசீலனை செய்துவிடலாம். இந்தக் காலதாமதம் ட்ராக்டர்கள் கிடைக்காததன் காரணத்தால்தானே தவிர, விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்வதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தால் அல்ல. ஆகவே ட்ராக்டர்கள் எல்லாம் பட்டுவாடா ஆகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று குறை சொல்ல முடியாது. அந்த துறை நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை என்று குற்றம் கூறினார்கள். பல விஷயங்களையும் சிந்தித்துப்பார்த்து ஆராய்ந்து அவ்வப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது இந்த உபமானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசி முடிவெடுக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல. கொள்ளை பூர்வமாக எடுக்கவேண்டிய முடிவாகும். 20,40,66,600 அளவுக்கு உபமானியம் கோரப்படுகிற அளவுக்கு அபிவிருத்தி வேலைகளும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன, விரிவடைந்திருக்கின்றன என்பதை வரவேற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் இந்த உபமானியக் கோரிக்கைகளை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் இலாகாவில் டி.ஐ.ஜி. ஒருவரைத் தனியாக நியமிப்பதற்குப் பதிலாக 4 பேரை நியமித்திருக்கிறார்கள். நான்கு பேரில் ஒருவர் அந்த வேலைகளைக் கவனிக்கக்கூடாதா?

உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் ட்ராக்டர் பற்றி அன்று பதிலளிக்கும் போது “அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி கட்டுப்பாடு காரணமாக விவசாயிகளுக்கு ட்ராக்டர்கள் வரவழைத்துக் கொடுக்க முடியவில்லை” என்று சொன்னார்கள். “பழைய ட்ராக்டர்களை ரிப்பேர் செய்ய முடியாது” என்றும் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு 21 ட்ராக்டர்கள் வாங்கிக் கொடுக்க “ஹயர் பர்சென்ட்” மூலம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஏன் சர்க்காரே அவைகளை வாங்கி விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கக்கூடாது? மத்திய சர்க்கார் ஷிப்பிங்கியாக 19 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருப்பது இந்த உபமானியத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் இன்னும் விவாதம் நடத்த விரும்பவில்லை. இருக்கக்கூடிய டி.ஐ.ஜி.களுக்கு வேலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே ஓரளவு ட்ராக்டர் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ட்ராக்டர்களைத் தான் தேவைப்படுகிறவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தனிப்பட்டவர்கள் மூலமாகக் கொடுப்பதால் அதிகப் பலன் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். தனிப்பட்டவர்களிடம் இருந்து மாற்றிவிட்டால் காலதாமதமும், வீண் விரயமுந்தான் ஏற்படும். தனிப்பட்டவர்கள் அல்லது கோவாப் பரேட்டிவ் ஸொஸைட்டிகளுக்கு ட்ராக்டர்கள் வாங்குவதற்காக உதவி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

23rd March 1959]

MR. SPEAKER : Now the Hon. Minister may move the Demands one by one.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 31,09,200 under Demand I—Land Revenue Department. a.m.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 31,09,200 under Demand I—Land Revenue Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,76,900 under Demand III—Stamps Administration.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,76,900 under Demand III—Stamps Administration.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,71,900 under Demand IV—Forest Department.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,71,900 under Demand IV Forest Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 48,900 under Demand V—Registration Department.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 48,900 under Demand V—Registration Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1959]

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,16,300 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,16,300 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES
ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,50,200 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,50,200 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VIII—IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 16,70,700 under Demand VIII—Irrigation.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 16,70,700 under Demand VIII—Irrigation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,76,200 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,76,200 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1959]

DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,67,500 under Demand X—State Legislature.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,67,500 under Demand X—State Legislature.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 76,78,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 76,78,300 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,40,400 under Demand XII—Administration of Justice.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,40,400 under Demand XII—Administration of Justice.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIII—JAILS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 13,19,600 under Demand XIII—Jails.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 13,19,600 under Demand XIII—Jails.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIV—POLICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 33,69,800 under Demand XIV—Police.’

[23rd March 1959]

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 33,69,800 under Demand XIV—Police.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 82,19,200 under Demand XV—Education.'

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 82,19,200 under Demand XV—Education.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVI—MEDICAL

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 32,51,500 under Demand XVI—Medical.'

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 32,51,500 under Demand XVI—Medical.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 13,46,400 under Demand XVII—Public Health.'

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 13,46,400 under Demand XVII—Public Health.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,100 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.'

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,100 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1959]

DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XIX—Veterinary.'

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XIX—Veterinary.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 23,81,800 under Demand XX—Co-operation.'

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 23,81,800 under Demand XX—Co-operation.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 400 under Demand XXI—Industries and Cinchona.'

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 400 under Demand XXI—Industries and Cinchona.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,28,74,200 under Demand XXIV—Civil Works—Works.'

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,28,74,200 under Demand XXIV—Civil Works—Works.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1959]

DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 13,59,700 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 13,59,700 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 21,50,100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 21,50,100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVII—FAMINE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,97,300 under Demand XXVII—Famine.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,97,300 under Demand XXVII—Famine.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,40,100 under Demand XXVIII—Pensions.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,40,100 under Demand XXVIII—Pensions.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1959]

DEMAND XXIX—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 37,70,000 under Demand XXIX—Stationery and Printing.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 37,70,000 under Demand XXIX—Stationery and Printing.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXX—Miscellaneous.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXX—Miscellaneous.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXI—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, ETC.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 96,08,900 under Demand XXXI—Community Development Projects, etc.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 96,08,900 under Demand XXXI—Community Development Projects, etc.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXII—ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,19,600 under Demand XXXII—Road Transport Schemes.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,19,600 under Demand XXXII—Road Transport Schemes.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1959]

DEMAND XXXIV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,30,500 under Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,30,500 under Demand XXXIV—Capital Outlay on Forests.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,72,66,600 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,72,66,600 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,12,95,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Public Health.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,12,95,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Public Health.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 26,29,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Industrial Development.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 26,29,500 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Industrial Development.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1959]

DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 800 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Civil Works.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 800 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Civil Works.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 23,36,500 under Demand XL—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 23,36,500 under Demand XL—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLI—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,06,900 under Demand XLI—Commuted value of Pensions.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,06,900 under Demand XLI—Commuted value of Pensions.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLIII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 8,46,84,000 under Demand XLIII—Loans and Advances by the State Government.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 8,46,84,000 under Demand XLIII—Loans and Advances by the State Government.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1959]

MR. SPEAKER : The Hon. Minister for Finance may introduce the Appropriation Bill.

VI—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1959.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Can I introduce it in the afternoon? I understand that the discussion in the other House is not yet over. So, I shall introduce it here in the afternoon.

MR. SPEAKER : Yes, the Hon. Minister may introduce it in the afternoon and I hope the House has no objection. The reason is, the discussion is still going on in the other House.

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60—cont.

DEMAND XXIII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,33,79,400 under Demand XXIII—Harijan Uplift.’

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகாவானது கடந்த ஆண்டில் செய்துள்ள சிறந்த சேவைகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டு ஒரு புத்தகமாகவே அச்சிட்டு நேற்றைய முன் தினமே உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் படித்துப்பார்த்து இன்னும் பல அரிய யோசனைகளை எல்லாம் அங்கத்தினர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

முக்கியமாகப் பல வேலைகள் இந்த இலாகா துரிதமாகச் செய்தாலும் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஒரிடத்தை நாம் அக்வயர் பண்ணவேண்டும் என்றால் அதில் உள்ள விலங்களை எல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக அந்த இடத்தில் ஏழைகள் இருந்தால் அவர்களை அப்புறப்படுத்தி வேறு இடம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அதனால் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் காலதாமதம் சிறிது ஏற்படுகிறது. மேலும் இது விஷயத்தில் மாதாமாதம் கலெக்டரிடத்திலிருந்து ரிப்போர்ட் வரவழைத்து துரிதமாக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கோ, மனைக்கட்டுகளைச் செய்வதற்கோ வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் நமது சென்னை அரசாங்கம் செய்து கொண்டுதான் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக “ஹரிஜன நலத்துறை” என்பதாக என்னுடைய முன்னுரைப் பேச்சை அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் ஒன்றிரண்டு திருத்தங்களைச் சொல்கிறேன். அவற்றை திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக அப்புத்தகத்தின் 5-வது பக்கத்தில், 4-வது பாராவில் “1959-60-ல் காஞ்சிபுரத்தில் ஒன்றும், பட்டுக்கோட்டையில் ஒன்றும் சிவகாசியில் இரண்டுமாக 4 புதிய மாணவர் விடுதிகள் தொடங்கப்படும்.” என்று இருப்பதை, “1959-60-ல் காஞ்சிபுரத்தில் மாணவிகள் ஹாஸ்டல் ஒன்றும், பட்டுக்கோட்டையில் மாணவிகள் ஹாஸ்டல் ஒன்றும், சிவகாசியில் மாணவிகள் ஹாஸ்டல் ஒன்றும், மாணவர்கள் ஹாஸ்டல் ஒன்றும் ஆக 4 புதிய விடுதிகள் தொடங்கப்படும்.” என்று கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக மதுரையில் ஆலயப் பிரவேசம் ஆனவுடன் அங்குள்ள மீனாட்சி அம்மன் பெயராலேயே மீனாட்சி ஹாஸ்டல் என்று மாணவிகளுக்கு ஒரு ஹாஸ்டல் நடத்தப்படுகிறது. அதுபோலவே காஞ்சிபுரத்திலும் அங்குள்ள காமாட்சி அம்மன் பெயராலேயே—காமாட்சி ஹாஸ்டல் என்று அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் பின்தங்கிய சமூகத்தின் மாணவிகளின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம். மாணவர்களைக் காட்டிலும் மாணவிகளுக்கு

[23rd March 1959] [Sri P. Kakkan]

அதிக வசதி உடனடியாகச் செய்து தரப்படவேண்டும் என்கிற கொள்கையில் நானும் ஒரு தொண்டன் ஆகையால் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அந்தப் புத்தகத்தில் அதே பக்கத்தில் முதல் பாராவில் “திருச்சி ஜில்லாவில் நத்தத்திலும், அரியலூரிலும் இருந்த விசேஷ மாணவர் விடுதிகளை இந்த ஆண்டில் அரசாங்கம் மேற்கொண்டது” என்று இருக்கிறது. நத்தம் என்பது மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த வாக்கியத்தை “திருச்சி ஜில்லாவில் அரியலூரிலும், மதுரை நத்தத்திலும் இருந்த. . . என்று திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-ம் பக்கத்தில் இரண்டாவது பாராவில் “கொட்டம்பட்டி” என்று ஒரு இடம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது “கொட்டம்பட்டி” என்று குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அந்தத் திருத்தத்தையும் செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக நான் குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடிய விஷயங்களை எல்லாம் கவனித்து இன்னும் இந்த இலாகா எவ்வளவு சிறப்பான முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய சமூக மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து நான் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் இருந்தால் பின்னால் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து கனம் ஜகந்நாதன் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணை 356-ஐ பிரேரிக்க ஒப்புக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் அவர்களை அவருடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிக்கும்படியாக அழைக்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணை 356-ஐ நான் இப்போது முன் மொழிகிறேன்.—

‘That the allotment of Rs. 2 33,79,400 under Demand XXIII—Harijan Uplift be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பதிலளிக்க முக்கால் மணி போதுமா? (கனம் ஸ்ரீ பி. கக்கன்.—போதும்.) அப்படியானால் பேசவேண்டுமென்று 31 அங்கத்தினர்கள் என்னிடத்தில் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முப்பத்தோரு அங்கத்தினர்களும் பேச வேண்டும் என்பதால் அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரிலேயே இருக்கக் கூடிய காலத்தை நிறவி ஒரு அங்கத்தினருக்கு 5 நிமிஷம் பேச நேரம் கொடுக்கிறேன். வெட்டுப் பிரேரணை பிரேரிப்பவருக்கு பத்து நிமிஷம், அதுபோல கடைசியில் பேசுகிற எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு பத்து நிமிஷம். கனம் அமைச்சர் முக்கால் மணி எடுத்துக்கொள்வார்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஐந்து நிமிஷம் போதாது. அதற்குள் நாங்கள் எந்த யோசனையை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அமைச்சர் அவர்களும் நீங்கள் என்ன ஆலோசனை கூறினீர்கள், என்று கேட்பார். குறைந்தபட்சம் 10 நிமிஷமாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் என்ன செய்வது? இது கணக்குத் தானே. மூன்று மணி நேரத்தில் 31 அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது. எல்லோரும் சம்மதித்த காரணத்தினால் 5 நிமிஷம் என்றேன். வேண்டுமானால் இந்த மானியத்தை மாவே 8 மணி வரையிலும் கொண்டு போகலாம் என்றாலும் எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. எல்லோரும் சம்மதித்தால் நானும் உட்காரத் தயார்.

*SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, செய்தி இலாகா டைரெக்டரால் வெளியிடப்பட்ட சென்னை ராஜ்யத்தில் ஹரிஜன

[Sri M. Jagannathan] [23rd March 1959]

முன்னேற்றம் என்ற புத்தகத்தின் இரண்டாவது பக்கத்தில் ஒரு விஷயம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது—

“1951-ம் வருஷ ஜனத்தொகை கணக்கின்படி தற்போதைய சென்னை ராஜ்யத்தின் மொத்த எண்ணிக்கை 357 லட்சமாகும். இதில் ஆறிலொரு பாகம் ஹரிஜனங்கள். அதாவது 5,672,126 ஷெட்யூல்ட் சாதியினர், 126,470 ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர் உட்பட 58 லட்சமாவர்” என்று நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தில் இருக்கிற ஹரிஜனமக்களின் மொத்த ஜனத்தொகை இந்தப் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த 58 லட்சம் ஹரிஜனங்களின் ஜனத்தொகை—ஐரோப்பிய கண்டத்தில் இருக்கிற டென்மார்க், க்ரீஸ், ஐயர்லாந்து, பின்லெண்டு போன்ற நாடுகளின் ஜனத்தொகையைவிட மிக மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதோடு மாத்திரம் அல்ல. இந்த 58 லட்சம் ஹரிஜனங்களோடு நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள அத்தனை பிற்பட்ட வகுப்பினரின் ஜனத்தொகையையும் சேர்த்தால் மொத்த ஜனத்தொகையில் 3-ல் ஒருபாகம் ஆகிறதென்று புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது.

இப்படி ஒரு பெரிய மாபெரும் சமுதாயத்தை நம்முடைய சர்க்கார் எந்த முறையிலே கண்காணித்து வருகிறார்கள் என்று நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1959-60-வது வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்திலே செலவு செய்யப்படுவதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் ஏறக்குறைய எழுபது கோடி ரூபாய். ஆனால், ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினருக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் 233 லட்சம் ரூபாய்தான். இந்த ரீதியிலே நாம் பார்ப்போமானால், நம்முடைய மாநிலத்தில் சோஷலிச சமுதாயம் எப்படித்தான் காரியாம்சத்தில் வரப்போகிறதோ என்று ஐயப்படவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஏறக்குறைய மொத்த ஜனத்தொகையில் மூன்றிலொரு பாகம் இருக்கும் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினருக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் சேர்ந்து 233 லட்சம்தான் செலவிட இந்தச் சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, இவர்கள் எட்டளவில் சோஷலிசம் பேசுகின்றார்களே தவிர, செயல் முறையிலே பின் தங்கிய சமூகத்தினர்களை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களை கைதூக்கி விடுவதற்கு வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டிய இந்தச் சர்க்கார் உண்மையிலேயே திட்டமிடவில்லை என்பது புள்ளி விவரத்திலிருந்து திட்டவட்டமாகச் சொல்லமுடியும்.

தலைவர் அவர்களே, சென்னை சர்க்கார் ஹரிஜன மக்களை முன்னுக்கு கொண்டு வர சில துறைகளில் முயற்சித்து வருகிறார்கள். முதலாவது கல்வித் துறையிலே, இரண்டாவது தொழில் துறையிலே, மூன்றாவது வேளாண்மைத் துறையிலே. கல்வித் துறையிலே பார்க்கும்போது, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அவர்களுடைய கல்வியைப் பரப்புவதற்காக இந்தச் சர்க்கார் 142 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப் போவதாக பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் பார்க்கிறோம். ஆனால், 142 லட்சம் ரூபாயில் ஹரிஜன மாணவமாணவிகளுக்கு எவ்வளவு பணம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். என்று பார்த்தால், 14 லட்சம் 52 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கணக்கு சொல்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுடைய கல்விக்கு 17 லட்சம் 30 ஆயிரம் ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய ஜன சமுதாயத்திற்கு 17 லட்சம் அல்லது 14 லட்சம் ரூபாயும் என்ன செய்யப்போகிறது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுடைய கல்வி உயர்வுக்காக இவ்வளவு சிறிய தொகையை இந்தச் சர்க்கார் உபகாரச் சம்பளமாகக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகளுக்கும், ஷெட்யூல்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகளுக்கும் உபகாரச் சம்பளம் கணிசமான முறையிலே அவர்கள் பெற்று பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று நல்ல முறையிலே படித்து வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டிய வழிவகையை இந்தச் சர்க்கார் செய்துகொடுக்கத் தவறி விட்டது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மற்றொரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உபகாரச் சம்பளம் இந்த மாணவர்களுக்குத் தகுந்த அளவிலே கொடுப்பதில்லை. ஒரு வருஷத்திலே ஏறக்குறைய எழு எட்டு மாதங்கள் அகியும் கூட உபகாரச் சம்பளம் மாணவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவது இல்லை.

[Sri M. Jagannathan] [23rd March 1959]

ஆனால், சென்னை ஹரிஜன நல இலாகாத் தலைமை காரியாலயத்திலே நாம் என்ன பார்க்கிறோம்? அங்கே சுமார் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருந்த சிப்பந்திகளின் எண்ணிக்கையை விட இப்பொழுது இருக்கும் சிப்பந்திகளின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய இரண்டு பங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. நிர்வாகச் செலவு “எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு சார்ஜ்” என்ற முறையிலே இப்பொழுது ஏறக்குறைய மூன்று லட்சம் ரூபாய் சென்னை டைரக்டர் ஆபீசிலே செலவு செய்யப்படுகிறது. இருந்தாலுங்கூட அங்கே இந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளத்தைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் அனுப்புவதற்கு இந்தக் காரியாலயம் என்ன வேலை செய்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதிகமாக சிப்பந்திகள் வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறார்களே தவிர, மாணவர்கள் உபகாரச் சம்பளம் பெறுவதற்கு ஏற்படக்கூடிய ஒரு வழிவகை வசதிகள், சந்தர்ப்பங்கள், சூழ்நிலை எல்லாம் வருஷா வருஷம் குறைந்துகொண்டு தான் வருகிறது. இது நிர்வாகத்தில் ஒழுங்கினம் இருக்கிறதென்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசைச் சீரமைப்புச் செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மாணவர்களுடைய கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக இன்னொரு துறையிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துகிறது. அதாவது உணவு விடுதிகளை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்துவது. அந்த முறையிலே அரசாங்க சார்பிலே நடைபெறும் உணவு விடுதிகள் 91 அரசாங்க உணவு விடுதிகள், என்று இந்தச் குறிப்பிலே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். உதவி பெறும் உணவு விடுதிகள் 211. இம்மாதிரி உதவி பெறுகிற உணவு விடுதிகளுக்கும் அரசாங்கச் சார்பிலே நடைபெற்று வருகின்ற உணவு விடுதிகளுக்கும் ஏறக்குறைய நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கும் அத்தனை ஹரிஜன மாணவ மாணவிகளுக்கும் போதிய அளவு வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த விடுதிகளிலே என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு விடுதியிலே இந்த விடுதிகளை மாணவிகள் தான் படிப்பதற்கு அங்கே இடம் சுமார், 20, 30, 40 மாணவ மாணவிகள் தான் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதே தவிர, நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அந்த நிலைமையை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு அரசாங்க உணவு விடுதி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஏறக்குறைய 300, 400 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கிராமத்திற்கு ஒரு பையனாவது அரசாங்க உணவு விடுதியிலே வந்து சேர்ந்து படிப்பதற்கு இட வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இருப்பது, முப்பது மாணவர்களை மாத்திரம் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு போர்டிங் கிராண்டு கொடுத்துவிட்டால் போதுமா? எப்படி இந்த மாணவர்கள் படித்து முன்னேற்றம் அடைய முடியும்? இனிமேலாவது உணவு விடுதியினுடைய எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதோடு ஒவ்வொரு உணவு விடுதியிலும் மாணவ மாணவிகள் சேர்ந்து படிப்பதற்கு வேண்டிய இட வசதியை அதிகப்படுத்தவேண்டும். அதாவது ஒவ்வொரு உணவு விடுதியிலும்

‘They should increase the boarding grants. Lump sum boarding grants should be increased for every hostel.’

என்ற கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையிலே இந்தச் சர்க்கார் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தை எவ்வளவு அழகாகச் செய்கிறார்கள் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ சென்ற வருஷத்திலே ஆறு மாணவர்கள் தொழில் பயிற்சி பெறுவதற்கு 77 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருப்பதாக புள்ளி விவரத்திலே கூறுகிறார்கள். ஆனால், 1959-60-வது மதிப்பீட்டில் பார்க்கும்போது, 60 ஆயிரமாக திடீரென்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி நேர்ந்தது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்கார் ஹரிஜன

[Sri M. Jagannathan] [23rd March 1959]

களுக்கு தொழில் துறையிலே மேலும்மேலும் வசதி செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் இந்தச் செலவுத் தொகையை அதிகப்படுத்தியிருப்பார்கள் தவிர, போன வருஷம் 77 ஆயிரம், இந்த வருஷம் 60 ஆயிரம், அடுத்த வருஷம் 50 ஆயிரம், அதற்கடுத்த வருஷம் 40 ஆயிரம், இப்படி குறைந்து கொண்டே போவதைத்தான் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறதே தவிர, அந்தப் புள்ளி விவரத்தை பார்க்கும்போது சர்க்காருடைய நல்ல எண்ணத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக் கொள்வது எல்லாம் சர்க்கார் ஹரிஜன மாணவர்கள் தொழிபயிற்சி பெறுவதற்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களுக்கு தொழில்களை நல்ல முறையிலே கொடுப்பது, வேலை வாய்ப்புகளைத் தேடிக்கொடுப்பது ஆகியவையிலே அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துமட்டுமல்ல, ஹரிஜன மாணவர்கள் இன்னும் பொதுவாக ஹரிஜனங்கள் தொழில் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கும் குடிசைத் தொழில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூடுமான அளவில் அவர்கள் பணம் செலவு செய்து ஏற்படுத்த முன்வரவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இன்றைக்குப் பெரும்பாலும் பஞ்சத்திலும் பட்டினியிலும் துன்பத்திலும், அகப்பட்டுக்கொண்டு தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும் ஹரிஜன மக்கள் ஓரளவுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்பதை நான் கவலியுறுத்திச் சொல்ல முடியும்.

அதோடு மாத்திரமல்ல, ஒரு பக்கத்தில் ஹரிஜனங்கள் ஏதோ கொஞ்சம் படித்து முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் பார்க்கும்போது அப்படி கொஞ்சமாவது படித்து முன்னேறிய ஹரிஜன மாணவர்களை வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலைவிசித்துத் தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது. இது மிகவும் சிக்க முடியாத நிலைமை. ஹரிஜன மக்களிடத்திலே வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுவதை இந்தச் சர்க்கார் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் படித்து முன்னேறுவதே குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் சூழ்நிலையில் அவர்கள் கொஞ்சமாவது படித்து முன்னேறியவரே வேண்டும். படித்தால் வேலை கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு தகுந்த முறையிலே வேலை வாய்ப்புத் தேடித்தர இந்தச் சர்க்காரால் முடியவில்லை என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் இந்தச் சர்க்கார் கண்ணும் கருத்துமாக இல்லை, வாயளவில்தான் ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்று பேசுகிறார்களே தவிர, காரியாம் சத்திலே ஒன்றும் செய்வதில்லை என்று திட்டமாக, நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

12-10 அது மட்டுமல்ல, மற்றொரு விஷயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசியல் திட்டத்தில் கவான்மெண்ட் உத்தியோகங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சத விசதம் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்க வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகையானது சரியான முறையில் கவனிக்கப்படுவது இல்லை. இப்போது சென்னை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் விளம்பரங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஹரிஜனங்களுக்கு இத்தனை ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடுவதில்லை. விண்ணப்பதாரர்களுக்கு இன்னின்ன உத்தியோகங்களில் எத்தனை லீட்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய முடிவதில்லை. அதற்கான வழிவகை செய்யப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல சரியான முறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக சமீபத்தில் அதாவது கழிந்த ஆண்டில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் வேலைக்கு விளம்பரம் செய்தார்கள். அதில் இரண்டு ஸ்தானங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அதே போன்று இந்த வருடம் மூன்று ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் கழிந்த வருடத்தில் ஹரிஜனங்களில் ஒருவரையாவது தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. இந்த வருடமும் ஒருவருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதைப் பற்றி கேட்கும் போது அரசாங்கம் என்னமோ சர்க்கு-

[Sri M. Jagannathan] [23rd March 1959]

போக்குச் சொல்லி தட்டிக் கழித்து விடுகிறது. இதைப் பற்றி சர்க்கார் நொண்டி சமாதானம் கூறிவிடுகிறது. அதோடு முற்போக்குச் சமூகத்தவர் களுக்கு கொடுத்தோம் என்று சர்க்குப் போக்குச் சொல்லி விடுகிறது. இவ்விதம் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பட்டு செய்யக்கூடிய ஒரு காரியத்தை இந்தச் சர்க்கார் எப்படித்தான் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ தெரிய வில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிசதம் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஹரிஜனங்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை சரியான முறையில் கொண்டுவருவதற்கு இந்தச் சர்க்கார் தவறி விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி இந்த சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி நேரத்தில் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு அரசாங்கம் நொண்டி சமாதானம் கூறிவிடுகிறது. அதாவது இதெல்லாம் ஒரு “ஆட்டானமஸ் பாடி” (autonomous body) நடத்துகிறது, இதில் சர்க்கார் தலையிட முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பு சலுகைகளை எல்லாம் ஹரிஜனங்கள் பெறக்கூடிய வகையில் காரியாம்சத்தில் வழிவகை செய்யவேண்டும், இதற்காக சர்க்கார் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. He has already taken 13 minutes. I will allow him two more minutes.

SRI M. JAGANNATHAN: அடுத்தபடியாக இன்னும் நம் மாகாணத்தில் திண்டாமை குறைந்த பாடிஸ்லை. இது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டேதான் வருகிறது. இந்த திண்டாமைப்பேயை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் நல்ல முறையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதாவது இதைப்பற்றி ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் கமிஷனர் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதை இங்கே படிப்பதற்கு கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுடைய அனுமதியைக் கேட்டுக்கொண்டு அதைப் படிக்கிறேன்.

Although untouchability stands abolished under Article 17 of the Constitution, it is still observed in some form or the other; more particularly in the rural areas. The persistence of caste distinctions and caste prejudices constitute a challenge to our nation. It is, however, gratifying to note that discrimination based on caste prejudices, though deep-rooted, is gradually weakening its hold on the progressive elements in our society. The impact of the conditions of modern life in towns tends to remove and wipe out unsocial methods and habits which have sanction of custom. In the villages, on the other hand, where till recently there was no stimulation for individuals to overstep the barriers of custom, this evil is still visible. In order to have an effective check on the practice of untouchability and its resultant disabilities, Parliament enacted the Untouchability (Offences) Act, 1955, which came into force throughout the country on the 1st June 1955. This social legislation is a major step for ensuring to the Scheduled castes their rightful place in the society.

என்று அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திண்டாமை (குற்றம்) சட்டத்தை நடைமுறையில், மக்களுக்கு தெரிந்துகொள்ளுகிற முறையில் ஜாதி இந்துக்களிடம் சர்க்கார் தீவிரப் பிரச்சாரம் செய்யவில்லை. ஏதோ சில இடங்களில் தான் பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறதே தவிர சரியான முறையில் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வரவில்லை. இதற்காக டெப்யூடி சேவக்-கள் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய உண்மையில் அவர்கள் மக்களிடம் போய் செய்கின்ற பிரச்சாரம் திண்டாமையைப்பற்றிய பிரச்சாரம் செய்வதில்லை, வெறும் காங்கிரஸ் கட்சி பிரச்சாரம்தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே டெப்யூடி சேவக்-கள் நல்ல முறையில் இதைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்வதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[Sri M. Jagannathan] [23rd March 1959]

அதோடு தீண்டாமை குற்றங்களை கண்டு பிடிப்பதற்கு இந்த டெப்யூடி சேவக்-களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு அதிகமாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அரிஜன இலாகா சரியான முறையில் வேலை செய்யவில்லை என்று, அதற்கு மறுப்பு கொடுத்துப் பேச விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஹரிஜன இலாகாவுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த இலாகாவும் சரியான முறையில் வேலை செய்யக்கூடிய ஆண், பெண் அனைவரும் இரவு 11-மணி வரையிலும் வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் நேரடியாகப்பார்த்திருக்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு பல வசதிகளை செய்து கொடுத்தால் இன்னும் துரிதமாக வேலை செய்வார்கள், என்று நம்புகிறேன். இதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில், இப்போது இருக்கின்ற குறைந்த சிப்பந்திகளைக் வைத்துக் கொண்டு, குறுகிய காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை எல்லாம் சரியான முறையில், மாணவர்கள் பயன் பெறக்கூடிய வரையில், ஸாங்ஷன் செய்து கொடுத்த ஹரிஜன இலாகா டைரக்டர் அவர்களுக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், சில இனங்களில் மட்டும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. காரணம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒதுக்கப்படுகிற தொகை சரியான சமயத்தில் கிடைப்பதற்கு ஏற்படுகின்ற காலதாமதம்தான். ஆகவே மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இந்த உதவியைகாலாகாலத்தில் பெறுவதற்கு சென்னை சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது இந்தக் காரணத்தினால் தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே மீண்டும் நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற இந்தச் சலுகையை சரியான காலத்தில் வாங்கி (அதற்கு வேண்டிய லிஸ்டுகளை எல்லாம் தயாரித்து முன்னால்) கொடுப்பதற்கு முன் வரவேண்டும். அப்படி காலாகாலத்தில் வாங்கிக் கொடுத்தால் தான் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கின்ற மாணவ மாணவிகள் சரியான வீதத்தில் படித்து முன்னுக்கு வரமுடியும். அதோடு ஆசிரியர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஏனென்றால் சில ஆஸ்டல்களில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களை சரியான காலத்தில் பீஸ் கட்டவில்லை என்ற காரணத்தால் ஆஸ்டலை விட்டு வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். ஆகவே இதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இதில் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அதாவது ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கு கிராமப்புறங்களில் படிப்பதற்கு வசதியில்லை. கிராமப்புறங்களில் அவர்களுக்கு கம்பல்ஸரி எஜுகேஷன் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அங்குள்ள குழந்தைகள் நல்ல முறையில் படிக்க முடியும். அவ்விதமிருந்தால்தான் அரிஜன மக்கள் படித்து முன்னுக்கு வர முடியும். இது தவிர ஹரிஜன பிள்ளைகள் இருந்து கொண்டிருக்கிற ஆஸ்டல்களில் இருக்கிற மாணவ மாணவிகளுக்கு பள்ளிக்கூட நேரங்களில் படிப்பதைத் தவிர, மற்ற நேரங்களில் படிப்பதற்கு வசதியாக ஆஸ்டல்களில் லைப்ரரி வசதி கிடையாது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஆஸ்டலிலும் அவர்களுக்கு படிப்பதற்கு வசதியாக ஒவ்வொரு லைப்ரரி ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கிற நிலையில் அவர்களுக்குப் படிப்பதற்குக்கூட சரியான முறையில் பேப்பர் வாங்கி போடுவதில்லை என்று தெரிகிறது. முக்கியமாய் மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் சரியான நேரத்தில் மாணவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கு தகுந்த வகையில் சென்டிடர்ஸ் கவர்ன்மென்டும், ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டும் ஒரு பாலிசியை ஏற்படுத்த வேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு என்று

[23rd March 1959] [Sri M. K. Somasundaram]

தனியாக ஆஸ்டல்கள் ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். இதை மாற்றி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு பெரிய ஆஸ்டலை ஏற்படுத்தி அதில் ஹரிஜன் மாணவர்களுக்கும் மற்ற மாணவர்களுக்கும் இடம் கொடுத்தால்தான் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆகவே மற்ற இனங்களில் செலவு செய்வதை விட ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு பெரிய ஆஸ்டல் ஏற்படும். அதில் எல்லோருக்கும் இடம் கொடுப்பதால் அவர்களிடையே ஒருவருக் கொருவர் வித்தியாசமின்றி பழகிக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அதன் மூலமாக தீண்டாமையையும் போக்க முடியும். அவர்கள் ஆஸ்டலிலிருந்து பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போவதற்கு ஒரு பஸ்ஸையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அதிலிருக்கிற பல மாணவர்களுக்கு அந்தந்த நேரங்களில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக (ஹௌஸ் ஸைட்) வீட்டு மனைகள் வாங்கிக் கொடுப்பதில் அதிகமான காலதாமதம் ஏற்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. காரணம் இதற்கு போதுமான ஸ்டாப்கள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற்றி காலாகாலத்தில் வீடுமனைகளை வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகவும் அதற்கான சாங்ஷனை செய்து கொடுப்பதற்காகவும் அதிகப்படியான ஸ்டாப்களை ஒதுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் காலதாமதமில்லாமல் வீட்டு மனைகளை வாங்கிக்கொடுப்பது சரியாக நடைபெறும். மேலும் இதில் வீடு கட்டிக்கொடுக்கிற விஷயத்தில் இப்போது 200 ரூபாய் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் சரியான சமயத்தில் இந்த தொகை கிடைக்காததின் காரணத்தால் வீடுகள் கட்டுவதற்கு கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த தொகை காலதாமதமில்லாமல் கிடைப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலேஜ்களில் படிக்கும் குருட்டு பையன்களுக்கு சரியான முறையில் படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வசதியாக படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைக்க கொண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலேஜ்களில் படிக்கும் குருட்டு பையன்களுக்கு சரியான முறையில் படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வசதியாக படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைக்க கொண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலேஜ்களில் படிக்கும் குருட்டு பையன்களுக்கு சரியான முறையில் படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வசதியாக படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைக்க கொண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலேஜ்களில் படிக்கும் குருட்டு பையன்களுக்கு சரியான முறையில் படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வசதியாக படிப்பதற்கு தகுந்த புத்தகங்கள் கிடைக்க கொண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய உப சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மானியத்தை ஆதரித்து சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன் உரையிலே வீட்டு மனைகட்டு விஷயத்தைப் பற்றி திட்டவட்டமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். சில இடங்களில் கால தாமதம் ஆவது வாஸ்தவம் தான் என்றும், மாதம் ஒரு தடவை இதைப் பற்றி ரிப்போர்ட்டு கேட்பதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் கூட இதற்கு ஒரு விதமான சட்டம் இயற்றி மீநில சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனுடைய ஷரத்துக்கள் என்ன என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டவுடனே ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே “போர்-ஒன்” நோட்டிபிகேஷன் செய்வதிலே, அதற்கான அதிகாரம் ஜில்லா கலெக்டருக்கே இருந்தால் நல்லது. ஜில்லா கலெக்டரிலேயே நோட்டிபிகேஷன் போட்டு, நில ஆர்ஜித நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமானால் மிகவும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்றைக்கு அநேக இடங்களில் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடனே சொந்தக் காரர்கள் வெள்ளாமை செய்தோ, வீடுகள் கட்டியோ, நஞ்சை நிலம் என்றோ, தோட்டம் என்றோ கிணறு வெட்டியோ இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளைக் கையாளுகின்ற காரணத்தினால் நிலங்களை வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை என்னுடைய தொகுதியில் இருப்பதைப் பற்றி நான் கலெக்டரிடம் சொல்லியிருந்தேன். “போர்-ஒன்” நோட்டிபிகேஷன் பப்ளிஷ் ஆனவுடனே தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று சொல்லுவதால் சர்க்கார் முதலாவதாக இடம் செலக்ஷன் ஆனவுடனே, ஹெல்த் விவரிடீஸ்

[Sri M. P. Subramaniam] [23rd March 1959]

12-30 ப.ம. நிலங்களை விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாக ஆக்க வழிவகைகளைச் செய்து கொடுத்தால் தான் பலன் கிடைக்கும் என்று சுட்டிக் காட்டி, உணவு விடுதிகள் திறந்தது போதாது என்று வலியுறுத்தி, அரசாங்கமே நடத்துவது என்பது கொள்கையாக இருந்தாலும், அதற்கு முன்வராத நேரத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் துவங்க எத்தனித்தால் அவர்களுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்லுகிறேன். ஆத்தூர் தாலுகாவில் மலை ஜாதியினருக்கு, குறிப்பாக கல்லாயன்மலைப் பகுதியில் வசிக்கும் பாமர மக்களுக்காக பள்ளிக்கூடம் திறப்பதாக இருந்தாலும், அங்கே ஆசிரியர்கள் போய் வேலை செய்ய ஆட்கள் இல்லை என்று எடுத்துச்சொல்லி, அவர்களுக்குத் தனி உணவு விடுதியொன்றை மலையடிவாரத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மலை ஜாதி மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை முழுவதும் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேலம் மாவட்டத்தில் கல்லாயன்மலை, கொள்ளி மலை, சேர்வராயன் மலைப் பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான மலை ஜாதி மக்களுக்கு இதுவரையில் உருப்படியான காரியம் எதுவும் செய்யாததால், அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் கமிட்டியில் எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறி, எந்த மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் எதிர்கட்சியிலேயிருந்தும் ஒரு சிலர் இருந்தால்தான் பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் எடுத்துச்சொல்வதற்கும் சாதகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து, எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டுமென்று கோரும் அரசாங்கம் அந்தத் துறையிலே ஏன் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற டெபுடி சேவக்குகள் தாங்கள் காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரர்கள் என்ற தவறான அடிப்படையில் செய்யப்பட்டுவருகிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்று மறைமுகமாக உத்தரவு தந்திருக்கிறார்களோ என்று எண்ணக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் நடந்துகொள்வதனால், இதை ஆலோசித்து, பொது ஊழியர் என்ற நிலைமையில் அவர்கள் பணியாற்றுவதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. KANDASAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் மந்திரியார் அவர்கள் ஜில்லாக்கள் தோறும் உள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று, ஆங்காங்குள்ள ஹரிஜன மக்களுடைய குறைகளை நேரில் தெரிந்து எப்பதற்காக அவர்களை நான் எங்கள் சமூகத்தின் சார்பாக நன்றி பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகா டைரக்டராகப் பணியாற்றும் லாக் தேவப்பிரியம் அவர்கள் மிக மிகச் சுறுசுறுப்பாக, வெற்றிகரமாக அந்த இலாகாவை நிர்வகித்து வருகிறார் என்பதற்காக அவரையும் நான் பாராட்டுகிறேன். சென்ற பதினொரு வருஷ காலத்தில், சர்க்கார் நிதி ஒதுக்கி எங்களுடைய சமூகத்தாருக்குத் தீவிரமான முன்னேற்ற காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்பதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அத்துடன் சில புள்ளிவிவரங்களையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்காக சர்க்கார் செய்து வருகிற உதவிகள் அனேகம். சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்கள் 1957-58 இல் 59 ஆக இருந்து, 1958-59 இல் 91 ஆக உயர்ந்து, 1959-60 இல் 117 ஆக அதிகரித்திருக்கின்றன. சர்க்கார் ஹாஸ்டல்களுக்காக 1958-59 இல் செலவிட தொகை 6 லட்சத்து 23 ஆயிரம் ரூபாய். 1959-60 இல் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 12 லட்சத்து 62 ஆயிரம் ரூபாய்.

மான்ய உதவி பெற்று நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்கள் 1957-58 இல் 211 ஆக இருந்தன. 1958-59 இல் 180 ஆக இருந்தன. 1958-59 இல் ஆண்டுக்கு இந்த வகையில் 18 லட்சத்து 97 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1959-60 ஆம் ஆண்டுக்கு 15 லட்சத்து 92 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Kandasami]

23rd March 1959] தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்கிய வகையில் 1957-58 இல் 15 லட்சத்து 12 ஆயிரம் ரூபாய். 1958-59 இல் 17 லட்சத்து 14 ஆயிரம் ரூபாய். 1959-60 க்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 14 லட்சத்து 52 ஆயிரம் ரூபாய்.

ஹரிஜன நலப்பள்ளிகள் சுமார் ஆயிரம் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் 1958-59 இல் செலவழித்த தொகை 56 லட்சத்து 57 ஆயிரம் ரூபாய். 1959-60 க்கு செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 56 லட்சத்து எட்டாயிரம் ரூபாய்.

கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், நடைப்பாதை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கும் மயானம் ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்குமாகச் சேர்ந்து 1958-59 இல் 14 லட்சத்து 69 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1959-60 இல் 12 லட்சத்து 87 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வீட்டு மனைக்காக 1957-58 இல் 4 லட்சத்து 69 ஆயிரம் ரூபாயும், 1958-59 இல் நான்கு லட்சம் ரூபாயும் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1959-60 வருஷத்திற்காக நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக 3,255 வீடுகளும், பழங்குடி மக்களுக்காக 440 வீடுகளும், மாஜி குற்ற பரம்பரையினருக்காக 904 வீடுகளும், ஆக மொத்தம் 4,599 வீடுகள் 32 லட்சம் 18 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் 1958-59 இல் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டில் 28 லட்சத்து 18 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இராமநாதபுரம் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக கட்டப்படும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை 3,240. 16 லட்சத்து 92 ஆயிரம் ரூபாய் இதற்கென செலவிடப்படுகிறது.

விவசாய மக்களுக்காக இவ்வளவு தொகையைச் சர்க்கார் கருணைசுரந்து செலவு செய்வதைப்பற்றி அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதோடு, கலப்பு மனத்தைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும், நாகரீகத்திலும், கல்வியிலும் உயர்ந்துவிட்டால் அதுவே அவர்களுக்குப் போதுமானது. அவைகளில் உயர்ந்துவிட்டால் கலப்பு மனத்தைப்பற்றியோ மற்றவைகளைப்பற்றியோ உயர்ந்துவிட்டால் கலப்பு மனத்தைப்பற்றி யாரும் அவர்களே பார்த்துக்கொள்வார்கள். கலப்பு மனத்தைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படவேண்டாம். கலப்புமனம் இல்லாவிட்டாலும் கழுத்தை வெட்டி மல் இருந்தால் போதும். ஹரிஜனங்களை பொருளாதாரத் துறையிலும் கல்வியிலும், சுகாதாரத்திலும், மற்றும் இந்த மாதிரி துறைகளில் உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பத்து வருஷச் சலுகை போய்விடும் என்று சில ஹரிஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஆதலால், நமது ஹரிஜன மக்களுக்குக் குறைந்தது இன்னும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாவது சலுகை களை நீடிக்கும் வகையில் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத் திடம் வலியுறுத்திக் கூறி ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், எங்களுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்ற முடியும் என்று தெரிவித்து என்னுடைய சிறுமுரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. S. SAHAJANANDA : கனம் உபதலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகா மான்யத்தில் என்னைப் பேசுவதற்கு அனுமதித்ததற்காக தங்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு இப்பொழுதுள்ள மந்திரி அவர்கள் வந்தபிறகு அது நாளடைவில் அபிவிருத்தி அடைந்துவருகிறது என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை.

மூலம் அழகிவிட்டது என்று சொல்கிறோமோ அதுபோல் தீண்டாமை யைப்போக்குவதற்காக, ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பட்ட இலாகாவினுள்ள ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்களிடத்திலே தீண்டாமை தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்த லேபர் கமிஷனர் ஆபீசிலே, லேபர் டிபார்ட்மென்டும் ஹரிஜன நல இலாகாவும் ஒன்றாக இருந்தது. அதைப் பிரித்தபிறகு திரு. பாஷ்யம் அய்யங்கார் தலைமையிலே கொஞ்சம் திரவியாக நடந்தது. அதன் பிறகு திரு. மலையாள

12-30
p.m.

(கனம் திரு. பி. கக்கன் அவர்கள் பதில் சொல்ல எழுந்தார்)

THE HON. SRI P. KAKKAN: யாரோ உங்கலிடம் வந்து சொல்லி யிருப்பார், தனக்குப் ப்ரோமோஷன் கொடுக்கலில்லை என்று. நீங்கள் (கனம் அங்கத்தினர்) அந்த ஆபீசுக்குப் போயிருக்குப்போது அவர் தன்னுடைய குறையை உங்கலிடம் சொல்லியிருப்பார். சொல்வார் பேச்சைக் கேட்டு இங்கே இப்படிச் சொல்வதாகத் தெரிகிறதேயொழிய, உண்மை யிலேயே இப்பொழுது இருப்பவர்கள். நன்றாகத்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பின்பக்கிய வருப்பினர்களோ ஹரிஜனங்களோ எந்த வகுப்பினராக இருந்தாலும் சரி வேற்றமை இல்லாத மனப்பான்மை யில் தான் அங்குள்ளவர்கள் இவ்வளவு தூரம் நல்ல காரியம் செய்து வருகிறார்கள். யாரோ சொல்வதை நாம் நம்பிவிடக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்."

சூப்பின்டென்டாக ஐந்து வருஷமாக இருந்த ஒருவர், டிபார்ட்மென் டுக்கு ஹெட்டாக ஆதித்திராவிடர் இருப்பதா, பார்த்துவிடுகிறேன் என்ற பொருமையால் செய்யப்பட்டது இது. வேறு இரண்டு பேர்கள், அவர்கள் பெயரைச் சொல்வதற்குப் பிரியம் இல்லை. அவர்கள் ஹரிஜனங்கள், அவர்களையும் எவ்வளவு தூரம் மட்டம் தட்பவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் மட்டம் தட்டுகிறார் திரு. கோபால பண்டாட்சி என்கிறவர். அவர் ஆக இருந்தகொண்டு இதைச் சொல்கிறார். ஆகையால்,

முக்கியமாக நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜன இலாகாவுக்கு வந்தவுடன் சிதம்பரம் நந்தனார் ஹைஸ்கூலுக்கு நன்மை செய்து கொண்டு வருகிறார். அதன் முன்னேற்றத்திற்கு என்று தகுந்த முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார். அந்தப் பள்ளிக்கூட கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு சென்ற முப்பது வருஷங்களாக இஞ்சினியர்கள் தீவிரமாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். சென்ற மார்ச் மாதம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஒரு ஹைஸ்கூல் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு என்று சர்க்கார் நல்ல தொகையை மானியமாகக் அளித்தார்கள். அப்படி மானியம் அளித்தும் கட்டிடம் இன்னும் கட்ட தொடங்கவில்லை. முப்பது வருஷ காலமாக எந்த நிலைமையில் இருந்ததோ அதே நிலைமையில் தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. இது விஷயமாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் இப்பொழுது கிராம சேவக்குகளைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய கட்சிப் பிரசாரத் திற்குத்தான் அதிகப்படியாக பயன்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் தகுந்த முறையில் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

A 16-8

[Sri A. Govindasamy] [23rd March 1959]

மட்டும் அதற்கு ஏன் எதிர்ப்பு வந்தது என்பதும் தெரியவில்லை. அதனால் அதை அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்க வேண்டிய காரணம் என்னவென்பதும் தெரியவில்லை.

மேலும் பின் தங்கிய சமூகத்தினருக்கு கல்விச் சலுகைக்காக 1958-59-ம் ஆண்டில் பதினெட்டு லட்சத்தி ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதாது என்று மேலும் ஒரு லட்சத்தி எண்பத்தி நாலாயிரம் ரூபாய் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதுவும் போதாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பின் தங்கிய இனத்தவர்களும் பின்னடைந்தவர்களும் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு இன்னும் அதிகப்படியாக ஒதுக்க வேண்டும். பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு அதிகமாக 1959-60-ல் பதினேழு லட்சம் முப்பதாயிரம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் இவ்வளவு குறைத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்பதும் தெரியவில்லை. இன்னும் ஏழு லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். என்று நாங்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து மேலும் அதிகத் தொகையை உயர்த்துவதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆதித் திராவிடர்களுக்கு மனைக்கட்டுகளுக்கு என்று சென்ற வருஷம் நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இரண்டு லட்சத்தி எட்டாயிரத்தி ஐந்துவாறு இருபத்தி ஒரு ரூபாய் எழுபது நாயா பைசா செலவிடப்பட்டிருக்கிறதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டிற்கும் நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஒதுக்கிய லட்சத்தி சொச்ச ரூபாய் செலவு செய்யாமல் இருந்தது போல் இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் செலவு செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்க மானிய உதவி, மத்திய உதவி திட்டங்களின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு 3255 வீடுகளும், ஒதுக்கப்பட்ட பழங்குடியினருக்கு 440 வீடுகளும், மூன்றாம் குற்ற பரம்பரையினருக்கு 904 வீடுகளும் கட்ட உத்தேசிக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பெருமைப்படக்கூடிய எண்ணிக்கை இல்லை. ஜனத்தொகை அளவில் வீடுகள் கட்டுவதாக இருந்தால் இது போதாவே போதாது. ராமநாதபுரத்தில் கலவரத்தால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருப்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே நேரில் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார். அதாவது முதலுள்ளத்தார் போன்ற இடங்களில் வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்ற முடிவு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு தேர்தலில் தோற்றுப்போன காரணத்தால் அங்கேயெல்லாம் வீடுகளைக் கட்டுவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். சுமார் இருபது அல்லது இருபத்தி ஐந்து வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் திருப்தி அடைந்துவிட முடியாது.

ஏற்கெனவே கெளந்தம்பாடி, கமுதி, முதலுள்ளத்தார் முதலிய இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். அவைகள் நல்ல முறையில் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். சில இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் போதே விழுந்து கொண்டிருந்தது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்றே நினைக்கிறேன். மேலூர், உச்சரிச்சான்பட்டியில் அப்படி நடந்தது அவருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். மேலூர் அவருடைய தொகுதி தான். ஒரு சில ஆதித் திராவிடர்களுக்கு ஹாஸ்டல்களை நடத்துகிறார்கள். சில தனிப்பட்டவர்கள் அப்படி நடத்துகிறார்கள். மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு சாப்பாடு போட வேண்டுமோ அவ்வளவு போடுவது கிடையாது, எவ்வளவு குழம்பு போட வேண்டுமோ அவ்வளவு போடுவது கிடையாது. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

ஆதித் திராவிடர் ஹாஸ்டல்களை சிலர் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அங்கே யெல்லாம் மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு சாப்பாடு போட வேண்டுமோ, அவ்வளவு போடுவதில்லை. இது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். நந்தனூர் ஹாஸ்டலுக்கு ஐம்பது ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. அங்கு போய்த்தான் குழந்தைகள் சொல்லும் குறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். என்னுடைய தொகுதியில் கிணறுகள் வெட்ட வேண்டுமென்று

[Sri A. Govindasamy] [23rd March 1959]

கேட்டதற்கு வெட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். ஆதித் திராவிடர்களுக்கு ஹாஸ்டல்களை திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் நான் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் அதிகப்படியான குழந்தைகள் வந்து சேருவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குழந்தை ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் கொடுப்பது என்பது போதாது. அவர்களுடைய பொருளாதார அடிப்படையில் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒதுக்கக் கூடிய பணம் அவர்கள் நன்மை அடையக்கூடிய வகையில் செலவு செய்ய வேண்டும். அவர்கள் முன்னேற்றமடையக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு செலவு செய்யவேண்டும். ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். பல கிராமங்களில் மனைக்கட்டுகள் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல முறை விண்ணப்பங்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அவைகள் இன்பலம் கவனிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அவைகளையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிணறுகள் வெட்டுவது, சுகாட்டுப் பாதை போடுவது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN: கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்ற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஹரிஜன இலாகாவுக்கு தலைமை தாங்கி நடத்தக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள் நான் முதலாவதாகப் பாராட்டுகிறேன். மற்ற அமைச்சர்கள் மற்ற எந்தத் துறைக்கு எவ்வளவு லாயக்காக இருந்தாலும் இந்தத் துறைக்கு அவர் மிகவும் ஏற்றவர் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. ஏழை மக்களுக்குப் பண்பறிந்து உதவி செய்யக்கூடிய அளவில் அவர் பணியாற்றி வருகிறார் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வள்ளுவர் சொன்னார்,

காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனெல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.

அந்த முறையில் அவர் இங்கே பணியாற்றி வருகிறார் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த டைரெக்டர் திரு முத்திருளாண்டி அவர்கள் காலத்தில் ஹரிஜன இலாகா நல்ல முறையில் ஒழுங்காக நடைபெற்றுவந்தது. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட சமூகங்களுக்கும் எந்த முறையில் நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமோ அந்த முறையில் நன்மைகள் செய்யப்பட்டு வந்தது. எந்த முறையில் நியாயம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் நிர்வாகம் வழங்கப்பட்டு வந்தது. படிப்பதவி வழங்கும் மாணவர்கட்காகப் பதிவுப் புத்தகங்களை அமைத்து ஒழுங்காக அந்த இலாகாவை நடத்தி வந்தார். இன்றைக்கும் ஹரிஜன இலாகா அதே முறையில் நடைபெற்றுவருகிறது. திரு முத்திருளாண்டி எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று திட்டம் செய்து விட்டுப்போனாரோ அந்த அளவிலேயே இப்பொழுதும் நடைபெற்றுவருகிறது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய டைரெக்டர் திரு தேவப்பிரியம் அவர்கள் காலத்தில் சில குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டாலும் அவைகளுக்கு அவர்கள் பொறுப்பு அல்ல. எந்த முறையில் அவர்கள் ஒழுங்காக நடக்கவில்லை என்பதை திரு ஜெகந்நாதன் போன்றவர்கள் எடுத்துக்கொல்லவில்லை. திட்டங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருப்பதற்குக் காரணம் அங்குள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆக்கக்கூடிய காலதாமதத்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த இலாகாவுக்குப் பணம் ஒதுக்குவதில் அரசாங்கத்தால் காலதாமதம் ஏற்படுவதுதான் முக்கிய காரணம் என்று தோன்றுகிறது. ஒதுக்கிய பணத்தைச் செலவு செய்வதில் ஏற்படக்கூடிய காலதாமதத்தினால் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வரலாம்.

[Sri P. S. Ellappan], [23rd March 1959]

என்ற வகையில் இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தயவு செய்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு கொடுப்பதுபோல கொஞ்சம் கூட நேரம் கொடுத்தால் என் விஷயங்களைச் சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : எல்லோருக்கும் 5 நிமிஷந்தான். கூடக் கொடுக்கமுடியாது.

Sri P. S. ELLAPPAN : முக்கியமாக இப்பொழுது உணவு, உடை, குந்தக் குடிசை ஆகிய மூன்றும் மிக முக்கியமான விஷயங்கள். இதுதான் சுயராஜ்யம். இதுதான் காந்தியம். இதுதான் கிராம ராஜ்யம். இந்த மூன்றும் நம்மிடம் இல்லை. உணவு கிடையாது. உடை கிடையாது. குடிஇருக்க இடமும் கிடையாது. “நீ என்ன இப்படிச் சொல்கிறாய்?” என்று கேட்கலாம். “நீ சொல்வது என்ன இவ்வளவு மோசமாய் இருக்கிறது” என்று கேட்கலாம். உன் னதை இல்லையென்று சொல்லுவதா? நான் இருக்கிற கிராமத்தில் அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. அதைச் சொல்லுகிறேன். பணத்தைலட்சம் லட்சமாக ஒதுக்குகிறார்கள். அது வேறு சமாசாரம். பணத்தை இப்படி ஒதுக்குகிறார்களே தவிர, புறம்போக்கு நிலத்தில் உழுகின்ற விவசாயி கோர்ட்டும் கையுமாக இருக்கவேண்டி இருக்கிறது. குமாரபாளையத்தில் 30 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது. வேதாசலம் மிலிட்டரிக்குப் போனவன். பத்து வருஷமாக சும்மா கிடந்த நிலத்தில் 2 வருஷமாகப் பயிரிடுகிறான். சும்மா இருந்த ஆளை எல்லாம் எவிவிட்டு “அது புறம்போக்கு நிலம். உனக்கு மட்டுந்தான் சொந்தமா? எல்லோருக்கும் சொந்தம்” என்று சண்டைபோடச் செய்கிறார்கள். நாலு பேர் ஏரைக் கட்டி நிலத்தில் இறங்குகிறார்கள். போலீஸுக்கு எழுதினால் உதவி உடனே கிடைப்பதில்லை. பயி ரெல்லாம் அழிந்து கால்.கைகள் எல்லாம் ஒடிந்து விழுந்தவுடன் “இஞ்சி பேப்பை” எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி நடக்கிறது கிராமத்தில் மனதில் பட்டதை, நடந்ததை எடுத்துக் கூறினால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் இப்படித்தான் பேசுவார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பிளாக் டெவலப்மென்ட், அது இது என்று என்னென்னமோ செய்கிறார்கள். யாரும் மூச்சு விட வில்லை. அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்த மந்திரி கூட இருக்கிறார். அந்த ஜில்லாவில் இருப்பவன் மனிதனு மிருகமா என்று தெரியவில்லை. அந்த ஜில்லா அந்த மாதிரி இருக்கிறது. எனக்கு முன்னாடி அம்மையார் பேசினார்கள். அவ்வளவும் உண்மை. அப்படி நாங்கள் பேசியிருந்தால் எல்லோரும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை முறித்துப் பார்ப்பார்கள். மனதில் படுகின்ற உண்மையைத்தானே இங்கு சொல்லி இருக்கிறோம். அது அவர்களுக்கும் தெரியும். அதைச் சொன்னால் அடுத்த தடவை நமக்கு சீட் கொடுப்பார்களோ, கொடுக்கமாட்டார்களோ என்ற எண்ணத்தில் சொல்லாமல் விட்டு விடுகிறார்கள். இதே மாதிரி குமாரபாளையத்தில் 75 வீடுகள் கட்டலாம் என்று ஒரு திட்டத்தை காட்டினார்கள். தாசில்தாரை அழைத்துப் போய்க் காண்பித்தார்கள். சரி, 35 வீடுகள் கட்டுங்கள் என்று சொன்னார். அதற்கு ஒரு கிணறு வெட்ட 1,500 ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு வீடும் கட்டியாகிவிட்டது. கிணறும் எடுத்தாகிவிட்டது. ஆனால் இப்போது திடீ ரென்று எட்டா அந்த வீடுகளை என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டார்கள். யார் இந்தக் காரியத்தைப் பார்க்கிறாங்க. முதலே ஏன் கட்டச் சொல்லி உத்திரவு கொடுத்தாங்க, இப்போது எதற்காக அந்த வீட்டைப் பிரிச்சுப் போட்டாங்க—ஏதாவது கேள்வி முறை இந்தச் சர்க்காரிலே இருக்காங்கறதே தெரியலை.

மிலிட்டரிக்குப் போய்விட்டு வந்தவங்களுக்கு அதைத் தரோம், இதைத் தரோம், ஆஸ்பத்திரிகளை வைக்கிறோம், பள்ளிக்கூடம் வைக்கிறோம் என்று இங்கே தொழில் மந்திரி பேசினாங்க. ஆனால் எந்த இடத்தில் அப்படிச் செய்து தந்திருக்கிறாங்க என்பது ஒன்றும் புரியவில்லை. என் பிரிக்கா வுக்கு பக்கத்தில் ஆக்கினம்பட்டு என்று ஒரு ஊர். மிலிட்டரிக்குப் போய் விட்டு வந்த ஏகாம்பரம் அங்கே பத்து வருஷமா ஒரு நிலத்தை பயிரிட்டுக் கிட்டு வந்திருக்கார். பட்டா இருக்கிறது, ரசீது இருக்கிறது. இப்படித்தான் அங்கே ஒரு ரெட்டியார் புகுந்தார். “சர்க்கார் நிலம்படா அது. என் நீயும் பயிரிடக் கூடாது” எனச் சில பேரைக் கிளப்பிவிட அவங்க நிலத்திலே புகுந்து அடிச்சா—அந்த ஆள் ஊரைவிட்டே ஓடிவிட்டான். இது என்ன கதை? ஜமாபந்தியிலே போய்ச் சொல்லுபானு அனுப்பினு அவனும்

[Sri P. S. Ellappan] 23rd March 1959]

வருஷாவருஷம் ஜமாபந்தியிலே போய் மனுக் கொடுக்கிறான். ஜமா பந்தின்னு மக்களைக் கூப்பிட்டு அவங்க குறைகளைக் கேட்டு, கலெக்டர் கிட்டே நேரேயே ஜனங்களைத் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லி அவற்றை அவங்க நிவர்த்தி பண்ணணும்னு இப்படி எங்கேயும் ஜமாபந்தி நடப்பதில்லை. அங்கே மனுக் கொடுத்தா ஜமாபந்தியோடு இது ஜமாபந்தியாயிட்டுது. நான் சொன்னு, “என்னாங்க சாமி, எத்தனையோ ஜமாபந்தியிலே கொடுத்தாச்சு. நீங்க தான் என்ன பண்ணினீங்க. நீங்க போறப்பவே ஒண்ணும் செய்ய முடியாதுன்னாங்க. கடைசிலே என்னதான் பண்ணிங்க” என்று கேட்கிறான். இங்கே வந்தா நான் என்னத்தைச் சொல்கிறது? இங்கேயும் இந்த மாதிரி விஷயத்தைக் கொடுத்தால் ஒண்ணும் நடைபெறவில்லை.

அதேபோல, இன்னொன்று. சித்தாம்புர் பிரிக்கா நெம்மேலி கிராமத் திலே சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலம் இரண்டரை ஏக்கரை ஒருத்தன் பல காலமாக பயிரிட்டுக்கிட்டு வரான். அந்த ஊரு கர்ணம் அவங்கிட்டே “நீ 250 ரூபாய் கொடு. உனக்கே இந்த நிலத்தை பட்டா பண்ணி வைக்கிறேன்” என்று சொன்னாரு. “இப்போ அவ்வளவு தொகைக்கு எங்கே போவேங்க 50 ரூபாயை வச்சுக்குங்க. அறுவடை ஆனப்புறம் பாக்கி கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்லிப்பட்டான். அப்புறம் அவர் ஜமாபந்திக்குப் போய்விட்டு வந்து சொல்லாறு—“உன் மனுவை நான் சேர்ப்பிச்சுட்டேன். எனக்கு இப்போது 250 ரூபா கொடுத்தயோ அடுத்த மாதமே உன் பேரிலே பட்டா கொடுத்தேன்” அப்படினாரு. “என்னய்யா இப்படிச் கேக்கறிங்க. இப்போ நான் பணத்துக்கு எங்கே போவேன். கொஞ்சம் பொறுத்திங்கன்னு விளச்சலை வித்துப் பணம் தந்துப்புடேன்” என்று சொன்னான். இவ்வளவு நானா பாடுபட்ட உழைத்து பயிரிட்ட நெலத்தை விட்டுடறதா என்கிற ஆசை அவனுக்கு. அப்பவே ராஜாஜி சொன்னாரு—“எழு வருஷம் பஞ்சம் வந்தாலும் கூட விவசாயி விரைப்பாணை நெல்லை எடுக்க மாட்டான்னு.” அப்படி அவனுக்கு தான் உழைச்சுப் பயிரிட்ட நிலத்தை விட மனசு வரலே. “பணத்துக்கு என்னய்யா பண்ணுவேன்” என்று சொல்லறப்போ கர்ணம் சொல்லாறு. “உங்கிட்ட தண்ணீரை இறைக்கிற கவலை மாடு இருக்கல்லே. அந்தத் கவலை வாங்க 250 ரூபாய் என்கிட்டே கடன் வாங்கியதாக இப்போது எழுதிக்கொடுத்திடு. பணம் கொடுக்கறப்போ அதை ரத்து செய்து விடலாம்”னு சொன்னாராம். அவனுக்கு கொஞ் சம் சந்தேகம். நாளைக்கு வர்ரேங்க என்று சொல்லிப்பட்டு அங்கே யிருந்து அச்சரப்பாக்கம் மூன்று மைல் இருக்கு. இங்கே வந்துட்டான். இங்கே இரண்டொருத்தரை “இப்படி கர்ணம் சொல்லுறாங்கனே. செய்ய யலாமா? செஞ்சா அந்த நிலத்தை எனக்கே பட்டா பண்ணுவாரா?” என்று கேட்டபோது “அடே போடா மடையா? சர்க்கார் நிலத்தை எவண்டா பட்டா பண்ண முடியும்? பணம் கொடுத்தையோ போச்சு” அப்படினா அவங்க சொல்லிட்டாங்க. அவன் கதி என்னாவது? இவன் சொன்னபடி பணம் தரலென்னு அந்தக் கர்ணம் முப்பதுபேரை அழைச்சுக் கிட்டு வந்து சாகுபடி செய்திருந்ததையெல்லாம் அழிச்சுப்போட்டுப்புட்டு போயிட்டாரு. இதுக்கு மனுக்கொடுத்தா இன்றைய வரைக்கும் ஒண்ணும் ஆகலை. இப்படி இருக்கு எங்க தொகுதிக் கதை. அந்தக் கதையெல் லாம் சொல்லலாம். இங்கே பேச எனக்கு நேரம் கொடுக்கமாட்டேங்கறது. ஆகவே இத்தோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.

The House then rose.

VI.—GOVERNMENT BILL—cont.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1959—cont.

(After lunch—3 p.m.)

(Mr. Speaker in the Chair.)

Mr. SPEAKER : The Hon. Minister will now introduce the Madras Appropriation Bill, 1959 which was held over this morning because we had to wait till the Upper House finished the general discussion on the Demands for further Expenditure.

[23rd March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation Bill, 1959.

MR. SPEAKER : The question is—
That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation Bill, 1959.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60—cont.

DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT—cont.

MR. SPEAKER : We will now continue the discussion on Demand XXIII. The hon. Member Sri Gomathisankara Dikshitar will now speak.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, will the discussion on the Appropriation Bill now introduced be taken up to-morrow?

MR. SPEAKER : Yes.

* SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஐந்து நிமிஷ நேரத்தில் இந்த ஹரிஜன டிமாண்டை ஆதரித்துப் பேசுவது என்பது முடியாத காரியம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே சர்வோதய சமுதாயத்தை சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று ஒரு நோக்கத்துடன் அந்த பாதையில் நமது அரசாங்கம் காந்திஜியாரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாதையில் சென்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்கிறார்கள். என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்பொழுது அரசாங்கம் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவும், பிற்போக்கான மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் பல நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். என் பதைப் பார்க்கும்போது பெருமகிழ்ச்சி உறுகிறேன். நமது அரசாங்கம் ஹரிஜன மாணவ மாணவிகளுக்கு பல சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் பல கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன மாணவ மாணவிகளுக்கு படிப்பதற்கு என்றும் அதிகமான subsidy கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோடிக்கணக்கான விவசாயக் கூலிகள் நிலம் இல்லாமலும் வீட்டில்லாமலும் இருக்கின்றனர். தவிர நிலம் இல்லாத ஹரிஜன மக்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கின்ற ரெவின்யூ இலாக்கா புறம்போக்கு நிலங்களை அசைன் பண்ணுகிற விஷயத்தில் அதிக கஷ்டம் கொடுக்கிறது. இது அவர்களால் சகிக்க முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் கர்ணம் பெரிய பணக்காரர்களை ஆதரித்து சர்க்காருக்கு சம்பந்தப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்கள் உபயோகத்திற்கு ஜாரி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு காலாகாலத்தில் அந்நிலங்களை அசைன் செய்து கொடுக்காது வருந்தத்தக்கதாகும். ஆகவே சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை அசைன் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜன மாணவர்கள் படித்த பிறகு வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு தொழில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். ஹாஸ்டலிலேயே அவர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சி கொடுக்கலாம். அவ்வாறு

[23rd March 1959]

[Sri G. Gomathisankara Dikshitar]

தொழில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டால், அவர்கள் சொந்தமாக தொழிலை ஆரம்பித்து, அதன் மூலமாக முன்னேற முடியும். இதைக் காலாகாலத்தில் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது முக்கியமான டிமாண்ட் இதற்கு சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டது.

ஸ்காலர்ஷிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு காலாகாலத்தில் கொடுக்காமல் போவதால் அவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜன ஏழை மாணவ மாணவிகளுக்கு உடனடியாக அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு புனிதமான ஒரு காரியம். இந்தக் காரியம் செய்வதில் ஜாதிமத பேதம் ஒன்றும் கிடையாது. இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு திட்டத்தில் உயர் ஜாதியினர் எவ்வளவோ தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ஏ. வைத்தியநாத அய்யர் அவர்களைப் போன்ற பலர் இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரம் செய்து பலவிதமான தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பாடு படுவதே தங்கள் வாழ்க்கையின் லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரம் மிகவும் தேவை. இம்மாதிரி தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரத்திற்கு சில அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரம் செய்வதற்காக வேண்டிய வசதி செய்து அரசாங்கம் ஜனாராண நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருவது பெருமகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த டிமாண்டை முழுமனதுடன் ஆதரிக்க விரும்புகிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மான்யக்கோரிக்கையை ஆதரித்து எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சொன்னதுபோலவே இந்த இலாக்காவில் வேலை சரியாக நடக்கிறதென்றும், இன்னும் துரிதமாக நடத்த வேண்டும் என்றும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு 8 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்காமல் நிறுத்தி இருப்பதுபோல், இந்த ஆண்டு செலவழிக்காமல் விட்டுவிடக் கூடாது. இன்னும் அதிகமாக செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இந்த மான்யத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும் காலத்தில் ஹரிஜன மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் எவ்வளவோ சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதவில்லை. ஆதலால் இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரி எத்தனையோ சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இருந்தம்கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இவ்விதமான சலுகைகள் அளிக்கப்படவில்லை என்று நான் மிக வருத்தத்துடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு மத்தியான உணவு கொடுப்பதில்லை. இன்னும் சமுதாய நல திட்டப்பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு சப்ஸிடி கொடுப்பதுபோல் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் மாடுகள் வாங்குவதற்கும், வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கும் பணம் கொடுப்பதில்லை. இது போன்ற சலுகைகள் இப்பொழுது ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அதற்காக என்னுடைய வருத்தத்தையும் கண்டனத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மான்யத்தை சட்டசபை முன் வைப்பதன் முக்கிய நோக்கம் இதிலே அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய நோக்கத்தை விவாதிப்பதற்காகத்தான். மத்திய உள் விவகார மந்திரி ஸ்ரீ பந்த் அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்லி விரும்புகிறார்கள்.

'There is a well defined and easily well ascertainable criterion, namely, that of untouchability in the case of Scheduled Castes'.

'The converts to Islam and Christianity carry caste practices with them'.

[Sri S. Lazar]

[23rd March 1959]

அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் கிறிஸ்தவர்கள் தீண்டாமையால் பாதிக்கப்பட்டது மட்டும் அல்லாமல், பொருளாதாரத் துறையிலும் மிகவும் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது புலனாகும். இதற்காக ஏற்படுத்திய பாக்கவார்ட் கிளாஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

'Certain social groups among Christians and Muslims were found to be very backward.'

என்று அந்த அறிக்கையில் அக் கமிஷனின் அங்கத்தினர்கள் விரிவாக எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் அதிலே இருந்த ஒரு அங்கத்தினர் அவருடைய அறிக்கையில்

'Likewise among Christians and Sikhs also you have the same sort of divisions although not separately named, yet observed distinctly in practice. The converts from higher castes, the Dwijas, are considered higher than the converts from the Shudras both touchables and untouchables with practically the same kind of heirarchy in these three divisions. These groups are often as strictly endogamous in the religions of Muslims, Christians and Sikhs as Hindu castes are.'

என்று சொல்லியிருக்கிறார். மேலும் ஏற்கெனவே கனம் அமைச்சர் ஒரு சமயம் இங்கே பேசியபோது அவர்களை கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சமமாகப் பாவிக் கப்போவதாகச் சொன்னார். நமது மாநிலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் 3 சத விசதத்தினர். அதாவது அவர்கள் மொத்தம் 9 லட்சம் பேர். அவர்களில் 5 அல்லது 5½ லட்சம் பேர் ஷெட்யூல்ட் வருப்புக் கிறிஸ்தவர்கள். அவர்களில் 3 சத விசதத்தினர் கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சமமாக நடத்தப்பட்டாலும் 97 சத விசதத்தினர் ஹரிஜனங்களைப்போலும், ஷெட்யூல்ட் வருப்பினரைப் போலும் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகவோ முஸ்லிம்களாகவோ மாறிய ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட் இந்துக்கள் மதம் மாறிய பிறகு மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் "வேதத்தில் விழுந்தவர்கள்" என்று பிந்தைய மதத்தினரால் சொல்லப்படுகிறார்கள். எனவே தீண்டாமை இவர்களையும் தீண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்தில் 14, 15-வது பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமான ரிப்போர்ட் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவிடம் 1957-ல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது, அவர் கூறியிருப்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

'The Prime Minister Nehru said that every person in the country, to whatever religion he might belong would get the same rights as another. He would allow no discriminatory treatment to any. It would be an utter mistake to think that in one State the people of one religion were being discriminated against.'

There were people in this country also who professed a variety of religious, and each of those religions was part and parcel of their life and if they neglected one, their social life was incomplete. But religion was the matter of the individual and should not be mixed up with politics.

இவ்வாறு அவர் சொல்லியிருக்கிறார். மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஜனாதிபதி ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள்கூட அதேவிதமான கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். அதை இந்த சபையில் வாசிக்க விரும்பவில்லை. பாக்கவார்ட் கிளாஸ்கள் கமிஷனின் ரிப்போர்ட்டில்கூட, இவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் சமூகத் துறையிலும் பொருளாதாரத் துறையிலும் மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்களாக இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இப்போது எந்த விதமான சலுகையும் கிடையாது. இதைப் பற்றி ஸ்ரீ பந்த் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார்கூட இது சம்பந்தமாக மாநில சர்க்காருக்கு உத்தரவு அனுப்பியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்

[23rd March 1959]

[Sri S. Lazar]

தவர்களுக்கு இப்போது எந்த விதமான சலுகையும் கிடையாது. இதைப் பற்றி ஸ்ரீ பந்த் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார்கூட இது சம்பந்தமாக மாநில சர்க்காருக்கு உத்தரவு அனுப்பியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்

'Instructions have further been issued to the State Governments requesting them to render every possible assistance and to give all reasonable facilities to the people who come within the category of Backward Classes in accordance with their existing lists and also to such others who in their opinion deserve to be considered as socially and educationally backward, in the existing circumstances'.

"என்றும்"

'Government agree that all backward classes should be helped irrespective of religion, caste or ethnological group. The Backward Classes among the various religious denominations are, in fact, being granted certain and facilities by the State Governments concerned and the Government of India are also awarding scholarships to deserving students among the Backward Classes.'

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று பிற்பட்ட இனத்தவர்களாக இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் அளிக்கப்படவில்லை. இது தர்மமோ, நியாயமோ அல்ல. அவர்களும் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களும் இந்த நாட்டு மக்கள். அவர்களுக்கும் உரிய சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*SRI P. VEDAMANICKAM : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் ஹரிஜன நல மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் கடைசி அடித் தட்டிலுள்ள மக்கள் ஹரிஜன மக்கள். இதை இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் உண்மையிலேயே ஒத்துக்கொள்கின்றன. அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கென மாநில சர்க்கார் இந்த ஆண்டு 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் கடைசி அடித் தட்டிலுள்ள ஹரிஜன மக்களுக்கு இது மிகவும் குறைவானது. தொகையாகத் தோன்றுகிறது.

ஹரிஜன மக்களுக்கு குடியிருக்க மனைகள் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இந்த மாநிலத்தில் எத்தனையோ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருக்க இடம் இல்லை. அவர்கள் கோழிக்குஞ்சுகள் அடைபட்டிருப்பதைப் போல, 300—400 குடும்பத்தினர் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் இடத்தில் அடையட்டுக் கிடந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். முதலாவதாக, அவர்களுக்கு வாழ இடம் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் ஒரு குடும்பத்திற்கு 3 சென்ட் இடமாவது இருந்தால் நல்லது. ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் திட்டத்தை அரசாங்கம் வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டும்; இப்போது இத்திட்டத்தில் உள்ள வேகம் போதாது. அதற்கு அரசாங்கம் தன் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மனைக் கட்டுகளுக்காக மனுச் செய்துகொண்டால் அவைகள் வழங்கப்படுவதற்கு 9—10 வருஷங்கள் ஆகின்றன. எங்கள் தொகுதியில் உள்ளவர்கள் எத்தனையோ பேர் மனைக் கட்டுகளுக்கு மனுச் செய்துகொண்டு எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் அவர்களுக்கு அவை வழங்கப்படவில்லை. நாங்கள் முதலில் கேட்பது மான்களோ, படிப்போ, கல்வியோ அல்ல; நாங்கள் குடியிருப்பதற்கான வீடுகள்தான் கேட்கிறோம். அரசாங்கம், யார் என்ன சொன்னபோதிலும், கட்சி வேறுபாடு பாராட்டாமல் ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகளை விரைவில் வழங்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ரெயில்வே ஸ்தான விஸ்தரிக்க வேண்டுமானாலும் சரி, மற்றத் திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமானாலும்

[Sri P. Vedamanickam] [23rd March 1959]

சரி சர்க்கார் 24 மணி நேர நோட்டீஸ் கொடுத்து பலரை பல இடங்களிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள், பெரிய பட்டாதார்களைக் கூட இருபத்தி ஐந்து மணி நேர நோட்டீஸ் கொடுத்து காலிசெய்யச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் வழங்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் இவ்வளவு துரிதமாகச் செயல்படவில்லை. ஹரிஜனங்கள் மனைகளுக்காக மனுச் செய்துகொண்டு 8—10 ஆண்டுகள் ஆனாலும் சரி, அவர்கள் மாண்டு மடிந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு அவை வழங்கப்படுவதில்லை. அதில் அவ்வளவு காலதாமதம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு விரைவில் அவைகளை வழங்க வேண்டும் என்பதை, நான் எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்திராவிட்டாலும் வற்புறுத்துகிறேன். ஒருவனுக்கு இந்தநாட்டில் குடியிருக்க மனை இல்லாவிட்டால் “நான் இந்த நாட்டின் பிரஜை” என்று சொல்லிக்கொள்வதற்குக்கூட அவனுக்கு வெட்கமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை உரிய முறையில் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நெய்வேலித் திட்டத்திற்கு இடம் வேண்டியிருந்தால் சர்க்கார் மக்களை பல மைலுக்கு அப்பால் விரட்டியடிக்கிறார்கள். தங்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்குவதில் மிகுந்த காலதாமதம் இருக்கிறது என்பதை ஹரிஜனங்கள் மந்திரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஹரிஜனக் குடும்பத்திற்கும் 3 சென்ட் நில மாவது குடியிருப்பதற்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு உணவு மிகவும் முக்கியமானது. இன்றைய கூலி விவசாயத்தின் மூலமும் பண்ணை விவசாயத்தின் மூலமும் அவர்கள் முன்னேற முடியாது. நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆயிரக்கணக்கான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் தாலுகாவில் 23,000 தரிசு நிலங்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது தாசில்தார்கள் மூலம் ஹரிஜனங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நடைமுறையில், யார் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் அவை கொடுக்கப்படுகின்றன. இதைப் பற்றி மாவட்டத் தாசில்தார்களிடமும் கலெக்டரிடமும் மற்றவர்களிடமும் சொன்னோம். கிராமக் கணக்குப் பிள்ளைகள் ஹரிஜனங்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்வது அரிது. இது குறித்து நானும் என் கிராம மக்களும் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம். எல்லா ஹரிஜன மக்களுக்கும் குடியிருக்கவும் பயிரிடவும் நிலங்கள் கொடுக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காலிசெஷன். 800, 1,000 ஆயிரம் ஏக்கரங்கள் உள்ள நிலத்தை எடுத்து சர்க்கார் செலவிலேயே ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடு, மாடு போன்றவைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையில் அரசாங்கம் ஏற்குறைய நன்மை செய்து வருகிறதை நான் வரவேற்கிறேன். அதுவும் இந்த ஆண்டு அபிவிருத்திக்குக் கொடுத்த எல்லோருக்கும் ‘சீட்ஸ்’ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வருப்பு மாணவர்களையும் சர்க்கார் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களின் 20,000 மாணவர்களில் 7,000 மாணவர்களுக்குத்தான் ‘வீட்ஸ்’ கிடைத்திருக்கிறது. மற்றவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.-யிடமும் குறைந்தது பத்து பதினைந்து பேர்கள் தினமும் வந்து அழுதுகொள்கிறார்கள். ஆகவே, வரும் ஆண்டிலாவது கூடுதல் தொகை ஒதுக்கி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் பலர் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து விட்டு வேலையில்லாமல் அலைகிறார்கள். எம்.எ., எம்.எஸ்.ஸி. படித்து விட்டு, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலிருந்தும் வருடா வருடம் பத்து இருபது மாணவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் டெஸ்டுக்கு வந்து அலைகிறார்கள். ஆகவே, படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு, அவர்களில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி ஹரிஜன நல இலாகா ஒரு கணக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று

[23rd March 1959] [Sri P. Vedamanickam]

கேட்டுக்கொள்வதோடு, படித்து தேறியிருக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு அதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI P. APPAVU : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கும் ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் வாழும் குடிமகன் ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒரு சொந்த மனைக்கட்டு இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற பணியினை அமைச்சர் அவர்கள் தனது கடமையாக ஏற்றுக்கொண்டு பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்றாலும் குடிமனை ஆர்ஜிதம் ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. காரணம், எவ்வளவோ ஆண்டுகளாகியும் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு சரியான முறையில் மனைக் கட்டுகள் கிடைத்தபாடிಲ್ಲ. எவ்வளவு கிராமங்களில் மனைக்கட்டுகள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், வேலை தொடங்கி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆனபோதிலும்கூட இதுவரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் செய்யப்படவில்லை. நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது, நஞ்சை நிலம் என்றால் மூன்று சென்ட்டும், புஞ்சை நிலம் என்றால் ஐந்து சென்ட்டும் என்று நிலம் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறோம். மூன்று சென்ட் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதில் ஒரு ஏழை மகன் ஆடுமாடுகளையும் வைத்துக் கொண்டு வாழ முடியாது. ஆகவே, நஞ்சை நிலம் என்றால் ஐந்து சென்ட்டும் புஞ்சை நிலம் என்றால் எழு சென்ட்டும் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புஞ்சை புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் பத்து சென்ட்கூட ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்து விடலாம். அப்படிச் செய்யாமல் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலமாகியிருந்தாலும்கூட ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கும்போது ஐந்து சென்ட், மூன்று சென்ட் என்ற நிலையைத்தான் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஆத்தூரில் ஹரிஜனங்களுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து ஆண்டுகள் இரண்டு ஆனபோதிலும்கூட இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை, அதை ஹரிஜனங்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுப்பதற்கு. நஞ்சை நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவை இன்னும் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த நிலையில்தான் ஹரிஜன நல இலாகா பணியாற்றி வருகிறது என்று நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து வீடு கட்டும் எங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வீடு கட்டும் திட்டம் துரிதமாக நடைபெறுகிறது என்றாலும் திட்டம் போடுவதுதான் துரிதமாக இருக்கிறதே தவிர வேலையைச் செய்து முடிப்பதில் துரிதமில்லை. 1957-58-ல் ஆகவேண்டிய வேலையை மார்ச் 58-ல்தான் தொடங்குகிறார்கள். 1958-59-ல் ஆக வேண்டிய வேலைகளை மார்ச் 59-ல்தான் தொடங்குகிறார்கள். அதற்கு இன்னும் கடகால்கூட எடுக்கவில்லை. அப்படியிருந்தால் எப்பொழுது வேலைகள் முடியும்? அந்நிலை இன்னும் இருந்து வருகிறது. 1957-58-ல் வீடு கட்டி முடித்தவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை இன்னும் கொடுக்கவில்லை. காரணம், வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரியிடம் அதை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வேலையில் உண்மையிலேயே அக்கரையில்லை. கண்டிராக்களுக்கு அவர்கள் சரியான முறையில் தகுந்த நேரத்தில் பணம் கொடுப்பதில்லை. வேலை முடிந்து ஒரு ஆண்டு கழிந்த பிறகும்கூட பணம் கிடைக்காத நிலைதான் இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு இதே விவாதத்தின் போது செங்கற்பட்டு மாவட்ட சட்டசபை உறுப்பினர் முத்துஸ்வாமி நாயக்கர் அவர்கள் கூறினார்கள், ஹரிஜனங்களுக்காக எந்த முறையில் வீடு கட்டப்பட்டிருக்கிறது, அதன் நிலைமை என்ன என்று. வீடுகள் கட்டி நாலு வருடங்கள் ஆகியும் அதில் ஹரிஜன மக்கள் குடிபோகவில்லை. காரணம் சுவர்கள் இடிந்து விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப்பற்றி கூறும்போது சொன்னார்கள், இடிந்த சுவற்றின் ஒப்பையில் கைவிட்டாலும் போகும், கால்விட்டாலும் போகும் என்று. அதை இன்னும் சரிப்படுத்தவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அதுபற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்

[Sri P. Appavu]

[23rd March 1959]

கொள்கிறேன். அடுத்து, ஹரிஜன பகுதிகளில் இன்னும் குடிதண்ணீர் கிணற்று வசதி இவைகள் இல்லாத நிலையத்தான் பார்க்கிறோம். எவ்வளவோ கிராமங்களில் பாழடைந்த கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை செப்பணிட்டுக் கொடுத்தாலே போதும். லேபர் டிப்பார்ட்மென்ட் எடுத்த கிணறுகளை செப்பணிட்டுக் கொடுத்தாலே குடி தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். அடுத்தபடியாக, ரோடு வசதி, அதிகாரிகள் ஹரிஜன காலனிகளுக்குப் போய்ப் பார்வையிடும்போது அவர்கள் கார்களை வெளியிடங்களில் விட்டுச் செல்லும் படியாகத்தான் இருக்கிறது. ஹரிஜன காலனிகளுக்குப் போகும் “அப்ரோச் ரோடு” கிடையாது. அதை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். எவ்வளவோ கிராமங்களில் சுகாட்டிற்குப் போக ரோடு இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்மையில் நான் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றேன், ஒரு கூட்டம் நடத்த: அங்குள்ள பிற்பட்ட வகுப்பு மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் படும் அவதிபற்றி சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, சுகாட்டிற்காவது ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சமுதாய நிலையங்கள். கடந்த ஆண்டு நமது மாநிலத்தில் பத்து மாவட்டங்களில் சமுதாய நிலையங்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சமுதாய நிலையங்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறது என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் தையூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாய நிலையங்கள் நன்கு விளங்கவேண்டுமென்றால், சமுதாயப் பணியில் ஈடுபடுகிறவர்கள் சமுதாய நிலையங்களில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். சேவகிகள் என்று இளம் பெண்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சமூக சேவை செய்வதில்லை. பஜனை சரமான்னை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு என்ன பஜனை செய்வார்கள்? அவர்கள் இளம் பெண்கள். நல்லமுறையில் அவர்கள் வேலை செய்வதில்லை. ஆகவே அந்த வேலைக்கு வயது வந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1959-60-ல் சமுதாய நிலையங்கள் அமைக்கயிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்திலும் ஒன்று அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் தையூர் போன்ற, கடற்கரையோரப் பகுதியிலுள்ள உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்துக் கொடுத்தால் அங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அதனால் பலனடைவார்கள். (பெல்) அங்கு சுமார் 2,500 ஏக்கர்கள் நாசமாகியிருக்கிறது. அங்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைத்து குடும்பம் ஒன்றுக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் கொடுத்தால் அதனால் அங்குள்ள பின்தங்கிய மக்களும் ஹரிஜன மக்களும் முன்னேற வாய்ப்பேற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI T. MANAVALAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த ஹரிஜன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நானும் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில், ஹரிஜன மக்களின் நிலையைப் பத்து பனிரெண்டு வருடங்களாக பார்த்து வந்தவர்கள், ஹரிஜன மக்கள் இப்பொழுது பல முன்னேற்றங்களை கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. ஹரிஜன மக்களின் கல்வி, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக பல திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்திருக்கும் இந்தச் சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக கல்விச் சலுகை விஷயத்தில் மத்திய, மாகாண அரசாங்கங்கள் கொடுத்திருக்கும் சலுகைகள் பாராட்டத்தக்கது. அதன் மூலம் பல மாணவர்கள், அந்தச் சலுகைகள் பெற்று எங்கள் சமுதாயத்தில் டாக்டர்களாகவும், என்ஜினியர்களாகவும் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். அதே போல் தொழில் துறையிலும், விவசாயத் துறையிலும் கூடுதல் மான்யத் தொகை ஒதுக்கி ஹரிஜன மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவது குறித்து நான்

23rd March 1959]

[Sri T. Manavalan]

மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். விவசாயத் துறையில் ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டுமானால், தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்து மேலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் வட்டாரத்தில் புறம்போக்கு நிலங்கள், தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஹரிஜன மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்தால் அதனால் விவசாயத் துறையில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எங்கள் வட்டாரத்தில் குடியாததம், வாணியம்பாடி, விசாரம் என்ற இடங்களில், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள தோல்பதனிடம் தொழிற்சாலைகளில் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் கேவலமான நிலையில் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு திட்டம் வகுத்து, மற்ற தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வது போல் தோல் பதனிடம் தொழிற்சாலைகளையும் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்து ஹரிஜன மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் ஹரிஜன சமூகத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலே நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் பல ரூட் போன்ற பல வியாபாரத் துறையிலே ஈடுபட்டு முன்னேறுவதற்காக கலெக்டர்களை அணுகும்பொழுது, கலெக்டர்கள் கருணை கூர்ந்து பல ஜில்லாக்களில் அவர்களுக்குப் பஸ் ரூட்டுக்கு பர்மிட் கொடுத்தாலும், அது உயர் நீதி மன்றத்திற்கு போகின்ற நேரத்தில் சட்ட நுணுக்கம் காரணமாக அவர்களுக்குப் பர்மிட் கொடுத்து தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தைத் திருத்தி ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை கொடுத்து, பொருளாதாரத் துறையிலே நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறவர்களுக்கு இம்மாதிரி பஸ் ரூட்டை நடத்தி அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மேலும் முன்னேறுவதற்கு நல்ல திட்டம் வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போக்கு வரத்து அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களுக்கு இம்மாதிரி பல சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களையும் பல தடவை கேட்டிருக்கிறோம். அதை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வியாபாரத் துறையிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இறக்குமதி, ஏற்றுமதி லைசென்ஸ்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்தால், வியாபாரம் செய்து முன்னேறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இம்மாதிரி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல தொழில் துறையிலே, தனியார் நடத்தக்கூடிய பிரைவேட் கம்பெனிகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த விதமான சலுகைகளும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு ஸ்தானங்கள் ரிசர்வ் செய்து தொழிற்சாலைகளில் இடம் கொடுக்கவேண்டும், அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் கொடுக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அண்மையிலே ஆந்திர ராஜ்யத்தில் கூட ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை அங்கத்தினராக நியமித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் தேர்ந்து எடுத்தால், நாங்கள் மிகவும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்வோம்.

பிலிம் சென்ஸார் போர்டில் சினிமாக்களின் குறைகளைக் கவனிக்க இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த யாராவது ஒருவரை அங்கத்தினராக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களில் இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நகர அபிவிருத்தி டிபார்ட்டு போன்ற ஸ்தாபனங்கள் நிறைவேற்றுவரும் வீடுகட்டும் திட்டங்களிலே ஒரு வாய்ப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. நகர அபிவிருத்தி டிபார்ட்டு வீடு மனைகள் வழங்கும்போது இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

3-30
P.M.

[23rd March 1959]

*SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், நமது மதிப்பிற்குரிய மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் ஹரிஜன மக்களுடைய இழிவு நிலை நீங்கவேண்டும், தீண்டாமை என்ற பேயைத் தொலைத்துக் கட்டியாகவேண்டும் என்கின்ற காரணங்களுக்காக வேண்டி ஹரிஜன மக்களுடைய சேவையிலே ஈடுபட்டிருந்தார். ஆனால் இன்றையதினம் நாம் என்ன நிலைமையை காண்கிறோம்? ஹரிஜனங்களை கோவில்களில் விட்டிருக்கிறோம், உடைகளில் விட்டிருக்கிறோம், இதற்காக வேண்டி தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால், கிராமங்களிலே உடைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தனி குவளைதான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, உயர் ஜாதி மக்களுக்கு டம்ளர் உள்ளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதை எடுத்தாலும், இம்மாதிரி பாடுபடுத்தக்கூடிய அளவுக்குத் தான் நிலைமை ராஜ்யம் பூராவிலும் இருக்கிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆயிரம் மடங்கு நிலைமை தேவலை என்று சொல்லலாம். இன்னும் தெற்குப் பக்கம் போனால்தான் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டுமானால் ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதார அடிப்படையில் முன்னேறவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த இழிவு நிலைமையைப் போக்க முடியும்.

மாடு வாங்கிக் கொடுக்கிறோம், தொழிற்சாலை வைப்பதற்குக் கருவிகள் வாங்கிக்கொடுக்கிறோம், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லலாம். சிறிய நிலப் பிரபுக்களுக்கு நில உடைமக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு முன்னால், பெரிய நிலப் பிரபுவாக இருக்கக்கூடிய நமது சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக 30 லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தை ஹரிஜன மக்களுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 2, 3 ஏக்கர் வீதம் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் அவரவர்களுடைய நிலத்தை அவரவர்களே நேரிடையாக விவசாயம் செய்வதற்கு அனுசூலமாக இருக்கும். உண்மையிலேயே ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் இம்மாதிரி தரிசு நிலங்களை உடனடியாக அவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தாகவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்காவிட்டாலும், கட்டியிருக்கிற வீடுகளைப் பிரித்து எரியாமல் இருந்தால் போதும். அந்த அளவுக்கு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நூற்றுக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கக்கூடிய வீடுகள் பிரித்து எரியப்படக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு குழப்பமான நிலைமை இருந்து கொண்டு வருகிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள்கூட சமீபத்தில் நகர சபை தேர்தல் பிரசார சம்பந்தமாக பதவியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் அநேக வசதிகளை செய்து கொடுத்திருக்கிறது, ஆகவே எல்லோரும் மாட்டுச் சின்னத்திற்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். தனிப்பட்ட முறையில் நான் அவரை பாராட்டுகிறேன். அம்மாதிரி நன்றாகச் சொல்லட்டும்.....

MR. SPEAKER : நகர சபை தேர்தலுக்கும், ஹரிஜன மான்யத் திற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

*SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மதுரையில் 700 வீடுகள், 2,000 குடும்பங்கள் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜன வீடுகள் காலி செய்யப்பட வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் அக்கிய நாயக்கன் பானையத்தில் 1,000 குடும்பங்கள் நாளுக்கு தலைமுறையாக, 200 வருஷங்களாக வசித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் குடிசைகளை பிரித்துக் கொண்டு போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் அம்மாதிரி பிரித்துக்கொண்டு போகும்படி செய்யாமல் இருக்குமாறு உடனடியாக அந்த இடத்தை பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கி அங்கே இருக்கும் மக்களை “இங்கேயே இருங்கள்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். மதுரை நகர சபையினர் வெளியே 10 மைல்களுக்கு அப்பால் அவர்கள் போய் இருப்பதற்கு இடம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். வீடுகளில் கூலி வேலை செய்தோ,

[23rd March 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

அல்லது சாமான்களைச் சுமந்தோ வாழ்க்கையை நடத்தும்படியான நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய அந்த ஏழை மக்களை 10 மைல்களுக்கு அப்பால் ஓடி விடுங்கள் என்று சொன்னால், நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கும் என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். குறைந்தபட்சம் அவர்கள் 5 வருஷங்களாக ஒரு இடத்தில் குடியிருந்தால், அந்த இடத்தை அவர்களுக்குக் காயப்படுத்தவேண்டும். அதேமாதிரி காட்பாடியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஷெட்டியூல்டு டிரைவைச் சேர்ந்த ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட தோழர் 40 வருஷ காலமாக வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். ஏதோ ஜில்லா கண்டிராக்டர்களிடம் 1 கல், 2 கல் வாங்கி 3,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள வீட்டை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு காலி செய்யவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு காட்பாடியில் நிலைமை இருந்து கொண்டேவருகிறது.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் வழங்குவதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நிரந்தரமான குமாஸ்தாக்கள் கிடையாது. ஹரிஜன நல இலாகாவில் டெம்பரரியாகவே குமாஸ்தாக்களை வைத்துக்கொண்டு, வருஷா வருஷம் அவர்களை “ரென்யூயல்” செய்கிறார்கள். ஹரிஜன நல இலாகாவில் உண்மையாக ஒழுங்கான நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்த அளவுக்கு இல்லை என்றுதான் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது, புஸ்தகம் வாங்குவதற்கு பணம் கொடுப்பது இவைகளெல்லாம் பரீட்சைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்புதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்குள் எல்லோரும் புஸ்தகத்தைப் படித்து பரீட்சைக்குத் தயார் செய்துகொண்டு விடக்கூடிய நிலைமையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு புஸ்தகம் வாங்குவதற்கு பணம் கொடுத்தால், வாஸ்தவத்திலேயே அவர்கள் படித்து முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அந்தப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறோம், புஸ்தகம் வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுக்கிறோம், என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர, ஒரு வேளை அவர்கள் படித்து முன்னேறக்கூடாது, பைலாகட்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இப்படி தாமதமாக கொடுக்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்காலர்ஷிப் பணத்தை மொத்தமாக ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிட்டால், இங்கு இருக்கும் மந்திரி அவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்து கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அம்மாதிரி செய்யாமல் ஐந்தைந்து பேர்கள், பத்துப் பத்து பேர்கள் மனுக்களை அனுப்பி, அங்கே மத்திய சர்க்காரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு பிறகு இங்கே அனுப்பப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இது மிகவும் மோசமான நிலை. ஸ்காலர்ஷிப்புக்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறதோ, அவ்வளவும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு மொத்தமாக வந்துவிடவேண்டும். பிறகு இங்கிருக்கும் மந்திரி அவர்களும், அதிகாரிகளும் அதை யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே போன்று அரிஜன கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உயர்ந்த ஜாதியிலுள்ளவர்களைத்தான் தலைவர்களாகப் போடுகிறார்கள். பல இடங்களில் சுரண்டினது போதாது. இன்னும் அதிகமாகச் சுரண்ட வேண்டும் என்கிற நிலைப்பில்தான் இவ்விதம் போடுகிறார்களோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. உண்மையிலேயே அரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமானால் அரிஜனங்களை கிராம மணியக்காரர்களாகவும், கணக்குப்பிள்ளைகளாகவும் போடவேண்டும். அந்த அளவுக்காவது உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போன்ற பல விதங்களில் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதின் மூலமாகத்தான் அவர்களை முன்னேற்ற முடியுமே தவிர மற்ற எந்த வகைகளிலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாது. ஆஸ்ட்ரேலிய எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைய தினம் இதற்காகப் போட்டப்பட்டிருக்கிற கமிட்டியில் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். மற்றச் சட்டிகளுடைய ஒத்துழைப்பு எல்லாம் அரிஜன முன்னேற்ற வேலைகளுக்கு வேண்டும்

[Sri V. K. Kothandaraman] [23rd March 1959]

என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதற்காக அமைக்கப்படுகிற கமிட்டியில் மற்றக் கட்சிக்காரர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை, அதில் போடுவது எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களைத்தான். இவ்விதம் போட்டுவிட்டு மற்றக் கட்சிக்காரர்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று கேட்பது, மற்ற கட்சிக்காரர்களை ஏமாற்றுகின்ற முறையில்தான் இருக்கிறது என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு சம்பீத்தில் அதாவது 9-7-1958-ல் ஸ்ரீ சத் குரு சங்க அரிஜன ஆஸ்டல் என்ற ஆஸ்டல் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள். அதில் எலக்ட்ரிக் லைட் கிடையாது. மண்ணெண்ணெய் விளக்கை வைத்துக்கொண்டு-மினுக்-மினுக்கென்று இருக்கின்ற வெளிச்சத்தை வைத்துக்கொண்டு படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கண் எல்லாம் கெட்டுப்போய் விடும் என்றே தோன்றுகிறது. சுமார் ஒரு வருட காலமாகியும், சர்க்கார் இன்னும் அந்த ஆஸ்டலுக்கு கிராண்ட் கொடுக்கவில்லை. இப்படியிருந்தால் இந்த மாணவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும். அதே போன்றுதான் மதுரை தமிழ் நாடு பாலிடெக்னிக் ஆஸ்டல் ஒன்று நடந்து வருகிறது. அதிலும் போதிய வசதிகள் கிடையாது. இதிலும் சில மாணவர்களுக்குத் தான் இடம் கிடைக்கிறது. மற்ற மாணவர்கள் எல்லாம் வேறு விதமாக சத்திரத்திலும் சாவடியிலும்தான் தங்கி வருகிறார்கள். இந்த மாதிரி யான மோசமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை அவசியம் உடனடியாகக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக அரிஜன மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்கின்ற காரியத்தில், அவர்களுடையதில், அவர்களுடைய அபிவிருத்தி வந்தாலும் வரவிட்டாலும் யாருக்கெல்லாம் வீட்டுமனைகள் தேவை என்பதைப் பார்த்து அவர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டு மனைகள் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அபிவிருத்தி போடுவதற்கு எல்லாம் நேரமிருக்காது. அவர்கள் காலையில் எழுந்தவுடன் வேலைக்குப் போய் விட்டால் ராத்திரிதான் திரும்பி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இதற்கெல்லாம் அபிவிருத்தி போடுவதற்குக் கூட நேரமிருக்காது. ஆகவே எந்தெந்தப் பகுதிகளில் யார் யாருக்கெல்லாம் வீடுகள் இல்லையோ அவைகளைப்பார்த்து அவர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டுமனை வசதி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையில் வீட்டுமனை கொடுப்பதற்குத் தகுந்தபடி ஒரு சட்டத்தைக் கூட கொண்டு வரலாம். அதே போன்றுதான் புறம்போக்கு நிலங்களில் பல அரிஜனங்கள் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். காலையில் கனம் எல்லப்பன் அவர்கள் கூறியது போன்று ஒரு புறம்போக்கு நிலத்தை எவ்வளவு காலமாகப் பண்படுத்தி வைத்திருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்து போர்ட் ஒரு தீர்மானம் போட்டுவிட்டால் அதை எடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமையான இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். குறைந்தது அதில் ஐந்து வருடம் விவசாயம் செய்திருந்தால் கண்டிப்பாக அந்த நிலத்தை, அதில் விவசாயம் செய்தவருக்கே பட்டா செய்துகொடுத்துவிட வேண்டும். அப்போதுதான் நல்ல முறையில் அரிஜனங்களை முன்னேற்ற முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* * Sri V. S. ARUNACHALAM : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது அரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் அரிஜன மக்களுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் சில முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் வெகு துரிதமாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்த நேரத்தில் சில வார்த்தைகள் பேசப் பிரியப்படுகிறேன். குறிப்பாக வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதிலும், வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதிலும் அரசாங்கம் மிக அக்கரை காட்டி வருகிறது. அதிலும் கூட கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அநேக இடங்களில் காலதாமதமில்லாமல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், என்றாலும் சில இடங்களில் காலதாமதம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் அரிஜன மக்கள் இடம் கிடைக்காமல் நெருக்கடியான இடத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் சில சமயங்களில் தொத்துவியாதியால் பாதிக்கப்படு

[Sri V. S. Arunachalam] [23rd March 1959]

கிறார்கள். ஆகவே நமது அரசாங்கம் முதல் முதலாக வீட்டு வசதியில்லாத அரிஜன மக்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்த கட்டமாக சில இடங்களில் வெளியே வருவதற்குக் கூட வழி பாட்டை இல்லாமல் அங்குள்ள அரிஜன மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில், அரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களில் உள்ளே போகக் கூட இடங்களில், அரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களில் உள்ளே போக வேண்டுமென்றால் வரப்பு வழியாகத்தான் போக வேண்டும். அதிலும் வேண்டுமென்றால் வரப்பு வழியாகத்தான் போக வேண்டும். குறிப்பாக செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் இந்தவிதமான கஷ்டங்கள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் சில இடங்களுக்கு வரப்பு வழியாகவே போய் அங்குள்ள மக்களின் குறைகளையெல்லாம் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். இவ்விதம் அவர்கள் பல இடங்களில் வழிபாதை வந்திருக்கிறேன். இவ்விதம் அவர்கள் பல இடங்களில் வழிபாதை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை நிவர்த்தி செய்து கொடுப்பதில் சில இடங்களில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது சில சிங்களவர்கள் ஏற்படுகிறது. பல இடங்களில் கலெக்டர் செய்து எடுப்பதற்குச் சில சிங்களவர்கள் ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் மறுத்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் ஒரு வழிபாதை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆகின்றன. ஆகவே இந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் உடனடியாக கலெக்டர் செய்து எடுப்பதற்கு வேண்டிய ஆர்டர்களையெல்லாம் கலெக்டர் அவர்கள் களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இதில் கனம் ரெவன்யூ அமைச்சரவர்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாக கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலெக்டர் அவர்கள் போகிற இடங்களில் எந்தெந்த இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைகள் கிராமங்களில் எந்தெந்த இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைகள் இல்லை, எந்தெந்த இடங்களில் எல்லாம் குடிதண்ணீர் வசதியில்லை, எங்கெல்லாம் வழி பாதைகள் இல்லை, எங்கெல்லாம் மயானத்திற்குச் செல்வதற்கு வசதியில்லை என்பதை யெல்லாம் பார்த்து, இவையெல்லாம் உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கலெக்டர் அவர்கள் கருதுகிறார்களோ அவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுப்பதற்கு நமது அமைச்சர் அவர்களும், ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்களும், ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுதவிர அரிஜன மக்களுக்காக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுதவிர அரிஜன மக்களுக்கு பல வேலைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன, என்றாலும் சில இடங்களில் டிப்பார்ட்மெண்டுகளால் சிறிது காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. அதை டிப்பார்ட்மெண்டுகளால் சிறிது காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. அதை யெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் அரிஜனங்களில் பலர் படித்தவர்கள் வேலையில் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து விட்டு பலர் வேலையில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் எங்களுடைய ஜில்லாவில் பாக்கிரிகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக அம்பத்தூரில் சைக்கிள் பாக்கிரி ஒன்று இருக்கிறது. இப்போது டன்லப் டயர் கம்பெனி ஒன்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவைகளில் எல்லாம், அரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் வேலைகளில் எந்த முறையில் புகிந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று வேலை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதே முறையில் இவைகளிலும் வேலை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆங்காங்கு படித்த அரிஜன வாலிபர்கள் வேலையில்லாமல் அலைந்து திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில், குறிப்பாக இப்போது ரயில்வே டிப்பார்ட்மென்டின் கீழ் இருக்கும் கோச் பாக்கிரியில் பல அரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுத்து வருகிறார்கள். இதே போன்று இப்படிப்பட்ட பாக்கிரிகளில் எல்லாம் அரிஜன மக்களுக்கு எல்லாம் வேலை கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதற்காக கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் அதிகமாகச் சொல்வது என்றால் ஏற்கனவே கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் சொன்னதைத் தான் திரும்பியும் சொல்ல வேண்டும். கல்வித்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் பல முன்னேற்றங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறோம். ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை நீக்குவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர, சில இடங்களில் அரிஜன மக்கள் சர்க்கார் தரிசு நிலங்களில் குடியேறியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இவர்களை வெளியேற்றி

[Sri V. S. Arunachalam] [23rd March 1959]

வருகிறார்கள். அவர்களுடைய குடிசைகளைப் பிரித்துப் போடுகிறார்கள். மேலும் அபராதம் போடுகிறார்கள். இவ்விதம் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. இவைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு கனம் ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்களும் கவனம் செலுத்தி அரிஜனங்களை முன்னேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மீண்டுமொருமுறை கனம் அரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மர்னயக்கோரிகையை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மர்னயக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக நாம் கல்வியை எடுத்துக்கொள்வோமானால், கல்விக்கு பல பகுதிகளில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால், இப்போது எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் சரியாகத் தரப்படவில்லை என்று கூறியதோடு, அதிகாரிகளைப்பற்றிக் குறை கூறினார்கள். இரண்டொரு இடங்களில் ஏதாவது ஒரு சில குறைகள் இருந்தால், அதைப் பற்றிப் பிரமாதப்படுத்தி, அதிகாரிகளைப்பற்றி குறைகூறிப் பேசினால், இன்னும் அதிகப்படியான குற்றங்களைச் செய்வதற்கு அந்த அதிகாரிகளைத் தூண்டுவதாக இருக்குமே தவிர, அவர்களைத் திருத்தி நல்ல காரியங்களைச் செய்பவர்களாக்க மாட்டோம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படக் காரணம் என்ன என்றால், பள்ளிகளிலிருந்து ஸ்காலர்ஷிப் பாரங்களை விரைவில் அனுப்பவில்லை என்பதுதான். இதுதான் முக்கியமான காரணம். நடப்பு ஆண்டில் ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் பள்ளி மாணவ-மாணவிகளுக்கு இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம். இந்தத் திட்டத்திலே 550 ரூபாய் இனாமாகவும், 200 ரூபாய் கடனாகவும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்தத் தொகையைக் கொண்டு நல்ல முறையில் வீடுகளைக் கட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதை அனைவரும் உணர்வார்கள். வீடு ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 1,500 ரூபாயாவது செலவு செய்தால்தான் இந்த ஹரிஜன மக்கள் தங்களுடைய பிள்ளை குட்டிகளோடு நன்றாக இருப்பதற்கு இட வசதி செய்து கொடுத்தவர்களாக ஆவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல இடங்களில் தாலுகாவிற்கு 30 அல்லது 40 வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நீக்க வேண்டுமானால் எல்லோருக்கும் இனாமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்க முடியாது. ஹரிஜனங்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன் கொடுத்து—1,500 ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து—அல்லது 1,000 ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து—இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நலமாக இருக்கும். குறிப்பாக இன்றைக்குத் திடீரென்று இம்மாதிரி இடத்தில் நெருப்பு பிடித்து விடுகிறது. என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகில் உள்ள ஆத்தார் தொகுதியில் சமீபத்திலே 150 வீடுகள் தீப்பிடித்து எரிந்துவிட்டன. அதனால் சர்க்காருக்கு ஏறக்குறைய 3,000 ரூபாய் வரையில் செலவாகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் 30 ரூபாய் அளவுக்கு தொகை கொடுக்கிறோம். அதைத் தவிர துணி மணிகள் வாங்கக்கூடிய வகையில் ஹரிஜன நல இலாகா விலிருந்து அதிகப்படியாகச் செலவாகிறது. இந்த மாதிரியான நிலையை மாற்ற வேண்டுமானால் நாம் எந்த விதமான “பரபர்ப்படியையும்” பார்க்காமல், அவர்கள் கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய வீட்டின் மீதே கடனைக் கொடுத்து ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், பின் தங்கிய பகுப்பினர்களுக்கும் நீண்ட காலம் கடன் கொடுத்து வீடு கட்டிக் கொடுக்காது கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, தீண்டாமை ஒழிப்பைப் பற்றி இப்போது பேசினார்கள். இதைப்பற்றிப் பேசும்போது, இன்றைக்கு பல துறைகளில் பல வித காரியங்களை நாம் செய்து வருகிறோம். ஹரிஜனங்களைப் பொருளாதாரத்

[23rd March 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

துறையில் முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான சூழ்நிலையை உண்டாக்க நல்ல நல்ல தொழில்களை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குக் கூலி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதல்லாமலும், ஹரிஜனங்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு கோவில் நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எஸ்டேட்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த எஸ்டேட்டுகளில் பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள் லீஸ் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலத்தையும் மற்ற நிலங்களையும் கூட ஹரிஜன விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த குத்தகைக்கு கொடுத்து வாழக்கையிலே முன்னேறக்கூடிய நிலைமை உண்டாக்குவதன் மூலம் தான் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியுமே தவிர, எத்தனை பிரசாரம் செய்த போதிலும் ஒரு சில இடங்களில் தீண்டாமை இருக்கிறது என்பதை என்போன்றவர்கள் அறிந்து வருந்த வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக ஒன்று கூறிக்கொள்கிறேன். நான் இதை இங்கே மூன்றாம் தடவையாகக் கூறுகிறேன். தனியார் துறையில் நடத்தப்படுகிற தொழில்களில் கூட, தனி முதலாளிகளுடைய உரிமையைப் பறிக்கா விட்டாலும், இதைப்பற்றி சட்டம் ஏதும் செய்யாவிட்டாலும், 100-க்கு 25 பேர்களுக்காவது ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களோடு அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து தக்க முடிவு செய்தால் நிச்சயமாக இந்தத் தீண்டாமையை ஓரளவுக்கு ஒழிக்க முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஹாஸ்டல்கள். இன்றைக்கு ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் கவர்ன்மெண்ட்டாரால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்கே ஹாஸ்டல்களில் மாணவர்கள் நூற்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகிறதோ அவ்வளவு பணத்தையும் சர்க்கார் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிற ஹாஸ்டல்களில்—மதுரை ஹரிஜன சேவா சங்கத்தார் நடத்துகிற ஹாஸ்டல்களில்—ஒரு பிள்ளைக்கு 15 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கிறார்கள். எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் சார்ஜஸ் எல்லாம் இதிலிருந்தே பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மாதிரி ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களில் குழந்தைகள் எந்த வேலையும் செய்யக்கூடாது என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு நிலையை உண்டாக்கினால் அது கொள்கைக்கு சற்றுப் புறம்பாக இருக்கிறது. சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களிலும், அங்கே உள்ள குழந்தைகள் கட்டாயமாக நூற்க வேண்டும், அவர்கள் நூற்ற நூலைக் கொண்டே கதராக நெசவு செய்து அந்தத் துணியையே கட்டவேண்டுமென்ற நியதியை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் பெண்கள் ஹாஸ்டல்களை எல்லாம் சங்கத்தின் மூலமாக விட்டு விட்டால் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்கும் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும்.

இங்கே பேசும்போது சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். நம்முடைய நந்தனார் ஹாஸ்டலைப்பற்றி கேள்விப்பட்டவர்கள் கண்ணீர் விட்டதாகக் கூறினார்கள். அது ஒரு மாபெரும் ஸ்தாபனம். ஸ்வாமிஜி அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக இதை நடத்தி வருகிறார்கள். எவ்வளவோ தியாகங்களைச் செய்து அவர்கள் இதை நடத்தி வருகிறார்கள். அதனால் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி ஒரு தியாகத்தைச் செய்யவில்லையென்றால் எங்களைப் போன்றவர்கள் இந்தச் சட்ட சபைக்கே வந்திருக்க முடியாது. அங்கே பக்தி மட்டுமல்ல, மற்றும் ஆதர்ப்புத் துறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை இங்கே ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன். நந்தனார் கழகத்தைப்பற்றி மோசமான நிலையில் பேசவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. முனிசிபாலிட்டியில் 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் ஒருவன் வேலை செய்கிறான். ஏதாவது திடீரென்று சக்தி யற்ற நிலை வந்துவிட்டால், அல்லது திடீரென்று இறந்து விட்டால், உடனே அந்த வீட்டைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. உடனே காலி செய்யவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமானால், அவனுடைய குடும்பம்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [23rd March 1959]

இருக்க இடமில்லாமல் தவிக்க நேரிடுகிறது. ஆகையால் முனிவரிப்பாவிட்டிகளில் வேலை செய்யக்கூடிய நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டை சொந்தமாக ஜாரி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக பகலுணவுத் திட்டம். என்னென்னவோ ஏற்படுத்தியிருந்த போதிலும், பகலுணவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடந்து வந்த போதிலும் சரியாகப் பள்ளிக்குச் செல்ல முடியவில்லை. அவர்கள் துணி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கெங்கே ஏழைக் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் பகலுணவு கொடுக்கிறோமோ அந்தந்த இடங்களிலெல்லாம் அத்தகைய குழந்தைகளுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை துணிகள் இனாமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதோடு.....

MR. SPEAKER : “அதோடு” என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால் புதிய பாயிண்டிக்குப் போகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். பேசுகிற விஷயத்தை முடித்து விடுவதற்காகத்தான் கொஞ்ச நேரம் கொடுத்தேன். மேலும் பேசிக்கொண்டே போனால் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்?

* **SRI A. PERUMAL :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஜெகந்நாதன் அவர்கள் கொண்டுவந்ததுவெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது தேசம் சுதந்திரம் அடைந்து 12 ஆண்டு காலம் ஆகின்றன. நமது ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி, அதன் மூலமாக ஹரிஜனங்கள் முன்னேறி வந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால், என்னுடைய தொகுதியிலே, அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய கிராமத்திலே ஒரு விவசாயிக்கு சர்க்கார் செய்திருக்கும் கொடுமையைப்பற்றி இந்தச் சபையின் முன் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர் ஒரு ஹரிஜன். அவர், விவசாயத்திற்காக ஒரு கிணற்றை ரிப்பேர் செய்ய 500 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தார். பத்து வருஷத் தவணையில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று உத்திரவு பிறப்பித்து அந்த கடன் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தக் கடனை வாங்கி அந்த விவசாயி கிணற்றை ரிப்பேர் செய்து விட்டார். கடன் வாங்கிய 6 மாதங்களுக்குள் கடனை திருப்பித் தரவேண்டுமென்று உத்திரவு வந்தது. பூரா தொகையையும் கட்டவேண்டுமென்ற உத்திரவைப் பார்த்து அந்த விவசாயி ஒரு வருஷ பங்குத் தொகையையும் வட்டியையும் கட்டுவதற்காகப் போனார். அங்கே பூரா கடனையும் கட்ட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உடனே கலெக்டருக்கு எழுதிக் கேளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த விவசாயி என்னிடம் வந்து முறையிட்டார். அப்போது நான் “இருக்கட்டும், கலெக்டரிடம் நான் நேரில் எழுதி கேட்கிறேன் என்று” சொல்லி, கலெக்டருக்கு பெடிஷன் போட்டேன். அதற்கு பதில் ஒன்றும் இல்லை. தாசில்தார் மூலமாக எழுதிக் கேட்டதற்கு எங்கள் உத்திரவும் அதே உத்திரவுதான் என்று திரும்ப சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்கள். அந்த விவசாயி 6 மாதங்களுக்குள்ளாக 10 வருஷக் கடனை—500 ரூபாயே—உடனே திரும்பக் கட்டவேண்டுமென்று உத்திரவு பிறப்பித்ததால், அவன் தன்னிடம் உள்ள உழவு மாடுகளையும், உணவு தானியங்களையும் விற்று கடனைக் கொடுக்க நேர்ந்தது. இப்படி இருக்கும்போது, இந்த 12 ஆண்டுகளில் எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்து அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது மிக மிக நம்பத் தக்கதாகத் தெரியவில்லை.

4 p.m. ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன. ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் விஷயத்தில், கமிட்டி அமைக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டிக்கு ஹரிஜன சமுதாயத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றும் அப்போதுதான் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் விஷயம் ஒழுங்கான முறையில் நடக்கலாம், ஜாதி வேறுபாடின்றி, கட்சி வேறுபாடின்றி மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இப்பொழுது அங்குள்ள கமிட்டி மெம்பர்கள், இரண்டு, மூன்று

[23rd March 1959] [Sri A. Perumal]

நபர்கள் போக, மற்ற நபர்கள் எல்லாம், இதர சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால், அதிலும் அந்த மெம்பர்கள் பூராவுமே ஒரே கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக, அதிலும் குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால், இதர கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. வாகிய என்னை அக் கமிட்டியில் மெம்பராக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கு “நீங்கள் கலெக்டருக்கு எழுதிக் கேளுங்கள்” என்றார்கள். அப்படி நான் எழுதி ஆறு மாதங்களாகியும் இன்னும் உத்தரவு வரவில்லை. என்னை ஒரு கமிட்டி மெம்பராக சேர்த்துக்கொள்ளச் சொல்லியும், ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் பெட்டிஷன் போட்டிருந்தும், இன்னும் தகவல் இல்லை. இதிலெல்லாம் ஒழுங்கான முறையில், அந்தத் தொகுதியில் உள்ள இதர கட்சியினரிலிருந்தும் கமிட்டி மெம்பர்களாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவித சலுகையை சர்க்கார் கொடுக்கிறதோ, அதைப் போல் கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கும் சகல சலுகையும் கொடுக்க வேண்டும், என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன உணவு விடுதியில் கிருஸ்துவர்களுக்கும் அம்மாதிரி சலுகை கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இருந்தாலும், எங்களுடைய தொகுதியிலே அம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும், ஹிந்து ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும் சரி வித்தியாசமில்லாமல் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் சேர்த்துக்கொள்வதில், கட்சி வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. எம்.எல்.ஏ. என்று நான் சிபார்சு செய்தாலும்கூட சேர்த்துக்கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள். கட்சி வேறுபாடோடு நடக்கிறதாகத் தெரிகிறதேயொழிய, ஒழுங்கான முறையில் நாம் நடப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து இதில் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே ஹரிஜனங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி மோசமாக இருக்கிறது. அனேக இடங்களில் குடிதண்ணீர்க் கிணறு இல்லை. கிணறு இருக்கும் இடத்தில்கூடத் தண்ணீர் குடிக்க லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருந்தேன். அவருக்கு ரூபகம் இருக்கிறதோ இல்லையோ. இருந்தாலும், சுகாதார விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் ஹரிஜன இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து, அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும், அந்த இலாகாவோடு சம்பந்தப்பட்ட ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டர் P. A. மற்றும்முள்ள அதிகாரிகள் சிப்பந்திகள் யாவரையும் நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

இதற்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது, “இந்த மாகாணத்தில் மூன்றிலொரு பாகம் ஜனத்தொகையுள்ள சமுதாயமான பிற்பட்ட இனமும் ஹரிஜன இனமும் இவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை நிர்வகிப்பதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகக் குறைவு” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாகாணத்தின் ஜனத்தொகையில் மூன்றிலொரு பகுதி இருக்கக் கூடிய இந்த பிற்பட்ட வகுப்பும் ஹரிஜன மக்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்கான இலாகாக்கள் மாகாணம் பூராவும் எவ்வளவு இருக்கின்றன. அந்த மூன்றிலொரு பகுதியினரை நிர்வகிக்கக்கூடிய ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டர் ஆபீஸ் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்த முறையிலே பார்ப்போமானால், சென்ற காலத்தில் கோவில் களில் பெரிய உற்சவங்களின்போது சாரி சாரியாக மக்கள் போவது போன்று, க்யூ வரிசையில் போவதும், இரவு பகலாக அங்கே வேலைகளை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள், அதிலும் குறிப்பாக பிற்பட்ட, ஹரிஜன மக்கள் படிப்பு தெரியாத பாமரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு எடுத்துச்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [23rd March 1959]

சொல்லி, திக்கற்ற நிலையில் வருபவர்களுக்கு தக்க புத்திமதி சொல்லி அவசியமான வேலையைச் செய்து தருவதற்கு அந்த இலாகாவைப் பொறுப்பேற்றுகொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால், அதை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் தேச பக்தி, தியாக புத்தியோடு பாமர ஏழை மக்களுக்குச் சேவை செய்கிறோம் என்ற சேவா மனப்பான்மையோடு தான் வேலை செய்கிறார்களே தவிர, படிக்கும், சம்பளத்திற்கும் மட்டும் அல்ல என்பது நமக்கு நன்றாகப் புரியும்.

மேலும் ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், என் ஜில்லாவிலே கனம் மந்திரி அவர்களைப் பல இடங்களிலும் அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள சில குறைபாடுகளை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த முறையில், மதுரை மீனாட்சி பேரில் ஒரு ஹாஸ்டலும், காஞ்சி காமாட்சி பேரில் மற்றொரு ஹாஸ்டலும் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், அதேபோன்று தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு பேசுவோம் என்றால், அங்கே நூற்றுக்கு குறையாத பெரும் பெரும், தேவஸ்தானங்களாக இருக்கின்றவைகள் ஏராளமான நிலபுலன்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அதே நிலைமையில் பல மடங்கள் ஆயிரக்கணக்கான வேலி நிலங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அம்மாதிரி பெரிய இரண்டு தேவஸ்தானங்களின் பேரில் இரண்டு ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்ததுபோல் நமது சர்க்கார் இதுமாதிரி யான இந்த தேவஸ்தானங்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களை அங்கு ஒவ்வொரு தேவஸ்தானத்தின் பேரிலும் ஒவ்வொரு சாமி பேரிலும் ஒவ்வொரு ஹாஸ்டலை ஏற்படுத்தி, ஷெட்யூல்ட் வகுப்பு என்று சொல்லக்கூடிய ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடிய படிப்புக்கு உதவித் தொகையை இந்த மடம், தேவஸ்தானங்களில் இருந்து கொடுத்து ஒரு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடுவோமேயானால், அது பெரிதும் மகிழ்ச்சிக்கூறிய விஷயம். காஞ்சிபுரத்திலும், மதுரையிலும், ஹாஸ்டல்களை ஏற்படுத்தியதுபோல் தஞ்சை ஜில்லாவிலும் அம்மாதிரி பல ஹாஸ்டல்களை சாமியின் பேரால் ஏற்படுத்தினால், அதே பெருமையை தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள தேவஸ்தான நிர்வாகிகளும் டிரஸ்டிகளும் மடாதிபதிகளும் அடையலாம். மாணவர்களுக்கு கடவுள் பக்தியும் ஏற்படும். ஆகவே இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதன் மூலம் நமது சர்க்காருக்கும் ஒரு பெருமை உண்டு என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், ஹரிஜனங்களுக்கு ரோடு வசதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கும் ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கும் ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தூரம் உள்ள வரப்புகளில் தான் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக தனி ரோடு போடவேண்டும் என்ற நிலைமையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது என்றால், அதற்குப் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவில் எங்கு பார்த்தாலும், நத்தம், ஜாரி, புறம்போக்கு என்று இப்படியாக யாருக்குப் பாத்தியம் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாத சூழ்நிலையில் பக்கபாத்தியம் என்ற நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவை போக தர்மஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இவைகளை ஜாரி செய்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி நெருக்கடியான நிலைமையிலே அந்தப் பகுதிகளிலே தனிரோடு போடுவது ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனி ரோடு, தனி காலனி கட்டிக்கொண்டிருப்பதை விட ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் பகுதிகளிலேயே இரு பக்கத்திலுமிருக்கும் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு அதில் பட்டா இருந்தால் அதை புறம்போக்கு நத்தம் இவைகளில் பரிவர்த்தனை செய்து மாற்றலாம் அல்லது ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் தெருக்களிலே இடை இடையே இருக்கும் மனைகளை ஆர்ஜிதம் செய்து மனைகளை வழங்கிவிட்டால் ரோடு போடும் செலவும் குறையும். தீண்டாமையும் ஒழியும். நீளமான ரோட்டுக்குச் செலவிடும் தொகையில் பாதி அளவுக்குச் செலவிட்டால் போதும். இம்மாதிரி குறிப்பிட்ட ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களிலே இவர்களை குடியமர்த்தலாம். இதற்குவேண்டிய நத்தம், ஜாரி, புறம்போக்கு ஏராளமாக இருக்கின்றன. மேலும் ஹரிஜனங்கள் சுடுகாடு கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. இதில்

23rd March 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல், எல்லா ஜாதியார்களும் வைக்கும் மயானத் திலே ஹரிஜனங்கள் வைக்கவும் எல்லோரும் போகும் பாதையிலே ஹரிஜனங்கள் பிரேதம் போகவும் வழி செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு மனைகள் வழங்குவது பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். குடியிருப்பு மனை மூன்று செண்டு வீதம் வழங்கப்படுகிறது. நிச்சயமாக இது போதாது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆடுமாடுகளை வைத்துக்கொள்வதற்காக இடமும், வைக்கோல் போர் போட்டுக்கொள்வதற்காக இடமும், இன்னும் பாக்கி செத்தை செறுவதற்காக போட்டுக்கொள்ளுதற்கான இடமும் தோட்டத்திலே ஒரு பெரிய எருக்குழி போட்டு, வதற்கான இடமும் தோட்டத்திலே ஒரு பெரிய எருக்குழி போட்டு, சாணி முதலியவைகளை சேமித்து வைத்துக்கொள்வதற்கான இடமும் ஒரு குடியானவனுக்கு ஒரு ஹரிஜனுக்கு அவசியம் வேண்டும். குடியிருப்புக் கான இடத்தில் குறைந்த அளவு இந்த வசதிகளைச் செய்துக் கொள்ளுவதற்கும் இடம் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அளவு வசதி வேண்டுமென்றால், பத்து செண்டு, அல்லது முப்பது குழியாவது நிச்சயம் ஒரு குடியானவனுக்கோ அல்லது ஹரிஜனுக்கோ அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அதற்கு உரிய முறையில், இனிமேலாவது வழங்கப்படும் மனைகளுக்கு அந்த அளவு விஸ்தீரணத்திற்குரிய நிலம் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்றும், அம்மாதிரியான நிலங்களுக்கு தூரத்தில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலமும் கனம் அமைச்சரிடம் நான் நேரில் தெரிவித்தபடி, நத்தம், ஜாரி, புறம்போக்கு என்றும் சமுதாயம் முறையில் நாம் காலனிகளை அமைப்பதற்கு எடுத்து, அம்மாதிரியான முறையில் நாம் காலனிகளை அமைப்பதற்கு அதிக நிலம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவைகளை மொத்தமாக சர்வே செய்து சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு பரிவர்த்தனை செய்யலாம் என்றும் ஹரிஜன, பிற்பட்டவர்களுக்கு நில மளிப்பது, கூலி நிர்ணயம் செய்வது போன்ற வழிகளில் தீண்டாமையை ஒழிக்கலாம், பொருளாதாரமும் உயரும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் சம்பந்தமாக, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் மானியமாவது குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் தாங்களாகவே இஷ்டப்பட்டுக் கட்டிக்கொள்ளக் கூடிய அளவில் அவர்களுக்குத் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது கொடுக்கக்கூடிய தொகையில் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டால் மழை பெய்தால் சுவர்கள் எல்லாம் இடிந்துபோய் செங்கற்கள் அப்படியே நிற்கிறது. அந்த அளவில் இல்லாமல், மண் சுவரைக்கொண்டு அவர்களே நல்ல முறையில் வீடுகள் தங்கள் இஷ்டப்படி கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில்களுக்கு டிரஸ்டிகள் நியமிக்கும் விஷயமாக எங்கள் ஜில்லாவில் மேற்படி ஏரியா கமிட்டியாரால் இதுவரை ஹரிஜனங்கள் நியமிக்கப்படவில்லை, என்று ஏரியா கமிட்டியில் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். டிரஸ்டிகளை நியமிக்கும்போது ஹரிஜனங்களை கண்டிப்பாக நியமிக்கவேண்டும் அல்லது ஹரிஜனங்களில் ஒருவரையாவது டிரஸ்டியாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறிய கோவில்களாக இருந்தாலும் அதற்கு டிரஸ்டி நியமிக்கக்கூடியவர்களை ஹரிஜனங்களாக மிக்கவேண்டும். இனிமேல் நியமிக்கக்கூடியவர்களை ஹரிஜனங்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கைத்தொழில் சம்பந்தமாக ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக சலுகை காட்டவேண்டும்.

* SRI M. K. MARIAPPAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன மான்யத்தை ஆதரித்து சில நேரம் பேசுகிறேன். பல்லாயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக தாழ்த்தப்பட்டுக் கிடந்த மக்களுக்கு நம்முடைய தேசிய சர்க்கார் பல திட்டங்களைத் தீட்டி அவைகளின் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடையச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் அப்படியே முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்டக் கூடிய விஷயம். சில முன்னேற்றத்தையும் கண்டிருக்கிறோம். அதைப் பார்த்து மேல் ஜாதிக்காரர்கள் பலர் சிலர் பொருமை கொள்ளுகிறார்கள்.

[Sri M. K. Mariappan] [23rd March 1959]

சென்ற வாரத்தில் நமது எதிர் கட்சித் தலைவர் கனம் ராமசாமி முதலியார் கூட, எப்பொழுதுமே ஒரு இனத்தவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்துக்கொண்டே இருப்பது சரியல்ல, உயர்ந்த ஜாதியிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். உயர்ந்த ஜாதியிலும் ஏழைகள் பணக்காரர்கள் என்று இருக்கிறார்கள் என்றும் கூறினர். அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். உயர்ந்த ஜாதியிலுள்ள ஏழை மக்களையும் கீழ் ஜாதியிலுள்ள பணக்கார தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் பார்த்து இவர்களில் யார் சலுகை அடையக்கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துச் சொன்னால் அதை வர வேற்கலாம். ஆனால் அவர்கள் நிலைமையில் இவர்கள் இருந்தால் இப்படி சொல்லி இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே நம்முடைய தேசிய சர்க்காருடைய கொள்கையினால் ஹரிஜனங்கள் தற்காலத்தில் முன்னேற்றமடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அது பாராட்டக்கூடியதுதான். அதைப்போலவே, தீண்டாமை மைய ஒழிப்பதற்கு என்று சர்க்காரில் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டங்களினால் தீண்டாமை போனதாக சிறிதளவாவது தெரியவில்லை. கிராமங்களில் பார்த்தால் இன்னும் ஜாதிப் பேய் தாண்டவமாடிக்கொண்டுதானிருக்கிறது. அதனால் சர்க்காருக்கு உண்மையிலேயே இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடத்தில் பூரணமான நம் பிக்கை இருக்குமானால் தீண்டாமையை ஒழிக்க ஒரு தீவிர நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். அதற்கு என்று ஒரு தனியான இலாகாவை ஏற்படுத்தி அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய இன்னல்கள் நீங்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக இந்த நாட்டில் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய ஜாதிப்பேய் ஒழிந்தால்தான் இந்தத் தீண்டாமை இந்த நாட்டை விட்டு ஒழியும். இது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த ஜாதிப் பேயை ஒழிக்க முடியும். இந்தப் பேய் சாதாரண மந்திரங்களால் போகாது. ஆகவே சர்க்காரில் அதற்கு கொஞ்சம் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி வேண்டிய சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இயற்றினால்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேற்ற முடியும், தீண்டாமை யும் ஒழியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இதுபோன்ற பொருளாதாரத்திலும் கல்வியிலும், இன்னும் பல துறைகளிலும் இப்பொழுது கொஞ்சம் முன்னேற்றமடையும்தான், இன்னும் அதிகமாக முன்னேற்ற வேண்டிய நாள் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் இன்னும் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருஷங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகள் போய் விடுமோ என்ற பயமும் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. அந்தச் சலுகை இன்னும் ஒன்று அல்லது இரண்டு வருஷங்கள்தானிருப்பதாக தெரியவருவதால் அவர்களுக்கு ஒருபுறம் பயமுறுத்தி கொண்டிருக்கிறது. அதே போன்று ஜாதி ஹிந்துக்களிடத்தில் அப்படியே சலுகைகள் போய் விடுமோ என்றும், இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு கூட அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை மறுபடியும் கொடுத்து விடுவார்களோ என்ற பயமும் அவர்களிடத்திலும் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு பேர்களிடத்திலும் ஒரு பயம் இருந்துவருகிறது. இன்னும் அதிகப்படியாக பத்து வருஷங்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்துவிடப்போகிறார்களோ என்ற பயம் இருந்துவருகிறது. ஆகவே இந்த சர்க்காருடைய நீதி, நேர்மையில் மக்கள் நாட்டில் இந்த நிலைமையில் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு ஒரு தீர்ப்புகொடுக்க வேண்டும். அது மக்களுடைய தீர்ப்பு. ஆனால் ஒன்று சொல்லுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிறது அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதைக்காட்டி அவர்களுக்குக் கொடுக்காமலேயே இருந்து விடலாம். அப்படி இருந்து விட்டால் அவர்கள் தன் கையே தனக்கு உதவி என்ற அடிப்படையில் அவர்களே முன்னுக்கு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது சலுகைகள் கொடுப்பது அவர்களைக் குழி தோண்டி புதைப்பதாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை மட்டும் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்து விட மாட்டார்கள்.

[Sri M. K. Mariappan] [23rd March 1959]

இப்படி சலுகைகள் கொடுப்பது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் கண் இருந்தும் குருடர்களாக இருக்கிறார்கள், கையிருந்தும் மொண்டிகளாக இருக்கிறார்கள், வாய் இருந்தும் ஊமையாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கவில்லையானால் அவர்களே தன் கையே தனக்கு உதவி என்ற வழி தேடிக்கொள்ளுவார்கள். அதற்கு அவர்கள் அதிகப்படியாக சிரமம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஆகவே சர்க்கார் அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்களுக்கு இன்னும் நீண்ட நாட்கள் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் இருபது வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் கொடுத்தால்தான் இப்படி தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமானது முன்னேற்றமடையும். நாட்டு மக்களுடன் சரிசமமான நிலையில் வாழமுடியும். இந்த முறையில் நமது மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி, இன்னும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இருபது வருஷம் சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜாதிப் பேயானது நமது நாட்டில் இன்னும் வளர்ந்து கொண்டே போனால் நமது சர்க்காருக்கும் அவமானம், நமது ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல உலகத்திலேயே நம்மை மிகவும் கேவலமாக நினைப்பார்கள். இவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டும் ஜாதிப்பேய் ஒழியவில்லை என்று எண்ணக்கூடிய அளவில் போய்விடும். எதிர் காலத்தில் அந்நிய நாட்டில் நமக்கு கௌரவம் இருக்காது. நம்மை கேவலமாக நினைப்பார்கள், அந்நியர்கள் நம்மை சாதாரணமாகக் கருதுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த முறையில் சர்க்கார் நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. IRUSAPPAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியில் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். அப்படி சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னதாக இன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய மானியத்தின் கீழ் பேசுவதற்கு ஒதுக்கியுள்ள நேரம் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ஐந்து நிமிஷங்கள்தான். இப்படி ஐந்து நிமிஷங்கள் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்த்தாலும் அது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. இந்த ஐந்து நிமிஷங்கள் இல்லாமல் அதிகப்படியாக ஒரு நாளையாவது ஒதுக்கி இன்னும் அதிகப்படியாகப் பேசுவதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அதிகமாகக் கொடுத்தால் இப்படிப்பட்ட குற்றங்களைச் சொல்லவே மாட்டார்கள். இப்படி நேரத்தைக்கூட குறைவாக கொடுப்பதால்தான் சவாமி சக்ஷாநந்தம், இருசப்பன் போன்றவர்களும் எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்களும் பல குறைகளைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரியஜாதிகளைப்பற்றி குற்றம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு எவ்வளவோ நல்லது காரியங்கள் செய்து இருந்தும் அவர்கள் மீது குறை கூறாமல் இல்லை. அவர்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு அவர்கள் வழிவகை செய்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். என்னைப்போன்றவர்கள் சமுதாயத்தில் இப்பொழுது நாற்பது பேர்கள் இருக்கிறார்கள் இங்கே. சவாமி சக்ஷாநந்தம் சொல்லியது அவ்வளவும் உண்மை. அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர் பெரியவர் அனுபவம் உள்ளவர் அவரே அப்படிச் சொல்லுகிறார். நாங்கள் ஆபீசர்களைப்போய் பார்க்க வேண்டுமானால் எங்களை சரியாக வரவேற்பது கிடையாது. நாங்கள் ஏதாவது சொல்லி விட்டு வந்தால் “எங்களுக்குப் பின்னால் உதட்டை பிதுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள் இருக்கிறார்கள். நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் ஆபீசர்கள் செய்வது இல்லை. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட குற்றங்களை அவர்கள் மீது சுமத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற அதிகாரிகள் எப்படி இருந்தாலும் இனிமேலாவது வரக்கூடிய அதிகாரிகள் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இல்லாமல் நன்மை செய்யக்கூடிய அளவில்

[Sri R. Irusappan] [23rd March 1959]

இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட குறைகளைக் கூறுவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் தெருக்களின் ஓரங்களில் விளம்பரத்திற்காகத்தான் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். தங்களுடைய கட்சியைப் பெருக்குவதற்காகத்தான் அப்படி கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். தங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்திக்கொள்வதற்காகக் கட்டிக்கொடுக்கிறார்களே தவிர உண்மையிலேயே அவர்கள் முன்னேற்றமடையக்கூடிய அளவில் கட்டிக்கொடுப்பதாகவே இல்லை. கட்டப்பட்டிருக்கிற வீடுகள் சரியான முறையில் கட்டப்படவே இல்லை. உண்மையிலேயே இவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் அவர்களுக்கு, இப்பொழுது கொடுக்கக்கூடிய 75 ரூபாய் போதவே போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக 200 அல்லது 300 ரூபாய் கொடுத்து அவர்கள் இஷ்டப்படியே வீடுகளை கட்டிக்கொள்ள உதவி செய்யவேண்டும், என்னுடைய தாலுகாவில் நமது முதல் மந்திரி காமராஜ் அவர்களுடைய பெயரால் ஒரு காலனி இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பல முறை இங்கே சொல்லி இருக்கிறேன். அங்கே கட்டப்பட்ட வீடுகள் மழை பெய்தவுடன் அப்படியே விழுந்து விட்டன. இதற்கு முன்பு பெய்த மழையினால் பல வீடுகள் சுவர்கள் உடைந்துபோய் செங்கல் கட்டிகள்தான் அங்கே இப்பொழுது இருக்கிறது.

இப்படி வீடுகளை ரோடு ஓரமாகக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாதி காங்கிரஸ் கட்சி விஷயத்திற்காகத்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியின் நன்மைக்குத்தான் இந்த வீடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மாடு வாங்குவதற்காக இந்த ஆண்டு பெட்டிஷன் போட்டால் அடுத்த ஆண்டு பதில் வருகிறது. ஜாதியை ஒழித்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நடந்திருப்பது என்ன? பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு, மெம்பர்களால்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று சட்டம் செய்தார்கள். இதன் காரணமாக எத்தனையோ பேருக்கு அடி உதை கிடைத்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் அடி பட்டவர்கள். ஒருவரை ஆதரித்துவிட்டால் அவரைக் கண்டு பிடித்து அடிக்கிறார்கள். சர்க்கார் செய்யக்கூடிய சூழ்ச்சி இது. ஜாதி இருக்கக்கூடாது. ஜாதி பெயரால் நடக்கக்கூடாது. ஆனால் ஜாதியின் பேரால் இப்பொழுது பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. கடலூர் தாலுகாவில் ஆலம்பலம் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரசிடெண்டுக்கு ஒட்டுப்போடவில்லை என்ற காரணத்தால் துப்பாக்கியால் சுட்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார். “எழையின் கண்ணீர் கூரிய வானையொக்கும்” ஜாதி இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஜாதி வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. எல்லோரும் சமமாக வாழ வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜன காலனி என்று சர்க்கார் பிரித்து வைத்திருக்கிறது. சர்க்கார்தான் ஜாதியைப் பிரிக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் கட்சிகள்தான் ஜாதிப் பிரிவை உண்டாக்குகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். அருமை நண்பர் வேதமாணிக்கம் சொன்னதைப் போல் சர்க்கார் நிலங்களை ஹரிஜன மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். ஆதி திராவிட மக்கள் என்ற ஜாதியை ஒழித்து அவர்களுக்கு வீடுகளை நல்ல முறையில் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். பொதுவாக இப்பொழுது எனக்கு முன் பேசிய அன்பர்கள் அனைவரும் அவரவர்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய இன்னல்களைப் பற்றியும், நன்மைகளைப் பற்றியும் எடுத்துரைத்தார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரை என்னுடைய ராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் நான் இருக்கக்கூடிய திருவாடானை தாலுகாவைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அந்தப்

23rd March 1959] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

பக்கத்து மக்களின் நிலைமையை இன்று கவனிப்போமானால் 10 வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் எத்தனையோ மடங்கு அதிக நலனை அடைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பொதுவாக ஹரிஜன நல இலாகாவைச் சேர்ந்த நிர்வாகஸ்தர்கள் என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்தவரை நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பது கண்கூடாகத் தெரிகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் அளவுக்குமேல் காரியங்களைச் செய்ய விரும்பி அதைச் செய்யமுடியாமல் மனம் நொந்து இங்கே குறை கூறுகிறார்கள். அம்மாதிரிக் குறைகளைப் பற்றி எடுத்து இப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் நன்மை நடக்கும் பகுதியில் ரைக்கிறார்கள். தவிர நியாயமான ரீதியில் நன்மை நடக்கும் பகுதியில் தின்மையாக நடக்கிறது என்று அகில இந்திய ரீதியில் பேசி வருவது நன்றாகத் தோன்றவில்லை. சில பகுதிகளில் நன்மை இருக்கலாம். சில பகுதிகளில் தீமை இருக்கலாம். எல்லா ஜாதியாராலும் நல்லவர்களும் இருக்கலாம். கெட்டவர்களும் இருக்கலாம். அந்த மாதிரி சில பகுதிகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களுடைய அருவருப்பின் காரணமாகவோ, அல்லது அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பாடோபமான தன்மையின் காரணமாகவோ ஒரு காரியத்தைச் சாதிக்கமுடியாத தன்மை நிகழ்ந்திருக்கலாம். எல்லாப் பகுதிகளிலும் இந்த மாதிரி நடக்கிறது என்று சொல்லுவது நன்மை செய்தவர்களை தின்மையாக மக்களிடம் சுட்டுவது போலாகும். இன்றுவரை இந்த ஒரு நிர்வாகந்தான் ரொம்ப மேம்பாடுடைய நிலைமையில் நடந்து வந்திருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு துறை இருக்கிறது என்றால் அது ஹரிஜன நலத்துறைத்தான். இந்த ஹரிஜன நல வேலைகளைப் பளாக் டெவலப்மெண்ட்டும் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் செய்தால் இந்தத் துறை நல்ல முறையில் நடக்கமுடியாது. எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பளாக் டெவலப்மெண்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டும் அது சரியானபடி நடக்கவில்லை. அந்த நிலையில் இந்த ஹரிஜன நலத் துறையையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் இந்தத் துறை நலத் துறையையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் இந்தத் துறை சீரழிந்துவிடும். ஒவ்வொரு பளாக்கிற்கும் “பளாக் டெவலப்மெண்ட்” திட்டத்தில் 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வருகிறார்கள். அந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவழிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, 2½ கோடி, 3 கோடி என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த ஹரிஜன நலத்துறையை அவர்களிடம் கொடுத்தால் இந்தத் துறையின் காரியங்களும் சரிவர நடைபெறாமல் போய்விடும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

(Sri V. K. Kothandaraman in the Chair.)

நண்பர் திரு லாசர் அவர்கள் சொன்னதை அப்படியே வரவேற்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி ஹரிஜனங்களில் கிருஸ்தவர்களும், ஹிந்துக்களும் இருக்கிறார்கள். சுப்பிரமணிய குரும்பர் என்று இருக்கிறார்கள். அருளாநந்த குரும்பர் என்றும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் எந்தவித வித்தியாசமும் கிடையாது. ஒரே நிலைமை, ஒரே சாவகாசம், ஒரே குடி இருப்பு என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். சுப்பிரமணியக் குரும்பருக்கு சர்க்கார் சலுகைகள் உண்டு. அருளாநந்த குரும்பர்களுக்கு சர்க்கார் சலுகை இல்லை. அவ்வாறு சொல்லுவது உசிதமான நிலையல்ல. அந்த ஊரில் இருக்கக்கூடிய எந்த வகுப்பினரை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய தாலுகாவில் ஹரிஜன நலத் திட்டத்தின் படி 223 குரும்பர்களுக்கு 223 ஜதை மாடுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது போதாது என்றுதான் சொல்லமுடியும். பிற்பட்ட இடங்களில் ஏழைகள் அத்தனை பேருக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குற்றப்பரம்பரையினருக்கு எங்கள் தாலுகாவில் ரூபாய் 500 வீதம் 25 பேருக்கும், ரூபாய் 253 வீதம் 30 பேருக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது இப்பொழுதுதான் பரிசார்த்தமாக ஆரம்பமான திட்டம். வரவர நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து ஏழைகள் எங்கு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளில் நிலைமையை அறிந்து நல்ல முறையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [23rd March 1959]

திறை சொல்லுவதையே ஒரு பாடமாகக் கைக்கொண்டு நல்லது செய் திருப்பதையெல்லாம் கணக்குப் போடாமல் ஒருசில கெடுதல் ஏற்பட்டிருப்பதை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்தார்கள்? இன்று எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் சட்ட மன்றத்திற்கு வர எவ்வித ஆதரவுகளெல்லாம் கிடைத்தன என்பதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். பேச்சரிமை கொடுத்துவிட்ட காரணத்தால் எதையும் கண்பாடி வாய்க்கு வந்ததையெல்லாம் பேசி விடுவது சரியல்ல. அவ்வாறு பேசுவது நல்ல முறையல்ல. “ஹரிஜனங்கள் பல இன்னல்கள் அடைந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் இன்னல்களை அடைந்து கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஏதோ எலெக்ஷன் பிரசாரத்திற்காகச் செய்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி முன்னேற்றத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம். அவர்கள் கட்சி நலனுக்காக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்” என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இவ்வாறு சொல்லக்கூடியவர்கள் எந்த வகையிலே அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. புயல் வந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய யாரும் முன் வரவில்லை. அந்த மக்களுக்கு யாரும் உதவி செய்ததாகக் காணோம். புயல் வந்த காலத்தில் கூரை மேல் குழந்தை பிரசவம் ஆயிற்று. அமைச்சர்கள்கூட அந்த இடங்களைப் பார்த்து பரிசுள்கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய அன்பர்கள் அந்த மக்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்தார்களா என்றால் இன்றுவரை எந்த விதமான உதவியும் செய்ததில்லை. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏராளமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவசர அவசரமாக 25, 30 நாட்களுக்குள்ளாக அந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகள் காங்கிரஸ் கட்சியின் நலனுக்காகக் கட்டப்பட்டன என்று சொல்லுவது முறையாகத் தெரியவில்லை.

என்னுடைய தொகுதியில் ஹிந்து ஹரிஜனங்களும், கிருஸ்தவ ஹரிஜனங் களும் இருக்கிறார்கள். ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகை களையெல்லாம் கிருஸ்தவ ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்து கொடுத்தால்தான் அந்தப் பக்கத்திலுள்ள ஹரிஜன கிருஸ்தவ மக்கள் முன்னேற முடியும்.

ஜாதிப் பேய் இன்னும் ஒழியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்குச் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம். வறுமைப் பேய் ஒழிய வழி வகுத்து விட்டால் ஜாதிப்பேய் தானாகவே ஒழிந்து போய்விடும் என்பது என் என்னும். இதைப் பற்றி நான் இந்தச் சபையில் முன்புகூடச் சொல்லி இருக்கிறேன். அதோடு என் பகுதியில்—நண்பர் ஸ்ரீராமாமூர்த்த தொண்டை மான் சொன்னது போல சண்ணாம்புச் சுவர்தான் வைத்து வீடு கட்டித்தர வேண்டும் என்பது இல்லை. நல்ல மண் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் மண் சவராகவே வைத்து ஒரு போட்டு தளத்திற்கு சிமெண்டுபோட்டுக் கொடுத்தால்கூடப் போதுமானது—மூன்று செண்டு விஸ்தீர்ணம் காணாது, ஐந்து செண்டு நீளம் வேண்டும். என் பகுதியில் மண் சுவர் வீடுகள் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. அதுமாதிரி வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை முழுமன துடன் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-30
p m

SRI K. P. PALANISWAMI : கனம் சேர்மன். அவர்களே, இந்த ஹரிஜன இலாகா மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலே அநேகம் பிற்பட்ட சமூகத்தினர் இன்றைய தினம் முன்னேறிவருவதைக்கண்டு வேறு பலர் குழ்ச்சி செய்கிறார்கள். அதை விரும்பாது தாம் முன்னேறும் நோக்கம் கொண்டு அநேக காரி யங்களைச் செய்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தீண்டப்படாதவர்கள் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டு இருந்தவர்கள் ஐனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்கு என்று கணக்கிட்டிருக்கிறோம். இவர்கள் முன்னேற வேண்டும், இவர்களை நாம் முதலில் மனிதர்களாக மதிக்கவேண்டும் என்பதற்கு காந்தி அவர்கள் பல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[Sri K. P. Palaniswami]

அதே கொள்கையில் அவர்களை முன்னேற்றும் அடைந்தவர்களாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு நம் அரசாங்கமும் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. குறிப்பாக அறியாமையைப் போக்கவேண்டும் என்பதற்காக கல்வித்துறைக்காக 13 கோடி ஒதுக்கீடும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக் கென்றுமொத்தமாக இரண்டு கோடியே முப்பது லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட—வெள்ளையன் காலத்தில் இருந்ததைவிட—இப்போது அவர்கள் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அறியாமை இந்த நாட்டைவிட்டுப் போகவில்லை. சட்டசபையில் பேசுகின்றார்கள். வெளியிலும் பேசுகின்றார்கள். பேச்சுக் களினால் அவர்களை முன்னேற்றும் அடைந்தவர்களாகச் செய்துவிட முடியாது. ஹோட்டல்களுக்குச் சென்றால் இன்னும் அந்தப் பாகுபாடு இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இருக்கவேண்டுமானால் பொதுமக்களுடைய ஆதரவுதான் அதிகமாக வேண்டும். சட்டத்தினால் இந்த மாற்றத்தைச் செய்ய முடியாது. போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் செய்துவிட முடியுமா? இப்படிப்பட்ட மனமாற்றம் எல்லோரிடத்திலும் ஏற்படவேண்டுமென்றால் பொதுமக்களின் ஆதரவு இருக்கவேண்டும்.

அதுமாதிரம் அல்ல. ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அவர்கள் படிக்கவேண்டும் என்பதற்காக “நைட் ஸ்கூல்” நடத்திவருகிறார்கள். பள்ளியில் படிக்கிற குழந்தைகளுக்கு பிற்பகல் உணவு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரெஸிடென்ஸியல் ஹாஸ்டல், நான் ரெஸிடென்ஸியல் ஹாஸ்டல் என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இந்த ஹாஸ்டலில் படிக்கிற மாணவர்களிடையேயே வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. உயர் சாதி ஹாஸ்டலாக இருந்தாலும் தாழ்ந்த வகுப்பு ஹாஸ்டலாக இருந்தாலும் சாப்பிடுகிறது ஒன்றுதான். ஆகவே இங்கே கொடுக்கப்பட்ட உதவித்தொகையில் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது.

அது மாதிரம் அல்ல. பொருளாதாரத்துறையில் அவர்கள் முன் னேற்றம் அடையவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் தருகிறோம், பத்து ஏக்கர் நிலம் தருகிறோம், வீட்டு டீன தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர எனக்குத் தெரியும். என்னிடத்திலேயே அநேக விண்ணப்பங்கள் இருக்கின்றன. அதை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கலெக்டரையும், இதர அதிகாரிகளையும் பார்த்து ருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அவர்களுக்கு எதுவும் செய்யப்பட வில்லை. இப்படிப்பட்ட விண்ணப்பங்களை எல்லாம் உடனடியாகக் கவனித்து அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு 1,500 ரூபாய் கிணறு வெட்ட மானியம் கொடுக்கிறார்கள். தக்கா லிக்கடன்களைக் கொடுப்பது பே ல இதற்கும் ஜாமீன் கட்ட வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு ஏக்கரா, ஒரு ஏக்கராவை வைத் துக் கொண்டிருக்கிற ஹரிஜனங்கள் எப்படி ஆயிரம் ரூபாய் ஜாமீன் கட்ட முடியும் என்று கேட்கிறேன். இது நடைமுறையில் ரொம்ப கஷ்டமாக இருக் கிறது. ஆகவே இதில் உள்ள சிக்கல்களை நீக்கவேண்டும், ஜாமீன் இல்லாமல் கட்டுவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமாதிரம் அல்ல, தமிழ்நாட்டிலேயே மிகவும் பிற்போக்காக கல்வி யில் கோயம்பத்தூரில் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழில் துறையிலும் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து பயன் இல்லை. கல்வித்துறையிலும் அங்குள்ள ஹரிஜன மக்கள் எல்லோரும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு தனியாக வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயம்பத்தூரில் மட்டும் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற ஹரிஜன மாணவிகளுக்குத் தனியாக ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. சொந்த முறையில் இருக்கக்கூடிய ஹாஸ்டல் இருக்கலாம். அதனால் இவர்களுக்குப் போதுமான வசதி கிடையாது. ஆகையால் கட்டாயமாக ஒரு பெண்கள் ஹாஸ்டல் அங்கே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஹரி ஜனங்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிறோம். ஆனால் வீடு கட்டும் திட்டத்திலே 550 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் 200 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும்

[Sri K. P. Palaniswami] [23rd March 1959]

என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த 200 ரூபாய்க்காக அவர்கள் பிறரிடத்தில் கடன் வாங்கி அடிமைப்பாட்டாகிய நிலைமையை உண்டாக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால் இந்தப் பணத்தை அவர்கள் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தக் கூடாது. இதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மனைக்கட்டு கோரி மனுச் செய்துகொண்டாலும், விவசாயம் செய்ய நிலம் கோரியிருந்தாலும் உடனடியாக அதைக் கவனித்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த இலாகாவில் உள்ளவர்களில் ஒரு சிலர் சோம் பேறிகளாக இருக்கலாம். அதற்காக அந்த இலாகாவையே நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லோரும் நல்ல முறையில் வேலைசெய்வதற்கு சரியான கண்காணிப்பு அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு கூட விஞ்ஞானத்தில் தமிழ்நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்றால் அது ஒருவகையில் பழங்காலம் தொடர் பரி போட்டுவந்த அருந்ததி மக்களை வெகுவாக பாதித்திருக்கிறது. மதுவிலக்குக் கொண்டு வந்ததனால் கள் இறக்குபவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். உடனடியாக அவர்களுக்கு வெல்லம் காய்ச்சும் இதர தொழிலைக்கொடுத்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்தோம். அதேபோல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்து வருகிறோம். ஆனால் இன்றைய தினம் பரி தொழில் செய்து வந்த அருந்ததியர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு தொழில் கிடையாது. சொத்து கிடையாது. ஆகவே அவர்களுக்கு தக்க நிவாரணம் அளிக்க மாற்று வேலை கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. D. RAMASAMI : கனம் சேர்மென் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகா சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் ஒருவர் முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார். இப்போது பல தலைமுறைகளாக இந்த நாட்டில் இழைக்கப்பட்டு வந்த அநீதிக்கு மாற்றாக சர்க்கார் ஹரிஜன மக்களின் நன்மைக்காகப் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதன் மூலம் ஹரிஜன மக்கள் முன்னேறி வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து இப்போது வேறு சிலர் பொருமைப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றதென்று சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். உண்மையில் அந்த எண்ணம் சிலரிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறைக்க முடியாது. சாதி இந்துக்களிடத்தில் இப்படிப்பட்டதோர் உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தமாதிரியான எண்ணம் ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்றால் இப்போது எப்படி அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து இருக்கிறோமோ அதைப்போல இன்னும் குறைந்த பட்சம் இருபது வருஷங்களுக்காவது கொடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அரசியல் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. ஹரிஜன மக்களுக்கு சட்டத்தின் மூலமாகப் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோம். நடைமுறையில் அந்தச் சட்டங்கள் பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை அன்பர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். உண்மையான முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்றால் பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு அதிகமான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களும் மற்றவர்களோடு சம்மானவர்கள் என்கிற தன்நம்பிக்கையோடு, தன்மதிப்போடு வாழ்வார்கள். அந்தத் தன்நம்பிக்கையை, தன்மதிப்பை அவர்களிடத்தில் வளரச் செய்வதற்கு பொருளாதாரத் துறையில் எல்லா வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-40 p.m. “கொழும்புவில் இலங்கையர்களை முன்னேற்றமுதச் செய்வதற்காக அங்குள்ள அரசாங்கம் ஒரு சட்டமியற்றியிருக்கிறது. அதாவது அங்கே வியாபாரம் செய்யும் அத்தனை வியாபாரிகளும் அவர்களுடைய கடையில் ஒரு இலங்கையரையாவது வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று அது சட்டமியற்றியிருக்கிறது. நமது அரசாங்கமும் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில்

[23rd March 1959] [Sri M. D. Ramaswami]

இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை இயற்றலாம். அதாவது ஒவ்வொரு வியாபாரியும் தன் கடையில் ஒரு ஹரிஜனங்கனையாவது வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டமியற்றலாம். அவ்வாறு செய்தால் ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைவார்கள்.

இந்த இலாகாவால் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதில் ஒரு குறையை நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்த வருஷம் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களில் 75 சத விதத்தினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். அதற்கு கனம் அமைச்சர், இந்த வருஷத்திலே கடந்த வருஷத்தில் கொடுத்ததைவிட 25 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்படி, பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு, உண்மையிலேயே தேவைப்பட்டது 30 லட்ச ரூபாயாக இருக்க கொடுக்கப்பட்டது 8 லட்ச ரூபாய்தான், அந்தக் காரணத்தால் பிற்பட்ட மாணவர்களில் 60 சத விதத்தினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதுதான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல். இது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் விளக்கம் தர வேண்டுகிறேன். சர்க்காரின் உதவி பிற்பட்ட மக்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் எந்த அளவிற்கு கிடைத்திருக்கிறது என்று விளக்கம் தரவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வருஷம் அபரிமிதமான மனுக்கள் வந்துவிட்டதால் பலருக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கிடைக்கவில்லை என்று எனக்கு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினர்களில் குறிப்பாக கைத்தறி நெசவாளர்களான பின்னர்கள் இந்த ஸ்காலர்ஷிப்புகளை நம்பித்தான் கல்லூரிகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் இந்த உதவி கிடைக்காததால் அவர்கள் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். அவர்களுடைய பிரச்சனையை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷத்தில், ஒரு சில வகுப்பினர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் என்று கருதி அவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குரிய சலுகைகளைச் சர்க்கார் அளித்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரின் நோக்கம் நல்ல நோக்கமானாலும் அந்நோக்கம் இங் விஷயத்தில் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் சர்க்கார் பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் பட்டியலில் எந்த வகுப்பினர்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் உண்மையில் மிகவும் முற்பட்ட வகுப்பினர்கள். எனவே சர்க்கார் அளிக்கும் சலுகைகள் அதற்கு அருகதையுள்ள ஏழைகளுக்குப் போய்ச் செறிவிலே. இந்த மாதிரியான தவறுகள் இனிமேல் நேராமலிருப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப்புகள் விஷயத்தில் ஒரே மாணவனுக்கு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு ஸ்காலர்ஷிப்பும் மாநில சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு ஸ்காலர்ஷிப்புமாக இரண்டு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கிடைக்கும் நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் எந்த முறையில் இந்த ஸ்காலர்ஷிப்புகளைக் கொடுக்கிறார்களோ அதே முறையில்தான் மத்திய சர்க்காரும் கொடுக்கிறார்கள். இதற்காக இரண்டு விதமான எஸ்டாபிஷ்மெண்டுகளை, இரண்டு இரண்டு ஸ்தாபனங்களை, வைத்திருப்பது சரியல்ல. மேலும் இந்த முறை இருந்தால் இந்த ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்குமோ, அந்த ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்குமோ என்று மாணவர்கள் எதிர்பார்த்து ஏமாறுகிறார்கள். எனவே இரண்டு ஸ்காலர்ஷிப்புகளையும் மாநில சர்க்காரே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கான மொத்தப் பணத்தை மாநில சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கிவிடலாம். இந்த முறையைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI S. THANGAVELU :** சேர்மென் அவர்களே, ஹரிஜன நல இலாகா அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாடு ஒரு காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் எந்த மட்டில் இருந்தது என்பதை உணர்ந்து இங்குள்ள என் சகோதரர்களும் மற்ற கனம் நண்பர்

[Sri S. Thangavelu] [23rd March 1959]

களும், இந்த விவாதத்தில் பேச வேண்டுமென்பதுதான் என் முதல் வேண்டுகோள். தமிழர்களுக்காகப் பாடுபடுவதாகவும், தமிழ் நாட்டுக்காகப் பாடுபடுவதாகவும் அந்த நாட்டுக்காகப் பாடுபடுவதாகவும் இந்த நாட்டுக்காகப் பாடுபடுவதாகவும் சிலர் சொல்வதையெல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் பாட்டாளி மக்கள் என்றும், தொழிலாளிகள் என்றும், புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும், “தோட்டி” என்ற குப்பையில் தள்ளப்பட்டவர்கள் சமூகத்தில் படுகுழியில் தள்ளப்பட்டு இருந்தார்கள் ஒரு காலத்தில். ஆனால் தற்சமயம் ஹரிஜனங்களை முன்னேற்ற முற் செய்வதற்கு தேச பிதா காந்திஜி திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்தார். அந்தத் திட்டத்தை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக ஒரு இலாகாவை அமைத்திருக்கிறோம். அதற்காக ஒரு டைரக்டரை நியமித்திருக்கிறோம். பல டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பர் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறோம். பல அவிஸ்டெண்ட் சூப்பிரின்டெண்டுகளை நியமித்திருக்கிறோம். இவ்வாறு நம் அரசாங்கத்தார் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அல்லும் பகலும் பாடுபட்டுவருவதை உணராமல் நாம் குறை சொல்லக் கூடாது. குறை சொல்வதானால் எளிதில் குறை சொல்லி விடலாம். மகாத்மா காந்திஜி வகுத்துக் கொடுத்த திட்டப்படி ஹரிஜன நலத்திற்காகவும், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவும் நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சரும் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சரும் முதல் அமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். வாடிக் கிடக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க இவர்கள் மிகவும் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிர்வாகத் துறையிலும் இதர பல துறைகளிலும் சலுகைகள் அளித்து வருகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் கூட்டுறவு விவசாயத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். அத்திட்டத்திற்கு நிலச்சொந்தக்காரர்களின் சம்மதத்துடனே நிலங்களைப் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் 10—15 நாட்களுக்குள் நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் சர்க்காரின் திட்டம் இருக்கிறதென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் அவ்வளவு நன்றாகத்தான் செயலாற்றி வருகிறார்கள். நிலங்களின் ஸர்வே நம்பர்களை ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் மூலமாகவும் கலெக்டர் மூலமாகவும் பரிசீலித்து ஹரிஜனங்களுக்கு உடனடியாக நிலங்கள் வழங்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதில் ஓரளவு காலதாமதம் இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம். ஆனால் அது தவிர்க்க முடியாத காலதாமதம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மனிதன் சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும் என்று ஹரிஜன மக்களுக்கு போதுமான இட வசதி இல்லை. அவர்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. சரூக் காடிற்ரு போக பாதை இக்குறைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்காக சர்க்கார் நல்ல திட்டங்களை வகுத்து கோடிக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கினாலும் அவை செலவழிக்கப்படாமல் சர்க்காருக்கே திரும்ப வருகிறது என்றால், அதற்கு கிராமங்களிலுள்ள மிராசுதாரர்களோ கணக்குப் பிள்ளைகளோ ஒரு சில அதிகாரிகளோ காரணகர்த்தர்கள் என்று நாம் சொல்வதற்கில்லை.

(Mr. Speaker in the Chair.)

சர்க்கார் தனக்குவேண்டிய ஒரு நிலத்தை தேவையானபோது எடுத்துக்கொள்வதுபோல் அதே மாதிரி ஹரிஜன மக்களின் நலனைக்கருதியே மனைக்கட்டு ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்தில் சீக்கி மாக நடவடிக்கை எடுத்து நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து மனைக்கட்டு இல்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் இந்தச் சட்டம் அப்படி அமைந்திருப்பதால்தான் அந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியாமல் போகிறதே தவிர அங்குள்ள கலெக்டரையோ, அங்குள்ள கணக்குப் பிள்ளையையோ அல்லது அங்குள்ள ஆர்.டி.ஓ.-யையோ நாம் ஜவாப்தாரியாக்க முடியாது. ஆகவே, அவைகள் ஹரிஜனங்களுக்கு கிடைக்கத்தக்க விதத்தில் அந்தச் சட்டத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரம்செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (பெல்). இன்னும் பல்வேறு காரியங்களை ஹரிஜன மக்களின் நன்மைக்காக செய்து வரும்

23rd March 1959] [Sri S. Thangavelu]

சர்க்கார் ஆதிதிராவிட மக்களின் கண்ணீரைத் துடைக்கவில்லை என்று பல்வேறு சகோதரர்கள் கூறினார்கள். இருந்தபோதிலும் அவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு சர்க்கார் மீண்டும், மீண்டும் ஹரிஜன மக்களின் நலனுக்காக பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது சிறுநாயை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்னும் ஐந்தாறு பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

* Sri N. P. M. CHINNIAH KOVUNDER : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையில் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பல துறைகளிலும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஹரிஜனங்களுக்காக கல்வி வசதி, வீட்டு வசதி, நிலம் போன்றவைகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னாலும், ஹரிஜனங்களுக்கு சமுதாயத் துறையில் தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றப்பட்டபோதிலும், ஆலயப்பிரவேசம், தீண்டாமை ஒழிப்புச்சட்டம், வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்வம் போன்ற சட்டங்கள் எல்லாம் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்பே இயற்றப்பட்டன. சுதந்திரம் வந்ததற்குப் பிறகு நமது தலைவர்கள் ஹரிஜன மக்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் சில வசதிகள் செய்திருக்கிறார்களே தவிர சமுதாயத்தில் போதுமான மாற்றம் அடைவதற்கான மாற்றங்கள், அதற்கான சட்டதிட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை என்னால் நம்ப முடியாது. இன்னும் கிராமப் புறங்களில் தீண்டாமை என்பது ஒரு அணு கூட மாறியதாக இல்லை. ஹரிஜனங்கள் சமுதாயத்தில் சரிசமானமாக வாழ வேண்டுமென்றால் இதற்கு இன்னும் பல நூற்றாண்டுகளாகும். காரணம், பல நூற்றாண்டுகளாக ஊறிப்போன சமுதாய முறைதான் இன்று இருக்கிறது. ஹரிஜன மக்களின் பலர் பட்டதாரிகளாக ஆகிவிட்டதினாலோ அல்லது ஹரிஜன் ஒருவர் அமைச்சராக வந்து விட்டதாலோ ஹரிஜன மக்களின் பொருளாதார நிலை ஓரளவு உயருகிறதே தவிர சமுதாயத்தில் இழிவு மனப்பான்மையை அது மாற்றிவிடாது. கிராமப் புறங்களில்தான் இன்று 80 பர்சென்ட் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களிடையே இந்த ஜாதி மனப்பான்மை வேரூன்றி இருக்கிறது. வர்க்கப் பேதமற்ற சமுதாயத்தை நிறுவ வேண்டுமென்று சர்க்கார் திட்டமிட்டாலும் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் அழுத்தந்திருத்தமாக, சமுதாய வளர்ச்சிக்காக என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்ற முயற்சியில்தான் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை நீடித்து வருமேயானால் வர்க்கப் பேதமற்ற சமுதாயத்தை எப்படி உருவாக்குவது, அதற்கு என்னென்ன சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று எனக்கு புரியவில்லை. ஹரிஜன இலாகாவும், மராமத்து இலாகாவும் ஒரு அமைச்சரிடம் இருப்பதை, மராமத்து இலாகாவை எடுத்து இன்னொரு அமைச்சரிடம் கொடுத்துவிட்டு ஹரிஜன இலாகாவை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஹரிஜன முன்னேற்றக் காரியங்களில் தனி கவனம் செலுத்தவேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒவ்வொரு வெல்பெயர் ஆபீஸர் இருக்கிறார். நான் சொல்வது ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒவ்வொரு வெல்பெயர் ஆபீஸர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல் ஒவ்வொரு பிரிக்காவிற்கும் டெப்டி சேவக் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் பல உயர்தர அதிகாரிகளை, (மர்ஜி கலெக்டர் மலயப்பன் அவர்களைப் போல்) நியமித்து சமூகப் பிரச்சனையை அடியோடு ஒழித்தால்தான், நாம் சுதந்திரம் அடைந்தபோதிலும் சுதந்திரத்தின் பலனை அப்பொழுதுதான் நாம் அடைய முடியும். நான் மிகவும் வருத்தத்துடனும், வெட்கத்துடனும் கூறிக் கொள்கிறேன், அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது நாட்களுக்கு முன்பு எங்கள் ஊருக்கு ஒரு பொதுக் கூட்டத்திற்கு வந்தார்கள். வந்து எனது வீட்டில் சாப்பிட்டு விட்டு போய் விட்டார். காலையில் ஒரு பெரியவர் என்னிடம் வந்து நேற்று அமைச்சர் உங்கள் வீட்டிற்கு வந்து சாப்பிட்டாராமே, ஆகவே ஒரு ஐயரை கூப்பிட்டு வந்து புண்ணியாவசனம் செய்வதுதானே என்று கேட்டார். இம்மாதிரிப் பட்ட மனப்பான்மைதான் இன்னும் இருக்கிறது. அதேபோல் முஸ்லீம்

[Sri N. P. M. Chinniah Kovunder] [23rd March 1959]

மக்கள் அவர்கள் முன்பு ஒரு மாதிரி இருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களும் அவர்களது மதத்தைப் பாதுகாக்க பெருமுயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். கிருஸ்தவர்களும் அப்படித்தான். ஆக, மக்களிடையே அவர்கள் தங்கள் மதத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குத்தான் முன் வருகிறார்கள், இப்பொழுது. ஆகவே, சமுதாயத்துறையில் சோஷியலிஸத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு தனியாக ஒரு அமைச்சரை ஏற்படுத்தி அதி காரிகளுக்கு சர்வாதிகாரம் கொடுத்தாலும் சரி, ஜாதிப் பூசல்கள் வந்தால் உடனடியாக அதற்கு பொறுப்பாளிகளாக உள்ளவர்களை பாதுகாப்பு கைதிகள் மாதிரி, அவர்களை ஜாமீனில் கூட விடக்கூடாது. நடத்துவதற்கு தனி ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வர்க்கபேதமற்ற ஒரு சமுதாயத்தை நிறுவ ஒரு தனிச்சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். அதில் தயவு தாட்சண்யமே கூடாது. ஒரு காலத்தில், பாகிஸ்தான் பிரியாவிட்டால் கேடு வந்து விடு மென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது பாகிஸ்தான் பிரிந்த பிறகும் கூட கேடுகள் விளைந்து கொண்டேயிருக்கிறது. சாதாரணமாக பட்டிக்காட்டில் சொல்வார்கள், கோரைக் கிழங்கு மாதிரி என்று. ஒரு கிழங்கை எடுத்தால் உள்ளே ஆறு கிழங்கு இருக்கும். ஆகவே, சமுதாயத்தில் இன்று இருக்கும் ஜாதி மனப்பான்மையை, உயர்வு, தாழ்வு என்ற மனப்பான் மையை அடியோடு ஒழித்து விடுவதற்கு சர்வாதிகாரத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, கல்வி, பொருளா தாரத் துறையில்.....(பெல்) பொருளாதாரத் துறையில்.....

MR. SPEAKER : தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

* SRI V. VEDAYYAN : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கும் அநீதிகளைப் போக்குவதற்கு மஹாத்மா காந்தியடிகள் உருவாக்கிய திட்டங்களில் முக்கியமானது தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டமாகும். அதை நிறைவேற்றும் பொருட்டுத்தான் இன்று இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் நமது அரசாங்கம் செய்துவருகிறது. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம், ஆலய நுழைவுச் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் எல்லாம் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை காரியம்சத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு அங்கம் இல்லை. துப்பாக்கி தாக்குகூடாது, கத்தி தாக்குகூடாது. ஒரு ஆள் அதை எடுத்து உபயோகித்தால்தான் அது பயன்படும். அதேபோல் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தபோதிலும் கூட அதை பிரயோகிக்க ஒரு நல்ல ஆள்கள், ஒரு அமைப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்டதொரு அமைப்பு இருந்தால் உண்மையிலே ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்பே தீண்டாமை என்பது அநேக மாக போய் இருக்கும். அல்லது ஓரளவிற்காவது குறைந்திருக்கும். இப்பொழுதும் கூட கிராமங்களில் உள்ள ஹோட்டல்களில் இரண்டு வாயற்படிகள் இருக்கின்றன மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கு என்று. தனிப்பாதைகள், தனி இடம் இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் ரோடில் போகும்போதே பார்க்கலாம். ஆகவே, இந்த சட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை போலீஸ் இலாகாவிடம் கொடுக்கவேண்டும். டெப்டி சேவக்கள் ஹரிஜன மக்களிடம், “உங்களுக்கு இன்னின்ன உரிமைகள் இருக்கின்றன, உங்களுக்கு யாராவது அநீதி இழைத்தால் இன்னின்ன ஆட்களைக் கண்டு அவர்களிடமிருந்து உங்கள் உரிமைகளைப் பெறலாம்”, என்று பிரசாரம் செய்வதுமட்டும்தான் டெப்டி சேவக்களின் வேலையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதை அமுல் செய்யும் வேலை போலீஸ் இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்குள்ள அதிகாரத்தை போலீஸ் இலாகாவிடம் ஒப்படைத்தோம். அப்படி இதைமேல் செய்தால் அவர்கள் ஒரு டயரி வைத்துக்கொண்டு தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழும், கோவில் நுழைவு சட்டத்தின் கீழும் கேஸ்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்று ப்ராக்ரஸ் காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த தீண்டாமையை நாம் விரைவில் போக்க முடியும். நண்பர் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜாதி ஒழிந்தால், தீண்டாமை ஒழிந்துவிடும் என்று. உண்மையிலேயே தீண்டாமை இருக்குமானால், ஜாதி இருக்கும் என்பதை நன்றாக யாரோடும் வாதம் செய்ய நான்

[23rd March 1959] [Sri V. Vedayyan]

தயாராக இருக்கிறேன். தீண்டாமை இருப்பதினால்தான் ஜாதிகள் இருக்கின்றன. தீண்டாமை எந்த நிமிஷம் போகிறதோ, அந்த நிமிஷத்தில் ஜாதிகளும் ஒழிந்துவிடும்.

சர்வீஸ் கமிஷன் அதிகாரத்தில் இல்லாத பல வேலைகளுக்கு, சிறு சிறு உத்தியோகங்களுக்கு நியமனங்கள் செய்யப்படும்பொழுது, அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு இஷ்டப்பட்ட நபர்களைத் தான் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள் உதாரணமாக தாலுகாக்களிலும், ஜில்லாக்களிலும் ஏராளமான பியூன்கள், கிளர்க்குகள், டெம்பரரி கிளர்க்குகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அற நிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவிலும் எக்ஸிகியூட்டிவ் ஆபீஸர்கள் போடப்படுகிறார்கள். இந்த உத்தியோகங்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் ஏதாவது மனு கொடுத்தால், இப்பொழுது காலி இல்லை என்று பதில் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பிறகு அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களை போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்காக ஒரு பிரபோர்ஷன் 16 சத விசிதமாவது ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரில் பார்த்தால் ரயில்வே, போஸ்டல் இலாகா முதலிய இலாகாக்களில் இப்படிப்பட்ட சிறிய வேலைகளுக்கு ஹரிஜனங்களுக்காக ஸ்தானங்கள் ரிசர்வ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிச் செய்யப்படுவதால், இப்பொழுது ஹரிஜனங்களில் பல பேர்கள் போஸ்ட்மென்டாகவும், மேஸ்திரிகளாகவும், கால்க்மென்டாகவும் இருக்கிறார்கள். அதுபோல இங்கேயும் ஒரு நல்ல நடவடிக்கை எடுத்து, ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் அவர்களுக்காக ஸ்தானங்கள் ரிசர்வ் செய்யப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக பியூன் வேலைக்கு ஜில்லா வேலைதேடித்தரும் ஆபீஸர் நான்கு பேர்களை எடுத்து அனுப்பினால், அதில் ஒருவன் ஹரிஜனனாக இருந்தால், ஆபீஸர்கள் ஹரிஜனைப் போட்டால் தன் வீட்டினுடைய தூயத்தன்மை கெட்டுவிடும் என்று நினைத்து, இன்னொரு மேல் ஜாதிக் காரரையே போட்டு விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். அற நிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவின் அறிக்கையில் “Steps are taken to appoint Harijans as trustees whenever suitable Harijans are available.” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்து இருப்பதினால்தான் அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா அதிகாரி இந்த சந்தில் நுழைந்துவிடுகிறார். தங்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட நபர்களை நியமித்துக்கொள் கிறார்களே தவிர, நியாயமாக தகுதியுள்ள ஹரிஜனங்களை நியமிப்ப தில்லை. ஆலயங்களிலே எக்ஸிகியூட்டிவ் ஆபீஸர்களாகவும், மற்ற சிப்பந்தி களாகவும் ஹரிஜனங்களை நியமிப்பதில்லை. ஆகையால் கோயில்களில் சிப் பந்திகளாகவும், டிரைட்களாகவும் ஹரிஜனங்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன இலாகாவிலிருந்து பள்ளிகளை எடுத்துவிட வேண்டும். அவைகளை பஞ்சாயத்து யூனியன், ஜில்லா போர்டுகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் ரூபாய் மீதப்படும். அதை தீண்டாமை தொழில் பிரசாரத்திற்கு பயன்படுத்தலாம். அம்மாதிரி நடவடிக்கையை கூடிய சீக்கிரம் எடுத்துக்கொண்டால் ரொம்பவும் நல்லதாக இருக்கும்.

ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் முற்போக்கு சமூகத்தினரை, 100-க்கு 10 பேர்களை எந்த கட்டணமும் வசூலிக்காமல் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக உயர்ந்த ஜாதி மாணவர்களை, ஏழை பிராமணர்களைக் கூட சேர்க்கலாம். அப்படிச் செய்தால் மாணவர்களுடைய தரம் உயர்வதோடு மாத்திரம் அல்லாமல், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு தீண்டாமை ஒழிப்பு வேலையில் ரொம்பவும் ஆர்வம் இருக்கும்.

வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில், ஏதோ எங்கிருந்தோ ஒரு திட்டம் போட்டு ஏதோ ஒரு டிஸைன், மாடலில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறோம். அப்படியில்லாமல் அங்குள்ள லோகல் டிஸைன், அதாவது அந்தந்த பிராந்தியத்திற்குத் தகுந்த முறையில் டிஸைன் போட்டு வீடு கட்டிக்கொடுத்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும்.

ஸ்காலர்ஷிப் தொகை கிடைப்பதில் ரொம்பவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தத் தாமதத்தை தவிர்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு மாணவனும் இரண்டு அப்ளிகேஷன்கள் தயார் செய்து, ஒன்றுநேரிடையாக டைரக்டருக்கு

[Sri V. Vedayyan] 23rd March 1959

அனுப்பி, மற்றொன்றை பள்ளி மூலம் அனுப்பலாம். அப்படிச் செய்தால் டைரக்டருக்கு அனுப்பப்பட்ட அப்ளிகேஷன் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, எல்லாம் ரெடியாக வைக்கப்பட்டிருந்தால், இரண்டு மாதங்களுக்குள் பள்ளியிலிருந்து அப்ளிகேஷன் வந்துவிடும். அது வந்தவுடன் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை காலாகாலத்தில் கொடுப்பதற்கு கல்பமாக இருக்கும்.

டைரக்டர் அவர்களும், அவருடைய சிப்பந்திகளும் ரொம்பவும் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள். ரெட் டேபிஸம் கூட பார்ப்பதில்லை. எங்கெங்கே குறைகன்கான்கின்றார்களோ, அவைகளை உடனே போக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதற்காக நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கும், டைரக்டர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள், இதர பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் இவர்களுக்கு கல்வி, வசதி, வீட்டு வசதி, சுகாதார வசதி, குடிசைக் கைத்தொழில், தண்ணீர் வசதி, வேளாண்மை வசதி, பிரசாரம் செய்து மேற்கண்ட வசதிகளெல்லாம் செய்துகொடுத்து அவர்கள் மன்னேற்றம் அடைவதற்கான வழிவகையிலே சமர்ப்பித்திருக்கும்படியான இந்த ஹரிஜன முன்னேற்ற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, ஒரு சில விஷயங்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

மொத்தத்தில், ஹரிஜன மக்கள், அதாவது ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள், ஒதுக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்கள், குற்றப்பரம்பரையினர், மேலும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் முதலியோர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக 1957-58-ல் ரூ. 215 லட்சமும், 1958-59-ல் ரூ. 225 லட்சமும், 1959-60-ல் ரூ. 234 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி வருடா வருடம் இந்தத் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து நாம் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதே சமயத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் அளிப்பதற்காக 1958-59-ல் முதலில் ரூ. 18.09 லட்சமும், அதற்கு பிற்பாடு மேற்கொண்டு ரூ. 1.84 லட்சமும், ஆக சற்றேறக்குறைய ரூ. 20 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், 1959-60-ல் இதற்கு ரூ. 17.30 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு கல்விச் சலுகைக்காக உபகாரச்சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும், அவர்கள் கல்வித் துறையில் முன்னேறவேண்டும் என்று முற்படுகின்ற காலத்தில், ஒவ்வொரு வருஷமும் இதற்காக குறிப்பிட்ட தொகை அதிகரிக்கப்படவேண்டுமே தவிர, அதற்கு நேராக 2½ லட்சம் ரூபாய் இவ்வாண்டு 1959-60-க்கு குறைக்கப்பட்டிருப்பதானது மிக்க வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கிறது. கல்வி நிறுவனங்களிலே ஹரிஜனங்களுக்கு 16 ஸ்தானங்கள் என்றும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு 25 ஸ்தானங்கள் என்றும், மீதி இருக்கும்படியான 59 ஸ்தானங்கள் முற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த 59 ஸ்தானங்களில் ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களும் மற்றவர்களோடு போட்டியிட முன் வரலாம் என்று சொல்லும்போது, எழை குடியானவர்கள், பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், குடிசையிலே வாழ்பவர்கள், காடை விளக்கிலே படிப்பவர்கள் எந்த அளவிலே அதிகப்படியான மார்க்குகளைப்பெற்று முற்போக்கு இனத்தவர்களோடு போட்டி போட்டு முன்னுக்கு வரமுடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். 100-க்கு ஒருவர் கூட அம்மாதிரி போட்டி போட்டு வரமுடியாது. 145-க்கு மேற்பட்ட பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் ஜனத் தொகையில் பார்த்தாலும்கூட சரிபாதியாக இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்காக 25 ஸ்தானங்கள் என்று இருப்பதை 40-ஆக உயர்த்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பிற்பட்ட இனத்தவர்களும், ஹரிஜனங்களும், மற்ற முற்போக்கு இனத்தவர்களும் எல்லோரும் ஒரு சம நிலைமை அடைய முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், குறிப்பாக இப்பொழுதுதான் அரசாங்கம் கல்விச் சலுகைகள் அளிக்கின்றது. அந்தச் சலுகைகளை நாம் அனுபவிக்கவேண்டுமென்று பிற்பட்ட இனத்தவர்களும், ஹரிஜனங்களும் முற்படுகின்றார்கள். எனவே மேலும் 15

23rd March 1959] [Srimathi Hemalatha Devi]

ஆண்டுகளுக்காவது இந்தச் சலுகைகளை நீடிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் எல்லோரும் சமநிலையை அடைய ஹேதுவாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுகூட, ஜாதிகள் வித்யாசம் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்றாலும் பிற்பட்ட இனம் என்று சொல்லுவதற்காகவாவது அந்த சமயத்தில் ஜாதியை குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, எல்லா எழைக் குழந்தைகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி படிப்பு வகுப்பு வரையிலும் கல்விச் சலுகை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. என்றாலும், இந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கும்படியான சலுகைகள் மேலும் நீடிக்கப்படவேண்டும். கல்விச் சலுகைகள் மட்டுமல்லாது, உத்தியோகம் கொடுப்பதிலும், அவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 16, 25 ஸ்தானங்கள் என்றிருப்பதை மேலும் அதிகப்படுத்தி, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், உபகாரச் சம்பளம் காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. உபகாரச் சம்பளத்தை எதிர்பார்த்து, அவர்கள் கடன் வாங்கிக் கஷ்டப்பட்டு படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உபகாரச்சம்பளம் வருஷக் கடைசியில்தான் கிடைப்பதால், அவர்கள் கடன் அதிகரித்து கடனாளி என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சீக்கிரமாகவே உபகாரச் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இது ஒரு சிலருக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அப்படியில்லாமல் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியான வகையிலே இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது மேலும் அதிகரிக்கப்படவேண்டும் என்பதை மறுமுறையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது இரண்டு கட்சித் தலைவர்களும் பேசும் போகிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 10 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுவதற்கு 45 நிமிட நேரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படியானால் இந்த சபை கூடுதலாக 15 நிமிடநேரம் உட்காரவேண்டும். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு டிமாண்டுக்கும் 4 மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கால் மணி நேரம் கூடுதலாக உட்காரலாம் என்று சபை சம்மதித்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை ஒன்றுமில்லை. அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இதற்கு சம்மதிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

The House must give permission to sit late, if not since a decision has already been taken, I have no power to extend the time.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கட்சி பேதமில்லாமல் வரவேற்கக்கூடிய ஏதாவது ஒரு துறை நமது மாநிலத்தில் இருக்கிறது என்றால் அது இந்த பழங்குடி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த துறை ஒன்றுதான் என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். அதை இந்த நாளும் நிச்சயமாக வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன். எங்கள் தரப்பிலிருந்து இந்த துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதியின் மீது வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுக்கிறோம் என்றால், அது சம்பிரதாயத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மேலும் மேலும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதற்காகவே எதிர் தரப்பிலிருந்து இந்த வெட்டுத் தீர்மானம் தந்திருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதை விளக்கவேண்டிய தேவையில்லை. நமது நாட்டின் பழங்குடி மக்கள், இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகின்ற இந்த ஆட்சியின் கீழ் என்ன முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள், முன்னால் எல்லாம் எவ்விதம் பின்னிலையிலிருந்து வந்தார்கள்; அதிலிருந்து இன்றைக்கு எவ்வளவு தூரத்திற்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் குறைந்த வேகத்தில் தான் முன்னேற்ற

[Sri C. N. Annadurai] [23rd March 1959]

மடைந்து கொண்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் நம்முடைய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் 1937-வது ஆண்டு வரையில் செய்யப்பட்டு வந்த திட்டங்கள் எல்லாம்—இந்த துறையில் செய்யப் பட்டு வந்த காரியங்கள் எல்லாம்—வெறும் பெயர் அளவுக்குத்தான் இருந்து வந்தன என்ற முறையில் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. பழங்குடி மக்களை முன்னேற்றவேண்டும் என்கின்ற கருத்து 1919-லிருந்தே இந்திய துணை கண்டத்தில் நமது மாநிலத்தில் வேரூன்றி, அது மெள்ள மெள்ள வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. இன்றைக்கு நிதி நிலைமை அதிகமாக இருக்கின்றதின் காரணமாக பழங்குடி மக்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த நிலையை முன்னேற்றுவதற்காக கொஞ்சம் அதிகமாக செலவு செய்கின்றோம் என்றாலும் கூட, முன்னால் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம்—திட்டங்கள் எல்லாம்—1937-வது ஆண்டு வரையில் வெறும் பெயரளவில்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது, இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கின்ற காரியங்களை மற்றவர்கள் பார்க்கும்போது காணுகின்ற குறைகளை எடுத்துச்சொல்லுவதற்குத்தான் வழி செய்கின்றது. இவ்விதமிருந்தால் 1975-லோ அல்லது 1977-லோ இவ்விதம் யாராவது அறிக்கை வெளியிடுவதானால் 1959-வரையிலும் நடைபெற்று வந்த காரியங்கள் எல்லாம் வெறும் பெயரளவில்தான் இருந்தது என்று அந்த நேரத்தில் இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியினர் கூற நேரிடும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி அறிக்கை வெளியிடுகின்ற நேரத்தில் இந்த பழங்குடி மக்களின் பிரச்சனை ஒரு தேசியப்பிரச்சனை என்ற வகையில் ஆளும் கட்சியினர் மனதார உணர்ந்து இப்பிரச்சனை, கட்சிகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட பிரச்சனை என்பதை விளக்கி, ஒரு கட்சியிலுடைய கீர்த்தியை மட்டும் தெரிவிக்கக்கூடிய முறையில் அறிக்கைகள் வெளியிடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேச பிதா காந்தியாரைப்பற்றி ஒரு கட்சிக்கு மட்டும்தான் உரிமை கொண்டாடலாம் என்கின்ற நிலைமை இப்போது மாறிக்கொண்டே வருகிறது. தேச பிதா காந்தியாரின் கொள்கைக்கு எதிரிடையான கொள்கைகளையுள்ள கருத்துக்களை கொண்ட பலர் இன்று காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை இருக்கொண்டு வரவேற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில்தான் காங்கிரஸ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் கட்சிகளுக்குள் இருக்கின்ற பூசல்களைப்பற்றி விளக்கவேண்டிய தேவையிலலை. உலகத்தில் இருக்கின்ற பாடுபாட்டை நாம் இந்த நேரத்தில் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அமெரிக்காவில் நீக்கோக்களுக்கும் அமெரிக்கர்களுக்கும் எத்தனையோ தகராறுகள் இருந்த போதிலும், அமெரிக்க நாட்டின் முன்னேற்றத்தை அவர்கள் ஒரே கட்சிப்பிரச்சனையாகவும்—தேசியப்பிரச்சனையாகவும்—கருதியிருப்பதைப்போல், நம்முடைய நாட்டின் பழங்குடி மக்களின் பிரச்சனை என்று வரும்பொழுது அதை கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சனையாகவே கருதவேண்டும் என்பதில் காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஜனநாயக காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, சோஷியலிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்ற கழகமாக இருந்தாலும் சரி, யாருக்கும் இதில் அபிப்பிராய பேதம், கருத்து வேறுபாடு இல்லை. 1937-ல் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டதை விட இன்றைய தினம் 2 கோடி என்ற அளவில் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதே நேரத்தில் 1937-ல் வாங்கப்பட்ட வரி விதித்தல் எத்தனை சதமானம் இதற்கு செலவழிக்கப்பட்டு வந்தது என்பதை பார்த்துவிட்டு, இப்போது எந்த அளவுக்கு நாம் வரி வாங்குகிறோம், அதில் இந்த துறைக்கு எத்தனை சதமானம் செலவு செய்ய ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது குறைந்தது ஒரு சதமானமாவது இந்தத் துறைக்கு கொடுப்பார்களானால் அது கொஞ்சம் கஷ்டமாகவே இருக்கும். இதை ஆராய்ந்து பார்ப்பது தேவையில்லை, என்றாலும் பழங்குடி மக்களின் முன்னேற்றத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பதை நான் மனதார ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் எதிர் தரப்பிலுள்ளவர்கள் குற்றங்களை எடுத்துக் கூறுகின்ற நேரத்தில், “நீங்களாக இருந்தால் இதைவிட என்ன செய்து விடுவீர்கள்” என்று கேட்பது சரியாகாது. எதிர்கட்சி ஒரு தடவை ஆள் ஆரம்பித்து இப்போதுள்ள ஆளும் கட்சி எதிர்கட்சியாக இருந்து, அதன்

23rd March, 1959] [Sri C. N. Annadurai]

பின்னால் இன்னொரு தடவை இப்போதுள்ள ஆளும் கட்சியே ஆட்சிக்கு வந்து, எதிர்கட்சியைப் பார்த்து “நீங்கள் இருந்தபோது என்ன செய்தீர்கள்” என்று கேட்டால், அது கொஞ்சம் பொருத்தமாக இருக்கும். நல்லதற்கோ கெட்டதற்கோ இன்றுள்ள ஆளும் கட்சியை கவிழ்த்துவிட்டு, எதிர்கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதற்குள்ள நிலை இன்று எதிர்கட்சிகளிடத்தில் இல்லை. ஆகவே எதிர்கட்சிக்காரர்கள் திட்டங்களில் இருக்கின்ற குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்கள் என்றால், அந்த குற்றங்களுகளை எல்லாம் போக்கி இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக வேலை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, அதைக்கேட்டு வருத்தப்படுவதில் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. இங்கு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசியிருப்பதைப் பார்த்தால், இவை நன்றாகத்தான் இருக்கிறது, ஆனால் சாதம் தான் நன்றாக இல்லை என்ற முறையிலும், சிலர் சாதம் நன்றாக வெந்துதான் இருக்கிறது, இலேதான் நன்றாக இல்லை என்ற முறையிலும் பேசினார்கள். ஆனால் நான் குறிப்பிட விரும்புவது, சாதத்தையும் நன்றாக வேக வைப்புகள், இலையையும் பதம் பார்த்து அறுத்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், திட்டங்களை நல்ல விதத்தில் தீட்டிக்கொள்ளுங்கள், அதற்கேற்றவகையில் நிதியை ஒதுக்கிவைத்து, திட்டங்களை நிறைவேற்றி கொள்ளுங்கள் என்று தான்—குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும் நான் குறிப்பிடுவேன்; இதற்கு நிதி ஒதுக்குகின்ற காரியத்தில், எர்ப்படி வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு அணைக் கட்டை கட்டுவதற்காக 10 கோடி, 20 கோடி, 40 கோடி என்று ஒதுக்க முடிகிறதோ—அதேமுறையில் கணக்கை அதிகமாக பார்க்காமல்—எவ்விதம் பக்காநங்களுக்கு அணை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே முறையில்—இதற்கும் ஒதுக்கவேண்டும். நம் நாட்டு பழங்குடி மக்களை முன்னேற்றி புதியதோர் சமுதாயத்தை உருவாக்க ஒரு புதிய திட்டம் நமக்குத் தேவை. இதில் எத்தனை கோடி செலவு செய்கிறோம் என்பதைப்பற்றி பார்க்கவேண்டிய தேவையில்லை. சென்ற ஆண்டில் 1½ கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, இப்போது இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களது நிலை மேம்பாடு அடைந்துவிடும் என்றும் திருப்தி அடையமுடியாது. இன்றையதினம் மான்யத்தில் நாம் இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்—அதே நேரத்தில் கல்வித்துறைக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகையைப்போல், அதை விட அதிகமாக—ஒதுக்கினால்தான் இன்னும் ஒரு தலைமுறைக்குப் பின்னால் இந்த பழங்குடி மக்கள் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும், அல்லது இன்றைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலேயே இன்னும் போய்க்கொண்டிருந்தால் இன்னும் ஒரு தலைமுறைக்குப் பின்னால் இங்கு வருகின்ற—கனம் ஏழுமலை அவர்களுடைய பேரப்பிள்ளை இந்தத் துறைக்காக சர்க்கார் ஆறு கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், “ஆனாலும்” என்று ஆரம்பிக் கக்கூடிய நிலைதான் அப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கும். ஆகவே இந்த துறைக்கு கணிசமான அளவில் ஒரு தொகை ஒதுக்கவேண்டும். அவ்விதம் சொல்லும்போதும் இந்த அதிகமான தொகையை நாம் எவ்விதம் திரட்டுவது என்று கேட்கின்ற நேரத்தில்—அதற்கு இந்த தரப்பிலிருந்து—சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க பிரியப்படுகிறேன். கட்டாய கல்வியை பரப்பவேண்டும் என்பதற்காக—கல்வி இலாகாவின் பெரும் தலைவர்களால் போடப்படும் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி வைப்பதற்காக பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று கல்வி சீரமைப்பு மகாநாடுகள் நடத்தி; அதன் மூலம் இரண்டு கோடி ரூபாய் பெறுமாறான சாமான்களை நன்கொடையாக அளித்தார்கள் என்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. அதே விதத்தில் அரிஜன மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அதிகமாக தேவைப்படும் பணத்தை—மற்ற கட்சிக்காரர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று அரிஜன சீரமைப்பு மகாநாடு நடத்தி அதன் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று கோடி ரூபாய் வரையிலும் திரட்டலாம் என்ற நோக்கத்துடன் ஆளும் கட்சியினர் உள்ளன்போடு முயற்சி செய்வார்களானால் நிச்சயமாக இதில் வெற்றி பெற முடியும். கல்வித்துறைக்காக மான்யங்களை ஒதுக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் 10, 12 கோடி என்று ஒதுக்கப்படுகிறது. இது தவிர, மேசை, நாற்காலி, புத்தகங்கள் முதலியவை வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. மேலும் ஆசிரியர்களை வெளியே அனுப்பி கல்விக்கூடங்களை கட்டுவதற்கு பணம் திரட்டுவதுபோல், சேரிகளை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும்,

[Sri C. N. Annadurai] [23rd March 1959]

இந்த பழங்குடி மக்களை முன்னேற்றுவதற்கும், சர்க்கார் மற்ற கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் பெற்று பொதுமக்களிடம் அனுசுவாசங்கள் என்றால், இதற்கு வேண்டிய பணத்தை திரட்டுவது என்பது முடியாத காரியம் அல்ல. இது பிச்சை காச கேட்பது போல் இருக்கும் என்று யாரும் கருத தேவையில்லை. செய்த பாவத்திற்கு பரிகாரம் தேடுகிறார்கள் என்றுதான் அனைவரும் கருதுவார்கள். ஆகவே இந்த முறையை சர்க்கார் அனுசரிக்க வேண்டுமென்று யுணியவையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

மற்றொன்று, மெத்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்வேன், அரிஜன மக்கள் மற்ற மக்களோடு கலந்திருப்பதற்கு (இந்த அரசாங்கம்) நீங்கள் என்ன வசதியை செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை எண்ணி எண்ணிப்பார்த்தேன். தேர்தல் காலங்களில் நடப்பதைப்பற்றி நான் கூற வேண்டியத் தேவையில்லை. சாதாரணமாக அரிஜன மக்கள் பிற இன மக்களோடு பழகி கொள்வதற்கு—என்னென்ன வழி வகைகளை என்னென்ன ஏற்பாடுகளை—செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள், எந்தெந்த இடத்தில் மற்றவர்களோடு ஒன்று கலந்து உரை யாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள், எந்தெந்த நேரத்தில் அரிஜன மக்கள் மற்ற மக்களோடு உரையாடுவதற்கு என்னென்ன வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன? இவைகளுக்கு எல்லாம் வழிவகைகள் இருந்தால் தான் ஜாதி உணர்ச்சி மெள்ள மெள்ளப்போகும். இதன் மூலம் நிச்சயமாக ஜாதி உணர்ச்சி மறைந்து போகும். அரிஜன தின விழாக்கள் கொண்டாடுவதாக சர்க்கார் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் சென்ற ஆண்டும் சொன்னேன், இப்போதும் சொல்லுகின்றேன், நீங்கள் (அரசாங்கம்) நடத்துகின்ற இந்த விழாக்கள் எல்லாம் வெறும் கலெக்டர் தர்பாராகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, பொதுமக்களுடைய மனதில் உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவதாக இல்லை. அரிஜன தினம் என்று சொன்னால், அந்த அரிஜன தினத்திற்கு முன் தினம் இதற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கும் மந்திரி அவர்கள் நகரத்தில் வந்து தனியாக தங்காமல் சேரிகளில் வந்து அரிஜன மக்களோடு தங்கி இருக்கவேண்டும். அவர்களோடு ஒன்று சேர்ந்து கலந்து உரையாட வேண்டும். இந்த முறையில் இதை தேசியத் திருநாளாக கொண்டாட வேண்டும். நீங்கள் உழவு மாடுகளைப் பிடித்து, “எச். டி. பி. யூ.” என்று குடிட்டு, யாரிடத்தில் பிடித்துக் கொடுப்பது என்று ஆலோசித்து, அதைப் பிடித்துக் கொடுத்து விடுவதால் மட்டும் கலந்து உறவாடும் தன்மை ஏற்பட்டு விடாது. கலந்து உறவாடுவதற்கு ஏதாவது ஒரு தகுந்த திட்டத்தை அவர்கள் கண்டுபிடித்தாக வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, இங்கே கவனத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கும்—இருவருக்கும் ஒன்றுசேர்—நிதியை ஒதுக்கி, ஸ்காலர்ஷிப் பிரித்துக் கொடுப்பதால், பல்வேறு மனத்தாங்கல் ஏற்படுவதை நான் கவனித்தேன். அதை மூடி மறைப்பதில் பயனில்லை. பிற்பட்ட மக்கள், தங்களுக்கு அதிகமான அளவு பெருவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று கருதவும், ஹரிஜன மக்கள், எங்கள் பெயரால் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறதே தவிர, எங்களுக்கு போதுமான அளவு தரப்படவில்லை என்று குறை சொல்லுவதையும் நான் இன்றையதினம் யார்த்தேன். எவ்வாறு சகஜாந்தர போன்ற பொறுப்புள்ள உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், இந்தத் துறை—இந்த இலாகா—ஒருவர் இடத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் சரியான விசித்தரில் ஹரிஜன மக்களுக்குப் பயன்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதனுடைய நன்மை தீமைகளைப்பற்றி நான் இப்போது ஆராயவில்லை. ஆனால், இப்படிப்பட்ட அருவருப்பு எண்ணம் வளருவது மிகவும் ஆபத்தானது. இப்படிப்பட்ட அருவருப்பான எண்ணம் வளருவதைத் தடுக்க வேண்டுமானால், “பேத உணர்ச்சி கொள்ளாதீர்கள்” என்று உபதேசம் செய்துவிட்டால் மட்டும் பலன் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகையினால், அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த ஒரு சிறு யோசனையை சொல்லிக்கொள்கிறேன்—என் இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்று பகத்த வேண்டும்?—ஹரிஜன மக்களுக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிற தொகையை நிர்வகிக்க ஒரு தனித் துறையும், பிற்பட்ட மக்களுக்கென்று ஒதுக்கப்படுகிற

[23rd March 1959] [Sri C. N. Annadurai]

தொகையை நிர்வகிக்க மற்றொரு தனித் துறை என்று வைத்துவிட்டால் நம்முடைய பணம் அங்கு போகிறது—எங்களுடைய பணம் உங்களுக்கு வருகிறது—என்ற பிரச்சனை எழாமல் இருக்கக்கூடும் என்று நான் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன். அதற்கு ஏற்ற விதத்தில் ஏதாவது செய்யக்கூடுமானால் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைய தினம் பழங்குடி மக்களுடைய நிலையை உயர்த்த வேண்டுமானால், அவர்களிலே பெரும்பான்மையினர் இன்றையதினம் எந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் தான் அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த முடியும். முடியாதா என்பதைப் பற்றி திட்டவாதிாக முடிவு ஏற்பட முடியும். ஹரிஜன மக்களில் நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்களுக்கு மேல் இன்றையதினம் உழவுத் தொழிலில் இருக்கிறார்கள். உழவுத் தொழிலில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நிலம் இல்லாமல், மற்றவர்களுடைய நிலத்தில் உழுது, பயிரிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று உழுவதற்கு நிலமும், உழுத் நிலத்தில் அறுவடை செய்து அனுப்பியதற்கேற்ற வகையில் அவர்களுடைய தொழில்வளம் பெருகுமானால், அவர்களை மற்ற—மற்றவர்கள் அடியோடு புறக்கணிக்கமாட்டார்கள். மற்றொன்று, சில குறிப்பிட்ட கேவலமான தொழில்களை அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும்தான் செய்யவேண்டுமென்று சட்டமில்லாத போதிலும், சம்பிரதாயம் இருக்கிறது. கேவலமான தொழில்கள் என்று நான் சொல்லும்போது, குப்பை கூட்டுகிற தொழிலையும், மல ஜவங்களை அப்புறப்படுத்திற தொழிலையும் நான் குறிப்பிடுகிறேன்—இன்னமும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் மட்டும் இந்தத் தொழில்களை நடத்துவதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களை அப்படிப்பட்ட கேவலமானது என்று கருதப்படுகிற தொழிலிலே வைத்துவிட்டு—உழவுத் தொழிலில் வைத்திருந்தாலும், கூலி நிர்ணயம்சூட செய்யாமல்—மினிமம் வேஜஸ் யார் அக்சரிகல்சரிஸ்ட்ஸ் கூடச் செய்யாமல்—அவர்களுக்கென்று குடியிருப்பு மனைகளைக் கொடுக்காமல்—உழுகின்ற நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல்—அவர்களில் யாராவது தப்பித் தவறி எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்துவிட்டால் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது, மாட்டுக்கு முதுகின் மேல் இருக்கிற புண்ணுக்கு மருந்து போடாமல், கொம்புக்கு குப்பி மாட்டுவதற்குச் சமரணமாக ஆகும். ஹரிஜன மக்களை அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தில் உயர்த்த வேண்டுமானால், இது வரையில் உழுது பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்கிற நல்ல திட்டங்களை அமைச்சரவை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். அதை வேறு பல திட்டங்களோடு இன்றைய தினம் பிணைக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு வந்து லாண்ட் ஸீலிங்கோடு பிணைக்கலாமா?—லாண்ட் ஸீலிங்கைக் கொண்டு வந்து கோவாபரேடிவ் பார்ட்மோடு பிணைக்கலாமா?—கோவாபரேடிவ் பார்ட்மோடு ஸர்வீஸ் கோவாபரேடிவோடு பிணைக்கலாமா?—என்று ஒன்றுக்கொன்று பிணையல் போடுவதில் இருக்கிறார்களே தவிர, எந்த இடத்தில் துவக்குவது என்பதில் கால தாமதம் ஆகிறது. உடனடியாக ஹரிஜன மக்களுக்கு பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைப் போல குடியிருப்பு மனை, உழுவதற்கு நிலம்—உழுவதற்கு நிலம் தர முடியவில்லை. ஒரு இடத்தில் கூலிக்கு வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், கூலி நிர்ணயம்—கேவலமான தொழில் என்று கருதப்படுகிற தொழிலில் அவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், கேவலத் தன்மை என்று உள்ளத்தில் இருக்கிற சமை நீங்குகிற அளவுக்கு—வேண்டிய வழிவகைகளை இன்றையதினம் செய்ய வேண்டும். இவைகளை உடனடியாகக் கையாளுவார்களேயானால் இன்றையதினம் அவர்களை வைத்திருக்கிற நிலைமை மாறி, அவர்கள் நாட்டுக்கு எவ்வளவு முதுகெலும்புப் போன்றவர்கள் என்பதை உரை முடியும்.

அதோடு நான் ஒன்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வேன்—வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் இவர்களுடைய திறமையை இவர்களுடைய ஆற்றலை—இவர்களுடைய ஆற்றலை—மற்ற சமூகத்தார்களெல்லாம் பார்த்து “எங்களைவிட இவர்கள் எந்த விதத் திறம் பின் தங்கியவர்கள் இல்லை” என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு

[Sri C. N. Annadurai] [23rd March 1959]

தங்களுடைய திறமையை வெளியாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு எல்லா விதத்திலும் பலப் பரீட்சை, அக்ஸிப் பரீட்சை இவைகளுக்கு உட்பட்டிருந்தும் கூட நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசியதைக் கேட்டு நாங்களெல்லாம் மெத்த வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. இதை எடுத்துக்கொண்டு நான் அமைச்சர் அவர்களை கேலி செய்வேன் என்று கருதுவாரானால், இன்றையதினம் கேலி செய்வதற்கு பதிலாக ஒருவருக்கொருவர் உள்ளத்திலே இருக்கிற அழுக்கைத் துடைத்துக் கொள்வதற்கு இந்த நாளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையினால் இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சனையாகக் கருதவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொண்டு ஒரு உணவு விடுதி திறக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதை “காமாக்கி” பெயரால் வைத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். “காமாக்கி” பெயரால் வைத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னால், எனக்கு உணவு விடுதி என்றால் பிடிக்கும், “காமாக்கி” என்றால் பிடிக்காது என்று சொன்னார்களோ, என்னவோ, அவர்களுக்கு நான் சொல்வேன், பெயர் எப்படி இருந்தாலும் உணவு விடுதி என்றால் யாரும் வரவேற்க வேண்டியதுதான். அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். காஞ்சிபுரத்தில் சுவையான உணவு கிடைக்கிற இடமாக “காமாக்கி ஹோட்டல்” என்று ஒன்று இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்தப் பெயரை வைப்பதில் அதைப்பற்றி எனக்குக் குறையில்லை.

ஆரம்பிக்க இருக்கிற உணவு விடுதியை மெத்த வரவேற்று, இந்த அளவுக் காவது காஞ்சிபுரம் விஷயத்தில் கனம் கக்கன் அவர்களின் கண்ணோட்டமானது நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு கொஞ்சம் பாய்ந்ததற்கு அவருக்கு நன்றி கூறி, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆந்திர ராஜ்யம் நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பிறகும், தென் கன்னடம், மலையாளம் இவைகள் பிரிந்து போன பிறகும் 150 அல்லது 160 லட்சம் ரூபாய் இதற்காக நாம் செலவழித்து வந்தோம். இன்றையதினம் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது 233 லட்சம் ரூபாய் இந்த மான்யத்திற்காகச் செலவழிக்கப்போகிறோம். ஆனால் இவ்வளவு தொகையைச் செலவழித்திருந்தும் ஹரிஜன மக்களுடைய பொருளாதாரமானது முன்னேறி இருக்கிறதா—அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேறி இருக்கிறதா—என்று பார்த்தால் கொஞ்சமேனும் இல்லை. இது ரொம்ப வருத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இதன் காரணம் என்ன? இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக தீர்க்கமாக—யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மகாத்மா காந்தியடிகள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டார்கள். அவருடைய உடல், பொருள், ஆவி எல்லாவற்றையும் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகவே அற்பணித்தார்கள். எல்லாம் உண்மை. எது எப்படி இருந்தபோதிலும்—கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து வந்திருந்தாலும்—அவர்கள் இன்னும் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேக் காட்டிலும் நல்ல முறையில் இல்லை. சில துறைகளில் முன்னேறி இருக்கிறார்களே தவிர, பல துறைகளில் முன்னேறி வில்லை. பொருளாதாரத் துறையில் பார்த்தால் இன்னும் அவர்கள் முன்னேறி வில்லை என்பதைப் பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. இன்னும் அவர்களுக்காக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் செலவழிக்கலாம். அப்படிச் செலவழிக்கும் தருணத்தில் எந்தவிதத்தில் செலவழித்தால் அவர்களுக்கு நல்லவிதமாகப் பயன்படும் என்ற மார்க்கத்தைத் தேடிச் செலவழிக்க வேண்டும். இப்போது ஒரு தனி டிபார்ட்மென்ட் இருந்து அவர்கள் மூலமாக இந்தத் தொகைகளெல்லாம் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. என்னுடைய நண்பர் கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னது போல ஹரிஜனர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு தொகை பூராவும் அவர்களுக்குச் செலவழிக்கப் படுவதில்லை என்றும், பிற்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை பூராவும்

[23rd March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

அவர்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுவதில்லை என்று இரண்டு இடங்களிலும் மனத்தாங்கள் இருக்கிறது. இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இதேமாதிரி ஒரு வதந்தியை பரிசீலிக்கும் காலத்தில் கேள்வியும் கேட்போது, இரண்டிலும் பணத்தைத் தனியாகச் செலவழித்து வருகிறார்கள் என்பதை ரூசுப்பித்து டிபார்ட்மெண்டில் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டதைப் பார்த்தேன். கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னது போல இரண்டையும் பிரித்து வைக்க ஏதாவது செய்ய முடியுமானால் செய்யலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

படிப்பு விஷயத்தில் எடுத்துக்கொண்டால், அநேக இடங்களில் ஹாஸ்டல்கள் நடந்து வருகின்றன. சர்க்காரே அநேக ஹாஸ்டல்களை நடத்தி வருகிறார்கள். என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், எந்தெந்த இடங்களில் ஹாஸ்டல்கள் சரியானபடி நடக்காமல் இருக்கிறதோ—எங்கெங்கெல்லாம் ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றனவோ—அதையெல்லாம் சர்க்காரை எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில்—ஹரிஜனங்களுக்குப் பயன்படும் முறையில்—நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அநேக இடங்களில் நன்றாக நடக்கக்கூடிய ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. நன்றாக நடக்கும் ஹாஸ்டல்களைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் கொடுக்கும் கிரான்ட் போல் வெளியிலேயும் வசூலித்து நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் அநேக இடங்களில் டி.பி.இ. இருக்கிறது. பணம் யதனக்கு வருவதில்லை. சமயத்தில் கிடைக்காத காரணத்தினால் மாணேஜ்மெண்டுகள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக கவனிக்கவேண்டும்.

தவிர, விலைவாசிகள் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு வருவதன் காரணமாக ஹாஸ்டல்களில் செலவு அதிகம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால், ஹாஸ்டல்களுக்குக் கொடுக்கும் கிரான்ட் தொகையின் அளவை அதிகப்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து முன்வரவேண்டும். முன்பு கொடுத்த வந்த கிரான்ட் இப்பொழுது பற்றாக்குறையாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஹாஸ்டலோடு நான் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, அது எந்த முறையில் நடக்கிறது என்று பார்ப்பதினால், அதை நடத்தி வருவதில் இருக்கக் கூடிய நஷ்டங்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியவருகிறது.

ஹாஸ்டல்களுக்கு பில்லுங் கிரான்ட்டுக்கு மனுப் போட்டால் அது நம்முடைய சர்க்காரிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்குப் போய், அவ்விடத்திலே காலதாமதம் ஏற்படுவது காரணமாக, ஹாஸ்டல்களுக்கு பில்லுங் கிரான்ட் வராத நிலையில், ஹாஸ்டல் நடத்துகிறவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில், அநேக இடங்களில் கைத்தறித் தொழிலில் பிள்ளைகளெல்லாம் பயிற்சிபெற்று நல்ல முறையிலே வருகிறார்கள். ஆனால், ஒரு வருஷ காலமாக கிரான்ட் சில இடங்களில் வரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய உபாத்தியாயங்களையும் போடவில்லை. அதன் காரணமாக கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி அநேக பிரச்சனைகள் ஹாஸ்டல் சம்பந்தமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனைகளெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனக் காலனிகளில் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத கஷ்டம் பெரிதாக இருக்கிறது. அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கம்யூனிடி ஹால் கட்டுவதைவிட குடிதண்ணீருக்குப் போதுமான வசதியும், அவர்களுக்கு வேண்டிய ரோடு வசதியும், வீட்டு வசதியும் முதலில் செய்துகொடுத்துவிட்டு, பின்னால் கம்யூனிடி ஹால் கட்டினால் நல்லதாக இருக்கும். “குடிதண்ணீர் கிணையாது;

5-30
p.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [23rd March 1959]

ரோடு கிடையாது. ஆனால், கம்ப்யூனிடி ஹால் கூட்டிவிட்டார்கள்; அதை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் என்ன செய்வது? என்று எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுச் சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நன்றாக அலோசித்திருக்க வேண்டும். குடிதண்ணீர் கிணறு வெட்டியிருந்தபோதிலும், அனேக இடங்களில் சில கிணறுகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டதன் காரணமாக ஹரிஜன மக்கள் உபயோகப்படுத்துவதே கிடையாது. எடுத்த கிணறு உப்பு ஜலமாக இருப்பதினால் பிரயோஜனம் இல்லை என்று வேறு இடத்தில் எடுக்கவேண்டுமென்றால், முன்பே கிணறு இருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி வேறு கிணறு எடுப்பதற்கில்லாத பிரச்சனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, எது எப்படியிருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு ஹரிஜன காலனியிலும் ஒரு குடிதண்ணீர் கிணறு கட்டாயமாக எடுக்கப்படவேண்டுமென்ற திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில ஆர்ஜிதப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், எத்தனை வருஷம் ஆனாலும், அது திராத ஒரு பிரச்சனை என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்—பொலினியு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு நல்ல காலமாக இருக்கிறார்—அனேக இடங்களில் வீட்டு வசதி கிடையாது. ரோடு வசதி கிடையாது. மயானத்திற்குப் போவதற்கு ரோடு வசதி கிடையாது. இது கம்பந்தமாக எத்தனை விண்ணப்பங்கள் போட்டாலும் பேப்பர் போய் மாதக் கணக்காக, வருஷக் கணக்காக தாமதம் ஆகிறதே தவிர, ஹரிஜன காலனியைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமாக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு ஏதாவது குறுக்கு வழி கண்டுபிடித்து நில ஆர்ஜிதம் செய்வது பற்றி கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து செய்தால்தான் நல்லது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கப்போகிறார். “கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம்” என்றும் சொல்லப்போகிறார்கள். அது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்போவதில்லை. அடுத்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் இதுமாதிரி தான் சொல்லப்போகிறார். அதைப்பற்றி கொஞ்சம் வற்புறுத்தி, அவர்களிடம் சொல்வது என்னவென்றால், நில ஆர்ஜிதம் செய்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய போதுமான வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் பேசியிருந்தேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வந்தபோதிலும், ஹரிஜன மக்களுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்து, நிலம் இல்லாதவர்களுக்குச் சொன்கரியம் செய்யவேண்டுமென்று முன்பே சொன்னேன். இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். கூட்டுறவுப் பண்ணை வைக்காமல் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தவிர, மின்சார வசதியைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அனேகமாக ஹரிஜனங்களுடைய காலனிகளுக்கெல்லாம் மின்சார விளக்கு வசதி தெருக்களுக்குச் செய்துகொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப் படுகின்றன. அனேக பிராந்தியங்கள் இந்த காலனிகள் ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்கு தள்ளி இருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்கு மின்சார விளக்கு போடவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார விளக்கு போடவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து போர்டார் எழுதியிருந்தும், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்திருந்தபோதிலும், டிடிவ் ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு சொல்லியிருந்தார் “ஏதாவது அதற்கு உண்டான மான்யங்கள் கொடுக்கிறோம், மின்சாரம் இல்லை என்று பிரச்சனை இருக்காது” என்று. அவர் அப்படிச் சொன்னார்களே யொழிய, அந்தப் பிரச்சனை இன்னும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. எங்கள் பிராந்தியத்தில் அனேக காலனிகளுக்கு விளக்கே போடவில்லை. நாங்கள் எழுதிய மனுக்கள் சுற்றிச் சுற்றிக்கொண்டுதான் வருகின்றன. அதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மான்யத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசியபோது நான் இருக்கவில்லை. ஹரிஜன மான்யத்தை நான் கொடுக்கக்கூடாதென்று, ஜெனவதாகவும் அதை எடுத்து மற்ற வகுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்தது

[23rd March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

விடவேண்டும் என்று சொன்னதாகவும் தப்பான அபிப்பிராயத்தை ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். இம்மாதிரி நான் சொல்லவில்லை. பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது நான் சொன்னது என்னவென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கெல்லாம் கொடுப்பது போல், இன்னும் உள்ள மற்ற வகுப்பினர்களிலும் ரொம்பப் பிறியோக்காக இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் சற்று சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன் தவிர, ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதை எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் ஒருக்காலும் சொல்லவில்லை. சொல்லவும் மாட்டேன். சொல்லப் போவது மில்லை.

இந்த அறிக்கையில், 98 கிராம சேவக்குகள் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. காங்கிரசிலே, அரசியல் காரணமாக, ஏதோ சிபார்சின் பேரில் அந்த 98 கிராம சேவைக்குகள் போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் காங்கிரஸ் பிரசாரத்திற்காக வேலை செய்கிறார்களேயொழிய, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அல்லது கிராமத்தவர்களுக்கும் சேரியில் வாழ்வியல் கருக்கும் இடையே நல்ல உறவை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குச் சாதகமாக அந்த நல்ல வேலையைச் செய்வதில்லை. அவர்களுடைய பிரசாரங்கள் கூட்சிச் சார்பாக இருக்கிறதே தவிர, அவர்களை எந்தக் காரியத்திற்காக போட்டோமோ அந்தக் காரியத்திற்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்களை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை—ஆனால் இனி போடும் கிராம சேவைக்குகளை நன்றாக வேலை செய்கின்றவர்களாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்றாக உழைக்கக் கூடியவர்களாகப் போட்டு, கிராம மக்களுக்கும், சேரி மக்களுக்கும் இடையே நல்ல ஒற்றுமை மனப்பான்மையை வளர்க்கக்கூடிய வகையில் நல்ல கிராம சேவக்குகளைப்போட்டு, ஹரிஜன இலாகாவை நல்லபடியாகப் பரிபாலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும், இதர கனம் அங்கத்தினர்களும் இந்த ஹரிஜன மான்யத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, அப்பிராயங்களைச் சொன்னதற்கு அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபையில் அதிகப்படியான நேரம் கொடுத்து, இந்த மான்யத்தில் பல அன்பர்கள் பேசியதைப் பார்க்கும்போது, ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் எவ்வளவு அக்கறை அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிறது, அந்த அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பூரணமாக, ஏழை எளிய ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதில், எல்லோரும் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்த நல்ல எண்ணத்தில் ஒத்துழைப்புத் தந்து பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாகப் பேசிய கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும் கடைசியாகச் சொன்ன யோசனை முக்கியமானது. ஆனால் அப்படிச் செய்வது ஹரிஜனங்களுக்கும் பின்தங்கிய (பாக்கவார்டு) வகுப்பினர்களுக்கும் இடையே ஒரு நல்ல எண்ணத்தை மேலும் வளர்ப்பதற்கு அனுகூலமாக இருக்காது. அந்த நிதியை வெவ்வேறு இலாகாவின் பொறுப்பில் பிரித்து வைக்கவேண்டுமென்று சொன்ன யோசனையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. தேச பிதா மகாத்மா காந்தியடிகள் கூட்டுத் தொகுதி முறையை எதற்காக விரும்பினார்கள் என்றால், ஹரிஜன மக்களும் ஜாதி ஹிந்துக்களும் ஒன்றாக இருந்து பாடுபடவேண்டும்; அப்பொழுதுதான் தீண்டாமை என்னும் பிசாசை நாட்டைவிட்டு விரட்ட முடியும், ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசை செய்து மனிதப் பண்பைப் பெறுவார்கள் என்று நோக்கத்துடன்தான் கூட்டுத் தொகுதி முறைக்கு அவர்கள் ரொம்பப் பாடுபட்டார்கள். மறைந்த மாவீரர் அம்பேத்கார் அவர்களும் இதை ஒப்புக்கொண்டு நமக்குக் கூட்டுத் தொகுதி முறை வந்தது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள்.

[Sri P. Kakkan]

[23rd March 1959]

ஆகையால், ஹரிஜன நல இலாகா, எப்படி மத்திய சர்க்காரிலே பின் தங்கிய மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் இவர்களுடைய நலனை, போலீஸ், உள் நாட்டு நிர்வாக அமைச்சர் பந்த அவர்கள் நல்ல முறையிலே அந்த இலாகாவின் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டு நடத்திவருகிறார்களோ, அந்த மாதிரி தான் இந்தச் சர்க்காரும் ஒரு மந்திரியின் கீழே—அதற்கு என்று தனி மந்திரி இல்லாமல்—செயல்பட்டுவருகிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மந்திரி என்று இல்லாமல் ஒரே மந்திரியாக இருப்பதால் அதிகச் செலவும் இல்லை. பி.பி.யூ.டி. மந்திரியே கவனித்துக்கொண்டு, அவருடைய தலைமையிலே இந்த இலாகாக்களை ஒன்றாக இணைத்து, அதிலிருந்து நல்ல முறையிலே பாடுபடுவதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், இதனால் பணம் மிச்சம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பின் தங்கிய மக்களுக்காக இருக்கும் நிதியையும் ஹரிஜன மக்களுக்காக இருக்கும் நிதியையும் தனியாகப் பிரித்தால் அதற்கு என்று தனி மந்திரியோ தனி அதிகாரிகளோ போட்டால் அந்தப் பணத்திலிருந்துதான் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். அனேக சிப்பந்திகளுக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகவே, பின் தங்கிய வர்களுக்காகவும், ஹரிஜனங்களுக்காகவும் என்று ஏற்பட்ட நிதியைப் பிரிக்காமல், தனித்தனியாக இலாகாக்கள் ஏற்படுத்தி, இதற்கென ஒதுக்கப் பட்ட தொகையை அதிகாரிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் என்று செலவழித்துக் கொண்டிருக்காமல், ஒரே இலாகாவாக, ஒரு இலாகா தலைவரின் கீழ், பெரிதுவான ஒரு மந்திரியின் பொறுப்பில் செயல்படுவதுதான் நல்லது என்பதை உங்கள் மத்தியிலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அப்படி தனித்தனியாக வைத்துவிட்டால் ஹரிஜன மாணவர்களை அதிகமாக சேர்க்க முன் வருவார்கள், அதைப்போலவே பிற்பட்ட மாணவர்களை அதிகமாகச் சேர்க்க முன் வருவார்கள். இது மனிதப் பண்பாடு. அப்பொழுது ஒற்றுமை ஒன்றுமே வராது. ஹரிஜன ஆஸ்டல்களை வைத்து இந்த தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு அவரில் அவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை 75 சத விசதமும், பிற்பட்ட மாணவர்களை 15 சத விசதமும், மற்ற வர்களை பத்து சத விசதமும் சேர்க்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அதை திடீரென்று மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் அது சரியாகாது. இந்த இரண்டு இலாகாவும் ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று பல பெரியவர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்றுவது என்பது முடியாது. பெரிய தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு நாம் மதிப்பு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : அதனால் ஒற்றுமை இருக்காது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். டிபார்ட்மெண்ட் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அவர்களுக்கு என்றேதான் செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அவர்களுக்கேதான் செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். அந்த மனப்பான்மை வரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் அப்படிச் சொன்னேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து தான் ஆதி காலத்தில் பெரிய தலைவர்கள் ஒன்றாக வைத்துத்தான் நடத்துகிறார்கள். பிற்பட்ட மக்களும் ஹரிஜனங்களும் ஒன்றாக வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், 1957-ம் வருஷத்திலிருந்துதான் அதிகமாக அரசாங்கம் வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்று. அந்தக் காலத்தில், வெள்ளையர்கள் காலத்தில், ஏதாவது நாமிடேட் பண்ணியிருக்கலாம். மக்களிடத்தில் போட்டு வாங்கி இந்த சட்ட சபைக்கு 36 பேர்கள் சதந்தரம் பெற்ற பிறகு வந்தார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, அவர்களும் இப்பொழுது முன் வந்து வேலை செய்வதற்கு அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

23rd March 1959]

[Sri P. Kakkan]

அவர்களுடைய கொள்கைக்கும் நம்முடைய கொள்கைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நம்முடைய தேசத்தில் ஹரிஜனத் தொகை ஆறில் ஒரு பங்காக இருக்கிறது. அவர்கள் ஹிமாலயம் முதற்கொண்டு கன்யாகுமரி வரையில் இருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் ஹரிஜனங்களும் வெட்டி வகுப்புகளும் இருக்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். பம்பாயிலும் தயாராக இருப்பார்கள்; பொருளாதாரத் துறையில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற இருப்பார்கள்; எந்தக் காரணியில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு உழைக்க மடைவதற்கு எந்தக் காரணியில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு உழைக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கொள்கையும் எங்களுடைய கொள்கையும் வேறுபாடாக இருக்கிறது. ஆனால் ஒற்றுமைதான் வேண்டும். எங்களுடைய கொள்கையின் அடிப்படையில் எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஒத்துழைக்க முன் வந்தால் அவர்களை நிச்சயமாக நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியும் செய்ய தயாராக இருக்கிறோம். அப்பொழுது அகில இந்திய ரீதியில் பாடுபட முன் வரவேண்டும். என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஜெகந்நாதன் அவர்கள் தன்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபீணைய பிரேரேபிக்கும்போது குறிப்பிட்டார், இந்த அரசாங்கமானது தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு ஒன்றும் அதிகமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும், ஆஸ்டல்களில் அதிகப்படியான மாணவர்களைச் சேர்க்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும், சர்வில கமிஷனில் ஒரு மெம்பரைப் போடுவதற்கு ஒரு பிரயத்தனமும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கமானது எவ்வளவோ தூரம் கல்வி சலுகைகளை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அதன் மூலம் எவ்வளவோ மாணவர்கள் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை வருஷா வருஷம் அதிகமாகிக்கொண்டு வருவது அவருக்கே நன்றாகத் தெரியும். எதிர் கட்சியில் இருக்கிறோம், ஏதாவது பேச வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அவர் அப்படிப் பேசுகிறார். நிச்சயமாக இவருக்குத் தெரியும். மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகிக்கொண்டு வருவது. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் காஞ்சிபுரத்தில் 40 முதல் 60 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. அங்கே இப்பொழுது காமாகி அம்மன் பெயரால் ஒரு மாணவ ஆஸ்டல் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாணவர்களுடைய ஆஸ்டல் ஒரு தனிப்பட்டவருடைய கையில் இருந்தது. அதை இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தி வருகிறது. மாணவர்களுடைய ஆஸ்டலில் நாற்பது மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது 60 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா மாயூரம் சர்க்களில் 35 முதல் 40 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. இது மாணவிகள் ஆஸ்டலில் மாணவர்கள் ஆஸ்டலில் 50 முதற்கொண்டு 60 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. வட ஆற்காடு ஜில்லா வேலூரில் 75 முதற்கொண்டு 115 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. மெட்ராஸ் ஸ்டீட்டில் எம்.சி. ராஜா ஆஸ்டலில் 100 முதற்கொண்டு 115 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. ஸ்லேட்டர் ஆஸ்டலில் 150 முதற்கொண்டு 190 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக உயர்ந்துகொண்டிருப்பது இதிலிருந்து நன்றாகத் தெரியும். திருநெல்வேலி ஜில்லா மங்களபுரத்தில் 30 முதற்கொண்டு 40 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. கிருஷ்ணபுரத்தில் 80 முதற்கொண்டு 115 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. கல்லிடக்குறிச்சியில் 75 முதற்கொண்டு 90 வரையில். தென் ஆற்காடு சிதம்பரத்தில் 200 முதற்கொண்டு 256 வரையில் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் அதிகப்படியான மாணவர்கள் மாணவிகளும் சேர்ந்துகொண்டிருப்பது நன்றாகத் தெரியவரும். ஆஸ்டல்களையும் சர்க்கார் அதிகமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டும் வருகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அதிகப்படியாக 1958 பேர்களுக்கு அடிஷனல் க்ராண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த முறை

[Sri P. Kakkan]

[23rd March 1959]

யில் ஒரு மாணவனுக்கு 15 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை எவ்வளவு நல்லது என்பதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகள் எல்லாம் எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எதிர் கட்சியில் இருப்பதனால் ஏதாவது சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படி சொல்லப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

அடுத்தபடியாக அவர்களுக்கு நிலம், மனைக்கட்டுகள் ஆர்ஜிதம் செய்வதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நான் என்னுடைய ஆரம்ப உரையிலேயே குறிப்பிட்டேன், இதில் கால தாமதம் ஆகிறது என்று. அதற்கு உள்ள காரணத்தையும் எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டேன். இங்குள்ள செக்ரடரி மூலமாக ரிவினியூ போர்டு, கலெக்டரைக் கேட்கிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். மாதா மாதம் ரிப்போர்டைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதை எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். உடனடியாக எல்லா நிலங்களையும் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம். சாதாரணமாக ஒரு நோட்டிபிகேஷன் போட்டு கொடுத்துவிடச் சொல்லலாம். அப்படிச் செய்தால் எவ்வளவு வேலைகள் வரும். இப்பொழுதே பல ஆட்சேபணைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவையையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆட்சேபணைகளைக் கேட்காமல் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால் அரசாங்கத்தை பாராட்ட மாட்டார்கள். ஆகவே எவ்வளவு துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

ஸ்காலர்ஷிப் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எல்லாவற்றையும் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு ஒரு பத்து சத விகிதம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. போன முறை டில்லியில் ஹரிஜன இலாகா மந்திரிகள் மகாநாடு நடைபெற்றபோதுகூட நான் சொன்னேன், கொடுக்கிற பணத்தை எங்களிடம் கொடுத்துவிடுங்கள், நீங்கள் சொல்லுகிற மாதிரி உங்களுடைய கண்டிஷன் பிரகாரம் நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று, அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் முதலிலேயே 200 ரூபாய் அட்வான்ஸ் தொகையாக கொடுத்து தொந்தரவு இருக்கக் கூடாது என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் மாணவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்தில் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கனம் எம். டி. ராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார், பல பாக்வேர்ட் கம்யூனிட்டி மாணவர்களுக்கு பண உதவி கிடைக்கவில்லை என்று. அதைப் பற்றி நான் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய முன்னுரையில் அதைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு லட்சத்தி எண்பத்தி நாலாயிரம் ரூபாய் அதற்கு என்று ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. திடீரென்று அதை நான்கு அல்லது ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்றால் அது முடியாது. ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஸ்காலர்ஷிப்புக்கு என்று கொஞ்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம், நில ஆர்ஜிதத்திற்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆஸ்டல்களுக்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இப்படி திட்ட காலத்தில் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் இவ்வளவு என்று ஒதுக்கியிருப்பதால் அதை திடீரென்று உயர்த்த முடியாது. அப்படி உயர்த்தி விட்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டால் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று குறை கூறுவதற்கு இடம் ஏற்படும். இப்பொழுது ஒதுக்கி வைத்து விட்டு பின்னால் அதிகப் படியாக பணம் கிடைக்கும்போது அதிகப்படியான செலவு செய்துகொள்ளலாம், மத்திய சர்க்கார் அதிகப்படியாகக் கொடுத்தால் அதிப்படியான

23rd March 1959]

[Sri P. Kakkan]

செலவு செய்து கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில்தான் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த தொகையை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமோ அவ்வளவு பேர்களுக்குத் தான் கொடுக்க முடியும். அதிகப்படியான விண்ணப்பங்கள் வந்தால் எல்லா விண்ணப்பங்களையும் கவனிக்க வேண்டும் என்பது முடியாது. அதிகப்படியாக கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை வந்தால் அப்பொழுது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களிடம் உத்தரவு வாங்கிக் கொடுக்கலாம். ஆகவே விண்ணப்பம் செய்யக்கூடிய எல்லா மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது முடியாது. சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் வந்து ஏழை மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், எவ்வளவு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு மாணவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடியுமே தவிர எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் லாசர் உடையார் அவர்கள் இந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர் பகுதியை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு அவர் பேசியிருக்கலாம். சென்னையிலும், இதர இடங்களிலும் பலகாலமாகத் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில்—வேறு மதத்தில் சேர்ந்து சில சலுகைகளையாவது பெறலாம். என்கிற எண்ணம் இல்லாதவரும் மதத்திலேயே இருந்து வந்திருக்கிற ஹரிஜனங்களோடு கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. இவர்களோடு சமமான ரீதியில் இந்து ஹரிஜனங்கள் ஒருநாளும் போட்டிபோட முடியாது. உத்தியோகத்தில் இவர்கள் இரண்டுபேருக்குள் போட்டி என்றால் கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களுடைய கிட்டத்தில்கூட நமது இந்து ஹரிஜனங்களால் வர முடியாது. அதனால் தான் இந்து ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகவே சில சலுகைகளை மத்திய அரசாங்கம் அளித்து வருகிறது. இதை கிருஸ்துவ ஹரிஜனங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது என்பது முடியாது. பண்டிட் நேரு பேசி இருக்கிறார், ஜனாதிபதி பேசியிருக்கிறார் என்பதாக அவர் சில மேற்கோள்கூடக் காட்டினார்கள். ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் காட்டுகிற சலுகையை சென்னை சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் எந்த அளவு சாத்தியமோ அந்த அளவு ஆதித்திராவிட கிருஸ்துவர்களுக்கும் கொடுக்கிறது. மனைக்கட்டு வாங்கிக்கொடுக்க, கல்விச் சலுகை அளிக்க எல்லா வசதியும் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் அளிக்கிற திட்டத்தில் இவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சலுகையை ஆதித்திராவிட கிருஸ்துவர்களுக்கு விஸ்தரிக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு அவர்களே ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

SRI S. LAZAR : ஏற்கெனவே இந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்து வருவதைக் குறைத்தோ, இவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை பாதிக்கப்படும் நிலைமையிலோ ஆதித்திராவிட கிருஸ்துவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்போது இந்து ஹரிஜனங்களுக்கு 16 சத விகிதம் ஒதுக்கிவைக்கிறோம் என்றால் இந்த 16 சத விகிதம் ஹரிஜன கிருஸ்துவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. இவர்களுக்கு என்று அந்த 16 சத விகிதம் போக, நான்கு அல்லது 5 சத விகிதம் ஒதுக்கி வைக்க—எல்லாத் துறையிலும் இவர்களுக்கென்று தனியாக சில ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொண்டேன். ஹரிஜனங்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படும் சலுகையை இவர்களுக்கு கொடுத்துவிடச் சொல்லவில்லை. இப்போதே இந்து ஹரிஜனங்களுக்கு இருப்பது போதாது என்பதையும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இவர்களுக்கு 16 சத விகிதம் என்று இருப்பது ஹரிஜன கிருஸ்துவர்களுக்கு 4, 5 சத விகிதம் என்று தனியாக ஒதுக்க வேண்டும் என்றேன். அதையே இப்போதும் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த மாதிரியாகச் செய்யவேண்டுமென்றால் அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. Kakkan]

[23rd March 1959]

கனம் ஜகந்நாதன் அவர்கள் பேசும்போது சர்விலக்ஷி பற்றிச் சொன்னார்கள். அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநான் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா என்பது போல நாம் செய்கிற முயற்சி காலம் வந்தால் தானே பயன் அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது சபைத் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ சிவசுண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் பெரல் சர்விலக்ஷினில் இருக்கிறார். அப்படி எல்லா இடத்திலும் ஆகலாம். பொறுத்து இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் சோமசுந்தரம் அவர்கள் காலேஜில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு லைப்ரரி வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல ஏற்பாடு. அதையும் கவனிக்கிறேன். ஸ்காலர்ஷிப் பற்றி அவர் சொன்ன விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ பி. ஜி. மாணிக்கம் அவர்கள் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் கோவை ஜில்லாவில் அதிக துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். சர்க்காரும் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. கோவை ஜில்லா கலெக்டர் கூட இது சம்பந்தமாக “ஸ்டாப்” அதிகம் வேண்டும் என்றார். அதையும் இப்போது ஸ்காலர்ஷிப் பண்ணியிருக்கிறார்கள். லோயர் பவானி ஸ்கீம் சீப்பேஜ் தான் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தது. இப்போது எல்லாவற்றையும் கவனித்து தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ சுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது கலப்பு மணத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்து கொள்வதால் யார் யார் உண்மையிலேயே ஜாதி பாகுபாட்டை ஒழித்துவிட முடியும் என்று நினைக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் முன்வரவேண்டும். அதற்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும், ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்றார்கள். சர்க்கார் தம்மாலான வகையில் எல்லாம் ஊக்கம் அளித்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் பேசும்போது ஆபீசில் இருந்த சீனியர் சூப்பிரண்டு அவர்களை சஸ்பெண்டாக்கி சரியான முறையில் அவர்களுடைய சேவையை பாராட்டிப் பரமோஷன் கொடுக்காமல் இறக்கி விட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அவர் அப்படி நினைப்பது நியாயம் இல்லை. இந்த ஆபீசில் உள்ள அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறார்கள். இந்த இலாகாவை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக ஸ்ரீமான் ராமச்சந்திரன் அவர்களைக் கொண்டுவந்து போட்டோம். ஆனால் அவர் மாரடைப்பினால் இறந்துவிட்டார் என்பது தெரியும். அப்பறம் தேவப்பிரியத்தைப் போட்டோம். அவரின் கீழ் கோபால் படையாச்சியைப் போட்டோம். ஜில்லாதோறும் சென்று நல்ல காரியங்களை அடிக்கடி செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்கு இவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் ஒன்று. சாதி பாகுபாடுகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்த இலாகாவில் வேலை செய்கிறவர்களே சாதிப் பூசல்களை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதை அனுமதிக்கமுடியாது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ராமசாமி முதலியார், இன்னும் ஜகந்நாதன் போன்றவர்கள் இப்போது நாம் தீண்டாமை பிரச்சாரத்திற்காகப் போடப் பட்டிருக்கிற பிரசாரகர்களை காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு உபயோகப் படுத்திக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். இவர்களை தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்திற்காகத்தான் போடுகிறோம். இந்த ஒரு வேலையை இவர்கள் செய்தால் போதுமானது. காங்கிரஸ் கட்சியை இவர்கள் வந்து தான் காப்பாற்றவேண்டும் என்பது இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பலர் இங்கும் இருக்கிறார்கள். வெளியிலும் இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு

[23rd March 1959]

[Sri P. Kakkan]

காங்கிரஸ் கட்சியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வழி தெரியும். இந்தப் பிரசாரகர்களை நம்பி காங்கிரஸ் கட்சி இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரசாரகர்களில் அநேகம் பேர் தேச விடுதலைக் காலத்தில் போராடியவர்களாக இருக்கலாம். தீண்டாமை ஒழிப்பில் தீவிர நம்பிக்கை உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் செய்ய வேண்டிய பணியெல்லாம் நாட்டில் தீண்டாமை என்பது அறிவே இல்லாத வாறு மக்களுடைய மனோபாவத்தையே மாற்ற வேண்டும் என்பது தான். இந்த ஒரு வேலையைச் செய்தாலேயே தேசத்திற்கு அவர்கள் ஒரு பெரிய வேலையைச் செய்தவர்கள் ஆவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் விசுவநாதன் அவர்கள் பேசும் போது, பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு இன்னும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பின் தங்கிய மாணவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு பணக்காரர்கள்கூட இந்தச் சலுகையை அடைந்துவிடுகிறார்கள். காரணம் இவ்வளவு ரூபாய்க்குள் தான் வருமானம் என்று எழுதிக் கொடுக்க என்று அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்கிறார்கள். அவர்களும் ஏதோஎழுதிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். உடனே அதை வைத்துக்கொண்டு ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இதைக் கண்டுபிடித்து தக்கவர்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இதிலே உங்களுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். பணக்காரர்கள் யாராவது இந்த மாதிரிச் சலுகை பெற்றிருந்தால் அது விஷயம் உங்களுக்கு தெரிந்திருந்தால் என்னிடத்தில் நீங்கள் உண்மையைச் சொல்வதனால் பாதகம் ஏற்பட்டுவிடாது. நான் அதை விசாரித்து உடனே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நீக்கிவிட்டு வேறு ஒன்றி ரண்டு உண்மையிலேயே ஏழையாக உள்ள பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவ முடியும். இந்த வருஷத்திலே பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக அடிஷனலாக ஒரு லட்சத்து என்பது நான்கு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். இதுவும் போதவில்லை என்றால் மீண்டும் அதிகப்படியாக எவ்வளவு கொடுத்து உதவ முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தக்கபடி உதவி அளிக்க முடியும் என்பதை உங்கள் மத்தியில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : ஸ்காலர்ஷிப் வேண்டிய அளவு கொடுத்து வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். சமீபத்தில் சட்டக் கல்லூரியில் பத்து மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்காமல் வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மத்திய சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும் என்று சேர்ந்திருப்பார்கள். கிடைக்காமல் இருந்திருக்கலாம். அப்படிச் கிடைக்காதவர்களுக்குக் கூட நாங்கள் கொடுக்கிறோம். பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு எட்டு ஸ்தானங்கள் உண்டு. மாஜி குற்ற பரம் பரையினர் முதலியவர்களுக்கு பதினைந்து பதினேழு உண்டு. அவர்களுக்கு ரொம்பக் கூடுதலாக வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய எல்லப்பன் அவர்கள் குமார பானையத்தில் புறம்போக்கு நிலத்தைச் சாகுபடி செய்தது; வீடு கட்டிக் கொண்டது, அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது முதலியவற்றைச் சொன்னார்கள். இங்கே சொல்லக் கூடாது என்று இல்லை. முதலில் அதைப்பற்றி என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கலாம். முன்பே என்னிடத்தில் அதைப் பற்றி சொல்லியிருந்தால் நான் இது விஷயத்தில் என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்திருப்பேன். ஜில்லாக் கலெக்டருக்கும் எழுதிக் கேட்டிருப்பேன். மேலும் அங்கே ஹரிஜன நல அதிகாரி இருக்கிறார். அவரிடத்திலிருந்தும் ரிப்போர்ட் வரவழைத்திருப்பேன். இந்த மாதிரியான குறைகளை உனக்குடன் என்னுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ஸ்ரீ எல்லப்பன்—நான் வந்த நான் முதல் இதைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன்.) அவை கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

390

DEMAND XXIII—HARIJAN UPLIFT

[Sri P. Kakkan]

[23rd March 1959]

விவசாயிகளுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்ய வேண்டும். கர்ணங்கள் சரியாகச் செய்வதில்லை பட்சபாதம் காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எல்லாக் கர்ணங்களும் அப்படிச் செய்வதாகக் கொள்ளக்கூடாது. ஒன்றிரண்டு பேர் மோசமாக நடந்து கொள்ளலாம். தவறாக அப்படி ஒன்றிரண்டு பேர் நடந்து கொண்டால் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் உடனே தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். விவசாயிகளுக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுப்பதில் அரசாங்கம் எல்லாவிதமான அக்கறையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கலெக்டரிடமிருந்து இது சம்பந்தமாக மாதாமாதம் ரிப்போர்ட் வரவழைக்கிறோம். ஆனால் ஒரு சங்கடம். ஒரு பெரிய ஏரியிருக்கும். அந்த ஏரியின் உபக்கத்தில் பல நாள் நீரில்லாமல் போக இருக்கக்கூடிய இடம் இருக்கும். அந்த இடத்தை எங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சில பேர் விண்ணப்பம் போட்டு விடுகிறார்கள். அந்த இடத்தைக் கொடுக்க முடியாதே என்றால் “நாங்கள் விண்ணப்பம் போட்டோம். பல் நாளாகியும் கொடுக்கவில்லை. கொடுக்கமாட்டோம் என்கிறார்கள்” என்பதாகப் புகார் செய்கிறார்கள். பாசனத்திற்கு உபயோகமில்லாத மோசமான இடமாக இருந்தால் இப்போதே அதை முழுதும் தூர்த்துவிட்டு அந்த இடங்களை பட்டா பண்ணிக் கொடுத்துவிடுகிறோம். அப்படியின்றி பாசனத்திற்கு உபயோகமாகக்கூடிய ஏரிகளின் இடத்தை அப்படிக்கேட்டு விட்டு கொடுக்கவில்லையே என்றால் என்ன செய்வது? கொடுக்கக்கூடிய நிலங்களாகப் பார்த்து மனுச் செய்து கொண்டால் நல்லது.

இந்த நேரத்தில் கோதண்டராமன் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். எங்கள் ஊரில் முன்பு மல் ஜலம் கழிக்கும் இடத்தில் கேட்கக் கேள்வியில்லாமல் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் குடிசையைப் போட்டுக் கொண்டு திடீர்ப் பட்டணம் கட்டிவிட்டார்கள். முதலில் இப்படிச் செய்வது முறையா என்று பார்த்த வேண்டும். வீடு கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அந்த இடத்தை ஜாரி செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டால் சர்க்கார் அதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறது. அப்படி இல்லாமல் சட்டம், கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லாமல் யாரையும் கேட்காமல் திடீர் நகரம் அமைத்துக் கொள்வது என்றால் நாளைக்கு செக்ரடேரியட் கட்டித்திடலையே வீடு கட்டிக் கொண்டுவிடுவார்கள். “நீங்க கட்டிக்கொள்ளுங்கள். நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்” எனக் கோதண்டராமனைப் பின்பற்றுவர்கள் மக்களிடத்தில் இப்படித் தப்பாகச் சொல்லிவிட்டு, கடைசியில் சர்க்கார் அவற்றைப் பிரித்து எறிந்து விட்டார்கள் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. ஒரு ஒழுங்கோடு, ஒரு கட்டுப்பாட்டோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு நாம் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்பாவு் அவர்கள் குடி மனைக்கு 5 சென்ட் கொடுப்பது போதாது, அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் என்றார்கள். விரலுக்குத் தக்க வீக்கம் என்று சொல்வார்கள். அப்படி நம்மிடம் இருக்கக்கூடிய இடங்களைத்தான் நாம் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதோடு இன்னொன்று. கவந்தப்பாடியில் கட்டப்பட்ட வீடுகள் மோசம் என்று அநேகம் பேர் சொன்னார்கள். அதை விசாரித்தேன். அந்த வீடுகள் ஹரிஜன இலாகாவினால் கட்டப்பட்டதில்லை. முதலாளத்தாரில் இப்போது 17 லட்சம் ரூபாய் செலவில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த வீடுகளை நானே நேரில் போய்ப்பார்த்தேன். அந்த ஊர்க்காரர்களே காண்ட்ராக்ட் எடுத்து கிராமத்திலுள்ள ஒருவருடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கட்டப்படுகிறது. நம்முடைய என்ஜினியர்கள் எல்லாம் அதைச் சரியான முறையில் கட்டுவதற்கு மேல் பார்வை பார்த்து வருகிறார்கள். நானே இரண்டொரு கால்களைத் திறந்து வைத்தேன்.

ராமாமிருதத் தொண்டைமான் அவர்கள் சுண்ணாம்புச்சுவர் தான் வேண்டும் என்பதில்லை, மண்ணாலையே சுவர் வைத்து ஒரு போட்டால் போதாதா என்றார்கள். அங்கெங்கே நல்ல மண் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களில் மண் சுவர் வைத்து ஒரு போட்டுக்கொடுத்தால் போதும் என்று ஏற

23rd March 1959]

[Sri P. Kakkan]

பாடு செய்திருக்கிறோம். மண் மோசமான இடங்களில் அப்படிச் செய்ய முடியாது. (ஸ்ரீ கோமதி சங்கர தீக்ஷத்.—இப்போது வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஒதுக்கப்படும் பணம் போதவில்லை என்கிறார்களே, அதை அதிகப்படுத்த முடியுமா?) அதுவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. 750 ரூபாயை ஆயிரம் ரூபாயாகக் கொடுத்தால் நல்லது என்று டெல்லிக்குப் போனபோது கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை அவர்கள் பரிசீலனை செய்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பஸ் ரூட்டுகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா என்றார்கள். சாதி அடிப்படையில் பஸ் ரூட் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அதுவும் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது. மாகாண அட்டைவசரி கமிட்டியிலும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. மேலும் ஜகந்நாதன் அவர்களும் சரி, இன்னும் சில பேரும் இந்த அட்டைவசரி கமிட்டியில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் இடம் அளிப்பதில்லை என்றார்கள். ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் இருக்கிறார். அவர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. அதே போல் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி இருக்கிறார். அவர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. எதிர்க் கட்சிக்காரர் எல்லோரையும் போடவேண்டுமென்றாலும் முடியாது. ஆனால் எம். எல். ஏக்கள் எல்லோரும் எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பராக அந்தக் கூட்டங்களுக்குச் சென்று ஆலோசனை அளிக் கலாம். டி. ஏ. தான் வாங்க முடியாது. மேலும், கூட்டம் எப்போது நடக்கிறது என்பது தெரியவில்லை என்றார்கள். அதை வேண்டுமானால் எல்லா எம். எல். ஏக்களுக்கும் அறிவிக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்கிறேன். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் போதுமான உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள ஹரிஜன நல இலாகா ஆபீசில் ஒரு ஹெட் கிளார்க் இருக்கிறார். அவர் பல வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஸ்தானத்திற்கு தாசில்தாரைப் போட்டால்—தாசில்தார் கிரேட் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்தால்—வேலைகள் துரிதமாக நடக்கும் என்று கருதி அந்த ஸ்தானங்களில் டெபுடி தாசில்தார்களை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஹரிஜன நல அதிகாரிகளுக்கு கார்கள் இல்லை. கார்கள் இல்லாமல் அவர்கள் ஊர்களைச் சுற்றிப்பார்த்து வருவது அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். இந்த வருஷம் நான்கு ஜில்லாக்களுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்கப்போகிறோம். இந்த வருஷம் தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மற்றும் மொரு ஜில்லா இவைகளுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்கப்போகிறோம். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அடுத்த வருஷம் ஜீப் கார்கள் கொடுப்போம்.

ஸ்ரீ மாமிமுத்து, ஸ்ரீ ராமாமிர்த தொண்டைமான், ஸ்ரீ எம். ஆர். மாரி யப்பன், ஸ்ரீ கே. பி. பழனிசாமி ஆகியவர்கள் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். சர்க்கார் சில ஹாஸ்டல்களுக்கு அதிகப் பணமும் சில ஹாஸ்டல்களுக்கு குறைவான பணமும் கொடுப்பதாக ஸ்ரீ கே. பி. பழனிசாமி சொன்னார். பணம் அவ்வாறு கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பாகுபாடு இல்லை. இப்போது பொதுக்கல்விக்கு ஜாஸ்திப் பணம் கொடுக்கிறோம். மற்றக் கல்விகளுக்கு 15 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஜாஸ்திப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஹாஸ்டல்களை சர்க்காரே நடத்தினால் ஜாஸ்திப் பணம் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும்போது, அந்த மானேஜ்மென்டாரும் ஊக்கம் கொண்டு பணம் செலவழிக்க வேண்டும். எனவேதான் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களுக்கு சர்க்கார் நிறையப் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் அந்த ஹாஸ்டல்களை சர்க்காரிடம் ஒப்படைப்பார்களானால் அவைகளை ஏற்று நடத்த சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : எல்லா உணவு விடுதிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறதா? அத்திட்டம் ஒரு பேஸ்ட் ப்ரொக்ராமாக அல்லவோ இருக்கிறது போல் தெரிகிறது?

[28rd March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN: ஹாஸ்டல்களைச் சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க, எந்தத் தனிப்பட்டவர்கள் வந்தாலும் அவைகளைச் சர்க்கார் ஏற்று நடத்தும். பல தனிப்பட்டவர்கள் அவைகளைச் சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க முன் வருவதில்லை. என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியவில்லை போலும். அவைகளைச் சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க யார் முன்வந்தாலும் சர்க்கார் அவைகளை ஏற்று நடத்தும்.

ஸ்ரீ தங்கவேலு அவர்களும் மற்ற பல கனம் அங்கத்தினர்களும்: பல வரவேற்கத்தக்க அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலும் இதரத் துறைகளிலும் வேற்றுமைகளும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இன்றி இருக்கவேண்டுமானால் அதற்கான திட்டங்களில் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நாம் எல்லாரும் ஒற்றுமையாக இருந்தால்தான் அந்த நிலையை உருவாக்க முடியும். சமூகத்தில் ஹரிஜனங்கள் மட்டும் தனித்திருந்தால் அது நல்லதல்ல. எனவே தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபட வேண்டும். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபட்டால்தான் தீண்டாமை ஒழியும். அது எகமாக ஒழிந்து விட்டது என்றால் அது போதாது. அது முற்றிலும் ஒழிய வேண்டும். சில இடங்களில் தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் சொன்னார். அதை அவர் பார்த்தால் அவரே அக் குற்றத்தைச் செய்பவர்கள் பேரில் வழக்குத் தொடர முன் வரவேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான நல்ல காரியங்களைச் செய்ய நாமே முன் வரவேண்டும். இந்த மாதிரியான கேஸ்களில் குற்றவாளிகளை ஸம்மன் அனுப்பி அரெஸ்ட் பண்ணுவதில்லை. ஸம்மன் அனுப்பாமல் எடுத்த எடுப்பிலேயே அரெஸ்ட் பண்ணுகிறோம். எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபட்டால்தான் தீண்டாமையை அறவே ஒழிக்க முடியும். எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால்தான் ஹிந்து மதத்தில் படிந்துள்ள தீண்டாமை என்ற மாசை நீக்க முடியும். உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாக்க இந்தியா விரும்பும்போது அதற்கு இதர எல்லா நாடுகளின் ஒத்துழைப்பும் தேவைப்படுகிறது. அதேபோல் தீண்டாமையை ஒழிக்க சர்க்கார் பாடுபடும்போது அதற்கு சர்க்காருக்கு மற்றெல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை.

இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஜெகன்னாதனைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN: நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்துகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the cut motion of vote. The question is—

“That the allotment of Rs. 2,33,79,400 under Demand XXIII—Harijan Uplift—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Demand to vote. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,33,79,400 under Demand XXIII—Harijan Uplift.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again tomorrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.

[28rd March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 940 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1959, page 287 supra.]

Statement.

Year.	The number of maternity cases attended to in Government Hospitals.	Number of still-born children delivered.	Number of deformed children delivered.	Number of cases in which the mother did not survive the delivery.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1957 ..	78,354	5,007	267	732
1958 ..	82,065	5,303	296	770

[23rd March 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 942 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1959, page 289 supra.]

I

Statement showing the particulars relating to coffee, tea and rubber plantations.

STATEMENT I.

				1956-57 (area in acres).
Coffee—				
Salem	..	..	..	10,049
Coimbatore	..	..	..	3,186
Madurai	..	..	..	11,963*
Tirunelveli	..	..	..	1,728
The Nilgiris	..	..	..	18,472
Kanyakumari	..	..	..	93
Total	..	..	..	45,491
				1957 (area in acres).
Tea—				
Coimbatore	..	..	..	25,195
Madurai	..	..	..	1,738
Tirunelveli	..	..	..	1,098
The Nilgiris	..	..	..	43,586
Kanyakumari	..	..	..	1,104
Total	..	..	..	72,721
				1957 (area in acres).
Rubber—				
Salem	..	..	..	48
Coimbatore	..	..	..	144
Madurai	..	..	..	253†
Tirunelveli	..	..	..	69
The Nilgiris	..	..	..	295†
Kanyakumari	..	..	..	8,576
Total	..	..	..	9,385

* Figure relates to 1955-56.

† Provisional.

[23rd March 1959]

STATEMENT II.

Statement showing the area of teak plantations.

Area that will be planted under the Second Five-Year Plan Schemes.

Name of the Forest division.	Areas of existing plantations.	Area that will be regenerated under regular program.		Area planted in 1956-57.		Area planted for 1957-58.		Target for 1959-60 and 1960-61.		Remarks.
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	
1 Coimbatore South	..	..	..	4,839	2,800	134	314	604	1,748	(a) Includes areas shown under columns (6) and (7).
2 Gudalur	..	..	1,271	30 per year.	90	..	..	30	60	† Target includes areas planted in Kanyakumari district.
3 Madurai North	..	..	142 (a)	..	170	41	39	26	64	
4 Tirunelveli	..	..	1,516 (a)	..	† 800	..	120	206	474	
5 Tirunelveli North	..	..	..	..	411	31	76	200	104	
6 Madurai South	..	..	142 (a)	..	359	21	22	325	..	
7 Tiruchirappalli	..	..	..	..	100	10	20	20	50	
8 Tanjore	..	..	318 (a)	..	4,000	151	1,099	1,000	2,000	All over the State, along river and canal banks and lake fringes.
9 Ramanathapuram	..	..	..	..	500	100	100	100	200	
10 Chingleput	..	..	3 (a)	..	65	2	12	15	36	
11 Salem South	..	..	71 (a)	17 per year.	75	10	20	20	25	
12 Vellore East	..	..	..	..	75	20	20	20	15	
13 Vellore West	..	..	66 (a)	..	75	15	25	20	15	
14 Cuddalore	..	..	16 (a)	..	10	6	10	..	15	
15 Salem North	..	..	78 (a)	49	75	10	20	20	25	

[23rd March 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 945 asked by Sri A. Vedarathnam (on behalf of Sri N. R. Thiagarajan) at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1959, page 292 supra.]

[SUBJECT.—Amount spent on the provision of drinking-water supply in the Madras State during the last three years and the amount spent in the Madurai district during that period.]

I. Expenditure incurred during the last three years in the State on drinking-water supply.

Years.	Expenditure incurred under Rural Water-supply Comprehensive Programme.	Expenditure incurred on water-supply under National Water-Supply and Sanitation (Rural) Scheme.	Expenditure incurred on Urban Water-supply Schemes.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RUPEES IN LAKHS.	RS.	RUPEES IN LAKHS.
1955-56	39.80	1,393	90.15
1956-57	32.83	18,885	125.45
1957-58	34.59	4,22,614	94.31

II. Expenditure incurred in the Madurai district during the last three years on drinking-water supply.

Years.	Expenditure incurred under the Rural Water-supply Comprehensive Programme.	Expenditure under the National Water-Supply and Sanitation (Rural) Programme.	Expenditure under the Urban Scheme.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.		RUPEES IN LAKHS.
1955-56	1,72,190	The scheme is not in execution in the Madurai district.	24.92
1956-57	66,097		33.56
1957-58	53,925		26.40

23rd March 1959]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 961 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar (on behalf of Sri T. Veluchami) at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1959, page 301 supra.]

Particulars of houses to be constructed for Harijans and Ex-Criminal Tribes in Tirunelveli district in 1958-59.

Houses for Scheduled Castes.

Number and name of villages.	Number of houses to be constructed during 1958-59.
(1)	(2)
1 Pudur (Mannur Block)	20
2 Inam Koilpatti (Vasudevanallur)	20
3 Muthumothamozhi (Radapuram)	14
4 Muthur (Tirunelveli taluk)	20
5 Uthumalai (Alangulam Block Tenkasi taluk)	20
6 Sambuvar Valagarai (Shencottah taluk)	20
7 Sangupatti (Kuruvikulam Block, Sankarankoil taluk)	20
8 Inam Alangulam (Sankarankoil taluk)	20
9 Ettayapuram (Koilpatti Block)	14
10 Veppalodai (Koilpatti taluk)	20
11 Pichanar tope (Srivaikuntam taluk)	20
12 Savalaperi (Karungulam Block, Srivaikuntam taluk)	12
13 Nalumavadi (Tiruchendur taluk)	20
14 Karumavilai (Sattankulam Block)	15
15 Vadakkangulam (Vallioor Block)	20
16 Puliyurkurichi (Nanguneri taluk)	12
17 Vadakku Arinayagipuram (Cheranmahadevi Block)	12
	299

Houses for ex-Criminal Tribes.

1 Panrambarai (Sattankulam Block, Tiruchendur taluk)	20
2 Sambankulam (Kuruvikulam Block, Sankarankoil taluk)	14
3 Veerasigamany (Vasudevanallur Block, Sankarankoil taluk)	20
4 Agaram (Karungulam Block, Srivaikuntam taluk)	20
5 Avaraikulampudur (Vallioor Block, Nanguneri taluk)	12
Total	86

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, the 24th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Electricity supply to Udayarpalayam taluk.

* 902 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri K. R. VISWANATHAN): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the steps taken to extend electricity supply to Udayarpalayam taluk from the South Arcot side; and

(b) the stage of the negotiation with the South Madras Electric Supply Corporation to transfer this area; viz. (Udayarpalayam taluk) to Government hands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) The taluk consists of both the Electricity Board's and the South Madras Electric Supply Corporation's areas of supply. So far as the Electricity Board's area of supply is concerned, a proposal for extension of supply to Andimadam and Vilandai villages by extending the line from South Arcot side has been sanctioned and taken up for execution. Proposals for supply to other villages in the taluk are being investigated.

(b) The question is under the consideration of the Madras State Electricity Board.

Posts excluded from the purview of the Madras Public Service Commission.

* 962 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the basis on which appointments to the posts excluded from the purview of the Madras Public Service Commission during 1955, 1956 and 1957 were made; and

(b) the previous experience and suitability of persons appointed to these posts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Persons considered most suitable for the posts and possessing the qualifications prescribed in the special rules or the *ad hoc* rules, as the case may be, were appointed to the posts.

(b) The time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the purpose that they may serve.

[24th March 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இதிலே கெஜெட் பதிவுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் யார் யார் எத்தனை பேர்கள் நியமிக்கப் பட்டார்கள் என்று சொல்லமுடியுமா? இவர்களை நியமனம் செய்வதற்கு சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி ஏதாவது அதைச் செய்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படித்தான் ஒவ்வொரு போஸ்டுக்கும் அதற்குத் தகுந்த முறையில் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : வேகன்வீஸ் கரியட் ஆன் டுன அது விளம்பரப்படுத்தப் படுகிறதா? பத்திரிகைகளில் விளம்பரப் படுத்தப்பட்டு அவர்களிடமிருந்து அபிளிகேஷன் வாங்கி பிறகு அது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறதா? அல்லது வருகிற அபிளிகேஷனை வைத்து இந்த நியமனங்கள் செய்யப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வெளியிலிருந்து எடுப்பதாக இருந்தால் அதற்காக விளம்பரம் செய்து விண்ணப்பங்கள் தருவித்து அவைகளின்பேரில் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. உதாரணமாக ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர்களை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களிடையேயிருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு விளம்பரம்செய்வதில்லை. அதேபோல் முனிசிபல் கமிஷனர் செலக்ஷன் க்ரேடிடிற்கு இருக்கிறவர்களிடமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பொது மக்களிடமிருந்து பொறுக்கப்படுவதாகமிருந்தால் விண்ணப்பங்கள் வாங்கித் தான் செய்யப்படுகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Will the Government consider the possibility of entrusting the work of recruitment to all posts entirely to the Service Commission instead of recruiting people in some cases departmentally?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The matter has been considered and only in cases where it is found that it may not be advisable to leave it to the Public Service Commission the posts have been taken away from the purview of the Commission. We review the position now and then and if necessary we change the procedure also.

Licences for tapping neera

* 963 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of **SRI N. K. PALANISAMI**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there are any rules for the issue of licences for tapping sweet-toddy to the tappers in Erode taluk within a specific period;

(b) if so the details of the same; and

(c) the reason for the delay in issuing tapping licences to the tappers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Licences for tapping neera or padani in all the districts are issued under the Madras Neera or Padani Rules, 1939. There are no separate rules for the issue of licences to tappers of neera or padani in Erode taluk within a specific period.

[24th March 1959]

(c) In the case of tapping of palmyra, the tappers in the Erode taluk apply for the licences very late between November and February every year as and when the need for the tapping in their locality arises, without prejudice to their primary occupation, which is agricultural labour in the Lower Bhavani Project canal irrigation area.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த பதனீர் இறக்க கொடுக்கப்படுகிற லைசென்ஸ்கள் எல்லாம் நேரியமுறையில் பயன்படுத்தப்படாமல் பல யிடங்களில் தவறாக பயன்படுத்தப்படுகிறதாக புகார்கள் நிறைய வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பதனீர் இறக்குவதற்கு கொடுக்கப்படுகிற லைசென்ஸ்கள் எல்லாம் தவறுதலாக உபயோகப்படுத்தப் படுகிறது என்பதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. சிலயிடங்களில் ஒழுங்காக பதனீர் விற்கப்படுகிறது, சிலயிடங்களில் அப்படி விற்கப்படுவ தில்லை. அப்படி விற்கமுடியாத மாவட்டங்களில் தஞ்சாவூர் ஜில்லா ஒன்று. ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவில் இப்படி கொடுக்கிறபோது தயங்கி, யோசித்து பரிசீலனை செய்துதான் லைசென்ஸ் வழங்கப்படுகிறது. பல சந்தர்ப்பங் களில் இந்த லைசென்ஸ்கள் மறுக்கப்படுகிறது.

SRI G. G. GURUMURTHI : லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போது வாரத் திற்கு இவ்வளவு கடுப்பட்டி தயார்செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏதாவது விதியிருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் இதை அமுலுக்கு கொண்டு வந்தால் துஷ்பிரயோகம் செய்வது நிற்கும் என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? அப்படி விதிகளை ஏற்படுத்த உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மதுவிலக்குத் திட்டத்தால் வேலையில்லாமல் இருக்கிற நிலையைப் போக்குவதற்கு இதற்கு லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களும் அமைக்கப்படுகிறது. ஆனால் எவ்வளவு பனை வெல்லம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறதோ அவ்வளவு கிடைப்பதில்லைதான். ஆனால் பதனீராக விற்கப்படுகிறது சிலயிடங்களில்.

Jaggery societies in Erode taluk

* 964 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of **SRI N. K. PALANISAMI**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state why most of the jaggery societies in the Erode taluk are running at a loss?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Most of the jaggery manufacturing co-operative societies at Erode sell their jaggery to private merchants, from whom they had borrowed funds earlier instead of selling their jaggery at advantageous prices through their societies. The societies do not, therefore, have enough business to cover their expenditure and are working at a loss.

SRI K. VINAYAKAM : Were any experiments conducted by which it has been proved that manufacture of jaggery out of this sweet toddy is a remunerative business? On the other hand, has it not been proved that it is not a very remunerative business?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not accept what the hon. Member says. Several co-operative societies for the manufacture of jaggery have been working quite successfully and satisfactorily.

[24th March 1959]

Conversion of Ordinary Training Schools into Basic Training Schools

* 965 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இவ்வாண்டு எந்த ஜில்லாவில் எந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) அவை ஒவ்வொன்றிலும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எத்தனை செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன?

(இ) இந்தப் பள்ளிகளில் போதுமான ஆதாரக் கல்வியில் பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றனரா?

(ஈ) இல்லையானால், அதன் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) to (ஈ) A statement^a placed on the table of the House.

SRI A. VEDARATHNAM : இன்னும் ஆதாரக் கல்வித் துறைக்கு மாற்றப்படாத பயிற்சிப் பள்ளிகள் எவ்வளவு இருக்கிறது? அவை எப்பொழுது மாற்றப்படும்? இப்பொழுது மாற்றியிருக்கிற பள்ளிகளைச் சுற்றிலும் பேலிக் காம்பாக்ட் ஏரியா டெவலப் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அந்த முயற்சி எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னும் பாக்கி 27 பயிற்சிப் பள்ளிகள் மாற்றப்படாமல் இருக்கிறது. 1959-60-ல் 16 பள்ளிகள் மாற்றப்படும். பாக்கியுள்ள 11 பள்ளிகள் இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத்திட்ட கடைசி வருடத்தில் மாற்றப்படும். பேலிக் ஸ்கூல்கள் ஆரம்பிப்பது பற்றி தனிகேள்வி போடவேண்டும்.

Medicinal herbs

* 966 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the names of the medicinal herbs that are available in the State; and

(b) whether Serpagandhi and Aswagandhi are available?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A statement^b is placed on the table of the House.

(b) Yes, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சர்ப்பகந்தி, அஸ்வகந்தி முதலியவைகள் வெளிராஜ்யங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறதா? அல்லது வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சர்ப்பகந்தி “வெஸ்டேர்ன் காட்ஸ்”ல்தான் பயிராகிறது. அஸ்வகந்தி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பயிராகிறது. வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றி தகவல் இல்லை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த மூலிகைகள் நம் நாட்டில் கிடைக்கிறது என்பதை யார் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஏதாவது பழைய புத்தகங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அந்த அதிகாரியார்?

[24th March 1959]

MR. SPEAKER : How is it relevant? He asks who the man is. Anyway, if the Minister answers, I have no objection.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆராய்ச்சி இருந்ததோ இல்லையோ, சர்ப்பகந்தி இங்கே பயிராகிறது என்றும் அதனால் சிறந்த மருந்து செய்யலாம் என்றும் இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Family Planning

* 967 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the steps the Government have taken to popularize Family Planning in rural areas;

(b) whether autonomous organizations and voluntary social welfare bodies are co-operating in this effort;

(c) if so, what those organizations are; and

(d) what is the nature of help they give to popularize family planning?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

(c) Yes, Sir.

(d) They help to propagate Family Planning through the clinics under their control by giving advice to persons attending them.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை பிரபலப்படுத்துவதிலே ஆண்கள் வாஸ்க்டமி செய்துகொள் ஓவதற்கு தூண்டுதலுக்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய நர்ஸ்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதற்கு பரிசு என்று சொல் பது இல்லை. ஆணை இருந்தாலும், பெண்ணை இருந்தாலும், அவர்கள் அம்மாதிரி ஆபரேஷன் செய்துகொள்ளுவதற்கு தூண்டுதலுக்குக் காரணமாக இருந்த நர்ஸ்களுக்கு அந்தப் பிரயாசைக்காக ஏதாவது கொடுக்கலாம் என்று உத்தேசம்.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that in spite of spending so much amount during the past three years on Family Planning in the rural areas, they have not been able to touch even the fringe of the problem?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It cannot be said so. The problem has begun to be solved. It is only in course of time full results will be known.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் ரோமன் கதோலிக் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நம்பிக்கை கிடை யாது. ரோமன் கதோலிக் டாக்டர்கள் இருக்கும் இடத்தில் இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறதா? இதை சர்க்கார் உஷாராக கவனித்து வருகிறார்களா?

[24th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ரோமன்கதோலிக்கர்களுக்கு இதிலே நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. அவர்கள் மத சம்பந்தமாகத்தான் இதை ஆட்சேபிக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதிலும், “ஸேப் பீரியட்” என்ற ஒரு முறையை அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : After the introduction of the family planning scheme in rural areas, was any study conducted or statistics collected in those parts to show that it is really useful to the villagers or is it only a waste of money spent on unwilling people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is too soon to gauge the results. I think in course of time steps will be taken to ascertain what results have been achieved.

Teaching of English from the 4th Class

* 968 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state, whether there is any proposal to introduce the teaching of English even from the 4th Class?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : தனியார் பள்ளிகளில் நான்காவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது போல், நாம் ஆங்கிலத்தை இஷ்ட பாடமாக வைத்திருப்பதன் காரணமாக அதன் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு நாமும் நான்காவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்க ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த தனிப்பட்ட பள்ளியில் நான்காவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு தெரியாது.

SRI K. VINAYAKAM : What are the reasons that weighed with the Government not to introduce the teaching of English from the 4th Standard itself as it was obtaining in those days when most of the Members of this House were students? I was one of those who was taught English from the 4th Standard?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Anyhow I was taught English only from the 5th class, Sir. Just now it is being taught from the 6th class or I Form. Now we have advanced it so that it might be taught from the 5th class itself. After gaining some experience with reference to teaching from the 5th class we may consider whether it is advisable or necessary to have it from the 4th class itself.

Scholarships to students studying in Medical Colleges

* 969 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958—59-ல் ஒவ்வொரு வைத்தியக் கல்லூரியிலும் கவர்ன்மென்ட் உதவிபெற்று பயின்று கொண்டிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

[24th March 1959]

(ஆ) இவர்களுள் பின் தங்கிய வகுப்பினர்கள், ஷெட்யூல் வகுப்பினர்கள், மலை ஜாதியினர்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) & (ஆ) 'A state ment' is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : பொது ஜனங்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்துதான் 748 மாணவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் பொது ஜன நன்மைக்காக இவர்கள் கிராமாந்திரங்களுக்குச் செல்லுவதற்கு உரிய ஒரு விதியை சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 'பி' கன்ஸெஷன் என்ற முறையிலே இவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகையினால் இதிலிருந்து அவர்கள் கட்டாயமாக அவர்கள் கிராமங்களுக்குப் போகவேண்டுமென்று நான் சொல்லுவதற்கில்லை. அதற்கு வேறு வழிகளைத் தான் தேடவேண்டும்.

Complaints against a village munsif

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் பி. எஸ். கே. ஷம்பிபதிராஜா இடத்தில் இல்லாததால், இந்தக் கேள்வியும் பதிலும் விவாத வெளியீட்டில் பிரசுரிக்கப்படும்.

* 970 Q.—**SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ :** கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுரை ஜில்லா, பழனி தாலுகாவில், பழனி கல்பாலைச் சேர்ந்த சுகீரம்நாயக்கன்பட்டி கிராம முன்சிப் கவர்ன்மென்ட் ரிகார்டுகளில் ஒருவித கையெழுத்தும் விவசாயிகளிடம் கிஸ்தி வாங்கிக்கொண்டு வேறுவித கையெழுத்தும் போட்டுக்கொடுத்து ஏராளமான ஏழை விவசாயிகளை மோசடிக்கு உள்ளாக்கியிருப்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

(ஆ) இந்த கிராம முன்சிப் மீது ஏராளமான புகார்கள் வருஷக் கணக்காகக் கொடுத்தும் இதுவரை தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) இருப்பின், அரசாங்கம் தாங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Several petitions were received by the Collector of Madurai and the Government against the village headman about misappropriation of Government money. On charges of misappropriation of loan amounts, he was placed under suspension and a case filed against him under section 409, Indian Penal Code. The Subdivisional Magistrate, Dindigul, convicted and sentenced him to imprisonment till the rising of the Court and to pay a fine of Rs. 1,000 in default to undergo Rigorous Imprisonment for two months. On an appeal preferred by him, the Sessions Judge, Madurai, set aside the conviction and the sentence of the lower court and acquitted him. The High Court also dismissed a revision petition preferred to it by two loanees.

(c) Petitions were received by the Government requesting to verify the genuineness of the receipt issued by the Village Headman after consulting the Handwriting Expert. The Government decided that it was not necessary to send the receipts issued by the Village Munsif to the Handwriting Expert for verification and comparison, as two Courts, viz., the Sessions Judge, Madurai, and

[24th March 1959]

the High Court held that the receipts produced have not been proved to contain the signature of the Village Headman. Departmental action is being taken by the Sub-Collector, Dindigul, against, the Headman for having given advance receipts in a few cases.

Valavanur tank

* 971 Q.—SRI M. SELVARAJ (on behalf of SRI A. GOVINDASAMY): கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 1 ந்தேதியில் அமைச்சர் அவர்கள் வளவனூருக்கு விஜயம் செய்தபோது வளவனூர் எரிக்கு மேலும் தேவையான தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று மகஜர் கொடுத்தார்களா?

(ஆ) அதன் பேரில் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) Water from Sathanur Reservoir was allowed in the Alangal channel which feeds the Valavanur tank at the rate of 201 cusecs from 26th September 1958. The depth of water in Valavanur tank on 27th September 1958 was 4.9 feet and on 22nd October 1958 was 11 feet as against the maximum depth of 13.13 feet. Water was also let down at the rate of 1,000 cusecs per day for 3 days in November 1958 from Sathanur Reservoir to the Tirukoilur anicut to save the standing crops under that system. In January 1959, telegraphic instructions were issued to issue 800 cusecs from the Sathanur Reservoir for a period of 11 days to save the standing crops under Tirukoilur and Ellis Choultry anicut systems.

Assignment of house-sites to Harijans

* 972 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI P. S. SANTHANAM): கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

வடாற்காடு ஜில்லா, செங்கம் தாலுகா, கீழ்பேர் கிராம ஹரிஜன மக்கள் வீட்டு மனைக்கு என்று 40 பேர்கள் சேர்ந்து 1951-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ 30-ல் பணம் கட்டியும் இதுவரைக்கும் என்ன காரணத்தால் இன்னும் மனைகள் அவர்களுக்கு வாங்கித் தரப்படவில்லை?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Collector of North Arcot has reported that the lands have already been acquired and that he has sent the assignment orders to the concerned Tahsildar for distribution to the Harijans.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த நிலமானது எப்பொழுது ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது? இதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன? 1951-ம் ஆண்டிலே பணம் பூராவும் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இவ்வளவு காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன? குறிப்பாக அங்கு இருக்கும் சிப்பந்திகள் போதாமல் இருப்பதால் இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது. இதனால் சிப்பந்திகளை அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: 1954-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 6-ந் தேதியில் வீட்டு மனைகளுக்காக அவர்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, 40 வீடுகளுக்காக. இப்பொழுது தாசில்தார் அவர்களுக்கு உடனடியாக கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று

24th March 1959]

உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. தாமதம் ஆனதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்க்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Opening of new Engineering Colleges

* 973 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மத்திய அரசாங்கம் புதிதாய் நிறுவ இருக்கும் 20 இன்ஜினீயரிங் காலேஜ்களில் நம் மாநிலத்திற்கு எத்தனை காலேஜ்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) அவற்றிற்கு மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கும் உதவி என்ன?

(இ) இதில் மாநில சர்க்காரின் பொறுப்பு என்ன?

(ஈ) இந்தக் கல்லூரிகள் எங்கே அமைக்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Government of India propose to start nine Engineering Colleges in the State but none of these is allotted to this State.

(b) to (d) Do not arise.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த காலேஜ்களில் இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஒன்றுக்கூட ஒதுக்கப்படாததற்கு எதேனும் முக்கிய காரணம் உண்டா? இங்கிருந்து அதற்கு போதுமான ஆதரவு அளிக்கப்பட்டால் இங்கே ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? அதை இங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை தூண்டுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுமாதிரி யாராவது தனிப்பட்டவர்கள் முன்வருவார்களேயானால், அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம். அதைப்பார்த்து இப்பொழுது இருக்கிற அளவுக்குமேல் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறதா என்பதையும் அனுசரித்துத்தான் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஆரம்பிக்கவேண்டியிருக்கும். 1959-60-ம் ஆண்டைப் பொறுத்த வரைக்கும் புதியதாக என்ஜினீயரிங் காலேஜ் ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்காது. 1960-61-ல் கவனிக்கலாம்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: தஞ்சை புஷ்பம் கல்லூரியை என்ஜினீயரிங் கல்லூரியாக மாற்றுவதற்கு தனியார் துறையில் ஏதாவது மனுக்கள் வந்ததா? அப்படியானால் அது எப்பொழுது மாற்றப்படும்? அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அம்மாதிரி மனு ஒன்றும் வரவில்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI: நம் மாநிலத்தில் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கு தேவையே இல்லை என்று நம் மாநில சர்க்கார் விட்டுவிட்டார்களா? அல்லது, இவர்கள் கேட்டு, மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது இருக்கிற இன்ஜினீயரிங் கல்லூரிகள் இப்போதைக்கு போதும் என்பது சர்க்கார் கருத்து. 1960-61-ல் இன்னும் அதிகமாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமா என்பது பற்றியும் ஆலோசிக்கவேண்டும். அதற்கு மத்தியில் 1959-60-ல் ஹையர் டெக்னாலஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆரம்பிக்கப்படும். அங்கே முதல் ஆரம்பப் பட்டப் படிப்புக்காக ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதில் 100 மாணவர்கள் புதியதாக சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

[24th March 1959]

SRI A. VEDARATHNAM: தனியார் துறையில் இதற்கு உதவி வரவேண்டுமானால், எவ்வளவு அவர்களிடமிருந்து உதவியை அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது போட்டிருக்கிற திட்டப் பிரகாரம் என்ஜினீயரிங் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதாக ஒப்புக்கொண்டால், மத்திய அரசாங்கம் ஒரு பாதி செலவையும், ராஜ்ய சர்க்கார் பாக்கி இருக்கிற பாதியில் கால் பகுதியும், இன்னொரு கால் பகுதி தனியாரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு என்ஜினீயரிங் கல்லூரிக்கு சுமார் 50 லட்ச ரூபாயிலிருந்து 60 லட்ச ரூபாய் வரையில் செலவு ஆகலாம்.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Government have taken into consideration the number of engineers that would be required to implement the schemes in the Third Five-Year Plan? Unless we start more Engineering Colleges this year, how are we to meet the requirement of qualified engineers for implementing the schemes under the Third Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That has been kept in mind in starting engineering colleges. But my own view is that we should increase the number of politechnics.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஸார் இது விஷயமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னபோது இந்த வருஷம் அந்த மாதிரி தேவை ஒன்றும் தெரியவில்லை, அடுத்த வருஷம் அதைக் குறித்து யோசிக்கப் படும் என்பது போலச் சொன்னார்கள். நமது எதிர்காலத்தில் தேவைப்படும் என்ஜினீயர்களைப் பற்றிய நோக்கமானது 12 மாதங்களுக்குள்ளாக வளர்ந்து விடக் கூடிய அளவுக்கு அப்படி என்ன இருக்கிறது என்று விளக்குவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்குள்ளாக மூன்றாவது ஆந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவு ஓரளவுக்குத் தெரிந்து விடும்.

Control of filaria in the Kanyakumari District

* 974 Q.—**SRI T. T. DANIEL:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce a scheme to control filaria in the Kanyakumari District; and

(b) if so, what the cost of the scheme is?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI T. T. DANIEL: In view of the fact that this disease is prevailing in the district, will the Government think of introducing a State or all India scheme there, or at least make some provision in the anti-filaria scheme for the control of this disease?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, now the proposal is to survey the area and instructions have already been issued to take anti-filaria measures. But the national anti-filaria scheme is now tried as a pilot scheme in the four districts of Chingleput, Tanjore, South Arcot and North Arcot, and on the results of that pilot scheme, it will be considered whether it could be extended to the whole State.

[24th March 1959]

SRI T. SAMPATH: May I know the result obtained in Tanjore?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir, we have not yet formulated the result.

SRI A. VEDARATHNAM: பைலேரியா வியாதி கொசுக்கள் மூலமாக பரப்பப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறதே, அந்த கொசு கண்ட்ரோலைப் பற்றி அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா? இந்த வியாதி அதிகமாகப் பரவி இருக்கிற இடங்களில் கொசுக்களை கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: பைலேரியா கண்ட்ரோல் என்றால் கொசுவை ஒழிக்கிறதற்குத் தான் திட்டம்.

Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act

* 975 Q.—**SRI S. LAZAR:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal before the Government to amend the provisions of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, for giving retrospective effect to the fair rent fixed by the Rent Court under the said Act at least from the date of application to the court?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The matter is under the consideration of the Government.

SRI N. S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 5 ஏக்கர் அல்லது 10 ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்துக்கொண்டுள்ள நிலச்சுவாந் தர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்குகொடுப்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா? அப்படியானால் அதைத் திருத்துவதற்கான சட்டத்தை எப்போது கொண்டுவரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்த விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று முன்பே சொன்னேன். இப்போதும் பரிசீலனையில் தான் இருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், இந்த விவசாயிகளுக்காகக்கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டங்களில் பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை சர்க்காரே பரிசீலனை செய்வதற்கு பதிலாக, மாற்றுக் கட்சிகளிலுள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து ஒரு குழுவை அமைத்து அவைகளை மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னும் அதிக ஓட்டைகள் விழுந்து விடும். (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இப்போது ஓட்டைகளைக் கண்டு பிடிக்கும் விஷயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதையெல்லாம் கண்டு பிடித்து பிற்பாடு திருத்துவதற்கான மசோதா யோசிக்கப்படும்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: ஸார், இந்த நியாய வாரச் சட்டம், மற்றும் இது போன்ற வேறு பல பாதகர்ப்புச் சட்டங்கள் காரணமாக கோர்ட்டுகளுக்குப் போய் சாகுபடியாளர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு இல்லாமல் பல இடங்களில் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். காப்பு இல்லாமல் பல இடங்களில் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு இதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டுபிடித்து அதைத் திருத்தி அமைக்க ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த குறைபாடுகளைத்தான் எதிரில் இருக்கிற அங்கத்தினர் ஓட்டைகள் என்று சொன்னார்கள். இரண்டிற்கும் ஒரே அர்த்தம் தான்.

[24th March 1959]

Special Chief Engineer for Parambikulam Project

* 976 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether there is any proposal to appoint a Special Chief Engineer for Parambikulam Project?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Government have appointed a Special Chief Engineer for Parambikulam-Aliyar Project with effect from 20th February 1959.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether this Chief Engineer is a retired engineer or on the active list and what is the period of his appointment?

THE HON. SRI P. KAKKAN: He is a retired person and we gave him extension for a period of one year. Now again we have appointed him as the Special Engineer for the Parambikulam Project.

Revetments to river banks

* 977 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct revetments to the river banks near—

(i) Thandagikrishnapuram (Gudiyatham taluk, North Arcot district);

(ii) Elathur (Polur taluk);

(iii) Thenpallipattu (Polur taluk);

(iv) Thenmahadevamangalam (Polur taluk); and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், இந்தத் திட்டங்கள் அனைத்தும் வட ஆற்காடு மாவட்ட இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் புத்தகத்தில் கண்டிருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய சிறு ஆறுகளில் வெள்ளம் வந்து அதன் காரணமாக கரைகள் உடைந்து கிராமங்கள் பாழ்படுகின்றன. இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்திருப்பதால் அதை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்தத் திட்டங்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. சீப் என்ஜினியரிடமிருந்தும், கலெக்டரிடமிருந்தும் வந்திருக்கிற தகவலைப் பார்த்தால் ரிப்போர் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆற்றின் கரையை உயர்த்திப்பதால் பாதகம் ஒன்றும் இல்லை. அதுவும் ஆற்றில் வருஷத்திற்கு ஒரு நாள்தான் வெள்ளம் வருவதால், இதற்கு அதிகமான ரூபாய் செலவுகளை வேண்டியதில்லை என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது.

[24th March 1959]

Bus service from Madras to Tiruchirappalli

* 978 Q.—SRI V. K. KRISHNAMURTHY (on behalf of SRI S. LAZAR): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the present stage of the proposal to permit the plying of bus service between Madras and Tiruchirappalli;

(b) the reasons for the delay in the implementation of the proposal; and

(c) the possible date on which the service will commence?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) to (c) The question of introducing a night express service between Tiruchirappalli and Madras, among other routes, was placed before the State Transport Advisory Committee at its meeting held on 29th December 1958. One of the members of the Committee promised to send a detailed scheme regarding the designing of seats and other amenities to be provided for passengers travelling by night express buses. The proposal will be examined by Government on receipt of the scheme referred to above.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, is there any proposal to co-ordinate the railway and road traffic so that one will not be the cause for loss to the other?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: A separate question may be put.

Loans to agriculturists in Polur taluk

* 979 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that mahazars have been sent by the villagers of Polur taluk, North Arcot District, for the postponement of the collection of Government loans advanced to agriculturists; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) A mahazar petition received on 16-2-1959 was sent to the Collector of North Arcot for disposal. But with reference to an earlier representation from the Member himself in July 1958, the Government issued orders on 17-1-1959 that the collection of the current demand for fasli 1368 under all heads of loans that fall due for collection during January to April 1959 in the North Arcot District, be postponed to fasli 1369.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் போலூர், செங்கம், திருவண்ணாமலை தாலுக்காக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரியைத் தள்ளிக்கொடுப்பதோடு கூட, அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வேலை கிடையாது. உண்டியாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைத் தொடங்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இது கடன் கொடுத்த விஷயம்பற்றி கேள்வி. வரி வஜா செய்கிற விஷயம் வேறு.

[24th March 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்த கடன்களை மட்டும் வசூலிக்காமல் சென்ற ஆண்டு சேர வேண்டிய பாக்கியையும் சேர்த்துவசூலிக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு பாக்கியை வசூலிக்காமல் தள்ளிப்போடுவது போல், சென்ற ஆண்டுத் தொகையைக்கூட ஒத்திப்போட சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்படி எல்லாவற்றையுமே ஒத்திப்போட்டு விட்டால், எல்லாம் சேர்ந்து ரொம்ப பளுவாகி விடும். அதனால்தான் ஓரளவுக்கு சலுகை கொடுக்கிற முறையில் இந்தத் தவணையை ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is there any proposal before the Government to postpone the collections in the drought-affected areas in the districts like Ramanathapuram and Tirunelveli?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, with regard to season-affected areas in the State, already orders have been issued in regard to districts like Ramanathapuram, South Arcot and Tiruchirappalli and orders will be issued in regard to one or two other districts also.

Rural Water-supply Scheme in Tirunelveli District

* 980 Q.—**SRI R. SRINIVASA IYER** (on behalf of **SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR**): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the amount spent till the end of 1958 for the Rural Water-supply Scheme in the Tirunelveli District?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Rs. 1,92,745 from 1st April 1952 to 31st December 1958 (excluding the Tiruchendur-Kayalpattanam Water-supply Scheme).

MR. SPEAKER : We shall take up Question Nos. 981 and 982 later as the concerned Minister has not yet come.

Vacancies in the posts of headmasters and teachers in schools

* 982-A Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of posts of headmasters and teachers that are vacant in the Government primary, lower secondary and high schools of Shencottah taluk, Tirunelveli district and Cape district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No post of headmaster or teacher in any of the Government primary or lower secondary or high schools in the transferred areas is now vacant.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், இந்த நடுத்தரப்பள்ளி உபாத்தியாயர்கள், குறிப்பாக தமிழ் பண்டிதர்கள், இரண்டாண்டுகளாக நியமிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற பள்ளிகள் இருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My information is that no post is vacant. If the hon. Member brings to my notice any particular instance, I shall look into it.

[24th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அங்கே ஹெட்மாஸ்டர்களுடைய கிரேட்கு குறைத்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றிய விவரங்கள் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கிரேட் ஒன்றும் குறையவில்லை. எப்போதும் போல் செலக்ஷன் கிரேட், ஆர்டினரி கிரேட் என்று இரண்டு கிரேடுகள் இருக்கின்றன.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அங்கு இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளில் சாதாரணமாக முதல் கிரேடு ஹெட்மாஸ்டர்களைத்தான் நியமிப்பார்கள். குறிப்பாக எஸ்.எல்.பி. பள்ளிக்கூடத்தில் இதுவரையில் முதல் கிரேடு ஹெட்மாஸ்டர் இருந்து இப்போது இல்லாமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, whether it is a fact that the number of gazetted headmasters' posts has been reduced after the integration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I want notice, Sir.

Indian National Awards for Teachers

* 982-B Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the method of selection that is followed for the Government of India National Award for Teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The award is given to the best teacher under each of the two categories, Elementary and Secondary. The selection for the award is made at three stages. First, the District Committee, constituted for the purpose, with the District Educational Officer as Chairman and the headmaster of a training school and the headmaster of a secondary school as members, selects two teachers under each category and reports their names to the State Committee. The State Committee consisting of the Director of Public Instruction as Chairman and the Vice-Chancellor, Madras University, and the Principal, Teachers' Training College, Saidapet, as members, selects, from among the teachers recommended by the District Committees, three teachers under each category and reports their names to the State Government. The State Government forward the names to the Government of India, together with their recommendation. The Government of India then select one teacher under each category for the award.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த அவார்டு கொடுக்கப் படுவதின் காரணமாக அவர்களுக்கு உத்யோகத்துறையில் ஏதாவது சலுகை காட்டப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உத்யோகத்துறையில் சலுகைக் காட்டுவதற்காக கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் செய்யக்கூடிய சேவையை பாராட்டுவதற்காகத்தான் இந்த சிறப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன.

[24th March 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த முறையில் யாருக்கு இந்த சிறப்புகள் வழங்கப்பட்டன? அவர்களுக்கு அதற்கு என்னென்ன தகுதிகள் இருந்தன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் பள்ளிக்கூட ஹெட்மாஸ்டருக்கும், சென்னை திரு. வி. க. பள்ளிக்கூட ஆசிரியருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய தகுதிகள் இருந்ததினால்தான் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, does the Hon. Minister for Education interview these selected teachers before submitting their names to the Government of India, so as to ensure the fool-proof *modus operandi* of the system that is effected in selecting these teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that, after so much of filtering, the Education Minister should take the responsibility of interviewing and judging them; it is best decided and judged by the Committee Members.

Opening of Junior Basic Schools

*** 982-C Q.—SRI P. G. MANICKAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா :

(அ) இந்திய சர்க்காரின் உதவியினால் சென்னை இராஜ்யத்திலிருக்கும் கிராமங்களிலே திறக்கப்பட்டபோதும் ஜூனியர் ஆதாரப்பள்ளிக்கூடங்களிலே கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் எத்தனைப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படும்?

(ஆ) இப்பள்ளிக்கூடங்களின் செலவினங்களுக்காக எவ்வளவு தொகை 1959-ம் வருடத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There is no proposal to open Junior Basic Schools in Coimbatore District with the aid of the Government of India.

(b) Does not arise.

*** 982-D Q.—SRI P. G. MANICKAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா :

(அ) கல்வி கற்றவர்களிடையே வேலையில்லா கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்காகவும், குறிப்பாக மிகமிகப் பிற்போக்கான கிராமங்களிலே 900 ஜூனியர் ஆதாரப் பள்ளிக்கூடங்களை சென்னை இராஜ்யத்திலே நிறுவுவதற்காகவும் இந்திய சர்க்காரின் உதவியிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திட்டத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) இப்பள்ளிக்கூடங்களானது எப்போது நிறுவப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Rs. 7,44,500, Sir.

(b) It is hoped that these schools will be established before the end of the current financial year, i.e., 31st March 1959.

Evidently, the hon. Member is referring to the schools to be opened for relieving unemployment.

24th March 1959]

SRI P. G. MANICKAM : மேற்படி பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பிக்கும் போது அதில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி படித்த ஆசிரியர்களை போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசித்திருக்கிறதா? இதில் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் எஸ். எஸ். எல். ஸி. படித்த ஆசிரியர்களை நியமித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். மேலும் ஆசிரியர்பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருந்தால் அவர்களை போடுவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த ஆலோசனை கமிட்டியின் சிபாரிசுபடி இந்த ஆதார பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? இல்லையென்றால் ஏன் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த கேள்வி அதைப் பற்றியது அல்ல, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக 900 பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் நான் முன்னாலே சொன்னேன், இந்த கேள்வியை தவறாக கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, there is at present the policy of the Government to open Junior Basic Schools only in Basic-belt areas and that is a hardship to those who are coming forward for opening basic schools from the non-Basic-belt areas. Will the Government reconsider the policy and issue instructions that even in non-Basic-belt areas, Junior Basic Schools can be opened?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is a policy adumbrated for the purpose of proper development of Basic Schools so that there may be the proper atmosphere. If there is a basic school in non-basic-belt areas, the atmosphere for the purpose of development of that school will not be there. Now a Committee has been appointed and they have made their recommendations. Hereafter, steps should be taken in accordance with the recommendations of the Expert Committee.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்போகும் இந்த 900 பள்ளிக்கூடங்களில் எத்தனை எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஏற்படுத்தப்படும்? அதில் 1958-59-ல் எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த 900 பள்ளிக்கூடங்களுமே 1958-59-ல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றுதான் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவாரியாக எத்தனைப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்பதற்கு என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை.

Posts of Senior and Junior Inspectors of Schools

*** 982-E Q.—SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state, district-war, the number of posts of Senior and Junior Deputy Inspectors of Schools kept vacant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No post of Deputy Inspector or Junior Deputy Inspector of Schools is kept vacant now.

[24th March 1959]

Teaching of Engineering subjects in High Schools

* 982-F Q.—SRI M. SELVARAJ (on behalf of SRI N. R. THIAGARAJAN) : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்ற ஆண்டு நமது ராஜ்யத்தில் எத்தனை உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் இன்ஜினியரிங் கோர்ஸ் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதைப் பாடமாக எடுத்த மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.-யில் பாஸ் செய்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) In 1957-58 Engineering subject was taught under bifurcated courses of studies in 104 schools.

(b) The number of candidates that appeared for the Engineering subject at the S.S.L.C. Public Examination in March 1958 was 911.

The number of such candidates that were declared eligible for admission to the University Courses of Study at the above examination was 499.

SRI A. VEDARATHNAM: ஸார், ஹைஸ்கூல்களில் இந்த இன்ஜினியரிங் படிப்பை ஸ்பெஷல் வகுப்பில் படித்து வெளிவருபவர்களுக்கு என்ஜினியரிங் காலேஜில் இடம் கிடைப்பதற்கு ஏதாவது சலுகை அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த ஹைஸ்கூல் படிப்பு தீர்ந்த பின்னால் பரி-யூனிவர்ஸிட்டி தேற வேண்டும். அதற்குப்பின்னால் ஸெலக்ஷன், இவையெல்லாம் கழிந்துதான், இன்ஜினியரிங் காலேஜ்-க்கு வரவேண்டும். மேலும், இதில் தொழில் படிப்பு படிக்கிறவர்களுக்கு காலேஜ்களில் வசதி செய்து கொடுக்கவும், இதை இணைப்பதற்கும் ஆலோசனை நடந்து வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, would preference be given to such of those students as have taken Engineering as special subject in the High School Course, for admission to Polytechnics as against students who come with other subjects like Social Studies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As a matter of fact, the scheme which is under contemplation is to see that within the three or four years during which they undergo the Engineering Course, they should cover a course equivalent to the first year of the polytechnic. Thus, the students who undergo the bifurcated course should fit into the second year of the polytechnic. We want to co-ordinate the course in the polytechnic and in the bifurcated course in the High Schools. Students who have undergone the Engineering Course in the High Schools are shown some preference.

Government advertisements

* 982-G Q.—SRI M. P. SARATHI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பத்திரிகைகளில் அரசாங்க விளம்பரங்களைப் போடுவதற்கு என்ன முறை அனுசரிக்கப்படுகிறது?

(ஆ) 1958-ம் ஆண்டு விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட பத்திரிகைகள் எவை?

[24th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) பல்வேறு இலாகாக்களில் விருந்து வரும் விளம்பரங்களை கூடுமானவரையில் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பத்திரிகைகளிலே இத்துறை விளம்பரப்படுத்துகிறது. அரசாங்க விளம்பரங்களைப் போடுவதற்கு பத்திரிகைகளின் மொத்த விற்பனைப் பிரதிகளின் அளவு, அவற்றில் பிரசுரமாகும் விஷயங்களின் தன்மை, தரம் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து பத்திரிகைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. விளம்பரங்களை எந்தெந்த வட்டாரங்களில் பிரசுரித்தால் தக்க பலன் கிடைக்கும் என்று ஆராய்ந்தும் அதற்கேற்ப அந்தந்த இடங்களில் பிரசுரமாகும் பத்திரிகைகளிலும் விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

(ஆ) 1958-ம் ஆண்டு விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட பத்திரிகைகளின் விவரங்கள் ^a சட்ட சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

SRI M. P. SARATHI : ஸார், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நடத்தும் “நம்நாடு” “ஜனசக்தி” “விடுதலை” போன்ற பத்திரிகைகள் தமிழ் நாட்டில் அதிகப்படியாக செலவாகி வருகிறது. அப்படியிருக்கும்போது அவைகளுக்கு மட்டும் ஏன் விளம்பரம் கொடுக்கப்படவில்லை, அவைகள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் நடத்தப்படுபவை என்கிற காரணத்தினாலா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதிர்க்கட்சி நடத்துகின்ற பத்திரிகைகள் எவை என்பதை பார்ப்பது கிடையாது, எந்த பத்திரிகையில் விளம்பரம் போட்டால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைப் பார்த்துத்தான் விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற விபரங்களின்படி அதிகமாக விற்பனையாகிற எதிர்க்கட்சி பத்திரிகைகளையும் விளம்பரம் கொடுப்பதிலிருந்து புறக்கணித்திருப்பதாக தெரிகிறது. அந்த முறையை மாற்றி அதிகமாக எந்த பத்திரிகை விற்பனையாகிறதோ அதைப் பார்த்து, எதிர்க்கட்சிகள் நடத்துகின்ற பத்திரிகை என்று பார்க்காமல் விளம்பரங்களை கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதிர்க்கட்சிகள் நடத்துகின்ற பத்திரிகை என்ற அடிப்படையில் பார்ப்பது கிடையாது. அவ்விதம் சொல்லப் படுகிறது என்றால் இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பத்திரிகைகளில் எதையும் காங்கிரஸ் பத்திரிகை என்று சொல்ல முடியாது. எந்தெந்த பத்திரிகைகளில் எந்தெந்த பிரதேசங்களில் பயன் ஏற்படும் என்பதை பார்த்து அதற்கு தகுந்த முறையில்தான் விளம்பரம் கொடுக்கப்படுகின்றன.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்த ஸ்டேட்மென்டில் இருப்பதைப் பார்த்தால் இவை அத்தனையும் பெரும் காங்கிரஸ் முதலாளிகளால் நடத்தப்படுகின்ற பத்திரிகையாகவே தெரிகிறது. ஆகவே தகுதியும் திறமையும் இருப்பதை எல்லாம் பார்க்காமல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நடத்துகின்ற பத்திரிகைகளுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் யார் காங்கிரஸ் முதலாளிகள் என்று தெரியவில்லை. இது ஒருபுறமிருக்க யார் பத்திரிகை நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பது கிடையாது, அதிலும் கட்சி அடிப்படையில் நடத்துகின்ற பத்திரிகைகள் என்றால் அந்த கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டுந்தான் பயன்படும், பொதுமக்கள் எல்லோருக்கும் பயன்படாது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : சர்க்காருடைய அனேக திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு எதிராக மனப்பான்மையுள்ளவர்களால் நடத்தப்படுகிற, இந்திய யூனியன் ஒன்றாக இணைந்து நடக்கிற இந்த நேரத்தில் அதை உடைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற பத்திரிகைகளுக்கு எவ்விதத்தில் ஆதரவு தர முடியும் என்று சர்க்காரைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[24th March 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஒரு பத்திரிகையினுடைய சர்க்குலேஷன் எவ்வளவு என்று நிர்ணயிப்பதற்கென்று பல ஏஜென்சிகள் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலே சர்க்குலேஷன் அதிகம் உள்ள பத்திரிகைகளுக்கு அரசாங்க விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற விதி ஏற்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வெறும் சர்க்குலேஷனை மட்டும் பார்த்துப் பிரயோஜனம் இல்லை. சில பத்திரிகைகளை எல்லோரும் வாங்கிப் படிக்கிறார்கள், அதில் இருக்கும் ஸென்ஸேஷனல் நியூஸுக்காக. அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைக்கு சர்க்கார் விளம்பரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் சர்க்கார் என்றைக்கும் அதை ஆதரிக்காது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : தகவல் கையில் இருந்தால் பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டது சென்ற வருஷத்தில், என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தகவல் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : அரசாங்கத்தின் விளம்பரங்களைப் பத்திரிகைகளுக்குத் தருவதற்கு முன்னாலே, அந்தப் பத்திரிகையிலே வரும் விஷயத்தின் தரத்தைப்பற்றித்தானே அரசாங்கம் யோசித்து, விளம்பரத்தைத் தருகிறது? இப்படியென்றால், எந்தப் பத்திரிகைக்கு அதிகமாகத் தரப்படுகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த பத்திரிகைக்கு “அதிகமாகத் தரப்படுகிறது” என்றால், எனக்குப் புரியவில்லை. எந்த எந்த விளம்பரத்தை எந்தப் பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்தினால் சரியாக இருக்கும் என்று யோசித்து, அந்த அந்த விளம்பரத்திற்குத் தகுந்த பிரகாரம் பத்திரிகை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. எப்பேர்ப்பட்ட விளம்பரம் என்பதை அனுசரித்துத்தான் பத்திரிகைகளை விளம்பரம் கொடுப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்தும் பத்திரிகைக்கு விளம்பரம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். “நவ இந்தியா” பத்திரிகை நடத்துவது யார்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “நவ இந்தியா” பத்திரிகை “நவ இந்தியா” பத்திரிகை முதலாளியால் நடத்தப்படுகிறது. (சிரிப்பு.)

Appointment of Trustees in Hindu Temples

* 982-H. Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலிருக்கும் இந்துமத அறநிலைய நிர்வாக இலாகாவுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட எத்தனை கோவில்களுக்கு 1957-1958-ம் வருடங்களிலே புதிய தர்மகர்த்தாக்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்?

(ஆ) இவ்வாறு புதிய தர்மகர்த்தாக்கள் நியமனம் செய்யப்பட்ட எத்தனை கோவில்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் தர்மகர்த்தாக்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) 3,045.

(ஆ) 72.

SRI P. G. MANICKAM : அனேக கோவில்களில் ஹரிஜன ட்ரஸ்டிகள் நியமிக்கப்படவில்லை. அந்தக் கோவில்களுக்கு ட்ரஸ்டிகளாகப் போட வேண்டும் என்று ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பம் அனுப்பவில்லையா? விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருந்தால், ஏன் அவர்கள் ட்ரஸ்டிகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை?

[24th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எங்கெங்கே தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் நியமிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. B. S. MANI : சீர்காழியிலேயிருக்கும் திருவெண்காடு தேவஸ்தானத்துக்குப் பல வருஷங்களாக ஹரிஜன ட்ரஸ்டிகள் இல்லை. நானே பல முறை மனுக் கொடுத்தும் அது சம்பந்தமாக இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஹரிஜனங்கள் கோவில் ட்ரஸ்டிகளாக நியமனம் செய்வதில் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பல பேர்கள் ஹரிஜனங்கள் தர்மகர்த்தர்களாக நியமிக்கப்பட்டு வருவதால் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. எங்கெங்கே தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்கின்றார்களோ அங்கே நியமனம் செய்யப்படுகிறது. சில தேவஸ்தானங்களுக்கு ஏரியா கமிட்டியாரால் நியமனம் செய்யப்படுகிறது. சில தேவஸ்தானங்களுக்கு அற நிலையப் பாதுகாப்புக் கமிஷனரால் நியமனம் செய்யப்படுகிறது.

SRI C. NATARAJAN : தலைவர் அவர்களே, மனுக்கள் போடா விட்டாலும், கோவில்களிலே அர்ச்சகர்களாகவும், தர்மகர்த்தர்களாகவும் குறிப்பிட்ட ஹரிஜனங்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று சட்டம் சர்க்கார் செய்திருக்கிறதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிற வகையிலே சட்டம் ஒன்றும் கிடையாது.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : தலைவர் அவர்களே, கோவில்களில் தர்மகர்த்தர்களை நியமிப்பதில் மெய்கண்ட நூல்கள், திருமுறைகள், திவ்விய பிரபந்தங்கள் பயின்றவர்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறு உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை.

Starting of new industries in the State

* 981 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the State Industries Development Committee has suggested the starting of some new industries in the State;

(b) if so, the names of the industries; and

(c) the possibility of starting them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A reply to the question is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சேலத்திலே அலுமினியத் தொழிற்சாலையை இத்தாலியர்களின் உதவியோடு ஆரம்பிக்கப் போவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தாலிய சர்க்காரா? அல்லது இத்தாலி தேசத்திலுள்ள தனிப்பட்ட கம்பெனியா? தனிப்பட்ட கம்பெனியானால் அந்தக் கம்பெனிக்கு அந்தச் சர்க்காருடைய பாதுகாப்பு இருக்கிறதா? இதிலே நாம் முதலீடு செய்வதால் மத்திய சர்க்காருக்கு ஏதாவது ஆட்சேபணை உண்டா?

MR. SPEAKER : ஐந்து கேள்விகளை ஒரே கேள்வியாகப் போட்டிருக்கிறீர் கனம் அங்கத்தினர். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்களா?

[24th March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இன்னும் முட்டை இடவில்லை, அதற்குள் குஞ்சுகளை எண்ண ஆரம்பிக்கிறோம், என்று சொல்ல வேண்டும். பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அது எப்படி முடிவடையும் என்று இப்போது சொல்வதற்கில்லை. முயற்சி, இத்தாலியன் கம்பெனியுடன் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, if the State Industrial Development Committee has made any report, will that report be placed on the table of the House?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The report of the State Development Committee is published in the leading journals and in the *Ind-Com* journal which the Government themselves publish. Like other reports relating to strawboard, this is published widely both in the press and in our journal. If the House wants that it should be placed on the table of the House, it will only mean additional expenditure without any additional usefulness.

SRI A. VEDARATHNAM: ஸ்ட்ரா போர்டு செய்வதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏராளமாக இருக்கின்றனவே, அந்த இடத்தில் இந்தக் கைத்தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இது அரசாங்கம் செய்வதற்கில்லை. இன்ன இன்ன பொருள்கள் கிடைக்கின்றன, எந்த வகையில் செய்ய முடியும் என்று பரிசீலித்தால் தனியார் இதில் முதலீடு போட முன்வருவார்கள் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த இன்பர்மேஷன் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI: சார், சேலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கும் அலுமினியத் தொழிற்சாலையை இத்தாலியர்கள் வந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இருப்பதால், மத்திய அரசாங்கம் கொண்டிருக்கும் அன்னியச் செலாவணிக் கொள்கை காரணமாக அவர்கள் தயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்தச் செய்தி எங்கே கிடைத்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த விதமாக ஒன்றும் இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஸெராமிக் இன்டஸ்ட்ரி ஆரம்பிப்பது நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் மாத்திரம் தான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டுள்ளதா? வேறு ஏதாவது இடங்களிலும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டுள்ளதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பீங்கான் செய்யும் தொழிற்சாலை (ஸெராமிக் இன்டஸ்ட்ரி) நமது ராஜ்யத்தில் வைக்க முடியும். அதற்கான களிமண் நெய்வேலியில் கிடைக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அதற்கு மேல் அங்கே விருத்தாசலம் பக்கத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு திட்டமும் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, the Hon. Minister said that the private sector could start strawboard manufacture. Will the Government help co-operative societies being formed for the manufacture of strawboards in the Tanjore District?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If any approach is made, the Government will examine the proposition and do the best.

24th March 1959]

SRI A. VEDARATHNAM: ஸ்ட்ரா போர்டு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு உத்தேச மூலதனம் எவ்வளவு வேண்டும்? அதற்கு அரசாங்கத்தினிடமிருந்து என்ன உதவியை எதிர்பார்க்கலாம்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்தத் தொழில் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள் அதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு எழுதிக் கேட்டால், அதற்கு வேண்டிய இன்பர்மேஷன் எல்லாம் நாம் சேகரித்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்.

Co-operative Societies Act

* 982 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of **SRI K. R. NALLASIVAM**): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

கூட்டுறவு சம்பந்தமான சட்டத்தை மாற்றியமைக்கும் உத்தேசச் சர்க்காருக்கு உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: Questions are over.

SRI K. R. VISWANATHAN: Sir, I rise on a point of order. Question No. 902 has not been answered.

MR. SPEAKER: That was the first question to be answered. The hon. Member was not in his seat when that question was taken up. Some one else was kind enough to put the question on behalf of the hon. Member. Where is the point of order here?

There is a motion under rule 40 given notice of by the hon. Member Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu. As the hon. Member is not in her seat, we shall take it up on some other day.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, a writ petition on this subject has been filed in the High Court.

MR. SPEAKER: I am not aware of the fact that a writ petition has been filed in the High Court.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஐகோர்ட் டெவிஷன் வந்துவிட்டது. 'ரிட் பெட்டிஷன்' முடிந்து போய்விட்டது.

MR. SPEAKER: Anyway I will examine the question when the hon. Member comes to the House. To-day she is not present. So this item is passed over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE: ELECTION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that I have received twenty nominations to the Committee on Estimates of which six nominations have since been withdrawn. As the number of candidates duly nominated is equal to the number of vacancies to

[Mr. Speaker] [24th March 1959]

be filled, viz., fourteen, I declare them to have been duly elected to the Committee on Estimates. The following are the fourteen candidates :—

- 1 Sri M. A. B. Arumughasamy.
- 2 „ A. Chidambaranatha Nadar.
- 3 „ B. Doraisami Reddiar.
- 4 „ T. P. Elumalai.
- 5 „ A. Govindasamy.
- 6 „ P. G. Karuthiruman.
- 7 „ R. Krishnasami Naidu.
- 8 „ A. Mariappan.
- 9 „ N. K. Palanisami.
- 10 „ S. Pakkirisami Pillai.
- 11 „ A. A. Rasheed.
- 12 „ T. L. Sasivarna Thevar.
- 13 „ R. Srinivasa Iyer.
- 14 „ A. R. Subbiah Mudaliar.

The Hon. the Finance Minister is a member ex-officio of this Committee.

Under Rule 164 of the Assembly Rules, I nominate Sri R. Krishnasami Naidu to be the Chairman of this Committee.

III.—MODIFICATION TO REGULATION 13 OF THE REGULATIONS ISSUED UNDER THE MADRAS VILLAGE PANCHAYATS ACT, 1950.

MR. SPEAKER : I have received notice from hon. Member Sri Kalyanasundaram regarding modification of Regulation 13 of the Regulations issued under the Madras Village Panchayats Act, 1950. The hon. Member is not in his seat just now. Therefore, we cannot take it up and nobody else can move it. We have to take it up to-morrow if he comes. For the present, we have to pass it over in the hope that the hon. Member Sri Kalyanasundaram will be present here to-morrow. I may, however, add that to-morrow is the last day as the prescribed period of 14 days will be over by to-morrow. If the hon. Member Sri Kalyanasundaram is absent to-morrow also, this could not be taken up unless some other hon. Member gives notice.

The next item in the Agenda is the Madras Appropriation Bill, 1959. But, we have not yet received copies of the Bill from the press. Therefore, we cannot discuss it. As soon as we receive copies of the same, we shall consider it. For the present, let us proceed with the Demands. To-day, we take up Demand XXXII—Community Development Projects. The Hon. Minister may now move the Demand.

24th March 1959]

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60—cont. DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICE AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,47,45,900 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.”

I have already circulated a note on this subject.

MR. SPEAKER : I understand that all the Opposition parties have agreed to support the cut motion given notice of by Sri A. Govindasamy. He may now move the cut motion.

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move the cut motion standing in my name, viz.,—

“ That the allotment of Rs. 2,47,45,900 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works—be reduced by Rs. 100 ”.

MR. SPEAKER : How long the Hon. Minister will take to reply?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : About 45 minutes, Sir.

MR. SPEAKER : All right. I allot 15 minutes to the mover of the Cut Motion and 15 minutes to the Hon. the Leader of the Opposition, who will speak just before the Hon. Minister's reply, and 10 minutes for the other hon. Members.

* SRI A. GOVINDASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டத்திற்காக வருமான தொகை இந்த ஆண்டு குறைவாக இருப்பதைப் பார்த்து நான் அதற்கு என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டின் ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டானது 2,07,98 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இந்த ஆண்டு 17,453 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இப்படி ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட் உயர்ந்ததற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 19 ப்ளாக்குகளை விஸ்தரித்ததின் காரணமாக ஏற்பட்டது. சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகையைப் பார்க்கும்போதும் அடுத்த ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகையைப் பார்க்கும்போதும் பத்து லட்சம் ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போதுதான் 1,33,44 ஆயிரம் குறைவாக இருக்கிறது. இதற்கு எவ்வளவு கூடுதலாகக் கிடைக்கும் என்று பார்த்தால் 25 லட்சம் ரூபாய்தான் புதியதாக மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று நாம் எதிர் பார்க்கிறோம். இப்படி குறைவு தொகை ஏற்படுவதன் காரணமாக நாம் எதிர் பார்க்கக்கூடிய பலனையும் எதிர் பார்க்க முடியாது. அந்த அளவில் திட்டத்தை நிறைவேற்றவும் முடியாது. அப்படி நிறைவேற்றுவதும் சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து வாங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் வலியுறுத்தி வாங்க வேண்டும்.

[Sri A. Govindasamy] [24th March 1959]

சமுதாய நல திட்டங்கள் இல்லாத பகுதிகளில் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் பேரால் பல முன்னேற்ற திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. பணம் இல்லாத காரணத்தால் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டில் பணம் இல்லாத காரணத்தாலும் பல வேறு திட்டங்களுக்கு பொது மக்களிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்து திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடிகிறது. இன்றைய நிலைமையில் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடைகள் வாங்கி திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி நன்கொடைகள் வாங்கியும் சில இடங்களில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படி நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதால் அரசாங்கத்தின் மீது எங்களைப் போன்று நன்கொடை வாங்கிக்கொடுக்கக்கூடிய பிரதிநிதிகள் மீதும் பொதுமக்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இரண்டு மூன்று இடங்களில் பள்ளிக் கூடங்களைக் கட்ட வேண்டும் என்று நன்கொடைகள் வாங்கிக் கொடுத்தும் இன்னும் கட்டிடங்கள் கிளம்பாமலேயே இருக்கின்றன. பல இடங்களில் வேலை நடக்காமலேயே இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஏழு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே இந்த சமுதாய நல திட்டம் வரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஆண்டு என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் 25 கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது விழுப்புரம் தாலுகா, வளவனூரில் சுமார் 25 கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமுதாய நல திட்டம் இல்லாத இடங்களில் லோகல் டெவலப் மென்ட் வேலைகள் நடக்க வேண்டும் என்றும் பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்றும் கேட்டு அதற்கு என்று 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய விஸ்தரிப்பு அல்லாத இடங்களில் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்தும் இன்னும் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. தொகையை ஒதுக்கி வைத்தும் திட்டங்கள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆனால் நமது நிதி அமைச்சர் என்ன சொன்னார் என்றால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் இல்லாத எல்லா பகுதிகளிலும் அந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விடுவோம் என்று வாய்ப்புத் தரப்பட்டார்கள். இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடியும் தருவாயில் இருந்தாலும் அவர் சொன்ன வார்த்தையை அவரால் காப்பாற்ற முடியவில்லை. பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு வரவில்லை என்று சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. இப்பொழுது பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்துகொண்டு தானிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய வேலைகள்தான் ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பொது மக்கள் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க தயாராக இருந்தும் அரசாங்கம் வேலையை ஆரம்பிக்க இன்னும் முன்வரவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்றும் தெரியவில்லை. வேலைகளை துரிதமாக தொடங்குவதற்கு இல்லாமல் தாமதமாவதற்குக் காரணம் என்ன? மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நாம் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மூன்றாவது வருஷத்தில் எல்லாவற்றையும் முடித்து விடுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது—

.....it is proposed to cover the entire State by this programme by the middle of the third year of the Third Five-Year Plan.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

It is proposed என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு முடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட எண்ணம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலும் தான் இருந்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூன்றாவது ஆண்டுக்குள் முடிப்பதாகத்தான் இப்பொழுதும் சொல்லுகிறார். அதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது? அப்படி உத்தரவாதம் கொடுக்கும் முறையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லை. அவர் கடைசியில் பதில் சொல்லும் போதாவது அப்படி முடித்துவிடுவோம் என்ற உத்தரவாதம் கொடுப்பாரேன்றே நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவாதம் கொடுக்க

24th March 1959] [Sri A. Govindasamy]

வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பொது மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையை வைக்க மாட்டார்கள். பொது மக்கள் கனம் அமைச்சரிடமிருந்து ஒரு உறுதியை எதிர் பார்க்கிறார்கள்.

தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழும், சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழும் பகுதிகளை தேர்ந்தெடுக்கும்போது கலெக்டருடைய சிபாரிசை வைத்துக் கொண்டும் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள பள்ளிங் கமிஷன் அவர்களுடைய சிபாரிசின் அடிப்படையிலும் தான் பகுதிகளை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படியே தான் தேர்ந்தெடுத்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி நடைபெறுவதாகவே இல்லை. அப்படி நிச்சயமாகவே இல்லை என்று நான் இந்த மந்திரி சபையின் மீது குற்றம் சாட்ட முடியும். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு பகுதியை கலெக்டர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்தார்கள். ஆனால் அந்தத் தொகுதியை இங்கே வந்தவுடன் எடுத்து விட்டார்கள். அதன் காரணம் என்னவென்பது தெரியவில்லை. சென்ற வருஷம் விக்ரவாண்டி பகுதியில் ஒரு இடத்தை தேர்ந்தெடுத்தார்கள். என்ன காரணத்தாலோ அதுவும் கை விடப்பட்டு விட்டது. அதைப்பற்றி இங்கே கேள்வி கேட்டதற்கு என்ன சொன்னார்கள் என்றால், இவர்களுக்கு சீட்டுப் போட்டுப் பார்ப்பதில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில்—அங்கே சீட்டுப் போட்டு பார்க்கப்பட்டது என்றும் அதில் அந்தப் பகுதி வரவில்லை அதனால் அதை விட்டுவிடப்பட்டது என்றும் சொன்னார்கள். அதனால் அங்கு நிறைவேற்றவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி விட்டுவிடப்பட்டதற்கு அரசியல் காரணமா என்றும் தெரியவில்லை. அங்கே சர்வ கட்சியும் சேர்ந்து அந்த இடத்தை தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அப்படி தேர்ந்தெடுத்து அரசாங்கத்திற்கு வந்த பிறகு அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணம் என்ன? அந்த நிலைமையைப் பார்க்கும் போது அது அரசியல் காரணமாக இருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது.

எந்த அடிப்படையிலே தொகுதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன என்று இங்கே ஒரு ஜாபிதா கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் காரணத்தில் இங்கே ஒரு கிளமர்க் உற்பத்தி செய்யும் பகுதியில் இந்தத் திட்டம் விவசாயத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் பகுதியில் இந்தத் திட்டம் அமுலாக்கப்படும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். நாட்டினுடைய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். மக்களுக்கு வேண்டிய உணவை அளிக்கவேண்டும். ஆனால் இந்தத் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மக்கள் முன்னேறி இருக்கிறார்களா? அந்தப் பகுதி முன்னேறி இருக்கிறதா? அந்தப் பகுதியில் நன்மை ஏற்படும் என்ற நிலைமை தோன்றுகிறதா? ஐந்தாவது காரணத்தைப் பார்த்தால் “The special needs of backward area to be kept in view” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பகுதி பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிறதோ அந்தப் பிற்பட்ட பகுதியை முன்னேற்ற அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதல் காரணத்துக்கும் ஐந்தாவது காரணத்திற்கும் இடிக்கிறது. முதல் காரணத்தைப் பார்த்தால் எப்படி பிற்பட்ட பகுதியைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று தோன்றுகிறது. பிற்பட்ட பகுதிகளில் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்காது. அங்குள்ள மக்களால் இந்தத் திட்டத்திற்கான பணத்தைத் தாராளமாகக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கும். ஆறாவது காரணம் முதல் காரணத்தை ஒத்திருக்கிறது. “The interest evinced by people in self-reliance and self-help, should be given weightage” என்றிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும் போது, எந்தப் பகுதி முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதோ, எங்கே மக்கள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்களோ, எந்தப் பகுதியில் மக்கள் பொறுப் பேற்று பணம் கொடுக்க முன்வருகிறார்களோ அங்கு இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. ஐந்தாவது காரணத்தைப் பார்க்கும் போது சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதெல்லாம், எங்கே மக்கள் பின்னணியில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்களோ, எங்கே நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லையோ, எங்கே மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் படவில்லையோ, எங்கே வாய்க்கால்கள் வெட்டப்படாத நிலைமை இருக்கிறதோ அங்கே—அந்தப் பிற்பட்ட பகுதிகளில் இந்தத் திட்டத்தை

9-30
a.m.

[Sri A. Govindasamy] [24th March 1959]

அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால் அங்குள்ள பிற்பட்ட மக்கள் முன்னேற்ற மடைய முடியும். அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஏழை மக்கள் தங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பார்கள். பணக்காரர்கள் தான் ஒத்துழைக்க மாட்டார்கள். ஏழை மக்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறும் வரை கிராமத்தார்கள் தங்கள் பூரண ஒத்துழைப்பையும் தருவார்கள். ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும் இதை நன்றாகத் தெரிந்திருக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் வேலைகளைக் கவனிக்க ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளைப் போடுகிறார்கள். இரண்டு விதமாக இந்த அதிகாரிகளைப் போடுகிறார்கள். சில பகுதிகளில் “கஜெட் ஆபீசர்களைப்” போடுகிறார்கள். சில பகுதிகளில் “நான் கஜெட் ஆபீசர்களைப்” போடுகிறார்கள். “கஜெட்” அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கக்கூடிய இடங்களில் அதிகப்படியான வேலை நடக்கிறது. “கஜெட் ஆபீசர்களாக” இருக்கக்கூடியவர்கள் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய தேவையான பற்றி எழுதி அனுப்பினால் உடனே கொடுக்கப்படுகிறது. “நான் கஜெட் ஆபீசர்கள்” இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் இந்த மாதிரி நடப்பதில்லை. இந்தப் பாகுபாடு உடனடியாக நீக்கப்படவேண்டியதாகும். எதற்காக இந்தப் பாகுபாடு என்று நாங்கள் கேட்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்தின் எல்லாப் பகுதியிலுமுள்ள கம்ப்யூனிடி ப்ளாக்குகளைப் போய் எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் உள்ளவர்கள் போய்ப் பார்த்தோம். அதைப் பார்த்துவிட்டு அந்தக் கமிட்டி ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அந்த எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் எல்லாக் கடிகளையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி பல குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அந்த எஸ்டிமேட் கமிட்டி செய்த சிபாரிசுகளை ஆராய்ந்து அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதாக அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதை நான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லவேண்டுமென்பதில்லை. அந்தக் கமிட்டி செய்த சிபாரிசுகளில் இரண்டொன்றை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அந்த ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் காரர்கள் தேவையில்லை என்று பல்வந்தராய் கமிட்டியே சொல்லி இருக்கிறது. 60,000, 80,000 ஜனத்தொகையுள்ள இடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்க ஜீப் கார் தேவையில்லை. அந்த ஜீப் காரர்கள் அனாவசியமான முறையிலே உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன, என்று பல்வந்தராய் மேத்தாய் கமிட்டியே சொல்லியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பல்வந்தராய் மேத்தாய் கமிட்டி சொல்லியிருப்பதை அரசாங்கம் ஏன் அமுலாக்கக்கூடாது? ஏழு, எட்டு பிரக்கா இருக்கக்கூடிய ஒரு தாலுகாவின் தாசில்தாருக்குக் கூட ஜீப் கார் கிடையாது. அப்படியிருக்க இந்த ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளுக்கு ஜீப், கார் அவசியமா? சில தாசில்தார்கள் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளுடைய தயவில் எங்கேயாவது போக வேண்டுமென்றால் போக வேண்டி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ப்ளாக்குக்கும் ஒவ்வொரு “கோவாப்ப ரேடிவ் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசரும், அனிமல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசரும்” தேவையில்லை. இரண்டு, மூன்று ப்ளாக்குகளுக்கு ஒருவரைப் போட்டால் போதும். அவர்கள் வாங்குகின்ற சம்பளத்துக்குத் தகுந்த வேலை நடந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். “சோஷியல் எஜுகேஷன் ஆபீசர்” என்று ஆணுக்கு ஒரு அதிகாரி, பெண்ணுக்கு ஒரு அதிகாரி தேவையில்லை. வேண்டுமானால் ஒரு ஆணையோ அல்லது ஒரு பெண்ணையோ அதிகாரியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். ஜில்லா எஜுகேஷன் ஆபீசர் இருக்கும்போது, தாலுகாவில் டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப்ஸ்கூல்ஸ் இருக்கும்போது இந்த சோஷியல் எஜுகேஷன் ஆபீசர் வேலை அங்கு அதிகமாகத் தேவைப்படவில்லை. மாதர் சங்கத்தை அமைப்பது, யுவர் சங்கத்தை ஏற்படுத்துவது, பிலிம் ஷோ நடத்த ஏற்பாடு செய்வது ஆகிய வேலைகள் தான் நடந்து வருகின்றன. அதிகப்படியாக நிர்வாகத்திலுள்ள செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய யோசனை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

24th March 1959] [Sri A. Govindasamy]

கிராம சேவகர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும்போது ‘அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரிக்கக்கூடியவர்களா, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வேலைக்கு வந்தால் தங்களுடைய கட்சிக்கு ஆதரவாக இருப்பார்களா’ என்று துருவித் துருவிப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். கல்லுப்பட்டிக்கு எஸ்டிமேட் கமிட்டி சென்றிருந்த நேரத்தில் எங்களைச் சில மாணவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். அவர்கள் எங்களை வந்து பார்த்த காரணத்தால் ஒருவேளை இந்த மாணவர்கள் எல்லாம் முன்னேற்றக் கழகத்தினராக இருப்பார்களோ என்று அவர்களுக்குப் பல தொல்லைகளைக் கொடுத்ததாகத் தெரியவந்தது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அவர்கள் என்னைச் சந்தித்தது குற்றமா? அங்கு இருக்கக்கூடிய மாணவர்கள் என்னைச் சந்திக்கக் கூடாது? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கிராம சேவகர்கள் பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உத்தியோகத்துக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் கதர் கட்ட வேண்டுமென்று நிபந்தனை விதிக்கிறார்கள். உள்ளபடியே கதரைக் காப்பாற்ற யாரையும் வற்புறுத்தி கதரணியச் செய்யக்கூடாது. இயற்கையாக கதர் அணிபவர்களை நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. வற்புறுத்திக் கதரணியச் செய்யாதார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராம சேவகர்களுக்கு ஏராளமாக வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய வேலையைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டும். கொடுக்க வேண்டிய “ரிட்டர்ன்ஸ்”, பாரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற எல்லா எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசருக்கும், எல்லா ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளுக்கும் வேண்டிய வேலைகளை யெல்லாம் செய்வதற்கும், திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கும் ஒரே பெரிய பொறுப்பாளி இந்த கிராம சேவகர்கள்தான். அப்படிப் பொறுப்பான வேலை செய்யக்கூடிய அந்த கிராம சேவகர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களைச் சேவகர்களாக வைத்து அவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதிகப்படியாகச் சம்பளம் கொடுத்தால் இன்னும் உற்சாகமாக நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஒத்துழைப்பார்கள். அவர்கள் தான் விவசாயத்துக்கு வேண்டிய ஜப்பானிய முறையை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தான் பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். உரத்தை விநியோகிக்கிறார்கள். கம்போஸ்ட் உரத்துக்குக் குழி போடுகிறார்கள். அந்த கிராம சேவகர்களுக்கு வேண்டிய சவுகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்குக் கலர் உடுப்புகள் கொடுக்கலாம். எப்படி ஒரு சப் இன்ஸ் பெக்டரைப் பார்த்தவுடன் இவர் பொது மக்களோடு தொடர்பு கொண்ட அதிகாரி என்று அறிந்து கொள்ளுகிறோமோ அதைப் போல் இவர்களுக்கும் உடுப்புக்கள் கொடுக்கவேண்டும். இவர்களும் பொதுமக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்கள்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் உள்ள பகுதிகளில் 370 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியில் இத்தகைய மின்சார விஸ்தரிப்பு பல கிராமங்களில் விஸ்தரிக்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. ஓராண்டு, இரண்டாண்டு காலமாக மின்சார அமைச்சர் அவர்களிடம் இதைப்பற்றி வற்புறுத்தி வருகிறேன். பனங்குப்பம், சாலியம்பாளையம் மக்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். கோவாப்பரேட்டிவ் ஸ்கீமில் கணை ப்ளாக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் விக்கிரவாண்டி, கஞ்சனூர் பகுதிகளில் மக்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நான் பிரசாரம் செய்து வைத்திருக்கிறேன். இந்த இடங்களுக்கும் இத்திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விருத்தாசலத்திலும், பெண்ணாடத்திலும் மக்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். 60,000 நூல் நூற்கிறவர்களுக்கு இங்கு வேலை கிடைத்துவிட்டது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியதவசியம். எல்லாகிராமங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியனை அமைக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். இந்தப் பஞ்சாயத்துகளை அமைப்பதில் காலதாமதமாகிறது. திட்டங்களைக்கொண்டு வருவதிலும் சில பின் தள்ளப்படுகிற நிலைமையில் இருக்கின்றன. அப்படி

[Sri A. Govindasamy] [24th March 1959]

இல்லாமல் எங்கெல்லாம் கிராம பஞ்சாயத்து அமைத்து விட்டார்களோ அங்கெல்லாம் உடனடியாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அமைத்தால் தான் அந்தப் பகுதிகள் முன்னேற முடியும். எங்கள் மாவட்டத்தில் இந்தத் திட்டத்திற்காகத் தொகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது கட்சிப் பாகுபாடு காட்டாமல் எடுக்கவேண்டும். இந்தச் சபைக்கு வந்த நாளில் இருந்து என்னுடைய தொகுதியில் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையில் 25 கிராமங்களைத்தான் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். கட்சிப் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது. அங்குள்ள மக்கள் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்காமல் நல்லமுறையில் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கும் எங்கள் பகுதியில் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். திட்டத்தில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அவற்றை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர ஆத்திரப்படுவதோ, எரிச்சலுறுவதோ நல்லதல்ல என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள், இந்த இலாகா வேலைகள் ஆமை வேகத்தில் நடந்து வருகிறதென்று. அப்படிக் குறிப்பிடுவது முற்றும் தவறு என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் கிராமாந்திரங்களில் இருந்துகொண்டு இன்றையதினம் நல்ல வேலைகளை எல்லாம் தங்கள் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என் அவர்களுக்கு ஜீப் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். எங்கள் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு கிராமத்திற்கும் இன்னொரு கிராமத்திற்கும் வெகுதூரம். மலைக்காடுகள் அடங்கிய கிராமங்கள். இந்த பிராந்தியத்தில் அவர்கள் ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்துக்குச் சென்று அடிக்கடி பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருப்பதன் காரணத்தினால் இவர்களுக்கு அவசியம் ஜீப் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஜீப் இருக்கிற காரணத்தினால்தான் ஒவ்வொரு நாளைக்கும் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று அவர்களால் பணி செய்யமுடிகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆங்காங்கு விரைவில் சென்று பல நல்ல வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, கிராமங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நாம் போட்டிருக்கக் கூடிய இந்த திட்டங்களை எதிர்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் வேண்டுமானால் சரியான திட்டமிடலை என்று சொல்லலாமே தவிர வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறவர்கள் எல்லாம் இதை வாயாரப் புகழக்கூடிய அளவில் நல்ல திட்டங்களை போட்டிருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சர்வ கட்சி அங்கத்தினர்களும், சர்வ கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால் இந்தத் திட்டம் பூர்ண வெற்றியை அளிக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை விட்டுவிட்டு கால் பாகம் அவர்கள் கொடுப்பதா என்றே அளவில் பேசிக்கொண்டு மக்களிடத்திலே மனக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு போவதில் பயனில்லை. இது மக்கள் திட்டம். இவை அந்த அந்த கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்குரிய திட்டங்கள். அந்த அந்த கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய எல்லோரும் இதில் பங்குகொள்வது இன்றியமையாதது. திருவிளையாடல் புராணத்தில் சோம சுந்தரக்கடவுளே மண்வெட்டிக் கரையேற்றின படலம் வருகிறது. யாராக இருந்தாலும் அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய பங்கை இந்தப் பொதுவான திட்டங்களுக்காகச் செலுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற உணர்ச்சியை இந்தத் திட்டங்களின் வாயிலாக நாம் உண்டாக்கிக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இங்கே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே எல்லா அங்கத்தினர்களும் இதை பூர்ணமாக ஆதரித்து மக்களுக்கு அதிகமான அளவில் ஒத்துழைக்க முன்வரும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

24th March 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

அதோடு பிளாக்கில் கடன் வாங்கும்போது 500 ரூபாய்க்குக் கூட 13 ஆண்டுகள் வரையில் உள்ள ரெக்கார்டுகளில் இருந்து வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. யாருக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களே போய் இந்த வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்கி வரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். சப்ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசுக்கு இவர்கள் போனால் மணிகணக்கில் காத்திருக்கும்படியாகிறது. அதனால் இவர்கள் மிகுந்த கஷ்டம் அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாத முறையில் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அதற்காக வேண்டுமானால் பிளாக்குக்கு ஒரு சப்ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசு ஏற்படுத்த வேண்டும். அல்லாது இந்த வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டை தாசில்தார் அல்லது ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் இவர்களே நேரில் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் சென்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நியதியை உண்டாக்கி ஏழை மக்களுக்கு காலதாமதத்தில் கடன் தொகை கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு 500 ரூபாய் கொடுப்பது என்றிருப்பதை ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கம்யூனிடி பிராஜக்டாக இருந்தபோது 3 பிளாக் கிற்கு ஒரு ஆபீசர் என்று நியமித்திருந்தார்கள். அப்போது வேலை துரிதமாக நடைபெற்று வந்தது. அதனால் தற்சமயம் எல்லா வேலையும் அந்த அந்த ஜில்லாக்களுடைய மேற்பார்வையில் இந்தக் காரியம் நடக்கிறது. கலெக்டர்களுக்கு ரெவினியூ வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் சலிப்பின்றி வேலை செய்கிறார். என்னாலும் இந்த அபிவிருத்தி வேலை என்று வரும்போது மற்ற அதிகமான வேலைகளோடு இதுவும் அதிகமான வேலையாக இருப்பதனால் சரியாக கவனிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே இந்த அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக என்றே ஜில்லா லெவலில் அதிகாரிகளைத் தனியாகப்போட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இந்த வேலைகள் இன்னும் துரிதமாக நடைபெறும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இப்போது 65 ஆயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட பிராந்தியத்தை ஒரு பிளாக்காக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சில பிளாக்குகளில் 98 ஆயிரம், 95 ஆயிரம் மக்கள்கூட இருக்கிறார்கள். 65 ஆயிரம் மக்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் இங்கே 98, 95 ஆயிரம் மக்களுக்காகப் பரவலாகச் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை உண்டாகிவிடுகிறது. ஆகவே ஒரு பிளாக் என்றால் 65 ஆயிரம் மக்களுக்கு மேற்படாது இருக்கும் வகையில் இந்த பிளாக்குகளை எல்லாம் சரியான முறையில் சீர்திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் நிலக்கோட்டைக்கு ஒரு பிளாக் கொடுத்திருப்பதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே பிளாக் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பணம் கொடுக்கவில்லை. அக்டோபர் மாதத்திலேயே கொடுத்து நிலக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல காரியத்தைச் செய்வதற்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் அத்தனை பேரும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எதோ பிளாக்கில் இருக்கிற அதிகாரிகள் அத்தனை பேரையும் கதர் போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரியான நிர்ப்பந்தம் இதுவரையும் இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணர வேண்டும். ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் அதிகாரிகளாக நியமித்து இருப்பதாகவும் புகார் கூறப்பட்டது. நான் கூறிக்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [24th March 1959]

கொள்கிறேன் இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடம்—கம்யூனிஸ்ட்—டி. எம். கே. போன்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்து கொண்டு பெரும் தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்பது எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு தெரிந்திருந்த போதிலும்கூட ஜனநாயக நாட்டில் எப்படியாவது இருந்து தொலையட்டும் என்ற நிலையில் பேசாமல் இருந்து விடுகின்றோம்.

இன்றைய தினம் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் அவர்களது வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு ஒரு குடிசைத் தொழில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அது ராட்டை திட்டம் ஒன்றுதான். வேறு தொழில் களையும் உண்டாக்கலாம் என்றாலும் பரவலாக அதிக அருபவம் இன்றி எல்லா மக்களுக்கும் தங்களுடைய வேலையில்லாத திட்டாட்டத்தைப் போக்கிக்கொண்டு சிறிதளவாவது சம்பாத்தியத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் இந்த ராட்டையைக் கொண்டுபோய் அவர்கள் மத்தியில் புகுத்தி எல்லோரும் நூற்கவேண்டும், ராட்டையில் நூற்று நெய்த ஆடை களை அணிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்றால் இந்த அதிகாரிகள் முதலில் கதர் அணிபவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இவர்கள் கர்ட்டைக் மில் துணியை அணிந்துகொண்டு மக்களிடத்தில் கதர் அணியுங்கள் என்றால் ஒருபோதும் நம்பிக்கை அவர்களுக்கு உண்டாகாது. ஆகவே கட்டாயமாக இந்த உத்தியோகத்திற்கு வருகிறவர்கள் கதர் திட்டத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக கதர் அணி பவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்கிற நிபந்தனை அவசியம் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைய தினம் மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைத்துக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக வறண்ட பகுதியில் வாழ்கிற மக்களுக்கு கிணறு வெட்டிக்கொள்ள, பம்பு செட்டு களை வைக்க அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுத்து உதவி, அதன்மூலம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதோடு கூட நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கும் முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பம்பு செட்டிற்காக இன்னும் அதிகப்படியான பணம் பள்ளக்கிற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு ஆங்காங்கே கிராமங்களில் உரம் நல்ல விதை புதிய விவசாய முறை இவைகளைப் பற்றி எஸ். ஈ. ஓ., கிராமசேவக் போன்றவர்கள் மக்க ளின் மத்தியில் நல்ல முறையில் எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள் என்ற போதிலும் இன்னும் சற்று துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறவேண்டுமானால் கைடன்ஸ் அதிகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாதர் சங்கத்தைப்பற்றியும் பேசப்பட்டது. மாதர் சங்கம் அமைப்பதென் றால் கட்சி சார்பற்ற முறையில் அமைக்கின்றார்கள். அங்கே இருக்கின்ற பெண்களுக்கு சிறு சிறு கைத்தொழில்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின் றது. அதன் காரணமாக பல பெண்களுக்கு பிழைப்பதற்கு வழி ஏற்படு கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் அம்பர் சர்க்கா என்ற திட்டத்தைப் புகுத்தி ஏற் கனவே 100 பெண்கள் பயிற்சி பெற்றுவிட்டு நூற்று வருகிறார்கள். இப்போதும் 100 பெண்கள் பயிற்சி அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதையும் பெருமையோடு கூறிக்கொள்கிறேன். எனவேதான்—மாதர் சங்கங்களை ஏற் படுத்துவதால் எந்த விதமான தொல்லைமும் ஏற்படுவிடாது. மாதர் சங்கங்களிலுள்ள பெண்களுக்கு, அவர்களுடைய கணவன்மார்கள் சம்பா திக்கும் பணம் தவிர உபரியாக வருமானம் வருவதற்கு இச் சங்கங்கள் உதவுகின்றன. அந்த அடிப்படையில் இச்சங்கங்களை அமைத்துவருகிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்போது மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கின்ற திருப்பரங்குன்றம் பள்ளக் கில் மட்டும் Full Finance Scheme அமுலில் இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை மற்ற பள்ளக்குகளிலும் கொண்டுவர வேண்டும். அவ்விதம் கொண்டுவந்தால்தான் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

24th March 1959] [Srimathi A. S. Ponnammal]

இப்போது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அல்லது பி. ஏ. படித்தவர்களுக்கு ஓராண்டு அல்லது ஓராண்டு பயிற்சி அளித்த பிறகு அவர்களை கிராம சேவக்குகளா கவோ எஸ். ஈ. ஓ.க்களாகவோ நியமிக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களை துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு 3-வது பாரத்திற்குப் பிறகு கிராம சேவை செய்வதற்குரிய உணர்ச்சியை ஊட்ட வேண்டும். அதற்குரிய முறையில் அவர்களுக்குக் கல்வி அளிக்க லாம். அவ்வாறு செய்தால் அவர்கள் பள்ளிகளில் போதிய அளவு படித்துத் தேறி வெளியேறியவுடன் அவர்களை அப்படியே, பயிற்சிக்கு அனுப்பி, கிராம சேவக்குகளாகவும் எஸ். ஈ. ஓ.-க்களாகவும் நியமித்தால் அவர்கள் கிராம மக்களுடன் சரிவரத் தொடர்பு கொண்டு நன்றாக பணி யாற்றுவார்கள். இந்த முறையைக் கையாண்டால் கிராம மக்களுக்கு மைனர் இரிகேஷன் திட்டங்களை யெல்லாம் தாலுகா தாசில்தாரிடம் ஒப்படைக்காமல் ப்ளாக் அபிவிருத்தித் திட்ட அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்தால் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த அதிகாரி கள் தான் மக்களிடம் அதிக தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் கிராம மக்களை அடிக்கடி அணுகி வருகிறார்கள். எனவே இவர் களிடம் இத்திட்டங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டால் கிராம மக்கள் தங்கள் குறை களிடம் இத்திட்டங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டால் கூசாமல் எடுத்துச் சொல்வார்கள். அந்த நிலையில் தகுந்த மைனர் இரிகேஷன் திட்டங்கள் விரைவாக நிறைவேறும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது வீடு கட்டும் திட்டங்களுக்கென ஒவ்வொரு பிளாக்கிற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது. இதற்கு அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப் பத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர் களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI G. G. GURUMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் மூலம் கிராமங் களை பல துறைகளிலும் முன்னேற்றமுற் செய்வதற்காக இத் திட்டங்க ளுக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. விவசாயம், கால்நடை அபி விருத்தி, சுகாதாரம், வைத்திய வசதி போன்ற துறைகளுக்கு நிறையப் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இந்தத் துறையில் இவ்வளவு இவ்வளவு பணம் தான் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் பணம் அந்த அந்த வட்டாரங்களுக்குத் தரப்படுகின்றன. ஒரு துறைக்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை இன்னொரு துறையில் செலவழிக்கமுடியாது. இதன் காரணமாக பல பிராந்தியங்களில் பல அவசியமான வேலைகளை சில சமயங்களில் செய்யமுடிவதில்லை. உதாரணமாக, ரஸ்தாக்கள் போடுவதை எடுத்துக்கொண்டால் கப்பி போட்ட ரஸ்தாக்களுக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை வேறு வித் தான ரஸ்தாக்களுக்குச் செலவழிக்க முடியாது. கிராமங்களில் பிற்பட்ட பிரதேசங்களில் போடவேண்டிய கப்பிபோடாத ரஸ்தாக்களுக்கு அதைச் செலவழிக்க முடியாது. எனவே அந்தப் பணம் கப்பி போட்ட ரஸ்தாக்கள் போடுவதில் செலவழிக்கப்படாமலிருந்தாலும் அதை வேறு ரஸ்தாக்களுக் கென செலவழிக்க முடியாது. கப்பி போட்ட ரஸ்தாக்களுக்குகூட ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பணம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் தொகுதி போன்ற சில வட்டாரங்களில் பல ரோடுகள் ஜில்லா போர்டுகளால் கவனிக்கப் படவேயில்லை. அவைகள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஒரு ரோட்டை அல்லது இரண்டு ரோடுகளைக் கூட எடுத்துக்கொள்வதற்கு வகை இல்லை. அதே மாதிரி கட்டிடங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணத் தொகையும் போதுமானதாக இல்லை. இரண் டொரு பள்ளிகளைக் கட்டியவுடன் அந்தப் பணம் தீர்ந்துபோய் விடுகிறது. அந்தப் பணம் தீர்ந்தவுடன் கிராம மக்கள் உற்சாகமாக பள்ளிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கோரினால் அப்போது பணம் இல்லை என்று

[Sri G. G. Gurumurthi] [24th March 1959]

சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சில பிராந்தியங்களில் சில துறைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செல்வாவதற்கு வாய்ப்பு இருக்காது, ஆனால் வேறு சில துறைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதுமானதாக இருக்காது. எனவே அந்த அந்தப் பிராந்தியங்களில் எந்த எந்தத் துறையில் எவ்வளவு எவ்வளவு பணம் செலவழித்து எந்தெந்த அவசியமான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதையெல்லாம் நிர்ணயிப்பதற்கான அதிகாரத்தைப் ப்ளாக் அட்வைசரி கமிட்டிக்கு அளிக்கலாம். அவ்வாறு செய்தால் மக்களின் உற்சாகத்திற்கேற்ற முறையில் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு திட்டங்கள் நன்றாக நிறைவேறும். என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் தாளவாடி பிரிக்கா ஒரு மலைப் பிராந்தியம். அங்கே இரண்டு மூன்று கிராமங்களை இணைக்கக்கூடிய பெரிய மண் ரஸ்தாக்களைப் போட வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே பல இட்டேரிகள் இருக்கின்றன. அந்த மலைப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களிடமிருந்து உழைப்பை எதிர்பார்ப்பது துர்லபம். இந்த தாளவாடி பிரக்கா தனிப் ப்ளாக்காக அமைக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறோம். சர்க்கார் அதற்கு மறுக்கிறார்கள். மேலும் அங்கே இருளர்கள், சோளக்கர்கள் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களில் சில சலுகைகளையாவது கொடுக்க வேண்டும். மண் ரோடுகள் போடுவது, பள்ளிக்கூடங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவது போன்ற திட்டங்களில் மற்ற ப்ளாக்குகளில் போல் இந்த பிராந்தியத்திலும் நிபந்தனைகள் விதிக்காமல் அந்த நிபந்தனைகளிலிருந்து இந்த பிராந்தியத்திற்கு விலக்கு அளித்தால்தான் இப்பிராந்தியம் அபிவிருத்தியடைய முடியும்.

நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பி.டி.ஓ.-க்கள் பல இலாகாக்களிலிருந்தும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அக்கிரகஸரல் டெமாண்ட்ஸ்ட்ரேடர், கோவாபரேடிவ் ஸப் ரெஜிஸ்ட்ரார், வெடரினரி டாக்டர் போன்றவர்கள் பி.டி.ஓ.-க்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுக்குக் கீழே 25-30 உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சம தகுதியுள்ள பல அதிகாரிகள் ஒருவருக்கு ஒருவர் கீழே வேலை செய்யும்போது அவர்களுக்குள் ஒத்துழைப்பு இல்லாததால் பல ப்ளாக்குகளில் வேலைகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இன்று கலெக்டர்களிடம் பல பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. எனவே அவர் அந்த அந்த ப்ளாக்குகளுக்குச் சென்று பார்வையிடவும் முடிவதில்லை. இரண்டு-மூன்று ஜில்லாக்களுக்கு ஒருவர் வீதம் அவ்விஸ்டன்ட் டெவலப்மெண்ட் கமிஷனர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்த உத்தியோகஸ்தர்களிடமிருந்து சரிவர வேலை வாங்க முடியவில்லை. மேலும் பி.டி.ஓ.-க்கள் செய்யும் வேலைகளுக்கு கலெக்டர் லாங்ஷன் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் அவர்களிடையே பலபாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரே இலாகாவிற்குள்ளேயே பல சம தகுதியுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சரியான சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படாததால் அவர்களிடையே ஒத்துழைப்பு இல்லை. இரண்டு வெவ்வேறு இலாகாக்களில் ஒன்று அரசாங்கத்தின் செல்லப்பிள்ளையாக இருப்பதாக மற்றொரு இலாகாவின்ருக்குத் தோன்றுவதால் பல ப்ளாக்குகளில் ரெவின்யூ உத்தியோகஸ்தர்களுடன் ஒத்துழைப்பு இல்லாத காரணத்தால் வேலையில் தவக்கம் ஏற்படுகிறது. 10-15 கிராம சேவக்குகளிடமிருந்து வேலை வாங்கக் கூடிய ஆற்றலுள்ளவர்களைப் ப்ளாக் அபிவிருத்தி அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எத்தனை அதிகாரிகள் இருந்தாலும் வேலைகள் சரிவரச் செய்யப்படுவதில்லை.

என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் அம்மாப்பேட்டை பிரகாவைத் தேன்ற வருஷத்திலே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ப்ரயாரிடி லிஸ்டில் சேர்த்து அனுப்பியிருந்தாலும் அது எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் தெரியவில்லை.

இந்த ஆண்டிலாவது இந்தப் பிரகாவை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் எனது உபபைய முடித்துக் கொள்கிறேன்.

24th March 1959]

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI : தலைவர் அவர்களே, இந்த ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டமானது, கிராமங்களுக்கு நல்ல திட்டம்தான். அதைப் பற்றி யாதொரு ஆட்சேபணையுமில்லை. விவசாயம், குடி தண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி, சாக்கடை அமைத்தல் போன்றவைகளை கிராமங்களில் செய்வதற்கு இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம்தான். அதற்காக நிறைய அதிகாரிகள் நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் பார்த்தால் ஒழுங்கான முறையில் இந்தத் திட்டம் நடைபெறவில்லை. அரசாங்கத்தின் பணம் விரயம் செய்யப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒற்றுமையாக இருக்கிற கிராமங்களில்தான் இந்தத் திட்டத்தை செய்ய முடிகிறது. ரோடு வெட்டுவது, கிணறுகள் தோண்டுவது சாக்கடைத் திட்டம் இவைகளை காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்தான் ப்ளாக் ஆபீஸிற்கு வந்து செய்து கொண்டு போகிறார்கள். ஜனங்கள், கிராமங்களுக்கு செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்காக பாதி-தொகை கொடுத்தால் அதை சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள்.

(Sri V. K. Kothandaraman in the Chair).

அப்படிச் செய்தவுடன் கிராமங்களில் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. கட்சிகளும் ஏற்படுகின்றன. அதனால் வேலைகள் பூர்த்தியாவதில்லை. பி.டி.ஓ.-வும் அவர்களைக் கடிந்து கேட்கமுடியாமல், மேல் இடத்தில் இவர்களுக்கு உதவியிருக்கிறதே என்று கேட்கமுடியாமல் தவிக்கிறார்கள். எனது எரியாவில் ஒரு ஹரிஜன் காலனி கட்ட, மார்காண காங்கிரஸ் மெம்பரிடம் கொடுத்து கட்டச் சொல்லி பாதி கட்டியும் பாதி கூரைப் போடாமலும் அப்படியே நிற்கிறது. ஐந்து வருடங்கள் ஆனபோதிலும் கூட பி.டி.ஓ.-ஆல் ஒன்றும் கேட்க முடியவில்லை. ஆர். டி. ஓ.-ஆலும் ஒன்றும் கேட்க முடியவில்லை. எந்த வேலைகளை எடுத்துப் பார்த்தாலும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பொலி காளைகள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு காளையும் சரியாகயில்லை. அதை வளர்ப்பதற்கு முப்பது ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். நாலு காளைகளை நான் பார்த்தேன். அவைகள் சத்து இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அப்படி பொலி காளைகள் வழங்கியும் கூட பிரயோஜனம் இல்லை. அதே போல், ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் பாதி மண் ரோடு போட்டு அவைகள் முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. 5,000, 10,000 ரூபாய் செலவு செய்தும் கூட அவைகள் பூர்த்தியாகாமல் இருக்கின்றன. மந்திரிகள் ப்ளாக்களில் வந்து பார்வையிடும்போது, நல்ல வேலை செய்திருக்கும் இரண்டொரு கிராமங்களுக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்று காண்பிக்கிறார்கள். பின்னர் ஆபீஸுக்கு வந்து எவ்வளவு பொலி காளைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு குப்பைக்குழிகள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று காகிதத்தைப் பார்த்து வாசிக்கிறார்களே தவிர குப்பைக் குழிகள் ஒன்றும் இருக்காது. மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டொரு காரியங்களில் பார்த்திருக்கிறார்கள்; விசாரணை செய்த்தில் அதிகாரிகள் பதில் சொல்ல முடியாமல் திண்டாடியிருப்பதை பார்த்திருக்கிறார்கள். உங்கள் எரியாவில் எவ்வளவு பொலி காளைகள் இருக்கின்றன என்று கேட்டால் அவைகளை கொடுத்திருப்பவர்களே பதில் சொல்ல முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் நல்லதுதான். எவ்வளவோ பணம் இந்த திட்டத்திற்காக செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் எல்லாப் பணமும் வீணாகத்தான் போகிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் எல்லாக் கிராமங்களிலும் கிராம வேலைகளுக்காக பாதிப் பணம் கொடுக்கப்போவதில்லை. அப்படிக் கொடுத்தாலும் கூட பெரிய பெரிய ஆள்கள் அதை வாயில் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது கிராமங்களில் கட்சிகள் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இது, இயற்கையாகவே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் கட்சி வேறுபாட்டை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லவில்லை. நான் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு சொல்வதாக அமைச்சர்கள் நினைக்க வேண்டாம். ஆகவே, ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டு அங்கு ஒரு ரோடு போடுவதற்கு 5,000 ரூபாய் செலவாகும் என்றால் அரசாங்கமே தனது செலவில் அதைப் போட்டுவிட்டு, 2,500 ரூபாயை அரசாங்கம் கொடுத்துவிட்டு, மீதி 2,500 ரூபாயை அங்குள்ள மக்களிட

[Sri A. V. P. Perivalaguruva Reddi] [24th March 1959]

மிருந்து கிஸ்தியாக வசூல் செய்துகொள்ளலாம். அது மிகவும் ஈவியாக இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐந்து ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துகிறவர்கள் கூடுதல் 10 அணு செலுத்தப் போகிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் வேலைகள் சுலபமாகச் செய்வதற்கு வசதியாகயிருக்கும். அப்படிச் செய்யாமல் பளாக் டெவலப்மென்ட் செலவு செய்யவேண்டுமென்றால், இப்பொழுதுள்ள முறைப்படி நடந்தால், க்ரூப் க்ரூப்பாக சேர்ந்து பணத்தை சாப்பிடுகிறார்களே தவிர வேலைகள் நல்ல முறையில் நன்கு நடப்பதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கமே முழுச் செலவையும் செய்து கிராமங்களில் வேண்டிய வேலைகளை செய்து கொடுத்துவிட்டு பாதித் தொகைக்கு கூடுதல் கிஸ்தி வசூல் செய்யும் முறை நன்றாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராமத்திலாவது ஒரு ரோடு பூர்த்தி யாக்கப்பட்டு மெட்டல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் காண முடியாது. இப்பொழுது கிராமங்களில் போடப்பட்டிருக்கும் ரோடுகளில் மாட்டு வண்டி கூட போகமுடியாத நிலையில்தான் கிராமங்களில் ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்தபடியாக, கிராம சேவகளை பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம சேவகளை போடும்போது படித்தவர்களாகப் பார்த்துப்போட்டால் நன்றாகயிருக்கும். அப்படியில்லாமல் படிக்காதவர்களைப் போட்டால் அவர்கள் தாசில்தாரி டமோ அல்லது ரெவினயூ இன்ஸ்பெக்டர்களிடமோ சென்று ஏதாவது கேட்டால் அவர்கள் சரியானபடி பதில்கூடச் சொல்வதில்லை. அவர்கள் இந்த கிராம சேவக்களை மதிப்பதில்லை. பெரிய பணக்காரர்களிடம் வந்து ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால், அந்தப் பணக்காரர்கள் இவர்களை மதிப்பதில்லை. “என்ன வேலை செய்து நீ கிழித்து விட்டாய், போடா” என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே படித்தவர்களை கிராம சேவக்களாகப் போட்டால் கிராமங்களில் நன்றாக வேலைகள் நடைபெற முடியும். அடுத்த படியாக, பி.டி.ஓ-க்களுக்கு ஜீப்புகள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கிணறு தோண்டவேண்டுமென்றால், நிலத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால், புறம் போக்கு நிலமா, பட்டா நிலமா என்று பார்க்கும் பொறுப்பு தாசில்தாருக்கு இருப்பதால் அவருக்கு அந்த நிலங்களைப் பார்க்க செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அந்த இடங்களைச் சென்று பார்ப்பதற்கு செளகரியம் இல்லாத காரணத்தினால் வாய்தா போடப்பட்டுக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால் கிராமக் காரியங்களை எல்லாம் தாசில்தார் பார்க்கவேண்டியிருப்பதால் அவருக்கும் ஜீப் இருந்தால் தேவலை. தாசில்தாருக்கு ஒரு ஜீப், பி. டி. ஓ-க்கு ஒரு ஜீப் என்று கொடுப்பதாகயிருந்தால் செலவு அதிகமாகும் என்று இருந்தால் ஒரு ஜீப்பை மாதத்தில் 15 நாட்களுக்கு பி. டி. ஓ-க்கும் மீதி 15 நாட்கள் தாசில்தாருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக்கொடுத்தால் வேலைகள் நன்கு நடைபெறுவதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். மாதம் பூராவிற்கும் ஒரு பி.டி.ஓ-க்கு ஜீப் வேண்டியதில்லை. ஜீப்பில் அவர்கள் சும்மா சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, தாசில்தாருக்கு ஜீப் கொடுப்பதால் பட்டா நிலமா, புறம்போக்கு நிலமா என்றெல்லாம் கண்டறிந்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரோடுகளைப்பற்றி சொல்லப்போனால் இவைகள் சரியானபடி இல்லை. சிலயிடங்களில் ரோடுகள் போடுவதற்கு சில நிலங்களை அக்வாய் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை உடனடியாக அக்வாய் செய்து கிராம மக்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சாக்கடைத் திட்டம் ஒழுங்கான முறையில் இன்று நடைபெறவில்லை. ஒரு தெருவில் கட்டியும் ஒரு தெருவில் கட்டப்படாமலும் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே இவைகளைக் கட்டித் தந்துவிட்டு வரியில் சிறிது கூடுதல் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். இதற்கு அரசாங்கத்தை குற்றம் கூறுவதா, அல்லது மக்களை குற்றம் கூறுவதா என்று பார்த்தால் ஒருவரையும் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. இப்பொழுது கிராமங்களில் க்ரூப்பாக சிலர் சேர்ந்து கொண்டு சர்வாதிகாரம் தான் செய்கிறார்கள். சும்மா இருப்பதெற்கெல்லாம் சர்சார்ஜ் போடுகிறார்கள், அரசாங்கம். ஆக, நான் சொல்வது கிராமங்களில்

24th March 1959] [Sri A. V. P. Perivalaguruva Reddi]

ரோடு. சாக்கடை வசதி போன்ற வசதிகளையெல்லாம் சர்க்காரே தனது செலவில் செய்து கொடுத்துவிட்டு அதற்கு ஆகிற செலவில் பாதிக்கு ஓரளவு கிஸ்தியை உயர்த்தி பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. KRISHNAMURTHY : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மீதுள்ள மான்யக் கோரிக்கையை நான் பெரிதும் ஆதரித்துப் பாராட்டுகிறேன். திட்டத்திற்காக சமுதாயத்தை அமைக்கும் முறையில் அல்லாமல் சமுதாயத்திற்காக வகுக்கப்பட்ட திட்டம் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சமுதாயத்திற்காக—சமுதாய வளர்ச்சி பெருகுவதற்காக—சமுதாய நலம் உயர்வதற்காக—சமுதாயம் முன்னேற்றமடைவதற்காக—சமுதாயம் வளம்பெறுவதற்காக—நல்ல திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்பதை பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்திட்டத்தை என்னிறையையோடு வளர்களுமுண்டு. தலை சிறந்த நல்ல சமுதாய திட்டத்திற்கு வரலாற்றடிப்படை இருக்கிறதென்பதை பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மேல்புறம் மேலோங்கி உயர்ந்த நிலை எய்தியமை கலை மலிந்த—இலக்கியம் மலிந்த—அறிவு மலிந்த—கிரீக்க நாடு அருளிய கலை இலக்கிய அறிவு ஒளியின் விளைவே. கிரீக்க நாட்டை இலக்கியக் கலையறிவு ஒளியாய் அலங்கரித்த உயர் தனிச்சிறப்பு கிரீக்க நாட்டின் தலைநகரம் ஏதன்ஸ் நகருக்கே உரியது. இந்நன்னகரத்தில் வாழ்ந்த நல்லார்கள்—சிறந்தவர்கள்—உயர்ந்தவர்கள்—சமூகவாழ்வு, சமூகக் கல்வி, சமூக அமைப்பு—என்பவற்றைக் கூறி கல்வி, விவசாயம், கைத்தொழில், சமூகத் தொண்டு ஆகிய இவைகள் சமூகத்தை உயர்த்துமென்று உரைத்ததை உரோமர்கள் இருகப்பற்றி இவ்வயியிய கொள்கைகள் அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல சமுதாயத்தை அமைத்து நல்ல அரசியலை நிறுவி அதன் நாட்டை நலமுற ஆண்டதோடல்லாமல் உலகையாண்ட உரோமர் என்ற நற்பெயரையும் பெற்று சட்டத்திற்குத் தாயகம் ரோமநாடு என்ற சிறப்பையும் எய்தினர். அது மாதிரியல்ல. தமிழ் நாட்டில் கூட, “எண்பேர் ஆயுமும் ஐம்பெருங் குழுவும்” என்ற நிலையிலே அமைத்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மக்களுக்கு, அந்தக் கிராமத்திற்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங்களை வகுத்து அந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அனைவரும் ஒன்று பட்டு உழைத்து “என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்ற முறையில் தான் அறப்பழங்காலத்தில் இருந்து வந்தார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை நாம் எண்ணிபார்க்கும்பொழுது, மக்கள் தங்களுடைய திட்டங்களை தாங்களே வகுத்து அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு தான் முறையிலே அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைக்கின்ற நல்ல நிலை ஏற்பட்டால் தான் நாட்டிலும், அதுகாரிகளுடன் ஒத்துழைக்கின்ற முன்னேற்றம் காணமுடியும். அத்தகையதலை நகரத்திலும், கிராமத்திலும் உருவாகி பரவிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும் சிறந்த திட்டம் தமிழகத்தில் உருவாகி பரவிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும் பொழுது, இந்தத் திட்டத்தை நாம் அனைவரும் வரவேற்று பாராட்டிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது ஒரே இடத்தில் அதிகாரம் திட்டத்தை பல இடங்களில் அதிகாரம் பரவி, மக்களும் அதிகாரிகளும் ஒன்று எல்லா இடங்களிலும் அதிகாரம் பரவி, மக்களும் அதிகாரிகளும் ஒன்று பட்டு நல்ல முறையில் தொண்டாற்றுவதற்கு இந்தத் திட்டம் அரண் செய்கிறது. சமுதாயத்தில் மக்களும் அதிகாரிகளும் இரண்டறக்கலந்து அன்பு நெறியில் தொண்டாற்றி, சமுதாயத்தில் உயர்வு, தாழ்வு என்ற நிலை மாறி, எல்லோரும் சமமாக வாழவேண்டும் என்ற நிலை வருகிறபொழுது, மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு துணை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நிறைவேற்றுவதற்கு தலை சிறந்த நல்ல ஜனநாயக தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பஞ்சாயத்து முறை நம் நாட்டில் இப்பொழுது பரவியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பஞ்சாயத்து இருக்கிற காரணத்தினால், மக்கள் ஒன்றுசூடி அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து, கிராமங்களுக்கு என்ன தேவை என்பதை அறிந்து,

[Sri V. K. Krishnamurthy] [24th March 1959]

விவசாய வளர்ச்சி, கால்நீர், சில சிவநடகல்லி வளர்ச்சி, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டம் இவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு நல்ல முறையில் தொண்டு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சமுதாய நலத் திட்ட அடிப்படையை எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, அறிக்கையில் “தன் கையே தனக்கு உதவி” என்ற நல்ல தத்துவம் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதினால், அந்த எண்ணத்தையும், கொள்கையும் நிறைவேற்றுவதற்கு மக்களுடைய மனம் மாறித் தான் தீரவேண்டும். அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு பணம் கொடுத்தாலும், அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்தாலும்கூட, மக்கள் அந்தப் பணத்தினுடைய பெருமையையும், அதிகாரிகள் வருகின்ற குறிக்கோளினுடைய நல்லெண்ணத்தையும் உணர்ந்து அனைவரும் ஒன்றுபட்டு இருந்தால் தான் நாம் முன்னுக்கு வரமுடியும். அன்றேல் நாம் முன்னுக்கு வரமுடியாது. அதிகாரிகள் எவ்வளவு வணங்கி முன்வந்தாலும்கூட, மக்கள் அந்த நல்லெண்ணத்தை உணர்ந்து அவர்களுடன் ஒத்துழைத்தால்தான் நாம் முன்னுக்கு வரமுடியும் இல்லாவிட்டால் சமுதாயம் முன்னுக்கு வராது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளும், அதிகாரிகளும், அரசாங்கத்தினுடைய பணமும் மலிந்து சென்றாலும்கூட, அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு சில கிராமங்கள் இல்லை என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த நேரத்தில் பார்க்கும் பொழுது அந்த கிராமங்களில் மாத்திரம் ஒற்றுமை குலைந்து, வேற்றுமை மலிந்து இருப்பதின் காரணத்தினால் பள்ளிகள் கட்டுவதற்கு கூட அவர்கள் ஒன்றுபட்டு வராததை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுடைய மனம் மாறுவதற்காக, சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நல்லெண்ணம் மக்களிடையே பரவுவதற்கு ஆவன செய்தாலொழிய இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுதல் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஒன்றை இப்பொழுது கூட்டுறவு பண்ணை மூலம் மதுரையில் 10 கிராமமான கிராமங்களில் அமுல் நடத்தி பலபலன்களை ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இம்முறையில் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு இருப்பார்களேயானால், தனிமை என்பது போய் பொதுமை என்ற ஒரு நல்லெண்ணம் வந்து கூட்டுறவு விவசாய பண்ணைக்கு அடிகோலும் திட்டத்தை ஒரு பெரிய திட்டமாக நிறைவேற்ற முடியும். அம்மாதிரி நிறைவேற்றுவதற்கு மதுரையில் பரிசார்த்தமாக பார்க்கின்ற ஒரு நிலையிலே, இது போன்று ஒவ்வொரு பள்ளிகிலும் சில இடங்களில் இந்த முறையை அனுபவத்தில் கொண்டு வரக்கூடாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தனிமை ஒழித்து, எல்லா மக்களும் ஒன்றுபட்டு, கூட்டுறவு என்ற ஒரு நல்லெண்ணம் ஏற்படுவதற்கு இது அடிப்படையாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகள் காலத்தில் செய்ய முடியாத வேலைகள், மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அதிகாரத்தில் இருந்தபோது செய்ய முடியாத வேலைகள், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் இப்பொழுது நல்ல முறையில் செய்யப் படுவதற்கு இந்தத் திட்டம் அரண் செய்கிறது. கிராமதானம் என்ற முறையில் பணம் கொடுக்க முடியாத மக்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வேலை செய்யும் நல்ல நிலை ஏற்படுகிறது. ஆரணி தாலுகாவில், அக்கிரபாளையம் பிரகாவில் முள்ளண்டரம் கிராமத்திலும் 400, 500 ஆண்டுகளாக பாதை இல்லாத ஒரு பெரிய கிராமம் இருக்கிறது. 4, 5 மைலுக்கு பாதை 400, 500 ஆண்டுகளாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் வந்தபிறகு பல முறை மக்களை அணுகியபொழுது, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்களும், பெண்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து 4, 5 மைல் தூரத்திற்கு பெரிய பாதை போட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, பல பாதைகள் போடப்பட்டு போக்குவரத்து சாதனங்கள் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. நடைமுறையில் நான் கண்ட அனுபவத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பள்ளி இல்லாத கிராமங்களில் பள்ளிகளும், மனமகிழ் மன்றங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

24th March 1959] [Sri V. K. Krishnamurthy]

படிப்பகங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பாதைகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு மக்கள் நல்ல உதவி செய்துகொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். மக்கள் இதனுடைய உண்டைத் தத்துவத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். பணம் இல்லாதவர்களும் கூட, தங்களுக்கு செலவில்லாத முறையில் ஒன்றுபட்டு, கிராமதானம் என்ற முறையில் சேவை செய்து, உழைப்புகளையெல்லாம் கொடுத்து, இந்த முறையில் சேவை செய்து, உழைப்புகளையெல்லாம் இடங்களில் பிளாக் டெவலப் வளர்ச்சி திட்டம் அமுலில் இருக்கக்கூடிய தொகையைக் கொண்டு பல பள்ளி மென்ட் ஆபீசர்கள் கொடுக்கக் கூடிய தொகையைக் கொண்டு பல பள்ளிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மனமகிழ் மன்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். படிப்பகங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பாதைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

மற்றொன்று, ஒரு சிறிய வேண்டுகோள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், அதவது கிணறுகள் வெட்டுவது, ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவது, கால்வாய்களை வெட்டுவது, கால்வாய்களை ஆழப்படுத்துவது போன்ற சிறிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்துவிட வேண்டும். பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகள் திட்டம்போட்ட பிறகு, வேலை செய்தபிறகு, அவைகள் சாங்ஷனுக்கு ஆர்.டி.ஓ.க்கு போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. பல வேலைகளின் காரணமாக வேலை செய்த பிற்பாடும்கூட, நேரில் வந்து பார்த்த பிறகும் கூட, பில் பாஸ் செய்வதற்கு காலதாமதம் ஆவதினால், ஊழியர்களும் தொண்டு செய்தவர்களும் மனம் மிக ஒடிந்துவிடுகிறார்கள். இம்முறையில் வேலை செய்தவர்களுடைய மனம் ஒடியக் கூடிய அளவு காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் “ரெட் டேபிஸம்” என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ரெட் டேபிஸம் வேர் ஊன்றிப்போயிருப்பதுமல்லாமல், அது வளர்ந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அத்தகைய முறையை உடனே நீக்குவதற்கு பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்களுக்கு போதிய அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையானால், பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்கள் மனுக் கொடுத்ததும், ஆர்.டி.ஓ. அதை உடனே சாங்ஷன் செய்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும்.

மற்றொரு பெரிய குறை. கனம் கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் லாட்பரி சீட்டுப் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லா திட்டக் குழுவில் ஒரே தொகுதியிலே இரண்டு கட்சி உறுப்பினர்கள் வந்து விட்டார்கள். அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு பிரதிநிதியையும், ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவரும், தன்னுடைய தொகுதியில் பிளாக் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வாதாடினார்கள். எந்த அளவுக்கு கலெக்டர் அவர்கள் பணிவோடு கேட்போதிலும், இருவரும் இரு முனைகளில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்களே தவிர, மனம் ஒத்த பேச்சுக்கு இடமே இல்லாமல் போய் விட்டது. 1959-ல் இந்த நிலை இருக்கிறதே, என்ன செய்யவேண்டுமென்று பார்க்கிறபொழுது, முதல் வில்லியம் காலத்தில் Trial by Ordeal என்று சொன்னது போல், ஏறக்குறைய 1,500 ஆண்டுகளுக்கு பின்னாலே போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, குலுக்குச் சீட்டு போட்டார்கள். இந்த நிலை மாறி மனம் ஒத்து நாம் அனைவரும் கட்சி பேதலில்லாமல் வேலை செய்து சமுதாய நல திட்டம் என்ற தலைசிறந்த திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிற்போக்கான பகுதிகளையும், அந்தப் பகுதிகளுக்கு ஈற்றுப்புறத்திலுள்ள எல்லா பகுதிகளையும் பிளாக் டெவலப்மென்ட் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்வதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பி. டப்ளியூ. டி., ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட், வேலை செய்தவர்களுக்கு பணம் கொடுப்பதில் தாமதம் ஆவதினாலே, பல ஒப்பற்ற அரிய வேலைகள் செய்யப்படாமல் தடங்கலாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

[24th March 1959

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்ய விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளுவதை ஒரு சிறந்த பணியாகவும், மிக்க மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாகவும் நான் கருதுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரும் ரூ. 2,47,00,000-க்கு மிகுந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை மிக்க வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். வெட்டுப் பிரேரேபணையைக் கொண்டுவந்த அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே நன்றாக நடக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக பேசுபவர் போல தொகை குறைவு அதற்காக இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், இன்னும் நன்றாக நடக்கவேண்டுமென்றும் கூட சொன்னார்கள்.

ஆனால் போகப்போக அவர்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகள் எல்லாம் நாம் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை. பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிக்கு ஜீப் அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். இதை அவர்கள் உண்மையாகவே சொன்னார்களா அல்லது வேறு ஏதாவது மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொன்னார்களா என்பதை என்னால் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லோருக்கும் இவ்விதத்தில் வேலை பார்க்கும் எல்லா ஆபீஸர்களுக்கும் ஜீப் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால் அது நன்றாக இருந்திருக்கும். அவ்விதமில்லாமல் ஒரு அதிகாரிக்கு மட்டும் ஜீப் கொடுக்க வேண்டும் இன்னொரு அதிகாரிக்கு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுவது எந்த விதமான டெவலப்மென்ட் என்று தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் இருக்கின்ற அதிகாரிகளும், அந்த வட்டாரத்திலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், பிளாக் அட்வைஸரி கமிட்டி அங்கத்தினர்களும் ஒற்றுமையாக இருந்து செயல்பட்டு வந்தால் அந்த வட்டாரம் எவ்வளவோ வகையில் முன்னேற முடியும். அவ்விதம் இருக்கின்ற இந்த வட்டார அபிவிருத்தி வரப் பிரசுரத்தை குறை சொல்லுவது தவறு என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எப்போதும் சொல்வது 'போல் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு கொடுக்கப் படும் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதே போன்று இதிலும் கிராம சேவக்-களுடைய சம்பளத்தையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் அவர்களை அறியாமலே அவர்களுடைய தேவைகளைப்பற்றியும் சொல்ல முன் வந்து விடுகிறார்கள். அவ்விதம் அவர்களுடைய தேவைகளை எடுத்துச் சொன்னால்தான் வெளியில் இவர்களை மக்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்பதை இவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் சொல்லிவிட்டு இதன் பேரில் பல குறைகளை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இவர்கள் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கான திட்டத்திற்கு ஒத்துழைக்கிறார்களா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் மக்களுக்காகப் போடப்படும் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி விட்டால் நம் மீது மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கை எல்லாம் போய்விடும் என்று தெரிவித்தார்கள். அது மிகவும் தவறான வார்த்தை என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தவிதத்திலாவது இந்த சர்க்காரின் பேரில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே அந்த வகையில் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் இந்த சபைக்கு வெளியே, அல்லது இங்கேயே வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் இந்த சர்க்கார் வட நாட்டு சர்க்காரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது, இந்த சர்க்காரால் நாங்கள் இன்பக்களவு கண்டுகொண்டிருக்கிற நாட்டை ஏற்படுத்த முடியாது, ஆகவே இது மக்களுடைய சர்க்கார் அல்ல என்று சொல்லுகிறார்கள், இவ்விதம் சொல்வதின் அர்த்தம் என்னவோ, இது என்ன பாஷையோ இது தமிழா, அல்லது ஆங்கிலமா அல்லது அவர்களுடைய தனிப் பாஷையா என்பதே புரியவில்லை. இது ஒருபுறமிருக்க, நமது நாட்டுக்கு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் பிறந்தது ஒரு அரிய வாய்ப்பு, அடுத்ததாக அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போலவே நமது நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்து சுமார் 12 ஆண்டுகள் ஆகப்போகின்றன, இது நம்முடைய இரண்டாவது பாக்கியம், மூன்றாவதாக மத்திய சர்க்கார் திட்டமிடுவதற்கு முன்னாலேயே நமது

24th March 1959] [Sri S. Nagaraja Monigar]

மாநில சர்க்கார் பிரக்கா டெவலப்மென்ட் திட்டம் என்று ஆரம்பித்து அதில் வேலை செய்து நமது நாடு முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. மதிப்பிற்குரிய பிரகாசம் அவர்கள் அப்போது முதலமைச்சராக இருந்தார். அவர்களுக்கும் நாம் வந்தனம் செலுத்துகிறோம். இப்போது நமது நாட்டில், ட்ரஷரி பெஞ்சில், மியூஸிக்கல் செயரில் ஆட்கள் மாறிக்கொண்டே இருப்பதுபோல் அடிக்கடி ஆட்கள் மாறிக்கொண்டிருப்பதற்காக பல கட்சிகள் தேர்தல்களில் போட்டியிடுகின்றன. அதில் சிலர்தான் வர முடிகிறது. ஆகவே இதைமட்டும் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு பேசுவது சரியல்ல, அல்லது டெவலப்மென்ட் என்றால் இருப்பவைகளை எல்லாம் கரியிட்டு சுவதுமல்ல, அல்லது மில்களில் உற்பத்தியை தடை செய்வதற்காக எப்போதும் ஸ்ட்ரைக் போன்றவைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பதும் அல்ல. இவையெல்லாம் டெவலப்மென்ட் வேலைகள் என்று சொல்ல முடியாது. மேலும் நாம் எல்லாம் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்த காலத்தில் "முஸ்லீம் லீக்" தனியாகத் தான் போய் தீருவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பிரிந்து போனதும் இந்த நாட்டின் டெவலப்மென்ட் என்று சொல்ல முடியாது. அதே முறை யில் இன்றைக்கு நாம் தனியாக பிரிந்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த நாட்டை உடைத்து பிரியவைக்க வேண்டும் என்று சொல்வதும் டெவலப்மென்ட் என்று சொல்ல முடியாது. . . . (ஸ்ரீ எம். பி. சுப்பிரமணியம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்டைப்பற்றி பேசுகிறார்களா அல்லது வேறு எதையாவது பேசுகிறார்களா ?) கொஞ்சம் கவனமாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் நான் பேசுவது கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்டைப்பற்றித்தான் என்பது தெரியவரும். அதல்லாமல் நான் திராவிட கம்யூனிட்டியைப்பற்றியோ அல்லது ஆரிய கம்யூனிட்டியைப்பற்றியோ அல்லது அருந்ததி கம்யூனிட்டியைப்பற்றியோ சொல்ல வரவில்லை. நான் சொல்வதை வேறு விதமாக புரிந்து கொண்டிருந்தால் அது வேறு விதமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இந்த முறையில், நமது சமூகத்திற்கு முக்கியமாக இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு இந்த திட்டம், இந்த மான்யம் மிகவும் முக்கியமானது என்பதை குறிப்பாக சேலம் அங்கத்தினர் கனம் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த இலாகா கிராம ரஸ்தாக்கள், எத்தனை மருத்துவ விடுதிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்கு குடி தண்ணீர் வசதியை பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொண்டு போக வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த திட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை ஆளும் கட்சியினர் மாத்திரமல்ல, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் எல்லாம் உணர்ந்திருந்தும் இதில் வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் முதலியவை அவசியமில்லை என்று அவர்கள் எப்போதும் சொல்வது போலவே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த இலாகாவைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்ற இந்தச் சமயத்தில் ஒரு குறைபாட்டைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த சிறியவனுடைய சொல் எவ்வளவு தூரத்திற்கு ஏறும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மற்ற தனிப்பட்ட இலாகாக்கள் இயங்குவது போல் இந்த இலாகா ஜில்லாக்களைப் பொறுத்தவரையில் கலக்டர் டெவலப்மென்ட் இலாகா ஜில்லாக்களைப் பொறுத்தவரையில் கலக்டர் அவர்களோடு நின்றுவிடுகிறது, அதன் பின்னால் ரெவின்யூ இலாகாவின் கீழ்தான் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளுடைய நிலை எல்லாம் இன்றைக்கு தண்ணீரை விட்டு வெளியே போட்ட மீன் மாதிரியும், தாயற்ற குழந்தைபோலவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளாக தகுதியற்றவர்களைப் போடுவதால் பல தவறுகள் நடக்கின்றன. பொதுவாக கெஸ்ட் பதிவிலாதவர்களிடமிருந்து இந்த அதிகாரிகளை தேர்ந்தெடுக்கிறோம். இதை மாற்றி கெஸ்ட் பதிவுள்ள அதிகாரிகளிடமிருந்து இந்த அதிகாரிகளை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான்

[Sri S. Nagaraja Monigar], [24th March 1959]

சிறந்த முறையில் இந்த துறையில் வேலைகள் நடக்கும். இப்போது சில இடங்களில் இம்மாதிரிப்பட்ட அதிகாரியாக பணியாற்றுவதற்கு லாயக்கற்றவர்களாக சிலர் இருப்பதினால்தான் சரியாக வேலை நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே இனிமேல் இம்மாதிரி அதிகாரிகளை தேர்ந்தெடுப்பது கெஸ்ட் பதிவு அந்தஸ்துள்ள அதிகாரிகளிடமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கல்கட்டின் கீழே இந்த வேலைகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருப்பதால் வேலைகள் எல்லாம் சரியாக கவனிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே இதற்காக ஒரு டெவலப்மென்ட் கல்கட்டர் என்று வேண்டுமானால் போடலாம். அவ்விதம் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் இப்போதிருக்கின்ற பல குறைகள் நீங்கும். அதற்கு அடுத்தபடியாக ஆர்.டி.ஓ.க்கள் இருக்கிறார்கள், இவர்களின் அந்தஸ்திலோ அல்லது இதற்கு சமமான அதிகாரிகளின் அந்தஸ்திலோ இந்த பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளிலே நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்களை பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளின் வேலைகளை மேற்பார்வையிடுவதற்காக ஒரு சூப்பர்வைஸர் என்கின்ற முறையில் போட்டால் பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகள் நடத்தும் வேலைகளிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை சரிக்கட்ட முடியும். மேலும் இந்த இலாகாவை பொறுத்த வரையில் சில இடங்களில் சண்டை பூசல்கள் எல்லாம் இருந்து வருவதாக சொல்லப்பட்டது. அதோடு சில இடங்களில், இருக்கின்ற ஜி.ஓ.க்களை எல்லாம் தெரிந்து கொள்வதில்லை. இதையெல்லாம் பார்த்துக்கொள்வதற்காக முன்னால் ஆர்.டி.ஓ.க்கள் இருந்து வந்தார்கள். அதற்கு பின்னால் இரண்டு ரீனல் ஆபீஸர்களை கொடுத்தார்கள். இப்போது நான்கு பேர்கள் இருந்து வருவதாக தெரிகிறது. அதில் இப்போது அம்பேரோஸ் என்று ஒருவரை நியமித்திருப்பதாக தெரிகிறது. நாங்கள் இதுவரையிலும் அவரை பார்த்ததில்லை. மேலும் அதிகாரிகளிடையே பொறுமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையும் போக்க வேண்டும். இது தவிர சில இடங்களில் அக்கௌண்டுகள் எல்லாம் சரியாக இல்லை என்று சொல்லப்படுகின்றன, காரணம் அக்கௌண்ட்ஸ்கள், கிளார்க்குகள் உடனடியாக கொடுப்பதில்லை. இன்னும் சில இடங்களில் பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸரும் புதிதாக இருந்துவிட்டால் சொல்லவேண்டியதில்லை, வேலைகள் எல்லாம் சரியாக முடியாது. இவ்விதம் இருந்தால் நிச்சயமாக பொது மக்கள் குறைகள் சொல்லத்தான் செய்வார்கள். மேலும் பெண்களை இந்த இலாகாவில் நியமிக்கின்ற விஷயத்தில் ஸர்க்களில் காட்டப்படுவதுபோல் ஸாம்பிளாகத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவில் பாதிக்குமேல் போட்டாக வேண்டும். அதிகமான அளவுக்கு பெண்களுக்கு இதில் வாய்ப்பு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. போதுமான அளவில் பெண்களை நியமித்தால்தான் இதில் சரியான விதத்தில் அவர்கள் செய்யவேண்டிய வேலைகளை செய்ய முடியும், இல்லையென்றால் வேறு விதமாக இயங்க ஆரம்பித்துவிடும். ஆகவே அதிகமான அளவில் பெண்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நண்பர் குருமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது போல் ரிட்டர்ன்ஸ் எல்லாம் அதிகமாகி கொண்டேயிருக்கிறது. இன்னும் சரியான முறையில் “டெலென்ட்ர லேஸேஷன்” ஆகவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் கணக்குகள் எல்லாம் குழப்பமாக இருக்கிறது. கடைசியில் அதைப்பற்றி நல்ல முறையில் விசாரணை ஒன்றும் நடப்பது இல்லை. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றவேண்டும். மேலும் காதி இலாகாவில் இம்மாதிரிப்பட்ட ரிட்டர்ன்ஸ் எல்லாம் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் ஆர்கனைஸர்கள் ஒழுங்கான முறையில் நூலை வாங்கிகொண்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சிட்டங்களை வாங்கிகொண்டு பின்னால் திருப்பி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதுவும் தார் அடித்தது போல் திருப்பி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். சில இடங்களில் இவர்களுக்கு வாங்குவதற்கு அருகதை இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியென்றால் நேரடியாக கோயம்புத்தூரிலுள்ள அதிகாரிகளை வந்து வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

0-30 சமீபத்திலே நடந்த சேலம் செமினரில் சில மாற்றங்கள் அவசியம்.
8.11. அதைப்பற்றி நான் தனியாக சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

24th March 1959] [Sri S. Nagaraja Monigar]

பிளாக்குகளை பிரிப்பதிலே எங்கள் ஜில்லாவிலே மொத்தம் 46 பிளாக்குகள் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியாகிய வடக்குப் பகுதிக்கு 16 பிளாக்குகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தெற்கே 30 பிளாக்குகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அங்குள்ள ஜனத் தொகையை ஒட்டி. வடக்குப் பகுதி விஸ்தீரணத்தில் அதிகமானது, பிற்போக்காக உள்ள, விஸ்தீரணத்தில் அதிகமாக இருக்கிற வடக்கு சேலத்திற்கு முன்னில் ஒரு பங்கு கொடுத்து விட்டு, முற்போக்காகவுள்ள விஸ்தீரணத்தில் குறைவான தெற்கு சேலத்திற்கு முன்னில் இரண்டு பங்கு கொடுத்தால், விஸ்தீரணம் அதிகமாக இருக்கிற இடத்தில்தான் அதிகப்படியான கிணறுகளும், அதிகமான அளவு ரோடுகளும் போடவேண்டியதாக இருக்கும். அதற்குத் தகுந்தபடி பணம் ஒதுக்காவிட்டால், ஜனத்தொகை அளவையொட்டி மட்டும் பணம் ஒதுக்கினால் முற்போக்கு முற்போக்காகவே போய்க் கொண்டிருக்கும், பிற்போக்காக உள்ளது இன்னும் பிற்போக்காகவே போய்கொண்டிருக்கும். டெவலப்மென்ட் டிபார்ட்மெண்டில் வேண்டியவற்றைச் செய்யவில்லை யென்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வது, ஜனத்தொகையோடு கூட, ஒரு பகுதியின் விஸ்தீரணத்தையும் கணக்கிட்டு பிளாக்குகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எதிர் கட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமுதாய நலத் திட்ட மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த சமுதாய நலத் திட்ட பிளாக்குகளை எடுப்பதிலே சில அடிப்படையிலே எடுப்பதாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் தீர்மானம் செய்து, பிளானிங் போர்டு அதைப்பற்றி தீர்மானம் செய்து அனுப்புகிற நேரத்தில் அது அரசாங்கத்தாரால் நிராகரிக்கப்படுகிறது. அதற்கு பல காரணங்கள் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டன. பிளாக்குகள் எடுப்பதிலே கட்சி அடிப்படையிலே எடுக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருக்கும் அடிப்படையிலே எடுக்கிறார்கள். பிளாக்குகளை எடுப்பதிலே இங்கே பகுதிகளில் அதிகப்படியான பிளாக்குகளை ஏற்படுத்துவதில்லை. இதே மாதிரி கிட்டத் தட்ட இரண்டாண்டு காலமாக நான் வற்புறுத்திக் கூறி வருகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய விருத்தாசலத்தில் திட்டக் குடி பிளாக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அருகாமையிலே நல்லூர் பிளாக் என்று, கனம் அங்கத்தினர் வேதமாணிக்கம் அவர்களின் தொகுதியில் ஒரு பகுதியும், என்னுடைய தொகுதியில் பண்ணட்டியின் தெற்குப் பகுதியும் சேர்த்து, இரண்டு தொகுதிகள் பயனடையும் வகையில் ஒரு பிளாக்கை அமைக்க தென் ஆற்காடு மாவட்ட கலெக்டர் மூலமாக பிளானிங் போர்டிலே சிபாரிசு செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இருந்தும் இரண்டாண்டு காலமாக அந்த பிளாக் எடுக்கப்படவில்லை. அந்த பிளாக்கை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மக்கள் கண்டிரியூஷன் தொகையைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த பிளாக்கை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த பிளாக்கின் வேலைகளை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்க, அதற்கு வேண்டிய வகையில் மக்களிடத்தில் பிரசாரம் செய்து வைத்திருக்கிறோம். இப்போது எடுக்கும் போதாவது, அடுத்த மாதத்தில் எடுக்கும்போது, அவசியம் இந்த பிளாக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சில பிளாக்குகளில் கிராமத் தலைவர்கள் முகாம் நடத்தி வருகிறார்கள். முகாம்களை நடத்துவதிலே, கிராமத் தலைவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து, அந்த கிராமத் தலைவர்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு உதவுவதற்காக, இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாகச் செல் படுவதற்காக வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கிராமத் தலைவர்களைப் பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். இப்படி கிராமத் தலைவர்களைப்

[Sri M. Selvaraj] [24th March 1959]

பொறுக்கி எடுக்கும் நேரத்தில் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மண்டல காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டுதான் அந்த அதிகாரிகள் பொறுக்கி எடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அதனால் அதிகாரிகள் யாரைப் பொறுக்கி எடுத்தால் நல்ல முறையில் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடியும் என்று உணர்கிறார்களோ அவர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதில் இடையூறு இருக்கிறது. அப்படி அந்த அதிகாரிகள் இவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கவில்லையென்றால், மந்திரி அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு சுற்றுப் பிரயாணம் வரும் நேரத்தில் “இந்த அதிகாரி நான் சொல்வதைக் கேட்பதில்லை” என்று காங்கிரஸ் மண்டல கமிட்டியிலுள்ளவர்கள் மந்திரிகளிடத்தில் புகார் செய்கிற நேரத்தில், மந்திரிகளும் அந்த அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு மிரட்டுவதாகச் சில புகார்கள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. எதிலும் எதிர் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில், இதிலே மக்கள் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று நினைக்கிற நேரத்தில், அதிகாரிகள் யாரைப் பொறுக்கி எடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் பாடு படுவார்கள் என்று கருதுகின்றார்களோ அவர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதில் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் குறுக்கிடக் கூடாது என்று ஒரு சுற்றறிக்கையை அனுப்ப வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிளாக் அட்வைஸரி கமிட்டிகளை அமைப்பதிலே, விழுப்புரத்தில் ஒரு பிளாக் அட்வைஸரி கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கலெக்டர் அவர்கள் 8 பேர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அனுப்பியதில் 4 பேர்களுக்குத் தான் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 4 பேர்களில் விழுப்புரம் மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக உள்ள ஒருவரை ஒரு அங்கத்தினராக நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர் முனிசிபாலிட்டியில் இருக்கிறார். அங்கே இருக்கக்கூடிய பிளாக்குகளில் எந்தப் பகுதியிலும்கூட இல்லாதவர். அவர் அதிலே ஒரு அங்கத்தினராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். 4 பேர்களும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமை இருந்தால் எப்படி சமுதாய நலத் திட்டத்தில் எதிர் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெற முடியும், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதன் மூலம் நல்ல பயனைப் பெற வழி வகைகளைச் செய்ய முடியும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இதே போன்று இப்போது இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தில், குறிப்பாக சிறு கைத்தொழில்களுக்கு வேண்டிய முக்கியத் துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறுகிற இதே நேரத்தில், “ரூரல் ஆர்ட்ஸ், கிராப்ட்ஸ் அண்டு இண்டஸ்ட்ரிஸ்” என்ற வகையில் 1958-59-ம் ஆண்டுக்கு வரவு, செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 7.21 லட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருந்தும் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 4.74 லட்ச ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு நடப்பு ஆண்டுக்கு மதிப்பீடு 1.88 லட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு குறைக்கப் படுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையும் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்றும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

பிளாக்குகள் இருக்கும் பகுதிகளில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில், மின்சார போர்டு 10 சத வீதம் அளவுக்கு இருந்தால்தான் எடுப்போம் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், சென்ற ஆண்டு 1 சத வீதம், 2 சத வீதம் குறைவாகவுள்ள இடங்களில் 4 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஸப்ஸிடி கொடுத்து எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு 4 லட்சம் ரூபாய் போதாது. மின்சாரத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வதில் குறைந்த அளவுக்கு வருமானம்

24th March 1959] [Sri M. Selvaraj]

வருகிற திட்டமாக இருப்பதால் எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை என்று நிராகரிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது பல இடங்களில். இதற்கு போன ஆண்டு ஒதுக்கியிருப்பதைவிட அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி, லாபமாக இருந்தாலும் நஷ்டமாக இருந்தாலும், மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் விஸ்தரித்தால்தான் நாம் ஓரளவுக்கு விவசாயத் துறையில் முன்னேற முடியும். உணவுப் பொருள்களை அதிகப்படியான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்து தருவதில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதன் மூலமாகச் செய்து தரமுடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று கல்வியைப் பொறுத்த அளவில் பார்க்கும்போது, சென்ற ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 14.99 லட்சம் ரூபாய். அதிலே 8.69 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவாகி இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவிற்குக் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் விளக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக பிளாக்குகளிலே வேலை செய்கிற அதிகாரிகளைப் பற்றி, குறிப்பாக கிராம சேவக்குகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களை எந்த அடிப்படையில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று நாம் அமர்த்தி இருக்கிறோமோ அந்த அடிப்படையிலே அவர்கள் வேலை செய்வதில்லை. மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு, எந்த வகையில் மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அறிந்து ஆவன செய்வதற்காக இவர்களை அமர்த்தி இருந்தும், இவர்கள் மக்களோடு நெருங்கிப் பழகுவது கிடையாது. மதிப்பிற்குரிய மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதியில் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தபோது, இதைப் பற்றி பிளாக் மீட்டிங்கிலே வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். நானும் அதே நேரத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அந்த அளவுக்குக் கிராம சேவக்குகள் நல்ல முறையில் நடந்து பாடுபடுவதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக இருக்கிறார்களே தவிர, எந்தெந்த முறைகளில் மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று அறிந்து அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வதில் அவர்கள் ஈடுபடுவதில்லை. ஆகவே, அவர்கள் மக்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

பிளாக் ஆபீஸர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஜீப்புகளில் பெட்ரோல் அளவையாகச் செலவழிக்கப்படுகிறதே தவிர, அடிப்படைத் திட்டத்திற்காக, நல்ல முறையில் மக்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற குறிக்கோளோடு இல்லாமல் பழக்கக் கூடிய முறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நல்லதொரு முறையைச் செய்து இந்தத் திட்டம் வெற்றி அடைய வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் வற்புறுத்திக் கூறுவது என்னுடைய தொகுதியிலும், எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்ற அவர்களுடைய தொகுதியிலுள்ள விகிர்வாண்டி, கண்ட மங்கலம் பகுதியிலும் உடனடியாக பிளாக்குகளை ஏற்படுத்தி எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன வாக்குறுதி கொடுக்கிறார்களோ அதன் படி நடக்கிறார்களா என்று பார்த்து, அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், அடுத்த தடவை மீண்டும் ஒதுக்கும்போது எந்த பிளாக்கையும் கொடுக்காமல் வேண்டுமானால் இருக்கலாம், அந்த விதத்தில் நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறோமா இல்லையா என்பதைப் பாருங்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில கருத்துகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இவைகளெல்லாம் முக்கியமாக

[Sri P. M. Munusami Gounder] [24th March 1959]

நம்முடைய கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கிராம மக்களுக்குத் தேவையானவற்றை அளிக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே கொண்டுவந்திருப்பதை ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் பாராட்டுவதைக் குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அதோடு இந்த இலாகாவானது மிகவும் நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருவதைப் பார்க்கும்போது, சர்க்காரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அபிவிருத்தி பிளாக்குகள் வேலை செய்துகொண்டுவரும் சந்தர்ப்பத்தில் பல குறைபாடுகளையும் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நாம் எடுத்துச் சொல்லி, சீர்திருத்தம் செய்தால் தான் நாம் எந்த நோக்கத்தில் இந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற முடியும். இல்லையென்றால், நிறைவேறாது.

10-40 சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சில கருத்துக்களை வெளியிடும்போது
a.m. ஏதோ சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் பகுதிகளில்தான் அந்த அபிவிருத்தி வட்டாரங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றனவே தவிர, வேறு இடங்களில் பிரிக்கப்படுவது இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் சொன்னதைக் கேட்ட போது மிக்க வருத்தம் அடைந்தேன். காரணம் என்னவென்றால், என்னைப் போன்று, எட்டு வருஷங்களாக சர்க்கார் கட்சியில் இருந்துவந்தும் கூட கடந்த வருஷந்தான் என்னுடைய தொகுதியைப் போன்ற சில இடங்களுக்குப் பிளாக்குகள் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மற்றப்படி எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களில் சிலர் சொல்வதைப் போன்று அல்ல. ஜில்லா பிளானிங் போர்டு கூட்டத்தில், கலெக்டர் தலைமையில், எந்த எந்த பகுதியை எடுக்க வேண்டும், எந்த எந்த வட்டாரத்தை முதன் முதலாக வேலை செய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானித்துத்தான் எடுக்கப்பட்டதே தவிர, ஏதோ சர்க்காரில் கட்சி பாடுபாடு காரணமாக எடுத்தார்கள் என்பது அல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுபோல, அங்கத்தினர்களை அந்த அந்தப் பகுதியிலே கமிட்டியில் போடும்போது கூட, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகத்தான் பார்த்துப் போட்டிருக்கிறார்கள், மற்ற கட்சிக்காரர்களைப் போடவில்லை என்றும் சொல்வதைப் பார்க்கும்போது, அதை நான் மறுக்கிறேன். அது உண்மையான வாதமல்ல.

என்னுடைய தொகுதி மொரப்பூர் பிரிக்காவில் நான்கு அங்கத்தினர்களை அட்வைஸரி கமிட்டி அங்கத்தினர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் இரண்டு பேர்கள்தான் காங்கிரஸ் கட்சியில் பணியாற்றுகிறவர்கள். மற்ற இரண்டு பேர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதற்காக அப்படிப் போட்டிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் நல்ல முறையிலே சேவை செய்கின்றார்கள், நல்ல முறையிலே சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பொறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர, மற்றப்படி கட்சி ரீதியில் அவர்கள் பொறுக்கப்படவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லத்தான் இதைச் சொன்னேன் தவிர, வேறு வித்தியாசம் ஒன்றும் கிடையாது. அது மாதிரி, சமுதாய நலத் திட்டத்திலும், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்திலும் ஆட்களைப் பொறுக்கும்போதும், மற்ற சந்தர்ப்பங்களிலும், கட்சிச் சார்பற்ற நிலையிலேதான் பொறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர, மற்றப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிச் சார்பில் இது செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களும் சமுதாய நலத் திட்டங்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில் அவைகள் நன்றாக நடந்துவருகின்றன. கிருஷ்ணகிரியிலும், ஊத்தங்கரையிலும், ஹரூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த மொரப்பூர் பிரிக்காவிலும் நன்றாக வேலை செய்துகொண்டுவருவதைப் பார்க்கும்போது, மிகவும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக மிகவும் அடிமைப்பட்டிருந்த மக்கள், தற்போது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடனும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஜனங்களுடனும்

24th March 1959] [Sri P. M. Munusami Gounder]

ஒருவருக்கொருவர் நல்லதொரு செளஜன்யமான முறையில் அவர்கள் நல்ல ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து, விழிப்பு ஏற்படக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் வேலை நடந்துகொண்டுவருவதை நேரில் பார்க்கும்போது, மிக நல்ல முறையில் வரவேற்கிறார்கள் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. சில குறைபாடுகள் சில இடங்களில் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. அவைகளை முக்கியமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, கடன் வசதிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டுமானால், இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்குப் பல வழிகளில் கடன் வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். முக்கியமாக நிலங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும், பம்பு செட் வாங்குவதற்கும், மாடுகள் வாங்குவதற்கும், இப்படி வசதிகள் செய்துகொண்டு வரும்போது, 500 ரூபாய்க்குள் டெபுடி தாசில் தார் அவர்களும், அதற்கு மேற்பட்டதைத்தான் பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், டெபுடி தாசில்தார்கள் செய்யும் நேர்மையற்ற முறையைப் பார்க்கும்போது, எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு ரொம்ப உற்சாகக் குறைவு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை வைத்துக்கொண்டு, கிராம முன்சீப்புகள், கிராமக் கர்ணங்கள் மூலமாக ஒருவருக்கொருவர் நேர்மையற்ற முறையில் நடந்துகொள்வதால் கடன் படுகிறவர்களுக்கு கடன் டணம் சிறிது குறைந்து போய்ச் சேருகிறது என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அதற்கு டெபுடி தாசில்தார் போன்றவர்களை நியமிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கடன் தொகைகளைக் கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏன் நோடியாக பி.டி.ஓ.க்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது? பி.டி.ஓ.க்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாய்விடுமே என்று நினைக்கலாம். அம்மாதிரி நினைக்க வேண்டியதில்லை. ஜீப் இருக்கிறது, கிராமங்களுக்குப் போகிறார்கள். ஜனங்களை அணுகுகிறார்கள். அவர்களுடைய தேவைகளை மற்ற வழிகளில் பூர்த்தி செய்யும்போது இதையும் சிறிது அதிகமாகச் செய்வது என்றால், அவர்களுக்கே அந்த அதிகாரத்தை கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு மூன்று தாசில்தார்கள், டெபுடி தாசில்தார்கள், போன்று அதற்கு மேல் பி.டி.ஓ. என்று இருந்தால் ஆபீஸர்கள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, குறைந்தபாடில்ல. அதனால், உத்தியோகஸ்தர்களைக் குறைக்கலாம். ஜனங்களுக்கு நல்ல சேவை செய்கின்ற நிலையில் டெபுடி தாசில்தார்கள் இல்லாததால், அவர்களை அறவே எடுத்துவிட்டு, பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர்கள் மூலமாகவே கடன் வசதிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு நாகராஜ மணிகாரர் அவர்கள், கதர் வினியோகத்தைப் பற்றிக் கூட சிறிது சொன்னார்கள். அது ரொம்ப உண்மை. கதர் திட்டத்தை கிராமங்களிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டுபோய், கறூர் போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்பிவைத்து, பிறகு அது திரும்பிவிடுகிறது. அம்மாதிரி நிலை ஏன் ஏற்பட வேண்டும்? காதி ஆபீஸர் ஒருவரை நியமித்து, அவர் மூலமாக இதை வாங்கி, அங்கிருந்து அனுப்பி வைக்கும்போது, இது பிரயோஜனம் இல்லை என்று திரும்புகிறது என்றால், ஒன்று இதை அறவே எடுத்துவிட வேண்டும், அல்லது நேரடியாக கிராமங்களுக்கு வந்து வாங்க வேண்டும். இல்லையென்றால், ஜனங்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை இருக்கும் என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, நம்பிக்கையை நாளாவட்டத்தில் இழந்துவிடுவோம் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆகையால் இதை சிறிது பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக சிறிய சிறிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு அதிகமாகச் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சர்க்காரிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மாதிரி பார்க்கும்போது, நமது சமுதாய நலத் திட்டத்திலும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலும் ஸ்டேஜ்-2

[Sri P. M. Munusami Gounder] [24th March 1959]

என்ற பிளாக்கின் கீழ் அவர்களுக்குச் சிறிய பகுதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர்கள் அங்கங்கே அடிக்கடி விஜயம் செய்யவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சிறிய சிறிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் எந்த எந்த ரீதியில் செய்ய முடியும், எங்கெங்கு செய்தால் பலன் அளிக்கும், எங்கு செய்தால் குறைந்த அளவு செய்ய முடியும் என்பதை அவர்கள் ஆராய வேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு அவ்விடமென்ப இன்ஜினீர் கூடவே இருப்பதால், அவருடைய உதவியைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்ற வசதி இருக்கிறது. அங்கத்தினர்களோ, மற்றவர்களோ சொல்வதோடு கூட, அவர்களும் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து, கலெக்டருக்கும் சர்க்காருக்கும் இதை அனுப்பி வைத்தால் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை உடனடியாகச் செய்வதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்திவிடலாம்.

அதோடு கூட, பிளாக்கில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது எல்லா பிளாக்குகளும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டுத்தான் இருக்கும். ஒரு வட்டாரம் மற்ற வட்டாரங்களுக்கு மாறுபட்டுத்தான் இருக்கும். ஒரு வட்டாரம் மற்ற வட்டாரத்தைப் போன்று இருக்காது. ஒரு வட்டாரத்தில் மேய்ச்சல் தரை அதிகமாக இருக்கும்; அதனால் மாடுகள் அங்கே அதிகமாக இருக்கும். இன்னொரு வட்டாரத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி நன்றாக இருக்கும்; அங்கே விவசாயம் அதிகமாக வளரும். இன்னொரு வட்டாரத்தில் குடிசைத் தொழில் நன்றாக வளரக் கூடிய நிலையில் இருக்கும். அம்மாதிரி வட்டாரங்கள் பாகுபட்ட நிலையில் இருப்பதால் எந்த எந்த வட்டாரத்தில் எந்த வசதி எவ்வளவு செய்தால் அது நல்ல முறையில் முன்னேற முடியும், அங்கே ஒரு நல்ல வசதி ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து வேலை செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக, கிருஷ்ணகிரி வட்டாரத்தில் நெடுமருதி என்ற இடத்தில் வளையல் அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். நம்முடைய சர்க்காரால் வளையல் செய்யும் பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், குடிசைத் தொழில், சிறிய தொழில் என்பதின் கீழ் ஒரு சிறிய தொழிற்சாலை ஏற்பட்டு நடந்துவருகிறது. ஆனால், மின்சார வசதி கிடையாது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக அவர்கள் முயற்சி செய்தும் மின்சார வசதி கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. கடைசியில் ஆயில் பம்ப் வைத்து வேலை செய்துவருகிறது. அம்மாதிரி வைக்கும்போது அவர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்யவில்லை. கிருஷ்ணகிரி டவுனிலிருந்து, மின்சார வசதி இருக்கும் இடத்திலிருந்து, மூன்று மைல் தூரத்தில் இருப்பதால் இதை உடனடியாக என் செய்யக் கூடாது? இதற்கெல்லாம் நாம் கமர்ஷியல் பேனிலில் போய்க்கொண்டிருப்போமானால் நாம் எப்படி அந்தத் தொழிற்சாலையை முன்னேற்றம் அடையும்படிச் செய்து, அந்தப் பகுதியில் மற்றவர்களுக்கு செய்து காண்பிக்க முடியும்? இம்மாதிரி சிறிய சிறிய தொழில்கள் இருக்கும் மற்ற இடங்களிலும் உடனடியாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும்.

இம்மாதிரி பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் சிறு சிறு தொழில்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்த இடத்திற்கு எல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. வட்டாரங்களை தனித்தனியாக பிரிக்கும்போது சில இடங்களுக்கு மின்சாரம் போவதில்லை. மின்சாரத்தை வழங்கும்போது பத்து பத்து கிராமங்களாகச் சேர்த்து அந்த வட்டாரத்திற்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். அந்த முறையில் எல்லா பகுதிகளுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முடியும். இதைப்பற்றி நான் மின்சார அமைச்சரிடமும் கூட சொல்லி இருக்கிறேன். இப்படி பத்து பத்து கிராமங்களுக்குக் கொடுத்து வந்தால் பிற்போக்காக இருக்கிற பகுதிகளுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்கும். கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கிருஷ்ணகிரிக்கு வந்தபோது வேபணப் பள்ளி பிரிக்காவைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். அது ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதைக் கண்டார். அங்கே மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் அவர் உணர்ந்து கொண்டார்.

24th March 1959] [Sri P. M. Munisamy Gounder]

கிருஷ்ணகிரிக்கு 20 வருஷங்களாக மின்சாரம் வந்தும் அதற்கு பக்கத்திலுள்ள ஒரு மைலில் உள்ள இடத்திற்குக்கூட இன்னும் மின்சாரம் வரவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற இடத்தை தாண்டிப் போகவே இல்லை. இப்படிப்பட்ட இடங்களை வருஷத்திற்கு பத்து கிராமங்களாக எடுத்துக் கொண்டால் எல்லா இடங்களுக்கும் நல்ல முறையில் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து விடலாம். அந்த அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : சபைத் தலைவர் அவர்களே, சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச முன் வந்துள்ளேன். பளாக் அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாக நமது மாகாணத்தில் விவசாய அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு இந்தப் பளாக் எரியாக்கள் நல்லபடி உதவுகிறது. அங்கங்கே பளாக் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு கல்வி, சுகாதாரம், அவர்களுக்கு முற்போக்கான திட்டம் முதியோர் கல்வி, ஆரம்பக்கல்வி முதலியவைகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. திட்டங்களின்நோக்கங்களையெல்லாம் விவசாயிகள் அறிவதற்கு இந்தப் பளாக் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் உதவுகிறது. நமது சமுதாயத்தை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இது ஒரு நல்ல திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான திட்டங்கள் சில இடங்களில் ஆரம்பித்தும் சில இடங்களில் ஆரம்பிக்காமலும் இருப்பதால் இந்த திட்டத்தினுடைய பலன் ஜில்லா பூராவும் ஏற்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் பளாக் அமையவே இல்லை. அப்படி என் தொகுதியில் இல்லாமல் இருந்தாலும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தின்போது பார்க்கிறோம், மற்ற இடங்களில் இந்த அபிவிருத்தி திட்டம் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு பயன்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியவருகிறது. குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு காலனிகளை அமைப்பதற்கு இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. நமது மாகாணத்தில் நாடோடிகளாகத் திரியும், பிச்சை எடுத்து வாழக்கூடிய நரிக்குறவர்கள் போன்றவர்களுக்கு, அதிலும் ரொம்பவும் தரித்திர நாராயணர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நிலங்களை கொடுத்து அவர்களை விவசாயம் செய்யச் சொல்லி அவர்களை ஓரே இடத்தில் வைத்து விவசாயத்தை மேற்கொள்ளச் சொல்ல வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அவர்களுக்கு இந்த சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலமாகக்கொடுக்க முன் வரவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது அதிகாரிகள் அங்கங்கே கிராமங்களுக்குச் சென்று இந்த திட்டத்தைப்பற்றி கிராமவாசிகளுக்குச் சொல்லி விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகளைப் போக்குவதற்கும் பயிர்களில் விழக்கூடிய பூச்சிகளைப் போக்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதற்கும் அவர்களுக்கு ஜீப் கார்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஜில்லாவைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கும் அவர்களுக்கு இது அவசியம், தேவையாக இருக்கிறது.

இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களைப்பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் பொதுவாக ஆதரித்த போதிலும் குறிப்பாக எதிர் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் சில குறைகளையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தில் கூட குறை இருக்கிறதா என்று கூட நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி குறைகளையே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் நாட்டில் முன்னேற்றத்தைக் காணவே முடியாது. நல்ல நிலைமையில் வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பதற்கு இல்லை, இடையூறுகவேதான் இருக்கும்.

ஜில்லாக்களிலுள்ள மின்சார அபிவிருத்தி திட்டத்தினால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக என் ஜில்லாவில் பார்த்தால் விவசாயிகள் மின்சார திட்டத்தில் பல நன்மைகளை

[Sri S. C. Sadayappa Mudaliar] [24th March 1959]

அடைந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு நல்ல வாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த இலாகாவும் நல்ல முறையில் வேலை செய்துகொண்டுதான் வருகிறது. இதைப் பற்றியே பல அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் இந்த இலாகா நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறது. இந்த திட்டத்தினால் விவசாயிகளுடைய கால் நடைகள் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. கோழிப்பண்ணை அமைத்தல் போன்ற நல்ல திட்டங்கள் இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் வசதி இருக்கிறது. அதைப்போலவே விவசாயத்திற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடியது உரம். இப்பொழுது அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்களை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்போலவே பன்றிகளையும் உர உற்பத்திக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இந்த திட்டத்தின் கீழ் பன்றிகளை அங்கங்கே சேர்த்து பண்ணைகள் வைத்து விவசாயத்திற்கு உரம் சேகரித்து அவைகளையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். சாதாரணமாக நாம் மல ஜலத்தை கண்ட இடங்களில் கழித்து வருகிறோம். அதிலும் கிராமங்களில் கண்ட இடங்களில் கழித்து வருகிறார்கள். இப்படி மல ஜலத்தை வீணாக்காமல் அதை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தி உணவு உற்பத்திக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த முறையில் கிராமங்களில் பிரசாரம் செய்து மல ஜலத்தை வீணாக்காமல் அவைகளைச் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். இதை பிரசாரத்தின் மூலமாக கிராமப்புறங்களில் அமுலுக்குக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதைப் பள்ளாக்குகள் மூலமாக பிரசாரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அதனால் நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும் போது இப்படிப்பட்ட பள்ளா அபிவிருத்தித் திட்டம் என்னுடைய தொகுதியில் இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பள்ளாக்கையாவது எடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக அங்குள்ள மக்கள் பயனடைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வருஷத்திலாவது அரசுகோணம் ஏரியாவில் ஒரு பள்ளாக்கையாவது எடுத்துக்கொண்டு அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு காலனிகளை அமைப்பதற்கும், மனைக்கட்டுகளை வழங்குவதற்கும் இது உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு பள்ளாக்குகளை அமைப்பதன் மூலமாக இந்த திட்டங்களையெல்லாம் அங்கே ஏற்படுத்த முடியும் என்று நினைக்கிறேன். சலபமான முறையில் அங்கே அமைத்துவிடலாம் என்பதும் என்னுடைய அபிப்பிராயம். மனைக்கட்டு அளிக்கும் விஷயத்தில் இப்பொழுது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. கிராமங்களில் பார்த்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்கள் வசிக்கக் கூடிய இடங்கள் எல்லாம் முன்னேற்றமடையாமல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய வீடுகள் நல்ல முறையில் அமையவில்லை. ஹரிஜனங்கள் மயானத்துக்கு போகக் கூடிய நேரத்தில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. மயானத்திற்கு போக ரோடுகள் இல்லாத காரணத்தால் வயல்களில் இறங்கிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் பயிர்களை மிதித்துக் கொண்டு போகவேண்டியிருப்பதால் அவைகள் அழிந்து போகின்றன. அதன் காரணமாக கிராமத்தில் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் வீடுகட்டும் திட்டத்திற்குப் போடப்பட்ட மனைக்கட்டுகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மனைக்கட்டு கூட பரிசீலனைக்கு வந்ததில்லை. அந்த மனைக்கட்டு விஷயத்தில் ரொம்ப சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஹரிஜனங்களுக்கும் மனை ஒதுக்க வேண்டுமென்று பிரயத்தனப்பட்டும் அது கூடி வரவில்லை. சங்கடங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்களுக்காக தனி இலாகா, அங்கு ஒரு இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு கிராம சேவகர் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள்? என்ன செய்கிறார்கள்? என்பது தெரியாது.

24th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஜில்லாதோறும் ஹரிஜன அதிகாரி இருக்கிறார். அவர்களுக்கு கீழே டிபுடி தாசில்தார்கள்; இன்ஸ்பெக்டர்கள், கிளார்க்குகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். தனியாக இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

*SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : ஜில்லாக்களில் இருக்கிறது, தாலுக்காக்களில் கிடையாது. தாலுக்காக்களில் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் கிடப்பதில்லை. இதையெல்லாம் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து நிவர்த்தி செய்தால் குறைகள் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். 130 கானைமாடுகள் கொடுக்கப்பட்டது. மிக நல்ல திட்டம் என்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு கொடுத்தும் அவர்களுடைய சுகாதாரத்தைப் பார்த்தால், மோசமாகத் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் குடிசையில் குனிந்து செல்ல வேண்டிய அந்தச் சிறு வீட்டில் 10, 12 பேர் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் மனைக்கட்டுகள் மனுமையில் இருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் அதைப் பரிசீலனை செய்து கொடுப்பது அதிகமாக இருக்கிறது. சீக்கிரம் அதைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI A. PERUMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்த தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பல இடங்களில் பள்ளாக்கைகள் ஆய்வுகள் மூலமாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை வெலப்மென்ட் ஆபீஸ்கள் மூலமாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கொடுத்து கிராம ஏழை ஜனங்களுக்கு நல்ல முறையில் பள்ளிக்கூடம், சாலைகள், வீட்டு வசதி போன்றவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக நம்முடைய சர்க்கார் இந்த திட்டத்தை மிகவும் நல்ல முறையில் செய்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த திட்டத்தின் கீழ் ஒழுங்கான முறையில் ஆங்காங்குள்ள ஆபீஸர்கள் அந்தப் பகுதி மக்களுக்காக செலவு செய்யவில்லை. ஆபீஸர்கள் அந்தப் பகுதி மக்களுக்காக தாலுக்கா, அதுவும் கடந்த என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பிற்போக்கான தாலுக்கா. அதுவும் கடந்த ஆண்டில் நடந்த கலவரத்தின் காரணமாக விவசாயிகள் விவசாய காலத்தில் விவசாயம் செய்யாததால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட இடம். அதனால் அந்தக் கிராமப் பொதுமக்கள் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் அந்தக் கிராமப் பொதுமக்கள் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகளை அந்த மக்கள் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதியில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே அந்த கிராமங்களைப் பொறுத்தவரை மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய தொகையையும் சர்க்காரே ஏற்றுக் கொண்டு இந்த திட்டத்தின் மூலம் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளை யெல்லாம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பள்ளாக்கைகளில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. கிராமப் பொது மக்களிடம் சென்று “உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? ரோடு வசதி வேண்டுமா? வீடு கட்டித்தர வேண்டுமா? உங்களுக்கு ரேடியோ வேண்டுமா? சிறுவர் விளையாடுவதற்கான சாமான் வேண்டுமா?” என்று கேட்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்க அவர்கள் நாடகம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார் சினிமா பார்க்ககார் இடம் போ தடை செய்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு நாடகம் நடத்த சர்க்கார் இடம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் நாடகம் நடத்துகிறார்கள். இதையெல்லாம் சர்க்கார் உடனே ரத்து செய்துவிட்டு அங்கே பொதுமக்களுக்கு நல்ல முறை வதை முன்னிட்டு பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகிறது. இந்தத் திட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Perumal] [24th March 1959]

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து போகிறார்கள். அவர்கள் எங்கள் பகுதியில் உள்ள கழுதி கிராமத்திலுள்ள ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸில் ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்னால் வந்து ஒரு நாள் தங்கி இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அன்றைக்கு அந்த கிராமத்தில் நான் இல்லை. மந்திரி யவர்கள் அங்கு வந்திருந்த சமயத்தில் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸில் இருந்த சில பால் பவுடர் டிஸ்களை அங்குள்ள பியூன்கள் ஆள் வைத்துக் கடத்தி விட்டார்கள். அதைப்பற்றி இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அது விஷயம் தெரிந்தும் அமைச்சர் அவர்கள் கூட அங்கு தங்கி போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்களே என்று வருந்துகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்த மாதிரி குற்றம் நடந்தது என்று ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறீர்களா? அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்லி இருக்கிறீர்களா? நீங்கள் தொகுதி அங்கத்தினராயிற்றே! நீங்கள் அதைப்பற்றி ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறீர்களா?

***SRI A. PERUMAL :** கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பதனால் சொல்லுகிறேன். அந்த மாதிரி நான் ரிப்போர்ட் செய்வதற்காகத் தான் போய்க் கேட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்ததால் அவர்களிடம் நேரேயே சொல்லி விட்டதாகவும் நான் ரிப்போர்ட் கொடுக்க வேண்டியதில்லையென்றும் கூறிவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களிடம் நேராகவே விஷயத்தைத் தெரிவித்து விட்ட காரணத்தால் அவர்களே பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் பேசாமல் இருந்து விட்டேன். அதன் காரணமாக இந்தக் குற்றை எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னால் சொல்லவில்லை. கிராம மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லத்தான் இந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். மற்றப்படி எதற்காக வந்திருக்கிறோம்? இந்த மாதிரி முக்கியமான விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்குள்ள சில கிராமவாசிகள் “ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகள் ஒரு சார்பாக இந்த விவசாயக் கிணறுகளுக்கு “லோன்” கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்ன சங்கதி என்று தெரிந்து கொள்ளப் போயிருந்தேன். ஒரே கிராமத்தில் சில கிணறுகளுக்கு உத்தரவு கொடுத்ததாகத் தெரிய வந்தது. ஏன் மற்றக் கிராமங்களுக்கு இதை கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டதற்கு இனி வரும் அலாட்மெண்டில் இருந்து செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தேதி வரை எதுவும் செய்யவில்லை. சர்க்கார் ஒரு கிராமத்துக்கு மட்டும் நன்மைகள் செய்தால் போதாது. நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சலுகையை எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-10 a.m. அடுத்தபடியாக ப்ளாக்குகளுக்கு உடனடியாக சூப்ரவைசர்கள் நியமிப்பதில்லை. அதனால் வேலை தாமதப்படுகிறது. குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியிலே கழுதிப் ப்ளாக்கின் வேலை சூப்ரவைசர் இல்லாமல் ஆறு மாதம் ஒன்றும் நடைபெறாமல் இருந்தது. இப்போதுதான் ஒரு சூப்ரவைசரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால் சூப்ரவைசர்கள் கிடைப்பதில்லை என்கிறார்கள். வேலை நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டுமானால் ப்ளாக் ஏற்படுத்தியவுடனேயே சூப்ரவைசர்களைப் போட தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்குக் காலனி கட்டுவது விஷயமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். மாறி மாறி நான் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. குறிப்பாக எட்டு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் யாரும் எங்கள் கிராமங்களுக்கு கழுதிக்குத் தெற்கே தாண்டி வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அவர்களே நேரில் வந்து பார்த்தால் தான் அந்தப் பக்கத்திலுள்ள ஜனங்கள்

24th March 1959] [Sri A. Perumal]

எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து காலனிக் கட்ட முன்வருவார்கள். நாங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தால் நாங்கள் சொல்வதை அவர்கள் ஒரு சமயம் நம்பமுடியும். இப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருந்து நாங்கள் எது சொன்னாலும் என்ன காரணத்தினாலோ என்னவோ அதைக் கவனிப்பதே இல்லை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவசியம் அவர்களே அந்தப் பக்கம் வந்து பார்த்து அங்குள்ள ஹரிஜனங்களின் கஷ்டத்தை உணர்ந்து உடனடியாக அந்த மக்களுக்குக் காலனி கட்டிக் கொடுக்க ஆர்டர் போடவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***SRI T. M. NALLASWAMI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கோரியுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று ஏராளமாகப் பணத்தை விரயம் செய்து வருவதாகச் சிலபேர் சொல்லி வந்தார்கள். இப்போது அந்த நிலை மாறி “நல்ல திட்டம், ஆனால் வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை” என்று சொல்கிற அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து நான் திருப்திப்படுகிறேன். பல அன்பர்கள் என்.இ.எஸ். பற்றி குறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜில்லா என்.இ.எஸ். போர்ட்டில் கூடக் குறை சொல்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ப்ளானிங் போர்ட்டில் சந்தேகம் இல்லை. அப்படிச் சந்தேகப்பட்ட இது நல்ல திட்டம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்படிச் சந்தேகப்பட்டவர்களும் இப்போது தங்கள் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்து கொண்டு விட்டார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதில் ஒரு குறை என்னவென்றால் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் ஒரு பகுதிக்கு விஸ்தரித்த உடனேயே அங்கேயுள்ள ஏழ்மை போய் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களது வாழ்க்கை சீர்பட்டு சபீட்சம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்ற நம்பிக்கை தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படியொரு நம்பிக்கை மக்களிடத்தில் உண்டாக்கப்படுவதன் காரணமாக—அங்குள்ளவர்கள் அப்படி யெல்லாம் வரவில்லையே என்று கேட்பதும், அதை உடனே அரசியல் கட்சிக் காரர்கள் மிகப்படுத்திச் சொல்கின்ற நிலைமையும் இருக்கிறதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தக் குறையாக இருந்தாலும் படிப்படியாகத் தான் குறைக்க வேண்டும். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் அமுலாக்கப் பட்ட பகுதிக்குச் சென்று—மூன்று நான்கு வருடம் திட்டம் நல்ல முறையில் அங்கே செயல்பட்ட பிறகு—முன்பு அங்குள்ளவர்களின் நிலைமை எப்படி இருந்தது, இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்பதை—அங்குள்ள கட்டிடங்கள், ரோடுகள் முதலியவைகளைக் கூடப் பார்த்து முடிவுக்கு வந்துவிடக் கூடாது. பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அபிவிருத்தி களைப் பார்த்து முடிவு செய்தால் உண்மையாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அனுபவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். எங்கள் கிராமத்திற்கு அருகாமையில் புன்னம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமம் இத்துறையில் பரிசு பெற்றது. அங்கே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அபிவிருத்தி வேலைகள் மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்கன. கட்டிடம் கட்டுவது, ரோடு போடுவது இதர அபிவிருத்தி வேலைகளையெல்லாம் கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்பாக அப்பேர்ப்பட்ட பகுதியில் செய்வதாய் இருந்தால் ஜில்லா போர்டு 25 சதவிகிதம் நன்கொடை கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் செய்திருந்தார்கள். அப்போது அதிகமான வேலை நடந்தது. இப்போது அப்படி நடக்கவில்லை. கிராமத்திலுள்ளவர்களே கொடுப்பது என்றால் சில இடங்களில் முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. அதோடு 3 வருஷம், அல்லது 5 வருஷத்தில் அந்த திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்தை பரவலாகச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இதில் கலந்துகொள்ளும்படிச் செய்து நல்லது. இந்தப் ப்ளாக்குகளில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் தெரியும். முன்பு ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றால் குப்பை கூளம் எல்லாம் அப்படியே இருக்கும். விவசாயி மேட்டுப் பூமிகளை அப்படியே

[Sri T. M. Nallaswami] [24th March 1959]

தரிசாகப் போட்டிருப்பான். நிலத்திற்கு உரமாக பிண்ணாக்கு முன்பு போட்டு வந்திருப்பான். அதைக்கூட விட்டு விட்டு இப்போதெல்லாம் கலிக் ஆக்டிவ்மான்யூர் உபயோகித்து அப்போதைக்கப்போது விளைந்து போதும் என்று இருந்து வருகின்றான். இப்போது இந்த திட்டம் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கப்படுகிறது. பசுந்தான் உரம் தரும் செடிகள் வளர்க்கப் படுகின்றன. இதையெல்லாம் விஸ்தரிப்பு திட்ட ஊழியர்கள் சொல்லிச் சொல்லி பரப்பி வருகிறார்கள். இவற்றினால் தங்கள் வருமானத்தை ஒவ்வொரு குடும்பமும் பெருக்கிக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அதேமாதிரி பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் கிராமங்களில் கொள்ளை நோய் மனிதர்களுக்கும் சரி, கால் நடைகளுக்கும் சரி ஒரேயடியாக வந்தது உண்டு. இப்போது உடனடியாகத் தடுக்கப்படுகிறது. ஒரு மாட்டுக்கு நோய் வந்தது என்றால் உடனடியாக தடுப்பு ஊசி போடப்படுகிறது. அதனால் அவன் மாடு பிழைக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த வருமானத்தை—ஆதாயத்தை—எப்படி கணக்குப் போட முடியும்? தண்ணீர் ஒரு சொட்டு கூட விரயமாகாமல் வீட்டில் உபயோகப்படுத்தும் தண்ணீரைக்கூட உபயோகப் படுத்திக்கொள்ள தென்னை மரம் வைக்கச் சொல்லி பிரசாரம் செய்கிறார்கள். வீணாக ஓடும் மழைத் தண்ணீர் குளங்கள் கட்டப்பட்டு தேக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி கொஞ்சம் கூட சேதாரம் இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று மக்களுக்கு இத்தனை நாளும் சொல்வதற்கே வசதி இல்லாமல் இருந்தது. கூட்டுறவு இலாகாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எத்தனையோ காலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தும் அதைப்பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வசதி இல்லை. இப்போது அதன் பெருமையையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி மக்கள் அநேக ஸொஸைடிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முன்வருகிறார்கள். இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த அபிவிருத்தி இலாகாவினால் நல்ல வேலை செய்யப் பட்டு வருகிறது. நாம் கூட ஒத்துழைத்து அந்த திட்டங்களை வெற்றி கரமாகச் செய்யாமல் அதிகாரிகளை மட்டும் குறைசூறிப் பிரயோஜனமில்லை. இப்போது ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்.

பல இடங்களில் வீடுகள் கட்டித்தரப்படுகின்றன. சிற்சில இடங்களில் குறை இருக்கலாம். மண் சுவர் போடுகிறோம். அதில் கரையான் பிடித்து விடுகிறது. மரமும் மண்ணும் (contact இன்றி) சேராதபடி கட்டி விட்டால் அந்த வீடுகள் பல வருஷம் இருக்கும். நம் நாட்டில் கூரை வீடுகள் கூட நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக இருந்து வருகின்றன. அப்படி இதுவும் இருக்க முடியும். இன்னொரு மாற்று யோசனையைக்கூட சொல்வேன். நாம் இடத்தை அகவயர் பண்ணி அவர்களிடத்திலேயே கொடுத்து வீடு கட்ட என்ன தொகை கொடுக்கிறோமோ அதை அவர்களிடமே கொடுத்தால் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளைக் நல்ல முறையில் கட்டிக் கொள்வார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1-20 கிராம சேவக்குகள் மூன்றிலிருந்து ஐந்து ரெவின்யூ வில்லேஜுகளுக்கு
m. ஒருவர் வீதம் நியமிக்கப்படுகின்றனர். எங்கள் பிராந்தியத்தில் ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்தில் 10—15 ஊர்கள் இருக்கும். மூன்று அல்லது ஐந்து ரெவின்யூ வில்லேஜுகள் ஒரு கிராம சேவக்கின் ஸர்க்கிலாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விஸ்தாரமான பிரதேசத்தை ஒரு கிராம சேவக்கிடம் ஒப்படைத்தால் அவர் எல்லா கிராம மக்களுடனும் தொடர்பு கொள்ள முடிவதில்லை. அவர்களுடைய குறைகளையும் தேவைகளையும் அறிய முடிவதில்லை. எனவே அவர்களிடம் ஒப்படைக்கும் பிரதேசத்தின் அளவைக் குறைக்கவேண்டுமென்றும் அவர்களை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்ட ஊழியர்களின் உத்தியோக உயர்வு வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இன்று உலகத்திலுள்ள வர்கள் எல்லோருமே உயர்ந்த பதவியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே கிராம சேவக் உத்தியோகஸ்தர்கள் எக்ஸ்டன்ஷன்

24th March 1959] [Sri T. M. Nallaswami]

ஆபீசர்களாகவும், எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்களாகவும் ஆவதற்குரிய வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்தால் தான் அவர்களுக்கு வேலையில் உற்சாகம் இருக்கும்.

ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்களுக்கென அளிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜீப் கார்களை கலெக்டர்களோ ஆர்.டி.ஓக்களோ உபயோகிக்கக்கூடாது. அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டால் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கும் பல வேலைகள் தடைபட்டுப்போகும். அவர் ஒரு நாள் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று பல ஜோலிகளைச் செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பார். அன்றைக்கு அவருடைய ஜீப்பை கலெக்டராவது ஆர்.டி.ஓ-வாவது எடுத்துக் கொண்டவிடமால் அந்த வேலைகள் தடைபட்டுப் போகும்.

மேலும் இப்போது ஜீப் காரர்கள் ரிப்பேர் செய்யப்பட வேண்டுமானால் அவை தஞ்சாவூரிலுள்ள வர்க்காப்பிற்கு அனுப்பப்பட்டுத் திரும்ப பெறப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. அவை அங்கே ஒரு தடவை போய்வந்தால் பிறகு சரிவர இயங்குவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அங்கே வர்க்காப்பில் காரிலிருந்து ஏதாவது பார்ட்டுகளைக் கழட்டிக்கொள்கிறார்களோ என்னவோ, தெரியவில்லை. அவைகளை திருச்சி, சேலம் போன்ற பெரிய நகரங்களில் வர்க்காப்புகளில் ரிப்பேர் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இத் திட்டங்களில் பெரும்பாலும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கே உத்தியோகம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. கதர்த் திட்டம் போன்ற திட்டங்களினால் உண்மையில் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் அதிகமான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு திட்டத்திற்கான ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, அத்திட்டத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். எனவேதான் இத் திட்டங்களில் பெரும்பாலும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கே உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் எல்லோருமே காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவைகளில் பல காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களின் உறவினர்களும் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்களாகவும், ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டுமானால் அதற்கு பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பு தேவை. சர்க்கார் அதிகாரிகள் பேசினால் பொது மக்கள் ஒத்துழைக்க வரமாட்டார்கள். மக்களின் பிரதிநிதிகள் பேசினால்தான் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வருவார்கள். என் தொகுதியில், சர்க்காரிடமிருந்து 10,000 ரூபாய் உதவித் தொகை கிடைக்கப் போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் அந்த நம்பிக்கையில் பொது மக்கள் ஒத்துழைக்க முன்வந்ததால் அங்கே 1 லட்சம் பெறுமான உயர்நிலைப் பள்ளி கட்டி முடிக்கப்பட்டது. அது 600 பிள்ளைகள் படிக்க வகை செய்யும் பள்ளியாக இருக்கிறது. எனவே இந்தத் திட்டங்களில் ஒத்துழைக்க பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் முன்வந்தால் இத் திட்டங்களில் நிச்சயம் வெற்றி காணலாம். கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ ராமையா பல ப்ளாக்குகளுக்கு வந்து திட்டம் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுகிறது என்றும், அதில் என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்றும் கவனித்தார். அவ்வாறு எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் இத் திட்டங்கள் வெற்றியுறும். இத் திட்டங்களில் எனக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*SRI P. G. MANICKAM: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் 1952-ம் ஆண்டில் துவக்கப்பட்டு 6-7 ஆண்டுகளாக நன்றாக நடைபெற்று வருகின்றன. 176 ப்ளாக்குகளில் இத் திட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை கவனித்ததில், ஜனங்கள் இத் திட்டங்களால் பயன்கின்றன. இதுவரை கவனித்ததில், ஜனங்கள் இத் திட்டங்களால் பயனடைந்துதான் வருகிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே

[Sri P. G. Manickam] [24th March 1959]

இத் திட்டங்களால் பயன் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. இத் திட்டங்கள் வந்த பிறகு, காடு மோடாக இருந்த இடங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் பாய்ச்சல் உள்ள இடங்களாக ஆகியிருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் வரண்ட பிரதேசமாக இருந்த கீழ் பவானி திட்டப் பிரதேசம் இத் திட்டங்களால் தண்ணீர்ப் பாய்ச்சல் உள்ள பிரதேசமாக மாறியிருக்கிறது. அங்கே சுமார் 207,000 ஏக்கர்கள் இவ்வாறு மாறியிருக்கின்றன. இப்போது அங்குள்ள ஜனங்கள் மிகவும் சபித்சமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. திட்டங்களில் குற்றம் குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அதற்காக, ஒன்றுமே நன்றாக நடக்கவில்லை, திட்டமே மோசமான திட்டம் என்று சொல்வது சரியல்ல. திட்டங்களை நன்றாக நிறைவேற்றுவதற்கான ஆலோசனைகளை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து, குற்றம் குறைகளை அகற்ற முன் வருவதுதான் சாலச் சிறந்தது.

1959-60-ம் ஆண்டில் 26 எக்ட்டென்ஷன் ப்ளாக்குகள் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பப் போவதாகத் தெரிகிறது. மேட்டூர் வலது கரை வாய்க் கால் பிரதேசத்தை சமுதாய நலத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று நாங்கள் ஜில்லா ப்ளானிங் போர்டு மீட்டிங் கோயம்புத்தூரில் நடந்தபோது தெரிவித்திருக்கிறோம். இத்திட்டம் அங்கே சேற்ற வருஷமே நடத்தப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்தோம். ஆனால் அது இன்னும் நடத்தப்படவில்லை. இந்த வருஷம் எடுத்து நடத்தும் 26 திட்டங்களுடன் இந்தத் திட்டத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கிராம சேவக்குகள் சம்பந்தமாக பல குற்றம் குறைகள் சொல்லப் படுகின்றன. அவர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்வதில்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்குக் கொடுத்த வேலைகளை அவர்கள் செய்துகொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்து வேண்டுமென்று சர்க்கார் அளித்துள்ள அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் அவர்களுடன் ஒத்துழைப்பார்களானால், கிராம சேவக்குகள் அவர்களுக்கு இப்போது அளிக்கப்பட்டிருக்கும் வேலைகளை சரிவரச் செய்ய சாத்தியப்படலாம். நவீன விவசாய முறைகள், நவீன உரங்கள் முதலியவைகளைப்பற்றி அவர்கள் விவசாயிகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தாலே போதும்தான். அவர்கள் ஆங்காங்கே பயிர்களுக்கு நோய்கள் வரும் தோது இன்னென்ன மருந்துகளை இன்னென்ன முறையில் தெளிக்க வேண்டும் இன்னென்ன பரிசுப்பொருளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் சொல்லிக் கொடுப்பதுடன் அவைகளைச் செய்து காண்பித்தால் விவசாயிகளின் ஒத்துழைப்பு அவர்களுக்கு நிச்சயம் கிடைக்கும்.

எங்கள் பிரதேசத்தில் இப்போது ஒரு புது ஒரு தயாரிக்கிறார்கள். அதாவது கரும்புச் சோகையிலிருந்து உரம் தயாரிக்கிறார்கள். கரும்புச் சோகையிலிருந்து உரம் உற்பத்தி செய்யும் முறையை அங்குள்ள ஜனங்கள் கையாண்டு வருகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் கரும்பு அதிகம். கரும்புச் சோகையை இப்போது எருவாகப் பயன்படுத்தாதமல் தீயிலட்டு எரிக்கிறார்கள். அதை எருவாகப் பயன்படுத்தினால் லட்சக் கணக்கான டன் எரு தயாரிக்கலாம். எங்கள் ஜில்லாவில் கரும்பு அதிகமாக விளைவதால் கரும்புச் சோகையிலிருந்து லட்சக்கணக்கான டன் உரம் தயாரிக்கலாம். எனவே கரும்புச் சோகையிலிருந்து உரம் தயாரிப்பது எப்படி என்பதை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சொல்லித்தர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு பள்ளகிலும் ஒரு கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையை அமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் இப்போது அபிப்பிராயப் படுவதாகத் தெரிகிறது. இதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுப் பண்ணையை எந்த முறையில் அமைக்கவேண்டுமென்பதுபற்றி இந்த அரசாங்கம் தெரிவிக்கவில்லை. ஆங்காங்கே உள்ள தேவஸ்தான நிலங்களை கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளாக அமைத்தால் நல்லது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். என் பிரக்காவில் தேவஸ்தான நிலங்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன.

24th March 1959] [Sri P. G. Manickam]

ஒவ்வொரு வருடமும் குத்தகைக்கு எண்ணு முறையில் விடப்படுகிறது. அப்படி அதை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு அங்கு கூட்டுறவுப் பண்ணை அமைத்து வேலை செய்வார்களேயானால் அது மிக்க பலன் அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்கள். இது சம்பந்தமாக இன்று சட்ட சபையில் நான் ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். இப்பொழுது இந்த பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்கள் 83 இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த வருடத்தில் மேலும் ஆரம்பிப்பதற்கு இருப்பதையும் சேர்த்தால் ஆக மொத்தம் 113 சென்ட்ரல் ஆகின்றன. இருப்பதையும் சேர்த்தால் ஆரம்பித்த இடங்களிலேயே டாக்டர்கள் பற்றாக்குறை ஆனால் இப்பொழுது ஆரம்பித்த இடங்களிலேயே டாக்டர்கள் பற்றாக்குறை இருப்பது சர்க்காருக்கும் தெரியும். டாக்டர்கள் அங்கே போக மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எனது ஒரு கேள்விக்கு பதிலாக, 748 மாணவ மாணவிகள் உபகாரச் என்பது ஒரு கேள்விக்கு பதிலாக, 748 மாணவ மாணவிகள் உபகாரச் சம்பளம் வாங்கி படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் பொதுமக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப் படும் தொகையாகும். அப்படியிருக்கும்போது அவர்கள் ஏன் பொது மக்களுக்கு ஊழியம் செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். ஏன், இந்த பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்களிலும், மூடப்பட்டிருக்கிற ஜில்லாபோர்டு ஆஸ்பத்திரிகளிலும் இவர்களை நியமிக்கக்கூடாது? அப்படிச் செய்வதற் குள்ள நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் ஏன் எடுக்கக் கூடாது? அப்படிச் செய்வதில் தப்பு ஒன்றுமில்லை. நாம் அவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம், அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் கிராமங்களுக்குச்சென்று டாக்டர்களாக அமர்ந்து வேலை செய்தால் மக்களுக்கு அவர்கள் உபகாரம் செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல் சர்க்கார் அவர்களுக்காக செலவுசெய்த பணமும் பயன்படத்தக்க முறையில் செலவு செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கும். ஆகவே, இது விஷயமாக அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கொள்கின்றேன். அடுத்தபடியாக 65 பள்ளாக்குகளில் பஞ்சாயத்து யூனி கோட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக 65 பள்ளாக்குகளில் பஞ்சாயத்து யூனி கோட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக 65 பள்ளாக்குகளில் பஞ்சாயத்து யூனி கோட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக 65 பள்ளாக்குகளில் பஞ்சாயத்து யூனி கோட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக 65 பள்ளாக்குகளில் பஞ்சாயத்து யூனி கோட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பெல்).

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் ரோடுகள் ரிப்பேர் செய்யப்படாது கேவலமான முறையில் இருக்கின்றன. யார் அவைகளை ரிப்பேர் செய்யவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. ஆகவே அதில் சர்க்கார் போதிய கவனம் செலுத்தி ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்டிருக்கும் ரோடுகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு சர்க்கார் அதிகம் கவனம் செலுத்தி அதற்காக ஒரு பெரும் தொகை ஒதுக்கி கிராம ரோடுகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கம்ப்யூட்டிங் டெவலப்மென்ட் திட்டமானது, கிராம மக்கள் முன்னேறுவதற்காகவும், கிராம புனரமைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தினால் கிராமங்கள்

[Sri N. Marudachalam] [24th March 1959]

எந்தளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன என்று பார்த்தால் போதுமான, அளவு முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏனெனில் மவுண்ட் ஆபுவில் நடந்த மகாநாட்டில் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் மந்திரியே அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் ஒவ்வொரு இடத்திலும் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் கமிட்டிகள் போடுவதையும், கிராமப் புனருத்தாரண கமிட்டிகள் போடுவதையும் பார்த்தால் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள காங்கிரஸ் பிரமுகர்களால்தான் அவைகள் அமைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் பேச்சுப்படிதான் அங்குள்ள அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி கமிட்டிகள் அமைக்கும்போது அங்குள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அழைக்கப் படுவதுமில்லை, அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்துவதுமில்லை. ஆகவே, காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இதை அமைக்கிறார்கள் என்று சொல்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஒவ்வொரு இடத்திலும் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர்கள் ஒவ்வொரு முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டெவலப்மென்ட் குறைவான இடங்களில், நீர்ப் பாசன வசதி இல்லையிடங்களில் விவசாய ஆபீஸர்கள், கூட்டுறவு ஆபீஸர்கள் இவர்களைப்போட்டு வேலைகள் நடத்தினால் பிரயோஜனமில்லை. நீர்ப் பாசன வசதிகள் இருந்தால்தான் அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள நிலங்கள் விருத்தியாக முடியும். ஆகவே நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள இடங்களில் திட்டங்களைப் போட்டால் அது பிரயோஜனம் அளிக்குமே தவிர நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத இடத்தில் அதிகாரிகளைப் போட்டு வேலை செய்வதில் பிரயோஜனம் ஒன்றும் இருக்காது. அடுத்தபடியாக, கமிட்டியிடமே விவசாயக் கருவிகள் போன்றவைகள் இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் அந்தக் கமிட்டியாரிடம் சென்று விவசாயக் கருவிகள் போன்ற கருவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அருங்குடி என்ற இடத்தில் ஆறு மாதங்கள் சென்ற பிற்பாடும், 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவாகியும் கூட 2½ மைல் தூரத்திற்குத்தான் பாதை போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவ்வளவு செலவு செய்தும் இவ்வளவு தூரம்தான் பாதை போட முடிந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அரசாங்கம் செலவு செய்யும் பணம் வீணாகத்தான் போகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எந்தெந்த இடங்களில் டெவலப்மென்ட் ஆகாது இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தண்ணீர் வசதி போன்ற வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எனது பகுதியில் பேருருக்கு மேற்கிலிருந்து மலையடிவாரம் வரையில் போதுமான டெவலப்மென்ட்டே கிடையாது. எனது தொகுதியில் வடிவேலாம் பாளையம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அதற்கு மத்தியில் ஒரு தீவு இருக்கிறது. அங்கு போய் வருவதற்கு பாதை கிடையாது. இதைப்பற்றி நான் சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். என்ன சொன்னாலும் அதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அங்கு ஒரு மண் பாதையாவது அமைத்துத் தந்தால் தேவலை. பல இடங்களிலும் பாதைகள் மிகமிக மோசமான நிலையில்தான் இருக்கின்றன. அங்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. தெனமணல்லூர் என்ற ஒரு நொய்யல் நதி என்றதொரு நதி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் வந்தால் பிள்ளைகளுக்கு ஸ்கூலிற்கு போக முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு ஒரு பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று எழுதியும் செலுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, அதைக் கவனித்து அங்கு ஒரு பாலம் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட அந்தப் பகுதியில் வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளும்போது அங்குள்ள ஆபீஸர்கள் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து அவர்களது யோசனைகளை, அவைகள் நல்ல யோசனைகளாகயிருந்தால், ஏற்றுக்கொண்டு காரியங்கள் செய்தால் மிக்க நலமாயிருக்கும். ஒவ்வொரு சீனக் கமிட்டி கூடும்பொழுதும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை கலந்து கொள்ளுவதில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கலந்து அந்தக் காரியங்களைச் செய்தார்களேயானால், காங்கிரஸ்மேல் ஒரு கெட்ட அபிப்பிராயம் ஏற்படாது. பொதுவான அபிப்பிராயம்தான் ஏற்படும். ஆகவே,

[Sri N. Marudachalam] 24th March 1959]

இம்மாதிரி காரியங்களில் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கலந்துகொண்டு அவர்களுடைய யோசனைகளையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இந்தப் பகுதியில் வீடுகட்டும் திட்டம் சரிவர நிறைவேற்றப் படவில்லை. மக்கள் உழைப்பின் மூலம் 200 ரூபாயும், உழைப்பு இல்லா விட்டால் பணமாக 200 ரூபாயும் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு ஸ்கீம் இருக்கிறது. அந்த ஸ்கீம்படி பல இடங்களில் வீடுகள் கட்டமுடியாமல் போய்விட்டது. காரணம் அவர்கள் உழைப்பையும் கொடுக்க முடியவில்லை, அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளில் அரசாங்கமே பணமும் கொடுக்க முடியவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளில் அரகாங்கமே வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்பேர்ப் பட்ட பகுதிகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, எந்தப் பகுதியிலே டெவலப் சாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அந்தப் பகுதியிலே டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் அதிகமாக இல்லாமல் இருக்கிறதோ, அந்தப் பகுதியிலே நீர் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கும், அந்தப் பகுதிகளில் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம்களை அதிகப்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் பல காரியங்களைச் செய்யமுடியாமல் போகிறது. பேரூர் கிராமத்திலே பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. பேரூர் இணை கிராமம் என்று கருதப்படுகிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்தில் சுடுகாட்டு நிலத்தில் தேவஸ்தானமும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமப் பகுதியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்தச் சுடுகாட்டில் புதைக்கக்கூடாது என்று தேவஸ்தான அதிகாரிகள் அந்தச் சுடுகாட்டில் புதைக்கக்கூடாது என்று போலீஸ் காவல் வைத்து சமாதானப் படுத்தி வேறு தடை செய்கிறார்கள். போலீஸ் காவல் வைத்து சமாதானப் படுத்தி வேறு இடத்தில் புதைக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் தேவஸ்தானத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட பகுதி எது, தேவஸ்தானத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாத பகுதி எது என்று பரிசீலனை செய்து பிரித்துக் குறிப்பிட்டுவிட்டால், மில்லாத பகுதி எது என்று பரிசீலனை செய்து பிரித்துக் குறிப்பிட்டுவிட்டால், அந்த இடத்திலே பஞ்சாயத்து சில நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அந்த தேவஸ்தானத்திற்கு 3,300 ஏக்கர் நஞ்சை இருக்கிறது. அப்படி அந்த தேவஸ்தானத்திற்கு 3,300 ஏக்கர் நிலத்தை ஒருவருக்கு வாடகைக்கு விட்டிருந்தும் கூட அந்தச் சுடுகாட்டு நிலத்தை ஒருவருக்கு வாடகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள் தேவஸ்தான மாணேஜ்மெண்டார்கள். நான் மாணேஜ்மெண்டார் ருக்கிறார்கள் தேவஸ்தான மாணேஜ்மெண்டார்கள். நான் மாணேஜ்மெண்டார் களிடம் இவ்வளவு நிலம் இருக்கும்பொழுது சுடுகாட்டை வாடகைக்கு விட்டு நேசப் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக்கூடப் பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் மக்கள் வேறு இடம் என்று சொல்லிக்கூடப் பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் மக்கள் வேறு இடத்தில் தான் புதைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, பஞ்சாயத்துக்குக் கட்டுப்பட்ட பகுதி எவ்வளவு, தேவஸ்தானத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட பகுதி எவ்வளவு என்று கணக் ளவு, தேவஸ்தானத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட பகுதி எவ்வளவு என்று கணக் கெடுத்துச் சொல்லிவிட்டால், பஞ்சாயத்து சில நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆகையால் அரசாங்கமானது நான் சொல்லிய விவரங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பேச்சிலேயே பேசிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. நடைமுறையில் எதுவும் நடக்கவில்லை. இரண்டு வருஷங்களாக நான் பல விஷயங்களைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். எந்தவிதமான நன்மையும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களுக்கு எழுதிப் போட்டிருக்கிறேன். அதை ஆபீஸர்களுக்கு அனுப்பியிருப்பதாக பதில் வந்ததே தவிர, அந்தக் கிராமங்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. அதையும் கவனிப்பது கிடையாது. ஆகையால், உடனடியாக அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபைமுன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டானது பொது மக்களுக்கு நேரடியாகவும், உடனடியாகவும் அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள குறைகளை

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [24th March 1959]

அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு நல்ல முறையில் எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக முதலில் பிரக்கா டெவலப்மெண்டு என்று ஏற்படுத்தினார்கள். இப்பொழுது அதை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து இந்தத் திட்டத்தை நடத்திக்கொண்டு வர அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன். காரணம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டமானாலும், பிளாக் டெவலப்மெண்டு திட்டமானாலும் ஓரளவுக்கு கிராமப் பகுதிகளில் முன்னேற்றம் காணமுடியும். எத்தனையோ ஆண்டுகளாகப் பல திட்டங்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருந்தும், அந்தப் பகுதிகள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்துகொண்டிருந்தன. இப்பொழுது பிளாக் டெவலப்மெண்டு திட்டம் ஏற்பட்ட பிறகுதான் கிராமத்தில் ரோடு வசதி, வைத்திய வசதி, கல்வி வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி முதலிய வசதிகள் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்துகொண்டு வருகின்றன. ஆரம்பப் பள்ளிகளும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளும் கூட அபிவிருத்தி அடைந்துகொண்டு வருகின்றன என்று சொல்லலாம்.

இதிலே இருக்கக்கூடிய குறைகளை சில நண்பர்கள் எடுத்துக்கூறினார்கள். கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கிராம சேவக்குகளைப்பற்றி குறை கூறினாலும்கூட, பிளாக் டெவலப்மெண்டு திட்டம் நல்லது என்று ஒத்துக் கொண்டிருப்பது பற்றி நான் சந்தோஷம் அடைகிறேன். குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். குறைகளை அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவது மட்டுமல்ல. நாங்களும் அமைச்சர் அவர்களிடமும், சம்பந்தப்பட்ட கமிஷனரிடமும் கூட சில குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்லக் கூடியதற்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது காரியங்கள். இப்பொழுது கிராம சேவக்குகளை ஓரளவுக்கு காங்கிரஸ்காரர்களாகவும், கதர் போட்டவர்களாகவும் தான் எடுக்கிறார்கள் என்று குறை சொன்னாரே தவிர, அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இதுவரையில் கிராம மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு, கிராம அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டு தேசியப்பணி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் அவர்களைப்போட்டு, கிராம மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு கிராம அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சி எடுக்கிறோம். அவர்களை எடுக்கவேண்டிய அவசியமும் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கிறார்களோ, அந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் எங்கு கிராம சேவைக்காக பெரும்பாலும் இருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் இன்று வேலை சரியான முறையில் நடைபெறாமல் தடைபட்டிருக்கிறது. அப்படி தடைப்பட்டதற்குக் காரணம் அப்பேற்பட்ட நபர்களை எடுத்ததான் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால், இதுவரையில் அவர்கள் கிராம மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிராத காரணத்தினால், கிராம அபிவிருத்தியில் அவர்களுக்கு அக்கரை இல்லாத காரணத்தினால், அக்கரை இல்லாதவர்களை எடுத்ததின் காரணமாக பல இடங்களில் வேலை தடைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சிப் பிரசாரம் செய்கின்றார்களே தவிர, பிளாக்குகளில் மக்களுக்கு வேண்டிய தேவையை கவனிப்பதே இல்லை. மற்ற இடங்களில் மக்களுக்கு தேவையான காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் கட்சிப் பிரசாரம் தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் நடப்பது இல்லை. ஆகவே, இதில் அரசாங்கம் நல்ல கவனம் செலுத்தி, பொது மக்களிடம் தொடர்புகொண்டு, கிராம அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய முறையில், தாங்கள் வாங்கக்கூடிய சம்பளத்திற்கு பிரதிப் பயனாக நல்ல பணியாற்றக்கூடிய ஆட்களை எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு கூட பிளாக் டெவலப்மென்ட் வேலைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் கிராம மக்கள் போற்றக்கூடிய முறையில் இருக்கின்றன. இதில் இன்னொரு குறையும் இருக்கின்றது. சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்கெனவே பிரக்கா

[24th March 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

டெவலப்மென்ட்டின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டபோது போட்ட ரோடுகள் எல்லாம் பழுது பார்க்கப்படாமல் முன்னால் இருந்தது போன்ற இப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, இந்த ரோடுகள் எல்லாம் பிளாக் டெவலப்மென்ட் எரியாவில் வராத காரணத்தினால் அந்த ரோடுகள் மிகவும் சீரடைந்து இருக்கின்றன, இவைகளில் நடந்து போவதற்கும், கஷ்டமும் இருக்கிறது. இதில் என்னுடைய பகுதியாகிய வீரபாண்டிய ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் என்னுடைய பகுதியாகிய வீரபாண்டிய பிரக்காவை பிரக்கா டெவலப்மென்ட்டின் கீழ் முதல் தடவையாக எடுத்து வேலை செய்தார்கள். முதலாவதாக எடுத்துப்போடப்பட்ட அந்த ரோடில் மண் போட்டார்கள், பின்னால் ஜல்லி போடுவதாக இருந்தது, ஆனால் இதுவரையிலும் ஜல்லி ரோடு போடவில்லை. இதில் ஜலக்கண்டான்புரத்திலிருந்து ராசிபுரத்திற்குப் போகும் ரோட்டில், ஆட்டையான்பட்டியிலிருந்து என்னுடைய ஊராகிய இருசனம்பட்டி வரையிலும் இருக்கிற ஒரு ரோடு என்பதற்கு அந்த ஊர்களுக்கு வண்டி போக்குவரத்துக்குக் கூட வழியில்லா போகிறது அந்த ஊர்களுக்கு வண்டி போக்குவரத்துக்குக் கூட வசதி இல்லை, மல இருக்கிறது, சைக்கிள் கூட போவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது, மண் ரோடாக இருந்து கொண்டிருப்பதால் சீரடைந்து கிடக்கிறது, ஆகவே இதற்கு உடனடியாக ஜல்லி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அமைச்சரவர்களிடத்தில் விண்ணப்பம் கெட்டுத் திருக்கிறோம். இதைப்பற்றி டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டில் கேட்டால் அவர்களிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் ஒரு சட்டசபை அங்கத்தினருடைய ஊருக்குக் கூட போவதற்கு சரியான ரோடு இல்லை என்று அங்குள்ள மக்கள் குறைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கு உடனடியாக கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பிளாக் டெவலப்மென்ட் எரியாக்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பிற்போக்கான இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றுள்ள ஒரு கொள்கையை அனுசரித்து வருகிறார்கள் மேலும் அதில் தொடர்ச்சியாக இருக்கக்கூடிய இடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றுமிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட பள்ளிக்கூடங்கள் வசதியில்லாத இடங்கள், ரோடு வசதியில்லாத இடங்கள். மருத்துவ வசதியில்லாத இடங்கள் இவைகளையெல்லாம் பார்த்தும் இந்த எரியாக்கள் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று விரைவில் வெண்ணந்தூர் பிரக்காவை பிளாக் பார்க்கும்போது எங்கள் வீரபாண்டி வெண்ணந்தூர் பிரக்காவை பிளாக் டெவலப்மெண்டில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் டெவலப்மெண்டில் இருக்கின்ற வீரபாண்டி, வேம்படி, தானம், மேலும் எங்கள் பிரக்காவில் இருக்கின்ற வீரபாண்டி இருக்கின்றன. அவைகளில் வெண்ணந்தூர் போன்ற பத்து கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றிலும் ஒரு டிஸ்பென்ஸரி கூட கிடையாது. ஆகவே இந்த நிலையில் இருக்கின்ற இந்த இடங்களை எல்லாம் பிளாக் டெவலப்மென்ட் எரியாவில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டுமொரு முறை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் உரங்கள் எல்லாம் விநியோகிக்கப்பட்டு வருவது பாராட்டுவதற்குரியதுதான். இதனால் விவசாயிகள் தானியங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு விவசாயிகள் மிகவும் ஆர்வத்தோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் விவசாயிகள் மிகவும் விரும்புவது என்னவென்றால் இவ்விதம் கொடுக்கப் படுகின்ற உரங்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கு இப்போது தாலூக்கா ஆபீஸிலிருந்து கொடுப்பதற்குப் பதிலாக காக இப்போது தாலூக்கா ஆபீஸர்கள் மூலம் கொடுத்து விநியோகம் பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்கள் மூலம் கொடுத்து விநியோகம் செய்யுமா? கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு உரம் உடனடியாகக் கிடைக்க முடியுமா? இவ்விதம் சரியான நேரத்தில் உடனடியாகக் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தால் விவசாயிகள் வெளியில் கள்ளமார்க்கெட்டில் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கும். ஆகவே இந்த உர விநியோகத்தை பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸ் மூலமாக நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் சேலம் ஜில்லாவில் பிளாக் ஏற்படுத்தியிருப்பதைப்பார்த்தால் இப்போது பீணமரத்துப்படியில் 30 ஆயிரம் ஐனத்தொகை இருக்கிறது. அடுத்ததாக இருக்கின்ற காரிப்படியில் 65 ஆயிரம் ஐனத்தொகை இருக்கிறது. இரண்டும் சேர்ந்து ஒரே பிளாக்காக இருக்கின்றது. சுமார் 25 மைல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பணமரத்துப்படியிலிருந்து சுற்றளவாக

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [24th March 1959]

ஸ்டோர் செய்வதற்கான இடங்களைக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நேரத்திலும் குறிப்பாக மண் பாண்டங்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய மண்ணை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதிலும், பாய் முடைவதற்கு வேண்டிய கோரைகளை எடுத்துக்கொள்ள அதற்குரிய நிலங்களை எடுக்கக்கூடிய நேரத்தில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யக் கூடிய பொறுப்பு—எடுத்துக்கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்பு—அதோடு கூட, சமுதாய நலத் திட்ட அபிவிருத்தித் தேவையான குடி தண்ணீர் பம்பு வைப்பதற்கும், பள்ளிகளை வைப்பதற்கு வேண்டிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும், அல்லது சமூகப் பொழுது போக்கு மண்டபங்களைக் கட்டுவதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது விவசாயம் செய்வதற்கான ஒரு சேகரிப்பு, கிராமத் தோட்டங்கள் விவசாய இளைஞர் ஸ்தாபனங்கள் போன்ற பல வேலைகளை செய்வதற்கு இருந்தாலும் சரி, அல்லது மரம் நடு விழாவிலே மரங்களைச் நடுவதாக இருந்தாலும் சரி, இது போன்ற காரியங்களுக்காக வேண்டிய இடங்களைப் பெறுவதிலே, இப்பொழுது இருக்கும் கஷ்டங்களை உணர்ந்து பிளாக் அதிகாரி ஆர்ஜிதம் செய்வது என்ற முறையில் பிளாக்குக்குத் தேவையான நிலங்களை நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் அதிகாரம் பிளாக் அதிகாரிகளுக்கு அளிக்கவேண்டும். பிளாக் சம்மந்தப்பட்ட வேலைகளுக்குத் தேவையான நிலங்களை—சமுதாய நலத் திட்ட அடிப்படையில் செய்ய வேண்டிய வேலைகளுக்குரிய நிலங்களை அங்குள்ள மக்கள்—கிராம மக்கள்—கொடுத்து—உதாரணமாக ஓரிடத்தில் ஒரு பள்ளியைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு வேண்டிய நிலத்தை அங்குள்ள கிராம மக்கள் கொடுத்து, அந்த நிலத்தை வாங்கி சமுதாய நலத் திட்டத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது அல்லது மற்ற கட்டிடங்களைக் கட்டுவது என்ற முறை இருப்பதால் கிராமமக்களால் இடம் வாங்கித் தருவதில் கஷ்டம் ஏற்படுவதால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அபிவிருத்தி வேலைகள் நடப்பது செய்வதற்கு வேண்டிய இடங்களை பிளாக் அதிகாரியே ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று வைத்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை அபிவிருத்தி இலாகாவே ஏற்றுக்கொண்டு அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு மக்கள் நிலம் தரவேண்டுமென்ற பொறுப்பை விடாது, மக்களிடமிருந்தும், பஞ்சாயத்துகளிடமிருந்தும் பங்குத் தொகையை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு, சர்க்காரே அபிவிருத்தி இலாகாவே எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவது என்ற முறையில் மாற்றி அமைத்தால் சிறு சிறு சிக்கல்கள் தீர்ந்து சமூகமாக எல்லா வேலைகளும் தடை இல்லாமல் நடக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு அபிவிருத்தி வேலைகளும் விரைவில் முடியும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறு நீர்ப்பாசனம், நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில், சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் வாய்க்கால்கள் தூர்ந்து போனவைகளை இப்போது வெட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. அபிவிருத்தி இலாகாவானது அதை வெட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வெட்டுவதில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவிலே விவசாய பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு மிராசுதாரர்களும் கவனிக்கவில்லை, வாரம்தாரரும் கவனிக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் நீர்ப்பாசனம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ், சமுதாய நல பிளாக்கின் கீழ் வரக்கூடிய எரியாவில் உள்ள அத்தனை கிராம வாய்க்கால்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் அவைகளை வெட்டுவது அல்லது சுத்தம் செய்வது போன்ற காரியங்களைச் செய்து மக்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுப்பது என்று ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குரிய சிலவை அல்லது பங்குத் தொகையை நில வரியோடு நிலச்சுவாந்தாரர்களிடம் வாங்கிக்கொள்வது என்ற ஒரு நல்ல முறையை ஏற்படுத்தி இந்த வேலையை சமுதாய அபிவிருத்தி இலாகாவிற்கு விட்டுவிடலாம் என்ற யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வாய்க்கால் வெட்டு வேலை பூராவும் அபிவிருத்தி இலாகாவின் கீழ் இருப்பதுதான் நலமாக இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்துகிறேன்.

கால்நடைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கால்நடை அபிவிருத்திக்கான பல நல்ல முன்னேற்றகரமான காரியங்களைச் செய்து, அபிவிருத்தி இல்லாத பகுதிகளிலெல்லாம் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு, இப்பொழுது பல கால்நடை

24th March 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

ஆஸ்பத்திரிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக திருப்பனத்தான், பந்தநல்லூர் பகுதிகளில் பல கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆடுதூறையில் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை அமைக்க எத்தனையோ முறைகள் வற்புறுத்தியும், கால்நடை ஆஸ்பத்திரி அமைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானங்கள் அனுப்பப்பட்டும், அதற்கு ஒரு இடம் கிடைக்காததன் காரணமாக அது தடைப்பட்டு நிற்கிறது. அந்த இடம் திருவாடுதூறை ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான இடம். எத்தனையோ தடவைகள் அவர்களைக் கேட்டும் அவர்கள் காதில் படவில்லை. யாருடைய இடமாக இருந்தாலும் முக்கியமான காரியங்களுக்காக அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்ற காரணத்தினால், கட்டப்பட வேண்டிய கால்நடை ஆஸ்பத்திரிக்கான இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் ஆடுதூறையில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தால் பலதேவைகள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

சிறு ரோடுகள் சமுதாய நலத்திட்ட அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய சில ரோடுகளுக்கு 3 ஆண்டு காலமாக எந்த விதமான வேலையையும் செய்யாமல் அவைகளெல்லாம் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம் ஜில்லா போர்டினால் தொகை செலவழிக்கப்படவில்லை. அதற்கு ஜில்லா போர்டி பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால்தான் ஜில்லா போர்டு இந்த வேலைகளைச் செய்ய முன்வரவில்லை. ரோடுகளை பராமரிப்பதை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், ஜில்லா போர்டிடம் பங்குத் தொகையை எத்தனையோ முறை கேட்டும் வரவில்லை. ஜில்லா போர்டின் பங்குத் தொகை கிடைக்காததால், அபிவிருத்தி ஏதுமில்லாமல் எத்தனையோ ரோடுகள், மண் ரோடுகள், சிறு சிறு ரோடுகள், பாழ்ப்பட்டு கிடக்கின்றன. மேலும் லட்சக்கணக்கில் செலவு செய்தும் ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்தும், சமுதாய நலத்திட்டத்தின் கீழ் போட பலரோடுகள் பராமரிக்க வேண்டிய பொறுப்பை எந்த இலாகா ஏற்றுக் கொண்டு செய்வது என்ற நிலைமை இல்லாமல் இருப்பதால் போக்கு வரத்து வசதிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரோடுகளை அந்த பிளாக் அபிவிருத்தி இலாகாவே அதைப் பராமரிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அவர்களிடமே ஒப்புவித்துவிட்டு, இதுவரையில் செய்து வந்ததைப் போலல்லாமல், மேலும் ஜில்லா போர்டை நம்பாமல், ஜில்லா போர்டின் கீழுள்ள அத்தனை ரோடுகளையும் அபிவிருத்தி இலாகா மேலும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டுவதற்கும் விவசாயத்திற்கும் கடன் கொடுக்க பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. தவிர மற்ற நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காகவும் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி பிளாக்குக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் அவ்வளவு செலவழியாமல் திரும்பி விடுகிறது. கடன் வாங்கக் கூடியவர் தால் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் சாகுபடியை நம்பியும் வீடு கட்டுகிறவர்களுக்கு அந்த வீட்டை நம்பியும் நிச்சயமாக கடன் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி கொடுக்க முடியாவிட்டால் பிளாக்கில் இருந்து சிலவாகாத திரும்பி வரக்கூடிய பணத்தை, பிளாக் கில் இருந்தும் மற்ற வேலைகளுக்கு ஈடு செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்தந்த பிளாக் போன்ற காரியங்களுக்கு ஈடு செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்தந்த பிளாக் குகளில் எந்தெந்த வேலைகளுக்கு அதிகப் பணம் தேவைப்படுகிறதோ, அப்படி தேவைப்படும் வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குறிப்பாக தியாகிகள் விஷயம். இந்த நாட்டிலே சமுதாய நலத் திட்டத்தை அமைத்திருக்கிறோம். நாம் சுதந்திரம் அடைந்தோம், நாம் விடுதலை அடைந்தோம், அதற்கு முழு காரணமாக யிருப்பது தியாகம் செய்த தியாகிகளும், தியாகிகளுடைய பிள்ளைக்குட்டிகளும், உற்றுர உறவினர்களும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே அவர்களுக்கு சமுதாய நலத் திட்டத்தில் முதலில்

|| Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [24th March 1959]

வேலை கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். அபிவிருத்தி இலாக்காக்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இதுவரையில் தியாகிகளை அவ்வளவு கவனித்ததாக தெரியவில்லை.

(இந்த நேரத்தில் சபாநாயகர் மணி அடித்து அடுத்த அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்களைப் பேச அழைத்தார்).

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்ட இலாகா மான்யத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கிறது. ஆனால் சமுதாய நலத் திட்டங்களும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களும் நல்ல முறையில் நடக்கிறதா என்றால் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்று—நான் சொல்லவில்லை—மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் நன்றாகச் சொல்வார்கள். அவர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சில திட்டங்களை நல்ல முறையில் பரிசோதனை செய்தார்கள். அவர்கள் அந்த முறையில் பரிசோதனை செய்ததை உண்மையிலேயே நான் பாராட்டுகிறேன்.

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமானாலும் சரி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமானாலும் சரி, இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்கக் கூடியது கிராம சர்வே. கிராம சர்வேயானது இன்றைக்கு நல்ல முறையில் இருந்தால்தான் எந்தத் திட்டமும்—எந்த சர்க்காரும்—அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதான் திட்ட முடியுமே தவிர, கிராம சர்வே சரிவர இல்லையானால், உண்மையிலேயே சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்கள் அத்தனையும் தப்பித்தம்தான் என்று நம்மால் சொல்ல முடியும். ஆக, கிராம சர்வே சரிவர இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பால் பவுடர். பால் பவுடர் அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிறது. இந்த பால் பவுடர் நல்ல முறையில் சிறு குழந்தைகளுக்கு விநியோகிக்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணாடிக் கண்டார்கள். மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாகிய என்னைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு இருந்ததால்தானே இப்படிப்பட்ட உண்மைகள் வெளி வந்து விட்டது என்று ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அச்சப்பட வேண்டியதில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை அமைச்சர் அவர்களே நேரடியாகக் கண்டார்கள். கண்டது மட்டுமல்ல, “மற்ற மாவட்டங்களை விட வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பிளாக் டெவலப்மென்ட் வேலைகள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது” என்று சொன்னார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லுகிற போது, மற்ற மாவட்டங்களை விட நல்ல முறையில் வேலை நடந்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொன்ன போது, மற்ற மாவட்டங்களில் இதை விடக் கேடாக இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது உண்மையில் நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். ஆக, நான் சொல்லவில்லை—அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தோழர்கள் சொல்லவில்லை—ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களே நன்றாக—விளக்கமாக—குறிப்பு எடுத்து வந்திருக்கிறார். அடிப்படையாக உள்ள இந்த கிராம சர்வேயை நல்ல முறையில் செய்து புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்க வேண்டி இந்த சர்க்கார் நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் குறித்து மாவட்ட வாரியாக புத்தகங்கள் தந்திருக்கிறார்கள். புத்தகங்களை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், புத்தகத்தில் உள்ளபடி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வேலைகள் நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது. ஏன் அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை வெளியிடவேண்டும்? அந்த அடிப்படையில் நடக்கிறதா என்று நான் இந்த மன்றத்திலே பல கேள்விகளைக் கேட்டேன். இன்று காலை கூட மராமத்து இலாகா அமைச்சர்

24th March 1959] [Sri S. M. Annamalai]

அவர்கள் நான் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கிறபோது “இல்லை, இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் அங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள் அந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் முடித்து விடுவோம் என்று. பல உதாரணங்களை என்னால் இந்த சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் எடுத்துக் கூற முடியும். ஆகையால், ஏதோ ஒரு திட்டத்தை மக்களுக்கு வைக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டத்தின்படி சர்க்கார் நடக்கிறதா என்றால் உண்மையிலேயே நடப்பதில்லை என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, அங்கங்கே சில கோழிப் பண்ணைகளை சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமாக திறந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக் கோழிப்பண்ணைகள் நல்ல முறையிலே நடைபெறவில்லை. காரணம்—என்னுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கோழி வாங்க வேண்டுமென்றால், காட்பாடியில் இருக்கும் பண்ணையிலிருந்துதான் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அங்கு சென்று வாங்குவோம் என்றால்—ஒரு கோழி முட்டையிடும் காலம், ஓராண்டுக் காலத்தில் அதிகமாக முட்டையிடும். அதற்குப் பிறகு குறைவான எண்ணிக்கை முட்டையிடும். பண்ணைக்குக் கோழி வேண்டுமென்று அவர்களிடம் சென்று கேட்டால், வயதான கோழிகளை, அதிகமாக முட்டை இடாத கோழிகளைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவைகளை வைத்துக்கொண்டு, கோழிப்பண்ணையில் வளர்த்தால் கோழிப்பண்ணை நல்ல முறையிலே வேலை செய்வது கிடையாது. ஐந்து கோழிகள் தருகிறார்கள். அவைகளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு யூனிட்டை நடத்தவேண்டுமென்றால் முடியாத காரியம். ஆகையால், கோழி வளர்க்கிற திட்டத்திலேகூட நல்ல கோழிகளை சிறு வயதுள்ள கோழிகளைக் கொடுத்தால்தான் கோழிப்பண்ணைகள் நல்ல முறையிலே நடைபெறும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்ப சுகாதார விடுதிகள் ஒரு ப்ளாக்குக்கு ஒன்று துவக்குவது என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஏறத்தாழ இந்தப் ப்ளாக்கில் அறு பதாயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அறுபதாயிரம் மக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரே ஒரு ஆரம்ப சுகாதார விடுதி என்றால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ஊர் என்று பார்த்தால் ப்ரெமரி ஹெல்த் சென்டர் டாக்டர் பார்க்க முடியாது. ஆகையால், ப்ரெமரி ஹெல்த் சென்டரில் அதாவது ஆரம்ப சுகாதார விடுதியில் ஒரு டாக்டர் அந்த இடத்திலேயே இருப்பதற்கும், ஒரு டாக்டர் வெளியில் சுற்றி வருவதற்கும் உண்டான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

கிராம சேவக்குகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வது இல்லை என்று பல சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த சர்க்கார்தான். எப்படியென்றால், கிராம சேவகர்களை சிறு சேமிப்புத் திட்ட வசூலுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதேபோல, பிரக்கா கான் பரன்சு வந்ததுவிட்டால், அதற்கு நிதி வசூல் செய்யச்சொல்கிறார்கள். கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாம் என்றால், அதற்கு வேண்டிய பணத் தையும் வசூலிக்கச் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் சுற்றுப் பயணம் வந்தால், அவர்கள் வரும்போதே காட்சியளிக்க வேண்டுமே கிராமங்கள் என்பதற்காக, நல்ல முறையிலே காட்சியளித்தால்தான் சமுதாய நலத் திட்டம் இந்த இடங்களில் நன்றாக இருக்கிறதென்று அமைச்சர் பரிசீலிப்பார் என்ற பதற்காக கிராமங்களுக்கு அமைச்சர்கள் வரும்போது, அந்தக் கிராமங்களை நல்ல முறையிலே அலங்கரிக்கிறார்கள். இப்படி சிலபல வேலைகளில் கிராம சேவக்குகளைப் பயன்படுத்துவதன் காரணமாக, கிராமங்களிலே சென்று திட்டங்களை மக்களிடத்திலே சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு காலம் போதாமலிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, அன்றைக்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், வடாற்காடு மாவட்டப் ப்ளானிங் போர்டு கூட்டத்தில் என்ன தீர்மானம் நிறைவேற்றியதோ அதன்படி ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் பிரக்காவை நாங்கள் சரிவரத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை, காரணம் அங்கு சீட்டுக் குலுக்கிவிட்டார்கள், ஆகை

[Sri S. M. Annamalai] [24th March 1959]

யால் அங்கு எடுக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சீட்டுக் குழுக்கிப் போட்டதற்கு யார் காரணம்? அதை அவர்கள் உண்மையை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டிருந்தால் தெரிந்திருக்கும். மாற்றுக் கட்சித் தோழர்களா? அல்ல. ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் சட்ட மன்றத் தோழர்கள், அந்தத் திட்டக் குழுக் கூட்டத்தில் அவர்களுக்குள்ளேயே போட்டி இருந்ததனால், என்னுடைய பிரக்காவுக்கு வேண்டும், என்னுடைய தொகுதிக்கு வேண்டும் என்று போட்டி போட்டதன் காரணமாக, “நாங்கள் அனைவரும் சேர்ந்த ஏகமனதாக சீட்டுக் குழுக்கிப் போட்டு, அதன் மூலமாக எந்த எந்த தாலுகாக்கள் வருகின்றனவோ அந்தந்த தாலுகாக்களை திட்டங்களில் சேருங்கள்” என்று சொன்னதன் பேரில், மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் அதன்படியே சீட்டுக் குழுக்கிப் போட்டு எடுத்தார்கள். அதற்கு இணங்கத்தான் செங்கம் தாலுகாவைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை விட்டுவிட்டு ஏதோ ஆளும் கட்சியிலுள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் யாரோ ஒருவர் அமைச்சரிடம் வந்து “என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்க்கவேண்டும், நான் இருக்கும் இடத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்” என்று மறைமுகமாகச் சொல்லியதை, அதை மறைப்பதற்காக வேண்டி, சீட்டுக் குழுக்கிப்போட்டதை நாங்கள் ஏற்கமுடியாது என்று சொல்வதை நான் பலமாக மறுக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, பெண்கள் நல இலாகாவைப்பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த இலாகாவானது என்னுடைய போளூர் பள்ளக்கிலேயும் இருக்கிறது. அது மத்திய சர்க்காராலே நடத்தப்படுகிறது. அதற்கு சேர்மனாக இருப்பவர் உண்மையிலேயே நானபிஷியல் மெம்பர். சாதாரணமாக, அதிகாரப்பற்றற்ற பெண் ஒருவர் தலைவராக இருக்கிறார். அவருக்கு ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஜீப்பை சொந்த உபயோகத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறதே தவிர, நல்ல முறையிலே பயன்படுத்துவது கிடையாது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, வடாற்காடு மாவட்டத் திட்டக்குழுக் கூட்டத்திலே, ஜவ்வாது மலைவாசிகளுக்காக தனி பளாக் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினோம். ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்தில் பேசும்போது, “அப்படி தனியாக பளாக் ஆரம்பிக்கவேண்டியதில்லை” என்று கூறினார்கள். ஜவ்வாது மலைவாசிகள் போளூர் வட்டத்திலும் கலசப்பாக்கம் வட்டத்திலும் சேர்ந்திருந்தாலும் கூட, சமுதாய நலத் திட்டங்கள் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் இவைகளினால் அவர்கள் பலன் பெறவில்லை. மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ இருபத்தையாயிரம் மக்களும் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதால் ஜவ்வாது மலைப்பகுதியிலே ஒரு தனியான தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட பளாக்கை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. S. ARUNACHALAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே கொண்டு வந்த சமுதாய நலத் திட்ட மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். நாட்டிலே இந்தத் திட்டம் நமது அரும்பெரும் தலைவர் காந்தியடிகளால் நல்ல முறையிலே தீட்டப்பட்டு நம்முடைய நாட்டிலே இன்று நல்ல முறையிலே நடைபெற்று வருகிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையிலே நடந்துவரும் சமயங்களிலே அங்கங்கேயுள்ள அதிகாரிகள், அங்கங்குள்ள கிராம வாசிகள் இவ்விருவரும் ஒன்றுபட்டு ஒருங்கே சில காரியங்களைச் செய்து கொள்ளமுடிகிறது. ஒருசில இடங்களில் கிராம மக்களுக்கும் அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கும் சரியான தொடர்பு இல்லையென்றால், அங்கு சில காரியங்கள் சரியான முறையிலே நடைபெறுவதற்குத் தடையாகவும் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே மூன்று பளாக்குகள் இருக்கின்றன. பளாக்குகளிலே சென்று

24th March 1959] [Sri V. S. Arunachalam]

ஒவ்வொரு கிராமமாகப் பார்க்கும்போது சில காரியங்கள் முற்போக்கான விதமாக திறமையாக நடந்து கொண்டதான் வருகிறது. ஆனால், அனேக கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் இல்லாமல் இருந்தன. அனேக கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருந்தன. இந்தக் காரியங்களில் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருந்தன. இந்தக் காரியங்களில் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக நல்ல முறையிலே கிராம மக்கள் ஒத்து மைத்து ஒரு பல கிராமங்களில் எட்டாயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கல்வி சாதனத்திற்காக ஜில்லா போர்டு அல்லது தனிப்பட்ட மாணேஜ்மெண்டுகள் முற்பட்டு நல்லதோர் அருமையான கட்டிடங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற வாரம்கூட, நமது நிதி அமைச்சர் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் திறந்து வைத்தார். என்னுடைய மதிப்பீடுகள் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்காக நாலாயிரம் அவர்கள் பெற்று, நாலாயிரத்திலே இரண்டாயிரம் ஜில்லாபோர்டு கொடுப்பதாக அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு, உத்தரவு கொடுத்து, ஆறாயிரம் வரும் என்று எதிர்பார்த்து இரண்டாயிரம் அளவிலே பொதுமக்கள் அவர்களுடைய உழைப்பின் காரணமாக அந்தக் கட்டிடங்களை அமைத்துள்ளார்கள். அதிலே தற்போது, நமது நிதி அமைச்சர் ஒரு பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எட்டாயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கட்டிடங்கள் அமையப் பெற்றிருக்கின்றன. நாலாயிரம் ரூபாய்தான் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டிலே கொடுப்பதாக உத்தரவு கொடுத்து, நாலிலொரு பங்குத் தொகையை இன்னும் ஒருசில பள்ளிகளுக்கு கிடைக்காமல் வருந்துகிறார்கள். அதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து அந்தக் கிராம பொது மக்களுக்கு மனத் தளர்ச்சி அடையாமல் அவசியமாக அந்த ஜில்லா போர்டு கிராண்டுத் தொகையை கொடுக்குமாறு இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நல்ல ரோடுகள் அமையப்பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் ஒருசில இடங்களில் ரோடுகள் அமையாமல் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் இடத்தில் ரோடுகள் இல்லை. அங்கே ஐம்பது சத விசைத் தண்டிகள் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் ஒரு காரணத்தால் திட்டத்திலே அவர்கள் முன்வந்து தேவைகளை பூர்த்திசெய்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு முழு கிராண்டு கொடுத்து, அவர்களுக்கு ஏதோ ஒருசில பங்குத் தொகை உழைப்பின் காரணமாகச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால்கூடச் செய்வார்கள். பாதித் தொகை இவர்கள் கொடுப்பதென்றால் மிக்கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த அந்த இடங்களிலே ரோடுகள் அமையப் பெறாமல் தடைப்படுகிறது. அவர்கள் பங்குத் தொகையை ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வாங்கிக் கொண்டு பத்து சதவிசைத், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வாங்கிச் சொல்லலாம். அந்த ஹரிஜனங்கள் அவர்கள் உழைப்பின் மூலம் செய்யச் சொல்லலாம். அந்த ஹரிஜனங்கள் வாழக்கூடிய இடங்களுக்கு ரோடு வசதி அவசியமாகத் தேவை என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடி தண்ணீர் வசதி சம்பந்தமாக, நாலில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கிராமவாசிகளுக்கு கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதால் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படி கொடுக்க முடியாத இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதிக்கு நாலில் ஒரு பங்கு கேட்காமல் முழு கிராண்டாகக் கொடுத்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடி தண்ணீர் தான் மக்களுக்கு முக்கியமானது. பல கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடி தண்ணீர் கிணறுகள் இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரிய வரும். இவைப்பற்றி மேல் அதிகாரிகளுக்கு தெரியப்படுத்தினால் கால் பங்கு கொடுத்தால்தான் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் குடி தண்ணீர் வசதி சம்பந்தமாக முழு கிராண்டு கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. S. Arunachalam] [24th March 1959]

ப்ளாக்குகள் இப்போது நல்ல முறையில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் அங்கே அனுபவம் இல்லாத அதிகாரிகள் இருப்பதால் பல வேலைகள் நடைபெறாமல் தடைப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு அனுபவம் இல்லாத காரணத்தால் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த இலாகாவின் அதிகாரிகளிடத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதனால் பல வேலைகள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் வேலைகளைச் செய்துவிட்டு அதிகாரிகளிடம் வந்து பணத்தைக் கேட்டால் சீக்கிரமாக பணத்தைக் கொடுப்பது இல்லை. சரியான காலத்தில் “பில்” கிடைப்பதும் இல்லை. செய்த வேலையை வந்து பார்க்கச் சொன்னாலும் அதிகாரிகள் காலா காலத்தில் வந்து பார்க்க இல்லை. அதனால் மக்கள் மனமுடைந்து போகிறார்கள். மற்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கும் வருவதாக இல்லை. சரியான ரேட்டுகள், அளவுகள் காட்டினாலும் அவர்களுக்கு பில் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்காவிட்டாலும் சுமார் ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருந்தாலும் 750 ரூபாய் கொடுத்தாலும் பாதகம் இல்லை என்று சொல்லலாம். நஷ்டம் அடையக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கக்கூடிய பணமும் சீக்கிரத்தில் கிடைப்பதாக இல்லை. இதைப்பற்றி ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசரிடம் சொன்னால் தனக்குத் தெரியாது என்றும் ஜூனியர் இஞ்சினியரைக் கேளுங்கள் என்றும் சொல்கிறார். பேப்பர் தன்னிடம் இல்லை என்றும் இஞ்சினியரிடம்தான் பேப்பர் இருக்கிறது என்றும் சொல்லி விடுகிறார்கள். இஞ்சினியரைக் கேட்டால் ப்ளாக் ஆபீஸரைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த முறையில் மக்களுக்கு பணம் கிடைக்காமல் காலதாமதம் ஆகிறது. அதனால் அவர்கள் மனமுடைந்து போகிறார்கள்.

சில சமயங்களில் மக்களுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும் அந்தப் பணத்தை வருஷம் பூராவும் கொடுக்காமல் வருஷக் கடைசியில் சர்க்காருக்கு திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆகவே பணம் வந்திருக்கிறது என்று முன் கூட்டியே மக்களுக்கு விளம்பரப்படுத்தினால் அதற்கு வேண்டிய விண்ணப்பங்களை மக்கள் செய்து கொள்ளுவார்கள். அப்படிச் செய்து கொண்டு பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள். ஆகவே பணம் வந்திருக்கிறது என்று முன்கூட்டியே கிராம சேவகர்கள் கிராமங்களுக்கு வந்து விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். லோன் பணம் இருக்கிறது, அதையும் முன் கூட்டியே விளம்பரப்படுத்திக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சில இடங்களில் அலாட்மென்ட் இருந்தாலும் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லி விட்டு வருஷக் கடைசியில் அதை சர்க்காருக்கு திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். இந்நிலைமையைப் போக்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்திற்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய தொகையானது உண்மையிலேயே மிகவும் குறைவானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். என்னுடைய தொகுதியில் மூன்று ப்ளாக்குகளை எடுத்து வேலை நடந்து வருகிறது. அங்கே உண்மையிலேயே மக்கள் வெகு உற்சாகத்துடன் வேலை செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் அங்கே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொகையைப் பார்த்தால் மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது.

சுயராஜ்யம் அடைந்த பிறகு பல கிராமங்களில் நல்ல வகையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயக சர்க்கார் நடக்கிறது என்ற எண்ணம் மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் ஓர் அமைதியான சூழல்

24th March 1959] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

ருக்கிறது. சில ப்ளாக்குகளில் பார்த்தால் அதிகப்படியான நன்மை ஏற்பட்டு அதன் மூலம் மக்கள் நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரிய வரும். இந்த திட்டத்தில் அங்கே இருக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வேண்டும். இன்னும் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கி இருந்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியாக வேலை செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி அதிகப்படியான தொகை கொடுக்க முடியவில்லையானால் அங்கே இருக்கக் கூடிய கிராம சேவக்குகளின் தொகையை பாரதியாகக் குறைத்தாலும் பரவாயில்லை. ஏனென்றால் பணம் இல்லாமல் அதிகப்படியான உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் உண்மையிலேயே திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது செலவு செய்வதை விட உத்தியோகஸ்தர்களுடைய வழியில் அதிகமாக பணம் செலவாகிறது என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்படும். அந்த அடிப்படையிலாவது திட்டத்திற்கு அதிகப்படியாக பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக குளத்தூர் வட்டாரத்தில் அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலங்களை யெல்லாம் அநேகம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே செப்பனிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடங்கள் எல்லாம் சிவாஜிமா நிலங்கள். அங்கு இருந்த காடுகளை செப்பனிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி செப்பனிட்டு உழுதுகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களின் பேரில் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்காரைக் கேட்டால் அது சிவாஜிமா நிலங்கள், அதனால் அவைகளின் பேரில் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அந்த நிலங்களை யெல்லாம் அங்குள்ள மக்களுடைய பேரில் பட்டா செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டும். அப்படி பட்டா செய்து கொடுத்து கடன் கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே இருக்கக் கூடிய கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் விவசாயிகள் கடன் கேட்கிறார்கள். அப்படி கடன் கொடுக்கும்போது அவர்களுக்கு குறுகிய கால கடனாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். குறுகிய தவணைகளில் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக்கட்டிவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. சுமார் நூறு ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு ஆடுமாடுகள் வாங்கிக் கொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். அப்படி ஆடு மாடுகளை வாங்கி இருப்பதால் அவர்களால் ஒரு வருஷத்தில் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் வருஷக் கடைசியில் வட்டியை முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் கட்டினால் போதும் என்றும் மறுபடியும் அந்தப் பணத்தை கடன் வாங்கியதாகக் கருத வேண்டும் என்றும் சொல்ல வேண்டும். இப்படி செய்தால் உண்மையிலேயே அங்கே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு கடன் தொல்லை இல்லாமல் விவசாயம் செய்வதற்கு நலமாக இருக்கும். அதன் மூலமாக அவர்கள் தங்களுடைய கால்நடைகளையும் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளலாம்.

அதைத் தவிர அதற்கு பக்கத்திலுள்ள மேச்சேரி ப்ளாக்கை இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அது சுமார் 1,30,000 ஜனத்தொகை கொண்ட ப்ளாக். அதை இரண்டாக பிரிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த ப்ளாக்கை ஆரம்பித்து கிட்டத்தட்ட ஆறு, ஏழு மாதங்களாகின்றன. அது நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வேண்டுமானால் அதை உடனடியாக இரண்டாக பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கதர் திட்டத்தில் கிராமங்களில் இப்பொழுது அதிகப் படியாக நூற்று வருகிறார்கள். அப்படி அதிகமாக நூற்று வருவதால் அந்த நூல்களுக்கு தகுந்த விலை இல்லாமல் நூல் அங்கே தேங்கிக் கிடக்கிறது. அப்படி அங்கே நூற்கக் கூடியவர்களுக்கு விற்பனை இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியாக நூற்பதற்கு உற்சாகம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் கதர் அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் இன்னும் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கி வைத்து அந்த நூலை எடுத்துக்

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [24th March 1959]

கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான உற்சாகத்தைக் கொடுக்கலாம். பணம் இல்லாவிட்டாலும் பாவாயில்லை. அவர்களுடைய நூலை விற்பனைக்குக் கொண்டுவராததால் அவர்களுக்கு உற்சாகம் குறைகிறது. அதனால் உடனடியாக கடற் இலாகா அந்த நூல்களை எடுத்துக்கொண்டு அதை நல்ல விதத்தில் விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30 p.m. அடுத்தபடியாக, கால்நடைகளைப் பொறுத்தவரை கிராமங்களில் இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் டாக்டர்களே இல்லை. கால்நடை டாக்டர்கள் இல்லாமல் மிகவும் ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பள்ளக்கிலும் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி வைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளை பள்ளக்கில் வைத்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். பட்டணங்களில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளை வைப்பதைவிட பள்ளக்குகளில் வைத்தால், நன்றாக இருக்கும். அதுவும் தவிர அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் செயற்கைக் கரு தரிக்கச் செய்யும் நிலையத்தை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த நாட்டிலே எரு, பால் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வது மிகவும் அவசியம். அந்த விதத்தில் ஒவ்வொரு பள்ளக்கிலும் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் முழுமனதுடன் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதைப்பற்றி இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களும், எதிர்க்கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் அநேக யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஆரம்பத்தில் எதிர்க்கட்சியைப்பற்றிக் குறை சொல்ல ஆரம்பித்து கடைசியில் அந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்களைப்பற்றி நாங்கள் பேசியதை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்களோ என்று என்னும் வகையில் பேசியிருக்கிறார்கள். கிராமங்கள் நகரங்களாக வேண்டும், கிராம மக்கள் நல்லாழ்வு வாழ வேண்டும், அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மகாத்மா காந்தியடிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது இந்தத் திட்டம். இவ்வளவு ஆண்டுகளாக நம்முடைய மாகாணத்தில் நடந்துவரக்கூடிய இந்தத் திட்டத்தில் அநேக விதமான ஊழல்களும், குறைகளும் இருக்கின்றன. இன்றைக்குப் பல கோடிக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்கும்போது ஒவ்வொரு அதிகாரியும் பாரபட்சமற்ற நிலையில் இருக்கவேண்டும். அதற்கு ஒரு பொறுப்புள்ள கமிட்டியைப் போட்டு அந்தக் கமிட்டி தமிழ்நாடு பூராவும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் சமுதாய நலத் திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், எல்.டி. ஓர்க்ஸ் ஆகியவைகள் எல்லாம் எந்த முறையில் நடக்கின்றன? நல்ல முறையில் நடக்கிறதா? என்றெல்லாம் பார்த்து ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டும். அதற்கான ஒரு குழு ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். இது பற்றி கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு 6 மாத காலத்திற்கு முன்னால் ஒரு லெட்டர் எழுதியிருந்தேன். நாளதுவரை ஒரு பதிலும் இல்லை. அது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம். இனிமேலாவது கொஞ்சம் யோசனை செய்து ஒரு அதிகார பற்றற்ற கமிட்டியைப் போட்டு அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து சொல்லுகின்ற யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல முறையில் இந்தத் திட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பள்ளக்குகளை எடுப்பதைப்பற்றிய முறையைப்பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் பிற்போக்கான பிராந்தியங்களில் இந்த பள்ளக்குகளை அமைப்பது கிடையாது.

24th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

எதோ ஒருசில பிற்போக்கான பிராந்தியங்களில் அமைத்திருந்தாலும்கூட பொதுவாக “டெவலப்” ஆகி இருக்கும் இடங்களில்தான் பள்ளக்குகளை அமைக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி அபிவிருத்தி அடைந்த இடங்களில், ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. முதல் முதலில் ரொம்பவும் பின் தங்கிய இடங்களிலும், ரோடு வசதிகள் இல்லாத இடங்களிலும், ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாத இடங்களிலும் இதை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஜப்பான் போக்குவரத்துத் துறையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றன. புதிதில் ஜப்பான் போக்குவரத்துத் துறையில் பள்ளக்குகள் பழைய பள்ளக்குகளுக்கு “கன்டிக்கவல்” தாக ஏற்படுத்தப்படும் பள்ளக்குகள் பழைய பள்ளக்குகளுக்கு “கன்டிக்கவல்” ஆக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சில பிராந்தியங்களில் எதோ ஒரு கட்சியின் மனப்பான்மையைக் கொண்டு இந்த மாதிரி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஒரு “ரூல்” இருக்கும் போது மற்றொரு வகையில் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஜில்லா பள்ளனிங் போர்டு சிபாரிசு செய்திருந்த போதிலும் அந்தச் சிபாரிசை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் 176 பள்ளக்குகள் அமைக்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றன. அது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பாதி பங்கு. 50 சத விதிகம் எடுத்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பாதிவளவுக்கு மேல் பள்ளக்குகள் ஏற்படுத்தவேண்டிய கட்டம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது பிற்போக்கான பிராந்தியங்களைப் பள்ளக்குகளை செலக்ஷன் செய்யும்போது இனிமேலாவது இந்த கட்டம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது பிற்போக்கான பிராந்தியங்களைப் பள்ளக்குகளை இல்லாமல் எல்லோரையும் கலந்துகொண்டு, பள்ளனிங் கட்சிப் பாடுபாடு இல்லாமல் எல்லோரையும் கலந்துகொண்டு, பள்ளனிங் போர்டு செய்யும் சிபாரிசையும் ஏற்றுக்கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த பள்ளனிங் போர்டு, பராஜக்ட் கமிட்டி ஆகியவைகளில் எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுடைய யோசனைகளையும் கேட்க வேண்டுமென்று சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு மக்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கிறார்கள். கட்சி மனப்பான்மையோடு இந்த வேலையைச் செய்வதால் இந்தத் திட்டம் வளராது. எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இடம் பெறும் ஒரு கமிட்டியைக் போட்டு அதன் யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அநேக இடங்களில் ரஸ்தாக்கள் போடப்பட்டன. கொஞ்ச நாளில் போடப்பட்ட ரஸ்தாக்கள் எல்லாம் பழையபடியே ஆகிவிட்டன. ரோடு போடாமல் இருந்தால் எப்படி இருக்குமோ அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த ரோடுகளைப் போடாமல் இருந்தாலே நன்றாக இருந்திருக்கும். மாடுகளும் வண்டிகளும் போய்ப் போய் சமமாக இருந்த இடம் இப்பொழுது குழிகள் விழுந்து சாதாரணமாக இருந்த ரோட்டைவிட கூடிய ரோடுகளை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி மெடல் போட்டு நல்ல வகையில் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்.டி. ஓர்க்ஸ்காக 35 லட்சம் ரூபாய் 1959-60-ம் ஆண்டுக்கு மத்திய, சர்க்கார் கொடுப்பார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை எதிர்பார்த்து தொகையை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க முன்வந்ததைக் காண நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தத் தொகையானது காலாகாலத்தில் கொடுக்காத காரணத்தால் அநேக இடங்களில் இந்த வேலைகள் பூர்த்தியாகாமல் இருக்கின்றன. அவர்களிடம் இருந்து அந்தத் தொகை வந்து இந்த வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் ரொம்பக் கால தாமதமாகும் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அரைகுறையாக இருக்கும் வேலைகளை உடனே பூர்த்தி செய்துவிட்டு நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து அந்தப் பணத்தைப் பின்னால் பெற்றுக்கொள்ளுவது உசிதம் என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக யோசிக்க வேண்டும்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [24th March 1959]

மருத்துவ சாலைகள்—இந்த மருத்துவ சாலைகள் அநேக இடங்களில் பிற்போக்கான பிராந்தியங்களில் கிடையவே கிடையாது. அதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த மருத்துவ சாலைகள் வைக்கும்போது சில இடங்களில் ஐந்து மைல் ஏழு மைல்களுக்குள் வைக்கப்படுகிறது. ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கும்படியான இடங்களிலேயே கூட வைக்கப்படுகிறது. சில தாலுக்காக்களில் அதுவும் ரொம்பவும் பிற்போக்கான இடங்களில் முப்பது மைல், நாற்பது மைல்களுக்குள் ஆஸ்பத்திரியே கூட இல்லாமலிருக்கிறது. அப்படி எங்கள் ஜில்லாவிலும் இருக்கிறது. இதர ஜில்லாக்களிலும் தஞ்சாவூர் அரந்தாங்கி பக்கத்தில் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலேயே இந்த மருத்துவ சாலைகள் ஏற்படுத்துவதைவிட ஆஸ்பத்திரிகூட இல்லாத இடங்களில் வைக்கலாம். இவற்றை எவ்வளவு அதிக எண்ணிக்கையில் ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். மேலும் மருத்துவசாலை ஏற்படுத்தினால் டாக்டர்கள் இல்லை. டாக்டர்கள் இருந்தால் மருந்து இல்லை என இப்படி அநேகம் குறைகள் இருக்கின்றன. இவற்றைப் பாரக்கும்போது மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அநேக இடங்களில் கட்டிடம் கிடையாது. இப்படி எல்லாம் ஏற்படுத்திக்கொண்டே போவதில் பிரயோஜனமில்லை. ஆகவே உடனடியாக இவை எல்லாம் நல்லமுறையில் செயல்படத்தக்க வகையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் பம்பாய் மாகாணத்தில் மவுண்டு ஆபுவில் மத்திய சர்க்கார் கீழ் இருக்கும் அமைச்சர் திருவாளர் டே அவர்கள் பேசிய போது இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் மூலம் மக்களுக்குப் போதுமான அளவு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. இவை நல்லமுறையில் நடைபெறவில்லை. இன்ஜினியரிங் இன்டஸ்ட்ரி முதலிய பிரிவுகளில் அதிகத் தொல்வியை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சோஷல் எஜுகேஷன் சம்பந்தமாக முற்போக்கான வேலை நடக்கவில்லை. ஒவ்வொரு இடத்திலும் சீர்கேடு இருக்கிறது என்பதாக வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பார்க்க ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதுவும் இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்புள்ள அமைச்சர் இப்படிப் பேசுவது என்றால் அதை உண்மை என்று நான் கருதுகிறேன் தவிர அதில் தப்பு இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் போக்க நம் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். இந்தத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். எனது சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் கோவார்டினைஷன் இல்லை. அதன் காரணமாக பல டிலே ஏற்படுகிறது. அதைப் போக்குவதற்கு எல்லா இலாக்காக்களும் இணைந்து வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் சில பிராந்தியத்தில் ஒரு ப்ளாக்குக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறோமோ அதில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரியின் பொறுப்பில் கொடுத்து அங்கே அபிவிருத்தி வேலைகள் எல்லாவற்றையும் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதனுடைய முழுப் பொறுப்பையும் அந்த அதிகாரியிடத்திலேயே கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜீப்பைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவசியம் ஜீப் இருக்க வேண்டியது தான். இல்லாவிட்டால் ஒரு வேலையும் நடக்காது. அதோடு இன்னொன்று. இந்தக் காரியாலயத்திற்காக பத்துப் பதினைந்து ரூபாயில் பெரிய வீடு வாடகைக்குக் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களில் ஐம்பதாயிரம், அறுபதாயிரம் என்று செலவழித்து கட்டிடங்கள் கட்டுகிறார்கள். அப்படியே உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்று வீடு கட்டுகிறார்கள். கட்டிடம் வாடகைக்கு கிடைக்காத இடங்களில் இப்படி கட்டுவது என்றால் சரி, அதுவுமல்லாமல் வாடகைக்கு இடம் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களிலேயே இப்படி கட்டுவது பணத்தை விரயம் செய்வதுதான். இப்படி கட்டாமல் இந்தப் பணத்தையும் வேறு துறையில் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவில் செலவழிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அநேக தாலுக்கா தலைநகரங்களில் தர்ம சத்திரங்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] 24th March 1959]

கள், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் இடங்களை நாம் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவசியமாக எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட வேண்டுமோ அவ்வளவு தான் செலவழிக்கப்பட வேண்டும். வீண் விரயம் ஆகாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் இனி அமுல் நடத்தப்போகிறது என்று இங்கே கண்டிருக்கிறது. அது உண்மை. சட்டத்தையும் அந்த மாதிரிதான் பாஸ் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தைப் பாஸ் செய்து நான்கைந்து மாதங்களாகியும் அந்தச் சட்டம் இதுவரையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படாமல் இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகளின் கீழ் இன்றும் நடந்து வருகிறதே ஒழிய—அப்படி நடந்து வருவது காரணமாக அநேக ஜில்லாக்களில் ஊழல்கள் ஏற்பட்டு வருகிறதே தவிர ஒன்றும் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் உடனடியாக ஏற்பட்டு இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் நடைபெறுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இங்கே பயிற்சி பெறுகிற மாணவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் கொடுப்பதில் வித்யாசம் இருக்கக்கூடாது. அதையும் கவனித்து அந்தப் புகாருக்கு இடம் இல்லாத முறையில் ஸ்டைபென்டு (Stipend) கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார இலாகா சம்பந்தமாகக் குறை சொல்வதற்கில்லை. அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயமாக தமிழ் மாகாணம் பூராய்ச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து—அங்கே திறம்பட வேலை செய்யாத அதிகாரிகளைக் கூடக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதிக்குக்கூட வந்திருந்தார்கள். உத்தியோகஸ்தர் பேரில் சொல்லப்படுகிற குற்றங்களுகளை கண்டித்து கண்ணும் கருத்துமாக அந்த இலாகா வேலை செய்வதற்கு அரும்பணி செய்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அதிகம் பேசவேண்டியதில்லை.

கடைசியாக நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்பது என்னவென்றால்—பொறுப்புள்ள கமிட்டியைப் போட்டு அவர்களும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதற்கு மார்க்கத்தைத் தேடவேண்டும். அநேகவிதமான 'திட்டங்'களில் வீண் சேதாரம் ஏற்படுவதைத் தடுத்து எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக் கூடிய எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் இந்தத் திட்டத்தில் பெற்று இதை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது இதுவரையிலும் பல அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றும் அறியாத ஒருவர் இங்கே—இந்தச் சட்டசபையில் வந்து உட்கார்ந்து இந்த விவாதத்தைக் கவனித்து இருப்பாரானால் என் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதை உடனடியாக எடுத்துவிட்டு மறுகாரியம் பார்க்க வேண்டும் என்கிற முடிவுக்குத்தான் வருவார்கள். என்னென்றால் எல்லோரும் அப்படி என்கிற முடிவுக்குத்தான் வருவார்கள். அவர்கள் சொன்ன குறைகள் எல்லாம் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன குறைகள் எல்லாம் எல்லாயிடத்திலும் இப்படி இருக்கிறதென்றால் நானே அந்த முடிவுக்குத் தான் வருவேன். இந்தத் திட்டத்தையே அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டும் என்கிற முடிவுக்குத்தான் என்னாலும் வர முடியும். ஆனால் ஒரு ப்ளாக் கில் கூட முழுவதும் இல்லை. எங்கோ ஓர் மூலையில், ஒரு கிராமத்தில், அதுவும் ஒரு விஷயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறையை இங்கே அப்படி எல்லோரும் அந்த இலாகா பூரா அப்படியே குறை நிரம்பியிருப்பது போன்ற முடிவுக்கு வரத்தக்க அளவில் பேசினார்கள். ஆனால் யாரும் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. குறைகள் கூறியவர்களில் ஒவ்வொருவரும் "இத் திட்டத்தை ஏன் எங்கள்

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1959]

தொகுதிக்கு விஸ்தரிக்க வில்லை” என்று கேட்டார்கள். இத்திட்டம் தங்கள் தொகுதிக்கு வரவில்லையே என்று அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால், அவர்கள் சொல்லுவதைப் போல அல்லாமல் இத் திட்டத்தால் பலன்கள் எற்படுகின்றன என்பது புலனாகிறது. “எங்கள் பகுதிக்கு இத் திட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டாம்” என்று யாரும் பேசவில்லை. சிலர், தங்கள் பகுதிக்கு இந்தத் திட்டங்கள் கொண்டுவரப்படாததற்கு அரசியல் காரணங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நன்றாக ஆராய்ந்தால், அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. தொகுதி அங்கத்தினர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று பார்த்து இத் திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கே உள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும், அதுவும் நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கான வாய்ப்புகள் உள்ள பகுதிகளுக்கு தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது இப்போது அல்ல. கடந்த பொதுத் தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்பே அவ்வாறு முடிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு முடிவு செய்யப்பட்ட சமயத்தில் இந்த சபைக்கு அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் பெரும்பாலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் என்பதால் அங்கே அத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் முடிவு செய்யவில்லை. எனவே எந்தப் பகுதியில் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அங்கத்தினராக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் பகுதிக்கு திட்டத்தை விஸ்தரித்தால் நல்ல பலன்கள் ஏற்படுவதற்கான இயற்கையான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவா என்றுதான் பார்க்கிறோம். தஞ்சாவூர் ஜில்லா முழுவதற்கும் முக்கியமாக நஞ்சைப் பகுதிகளுக்கு இந்தத் திட்டங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் முடிவு செய்தபோது அங்கே எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கவனிக்கவில்லை. அங்கே திட்டத்தைக் கொண்டு போனால் நல்ல பலன்கள் ஏற்படுவதற்கான இயற்கை வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. உணவுப் பிரச்சனை தீரும் என்ற அடிப்படையில்தான் திட்டத்தை அங்கே விஸ்தரிக்க முடிவு செய்தோம். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே அந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டுபோன பிறகு கடந்த தேர்தலில் அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து இந்த சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ்காரர்கள். ஆனால், அதைப் பார்த்த நாங்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் தோற்றுப்போன இடங்களுக்கெல்லாம் முதலில் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் திட்டத்தை விஸ்தரித்து வரவில்லை; எனவே நாங்கள் இந்தத் திட்டங்களை சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிப்பதற்கோ வேறு சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்காமலிருப்பதற்கோ அரசியல் காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. நாங்கள் இத் திட்டங்களை விஸ்தரிக்கும்போது பிரதேசங்களை அரசியல் நோக்கத்துடன் தேர்ந்தெடுப்பதாயிருந்தால், காங்கிரஸ்காரர்கள் தோற்றுப் போன இடங்களிலெல்லாம் திட்டத்தை விஸ்தரித்து நன்மைகளைச் செய்து அந்த இடங்களிலுள்ள மக்களுக்கு காங்கிரஸாலேயே அந்த நன்மைகள் ஏற்பட்டன என்ற எண்ணத்தை அவர்களிடம் உண்டுபண்ண முயற்சித்திருப்போம். ஆனால் நாங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. எந்த எந்தப் பகுதிகளில் திட்டங்களை விஸ்தரித்தால் நல்ல பலன்கள் ஏற்படும் என்று பார்த்தும், இத் திட்டப் பகுதியிலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடனும் அதிகாரிகளுடனும் கலந்தோலோசித்தும் தான் இத்திட்டங்களுக்கு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது சில கனம் அங்கத்தினர்கள் நான் முன்பு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள் என்றால், எல்லாக் காரியங்களும் அரசியல் அடிப்படையிலேயே இந்த சர்க்காரால் செய்யப்படுகின்றன என்ற மாயையான ஒரு உணர்ச்சி, பிரமை, அவர்களை விட்டுப் போகவில்லை என்பதையே அது எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களின் தொகுதிகளிலும் திட்டத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படாத பல தொகுதிகள் இருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களின் தொகுதிகளிலும், திட்டத்திற்கு முழுதும் எடுத்துக்கொள்ளப்

24th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

பட்ட தொகுதிகளுக்கூட இருக்கின்றன. எனவே பிரதேசங்கள் திட்டங்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றனவோ அந்த அடிப்படைக்கும் அங்கத்தினர்கள் சார்ந்திருக்கும் கட்சிகளுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. இதில் அரசியல் நோக்கம் இல்லை.

எந்த லட்சியத்தை அடைய வேண்டுமென்பதற்காக இந்தத் திட்டங்களை வகுத்தோமோ அந்த லட்சியத்தை நாம் இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் அடையவில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஸ்ரீ எஸ். கே. டே சொல்லி யிருப்பதாக கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னார். அந்த லட்சி யத்தை நாம் இன்னும் அடையவில்லை என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள் கிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டம் மற்றத் திட்டங்களைப் போன்றது அல்ல. கிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டம் மற்றத் திட்டங்களைப் போன்றது அல்ல. பாலம் கட்டுவது, ரோடு போடுவது, பாக்கரி வைப்பது, ஆஸ்பத்திரி கட்டுவது போன்ற திட்டங்களைப் போன்றது அல்ல இந்தத் திட்டம். அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய டெக்னிக் தெரிந்த டெக்னிக். அந்த டெக்னிக்கை அறிந்துள்ள நிபுணர்களை, எஞ்சினியர்களை, நியமித்தால் அவர்கள் அவைகளை எளிதில் நிறைவேற்றிவிடுவார்கள். அதற்கான வேலை களும் அவைகளை எளிதில் நிறைவேற்றிவிடுவார்கள். அத்தகைய வேலை ஆனால் இந்தத் திட்டத்தில் அடிப்படை, வேலைகள் நடைபெறுவது மட்டுமல்ல. ரோடுகள் போடுவது, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவது, மகிழ்மன்றங்கள் கட்டுவது, ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவது ஆகியவையெல்லாம் திட்டத் தின் அடிப்படை அல்ல. மக்களின் வாழ்க்கையில், மக்கள் மனதில் ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது தான் திட்டத்தின் அடிப்படை. சமுதாயத்தில் புதியதொரு சக்தியை உண்டாக்க வேண்டும். அந்த சக்தி யின் விளைவாக மக்களின் வாழ்க்கை நிலை உயரவேண்டும். இந்தத் திட்டம் இதற்குத் தூண்கொலாகத்தான் அமைகிறது; இந்தத் திட்டத்தில் செய் யும் காரியங்கள் மூலமாகவே மக்களின் எல்லாத் தேவைகளும் பூர்த்தி யாகி விடப் போகின்றன என்று நினைப்பது தவறு. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் மக்களிடம் ஒரு புதிய சக்தியை உண்டாக்கி, தங்களுக்குத் தேவை யானவை என்னென்ன என்பதை அவர்களே உணர்ந்துகொள்ளும்படி செய்வதற்குத் தூண்கொலாக இருக்கும் முறையில் இந்தத் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மாறுதல் மக்கள் வாழ்க்கையில் இன்னும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கி றேன். அவ்வளவு மாறுதல் ஏற்பட்டுவிட்டால் இந்தத் திட்டத்திற்கு அவசிய மில்லை. மக்கள் வாழ்க்கையையும் பள்ளக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்களையும் சாதாரணமான காரியங்களையும் அதிகமாகப் போட்டு மக்கள் மனதையும் எல்லோரு டைய மனப்போக்கையும் மாற்றிவிட முடியும் என்று நினைத்தால் அது தவறு. இடைவிடாத, சலியாத உழைப்பின் மூலமாக பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் காண்பித்துத் தான் ஒவ்வொரு பகுதியிலுமுள்ள 50,000—60,000 மக்களின் மனதை மாற்றமுடியும் என்றால் இந்தத் திட்டத்தின் லட்சியத்தை அடைவதிலுள்ள கஷ்டங்களை அங்கத்தினர்கள் உணர முடியும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, எத்தனை ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, எத்தனை ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, எத்தனை பள்ளிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டு, திட்டம் பூரண வெற்றியுடன் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்று பார்ப்பது சரியல்ல. மக்களுடைய தேவைகளில் சிலவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும், அவர் களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த வேண்டும், அவர்களை தங்கள் தேவை களை உணர்ச் செய்யவேண்டும், தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான ஊக்கத்தை அவர்களிடம் உண்டாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த திட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் போது, நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பலன் இந்தத் திட்டங்களால் ஏற்பட வில்லை என்றால் நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. எனென்றால் அவ்வளவு காரியங்களைச் செய்வது எளிதல்ல. ஜனநாயக அடிப்படையில், பலாத் காரியல்லாமல், மக்களை அவர்கள் போக்கிலேயே விட்டு, அவர்கள் மனதை ஜனநாயக முறையில் மாற்றி அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையை மாற்ற வேண்டுமானால் அது மிகவும் கஷ்டமான காரியம் என்பதை நாம்

உணருவோம். ஆனால் நாம் இந்தத் திட்டங்களில் இதுவரை வெற்றி கண்டுள்ள அளவு, நமக்கு நம்பிக்கை அளிக்கிறது. அது, நாம் மக்களிடத்தில் நிச்சயம் ஒரு புதிய சக்தியை உண்டாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஆகும். இந்தத் திட்டங்களில் இந்த அளவு வெற்றி ஏற்பட்டிருந்தால் தூண் கனம் அங்கத்தினர்களும் இவைகளில் உற்சாகமும் அக்கறையும் கொள் கிறார்கள் என்பதை நான் உணருகிறேன். எனவே நான் இப்போது குறிப் பிட்ட விஷயங்களை கவனித்தால் இந்தத் திட்டங்களை பூரண வெற்றியுடன் நிறைவேற்றுவதற்கு பல முறைகளையும் மாற்ற வேண்டியது அவசிய மாகிறது என்பது புலனாகும். மனிதர்களின் உள்ளத்தை மாற்ற வேண்டி யிருக்கிறது. சில இடங்களில் மனிதர்களின் உள்ளத்தில் நல்ல முறையில் மாறுதல் ஏற்பட வேண்டியதற்கு மாறாக திட்டத்திற்கு எதிரான எண் ணங்கள் உருவாகின்றன என்பதைப் பாரக்கும்போது, அந்த இடங்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் திட்டத்தையும் ஓரளவு மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. எனவே இந்தத் திட்டத்தை, இது தான் திட்டம் என்று வரையறுத்து, என்றைக்கும் ஒரேமாதிரியாக; மாறுதலில்லாத முறையில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லமுடியாது. அனுபவத்திற்குத் தகுந்தவாறு திட்டத்தை மேலும் மேலும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். உதாரணமாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் (என்.ஈ.எஸ்.) என்று ஒரு திட்டம் இருந்தது. கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் திட்டம் வந்த பிறகு என்.ஈ.எஸ். திட்டம் இருந்த பிளாக்குகள் ரிவெர்ட்டட் ப்ளாக்குகள் என்று அழைக்கப்படலாயின. அதற்கான திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டன.

1
p.m.

இப்பொழுது மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் சர்வீஸ் என்று வைத்து ஸ்டேஜ் 1 ஐந்து வருடங்களும், ஸ்டேஜ் 2 ஐந்து வருடங்களும் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஸ்டேஜில் 12 லட்சம் ரூபாய் என்றும், இரண்டாவது ஸ்டேஜில் 5 லட்சம் ரூபாய் என்றும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மறந்து விட்டு, கணக்கு உதைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். (இண்டர்ப்ஷன்). நான் ஒரு உறுதி கூற விரும்புகிறேன். எவ்வளவு உதவி சென்ட்ரலிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டியிருக்கிறதோ அதற்கு குறைவு ஒன்றியில் லாமல் வாங்கி வருகிறோம், ஒரு பைசா கூட விட்டு விடாமல். வேண்டிய அளவு உதவிக்கக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒன்றில் கிராண்டாக வரும், அல்லது கடன் உதவியாக வரும், அல்லது சப்ஸிடியாக வரும். எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கணக்கு போட்டுப் பார்த்தால் மொத்தம் நமக்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டிலிருந்து எவ்வளவு வருகிறது என்பது தெரிய வரும். அந்தந்த இனங்களைப் பார்க்கும்போது தெரிய வரும். நேரடியாகப் பார்த்தால் என்.ஈ.எஸ்.க்கும், கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்டுக்கும் கொஞ்சம் கம்மியாக வந்திருப்பதாகத் தெரியும். ஆனால் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் வருடா வருடம் நமக்கு தொகை உயர்ந்து கொண்டு வருகிறதைக் காணலாம். போன வருடத்தை விட இந்த வருடம் அதிகமாக்கப் பட்டிருப்பது தெரிய வரும். இரண்டு மூன்று இனங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று ரெவினியூ இனத்தில் செலவு செய்யும் இனம். இது இந்த மான்யத்தில் இருக்கிறது. கடன் என்ற தலைப்பில் பார்த்தால் அதில் நமக்கு எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்பது தெரிய வரும். பின்னர், கட்டிடச் செலவைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் அது “காப்பிட்டல் எக்ஸ்பென்டிச்சர்” இனத்தில் வரும். ஆக, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பார்த்தால் வருடா வருடம் நமக்கு கிடைக்கும் தொகை உயர்ந்துகொண்டே வருவதைக் காணமுடியும். இந்தப் புத்தகத்தில் 158-159-ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் சர்வீஸ் மூலமாக, கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் மூலமாக வருடா வருடம் இது உயர்ந்து கொண்டு போவதைப் பார்க்கலாம். லோக்கல் டெவலப்மென்ட் வொர்க்ஸ்க்காக செலவு செய்ததைத் தள்ளி வைக்க வேண்டும். 1958-59-ல், 270.59 லட்சம் செலவாக இருந்தது ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் இந்த வருடம், 275.77 லட்சம் என்று இப்பொழுது மதிப்பீடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முப்பத்திநான்கு கோடிக்கு

மேல் போகக்கூடாது என்று இதைப் போட்டிருக்கிறோம். நிதி வசதி யிருந்தால் இதை உயர்த்திவிட முடியும், அப்படி உயர்த்தவும் போகி ரும். இப்பொழுதுள்ள மதிப்பீட்டின்படி இப்படி போட்டிருக்கிறோமே தவிர வரும் போகப் போக இந்தத் தொகையை உயர்த்த முடியும். அப்படி உயர்த்தப்பட்டு இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப் பட்டுவருகிறதே சர்க்காரின் நோக்கம். அடுத்தபடியாக, செல்வராஜ் படவேண்டுமென்பதே சர்க்காரின் நோக்கம். அடுத்தபடியாக, செல்வராஜ் அவர்கள் சில புள்ளி விவரங்களைச் சொன்னார்கள். இருக்க இருக்க கம்மி அளவுக்குள்ளே இருக்கிறது என்று. அதற்கு நான் சொல்ல நேரப்பது, யாழ்ப்பாணம் சென்றிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இருந்தது. இப்பொழுது முன்பு கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அவைகள் தீர்ந்தவுடன் அவைகள் நாஷனல் என்ஸ்டென்ஷன் சர்வீஸாகி விடுகிறது. இப்பொழுது கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் பிராக்கிராமில் விடுகிறது. இப்பொழுது கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் ஸ்டேஜ் 1, ஸ்டேஜ் 2 என்று மாற்றும்போது கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் பிராந்தியங்கள் கம்மியாக என்.ஈ.எஸ். ஜாஸ்தியாக்கி கொண்டு வரும். பட்ஜெட் எஸ்டிமேட் போடும்போது முன்புள்ள அடிப்படையில் கொடுக்கப் பட்டது. 1958-59-ல் கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்டுகாக 7.21 லட்சம் பட்டது. 1958-59-ல் கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்டுகாக 7.21 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட் வரும்போது அது 4.74 லட்சமாகி விட்டதென்று குறிப்பிட்டார்கள். என்.ஈ. எஸ்.-க்கு பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்டில் 21,000 ரூபாய் சில்லானம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் 7.74 லட்சமாக உயர்த்தப் பட்டிருப்பதை காணலாம். அங்கத்தினர் அவர்கள் 728-ம் பக்கத்தைப் பார்த்தால் இது தெரிய வரும். ஆகவே, ரூரல் ஆர்ட்ஸ், கிராப்ட்ஸ், ஆன்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ்க்காக ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் 7.74 லட்சம் என்றிருந்தது இப்பொழுது 12.23 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, முன்பு இருந்ததை விட ஐந்து லட்சம் கூடுதல் செலவழிக்க முடியும் என்று இருப்பதைக் காணலாம். இந்த வரும் கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்டுகாக 1.88 லட்சம் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். காரணம் அது குறைந்து என்.ஈ.எஸ். பெருகி வருவது தான். போன ஆண்டு 21 ஆயிரமாய் இருந்ததை 12.23 லட்சமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, குறைகிறது, என்று சொல்வது அரைக் கணக்குப் போட்டு பார்ப்பதால்தான் வருகிறது. 725-ம் மட்டும் பர்க்கா மல் 728ஐயும் பார்த்தால் தான் தொடர்பு தெரிய வரும். கிராமக் கைத்தொழில்களுக்காகவும் மற்ற சௌகரியங்களுக்காகவும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை குறைக்கப் பட்டவில்லை. ஐந்து லட்சம் அதிகமாக்கப் பட்டுத் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரே இனத்தில் மட்டும் பார்த்தால் இந்தத் தப்பு ஏற்படுவது இயற்கையே. ஆகவே, கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட், என்.ஈ.எஸ். இரண்டையும் கணக்கிலெடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் அப்படிப் பார்த்தால் குறைவு எதுவும் இல்லாமல் தொகை உயர்ந்து கொண்டே வருவதை அடுத்தபடியாக, பல அங்கத்தினர்கள் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பலயிடங்களில் சென்று பார்த்து அவர்களே பல குறைகளை ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இருக்கிற புண்ணை மூடி வைத்துக் கொண்டு ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லி மேலே அலங்காரம் போட்டுக் காண்பிக்க வேண்டுமென்பதில் எங்கள் நோக்கம். குறைகள் இருந்தால் அவைகளை நீக்க வேண்டுமென்பதே எங்கள் நோக்கம். தவிர எல்லாம் சரியாகத்தான் நடக்கிறது, என்று சொல்வதல்ல. அமைச்சர்கள் குறைகளைக் கூறும் போது, குறைகள் மட்டும் தான் இருக்கிறது ஆகவே ஒன்றுமே நடக்க வில்லை என்று யாரும் கருதக் கூடாது. எவ்வளவோ செய்தும் கூட ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லிப் போய் விட்டார்கள் சிலர் என்று பல அதிகாரிகளுக்கு மனக்குறைவு ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, குற்றங்கள் இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லும் போது அங்கே நிறைவே கிடையாது என்று சொல்வது பெரிய தவறாகும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : நான் அப்படி சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ரொம்ப சந்தோஷம் அண்ணாமலை அப்படி சொல்ல மாட்டார் என்ற பூர்ண உறுதி எனக்கு இருக்கிறது. குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதின் நோக்கம், அந்தக் குறை

[Sri C. Subramaniam]

[24th March 1959]

களை நீக்கி திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி யிருக்கிறது என்பதை எந்த அளவை வைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்தெந்த வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டால் பார்க்க வேண்டுமென்று முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும் தொழில்கள் இருக்கிறதே அதில் ஏதாவது உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை வைத்துக்கொண்டுதான், அதன் மூலம்தான் மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்துத் தான் முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்துறை மூலம் விவசாயத் தொழில் எந்தளவு வளர்கிறதோ, எந்தளவு உற்பத்தி பெருகுகிறதோ அதை வைத்துக் கொண்டுதான் அங்குள்ள மக்களின் உயர்வு ஏற்பட வேண்டுமென்று அந்த அடிப்படையில்தான் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலர், நினைக்கிறார்கள், இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் எல்லாவிதமான செலவும், பல்வேறு துறைகளிலுள்ள செலவுகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அப்படி இல்லை. இந்த திட்டத்தின் கீழ் போடப் படும் உத்தியோகஸ்தர்களும் அதையொட்டி செய்யவேண்டிய வேலைகளுக்காக மட்டுமே நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. இதனால் விவசாயத்துறையில் செய்யவேண்டிய இதர பல்வேறு இனங்களை அதனால் நிறுத்தி விடவில்லை. கால் நடைகளுக்காக செலவு செய்யவேண்டிய இனங்கள் இதனால் நிறுத்தப் படவில்லை. கல்வி இலாகாவிலிருந்து செலவு செய்யப்பட வேண்டியது இதில் வரவில்லை. மருத்துவத் துறையில் செலவு செய்ய வேண்டியது இதில் வரவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையிலே செலவுபிக்க வேண்டிய பணம் பூராவும் இதிலே இடம் பெறுது. தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் உதவி செய்யக் கூடிய முறையில் ஆங்காங்கு என்ன திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமோ, அந்தத் தொகை தான் இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலான தொகை அந்தந்தத் துறையின் மூலம் தான், அந்தந்த இலாகாவில் தான் செலவு செய்யப் படுகிறது. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை நல்ல முறையில் செலவு செய்து, எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளினால் மக்களை அணுக வாய்ப்பு ஏற்படுவதின் காரணமாக, மற்ற இடங்களைவிட இந்த வட்டாரங்களில் அதிகமாக பலன் காணப்பட வேண்டும். இது எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும். என்ற முறையில் திட்ட வட்டாரங்களிலே வேலை செய்ய முடிவு செய்திருக்கிறோம். வேறு துறையிலே தொழில் துறையாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயத்துறையாக இருந்தாலும் சரி, கல்வித் துறையாக இருந்தாலும் சரி, மருத்துவத்துறையாக இருந்தாலும் சரி, செலவுபிக்கக்கூடிய முழுத் தொகையும் இதிலே காண முடியாது. பல்வேறு துறைகளில், பல்வேறு தலைப்புகளின் கீழ் செலவுப்பதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்துறையில் பணம் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் செலவுபிக்கப்படுகிறது என்றால், உண்மையிலேயே விவசாயத் துறையில் ஏதாவது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா இந்தத் திட்டம் காணமாக என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராமக் கைத் தொழில்கள் சம்பந்தமாக செலவுபிக்கப்பட்டிருந்தால், கிராமக் கைத் தொழில்களில் ஏதாவது முன்னேற்றம் காணப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவுத்துறை முன்பு இயங்குவதைவிட இப்பொழுது நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் என்பதை பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே மாதிரி தான் கல்வித் துறையில் மற்ற இடங்களைவிட நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இதுபோன்று வாழ்க்கை உயர்வுக்கு அடிப்படையாக இருக்கக் கூடிய பல்வேறு பணிகள் முன்பு இருந்ததைவிட நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றதா என்பதை பார்க்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் புதிய சக்தி எந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்குத் தான் திட்டத்தில் வெற்றி காண முடியும். அப்படி கணக்கிட்டு பார்க்கும்பொழுது, உண்மையிலேயே விவசாயத் துறையிலே முன்னேற்றம் இருக்கிறதா என்று

[Sri C. Subramaniam]

[24th March 1959]

பார்த்தால், ஓரளவுக்கு பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. அபிவிருத்தித் திட்டப் பிரதேசங்களில் விவசாயிகளுக்கு புதிய முறைகளை கையாளுவதற்கு பழக்கங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. புதிய முறைகளைக் கையாள் வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி அவர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி உரம் தயார் செய்வதில் கிராம மக்களிடையே புதிய மனப்பான்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி தான் கிராமக் கைத்தொழில்கள் சம்பந்தமாகவும் அதுமாதிரி புதிய ஊக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் தொழிலாளிகளிடையே புதிய ஊக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் போன இடங்களில் இம்மாதிரி புத்துணர்ச்சி மக்களிடையே ஏற்பட்டிருப்பதை பார்க்கிறோம். அங்கத்தினர்கள் உணர்ச்சி என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இந்த மான்ய விவாதத்தில் அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டு பேசுவதுபோல், வட்டார அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவதில்லை என்று புகார் சொல்லப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அவரைச் சொல்லுவதாக எடுத்துக்கொண்டு பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நான் பொதுவாகத்தான் சொல்லுகிறேன். எந்த அளவுக்கு நாம் இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்கிறோமோ, எந்த அளவுக்கு வேலைகள் நடைபெறுவதற்கு மக்களிடையே ஊக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறோமோ, எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவுகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படும். நல்லசுவாமி அவர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னதுபோல், மாட்டுக்கு நோய் வராமல் தடுக்கப்பட்டிருப்பதை, அல்லது மக்களிடையே மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை பண அளவில் கணக்குப் போட்டோ, அல்லது வேறு முறையில் கணக்குப் போட்டோ கண்டு பிடிக்க முடியாது. கிராமப் புறங்களில் இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் ஒரு புதிய வாழ்வு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அது வேகமாக இல்லாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும், மாறுதல் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அந்த மாறுதலை இன்னும் வேகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும், நல்ல முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கும்போது, வெறுமனே குறைகளை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லுவதில் பயன் இல்லை. எந்தக் காரியத்திலும் நல்ல படியாக நடந்திருப்பதைச் சொல்லிவிட்டு, குறைகளை காறியதிலும் நல்ல படியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நல்ல காரியம் திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நல்ல காரியம் நடந்திருக்கும்பொழுது, நன்றாக நடக்கிறது, பரவாயில்லை என்று சொல்லும் மனப்பான்மை வேண்டும். சட்டசபையில் அல்ல. வெளியே மற்ற இடங்களில், போகிற இடங்களில் நல்லதையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். எப்பொழுதுமே சரியாக இல்லை, சரியாக இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் — மந்திரிகளுக்கு வேண்டுமானால் அம்மாதிரி சொல்லுவதைக் கேட்டு பழக்கமாகிவிட்டது—அதிகாரிகளுக்கு “நாம் என்ன செய்தாலும் சரியாக நடக்கவில்லை” என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள் நாம் எத்தனை செய்தும் பெயர் கிடையாது, அதனால் ஒன்றும் செய்யாமலே விட்டுவிட்டால் என்ன” என்ற மனப்பான்மை ஏற்படும். நன்றாக நடக்கிற இடத்திலே நன்றாக நடக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, தவறு இருந்தாலும் தவறையும் எடுத்துச் சொல்லுவதுதான் நல்லது. சொந்தக் காரராக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, தவறை மறைக்காமல் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். பெரியபால குருவ ரெட்டியார் அவர்கள் இங்கே இல்லை. நமக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேண்டாதவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தவறை மறைக்கக் கூடாது. தவறை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு தயங்கக்கூடாது. அதிகாரிகள் நமக்கு வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற மனப்பான்மை இல்லாமல் நல்லது நடந்தால் நல்லது என்று ஒப்புக்கொண்டு, தவறு நடந்தால் தவறை எடுத்துச் சொல்லி திருத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே நாம் இந்தத் திட்டத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்டால் தான், திட்டம் நல்ல முறையில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு எதுவாக இருக்கும்.

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1959]

குறிப்பாக சொன்ன சில விஷயங்களுக்கும் மட்டும் பதில் சொல்லி விட்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இன்னொரு மசோதாவையும் நாம் இப்பொழுது நிறைவேற்றுவதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறோம். இன்னும் 5 நிமிஷங்களில் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ரோடுகள் போடுவதுபற்றி சொன்னார்கள். ரோடுகள் போடாமல் இருந்த காலத்தில் இருந்ததைவிட, இப்பொழுது போடப்பட்ட சில ரோடுகள் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை நானும் என்னுடைய அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். புதியதாக ரோடுகள் போட்டால் மட்டும் போதாது. போட்ட ரோடுகளை பராமரிப்பது மிகவும் அவசியம். வீடுகள் கட்டிவிட்டால் கூட, வீடுகளை பராமரிக்காமல் விட்டுவிடுவதை நாம் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். ஒரு சிலர் தான் வீடுகளைப் பராமரிக்கும் பண்புடையவர்கள். வீட்டை சுலபமாக கட்டிவிடுவார்கள். அதை பராமரிக்கும் பண்புடையவர்கள் ஒரு சிலர்தான். பல ரோடுகள் அமைக்கப்பட்டாலும், அவைகளை பராமரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யாததினால் அவைகள் ரொம்பவும் கெட்டுப் போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் இப்பொழுது மண் ரோடு போடுவதற்கு இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்திலிருந்து பணம் செலவழிக்கக்கூடாது, மெடல் ரோடு போடுவதற்குத்தான் இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தை செலவழிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். இது நல்ல மாறுதல் என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) மண் ரோடு போடுவதற்கு திட்ட வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்திலிருந்து செலவழிக்க முடியாது. சர்க்கார் வேறு வகையில் வேண்டுமானால் மண் ரோடுகள் போடுவதற்கு உதவி செய்யலாம். மண் ரோடுகள் போடப்பட்ட இடங்களில்தான் மெடல் ரோடு போடுவதற்கு திட்டப் பணத்திலிருந்து செலவு செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே ஏற்படுத்தப்பட்ட மண் ரோடுகளில் மெடல் ரோடு போட்டால் தான் ரோடு ரோடாக இருக்கும். போடப்பட்ட ரோடுகள் அடிக்கடி பழுது பார்க்கப்பட்டால்தான் நல்ல முறையில் பராமரிப்பு செய்யப்பட்டால் தான் ரோடுகள் நல்ல முறையில் இருக்கும். இதை எல்லாவற்றையும் ஆலோசனை செய்துதான் இந்தப் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்தப் பொறுப்புகள் மட்டுமல்ல, அபிவிருத்தி வேலைகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பொறுப்பிலேயே நடத்தப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். இதெல்லாம் தாமதம் ஆவதுபற்றி எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஏற்படுத்தி, அபிவிருத்தி வேலைகளையும் அவைகளோடு இணைக்க வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு இருந்ததுபோல் பஞ்சாயத்துகள் தனி இலாகாவாக இப்பொழுது இயங்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இல்லை. முனிசிபாலிட்டி களை ஸ்தலஸ்தாபன இலாகா என்று ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். முனிசிபாலிட்டிகள் அப்படியே நடந்தாலும்கூட, இனிமேல் பஞ்சாயத்துகளை அப்படி தனியாக ஒதுக்கி வைப்பதற்கில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபன வேலை தனியாக நடக்கலாம் என்று ஒதுக்கி வைப்பதற்கில்லை. அதோடு, அபிவிருத்தி வேலைகளும் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை நிறுவும்பொழுது, அவைகளோடு அபிவிருத்தி வேலைகளை எப்படி இணைப்பது என்பதுபற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய பல்வேறு கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கும்பொழுது ஒரு முடிவு எடுப்பது ரொம்பவும் கஷ்டம். எடுக்கக்கூடிய இந்த முடிவினால், ஒரேயடியாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை மாற்றப்பட்டு அதன் மூலம் சீர் குலைவு ஏற்பட்டு, மாறுதல் காரணமாக பல கெடுதல்கள் விளைந்துவிடலாம். அதன் காரணமாகத்தான் இதை ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அம்மாதிரி முடிவு எடுக்கும்பொழுது பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தையும் அபிவிருத்தி திட்டத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து, ஒரே இலாகாவின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். அம்மாதிரி முடிவு கூடிய சீக்கிரம் எடுக்கப்பட்டு

24th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ற அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அபிவிருத்தி வேலைகள் அவைகளோடு ஒன்றாக இணைக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வேலை சீக்கிரத்தில் நடைபெறும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்னும் சில கருத்துக்களை சில அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இதில் முக்கியமாக பயன்பெற்று வருகிறார்கள், மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கு இதில் இடம் கொடுப்பதேயில்லை, மற்ற கட்சிக்காரர்களை இதில் கவனிப்பதே இல்லை என்கின்ற முறையில் பல கருத்துக்களை இங்கே சொன்னார்கள். அதற்கும் ஆதாரம் ஒன்றுமில்லை என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக அட்வைஸரி கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு தொகுதியைப் பொறுத்த அளவில் அந்தந்த இடத்திலுள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். அவர்கள் கூட்டத்திற்குப் போகவில்லை என்றால் அது வேறு விஷயம். அதல்லாமல் மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறுவது தவறு. கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொல்வதைப்போன்று மற்றவர்கள் நெருங்க விடமாட்டேன் என்கிறார்கள், என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களை பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கிற 25 கிராமங்களில் போய் நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்தார்கள். அதை மட்டும் அவர்கள் உறுதியாக சொல்லுகிறார்கள், அப்படியென்றால் மற்ற கட்சிக்காரர்களை நெருங்கச் சம்மதிக்காமல் இருந்தால் இந்த வேலைகள் எல்லாம் எப்படி நடந்திருக்க முடியும்? ஆகவே மற்ற கட்சிக்காரர்களை நெருங்க விடவில்லை என்று சொல்லுவதில் உண்மையிருப்பதாக என்னால் சொல்ல முடியாது (குறுக்கீடு) எம்.எல்.ஏ.-க்களை நெருங்க விட்டார்கள் என்றால் அவர்களுடன் கூடப்போகின்றவர்களை மட்டும் தடுத்து நிறுத்தமாட்டார்கள். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இல்லாமல் யார் அங்கே போய் வேலை செய்ய முடியும்? ஆகவே காங்கிரஸ் கட்சிக்காக மாத்திரம்தான் இந்த வேலைகள் நடந்து வருகிறது என்று நினைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போன்றுதான் காங்கிரஸ்காரர்களை மட்டும் தான் கிராம சேவகர்களாக எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. உண்மையில் எந்த வேலையை வெற்றிகரமாக செய்யவேண்டுமானாலும், செய்கின்ற வேலை யைப்பற்றி செய்கின்றவர்களுக்கு மனதில் நல்ல நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். அதல்லாமல் வேலை திட்டத்திலேயே நம்பிக்கையில்லாதவர்களை யும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்கின்ற முறையில் எல்லோருக்கும் இதில் பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த வேலைத்திட்டம் வெற்றிகரமாக நடந்தேறவே முடியாது. இந்தக் கொள்கையில் அடிப்படை யில் நமது திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக வேலை செய்துவருகிறோம். உதாரணமாக தேவஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன, தேவாலயங்கள் இருக்கின்றன, இவைகளில் எல்லாம் சரியான முறைப்படி நிர்வாகம் நடக்க வேண்டுமென்றாலும் சரி, அல்லது வேலைகள் நடக்கவேண்டுமானாலும் சரி, இதில் நம்பிக்கை அதிகமாக குறிப்பாக கடவுள் நடத்த முடியும். அதல்லாமல் போட்டால்தான் சரியான முறைப்படி நடத்த முடியும். அதல்லாமல் கடவுளே இல்லை, கடவுள் என்பது வெறும் கல் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை இதற்கெல்லாம் போட முடியாது, போட்டால் சரியானபடி நிர்வாகத்தையும் நடத்த முடியாது, சரியான விதத்தில் வேலைகளையும் நடத்த முடியாது. (குறுக்கீடு) கடவுள் இல்லை, யென்று யார் சொல்லுகிறார்கள் என்பது இப்போது கேள்வி அல்ல, இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களை இம்மாதிரி வேலைகளில் எவ்விதம் போட முடியும் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கவேண்டும். அதிலும் இந்த திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக கிராம மக்களிடையே, அவர்களுக்கு ஓய்வு கிடைக்கின்ற நேரத்தில், அந்த ஓய்வு நேரத்தை சரியான விதத்தில் பயன்படுத்திக்கொள்ள எந்தவிதமான கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்பதை ஆலோசித்துப்பார்த்து, அதற்கு முதல்படியாக கதர் தொழிலில் ஈடுபடுவது என்கிற முறையில் வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. இம்மாதிரிப்பட்ட வேலைகளில் ஈடுபட்டு

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1959]

வேலை செய்யவேண்டுமென்றால் முக்கியமாக கதரில் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல்—குறிப்பாக கதர் திட்டத்தை எதிர்த்து வருகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கதர் திட்டத்திற்கு செலவு செய்யப்படும் பணம் விரயமாகப்போகிறது என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், கதரின் பேரிலேயே நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் இந்த திட்டத்தில் வந்து வேலை செய்தால் கதர் திட்டம் எப்படி உருப்படியாகும்? இப்படியெல்லாம் சொல்லிவிட்டு திட்டத்தில் எல்லாம் எங்களை சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னால் அதன் அர்த்தம் என்ன? முதலில் எங்களை சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லும் போது, அவ்விதம் சொல்லுகின்றவர்களுக்கு கதரின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்பதைப்பார்க்கவேண்டும். அதோடு, இதில் வேலை செய்கின்றவர்கள் தங்களுக்கு இதில் நம்பிக்கை இருக்கின்றது என்பதை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்ற முறையிலாவது தாங்கள் முதலில் கதரை அணிந்து கொள்ளவேண்டும். அதல்லாமல் மில் துணிகளை அணிந்து கொள்வது மட்டுமல்ல, கதரிலே நம்பிக்கையில்லாதவர்களை எவ்விதம் இதில் போட முடியும் என்று தான் தெரியவில்லை. என்னப்போறுத்த வரையில் கதர் திட்டத்தில் வேலை செய்கின்றவர்கள் கண்டிப்பாகக் கதர் அணிந்திருக்கவேண்டும் என்பதுதான். அவ்விதமான ஒரு நிர்ப்பந்தம் இன்று கதர் திட்டத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு இல்லையென்றாலும் கூட, இதில் சேவை செய்கின்றவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கின்றது என்ற வகையிலாவது கதர் அணிந்து இருக்கவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவது சரி என்று என்னுடைய மனதில் தோன்றுகிறது. அவ்விதம் இதில் வேலை செய்கின்றவர்களை கண்டிப்பாக கதர் போடவேண்டும் என்று சொல்வது குற்றம் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். உண்மையில் அதை குற்றமாக சொல்ல முடியாது, அது மிகவும் அவசியமான காரியம் என்று தான் சொல்லவேண்டும். அந்த முறையில் பார்க்கின்ற பொழுது கிராமங்களில் மக்களிடையே கைத்தொழிலை ஏற்படுத்தி கொடுத்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்றபொழுது இதிலேயே நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை போடுவதினால் இதில் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படாது. அதிலும் குறிப்பாக கதர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இதில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது, அதே போன்று பி.எஸ்.பி.க்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது, சோஷலிஸ்டுகளுக்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது, அதே நேரத்தில் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு இதில் நம்பிக்கை இல்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு நம்பிக்கை யில்லாமல் இருக்கிறது. வேறுபல திட்டங்களில் வேண்டுமானால் நம்பிக்கை இருக்கலாம், ஆனால் கதர் திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) கதர் திட்டத்திலும் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்றால் இங்கேயே சொல்லட்டும், எங்களுக்கும் கதர் திட்டத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று, நான் அதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே மற்ற கட்சிக்காரர்களை கவனிப்ப தில்லை என்று சொல்லும்போது இவைகளை யெல்லாம் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிலும் இந்த திட்டத்தின்கீழ் கிராமத் திலிருக்கக் கூடிய மக்கள் முன்னேற்றக்கூடிய வகையில் நாம் பணியாற்ற வேண்டும். அதற்காக கிராமத்திலே பிறந்து வளர்ந்து இதற்காகவே வேலை செய்து, அதிலேயே பழக்கப்பட்டவர்களை போட்டால்தான் நல்ல முறையில் வேலைகள் நடைபெறும். அதற்காக நகரத்திலுள்ளவர்களை ஒதுக்கிவிடவேண்டும் என்பதல்ல. முதலில் இதில் வெறும் சம்பளத்திற்காகமட்டும் வேலை செய்கிறோம் என்ற மனப்பான்மையை விட்டு, மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக வேலை செய்யவேண்டும் என்கின்ற மனப்பான்மை வரவேண்டும். ஆகவே இந்த எண்ணத்தை மனதில்கொண்டு தான் இதில் குறைகளை சொல்லவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் இந்த திட்டத்தில் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கவேண்டும். இந்த திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்காக எல்லா கட்சிகளும் தங்கள் ஒத்துழைப்பை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எதிர்கட்சிகளும் இதற்கு ஒத்துழைப்பை கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கின்றார்கள் என்பதை

24th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

காட்டுகின்ற முறையில், அந்த மான்யத்தின் பேரில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு, இதன் பேரில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் மான்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே; இந்த திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி வைப்பதில் மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கு எல்லாம் மாறுபட்ட கருத்து இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாறுபட்ட கருத்து கிடையாது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டும் இடம் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டதற்கு உதாரணமாக, விழுப்புரத்தில் எடுக்கப்பட்ட கமிட்டிக்கு எட்டு பேர்களை ("பானஸ்") சிபாரிசு செய்து கலெக்டர் அவர்கள் அனுப்பினார்கள். அதில் ஒருவர் அந்த பகுதியைச் சேர்ந்தவரே இல்லை, இருந்தும் பக்கத்து ஊரிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர் என்கின்ற காரணத்தால் அவரை சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதற்கு நான் "காங்கிரிட் எக்ஸாம்பிள்" கொடுக்க முடியும்.....

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has no right of reply and this is not question hour. I will now put the cut motion to vote. The question is—

'That the allotment of Rs. 2,47,45,900 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works—be reduced by Rs. 100'.

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,47,45,900 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 4 OF 1959).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 4 of 1959) be taken into consideration'.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Madras Appropriation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 4 of 1959) be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

[24th March 1959]

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move--

'That the Madras Appropriation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 4 of 1959) be passed'.

DEPUTY SPEAKER: The question is--

'That the Madras Appropriation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 4 of 1959) be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Wednesday the 25th March 1959.

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B.—Reports and Notifications.

46. Pamphlet on the progress of Harijan Welfare Work, in 1958-59 and programme for 1959-60.

[24th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 965 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1959, page 402 supra.]

[SUBJECT.—Conversion of ordinary training schools into Basic Training Schools—Number of sections in them, etc.]

(a) The statement below shows the names of ordinary training schools converted into Basic Training Schools during 1958-59, districtwise:—

Serial number and name of district. (1)	Names of ordinary Training Schools converted into Basic Training Schools. (2)
1 Salem	1 Government Secondary and Training School for Women, Namakkal.
2 Tiruchirappalli	2 Nehru Training School for Men, Puthanampatti. 3 All Saints Training School for Women, Puthur.
3 Tirunelveli	4 National Training School for Men, Tiruchendur. 5 Sara Tucker Training School for Women, Palayamkottai.
4 Tanjore	6 T.E.L.C. Training School, Tranquebar. 7 St. Theresa's Training School for Women, Tranquebar.

(b) The number of sections in each training school is furnished below:—

Serial number and name of training school.	Number of sections.					Total.
	Senior Grade.		Junior Grade.		Retrain- ing.	
	First year.	Second* year.	First year.	Second* year.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Government Secondary and Training School for Women, Namakkal.	..	..	1	1	..	2
2 Nehru Training School for Men, Puthanampatti.	1	1	1	1	..	4
3 All Saints Training School for Men, Puthur.	1	1	2	2	..	6
4 National Training School for Men, Tiruchendur.	..	..	1	1	..	2
5 Sara Tucker Training School for Women, Palayamkottai.	1	1	..	..	..	2
6 T.E.L.C. Training School, Tranquebar.	1	1	..	..	..	2
7 St. Theresa's Training School for Women, Tranquebar.	..	..	1	1	..	2

* Remarks—The second year sections are non-Basic during the current year.

(c) There are sufficient number of Basic-Trained Graduate Teachers in the above training schools.

(d) Does not arise.

APPENDIX II.

[24th March 1959]

[Vide answer to starred question No. 966 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1959, page 402 supra.]

List of names of medicinal herbs that are available in the State.

Botanical name (Latin).	Sanskrit name.
1 <i>Hibiscus Esculentus</i> , Linn	Tindisha.
2 <i>Abrus Precatorius</i> , Linn	Gunja.
3 <i>Abutilon Indicum</i> , G. Don.	Atibala.
4 <i>Acacia Arabica</i> , Willd	Barbara.
5 <i>Acacia Concinna</i> , DC.	Saptala.
6 <i>Acacia Farnesiana</i> , Willd	Arimaedah.
7 <i>Acacia Sundra</i>	Khadira (extract).
8 <i>Acacia Leucophloea</i> , Willd	Shveta-Barbara.
9 <i>Acalypha Fruticosa</i> , Forsk	
10 <i>Acalypha Indica</i> , Linn	Arittamanjarie.
11 <i>Acanthospermum Hispidum</i>	
12 <i>Achyranthes Aspera</i> , Linn	Apamarga.
13 <i>Acorus Calamus</i> , Linn	Vacha.
14 <i>Adansonia Digitata</i> , Linn	Gorakh-Chinch.
15 <i>Adhatoda Vasika</i> , Nees	Vasaka.
16 <i>Aegle Marmelos</i> Corr.	Bilva.
17 <i>Sesbania Grandiflora</i>	Agastya.
18 <i>Agave Americana</i> , Linn	Kantala.
19 <i>Alangium Salvifolium</i>	Shoedhanam.
20 <i>Albizzia Lebbek</i> , Benth	Pitshirish.
21 <i>Allium Cepa</i> , Linn	Palandu.
22 <i>Allium Cativum</i> , Linn	Lasuna.
23 <i>Aerva Lanata</i> , Juss	Pashanabedi.
24 <i>Aloevera</i>	Ghritakumari.
25 <i>Alocasia Indica</i> , Schott	Alooka ; Manaka.
26 <i>Alpinia Chinensis</i>	Rasna.
27 <i>Alstonia Scholaris</i> , R.Br.	Saptaparna.
28 <i>Alternanthera Sessilis</i> , R.Br.	Meenakshi.
29 <i>Amarantus Gangeticus</i> , Linn	
30 <i>Amarantus Viridis</i> , Linn	Tanduliya.
31 <i>Amarantus Epinosa</i>	
32 <i>Ammania Baccifera</i> , Linn	Agni Garba.
33 <i>Amorphophallus Campanulatus</i> , Blume	Arsagna-kunda.
34 <i>Anacardium Occidentale</i> , Linn	Shoephahara.
35 <i>Andrographis Echiodies</i> , Nees	
36 <i>Andrographis Paniculata</i> , Nees	Bhunimba.
37 <i>Andropogon Citratus</i> , DC.	Bhustrina.
38 <i>Anisochilus Carnosus</i> , Wall	Ajapada, Induparni.
39 <i>Anisomeles Malabarica</i> , R.Br.	Alamoda.
40 <i>Anona Reticulata</i> , Linn	
41 <i>Anona Squamosa</i> , Linn	Shubha.
42 <i>Arachis Hypogaea</i> , Linn	Buchanaka.
43 <i>Areca Catechu</i> , Linn.	
44 <i>Argemone Mexicana</i> , Linn	Brahmadandi, Haemavati.
45 <i>Aristolochia Bracteata</i> , Retz	Dumrapatra ; Ajaspurisha.
46 <i>Aristolochia Indica</i> , Linn	Ishwari.
47 <i>Artocarpus Integrifolia</i> , Linn	Panasa.
48 <i>Asparagus Racemosus</i> , Willd	Shatavari.

24th March 1959]

Botanical name (Latin).	Sanskrit name.
49 <i>Asteracantha Longifolia</i> , Nees	Kokilaksha.
50 <i>Azadirachta Indica</i>	Nimba.
51 <i>Barleria Prionitius</i> , Linn	Koranta.
52 <i>Bambusa Arundinacea</i> , Retz.	Vansa.
53 <i>Azima Tetracantha</i> , Lam.	Kundali.
54 <i>Basella Alba</i> , Linn.	Potaki.
55 <i>Basella Rubra</i> , Linn.	Putika.
56 <i>Bassia Longifolia</i> , Linn.	Madhuka.
57 <i>Bauhinia Purpurea</i> , Linn.	Kanchan.
58 <i>Bauhinia Tomentosa</i> , Linn.	Dhathagi ; Aswamantaka.
59 <i>Benincasa Cerifera</i> , Savi.	Kushmanda.
60 <i>Blumea Lacera</i> , DC.	Kukurandru.
61 <i>Boerhaavia Diffusa</i> , Linn.	Punarnava.
62 <i>Borassus Flabellifer</i> , Linn.	Tala.
63 <i>Brassicajuncea</i> , Cass	Rajika.
64 <i>Bryonia Scabra</i> (or) <i>Mukia Scabrella</i> , Arn	Musimusikkayi.
65 <i>Cadaba Indica</i> , Lamk.	
66 <i>Caesalpinia Bonducella</i> , Fleming	Kuberakshi.
67 <i>Cajanus Indicus</i> , Sprang	Tuvani.
68 <i>Calophyllum Inophyllum</i> , Linn.	Punnaga.
69 <i>Calotropis Gigantea</i> , R.Br.	Arka.
70 <i>Calotropis Procera</i> , R.Br.	Alarkai
71 <i>Canna Indica</i> , Linn.	Kamakshree.
72 <i>Capparis Zeylanica</i> , Linn.	
73 <i>Capsicum Annum</i> , Linn.	Marichiphalam.
74 <i>Cardiospermum Halicacabum</i> , Linn.	Jyotishmati.
75 <i>Carica Papaya</i> , Linn.	
76 <i>Carissa Carandas</i> , Linn.	Kusumba
77 <i>Carthamus Tictorius</i> , Linn.	Yamani.
78 <i>Carum Copticum</i> , Benth and Hook	Dadrughna.
79 <i>Cassia Alata</i> , Linn.	Sonamukhi.
80 <i>Cassia Lanceolata</i> , Linn and Forsk	
81 <i>Cassia Auriculata</i> , Linn	Arakvadam.
82 <i>Cassia Fistula</i> , Linn.	
83 <i>Cassia Obovata</i> , Linn.	Kasamardha.
84 <i>Cassia Sophera</i> , Linn.	Chakramarda.
85 <i>Cassia Tora</i> , Linn	
86 <i>Casuarina Equisettifolia</i> , Forsk	Manduka-parni.
87 <i>Centella Asistica</i> , Urban	Bimba.
88 <i>Cephalandra Indica</i> , Naud	Indravaruni.
89 <i>Citrullus Colocynthis</i> , Schrad	Urvarukam.
90 <i>Citrullus Vulgaris</i> , Schrad	Jambha.
91 <i>Citrus Acida</i>	
92 <i>Citrus Decumana</i> , Linn.	
93 <i>Cichorium Intybus</i> , Linn.	Chemantikapushpam.
94 <i>Chrysanthemum Indicum</i> , Linn	Karnaspota.
95 <i>Cleome Viscosa</i> , Linn.	Kundali.
96 <i>Clerodendron Inerme</i> , Gaertn	Vata-ghni.
97 <i>Clerodendron Phlomoideis</i> , Linn	Shanka-pushpa.
98 <i>Clotaria Ternatea</i> , Linn.	Jalamni ; Vasnavalli ; Vana tiktika.
99 <i>Cocculus Villosus</i> DC.	Tripakshree.
100 <i>Coldenia Procumbens</i> , Linn	Kanchata.
101 <i>Commelina Bengalensis</i> , Linn	Patalagaruda.
102 <i>Corallocarpus, Epigaeus</i> , Hook	Nadika ; Patta ; Singika.
103 <i>Corchorus Capsularies</i> , Linn.	

[24th March 1959]

Botanical name (Latin).	Sanskrit name.
104 <i>Cordia Myxa</i> , Linn.	
105 <i>Coriandrum Sativum</i> , Linn.	Dhanyaka.
106 <i>Crateva Religiosa</i> , Hook and Forst.	Pashuganda ; Asmarighna
107 <i>Crinum Asiaticum</i> , Linn.	Sudharshan ; Vishamandala.
108 <i>Crotalaria Juncea</i> , Linn.	Sana ; Pulivanji.
109 <i>Crotalaria Verrucosa</i> , Linn.	Sanapushpi.
110 <i>Cucumis Melo</i> , Linn.	Kharvuja.
111 <i>Cucurbita Maxima</i> , Duchesne	Dadhiphala.
112 <i>Curculigo Orchiooides</i> , Gaerth.	Musali ; Hemapushpi : Tala- mulika.
113 <i>Curcuma Aromatica</i> , Salisb.	Vanaharidra.
114 <i>Curcuma Longa</i> , Linn.	Haridra.
115 <i>Cyclea Pellata</i>	Veniver ; Laghupatna Ambostha.
116 <i>Cynodon Dactylon</i> ; Persoon	Doorva.
117 <i>Cyperus Rotendus</i> , Linn.	Musta.
118 <i>Daemia Extensa</i> , R.Br. (or) <i>Pergularia Extensa</i> .	Phala-Kantak.
119 <i>Datura Alba</i> , Nees	Umatta.
120 <i>Datura Fastuosa</i> , Linn.	Krishna Datura.
121 <i>Delonix Elata</i>	
122 <i>Desmodium Gangeticum</i> , DC.	Salaparni.
123 <i>Dioscorea</i> , Sp.	
124 <i>Dodonaea Viscosa</i> , Linn.	Sanatta ; Aliar.
125 <i>Dolichos Biflorus</i> , Linn.	Kulastha ; Kulatha.
126 <i>Dolichos Lablab</i> , Linn.	Simbi.
127 <i>Eclipta Alba</i> , Hassk	Bringaraj.
128 <i>Emblica Officinalis</i>	Amlaki.
129 <i>Enicostema Littorale</i> , Blume	
130 <i>Eriodendron Anafraetuosum</i> , DC.	Svetashalmali.
131 <i>Erythrina Indica</i> , Lam	Mandalya ; Parijataka.
132 <i>Eugenia Jambolana</i> , Lam	Jambu.
133 <i>Eucalyptus Robusta</i>	
134 <i>Euphorbia Antiquorum</i> , Linn.	Vajrathundi ; Mahasnuhi.
135 <i>Euphorbia Hirta</i>	Kshirini ; Raktavinduchada.
136 <i>Euphorbia Nivulia</i> , Ham	Patta-karie.
137 <i>Euphorbia Thymifolia</i> , Burm.	Raktavindachada.
138 <i>Euphorbia Tirucalli</i> , Linn.	Dugdika ; Trikantaka.
139 <i>Evolvulus Alsinioides</i>	Vishnukranta.
140 <i>Feronia Elephantum</i> , Correa	Kapitha.
141 <i>Ficus Bengalensis</i> , Linn.	Vata.
142 <i>Ficus Glomerata</i> , Roxb	Udumbara.
143 <i>Ficus Religiosa</i> , Linn.	Pippala ; Aswatha.
144 <i>Ficus Infectoria</i> , Roxb.	Plaksha (Itti).
145 <i>Gisekia Pharnaceoides</i> , Linn.	Valuka.
146 <i>Gloriosa Superba</i> , Linn.	Agni-sikha.
147 <i>Gossypium Arboreum</i> , Linn.	Raktakarpas.
148 <i>Gossypium Indicum</i> , Lam.	Karpas.
149 <i>Guazuma Tomentosa</i> , Kunth.	
150 <i>Guizotia Abyssynica</i> , Cass.	Oummatto-tilaka.
151 <i>Gymnema Sylvestra</i> , R. Br.	Sarpadarushtrika ; Mesha- sringi.
152 <i>Gynandropsis Pentaphylla</i> , DC	Arkapushpika ; Suryavarta.
153 <i>Helianthus Annuus</i> , Linn.	Arkakantha ; Suria-mukhi.
154 <i>Helicteres Isora</i> , Linn.	Mrigashringa ; Avatarini.
155 <i>Heliotropium Indicum</i> , Linn.	Srihastini ; Suryavarta ; Hastisunda.

24th March 1959]

Botanical name (Latin).	Sanskrit name.
156 <i>Hemidesmus Indicus</i> , R.Br.	Anantamul ; Saribha ;
157 <i>Hibiscus Abelmoschus</i> , Linn.	Latakasturikam.
158 <i>Hibiscus Cannabinus</i> , Linn.	Sana.
159 <i>Hibiscus Rosa-sinensis</i> , Linn.	Japa ; Rudrapushpa.
160 <i>Holarrhena Antidysenterica</i> , Wall	Kutaja.
161 <i>Indigofera Trita</i> , Linn.	
162 <i>Indigofera Enneaphylla</i> , Linn.	Vasuka.
163 <i>Indigofera Tinctoria</i> , Linn.	Nilika.
164 <i>Ionidium Suffruticosum</i> , Ging.	Charati.
165 <i>Ipomoea Digitata</i> , Linn.	Vidari.
166 <i>Ipomoea Tridentata</i> , Roth	Prasarini.
167 <i>Ipomoea Pes-capre</i>	Chagalanghri.
168 <i>Ipomoea Pestigridis</i>	
169 <i>Ixora Coccinaca</i> , Linn.	Pathalee, Binduka.
170 <i>Jasminum Grandiflorum</i> , Linn.	Jati.
171 <i>Jatropha Curcas</i> , Linn.	Kanana (or) Parbata Yeranda.
172 <i>Justicia Gendarussa</i> , Linn.	Krishna Nirgundhi.
173 <i>Lagenaria Vulgaris</i> , Seringe	Alabu.
174 <i>Lawsonia Alba</i> , Lam.	Medika.
175 <i>Lepidium Sativum</i> , Linn. (or) <i>Nastrutium</i>	Chandrasura.
.....	
176 <i>Leptadenia Reticulata</i> , W. & A.	Meda.
177 <i>Leucas Aspera</i> , Sprong	Dronapushpi.
178 <i>Linum Usitatissimum</i> , Linn.	Uma.
179 <i>Lippia Nodiflora</i> , Rich.	Vashira.
180 <i>Luffa Acutangula</i> , Roxb.	Koshavathee.
181 <i>Luffs Amara</i> , Roxb.	Tiktha-koshtaki.
182 <i>Lycoperisicum Esculantum</i> , Mill	
183 <i>Mangifera Indica</i> , Linn.	Amra.
184 <i>Manihot Utilissima</i> , Pohl.	
185 <i>Maranta Arundinacea</i> , Linn.	
186 <i>Melia Azedarach</i> , Linn.	Parvatha Nimba ; Mahanimba
187 <i>Mentha Arvensis</i> , Linn.	
188 <i>Mentha Piperita</i> , Linn.	
189 <i>Michelia Champaca</i> , Linn.	Champaka.
190 <i>Mimosa Pudica</i> , Linn.	Lajjalu, Namaskari.
191 <i>Mimusops Elengi</i> , Linn.	Vakula.
192 <i>Mirabilis Jalapa</i> , Linn.	Sandhya-Raga ; Krishnakeli.
193 <i>Mollugo Cerviana</i> , Ser.	Parpataka.
194 <i>Mollugo Hirta</i> , Thumb.	Hamsapathi.
195 <i>Momordica Charantia</i> , Linn.	Karavella ; Sushavi.
196 <i>Morinda Citrifolia</i> , Linn.	Achuka.
197 <i>Moringa Oleifera</i> , Lam.	Shigru.
198 <i>Mucuna Pruriens</i> , Bak.	Atmagupta.
199 <i>Murrya Exotica</i> , Linn.	Ekangi.
200 <i>Murrya Koenigii</i> , Spreng.	Surabhinimba ; Khrisna Ni bha.
201 <i>Musa Paradisiaca</i> , Linn.	Kadali.
202 <i>Nelumbium Speciosum</i> , Willd.	Pankaja ; Padma.
203 <i>Nerium Oodorum</i> , Soland	Karaveera.
204 <i>Nicotiana Tabacum</i> , Linn.	Tamrakuta.
205 <i>Nyctanthus Arbor-tristis</i> , Linn.	Parijata.
206 <i>Nymphaea Pubescens</i> , Willd.	Nilotpala, Raktotpal.
207 <i>Ocimum Bailicum</i> , Linn.	Bisva Tulasi.
208 <i>Ocimum Canum</i> , Sims.	Gramya.
209 <i>Ocimum Sanctum</i> , Linn.	Tulasi.

[24th March 1959]

Botanical name (Latin).	Sanskrit name.
210 <i>Odina Wodier</i> , Roxb.	Ajashringi ; Jingini.
211 <i>Oldenlandia Umbellata</i> , Linn.	Rajana.
212 <i>Opuntia Dillenii</i> , Haw.	Vidara-Vishvasaraka.
213 <i>Origanum Majorana</i> , Linn.	Marva.
214 <i>Oxalis Corniculata</i> , Linn.	Changeri.
215 <i>Pandanus Odoratissimus</i> , Willd.	Ketaki.
216 <i>Passiflora Foetida</i> , Linn.	Mukkopeera.
217 <i>Pavetta Indica</i> , Linn.	Papata.
218 <i>Pedaliium Murex</i> , Linn.	Tittagokshura.
219 <i>Peucedanum Graveolens</i> , Benth	Misroya.
220 <i>Phaseolus Mungo</i> , Linn.	Mudga.
221 <i>Phaseolus Radiatus</i>	Masha.
222 <i>Phaseolus Trilobus</i>	Mudga Parni.
223 <i>Phoenix Sylvestris</i> , Roxb.	Kharjura.
224 <i>Phyllanthus Maderaspatensis</i> , Linn.	Bhoonimba ; Bhumyari iaki.
225 <i>Phyllanthus Niruri</i> , Linn.	Satapushpa.
226 <i>Pimpinella Anisym</i> , Linn.	Tambula ; Nagavalli.
227 <i>Piper Betle</i> , Linn.	Pippali.
228 <i>Piper Longum</i> , Linn.	Khumbika.
229 <i>Pisonia Alba</i> , Spaneghe	Rakta-chitraka.
230 <i>Pistia Stratiotes</i> , Linn.	Chitraka.
231 <i>Pithecellobium Dulce</i> , Benth	Kusa.
232 <i>Plumbago Rosea</i> , Linn.	Asoka.
233 <i>Plumbago Zeylunica</i> , Linn.	Karanja.
234 <i>Poa Cynosuroides</i> , Retz.	Loni; Lonika.
235 <i>Pogostemon Patchouli</i> , Pellet	Laghu-Lonia.
236 <i>Polyalthia Longifolia</i> , Benth.	Agni-mantha.
237 <i>Polygala Chinenensis</i> , Linn.	Sami.
238 <i>Pongamia Glabra</i> , Vent.	Perala.
239 <i>Portulaca Oleracea</i> , Linn.	Vakuchi.
240 <i>Portulaca Quadrifida</i> , Linn.	Rakta-chandana.
241 <i>Premna Integrifolia</i> , Linn.	Sukha-Dana.
242 <i>Prosopis Specigera</i> , Linn.	Moolaka.
243 <i>Psidium Guyava</i> , Linn.	Sarpagandha.
244 <i>Psoralea Corylifolia</i> , Linn.	Eranda.
245 <i>Pterocarpus Santalinus</i> , Linn.	Ikshu.
246 <i>Punica Granatum</i> , Linn.	Muruva.
247 <i>Quisqualis Indica</i> , Linn.	Srigandha ; Chandanam.
248 <i>Raphanus Sativus</i> , Linn.	Arishta.
249 <i>Rauwolfia Serpentina</i> , Benth	Somalata.
250 <i>Ricinus Communis</i> , Linn.	Vana Palandu.
251 <i>Saccharum Officinatum</i> , Linn.	Tila.
252 <i>Sansevieria Roxburghiana</i> , Schult.	Jayantika.
253 <i>Santalum Album</i> , Linn.	Agasthya.
254 <i>Sapindus Emarginatus</i>	Bala.
255 <i>Sarcostemma Brevistigma</i> , W.A.	Balaphanijivika.
256 <i>Scilla Indica</i> , Baker	Bala.
257 <i>Sesamum Indicum</i> , DC.	Atibala.
258 <i>Sesbania Aegyptiaca</i> , Pers.	Nagabala.
259 <i>Sesbania Grabbiflora</i> , pers.	
260 <i>Sida Acuta</i> , Burm.	
261 <i>Sida Carpinifolia</i> , Linn	
262 <i>Sida Cordifolia</i> , Linn	
263 <i>Sida Rhombifolia</i> , Linn	
264 <i>Sida Spinosa</i> , Linn	

24th March 1959]

Botanical name (Latin).	Sanskrit name.
265 <i>Solanum Melongena</i> , Linn	Bartaku.
266 <i>Solanum Nigrum</i> , Linn	Kakamachi.
267 <i>Solanum Trilobatum</i> , Linn	Alarka.
268 <i>Solanum Torvum</i>	Kantakaree.
269 <i>Solanum Xanthocarpum</i> , Schrad, Wendll	Satapatri.
270 <i>Rosa Damascena</i> , Mill	Sadapaha.
271 <i>Ruellia Tuberosa</i>	Madan-Ghanta.
272 <i>Ruta Graveolens</i> , Linn	Munditika.
273 <i>Spermacoce Hispida</i> , Linn	Patala.
274 <i>Spheranthus Indicus</i> , Linn	Vishamushti.
275 <i>Stereospermum Sauveolens</i> , DC.	Vajrakanda.
276 <i>Sterculia Foetida</i> , Linn	Nandivraksha.
277 <i>Strychnos Nux-vomica</i> , Linn	Tinrani.
278 <i>Synanthias Sylvatica</i> , Schott	Saka.
279 <i>Tabernaemontana Coronaria</i> , Br.	Puleehastree.
280 <i>Tamarindus Indica</i> , Linn	Masha-parni.
281 <i>Tectona Grandis</i> , Linn	Vibee-taki.
282 <i>Tephrosia Purpurea</i> , Bere	Gardha-Bhanda ; Suparashvak.
283 <i>Teramnus, Labialis</i> , spreng	Hapusha.
284 <i>Terminalia Belerica</i> , Roxb	Cudoochi.
285 <i>Terminalia Catappa</i> , Linn	Kanchana ; Dahana.
286 <i>Thespesia Populnea</i> , Corr.	Vrishi-kali.
287 <i>Thevetia Neriifolia</i> , Juse	Punarnavi.
288 <i>Tinospora Cordifolia</i> , Miers	Gokahuram.
289 <i>Toddalia Aculeata</i> , Lamk.	Patola.
290 <i>Tragia Involucrata</i> , Linn	Medhika.
291 <i>Trianthema Decandra</i> , Linn	Anthrapachaka.
292 <i>Trianthema Portulacastrum</i> , Linn	Vandaka ; Gandha-nakuli.
293 <i>Tribulus Terrestris</i> , Linn	Sahadevi.
294 <i>Trichosanthus Cucumerina</i> , Linn	Maha-masha.
295 <i>Trigonella Foenum-Graecum</i> , Linn	Nirgundi.
296 <i>Tylophora Asthmatica</i> , W. & A.	
297 <i>Vanda Roxburghii</i> , Br.	Pitabhringi.
298 <i>Vernonia Cinerea</i> , Less	Asvagandha.
299 <i>Vigna Catiang</i> , Endl.	Hyamaraka.
300 <i>Vitex Negundu</i> , Linn	Ardhrakam (fresh).
301 <i>Vitis Setosa</i> , Wall	Badari ; Kola.
302 <i>Webera Corymbosa</i> , Willd	
303 <i>Wedalia Calendulacea</i> , Less	
304 <i>Withania Somnifera</i> , Dunal	
305 <i>Wrightia Tinctoria</i> , Br.	
306 <i>Zingiber Officinale</i> , Rox.	
307 <i>Zizyphus Jujuba</i> , Mill & Lank	
308 <i>Ceropegia Juncea</i> , Roxb	
309 <i>Artabotrys Svaveolens</i> , Blume	
310 <i>Caralluma Sp.</i> , R.Br.	
311 <i>Caesalpinia Coriaria</i>	
312 <i>Ruellia Patula</i>	
313 <i>Streblus Asper</i> , Linn	Brahmee.
314 <i>Moniera Cuneifolia</i> , Michx	Perandai.
315 <i>Cissus Quadrangularis</i>	Krishna Nirgundhi.
316 <i>Vitex Trifoliata</i> , Linn	Granthirani.
317 <i>Grangea Maderaspatana</i> , Poir	
318 <i>Digitalis Lanata</i>	
319 <i>Glycyrrhiza Glabra</i>	
320 <i>Atropa Belladonna</i>	Not known.

Botanical name (Latin).

Sanskrit name.

321	<i>Artemesia Maritime</i>	..	..	..
322	<i>Chenopodium Ambrosioides</i>	..	..	..
323	<i>Ephedra Vulgaris</i>	..	..	..
324	<i>Cephaelia Ipecacuanha</i>	..	..	..
325	<i>Styrax Benzoin</i>	..	..	..
326	<i>Podophyllum Emodi</i>	..	..	..
327	<i>Vitex Peduncularis</i>	..	..	..
328	<i>Acacia Cateche Willd</i>	..	..	..
329	<i>Aloe Barbadensis Mill</i>	..	..	..
330	<i>Anethium graveolens Linn</i>	..	..	..
331	<i>Capsicum minimum Roxb</i>	..	..	..
332	<i>Cardiospermum halicacabum Linn</i>	..	..	..
333	<i>Carum carvi Linn</i>	..	..	..
334	<i>Cassia angustifoliavahl.</i>	..	..	..
335	<i>Chenopodium album</i>	..	..	..
336	<i>Cinchona Ledgeriana</i>	..	..	..
337	<i>Cinchona officinalis</i>	..	..	..
338	<i>Cinchona succirubra</i>	..	..	..
339	<i>Cinnamomum camphora Nees and Ebern</i>	..	..	..
340	<i>Cinnamomum Zeylanicum Nees</i>	..	..	..
341	<i>Citrus aurantium Linn</i>	..	..	..
342	<i>Citrus medica Linn</i>	..	..	..
343	<i>Clavicepe purpurea Tulasne</i>	..	..	..
344	<i>Coleus ambionicus Linn</i>	..	..	..
345	<i>Cuminum cyminum Linn</i>	..	..	..
346	<i>Datura Stramonium Linn</i>	..	..	..
347	<i>Digitalis purpurea Linn</i>	..	..	..
348	<i>Elettaria cardamomum Mator var Minuscula</i>	..	..	..
	<i>Burkill.</i>	..	..	..
349	<i>Erythroxylon coca Linn</i>	..	..	..
350	<i>Eucalyptus globulus labill</i>	..	..	..
351	<i>Eugenia caryophyllus (spreng)</i>	..	..	..
352	<i>Omelina arborea Roxb</i>	..	..	..
353	<i>Foreniculum vulgare Mill</i>	..	..	..
354	<i>Hydnocarpus Wightiana Blume</i>	..	..	..
355	<i>Hyoscyamus niger Linn</i>	..	..	..
356	<i>Ionidium suffruticosum Ging</i>	..	..	..
357	<i>Ipomoea purga Hagne</i>	..	..	..
358	<i>Ipomoea turpentuhs R.Br.</i>	..	..	..
359	<i>Jateorhiza palmato (Lim) Miers</i>	..	..	..
360	<i>Lobelia nicotianifolia, Heyne</i>	..	..	..
361	<i>Myristica fragrans</i>	..	..	..
362	<i>Oroxylum indicum ventz</i>	..	..	..
363	<i>Piper nigrum Linn</i>	..	..	..
364	<i>Premna seratifolia</i>	..	..	..
365	<i>Punica granatum</i>	..	..	..
366	<i>Ruta graveolens Linn</i>	..	..	..
367	<i>Rosemarinus officianatis Linn</i>	..	..	..
368	<i>Solanum indicum Linn</i>	..	..	..
369	<i>Symplocas spicata Roxb</i>	..	..	..
370	<i>Theobroma cacao Linn</i>	..	..	..
371	<i>Terminalia chebula Retz</i>	..	..	..
372	<i>Thymus vulgaris Linn</i>	..	..	..
373	<i>Uraria Lagapodioides Merr</i>	..	..	..
374	<i>Urginea indica Kunth</i>	..	..	..
375	<i>Vetiveria zianoides Retz</i>	..	..	..

Not known

24th March 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 967 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1959, page 403 supra.]

(1) Government have sanctioned the opening of 84 Rural clinics. Out of these 59 clinics have started functioning.

(2) Nurses employed in Rural clinics have been asked to do home visits and advise mothers on Family Planning.

(3) Nurses in Rural Clinics are visiting Maternity and Child Welfare Centres to advise mothers on Family Planning.

(4) Instructions have been issued to the staff of the Maternity and Child Welfare Centres and Primary Health Centres to impart advice on Family Planning to the persons attending these institutions.

(5) Arrangements have been made for the sale of Family Planning Manual in Family Planning Clinics.

(6) Village Officers have been entrusted with the work of stocking and selling of Family Planning Manual.

(7) Sanction has been accorded for the training of 466 Maternity Assistants in Family Planning so that they may assist in the propagation of family planning.

(1) Kuppaswamy Naidu Memorial Hospital for Women and Children Family Planning Clinic, Papanaikenpalayam, Coimbatore district.

(2) Mangalapuram Family Planning Clinic, Chingleput district.

(3) Tambaram Family Planning Clinic, Tambaram.

(4) Mathar Sangham Family Planning Clinic, Salem district.

(5) Andhra Mahila Sabha Nursing Home, Madras.

(6) Avvai Rural Medical Services, Madurai district.

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 969 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1959, page 405 supra.]

Name of the College.	Total number of students enjoying Scholarships or Fee concessions.	Of those referred to in column (2) the number belonging to		
		Backward Classes.	Scheduled Castes.	Scheduled Tribes.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Madras Medical College, Madras.	340	248	91	1
Stanley Medical College, Madras.	188	137	50	1
Madurai Medical College, Madurai.	120	96	24	Nil.
Government College of Integrated Medicine, Madras.	91	90	1	Nil
Christian Medical College, Vellore (Private Management).	9	6	2	2

[24th March 1959]

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 982 asked by Sri M. P. Sarathi at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1959, page 417 supra.]

[SUBJECT.—*Advertisement Release of advertisement—Legislative Assembly Question No. 982 by Sri M. P. Sarathi M.L.A.—Answer.*]

பதில் :—

(ஆ) 1958-ம் ஆண்டு விளம்பரங்கள் சொடுக்கப்பட்ட பத்திரிகைகளின் விபரம் கீழ் வருமாறு :—

சென்னை

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. இந்து, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், மெயில்.
தமிழ் .. (தினசரி)	.. தினமணி, சுதேசமித்திரன், நவ இந்தியா (சென்னை), நவ இந்தியா (கோயம்புத்தூர்), தமிழ்நாடு (மதுரை), தினமணி (மதுரை), தினமலர் (திருநெல்வேலி).
	(வார இதழ்) .. ஆனந்த விகடன், கல்கி.
	(மாத இதழ்) .. பேசுமீடம்.
	(மாதம் முழுமுறை) .. குமுதம்.
தெலுங்கு .. (தினசரி)	.. ஆந்திர பிரபா, ஆந்திர பத்திரிகா.
உருது .. (தினசரி)	.. முஸ்லிமான்.
	(வார இதழ்) .. ஆசாத் நௌஜவான்.

கேரளம்

மலையாளம் .. (தினசரி)	.. மாத்ருபூமி (கோழிக்கோடு).
----------------------	-----------------------------

மைசூர்

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. டெக்கான் ஹெரால்டு (பெங்களூர்).
கன்னடம் .. (தினசரி)	.. பிரஜாவாணி (பெங்களூர்).

பம்பாய்

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா, பீர் பிரஸ் ஜர்னல், பம்பாய் க்ரானிகில், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் (பம்பாய்), ஹிட் வாடா (நாக்பூர்).
	(வார இதழ்) .. இல்லஸ்ட்ரேட்ட் வீக்லி, காமர்ஸ், பிஸிடஸ், பாரத்ஜோதி (பம்பாய்).
இந்தி .. (தினசரி)	.. நவபாரத் டைம்ஸ் (பம்பாய்), நவபாரத் (நாக்பூர்).
மராத்தி .. (தினசரி)	.. இந்துஸ்தான், சாகால் (ஷோலாப்பூர்), சமாச்சார், லோக்சத்தா (பம்பாய்).
குஜராத்தி .. (தினசரி)	.. பம்பாய் சமாச்சார், (பம்பாய்).

ஆந்திரா

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. டெக்கான் க்ரானிகில் (ஸெகந்தராபாத்).
----------------------	--

[24th March 1959]

டில்லி

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. இந்துஸ்தான் டைம்ஸ், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் (டில்லி).
----------------------	--

கல்கத்தா

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. ஸ்டேட்ஸ்மேன், அமிர்தபசார் பத்திரிகா (கல்கத்தா).
வங்காளி .. (தினசரி)	.. ஆனந்த பசார் பத்திரிகா (கல்கத்தா).

லக்னோ

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. நேஷனல் ஹெரால்டு, பயனீர் (லக்னோ).
----------------------	-------------------------------------

அம்பாலா

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. ட்ரிபியூன்.
----------------------	----------------

கொல்கத்தா

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. அஸ்ஸாம் ட்ரிபியூன்.
----------------------	------------------------

அலகாபாத்

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. லீடர்.
----------------------	-----------

பாட்னா

ஆங்கிலம் .. (தினசரி)	.. சர்ச் லைட்.
----------------------	----------------

APPENDIX VI.

[Vide answer to starred question No. 981 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1959, page 21 supra.]

A.—

- (a) Yes, Sir.
- (b) Straw Board manufacture, Coke oven plants, Aluminium and Ceramic industries;
- (c) A note on the scope for starting straw board factories has been published in leading journals and some private entrepreneurs are taking steps to establish this industry. The setting up of coke oven plants at Madurai, Coimbatore and Madras, with coal imported from the North has been suggested to the Government of India. Further details will be processed by a sub-committee of the State Industries Development Committee.

The Aluminium Plant in Salem district using Shevaroy Bauxite may be set up in the private sector with Italian collaboration.

The Project reports on Ceramic Industries prepared by a sub-committee of the State Industries Development Committee will have to be scrutinized by the main Committee.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, the 25th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Maniamkaram tax

* 983 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are negotiating with the Kerala Government for the abolition of Maniamkaram tax in the Kanyakumari district;

(b) whether the Government propose to constitute a Top-Level Committee consisting of the representatives of the people of the Kanyakumari District to advise the Government in this matter;

(c) whether the Kerala Government have placed before the State Government proposals for the abolition of the Maniamkaram tax; and

(d) if so, what the proposals are?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a), (c) & (d) The questions as to how the Sri Pandaravagai lands in the transferred territory should be treated and relief afforded to the tenants of the area who pay rent in respect of those lands and Thiruppuvaram in respect of those and other kinds of lands are under examination in consultation with the Collector and the Board of Revenue. The Government are also in correspondence with the Kerala Government (who have put forward certain suggestions in regard to the treatment of Sri Pandaravagai lands), with a view not only to arrive at an equitable settlement with the authorities of the Sri Padmanabhaswami temple in respect of the rent from Sri Pandaravagai lands but also to evolve a fair arrangement in regard to Thiruppuvaram, which is now payable in respect of lands of the different tenures to the temple authorities and to others.

(b) No Sir, the Government do not have any such proposal under their consideration at present.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister whether at least a conference of the representatives of the people of the district will be held at an early date so that the Government can ascertain their wishes also for negotiating with the Kerala Government for the abolition of the Maniamkaram tax?

[25th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: After the examination of this question is completed, the suggestion of the hon. Member will be considered.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know whether the Government is aware that a high level committee, the Damodara Asan Committee was appointed by the Kerala Government to go into the question in detail and that committee has recommended the abolition of the Thiruppuvaram tax without any compensation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir, I have also heard of the report of the Committee. All that can be considered.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether the Kerala Government have brought to the notice of this State Government the decision of the Panampalli Govinda Menon Ministry about the abolition of Maniamkaram tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: My impression is that the Kerala Government have suggested the abolition of the tax and also suggested that where the temples are now looked after by the Travancore Devosum Board should continue to be looked after by them or transferred to the Religious Endowment Board of this State compensating them. All these will be considered, Sir.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether the negotiations now being carried on are being made on the basis of the reports and decisions of the erstwhile Travancore-Cochin State on the recommendations of the Damodara Asan Committee in regard to the abolition of Maniamkaram tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: All these details will be gone into, Sir.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know whether the Government are aware of the fact that the tax burden is accumulating and getting unbearable and if so whether the Government will take speedy steps to abolish the tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Only recently we have received the report and the matter is under correspondence with the Kerala Government. We are actually examining the question and we will come to a decision as soon as possible.

"Sripandaravagai" and "Thiruppuvaram"

* 984 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether a Bill relating to the abolition of Sripandaravagai is sent to the Government by the Kerala Government;

(b) what the main recommendations of the Bill are; and

th March 1959]

(c) whether the State Government propose to bring in a legislation relating to the abolition of "Sripandaravagai" and "Thiruppuvaram" in the light of this Bill?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) The matter is under the consideration of the Government.

SRI T. T. DANIEL: Is the Government aware that the Kerala Government has already brought in a legislation for the abolition of the tax and that that Bill is a clear departure from what they have agreed to and will the Government discuss the matter and the recommendations that they have made in the Bill before they negotiate on a Bill of this kind?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: As I said after the examination is over, the benefits of the knowledge and the other information that the hon. Members from that area may possess will be availed of.

SRI A. VEDARATHNAM: ஸார், இந்தப் பண்டார வகை, மணியங்கரம் என்றால் ஒன்றும் புரியவில்லை. அது என்னவென்று சொல்லுவார்களா?

MR. SPEAKER: இதற்குக் கேள்வி நேரத்தில் எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும்?

Scholarships for Harijans

* 985 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any grant was given to this State in 1957-58 by the Centre for the award of scholarships by the State Harijan Welfare department; and

(b) if so, the amount and the number of students benefited thereby?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) The grant received from the Centre during 1957-58 was Rs. 8,26,819 and the number of students benefited thereby was 12,903.

SRI N. K. PALANISAMI: மத்திய அரசாங்கம் 1957-58-க்கு 2 கோடி 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தும் நம் மாகாணத்துக்கு மிகவும் குறைந்த அளவு அதாவது 8 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி இருக்கிறதா? அதன் விளைவுகள் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தனிக்கேள்வி போடவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அவர்கள் ஒதுக்கிய பணத்தில் இருந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று அவர்களைத்தான் கேட்கவேண்டும், இங்கு கேட்டால் என்ன செய்வது?

[25th March 1959]

MR. SPEAKER: How are we to know what the Central Government have set apart for Harijan Welfare? I do not know whether what the hon. Member is asking is a fact or not. The hon. Member should refer to things which the House is aware of and not to things which the House is not aware of.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், காலேஜில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மட்டும் இந்திய சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறதா? அல்லது மற்ற உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கும் இந்திய சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: ஸ்காலர்ஷிப் இரண்டு வகைகளில் கொடுக்கப்படுகிறது. மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் சேர்ந்து கொடுப்பது ஒரு முறை. மத்திய சர்க்கார் நேரடியாகக் கொடுப்பது மற்றொரு முறை. கிராண்ட்-இன்-எய்டு வரும்போது நாமும் அவர்களும் சேர்ந்து கொடுக்கவேண்டி வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Power from Atomic Energy

*986 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாதில்தில் அணுக்கதிர் மூலம் மின்சார சக்தி தயாரிக்கும் யோசனை அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) The question of establishing an Atomic Power Station in Madras State has been taken up with the Government of India.

Atomic Generating Centre

*987 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR AND SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the steps taken so far to establish an Atomic Generating Unit?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The attention of the hon. Members is invited to the answer to question No. 986 by Sri A. Vedarathnam.

SRI A. VEDARATHNAM: மத்திய அரசாங்கம் அணுசக்தி ஆராய்ச்சி நிலையத்தை நம்முடைய மாநிலத்தில் ஆரம்பிக்க என்ன உதவி செய்யக் கூடும். அதைப்பற்றி நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது? இந்த உலகக் கூடம் எப்பொழுது இங்கே துவக்க முடியும் என்பதைத் தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இந்த “அடாமிக் பவர்” ஸ்டேஷனை நம்முடைய மாநிலத்தில் அமைக்கவேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய மாகாணத்தில் வேறு வழியில் உற்பத்தியாகக் கூடிய மின்சார சக்தி போதுமானதாக இல்லாவிட்டால் அதில் கவனம் செலுத்தி தகுந்த அளவு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய “அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷனை” அமைக்க வேண்டும். இப்பொழுது பம்பாயில் ஒரு ஸ்டேஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வேற்றிகரமாக நடப்பதைப் பார்த்து அதற்குப் பிறகு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுகட்டத்தில் இன்னொரு அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் அமைக்க வேண்டுமென்பது திட்டம். அந்தப் பவர் ஸ்டேஷனை எங்கே அமைப்பது என்று இன்னும் முடிவாகவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் தேவை அதிகமாக இருப்பதால் இங்கே அந்த “அடாமிக் பவர்” ஸ்டேஷனை அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

25th March 1959]

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த அடாமிக் ஸ்டேஷனை வைத்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய எவ்வளவு செலவாகும் என்று ஏதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இதெல்லாம் “அடாமிக் எனர்ஜி கமிஷன்” பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது நம் நாட்டில் சாதாரண துறையில் இருந்து—கன்வென்ஷனல் சோர்ஸ்—கிடைக்கக்கூடிய மின்சக்தியைப் பொறுத்துத்தான் இது முடிவு செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் இந்த துறைகளில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதா? முன்பு போட்ட திட்டப்படி எல்லாவற்றையும் செயலாக்கி விடவில்லையா? இதையே இன்னும் ஓர் காரணமாக சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: நமது மாகாணத்தில் இப்போது எந்த எந்த முறைகளில் எல்லாம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோமோ அது போதாது என்று நாம் கருதுகிறோம். அதைத் தான் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நமது மாகாணத்தில் உள்ளதை எல்லாம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டது போல நமது அண்டையில் உள்ள இரண்டு மூன்று மாகாணங்களில் உற்பத்தியாகக் கூடியதை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறதா என்பதையும் பார்த்து இங்கே அடாமிக் ஸ்டேஷனை வைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறோம்.

Primary Health Centre, Kalambar

*988 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) களம்பூர் ஆரம்ப சுகாதார விடுதியில் வேலை செய்யும் டாக்டர், கம்பவுண்டர் இவர்கள் மீது மருந்துகளை விற்கிறார்களென்றும், பொதுமக்களைச் சரிவர கவனிப்பதில்லையென்றும் புகார் வந்ததா?

(ஆ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) The complaint is being enquired into.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்தக் களம்பூர் ஆரம்ப சுகாதார விடுதி முன்பு இருந்த டாக்டர் காலத்தில் நமது மாநிலத்திலேயே மிகவும் சிறப்பாக நடந்து வந்தது. இப்போது ஓய்வு பெற்ற டாக்டரைப் போட்டிருப்பதனால் சரியாக நடைபெறவில்லை. இந்த விடுதிக்கு அமெரிக்காவில் இருந்து கூட உதவி வருகிறது. வெளி நாட்டார்கள் வேறு அடிக்கடி வந்து பார்க்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ஆரம்ப சுகாதார விடுதி நன்றாக நடக்க ஒரு இளம் டாக்டரை பதவியில் உள்ளவரை இங்கே நியமிப்பார்களா? மேலும் இங்குள்ள மருந்து நல்ல வகையில் பொது மக்களுக்கு உபயோகப்படவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. ஆகவே கம்பவுண்டரையும், இப்போதுள்ள டாக்டரையும் உடனடியாக மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதை விசாரணை செய்ய உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். விசாரணையின் முடிவு இன்னும் வரவில்லை. வந்தபிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். முன்பு இருந்த டாக்டர் காலத்தில் நன்றாக நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். அந்த மாறுதலுக்கும் கனம் அங்கத்தினர் தான் ஓரளவு பொருப்பாளி.

[25th March 1959]

Sholayar Project

* 989 Q.—SRI A. VEDARATHNAM AND SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சோலையாறு நீர்ப் பாசன விஷயமாய் நம் அரசாங்கத்திற்கும் கேரள அரசாங்கத்திற்கும் ஏற்பட்ட சமரச முடிவு எப்போது அமுலுக்கு வரும்?

(ஆ) இந்தத் திட்டத்திற்காகும் மொத்த செலவு எவ்வளவு?

(இ) இதில் நம் மாநிலத்தின் பங்கு எவ்வளவு?

(ஈ) கேரள அரசாங்கத்தின் பகுதி எவ்வளவு?

(உ) மத்திய அரசாங்கம் இத்திட்டத்திற்கு அளிக்கும் உதவி எவ்வளவு? கடன் எவ்வளவு?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) There is no scheme known as Sholayar Irrigation Scheme under consideration of this Government. The Member apparently refers to the Parambikulam-Aliyar Project which involves diversion of the waters from the Parambikulam and Sholayar rivers. A tentative agreement has been reached between the Madras and the Kerala Governments and in accordance with the tentative agreement, preliminary works connected with the Parambikulam-Aliyar Project have been taken up for execution by this Government.

(b) The total cost of the Parambikulam-Aliyar Project is about Rs. 30 crores.

(c) & (d) The Parambikulam Project is entirely a Madras State Project. Sholayar Project is entirely that of the Kerala State. After the diversion of waters, this Government and the Kerala Government are implementing their respective projects independently. Hence, the question of sharing the cost of the Parambikulam Project does not arise.

(e) As the Parambikulam Project is self-financing, there is no need for obtaining any grant from the Centre. The amount of loan from the Centre will be negotiated each year according to the progress of the work and the need for the loan in that year.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தத் திட்டம் பூர்த்தியானால் இதன் மூலம் நம் மாநிலத்திலுள்ள எத்தனை ஏக்கரா நிலம் பாசன வசதி பெறும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பட்ஜெட் உரையில் அதைப்பற்றிக் கூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 2 லட்சம் ஏக்கராவுக்குத் தண்ணீர் பாயும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : பரம்பிக்குளம் திட்டத்தோடு சோலையாறு திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சோலையாறு திட்டத்தினால் நம் ராஜ்யத்திற்குப் பாசன வசதி ஏற்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இரண்டு சர்க்காரும் இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் சேர்த்துப் பரிசீலனை செய்தார்கள். அதனால் பரம்பிக்குளம்-சோலையாறு திட்டம் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

25th March 1959]

Workers of the State Electricity Board involved in accidents

* 990 Q.—SRI M. P. SARATHI : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் வருடம் ராஜ்ய மின்சார ஊழியர்கள் எவ்வளவு பேர் தமது வேலையைச் செய்கையில் விபத்துக்குள்ளாயினர்?

(ஆ) அவர்களுக்கு என்ன உதவி வழங்கப்பட்டது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Three hundred and eighty-eight.

(b) Workmen of the Electricity Board, who are involved in accidents while on duty, are rendered medical aid and assistance by way of free transport to hospitals where necessary at Board's cost. They are also sanctioned compensation under Workmen's Compensation Act, if admissible.

SRI S. M. ANNAMALAI : அப்படி இறந்தவர்களில் மின் சக்தி தாக்கி இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? சாதாரணமாக கம்பங்கள் நடும் போது இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர் என்று சொல்ல முடியுமா? மேலும் கொடுக்கப்படுகிற நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதையும் அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : காம்பென்சேஷன்—வொர்க்ஸ்மென்ஸ் காம்பென்சேஷன் ஆக்ட்-படி கொடுக்கப்படுகிறது என்று பதில் அளித்தேன். எந்த எந்த வகையில் எத்தனை பேர் இறந்தார்கள் என்பதற்கு என்னிடத்தில் புள்ளி விவரம் இல்லை.

Malaria in the villages of Javadi hills

* 991 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜவ்வாது மலையிலுள்ள கிராமங்களில் மலேரியா ஜரத்தை தடுக்கத் திட்டம் எத்தனும் உண்டா?

(ஆ) அப்படியானால் அதன் விபரம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The Javadi Hill villages of Chengam and Tirupattur taluks were taken up for Malaria Control operations for the first time in 1949 and these measures have been continued since then. Subsequently, the Javadi Hill villages of Polur and Vellore taluks were also included in the Control Programme. In all, 347 Javadi Hill villages have been brought under anti-malaria operation.

Deputy Sevaks and Assistant Sevaks

* 992 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

இந்திய சர்க்கார் தீண்டாமை ஒழிப்பு நிதியிலிருந்து சென்னை சர்க்காருக்கும், ஹரிஜன சேவா சங்கத்துக்கும், தாழ்த்தப்பட்டோர் லீகுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நியமிக்கப்படும் (Deputy Sevaks and Assistant Sevaks) போன்றவர்களை நியமனம் செய்வதிலும் அவர்களின் வேலைகளைப்பற்றிய விவரமும் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Deputy Sevaks are appointed by the Director of Harijan Welfare from the list of candidates found suitable for the employment and approved by the Government. The qualifications prescribed for selection of Deputy Sevaks

[25th March 1959]

are that the applicants should have completed S.S.L.C. or any other examination equivalent thereto and should be good speakers in Tamil. Preference is given to those, who have done service to the cause of the removal of untouchability. The age should be between 25 and 30 years, and in the case of candidates belonging to Scheduled Castes or Scheduled Tribes, the upper age limit is 35 years. In special cases, the age rule is relaxed. There are no Assistant Sevaks at present. It is the duty of the Deputy Sevaks to create a proper psychology among the Harijans and non-Harijans to facilitate the removal of untouchability. For this purpose, the Deputy Sevaks will arrange for meetings, social dramas, bhajans, etc., and also work for throwing open to the Harijans, public wells, tanks, hotels and temples.

SRI P. G. MANICKAM : இந்திய சர்க்காரிடமிருந்து மேற்கொண்டு ஹரிஜன சேவக்குகளுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டோர் லீகுக்கும் தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. அப்படி ஒதுக்குவதாக இருந்தால் அதிக கிராண்டு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஏற்கனவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 3 டெபுடி சேவக்குகள் ஒரு ஹரிஜன சேவக் இருந்தார்கள். அவர்கள் செய்கிற வேலை போதவில்லை என்று தாலாகாவிற்கு ஒரு ஹரிஜன சேவக் போட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதற்காக தாழ்த்தப்பட்டோர் லீக் செய்த பிரசாரம் முதலியவற்றையெல்லாம் சேர்த்து சர்க்காரே பிரசாரம் செய்யலாம் என்று அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை நிறுத்தி இப்படி செலவு செய்கிறோம்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : தாலாகா பூராவும் இவர்கள் சுற்றி வேலை செய்ய வேண்டியிருப்பதால் இந்த கிராண்டிலிருந்து இவர்களுக்கு சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுக்க அனுமதிக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் மாணிக்கம் மானியத்தை என்னிறுத்திவிட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். அதற்கே பணமில்லை என்கிற போது சைக்கிள் வாங்கப் பணம் எது?

SRI K. B. S. MANI : சேவக்குகளுக்கு எஸ். எஸ். எல். லி. வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. எஸ். எஸ். எல். லி. படித்தவர்கள் ஆசிரியர் உத்தியோகத்திற்கும் அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கும் போகிறார்களே தவிர தற்காலிகமாக இந்த உத்தியோகத்திற்கு வருவதில்லை. ஆகவே கம்பளீடெட் எஸ். எஸ். எல். லி. யாக இருந்தால் போதும் என்று சொல்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கம்பளீடெட் ஆக இருந்தாலும் ஹரிஜன சேவையில் ஆர்வமும், ஈடுபாடும் உடையவர்களாக இருந்தால் அது கவனிக்கப்படும்.

Drought conditions in Kallakurichi Taluk

* 993 Q.—**SRI C. NATARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the public about the drought conditions in Kallakurichi Taluk; and

(b) whether the Government have any proposal to grant full remission of land revenue this year and give up the collection of small savings from the affected agriculturists?

25th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) The Government have granted remission of 50 per cent of assessment in respect of all dry lands with an outturn of six annas and less, excluding lands in which wet or irrigated crops were raised and harvested successfully with the aid of well water. The question of giving up the collection of small savings from the affected agriculturists does not arise as the investments under that scheme by the agriculturists are purely voluntary.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்தக் கள்ளக்குறிச்சி தாலாகா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே 50 சதம் ரெவின்யூ வஜா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பூராவும் தள்ளிக்கொடுக்க வேண்டும் என்பது மக்களுடைய விருப்பமாக இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாக பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மக்களின் விருப்பம் எப்படியோ இருக்கக்கூடும். ஆனால் அங்குயிருக்கக்கூடிய நிலைமையை அனுசரித்து எந்த வகையில் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த வகையிலே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நஞ்சை நிலத்திற்கு சாதாரண வஜா கொடுக்கும் உரிமை கலெக்டரிம் இருக்கிறது. ஆகவே அவரே அதைக் கொடுக்கலாம்.

Harijan hostels in Tirunelveli District

* 994 Q.—**SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை ஜில்லாவில், வெல்பேர் ஆபீஸரால் நடத்தப்படும் சர்க்கார் உணவு விடுதிகளில் சமையல்காரர்களின் சம்பளம் என்ன?

(ஆ) ஹரிஜன ஹாஸ்டலிலுள்ள சமையல்காரர்களின் சம்பளம் என்ன?

(இ) இதில் வித்தியாசம் உள்ளதா? அப்படியானால், என்ன காரணம்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The pay of cooks in Government Harijan Hostels in Tirunelveli district is as follows:—

Name of the Hostel.	Pay of the Cooks.
(1)	(2)
(1) Government Girl's Hostel, Palayamcottai.	Rs. 20 per mensem each with free meals for ten months and Rs. 30 per mensem without meals for 2 months.
(2) Government Kasturibai Girls' Hostel, Tuticorin.	Do.
(3) Government Harijan Boys' Hostel, Mangalapuram.	Do.
(4) Government College Boys' Hostel, Palayamkottai.	Rs. 25 per mensem each with free meals for ten months and at Rs. 35 per mensem for two months without meals.
(5) Government High School Boys' Hostel, Palayamkottai.	Rs. 23 per mensem each with free meals for months and Rs. 83 per mensem for two months without meals.

[25th March 1959]

Name of the Hostel. (1)	Pay of the Cooks. (2)
(6) Government Harijan Boy's Hostel, Krishnapuram.	Rs. 23 per mensem each with free meals for ten months and Rs. 33 per mensem for two months without meals.
(7) Government Harijan Boys' Hostel, Kallidaikurichi.	Do.
(8) Government Harijan Boys' Hostel, Puliangudi.	Do.

(b) The hon. Member presumably refers to subsidised hostels. No information is available.

(c) The Government have recently fixed uniform rates of pay for cooks and assistant cooks in Government Harijan Hostels with effect from 1959-60. The Government do not fix the pay of the cooks in subsidised hostels.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த ஹாஸ்டல்களிலே வார்டன்கள் தனியாக இருக்கிறார்களா? அவர்கள் கௌரவ ஊழியர்கள் ஆதலால் அவர்களுக்குச் சம்பளம் உண்டா? அப்படியானால் அவர்களுக்கு என்ன சம்பளம்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹாஸ்டல்களில் எல்லோருக்கும் சம்பளம் உண்டு.

Paramakudi Taluk Headquarters Hospital

* 995 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the selection of site for the Taluk Headquarters Hospital at Paramakudi in Ramanathapuram district has been finalised; and

(b) if so, the probable date by which the work will be commenced?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Not yet, Sir.

(b) The work will commence as soon as the site is selected.

Inland Water Transport Committee

* 996 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மத்திய சர்க்கார் நியமித்த நீர் மார்க்க கமிஷன் (waterways commission) சமர்ப்பித்த ரிப்போர்ட்டில் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்தெந்த மார்க்கங்களை எடுத்துக்கொள்ள சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்?

(ஆ) அதன் பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The final report of the Inland Water Transport Committee has not yet been received by this Government.

(b) Does not arise.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கூவம் நதியிலே இந்த மாதிரி தண்ணீரைப் புதுப்பித்து போக்குவரத்து ஏற்பாடு செய்வதற்கு திட்டங்கள் ஏதாவது சமர்ப்பித்திருக்கிறார்களா?

25th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதற்கென்று அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி பரிசீலிப்பதற்காக 55 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் இன்னலாண்டு வாடர் டிரான்ஸ்போர்ட் கமிட்டி இந்த வருஷத்தில் ஒரு முடிவும் எடுக்கவில்லை. அது இன்னும் இந்த விஷயத்தில் முடிவு எடுக்கவில்லை. இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கவர்ன்மென்ட் அந்தக் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைக் கேட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, may I know from the Hon. Minister whether our Government have submitted any proposals and if so, what the proposals are?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I want notice, Sir.

SRI A. VEDARATHNAM : இன்னலாண்டு வாடர் டிரான்ஸ்போர்ட் கமிட்டி அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்து விட்டார்களா? அந்த ரிப்போர்ட்டுகள் நமக்குக் கிடைக்குமா? அவ்வாறு நாம் கோரித்தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா? அந்த ரிப்போர்ட்டு சட்டசபை முன்பு வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Inland Water Transport Committee in its interim report has made some observations on the provision of technical facilities.

The report is under the examination of Government in consultation with the Chief Engineer.

Assignment of lands in Nilakkottai taluk

* 997 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of SRIMATHI A. S. PONNAMMAL) : கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

நிலக்கோட்டை தாலுகா, நாச்சிகுளம் கிராமம்—காட்டுப்பட்டியின் அருகில் பெரியார் (Main Channel)-லின் இருபுறங்களிலும் தரிசாக இருக்கின்ற சுமார் 125 ஏக்கர் நிலங்களை ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய அரசாங்கம் அனுமதிக்க உத்தேசம் எதேனும் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is no such proposal.

SRI K. B. S. MANI : தரிசாக இருக்கக் கூடிய நிலங்களை நாட்டிலே உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கும்பொழுது, அதிகமான விளைச்சலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது இந்த மாதிரி 125 ஏக்கர் நிலங்களை ஏன் ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யக்கூடாது? அதில் ஏதாவது தடைகள் இருந்தால் அதை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த நிலங்கள் பெரியார் மெயின் சானல் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஆகையால் இந்த சானல் புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்ய முடியாது.

SRI N. R. THIAGARAJAN : இந்த நிலம் ஏற்கெனவே நிலம் இல்லாத தியாகிகளுக்கு ஜாரி செய்ததை ரெவின்யூ போர்டு ரத்து செய்துவிட்டது. நான் அந்த நிலத்தைப் போய்ப் பார்த்தேன். இது பெரியார் திட்டத்திற்கு விரோதமாக இல்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து ஏழைகளுக்கு ஜாரி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இம்மாதிரி பாதிக்காது என்று என்ஜினியர் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் என்ஜினியர் என்ற ஓதாவில் அவ்வாறு சொல்கிறார்களா?

[25th March 1959]

Offences committed by the Police Officers under the Prohibition Act

* 997-A Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1952 முதல் 1957 வரையில் எத்தனை போலீஸ் காண்ஸ்டேபிள்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்கள், அதற்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகள் மதுவிலக்கு சட்டத்தின்கீழ் தண்டிக்கப்பட்டனர் ?

(ஆ) மேற்சொன்ன காலத்தில் எத்தனை அதிகாரிகளின் மேல் மேற்படி சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது சம்பந்தமாக இலாகா ரீதியில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன ?

(இ) தண்டனைகளின் விவரம் என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The number of police officers convicted under the Prohibition Act during 1952 to 1957 are as follows :—

Police Constables and Head Constables	...	72
Sub-Inspector	...	1
Other Higher Police Officers	...	nil.

(b) One hundred and twenty-nine constables including Head constables, 2 Sub-Inspectors and 2 Sergeants.

(c) Nature of punishments imposed are as follows :—

Conviction—	
Fine	48
Imprisonment	6
Fine and imprisonment	9
Convicted and released	7
Departmental action—	
Dismissal	47
Removal	12
Reduction	59
Suspension	29

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தண்டனை விதிக்கப்பட்ட எல்லோரும் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்களா ? அப்படியென்றால் எவ்வளவு பேர் வேலைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ? எவ்வளவு பேர் வேலைக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தண்டனை அளிக்கப்பட்டு மீண்டும் ரத்து செய்யப்படுகிறவர்கள் அவர்களையே வேலைக்கு அனுமதிக்கப் படமாட்டார்கள்.

SRI K. B. S. MANI : ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு இலாகாக்களில் சிறு தவறுகள் செய்தால் 5 வருடம் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு மறுபடியும் உத்தியோகத்திற்கு வரலாம் என்று சர்க்கார் விதி வகுத்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த போலீஸ் இலாக்காவில் வேலை செய்கிற ஒருவர் அப்படி நீக்கப்பட்டால் ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிறகு அவர்களை வெரிபிகேஷன் செய்து மறுபடியும் சேர்ப்பதற்கு உத்தரவிடுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரி ஒரு விதி இருப்பதாக எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் போலீஸ் இலாக்காவைப் பொறுத்தவரை கட்டுப்பாடு மிகவும் முக்கியமானது. இதிலே ஒரு தடவை தவறு செய்து மீண்டும் பிறகு அந்த தண்டனையை ரத்து செய்கிறவரை அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

[25th March 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : May I know whether these officers are kept in the same places after awarding punishments also and may I know whether the Government would keep strict watch over these officers, who are supposed to be guardians of law and order?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Of course, there is as strict a watch over these officers as possible. But they have been convicted and therefore they might not be continuing in service and therefore there is no question of their being kept in the same place.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : போலீஸ் இலாக்காவிலே குற்றம் செய்தவர்களை கண்டுபிடிப்பதற்கு அதே இலாக்காவில் உள்ளவர்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்களா அல்லது வேறு இலாக்காவில் உள்ளவர்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்களா ? அதே இலாக்காவில் உள்ளவர்களை உபயோகப்படுத்தினால் வேலியே பயிர்களை மேய்வதுபோல் ஆகாதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எத்தனையோ வேலிகள் எத்தனையோ பயிர்களை மேய்ந்திருக்கின்றன. ஆனால் போலீசார் திருடு போன்ற பலவித குற்றங்களையும் கண்டுபிடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

Opening of Branch Post Offices

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri T. Veluchami is not in his seat. Question No. 997-B and the answer will be printed in the official proceedings.

* 997-B Q.—SRI T. VELUCHAMI : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை ஜில்லா, தென்காசி தாலுகா, கீழ்க்கலிங்கம் கிராமத்தில் ஓர் பிராஞ்சு போஸ்டாபீஸ் திறக்கும் நடவடிக்கை எந்த நிலைமையிலிருக்கிறது ?

(ஆ) நெல்லை ஜில்லா, தென்காசி தாலுகா, சுரண்டையில் ஒரு போஸ்டல் சப்-ஆபீஸ் திறக்க உத்தேசமுண்டா ? எப்போது திறக்கப்படும் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Our information is that the question of opening a Branch Post office at Kilkalingal is under the examination of the Postal authorities.

(b) Our information is that the Surandai Branch Post office will be upgraded into a departmental sub-post office shortly.

Government Hospital at Nagercoil

* 997-C Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount spent in the years 1956, 1957 and 1958 for the Government Hospital at Nagercoil for medicines and instruments;

(b) how many were treated as (i) out-patients and (ii) in-patients in the above hospital during the years 1954-58, year-wise;

(c) how many beds are there in the hospital; and

[25th March 1959]

(d) whether there is any X-ray equipment in the above hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

(c) Fifty.

(d) No, Sir.

SRI T. T. DANIEL : From the papers placed on the table of the House, it appears that there is a rapid increase in the number of out-patients and in-patients. Whereas the number stood at 55,000 in 1956, it has now come to nearly a lakh. But the number of staff in the hospital remains the same. Will the Government think of the desirability of increasing the number of doctors and nurses in that hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. I told the other day that proposals were under way for making improvements to that hospital, and naturally the question of staff also is connected with it.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know whether in the proposed scheme for improvements to that hospital, provision is made for setting up 'X-ray' equipment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is so, Sir.

Central Grants during the Second Five-Year Plan for roads

* 997-D Q.—SRI C. MUTHIAH : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஜில்லாவாரியாக ரஸ்தா அமைக்க மத்திய சர்க்கார் மான்யமாக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A statement^b furnishing the information is laid on the table of the house.

SRI C. MUTHIAH : மதுரை ஜில்லாவிற்கும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கும் 36 லட்ச ரூபாயும், பாக்கியுள்ள 10 ஜில்லாக்களுக்கு 26 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கியும் தென்னாற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு ஒன்றுமே ஒதுக்காமலும் இருப்பதற்கு கனம் அமைச்சரின் மனச்சாட்சி இடம் கொடுக்கிறதா? (சிரிப்பு).

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த மந்திரி ரொம்ப மனச்சாட்சியுள்ள மந்திரி என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு கனம் சபாநாயகர் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில ஜில்லாக்களுக்கு அதிகமாகப் பணத்தொகையும், சில ஜில்லாக்களுக்கு குறைவான பணத்தொகையும் ஒதுக்கியிருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அதிகமான பணத்தொகை ஏன் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள ஜில்லா. இப்போது ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ரோடுகள் நன்றாக இல்லை. எனவேதான் அந்த ஜில்லாவிற்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், பலவீனமாக இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு அதிகமான போஷாக்கு அளிப்பது போல ரோடு போக்குவரத்தில் மிகவும் பின்தங்கியுள்ள பகுதிகளுக்கு இந்த இனத்தில் அதிகமான பணத்தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது.

^a Printed as Appendix I on page 591 infra.

^b Printed as Appendix II on pages 591-592 intra.

25th March 1959]

SRI C. MUTHIAH : கருங்கல் மலையே இல்லாத தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ரோடுகள் போடுவதற்கு அதிகமான பணம் செலவாகிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் உணர்ந்து அந்த ஜில்லாவிற்கு, ரோடுகள் போடுவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கும்போது அதிகமான பணத்தை ஒதுக்க அவர் ஏற்பாடு செய்வாரா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கருங்கர்கள் இல்லாததால் மற்ற இடங்களிலிருந்து அந்த ஜில்லாவிற்கு கருங்கர்களை ரெயில் மூலம் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன். அப்படிப்பட்ட அந்த ஜில்லாவிற்கு, ரோடுகள் போடுவதற்கு சர்க்கார் அதிகமாக ஒத்தாசை அளித்துவருகிறார்கள்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் 'Welfare of scheduled Tribes and development of scheduled areas under Article 275 (1) of the constitution' என்ற வகையில் சேலத்தில் 15,000 ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் இதற்கெனக் கேட்ட தொகை என்ன? அங்கே இதற்கு இவ்வளவு இவ்வளவு குறைவாகச் செலவிடப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஆதிவாசிகள் எத்தனை இடங்களில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்து சேலம் ஜில்லாவில் பணத்தொகை கேட்டிருப்பார்கள். அவர்கள் இருக்கும் இடங்களில் போக்குவரத்து வசதி செய்வதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இது. ஆதிவாசிகள் இன்னும் அதிகமான இடங்களில் இருந்திருந்து அதிகமான பணத்தொகை கோரப் பட்டிருந்தால் மத்திய சர்க்கார் உதவியிருப்பார்கள்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இந்தத் திட்டங்களுக்கென ஜில்லாவாரியாகப் பணம் ஒதுக்கி ரோடுகள் போட்டாலும், கிராம ரஸ்தாக்கள் இன்னும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. எனவே வரப்போகும் திட்டங்கள் எல்லாம் நன்றாக நடப்பதற்கு முன்எச்சரிக்கையாக கிராம ரோடுகளை செம்மைப்படுத்த அரசாங்கத்தார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கிராம ரஸ்தாக்களை நன்றாக வைத்திருப்பதற்காகத்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஏற்பாடு செய்துவருகிறோம்.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்தப் பணத்தை மத்திய அரசாங்கம் ராஜ்யத்திற்கு மொத்தமாக ஒதுக்க அதை ராஜ்ய சர்க்கார் ஜில்லாவாரியாகப் பிரித்துக்கொடுக்கிறதா, அல்லது அந்த ஜில்லாவிற்குத் தகுந்தவாறு மத்திய அரசாங்கமே கொடுக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மத்திய சர்க்கார் மொத்தமாகக் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் ஜில்லாவாரியாகப் பிரித்துக்கொடுக்கிறோம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வட ஆற்காடு ஜில்லா மிகப் பெரிய ஜில்லா, ஏழைகளைக் கொண்ட ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவில் நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் ரோடு வசதியே இல்லை. ஆனால் அந்த ஜில்லாவிற்கு இந்த வகையில் மிகக் குறைவான பணத்தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? அங்கே ரோடுகள் போடவேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இல்லையா? அப்படியானால் அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு இனிமேல் அந்த ஜில்லாவிற்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு 4 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகை கொஞ்சம் அல்ல.

[25th March 1959]

Income derived from cultivation of tea, coffee and arecanut in the Nilgiris and Coimbatore districts

* 997 E. Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உள்ளவிவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

நீலகிரி, கோவை ஜில்லாக்களில் தேயிலை, காப்பி, பாக்கு, முதலியவைகளை சர்க்காருக்கு சொந்தமான நிலங்களில் பயிரிடுவதால் 1958-ல் சர்க்காருக்குக் கிடைத்த வருமானம் எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In the Nilgiris district, the income derived from the cultivation of tea was Rupees 619, from coffee Rs. 3 and from arecanut Rs. 882-90.

In the Coimbatore district, the income derived from the cultivation of tea was Rs. 2,310-75 and from arecanut Rs. 2,164-30. No income was derived from coffee in this district.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அங்கே சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலங்களை வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் 90 வருஷத்திற்கென வக்கர் ஒன்றுக்கு 8 அணா வீதம் அக்ரிமெண்ட் செய்து கொண்டனர். அந்த அக்ரிமெண்ட் இந்த வருஷத்துடன் முடிவடைகிறது. அதற்குப் பிறகு நமது சர்க்காரே அவைகளை எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசிக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

Action against hoarders and black marketeers in foodgrains

* 997-F Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI A. A. Rasheed) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to take punitive action against the hoarders and black marketeers of foodgrains in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : இப்போது சென்னை நகரில் கூட அரிசிப் பற்றாக்குறை இருப்பதால் தஞ்சாவூரிலிருந்து இங்கு அரிசி வரவழைக்கப் படும் என்று சர்க்காரின் அறிக்கையில் கண்டிருந்தது. நெல்லூரிலிருந்தும் நெல் வரவில்லை. அந்தக் காரணத்தால் இங்கே மேலும் மேலும் அரிசிப்பற்றாக்குறை இருப்பதால் வியாபாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் ஆந்திராவிலுள்ள அரிசியை மத்திய சர்க்காரின் மூலம் கேட்டு வாங்கவும் நமது சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பற்றாக்குறை இருக்கிறதா இல்லையா என்று தீர்மானிப்பதை, உற்பத்தியைக் கணக்கிட்டுத் தீர்மானிப்பதாயிருந்தால் சென்னை ராஜ்யத்தில் அரிசிப் பற்றாக்குறை இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். அரிசியை வெளியிலிருந்து வாங்கித்தான் கொடுக்கவேண்டும். அரிசி நெல்லூரிலிருந்து மட்டுமன்றி தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களிலிருந்தும் இங்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. நெல்லூரில் அரிசி அதிக விலையாக இருப்பதால், அதை எப்படி மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம் கேட்டு வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. நான் முன்பு சொன்னதுபோல மண்டல ஏற்பாடு இப்போது சரியாக நடக்கவில்லை. அதை மாற்றியமைக்க இப்போது ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். தஞ்சாவூரிலிருந்து வரும் அரிசியை வியாபாரிகள் விற்காமல் பதுக்கி வைத்திருப்பார்களானால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆனால் வியாபாரிகளிடம் போதிய அளவு அரிசி இல்லை என்பதுதான் இப்போதைய பிரச்சனை. அரிசியை தஞ்சாவூரிலிருந்து வாங்கி வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கவும், டி. யு. லி. எஸ். போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்த அந்த இடங்களிலிருந்து ரிக்விஸிஷன் செய்து கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

25th March 1959]

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : உணவு தானியங்கள் தஞ்சாவூரிலிருந்து அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். பல பதுக்கல் வியாபாரிகள் தஞ்சாவூர், திருச்சி, தென் ஆற்காடு ஆகிய பகுதிகளை இணைக்கும் கொள்ளிடம் பார்ப்பர் வழியாக தஞ்சாவூர் அரிசியைக் கொண்டு போகிறார்கள். அந்தக் கட்டாரம்பப் பிரதேசங்களில் அவர்கள் அவ்வாறு செய்கிறார்கள். எனவே ரீஜனல் டிரான்ஸ் போர்ட் மூலமாக அல்லாமல் போலிஸார்.....

MR. SPEAKER : கேள்வியை சுருக்கமாகப் போடுங்கள். கேள்விகள் போடும்போது ஒரு சின்னப் பிரச்சனம் செய்யக்கூடாது. இந்தக் கேள்வி கனம் அமைச்சருக்குப் புரிந்தால் அவர் பதிலளிக்கலாம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கட்டுப்பாடு விதிகளையும் மீறி சில இடங்களில் தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உணர் திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER : Are the Government aware that the Central Procurement staff have advised the local merchants in Andhra to sell the quantity over and above twenty-five per cent procured by Government at their free will and pleasure, and therefore prices are rising in Nellore? If so, what action this Government propose to take with the Government of India to stop this or reduce the price?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have seen a report in the press this morning. As I have mentioned in this House, this Government have already addressed the Government of India in the matter.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி நேருஜி அவர்கள் 1945-ம் ஆண்டில், மக்கள் பட்டினியால் மாண்டு மடிவதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய கள்ளமார்க்கட்டுக்காரர்களை நான் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தால் இவர்களை தூக்கில் போடுவேன் என்று சொன்னார்களே, அப்படியிருக்க, அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏன் தயங்கவேண்டும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது அரிசி இல் லாத குளையும் இல்லை. அரிசி இல்லாததால் மக்கள் மாண்டு மடியும் நிலையும் இல்லை. ஆகவே, 1945-ல் பிரதம மந்திரி அவர்கள் பேசியதை இப்பொழுது நினைவுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

SRI P. G. MANICKAM : கள்ள மார்க்கெட்டில் தானியம் விற்பனை களுக்கு இவ்வளவு ஏதாவது தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது எந்தவிதமான தண்டனை கொடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுதுதான் விலை கண்டரோல் உத்தரவு அமுலில் இருக்கிறதே. தவறுகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இவ்வளவில் அப்படி அதிக மாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதிகம் குற்றம் செய்ததாகவும் தெரியவில்லை.

SRI T. SAMPATH : Sir, may I know whether there is real hoarding of stocks either by the producers or by the merchants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir, it is real. But, how substantial it is, I cannot say. Both on the part of the producers as well as on the part of the merchants, there has been hoarding and there has been a certain unwillingness to part with the grains at Controlled Prices.

[25th March 1959]

Starting of an Industrial Co-operative for weavers at Paramakudi

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன் இடத்தில் இல்லாததால் 31-3-59 அன்றுள்ள கேள்வியும், பதிலும் சட்டசபை வரவாத வெளியடிகில் அச்சிடப்படும்.

* 997-G Q.—SRI K. RAMACHANDRAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the proposal to start an Industrial Co-operative for weavers at Paramakudi, Ramanathapuram district has been approved by the Government; and

(b) if so, the present stage of the scheme?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) Yes, Sir. Immediately on receipt of the technical approval of the Government of India for the scheme, orders sanctioning the scheme were issued by the State Government. The Deputy Registrar concerned is arranging to collect the necessary share capital from the members and to conduct a meeting of the promoters of the scheme. Instructions have been issued to the Deputy Registrar that the society should be established early and the loan and grant sanctioned by the Government of India disbursed before the close of the current financial year.

Manufacture of yeast, malt, etc.

* 997-H Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Agriculture Department, are manufacturing yeast, malt, etc.;

(b) whether there is any programme to manufacture on a commercial scale any of these products; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) No, Sir.

(c) The question does not arise.

Cases against Timber depot owners in Vellore

* 997 I Q.—SRI M. P. AEATAI: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேலூர் போக்குவரத்து இடைஞ்சலாக உள்ள சில மாத் தொட்டிகள் மீது போலீசார் எடுத்த நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் குறுக்கிட்டதா?

(ஆ) போலீசார் சில மரத்தொட்டிக்காரர்கள் மீது தொடர்ந்த வழக்குகள் தொடர்ந்து நடக்கவிடாமல் நீண்ட நாட்களாக தள்ளிப் போடப்பட்டு வருகின்றனவா?

(இ) ஏன் அவ்வாறு தள்ளிப் போடப்படுகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No, Sir.

(c) A partner of one of the timber depots at Vellore made a representation to the Government in September 1958 against the action taken by the Police for removing encroachments of timber logs on the road-side. The Inspector-General of Police, Madras, whose report was called for, suggested that as the petitioner had been allowed to carry on his business for the last fifteen years, he

[25th March 1959]

might be given three months' time to shift his storing centres from the roadside. The petitioner was therefore allowed time and the case which had already been filed against the petitioner by the Police before the Sub-Magistrate, Vellore, in this regard was ordered to be kept in abeyance. However, as the timber merchant concerned continued to store timber on the road-side even after the lapse of the time limit, instructions have been issued to the effect that the storing of timber on the road-side should not be tolerated any longer and that the prosecution of all timber merchants who have made encroachments on the road-side should be pursued vigorously.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த மரத்தொட்டிக்காரர், வட ஆற்காடு ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராகயிருப்பதால் மற்றவர்களுக்கு அபராதம் போட்டு விட்டு இவர் மீது மட்டும் வழக்கு எடுப்பதற்கு காலதாமதமாவதற்கு, சர்க்கார் தலையிடுவதினால்தான் இந்த வழக்கு இவ்வளவு காலதாமதமாகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையா? அப்படியானால் அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் கூறிய பதிலிலேயே விளக்கியிருக்கிறேன். அதில் சர்க்கார் தலையிடவில்லை. இப்பொழுது கேஸ் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இது “ஸப் ஜூடிஸ்”. இதற்கு மேல் விவரங்கள் சொல்வதற்கில்லை.

Opening of new Agricultural banks

* 997-J Q.—SRI G. G. GURUMURTHI (on behalf of SRI K. R. NALLASIVAM): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

புதிதாக ரூரல் பாங்குகளையோ, விவசாய பாங்குகளையோ ஆரம்பிக்க லாகாதென ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் தாக்கீது ஏதேனும் அனுப்பியுள்ளதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In September, 1958 the Government of India informed State Government that in those States in which 10 per cent of the villages had been covered by large-sized co-operative credit societies (we call them agricultural banks in Madras), no more large-sized societies should be registered. The Central Government have not issued any directive regarding the organization of rural co-operative banks.

SRI G. G. GURUMURTHI: 1959-60-ம் ஆண்டுக்கு ஏதாவது விவசாயப்பாங்குகள் ஏற்படுத்துவதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா? அப்படியானால் எவ்வளவு பாங்குகள் திறக்கப்படும்? எங்கெங்கு திறக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுது இந்த விஷயம் நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸிலில் விவாதிக்கப்படும். நமது ராஜ்ய வரவு செலவு திட்டத்தில் 100 பெரிய பாங்குகள் அடுத்த வருடத்தில் வைக்கலாம் என்று யோசனையிருக்கிறது. அதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Sinking of artesian wells in Pudukkottai Division

* 997-K Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government propose to sink any artesian wells for irrigation purposes for each taluk in Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

[25th March 1959]

Murder case

*907-L Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லா, திருப்பத்தூர் தாலூகா, அம்பலூர் கிராமத்தில் 2-10-58-ம் தேதி இரண்டு பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்களா?

(ஆ) கொலை செய்தவர்களைக் கண்டு பிடிக்க போலீஸ் நாய்கள் அனுப்பப்பட்டனவா?

(இ) எத்தனை முறை அனுப்பப்பட்டன?

(ஈ) துப்புக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதா?

(உ) இல்லை என்றால் போலீசார் இதுவரை எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) One of the police dogs was sent.

(c) Only once.

(d) No, Sir.

(e) All efforts to trace the culprits proved futile. As there was no clue to work upon, the case was treated as undetected on 31st January 1959.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அனுப்பப்பட்ட போலீஸ் நாய்கள் கண்டுபிடித்த பிறகும் அவர் பேரில் ஏன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் இதில் தலையிட்டதின் காரணமாகத்தான் அவர் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : “சொல்லப்படுவது” என்று சொல்லி எதை வேண்டுமானாலும் சர்க்கார் மீது சொல்வது பொறுப்புள்ள நடவடிக்கை அல்ல என்று கனம் அங்கத்தினருக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். நாய் கண்டு பிடித்தால் அதுவே போதுமான சாட்சியம் அல்ல ஒருவரை கோர்ட்டில் தண்டிப்பதற்கு. நாய் கண்டு பிடிப்பது என்றால், அது புலன் சொல் கிறது. அதற்கு மேல் விசாரணை செய்து அதற்கு வேண்டிய சாட்சியங்களை கண்டு பிடிக்கவேண்டும். அதற்கு போலீஸார் முயன்றதில் சாட்சியங்கள் ஏற்படவில்லை. ஆகவே அதற்கு மேல் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I make a submission, Sir? அங்கத்தினர்கள் இது மாதிரி, அதிலும் கேஸ்களில் சர்க்கார் தலையிட்டதாக குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது, தக்க ஆதாரங்கள் இல்லாது இங்கு சொல்லக் கூடாதென்று சர்க்காருக்கும் கொஞ்சம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று உங்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் தக்க ஆதாரம் இல்லாமல் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்றல்லாது சர்க்காருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I am glad the Hon. the Leader of the House has raised this question. If it is a primary question, I find out if there is any basis for that question and then only I allow it. But, when hon. Members raise supplementary questions on the floor of the House, I have no time to discuss . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, in such cases, I would suggest that it may be ruled out of order. If, however, the Member concerned is prepared to substantiate the allegations that he makes,

[25th March 1959]

then the Chair may permit him to put the question subject to the condition that he will substantiate the allegations and submit details of the same to the Speaker later on.

MR. SPEAKER : I have always maintained that. When hon. Members make statements and allegations and refer to documents. I tell them that they should not make such statement unless the Chair also had copies of the same. In fact, even this morning, I objected to the Members' making some allegations about the action of the Central Government about which the Chair was not aware. That is why, I am making an appeal to the hon. Members that in the interests of harmony, they should make only such statements of which they are sure and which they can prove. Even to-day, an hon. Member was saying “இந்த மாதிரி புகார் இருப்பது இராசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?” That is a statement which I normally should not allow. Of course the hon. Ministers can say that it was a wrong statement. I would once again appeal to the hon. Members not to say such things.

SRI S. M. ANNAMALAI : நாங்கள் கேட்ட கேள்விகள் அனைத்தும் போலீசாரைப்பற்றி கேட்டோமே தவிர நீதிமன்றத்தைப்பற்றி கேட்கவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கு இதைக் கூட கேட்க உரிமையிலேயா?

MR. SPEAKER : கேட்கலாம். ஆனால் அதை ருசு செய்யவேண்டியவரும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கேட்ட கேள்வி போலீஸைப் பற்றியல்ல. அரசாங்கம் இதில் தலையிட்டது என்று அபாண்டமான குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. ஆகவேதான் சொன்னேன், அங்கத்தினர்கள் அப்படிச் சொல்வது பொறுப்புள்ள தன்மையல்ல, என்று.

MR. SPEAKER : I agree with the Hon. Minister.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இங்கு கேட்கப்பட்டிருக்கிற கேள்விகள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றால் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள உரிமையிருக்கிறது. ஆக, நிதியமைச்சர் அவர்கள் மறைமுகமாக என்ன சொல்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன் என்று சொன்னால், அவர் . . .

MR. SPEAKER : It is not so. இந்த சபையில் என்ன சொன்னாலும் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. ஆகவேதான் இந்த சபையில் அந்த மாதிரி வார்த்தைகளை உபயோகிக்கக்கூடாதென்று அரசாங்கமும், நானும் சொல்கிறேன். இந்த சபையில் என்ன சொன்னாலும், அரசாங்கமே அல்லது யாருமே நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியாததால் தப்பித்துக் கொண்டு போகலாம். அதற்கு, இங்கிலேஷில் “பிரிவிலேஜ்” என்று சொல்வார்கள்.

SRI T. KARIA GOUNDER : இந்தக் கொலை வழக்கைப்பற்றி இந்த சபைக்குள்ளேயும் வெளியேயும் உண்மைக்கு மாறாக புகார் செய்யப் பட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப் பட்டதென்பது கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அப்படி தெரிந்திருந்தால் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எதை எதையோ, யார் யாரோ வெளியில் பேசுவதை நான் நோட்டீஸில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இதற்கு நடவடிக்கைகள் ஒன்றுமில்லை.

[25th March 1959]

Bus facilities to Courtallam during Season Time

* 997-M Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether additional buses are permitted to operate to Courtallam during the season time; and

(b) if so, the names of companies and the number of buses allowed to operate; and the basis on which they were allowed to operate in 1957-58?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes, Sir.

(b) —

Name of Operators.	Number of buses permitted to operate.			
	Route buses.		Idle buses.	
	1957.	1958.	1957.	1958.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Sri Balasubramania Motor Service, Kovilpatti.	1	1	NIL	NIL
2 Southern Roadways (P.) Limited, Tirunelveli.	5	5	2	2
3 Sri Jayaram Motor Service, Rajapalayam.	9	9	NIL	NIL
4 Sri Murugan Transport, Palayamkottai.	NIL	NIL	1	1
5 Narayana Motor Service, Tirunelveli.	NIL	NIL	1	1
6 C.S.S. Motor Service, Palayamkottai.	2	NIL	1	1

Only owners whose buses operated on the sectors Tenkasi to Courtallam were selected to provide these additional trips.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த குற்றாலம் வசீஸன் மே மாத முடிவில், ஜூன் மாதத்தில் ஆரம்பிப்பதால் இந்த ரூட்களுக்கு பெர்மிஷன் கொடுப்பது, குறித்த காலத்திலேயே, வசீஸன் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே இதற்கு பெர்மிஷன் கொடுக்கப்படுமா? குறிப்பிட்ட காலத்தில் அந்த ரூட்டில் ஆப்பரேட் செய்கிறவர்கள் முன்வரவில்லை என்றால் யார் யார் முன்னுக்கு வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இதுவரையில் போதுமான பஸ் பர்மிட்டிகள் காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்பட்டதாகத்தான் எனக்கு தகவல் இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னாலோ அல்லது மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றாலோ அல்லது அதிகப் பட்ட பஸ்கள் நல்ல முறையில் ஓடவில்லை என்று கண்டாலோ அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

20 SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: நான் வேண்டிய பஸ்கள் விடவில்லை என்று சொல்லவில்லை. காலாகாலத்தில் இந்த பஸ்கள் விடப்பட்டதா? எந்த நாள் முதல் பஸ்களுக்கு விசேஷ லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: பொதுவாக என்னிடம் இருக்கக்கூடிய தகவல்படி வசீஸன் காலத்தில் அதிகமாக பஸ்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் காலாகாலத்தில் விடவில்லை என்று ஒரு புகார் இருந்தால், அதையும் கவனித்து திருத்தி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்கும்.

25th March 1959]

Cultivation of Pyrethrum

*997 N Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் எங்கே, எந்த அளவுக்கு பைரேத்ரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது?

(ஆ) இவற்றை அரசாங்கம் எந்த முறையில் பயன்படுத்துகின்றது?

(இ) இதன் உற்பத்தி சமீப காலத்தில் குறைந்திருக்கின்றதா? அப்படியானால் அதன் காரணம் என்ன?

(ஈ) இப் பைரேத்ரம் உற்பத்தியை விருத்தி செய்யும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

(உ) அப்படியானால், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) A statement * is placed on the table of the House.

(b) The yield of flowers from the pyrethrum plantations was supplied to the Government of India during 1944-45 and 1945-46 for use as insecticides. The yield of flowers from the pyrethrum plantations from the year 1947 was diverted to meet local needs of various departments of State Government.

(c) Yes, Sir, cultivation of pyrethrum was given up firstly due to the other insecticides like D.D.T. flooding the market and secondly, due to uneconomic cost of cultivating pyrethrum.

(d) & (e) There are no proposals under consideration to take up the pyrethrum cultivation again.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த பைரேத்ரம் எந்த அளவுக்கு பயன்படுத்தோ, அதற்கு “டி.டி.டி.” பூரணமாக “ஸ்பெஸ்டிசைட்” செய்யப்படுகிறதா, இது பொருளாதாரத் துறையில் லாபகரமாக இல்லை என்றால் இந்தத் தொழில் கைவிடப்படுமா? அல்லது ஏதேனும் ஓரளவு தொடர்ந்து நடத்தப்படுமா என்பதுபற்றி விவரம் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: “டி.டி.டி.” இப்பொழுது போதிய அளவு கிடைக்கிறது. பைரேத்ரம் பயிர் செய்து அதிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பது என்றால் அதற்குச் செலவு அதிகமாகிறது. ஆகையினால் இது இப்பொழுது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: இந்த பைரேத்ரம் ஏதாகிலும் குறிப்பிட்ட ஜில்லாவில்தான் உள்ளதா? எனது சேலம் ஜில்லா போன்ற இடங்களில் இதுபற்றிய பெயரையே கேட்டது கிடையாது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நீலகிரி போன்ற பிராந்தியத்தில்தான் பைரேத்ரம் பயிரிடப்படுகிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: இந்த பைரேத்ரம் என்ற பொருள் என்ன என்பது பல அங்கத்தினர்களுக்கும், எனக்கும் கூட விளங்கவில்லை. ஆகையினாலே, பைரேத்ரம்.....

MR. SPEAKER: கனம் வேதரத்னம் அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை கேட்டிருக்கிறார். கனம் டேனியல் அவர்களின் கேள்வியைப்போது இந்தச் சபையிலே கேள்வி நேரத்தில் இம்மாதிரி விவரம் சொல்ல முடியாது என்று சொன்னேன். அங்கத்தினர் அதைப்பற்றி படித்துக்கொண்டு, திரும்பவும் அது பற்றி கேள்வி கேட்கலாம். ஆகையினால், இந்தக் கேள்வியை அனுமதிக்கவில்லை.

[25th March 1959]

Repairs to tank in Vellangonda Agaram village

* 997-O Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR (on behalf of SRI M. JAGANNATHAN): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the steps taken so far to repair the tank in Vellangonda Agaram village No. 265, Madurantakam taluk, Chingleput district; and

(b) the reasons for the delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The tank was previously repaired by the (Estate) Minor Irrigation Department at a cost of about Rs. 4,350. Investigation for further repairs to bring the tank to standards has been taken up by the Food Production Circle.

(b) Does not arise.

MR. SPEAKER: Questions are over.

(Note.—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II.—POINT OF ORDER RE ADMISSION OF ADJOURNMENT MOTIONS DURING THE BUDGET SESSION.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: On a point of order, Sir, இந்தச் சபையிலே அழுதிப்போக்கப்பட்ட பொருள்கள் வியாபாரம் செய்பவர்கள் ஹர்த்தால் செய்வது பற்றி குறுகிய கால நோடீஸ் கேள்வி, ரூல் 40 மோஷன் பல அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருந்தும், இந்தச் சபையிலே பதில் இதுவரையிலும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆனால் அடுத்த மேல் சபையிலே இதுபற்றி நேற்று ஒரு ஒத்திவைப்பு பிரேரேபிணை வந்திருப்பதாக சபையிலே குறிப்பிடப்பட்டு, அது தள்ளுபடியாகியுள்ளது. அது ஒழுங்கானதா, சட்டசபை நடவடிக்கைகளுக்கு அது உகந்ததா என்பதுபற்றி கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் பதில் கூறுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: My duty is to admit any motion under Rule 40 of the Assembly Rules. If the hon. Member is going to raise a matter of privilege, he may raise it and I shall look into the proceedings and do what is necessary. I have no objection.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: So far as the short-notice question is concerned, it has been admitted and the Hon. Minister has agreed to answer it. I think it will come up before the Assembly to-morrow. But I am not sure and the position requires some clarification.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member, Sri S. M. Annamalai, to adjourn the business of the House to discuss a matter of urgent public importance, viz., the strike by merchants dealing in perishables from to-day onwards. Now, normally when the Assembly is in session and a certain number of hours is set apart for discussion of the various Demands for grants, we do not allow adjournment motions to be moved. There are three other courses open to a Member, viz., asking a short-notice question, or calling attention of the concerned Minister under Rule 40 or asking that the concerned Demand—here it is the Sales Tax Demand—be taken up so that the matter may be discussed threadbare. During the budget session,

25th March 1959]

[Mr. Speaker]

normally adjournment motions are not permitted unless the matter is very important. Even then, the House will have to sit after 1-30 p.m. to consider it. And, now, I cannot say what made the Hon. Chairman of the Council admit it. I am not competent to say anything on that.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It was not admitted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The admissibility of the motion was discussed and it was ruled out of order.

MR. SPEAKER: I cannot discuss it and I am not suggesting anything. I would only say, if there is a matter of urgent public importance and if that matter is raised in the Assembly, it would be fair to this Assembly if the Minister makes a statement simultaneously in both Houses thus giving an opportunity to this House also to hear what the Government have to say. This is a general principle which everybody will accept and this is applicable to both Houses. I dare say the Hon. Minister did not intend to make any discrimination between the two Houses. Perhaps because the Upper House had no Demands for Grants to discuss, this was discussed there. The Lower House has Demands to discuss and, therefore, does not think of any motion under Rule 40 or an adjournment motion. I am fairly certain that there is nothing seriously wrong and that there is no breach of privilege of the Members of this House. The circumstances are different and I am sure Mr. Karayalar has not raised the matter in this way because circumstances are different.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Yesterday, even though it was ruled out of order, the Minister was able to give a reply. And it was only after his reply, the motion was ruled out of order. Anyway, I want to know whether the short-notice question will be answered to-morrow.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று மேல் சபையில் ஒத்திவைப்பு பிரேரேபிணை வந்திருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டவுடன், அது செல்லுபடியாகாது, அம்மாதிரி பிரேரேபிணை கொண்டுவருவது சரியல்ல என்று அதை எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் சொன்னேன். பொதுவாக இது விவாதிக்கப்பட்டு விட்ட விஷயம். விற்பனை வரி சட்டம் பற்றி இதே கூட்டத் தொடரில் பலமுறை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய விதிகள் பிரகாரம் விவாதிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மீண்டும் ஒத்திவைப்பு பிரேரேபிணை கொண்டு வருவதற்கு இல்லாத பற்றி மீண்டும் ஒத்திவைப்பு பிரேரேபிணை கொண்டுவருவது என்பதை எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால், இங்கு இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் அந்த விதிகளை நன்றாக புரிந்து கொண்டு ஒத்திவைப்பு பிரேரேபிணை கொண்டுவருவது சரியல்ல என்று நினைத்து, அவர்களே குறுகிய கால நோடீஸ் கேள்வி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறுகிய கால நோடீஸ் கேள்வியை நேற்று நான் ஒத்துக்கொண்டு விட்டேன். ஸ்டேட்மெண்டு கொடுப்பதாயிருந்தால் நான் மாதிரிப் பேசுவதாக இருக்கும். குறுகிய கால நோடீஸ் கேள்வியாக இருந்தால் அங்கத்தினர்கள் உப கேள்விகள் கேட்க சந்தர்ப்பம் இருக்கும். ஆனால், ஸ்டேட்மெண்டு வேண்டுமென்று சொன்னால் ஸ்டேட்மெண்டு கொடுத்தவிடுகிறேன். அப்படியானால் குறுகிய கால நோடீஸ் கேள்வியை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

[25th March 1959]

MR. SPEAKER : I suppose hon. Members will concede that the Hon. Minister is more considerate to this House than to the other House. (Laughter.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The short-notice question may be taken up to-morrow.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I will ask the Department to be ready with the answer by to-morrow.

MR. SPEAKER : It will be advisable to ask a short-notice question because a motion under Rule 40 will shut out the possibility of eliciting more information. I suggest it may be taken up to-morrow and I suppose Mr. Annamalai does not press his motion.

SRI S. M. ANNAMALAI : I do not press.

III.—STATEMENT RE FIRE IN SRIRANGAM TEMPLE.

9.30 a.m. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் நடந்த தீ விபத்தைப்பற்றிச் சட்டமன்ற அங்கத்தினரால் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு அவசரக் கேள்வி வந்தது. அவசரக் கேள்வி என்றால் அதற்குப் பதில் சொல்வதற்காக பல விவரங்களை திருச்சியிலிருந்தும், அறநிலைய பாதுகாப்பு கமிஷனரிடமிருந்தும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அதை நான் அவசரக் கேள்வியாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதைப்போன்று நேற்று முன்தினம் மேல்சபையிலிருந்து இதைப்பற்றி ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்க வேண்டும் என்று அறிவிப்பு வந்தது. அதன் பிரகாரம் நேற்று மேல் சபையில் ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் சமர்ப்பித்தேன். அதே முறையில் அதைப்பற்றியுள்ள விவரங்களை தங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் இங்கும் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : What has happened to the short notice question? Why not I suggest that even this subject may also be taken up as a short notice question? I think in view of what the Hon. Minister has said, if he will admit and answer a short notice question to-morrow, it will be helpful.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : Therefore we shall not proceed with the statement on the subject. The Hon. Minister will consent to a short notice question on the subject and answer it to-morrow.

IV.—ANNOUNCEMENT RE BILLS PASSED BY THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Madras Appropriation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 4 of 1959) has been passed by the Legislative Council on the 24th March, 1959 without any recommendation, and the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) passed by the Legislative Council on the 24th March 1959 has been received for the concurrence of the Assembly.

25th March 1959]

V.—MODIFICATION TO REGULATION 13 OF THE REGULATIONS REGARDING THE CLASSIFICATION, RECRUITMENT, ETC., OF THE EXECUTIVE OFFICERS OF THE PANCHAYATS ISSUED UNDER THE MADRAS VILLAGE PANCHAYATS ACT, 1950.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri V. K. Kothandaraman has given notice of a motion for modifying Regulation 13 of the Regulations regarding the classification, Recruitment, etc., of the Executive Officers of the Panchayats issued under the Madras Village Panchayats Act, 1950. The hon. Member Sri Kalyanasundaram had also given notice of a similar motion. The regulations were placed on the table of the House and hon. Members can raise a discussion on the regulations placed on the table of the House, within 14 days. This motion comes under that category. The hon. Member Sri Kothandaraman may move his motion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

“That under sub-section (4) of section 113 of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950) the following modification be made in regulation 13 of the regulations regarding the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of Executive Officers of Panchayats, as amended in G.O. No. 1720, Local Administration, dated 27th November 1958, published in the Fort St. George Gazette on 17th December 1958 and laid on the table of the House on 10th March 1959.

AMENDMENT.

Regulation No. 13.

In regulation 13 for the words, ‘Promotions shall be made by the Inspector on grounds of merit and ability, seniority being considered only where merit and ability are approximately equal’, the words ‘Promotions shall be made by the Inspector ordinarily on the basis of seniority and experience and if the incumbent qualified on the basis of seniority is found lacking in merit and ability, the next in the order of seniority should be considered’ shall be substituted.”

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER : The motion is before the House for discussion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry, Sir, I am unable to accept this motion because this relates to selection category posts and for these selection category posts we take into account first merit and when merits are equal or almost equal then seniority is taken into consideration. I do not think we can make a separate and different provision as far as these selection category posts are concerned. Therefore I am unable to accept the motion.

MR. SPEAKER : அரசாங்கம் உங்கள் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால் பேசலாம்.

[25th March 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விதியின்படி எக்ஸிடியூட்டிவ் ஆபீஸர்களை நியமிப்பது என்று சொன்னால், ஏற்கனவே வேலை செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய, சர்வீஸ் உள்ளவர்களை, நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களை நியமிப்பதின் மூலமாக பஞ்சாயத்துகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் இயங்க முடியும். ஆகவேதான் இந்த திருத்தத்தை, கொண்டு வந்தேன். ஏற்கனவே அனுபவம் உள்ளவர்களை வரீனியாரிட்டியின்படி நியமிக்கவேண்டும். வரீனியாரிட்டியில் இருக்கின்றவர்கள் சர்க்கார் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு இல்லையென்றால் அதற்கு கீழ் இருக்கின்றவர்களை நியமிக்கலாம். இந்த முறையில் நியமிக்கப்பட்டு வந்தால் இனிமேல் நாம் ஏற்படுத்தப்போகும் பஞ்சாயத்துகளும், பஞ்சாயத் யூனியன்களும் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு சாதகமாக இருக்கும். ஆகவேதான் இந்த சிறிய திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That under sub-section (4) of section 113 of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950) the following modification be made in regulation 13 of the regulations regarding the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of Executive Officers of Panchayats, as amended in G.O. No. 1720, Local Administration, dated 27th November 1958, published in the Fort St. George Gazette on 17th December 1958 and laid on the Table of the House on 10th March 1959.

AMENDMENT.

Regulation 13.

In regulation 13 for the words, ‘Promotions shall be made by the Inspector on grounds of merit and ability, seniority being considered only where merit and ability are approximately equal’, the words ‘Promotions shall be made by the Inspector ordinarily on the basis of seniority and experience and if the incumbent qualified on the basis of seniority is found lacking in merit and ability, the next in the order of seniority should be considered’ shall be substituted.”

The motion was put and lost.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60—cont.

(1) DEMAND XXV—CIVIL WORKS—WORKS.

(2) DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT.

(3) DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

MR. SPEAKER : To-day we are going to discuss four Demands namely, XXV, XXVI, XL and XXVII. The first three relate to

25th March 1959]

[Mr. Speaker]

the Hon. Minister for Works and the last one relates to the Hon. Minister for Local Administration. I set apart three hours for the first three Demands and one hour for the last demand. The first three Demands will now be moved by the Hon. Minister for Works.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,40,93,400 under Demand No. XXV—Civil Works—Works’.

MR. SPEAKER : I understand that all the opposition parties have agreed that the cut motion standing in the name of the hon. Member Sri Sattanatha Karayalar be moved. The hon. Member may move the cut motion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 6,40,93,400 under Demand XXV—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100’.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,30,56,500 under Demand XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plant’.

MR. SPEAKER : I understand that all the opposition parties have agreed that the cut motion given notice of by the hon. Members Sri K. Sattanatha Karayalar and Sri A. Govindasamy be moved.

The hon. Member Sri Karayalar may move the cut motion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,30,56,500 under Demand XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100’.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,54,34,200 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works’.

MR. SPEAKER : I understand that all the opposition parties have agreed that the cut motion given notice of by the hon. Member Sri Sattanatha Karayalar be moved. The hon. Member may move the cut motion.

[25th March 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Mr. Speaker, Sir, I
move—

That the allotment of Rs. 3,54,34,200 under Demand XL
-Capital Outlay on Civil Works be reduced by Rs. 100.

MR. SPEAKER: The Demands as well as the cut motions
are before the House for discussion. I allot three hours for these
Demands and they will be put to vote at 12-40 p.m. after which
the Hon. Minister for Local Administration will move the Demand
No. XXVII. For the first three Demands, the mover of the
cut motion will have ten minutes, the hon. the Leader of the
Opposition 15 minutes and the Hon. Minister will have 45
minutes for his reply.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்
முன்னுரையாக சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம், நன்கு தொகுத்து புத்தக
மாக அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மீது
அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய சிறந்த கருத்துகளை தெரிவிக்கவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இதில் அச்சப்பிழையாக இருக்
கும் சில தவறுகளை திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்
கொள்கிறேன். அதாவது இதில் 4-வது பக்கத்தில் எண்ணிக்கை 10-ல்
“திருமழி” என்றிருப்பதை “திருமுழி” என்று திருத்திக்கொள்ள
வேண்டும். அதே போன்று பக்கம் 6-ல் எண்ணிக்கை எட்டில் “தஞ்சை
யில்” என்றிருப்பதை “தஞ்சை ஜில்லாவில்” என்றும், பக்கம் 14-ல்
எண்ணிக்கை 11-ல் “ஆந்திர மாநிலத்தில்” என்றிருப்பதை “ஆந்திர
மாநிலத்தை” என்றும் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பெருவழித்துறை
இலாகாவில் செயல்கள் நன்கு நடைபெறுவதற்காக இது சம்பந்தப்பட்ட
அதிகாரிகள் இன்ஜினியர்கள் அடிக்கடி கூடிப் பேசுகிறார்கள். அதாவது
மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவை “கான்பரன்ஸ்” கூட்டி அதில் எவ்வாறு
வேலைகளைத் துரிதமாக நடத்துவது என்பதைப்பற்றி விவாதித்து அதன்படி
வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். மேலும் இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட
அதிகாரிகளும், மின்சார இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் கலந்து
விவாதித்து முடிவு எடுப்பதால் வேலைகளை துரிதமாக நடத்த முடிகிறது.
சமீபத்தில்தான் திருச்சியில் ஒரு பெரிய மகாநாட்டைக் கூட்டி, அதில்
பி. டபிள்யூ. டி. லெகாட்டரி அவர்களையும் வரச்சொல்லி, இதில் ஒதுக்கி
யிருக்கின்ற பணம் எல்லாம் சரியாக செலவு செய்யவேண்டும் என்றும்,
அதில் காலதாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்றும், இதில் எந்தவிதமான
தூற்றங்களுகளும்கூட வராதவாறு பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும்
சொல்லியிருக்கிறோம். நாங்கள்—மந்திரிகள்—இருந்து பேசுவது மட்டு
மல்ல, செகரட்டரி அவர்களே தனியாக இருந்து எந்தெந்த தலைப்பிலே
நாம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம், அதிலே சரியானபடி செலவழிக்கப்
படாமல் இருந்தால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டு, வேலைகள்
துரிதமாக நடைபெறவேண்டிய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்து வருகிறோம்.

அதோடு கூட நமது தாயகத்தோடு சேர்ந்த கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில்
வெகு துரிதமாக வேலை நடைபெற வேண்டும் என்று செகரட்டரி அவர்கள்
அதை அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து, துரிதமாக வேலைகள் நடைபெற
ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாகாணம் ரோடு அபிவிருத்தி வேலைகளில் முதன்மையாக
இருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள்.
தூற்றுக்கு நூறு செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லத் தயாராயில்லை.
இன்னும் அதிகப்படியான வேலைகளை நாம் செய்யவேண்டும். அவைகளைச்
செய்ய எவ்வளவு தூரம் பிரயத்தினம் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு

25th March 1959] [Sri P. Kakkan]

தூரம் செய்கிறோம். சில இடங்களில் கால தாமதம் ஏற்படுகின்றது.
கால தாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஒரு பாலம்
போடுவது என்றால் முதலில் கிணறு வெட்டிப் பார்க்க வேண்டியிருக்
கிறது. சில இடங்களில் நிலம் அக்வாயர் செய்வதிலே காலதாமதம்
ஆகிறது. சில நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறோம் என்று
சொல்லி பயமுறுத்துகிறார்கள் என்பது தெரியும்.

வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற இந்த அரசாங்கம் வேண்டிய முயற்சி
களைச் செய்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, கனம் அங்கத்
தினர்கள் தங்களுடைய சிறந்த ஆலோசனையை இந்த மான்யத்தின் மீது
பேசும்போது தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்
கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்
களே, இன்று இந்த பெருவழித்துறை அல்லது நெடுஞ்சர்வீலத்துறையிலே
குறிப்பாக நான்கு முறையான ரோடுகள் இருக்கின்றன. அதாவது
சிமென்ட் கான்கிரீட்டில் போடுவது, ஆஸ்பால்டிக் கான்கிரீட் போடுவது,
பிடுமினல் கார்ப்பெட் விரிப்பது, வாட்டர் பவுண்ட் மெகாடம் போடுவது
என்ற முறைகள் இருக்கின்றன. இதைப் போடுவதற்கு முறையே 60,000
ரூபாய், 45,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய், 10,000 ரூபாய் என்று ஒரு
மைலுக்கு சராசரியாகச் செலவாகிறது. இந்த மாதிரி ரோடுகளை மெயின்
டெயின் செய்ய முறையே 100 ரூபாய், 200 ரூபாய், 500 ரூபாய், 300
ரூபாய் வரையில் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு மைலுக்கு செலவாகிறது
என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது
மிகக் குறைந்த செலவிலே இடக்கூடிய வாட்டர் பவுண்ட் மெகாடம்
பொறுத்த மட்டில் எந்த அளவு மெயின்டென்ன்ஸ் செலவாகிறது என்றால்,
பிடுமின் கார்ப்பெட் விரிப்பதில் மெயின்டென்ன்ஸுக்கு ஆகக்கூடிய
அந்த அளவுக்கு அதிகச் செலவாகிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியும்.
நீண்டகால கண்ணோட்டத்தோடு—பொருளாதாரச் சிக்கனம் இருக்கும்.
பார்த்தால் சிமென்ட் கான்கிரீட்டானது சிக்கனமாக இருக்கும். இதிலே
முதலில் இடக்கூடிய முதலீடு மிக அதிகமாக தேவைப்படுவதால்
இதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் சாதாரணமாக ரோடுகள்
இடக்கூடிய தரத்தைப் பொறுத்த மட்டில், பல பகுதிகளில் பார்க்கிறோம்.
சில ரோடுகள், பளாக் டாப்பிங் என்று விரிக்கக் கூடிய ரோடுகள் 3 முதல்
7 ஆண்டுகள் வரையில் தாங்கும் என்று இருந்தாலும், சாதாரணமாக
இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக ஸ்பாட்ஸ் குழிகள் விழுவதைப் பார்க்கிறோம்.
இதற்குக் காரணம் பல உண்டு. ஒன்று மழை காலத்தில் இதை
விரிக்கக் கூடியது—சாரம் இருக்கக் கூடிய நேரத்தில் இதை விரிக்கக்
கூடியது—காரணமாக இருக்கக் கூடும். இன்னும் ஒன்று, அவசரம்
அவசரமாக பட்டுட்டிலே ஒதுக்கப்பட்ட அலாட்மென்ட் தீர்ந்து விடப்போகிறதே
என்று கடைசி இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களில் வேகமாக வேலை
களை நடத்தக் கூடியது. இந்த முறையை மாற்றி செய்யக் கூடிய
வேலைகளை வருஷம் முழுவதும் பரவலாகச் செய்வதற்கு திட்டம் வைத்து,
மாதந்தோறும் இல்லையென்றாலும், மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு திட்டம்
வைத்து வேலைகளைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். மழை காலத்தில்
இந்த வேலைகள் நிறுத்தப்படவேண்டும். அந்த முறையில் 9 மாதங்கள்
தான் சரியாக வேலை செய்ய முடியும். இந்த 8 அல்லது 9 மாதங்
களுக்குள்ளாக இந்த வேலைகளைத் தீர்ப்பதற்குள்ள—மழை காலத்தில்
வேலை இல்லாத வகையில்—திட்டம் திட்டவட்டமாகத் தீர்ப்பப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ரோடு போடக்கூடிய முறையிலே இன்று
கையாளக்கூடியது காண்டிராக்ட் ஸிஸ்டமாக இருக்கிறது. டிபார்ட்மென்
டிலே விலை கூடுதல் பெருமான யந்திரங்களை வைத்து கண்டிராக்டர்
களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இதிலே ரோலர்ஸ், மிக்ஸர்ஸ்,
பிரெஸ்ஸர் போன்ற பல தரப்பட்ட யந்திரங்களை வாடகைக்கு கொடுக்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [25th March 1959]

கிறோம். கல் முதலியவைகளை அந்த ரோடில் குவிக்க ஸ்பெஸிபிகேஷன், அப்படி விரிப்பதற்குள்ள ரேட் இதை யெல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இது அத்தனையும் ஏன் டிபார்ட்மெண்டே எடுத்து நடத்தக் கூடாது என்று பார்க்கவேண்டும். அதோடு கூட்டுறவு முறையை பல முறைகளில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லுகிறோம். தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு முறையில் சேர்ந்து நடத்துவதற்கு முன் வந்தால் லேபர் காண்டிசன்களைக் கொடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் டிபார்ட்மெண்டிலேயே எடுத்து நடத்தினால் அவர்கள் இந்த வேலைகளை திறமையாக நல்ல முறையில்—நடத்துவார்கள். தகுதி வாய்ந்த பல என்ஜினீயர்கள் இந்த இலாகாவில் இருக்கிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்த இலாகாவிலே இருக்கிறார்கள். பத்தாயிரத்துக்கும் அதிகமாக மேஸ்திரிகள், கூலிகள், கேங்கு கூலிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்கள் முதலியவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மிகப் பெரிய ஒரு பட்டாளத்தை வைத்துக்கொண்டுருக்கும்போது ஏன் இந்த வேலைகளை நாமே ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தக்கூடாது என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். ஒரு விதத்திலே நாமே ஏற்றுக் கொண்டு நடத்தினால் அதிகச் செலவாகலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக் கூடும். இந்த முறையில் அதிகச் செலவு ஆவது நியாயம் ஆகாது. காண்டிசன்கள் கொடுக்கக் கூடிய ரேட்டிலே, ஸ்பெஸிபிகேஷன்படி வேலைகளை காண்டிசன்கள் செய்வார்களே யானால், நமக்கு ஆகக் கூடிய செலவு அவர்களுக்கும் ஆகும். ஆகையால் டிபார்ட்மெண்டிலேயே எடுத்து நடத்தினால் நல்ல முறையில்—செம்மையாக ரோடுகளைப் போடக் கூடும். இந்த முறையைக் கையாள் முடியாது என்றால் கூட்டுறவு முறையில் இயங்கி வேலை செய்ய தொழிலாளர்கள் முன் வந்தால் லேபர் காண்டிசன்கள் கொடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த இலாகாவில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவிலே பதினாயிரத்திற்கும் அதிகப்படியான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதிலே பல தரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். மஜ்தூர்கள், சித்தான் முதல் மேலே இருக்கக்கூடிய என்ஜினீயர்கள் வரையில் ரோடுகளில் நாம் போகும் போதும் வரும்போதும் பார்க்கிறோம். மிக மிகக் குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் இந்தத் துறையில் தான் இருக்கிறார்கள். இருபத்தாறு ரூபாயிலிருந்து 30 ரூபாய் வரையிலும், 14 ரூபாயிலிருந்து 18 ரூபாய் வரையிலும் மஜ்தூர்களும், சித்தான்களும் 1957-ம் ஆண்டு வரையில் வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த சம்பளம் மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டுக்குப் புறம்பானது என்பது மந்திரிக்குத் தெரிந்து இருந்தது. அந்த அடிப்படையில் 1957-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் அதை மாற்றி அமைத்து இன்று குறைந்த பட்ச சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு முறையே 35 ரூபாயும், 28 ரூபாயும் கிடைத்து வருகிறது. அவர்களுக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமை லீவு கிடையாது. நீண்ட நெடு நாட்களாக இவர்களுக்கு லீவு கிடையாது. தொழிலாளிகளுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை லீவு பெறுவதற்கு உரிமை இருந்தும் இவர்களுக்கு லீவு கிடையாது. தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளமானது 7-ம் தேதிக்குள்ளாக கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏழாம் தேதிக்குள்ளாக சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா என்று பார்ப்பதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாக அங்கிருந்து ஒரு ரிப்போர்ட் கேட்கவேண்டும். பல இடங்களில் இந்தச் சம்பளம் கொடுப்பதை 15-ம் தேதி வரையில் அல்லது 20-ம் தேதி வரையில் தள்ளிப் போடுவதாக பராதிகள் வருகின்றன. ஜில்லா போர்டு பொறுத்த வரையில் பார்த்தால் 3 மாதங்களுக்குப் பிறகு 20-ம் தேதியில் வந்தாலே பெரும் காரியமாக இருக்கிறது. இந்த சம்பள வீதத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போது மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்

25th March 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

கள், “வொர்க்-சார்ஜ் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட்” இவர்களெல்லாம், நாங்கள் இந்தத் துறையில் கூடுதலாகக் கொடுப்பதற்கில்லை, எவ்வளவு கூடுதலாகக் கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லலாம். நான் இதிலே ஒன்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நகர சபையின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய கேங் மஸ்தூர், சித்தான் இவர்கள், மராமத்து இலாகாவிலே நீர்ப்பாசனப் பிரிவில் இருக்கக் கூடிய லஸ்கர் போன்றவர்கள், மின்சார இலாகாவிலே பணி புரியும் என்.எம்.ஆர். தொழிலாளர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் பஞ்சப்படி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்தத் துறையில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரம் இந்தப் பஞ்சப்படி வழங்கப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். லீவைப் பொறுத்த வரையில், இவர்களுக்கு இப்பொழுது சம்பீ காலத்தில்தான் பண்டிகை லீவு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதர லீவுகள், பண்டிகை லீவு பற்றி தனியாக சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் இவர்களுக்குக் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையிலே பண்டிகை லீவு இருக்கிறது. ஆனால், காஷுவல் லீவும், மெடிகல் லீவும் இவர்களைப் பொறுத்த வரையில் விதிவிலக்காகவே இருக்கிறது.

9-5
a.m

ட்ரான்ஸ்போர்ட் மெக்கானிகல் தொழிலாளர்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்களுடைய சர்வீஸ் ப்ரொவின்ஷியலைஸ் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டிலே ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இது எந்த அளவு அமுலுக்கு வந்துள்ளது, இதிலே என்ன என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, இன்ன இன்னவர்களைப் ப்ரொவின்ஷியலைஸ் செய்து சர்க்கார் உத்தரவு வந்துள்ளது, இன்னும் இன்ன இன்னவர்களைப் ப்ரொவின்ஷியலைஸ் செய்து உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டியது அவசியம்.

ரோடு இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் 22½ மைல் தூரம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்ற விதியைக் கண்டிப்பாக அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். இதுபற்றி பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் கூட வந்தது என்று நினைக்கிறேன். இருபத்திரண்டரை மைல் தூரம் ஒருவரால் கண்காணிப்பு என்பது முடியாத காரியம். சில மாதங்களுக்கு முன்பு வரை பிரதம இன்ஜினீராக இருந்தவரும் இதுபற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சாதாரணமாக ஒரு மனிதன் கண்காணிப்பதற்குப் புறம்பான எல்லையாக இந்த 22½ மைல் தூரம் என்பது இருக்கிறது. ஆகையால் இதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சமீபத்தில் கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்த அடிப்படையில் கண்டிப்பாக 22½ மைல் ரீச் என்பது அவசியம் குறைக்கப்பட வேண்டும். ஆர்.கே. யைப் பொறுத்த மட்டில் பிரித்து விடுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் 84 பேர்களை பிரித்துவிடப்பட்டதாக ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லப்பட்டது. இந்த முறையிலே இவர்களுக்கு உள்ள எல்லையளவை உடனடியாகக் குறைத்து, அத்துடன் அவர்களுடைய சர்வீசையும் உடனடியாக ப்ரொவின்ஷியலைஸ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இடைக்கால நிவாரணத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தப் பகுதி ஆட்களுக்கும் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே இவர்களுக்கும் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

இந்தத் துறையில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஸ்தாபனம் வைத்துள்ளார்கள். ஒரே ஒரு கோரிக்கையை மட்டும் அரசாங்கத்தினிடம் நான் விடுக்கிறேன். நைனிடால் மகாநாட்டில் ஏற்பட்ட முடிவை தொழில் மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபை முன் சொன்னார்கள். அது அரசாங்கத்தினுடைய லட்சியமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் சொன்

[K. Sattanatha, Karayalar] [25th March 1959]

னார்கள். நைனிடால் மகாநாட்டில் எடுத்த முடிவுகளை இந்த இலாகாவுக்கு உறுதியாக அமுல் செய்ய வேண்டும், நைனிடாவில் ஏற்பட்ட முடிவையொட்டி, இவர்களைப் பொறுத்த வரையில் சங்க அங்கீகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். இதர அரசியல் காரணங்களோ மற்றதோ விரைவு முறையில், இதை லட்சிய வரம்பாக வைத்து, இந்த சபையிலே தொழில் நுட்பவியலில் இதர தொழில்களுக்கு எதை லட்சிய வரம்பாக வைத்திருக்கிறார்களோ அதை இந்த இலாகாவுக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. KARIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மான்யக்கோரிக்கையை ஆதரித்து சில ஆலோசனைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய அறிக்கையிலே தேசிய பெருவழிச் சாலைகள், மாநிலப் பெருவழிச் சாலைகள், பெரு மாவட்டச் சாலைகள், இதர மாவட்டச் சாலைகள், கிராமச் சாலைகள் என பிரித்துக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், தேசியப் பெருவழிச் சாலையானது தற்சமயம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பணம் கொடுக்கப்பட்டு, நமது மாகாண சர்க்கார் நிர்வாகத்திலே வருவதைப் பொறுத்த அளவிலே வெகு தீவிரமாக வேலை செய்து வருவதோடு கூட, மாநிலப் பெருவழிச் சாலைகளையும் தேசியப் பெருவழிச் சாலைகளில் சேர்த்துக் கொள்ள மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டு அதற்கு வேண்டிய மூலதனத்தை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டச் சாலைகளைப் பொறுத்த அளவிலே பெரு மாவட்டச் சாலைகள், இதர மாவட்டச் சாலைகள் என இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பொறுத்த அளவிலே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தின்போது, எல்லா ஜில்லாக்களிலும் உள்ள சாலைகள் முழுவதையும் சர்க்காரே மேற்பார்வை செய்யப்போகிறார்கள் என்று அவர்களுடைய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதையொட்டி வெகு குறைவாகத்தான் ஜில்லா போர்டு சாலைகளுக்கெல்லாம் செலவழிக்கப்படுகிறது. சுதந்திரம் அடைந்ததற்கு முன்னாலே கூட பிரிட்டிஷர் ஆண்ட காலத்திலே கூட, மார்க்கெட்டிங் ரோடு, இரண்டாவது க்ளாஸ் ரோடு, முதலாவது க்ளாஸ் ரோடு என்று அப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அந்தக் காலத்தில் செலவிட்ட தொகைக்கும் இந்தக் காலத்தில் சர்க்கார் செலவழிக்கும் தொகைக்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பல கோடி ரூபாய் நாம் அதிகமாகச் செலவு செய்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால், அந்தக் காலத்தில் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் அவ்வளவு கிடையாது என்பது நான் சொல்லாமலே எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தற்காலத்தில் பஸ் போக்குவரத்து, லாரிப் போக்குவரத்து, இன்னும் பல போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் அதிகப்பட்டுப் போனதினாலே நாம் செலவழிக்கும் தொகை இதைவிட இன்னும் அதிகமாக மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெற்று எல்லா சாலைகளையும் ஏறக்குறைய மூன்று நான்கு இடங்களிலே கனம் அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிற ஜில்லா போர்டு சாலைகளைக் கூட சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு பராமரிக்க வேண்டும். எல்லா முக்கிய ரோடுகளையும் குறிப்பாக நான் சொல்லவேண்டுமானால், தற்காலம் ஜில்லாபோர்டு நிதி நிர்வாகத்திலே ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. முன்பு சர்க்கார் இந்த ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பு இருந்த எல்லா சாலைகளும் சரியாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வரவேயில்லை, அவர்கள் கவலைப்படவே இல்லை. ஜில்லா போர்டு சாலைகள் நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஜில்லா போர்டு கூட்டங்களிலே கேட்டால், நிதி இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக ஜில்லா போர்டு பாதை, எல்லாப் பாதைகளும் சீர்கெட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. நாங்கள் சொல்லவேண்டுமானால், ஜில்லா போர்

25th March 1959] [Sri T. Karia Gounder]

டிலேயிருந்து சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப்போகும் எல்லா சாலைகளுக்கும் தார் போட்டு தங்கள் பாதுகாப்பிலே கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாக அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உற்பத்தி செய்கின்ற விளை பொருள்களை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு போவதிலே பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவிலே ஏறத்தாழ சில பாதைகளிலே கொண்டுபோகச் சலபமாக முடிந்தாலும்கூட, தஞ்சை ஜில்லா போன்ற பல ஜில்லாக்களில் பெரும் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று அமைச்சரவைக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் மாவட்டச் சாலைகளை தார் போட்டு நல்ல நிலைமையில் கொண்டு வரவேண்டும். போக்குவரத்தில் துச்சு, தும்பு அதிகமாக இருப்பதால், கடியரோடு வியாதி வரும் என்று நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்திருப்பதாக நாம் அறிகிறோம். ஆகையால், எல்லா சாலைகளுக்கும் தார் போட்டு, பராமரிக்கப்படவேண்டும். சர்க்கார் அதற்கு அனுமதிப்பதோடுகூட, அமைச்சர் அவர்கள் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தாவது கிராம ரோடு என்று குறிப்பிட்டிருப்பதானது நாங்கள் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலோ பளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்திலோ தைல அபிவிருத்தித் திட்டத்திலோ கூட கிராமங்களுக்கு ரோடு போட்டு வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டோம். நாங்கள் சட்ட சபைத் தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது, எல்லா கிராமங்களுக்கும் ரோடு, எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி, எல்லா கிராமங்களுக்கும் வைத்திய வசதி ஒப்படி யெல்லாம் செய்வதாகச் சொல்லிவிட்டு வருகின்றோம். ஆனால், போட்ட ரோட்டைப் பாதுகாப்பதிலே, தற்போது கொஞ்சம் கவனக் குறைவாக இருக்கிறதென்பதையும் நான் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இந்தப் பஞ்சாயத்துக் கவுன்சிலிடத்திலே கிராம ரோடுகளைக் கொடுப்பதாக சர்க்கார் சட்டம் செய்திருப்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருந்தாலும், அதில் கொஞ்சம் காலதாமதம் நேருமோ என்ற அச்சங்கூட நாங்கள் பட வேண்டியிருக்கிறது. காரணம், ஒத்திட்டச் சொல்ல வேண்டுமானால், அப்பொழுதிருந்த ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் எல்லோரும், “பாதி மான்யம் நாங்கள் கொடுக்கிறோம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே நீங்கள் வேலை செய்யுங்கள்” என்று எல்லோருக்கும் உத்தரவு போட்டுவிட்டார்கள். ஜில்லா போர்டு கலைக்கப்பட்ட பிறகு, தற்போது பல இடங்களில் ரோடு வசதியானாலும் சரி, பள்ளிக்கூட வசதியானாலும் சரி, சுகாதார வசதி யானாலும் சரி, எல்லா வசதியும் அந்த மான்யம் கொடுக்கப்படாமல் தடைப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தை, கலெக்டரும், இன்ஜினீயர் இலாகாவும் இரண்டும் சேர்ந்து நிர்வகித்துக்கொண்டு வருவதில் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் ஒரு இலாகாவிடத்தில் இதை ஒப்படைத்து டீபார் மத்தைத் திறம்பட நடத்துமாறு அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மக்கள் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு மக்கள் எல்லா வசதிகளையும் பெறவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மந்திரிமினிடம் பெரிய பெரிய இலாக்காக்களை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இலாக்காக்களை அவர் நிர்வகிக்கக்கூடியவராக இருந்தாலும் இவ்வளவு இலாக்காக்களை அவரிடம் கொடுக்காமல் தனியான முறையில் ஒரு இலாகாவை ஒப்படைத்திருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர் எவ்வளவோ நன்றாக வேலை செய்வார், எதிர் கட்சியிலுள்ளவ

10-0
a. m.

[Sri T. Karia Gounder] [25th March 1959]

கள் குற்றம் குறைகள் சொல்லக்கூட இடம் ஏற்படாது. அந்த ஒரே இலாகாவில் மந்திரி அவர்கள் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி திறம்பட வேலை செய்ய வசதியாக இருக்கும்.

எலகிரி மலைக்கு ரோடுகள் போட வேண்டும் என்று இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்தே சொல்லிக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மலையில் ஏகப்பட்ட விளைபொருள்கள் விளைகின்றன. அங்கு உற்பத்தியாகக்கூடிய தக்காளி உயர்ந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தது. அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தக்காளி ஊட்டி மார்க்கெட்டில் கூட செலவாவது இல்லை. அவைகள் எல்லாம் கல்கத்தாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அங்கு தான் அதற்கு நல்ல மார்க்கெட் இருக்கிறது. அங்கு உற்பத்தியாகக்கூடிய தக்காளிகள் எல்லாம் பெரிய தக்காளிகளாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்த மலையிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான கூடைகளை தலைமேல் தூக்கி வந்து ஜோலார்பேட்டைக்கு வந்து கல்கத்தாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அங்கே ரோடு போடவேண்டும் என்று 13 லட்சம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டும் எஸ்டிமேட் தயாரிக்கப்பட்டும் இன்னும் அந்த இலாகா அதை எடுத்து நடத்துமா என்ற சந்தேகம் இருந்து வந்தது. காட்டிலாகா எடுத்து நடத்துவதா அல்லது பொது மராமத்து இலாகா எடுத்து நடத்துவதா என்ற சந்தேகம் இருந்து வந்தது. கடைசியாக ஹைவேஸ் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டதாக நான் அறிந்தேன். ஆகவே அதை இந்த வருஷத்திலாவது எடுத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜவ்வாது மலையிலுள்ளவர்களுக்குக்கூட நிலங்கள் கிடையாது. மற்றவர்கள் அங்கே நிலம் வாங்குவதற்கும் வசதி கிடையாது. ஆனால் எலகிரி மலையில் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதோடு மற்றவர்களும் நிலம் வாங்குவதற்கு வசதி இருக்கிறது. எலகிரி மலையில் யாரும் நிலம் வாங்கலாம். ஏனென்றால் அங்கே நல்ல விளைபொருள்கள் விளைவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அங்கே பத்து அல்லது ஐந்து அடியில் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. விளைபொருள்கள் அதிகமாக விளைவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தை சர்க்கார் மலைவாசல்தலமாகவும் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஊட்டிக்குப்போக வேண்டியதும் இல்லை. ஊட்டிக்குப் போவதன் மூலம் செலவாகக் கூடிய அதிகச் செலவையும் குறைத்துக்கொள்ளலாம். சுமார் 3,500 அடி உயரம் தான் இருக்கிறது. அது மலைவாசல்தலத்திற்கு ரொம்பவும் உகந்ததாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே ராஜாங்கம் மட்டும் போக வேண்டும் என்பது அல்ல. மக்களும் அங்கே போய் வெயில் காலங்களில் வசிக்கலாம் அதற்குத் தகுந்த வசதி அங்கே இருக்கிறது. இங்கிருந்து அது 123 மைல்கள்தான் இருக்கிறது. இது விஷயமாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார் என்றே நினைக்கிறேன்.

திருப்பத்தூர் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று சென்ற வருஷத்திலேயே முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. நாளது வரையிலும் கட்டிட வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இது விஷயத்திலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து கவுன்சில் இரண்டாவது மானியமாக இருந்துகொண்டிருப்பதால் . . .

MR. SPEAKER : அதைத்தான் “மூவ்” பண்ணவில்லையே.

SRI T. KARIA GOUNDER : ரோடுகள் போடுவதிலும் பஞ்சாயத்து கவுன்சில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள ரோடுகளையெல்லாம் பராமரிப்பு

25th March 1959] [Sri T. Karia Gounder]

தற்கு அவர்களிடத்தில் அதைக் கொடுக்கலாம். நகரங்களில் தான் நல்ல ரோடுகள் போடப்படுகின்றன என்ற ஒரு புகார் கிராமப் பகுதிகளில் இருந்து வருகின்றன. பல்களில் போனாலும் இதே பேச்சாகத்தான் இருக்கிறது. எங்களைத்தான் இதைப்பற்றி கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். சட்டசபையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் எங்களைக் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் தான் நல்ல ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் கிராமப் பகுதிகளில் நல்ல ரோடுகளைப் போடுவதற்கு தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால்

(பேச்சு முடிவதற்குள் மணி அடிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ செல்வராஜன் கூப்பிடப்பட்டார்).

* SRI M.S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உத்தேச மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யம், தேசிய அளவில் ரோடு போக்குவரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நல்ல பெயரை சம்பாதித்திருக்கிறது. தேசிய அளவில் 100 சதுர மைலுக்கு சராசரி 26 மைல், இதர மாகாணங்களில் எல்லாம் சேர்த்து ரஸ்தா போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் 100 சதுர மைலுக்கு 42 மைல் ரஸ்தாக்களைப் போட்டு நாம் நல்ல பெயரை சம்பாதித்து இருக்கிறோம். மற்ற ராஜ்யங்களுக்குச் சென்று பார்த்து விட்டு வந்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், ரஸ்தாக்களின் பராமரிப்பில் கூட நம்முடைய ராஜ்யம் நல்ல பெயரை வாங்கி இருக்கிறது என்று. அப்படிப்பட்ட பெயரை பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவில் நமது ராஜ்யத்தில் வருஷா வருஷம் நல்ல விதமாக பராமரிப்பில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டும் வருகிறார்கள்.

பல காலத்திற்கு முன்பாக, சுதந்தரம் ஆரம்பித்த காலத்தில் என்று நினைக்கிறேன், 1946-ம் வருஷம் நாஷனல் ஹைவேஸ் ஆக்ட் என்ற ஒரு ஆக்டை பாஸ் செய்து கன்யாகுமரியிலிருந்து காசி வரையில் உள்ள ரஸ்தாவை தேசிய பெருவழிச் சாலையாக சட்ட ரீதியாக மாற்றி அமைத்தார்கள். அதே நேரத்தில் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள ரஸ்தாவை எடுத்துக்கொள்வதா அல்லது விட்டுவிடுவதா என்ற நிலைமைக்கு வந்தது. பின்னர் அரசாங்கத்தினிடம் நெருங்கி பம்பாய் வரையில் அந்த ரஸ்தாவை தேசிய பெருவழிச் சாலையாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதே அளவில் கன்யாகுமரி முதற்கொண்டு கல்கத்தா வரையில் சென்னை கடல் ஓர வழியாக தேசிய பெருவழிச் சாலையாக சட்ட பூர்வமாக மாற்றி அமைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தகுந்த முறையில் சிபாரிசு செய்யவேண்டும். இந்த விதத்தில் பல்வேறு பெருவழிச் சாலைகள் நம்மை விட்டு, அதாவது நூற்றுக்கணக்கான மைல் ரஸ்தாவின் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கை மாறும். அதற்கு மத்தியில் இன்றைய தினம் கன்யாகுமரியிலிருந்து ஏறத்தாழ சென்னை வரையில் ஒரு சில மைல்கள் தவிர பெரும் பகுதி கடல் ஓர ரஸ்தா பூர்த்தி செய்யப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் கடற்கரையிலுள்ள பல்வேறு பகுதி ரஸ்தாக்கள் பாழாக இருக்கிறது. “ராஜ்ய அளவில் ஹைவேஸ் இலாகாவில் அவைகளை அவசரமாக எடுத்து பராமரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி பராமரித்து தகுந்த முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா போர்டுகளுக்கு இப்பொழுது பொருளாதார வசதி குறைவாக இருப்பதால் அவைகளை எல்லாம் ஹைவேஸ் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(SRI V. K. Kothandaraman in the Chair.)

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நடந்த காலத்தில் வேண்டுமென்றே என்னவோ கடல் ஓர ரஸ்தாக்களை அவர்கள் புறக்கணித்து வந்தார்கள். கடலில்

[Sri M. S. Selvarajan] [25th March 1959]

அவர்களுக்கு ஓரளவு கடற்படை பலம் இருந்த காரணத்தினால் அந்த பலத்திற்கு மாற்றாக இது இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் அப்படிப்பட்ட கடலோரப் பாத்தகளை புறக்கணித்து வந்தார்களோ என்று கூட எண்ணும்படியாக இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் தங்களுடைய கடல் பலத்திற்கு மாற்று பலமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அப்படி புறக்கணித்து வந்திருக்கலாம் என்று கூடத் தோன்றுகிறது. அவர்கள் கடலோரங்களில் ரஸ்தாக்கள் அமைப்பதில் கவனம் செலுத்தவில்லை. ஆகவே இன்றைய தினம் கன்யாகுமரியிலிருந்து கல்கத்தா வரையில் இருக்கக்கூடிய கடலோர ரஸ்தாவை விஸ்தரிக்கக்கூடிய பொறுப்பு நம் முடையது, அந்த அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் அந்தப் பொறுப்பை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய பெரிய சாலைகளில் ஏறத்தாழ 1,270 மைல் வரையில் வருகிற வருஷத்தில் ஹைவேயில் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது வரவேற்கத்தகுந்ததுதான். அவைகள் எல்லாம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்வதாகவே எடுத்துக்கொண்டு நடத்தி இருக்க வேண்டியவைகள். இப்பொழுதுதான் அவைகள் கைமாறக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. கிராமப் பகுதிகளில் பல பெரிய ரஸ்தாக்கள் துண்டு துண்டுகளாக பல பெயர்களில் கிராம ரஸ்தாக்களாக இருக்கின்றன. அப்படி பத்து அல்லது இருபது மைல்களுக்குக்கூட இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து கிராம ரஸ்தாக்களைச் சேர்த்து அவைகளை பரிசீலனை செய்து ஜில்லாக்களின் பெரிய ரஸ்தாக்களாக ஸ்பெஷலாக மாற்றி அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளை ராஜ்ய ஹைவேஸ் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து அவைகளை மெயிண்டெயின் செய்ய வேண்டும். அவைகளை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்றும் அவசரம் என்றும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

கன்யாகுமரி-காசி ரஸ்தாவில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சுலோசனா முதலியார் பாலம் என்று ஒரு பாலம் ஆதி காலத்தில் தனிப்பட்ட புகழ்ச்சிக்குரிய ஒருவரால் கட்டப்பட்டது. அவருடைய சொந்த முயற்சியினால் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டு அது இப்பொழுது அதே நிலைமையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இது வரையிலும் அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவே இல்லை. அவற்றின் மேல் பயமின்றி சிறிய வாகனங்கள் போகக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. அவற்றின் மேல் சகஜமாக மனிதர்களும் பெரிய வாகனங்களும் பிரயாணம் செய்யக்கூடிய அளவில் விரித்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பல வருஷங்களாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டும் இது வரையிலும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அதற்கு என்று சென்ற ஆண்டு 60 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தும் செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டிகள் செலவில் பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதில் தாமதம் ஏற்பட்டுவருகிறது. முனிசிபாலிட்டிகள் பணம் கொடுக்கக்கூடிய வசதியில்லாத காரணத்தால் தாமதமாகிறது. அதை இந்த ராஜ்ய அளவில் எடுத்து அதற்கு இந்த அரசாங்கம் முழு பணத்தையும் ஒதுக்கி அவசரமாக அந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ரொம் பவும் அவசரமாக செய்யக்கூடிய வேலையாகும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

யுத்த காலத்தில் பல ரஸ்தாக்களை திருத்துவதற்கு எடுத்து யுத்தம் நின்றதும் தொடர்ந்து நடத்தாமல் விட்டு விட்டார்கள். அவைகளையெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்து நடத்த வேண்டும். சில ரஸ்தாக்களை அகலப் படுத்த வேண்டியதாக இருக்கின்றது. எவ்வளவோ ரஸ்தாக்களில் பல வளைவுகள் இருக்கின்றன. பெரிய சாலைகளில் அப்படி அதிகப்படியான வளைவுகள் இருக்கவேண்டியதில்லை. எங்கேயெல்லாம் வளைவு சாலைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் சரிப்படுத்த வேண்டும். வேண்டுமர்னால் பக்கத்திலுள்ள இடத்தை தைர்யமாக ஆர்ஜிதம் செய்தும் நேர் ரஸ்தாக்களாக முயற்சிக்க வேண்டும். பெரிய ரஸ்தாக்கள் இருக்கிற

25th March 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

இடங்களில் அவசியம் அவைகளை வளைவுகள் இல்லாமல் நேராகச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வளைவு ரஸ்தாக்கள் பல திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், திருநெல்வேலி—திருச்செந்தூர் ரஸ்தாவிலும் இருக்கின்றன. அவைகளை நேராக அமைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கு ஒரு குறை. திருநெல்வேலி ஜில்லா திருச்செந்தூர் தாலுகாவுக்கென்று எந்த ரீதியிலானாலும் சரி, பெரிய ரஸ்தாக்களானாலும் சரி, ராஜ்ய ஹைவேஸ் திட்டத்தின் கீழானாலும் சரி, ஒரு பைசாவாவது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். இல்லை யென்ற முடிவுக்குத்தான் வந்தேன். தவறைத் திருத்தி தக்க ஒதுக்கீடு செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆழ்வார்திருநகரியிலிருந்து சாத்தான் குளம் வரை உள்ள ரஸ்தாவை ஹைவேஸ் கைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருந்து செல்லக்கூடிய பெரிய பாசனாலுக்குக் குறுக்கே ஒரு பாலம் “யு” “ஷேப்பில்” “கல்வர்ட்” இருக்கிறது. ஸ்ரீவைகுண்டம், தென்காசிக்கு குறுக்கே ஆழ்வார்திருநகரிக்கு அடுத்திருக்கிற கல்வெட்டு காலவாய், நாசாத்துக்கும் ஆழ்வார்திருநகரிக்கும் நடுவில் இருக்கிற சர்க்கார் ஒடை, தாம்போதி, கடுமனை யாற்றுத் தாம்போதி ஆகிய இந்த மூன்றுக்கும் சேர்ந்து ஏறத்தாழ ஒரு வட்டசது அளவு பரப்பளவு ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் தயாரித்திருப்பதாக அறிகிறேன். அவ்வேலைகளை எவ்வளவு சீக்கிரமாகச் செய்ய முடியுமோ அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆழ்வார்திருநகரியில் பல ஹரிஜன கிராமங்களை இணைத்து திட்டமிடப்பட்ட ரஸ்தாவுக்கு 4, 5 வருஷத்திற்கு முன்பே நில ஆர்ஜிதத்திற்காக ஸ்பெஷலாக ஒரு டிபுடி தாசில்தார் நியமிக்கப் பட்டார். மத்தியில் 8 வருஷ காலத்திற்கு முன்பு ஒரு பாலம் கட்டப் பட்டது. அந்தப் பாலம் கட்டியும் அந்தப் பக்கமும் இந்தப் பக்கமும் போகமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. “அக்லிசிஷன்” காரணமாகத் தாமதமாகிறது. இதுபோன்ற காரியங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தினால் நல்லது என்று அன்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் கைகாட்டி போர்டுகள் இருக்கின்றன. ரஸ்தாக்களை இணைக்கக்கூடிய இடங்களில் இருக்கின்றன. அது சமீபத்தில் உள்ள ரஸ்தா செல்லும் ஊர்களைத் தெரிந்துகொள்ள உதவியாக இருக்கிறது. அதேமாதிரி செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் மற்றொரு முறை கையாளப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பெரிய கல்கன் நடப்பட்டு அதில் பல விவரங்கள் கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூடுமானவரை அகலமான கல்களை நட்டு “சைன் போர்டு” மாதிரி அதில் விவரங்களைக் கொடுப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். காண்ட்ராக்ட் முறை மூலமாக பல்வேறு காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுவதில் பாதிப் பணம் செலவு செய்தால் கூட பெரிய காரியமென்று சொல்லக்கூடிய அளவு, விரயம், சுரண்டல் இருக்கிறது. அந்த ஒட்டையை அடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அதிகமான வேலைகளை டிபார்ட்மெண்டின் மூலமாகவேச் செய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

கட்டிடங்கள் பொறுப்பெல்லாம் சமீப காலத்தில் சூப்பரிண்டெண்டென்ட் (டெக்னிகல் அட்டைஸ்) இடம் இருந்தாலும் கூட ஜில்லா அளவுக்கு பிப்பன்யூ.டி. எஞ்சினியர் பொறுப்பில் இருப்பதால் மிகத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. சில ஹைஸ்கூல்கள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெறக்கூடிய அக்ரிக்கல்சர் கிராண்டுகளையெல்லாம் குறித்த காலத்தில் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்க “டெக்னிகல் அட்டைசரிடம்” சர்ட்டிபிகேட் பெறுவதற்கு ஏற்படும் தாமதம் காரணமாக இமந்து விடலாம் என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. அதிகப் பொறுப்பு எஞ்சினியர்களுக்கு இருக்கிறது. கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு சூப்பர்வைஸ் செய்வதற்கு அந்தந்த அளவுக்கு தேவையான “ஸ்டாப்” கொடுத்து “எக்ஸிப்” செய்து கொள்ளுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

10-10
a.m.

[Sri M. S. Selvarajan] [25th March 1959]

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கும் விசேஷமான நிலைமையைக் கருதி கிராம ரஸ்தாக்கள் பராமரிப்பு முழுவதையும் சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. நான்கு, ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு முன்பே பஞ்ச நிவாரண வேலையாக சேகரிக்கப்பட்ட கற்களை விரிப்பதற்குக் கூட வசதி இல்லாத அளவிற்கு நிதி நிலைமை தாழ்ந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்துக்கு பண வசதி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஜில்லாவிலுள்ள பெரிய ரஸ்தாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. அந்த ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா ரஸ்தாக்களின் “மெய்ன்டனென்ஸ்” பொறுப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் நல்லது என்று அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை சொல்லுகிறேன்.

அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளிடத்தில் சமீபகாலமாக நல்ல மாற்றம் ஏற்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். கிராம ஜனங்களோடு ஒட்டி உறவாடும் பக்குவம் பெரிய அதிகாரிகளிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கீழ்நிலையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் பங்கு கேட்கும் அந்தப் பழைய போக்கு மாறி நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு பக்குவம் தகுந்த அளவு பெறவேண்டும்.

இந்த ராஜ்யத்தில் இன்று போக்கு வரத்து ஏற்பாட்டைப் பொறுத்து ஏற்பட்டிருக்கும் நற்பெயரை நல்ல முறையில் பரிபூரணமாகப் பாதுகாப்பது அவசியமென்று நினைக்கிறேன். பன்னம்பாறை முனிசிபாலிட்டி ரோடு, 20 வருஷத்திற்கு முன்பு போட்டது. பத்து மைல் தூரம், ஆத்தூரிலிருந்து புன்னைக்காயலை இணைக்கும் ரஸ்தா மத்தியில் தாமிர பரணிக்கு குறுக்கே பாலம் ஆகியவற்றை கிராமப் பஞ்சாயத்தாலோ பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலாலோ நிறைவேற்ற முடியாது, நிர்வகிக்க முடியாது. இதையெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மெய்ஞான புரம் தலையூன்றி சாத்தான் கோயில் ரஸ்தாவையும் அவசரமாக ஹைவேஸ் பொறுப்பின் கீழ் கொண்டுவந்தால்தான் அவைகளின் அவசரப் பராமரிப்புக்களையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க முடியும். திருச்செந்தூர், குல சேகரப்பட்டினம் ஊர்களின் நடுவில் பெரிய ஹைவேஸ் ரஸ்தா செல்வதன் மூலமாக பல கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். வெளிப்புறமாக அந்த ரஸ்தாக்களைக் கொண்டுபோக முடியுமா என்பது பற்றி யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நேரத்திலும் இடைஞ்சல் இல்லாத அளவுக்கு அந்த ரஸ்தாக்களை அமைக்க வேண்டும். ஆரம்ப வளர்ச்சி காலத்திலேயே அவைகளையெல்லாம் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும். திருநெல்வேலியில் ரயில்வே குறுக்கிடும் இடங்களில் மேம்பாலங்கள் பாதுகாப்பைக் கட்டப்படாத பகுதிகளில் எல்லாம் ஊர்களின் ஆரம்ப வளர்ச்சி காலத்திலேயே அவைகளை நிறைவேற்ற அவசரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. RAMASAMI THEVAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையான பாதைகள், தேசிய நெடுஞ்சாலைகள், மாநில நெடுஞ்சாலைகள் போர்போன வகையில் அமைந்திருந்தாலும் கூட நாட்டுப்புறங்களில், அதிகக் கஷ்டப்படக்கூடிய கிராம மக்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் ரோடு வசதி ரொம்பக் குறைவு என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலும் என்னுடைய தொகுதியான அறந்தாங்கி தாலுகாவில் ரோடு என்பதே அதிகமாக இல்லை யென்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் போக்குவரத்துக்கு மக்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் தமது விவசாயத்தைப் பெருக்கவோ, அவர்களுக்கு வேண்டிய உரம் முதலியவற்றைக் கொண்டு வரவோ, தானியங்களை விற்கவோ வழிபாதைகள் சரியாக இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அமைச்சர்

25th March 1959]

[Sri S. Ramasami Thevar]

அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்திருந்தபோது சில கிராமங்களுக்குப் போகவேண்டி இருந்தது. ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு முட்டைக்களையெல்லாம் வெட்டி ஜீப்பில் போகவேண்டியிருந்தது. அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும் என்ற முறையில் அமைச்சரிடம் மக்கள் ரோடு வசதி இல்லாத நிலைமையைப்பற்றி அழுது, அழுதே முறையிடவேண்டுமென சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது “நீங்கள் யாரும் அழ வேண்டாம், நான் கவனிக்கிறேன்” என்று சொன்னார். அவ்வாறு அவர் சொல்லியும் கூட இன்னும் எங்கள் பகுதியில் ஒருவிதமான விமோசனமும் ஏற்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக, அறந்தாங்கி ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அங்கு ஆவுடையார் கோயில் என்று ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அதைத்தான் வருகின்ற மந்திரிகள், அதிகாரிகள் பார்த்து தெய்வ வழிபாடு செய்வது வழக்கம். அங்கே சரியான பாதை இல்லை. அங்கு ஒரு பாலம் அமைக்கவேண்டுமென்று வெகு காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் அமைக்கப்படவில்லை. சிற்பத்திலே சிறந்த சிற்பம். மாணிக்கவாசகர் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஆலயம். அப்படிப்பட்ட ஆலயத்திற்கு போக பாலம் கிடையாது. இதற்கு உடனடியாக ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிற்க, இந்தப் பாலங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் வெள்ளாற்றில் வெள்ளம் வந்துவிட்டால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள அறுபதாயிரம், எழுபதாயிரம் மக்கள் துண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் வாழ்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தீப்பெட்டி ஒன்று, 3 அணுவீதமும், மண் எண்ணை ஒரு புட்டி ஒரு ரூபாய் வீதமும் அந்தச் சமயத்தில் விற்கப்படுகிறது. ஆகையால் வெள்ளாற்றில் உடனடியாக 3 பாலங்கள் கட்டித் தரவேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் ஆவுடையார் கோயில் பக்கத்தில் சீக்கரத்தில் கட்டித் தருமாறு மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஆவுடையார் கோயிலுக்கும் கோட்டைப்பட்டினத்துக்கும் ஒரு சிறு ரோடு இருக்கிறது. அது ஜில்லா நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. அது சரியான முறையில் செப்பனிடப்படவில்லை. அதையும் சீக்கிரமாகச் செப்பனிடத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் ஜில்லா போர்டு ரோடுகளை எல்லாம் சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். முக்கியமாக எல்லா ரோடுகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ரோடுகளை எல்லாம் காண்டிராக்ட் முறையில் நாம் விடுவதால் ரோடுகள் சரிவரச் செப்பனிடவில்லை. அதனால் செல் விடப்படும் பணத்திற்கும் நல்ல பயன் உண்டாவதில்லை. மக்கள் கொடுக்கிற வரிப்பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது. மண் வெட்டிப் போடுவது என்று லும் கூட மேலாகச் சீவி போட்டுவிடுகிறார்கள். பின்னால் பள்ளமும், மேடுமாகிவிடுகிறது. இந்தமாதிரியான காரியங்களை எல்லாம் சரியான முறையில் செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நெடுஞ்சாலைகளில் உள்ள பயன் தரு மரங்களை—மா மரம், புளிய் மரம் முதலியவற்றை காய்ப்புக் காலங்களில் மொத்தக் குத்தகை எலத்திற்கு விடுகிறார்கள். அதுவும் சரியான முறையில் இல்லாது, வேண்டியவர்களுக்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால் வருவாய் குறைகிறது. மொத்த குத்தகைக்காரர்கள் தங்களுக்குள் கீழ் குத்தகைவிட்டு ஆதாயம் அடைகிறார்கள். அப்படியின்றி குத்தகை விரும்புபோதே பத்து இருபது என்ற அளவில் கூறுகூறுகப் பிரித்து குத்தகைக்கு விட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் சர்க்காருக்கு அதிக வருவாயும் வரும்.

இங்கே பேசப்பட்டு வருவது எல்லாம் பிற்போக்கான பிரதேசங்களுக்குப் பல் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வகுத்து அங்குள்ள மக்களின் வாழ்வை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்கிறோம் என்பதுதான். ஆனால் என்னுடைய கண்ணில், மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசமாக இருக்க

[S. Ramasami Thevar] [25th March 1959]

கக்கடிய அறந்தாங்கிலுக்கா கவனிக்கப்படவேயில்லை. கடற்கரை பிரதேசம் அதிகமாக இருக்கிறது. அவற்றுக்கு ரோடு வசதி கிடையாது. அவற்றையெல்லாம் போட்டுக் கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ரோடு வேண்டும். அந்த ரோடு மெயின் ரோடோடு வந்து இணைய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பல நல்ல காரியங்களை அதிகமாக எங்கள் பகுதியில் செய்வதற்கு முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Mr. Chairman, it is gratifying to note that we are very forward in the matter of Highways Development and the Hon. Minister for Highways and Civil Works and the Department deserve to be congratulated on the speedy way in which they have improved the areas under their operation. But yet, a man who has received some benefits craves for more and more; quite natural. As the Hon. Minister put it, we have not yet reached the target and we hope to reach the target very quickly and we are all offering suggestions only to see that we reach the target as quickly as possible.

Sir, India is deficient in roads and surfaced roads and Madras is still worse in surfaced roads. From the pamphlet given to us, we find that we are having 42 miles of roads for every 100 square miles, but they are not surfaced roads. We have to improve the surface of our roads, particularly roads which connect a taluk with an adjacent taluk and districts to other districts. Sir, when we go to Madras or Madurai or Coimbatore or Bombay, we see signs of modern civilization. But 10 or 15 miles away from these cities, we find that the people, the masses, are where they were 50 years ago or in the 19th century. We cannot deny them the benefits of modern civilization and if we confine the benefits of modern civilization only to the few millions residing in cities and towns and deny them to the masses, they will revolt and they are entitled to revolt. They will need all the benefits of civilization and they will get them only if they have proper means of transport and communication. Let the Government give them good roads and electricity and they may not crave for urgent need of hospitals or other amenities. Because, if these are given to them, they can easily reach distant places by quick transport.

Sir, in this connection, we find from the pamphlet of the Ministry of Works and the speech of the Hon. Minister for Local Administration distributed to us, that roads have been classified into different groups. This outmoded system of dividing the roads has to go. Except village roads and roads leading from villages to the main road, all others have to be classified as one and taken by the State. We have got in the classification the "Major District Roads" and "other District Roads". When was this classification made? Fifty years ago or 25 years ago when we had not advanced in the production of agricultural commodities, when villages had no need for quick modes of transport. Unless the agriculturists have quick transport to take his produce to favourable markets, it is no good to him. If only he can use a lorry, he has

[Sri R. Srinivasa Iyer]

got to pay only As. 2 per bag of paddy as transport charges; instead, if he is to carry his produce in bullock carts, he will have to pay As. 10 or As. 12 per bag. Even that amount does not go to the producer, but only to the cartmen. Nowadays, the agriculturist produces more and he must be enabled to quickly transport his produce to distant markets and sell it at favourable prices. So far as this is concerned we find, Sir, that these classifications of roads have to be considered not by the districts themselves, but by the State at large. I suggest that there should be a committee for the whole State, of officials and non-officials who will reclassify these roads.

Sir, in the pamphlet distributed to us, it is stated that these major district roads will be taken over by the State and other district roads will be allowed to be managed by Panchayat Union Councils. The 2nd of October 1961 is more than two years from now and by that time we will lag behind in development and we should lose no time in reclassifying these "other district roads"; and there are places where blocks have not been formed and where panchayats have not been formed. I may point out that these roads are like in "Thirangu Sivarga". For, the District Boards do not take them, the panchayat boards do not take them and the State also does not take them, because it is not within the category of roads taken by them. In the net result, these roads have been neglected; people have spent large sums, deposited large sums, contributed their hard labour for the Local Development Works. These are under the control of the Revenue Department. It takes a long time for the Revenue Department to hand them over to the district boards and further time before district boards take up management by which time the roads formed are not there, they are washed away; they are not in existence.

Sir, I have gone through every page of the Civil Works Detailed Budget and I could not find any appreciable sums allotted to Tanjore district when compared with other districts. There is a feeling—it is not unwarranted—that there is no equitable distribution of the road funds either the Central Road Fund or the State Road Fund to all the districts. Tanjore district has a total area of 3,740 square miles; of this, Pattukkottai taluk has 698 and Aranthangi has 398, making a total of 1,096 square miles between them which is more than one-fourth of the district. Distribution of road fund between the taluks is not at all fair. I point this out, because the villagers feel that benefits are heaped upon cities and towns and major panchayats and not distributed to villages. The villagers do contribute a large amount of land-cess, which is made up of road-cess and education-cess. Even a fair portion of this amount is not paid to Village Panchayats and is not spent on them.

Sir, there is a major road called the East Coast road or the Sethur road proceeding from Tirumalaivasal in Shiyali taluk to Tondi in Ramanathapuram district. This road passes through Mayavaram, Tranquebar, Nagapattinam, Tirutturai-pundi, Muthupet, Rajamadam, Sethubhavachatram, and Meemisal. This road is

[Sri R. Srinivasa Iyer] [25th March 1959]

in the same condition as it was one hundred years ago, except in unconnected bits where it has been gravelled. The distance between Muthupet and Rajamadam and Rajamadam to Sethubhavachatram has not been gravelled or metalled. There are no bridges across the rivers in this section. This East Coast road, which is similar to the West Coast road taken up by the Centre, should be improved and made fit for motor and lorry traffic. This East Coast road which was included in the Second Plan formerly has somehow been shoved to the background. I request that this State Government should move urgently in the matter and request the Centre to take over this road as a national highway. This is a very important road. It is the shortest route from Madras to Ramanathapuram, and thence to Dhanushkodi. It is also the longest sea coast road in India. Not even the West Coast road can compete with the East Coast road in Tanjore district in landscape and scenery. This road is going along the sea coast and will constitute a beautiful marina for about sixty miles along the East Coast. I have been agitating for the improvement of this road from 1953 onwards. But nothing has been done in these six years. I now understand that portions of it are sought to be metalled with white concur. This metal will become powdered in two or three years. This road has got to be taken over as a State highway or national highway.

Sir, the "other district roads" are expected to be improved by the Panchayat Union Councils. When they will be formed I do not know. In my constituency there are two arterial roads. I say these are arterial roads, because they constitute to the economic well-being of the villagers. They are the roads from Pattukkottai to Sethubhavachatram and Kalagam to Avadayarkovil. And there are three other roads mentioned by my friend Sri Ramasami Thevar in Arantangi taluk. It may be said that a gentleman of Pattukkottai was the President of the District Board, and these roads could have been attended to during his time. But perhaps of the fear of a charge that he had done something to these taluks, he has not done anything substantial. Considering the area of Pattukkottai and Arantangi taluks which is more than one-fourth of the area of the whole district, I would suggest that the Central Fund and the State Fund for these roads should be allotted more equitably. Let a committee of officials and non-officials be constituted, and the funds be distributed equitably between districts. Within the district also, let the money be distributed equitably among all the taluks considering their area, population, and also importance. Sir, the Pattukkottai and Arantangi taluks have developed a great deal after the coming into force in 1935 of the Cauvery-Mettur Project Irrigation scheme. We feel very great difficulty in transporting our produce even to Pattukkottai or Arantangi. Fourteen annas is the rate of transport hire per bag of paddy for transport by bullock cart from any village to Arantangi. Ramanathapuram is a deficit district, and Tanjore district, paddy has got to go to Ramanathapuram. Arantangi is a deficit taluk. If the East

[25th March 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

Coast road is metalled and black-topped, as it ought to be, and if the bridges across Agniyar, Ambuliyar and Pambar, are constructed, it will easily connect Ramanathapuram, which is a deficit area. I therefore crave leave to request the Hon. Minister, who has inspected and toured these taluks intensively and seen the difficulties that are being experienced by the villagers, to have a soft corner in his heart for these two taluks and do all he can to alleviate the difficulties of these poor villagers and to develop this poverty-stricken and backward area just in the same way as any other taluk in any other district like Coimbatore, Salem, or Tiruchirappalli.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய தேசிய பெரு வழி சாலைகளில் மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து உதகைக்குப் போகக்கூடிய வழியை ஒரு தேசிய பெருவழியாக மாற்றவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் அது ஒரு பெரிய ரேய்ட் சென்டராக, நீலகிரி-ஜில்லாவை மாற்றி அமைக்கும் போது அதனுடைய வழிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய யோசனை. அந்த ஜில்லாவிற்குச் செல்வதற்கு இரண்டு வழிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று மேட்டுப்பாளையத்திற்கும் உதகைக்கும், மற்றொன்று கோட்டிகிரிக்கும் உதகைக்கும் செல்கின்றன. அதிலே மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து உதகைக்குச் செல்லக்கூடிய வழி ஓரள விற்குச் சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து செல்லக்கூடிய வழி மிகவும் குறுகியதாக இருக்கிறது. அந்த ரோட்டில் அதிகமான வண்டிகள் செல்கின்றன. இதைப்பற்றி சென்ற ஆண்டு பேசியிருக்கிறேன். குந்தா பிராஜக்ட்டுக்கு போகக்கூடிய லாரிகள் எத்தனையோ சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு கோட்டிகிரி வழியாகத்தான் செல்கின்றன. சென்ற ஆண்டு கொஞ்சம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால்தான் அந்த வழியை சர்க்கார் அகலமாக்கவில்லை. சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்படாமல் நின்று போய்விட்டது. அங்கு இருக்கக்கூடிய என்ஜினியர்கள் அந்த ரோட்டுகளை அகலப்படுத்துவதற்கு மெஷினரி எல்லாம் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் ஏன் வேலையை நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே ரோடுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த வழிகளை அகலப்படுத்தி நல்ல முறையில் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அந்த வழிகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. அந்த வழியை அகலப்படுத்தவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் குந்தாவிற்குப் போகக்கூடிய லாரிகளுக்குசேதம் ஏற்பட்டால் சர்க்காருக்கு அதனால் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். ஆகையால் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை எல்லாம் கவனித்து, இந்த ரோட்டுகளை விசாலமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மலையிலே இருக்கின்ற பகுதியில் ஏழு இடங்களில் கல் பாலங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு வண்டிகள் அந்தப் பாலங்களின் மீது சென்றால், அவைகள் தப்பித்தவறி பாதாளத்தில் போகக் கூடிய ஒரு நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை கவனித்து நல்லமுறையில் பாலத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகளின் வழிகளை 1959-60-ம் ஆண்டிலே 1,270 மைல் களுக்கு அரசாங்கமே எடுத்து கவனித்து வருவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆயிரத்து இருதூற்று எழுபது மைல் நீளமுள்ளவரைக்கும் அரசாங்கமே பராமரிக்கப்போவதாக அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த

[Sri J. Matha Gowder] [25th March 1959]

10-40
a.m.

ஒரு ஜில்லாவைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அங்குள்ள ரோடுகளை சீர்படுத்துவதற்கு சரியானபடி பணம் ஒதுக்கவில்லை. சர்க்கார் இந்த ரோடுகளை பராமரித்து பஸ் ஸ்டாண்டுகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களில் சாதாரணமான ரோடுகளை அமைத்தால் அவை 3-4 ஆண்டுகளுக்கு கண்ணுக்காவது தெரியும். ஆனால் நீலகிரி ஜில்லாவில் சாதாரணமான ரோடுகளை அமைத்தால் அவை களை வருஷத்தில் இரண்டு முறை மராமத்து செய்யாவிட்டால் அவை ஒரு வருஷத்திற்குள், இருந்த இடமே தெரியாமல் போய்விடும். என்னவே நீலகிரி ஜில்லாவில் எல்லா ரோடுகளுக்கும் தார் போட வேண்டும், அங்கே கிராமங்களில் இருக்கும் ரோடுகளுக்குத் தார் போட வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவ்வாறு செய்வதனால் அதற்கு அதிகமாகச் செலவாகும் என்று சர்க்கார் நினைக்கக்கூடும். அங்கே அதிகமான பணத்தை ரோடுகளுக்காகச் செலவழித்தாலும் அது பயனுள்ள செலவுதான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படியின்றி அங்கே குறைந்த செலவில் ரோடுகள் போட வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் மண் ரோடுகளைப் போட்டால் அவை நிச்சயமாக விரைவில் கெட்டுப்போகும்.

அடுத்தபடியாக இந்த ரோடுகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்தவுடன் அவைகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும் என்று இந்த அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. அவைகளிடம் இவை ஒப்படைக்கப்படும்போது பெர் காபிடா தொகை 40 நயா பைசா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதம் நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு போர்த்து. இதர ஜில்லாக்களில் ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் ஒரு மைல் ரோடே அமைக்க முடியுமா? நீலகிரி ஜில்லாவில் ஒரு மைல் ரோடே அமைக்க 10,000 ரூபாய் செலவாகும். அப்படி இருக்க அந்த ஜில்லாவிற்கும் இந்த விதத்தை 40 நயா பைசாவாகவே நிர்ணயிப்பது நியாயமா என்று சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த ஜில்லாவிற்கு இந்த விதத்தை அதிகப்படியாக நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த ஆண்டில் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு ரோடுகளுக்காக 53 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று இந்த அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. இந்த 53 லட்ச ரூபாயில் 40 நயா பைசா பெர் காபிடா வீதம் வரும் தொகையை விட்டுவிட்டு கணக்கிட்டால் எவ்வளவு தொகை வருகிறது என்று பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி ஜில்லாக்களுக்கு அதிகமான பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோட்டகிரியிலிருந்து சோலார்மட்டம் என்ற ஊர் வரை ஒரு பஸ் போகும் ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோடில் ஜில்லா போர்டார் மராமத்து வேலை செய்துவருகிறார்கள். ஜில்லா போர்டுக்கு போதிய நிதி வசதி இல்லாததால் அந்த வேலை பாதியில் நின்று விட்டது. எனவே அந்த ரோடையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரியான நிலையில் பஸ் பஸ் போக்குவரத்து ரோடுகள் நீலகிரியில் இருக்கின்றன. அவைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு பராமரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திட்டத்தில் சேராத திட்டங்கள் சில, மத்திய சாலை நிதியின் மாநிலங்களுக்கான ஒதுக்கீட்டிலிருந்து நிதி பெறுகின்றன என்றும், அவ்வகையில் 1958 டிசம்பர் வரை செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை மொத்தம் 1,50,24 லட்ச ரூபாய் என்றும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆதிவாசிகளுக்கான ரோடு வசதிகள் கண்டுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இருளர்கள், குறும்பர்கள் ஆகிய ஆதிவாசிகள் நிறைய இருக்கும் நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு இந்த நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அடுத்த ஆண்டிலாவது, நீலகிரி ஜில்லாவில் இருளர், குறும்பர், ஆகிய ஆதிவாசிகள் இருக்கும் கிராமங்களில் ரோடு வசதிகள் அமைப்பதற்கு இந்த மத்திய நிதியிலிருந்து தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

25th March 1959].

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, பெருவழி மானிய கோரிக்கை சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது வரையில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் ரோடுகள் பற்றிப் பேசினார்கள். நான் வீடுகள் பற்றிப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தில், சென்னை ராஜ்யத்தில், நிலம் கிளியரன்ஸ் திட்டத்தில் சென்னைக் கார்ப்பரேஷனுக்கும் சிடி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிபர்ஸ்டிற்கும் முறையே 9 லட்ச ரூபாயும் 15 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கி அரசாங்கம் ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றது.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, on a point of order. The hon. Member is speaking about slum clearance which will come under Demand XXVII which has not yet been moved. Is he in order in speaking about it under the Demand we are just now discussing?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : I think 'Buildings' come under the present Demand we are discussing.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI V. K. KOTHNDARAMAN) : அந்த மானிய விவாதத்தின்போது தமக்கு பேச chance கிடைக்காது என்று கருதி அவர் இப்போது அதைப்பற்றிப் பேசுகிறார்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இந்தத் திட்டங்களைத் தற்போது சென்னை நகரில் மட்டுமே நிறைவேற்றிவரும் அரசாங்கத்தார் இந்த ஆண்டில் மற்ற பல நகரங்களிலும் நிறைவேற்றப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம், உண்மையிலேயே பாராட்டுவதற்குரிய விஷயம். சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில், ஆங்காங்கே இருக்கும் மக்களுக்கு எல்லோருக்கும் அவர்கள் இருந்து வரும் இடங்களிலேயே இட வசதி செய்து கொடுக்காமல் நகருக்கு அப்பாலுள்ள இடங்களில் குடியிருக்க வசதிகள் செய்து தந்து அவர்களில் சிலரை அங்கே கொண்டு போகக் கூடிய முறையில் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஒரு பகுதியில் வாழும் மக்களை வேறொரு பகுதிக்குக் கொண்டுபோகக் கூடாது என்ற கருத்தினை இந்த மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள், பலர் அடிக்கடி எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை வேறு பகுதிக்கு மாற்றாமல் அவர்கள் இருக்கும் இடங்களிலேயே அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து தருவதற்கான திட்டத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தனித்தனி வீடுகளாக இருக்கும் கட்டிடங்களை பல பகுதிகளில் கட்டுவதைவிட ஒரே பகுதியில் இரண்டு அடுக்கு, மூன்று அடுக்கு மாடி வீடுகள் கொண்டு கட்டிடங்களைக் கட்டி ஒரு பகுதியில் வாழும் மக்கள் அனைவருக்குமே அங்கே இடவசதி செய்து தரவேண்டும் என்ற திட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக மாடி வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அதற்கு அதிகமான பணம் செலவாகும் என்று கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ கக்கன் கருதுகிறார்; நிறையப் பணம் இல்லாததால் தான் இப்போது நிறைவேற்றப்படுவது போலவே இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்பது அவர் கருத்து. ஆனால் கனம் தொழில் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்களுடைய கருத்து, மாடி வீடுகள் தொழிலாளர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, ஆகையால் தான் இம்மாதிரி தனித் தனி வீடுகளைக் கட்டுகிறோம் என்பதாகும். இம்மாதிரியாக ஒரே கட்டியைச் சேர்ந்த இரு அமைச்சர்களுக்குள்ளேயே கருத்து வேற்றுமை இருப்பதை கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ கக்கன் கவனிக்க வேண்டும். மாடி வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திற்கு செலவு அதிகமாகும், சர்க்காரிடம் அவ்வளவு பணம் இல்லை என்று ஒரு அமைச்சர் கூறுகிறார். மாடி வீடுகள் தொழிலாளர்களுக்கு

[Sri A. V. P. Asaithambi] [25th March 1959]

பிடிக்கவில்லை என்று இன்னொரு அமைச்சர் கூறுகிறார். இரண்டு கருத்துக்களுமே ஏற்கத்தக்கவை. அல்ல. மாடி வீடுகளை தொழிலாளர்கள் விரும்பவில்லை என்ற கருத்து எவராலுமே ஏற்கமுடியாதது. ஒரு பகுதியில் வாழும் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேருக்கு அந்த இடத்தில் வீடுகள் அளிக்கப்படாமல் வேறு பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டால், அவர்களுக்கு பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன; அவர்களுடைய குழந்தைகள் ஏற்கெனவே படித்த பள்ளிகளிலிருந்து வேறு பள்ளிகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது. இந்த மாதிரி அவர்களுக்கு பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே மாடி வீடுகள் கட்டுக் கொடுக்கும் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்தால் நல்லது. இப்போதைய திட்டத்தைப் புனராலோசனை செய்து மாற்றியமைத்து, வருகிற ஆண்டிலாவது மாற்றியமைக்கப்பட்ட திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது எந்த இடத்தை சர்க்கார் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்களோ அந்த இடத்தில் வாழ்கிற மக்களுக்கு, அவர்களுக்கு ஒதுக்கிய இடம் போதுமானதாக யில்லை என்று சொன்னால் பக்கத்திலிருக்கிற சர்க்கார் நிலங்களை உடனடியாக ஆர்ஜிதம் செய்து அதிலேயும் அமைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதிலில்லாமல் தனியார்களிடம், அந்த நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதையும் தைரியமாக ஆர்ஜிதம் செய்து அந்தயிடத்திலும் அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த முன் வரவேண்டும். இந்தளவில் செய்தால்தான் பொதுவாக இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற முடியும். அப்பொழுதுதான் இந்தத் திட்டம் மக்களுக்கு பயன் உள்ளதாகயிருக்கும். ஆகவே இதை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்த்து இந்த மாடித் திட்டத்தையும், மற்றபடி சுற்றுப்புற நிலங்களையும் ஆக்கிரமித்து செய்யும் திட்டத்தையும் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கவர்னர் அவர்களுடைய கட்டிடச் செலவு, ரிப்பேர் செலவு என்ற இனத்தின் கீழ் கடந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்களின் கட்டிடத்திற்கு ரிப்பேர் செலவாக 2,11,100 ரூபாய் ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் போடப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்கள் இருக்கிற இடங்களை எல்லாம் ரிப்பேர் செய்யத் தற்காக 2,11,100 ரூபாய் ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் இருக்கிறது. அது, பழைய கால கட்டிடம் போல் இருக்கிறது, ஆகவே, அவைகளை மராமத்து செய்வதற்காக 2,11,100 ரூபாய் ஆகியிருக்கிறது என்ற நிலையில் இருந்தால் அது ஒருவேளை உண்மையோ என்று ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த ஆண்டு மறுபடியும் ரிப்பேர் செலவிற்காக 2,11,100 ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்களின் கட்டிடத்திற்காக சென்ற வருடம் போல், இந்த வருடமும் 50,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னென்ன கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள், என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. வருடா வருடம் 50,000 ரூபாய்க்கு என்ன கட்டுகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. ஆனால் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக வருடா வருடம் 50,000 ரூபாய்க்கு மேலாகவும், ரிப்பெயர்க்காக வருடா வருடம் கூடார் இரண்டு லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கி செலவு செய்கிறபோது, இந்த யிடத்தில் அரசாங்கம் ஒன்று கவனிக்கவேண்டும். இந்த நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் கவர்னர் என்ற அமைப்பிற்கே இந்த நாட்டில் கடும் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். கவர்னர் என்ற அமைப்பிற்கே இந்த நாட்டில் கடும் எதிர்ப்பு இருக்கும்போது அந்தத் துறைக்காக வேண்டிய ரிப்பேர் செலவு என்ற பெயரால் இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலும், கட்டிடச் செலவிற்காக 50,000 ரூபாயும், ஆக 2½ லட்சம் ரூபாய் வருடா வருடம் விரயம் செய்வதைவிட அந்தப் பணத்தை வேறு துறைக்கு மாற்றியமைத்தால் அது மக்களுக்கு பயன் உள்ளதாகயிருக்கும். ஆனால் அதைக் குறைத்துக்கொள்ளுங்கள், அல்லது அது வேண்டாம், அல்லது அது முடியாது என்று சொல்வதற்கு இந்த சர்க்காருக்கு அதிகாரமில்லை. நாங்கள் அடிக்கடி பல்லவி பாடி வருகிற மாதிரி, வட நாட்டு சர்க்காருக்கு இது அடிமையான சர்க்கார், ஆகவே, இந்த சர்க்காருக்கு அந்தச் செலவை, குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றே அல்லது அந்தச் செலவு வேண்டாமென்றே சொல்வதற்

25th March 1959] [A. V. P. Asaithambi]

குள்ள அதிகாரம் இல்லை. வேண்டுமானால் கவர்னர் அவர்களே அதைப் பார்த்து தயவு பிறந்து குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும், அல்லது ஜனாதிபதி குறைக்க வேண்டும். இவ்வளவு கொடு என்றால் அதை இந்த சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்ற நிலை இருப்பதால் இந்த வீண் செலவிற்காக நாட்டு மக்களின் பணம் வருடா வருடம் பாழாக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் கவர்னர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். வருடா வருடம் ரிப்பெயர் செலவிற்காகும் தொகையைக் கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று கவர்னர் அவர்களைக் கேட்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் குறை சொல்கிறார்களே, ஆகவே இந்தச் செலவைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று ஜனாதிபதியைக் கேட்க முடியாவிட்டாலும் ராஜபவனத்திற்கு சென்று கவர்னர் அவர்களையாவது கேட்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Sir, on a point of information. . . .

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : If it is a point of information the hon. Member may raise it after my speech.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் “point of information” என்று கேட்கும்போது அங்கத்தினர் அவர்கள் பதில் சொல்வது சரியா ?

(பதில் இல்லை).

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் இந்த பெருவழித்துறை மான்யத்தின்கீழ் வருகிற திட்டங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நாங்கள் சொல்கிற கருத்தினை கவர்னர் அவர்களிடமும், வடக்கேயிருக்கிற இந்த சர்க்காரின் எஜமான் சர்க்காருக்கும் அறிவித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : 2½ லட்சம் ரூபாய் கவர்னர் அவர்களின் பெயரால் விரயம் செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். கவர்னர் பதவியை எடுத்துவிட்டாலும், இந்தச் செலவு கட்டிடச் செலவிற்காக செலவு செய்யப்படுகிறதே தவிர வேறு எதற்குமில்லை. கவர்னர் பதவி போய் விட்டால் உடனே அந்தக் கட்டிடங்களை எல்லாம் இடித்து சாம்பலாக்கி விடுவதா ? அல்லது அதை வேறு காரியங்களுக்காக பயன்படுத்திக் கொள்ள அவைகளை காப்பதற்கு இந்தப் பணம் செலவு செய்யப்பட வேண்டாமா ? என்று அவர்களை கேட்க விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை).

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : மத்திய சர்க்கார் இந்த மாநில சர்க்காரின் எஜமான சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் அடிமை சர்க்காரா ? அப்படி அடிமை சர்க்கார் என்று இந்த சர்க்காரை அடிமைப்படுத்திக் கூறுவது முறையா ? என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN (TEMPORARY CHAIRMAN) : அது, அவர்கள் அபிப்பிராயம். மந்திரி பதில் சொல்லும்போது அதற்கு பதில் சொல்லிக்கொள்ளட்டும்.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இந்த மராமத்து இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நம் மாநிலத்தின் ரஸ்தா போக்குவரத்து நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்றால் அது அந்த இலாகாவை வகிக்கும் அமைச்சரின் திறமையையும், அந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் திறமையையும் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [25th March 1959]

வேறு மாநிலங்களை விட நமது மாநிலம் குறிப்பாக ரஸ்தாப் போக்கு வரத்தில் மிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது இந்த இலாகா நல்ல முறையில் இயங்குகிறது என்றுதான் நாம் கருத வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது அங்கு வேலைகள் நடைபெறும்போது ஜெல்லியில் மண் கலக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பொறுப்பு எடுத்துப் பார்ப்பது அவர்களுக்கு இதில் இருக்கும் அக்கரையைத் தான் காட்டுகிறது. அப்படி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகளும் திறமையாகவும், இதில் அக்கரையுள்ளவர்களாகவும் இருப்பதால் தான் இந்த இலாகா நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது. அடுத்தபடியாக சாலைகளின் ஓரத்தில் பலயிடங்களில் மரங்கள் இல்லாமல் இருப்பது ஜனங்கள் வெய்யிலில் கஷ்டப்படுவதைத் தவிர சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய வருவாயும் அதனால் குறைகிறது என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். இந்த இலாகா, எந்தெந்த ரஸ்தாக்களில் இப்பொழுது மரங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் நல்ல சோலை மரங்களை ஏற்படுத்தினால் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்து கொடுப்பதோடு சர்க்காருக்கும் அந்த மரங்களில் இருந்து வருவாய் வருவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, ஜில்லா போர்ட் ரஸ்தாக்களில் இருக்கக்கூடிய பெரிய மரங்கள் எல்லாம் அநேகயிடங்களில் மொட்டை அடிக்கப்பட்டு அவைகள் காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மரங்களை வளர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது பலயிடங்களில் மரங்களை சேதாரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி சட்டத்தை யாவது திருத்தி அந்த மரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்யுமாறு நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, புதிதாக கட்டக்கூடிய பாதைகள், அவை ஜில்லா போர்ட் ரஸ்தாவாய் இருந்தால் 12 அடி அகலம்தான் வைத்துக் கட்டுகிறார்கள். இப்பொழுது போக்குவரத்து அதிகமாகிக்கொண்டு வரும் போது எந்த ரஸ்தாவாகியிருந்தாலும் அதை 24 அடியாக வைத்துக் கட்டினால்தான் பின்பு அதை இடித்துக் கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்படாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் தவிர ஸ்டேட் ஹைவேவில் இப்பொழுது பாதைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் அகலப்படுத்தியிருப்பதால் அதனால் பொது மக்களுக்கு நல்ல சௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மேட்டூரிலிருந்து, குளத்தூர் வழி ஒரு ரஸ்தா சென்று கொண்டிருக்கிறது. அதில் இன்னும் 14 மைல் பாதை போட்டு சேலத்திலிருந்து மைசூர், பங்களூர் போக 100 மைல் அளவு குறைவு ஏற்படுகிறது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அது, இதுவரையில் ஒரு பிற்போக்கு கிராமமாக இருந்தது. ஆகவே, அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பாலாறு வரையில் 12 மைல் ரஸ்தாவை அமைத்துக் கொடுத்தால் மிகவும் பிரயோஜனகரமாயிருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுவும் தவிர இந்த ரஸ்தாவில் மாதேசுவரம் மலைக்கு ஜனங்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து, இருபது தினங்களுக்கு முன்பு அங்கு திருவிழா நடைபெற்றது. அந்த ரஸ்தா போக்குவரத்து சரியானபடி இல்லாததால், அங்கு சென்ற யாத்திரிகர்களில் இரண்டு பேர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அங்கு இறந்தபோனதாகக் கேள்விப்பட்டே நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாவது இந்த ரஸ்தாவைப் போட்டுக்கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இப்பொழுது நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களிலே, நீர்ப்பாசன வசதி வந்த பிறகு, ரஸ்தாக்கள் மிகவும் சீர்கெட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. நீர்ப்பாசன வசதி வந்த பிறகு அந்த இடங்களில் சதுப்பு ஏற்பட்டதன் காரணமாக, ஜனங்கள் போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக மேட்டூர், கால்வாய் பிரதேசத்திலும், லோயர் பவானி பிரதேசத்திலும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுபற்றி ரோடு மராமத்து இலாகாவினிடம் கொண்டு அவர்கள் எங்களுக்கு அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, கால்வாய் தண்ணீர்

25th March 1959] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

வந்ததின் காரணமாக ரஸ்தாக்கள் மிகவும் பாதுகா அடைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் கிட்டத்தட்ட 50 லட்சம் ரூபாய் மிச்சம் இருக்கிறது. அதிலிருந்து எடுத்து இந்த வேலையைச் செய்யவேண்டும். இரிகேஷன் டிபார்ட்மென்டும் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டும் சண்டை போட்டுக்கொண்டு, அந்த இரண்டு இலாக்காக்களுக்கும் ஒரே அமைச்சராக இருந்தாலுங்கூட, இரிகேஷன் இலாகாவின் அதிலே மிச்சம் காட்டவேண்டும், தங்களுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவு செய்வதற்கு அவர்கள் விரும்பாமல், இரண்டு இலாக்காக்களும் சண்டை போடுவதின் காரணமாக அந்த இடங்களிலே மிகவும் பாதுகா ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, உடனடியாக இரிகேஷன் பண்புலிருந்து பணத்தை எடுத்து சீர்கெட்டு இருக்கக்கூடிய ரஸ்தாக்களை மராமத்து செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

மேட்டூரிலிருந்து பவானிக்கு மத்தியில் ஒரு பாலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்தில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நெல் போன்ற விளைபொருள்களை நல்ல விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அவசியம் இந்தப் பாலத்தை சீக்கிரம் அமைத்துக்கொடுத்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். போக்குவரத்து வசதி இல்லாத காரணத்தினால், அவர்களுக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 2, 3 ரூபாய் குறைவாக வருவாய் வருகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி பாலம் அமைத்து, ஏதாவது சுங்கம் வசூலிப்பதாக இருந்தாலும், விவசாயிகள் அதைக் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்டேட் ஹைவேஸ் ரஸ்தாக்களில் மைல் கல்களில் சில ஊர்களை சில இடங்களிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு டிவிஷன் வரும்பொழுது அம்மாதிரி குறிப்பிடுவதில்லை. அந்த ரஸ்தாக்களில் செல்லக்கூடியவர்களுக்கு வசதியாக மைல் கல்களில் ஊர்களின் பெயர் குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம். சென்னையிலிருந்து கள்ளிக்கோட்டைக்கு போகக்கூடியவர்களுக்கு மத்தியில் எல்லா மைல் கல்களிலும் ஊர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு ஒரு என்ஜினியரிங் டிவிஷனில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும், அடுத்த டிவிஷனில் பார்க்கும்பொழுது அது குறிப்பிடப்படாமல் இருக்கும். அம்மாதிரி நிலை இருப்பதினால் உண்மையிலேயே அந்த ரஸ்தாவில் போகக் கூடியவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேட்டூரிலிருந்து குளத்தூர் வழியிலே 2 மைல்களுக்கு மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியார் பாதை போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாதையை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டு எடுத்துக்கொண்டால் மராமத்து செய்வதற்கு நல்லதாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டே கேட்டால், அது டவுன்ஷிப் கமிட்டியைக் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். டவுன்ஷிப் கமிட்டியை கேட்டால் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய பணம் தங்களிடம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் அந்த 2 மைல் பாதையை உடனடியாக ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டுக்குக் கொடுத்து விட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு ஜில்லா போர்டுகள் ரஸ்தாக்களை சர்க்கார் நேரடியாக மராமத்து செய்வதற்கு எடுத்துக்கொண்டதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். இப்பொழுது பல கிராமங்களில் பஸ் போக்குவரத்து வசதி ஏற்பட்டிருப்பதின் காரணமாக இந்த ரஸ்தாக்களை மராமத்து இலாகா

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [25th March 1959]

எடுத்துக்கொண்டால்தான் அந்த ரோடுகளை நல்ல முறையில் செப்பணிடு வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. அந்த விதத்தில் சர்க்கார் இந்த ஆண்டில் ரஸ்தாக்களை பராமரிக்கும் பொறுப்பை நேரடியாக எடுத்துக் கொண்டதுபற்றி நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரும்பு கிடைக்காததன் காரணமாக பல பாலங்கள் கட்டி முடியாமல் இருக்கின்றன. கம்பி இல்லாததன் காரணமாக பல இடங்களில் வேலை தாமதப்படுகிறது. ஈரோடு-பள்ளிபாளையம் பாலம் கம்பி இல்லாததினால் இந்த ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதில் சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி, இந்த வேலைக்கு வேண்டிய கம்பிகளை கொடுத்தால், அந்தப் பாலத்தை சீக்கிரம் கட்டி முடித்து, அதற்காக இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளச் செலவையும் குறைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஜனங்களுக்கும் அந்த பாலத்தை உடனடியாக திறந்து விட்டால் ரொம்பவும் ஓளகரியமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியை கூறிக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. KUPPUSWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் கொண்டுവந்துள்ள மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் திருக்கோவிலூர் தாலுகாவில் ஒரு பெரிய ஏரி மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருக்கிறது. எங்கள் ஊருக்கு மந்திரி அவர்கள் வந்திருந்தபொழுது, அவரை அழைத்துக்கொண்டு போய் ஏரியைச் சுற்றிக் காண்பித்து, ஏரி பள்ளமாக இல்லை, அதை ஆழப்படுத்தி, அதில் தண்ணீரை நிறைய தேக்கி வைத்து, விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னோம். மந்திரி அவர்கள் பார்க்கும்பொழுது 'ஏரியில் தண்ணீர் நிறைய இருந்தது. ஆகவே, இப்பொழுது தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது, இப்பொழுது ஒன்றும் செய்ய முடியாது, தண்ணீர் இல்லாதபோது பார்த்துச் செய்யலாம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, இதை மந்திரி அவர்கள் கவனித்து இந்த ஏரியை ஆழப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருக்கோவிலூர் தொகுதியில் ரோடு வசதிகள் சரியாக இல்லை. கிராமங்களில் ரஸ்தா போக்குவரத்து வசதி இல்லாததினால் மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு மாட்டு வண்டி போகத்தான் வசதி இருக்கிறதே தவிர காரோ, லாரியோ போவதற்கு ஒரு வசதியும் கிடையாது.

திருக்கோவிலூரிலே உள்ள பெண்ணையாற்றங்கரையில் ரோடு ஓரமாக புதிய மரங்கள் இருக்கின்றன. ஆற்றில் தண்ணீர் வரும்பொழுது மண்ணை அரித்துக்கொண்டு போகிறது. அதிலே ஒரு கல்வெட்ட் கட்டி மண்ணை அரித்துக்கொண்டு போகாமல் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறீரேரியான் வாய்க்கால், ஆவியரான் வாய்க்கால், என்ற இரண்டு கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளினால் 3,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்கிறது. அந்தக் கால்வாய்கள் ரொம்ப நாளாக மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அதுபற்றி எத்தனையோ பெடிஷன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், இதுவரையில் இந்தக் கால்வாய்கள் மராமத்து செய்யப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதை உடனடியாக கவனித்து இந்த வேலையைச் செய்து கொடுத்து, தண்ணீர் பாய வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாத்தனூர் அணையிலிருந்து தென்புறமாக ஒரு கால்வாய் வெட்டிக் கொடுத்து அந்தப் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருக்கோவிலூரிலுள்ள ரோடுகளெல்லாம் நெடுக ஜல்லி ரோடுகளாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு தார் போட்டுக்கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

25th March 1959] [Sri P. Kuppuswami]

சாத்தனூர் அணையிலிருந்து வடக்குப் புறமாக வரும் கால்வாய் வழியில் மணலூர் பேட்டையில் வீரபாண்டி ஏரி என்று ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அதற்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பனைமலை கிராமவாசிகள் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்து அந்த ஊருக்கு சாத்தனூர் அணையிலிருந்து தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். வீரபாண்டி ஏரிக்கு தண்ணீர் கொண்டுவரும்பொழுது, அதன் வழியில் இருக்கும் இந்தக் கிராமத்திற்கும் அந்த சமயத்தில் தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, ஜில்லா போர்டில் ஒரு ரோடு போடுவதற்கு சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. புத்தூரிலிருந்து அரும்பை வரையில் 2, 3 மைல்களுக்கு ரோடு போடுவதற்கு சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. அந்த ரோடை மொகையூர் ஸ்டேஷன் வரைக்கும் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI B. DORAISAMI REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த சபையில் கொண்டு வந்திருக்கும் மராமத்து இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மான்யத்தின் பேரில் சில கருத்துக்களை பொதுவாக நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவைப்பற்றி பேசும்போது மற்ற இலாக்காக்களை பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கும். அதற்காக பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் இவைகளை எல்லாம் அங்கத்தினர்கள் எழுப்பக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதை சபாநாயகர் அவர்களும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதலில் இம்மாதிரி கண்டிஷனை போட்டுவிட்டுப் பேசுவது சரியல்ல.....

MR. SPEAKER : சபையில் எந்த மான்யக் கோரிக்கை இருக்கிறதோ அதைப்பற்றித்தான் அங்கத்தினர்கள் பேசலாம். மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி பேசுவதற்கு சபாநாயகர் அனுமதிக்க முடியாது. அதற்குள்ள அதிகாரம் என் கையில் இல்லை.

SRI B. DORAISAMI REDDIAR : எல்லாம் உங்கள் கையில்லாதான் இருக்கிறது. நீங்கள் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டால் எங்களால் என்ன சொல்ல முடியும் ?

MR. SPEAKER : அந்த மாதிரி ஒன்றும் கிடையாது.

* SRI B. DORAISAMI REDDIAR : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மராமத்து இலாகா வேலையானது ரொம்பவும் கஷ்டமான வேலைதான். ஸ்ரீமான் கரிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மராமத்து வேலை என்பது கொஞ்சம் கஷ்டமான வேலைதான் என்று. முதலாவது மராமத்து வேலை செய்வதுதான். கஷ்டம். கதவு ஜன்னல்களை எல்லாம் சீக்கிரமாக வைத்துவிடலாம். ஆகவே இந்த மராமத்து இலாகா இப்போது நடப்பதைவிட இன்னும் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டுமானால் இன்னும் ஒரு அமைச்சரை ஸ்பென்மென்டரியாக போடலாம் (சிரிப்பு). இதனால் பொது மக்களுக்கு நன்மைதான் ஏற்படும். பொது ஜனங்களுக்கு இது சாதகமாகவே இருக்கும் என்று பலர் சொன்னார்கள். அதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் எங்கள் கட்சியிலிருந்து மந்திரியை போடவேண்டிய தேவையில்லை, ஆளும் கட்சியிலேயே நல்ல அனுபவமுடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை மந்திரியாகப் போடலாம். அதல்லாமல் எல்லா வேலைகளையும், தச்சவேலை, கருமான் வேலை, நெசவு வேலை எல்லாவற்றையும் ஒரே ஆள் வைத்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது, அந்த முறையில் நாவிலிருந்து விஷயங்களை ஒரே அமைச்சர் வைத்துக்கொண்டு இருந்தால் திறமையாக வேலை செய்ய முடியாது. தீன், ஆட், அட்பாரா

[Sri B. Doraisami Reddiar] [25th March 1959]

3, 8, 12, கூடாது என்று முஸ்லீம்களும் சொல்லுகிறார்கள். தமிழரும் 3, 8, 12 கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே கூடுதலாக நாலேந்து மந்திரிகளைப் போட்டு வேலைகளை எல்லாம் கவனித்தால் அது நல்லதுதான். இதனால் வீணாகப் பணம் செலவு செய்யப்படும் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை, எவ்வளவோ பணம் வீணாகிறது. அதன் கூட இதுவும் தான், அதனால் கூடுதலாக மந்திரிகளைப் போட்டு இந்த வேலை களையாவது துரிதமாக நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் மக்களுக்கு அது பெரும் நன்மையாக இருக்கும். எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு ரோடு போட்டார்கள். பிரதம மந்திரி—அல்ல—நமது முதல் மந்திரி—காமராஜ் அவர்கள் எங்கள் பக்கத்துக்கு வந்த போது ஒரு ரோட்டை அவசர அவசர மாக செப்பனிட்டார்கள். வெறும் மண்ணை மாத்திரம் கொண்டு போட் டார்கள்; தண்ணீர் போடவேயில்லை. மண்ணையும் போட்டு அதன் பின்னால் ஜல்லியும் போட்டால் நன்றாக இருந்திருக்கும். என்னடா சரியாகப் போட வில்லை என்று மேஸ்திரியிடம் கேட்டேன். இதைப்பற்றி கண்டராக்கிடமும் கேட்டேன். அவரும் இதற்கு சரியான சமாதானம் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. இதில் வேலை செய்கின்ற சூப்பர்வைசர்கள் என்ன நினைக்கின்றா் கள் என்றால் என்னவேண்டுமானாலும் வரட்டும், நமது எம்.எல்.எ. இருக்கிறார், பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற நினைப்பில் கவலையில்லாமல் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதற்காக பில் பாஸாக்கப்படும் பொழுது, அதிகாரிகள் உங்கள் எம்.எல்.எ. ரோடு சரியாக போடப்படவில்லையே என்று சொல்லுகிறார்கள், அதனால் எப்படி இந்த பில்லை பாஸாக்க முடியும் என்று கேட்டால் அதற்கும் ஏதாவது தக்க சமாதானம் சொல்லி விடுகிறார்கள். இவ்விதம் வில்லேஜுகளில் இருக்கும் ரோடுகளை எல்லாம் நாசம் செய்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி இன்ஜினியரிடத்தில் சொன் னாலும் கூட பிரயோஜனமில்லை, ஏனென்றால் இதில் வேலை செய்கின்ற மேஸ்திரி இன்ஜினியர் சொன்னாலும் கேட்பதில்லை. ரோடு மேஸ்திரி களுக்குத்தான் இந்த வேலைகள் செய்யும் இன்ஜினியர் பவர் வந்து விடுகிறது. மேலும் தார் போடுவதற்காக ஒரு மைலுக்கு 16 ஆயிரம் ரூபாய் வரை செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்று இந்தப் புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் இப்போதுதான் பார்த்தேன். ஏற் கனவே வில்லேஜுகளில் இருக்கின்ற ரோடுகள் எல்லாம் கட்டியான ரோடு களாகத்தான் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் புராதனமாக இருந்து வருகின்ற ரோடு, இப்போது வேண்டுமானால் சிறிது மேடு பள்ளமாக இருக்கும். ஆனால் இப்போது போடுகிற மண் ரோடு எப்படியிருக்கிறது என்றால், இருக்கின்ற ரோட்டையும் நாசப்படுத்துகின்ற முறையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ மண்ணை ஸைட்டிலிருந்து எடுத்துப் போடுகிறார்கள். கொஞ்சம் மழை பெய்தவுடன் அந்த ரோடு மிக மோசமாகிவிடுகிறது. வண்டிகள் போனால் வட்டைகள் எல்லாம் பதிந்து விடுகிறது. இதைப்பற்றி பல தடவை இங்கு பல அங்கத்தினர்களாலும் சொல்லப்பட்டது, அதை யார் கேட்கிறார்கள், எதிர்கட்சிகள் சொன்னால் கேட்க மாட்டார்கள் ஆளும் கட்சியிலிருக்கின்ற நீங்களாவது சொல்லுங்கள் என்று அவர்களிடம் கேட்டால், உங்களுக்காவது என்னவேண்டுமானாலும் பேசலாம், எங்களுக்கு அந்த பலரும் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லு கிறார்கள். அதே போன்றுதான் டிஸ்டிக்ட் போர்டிலிருந்தும் ரோடுகள் போடுகிறார்கள், மரம் வைத்து வளர்க்கிறார்கள். இவைகளில் ஒன்றாவது சரியாக நடப்பது இல்லை. ரோடுகள் எல்லாம் போட்ட உடனேயே மோசமடைந்து விடுகிறது, நட்டு வைக்கிற மரங்களை எல்லாம் விறகுப் பஞ்சத்தால் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இதைப்பற்றி ஒவ்வொன்றிடத்தில் கேட்டால், எங்களுக்கு பொதுமான சிப்பந்திகள் கிடையாது. நாங்கள் என்ன செய்வது? ஏதாவது கம்மீயின்ட் வந்தால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். சில இடங்களில் மட்டும் காங்க் கூலிகள் வேலை செய்வது போல் காட்டி வருகிறார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் ஒன்றும் வேலை செய்வது கிடையாது, டெய்லி கூலியாவது ஏதாவது ஒழுங்காக வேலை செய்து கொண்டிருப்பான், இவர்கள் அதுவும் செய்வது கிடையாது, நான் இதை நேரிலேயே போய்பார்த்திருக்கிறேன். என்னைக்காவது ஒரு நாள் இவர்களுடைய ஆபீஸர் வருகிறார் என்றால்

25th March 1959] [Sri B. Doraisami Reddiar]

அன்றைக்கு மட்டும் மண்வெட்டியை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஏதாவது வேலையை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆபீஸர்கள் வருகிறார்கள் என்ற “இன்பர்மேஷன்” அவர்களுக்கு—இங்கு பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்— கொடுப்பது போல் அவர்களுக்கும் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இவ்விதம் இன்பர்மேஷன் கிடைத்தவுடன் அவர்கள் வேலையை செய்து கொண்டிருப் பதாக காண்பித்துக்கொள்கிறார்கள். மேலும் 16 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் செலவு செய்து வில்லேஜ் ரோடுகளையும் மற்றும் பள்ளிக்கூடங்களையும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதில் வேலை செய்யும் போது இருக்கின்ற வில்லேஜ் ரோடுகளை எல்லாம் கொலை செய்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி இந்த ரோடுகளை எல்லாம் சரியான முறையில் போடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரோடுகள்தான் வில்லேஜிலுள்ள மக்களுக்கு முக்கியமே தவிர ஸ்கூல்கள் முதலாவது முக்கியமல்ல, ஆகவே முதலாவது வில்லேஜுகளுக்கு எல்லாம் ரோடுகளை நல்ல முறையில் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (Sri O. VENKATASUBBA REDDY : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்....) நான்தான் முதலிலேயே கேட்டுக்கொண்டேன், யாரும் பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் ஒன்றும் கேட்கவேண்டாம் என்று, அதற்குள்ளாக இப்படி கேட்கிறீர்களே. . . .

Mr. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் என்னைப்பார்த்து பேச வேண்டுமோ தவிர மற்றவர்களைப் பார்த்து பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* Sri B. DORISAMI REDDIAR : நான் தவறாக (ராங்) ஒன்றும் பேசவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கடைசியில் இந்தப் புத்தகத்தில் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள், ஏதோ 1961-லிருந்து 1980 வரைக்கும் இருபது ஆண்டு களுக்குள் சாலைகளை எல்லாம் அமைப்பதற்காக திட்டமிட்டிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு அதற்கு என்னவெல்லாமோ புள்ளிகணக்குகளை எல்லாம் போட்டு, இதற்கு ஐந்து புள்ளி, அதற்கு ஆறு புள்ளி என்றெல்லாம் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறா் கள். ஏற்கனவே நாம் போட்டிருக்கிற ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையே சரியான முறையில் நிறைவேற்ற முடியவில்லை, அந்த நிலையில் இருக்கும் நாம் இருபது வருடத்திற்கு போடப்பட்டிருக்கும் திட்டம் எப்படி உருப்படியாகப் போகிறது என்பதுதான் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி சுமமா வெறும் எட் டனவில் திட்டங்களை எல்லாம் போட்டு புத்தகங்களை கொடுப்பதால் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. (குறுக்கீடு) ஏனென்றால் பேப்பர் களின் விலையெல்லாம் கூடுதலாக இருக்கிறது, அப்படி யிருக்கின்ற நேரத் தில் இந்த மாதிரி புத்தகங்களை எல்லாம் போட்டு வெளியிடுவது வீணாகத் தான் இருக்கும் : (சிரிப்பு). ஆகவே போடக் கூடிய திட்டங்களை எல்லாம் சிறிய சிறிய திட்டங்களாகப் போட்டு, நல்ல முறையில் அவைகளை எல்லாம் நடத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஏதாவது ஒரு தீர்மானத்தை போட்டு வேலை செய்தால்தான் பொது மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும், அதுதான் சிறப்பாகவும் இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அது மட்டுமல்ல, ரோடுகளை பராமரிக்கும் விஷயத் தில் செடிகளை அதிகமாக வளர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய, யாரும் அதை சரியாக கவனிப்பதில்லை. என்னப்பா, இதை சரியாக கவனிக்கவில்லையே என்று கேட்டால், நாங்கள் என்ன செய்வது, செடிகளை வைத்துவிட்டு போன அடுத்த நாளை செடிகளை காணுவதில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த முறையில் இல்லாமல் ரோடுகளை எல்லாம் வெறும் மண்ணை மாத்திரம் போட்டு விடாமல், ஜல்லி களையும் போடும்படியாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். தார் போட்டாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. வண்டிகள் எல்லாம் வில்லேஜ் பக்கங்களில் சரியான முறையில் போவதற்கு வசதியாக ரோடுகளை போட்டால் போதும். ஆகவே மண் ரோடுகளை மட்டும் போட்டுவிடக் கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களின் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுத்தாலும் நல்லதுதான், பிளாக் டெவலப்மெண்ட்டின் கீழ் வேலை நடத்துவதற்கும் இந்த இன்ஸ ட்ரக்ஷனை கொடுக்கலாம். . . .

[25th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதலில் மண் போட்டு விட்டு அதன் பின்னால்தான் ஜல்லி போட முடியும். அந்த முறையில்தான் போட்டு வருகிறார்கள்.

* **SRI B. DORAISWAMI REDDIAR :** அப்படி போடுவதில்லை. சாதாரணமாக, ரோட் டைட்-டிப் இருக்கும் மண்ணை எடுத்து வெட்டி போட்டு விடுகிறார்கள். இது எவ்விதம் இருக்கிறது என்றால் நல்லவனை கெடுப்பதற்கு கூலி கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்தில் எல்லாம் வெறும் மண்ணை போடுகிற விதத்தில்தான் ரோடுகளை போட்டு வருகிறார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டிலிருந்து போடுகிற ரோடுகளும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. (ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை குறுக்கீடு) இப்போது அமைச்சரிடம் சொல்லிவிட்டால் சப்ளிமெண்டரியில் சேர்த்துக் கொள்கிறார். எம். எல். ஆக இருந்தால் இது கூடவா தெரியாது? இதிலே இல்லாவிட்டால் பின்பு சப்ளிமெண்டரியில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நம் முடைய அமைச்சர் ரொம்ப நல்லவர். அவர் எதைச் சொன்னாலும் செய்வார். நாம் ஏதாவது சொன்னால் ஒன்றும் குறுக்கே பேசமாட்டார். அது விஷயத்தில் நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்போது நம்முடைய அரசாங்கத்தில் எத்தனையோ இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி 4 இலாகா, 5 இலாகா, என்று ஒரு அமைச்சர் பார்க்கிறதைவிட, முக்கியமாக அதை அதைப் பிரித்து, ஆளும் கட்சியிலே எத்தனையோ திறமைசாலிகளெல்லாம் இருக்கிறார்கள், அவர்களையெல்லாம் சப்ளிமெண்டரி மந்திரியாகப் போட்டு, அந்த முறையில் சீர்திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு சபாநாயகர் அவர்களும் நேரம் ஆகி விட்டது என்று என்னைப் பார்க்கிறார்கள், ஆகையால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது “என்னடா”, “அவன் சொன்னான்”, “இவன் சொன்னான்” என்ற மாதிரி எல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. இங்கே இருக்கிற அங்கத்தினர்களை அந்த மாதிரி சொல்லவில்லை என்றாலும், வெளியிலே இருக்கிற ஒருவரைக் கூட இந்த மாதிரியாகச் சொல்வது சபையின் கௌரவத்திற்கு நல்லதல்ல. அங்கத்தினர் பேசும் போது ஹாலியமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது சபையின் கௌரவத்திற்கு நல்லதல்ல. ஆகையால், நான் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் சபையில் பேசும்போது அம்மாதிரியான பேச்சு உபயோகிக்கக் கூடாது என்பது தான்.

* **SRI A. S. DURAISWAMI REDDIAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

இப்போது ஜில்லா போர்டு ஆதிக்கத்தில் இருந்த சில முக்கியமான ரோடுகளை—1,277 மைல்கள் வரையில்—சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாகத் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி நான் மிக மிக வரவேற்கிறேன். ஏற்கனவே இந்த டிரங்க் ரோடுகள் எல்லாம் ஜில்லா போர்டு கள் ஆதிக்கத்தில் கொஞ்ச காலம் இருந்தன. அப்போது அந்த ரோடுகள் மிகவும் கேவலமாக இருந்தன. அவைகளைப் பராமரிக்கக் கூட பணம் இல்லாமல் ஜில்லா போர்டுகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. அதன் பிறகு சர்க்கார் எடுத்து—ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்து—பராமரிக்கும் காலத்தில் ரொம்ப அழகாக இருக்கிறது. ரோடுகளை அகலப்படுத்தி, மார்ஜின் போட்டு, இப்போது அழகாக இருக்கிறது. இப்போது 1,277 மைல்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதால், ரோடுகள் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். முன்பு சர்க்காருக்கும், ஜில்லா போர்டுக்கும் ஒரே டிவிஷனல் என்ஜினியர் இருந்தார். சர்க்கார் ரோடுகளை டிவிஷனல் என்ஜினியர் கவனித்து வந்தார். ஜில்லா போர்டு ரோடுகளை கவனிப்பதில்லை. இப்போது சர்க்காரே இந்த ரோடுகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்வதால் அவரே நன்றாக கவனிப்பார் என்று நினைக்கிறேன். சிப் என்ஜினியர்

[25th March 1959] [Sri A. S. Duraiswami Reddiar]

வந்தாலும் அவர் மெயின் ரோடுகளில்தான் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வார். மார்க்கெட்டிங் ரோடு, பர்ஸ்ட்-கிளாஸ் ரோடு, செகண்ட்-கிளாஸ் ரோடுகள் என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. அதிலெல்லாம் சிப் என்ஜினியர் இன்ஸ்பெக்ஷனுக்குப் போவதில்லை. மெயின் ரோடுகளுக்கு—டிரங்க் ரோடுகளுக்குத் தான் போவார். சர்க்கார் பராமரிக்கக்கூடிய ரோடில் மார்ஜின் செதுக்கி, மண் கொட்டி, அங்கங்கே மைலேஜ் ஸ்டோன் போட்டு, பிரிட்ஜுகளை யெல்லாம் நல்ல முறையில் சீர்படுத்தி, கல்வெட்டுகளுக்கும் மைல் கல்களுக்கும் வெள்ளை அடித்து, பார்ப்பதற்கு நன்றாக இருக்கும். இனி மேல் சர்க்கார் இந்த ரோடுகளையும் எடுத்துக்கொள்வதால் அவைகளும் பார்ப்பதற்கு ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்கு இப்போது 18 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரத்து இருநூற்று எழுபத்து எழு மைல்களுக்கு 18 லட்சம் ரூபாய் போதாது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில ரோடுகளில் இன்னும் தார் போடாமல் இருக்கிறது. இப்போது கூட எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். எங்கும் எல்லோரும் தார் ரோடை வரவேற்கிறார்கள். தார் ரோடு போடுவதற்கு பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். செகண்ட் கிளாஸ் ரோடுகளிலும், மார்க்கெட் ரோடுகளிலும், ரோடுப்புறங்களில் அநேக கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கிராமங்கள் இருக்கும் இடங்களில் தார் ரோடு போடச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். தூசியால் வியாதி வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். கிராமங்கள் இருக்கிற இடத்திலாவது அந்த இடத்தில் மட்டும் 2 பர்லாங் அல்லது 3 பர்லாங் தார் போட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

சில ரோடுகளை புதிதாக பார்ப் செய்கிறார்கள். பிளாக் டெவலப் மெண்டிலே வேறு செய்கிறார்கள். முதலில் மண் கொட்டி விடுகிறார்கள். ரோடுகளில் கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. அதை முதலில் செய்வதில்லை. கல்வெட்டுகளை கட்டாமல் விட்டு விடுகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்து ரோடு பார்மேஷன் செய்தும் அது பொதுமக்களுக்கு உதவுவதில்லை அந்த வழியில் வண்டிகள் வர முடியாது. பொதுமக்களுக்கு உபயோகப் படாமல் போகிறது. திருஷ்டாந்தமாக நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். பறங்கி மலை—மடிப்பாக்கம்—மலைப்பாக்கம் ரோடு என்று 5 மைல் ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோடிலே சுமார் 4 அல்லது 5 கல்வெட்டுகள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் பெண்கள், குழந்தைகளை அந்த ரோடு வழியாக ஊழைத்துக்கொண்டு வாழமுடியாமல் இன்னொரு 5 மைல் சுற்றிக்கொண்டு போய் தாம்பரத்தில் ஏறிப் போக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த கல்வெட்டுகளைக் கட்டிவிட்டால் ரோடு உபயோகப்படும். முதலில் கல்வெட்டுகளைக் கட்டிவிட்டு, ரோடுகளை பார்மேஷன் செய்தால் மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

தெற்கே தஞ்சையில் நாகப்பட்டினத்தில் சமுத்திரத்திற்கு சமீபத்தில் கிராமங்கள் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டார்கள். செங்கல்பட்டிலே சமுத்திரக்கரை ஓரமாக கிராமங்கள் இருக்கின்றன—குப்பங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே மீன்வர்கள் இருக்கிறார்கள். பிரதி தினமும் மீன்களைத் தலையில் கொண்டுவந்து மார்க்கெட்டில் விற்கக்கூடிய மக்கள் இருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து 6 லட்சம் ரூபாய் அங்கே ரோடு வசதிகளுக்காக சாங்ஷன் ஆகி, இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு வேலையை ஆரம்பித்தார்கள். இன்றும் நத்தை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதை சீக்கிரமாக முடிக்க ஏற்பாடு செய்தால் ஏழை மக்களுக்கு உபகாரமாக இருக்கும். அப்போது மார்க்கெட்டுக்கு வர சௌகரியமாக இருக்கும். அங்குள்ள ஜனங்கள் அவர்கள் பிடிக்கக் கூடிய மீன்களைக்கொண்டு ஜீவிக்கிறார்கள். பெண் பிள்ளைகளெல்லாம் தலையில் சுமந்து சென்று கொண்டுபோய் விற்கிறார்கள். மார்க்கெட்டில் பகல் போய் விட்டால் மச்சம் விற்காது. அதற்காக நல்ல வெய்யிலில் அதைச் சுமந்துகொண்டு ஓடி வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த வேலையை சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. S. Duraiswami Reddier] [25th March 1959]

சென்னையிலிருந்து ஜி.எஸ்.டி. ரோடிலே 6-வது மைலில், சைதாப் பேட்டையில் மார்க்லாப் பிரிட்ஜ் இருக்கிறது. அதற்கு கைப்பிடிச் சுவர் கூட கிடையாது. மரத்தில் எத்தனையோ வருஷங்களுக்கு முன்பு நட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு ஸைக்கிள் மோதினால் கூட ஆற்றில் விழவேண்டியதுதான். ரோடு ரொம்பக் குறுகலாக இருக்கிறது. அங்கே அதிகப்படியான டிராபிக் இருக்கிறது. பிரதி நாளும் நூற்றுக்கணக்கான வண்டிகள் போகின்றன, நூற்றுக்கணக்கான வண்டிகள் வருகின்றன. அதாவது இந்த ரோஸ் நாள்களில் பார்த்தால் எகப்பட்ட கார்கள் இந்தப் பக்கமும் அந்தப் பக்கமும் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. வருகிற போகிற வண்டிகளைத் தவிர ஓவர்டேக் பண்ணக்கூட அதிலே இடம் கிடையாது. ஏதாவது ஒரு கடடை வண்டி வந்துவிட்டால் பின்னாலே செல்லக்கூடிய கார் கடடை வண்டி வேகத்திலேயே போகவேண்டியிருக்கிறது. அப்போது அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த பிரிட்ஜை சீர்படுத்தவேண்டுமென்று சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே நான் சொன்னேன். ஜி.எஸ்.டி. ரோடில் போகவேண்டுமானால் இதன் வழியாகத்தான் போகவேண்டும். அதோடுகூட ஜி.டிபிள்யூ.டி. ரோடில் தென்புறத்தில் இருப்பவர்களும் இதன் வழியாகத்தான் போகவேண்டும். இதை வெகு சீக்கிரத்தில் சீர்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அன்றுகூட நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது எல்லா வேலைகளையும் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் செய்யவேண்டுமென்று. முதலில் பேசாமல் இருந்துவிட்டு கடைசி இரண்டு மாதங்களில் அவசரம் அவசரமாக செய்வதற்கு—இப்போது கடைசி மாதங்களில் செய்தால் பில்லப் போட்டு அனுப்பினால் உடனே பில் சாங்ஷன் ஆகும் என்று செய்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. இனிமேல் அந்த மாதிரி இருக்காது, பட்ஜெட் திட்டத்தை சட்ட சபையிலே சாங்ஷன் செய்வதற்கு முன்பாக அந்தந்த இலாகாவிற்கு அனுப்பி, அவர்கள் அதற்கான எஸ்டிமேட்டுகளெல்லாம் தயாராக வைத்திருந்து இங்கே சபையிலே சாங்ஷன் ஆனதும் வேலைகளைச் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது நடைமுறையில் நடக்கவில்லை. சீப் சூபிரின்டெண்டிங் என்ஜினியர் அவர்கள் சிரத்தையாகச் செய்கிறார்கள். ஏதாவது சொன்னாலும் ஆக்ஷன் எடுக்கிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். கீழே இருப்பவர்கள் அந்த மேலதிகாரிகளைத் திருப்தி செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் வேலை செய்கிறார்களே தவிர மக்களுடைய நன்மைக்காக வேலை செய்கிறோம் என்று அவர்கள் எண்ணுவதில்லை. அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு பயந்து கொண்டும், மந்திரிகளுக்கு பயந்துகொண்டும் அவர்கள் வரும்போது பள்ளம் இருந்தால் அதிலேமண்ணைக் கொட்டி அழகாக வைக்கிறார்கள். அந்த மனப்பான்மை இருக்கும் வரையில் பொதுமக்களுக்கு நன்மை ஏற்படாது. சிறிய அதிகாரிகளுக்கு மக்களுக்காகச் செய்யவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை இல்லை. நல்ல புத்திமதிகளைச் சொல்லி, அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-30 am. அதோடுகூட, பஞ்சாயத்து போர்டுகள், அதிலும் குறிப்பாக மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள், தங்களிடம் போதுமான பணம் இருந்தால், சில ரோடுகளிலே தார் போடுகிறார்கள். அந்தத் தார் ரோடுகள் போடும்போது, அந்த வேலையை எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் காண்டிராக்டருக்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். காண்டிராக்டர் முறையில் விடுவதற்குப் பதிலாக இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகவே பஞ்சாயத்தின் ஓவர்சீயருடைய மேற்பார்வையில் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும். காண்டிராக்டர் முறையினால் பஞ்சாயத்தின் பணம் விரயமாக்கப்படுகிறதே தவிர, நல்ல முறையிலே தார் ரோடுகள் போடப்படுவதில்லை. ஒரு வருஷம் தார் ரோடு போட்டால், அடுத்த வருஷத்திலே பள்ளம் விழுந்துவிடுகிறது. ஆகவே, இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மென்ட் மேற்பார்வையில் செய்தால் செலவு மிகவும் குறைகிறது, பணமும் விரயமாகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

25th March 1959] [Sri A. S. Duraiswami Reddier]

எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. சட்டநாத கரையாணி அவர்கள் பேச்சுகளில், 'காண்டிராக்டர் முறையில் விடுவதைவிட டிப்பார்ட்மென்ட் செய்வது நல்லது' என்று சொன்னார்கள். அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். காண்டிராக்டர் முறையானால், காண்டிராக்டருக்கு எவ்வளவு அதிகமாக லாபம் கிடைக்குமோ அதில்தான் கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பார்களே தவிர, வேலை செம்மையாக இருக்கவேண்டுமென்பதில் கருத்து இருக்காது. ஆனால், டிபார்ட்மென்டாரே வேலையை எடுத்துச் செய்தால், நல்லபடியாக, நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டுமென்ற முறையில், அவர்கள் சிரத்தையாகச் செய்கிறார்கள். காண்டிராக்டருக்கு விடுவதினால் பண விரயமும், காலதாமதமும், நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால், டிபார்ட்மென்டாரே செய்வது நல்லது என்பது எனது மனப்பூர்வமான அபிப்பிராயம். ஆகையால், டிபார்ட்மென்டாரே இவ்வேலைகளைச் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் திட்டத்தின்கீழ் சில ரோடு வேலைகளோ கிணறு வேலைகளோ செய்யப்பட்டால், அதற்கு ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர் மூலமாக எஸ்டிமேட் போட முடியாது. எஸ்டிமேட் போடுவதற்கு அவர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனம் வைத்தால்தான் அந்த வேலை சீக்கிரம் முடியும். இல்லாவிட்டால் முடியாது. எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் எஸ்டிமேட் சரியாகப் போடுவது கிடையாது. போட்டாலுங்கூட காண்டிராக்டருடைய அனுமதியைப் பொறுத்துத் தான், அதற்குத் தகுந்தபடி 'லீட்' கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடைஞ்சல் இருக்கிறது. அதனால் வேலை சரிவர நடக்காமலிருக்கிறது. எவ்வளவு துரிதமாக எஸ்டிமேட் போட முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக எஸ்டிமேட் போட்டுக் கொடுத்தால் ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் வேலை நடக்கும். இல்லாவிட்டால் மார்ச் முடிவுக்குள் வேலை நடக்காது. ஆகவே, டிபார்ட்மென்டாரோடு ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள் அவசர அவசரமாக வேலை முடிக்கப்படுகிறது, அல்லது அதற்குள் வேலை முடிவுறாமல் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவிடப்படாமல் போய்விடுகிறது என்பதற்கு உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அனேக இடங்களைச் சொல்லலாம். குறிப்பாக, ஆலந்தூரிலிருந்து ட்ரங்க் ரோடுக்கு ஒரு லாப் ரோடு போடப்படுகிறது. அது இரண்டு மைல் தூரமுள்ளது. அதற்கு வேண்டிய மெட்டல் சப்ளை செய்து ஆறு மாதங்கள் ஆகின்றன; தார் சப்ளை செய்யப்பட்டும் ஆறு மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்று வரையிலும் அந்த ரோடு போடப்படவில்லை. ரோடுக்கு வேண்டிய மெட்டல் தெருக்களிலே கிடப்பதால், மக்களுடைய போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அத்துடன் மெட்டலும் பாழாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதத்திலே இன்னும் ஐந்து நாட்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. இந்த ஐந்து நாட்களுக்குள் அந்த வேலை எப்படி முடியப்போகிறதோ தெரியவில்லை. எப்படித்தான் முடித்துவிட முடியும் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நேற்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். அவர் உடனடியாகத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். சூபிரின்டெண்டிங் இன்ஜினீரிடமும் சொன்னேன். அவரும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். 'ஏதோ' மார்ச் முடிவுக்குள் அவசர அவசரமாகச் செய்யக்கூடிய முறை இனி இருக்காது; நிதி ஆண்டின் ஆரம்பத்திலேயே வேலைகள் துவங்கப்படும் என்று நிதி அமைச்சர் சொன்னார்கள். ஆனால், இம்மாதிரி நடக்கவில்லை என்று என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் சொல்ல முடியும். என்னுடைய ஊரிலே, நான் இருக்கும் தெருவிலேயே ரோடு சாலைகள் வைக்கப்பட்டு, போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. இப்படியாக பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறுமானத்தில் செய்யவேண்டிய ரோடு வேலை இதுவரையில் நடக்காமல் இருக்கிறது. ஐந்து நாட்களுக்குள் என்ன நடக்குமோ தெரியவில்லை. அதில் எவ்வளவு 'வேஸ்ட்' ஆகப்போகிறதோ என்று அச்சப்பட வேண்டிய முறையில் இருக்கிறது. எப்படியாவது இந்த வேலையை மார்ச் மாதத்திற்குள்ளாக, நல்ல விதத்தில் முடித்துக்கொடுக்கும்படியாக அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[25th March 1959]

*SRI M. K. MARIAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே பெரு வழித்துறையிலும் மராமத்துத் துறையிலும் வெகுவாக நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. அந்த அளவு நம்முடைய தேசிய சர்க்கார், நாட்டு மக்கள் நல்ல முறையில் முன்னேறி வருவதற்காகப் பாடுபட்டு வருவதைக் குறித்து அரசாங்கத்தை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் சிற்சில இடங்களில்தான் சில குறைபாடுகள் இருக்க நேரிடுகிறது.

எங்களுடைய சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லிமலையில் ஒரு ரோடும், புத்தர்கவுண்டன்பாளையத்தில் ஒரு பாலமும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இவை தவிர, எங்கள் சேலம் ஜில்லாவில் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் வேறு எந்த வேலையும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதுவும் என்னுடைய தொகுதியாகிய சேலம் வட பகுதி மிக மிக பிற்போக்கான பகுதியாகும். ஹரூர், கிருஷ்ணகிரி, தருமபுரி, ஹோசூர் இந்த நான்கு தாலுகாக்களும் சேலம் ஜில்லாவிலேயே சகல துறைகளிலும் பிற்போக்கான பகுதிகள். அப்படிப்பட்ட தாலுகாக்களில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமான வேலையும் நடைபெறவில்லை.

அதுவும் என்னுடைய தொகுதியாகிய ஹரூர் தாலுகாவில் அறவே இதுவரை எந்த முன்னேற்றமும் கிடையாது. எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியோ கிடையாது. சென்ற ஆண்டிலும் இந்த மன்றத்தில் நான் குறிப்பிட்டேன். எங்களுடைய தாலுகாவில் சேர்வராயன் மலை வட பகுதியில் வானியாறு உற்பத்தியாகிறது. அது ஜீவநதியாகும். அதனுடைய தண்ணீரை நல்ல முறையில் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவதற்காக அதன் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டுவதற்கு வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே திட்டத்தைப் போட்டு, அது கைவிடப்பட்டது. தற்சமயம் கிருஷ்ணகிரியில் பெண்ணை பாறு அணை கட்டு கட்டும் நேரத்தில் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றியும் பரிசீலனை நடந்துவந்தது. அது இப்போழுது தாமதித்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கட்டுவதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாகிலும் எடுத்துக்கட்டினால் ஹரூர் தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகளுடைய மனம் நிம்மதி அடையும், நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதொரு சேவை அரசாங்கத்தார் செய்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பாராட்டுவார்கள் என்பதை நான் மிகப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, எங்களுடைய தொகுதியில் சேலம்-திருப்பத்தூர் ரோடு ஒன்றுதான் தார் போடப்பட்டு இருக்கிறது. மற்ற சிறு சிறு பாதைகளெல்லாம் தார் ரோடு என்பதே காண முடியவில்லை. என்னுடைய சொந்த ஊராகிய பாபிரெட்டிப்பட்டியிலிருந்து தொங்கனூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு 18 மைல் தூரம் உள்ளது. அதனிடையே ஆறு சிறு குளங்கள் இருக்கின்றன. எந்தவிதமான பாலங்களும் கிடையாது. அந்த ரோடு மிக மோசமான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த ரோடில் இருக்கும் மரங்களெல்லாம் வெட்டி நாசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், சர்க்கார், இது போன்ற சாலைகளை எடுத்து, நல்ல மராமத்து செய்துவருவார்களானால், சர்க்கார் மராமத்து செய்யும் செலவைவிட அந்த ரோட்டிலுள்ள மரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் அதிகமாகியிருக்கும் என்பதை நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதே போன்று சிறு சிறு கிராமங்களிலே எங்களுடைய வட்டாரத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனங்களே இல்லையென்றாலும், சிறு சிறு குட்டைகள், ஏரிகள், இவைகளெல்லாம் மராமத்து செய்து வந்தால் நீர்த்தேக்கம் ஏற்பட்டு, விவசாயிகள் முன்னேற்றம் காணமுடியும் என்பதை அமைச்சரவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு, எங்களுடைய தொகுதியில் சிங்காரப்பேட்டை வடாற்காடு ஜில்லாவுக்கும் சேலம் ஜில்லாவுக்கும் மத்தியில் உள்ளது. அதில் ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அதில் வருஷத்திற்கு ஒரு போகம் விளைச்சலுக்

25th March 1959] [Sri M. K. Mariappan]

குக்கூட போதுமான தண்ணீர் இல்லை. நான் அந்தத் தொகுதி மக்களுடைய பிரதிநிதியானபடியினால் என்னிடம் அந்தத் தொகுதி மக்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். அதோடு என்னுடைய தாலுகாவாகிய ஹரூர் தாலுகாவில் ஹரூர் பெரிய ஏரி என்பது உண்மையிலேயே மிகப் பெரிய ஏரியாக இருந்தும், அதில் ஒரு வருஷமாவது தண்ணீர் இருந்ததை நான் பார்த்ததே கிடையாது. என்னுடைய இளமைப் பருவம் முதல் இன்றைய நடுநிலைமைப் பருவம் வரைக்கும் ஒரு தடவைதான் அந்த ஏரியில் தண்ணீர் இருந்ததைப் பார்த்தேன். அப்படிப்பட்ட ஏரிகளையெல்லாம் சர்க்கார் மராமத்து செய்து, அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளித்தால்தான் நாட்டு மக்கள் நல் வாழ்வு வாழ்வார்கள் என்று நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயம் தழைத்தோங்கவேண்டுமானால், ஆங்காங்கு சிறு சிறு அணைகள் கட்டுகளும் ரோடுகளும் இருந்தால்தான் விவசாயிகளுடைய போக்குவரத்துக்கும், மகசூலைக் கொண்டு போவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். இந்த முக்கியமான இலாகாவின் பொறுப்பை நமது அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் அனைவரும் பாராட்டக்கூடிய இந்த இலாகாவிலே அதற்கு 11-40 a.m. தகுதிவாய்ந்த அமைச்சர் ஏற்பட்டிருக்கிறது, யாரும் பாராட்டக் கூடிய நிலையாகும். எங்களுடைய தொகுதியாகிய ஹரூர் தொகுதி மிகமிகப் பிற்போக்கானது என்பதின் புள்ளி விவரம் கிடைத்திருக்குமென நான் நினைக்கிறேன்.

இந்த வகையில் எங்களுடைய தாலுகாவிற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் முதற்கண் செலுத்தி எல்லாத் துறைகளிலும், நீர்ப்பாசனத் துறையிலும், ரோடு வசதித் துறையிலும், சிறு சிறு ஆறுகளுக்கு எல்லாம் பாலம் கட்டும் துறையிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று பணிவன் புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய சொந்த ஊராகிய பாப்பிரெட்டிப்பட்டியிலிருந்து பொம்மிடி ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வரவேண்டியதாக இருந்தால் பத்து மைல் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த ரயில் தவறி விட்டால் தொங்கனூர் ரயில்வே ஸ்டேஷன் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது 16 மைல். அங்கே பஸ் போக்குவரத்து கிடையாது. அங்கு ஆள் நடமாட்டம் கூட கிடையாது. அதனால் சிற்சில இடஞ்சல்கள் கூட ஏற்படுகின்றன. அந்த பதினாறு மைல் தூரத்தில் சுமார் 15 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களை விட்டு அங்குள்ள விவசாயிகள் தமையையோ அல்லது உரத்தையோ வெளியே கொண்டுபோக வேண்டுமானால் அங்குள்ள சிற்சில ஆறுகளைக் கடக்க வேண்டியதாக இருப்பதால் அவர்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். நான் கிராம மக்களுடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டவன். அதனால் இவைகளைப்பற்றி என்னை அடிக்கடி கேட்க வசதி இருக்கிறது. இதற்குத்தான் உங்களுக்கு வேட்டுப் போட்டோம் என்று கேட்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களுடைய மனதில் இருக்கக்கூடிய வேதனையை இங்கே சொல்ல வேண்டுமானால் அது ரொம்பவும் வேதனையாக இருக்கிறது. மகாத்மா எந்த அஹிம்சையை கடைப்பிடித்தாரோ அதைவிட அதிகமாக அஹிம்சையை நான் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் அங்குள்ள மக்களுக்கு சமாதானம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்களை நான் அவசியமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எங்கள் தாலுகா ஹரூர் பகுதியில் உள்ள ஆறுகளுக்கு அணைகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதோடு பாலங்களையும் கட்டிக்கொடுத்து ரோடுகளையும் செப்பவிட வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை வர வேற்கிறேன். வணக்கம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். போக்குவரத்து பாதைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவில் மற்ற பகுதிகளை விட நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகப்படியான பாதைகள் இருக்கின்றன

[Sri M. P. Subramaniam] [25th March 1959]

என்பதற்கு புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 100 சதுர மைலுக்கு சராசரி 26 மைல்கள் இதர மாநிலத்திலும் நமது மாநிலத்தில் 100 சதுர மைலுக்கு சராசரி 42 மைல்களுக்கு ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயமாக இருந்தாலும் கனம் ஸ்ரீ நிவாச அய்யர் குறிப்பிட்டது மாதிரி அந்தப் பாதைகள் எல்லாம் போக்குவரத்துக்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கின்றன என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்தாக வேண்டும்.

அதோடு மட்டும் அல்ல, நாங்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம், இப்பொழுது தொழில்கள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது, நாகரீகம் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது, அதன் காரணமாக போக்குவரத்து அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது, அதன் காரணமாக ரஸ்தா பாதைகளை மேலும் மேலும் அதிகரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதிகரித்து வரக்கூடிய தொழில்களுக்கு வேண்டிய பாதைகளை அமைத்துக் கொடுப்பது மிக அவசியம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்தத் துறையில் இந்த அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறதா என்று பார்த்தால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவழிக்கப்படவே இல்லை. ப்ரான்ஸ்போர்ட் அண்ட் கம்யூனிகேஷன் என்ற தலைப்பின்கீழ் 629 லட்சம் ரூபாய் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கி செலவு செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த மூன்று ஆண்டும் 1959-60ல் செலவிடப்படவேண்டியதும் எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் 390 லட்சம்தான் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஏறத்தாழ 300 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இறுதி ஆண்டில் இந்த 300 லட்சத்தையும் செலவு செய்ய வழி வகை காண வேண்டியதாக இருக்கிறது.

சேலம் மாவட்டத்தில் ஜில்லா போர்டு ஆலோசனைக் குழு கூட்டத்தில் பாதை போக்குவரத்து விஷயமாக அங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள திட்டங்களுக்கு வேண்டிய பணத்தில் நாலில் ஒரு பங்கு கூட ஒதுக்கப்படவில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் கூட தொகை ஒதுக்காமல் இருப்பார்களோ என்று கூட நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிறைவேற்றுவதற்கு அநேகம் திட்டங்கள் இருந்தாலும் கூட வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் திட்டம் இல்லை அதனால் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே திட்டங்கள் இருந்தும் கூட அதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து சென்ட்ரல் ரோட் பண்ட் என்ற இனத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட பணம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 1957-58-ல் 33½ லட்சம் ரூபாயும், 1958-59-ல் 28 லட்சம் ரூபாயும், அதற்கு பிற்பட்டு படிப்படியாக குறைந்து 24 லட்சம் ரூபாயாகி அதன் பிறகு 14½ லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைந்திருக்கிறது. இப்படி சென்ட்ரல் ரோட் பண்டிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய பணம் குறைந்துகொண்டு வருவதற்கு காரணம் என்னவென்பது தெரியவில்லை. இன்று காலையில் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கையில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சென்ட்ரல் ரோட் பண்டிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய பணம் கொஞ்சம் கூட செலவழிக்கப்படவில்லை என்றும் சில மாவட்டங்களில் செலவழித்தாலும் சில மாவட்டங்களுக்கு அதிகமாகவும் சில மாவட்டங்களுக்கு குறைவாகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில மாவட்டங்களுக்கு அதிகமாக 12 அல்லது 13 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டும் சில மாவட்டங்களுக்கு 1 அல்லது 1½ லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி கொடுக்கப்பட்டிருப்பது குறைந்திருப்பதற்கு காரணம் என்னவென்பதும் தெரியவில்லை. தேவைக்குத் தகுந்தபடி தொகை

25th March 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலிருந்தும் தேவைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் தேவை இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் தொகை ஒதுக்காமல் இருப்பதற்கும் குறைவாக ஒதுக்கப்படுவதற்கும் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. ஆகவே கொடுக்கக்கூடிய பணத்திலிருந்து தேவைக்குத் தக்கபடி செலவு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பின் தங்கிய சமூகத்தினருக்கும் ஷெட்யூல்ட் எரியாவுக்கு ஒதுக்கிய பணத்திலிருந்து மிகக் குறைவான பணம் சேலம் மாவட்டத்திற்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது அரசியல் சட்டம் 275 (1) தலைப்பின் கீழ் சிலில் வொர்க்ஸ் இனத்தின் கீழ் 1957-58-க்கு பத்தாயிரம் ரூபாயும், 1958-59-க்கு 12 ஆயிரம் ரூபாயும் செலவழிக்கப்பட்டு 1959-60-க்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது. இதற்கும் இன்று காலே கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொன்னதற்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது. எது சரி என்பது தெரியவில்லை. காலையில் மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பைப் பார்த்தால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட கால முழுவதற்கும் Welfare of Scheduled Tribes and development of scheduled areas under Article 275 (1) of the Constitution—15,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எது சரி என்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்களை விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

பல முறை ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டு வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். நாஷனல் ஹைவேஸ், ஸ்டேட் ஹைவேஸ் சம்பந்தமாக பாதைகளைப்போடும்போது சில விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பாரலல் ரோடுகள் அமைப்பதைப்பற்றி வைஸ் சான்சலர் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது பாரலல் ரோடு ஒன்று எல்லா ரோடுகளுக்கும் இருப்பது அவசியம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பாதைகள் போடும் காலத்தில் இருபது அல்லது முப்பது வருஷங்களுக்கு பின்னால் எப்படிப்பட்ட வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பதை முன் கூட்டியே திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டும். அதோடு கனம் செல்வராஜன் சொன்ன மாதிரி வீனவு ரோடுகள் இல்லாமல் கூடிய அளவில் நேர் ரோடுகளாக அமைக்க வேண்டும். மற்ற போக்குவரத்துக்களுக்கு இடையூறு இல்லாத வகையில் அமைக்க வேண்டும். கூடுமான வரையில் கிராமங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய ரோடுகள் நேரான முறையில் இருக்க வேண்டும். கிராமப் புரங்களில் உள்ள ரோடுகள் நல்ல முறையில் இல்லாமலும் பெரிய ரோடுகளுக்கு தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதாலும் போக்குவரத்து வசதிகள் சரியாக இல்லாத காரணத்தால் கிராமங்களுக்கு செல்லக்கூடிய ரோடுகளை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும்.

மற்றொன்று பாதைகளை ஐந்து விதமாக பிரித்திருக்கிறார்கள். நாஷனல் ஹைவேஸ், ஸ்டேட் ஹைவேஸ், மேஜர் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ரோடுகள், மற்ற ரோடுகள், கிராமங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய ரோடுகள் என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு ரோடுகள், இதர ஜில்லா போர்டுகள், கிராமங்களுக்குப் போகக்கூடிய ரோடுகள் ஆக மூன்று வகைகளை எந்த அடிப்படையில் பிரித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இப்பொழுது ஜில்லா போர்டு பாதைகளும், இதர ஜில்லா போர்டு பாதைகளும், இப்பொழுது நடந்துகொண்டதான் வருகிறது.

1958-59-க்குப் பிறகு ஜில்லா போர்டு படிப்படியாக ஒழிக்கப்பட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஜில்லா போர்டு பாதைகளில் பாதிக்கு மேல் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறது. என்னைப் பொறுத்தவரை ஜில்லா போர்டு பாதைகள் அனைத்தையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்வது நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன். இவைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்கள் ஹைவேஸ் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் மேற்பார்வை கிழள்ளைகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்வது நல்லது. பஞ்சாயத்து

[Sri M. P. Subramaniam] [25th March 1959]

யத்து யூனியன்களுக்கு கிராமப் பாதைகளை மட்டும் கவனிக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைக்கலாம். அது சீராக நடைபெறும். தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்கிற குபர்வைசர்கள் அந்த வேலைகளைச் செய்வார்கள். ஹைவேஸ் பொறுப்பில் உள்ள இதர ஜில்லா போர்டு ரோடுகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இங்கே வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் கூற விரும்புவது—இந்தப் பெரும் பாதைகளில் ஏற்கனவே உள்ள “கல்வர்ட்கள்” எல்லாம் மிகக் குறுகலாக இருப்பதால் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. சமீப காலத்தில் அந்தக் “கல்வர்ட்கள்” சிறு பாலங்கள் ஆகியவற்றை அகலப்படுத்தவேண்டுமென்று திட்டத்தைப் போட்டு நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். சென்னையிலிருந்து சேலம் போகும் வரை வழியில், குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சியில் இருந்து சேலம் போகும் வரை உள்ள பல இடங்களில் இந்த “கல்வர்ட்கள்” அகலப்படுத்துவதற்கென்று ஒரு பக்கம் பிரிக்கப்பட்டு ஓராண்டு காலமாக அவை அப்படியே இருக்கிறது. இன்னும் செப்பனிடப்படவில்லை. இப்படிப் பட்ட வேலைகளை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மற்றொரு அன்பர் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். காண்ட்ராக்டர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வேலையை முடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் பல மாதங்களுக்குப் பிறகு தவணை கேட்டுக் கொண்டே போவதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். இதைப் பற்றிப் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் கண்டிப்பான ரிமார்க்ஸ் கூறப்பட்டிருப்பது நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அதிகப்படியாக போக்குவரத்து உள்ள பாதைகளில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிற ரிப்பேர் வேலைகளை மிக விரைவில் முடிக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமப் புறங்களில் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழும், சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழும் புதிய புதிய ரோடுகளைப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். அதன் பராமரிப்பை ஜில்லா போர்டுகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அந்தப் பாதைகள் போடுவதால் எந்தவித பலனும் இல்லை. மண் ரோடு போட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மெட்டல் போடுவதாக இருந்தால்தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாக முன்பு ஒரு சமயம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மெட்டல் போடப்பட்ட பாதைகளாக இருந்தாலும் அவைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு பெரும்பாலும் ஜில்லா போர்டிடம் இருந்தது. ஜில்லா போர்டுகள் ஏற்கனவே உள்ள பராமரிப்புகளுக்குப் போதிய பணம் இல்லாமல் இருக்கும்போது இவைகளை ஏற்றுக்கொள்வதால் பலன் ஏற்படமுடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் பக்கத்தில் 6, 7 வருஷங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்ட ரோடுகள்கூட ஜில்லா போர்டால் பராமரிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. பாதைக்காக இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களைக்கூட எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக குறிப்பிட விரும்புவது—உருந்தூர்ப்பேட்டையில் இருந்து நெய்வேலி வரை நாஷனல் ஹைவேஸ் ரோடுகள் போடவேண்டுமென்று அங்குள்ள பகுதி மக்கள், கேட்கிறார்கள். நெய்வேலி ஒரு பெரும் தொழில் மையமாக இருக்கும் காரணத்தால், பெரிய இயந்திரங்களையெல்லாம் கொண்டு செல்ல வேண்டி இருக்கிற காரணத்தால், அங்கு உள்ள பாலங்கள் வலுவாக இல்லாத காரணத்தால் அங்கு நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விருத்தாசலம் பக்கத்தில் மணீ முத்தூர் அருகில் ஒரு பாலம் கட்ட திட்டமிட்டு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதற்கான நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு பஞ்சாயத்து.....

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அந்த விஷயத்தை முடித்து விடுவார் என்று நினைத்தேன். அவர் வேறு விஷயத்துக்குப் போகிறார். நான் அதை அனுமதிக்க முடியாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவரை பேச அழைக்கிறேன்.

[25th March 1959]

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, in supporting the cut motion before the House I would like to make only a very few observations because the time at my disposal is very short.

MR. SPEAKER : It is more than what every other hon. Member got.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : As Leader of the Opposition, I think, I am entitled to some more time.

MR. SPEAKER : I am not questioning that.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, we are spending a very large amount on building works in our State and we must thank the engineering staff for the speed with which they execute the works within the specified time. But at Government level I find there are certain delays with regard to minor details. My submission is when the Engineering Department puts up all these estimates and gets the sanction of the Government all these minor details also should be gone into quickly and sanctioned so that delay could be avoided to a certain extent. In one instance, I know, with regard to the construction of a building for upgrading the Veterinary College into a fullfledged Research Institute at a cost of about 16 lakhs of rupees, though the work was completed about six months back, it has not been put into use because of the fact that the mosaic flooring was not done. The paper in regard to this matter has been going up and down from one department to another with the result that the students were suffering for a long time. Only recently I heard that the whole thing has been finalised and the work has been completed. Such a thing should be avoided. Again rush of expenditure in the month of March also should be avoided as far as possible. In spite of the fact that the Accountant-General has been pointing out this day-in and day-out and the Public Accounts Committee also specifically pointed out these things, the rush of expenditure is there. This should be avoided as far as possible and the Engineering Department should be given the allotment sufficiently in advance with a view to speed up the works much earlier than the scheduled time.

Another submission I would like to make is this. We are not having proper Research Stations though we have got one for the Highways Department which is doing very good work. The Research Station is located in a palatial building. My submission is that it is desirable to have an integrated Research Station and the tempo of research activity stepped up particularly with regard to the building section. I do not mean to say that another Research Station should be put up at a prohibitive cost but I do not see why there should be a separate Research Station for highways only. It is desirable to have a common Research Station for the entire State and it may be located in the Highways Research Station

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th March 1959]

Sir, the Committee on Estimates has recommended the integration of the Highways Department, the Public Works Department and others doing civil works to avoid overlapping of jurisdiction of officers having the same qualifications. In regard to this, two different opinions are expressed. Some people say that there should be no integration. Others say that the departments should be integrated. Whatever it is, it is a sorry sight to see the different departmental people rushing in different directions and to the same village to attend to their respective part of the work. For instance, Minor Irrigation, Food Production, Highways, Public Works and so many other departmental people go to the same village for doing different kinds of works. My submission is that there should be an integration of all these departments with regard to maintenance works alone. So far as the investigation side is concerned, you can have separate departments. I am of the opinion that there is absolutely no case to have different departments for maintenance. In view of the decision taken for the progressive establishment of Panchayats, Panchayat Unions, Community Projects and Co-operative farming, etc., there should be a single department at the village level to deal with all kinds of civil works. At the district level if you want you can have more engineers. This integration at the village level will affect nobody at the top level. So far as the Chief Engineers and the Superintending Engineers are concerned the existing arrangement may be allowed to continue. My objection to the present arrangement is that the common man in the village is put to all sorts of hardships as he is not able to find out whom to approach to get things done. This should be seriously taken into consideration by the Hon. Minister and he should see whether something could not be done to help the common man if it is feasible. I would request him to take up this question at once.

12 noon. Sir, with regard to the scale of pay of the engineering establishment, however much we may come forward to spend crores and crores of rupees with the aid of the Central Government, I am very sorry to state that for dearth of engineering personnel, the work is being delayed. We are losing all the first-class top-ranking engineers. Either they go to the Central Government who pay them higher emoluments or go to private firms, with the result we get only third-class and even fourth-class persons who do not at all do the work properly and on that account we may be losing so many lakhs of rupees. So, that aspect of the matter should be looked into and the Pay Commission must be asked to revise the scales of pay of the Junior Engineers with a view to attracting more men for this Department and also to push up the work as expeditiously as possible.

Sir, I learnt recently that the work of this department in certain sections is being delayed on account of too much touring by certain engineers. I understand that some of the Superintending Engineers have also been asked to wait in attendance whenever the Hon. Minister goes on tour. I do not know how far

25th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

it is true. When the Hon. Minister wants to hold a high level discussion, certainly it is right on the part of the engineers to go and have consultations with him. But when the Hon. Minister goes on a political tour, there is no need for the engineers to accompany him. They can during that time do some more useful work. So, this kind of wastage should be avoided as far as possible.

With regard to the Highways Department, I have to pay my encomium to this department which has been doing very good work. There are certain difficulties experienced even in respect of that department. I am glad that recently with regard to pension and other matters, the Government have revised their orders and have done something to better their conditions even though a step-motherly treatment was given to this department for some years.

With regard to the Central Road Fund, even at the Government level there has been some delay. We are not getting as much money as we expected for the Central Road Fund from the Government of India on account of red-tapism. There also, at the Government level they should push it through because only if the Highways Department is allotted money in time and to the required extent, they will be in a position to push through their schemes as expeditiously as possible.

We are now handing over to the Highways Department about 1,200 major district board roads in our State. I do not know whether even in respect of this work, there are sufficient technical personnel. If so many miles of roads are to be handed over to the Highways Department, they should be given plenty of money. These roads have all been 'starved' in almost all the districts because of the bad financial position of the district boards. So, unless the Government give ample money and the required technical personnel, all these schemes will not be pushed through and the money spent on these roads which have already been laid will become a colossal waster.

Sir, with regard to National Highways, there has been speedy development in respect of widening of roads and we are no doubt proud to see them. My submission is that the next programme should be the broadening of culverts and bridges. Take for instance, the Marmalong Bridge at Saidapet. The paper relating to it has been hanging fire for so many years and I want to know whether the Government of India are going to come to our rescue and broaden this important National Highway leading to Cape Camorin. This scheme should be pushed through as expeditiously as possible. I request the Hon. Minister to clarify the position while replying to the debate.

Of course, with regard to the City roads, even though they come under the Corporation, I wish the Hon. Minister does something to improve them also. Unless some money is spent and the Government go to the rescue of the Corporation, all the roads will become bad. Recently I read in the newspapers that a Minister of the Central Government was pleased to say that out of the amount

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th March 1959]

collected by way of duty on cement, an express route is to be started on the Calcutta-Delhi road. I am sure, the Hon. Minister will put up a very strong fight with the Centre and get some lakhs of rupees for the Southern Region also with a view to starting an express route in our State. The traffic here is increasing day by day and we also should have express routes. I hope the Hon. Minister will take up the matter with the Government of India and see that something is done as early as possible. I once again, pay my encomium to the Highways Department because they have been doing very good work when compared to the other departments. This is all I wanted to say. Thank you, Sir.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப் பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இதர அங்கத்தினர்களும் இந்த மானியத்தின் மேல் நடக்கும் விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு நல்ல முறையில் சிறந்த ஆலோசனைகளைச் சொன்னதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு சிலர் ஒரு மாதிரியாகப் பேசியது நல்லது அல்ல என்று சொல்லி விரும்புகிறேன். அதுவும் திரு. ஆசைத்தம்பி சொன்ன யோசனை அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நல்ல காரியம் செய்திருப்பதைப் பாராட்டி, இன்னும் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை எடுத்துச் சொன்னால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் செய்கிறேன். ஆனால் வடக்கே இருக்கிறவர்களுக்கு இங்கே உள்ளவர்கள் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. இங்குள்ள அமைச்சர்களும், இதர அங்கத்தினர்களும் சரி உண்மையில் யாருக்காவது பயப்படுகிறார்கள் என்றால் அது இந்த மாகாணத்தில் உள்ள மக்களுக்குத் தான் பயப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்குத்தான் நாங்களும் பயப்பட வேண்டுமே தவிர வேறு யாருக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு முதலில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இன்றைய தினம் இந்த பெருவழித் துறை இலாகா, பி. டி. எய். டி. இலாகா சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்றும், அங்குள்ள அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பதாகப் பாராட்டி சில வார்த்தைகள் கூறிய அன்பர்களுக்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பாராட்டுதலை என்னுட்குக் கிடைக்கும்படியாகச் செய்தவர்கள் அங்கு வேலை செய்து வருகிற காரியதரிசியும், சீப் இன்ஜினியர்களும், இதர சிப்பந்திகளும் தான். அவர்களும் சிறந்த முறையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலே இருக்கிற அதிகாரிகள் மக்களோடு நல்ல தொடர்பு கொண்டு வேலை செய்து வருகிறார்கள். கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் சரியான முறையில் மனமாற்றம் அடைந்த நிலையில் வேலை செய்வதில்லை, என்று குறிப்பிட்டது எனக்கு வருத்தம். அப்படி இல்லை என்று நான் மறுக்கத் தயாராயில்லை. ஆனால் அப்படி இருந்தால் அதுவும் அந்த இலாகாவில் மேல் உள்ளவர்கள் நல்ல வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்று பாராட்டப்படுகிற நேரத்தில் இவர்களால் அந்த இலாகாவுக்கு ஒரு இழுக்கு உண்டாகுவதென்றால் அது சரியல்ல. நல்லமுறையில் சமீப தாயத்தோடு ஒட்டி கொண்டு பிணைக்கப்பட்டிருக்கிற கீழே இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்கள் இதை உணர்ந்து இன்னும் சிறந்த முறையில் பணியாற்ற முன்வரவேண்டும் என்பதை நான் கவனிக்கிறேன். சென்னை மாகாணத்திலே பெருவழித் துறை இலாகா நல்ல பெயர் எடுத்து வரும் போது அதற்கு இவர்கள் ஒரு நாளும் இழுக்குக் கொண்டு வரமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த இலாகா இன்னும் நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்றால் சப்சபை அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, பொதுமக்களும் இந்த இலாகா செய்கிற வேலையில் அதிகமாகப் பங்குகொள்ளவேண்டும். பச்சை மரத்தைப்

25th March 1959] [Sri P. Kakkan]

பட்டை உரித்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மண் வெட்டிப் போடுகிற வேலை கிராமப் புறங்களில் சரியாக நடைபெறுவதில்லை என்றார்கள். இப்படி தவறு நடந்தால் இது ஏதோ சர்க்கார் வேலை என்பதாக பொது மக்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. செலவழிக்கப்படுகிற பணம் நம் பணம். இந்த மரங்கள் நம் எல்லோருடைய சொத்து. இவற்றை சரியான முறையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற உணர்ச்சி நம் மக்களுக்கு வரவேண்டும். சரியான முறையில் இவற்றை யெல்லாம் கண்காணிக்கிற பொறுப்பு நம் எல்லோரையும் சார்ந்து இருக்கிறது. அரசாங்கம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளால் நடத்தப்படுகிறது. அவர்கள் சொல்கிறபடிதான் இங்கே நாங்கள் நடக்கிறோம். ஆகவே குற்றங் குறைகள் நடந்தால் அதைக் கண்டிக்க எங்களுக்குமட்டும் உரிமையில்லை. எல்லோருக்கும் அந்த உரிமை உண்டு. வாய்ப்பு உண்டு. ஆகவே ஒரு சில இடங்களில்கூட இந்த மாதிரி நடப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ரோடுகள் போடும் காண்டிராக்ட் எடுக்கிறவர்கள் நல்லமுறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும். யாருக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை. கனம் துணை சபாநாயகர் சொன்னார்கள். எஸ்டிமேட் போடும்போது கொஞ்சம் கொடுத்தாலும் தாமதமின்றி செய்யவேண்டும் என்றார்கள். பல கூட்டங்களில், மகாநாடுகளில் நானும் சொல்லி வருகிறேன். “எஸ்டிமேட் தயாரிக்கும்போது ஏதோ பங்கு வாங்குவதாக சொல்லுகிறார்கள் இது உண்மையா?” என்று கேட்டேன். ஒரு சிலர் இம்மாதிரி கிடைப்பது என்று சொன்னார்கள். நானும் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். யாராவது காண்டிராக்டர்கள் உடந்தையாக இருந்து லாபத்தில் பங்கு கேட்டு வாங்குகிறார்கள் என்ற நிலைமை என்னுடைய இலாக்காவில் ஏற்படுகிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு இந்த இலாக்காவை கண்காணிக்க தயாராக இருக்கிறேன், என்னுடைய இலாக்காவை பொறுத்த அளவில் இம்மாதிரி ஒருக்காலும் ஏற்பட அனுமதிக்க மாட்டேன். லஞ்சம் ஒழிக்கப்படுவது என்பதுதான் என்னுடைய லட்சியம் ஆகும். நம்முடைய நாட்டின் ஒப்பற்ற தலைவர் பண்டிட் நேரு அவர்கள் இந்த நாட்டில் லஞ்சம் வாங்குகிற நிலைமை எந்த இடத்திலாவது இருக்குமானால் அதற்கு மாற்றுத் திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிய தற்கு ஏற்பத்தான் இந்த இலாக்கா கண்காணித்து வருகிறது. இதில் எல்லாப் பொது மக்களும் அரசாங்கத்திலே வேலை செய்கின்றவர்கள் மட்டுமல்ல, அதிகாரத்தில் இல்லாத மற்ற பொது மக்களும் பூர்ணமாக ஒத்துழைத்து நல்ல பணியில் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெட்டுப் பிரேரேபிணையை பிரேரேபித்த கனம் ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்கள் இந்த சபையில் இருந்தாலும் அவர்கள் பேசிய சில வார்த்தைகளுக்கு நான் பதில் சொல்ல முன் வருகிறேன். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வேலையை முடிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே அக்கறையுடன் தான் இந்த இலாகா வேலை செய்து வருகிறது. பிளாக் டாப்பிங் மழைக்காலத்தில் போட்டால் கெட்டு விடும். நன்றாக இருக்காது. ஆகவே வெயில் காலத்தில்தான் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கட்டளையிட்டு இருக்கிறது. இதில் சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர்கள் இதில் அக்கறை எடுத்து வெயில் காலத்தில் துரிதமாக வேலை செய்யவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஆங்காங்கே சற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் போது நான் பார்க்கிறேன். சில இடங்களில் மழை பெய்யும்போது தாசையும் கற்கையும் ஒன்றாக சேர்க்கும்போது அவை ஒன்றோடொன்று இணைந்து கொடுக்காமல் போகின்றன. சர்க்கார் சம்பளம் கொடுத்து ஆங்காங்கே தியமிக்கப்பட்டு இருக்கிற மேஸ்திரிமார்களோ, என்ஜினியர்களோ கடுமையில் தவறுவதை நான் நேரில் கண்டு அவர்களை சஸ்பெண்டு செய்து விட்டேன். நேற்றுக்கூட திண்டிவனம் அரசியல் மாநாட்டிற்கு போகும் போது கூட என்ஜினியர்கள் வந்து பார்க்கவேண்டுமென்று நான் சொன்னதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் திண்டிவனம் நேற்று செல்ல நேர்ந்தபோது ஒரு அசிஸ்டெண்ட் என்ஜினியர் என்னை

[Sri P. Kakkan]

[25th March 1959]

பார்க்க வந்திருந்தார். அப்போது நான் அவரை “நாங்கள் தண்ணீரை பரிசோதிப்பதற்காக வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் ஏன் வந்தீர்கள், நீங்கள் வரவேண்டாமென்று சொன்னேன்.” அவர்கள் அதற்கு “அமைச்சர் வந்தால் அவர்களைப் பார்க்கவேண்டியது இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த என்னுடைய கடமை. நான் பார்க்கவேண்டிய கடமைக்குப் பார்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள்”. ஆகவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் தேர்தல் காலத்தில் நான் செல்லும்போது அதிகாரிகளை வந்து எங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லுவதில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : நாங்கள் கேட்கவில்லையா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நாங்கள் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. அன்றையதினம் பார்க்கும்படி கேட்டுப்பார்த்தேன் பிளாட்பாரம் இதிலே இருக்கும் கற்களை எல்லாம் வேறாக பிரித்துத்தான் அங்கே பிளாக் டாப்பிங் பேரடவேண்டுமென்று அக்ரிமெண்டிலே சொல்லியிருக்கிறோம். சரியாக கவனிக்கப்பட்டால் மண்ணோடு சேர்த்துவிட்டிருப்பார்கள். இந்தக் காண்ட்ராக்டருக்கு நான் அங்கு ஒரு வருஷத்திற்கு காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதே இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன் பொது மக்கள் கொடுக்கும் வரிப்பணத்திலிருந்து ரோட்டுகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணத்தை அதிகரிக்கவே சில பேர் காண்ட்ராக்டர்களுக்கு உபநதையாக இருந்து கொண்டு மக்களுக்கு பாதகம் வரக்கூடாது என்பதற்காக இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறேன்.

விருதுநகர் பக்கம் நான் சென்றிருந்தபோது அங்கு சரியான முறையில் ரோட்டு போட்டதை நேரில் கொண்டு, அந்த கற்களில் சிலவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பிற்பாடு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பிளாக் டாப்பிங் வெயில் காலத்தில் போட்டால் நல்லதாக இருக்கும். எப்ரல் மாதத்தில் ஸாங்ஷன் செய்து விட்டார்களே ஏன் காலா காலத்தில் போடக்கூடாதென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். சாதாரணமாக பிளாக் டாப்பிங் வெய்யில் காலத்தில் போட்டால்தான் பல வருஷங்கள் உழைக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள் காண்ட்ராக்டருக்குக் கொடுத்தால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் இல்லை. அதை அரசாங்கத்திலேயே எடுத்துக் கொடுத்தாலும் அல்லது கூட்டுறவு சொசைடி மூலமாக கொடுத்து அந்த வேலையைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது என்று சொன்னேன். அங்கே போதுமான சீப் என்ஜினியர்களும் அவுலிஸ்டென்ட் என்ஜினியர்களும் அதிகமாக கிடையாது. பின்னால் அதிகமாக பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். அங்கு போதுமான ஸ்டாக் இருந்தால் அரசாங்கமே எல்லா வேலைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். நீர் பாசனம் சம்பந்தமான வேலைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தில்தான் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகளையும் என்ஜினியர்களையும் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இது மாதிரி ரோட்டு வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய என்ஜினியர்கள் சிப்பந்திகள் வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் தேவையான எண்ணிக்கை கிடைத்து விட்டால், டிபார்ட்மெண்டிலேயே எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்வது பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்யலாம். ஆனால் இப்போது இருக்கும் நிலைமையிலே காண்ட்ராக்டர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காண்ட்ராக்டர்களை வைத்துக்கொள்ளும்போது மிகவும் கைசுத்தம் உள்ளவர்களாகவும் மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பணியாற்றும் பவர்களாகவும் பெரும்பகுதி ஊதியத்தை எதிர்ப்பார்க்காதவர்களாகவும் அங்கே வேலை செய்கின்றவர்கள் இருக்கவேண்டும். காண்ட்ராக்டரை வைத்துக்கொண்டால் அரசாங்கமே தங்களுடைய என்ஜினியர்களையும் சிப்பந்திகளையும் வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அங்கே அதிகமான சிப்பந்திகள் ஏற்படும்போது நாமே எடுத்துக்கொள்வது பற்றியே கூட்டுறவு சொசைடி மூலமாக

[25th March 1959]

[Sri P. Kakkan]

எடுத்துக்கொள்வது பற்றியோ கவனிக்கவில்லை. இப்போது கூட கூட்டுறவு சொசைடி மூலமாக வேலை செய்வதற்கு வந்தால் நீர்ப்பாசன இலாக்கா விற்குக் கொடுக்கிறோம். அதே மாதிரி ஹைவேஸ் நீர்ப்பாசன இலாக்கா கூட்டுறவு முறையில் சிறந்த நல்ல முறையில் அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான குந்தகமும் வைக்காமல் நல்லமுறையில் செய்ய முன்வந்தால் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோட்டிலே வேலை செய்கிற சகோதரர்களுக்கு கொடுக்கும் கூலி குறைவாக இருக்கிறது, கூடுதலாக கொடுக்க வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். சில அன்பர்கள் இது சம்பந்தமாக என்னை சந்தித்தார்கள். ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்கள் கூட வந்திருந்தார். அவர்களுடைய கூலி குறைவாக இருக்கிறதென்பதை நான் ஏற்றுக்கொண்டு அதிகப்படியாக 6 அணு கூலியை உயர்த்திக் கொடுத்தோம். ஆனால் நான் திருச்சிக்கு போகிறபோது நோட்டீஸ் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். “நாங்கள் செய்த சாதனை, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சாதனைகள்” என்று குறிப்பிட்ட துண்டு பிரசுரங்களை நான் பார்த்தேன். நாங்கள் கொடுத்த 6 அணு கூலி உயர்வை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான் சாதித்த சாதனையாக பிரசாரம் செய்கிறார்கள். பிரசாரம் செய்வதோடு மட்டும் அல்லாமல், பிச்சை எடுத்ததாம் பெருமான் அதைப் பிடுங்கினதாம் அனுமார் என்று சொல்வார்கள் அதைப்போல ஏழை மக்களுக்கு 6 அணு கூலி உயர்வை நாங்கள் கொடுத்தால் இதில் இருந்தே கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் சந்தா வாங்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்றால் அது நல்லது அல்ல என்று நான் இந்த சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்குப் பாடுபட வேண்டியதுதான். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும்தான் பாடுபடுகிறோம். ஆனால் அரசாங்கம் கொடுக்கிற சலுகைகளை நல்ல முறையிலே தொழிலாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத வகையில் கட்சிக்கு சந்தா வாங்குகிறவர்கள் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வது நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : “பிச்சை எடுத்ததாம் பெருமான்” என்று.

MR. SPEAKER : How can the hon. Member speak now? The Hon. Minister may continue.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அவர்களைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிச்சை எடுத்ததாம் பெருமான் என்று சொல்வோர்களும் இதுபோல் இருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன்.

இப்போது சில லீவ் நாட்களில் அதிகமான வேலை செய்தால் அதற்கும் ஊதியம் தரப்படுகிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து உதவி செய்கிறோம். எது நியாயமான கோரிக்கை எது நியாயமான கோரிக்கை அல்ல என்பது கனம் அங்கத்தினருக்கே தெரியும் என்று நினைக்கிறோம். நியாயமான கோரிக்கைகளைத்தான் கவனிப்போம்.

7-ம் தேதி சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 7-ம் தேதிக்குள் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ரோட்டு இன்ஸ்பெக்டர் 22½ மைல் தூரம் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஜாஸ்தி தூரம் ஆக இருக்கிறபடியால் அவர்கள் போய்வர முடியாது. ஆகவே குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்தபிறகு முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri P. Kakkan] [25th March 1959]

ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்கள் ஊரில் உள்ள சாலை விஷயமாக அவர்கள் சொன்னார்கள். குறிப்பாக மலை ரோட்டுகள் பற்றியும், எலகிரி ரோட்டைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். இதே சபையில் ஒரு கேள்விற்கு பதில் அளிக்கும்போது இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அதையே இப்போது சொல்ல விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக கவனித்து சில ஸ்டீம் ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மேலும் பல ஸ்டீம் ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கும் இந்த மலைப்பகுதி வளம் மிக்கதாக இருக்கிறது. தக்காளிப்பழம் முதலியவைகளெல்லாம் அங்கே விளைகின்றன. அவைகளை கல்கத்தாவிற்கு அனுப்புகிறார்கள். இதனால் உற்பத்தி செய்கிற வர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி வியாபாரிகள் எல்லாம் இருப்பதால் அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-20 கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். எஸ். செல்வராஜன், தமது வட்டாரத்தில் ஒரு பாலத் திட்டம் ரொம்ப நாட்களாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது —திட்டம் முடியவில்லை—என்று சொன்னார். முனிசிபாலிட்யில் பணம் செலவழித்து அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று முனிசிபாலிட்யிடம் கூறினோம். முனிசிபாலிட்யை அதற்கு மறுத்த பிறகு, இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்ற பிறகுதான் இதைச் செய்ய முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கைகாட்டிக்கு பதிலாக மைல் கல்லிலேயே அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம் என்று சொல்லப் பட்டது. இந்த யோசனை பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ரோடுகள் சில வளைந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. சில ரோடுகள் வளைந்த ரோடுகளாக இருப்பது எனக்குத் தெரியும். அப்பேர்ப்பட்ட வளைவு ரோடுகள் ஜில்லா போர்டு ரோடுகளாக இருந்தாலும்கூட செப்பனிடப்பட்டு நேரான ரோடுகளாக ஆக்கப்பட்டு நமது மாநில மேஜர் ரோடுகளாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டம். கூடிய சீக்கிரம் வளைவான ரோடுகளையெல்லாம் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். எந்தெந்த வளைவு ரோடுகளை உடனடியாக சீர்திருத்த வேண்டுமோ அவைகள் உடனடியாக இதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மற்றவைகள் பிற்பாடு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். கான்ட்ராக்ட் வேலைகளை சர்க்கார் இலாகாவின்மேல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்றும் சொல்லப் பட்டது. போதுமான ஸ்டாப் கிடைத்த பிறகு இதை கவனிக்கலாம் என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். ஏழைப் பாட்டாளி மக்களுக்கான காலனி ஒன்றை திறந்து வைக்கும்போது நமது பிரதம மந்திரி கூட, கான்ட்ராக்ட் வேலைகளை சர்க்காரே மேற்கொண்டு செய்யலாம் என்று கூறியிருக்கிறார். சர்க்காரே அவைகளை மேற்கொண்டு, செய்து தங்கள் வருவாயையும் பெருக்கிக்கொள்ளலாம் என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். அந்த யோசனையை நாங்கள் இப்போது பரிசீலித்து வருகிறோம். பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவு வெளியிடப்பட்ட பிறகு இதை கவனிப்போம்.

இந்த இலாகாவில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு அதிகமான ஊதியம் அளிக்க வேண்டுமென்றும் இப்போது இவர்களுக்கு ராஜ்ய சர்க்காரில் குறைவாகவும் மத்திய சர்க்காரில் அதிகமாகவும் ஊதியம் கொடுக்கப்படுவதால் இவர்கள் மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்குப் போய்விடுகிறார்கள் என்றும் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். இப்பிரச்சனையை அரசாங்கம் ஏற்கனவே பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதற்கான நிதி உதவியை அளிக்க வேண்டுமென்று கனம் நிதி அமைச்சரிடம் நான் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். நிதி நிலைக்குத் தகுந்தவாறு ஆவன செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை ஒரு காரணமாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு சில எஞ்சினியர்கள் தப்பான வழியில் போவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ ராமசுமித் தேவர் தமது தொகுதியில் உள்ள குறைகளைப்பற்றிப் பேசினார். நானும் அங்கே பல முறைகள் பேசியிருக்கிறேன். அவர் குறிப்பிட்ட ரீட்ச ரோட்டை நல்ல முறையில் செப்பனிடவதற்கென பல் ஸ்டீம்

25th March 1959] [Sri P. Kakkan]

ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த வட்டாரத்தில் சமுத்திரக் கரையை ஒட்டியிருக்கும் அந்த ரோடை நேஷனல் ஹைவேய்வலில் சேர்த்துக்கொள்ளத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அங்கே எல்லா இடத்திலும் Black-topping செய்துவிட்டால் அது நேஷனல் ஹைவேஸ் ஆகிவிடும். ஆவடையார் கோவில் ரோடு சம்பந்தமாகவும் பேசப்பட்டது. அதுவும் கவனிக்கப்படும். அங்கே ரோடையும் அணையையும் ஒன்றாகக் கட்டலாமா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு பரிசீலித்ததில், ஒன்றாகக் கட்டினால் அதிகமான பணம் செலவாகும் என்று தெரியவருவதால் அவைகளை பாலம் வேறுகவும் அணை வேறுகவும் கட்டவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

பெரிய ரோடுகள் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் இருந்து வருகின்றன என்றும் கிராம ரோடுகளும் கிராம இணைப்பு ரோடுகளும்தான் நல்ல முறையில் இல்லை என்றும் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச ஐயர் சொன்னார். அரசாங்கத்தின் கருத்தும் அதுதான். தேச பிதா மகாத்மா காந்தியே சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் 'கிராமங்களுக்குப் போங்கள்' என்று பெரிய தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார். அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய், காய்கறிகள் முதலிய இன்றியமையாத பொருள்கள் எல்லாம் கிராமங்களிலிருந்துதான் நகரங்களிலுள்ளவர்களுக்கு வருகின்றன. எனவே கிராமங்கள்தான் நமக்கு முதலெல்லாம் போல் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு வேண்டிய ரோடுகள் நன்றாகச் செப்பனிடப்பட்டு நல்ல நிலையில் வைத்திருக்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. ஆகவேதான் இப்போது அந்த ரோடுகளை யெல்லாம் நன்றாகப் பராமரிப்பதற்காக ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிகமான பணம் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிகமான பணம் கொடுத்து, இவைகளைச் செப்பனிட்ட பிறகு இவைகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் என்பதும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வருமானத்திற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். முத்துப்பேட்டை ராஜாமடம் ரோடைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச ஐயர் பேசினார். அந்த ரோடு ரொம்ப நாட்களாகக் கவனிக்கப்படாமலிருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார். அதை கவனித்து ஆவன செய்கிறோம்.

ஸ்ரீ மாதா கௌடர் அவர்கள் நீலகிரி ஜில்லாவில் ரோடுகள் சரியாக இல்லை என்று சொன்னார். அங்கேயும் தார் ரோடுகள் போட்டிருக்கிறோம். அங்கே மலைவாசிகள் உபயோகத்திற்கு அதிகமான தார் ரோடுகள் போட்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும், அங்கே சில குக்கிராமவாசிகள் புழங்கும் இடங்களில் அத்தகைய ரோடுகள் இல்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அங்கேயுள்ள டி.யி.-யிடம், அவர்களுக்கு ரோடு வசதிகள் செய்து தரச் சொல்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஸ்ரீ ரெட்டியாரும் மார்க்ஸிஸ்ட் பிப்ளஜ் பற்றிப் பேசினார்கள். அது சம்பந்தமாக இப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. சீப் என்ஜினியரிடம், எஸ்டிமேட் தயாரித்து அனுப்பச் சொல்லியிருக்கிறோம். எஸ்டிமேட் வந்தவுடன் இந்திய சர்க்காருடன் கலந்தாலோசித்து ஆவன செய்வோம்.

இந்த நகரத்தில் சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தில் நடக்கும் வேலைகளைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி பேசினார். இந்தத் திட்டத்தில் இரண்டு மந்திரிகளுக்குள் கொள்கையில் அபிப்பிராய பேதம் இருப்பதாக அவர் சொன்னார். அவர் அந்த மந்திரியிடம் பேசும்போது பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கான வீடுகளைக் கட்டுவது பற்றிப் பேசியிருப்பார், எனினும் பேசியபோது சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசினார். எனவேதான் அவர் எங்களுக்குள் அபிப்பிராயபேதம் இருப்பதாக நினைக்கிறார். சேரி வாழ் மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும்போது எல்லோருக்கும் ஒரே இடத்தில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க முடியாது. ஒரு சிலர் வேறு

[Sri P. Kakkan]

[25th March 1959]

12-30
P.m.

இடங்களுக்குச் செல்லத்தான் வேண்டும். சர்க்கார் அவர்களை எந்த இடங்களுக்குச் செல்லச் சொல்கிறதோ அந்த இடங்களில் நல்ல வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நல்ல வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ள இடங்களுக்குத்தான் அவர்களை மாற்றுகிறோம். ஒரே இடத்தில் அதிகமான மாடிகள் உள்ள கட்டிடங்கள் கட்டுவதனால் அதிகமான பணம் செலவாகும். ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி ஒரு உண்மையை இன்று ஒப்புக்கொண்டார். அதாவது, கவர்னருக்கு என்று கொடுக்கப்படும் 10 லட்ச ரூபாய் முழுவதும் கவர்னருக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. கவர்னருக்காக கட்டிடத்தின் ரிப்பேர்கள், அவருக்கான பியூன்களுக்கான சம்பளம் ஆகியவைகளுக்கான செலவுகளும் இந்தப் பணத்திலிருந்தே செய்யப்படுகின்றன என்பதை ஸ்ரீ ஆசைத்தம்பி இன்று ஒப்புக்கொண்டார். அந்த உண்மையை அவர் ஒப்புக் கொண்டது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் அங்கத்தினர்களிடம் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், இங்கிருப்பவர்கள் வடக்கே இருப்பவர்களுக்கு பயந்துகொண்டு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகப் பணம் வாங்குவதில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல, அது நல்லதுமல்ல. யாரும் யாருக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை. இறைவனுக்குத்தான் பயப்பட வேண்டும். மத்திய அரசாங்கமும் சரி, இந்த மாகாண அரசாங்கமும் சரி சமத்துவமாகத் தான் பணியாற்றி வருகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ துரைஸ்வாமி ரெட்டியார் அவர்கள், அவர்களது தொகுதியிலுள்ள ரோடுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். மேலேயிருக்கும் அதிகாரிகள் சரியாக இருக்கிறார்கள் என்றும் கீழேயுள்ள அதிகாரிகள் தான் சரியாக நடப்பதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கிறது, பொய் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் பேசிய பேச்சை நான் எடுத்துப் பார்த்து வேலைகள் எப்படி நடைபெற்று வருகிறது என்று கவனித்துக்கொள்கிறேன் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், கிராமங்களில் ரோடுகள் போடுவது என்றால் மண்ணை மட்டும் தான் போடுகிறார்கள் என்று. அதைப் போட்ட பிறகுதானே சாணை போடவேண்டும். கிராமங்களில் சிலயிடங்களில் நல்ல மண் கிடைக்கும்; சிலயிடங்களில் அப்படி கிடைக்காது. ரோடுகள் போடுவது, நன்கு படித்து விட்டு வந்திருக்கிற என்ஜினியர்கள் மேற்பார்வையில்தான் நடக்கிறது. அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லும்போது, மீதியுள்ள தொகை செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைவதற்குள், அந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ள்தான் அது செலவு செய்யப்படவேண்டும். இரும்பு போன்ற சாமான்கள் வாங்குவதற்கு அன்னியச் செலாவணி கஷ்டம் போன்றவை இருக்கிறது. ஆகவே, முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் செலவழிக்க முடியாது, சிறிது காலதாமதமாகிறது. ஐந்து வருட காலத்திற்குள் அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேலைகள் துரிதமாக நடப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்காக சில சப்டிவிஷன்ஸ் ஸாங்ஷன் செய்திருக்கிறோம். அடுத்தபடியாக, இங்கு ஆதிவாசிகளைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. அவர்களின் நலனுக்காக இப்பொழுது கூடுதல் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைப்பற்றிய கூடுதல் விவரங்களை நான் பின்னால் தெரிவிக்கிறேன். ஆக, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய சில சிறந்த ஆலோசனைகளுக்கு எனது நன்றி. இப்பொழுது பி. பன்யு. இலாகாவில் இப்பொழுது எல்லோருமே புதிது. செக்டரி புதிது, சீப் என்ஜினியர் (ஹைவேஸ்) புதிது, சீப் என்ஜினியர் (இரிகேஷன்) புதிது. அவர்கள் நல்லமுறையில்தான் பணியாற்றி கொண்டு வருகிறார்கள். முன்பு இருந்தவர்களும் நன்கு பணியாற்றி வந்தார்கள். ஸ்ரீ ராயப்பா அவர்களும் இதர என்ஜினியர்களும் நமது மாகாண மக்கள் நல்ல செளகரியங்கள் பெற என்னவெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அவைகளைச் செய்ய சித்தமாக யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் வேலைகளுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நல்ல வார்த்தைகள் கூறிய உங்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

25th March 1959]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : On a point of personal explanation, Sir, கவர்னர் அவர்களுக்கு சமார் பத்து லட்சம் ரூபாய் சம்பளம் கொடுப்பதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எங்குமே சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டிற்கு தேவையில்லாத கவர்னர் என்ற அமைப்பிற்கு வருடா வருடம் 10 லட்சம் ரூபாய் பாழாக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தில்தான் பேசி வந்திருக்கிறோம். அதே போல் இந்த மான்யத்தின் கீழும் ரிப்பேருக்காக இரண்டு லட்ச ரூபாயும், கட்டிடத்திற்காக 50,000 ரூபாயும் வருடா வருடம் ஒதுக்கப் படுவதைத்தான் குறிப்பிட்டேனே தவிர சம்பளமாக அதைச் சொல்லவில்லை. மொத்தச் செலவு இவ்வளவு பாழாக்கப்படுகிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கவர்னர் என்ற பதவியே, மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல், ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இருக்கிற பதவி. ஜனநாயகத்தை மதிக்காத ஆசைத்தம்பி போன்றவர்கள், ஜனநாயகம் இங்கு இருப்பதால் தான் தேர்தல் மூலம் இங்கு வர முடிந்தது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. (கைதட்டல்) ஜனநாயகம் வேண்டாமென்றால் தேர்தலை வேண்டாமே, ஜனநாயக முறையில்தான் கான்ஸ்டிடியூஷன் வகுத்தோம். அதன் அடிப்படையில்தான் தேர்தல் களம் நடக்கின்றன. ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்கள் அவர்களது வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : May I ask a point, Sir?

MR. SPEAKER : How can the hon. Member ask when the Hon. Minister did not say anything about him?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அமைச்சர் அவர்கள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சில சாமான்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால் காலதாமதமாகிறது என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கடைசி ஆண்டில் பூராய் பணமும் செலவழிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறதா? கடைசி ஆண்டில் 300 லட்சம் ரூபாயையும் செலவழிக்கவேண்டுமென்றிருப்பதால் அது முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : வேலைகளை துரிதமாக செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 6,40,93,400 under Demand XXV—Civil Works—Works—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,40,93,400 under Demand XXV—Civil Works—Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 1,30,56,500 under Demand XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plants—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

[25th March 1959]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,30,56,500 under Demand XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plants.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 3,54,34,200 under Demand XL Capital Outlay on Civil Works—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,54,34,200 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND XXVII—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,44,39,600 under Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid.”

MR. SPEAKER: I understand that all Opposition parties have agreed to support the cut motion of the hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 1,44,39,600 under Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid—be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: How long will the Hon. Minister take to reply? Fifteen minutes?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: The discussion on the Demand will be for one hour. I have before me eight hon. Members wanting to take part. The Hon. Minister wants 15 minutes. Therefore, I shall ask each hon. Member to speak only for five minutes. The mover of the cut motion will have seven minutes and the Leader of the Party who speaks before the Minister's reply will also have seven minutes. I wish to say another thing also. It may not be possible for me to give chance to all the Members, but I shall give chance to as many hon. Members as possible according to the time available.

We shall sit till 1-40 p.m.

25th March 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, நாம் சாப்பிடுவதற்கு உணவு கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கொடுத்து தான் மனிதன் குடித்துவிட்டு நின்ற நாட்கள் உயிரோடு வாழ முடியும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இன்றையதினம் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களிலும் சரி, நகரங்களிலும் சரி, குடி தண்ணீர் வசதி போதுமான அளவு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படியில்லாத ஒரு நிலைமைதான் இன்று காணப்படுகிறது. ஆகவே போதுமான அளவிற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டு கிராமங்களிலும், நகரப்புறங்களிலும் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக திருச்சியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு காவேரி தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. ஆனால் திருச்சி நகரத்தில் குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதேபோல் கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு சிறுவாணி ஆறு என்று ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு இரவும் பகலும் ஆயிரக்கணக்கான பாத்திரங்கள் குழாய்களின் அடியில் “க்யூ” வரிசையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். அதேபோன்றுதான் பல நகர சபைகளிலிருந்து குழாய் தண்ணீர் வசதிக்காக வேண்டியபண உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், கொடுக்கப்படாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக குடியாத்தம் நகரசபையில் குடி தண்ணீர் வசதியை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டி உதவித் தொகை கேட்கப்பட்டது. இதுவரையிலும் அந்த விஷயம் கவனிக்கப்படவில்லை.

அதே போன்று இன்று கிராமங்களிலே ரோடு வசதி இல்லாமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஜில்லா போர்டு ரோடுகள் ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டுகள் கலைக்கப்பட்டு, வெகு சீக்கிரத்தில் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவர்களிடத்தில் இந்தக் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்பொழுது இந்தப் பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்தப் போகிறார்களோ? எப்பொழுது அவர்கள் இதை கவனிக்கப் போகிறார்களோ? அதுவரையிலே இன்றைக்கு கிராமங்களில் கண்டிப்பாக ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்படும் வரையிலே, ஜில்லா போர்டுகளுக்கு பணம் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு பணம் கொடுத்து தீவிரமாக ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். டிரங்கு ரோடு பக்கத்தில் ஒன்றிரண்டு பஸ் ஸ்டாங்கு தூரத்தில் கிராமங்கள் இருந்தால்கூட, அவைகளுக்குக் கூட ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடாத அளவுக்கு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, குடியாத்தம் தொகுதியில் அரவடலா என்று கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட பணம் வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அங்கே ரோடு வசதி கிடையாது. அங்கே ஒரு ரோடு இருந்தபோதிலும், அது காட்டிலாகாவுக்குக் கொந்தும் என்று சொல்லப்படுகிறது. காட்டிலாகா கண்டிராக்டர்கள் தான் பெரிமப் பேரில் விறகு, முதலியவைகளை லாரிகளில் எடுத்துக்கொண்டு போக அந்த ரோடே உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மலை, மேல் இருக்கிற அரவடலா கிராம மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களையும் மற்றவைகளையும் அவர்கள் ரோடு மூலம் கொண்டு போவதற்கு வசதி கிடையாது. கழுதையின் மேல் வைத்துதான் கொண்டுபோகவேண்டும். இந்த அளவுக்கு மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. இதை உடனடியாக மாற்றி அமைத்து கிராமங்களுக்கு போதிய ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். பல கிராமங்களில் பஸ்ஸிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யாவிட்டாலும்கூட, மக்கள் பணத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்து போதிலும், லோகலாக இருப்பவர்கள் உதவி செய்து போதிலும், ஜில்லா போர்டுகள் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை இதுவரையிலும் கொடுக்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. காரணத்தினால் 2, 3 வருஷங்களாக அரைகுறையாக கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு விட்டிருக்கின்றன. அநேக இடங்களில் அம்மாதிரி முடிவு பெறாத

[Sri V. K. Kothandaraman] [25th March 1959]

கட்டிடங்களில் செடி முளைத்து, மரம் முளைத்து கட்டிடமே இடிந்துவிடக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காக, இதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வீடு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நாம் எல்லோரும் சுகமாக நோய் நொடி இல்லாமல் ஆரோக்கியமாக வாழவேண்டும் என்று விரும்பும்பொழுது, பெற்றதாய் கூட செய்வதற்கு சங்கோஜப்பக்கூடிய ஒரு இழிவான தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லப் படுகிறதே தவிர; இன்றைக்கு ஒவ்வொரு நகர சபையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், 10 சத விசதம் அல்லது 15 சத விசதம் பேர்களுக்குத் தான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேல் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அதே போன்று பல பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் பார்ப்போமேயானால், அந்த இடங்களில் நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகளே கிடையாது. அவர்கள் புறம் போக்கு நிலங்களிலே ஒரு குடிசை கட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், அதையும் விட்டு வெளியேற்றக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே, நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும். இதில் மந்திரி அவர்கள் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மோட்டார் வாகனங்கள் மூலம் வசூல் செய்யக்கூடிய பணத்திலிருந்து நகர சபைகளுக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் பணம் கொடுக்கும் பொழுது, அதிலே பெரும் அளவுக்கு பாசுபாடு இருக்கிறது என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் கனம் நிதி அமைச்சருக்கு இதை எடுத்துக் காட்டி எந்தெந்த நகர சபைகளுக்கு அதிகப்படியாக கொடுக்கவேண்டுமோ, அந்த நகரசபைகளுக்கு அதிகப்படியாக பணம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு முன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குடியாத்தம் நகரசபை 50,000, 60,000 ஜனத்தொகை கொண்ட ஒரு பெரிய நகரசபையாக இருந்தபோதிலும், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள் இது போன்று ஏழை மக்கள் இருக்கக்கூடிய நகர சபையாக இருந்தாலும், அதற்கு ரூ. 10,000 தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 10,000 12,000 ஜனத்தொகை உள்ள வாலாஜாபாத் நகர சபைக்கு 19,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் இம்மாதிரி கொடுக்கிறார்கள்? ஏதோ கண்ணை மூடிக்கொண்டு, எந்த அளவுக்கு 'இன்ப்ளவென்ஸ்' இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு அதிகப்படியாக கொடுக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன அபிவிருத்தி என்றும்பட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது, மத்திய சர்க்கார் உதவியில் எல்.டி. வெளர்க்கல் நடந்துகொண்டிருந்தது. அதுவும் எப்பால் முதல் தேதியிலிருந்து போய்விட்டது. இந்த நிலைமையில் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு உதவி செய்யாமல், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவி செய்யாமல், குறைந்த பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, அதன் மூலம் நாம் அபிவிருத்தி செய்வது என்று எதிர்பார்ப்போமானால், ஏற்கனவே நடந்துகொண்டிருந்த வேலைகளைவிட ரொம்பவும் குறைவாகத்தான் நடக்க முடியும். குறிப்பாக கிராமங்களுக்கு ரோடு போடும் விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ரொம்பவும் ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ரோடு போடவேண்டிய இடங்களை கொடுக்கமுறித்தால், அதை கம்பல்ஸரியாக வாங்குவதற்கு வேண்டிய சட்டம் இருக்கிறது. சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நேரத்தில் செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் அதிகாரிகளை அணுகும்பொழுது, அப்படியே அது கைவிடப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. குடியாத்தம் தொகுதியில் மார்க்சம்மட்டு என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகாலமாக அங்கு ரோடு போடுவதற்கு இடத்தை வாங்குவதற்கு அந்தக் கிராமமக்கள் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[25th March 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

கள். ஒரு பர்லாங்கு ரோடுதான். ஜில்லா போர்டு பணம் கொடுப்பதற்கு தயார் என்று கேட்டார்கள். தயார் என்று சொல்லி மக்கள் 500 ரூபாய் பொசிட் கட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும்கூட, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, கிடையாது. இது போல நிலைமை எத்தனையோ கிராமங்களில், எத்தனையோ பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. குறிப்பாக உதாரணத்திற்காக இதை எடுத்துச் சொன்னேன். இம்மாதிரி பல கிராமங்களில் ரோடு வசதி இல்லாமல், பிண்பு இல்லாமல், ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதினால், என்னதான் விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி செய்தாலும்கூட அவைகளைத் தலையில் சுமந்துகொண்டு போகக்கூடிய கஷ்டமான நிலையில்தான் மக்கள் இருக்கிறார்கள். கிராம அபிவிருத்தி என்று சொல்லிவிட்டால்மட்டும் போதாது. கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி, கல்வி வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி முதலிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். குடியாத்தம் நகரசபையில் கூட பல தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. குடியாத்தம் நகர சபைக்கு இன்னும் குடி தண்ணீர் வசதி கிடைத்தபாடிಲ್ಲ. அங்கிருக்கும் ரெஸ்ட் ஹவுஸ் ஒன்று இடிந்திருக்கிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் வந்தாலும்கூட, இன்றைக்கு பெரிய முதலாளிகள் பங்களாவில் தங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் அங்கே வந்து முதலாளி பங்களாவில் தங்கினார் என்று சொல்லவில்லை. கவர்னர் அவர்களும், முதல் மந்திரியும் தங்கினார்கள். அங்கு வேறு இடம் இல்லாமல் இருப்பதினால், அம்மாதிரி பங்களாவில் தங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த ரெஸ்ட் ஹவுஸையும் கட்டிக்கொடுத்து உதவிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதுதான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

*SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய முக்கியமான கோரிக்கை குடி தண்ணீரைப் பற்றியதுதான். சங்கரன்கோவிலில் 10 வருஷங்களாக மழையே இல்லாமல் கஷ்டமான நிலைமை இருந்துகொண்டு வருகிறது. அங்கே குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்காக 18 லட்ச ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கோவிலிலிருந்து கூட உதவித் தொகை கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அறுபதினியிரம், எழுபதினியிரம் ரூபாய் சங்கரன் கோவில் பஞ்சாயத்து ஒதுக்கியிருந்தும் கூட, கோவிலிலிருந்து உதவித் தொகை கொடுக்க தயாராக இருந்தபோதிலும்கூட, இன்னும் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துதரப்படவில்லை. இது முக்கியமான யாத்ரீக ஸ்தலம். இம்மாதிரி முக்கியமான கோவில்கள் உள்ள வட்டாரங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுப்பது அவசியம். சங்கரன்கோவிலுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று பல முறை முறையிடப்பட்டும், இந்தத் திட்டம் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதினால் நான்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாததினால் அதன் மூலமாக சுகாதாரம் பாதிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இக்கட்டான நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு குடி தண்ணீர் திட்டம் அவசியம். இந்த வருஷம் 8 லட்ச ரூபாய் அம்மாதிரி திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் இதற்காக மத்திய சர்க்காரால் ரூ. 3,15,00,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றுவரையில் கணக்குப் பார்க்கும்பொழுது, அதில் பாதித் தொகை கூட செலவழிக்கப்படாதாகத் தெரியவில்லை. 1959-60-ல் ரூ. 68 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டையும் ஒன்றாகப் பிணைத்து, நகர்புறங்களைவிட, கிராமப்புறங்களில், அதுவும் யாத்ரீக ஸ்தலமாக உள்ள இடங்களில், 30,000, 40,000 ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால், சுகாதார விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதற்கு வழி ஏற்படும். பலவிதமான நேரம் நெர்டிகள் வராமல் தடுக்கலாம். மூன்றேகால் கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [25th March 1959]

பட்டிருந்தும் இன்றுவரை அதிகமாக செலவழிக்கப்படவில்லை. இன்னும் இரண்டு வருடம்தான் இருக்கிறது. 1959-60-ம் வருடத்திற்கு நம் மாகாணத்தில் 68 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு தொகையையும் ஒன்றுக் சேர்த்து செலவழிப்பதாக இருந்தால் மக்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்தும் கொள்கிறேன். இதன் மூலமாக நல்ல வசதிகளை உடனடியாக செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு இருக்கின்ற கணக்குபடி 8,000 மைல் கிராம ரோடுகள் இருக்கின்றன. இது தவிர மாவட்ட ரோடுகள் (District Roads) 4,000 மைல் கள் இருக்கின்றன. மொத்தம் 12 ஆயிரம் மைல் ரோடுகள் இந்த இனத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் மெயின்டனன்ஸ்ஸுக்கு என்ன வழி செய்து இருக்கிறது என்பதுதான் தெரியவில்லை. பஞ்சாயத் யூனியன் கீழ் கொடுத்து தலைக்கு 40 நயா பைஸா வீதம் கொடுக்கப் போவதாகவும் தெரிவிக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், எத்தனையோ ரோடுகள் மெயின்டனன்ஸ் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தகுந்த பணம் இல்லையாதலால் Maintenance Contractor எடுத்துக்கொள்வதற்கு யாரும் முன் வருவதில்லை ஹைவேஸ் ரோடுகள் என்றால் 20 சத விதம் குறைத்து Maintenance Contractor எடுத்துக்கொள்ள போட்டி போட்டுக்கொண்டு முன் வருகிறார்கள். அதே நேரத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் ரோடுகள் என்றாலும், வில் லேஜ் ரோடுகள் என்றால் Contract எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒருவரும் தயாராயில்லை. கிராம ரோடுகள் சரியாக இருந்தால்தான் நகரங்கள் நல்ல முறையில் இருக்கமுடியும். கிராமங்களிலிருந்து உணவுப்பொருள்கள் எல்லாம் வரவேண்டும். கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்கள்தான் அதிகமாக வரிகள் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள், நகரப்புறங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு அதைப்பற்றி கவலையே இல்லை. கிராமப்புறங்களிலுள்ள ரோடுகளை எல்லாம் பார்த்தால் மிகவும் வயிற்றெறிச்சலாக இருக்கிறது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு வருடங்கள் இப்படியே இருந்துகொண்டிருந்தால் அந்த ரோடுகள் இருக்கும் இடமே தெரியாமல் போய்விடும். அவ்வளவு தூரத்திற்கு இருக்கிறது அந்த ரோடுகள் எல்லாம். இப்போது கிராம ரோடுகளுக்காக 1½ லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புது ரோடுகளுக்காக 53 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மெயின்டனன்ஸ், (Maintenance)-க்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. கிராமபஞ்சாயத்துகளிலும், பஞ்சாயத் யூனியன்களிலும் இவற்றை கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்வளவிலும் இந்த ரோடுகள் எல்லாம் இருக்குமா என்பதை தெரியவில்லை. ஆகவே கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நடப்பதைப்போல் இந்த கிராமரோடுகளை எல்லாம் ஹைவேஸ்-ரோடுகளோடு சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும், இல்லாவிட்டால் இந்த ரோடுகள் எல்லாம் எங்கேயிருக்கிறது என்று தேடக் கூடிய அளவுக்கு கிராம ரோடுகள் போய்விடும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்களுடைய குற்றலத்திற்கு 67 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் “எங்கள்” குற்றலத்திற்கு என்று சொல்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன், என்னென்றால் எங்கள் பகுதியில்தான் குற்றலம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இன்றைக்கு ஆல் இந்தியா லெவலில் முக்கியத்துவமாக விளங்குகின்ற குற்றலத்திற்கு இப்போது 67 ஆயிரம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருஷாவருஷம் மக்கள் அங்கே அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை டூரிஸ்ட் லெண்ட்ராக் (Tourist centre) மாற்றுவதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அதி தொகையை ஒதுக்கி குற்றலத்தை முக்கியத்துவப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு ரோடுபோடுவதற்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் கூடுதலாக ஒதுக்க

25th March 1959] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

வேண்டும். சாலை பராமரிப்பு விஷயத்திலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையாவது சரியான முறையில் கண்காணிப்போடு செலவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நான் பேச விரும்புவது எல்லாம் குற்றலம் டௌன்ஷிப்பைப்பற்றித்தான். பவானி சாகரும், மெட்டூரும் டௌன்ஷிப்பைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது. அதே முறையில்தான் குற்றலமும் டௌன்ஷிப் முறையில் இருந்து வருகிறது. சாதாரணமாக இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெரும் பகுதி மக்கள் ஆண்டில் ஒரு தரமாவது குற்றலத்திற்கு வருவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். அவ்விதம் பலரும் வந்தும் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேட்டூர், பவானி சாகர் போன்ற இடங்கள் வேறு. கொடைக்கானல், ஊட்டி இந்த இடங்களோடு குற்றலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். அந்த முறையில் குற்றலம் டௌன்ஷிப்பை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் குற்றலத்தில் டவுன்ஷிப் எல்லைக்குள் இருக்கின்றவர்கள் 200 பேருக்கும் குறைவாகத்தான் இருப்பார்கள். இது பலருக்கு அதிசயமாக இருக்கலாம். ஆனால் குற்றலத்தில் செய்யவேண்டிய வேலைகளைப்பார்த்தால் எவ்வளவோ வேலைகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் செலவு செய்யும்போது (productive, unproductive) ப்ரொடக்ஷ், அன் ப்ரொடக்ஷ் கணக்குகளை எல்லாம் பார்க்கக்கூடாது. இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர் பலரும் அறிந்திருப்பார்கள், கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். குற்றலத்தில் லீஸன் வந்துவிட்டால், அங்கு இருப்பதற்கோ அல்லது நிற்பதற்கோ அல்லது குளித்துவிட்டு துணிகளை மாற்றுவதற்கோ, உலர்த்துவதற்கோ இடமில்லாமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்க முடியும். இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லாம் அனுபவித்துவிட்டு சர்க்காரை ஏசி பேசிக்கொண்டு போவதையும் நாம் அங்கே பார்க்க முடியும். அங்கே இருப்பது குறுகிய இடம். அந்த இடத்தில் தங்குவதற்கு எந்த விதமான நல்ல வசதியும் கிடையாது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மகாராஜாக்களும் பெரிய ஜமீன்தாரர்களும் கட்டிப்போட்ட பல கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. சில மண்டபங்களும் இருக்கின்றன. இதை தவிர வேறு வசதியான இடம் ஒன்றையும் அங்கு காண முடியாது. இதற்கு தனியாக டௌன்ஷிப் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு மக்களிடமிருந்து வரிகளை வாங்கி இந்த வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கலாம் என்று நினைப்பது தவறு. அங்கு கிடைக்கிற வரிப்பணத்தை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு அங்கு பெரிய வசதிகளை ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. அந்த இடத்திற்கு பல அபிவிருத்திகளை செய்வதற்காகவும் பல வசதிகளை உடனடியாக செய்து கொடுப்பதற்காகவும் சில லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கவேண்டும். அங்கு இருக்கின்ற அருவிகளை எடுத்துக் கொண்டால், முக்கியமாக இருக்கின்ற அருவியில் தான் அதிகம் ஆட்களும் குளிப்பதற்கு வருகிறார்கள். இது தவிர, புல அருவி, ஐந்தருவி, சிற்றருவி, செண்பக அருவி தேனருவி போன்ற பல அருவிகள் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் போவதற்கு நல்ல வசதி கிடையாது. ஒன்றிரண்டு அருவிகளுக்கு மட்டும் தான் போவதற்கு வசதியிருக்கிறது. மற்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் போவதற்கு வசதி கிடையாது. இதற்கெல்லாம் ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். தேனருவியை போய் பார்க்க வேண்டுமென்றால் பாலம் இருந்த இடத்தில் ஒரு கர்டர் இருக்கிறது, இந்த கர்டரை கடந்து ஒரு கணவனும் மனைவியும் போய்க்கொண்டிருந்த பொழுது மனைவி தற்செயலாக கீழே விழுந்துவிட, மனைவியை காப்பாற்றுவதற்காக கணவன் அந்த அருவியில் குதிக்க, கணவன் இறந்து போனார், அதன் பின்னால் அருவியில் விழுந்த மனைவி பிழைத்துக்கொண்டான். பிழைத்துக்கொண்ட மனைவி தற்கொலை செய்யாமல் தடுக்க பெருமுயற்சி செய்யவேண்டியதாயிற்று ஆகவே இதில் ப்ரொடக்ஷ், ரிடர்ன்ஸ் எல்லாம் பார்க்காமல் இதற்கு ஒரு நல்ல தொகையை ஒதுக்கி செலவு செய்ய

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [25th March 1959]

வேண்டும் அப்போதுதான் அந்த இடத்தை வசதியுள்ள இடமாக சீர்திருத்த முடியும். நான் அந்த இடம் என் பகுதியில் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக சொல்லவில்லை, அல்லது அங்குள்ள பங்கு கடைக் காரர்கள் லாபம் பெற வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லவில்லை, நாட்டு மக்கள் அனைவரும் செளகரியமாக சென்று தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் இவைகளை சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலிருக்கின்ற நடுத்தர மக்களின் சுகவாசஸ்தலமாக வருடத்திற்கு ஒரு தடவை போய் வருவதற்கு இந்த ஒரு இடம் தான் இருக்கிறது. அந்த முறையில் இதை வசதி செய்ய போதிய திட்டங்கள் போட்டு வேலை செய்தால் தான் பிரயோஜனகரமாக இருக்கும். இப்போது செல்லுகின்றவர்களுக்கு தங்குவதற்கு இடமில்லாமல் பல கஷ்டங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன, சில சமயங்களில் ஒரு ஸ்டெயர்-சேஸ் இடத்தில் படிக்கெட்டின் கீழ் ஒரு குடும்பம் தங்குவதற்கு நான் ஒன்றுக்கு நல்ல லீஸன் காலத்தில் 25 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது இந்த நிலைமையை போக்குகின்ற முறையில் சிறிய சிறிய அறைகளுக்கு வருகின்றவர்கள் எல்லாம் வசதியாக தங்குவதற்கேற்ற முறையில் கட்டி கொடுக்கவேண்டும். இவைகளை எல்லாம் நாம் சாங்கோ பாங்கமாக சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ மூன்று அறைகள் உள்ள ரெஸ்ட்ஹௌஸ் மட்டும் கட்டிவிட்டால் அத்தனும் பொது மக்களுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் கிடையாது, அவ்விதம் ரெஸ்ட்ஹௌஸ் இருந்தால், அதில் மந்திரியோ அல்லது அது போன்ற ஆட்களோ வந்து தங்குவதற்குதான் வசதியாக இருக்கும். ஆனால் நூற்றுக்கணக்காக அங்கே வருகின்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. ஆகவே இந்த வசதிகளை எல்லாம் அந்த இடத்தில் செய்து கொடுப்பதற்காக திட்டங்களை போட்டு, “மாஸ்டர் பிளான்” என்ற முறையில் திட்டம் தயார் செய்து வேலை செய்தால் தான் ஓரளவு மக்களுக்கு இது பயன்படும். அதற்கான வழிவகைகளை சர்க்கார் செய்யவேண்டும் என்று கோரிக் கொண்டு, அதற்கான உதவிகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. SAMPATH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கிராண்ட்ஸ்-இன்-எயிட் என்ற தலைப்பிலே அமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன்.

இந்த மான்யத்தை நான் மிகவும் முக்கியமாகக் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் எந்த அளவிலே அரசாங்கம் நகராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் பண உதவி செய்கின்றதோ அந்த அளவுக்குத் தான் நகராட்சி மன்றங்களிலும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் மக்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு குடி தண்ணீர் திட்டங்கள், சாக்கடைத் திட்டங்கள், நல்ல ரஸ்தாக்கள் இது போன்ற நல்ல காரியங்களெல்லாம் நல்ல முறையிலே செய்யக்கூடும்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே 144 லட்சம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கியிருப்பதாகவும், அதிலே 112 லட்சம் ரூபாய் ரோட், பாலங்கள் அபிவிருத்திக்காகவும், 24 லட்சம் ரூபாய் சென்னை நகர சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்திற்காகவும், வீட்டு வசதிக்காகவும், 8 லட்சம் ரூபாய் குடி தண்ணீர், சாக்கடைத் திட்டங்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் அதிலே குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

குடி தண்ணீர் திட்டம், சாக்கடைத் திட்டம் ஆகிய இரண்டும் மிகவும் முக்கியமான திட்டங்கள். இன்றைக்கு பல நகரங்களில் குடி தண்ணீர் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதன் காரணமாக, காலரா போன்ற தொத்து நோய்களை அகற்ற முடிந்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் தொகையை இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

25th March 1959]

[Sri T. Sampath]

மேலும் அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே, இந்தத் தொகைகள் கடனாகக் கொடுக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது—மான்யமாகக் கொடுக்க முடியாது—என்ற விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்கு தொகையானது மான்யமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இது விபரம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்போது கடனாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கடனாகக் கொடுப்பதிலே தாராளமாகக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் நகராட்சிகளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை வட்டியோடு கூட அரசாங்கம் வசூல் செய்யப் போகிறது. ஆகையால் எந்த அளவு தாராளமாகக் கொடுக்கிறோமோ, அந்த அளவு துரிதமாக வேலைகள் நடக்கும்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே சாக்கடைத் திட்டங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் நகராட்சிகளுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யும் விஷயமாக அரசாங்கத்தின்கொள்கை பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி நகராட்சி மன்றங்கள் வாட்டர் அண்டு டிரெயினேஜ் டாக்ஸ் இவைகளை அரசாங்கம் எந்த அளவில் விதித்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அந்த அளவில் வரியை விதித்து வசூல் செய்ய வேண்டும். அந்தத் தொகை சாக்கடைத் திட்ட முதலீடுகளுக்குக் குறைவாக இருக்கிறது என்று நகராட்சி கருதினால், அப்படி துண்டு விழும் தொகையை அரசாங்கம் ஈடு செய்யும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாகப் பார்த்தால் நகராட்சி மன்றங்களிலும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும் தற்போது நிதி நிலையானது திருப்தி இல்லாமல் இருக்கின்றது. தாங்களே இம்மாதிரியான பெரிய திட்டங்களை செய்ய முடியாத காரணத்தினால் அரசாங்கத்தினுடைய உதவியை நாடுகிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்தில் மட்டும் இந்தக் கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதல்ல. மற்ற மாகாணங்களிலும் இந்தக் கஷ்டம் இருக்கிறது. பொதுவாக இந்திய யூனியனில் இருக்கிற எல்லா ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் அரசாங்கத்தின் உதவியை இது போன்ற திட்டங்களுக்காக நாடவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது இருக்கிற நிலையில், நகராட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா நகர சபைகளிலும் வரி விதிப்பானது மிகவும் உயர்வாக இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய நகராகிய சும்பேகோணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே வரி விதிப்பானது 26 சத வீதத்திற்கு மேல் அதிகரித்து இருக்கிறது. மேலும், முன்பெல்லாம் நகராட்சி மன்றங்கள் டோல் என்ற வரியை வசூலித்து வந்தது. இதன் மூலமாக பெருத்த அளவில் வருவாய் வந்து கொண்டிருந்தது. Toll-ஐ எடுத்து விட்டு அரசாங்கம் நகர சபைகளுக்கு நஷ்ட ஈடாக மான்யம் கொடுக்கிறது. அரசாங்கத்திடமிருந்து இப்போது கிடைக்கக் கூடிய மான்யம் மிக மிகக் குறைந்த தொகையாக இருக்கிறது. ஆக இப்போது நேரடியான வரி விதிப்பு அதிகமாக இருப்பதால், நகராட்சி மன்றங்களினால் மேற்கொண்டு வரியை அதிகப்படுத்தி நிதி வசதி செய்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் தன்னுடைய கொள்கையை திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்து விட வேண்டும். மான்யமாகக் கொடுக்க முடிந்தால் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படி மான்யமாகக் கொடுக்க இயலாவிட்டால், நகராட்சிகள் கடனாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படி கடனாகவாவது தாராளமாக கொடுத்து உதவ வேண்டும். கடனாகக் கொடுத்து உதவ முடியாவிட்டாலும் அந்தந்த நகராட்சிகளுக்கு அந்தந்த நகரங்களிலே அல்லது ஜில்லாக்களிலோ கடன்கள் எழுப்பிக்கொள்ள அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், நல்ல வகையிலே அந்த நகரத்திலேயோ அல்லது அந்த ஜில்லாவிலேயோ கடன்களையோ அல்லது டிபன்சரோ எழுப்பி இந்த நல்ல திட்டங்களைச் சாதித்துக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக நகராட்சி மன்றங்களுக்கு தூசியற்ற சாலைகளைப்போடுவதற்காக 10 லட்சம் ரூபாய் மான்யமாக கொடுக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு திட்டம். இதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இந்தத் தொகை போதாது என்று எண்ணுகிறேன். இந்த மான்யத்தை நல்ல வகையில் நகரசபைகள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

[Sri T. Sampath]

[25th March 1959]

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் கிராமப்புற ரஸ்தாக்களைப் பராமரிக்க 5 லட்சம் ரூபாய் மான்யமாகக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கக் கூடிய விஷயம். நம்முடைய மாகாணத்தில் கிராமங்கள் அதிகம். கிராமங்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் கிராமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் மாகாணம் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமங்களையும் இணைக்க ரோடு வசதிகள் மிக மிக முக்கியமானது. எங்கள் ஜில்லா வான தஞ்சை ஜில்லாவிலே பல கிராமங்களில் ரோடு வசதியே இல்லை. இருக்கக் கூடிய ரோடுகளும் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. அத்துடன் தற்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் வட்டார அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் 30,000 ரூபாய் தான் கிராம ரோடுகளைச் செப்பணிவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகமிகக் குறைந்த தொகை. இந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு ரோடுகளைப் போடுவதும், பாலங்களைத் திருத்தி அமைப்பதும் முடியாத காரியம். ஆகவே இந்தத் தொகையை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே வெள்ளை அறிக்கை சம்பந்தமாக சில சிபாரிசுகளை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலில் சென்னை கார்ப்பொரேஷன் சட்டத்தை திருத்தப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த தருணத்தில் நான் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வெகு காலமாக டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்டைத் திருத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். நீண்ட கால அமைப்பாக மாற்றப் போகிறோம், நகராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் விரைவில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிஸ் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAGI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உதவி மான்யக் கோரிக்கையிலே பேசுவதற்குக் கொடுத்திருக்கிற காலம் குறைவாக இருப்பதால், ஒன்றைக் குறித்து மத்திரம் பேசி முடித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மான்யம் 144 லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு இருப்பதில் 6 லட்சம் அல்லது 6½ லட்சம் ரூபாய் வரக்கூடிய நிலையில் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வீதி வசதிகளுக்காக 5 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஏதாவது ஒரு கோரிக்கை மூலமாக மக்களுக்கு நல்ல காரியத்தைச் செய்தோம் என்று எடுத்துக் கூற முடியும் என்றால் இந்த உதவி மான்யக் கோரிக்கையினால் தான் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. வீதி வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி, பாதாளச் சாக்கடை வசதி முதலியவைகளை உடனடியாக மக்களுக்குக் கொடுத்தால், அவைகளைக் கண்டவுடனே மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைந்து, அரசாங்கம் நமக்கு நல்ல முறையில் வசதிகளைச் செய்து வருகிறது என்று பாராட்டுவார்கள். மற்ற காரியங்களைக் காட்டிலும் இந்தத் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தி துரிதமாக இவைகளைச் சிறந்த முறையில் செய்து கொடுத்தால், அதனால் மக்கள் முன்னேற்றம் இருக்கும் அதோடு அரசாட்சி முன்னேற்றம் இருக்கும்.

சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த ஆண்டு போட்டிருக்கக் கூடியது ஒரு பற்றுக்குறை பட்ஜெட். கிடைக்கக் கூடிய பணம் போதாத நிலை இருக்கிறது. போதாத நிலை இருந்தும் இப்போது கொடுக்க வேண்டிய தொகையில் கருணை காட்டி கொடுக்காவிட்டால் நகர சபையின் கதி என்ன ஆகும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நமது மாநிலத்திற்குத் தலைநகரம் சென்னை. அன்னியர்கள் இங்கே வரும்போது நாம் அடைந்திருக்கிற பல முன்னேற்றங்களைக் காட்டி பெருமைப்படுகிறோம். அவர்களை சென்னை நகர வீதிகளில் அழைத்துக்கொண்டு போகிற போது போகிற ஊர் வீதியிலுள்ள குண்டு குழிக்களில் விழுந்து உள்ளே இருப்ப

[25th March 1959] [Srimathi T. N. Anandanayagi]

வர்களை தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு போகும்போது, அவர்கள் நாம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தைப்பற்றி மறந்து, ரோடுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறதே என்று வெளியே சொல்லாவிட்டாலும் கூட நினைத்துக் கொண்டு பேர்வார்.

சென்னை நகரத்திற்கு இன்னொரு சாபம். இங்கே ஓடுகிற பஸ்களை அரசாங்கம் நடத்துகிறது. மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷன் இருப்பதால் இந்த பஸ்களைத் தனியார் நடத்தி வந்தால் அவர்களிடம் வரிப்பணத்தை வாங்குவோம். பஸ்களை தேசிய மயமாக ஆக்கியிருப்பதால், இதிலே வரிப்பணத்தை நகராண்மைக் கழகத்திற்குக் கொடுக்காமல் வீதிகளை மட்டும் நன்றாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் எப்படி முடியும்? இப்படி மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸேஷனில் எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியது 67 லட்சம். ஆனால் கிடைப்பது 5 லட்சம் ரூபாய். நல்ல சாம்பாருக்கு வாசனைக்காக ஒரு பெருங்காயத் துண்டைப்போடுவது போலக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தைக் கொண்டு நகரிலுள்ள எல்லாச் சாலைகளையும் எப்படி பராமரிக்க முடியும். அப்படி பராமரிக்க முடியவில்லையென்றால் கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொள்ளட்டும், வாங்குவது நகரசபை தானே, நமக்கு என்ன என்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பல ஆண்டுகளாக நகராட்சி மன்ற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும், அங்கத்தினர்கள் தூதுக் குழு அமைத்து அமைச்சரைக் கண்டு அதிகமாக ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்டபோதிலும், அதைப்பற்றி காதிலேயே வாங்கிக் கொள்ளாமல் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல மாற்றாந்தாய் குணத்தை ஏன் எங்களுக்குக் காட்டுகிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். எதற்காக நான் கூறுகிறேன் என்றால், வட சென்னையிலுள்ள வீதிகள்வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கின்றன. பராமரிப்புக்கூட செய்வதற்குப் பணம் இல்லாமல் திகைக்கிறோம். வீதிகள் சரியாகப் பராமரிக்கப்பட்டாமல் புதிதாக வீதிகள் போடுவதென்றால், இதைக் காட்டிலும் அதிகச் செலவாகும். ஆகையால், புதியதாக ரோடுகள் போடுவதோடு, ரோடுகள் பராமரிப்புக்கும் பணம் கொடுத்துவ வேண்டும்.

புதிதாக இயற்றப்பட்ட பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் தலைக்கு நாற்பது நயே பைசே அளவுக்கு பஞ்சாயத்துக்கு மாட்சிங் கிராண்ட் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், 17 லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள சென்னை நகருக்கு இத்தனை பணம் கொடுத்தால் போதாது. இந்த வகையில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் எங்களுக்குக் கொடுப்பதானது போதாது. பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் தலைக்கு நாற்பது நயே பைசே வீதம் கொடுப்போம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்து மாத்திரம் ஏன் இந்தப் பாரபட்சம்? நகர மக்களை டிஸ்க்ரிமினேஷன் செய்தால் அரசியல் சட்டப்படியே கூட அது தவறாக முடிந்துவிடும். இதையெல்லாம் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் வகையிலே, அன்றாட அலுவல்கள் என்ற வகையில் கவனித்துச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சென்னை நகரில் பெரிய வீதிகளில் ஒருசிலதான் ஹைவேஸ் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. வால்டாக்ஸ் ரோடு, பூந்தமல்லி ரோடு, மவுண்ட் ரோடு போன்ற பெரிய பெரிய வீதிகள் அரசாங்க ஹைவேஸ் இலாகாவின் கீழ் வந்தும் குறிப்பாக வால்டாக்ஸ் ரோடு கேப்பாற்று இருந்தது. இப்பொழுதுதான் ரிபேர் ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. 'வடக்கு வாழ்கிறது தெற்கு தேய்கிறது' என்று சொல்வார்களே அதைப்போல சொல்ல வேண்டுமானால், வீதிகள் பராமரிப்பைப் பொறுத்தவரையில், சென்னை நகரில் 'தெற்கு வாழ்கிறது, வடக்கு தேய்கிறது' என்று சொல்லத்தக்க முறையில்தான் இருக்கின்றன. வட சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் சற்று அதிகமாக கவனம் செலுத்துவதற்காக, அதிகமான தொகையை ரோடுகளுக்கு என்று நகரசபைக்குக் கொடுத்து அழகான ரோடுகளைப் போட்டுவிட்டால், அதுவும் சிறு சிறு ரோடுகளை நல்லமுறையிலே போட்டுவைத்தால், பராமரிப்புக்குத்தான் செலவாகுமே தவிர, அதிக நஷ்டம் ஏற்படாது. கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய காலத்தில் சென்னை

[Srimathi T. N. Anandanayagi] [25th March 1959]

நகரத்தில் நல்ல வேலை நடந்தது என்று எண்ணுவதற்கேற்ப அதிகமான லட்ச ரூபாய்களை நகர சபையாருக்குத் தாராளமாகக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தது ரூ. 1,44,39,600 மான்யம் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்று மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். இருப்பினும், இந்தத் தொகை போதாது, இன்னும் அதிகம் ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு இப்பொழுது ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் முதலிய இடங்களில் ரோடு வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி, சாக்கடை வசதி இவைகளை செயல்படும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே பல திட்டங்களைப்போட்டு, இதுவரையிலும் அபிவிருத்தி வேலைகளை நடத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இருப்பினும், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதிவசதி இல்லாத காரணத்தால் பற்பல குறைகள் இருப்பதினால் ஓரளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நிவர்த்திப்பதற்கு இப்பொழுது கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை, ரோடு வசதிக்கும், ஜல தாரை வசதிக்கும், குடிதண்ணீர் வசதிக்கும் குறைவாக இருக்கிறது, இது போதாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் எந்த நிதியிலிருந்து எடுத்தாவது அதற்கு அதிகத் தொகையை வரவழைத்து சரியான முறையில் கிராமங்களுக்கு வசதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், பட்டுஜட் உரையிலே கூட நான் ஒரு குறையைச் சொல்லியிருக்கிறேன். எனது தொகுதியிலுள்ள ஆட்டையாம்பட்டி கிராமத்திலுள்ள பஞ்சாயத்தில் ஜலதாரை விஷயம் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. பக்கத்தில் குடிதண்ணீர் கிணறு இருக்கிறது. காய்கறி மார்க்கெட்டு, பலகாரக்கடைகள் இருக்கின்றன, சாக்கடை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. முழங்கால் அளவு தண்ணீர் தேங்கிக்கொண்டு, அதில் உற்பத்தியாகும் கொசுக்கள், கிருமிகள் ஈக்கள் அந்தப் பலகாரத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு அதனால், பலவிதமான வியாதிக்கு மக்கள் ஆளாகிறார்கள். அதை நிவர்த்திப்பதற்கு பஞ்சாயத்து எரியாவிலிருந்து சுமார் இரண்டு மூன்று பர்லாங்குக்கு சாக்கடையைக் கட்டிக்கொண்டு சென்றால் தான் எரியிலே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கமுடியும். அந்த அளவு ஒரு பஞ்சாயத்தினுடைய நிதி நிலைமை இருக்கமுடியுமா என்றால் இருக்க முடியவே முடியாது. அதிலும் கிராமப் பகுதி மக்களுக்காக நாம் காட்டியிருக்கும் பல திட்டங்கள்-கல்வி, ரோடு, சுகாதாரம், ஆஸ்பத்திரிகள் முதலிய திட்டங்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் நன்கொடை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆட்டையாம்பட்டி, சென்னகிரி, பாப்பாரப்பட்டி கிராம மக்கள் மிகவும் விவசாயிகள், நெசவாளிகள், இவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் வருமானத்தை உடையவர்கள் அல்ல. ரோடு வசதி இருக்கிறதா என்றால், அது மிக மிகக் குறைவு. நேற்றும் அந்தப் பிரச்சினையைச் சொன்னேன். சென்ற ஆண்டிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். மராமத்து அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சென்ற இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் விண்ணப்பம் ஒன்று கொடுத்திருக்கிறேன். நான் இருக்கும் ஊருக்கும் ஆட்டையாம்பட்டி என்ற இடத்திற்கும் ஒரு மைல் தூரம் இருக்கிறது. இந்த ரோடு பத்தாண்டுக்கு முன்னால் போடப்பட்டது. பிரக்கா டெவலப் மென்ட் திட்டத்தின் கீழ் போட்ட ரோடு அது இதுவரை ஜல்லி போடாததால், முழங்கால் அளவுக்குப் பள்ளம் விழுந்து, மக்கள் கால்நடையாக வரக்கூட லாயக்கில்லாத முறையில், வரக்கூடியவர்கள் திட்டிக்கொண்டு போகக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. கிராம மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக ரோடுக்காக ஸைஸ் நிதி கொடுத்தும், கவனிப்பாரற்ற நிலையில் இருக்கிறது கிராம மக்களுக்கு நாம் பல துறைகளில் வசதி செய்தாலுங்கூட ரோடு வசதி, சுகாதார வசதி இவை மிக மிக பின்னணியில் இருக்கின்றன. ஆகையால், அந்த ரோடை அவசியம் உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் பேரவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்வதோடு சாக்கடைத் திட்டத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். சாக்கடை வசதி இல்லாததால் சுகாதாரம் கெட்டு,

[25th March 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

பல நோய்களை உண்டாக்கக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால், அந்த விஷயத்தையும் கவனித்து உடனடியாக அந்தச் சாக்கடையைக் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆட்டையாம்பட்டி கிராமத்தைப்பற்றி இப்பொழுது சமீபத்திலே கலெக்டர் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிடாமல் விட்டுவிட்டிருக்கிறார். பருவமழை இல்லாததால், ஒரு குடம் தண்ணீர் ஒரு அணுவுக்கு வாங்கி மக்கள் குடித்தார்கள். ஒரு குடம் தண்ணீர் ஒரு அணுவுக்கு வாங்கிக் குடிக்கும் பிரதேசத்தை பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்தி, கிஸ்தி வஜா செய்யக்கூடிய அளவிலே நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் பஞ்சாயத்துக்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால், சாக்கடைத் திட்டத்தையும் பூர்த்தி செய்து கொடுத்து, குடிதண்ணீர் வசதியையும் ஏற்படுத்துவதற்கும், அதிக பணம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ராஜ்புரம், திருச்செங்கோடு டவுன்களிலே குடி தண்ணீர் வசதிக்காக விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பக்கத்திலே காவிரி இருப்பதால், அந்த ஜலத்தைக் கொண்டு வந்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்வதற்காக அரசாங்கம் உடனடியாகக் கடன் கொடுத்து, குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, பாப்பாரப்பட்டி, சென்னகிரி, ஆட்டையாம்பட்டி இதுபோன்ற இடங்களில், உள்ளவர்கள் ஒரு கிராமத்திலிருந்து மற்றொரு கிராமத்திற்குப் போய் தங்களுடைய பொருள்களை சந்தைக்கு எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டுமென்றால் கூட ரோடு இல்லை. அம்மாதிரி கிராமப் பகுதிகளின் விஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, அதற்கேற்ற முறையில் சில தொகை அதிகமாக ஒதுக்கி, கிராம ரோடுகள் அமைத்து, சுகாதார வசதியான சாக்கடையை கட்டிக்கொடுக்க அதிகத் தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உபையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த மான்யத்தைக் குறித்து அதன் பேரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தையொட்டி சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், இந்த மான்யத்தின் மூலமாகத் தான், பொதுவாகவே மக்கள் நெருக்கமாக இருக்கும் நகரசபைகளிலேயும், அதேபோல் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலேயும் பல சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே மக்கள் நிரம்பி இருக்கும் இடத்திற்குப் பல்வேறு வகையான திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த மான்யத்தில் ஒதுக்கியுள்ள தொகை போதாது என்ற கருத்தை நெருக்கடியோடு வாழ்கின்ற மக்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், மக்கள் தொகை மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. மக்கள் தொகை மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகின்ற காரணத்தால் போக்குவரத்து அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. சென்னை நகரில் போக்குவரத்து அதிகப்படுவதற்கு பல்வேறு முக்கியமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு ரயில்வே நிலையங்களும்—மிகப் பெரிய நிலையங்கள்—ஒரு பெரிய துறைமுகமும் இருக்கும் காரணத்தால், இன்னும் பல்வேறு காரணத்தால் போக்குவரத்து வளரும்போது, இந்தச் சென்னை நகரத்தில் உள்ள பெரும் சாலைகளை நல்ல முறையிலே பாதுகாப்புத் தர அரசாங்கம் உண்மையாகவே போதுமான கவனம் செலுத்தவில்லை. போதுமான பணம் ஒதுக்கவில்லை யென்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்திலே பஸ் போக்குவரத்தை அரசாங்கம் மேற்கொண்டதற்குப் பின்னால், பஸ் போக்குவரத்து காரணமாக ரோடு தேய்கிறது என்பதை நகராட்சி மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஸ் போக்குவரத்து மிக அவசியம் என்று கருதும் அரசாங்கம், அந்த பஸ் ஓடுவதற்கு நல்ல சாலை அவசியம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. சாலைகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பழுது

[Sri K. Anbazhagan] [25th March 1959]

செய்யப்படுகின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு பஸ் பாழாகாது. பஸ் எவ்வளவுக்கவ்வளவு பாழாகாமல் இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அரசாங்கம் கூட கொஞ்சம் பாழாகாது. பாழாவதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமானால், நெடுஞ்சாலைக்கும், அதைப் பழுது செய்வதற்கும் ஒதுக்கிய தொகை அதிகப்படுத்தப்படவேண்டும்.

மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்போடு ஒட்டியிருக்கும் நெடுஞ்சாலைகளை கிமென்ட் போட்டுக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும். 'கான்கிரீட்' ரஸ்தாவாக இருந்தால்தான் நல்லதாக இருக்கும் தார் ரஸ்தாவாக இருந்தால், அதிலும் குற்றமுள்ளதாகப் போடப்படுமானால், தார் போடப்படும் இடம் சற்று மேடாகவும், இயற்கையாக இருக்கும் இடம் பள்ளமாகவும் மாறி, சில காலம் பொறுத்து பள்ளமாக இருந்த இடத்திற்கு மட்டும் தார் போடும்போது, முதலில் தார் போட்ட இடம் பள்ளமாக மாறியும், இப்படியாக மேடு பள்ளம் என்ற முறையில் தார் போடும் முறை இருக்கிற காரணத்தால், புதிதாகப் போட்டாலொழிய, பழைய ரஸ்தாக்களைப் பழுதுபார்க்கும்போது, அவை போதுமான அளவு நன்மை தரவில்லை; போக்குவரத்துத் தொல்லைக்கு ஆளாக நேருகிறது. எனவே, அந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கிய மான்யத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு, மத்திய சர்க்காரிடத்தில் அதிகமாகக் கேட்டோ, மத்திய சர்க்காரே துணை செய்தோ, அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும். இன்று இதற்கு ஒதுக்கியிருப்பது குறைவு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், சேரிச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி, மிக இன்றியமையாத கடமை ஒன்று இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதை நான் நினைவுபடுத்துவேன். சேரிச் சீர்திருத்தத்திற்கு 1958-59-வது ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கிய தொகை 17½ லட்சம் ரூபாய்; ஆனால், செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ஐந்து லட்சம் ரூபாய். பதினேழரை லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியதாக பட்ஜெட்டிலே தெரிவித்து, ஐந்து லட்சம் ரூபாய் மட்டும்தான் செலவழித்தார்கள் என்றால், சேரிச் சீர்திருத்தத்திலே இந்தச் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதென்பதை அது வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. வேண்டுமானால், சேரியிலே கூட்டம் போட்டுப் பேசும்போது, 'உங்களுக்காகத்தான் மந்திரியாக இருக்கிறோம்' என்று சொல்லிக்கொண்டாலும், அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் 17½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியவர்கள் எந்தக் காரணத்தினால் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அளவோடு அந்தச் செலவை நிறுத்திக்கொண்டார்கள் என்பது புரியவில்லை. அந்தத் தொகை முழுவதையும் செலவு செய்திருக்கவேண்டும். இன்றையதினம் நடைபாதையிலே வாழும் மக்கள், சென்னை நகரத்தில் மட்டும் எழாயிரம், எண்ணாயிரம் குடும்பங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பம் முழுவதும் நடைபாதையிலேயே எல்லாக் கடமைகளையும் முடித்துவிடுகின்றனர். சேரி மக்களை அடுத்துக்கொண்டால், சென்னை நகரத்தில் மட்டும் அவர்கள் இரண்டு லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

சென்னை நகரத்தில் வாழக்கூடிய சேரிவாழ் மக்களுக்கு, அதாவது இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கு, ஒதுக்கிய 17½ லட்சம் ரூபாயில் செலவு செய்தது ஐந்து லட்சம் ரூபாய் என்றால் இந்த அரசாங்கம் சேரிவாழ் மக்களிடத்தில் என்ன அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். அதைப் பார்க்கும்போது இந்த திட்டம் எப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்று யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மறுபடியும் இந்த ஆண்டில் 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியதாகவும் சென்னை கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக செலவழிக்கத்தக்க அளவு ஒதுக்கியதாக குறிப்பு காட்டப்பட்டு அதில் ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

"DEDUCT—Lump sum deduction for lag in execution of Slum Clearance Schemes" என்று குறிப்பு காட்டி ஆறு லட்சம் ரூபாய் கழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலாவது அந்தக் கழிவு குறிப்பு இல்லாமல் முழு அளவையும் செலவழிக்க

[25th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

என் வகை செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த அவையில் இதற்கு முன்னால் நான் பேசியபோது சேரிச் சீர்திருத்தத்தில் பல கூட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதில் ஒரு கூட்டம் இருக்கிற சேரியை சற்று ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக சகல வசதிகளையும் அவர்களுக்குத் தேடித்தருவதற்கு ஒரு நிதி இருக்க வேண்டும் என்றும், எவ்வாறு சேரியிலிருந்து கூட்டத்தை குறைப்பதற்கு வழிகாண வேண்டும் என்றும், போதிய வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு நிதி இருக்கவேண்டும் என்றும், இப்பொழுது சென்னை நகரத்திலுள்ள சேரிகளை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றால் மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகள், அல்லது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று பேசுகிற மாதிரி, ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு குறைந்தது இரண்டு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி செலவு செய்தால் ஒழிய இந்த திட்டம் நிறைவேறுவது என்ற கருத்தை நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன். அதையே இப்பொழுதும் நினைவுபடுத்துகிறேன். அப்படி ஐந்தாண்டு காலத்தில் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டுமானால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ 40 அல்லது 50 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தால் ஒழிய இந்தக் கடமை நிறைவேறுவது. எவ்வளவுதான், சேரி வாழ் மக்களுக்கு நாம் நல்ல வாய்ப்பினைத் தேடித் தரவேண்டும் என்று விரும்பினாலும் கூட, 17½ லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டுமென்றிருந்தால் அல்லது கணக்கில் 17 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது என்று இருந்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் கணக்கு எழுதினாலும் கூட இந்த ஆண்டில் கூட ஸ்டேட் இம்ப்ரூவ்மென்ட் டிபார்ட்மென்ட் 9 லட்சமும், கார்ப்பொரேஷனுக்கு 15 லட்சமும் ஆக 24 லட்சம் செலவழித்தாலும் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறுவதற்கு அது போதுமானது அல்ல. மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்தும் இதற்கு ஏறத்தாழ 50 சதவிகித அளவு மானியம் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த மானியத்தின் அளவும் தரமும் போதுமா என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்னென்றால் இவையெல்லாம் ஏழை மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பெரும் குறையாக இருக்கிறது. அதன் காரணத்தால் அவர்களுக்கு, மத்திய அரசாங்கம், எவ்வளவோ துறைகளில் வரி வசூலிப்பவர்கள், இன்னும் அதிகப்படியான விகிதாசாரத்தை, 90 சதவிகித அளவு அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை இருக்க வேண்டும். பத்து சதவிகித அளவு அளவு மாகாண சர்க்கார் போட்டு அவற்றை வெகு வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சீர்திருத்தத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது சேரிகள் வளர்ந்துகொண்டே போனால் அது வெளிப்படையாக நகரத்தின் அழகையும் வேறு பல நல்ல நிலையையும் பாழ்படுத்திக்கொண்டே வரும். ஆகவே இந்தத் திட்டம் வெகு வேகமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும். குறிப்பாக மூன்று ஆண்டு காலத்திற்குள் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிதி உதவி பெறவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, இப்படிப்பட்ட சேரிகளில் பெரும்பாலானவை மிகத் தாழ்ந்த இடத்தில் இருப்பதால், பள்ளத்தில் இருப்பதால், மழை பெய்தால் அங்கே தண்ணீர் தேங்கி விடுகிறது. அதனால் அங்குள்ள மக்கள் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். தேங்குகிற தண்ணீர் வெளியே போவதற்கு வழி இல்லாத காரணத்தால் பல வியாதிகள் வளருவதற்கும் இடம் ஏற்படுகிறது. பல குடிசைகளில் ஒரு சாண் அளவுக்குக்கூட தண்ணீர் இருப்பதை நான் பல தடவை பார்த்திருக்கிறேன். சாதாரண மழை பெய்தாலும் கூட அந்த நிலை இருக்கக்கூடாது. ஆகவே இப்பொழுது அந்தந்த இடங்களிலுள்ள சேரிகளை அகற்ற முடியாதோ, அந்தந்த சேரிகளில் வாழுகிற மக்கள் வெளியே சென்று வாழ்வதற்கு வழி இல்லையோ, அந்த வீடுகள் எல்லாம் இடிந்து போனால் அல்லது அந்த இடத்தை உயர்த்த முடியாதோ, அல்லது எந்த அளவுக்கு உயர்த்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அந்த பள்ளத்தை மேடாக்கி அல்லது பள்ளமாகவேதான் இருக்கும் என்று சொன்னாலும் அவற்றிலிருந்து தண்ணீர் உடனடியாக வெளியே போவதற்கு வடிகால் கட்டித்தர இந்த சர்க்கார் திட்டமிட்டு அப்படி இருக்கிற சேரிகளை சீர்திருத்துவதற்கு வேண்டிய நிதியை ஒதுக்கவேண்டும். அதை ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின் மூலம்

[Sri K. Anbazhagan] [25th March 1959]

நல்ல முறையில் பரிசீலித்து செலவழிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டு கொள்ளுகிறேன். எங்கெங்கே பள்ளத்தில் சேரிகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றை பரிசீலிக்க ஒரு குழுவை நியமித்து அதன் மூலம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்படவேண்டும். ஸிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ராஸ்டானது எவ்வளவோ அழகான கட்டிடங்களைக் கட்டியிருப்பது கண்ணுக்கு அழகாக இருக்கிறதே தவிர அந்தக் கட்டிடத்தில் குடிபோக வாய்ப்பு பெறுகிறவர்கள் ஏழை மக்களோ அல்லது பாட்டாளி மக்களோ அல்ல. சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ராஸ்டுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணம் நல்ல நோக்கத்துடன் செலவழிக்கப்படுகிறது என்றாலும் அவைகளில் குடியிருக்க வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் இன்று சொந்தமாக வீடுகள் வைத்திருப்பவர்களில் பலர் அங்கே இடம் பெற்று விடுகிறார்கள் என்ற குறை இருக்கிறது. அது எப்படியிருந்தாலும் அவைகள் நடுத்தர வகுப்பாருக்கு கட்டப்படுகிற கட்டிடமாக இருந்து அவர்களுக்கே ஒப்படைக்கப்பட்டால் சிறு சிறு குறைகள் இருந்தாலும் நான் வருத்தப்படமாட்டேன். ஆனால் ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் பொருத்தமட்டில், கார்ப்பொரேஷனுக்கு ஒரு தொகை சிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட்டுக்கு ஒரு தொகை என்று தொகைகளை பொறுத்து ஒதுக்குவதைவிட உண்மையிலேயே அதில் அரசாங்கத்திற்கு முழு ஆர்வம் இருக்குமானால் சேரி சீர்திருத்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு தனி குழு ஒன்றை அமைத்து அதன் மூலம் அந்த தொகையை பங்கிட்டு செலவழிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யவேண்டியது இந்த திட்டத்தில் இருக்கிற அவசரத்தையும் ஒட்டி அவசியமாகவும் இருக்கிறது.

சென்னை நகரத்திலுள்ள கூவம் ஆற்றினால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளைப் பற்றியும் அதனால் ஏற்படுகிற சுகாதார கேட்டைப்பற்றியும் அனைவரும் அறிந்ததே. கூவம் ஆற்றை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ள, அதனால் சுகாதாரக் கேடு உண்டாகாமல் இருக்க, அதற்கு என்று ஒரு தனி தொகையை ஒதுக்கி அதை கார்ப்பொரேஷனிடம் கொடுத்து கூவம் ஆற்றில் ஏற்படக்கூடிய துர்நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான வழிவகை காணவேண்டும். உடனடியாக செய்ய வேண்டிய காரியங்களில் இதுவும் ஒன்று. அதனால் ஏற்படக்கூடிய சுகாதாரக் கேடு சென்னை மக்களை மிகவும் பாதிக்கிறது. அதன் காரணமாக அதற்கு என்று ஒரு தொகையை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பொதுவாக நகர சபைகளில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை மிகவும் குறைவு என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே நகர சபையில் சாலை பக்கத்தில் ட்ரெயினேஜ் கட்ட வேண்டும் என்றும் அதற்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அரசாங்க உதவி மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அவற்றை அவர்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. மேஜர் பஞ்சாயத்துகளில் அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எண்ணினாலும் அவர்களுக்கு ஐம்பது சத விதிக் விழுக்காடு ஏற்படுவதை சரிக்கட்டி அரசாங்கம் உதவி செய்யாததால் அந்த திட்டத்தை அவர்களால் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அங்குள்ள சில திட்டங்களில் இப்பொழுது ஜில்லா போர்டிலிருந்து 25 சத விதிக்மும், அரசாங்கம் 50 சத விதிக்மும் பொது மக்கள் 25 சத விதிக்மும் நன்கொடையாகத் தர வாய்ப்பு இருந்தால், கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட், என்.ஈ.எஸ். முதலியவற்றைப்போல் பல இடங்களில் இருந்தால், பல திட்டங்கள் நிறைவேறியிருக்கும். இந்த வாய்ப்பு, இப்பொழுது ஜில்லா போர்டு இல்லாததால், நிறைவேற்றப் படாமல் தவறிப்போய் விட்டன. ஆகவே அந்தத் தொகையையும் சேர்த்து அளித்து பொது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1946-ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் அரசாங்கம் பெரிய தொகை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒதுக்கி ரோடுகள் பராமரிப்பு செய்யப் பட்டு வந்தது. எப்ரல் 1, 1946-ல் நெடுஞ்சாலை இலாகா முக்கிய ரோடுகளையும், வியாபார முக்கியத்துவம் உள்ள ரோடுகளையும் பராமரிப்பில்

[Srimathi Lourdhammal Simon] 25th March 1959]

எடுத்த பின்னர், அரசாங்க உதவி நிறுத்தப்பட்டது. கார்ப்பொரேஷனுக்கு மட்டும் சில ரோடுகளுக்கு ரெக்கரிங் கிராண்ட்கள் கொடுத்து வரப்படுகிறது. அதல்லாமல், முதலீட்டு பணிகளாகிய பாலங்களுக்கும், மதகு (கல்வாட்) களுக்கான “நான்-ரெக்கரிங் கிராண்ட்ஸ்” கொடுத்து நடத்தப்படுகிறது. இன்னும் சில இடங்களில் மழையில்லாமையாலும், விவசாயம் தவறுவதினாலும் அவ்வப்போது ஜில்லாக்களின் நிதிக்கேற்ப அரசாங்க உதவி அளிக்கப்படுகிறது. சில புது ரோடுகளுக்கும், பாலங்களுக்கும்மாவோ அல்லது முக்கியமான ரோடுகளும் பாலங்களும் பழுது பார்க்கும் சிலவினங்களையும் மத்திய அரசாங்க ஏற்பு திட்ட அமைப்பின்படி அளிக்கப்படும் வருகிறது. கவர்ன்மென்ட் நாஷனல் ஹைவேஸ், ஸ்டேட் ஹைவேஸ், மேஜர் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரோடுகளில் முக்கிய பகுதிகளையும் கவனித்து வருகிறார்கள். வருகின்ற வருஷம் 1,270 மைல் நீளமுள்ள முக்கிய டிஸ்ட்ரிக்ட் ரோடுகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தும் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமங்களுக்கு முக்கிய வியாபார நகரங்களுக்கு இணைப்பு ரோடுகள் ஏற்படுத்தும் எண்ணமும் இருக்கிறது. இதைச் செய்ய வேண்டுமானால் ஏறக் குறைய 5,000 மைல் ரோடு போட வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 2,000 மைல் ரோடு போடும் உத்தேசம் இருக்கிறது. எண்பத்தாறு மைல் நீளமுள்ள ரோடுகளுக்கு தார் போடுவதும், 819 மைல் நீளமுள்ள ரோடுகளுக்கு ஜெல்லி போடுவதும், 41 முக்கிய பாலங்களும், 151 சிறிய பாலங்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கட்டுவதற்கான நம்பிக்கை இருக்கிறது. இவற்றின் செலவிற்கான தொகையை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளும்.

1941-ம் ஆண்டு முதல் முக்கிய முனிசிபல் ரோடுகளுக்கு டஸ்ட்லெஸ் சர்பேசிங் போடுவதற்காக அரசாங்கம் மானியம் கொடுத்து உதவி வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்து ரோடுகள் செப்பனிடவதற்கும் அரசாங்கம் மானியத் தொகை கொடுத்து வருகிறார்கள். சாதாரணமாக 50 சத விதிக் மானியத்தொகை கொடுத்தாலும், அதிக வருமானமில்லாத சில பஞ்சாயத்துகளுக்கு கூடுதலான உதவியும் அளிக்கப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து ரோடுகளை சீரான முறையில் பழுது பார்க்கக்கூடிய அளவில் உதவி அளிக்கவும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இதைக் கூறும்போது ஒரு சந்தேகம் எழலாம். ஜில்லா ரோடுகளையும், 1-30 இதர ரோடுகளையும் பராமரிப்பதற்கு, பழுது பார்க்குவதற்கு, இருக்கும் p.m. தொகையை வைத்து எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த விதத்தில் பங்கிட்டு செய்து அந்த ரோடுகளைச் செப்பனிட அரசாங்கம் உதவி செய்து வருகிறது. ஐந்தாறு பேருக்கு மேற்பட்டுள்ள கிராமங்கள் முக்கியத்துவம் பெறவேண்டுமென்று கவனம் செலுத்தி அங்கு ரோடுகள் போடுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும், இருக்கும் ரோடுகளின் சீரமைப்புத் திட்டத்தையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

பஞ்சாயத்திலுள்ள போக்குவரத்து வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்ய 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டு கிராமப் போக்குவரத்துக்கு 88 ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகையாகக் கொடுத்து வருகிறோம். சமுதாய ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகிய மூன்று திட்டங்களின் மூலம் புதிய ரோடுகளைப் போடுவதற்கு மேலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக கூடுதல் தொகை தகுந்த அளவு உதவியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திருவாளர் கோதண்டராமன் அவர்கள் திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், குடியாத்தம் ஆகிய நகர சபைகளின் நிலைமையைக் குறித்து எடுத்துரைத்தார். அங்கு ரோடு வசதி இல்லாதிருப்பதோடு டி.பி. முதலிய நோய்கள் ஏற்படுவதைப்பற்றியும் எடுத்துரைத்தார். குடியாத்தத்தில் அதிக அக்கறை செலுத்தி அங்கிருக்கும் நிலைமைகளைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார். நகர சபைகள் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தை ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கூறினார். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில்

[Srimathi Lourdhammal Simon] [25th March 1959]

எவ்வளவுக்கெவ்வளவு காரியங்களைச் செய்யமுடியுமோ அவைகளை யெல்லாம் செய்து வருகிறோம். எல்லாவற்றையும் செய்து விட முடியாது. திட்டங்களை அதிகமாகப் போட்டு வசதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தாலும் நம்முடைய நிதி நிலைமையைக் கவனிக்காமல் இருக்கமுடியாது. இந்த நிலைமையைப் பொறுத்து எந்தெந்தத் திட்டங் களை எடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறதோ அவைகளெல்லாம் எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன. அவா குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக நடந்து வருகின்றன. அதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்படும். ஆமை வேகத்தில் வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆமை வேகத்தில் நடப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. எவ்வளவு வேகமாக நடத்த முடியுமோ அந்த வேகத்தில்தான் காரியங் களைச் செய்து வருகிறோம். ஒன்றை நாம் கவனிக்கவேண்டும். எந்த இடத்தில் நிதி நிலைமை மோசமாக இருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் ஆமை வேகத்தில் சென்று கொண்டிருக்கிறது, எந்த இடத்தில் வசதி இருக்கிறதோ அங்கு மான் வேகத்தில் வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக் கின்றன; என்று திருப்திகரமாகக் கூறிக்கொள்ளலாம்.

1955-ம் வருடத்திற்கு முன் நகர குடி தண்ணீர் திட்டத்துக்கு தண்ணீர் வரியும், சாக்கடை வரியும் உயர்த்தப்பட்டு, அதன் பின்னர் தண்ணீர்த் திட்டத்துக்குப் போதுமான வசதி இல்லாத ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒரு பகுதியை அரசாங்கம் மானியமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். 1956-ம் வருஷம் பரிசீலனை செய்த பின் தண்ணீர் உபயோகிப்பவர்களிடம் இருந்து ஒரு வரியை வசூலித்து அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தை நடத்த ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். நகரசபைகளுக்கு வருமானத்தில் குறைவு ஏற்பட்டால் வரிபோட்டு தண்ணீர் உபயோகிப்பவ் களிடம் பிரித்துக்கொள்ளுவது நலமாக இருக்கும். அந்த வரி இப்பொழுது அமுலுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. நகர சபைகளுக்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அருப்புக்கோட்டை குடி தண்ணீர் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது சேர்க்கப்படவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 505 லட்சம் ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்குத் தான் பேர்துமானதாக இருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தில் குடி தண்ணீர் திட்டத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை ரூ. 853 லட்சமாக உயர்த்தவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம். பதில் இதுவரை கிடைக்காததால் இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இப் பொழுது ஒன்றும் கூறமுடியவில்லை. அதிகமாகக் கேட்கப்பட்ட தொகை கிடைத்தபின் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் மாநிலமுத்து அவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணை ஒன்று கொடுத்திருந்தார்கள். இதற்கு முன்னால் கூறிய பதிலிலிருந்து அவருடைய பிரச்சனை தெளிவற்றிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கழிந்த வருஷம் இந்த சட்ட சபையில் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அதன்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கும்போது நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும்.

திரு சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சங்கரன்கோயில் குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது 315 லட்சம் ரூபாய் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். இந்தத் தொகையை சரியானபடி உபயோகப்படுத்தவில்லை என்று கூறினார்கள். என்ன காரணம் என்று கூற முடியாவிட்டாலும் அவ்விதம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை பிரயோஜனப்படாமல் இருக்கக் காரணம் இல்லாமல் இருக்காது. தகுந்த முறையில் பிரயோஜனப்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். டிஸ்ட் ரிக்ட் போர்டு வேலைகளைக் காண்டராக்ட் எடுக்க யாரும் முன்வருவதில்லை என்று கூறினார்கள். அங்குள்ள நிதி நிலைமை மோசமாக இருப்பதால்

[Srimathi Lourdhammal Simon] [25th March 1959]

எடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை என்று கூறினார்கள். கழிந்த வருஷம் டிஸ்ட் ரிக்ட் போர்டைத் திருத்தியமைக்கும் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம். அதை மாற்றியமைப்பதன் மூலமாக மிகுந்த வசதி ஏற்படும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் குற்றலத்திற்குச் செய்யவேண்டிய வசதிகளைப்பற்றியும், குற்றலத்தின் மகத்துவம் பற்றியும் எடுத்துப் பேசினார்கள். நிச்சயமாக குற்றலம் இந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு முக் கிய சுகவாசஸ்தலம். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய அரசாங்கம் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது.

திரு சம்பத் அவர்கள் சேம்போது குடிதண்ணீர், சாக்கடை வசதி களைக் கவனிப்பதில் கூடுதல் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்குப் பார்க்கப்போனால் நகரங்களில் இந்த வசதி களைச் செய்ய, அரசாங்கம் அநேக நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி வருகிறது. இருந்தாலும் இருக்கும் நிதியை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு செய்யவேண்டுமோ அதில் அரசாங்கம் தவறுவதில்லை.

ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி பேசும்போது மெட்ராஸ் கார்ப்பொரேஷன் பற்றி யும், ரோடுகள் நிலைமை பற்றியும், ரோடுகளைப் பழுது பார்ப்பதில்லை யென்றும், அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் குறிப் பிட்டார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கும் உதவி மிகக் குறைவு என்று சொன் னார்கள் சாம்பாருக்குப் பெருங்காயம் போல் இருக்கிறது என்று சொன் னார்கள் அந்தப் பெருங்காயம் இல்லையென்றால் சாம்பார் நன்றாக இருக் காது. இவ்வளவாவது செய்திருக்கிறோமே என்று நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். அந்த ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்காக “எக்ஸ் க்ரே ஷியா கிரான்ட்” ரூ. 5,11,000 கொடுத்து வந்தோம். இந்த வருஷம் ஒரு ஸ்பெஷல் கிரான்டாக 5 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கி யிருக்கிறோம். இவ்வித கூடுதல் தெற்கையால் ரோடுகளைப் பராமரிக்க வசதி ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன். கூடுதலான தொகை கொடுப்ப தானாலும் இன்னும் அதிகத் தொகை வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வெகு சீக்கிரம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்களும் ஆடையாம்பட்டி ரோடைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்கும் கவனம் செலுத்தலாம். ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் சேரி ஒழிப்பைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை எவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டும், என்பதற்கு அவர் அரிய யோசனைகளைச் சொன்னதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சேரி ஒழிப்பு விஷயத்தில் சர்க்கார் மிகுந்த அக்கறைதான் காட்டுகிறது. ஆனால் இது பேசிவிட்டுப் போகிற விஷயம் அல்ல. கூட்டங்களில் பேசுவதனால் தீர்த்துவிட முடியாது. சில சேரிகளில் அந்நியர் பூமியில் இருக்கிறது. அந்த இடத்தை வாங்க வேண்டிய வில்லங்கம் இருக்கிறது. வேறு சில இடங்களில் அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுத்தால் அங்கே போக் மனமில்லாதவர்களாக இருக் கிறார்கள். வெறும் ஐந்தடி, ஆறடி மனை கட்டிக்கொடுப்பது என்பது மட்டும் அல்ல பிரச்சனை. வீடு கட்டிக் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் பூமி வாங்குவதில் தான் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதனால்தான் கசலதாமதமாகிறதே. தவிர அதில் அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இல்லை என்பது அல்ல. மிகவும் கூடுதலாக இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தையும் நல்ல முறையில் துரிதமாக சர்க்கார் நிறைவேற்றும் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. ANBAZHAGAN : கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு சிறு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். சேரிகளை அமைப்பதற்கு தனிப் பட்டவர்களிடத்தில் இருந்து நிலம் வாங்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிறது. கட்டுவதோடு அன்றி இப்படி நிலம் வாங்கப்படவேண்டிய நிலை மையும் இருக்கிறபோது மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கிய 17 அரை லட்சத்தில்

[Sri K. Anbazhagan] [25th March 1959]

5 லட்சம் மட்டும் செலவழித்திருக்கக் காரணம் என்ன, பாக்கி செலவழிக்கப்படாத பணம் அப்படியே வீணாகத் திருப்பத்தானே திருப்பப்படும். இன்னும் அதிகமான தொகை வாங்கி நிலம் எல்லாம் வாங்கி, வீடு கட்டவேண்டியதிருக்க ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தையே செலவிடாமல் திருப்பி விடக் காரணம் உண்டா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The Madras Corporation can spend up to rupees 15 lakhs if it can be done. The provision under this head for slum clearance is, as I already said, in exclusion of the provision made under heads like Harijan Uplift, etc.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Mr. Kothandaraman withdrawing his cut motion?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I am pressing the cut motion.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 1,44,39,600 under Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,44,39,600 under Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Orders and Rules.

113. Notification issued with G.O. No. 317, Revenue, dated 18th February 1958, amending Rule 7 of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956. [Laid on the table of the House under section 13 (2) of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955 (Madras Act III of 1955).]

B.—Reports and Notifications.

47. Note on Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works.

48. Speech of the Hon. Minister for Works on Highways and Civil Works.

49. The Madras Appropriation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 4 of 1959).

25th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 997-C asked by Sri T. T. Daniel at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th March 1959, page 510 supra.]

(a)—				Amount.
Medicines—				
Year.				
1956	..	..	..	Supply of medicines to the Government Hospital, Nagercoil, was made from the Central Medical Stores, Trivandrum and figures regarding the value of the stores are not available.
1957	..	..	..	Rs. 2,489.
1958	..	..	..	„ 38,490

Instruments—Year.				Amount.
				RS.
1956	..	..	..	nil.
1957	..	..	..	273
1958	..	..	..	70,585

(b)—				Number of persons treated as	
Year.				Out-patients.	In-patients.
1954	..	..	..	45,113	1,024
1955	..	..	..	49,213	1,048
1956	..	..	..	55,413	1,143
1957	..	..	..	59,831	1,697
1958	..	..	..	91,387	3,060

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 997-D asked by Sri C. Muthiah at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th March 1959, page 510 supra.]

The details of Central grants sanctioned so far during the Second Five-Year Plan period for laying roads are given below :—

(i) Central Road Fund—

District.	Amount.
	Rs.
Tiruchirappalli ..	68,546
Madurai ..	13,86,110
Ramanathapuram ..	5,60,754
Tirunelveli ..	12,83,115
Tanjore ..	3,78,200
Salem ..	1,19,200
Nilgiris ..	48,000
Total ..	38,43,925

[25th March 1959]

(ii) State roads of economic or inter-State importance—

District	Amount.
	RS.
Madurai	9,32,500
North Arcot	4,00,000
Chingleput	5,16,700
Coimbatore	2,49,500

Total .. 20,98,700

(iii) Welfare of Scheduled Tribes and development of scheduled areas under Article 275 (1) of the Constitution—

	RS.
Salem	15,000
Grand total [items (i), (ii), (iii)] ..	59,57,625

APPENDIX III.

[Vide answer to the starred question No. 997-N asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th March 1959, page 519 supra.]

Q. (1) The places where pyrethrum is cultivated in this State and the extent in each area so cultivated?

Pyrethrum was cultivated by the Forest Department from the year 1943-44 in the Nilgiris (Nilgiris Division) and Upper Palnis (Madurai North Division) for use as insecticides. The areas planted in each region are as follows:—

Nilgiris.			
Year.	Extent of plantation (in acres).	Area cultivated in acres during the year.	Progressive total of the area under effective cultivation (in acres).
(1)	(2)	(3)	(4)
1943	..	1,401	1,401*
1944	1,401	467	1,868
1945	1,868	..	1,868
1st January to 31st March 1947 ..	1,868	..	1,868
1947-48	948	..	948
1948-49	574	86	660
		(85.65)	
1949-50	537	123	660*
1950-51	..	100	100
		(99.60)	
1951-52	100	14	114
		(13.60)	
1952-53	114	30	144
1953-54	144	83	227
Palnis:			
1943-44	..	408	408
1944-45	408	112	520*
1945-46	460*	60	520

* Plantations reported a failure and not re-planted for want of seeds.

+ 'A' The plantations are effective for maximum of four years.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, the 26th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Srirangam temple

* S.N.Q. 18—SRI S. LAZAR :

SRI A. GOVINDASAMY :

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI :

SRI K. VINAYAKAM :

SRI A. A. RASHEED :

SRI T. SAMPATH :

SRI T. T. DANIEL :

Will the

Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the cause of the fire accident in the Srirangam temple on 22nd March 1959;

(b) the nature and extent of damage caused :

(c) the steps proposed to be taken to renovate the Sanctum Sanctorum;

(d) whether the Government propose to make a special grant for the said purpose in view of the importance of the temple; and

(e) when the temple will be opened to the worshipping public?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Not known.

(b) A wooden box and the clothings have been destroyed. The construction of the Sanctum Sanctorum has been damaged. The "Adi Seshan" over the Mulavar deity has been affected. But on the whole there has been no serious damage.

(c) All steps are being taken to renovate the sanctum sanctorum and the services of experts have been requisitioned.

(d) No, Sir.

(e) Even now the public can worship in the Balalayam. And it is expected that the sanctum sanctorum may be set right in about three months.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that this fire was God's wish, and God said : "Let there be a fire so that the blasphemy, irreligiousness and ungodliness preach'd by a section of the people may be burnt along with these ashes"

[26th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that when I was in Tiruchirappalli, I heard a significant comment that perhaps for the sins of men God has chosen to go through this "Prayaschit".

MR. SPEAKER : God did not say that.

(Many hon. Members stood up in their places.)

MR. SPEAKER : Now I will first call the hon. Members who have given notice of the question and then the other hon. Members.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Police are investigating into the cause of the fire and what is the cost of the diamond burnt during the fire?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Precious diamonds, two or three of them, should have been burnt, and that may not cost much. It may be on the whole about one thousand or two thousand rupees. About investigations, it is difficult to investigate the cause of the fire. But still investigation is being done.

SRI T. SAMPATH : May I now when the renovation will be completed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have said in the answer that the renovation work has already been started and it is expected that the work will be over in about three months.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether action has been taken against some temple servants so far and the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about it. I have just seen a report in the press to which probably the hon. Member refers.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, whether it is a fact that the damage caused is to the extent of Rs. 3,000, and may I also know whether the temple authorities and the Police authorities rushed to the spot immediately as soon as they got the information.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. The temple authorities, the District Collector, all of them rushed immediately and lost no time in going to the spot. They were all there and did their best apart from the general public who also responded and did their very best. I have no estimate about the actual loss or damage due to fire although I have seen a report in the press that it would be about Rs. 3,000.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்தத் தீயினால் உயர்ந்த மதிப்புள்ள ஐவரங்கள் காணவில்லை என்று பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவைகளைத் திருடிக்கொண்டு போவதற்காகத்தான் இந்த விதமான

[26th March 1959]

அலங்கோலங்களை அங்கே செய்திருக்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம் இருப்பதால் உடனடியாக தகுந்த ஆட்களை வைத்து அதைப் பரிசீலனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே சொன்னேன். இல்லாது காணாமற்போன பொருள்கள் ஒன்று இரண்டுதான் என்று அங்குள்ள செக் ரிஜிஸ்டரைப் பார்த்ததில் தெரிகிறது. திருடுவதென்றால் இன்னும் அதிக மதிப்புள்ள ஆபரணங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் வைரங்கள் நெருப்பிலே எரிந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : இப்பொழுது ஏற்பட்ட விபத்தை ஒட்டி இது வெளியார் தூண்டுதலாகவோ அல்லது அரசியல் கட்சிகளின் தூண்டுதலாகவோ இருக்கும் என்று ஆளும் கட்சியினரைச் சேர்ந்தவர்களால் பேசப்படுவதனால் இந்த மாதிரி சந்தேகத்திற்கு இதில் இடம் இருக்கிறதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா? இத்தகைய தூண்டுதல் இல்லையென்றால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இம்மாதிரி பேசுவதை தடை செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் மற்றவர்களும் இம்மாதிரி பேசுவதாகத் தெரியவில்லை. மேல் சட்டசபை கூட்டத்தில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுள் ஒருவர் இவ்விதம் கேட்டதற்கு நான் அம்மாதிரி ஒன்றுமில்லை என்று மறுத்தேன். இந்த மாதிரி சந்தேகிக்க வேண்டிய ஆதாரம் இல்லை. யாரும் இம்மாதிரி நினைக்க வேண்டாம். அம்மாதிரி நினைப்பது தவறு.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Is it a fact that some of the archakas have been suspended so soon and if so, has it been done on suspicion? The Hon. Minister said that it is difficult to investigate into the cause of the accident. May I know what he means by saying "difficult"?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'Difficult' is 'difficult'. I can't explain the word further to the hon. Member (Laughter). About certain action referred to have been taken against some temple servants, I have also seen a report in the press this morning. I have no other information about it.

SRI A. A. RASHEED : In view of the fact that this 'Sambrani Thailakappu' is highly combustible, will the Government stop the application of this to the idol?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, no doubt, the 'Sambrani Thailakappu' which was smeared over the deity must have contributed to the intensity of the fire, but I must also tell the hon. Member that it is on account of the coating of the 'Thailakappu' that the main deity is kept intact, in spite of the huge fire.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, what precautionary steps the Government have taken after the incident for the prevention of such accidents in future?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : All that has to be considered after the renovation is done and after all the investigation is over.

[26th March 1959]

SRI P. G. MANICKAM : இந்தத் தீ விபத்து எப்படி ஏற்பட்டது என்று சர்க்காருக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இல்லை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

Levy of sales tax on perishables

S. N. Q. 19—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI, SRI A. A. RASHEED AND SRI M. D. RAMASAMI : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகரில் காய்கறி வியாபாரிகளும், கெட்டுப்போகக்கூடிய இதர பொருள்களில் வியாபாரம் செய்பவர்களும் இம்மாதம் 25-ம் தேதி முதற்கொண்டு வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தாருக்குத் தகவல் எதேனும் வந்துள்ளதா?

(ஆ) அப்படியானால் :—

(i) அந்த வேலை நிறுத்தத்தைத் தடுக்கவும்;

(ii) இந்த அத்தியாவசியமான பொருள்களை பொது மக்களுக்கு சப்ளை செய்ய வேறு ஏற்பாடுகளை செய்யவும்;

அரசாங்கத்தார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டுள்ளார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) (i) Government have fully explained to the dealers that no hardship will be caused to small dealers and vendors.

(ii) Government propose to procure these articles and sell them through suitable agencies, if necessary.

SRI A. A. RASHEED : Will the Government consider the desirability of raising the taxable turnover limit to Rs. 50,000 on perishable goods or at least reduce the tax by half a per cent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a matter in which the House has taken a decision only very very recently. I do not think that any circumstances exist for revising the decision.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்த வரி விதிப்பு விஷயத்திலே கணக்கு வைக்கும்படியான நிர்ப்பந்தம் அங்கே இருப்பதால் சில வியாபாரிகள் கணக்கு வைக்க முடியாமல்—அவர்கள் கணக்கு எழுதுவதற்கு அவர்கள் வியாபாரம் இடம் கொடுக்காமல் இருக்கிற காரணத்தால்—ஏதாவது ஒரு மொத்தத் தொகையை லைசென்ஸ் பீசாக—அல்லது வேறு வழியிலே—வாங்கிக்கொண்டு கணக்கு வைக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் செய்ய அரசாங்கம் ஏதாவது யோசனை செய்து இருக்கிறதா? இம்மாதிரி திட்டம் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த விஷயம் ஒரு வருஷமாகப் பரிசீலனை செய்து ஆலோசனைக் கமிட்டியில் பல நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. இதில் சர்க்காரும் இதர கட்சிக்காரர்கள் எல்லோருமே சேர்ந்து நினைத்தது என்னவென்றால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு நாம் அனுகூலம் செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு இருக்கிற தொல்லையும், மொத்த வியாபாரிக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும், மொத்த வியாபாரிக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இதை ஒட்டி தீர்மானமும் எடுக்கப்பட்டது. 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் சிறு வியாபாரிகள் என்றும் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

[26th March 1959]

30 ஆயிரத்திற்கு மேல் அதிகமாக வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் இன்கம்டாக்ஸ் அலெவியாகத்தான் இருப்பார்கள். 10 சத வீதம் கூட லாபம் வைக்காமல் யாரும் எந்தத் தொழிலிலும் ஈடுபடுவதில்லை. இன்கம்டாக்ஸ் அதாரிடிக்கு கணக்குக் கொடுப்பவர்கள் மாத்திரம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதாரிடிக்கு கணக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்று சர்க்கார் எக்சிசுடிவ் இன்ஸ்ட்ரெக்ஷன் கொடுப்பதாக இந்தச் சபையிலும் மேல் சபையிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் சிறு வியாபாரிகள் கூட வியாபாரிகள் என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு எந்த விதமான தொந்தரவும் கிடையாது. ரிஜிஸ்டர் செய்வது பற்றி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டது. அதாவது 30 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எக்ஸெம்ஷன் கொடுக்கிற காரணத்தால் 25 ஆயிரம் ரூபாய் டர்ன்ஓவர் இருந்தால் அவர்கள் மட்டும் ரிஜிஸ்டர் செய்துக் கொண்டால் போதும். இது இப்போது யோசிக்கப்படவில்லை. முன்பே யோசனையில் இருக்கிறது. இன்னும் இரண்டொரு பண்டங்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்பது சர்க்காரின் யோசனையில் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் எப்ரல் 1-ந் தேதி வெளியிடுவதாக சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே இது மொத்த வியாபாரிகள் “நாம் வரி விதிப்பதிலிருந்து விலக்கொள்ள வேண்டும்” என்பதற்காகச் செய்கிற ஒரு பெரிய ஆர்பாட்டம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எந்தவிதமான ஆதரவும் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI K. B. S. MANI : இந்தப் பொருள்களை வருடத்தில் 30,000 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகளுக்கு இந்த வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்தப் பொருள்களை வியாபாரம் செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் சிறு வியாபாரிகளாகவே இருப்பதால் சிறு வியாபாரிகளே வரியைக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்ற வதந்தியை இவர்கள் உண்டாக்கி கடையடைப்பு நடத்தி வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இந்தக் கடையடைப்பின் விளைவாக ஜெயில்கள், ஒட்டல்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் போன்ற நிர்வாகப் பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவைகளுக்கு காய்கறிகள் பழங்கள் ஆகியவை கிடைப்பதில் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டத்தை நீக்க சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் நன்றாக விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டேன். இந்த வரி விதிப்பினால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு எந்த விதமான தொல்லையும் கிடையாது. கடையடைப்பினால் ஒரு பக்கத்தில் விவசாயிகளும் காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்பவர்களும் மற்றொரு பக்கத்தில் அப்பொருள்களை உட்கொள்ளும் பொதுமக்களும் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வியாபாரிகள் விதண்டாவாதமாக இந்த இரு பிரிவினருக்கும் கஷ்டத்தைக் கொடுப்பது நியாயமல்ல. மொத்த வியாபாரம் செய்பவர்கள், சர்க்காருக்கும், பொதுமக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்றே நோக்கத்துடன் கடையடைப்புச் செய்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தக் கடையடைப்பு நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளைத் தவிர்க்க சர்க்கார் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். கடையடைப்பு நீடித்து நடக்குமானால் இதர ஜில்லாக்களிலிருந்து காய்கறிகள் முதலியவற்றை வரவழைத்து அவைகளை சென்னையில் விநியோகிக்கலாம் என்று சர்க்கார், எண்ணி அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். பீரல் இதர சர்க்குகள் ஆகியவைகள் வியாபாரத்திற்கு இப்போது கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் இருப்பதுபோல் காய்கறிகள் வியாபாரத்திற்கும் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் அத்தியாவசியம் என்பது இவர்கள் செய்யும் ஆர்பாட்டங்களாலும், கிளர்ச்சிகளாலும் தெளிவாக்கப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : வர்ணிபத் துறையில் வியாபாரிகளுக்கு 10 சத வீதம் லாபம் வருகிறது என்று கனம் அமைச்சர் சொல்லும் கணக்கு சரியாக இருந்தாலும், இந்தப் பொருள்கள் அடிக்கடி அழுகிப் போவதால் அவர்களுக்கு அவ்வளவு லாபம் வருவதில்லை. மேலும் அவர்கள் வியாபாரம் செய்வதில் பல சிக்கல்களும் தொல்லைகளும் இருக்கின்றன.

[26th March 1959]

எனவே, ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டியது சம்பந்தப்பட்ட வியாபார மதிப்பு வரையறையை 25,000 ரூபாயிலிருந்து 50,000 ரூபாய் வரை உயர்த்தவும், வரி கொடுக்க வேண்டியது சம்பந்தமாக உள்ள வருட வருமான வரையறையை 30,000 ரூபாயிலிருந்து 60,000 ரூபாயாக உயர்த்தவும் அரசாங்கம் முன்வருமா? அவ்வாறு செய்யாமல் மீன், முட்டை ஆகியவைகள் வியாபாரத்தில் அரசாங்கம் ஈடுமானால் அத்தொழிலை அரசாங்கம் செம்மையாக செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த உபகேள்வியின் முதல் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த விஷயம் ஆலோசனைக் குழுவால் பரிபூரணமாக ஆராயப்பட்டது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். விதிவிலக்கு வரம்பை 50,000 ரூபாயாக உயர்த்தினால், லட்ச ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்பவர்கள் தங்கள் கடையை இரண்டு பேர்கள் பெயரில் எழுதிவைத்துவிட்டு வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வார்கள்; மாமன், மச்சான் பெயரில் கடையை எழுதிவைத்துவிட்டு வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வார்கள். அதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்தினால்தான், நியாயமான விதிவிலக்காக இந்த வரம்பை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். 30,000 ரூபாய் வரம்பை இன்னும் அதிகமாக உயர்த்துவோமானால், நல்ல லாபம் பெறும் பல வியாபாரிகளுக்கு இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை நாமே அளித்தவர்களாவோம்.

மீன், முட்டை ஆகியவைகளை சர்க்காரே வியாபாரம் செய்யலாமா, கூடாதா என்ற விஷயத்தில் இப்போது திடீரென்று கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த சபையில் தான், மாடு, ஆடு இறைச்சியை அரசாங்கத்தாரே விற்கலாம் என்று ஏற்கனவே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு.) அப்படி இருக்க, மீன், முட்டை ஆகியவைகளை சர்க்காரே விற்கலாமா என்று இப்போது கேட்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. இருந்தாலும் நான் முன்பு குறிப்பிட்ட பொருள்களின் விற்பனையை சர்க்காரே செய்யப் போவதில்லை. அதை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் செய்யலாம் என்று சர்க்கார் யோசிக்கிறது. மேல் நாடுகளில், தனியார் துறையில் இவ்வித சங்கடம் ஏற்பட்டபோதுதான் “கன்ஸ்யூமர் கோவாபரேடிவ்ஸ்” வளர்ந்தன. அப்படிப்பட்ட நிலைமை நமது நாட்டிலும் உருவாகி வருகிறது. அந்தப் பொருள்களின் விநியோகத்தைக் கூட கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் செய்யலாம் என்று சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER : Question No. 998.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, some more time may be allowed for question No. 19.

MR. SPEAKER : Yes, I have no objection. I will allow five more minutes.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to call representatives of dealers and merchants in perishable goods to talk things over and, if so, when do the Government propose to do it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, representatives of the dealers met the Minister for Industries and had a long talk for over an hour and a half. I explained to the dealers that the small dealers and vendors are not at all affected. When they found that that argument did not hold good they turned round and said that it was wrong to levy sales tax on perishables because the consumers will be affected. So, they shifted the ground from difficulties to

[26th March 1959]

the wholesale dealers to the difficulties of the consumers. But the Government do not think that the tax of one per cent with no lev on subsequent sales by small dealers and retail dealers is such a serious hardship on the consumers.

SRI J. MATHA GOWDER : இவைகளை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் விற்பனை செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வதாக கனம் அமைச்சர் சொன்னார். அதை ஆரம்பிப்பதில் தாமதம் ஏற்படுமே அதுவரையில் பாதிக்கப்படும் விவசாயிகளுக்கு இடைக்கால நிவாரணமளிக்கும் முறையில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கடையைடப்பு நீடித்த நடக்காது என்று சர்க்கார் நினைக்கிறது. அதோடு, இப்போதே நகரத்தில் பல பாகங்களில் சிறு கடைகள் வைத்து வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கும் கூடைகளில் பொருள்களைச் சுமந்து விற்பவர்களும் இப்பொருள்களை விற்பனையாகக் கொடுத்தவாஸாவடி, பந்தர் ஸ்டீட் ஆகிய இடங்களில் கடைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தாங்களே பொருள்களை உற்பத்தியும் செய்து விற்பவர்கள்—இவர்கள் திருவான்மியூர், சைதாப்பேட்டை போன்ற இடங்களில் இருக்கிறார்கள்—அவைகளை சம்மா வைத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். அவர்களால் அவைகளை சம்மா வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. இந்த சிறு வியாபாரிகள் நிச்சயமாக அவைகளை பல இடங்களுக்கும் கொண்டு வந்து விற்பனையாகக் கொண்டு இருப்பார்கள்.

இரண்டாவது, அந்த வியாபாரிகள் செய்யும் கடையைடப்பை திடீரென்று உடைத்துவிடவேண்டுமென்ற முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்கிறார்கள் என்ற அபிப்பிராயத்தை அவர்களிடம் உணர்ப்பதைக் கூடாது, அவர்கள் தாங்களாகவே இதில் இருக்கும் தவறை உணர்ந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் சர்க்கார் ஒரிரண்டு நாட்கள் பொருத்திருக்க விரும்புகிறது. ஒரு சில வியாபாரிகள், மக்கள் எல்லோரையும் பாதிக்கக்கூடிய காரியங்களில் ஈடுபட்டால், சர்க்கார்; என்ன லாப நஷ்டங்கள் ஏற்படுமானாலும் அதில் தலையிட்டு ஆவன செய்யத்தான் வேண்டும். அதைச் செய்ய நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம். இதற்கு, ஒரிரண்டு நாட்கள்தான் பிடிக்கும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, these things ultimately affect the consumers. Therefore, will the Government consider the desirability of reducing the tax from one per cent to at least half a per cent in view of the fact that only consumers are affected by it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This matter was also thoroughly discussed in the Select Committee and in this House. The tax now levied operates only at a single point. It is only at the point of a wholesale transaction which is over Rs. 30,000 that this tax is levied. Thereafter, when it is taken over by retail dealers and small vendors, there is no assessment of tax. So, one per cent tax on vegetables is not really a serious burden on the consumers. On the other hand, revenues are absolutely necessary for all our developmental works.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பொறுக்கு கமிட்டியில் அழகல் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று எந்த அங்கத்தினரும் டிஸென்ட் செய்யவில்லையா? அப்படி, செய்திருந்தால் என்னவென்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது? இப்பொழுது 25-ம் தேதி முதற்கொண்டு இந்த போராட்டம் ஆரம்பித்த பிறகு

[26th March 1959]

மீண்டும் ஏதாவது ஆலோசனை செய்யப்பட்டு எந்தெந்த பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற முடிவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஆலோசனைக் கமிட்டியில் நடந்த விவரங்கள் கனம் அங்கத்தினருக்கு நேரடியாகத் தெரியும். அதனால் புதிதாக நான் ஒன்றும் சொல்லப் போவதில்லை. எந்தெந்த பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பது எப்ரல் 1-ம் தேதி பிரசுரிக்கப் போகிற எக்ஸ்ஸெம்ஷன் லிஸ்டில் வெளியாகும்.

Sri Arapleeswarar temple at Kollimalai

* 998 Q.—**SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலம் ஜில்லா, கொல்லிமலை இலுக்கும் அரப்பளீஸ்வரர் ஆலயத்தில் யாத்ரீகர் தங்குவதற்கு ஏதேனும் இடவசதி செய்து தர ஏற்பாடு செய்ய உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அந்த ஆலயத்தின் வருமானம் எந்த முறையில் வசூல் செய்கிறார்கள்? எந்த முறையில் செலவு செய்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) The income of the temple is derived from about 25 acres of land and from kanikkai realized during Adi Festival and is utilized for the maintenance of the temple.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இந்த அரப்பளீஸ்வரர் ஆலயமானது, பாடல் பெற்ற, புகழ்பெற்ற ஒரு ஸ்தலமாகும். அங்கு மாசி மாதம் சிவராத்திரிக்கு ஆயிரக்கணக்கான யாத்ரீகர்கள் வெளியிலிருந்து வருகிறார்கள். அங்கு மலேரியா இருப்பதாலும் அவர்களுக்கு மேலேயிருந்து கீழே வந்து போக ரோடு வசதியோ, வாகன வசதியோ இல்லாதிருப்பதாலும், அங்கேயே யாத்ரீகர்கள் தங்குவதற்கு இடவசதி செய்து கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உற்சவ காலங்களில் தற்காலிகமாக பந்தல்கள், கொட்டகைகள் போடப்படுகிறது. அங்கு நிரந்தரமாக கட்டிடங்கள் கட்ட நிதி வசதி இல்லை.

Salt factories

* 999 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of places where Salt Factories are working on Co-operative basis; and

(b) the aid they get from the Co-operative department?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Salt Co-operative Societies are working at eight places in this State.

(b) They are given such aid as are necessary by way of services of departmental officers, loans, assignment of lands, etc., on the merits of each case.

[26th March 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த உப்பளங்கள் தொழிலாளர்கள் கோவாப்பரேடிவாக நடத்தப்படுகிறதா? அல்லது ஒரு சில முதலாளிகளாக கூட்டுறவு சேர்த்து நடத்துகிறார்களா? இந்த உப்பளங்களில் மொத்தம் எவ்வளவு உப்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் எழு சொசைட்டிகள் தொழிலாளர்கள் சொசைட்டிகள்; எட்டாவது சொசைட்டி லேசென்ஸ்ட் கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டி, வேதாரண்யம். இதில் ஐந்து சொசைட்டிகள் தான் இப்போது வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. பாக்கி மூன்று சொசைட்டிகளுக்கு லான்ட் அசைன்மென்ட் இன்னும் ஆகவில்லை. எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதற்கு என்னிடம் இப்போது தகவலில்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : Is this State self-sufficient in salt? Is there any proposal to re-open the salt factories closed recently?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a fluctuating trade and people are not very keen on coming to it. There is no prohibition to people coming into this trade and starting salt factories. Only they will have to have the necessary land and all that.

Road facilities for Siruthalaikadu village

* 1001 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சாவூர் ஜில்லா, திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகா, வேதாரண்யம் வட்டம், சிறுதலைக்காடு கிராமத்திலிருந்து ரோடு வசதி கேட்டு மகஜர் வந்துள்ளதா?

(ஆ) அது சம்பந்தமாக இலாகா அதிகாரிகளிடமிருந்து ஏதேனும் ரிப்போர்ட் வந்துள்ளதா?

(இ) வந்திருந்தால், அதன் விபரமென்ன? அரசாங்கம் அதன் மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

(c) The work is not included in any of the approved programmes. The rough cost of the proposed formation of the road will be about Rs. 15,000. In view of the cost involved, the work cannot be taken up now and it can be considered only in connection with Third Five-Year Plan.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தக் கிராமத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட சமீபத்தில் நேரில் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். காலத்தில் கடல் ஜலம் சூழ்ந்து கொண்டு விடுகிறது. மழை காலத்தில் மழை ஜலம் சூழ்ந்து கொண்டு விடுகிறது. அது, ஒரு தீவு போலிருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தார் எந்தக் காரியத்திற்காகவும் வெளியே போகவேண்டுமானால் போட்டுகளில் செல்ல வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக ஏதாவது முயற்சி செய்ய முன்வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்தத் கிராமத்தை நான் நேரடியாகப் பார்த்து அதிலுள்ள கஷ்டங்களை உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் நிதி நிலைமையால் அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு முடியவில்லை. நிதி நிலையைப் பொறுத்து அதில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்த முடியுமோ அதற்குத் தகுந்தாற்போல் செய்யப்படும்.

[26th March 1959]

Metalling of roads in the Peralam Highways section

MR. SPEAKER: The hon. Members Sri Muthukumaraswamy is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

* 1002 Q.—SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, பேரளம் ஹைவேஸ் செக்ஷனுக்கு உள்பட்ட 75-ம் நெம்பர் மேழுங்குடி பொருக்குடி, பொருக்குடி—அண்ணாமண்டலம் வரை உள்ள ரஸ்தாவில் (Road) எத்தனை மைல் கப்பி போடப்பட்டதுள்ளது?

(ஆ) இன்னும் கப்பி போடாத தூரமெவ்வளவு?

(இ) மேற்படி ரஸ்தா பூராவும் கப்பி போட ஒதுக்கியுள்ள உத்தேசத் தொகை என்ன?

(ஈ) மேற்படி ரஸ்தா பூராவும் எப்போது கப்பி போடப்படும்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Two miles and 2 furlongs.

(b) Four miles and 2 furlongs.

(c) No amount has been specifically set apart for metalling the road. The estimated cost of metalling the unmetalled portion is Rs. 2,42,000.

(d) The unmetalled portion of the road will be metalled as soon as possible.

Sri Nataraja Temple at Chidambaram

*1003 Q.—SRI K. ANBAZHAGAN (on behalf of SRI A. GOVINDASAMY) : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சிதம்பரம் நடராஜர் கோவிலுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன?

(ஆ) இதில் நஞ்சை நிலம் எத்தனை ஏக்கர்? புஞ்சை நிலம் எத்தனை ஏக்கர்?

(இ) இக் கோயில் நகைகளின் மதிப்பீடு என்ன? இந்த நகைகள் யார் பொறுப்பில் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) 230.86 acres.

(ஆ) Nanja, 49.48 acres.

Punja, 181.38 acres.

(இ) Rs. 10,23,092.

They are in the custody of Dikshidars.

SRI R. SRINIVASA IYER : Are these lands cultivated on lease basis or waram basis or any other tenure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There has been some alienation of these lands and these are on lease basis.

[26th March 1959]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is there any proposal with the Government to take away these lands from the lessees and try collective co-operative farming on them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no such proposal here. Unless lands are in one block, it is not practicable to organize co-operative farming.

SRI K. B. S. MANI : இந்தக் கோவில் தென்னிந்தியாவிலேயே மிகப் பிரசித்தமான கோவிலாக இருக்கிறபடியினால், ரிஸர்ஜன் என்டோமெண்ட் போர்ட் இந்தக் கோவிலின் சொத்து விபரங்களை கணக்கிட்டு அவர்களின் பாதுகாப்பில் வைத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா? இப்பொழுது அங்குள்ள அர்ச்சுனர்கள் இந்தக் கோவிலின் சொத்துக்கள் அவர்களுக்கே உரிமையானவை, அதில் சர்க்காரோ மற்றவர்களோ தலையிடுவதற்கில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் உண்மை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவின் மேற்பார்வையில்தான் இருக்கிறது. கணக்குகள் எல்லாம் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் எவ்வளவு தூரம் அதன் நிர்வாகத்தில் தலையிடலாம் என்பது கோர்ட் விவகாரமாயிருக்கிறது. இப்பொழுது கோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ஒரு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தச் சட்டம் விவாதத்திற்கு வரும்போது இந்த ஆலயத்தின் நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் கவனிக்கலாம்.

Deputy Registrars

* 1004 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of Deputy Registrars directly recruited in 1958?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No Deputy Registrar of Co-operative Societies was directly recruited in 1958.

SRI N. K. PALANISAMI : ஏற்கெனவே பத்து பதினைந்து வருட காலமாக லேலை செய்து கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரர்களாக இன்னும் ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “ஸ்டேட் ரீ-ஆர்கனைசேஷன்” ஆனதால் நம்மிடத்தில் அதிகப்படியாக இப்பொழுது டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தை யொட்டித்தான் நாம் டைரக்ட் ரெக்யூட் செய்ய வேண்டியதையும் செய்யவில்லை. ஆகவே, வேகன்ஸி வரும் போதுதான் அதையெல்லாம் பார்த்து செய்யமுடியும்.

Bus-stand for Tiruthuraiipoondi Panchayat Board

* 1006 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் ஸ்தல-ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, திருத்துறைப்பூண்டி பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு பஸ் ஸ்டாண்டு கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்திருக்கிறதா?

(ஆ) எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறது?

(இ) கொடுத்து எவ்வளவு சாலமாகிறது?

[26th March 1959]

(ஈ) அந்த வேலை இன்னும் துவங்காமலே இருப்பதன் காரணமென்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) Loan of Rs. 20,000.

(c) About 3 years and 3 months.

(d) Due to delay in the preparation of estimate for the work. The estimates have since been prepared.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த எஸ்டிமேட்ஸ் இவ்வளவு காலதாமதமாகவதற்கு காரணமென்ன? இப்பொழுதுதாவது அந்த பஸ் ஸ்டாண்டை கட்டுவதற்கு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா? அப்படியானால் எப்பொழுது இது துவங்கப்படும்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்த எஸ்டிமேட்ஸ் காலதாமதமாகவதற்குக் காரணம் பஞ்சாயத்து என்ஜினியரிங் சூப்பர்வைஸர்ஸ் இந்த எஸ்டிமேட்டை உடனடியாக தயாரிக்கவில்லை என்ற தகவல் எனக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இப்பொழுது டிவிஷனல் என்ஜினியர் (ஹைவேஸ்) முன்பு திட்டமிட்ட 20,000 ரூபாயை 60,000 ரூபாயாக உயர்த்தி இப்பொழுது அந்தத் திட்டம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு வேண்டிய தொகையை அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். அது எவ்வாறு நடக்குமோ அதன்படி அந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்திற்கு கடன் கொடுக்கிறபோது ஒரு எஸ்டிமேட்டின் அடிப்படையில்தான் கடன் கொடுக்கிறது என்றால் அந்த அடிப்படையில் கடன் கொடுத்ததற்குப் பின்னரும் மறுபடியும் எஸ்டிமேட்ஸ் தயாரிப்பது என்று காலம் வளர்த்திக் கொண்டு இருப்பதினால் அப்படி பொறுப்பற்று இருப்பவர்கள் மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : என்னால் அதற்கு பதில் இப்பொழுது கூறமுடியாது. இன்றுள்ள நிலையில் காலதாமதமானதற்கு காரணம் பஞ்சாயத்து என்ஜினியர் பதில் உடனடியாக கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னேன். அதற்கு மேல் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : பஸ் ஸ்டாண்ட் கட்டுகிற இடத்தை சிலர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தால் இது காலதாமதம் செய்யப்பட்டு வருகிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அந்த இடத்தை ரெவினயூ டிப்பார்ட்மெண்ட் 1957-ம் ஆண்டு நவம்பர் 17-ந் தேதி அவர்களுக்கு கொடுத்து விட்டதாகத்தான் எனக்கு தகவல் இருக்கிறது. தகவரானாலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

SRI J. MATHA GOWDER : பஞ்சாயத்துக்கள் எஸ்டிமேட்ஸ் தயாரிப்பதற்கு காலதாமதமாகவதற்கு பஞ்சாயத்துக்களில் அதிகம் சூப்பர்வைஸர்ஸ் இல்லாததுதான் காரணம் என்று அரசாங்கம் உணருமா? அப்படி உணர்ந்திருந்தால் அதிகப்படியான பஞ்சாயத்து சூப்பர்வைஸர்ஸ்-ஐ ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அது ஒரு பொதுக் கேள்வி. திருத்துறைப்பூண்டி பஸ் ஸ்டாண்டைப் பற்றிய கேள்விக்குத் தான் நான் இப்பொழுது பதில் அளிக்கமுடியும்.

26th March 1959]

Subways in the City

* 1007 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state— 9-00 a.m.

(a) whether there is any proposal to construct pedestrians underground crossing points in the City of Madras;

(b) if so, the steps taken to construct them; and

(c) the places where such crossing points are to be constructed?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) Proposals for the construction of an arcade with subways at Round Tana and for a subway near the Old Bosotto buildings in Mount Road are under consideration.

* 1008 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a subway for the crossing of pedestrians at Mount Road (near Round Tana) and opposite to the Central Station; and

(b) if so, when the work will be taken up?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Proposals for the construction of an arcade with subways at the Round Tana and for a subway near the old Bosotto buildings in Mount Road are under consideration. There is no proposal at present under consideration for constructing a subway opposite the Central Station.

(b) As soon as the works are sanctioned, they will be taken up for execution.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, may I know the estimates for this work?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The estimates have not yet come here.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that this question of constructing subways and an arcade was pending since 1956? May I know the cause of the delay, and when do the Government propose to construct them?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : In July 1956 itself, proposals had been submitted. It is not so easy to do the work as we say it. There are a lot of difficulties. The Ministers have inspected the place. The Engineers and the Police Officers have also inspected the place. They are considering what best they can do.

[26th March 1959]

SRI K. VINAYAKAM : Sir, would it be necessary to acquire any buildings on the sides of Mount Road so as to construct this arcade and subway?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A few portions in the Government Estate near the Ripon Gate may have to be demolished.

Palmyra Brush Manufacturing Units

* 1009 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மானிலத்தில் உள்ள பனைநார் பிரஷ் உற்பத்திச்சாலை ஒவ்வொன்றிற்கும் இதுவரை ஆகியிருக்கும் செலவு என்ன?

(ஆ) இவை தொடர்ந்து வேலை நடைபெறுகிறதா; இல்லையானால், அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

(இ) இங்கு உற்பத்தியான பிரஷ்களின் மதிப்பு எவ்வளவு?

(ஈ) இதன் விற்பனைக்கு என்ன முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a)—

	RS.
Brush Making Unit, Vedaranyam	12,644-89
Brush Making Unit, Devipatnam	10,946-72
Brush Making Unit, Kulasekarapatnam	9,925-10

(b) No, Sir. After running the units departmentally for the periods contemplated in the schemes under which they were set up, the Units have been wound up. The Units at Devipatnam and Kulasekarapatnam have been converted into industrial co-operative societies. Similar society could not be formed at Vedaranyam as sufficient number of trainees did not come forward for the purpose. The workers of Vedaranyam, who underwent the training will be given financial assistance under the State Aid to Industries Act, if they require the assistance to continue the industry on a commercial basis and make necessary applications.

	RS.
(c) Brush Making Unit, Vedaranyam	1,651-43
Brush Making Unit, Devipatnam	4,593-19
Brush Making Unit, Kulasekarapatnam	2,058-12

(d) The brushes are being sold through the Departmental Sales Emporium at Madras. The Departmental Officers are contacting the dealers in palmyra fibres and brushes for the disposal of the stock.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த பிரஷ் உற்பத்தி சம்பந்தமாக பயிற்சி ஆரம்பிக்கும்பொழுதே பின்னால் இதை கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவது என்ற அடிப்படையில் தானே ஆரம்பிக்கப்பட்டது? அப்பொழுதே என் இந்த கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு வேண்டிய உறுப்பினர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கக்கூடாது? இப்பொழுது பயிற்சி நடத்தியும் பயனற்றுப்போய், அங்கு யாரும் முன்வராத காரணத்தினால், இதற்காக

[26th March 1959]

செலவு செய்யப்பட்ட ரூ. 12,000-மும் வீண்தானே. அந்தத் தொழில் நின்று போகாமல் மீண்டும் அங்கே ஒரு சொசைடி ஏற்படுத்தி நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவதை ஏற்றுக் கொண்டால் முதலிலேயே அங்கே இந்தப் பயிற்சி ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடாது என்பது புலப்படும். இம்மாதிரி பயிற்சி கொடுப்பதை இரண்டு வகையில் பயன் படுத்தலாம். இண்டஸ்ட்ரியில் யூனிட் ஆரம்பிக்கலாம். அல்லது தனியாக பயிற்சி பெற்றவர்கள் உதவி பெற்று தனியாக தொழில் நடத்தலாம். அங்கே இண்டஸ்ட்ரியில் யூனிட் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்வரவில்லை. பயிற்சி பெற்றவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்கு வசதி அளிக்கப்படும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளுவேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : இண்டஸ்ட்ரியில் யூனிட் ஆரம்பிப்பதற்கு 10 பேர்களுக்குக் குறையாமல் உறுப்பினர்கள் வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். அங்கு 6 பேர்களுக்குத் தான் பயிற்சி கொடுத்தார்கள். யூனிட் ஆரம்பிப்பதற்கு 10 பேர்கள் வேண்டுமானால், அப்பொழுதே 10 பேர்களுக்கு அதிகமாக பயிற்சி கொடுத்திருக்கலாமே? இப்பொழுது வது பாக்கி பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து அந்த யூனிட் நடப்பதற்கு தேவையான முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பயிற்சி கொடுப்பதற்கு கட்டாயப்படுத்தி “மொபிலைஸ்” செய்து ஆள்களைக் கொண்டு வந்து பயிற்சி கொடுக்க முடியாது. பயிற்சி அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். போதிய நாபர்கள் அதற்கு முன் வரவில்லை என்றால், அங்குள்ளவர்கள் இதில் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்துக்கொண்டு அதிகமான பேர்கள் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

Cycle Factory for Tanjore

* 1010 Q.—**SRI T. SAMPATH :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the stage of the proposal regarding the erection and starting of work of the Cycle Factory in Tanjore?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The scheme for the establishment of a Cycle Assembly Unit at Tanjore has been sanctioned only recently and a site has been selected for locating the unit. Action is being taken to start the unit as early as possible.

SRI T. SAMPATH : Sir, may I now the capital outlay of the scheme?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

Non-recurring expenditure—Rs. 5,41,400.

Recurring expenditure—Rs. 8,37,526.

Working capital—Rs. 2,09,292.

Estimated cost of the whole scheme—Rs. 7,50,782.

Loan required from the Government of India—Rs. 5,63,000 and odd.

* **SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** சிறந்த நெல் விளையும் பிரதேசமான தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கைகள் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு

[26th March 1959]

உண்மையான வசதிகள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதை கூற முடியுமா? அல்லது தொழிற்சாலைகள் பரவலாக இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக அங்கு அமைக்கப்படுகிறதா?

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

SRI K. B. S. MANI : அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் பொழுது அதற்கான தொழிலாளர்கள் தேர்வு நடப்பதற்கு அந்த ஜில்லா விலேயே கமிட்டி நிருவப்படுமா? அல்லது மாகாண ரீதியில் கமிட்டி நிருவப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஜில்லா, அதற்குப் பிறகு தாலுகா, பிறகு கிராமம், என்ற முறையில் கமிட்டி அமைப்பது என்பது சர்க்காருடையக் கொள்கை அல்ல.

Loans due from the Madras Corporation to the Government

* 1011 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the total amount of loans due by the Corporation of Madras to the Government;

(b) whether there is any proposal to write off these loans; and

(c) the total amount of interest received on these loans?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The total amount of loans due by the Corporation of Madras to the Government at the end of 1957-58 is Rs. 413.59 lakhs. The loans sanctioned and disbursed in 1958-59 so far are Rs. 21.80 lakhs.

(b) No, Sir.

(c) The total amount of interest paid by the Corporation on the loans for the two years ending 1957-58 are as shown below :—

Year.	Amount of interest.
1956-57	Rs. 14.89 lakhs.
1957-58	Rs. 15.37 lakhs.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that the Corporation is now working in deficit, and if so, will the Government at least reconsider their decision and waive the interest if not the loans?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : At present I cannot say anything about this. We have not yet received any request from the Corporation even to consider it.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, if the Government could not come forward to write off the loans or the interest thereon, will the Government at least give permission to the Corporation to raise its own loan in the open market?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A separate question may be put.

[26th March 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : சென்னை நகரத்திலுள்ள பல்கலை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக கார்ப்பரேஷனுக்கு வருவாய் குறைந்திருக்கிறது. இந்த பல்கலை கார்ப்பரேஷனுக்கு கொடுப்பதற்காகிலும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி “லோனைப்” பற்றியது. பல்கலைப்பற்றி எப்படி கேட்க முடியும்?

SRI A. A. RASHEED : Will the Government at least consider the question of increasing the amount of grants to the Corporation?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : An *ad hoc* grant of Rs. 15 lakhs was given.

Conversion of Coimbatore Municipality into Corporation

* 1012 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to convert the Coimbatore Municipality into a Corporation; and

(b) if so, when?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED : Sir, will the Government at least reconsider their decision to convert Coimbatore and Madurai into Corporation? Is the Hon. Minister aware that in Uttar Pradesh there are four Corporations whereas in Madras, there is only one Corporation?

MR. SPEAKER : How can the hon. Member compare this State with some other State? Let him confine his question to Madras State.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : We are not considering that question now.

SRI P. G. MANICKAM : கோயமுத்தூர் முனிசிபாலிட்டியை கார்ப்பரேஷனாக மாற்றுவது பற்றி சர்க்காரில் ஏதாவது பரிசீலனை செய்யப் பட்டதா? கார்ப்பரேஷன் ஆக்குவதற்குரிய சகல தகுதிகளும் அந்த முனிசிபாலிட்டிக்கு இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அதை பரிசீலனையில் எடுக்கவில்லை.

SRI N. MARUDACHALAM : கோவை நகரசபையுடன் பிளமேடு பஞ்சாயத்து போர்டைச் சேர்த்து, அதை கார்ப்பரேஷன் ஆக்க வேண்டும் என்று கோவை நகரசபை தீர்மானம் அனுப்பியிருக்கிறதா? அதன் பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : நகரசபைகளை கார்ப்பரேஷன் ஆக்கும் ஒரு திட்டம் பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்படும்பொழுது, இவ்விதமான ஆலோசனைகளையும் கவனிக்கலாம்.

[26th March 1959]

Conversion of Paramakudi Panchayat into a Municipality

* 1013 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR (on behalf of SRI K. RAMACHANDRAN) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether Paramakudi Major Panchayat in Ramanathapuram district was notified to be converted into a Municipality recently; and

(b) if so, the reasons for dropping the scheme?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) No Sir.

(b) Does not arise.

Model Co-operative Bill

* 1014 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the Model Co-operative Bill prepared by the Committee on Co-operative Law appointed by the Government of India; and

(b) if so, the amendments they have suggested to the Bill?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Model Bill is meant for the guidance of the State Government. We have examined whether the provisions of the Model Bill can be usefully incorporated in our Act and have reached certain tentative conclusions. But the matter will have to be further re-examined in the light of the recent developments.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், இந்த மசோதாவில் நம்முடைய அனுபவத்தை ஒட்டி ஏதாவது திருத்தங்கள் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசுகள் செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மத்திய சர்க்காரால் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அவர்கள் ஆராய்ந்து எப்படி இருக்கவேண்டும் என்கின்ற முறையில் ஒரு மாடல் பில் அனுப்பினார்கள். இதே விதத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயமில்லை. அவரவர்களுடைய அனுபவத்தை ஒட்டி மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நம்முடைய அனுபவத்தை ஒட்டி மாறுதல் செய்து கொள்ளலாம்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், இந்த மாடல் பில்லில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி சருக்கமாகச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்குப் புத்தகத்தைப் படிக்கவேண்டும்.

Elections to Village Panchayats

* 1015 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் ஸ்தல-ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958 செப்டம்பர் மாதம் முடிய எத்தனை கிராமங்களுக்குப் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் முடிந்தன?

[26th March 1959]

(ஆ) எத்தனை கிராமங்களிலிருந்து தேர்தல்கள் சரிவர நடக்கவில்லை என்று புகார்கள் வந்தன?

(இ) அவைகளின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

(ஈ) எத்தனை கிராமங்களில் தேர்தல்கள் தள்ளிவைக்கப்பட்டன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON :

(a) Class I Panchayats ... 149

Class II Panchayats 5,069 of which 1,225 are newly constituted panchayats in block and non-block areas.

(b) Class I Panchayats ... 20

Class II Panchayats ... 159

(c) Inasmuch as the results of the elections have been declared in almost all these cases, it is only the election court which could interfere with the elections already held. Action has however been taken in all cases against the departmental officers concerned, for the lapses, if any, noticed on their part, in the conduct of the said elections.

(d) Fourteen Panchayats (Class II).

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்த பஞ்சாயத்துகளில் தேர்தல் நடக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் பஞ்சாயத்துகளின் காலத்தை நீடித்து கொடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துகள் எத்தனை?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : தேர்தல் முடிந்த பஞ்சாயத்துகளாக இருந்தால் காலம் நீட்டிக் கொடுக்க முடியாது. அவ்விதம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகளில் தான் போக வேண்டும். இதல்லாமல் வேறு தகுந்த காரணங்கள் இருந்தால் காலம் நீட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

SRI G. G. GURUMURTHI : ஸார், Class II பஞ்சாயத்துகளில் அங்கத்தினர் தேர்தல் நடந்த பிறகும் தலைவர் தேர்தல் ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர் மூலம் நடந்து வருகிறது. இதை மாற்றி டெப்யூடி பஞ்சாயத் ஆபீஸர் மூலம் தலைவர் தேர்தலை நடத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதைப் பற்றியும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கிளாஸ் 2 பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்தலுக்கு ஒரு வருடமாகியும் பழைய பஞ்சாயத்து தலைவர் புதிய பஞ்சாயத்து தலைவரிடம் வரவு செலவு கணக்குகளை ஒப்படைக்காததின் காரணமாக கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு அபராதமும் விதிக்கப்பட்டு இருந்தும் கணக்குகள் கொடுக்கப்படாமல் பல பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இருந்து வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதன் பேரில் சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அவ்விதமாக தகவல் இல்லை.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : தலைவர் தேர்தல் நடத்துவதற்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போகாமலே தலைவர் தேர்தலை

[26th March 1959]

நடத்தி டிக்கோர் செய்யப்பட்டதின் காரணமாக கோர்ட்டில் கேஸ் நடந்து வருகிறது. இதன் பேரில் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து பரிகாரம் காண முன் வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கோர்ட்டில் கேஸ் இருக்கும்போது அதில் அரசாங்கம் தலையிட முடியாது. கோர்ட்டு தீர்ப்பு வரையிலும் காத்திருந்துப் பார்த்து அதன் பின்னால் தான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : இம்மாதிரி தேர்தல் களில் பல தவறுகள் நடந்து வருவதினால் இனிமேல் பஞ்சாயத்து தேர்தல்களில் எல்லாம் குறியிடுகிற முறையை கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதைப்பற்றி எவ்விதமான யோசனையும் தற்போது அரசாங்கத்தினிடத்தில் இல்லை.

Government Pensioners

* 1016 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of **SRI M. KALYANASUNDARAM**) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of pensioners from the N.G.Os. and last grade servants as on 1—4—1958;

(b) the total amount of expenditure incurred for pension to N.G.Os. and last-grade servants for the year 1957-58; and

(c) the number of pensioners surviving after retirement for over five years and over ten years respectively as on 1—4—1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 19,889.

(b) The information is not available in the account books of the Accountant-General's Office and the Pay and Accounts Office, as pensions of all Government servants including Gazetted Officers are booked together.

(c) Number of pensioners surviving over five years but not exceeding 10 years from the date of retirement—5,264.

Number of pensioners surviving over 10 years from the date of retirement—6,059.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், குடியாத்தம் முனிசிபல் ஆபீஸில் வேலை பார்த்து ரிட்டயரான ப்யூன் ஒருவருக்கு மூன்று வருடமாகியும் இதுவரை பென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : இதை எப்படி கேட்க முடியும்? இதற்கு தனிக் கேள்வி தான் போட வேண்டும். He must know what the case is. However, if the Hon. Minister is willing to answer the question, I have no objection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I thought that the Hon. Speaker was completely right when he said that the question could not be answered. Nobody could answer such a supplementary and particularly when it relates to an individual in a municipality.

MR. SPEAKER : I thought that the Hon. Minister looked as though he was willing to answer.

[26th March 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற விலைவாசியின் உயர்வு காரணமாக பென்ஷன் தொகையையும் உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது உத்தேசமிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இல்லை.

Sanskrit Education in Secondary Schools

* 1017 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமஸ்கிருத மொழிக் கமிஷன் சிபாரிசுப்படி இம்மாகாணத்திலுள்ள செகண்டரி பள்ளிகளில் சமஸ்கிருத படிப்புக்கு கட்டாய வசதிகள் செய்யக் கொடுக்க உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : ஸார், இப்போது செகண்டரி பள்ளிக் கூடங்களில் சமஸ்கிருத பாடங்கள் போதிக்கப்படுகின்றனவா? இவ்விதம் சமஸ்கிருத பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுத்து வருவதால் வேறு மொழி பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு ஏதாவது பாதகம் ஏற்படுகிறதா? அவ்வித மென்றால் அதற்கு அரசாங்கம் என்ன பரிகாரம் செய்யும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது சில பள்ளிக் கூடங்களில் சமஸ்கிருதம் சொல்லிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது சமஸ்கிருதம் அதிகமாக படிக்கின்ற மாணவர்கள் இல்லை என்று தெரிகிறது. மேலும் இப்போது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கல்வித் திட்டத்தின்படி மூன்று மொழி படிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதாவது ஒன்று பிரதேச மொழி, இரண்டாவது பிரதேச மொழியல்லாத இந்தி அல்லது இந்தி மொழி ஒன்று, மூன்றாவதாக ஆங்கிலம் அல்லது ஜரோப்பிய மொழி ஒன்று. இவ்விதம் ஏற்படுத்தியிருப்பதில் இந்தி எடுத்துப் பயிலுவதற்கு பதிலாக சமஸ்கிருதத்தை எடுத்துப் படித்துக் கொள்ளலாம்.

Height of buildings

* 1018 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the permissible height of buildings in (i) the city (ii) Municipal towns; and (iii) Panchayats?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (i) *Madras City*—The maximum height of buildings in Madras city under Building Rules is 60 feet. The Government have permitted the raising of this maximum to 100 feet and the necessary provision in this regard will be made in the Corporation Building Rules now under revision.

(ii) *Municipal Towns*.—In municipal towns the height of buildings is decided with reference to the width of the streets immediately in front of the building. The height of a building shall not generally exceed one-and-a-half times the width of the street immediately in front of it plus the open space in front of that building.

[26th March 1959]

(iii) *Panchayats*.—In the case of Panchayats where the provisions of the Madras District Municipalities Act relating to street control and Building Regulations have been extended, the rules applicable to municipal towns will apply. For other Panchayats, there is no restriction on the height of buildings.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், தற்சமயம் முனிசிபல் நகரங்களில் பலவிதமான கட்டிடங்கள் புதிதாக வந்து கொண்டிருப்பதினால் இவைகளை எல்லாம் ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு முனிசிபல் டெளன் பிளானிங் அடிப்படையில் ஏதாவது ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவ்விதம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது தான் எண்ணம். அந்த அடிப்படையில் சில முனிசிபாலிட்டிகளில் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, may I know the height of the sky-scraper that is being built in Mount Road. Will it not be above 100 feet? Under what rule and circumstances was this exemption granted to that building?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I do not know whether I can subscribe to the appellation, 'sky-scraper' to that building. It was permitted as a special case.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஸார், இதே மாதிரி உயர்ந்த கட்டிடங்கள் வருவதால் நகரத்திற்கு அழகு அதிகரிக்கிறது. அதோடு இடவசதி குறைவாக இருப்பதால் அதற்கும் பரிகாரம் தேடுவதாக இருக்கும். ஆகவே உயரமான கட்டிடம் கட்டுவதற்கு தடையாக இருக்கின்ற முறையில் தடை விதிக்க வேண்டியதின் காரணமென்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது இடநெருக்கடி அதிகமாக ஏற்பட்டிருப்பதினால் தான் இந்த மாதிரி கீழே அதிகமாக பெருகுவதை விட்டு விட்டு மேலே போவதற்கு வசதியாகத்தான் 60 அடி என்று இருந்ததை இப்போது 100 அடி என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government will insist on the provision of a lift in all buildings having three storeys and more?

MR. SPEAKER : How does it arise from the main question?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is the concern of the owners of such buildings. I do not know whether the hon. Member wants the Government to go and fit up lifts in all such buildings.

Dindigul Lock Manufacturing Unit.

* 1019 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether account is maintained on a Company basis in the Dindigul Lock Manufacturing Unit;

(b) if so, whether a copy of the balance sheet will be placed on the Table of the House;

(c) if not the basis of accounting in this Unit;

26th March 1959]

(d) the profit or loss for 1957 and 1958 so far;

(e) (i) the establishment charges and (ii) overall charges per month; and

(f) the quantity and value of goods manufactured in a month?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (c) The accounts of the Government Lock Unit at Dindigul are being maintained as in the case of commercial concerns of the Government.

(b) A copy of the balance sheet as on 31st March 1958 is placed on the table of the House.

(d) The Unit sustained a loss of Rs. 26,396.11 nP. after providing for depreciation and interest of Rs. 62,189 during 1957-58, which was the first year of its working.

(e) (i) Establishment charges—Rs. 2,400 per mensem.

(ii) Overall charges—Rs. 10,000 per mensem (including depreciation and interest on capital.)

(f) Lock parts worth, Rs. 10,000 per month are being manufactured at present. This quantity will be stepped up according to demand.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், இங்கு செய்யப் படக் கூடிய பூட்டு முழுவதும் விற்பனைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனிக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டது? விளம்பரம் செய்து, மற்ற கம்பெனிகளும் அப்பினை செய்து அதிலே இந்த கம்பெனி பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டதா? அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் நெகோஷியேட்ட் எக்ரிமெண்டாக உடன்பாடு செய்துக்கொள்ளப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது வேறு கேள்வி. கேட்டிருக்கக் கூடிய கேள்வி லாக்-மேக்கிங் யூனிட்டின் வரவு செலவு பற்றி. விற்பனை செய்கிற விஷயத்தைப் பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அதைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்ல முடியும்.

Facilities to railway passengers travelling from Coimbatore to Jalarpet.

* 1020 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

கோயம்புத்தூரிலிருந்து ஜோலார்பேட்டை வரைக்கும் ரயிலில் செல்லும் பிரயாணிகள் சௌகரியத்துக்காக (1) கொச்சின் எக்ஸ்பிரஸ், (2) மலபார் எக்ஸ்பிரஸ், (3) நீலகிரி எக்ஸ்பிரஸ் ரயில்களோடு அதிகமான கம்பார்ட்மெண்டுகள் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று சென்னை சர்க்காரால் மத்திய சர்க்காருக்கு ஏதேனும் முறையீடு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI P. G. MANICKAM : ஈரோடிலே ரயில்களில் பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகள் அதிகமாக இருப்பதால், கோயம்புத்தூரிலிருந்தும் சேலத்திலிருந்தும் கம்பார்ட்மெண்டுகள் இணைப்பது போல் ஈரோடிலிருந்தும்

[26th March 1959]

கம்பார்ட்மெண்ட் இணைக்கலாம் என்று ரெயில்வே போர்டு தீர்மானித்திருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானம் இப்போது மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நம் சர்க்காராலும் இதைப் பற்றி சிபார்சு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதிலே, சென்னை சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ரெயில்வே போர்டு தீர்மானித்தால் அநேகமாக நிறைவேற்றப்படும்.

Deepening of tanks in Gingee taluk

* 1021 Q.—**SRI V. SUBBIAH** (on behalf of **SRI K. GOPALA GOUNDER**) : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி தாலுக்காவில் எத்தனை நீர்ப்பாசன ஏரிகளை தூர் எடுக்க (ஆழப்படுத்த) நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

(ஆ) அவைகள் எந்தெந்த கிராம ஏரிகள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Three.

(b) Gangarapattu, Kalayur and Semmedu.

MR. SPEAKER : அடுத்த கேள்வி 1022. கனம் அங்கத்தினர் சபையில் இல்லாததால் இந்தக் கேள்வியும் அதற்கான பதிலும் சபையின் விவாத வெளியீட்டில் அச்சிடப்படும்.

Aided Elementary Schools in Pudukkottai Division

* 1022 Q.—**SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of aided Elementary Schools in the Pudukkottai division, Tiruchirappalli district; and

(b) the number of such schools that were closed in 1948 and 1949?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 72.

(b) No schools were closed in 1948 or 1949.

Taking over of Nazarethpet village by the Government

* 1023 Q.—**SRI K. R. NALLASIVAM :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) செங்கற்பட்டு ஜில்லா, ஸ்ரீபெரும்புதூர் தாலுக்கா, நர்சரத் பேட்டை கிராமத்தை ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டப்படி சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள லாமென் வேலூர் பரிபீனல் கோர்ட் தீர்ப்புக் கூறியுள்ளதா?

(ஆ) அதை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The village has not yet been taken over by the Government under the Abolition Act as the ex-landholder of the estate has filed an appeal to the Special Appellate Tribunal and the latter has stayed the issue of a notification under the Abolition Act to take over the estate.

[26th March 1959]

Minimum wages

* 1024 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-ல் ஜலை மாதத்தில் டில்லியில் நடந்த Indian Labour Conference-ல் குறைந்தபட்சக் கூலி விஷயமாக எடுத்த முடிவை சென்னை சர்க்கார் அமுல் செலுத்தினார்களா?

(ஆ) இல்லையென்றால் எப்போது அமுலில் கொண்டுவரப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) & (ஆ) 1957 ஜலையில் கூடிய தொழில் மகாநாட்டில், குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்படும் ஆலோசனை போர்டுகள், கமிட்டிகள் முதலியவை, பின்பற்றுவதற்காக சில கோட்பாடுகள் இயற்றப்பட்டன. அந்த கோட்பாடுகளை இந்த ராஜ்யத்தில் குறைந்த பட்சக் கூலி சிபார்சு செய்வதற்காக நியமிக்கப்படும் போர்டு, கமிட்டிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தி அவைகளை மேற் சொன்ன கோட்பாடுகளை கருத்தில் கொண்டு தங்கள் சிபார்சுகளை சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்தக் குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பது 5 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை என்று சொல்லிய போதிலும், 5 வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே ஏற்கனவே நிர்ணயம் செய்திருந்தாலும் அதிக விலை வாசி உயர்வு காரணமாக மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் ஆதரிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த மாதிரி முடிவு செய்யும்போது செய்யலாம்.

SRI K. B. S. MANI : இந்தக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிப்பதிலே விவசாயத்திற்கு தினக் கூலி நிர்ணயிப்பது தமிழ் நாட்டில் முக்கியமாக இருக்கிற காரணத்தினால், அதைக் கலந்து ஆலோசிக்க முயற்சிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது போர்டு போட்டு ஆலோசிப்பதாக இல்லை. சர்க்காரே நோட்டிபிகேஷன் மூலமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know the steps taken by the Government to give effect to the minimum wages recently fixed for drivers and conductors employed by private fleet owners?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not understand the question about the steps taken by the Government. If any breaches or violations are brought to the notice of the Government, they will enforce it.

P.W.D. Tank in Semmedu village, Gingee taluk

* 1025 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of **SRI K. GOPALA KOUNDER**) : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

செஞ்சி தாலுக்காவில் செம்மேடு கிராமத்திலுள்ள (Public works Department) ஏரிக் கரையை வட புறம் நீட்டி ஆயக்கட்டை அடிக்கப்படும் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

[26th March 1959]

Development of histrionic arts

* 1026 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a training school for the development of histrionic arts; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether there is any school teaching the histrionic art in our State and if so, whether any aid or grant is given to it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think any institution is functioning as such just now. But I suppose in Kalakshetra something is being done on these lines but I am not quite sure about it.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார். இந்த சினிமாக்கலை முதற் கொண்டு நாடகக் கலையில் ஆரம்பமாகிறது என்பதால், நாடகக் கலையைப் பற்றிய வரையில் தலைவர்களும் மற்றும் மந்திரிகளும் நாடகத் தந்தை யான திரு. சம்பந்த முதலியார் அவர்களை அடிக்கடி பாராட்டிப் பேசி வருவதாலும்.

MR. SPEAKER : This is question hour. The hon. Member must put a question. What has Sambanda Mudaliar to do with this? Why is his name dragged in here? What has cinema got to do with this? He must put a question about drama. Otherwise, I will rule the question out of order.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : நாடகக் கலைக்கு அவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள், நாடகக் கலையைப்பற்றி அரசாங்கம் பாராட்டுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER : If the hon. Member does not listen to me, I will pass on to the next question. This is not an occasion for him to make a speech about drama.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : நான் கேள்வியை முடிக்கக்கூட விடுவதில்லை. ஒவ்வொரு முறையிலேயும் எனக்கு இம்மாதிரித்தான் செய்யப்படுகிறது.

MR. SPEAKER : I will give him one more chance if he wants. That is all.

SRI K. ANBAZHAGAN : நாடகக் கலை வளர வேண்டுமானால் அந்தத் துறையிலே அனுபவம் பெற எல்லா பள்ளிகளிலும் இந்தக் கலை யில் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சந்தர்ப்பமே மிகச் சிறந்த சாதனமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், இதற்கென்று தனியாக ஒரு பள்ளி வைப்பதை விட, எல்லாப் பள்ளிகளிலும் நாடகம் நடத்த அவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனியாக சர்க்கார் ஒரு பள்ளி ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் இல்லை. இப்போதும் பள்ளிகளில் நாடகம் நடத்த ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் கல்லூரிகளில் நாடகக் கலையை உயர்த்த ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தி, அந்தச் சங்கமும் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறது. அதற்கு சர்க்காரும் உதவி செய்திருக்கிறது

[26th March 1959]

Opening of a Polytechnic by the Conjeevaram Co-operative Bank

* 1027 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have amended the relevant rules and permitted the Conjeevaram Central Co-operative Bank to set apart a portion of its profit for the starting of a Polytechnic?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. The request of the Bank in this regard is being examined by the Registrar of Co-operative Societies.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், இப்படி கவர்ண் மென்ட் ரூல்ஸை ரிவைவ் செய்யவேண்டுமென்று கோரி வந்த விண்ணப் பம் சரியல்ல, அப்படிக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கோவாப்பேரேடிவ் பாங்க் நிர்வாகஸ்தர்கள் அதற்கு எதிராக சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் சமர்ப்பித் துள்ளார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த வித "contribution" செய்வது அந்த பாங்கினுடைய விதிகளுக்கு மாறானது என்ற காரணத் தினால் அதை அப்பரூவ் செய்யவில்லை. அப்பரூவலுக்காக மீண்டும் ஜெனரல் பாடியில் தீர்மானம் போட்டு ரிஜிஸ்டாரிடம் பர்மிஷன் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : கேள்விகளும் பதில்களும் முடிவுற்றன.

SRI P. G. MANICKAM : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஸார், மேஜை மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் 'அன்ஸ்டார்டு க்வெஸ்டியனில் 1518-ம் கேள்விக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பதிலிலே விவசாயிகளால் 9,035 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகவும், பரிசீலனை செய்யப்பட வில்லை என்றும், பிப்ரவரி மாதம் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்றும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பூர்த்தியானவுடன் அந்த விவரங்களை சபை முன்பு வைப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : அன்ஸ்டார்டு கேள்வி பற்றி உப கேள்வி கேட்க முடியாது. ஏதாவது கேட்க வேண்டுமானால் என்னிடம் தனியாக வந்து கேட்டால் நான் பதில் சொல்கிறேன்.

UNSTARRED QUESTIONS.*Harijan lascars and maistries in Public Works Department*

1 Q.—SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

சென்னை மாகாணத்தில் பொது மராமத்து (Public Works Department) இலாகாவில் பணி புரியும்

(அ) மேஸ்திரிகள்,

(ஆ) லஸ்கர்கள்,

ஆகிய ஒவ்வொரு பிரிவினும் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

[26th March 1959]

A.—The following statement shows the position :—

Name of post.	Number of Harijans.
Lascars	120 in the work-charged establishment and 240 in the provincialized work-charged establishment.
Maistries	13 in the work-charged establishment and nil in the provincialized work-charged establishment.

Deputy Panchayat Officers

2 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many Deputy Panchayat Officers have been selected recently district-war; and

(b) how many candidates applied from Kanyakumari district for this post?

A:—(a) The number of candidates selected by the Madras Public Service Commission for appointment as Deputy Panchayat Officers is as follows :—

Name of the district.	Number of candidates selected for appointment to be made in	
	1957-58.	1958-59.
1 Madras	20	7
2 Chingleput	4	2
3 South Arcot	2	2
4 North Arcot	4	2
5 Tanjore	6	4
6 Tiruchirappalli	5	2
7 Madurai	7	3
8 Ramanathapuram	2	1
9 Tirunelveli	7	1
10 Kanyakumari	2	..
11 Salem	5	1
12 Coimbatore	1	..
13 The Nilgiris	2	..
	67	23

(b) * 46 in 1957-58.

* 81 in 1958-59.

* This figure represents the number of persons who applied either solely or in addition to other posts included in Groups II and III services from the Kanyakumari district.

Common diseases of children

3 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the common diseases of children and their percentage;

(b) the number of cases with respiratory, gastro-intestinal diseases, dysentery and whooping-cough treated in Government hospitals in the past two years; and

(c) the number of infantile paralysis cases reported in Government hospitals in the past two years?

[26th March 1959]

A.—(a)—

	PER CENT.
Tuberculosis lungs	5
Tuberculosis meningitis	3
Pyogenic meningitis	0.5
Nutritional deficiency	10
Liver disorders	6
Typhoid	12
Respiratory infections	26
Gastroenteritis (diarrhoea and vomiting)	19
Diphtheria	6
Anterior Polio-myelitis	3
Whooping-cough	5
Epileptic Psychosis (Mental)	38
Post-Encephalitic Syndrome (Mental)	18
Xerosis (Ophthalmic)	13
Phlye Conj (Ophthalmic)	17

	1957.	1958.
(b)—		
Respiratory diseases	136,271	168,010
Gastro intestinal disease	104,654	193,526
Dysentery	4,505	4,557
Whooping-cough	11,268	12,910

(c) 1,242 in 1957 and 1,021 in 1958.

Students' Hostels

4 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the names of students' hostels where Resident Medical Officers are posted;

(b) whether these R.M.Os. are having full-time work;

(c) the number of cases treated in (i) 1957 and (ii) 1958 in each of these hostels;

(d) the general nature of the disease prevalent in these hostels; and

(e) within what distance a hospital or dispensary is situated for each one of the hostels referred to in clause (a)?

A.—(a) None so far as hostels for medical students are concerned

(b), (c), (d) & (e) Do not arise.

[26th March 1959]

Provision of free quarters for village menials

5 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ஆம் வருஷத்திலே கிராம வெட்டியான்கள், தலையாரிகள் போன்றவர்களுக்கு இவ்வசமாக வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று மந்திரி சபை உப-கமிட்டி மூலம் வெளியிடப்பட்ட உத்தரவின் பிரகாரம் இவ்வசமாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக ஜில்லாக்கள் தோறும் எத்தனை வீடுகள் கட்டுவதற்காக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

A.—The Cabinet Sub-Committee for Village Officers did not consider the question of providing village menials like vettis and talayaris with free quarters. The question of setting apart district-war funds and houses for construction in 1958 does not, therefore, arise.

Institutions for beggars

6 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேலை செய்ய முடியாத பிச்சைக்காரர்களுக்கு கேர் ஹோமும் (Care Homes), வேலை செய்யக்கூடிய பிச்சைக்காரர்களுக்கு வொர்க்ஸ் ஹவுஸும் (Work House), சென்னை ராஜ்யத்திலே எந்தெந்த இடங்களிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன ?

(ஆ) ஒவ்வொரு கேர் ஹோமிலும், வொர்க் ஹவுஸிலும் எத்தனை பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் ?

(இ) வொர்க் ஹவுஸில் என்னென்ன தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன ?

A.—(a) & (b) The following is a list of institutions for beggars and the strength of inmates in each :—

Mufassal—

Strength as on 4th February 1959.

Care Homes—

1 Madurai	20
2 Virudhunagar	Nil (opened only on 1st December 1958).
3 Pudukkottai	5
4 Tiruchirappalli	1 (opened in January 1959).
5 Coimbatore	30
6 Ootacamund	30
7 Nagercoil	33

Work Houses—

1 Pudukkottai	57
---------------	----

[26th March 1959]

Madras City—

Strength as on 3rd January 1959.

Care Homes—

1 Daya Sadan, Otteri	520
2 Corporation Special Home, Krishnampet.	191

Work Houses—

Government Care Camp, Melpakkam.	501
----------------------------------	-----

(c) The inmates in the Care Camp and Care Homes at Madras are trained in the following trades :—

- 1 Pottery.
- 2 Weaving.
- 3 Tag making.
- 4 Tailoring.
- 5 Carpentry.
- 6 Bookbinding.
- 7 Slate pencil and slatemaking.
- 8 Aluminium industry.
- 9 Making street electric light shades.
- 10 Painting.
- 11 Tape making.
- 12 Manufacture of beedies.
- 13 Gardening.
- 14 Rope making.
- 15 Mat making.
- 16 Cane baskets making.
- 17 Glassbeads and tubes and ampoules making.

In the Work House at Pudukkottai, the inmates are doing gardening work for the present.

Poramboke tank in Kaikkankuppam village

7 Q.—SRI S. B. ADITYAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that the pathway to the village poramboke tank in Kaikkankuppam village, hamlet of 101. Valasarvakkam, Saidapet taluk, Chingleput district, has been closed by the Ayanavaram Co-operative Milk Supply Union ?

A.—Yes, Sir. The Madras Co-operative Milk Supply Union had purchased in 1951-52 a mango grove of about 12½ acres in Valasaravakkam from the Madras Co-operative House Mortgage Bank. Near the southern boundary of the grove, there is a small pond in poramboke land to which the villagers had access. At the time of purchase, there was no fencing around the area. To prevent pilferage of mangoes, twigs, etc.,

[26th March 1959]

the Union has put up barbed wire fencing around the grove, and thus the pathway to the pond has been closed. The Union has also sunk a well in the tope and water from it is being taken by the villagers without any objection from the Union. The question as to the right of way to the pond over the land owned by the Milk Supply Union is being examined by the Collector of Chingleput.

Bus accidents

8 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை, ராஜ்ஜியத்தில், 1957-58-ம் வருஷங்களிலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை பஸ் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன?

(ஆ) இவ்விபத்துக்களால் (1) உயிர் துறந்தவர்கள் (2) அங்கவீனமானவர்கள் எத்தனை பேர்?

A.—(a) & (b) A statement containing the particulars is given below :—

	Number of bus accidents occurred during		Number of persons killed during		Number of persons disabled during	
	1957.	1958.	1957.	1958.	1957.	1958.
Chingleput	32	55	3	7	..	..
Coimbatore	34	94	5	5	1	1
Kanyakumari	24	10	1	1	23	7
Madras	782	876	16	17	..	..
Madurai	74	67	13	11	6	3
The Nilgiris	18	9	1	..	..	..
North Arcot	37	21	10	7	6	1
Ramanathapuram	12	13	..	5	(Not readily available.)	2
Salem	53	59	25	36	2	2
South Arcot	26	16	1	4	..	..
Tanjore	31	38	4	2	(Not readily available.)	..
Tiruchirappalli	32	32	3	2	Do.	..
Tirunelveli	33	37	4	6	Do.	..
Total	1,188	1,327	86	103	38	14

Drainage Water

9 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) எந்தெந்த முனிசிபாலிட்டிகளானது தரை மட்டத்திற்கடியிலே குழாய்களைப் பதிப்பித்து, அவற்றின் மூலமாக சாக்கடை நீரைக் கொண்டுபோய், ஆறுகளிலோ அல்லது கடலிலோ கலக்கிவிடுகின்றன?

(ஆ) எந்தெந்த முனிசிபாலிட்டிகளானது சாக்கடை நீரைச் சுத்தி செய்து விவசாய நிலத்துக்காக எருவாகப் பிரயோசனப்படுத்தி வருகின்றன?

A.—(a) Tiruchirappalli, Nagapattinam and Salem.

(b) Coimbatore, Madurai, Ootacamundi, Srirangam, Vellore, Pudukkottai and Virudhunagar.

26th March 1959]

House-sites for Harijans

10 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் வருஷத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைக்கட்டு நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுவதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டத் தொகைகளிலிருந்து 1958-ம் வருஷம் கடைசி வரைக்கும் செலவழிக்கப்பட்டத் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை வீட்டு மனைக்கட்டுகளுக்கான நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டன?

	RS.	NP.
Chingleput	44,410	57
North Arcot	25,592	27
South Arcot	31,936	00
Salem	37,404	26
Coimbatore	18,511	66
The Nilgiris	4,536	18
Tanjore	53,581	07
Tiruchirappalli	70,530	55
Madurai	40,615	10
Ramanathapuram	51,794	64
Tirunelveli	35,771	11
Kanyakumari	36,855	22

(b)—	District.	Acres.	Cents.	Square links.
Chingleput		24	7	..
North Arcot		30	70	..
South Arcot		37	79	..
Salem		36	99	..
Coimbatore		5	38	..
The Nilgiris		..	..	..
Tanjore		39	38	..
Tiruchirappalli		10	45	..
Madurai		17	48	..
Ramanathapuram		33	65	462
Tirunelveli		21	36	..
Kanyakumari		11	57	500
Total		268	82	962

Training of thaysis

11 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் வருஷத்திலே ஆஸ்பத்திரிகளிலே வேலை செய்யும் தாய்களுக்கு (Thayis) பயிற்சி கொடுப்பதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

[26th March 1959]

(அ) தாய்கள் பயிற்சிக்காக நிலையங்கள் எந்தெந்த இடங்களிலே இருக்கின்றன?

(இ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை தாய்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

A.—

Statement showing the amounts allotted for the training of thays, the training centres and the actual number under training.

Serial number and name of the district.	Amount allotted.	Name of the Maternity and Child Welfare Centre or Primary Health Centre where training is given.	Number under training 1958-59.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS.			
1 Chingleput	22,079	Tirukalikundram, Tiruvallur, Kadambathur, Poonamallee (Health Unit), Uthukottai, Muduramangalam.	121
2 South Arcot	9,157	Chidambaram, Rettanai, Vadalur.	81
3 Tiruchirappalli ..	8,574	Karur, Uppliapuram, Arumbavur, Thirumanur, Thottiyam, T.Puthur.	67
4 Tanjore	7,815	Vedaranyam, Mudukkur, Kilaiyur.	84
5 Madurai	7,873	North Madurai Panchayat Union Circle, Thevaram, Chekkunurani.	120
6 Ramanathapuram ..	9,157	Sivakasi, Elayirampennai, Pudukmadam.	119
7 Tirunelveli	7,873	Sankarankoil, Panagudi, Edai-vasal.	49
8 Coimbatore	7,407	Palladam, Avanashi ..	69
9 Salem	8,341	Krishnagiri, Peddanaickenpalayam, Royakottah, Kalimangalam, Barur.	84
10 The Nilgiris	8,224	Oranally, Kundah, Tuneri, Pandalur.	114
11 North Arcot	21,500	Thiruvannamalai, Kalasapakkam, Kalambur, Vaduvanthangal, K.V. Kuppam.	222
Total number of thays under training ..			1,130

Thays are trained only in Maternity and Child Welfare Centres established under the scheme for the establishment of such centres under the backward areas and in Primary Health Centres including the Poonamallee Health Centre.

Rural Housing Schemes

12 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் வருஷத்திலே சென்னை ராஜ்யத்திலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் Rural Housing Scheme மூலமாக வீடுகள் கட்ட ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

26th March 1959]

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டன?

(இ) 1958-ம் வருஷம் கடைசி வரைக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன?

A.—Under the State Rural Housing Scheme, a provision of Rs. 3 lakhs has been made in the budget for 1958-59 for disbursement of loans to Co-operative Housing Societies in the various districts. The details regarding the allotment made for each district, the number of houses proposed to be constructed during 1958-59 and the number of houses constructed by the end of the year 1958 are given below :—

Name of the district.	Allotment for 1958-59.	Number of houses proposed to be constructed in 1958-59.	Number of houses constructed from 1st April to 31st December 1958.
	RS.		
North Arcot	19,000	13	2
South Arcot	15,500	10	4
Chingleput	19,000	13	2
Coimbatore	17,000	11	1
Salem	13,000	8	1
Madurai	35,000	23	4
Ramanathapuram ..	25,000	17	2
Tiruchirappalli ..	79,000	53	8
Tanjore	40,000	27	..
Tirunelveli	22,500	15	7
The Nilgiris	15,000	10	..
Kanyakumari	..	..	..
Total	3,00,000	200	31

13 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ஆம் வருஷத்திலே சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் Urban Housing Scheme மூலமாக வீடுகள் கட்ட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டன?

(இ) 1958-ஆம் வருஷம் கடைசிவரைக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன?

A.—(a) Particulars of districtwise allotment for 1958-59 under the Low Income Group Housing Scheme and the State Urban Housing Scheme are furnished in Statement I below.

(b) & (c) The number of houses proposed to be constructed in each district under these schemes during 1958-59 and the number of

[26th March 1959]

houses constructed up to 30th November 1958 are given in the Statement II below.

STATEMENT NO. I.

State loans to Urban Housing Societies—Allotment for 1958-59.

Serial number and name of district.	Allotment for 1958-59.		Total allotment.
	Low Income Group Housing Scheme.	State Housing Scheme.	
	(1)	(2)	(3)
	RS.	RS.	RS.
1 North Arcot	64,000	30,000	94,000
2 South Arcot	1,00,000	29,500	1,29,500
3 Chingleput	2,12,000	1,52,000	3,64,000
4 Coimbatore	2,52,000	3,63,000	6,15,000
5 Madras	3,00,000	10,00,000	13,00,000
6 Madurai	1,90,000	1,69,000	3,59,000
7 The Nilgiris	15,000	31,000	46,000
8 Ramanathapuram	61,000	60,000	1,21,000
9 Salem	99,000	3,51,000	1,34,100
10 Tanjore	1,27,000	47,000	1,74,000
11 Tirunelveli	12,000	29,400	41,400
12 Tiruchirappalli	37,000	64,000	91,000
13 Kanyakumari	31,000		31,000
Total	15,00,000	20,00,000	35,00,000

STATEMENT NO. II.

Statement showing the number of houses proposed to be constructed and the number constructed up to 1958.

Name of the district.	Low Income Group Housing Scheme.		State Urban Housing Scheme.	
	Number of houses proposed to be constructed during 1958-59.	Number of houses constructed from 1st April to 30th November 1958.	Number of houses proposed to be constructed during 1958-59.	Number of houses constructed from 1st April to 30th November 1958.
	(1)	(2)	(3)	(4)
Madras	70	20	80	29
Chingleput	50	38	18	2
South Arcot	23	17	4	8
Tanjore	29	7	7	2
Tiruchirappalli	7	9	8	1
Madurai	45	37	17	16
Ramanathapuram	13	5	8	24
Tirunelveli	3	...	8	5
Kanyakumari	8	...	...	...
North Arcot	15	11	8	3
Coimbatore	61	9	35	8
Salem	22	2	6	7
The Nilgiris	4	...	4	1
Total	350	155	200	106

26th March 1959]

14 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

Housing colonies for weavers திட்டத்தின் மூலமாக 1958-ம் வருஷம் கடைசிவரைக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன?

A.—Particulars of the houses constructed up to the end of 1958, in the several districts, under the scheme for housing colonies for weavers are furnished in the statement below :—

District.	Name of the weavers co-operative society implementing the housing scheme.	Total number of houses proposed to be constructed under the scheme.	Number of houses completed up to 1958.	Number of houses under various stages of construction.
Salem	Tiruchengode Weavers' Co-operative Society (First scheme).	25	25	..
	Tiruchengode Weavers' Co-operative Society (Second scheme).	100	..	100
	Ammamet Weavers' Co-operative Society.	200	116	84
	Dharmapuri Weavers' Co-operative Society.	100	30	70
Madras	Saidapet Weavers' Co-operative Society.	60	60	..
Coimbatore	Ondiputtur Weavers' Co-operative Society.	40	40	..
	Devanga Weavers' Co-operative Society.	68	68	..
	Tiruppur Weavers' Co-operative Society.	100	..	100
	Thingalore Weavers' Co-operative Society.	50	..	50
Tirunelveli	Chennimalai Weavers' Co-operative Society.	100	..	100
	Kallidaikurichi Weavers' Co-operative Society.	100	34	66
	Srivilliputtur Weavers' Co-operative Society.	100	..	100
	Aruppukottai Weavers' Co-operative Society.	200	..	200
Tiruchirappalli.	Woraiyur Devanga Weavers' Co-operative Society.	40	..	40
Total		1,283	373	910

[26th March 1959]

Industrial Training Institutes

15 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்ஜியத்திலே என்னென்ன தொழிற் பயிற்சி பள்ளிக் கூடங்கள் (Industrial Training Schools) இருக்கின்றன?

(ஆ) ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனை பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப் பட்டு வருகின்றன?

(இ) இவர்களில் ஹரிஜனங்கள் எத்தனை பேர்?

A.—(அ), (ஆ) & (இ) A note ^a containing the particulars required is placed on the table of the House.

Rehabilitation of juvenile delinquents

16 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மத்திய சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் இளங்குற்றவாளிகளை மீட்டு அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கான சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்காக சென்னை சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) எந்தெந்த இடங்களிலே இளங்குற்றவாளிகளைச் சீர்திருத்துவதற்கான பார்ஸ்டல் பள்ளிக்கூடங்களும், ரிமான்டர் விடுதிகளும், பிரேரே பேஷன் விதிப்படி அனுப்பப்படுகிற இளங்குற்றவாளிகளுக்கு விடுதிகளும், வேலைப்பயிற்சியளிக்கப்படுகிற செர்டிபைட் (Certified) பள்ளிக்கூடங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) 1958-ம் வருஷத்திலே (ஆ) வில் கண்டவைகள் எந்தெந்த இடங்களிலே நிறுவப்படும்?

(ஈ) இதற்கான நடைமுறைகள் செலவுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

A.—(a) The provision made in the Second Five-Year Plan as Central contribution for the Social Defence Schemes of this State relating exclusively to juvenile delinquents is Rs. 5.86 lakhs.

(b) The following is the list of Remand (Reception) Homes, Certified Schools, etc., in this State :—

*Remand Houses or Reception Homes—**Government Reception Homes—*

Government Reception Homes for Boys and Girls, Egmore, Madras.

Private Reception Homes—

(1) Reception Home for Boys and Girls managed by the Discharged Prisoners' Aid Society, Salem.

(2) Reception Home for Boys and Girls managed by the Discharged Prisoners' Aid Society, Coimbatore.

26th March 1959]

(3) Reception Home for Boys and Girls managed by the Children's Aid Society, Madurai.

(4) Reception Home for Boys and Girls managed by the Children's Aid Society, Tiruchirappalli.

(5) Reception Home for Boys and Girls managed by the Children's Aid Society, Vellore.

(6) Reception Home under the Madras City Council for Child Welfare.

*Certified Schools—**Government Certified Schools—*

(1) Senior Certified School for Boys, Chingleput.

(2) Senior Certified School for Boys, Tattaparai (Tirunelveli district).

(3) Junior Certified School for Boys, Tanjore.

(4) Junior Certified School for Boys, Ranipet (North Arcot district).

(5) Senior and Junior Certified Schools for Girls, Kilpauk, Madras.

Private Certified Schools—

(1) Junior Certified School for Girls and Boys, attached to the Madras Society for the Protection of Children, Tondiarpet, Madras.

(2) Junior Certified School for Girls and Boys attached to the Bala Mandir, T. Nagar, Madras.

(3) Junior Certified School for Boys attached to the Seva Samajam Girls' Home, Adyar, Madras.

(4) Junior Certified School for Girls attached to the Seva Samajam Girls' Home, Adyar, Madras.

(5) Junior Certified School for Boys in need of special care-treatment (mentally defective) attached to the Bala Vihar, Madras.

(6) Junior Certified School for Boys and Girls attached to Kasturba Basic School, Keelamoongiladi (South Arcot district).

(7) Junior Certified School for Boys and Girls, attached to Gandhi Vidyalayam, Tiruchitrambalam (Tanjore district).

(8) Junior Certified School for Boys attached to Sri Meenakshi Harijan Aided Senior Basic School, Chitrakudi (Tanjore district).

(9) Junior Certified School for Boys and Girls attached to Children's Home, Gandhigram (Madurai district).

(10) Junior Certified School for Boys and Girls attached to Kalamandiram of the Social Welfare Association, Madurai.

[26th March 1959]

Borstal Schools—

Borstal School at Palayamkottai.

Homes for juveniles dealt with under the Probation Rules—*Nil.*

(c) One Remand Home at Tirunelveli is proposed to be opened in 1959.

(d) Rs. 17,000 has been set apart in the Budget Estimate for 1958-59 for the Home to be opened in Tirunelveli.

Teak Plantation

17 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலே எந்தெந்த இடங்களிலே 1958-ம் வருஷத்தில் தேக்கு மரங்கள் பயிரிடப்பட்டன?

(ஆ) ஒவ்வொரு இடத்திலும் எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களிலே தேக்கு மரங்கள் பயிரிடப்பட்ட திட்டமிடப்பட்டன?

(இ) 1958-ம் வருஷத்திலே ஒவ்வொரு இடத்திலும் எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களிலே தேக்கு மரங்கள் பயிரிடப்பட்டன?

(ஈ) இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே எவ்வளவு தொகை செலவிடப்பட்டது?

A.—(a), (b) & (c) The names of places where teak has been proposed to be planted during 1958-59, the areas targeted and area actually planted in each of these places so far are given below :—

Division.	Area targeted.	Area allotted so far.
1 Coimbatore South Division	300	304
2 Madurai, North	26	26
3 Salem, North	20	20
4 Salem, South	20	20
5 Chingleput	10	15
6 Vellore, East	20	20
7 Vellore, West	20	20
8 Tiruchirappalli	20	20
9 Madurai, South	170	170
10 Tirunelveli, South	280	258
11 Tirunelveli, North	200	157
12 Ramanathapuram	100	100
Total	1,186	1,130

In addition to this, another area of 350 acres near Mettupalayam (Coimbatore) has been planted under "Irrigation conditions". Further about 1,017 acres have also been planted with teak so far in Tanjore, Tiruchirappalli and Tirunelveli district during 1958 under the scheme for the "Creation of River, Canals and Lake Fringe Forests".

(d) Out of the total provision of Rs. 3.62 lakhs, a sum of Rs. 3.262 lakhs has been spent so far.

26th March 1959]

Wells

18 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) how many agriculturists in each district have sent applications to the Government after orders sanctioning assistance by way of loan and subsidy for sinking new wells in agricultural lands were issued in 1958 ;

(b) what is the number of agriculturists in each district to whom assistance has been sanctioned ; and

(c) what is the number of new wells in each district for which assistance has been sanctioned ?

A.—(a), (b) & (c) A statement ^a is placed on the table of the House.*Foodgrains Dealers' Licensing Order, 1958*

19 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உணவு தானிய வியாபாரம் செய்யும் எத்தனை வர்த்தகர்களுக்கு 1958-ம் வருஷத்திலே லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டன?

(ஆ) எத்தனை வியாபாரிகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களிலே வியாபாரம் செய்வதற்காக லைசென்ஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள்?

A.—(a) & (b) Though the Madras Foodgrains Dealers' Licensing Order, 1958, came into force on the 24th November 1958, the licensing provision of the Order came into effect only from 1st January 1959. The licences issued in the year 1958 will have to be taken as licences issued for 1959. A statement showing (1) the total number of licences issued till 24th January 1959 in each district, and (2) the number of merchants, who have been issued licences, for dealing in more than one place is given below.

Statement showing the total number of licences so far issued in each district under the Madras Foodgrains Dealers Licensing Order, 1958, and the number of merchants in each district who have been issued licences for dealing in more than one place.

(Figures up to the week ended 24th January 1959.)

District.	Total number of licences issued.	Number of merchants who have been issued more than one licence.
1 Madras	947	55
2 Chingleput	500	7
3 Coimbatore	767	55
4 The Nilgiris	129	6
5 Salem	510	9
6 South Arcot	545	9
7 North Arcot	156	4
8 Madurai	816	11
9 Ramanathapuram	191	17
10 Tanjore	824	23
11 Tiruchirappalli	850	24
12 Tirunelveli	535*	24
13 Kanyakumari	*	*

* Separate figures for Kanyakumari has not been furnished by the Commercial Tax Officer, Tirunelveli (West), under whom the jurisdiction of Kanyakumari lies. The figure against Tirunelveli, includes the number issued in Kanyakumari district also.

^a Printed as Appendix III on page 721 infra.

[26th March 1959]

Houses for Police Officers and Constables

20 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் வருஷத்திலே சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், கான்ஸ்டேபிள்களுக்கும் எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டன ?

(ஆ) இவர்களுள், ரயில்வே போலீஸ் இலாகாவிலிருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், கான்ஸ்டேபிள்களுக்கும் கட்டப்பட்ட வீடுகள் எத்தனை ?

(இ) இவ்வீடுகள் கட்டப்பட செலவழிக்கப்பட்ட தொகையிலே மத்திய மாகாண சர்க்கார்களின் பங்கு விதிதாச்சாரம் எவ்வளவு ?

A.—(a) The particulars are furnished in the statement below.

(b) One for Sub-Inspector and ten for Police Constables.

(c) The Government of India do not share the expenditure incurred by the State Government on the Police Housing Scheme. They however grant loans to the State for financing the scheme.

Number of quarters constructed in 1958 for

District.	Ins- pector.	Reserve Ins- pector.	Ser- geant.	Sub- Ins- pector.	Jame- dar.	Head Cons- table.	Police Cons- table.
1 Chingleput	..	..	1	1	..	..	19
2 South Arcot	..	..	4	2	3	12	40
3 Tanjore	..	..	1	1	..	15	127
4 Tiruchirappalli	1	1	11	..	..	8	22
5 Madurai, North	..	..	..	4	..	8	20
6 Madurai, Urban	..	..	..	4	..	6	35
7 Ramanathapuram	..	..	1	11	..	16	192
8 Tirunelveli	..	..	..	3	4	15	106
9 Kanyakumari	..	..	..	..	..	5	55
10 North Arcot	..	..	..	..	..	11	11
11 Salem	..	..	..	8	..	24	35
12 Coimbatore	..	..	1	..	..	6	30
13 The Nilgiris	..	..	..	..	..	..	..
14 Commissioner of Police, Madras. 1	..	..	1	6	..	..	133
15 Deputy Inspector-General of Police, Railways and C.I.D., Madras.	..	..	..	..	..	2	10
16 Police Radio Officer, Madras	..	..	..	..	..	..	..
17 Government Railway Police, Tiruchirappalli.	..	..	..	1	..	..	10
Total	2	1	23	41	7	123	845

Development Blocks in the State

21 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தற்போதைய சென்னை ராஜ்யத்தில் எத்தனை இடங்களில் பிளாக் டெவலப்மென்ட் வேலை நடைபெறுகிறது ?

(ஆ) ஜில்லாவாரியாக அவைகளின் பெயர் என்ன ?

(இ) பிளாக் ஆரம்பித்த நாள் முதல் இன்று வரை ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் செலவு செய்த தொகை என்ன ?

26th March 1959]

A.—(a) 176 blocks.

(b) & (c) The details are given in the statement^a placed on the table of the House.

Housing Schemes

22 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-58-ல் ஜில்லாவாரியாக கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்களுக்கு கொடுத்த கடன் எவ்வளவு ?

(ஆ) அவைகளில் வசூலான தொகை எவ்வளவு ?

A.—A statement indicating the disbursements made in each district under (1) Low Income Group Housing Scheme, (2) State Urban Housing Scheme and (3) State Rural Housing Scheme and the amounts recovered in each district, during 1957-58, is given below :—

Name of the districts.	Amount of the loans disbursed to Co-ope- rative Building Societies during the year 1957-58.	Amount recovered.
	RS.	RS.
1 Madras	14,84,600	18,21,365
2 Chingleput	3,25,970	2,23,764
3 North Arcot	1,80,150	92,289
4 South Arcot	94,920	1,19,775
5 Tanjore	2,43,430	1,69,877
6 Tiruchirappalli	2,66,250	1,99,094
7 Madurai	5,00,780	5,33,172
8 Ramanathapuram	1,85,050	58,191
9 Tirunelveli	98,700	20,558
10 Salem	94,500	2,04,070
11 Coimbatore	4,37,000	75,838
12 The Nilgiris	75,500	29,812
13 Kanyakumari	18,200	..
Total	40,05,050	30,47,805

Prohibition Act.

23 Q.—SRI M. P. SARATHI : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-58-ல் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதில் அரசாங்க ஊழியர்கள் எவ்வளவு பேர் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளானார்கள் ?

(ஆ) எந்த மாவட்டங்களில் ?

[26th March 1959]

A.—The particulars are furnished in the statement below :—

Statement showing the number of Government servants assaulted in each district during 1957-58 during the course of enforcement of Prohibition.

District.	Sub- Ins- pectors.	Head cons- tables.	Police cons- tables.	Remarks.
Chingleput	3	..	10	
South Arcot	..	1	9	(One Head Constable and eight constables in South Arcot district; one Police Constable in Pondicherry).
Tanjore	1	1	7	
Tiruchirappalli ..	1	..	3	
Madurai, North ..	..	..	..	
Madurai, Urban ..	..	1	1	
Ramanathapuram ..	..	..	2	
Tirunelveli	..	1	7	
North Arcot	..	2	7	
Salem	..	1	2	
Coimbatore	2	1	3	
The Nilgiris	..	..	3	
Madras City	..	1	3	
Railway Police, Tiruchirappalli.	..	..	2	(One case at Coimbatore Railway station; one case at Villupuram Railway station).
Kanyakumari	..	..	6	
C.I.D., Madras ..	1	..	2	

Cases of overspeeding by motor vehicles

24 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் வருஷத்திலே மோட்டார் பிளசர்களுக்கும், லாரிகளையும், பஸ்களையும் அதிவேகமாக (Cases of overspeeding) ஓட்டிச் சென்றதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் போலிஸ் இலாகா மூலமாக எத்தனை கேஸ்கள் தொடரப்பட்டன?

(ஆ) (1) பொருட்சேதங்கள் எவ்வளவு? (2) உயிர் சேதங்கள், (3) அங்கவீமைநீதோர்கள் எத்தனை பேர்?

A.—(a) & (b) A statement containing the information required is annexed.

Implementation of Low Income Group Housing Scheme by Local Bodies

25 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வீடுகள் கட்டுவதற்காக 1958-59-ஆம் வருஷத்திய பட்ஜெட் நிதியிலிருந்து ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 6 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து எந்தெந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டன?

* Printed as Appendix V on page 728 infra.

[26th March 1959]

(ஆ) ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றங்களின் மூலமாகவும் எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டன?

(இ) பட்ஜெட் நிதியிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து 1958-ம் வருஷக் கடைசி வரைக்கும் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

A.—The amount of Rs. 6 lakhs referred to by the member, is a lump-sum provision made in the Budget for implementation of the Low Income Group Housing Scheme by Local Bodies. The Budget provision has since been raised to Rs. 12 lakhs for meeting additional requirements of local bodies. This does not include allocation of Rs. 32 lakhs to the City Improvement Trust. Loans to the extent of Rs. 5.12 lakhs have been disbursed or sanctioned for disbursement to local bodies for construction of houses, etc., up to the end of December 1958 as indicated below :—

Name of local body.	Amount disbursed or sanctioned.	Number of houses for which the amount was disbursed or sanctioned.
(1)	(2)	(3)
	RS. (IN LAKHS.)	
1 Corporation of Madras	2.50	36
2 Coimbatore Municipal Council	0.70	25
3 Dindigul Municipal Council	1.08	57
4 Tambaram Panchayat	0.34	12
5 Pollachi Municipal Council	0.50	(for acquisition and develop- ment of house- sites).
	5.12	130

The preliminaries for the construction of houses, etc., are being attended to by the local bodies.

Drinking water wells

26 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் வருஷத்திய பட்ஜெட் நிதியிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கென குடி கிணறுகள் வெட்டப்படுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை குடி கிணறுகள் வெட்டப்படுவதற்குத் தொகை சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) 1958-ம் வருஷக் கடைசி வரைக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து கிணறுகளுக்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட தொகை போக மீதியிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

[26th March 1959]

A.—(a), (b) & (c)—

Serial number and district.	Amount allotted in 1958-59.	Number of drinking wells proposed.	Expenditure incurred up to 31st December 1958.	Balance of the amount available as on 1st January 1959.
	RS.		RS.	RS.
1 Chingleput	11,000	7	..	11,000
2 South Arcot	20,000	15	1,426	18,574
3 Tiruchirappalli	20,000	15	1,607	18,393
4 Kanyakumari	20,000	13	58	19,942
5 Madurai	20,000*	..	1,257	18,743
6 Salem	19,000*	..	..	19,000
7 Coimbatore	20,000*	..	1,325	18,675
8 Ramanathapuram	20,000*	..	..	20,000
Total ..	1,50,000.		5,673	1,44,327*

* Amount provided towards the completion of incomplete works of 1957-58.

N.B.—The Collectors have reported that entire allotment will be spent during 1958-59.

May I help you Squads

27 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலே உபகார போஸ்டல் ஸ்டேஷன் எந்தெந்த இடங்களிலே திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன ?

(ஆ) எத்தனை பேர்கள் ஹெட்கான்ஸ்டெபில்களாகவும், கான்ஸ்டேபில்களாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ?

(இ) பொது மக்களிடையிலே இவர்களுக்குள்ள தொடர்பின் விவரங்கள் யாவை ?

A.—(a) “May I Help You” Squads are functioning in the following places :—

District/Unit.	Station.
Madras City Police	(i) Mylapore. (ii) Triplicane. (iii) Flower Bazaar. (iv) Vepery. (v) Kancheepuram.
Chingleput	(vi) Vellore.
North Arcot	(vii) Vaniyambadi. (viii) Tiruvannamalai. (ix) Chidambaram.
South Arcot	(x) Kumbakonam.
Tanjore	(xi) Madurai Town.
Madurai Urban	(xii) Virudhunagar.
Ramanathapuram	(xiii) Tuticorin.
Tirunelveli	(xiv) Tirunelveli Town (Bridge Station).

26th March 1959]

District/Unit.	Station.
Tiruchirappalli	(xv) Tiruchirappalli Town.
Salem	(xvi) Salem Town.
Coimbatore	(xvii) Coimbatore.
The Nilgiris	(xviii) Ootacamund.
Government Railway Police, Tiruchirappalli.	(xix) Egmore Railway Police Station. (xx) Tiruchirappalli Railway Police Station. (xxi) Madurai Railway Police Station. (xxii) Coimbatore Railway Police Station. (xxiii) Madras Central.

(b) The strength of each Squad will normally be two Head-Constables and six Police Constables.

(c) Information on all important matters which may be required by the public are being collected and kept in each centre. To start with, Railway guide, Bus timings, Telephone Directory, Madras Directory, Corporation Directory and other publications furnishing information about men and matter relating to Madras City have been collected and made available to the staff for their daily use. Information relating to the residences and offices of Heads of Departments, leading Medical Practitioners, Lawyers, Political Leaders, Hospitals, Schools and Colleges, Cinema Houses, other public institutions, Cinema Studios and film stars are also being collected and compiled in each centre in a separate note book.

For the present the main duties allotted to these Squads are (1) to make door to door enquiries in one or two streets each day regarding the needs of the public of the locality and to help them as far as possible in their requirements; and (2) to help the people in Railway Stations, Bus-stops, Hospitals, Temples, etc., by directing and guiding them and rendering such other assistance which they may require.

The Squads formed in the mufassal are working on similar lines.

NOTE.—The Squad functions only during the summer season at Ootacamund.

Drinking water-wells

28 Q.—SRI P. G. MANICKAM :
SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : } கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் வருஷத்திய பட்ஜெட் நிதியிலிருந்து கிராமக் குடி நீர் வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜில்லா விற்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை குடி நீர் கிணறுகள் வெட்டப்பட தொகை சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன ?

(இ) ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே 1958-ம் வருஷக் கடைசி வரைக்கும் குடி கிணறுகள் வெட்டப்பட சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட தொகை போக மீதி யிருக்கும் தொகை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு ?

[26th March 1959]

A.—(a), (b) & (c)—

District.	Budget allotment 1958-59.	Number of wells proposed to be sunk in 1958-59.	Unspent allotment on 31st December 1958.
	RS.		RS.
Chingleput	1,75,000	140	1,19,909
Nort Arcot	3,00,000	200	1,32,398
South Arcot	1,50,000	100	7,809
Tanjore	1,75,000	120	39,880
Tiruchirappalli	4,00,000	250	90,151
Madurai	1,00,000	100	75,711
Ramanathapuram	3,50,000	200	1,42,096
Tirunelveli	3,00,000	250	1,07,255
Salem	2,50,000	120	95,546
Coimbatore	3,50,000	120	1,38,287
The Nilgiris	2,00,000	25	1,38,057
Kanyakumari	2,00,000	75	1,00,450
Total	29,50,000*	1,700	11,87,549

* This excludes the allotment for the Tiruchendur-Kayalpatnam Scheme (Rs. 50,000).

Health Visitors Training Schools

29 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலே ஹெல்த் விசிட்டர்கள் பயிற்சி பள்ளிக்கூடங்கள் கவர்ன்மெண்டாலும், தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களாலும் எந்தெந்த இடங்களிலே நடத்தப்படுகின்றன?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஹெல்த் விசிட்டர் பயிற்சி பள்ளிக்கூடங்களிலும் எத்தனை பேர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகின்றன?

(இ) இவர்களுக்குள் ஹரிஜனங்கள் எத்தனை பேர்?

A.—(a) The only Health Visitors Training School in this State is maintained by the Government. It is at Madras.

(b) Twenty-four under the regular State Scheme, Thirty-eight in the integrated course of Midwifery-cum-Health Visiting, and Four in the Public Health Nurses Short Orientation Course.

(c) Six.

Factories Act

30 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-வது ஆண்டில் நமது ராஜ்யத்தில் பாக்கரி சப்பப்படி எத்தனை தொழிற்சாலைகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டவை எவை—ஜில்லாவாரியாக?

[26th March 1959]

A.—District-war particulars of establishments registered as factories during the year 1958 are furnished below :—

Name of the district.	Number of establishments registered as factories.
(1)	(2)
Madras	84
Chingleput	15
South Arcot	10
North Arcot	50
Tiruchirappalli	17
Tanjore	27
Madurai	49
Ramanathapuram	23
Tirunelveli	35
Kanyakumari	12
Coimbatore	106
Salem	59
The Nilgiris	14
Total	501

Small-pox

31 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon'ble the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of deaths due to small-pox in the State, district-war, during the course of last three months; and

(b) whether it is a fact that the vaccine supplied to the various municipalities has no effect?

A.—(a) Number of deaths due to small-pox—

	November 1958.	December 1958.	January 1959.	Total.
1 Chingleput	1	19	13	33
2 South Arcot	9	17	19	45
3 Tiruchirappalli	3	..	3	6
4 Tanjore	25	26	14	65
5 Madurai	4	2	1	7
6 Ramanathapuram	1	5	..	6
7 Tirunelveli	7	..	..	7
8 North Arcot	47	44	14	105
9 Salem	25	26	16	67
10 Coimbatore	11	8	29	48
11 The Nilgiris	..	2	..	2
12 Kanyakumari	16	6	3	25
13 Madras	46	48	45	139
Total	195	203	157	555

(b) No, Sir. Each batch of vaccine lymph is supplied to the field staff only after it has been certified to be satisfactory regarding its potency and safety.

[26th March 1959]

Burial grounds

32 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய சுடுகாட்டிலேயும், இடுகாட்டிலேயும், ஹரிஜனங்களுடைய பிரேதங்களைத் தகனம் செய்வதற்காகவும், அடக்கம் செய்வதற்காகவும் அனுமதிப்பது பற்றி 1955-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம், சென்னை சர்க்காரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்திரவை அமுலுக்குக் கொண்டு வர என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன?

(ஆ) 1958-ம் வருஷம் வரைக்கும் எத்தனை இடுகாட்டிலேயும், சுடுகாட்டிலேயும் (ஜில்லாவாரியாக) இவ்வுத்திரவு அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படாமல் இருக்கும் சுடுகாடுகளும், இடுகாடுகளும் எத்தனை?

A.—(a) The Government have ordered among other things, that the Harijans are legally entitled to use all burial places provided or maintained out of public funds and that it is illegal to deny them access to these burial grounds. The orders are already in force and no complaints of violation of these orders have been received by the Government.

(b) & (c) The orders in the matter are applicable to all burial places provided or maintained out of public funds. As such the question of enforcing them in a particular burial place or places does not arise.

Sandalwood

33 Q.—SRI P. S. SANTHANAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சந்தன மரங்களை விற்பதில் 1956-57, 1957-58 மார்ச்சு மாதம் முடிய விற்பனையை, ஜில்லாவாரியாக எவ்வளவு?

A.—The sandalwood extracted from all the forest divisions where sandalwood trees occur are brought to the two sandalwood depots at Tirupattur and Sathyamangalam and the entire quantity at the depots are sold in public auction twice a year (during July and December). As such it is not possible to give the district-wise revenue realized from sale of sandalwood trees. However the total revenue realized in the sales during 1956-57 and 1957-58 are given below :—

Year.	Revenue realized.
	RS.
1956-57	68,11,440-00
1957-58	52,50,937-87

Siyakai

34 Q.—SRI P. S. SANTHANAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள காடுகளில் எத்தனை ஏக்கர்களில் சியக்காய் பயிர் செய்யப்பட்டுள்ளது—ஜில்லாவாரியாக?

[26th March 1959]

A.—Siyakai (*Accacia concinna*) occurs naturally only in the limited areas of the moist deciduous forests of this State. It is not cultivated. Being a thorny climber, it forms impenetrable thickets and causes considerable damage to valuable tree growth. Hence, large scale cultivation is not desirable either. It is included in the lease units of minor forest produce annually. Contractor's reports indicate that annually about 30,000 lb. are collected from our forests.

Transport facilities

35 Q.—SRI K. GOPALA KOUNDER : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் பஸ் போக்கு வரத்து எத்தனை சதவிகிதம் அதிகரிப்பதற்காக சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறது?

(ஆ) தற்பொழுது ஜில்லாவாரியாக ஏற்கெனவே போய்க்கொண்டிருக்கும் பஸ்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமான பின் ஜில்லாவாரியாக எத்தனை புதிய பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன?

(ஈ) ஏற்கெனவே போய்க்கொண்டிருக்கும் பஸ் ரூட்டுகளில் எத்தனை பஸ்கள் அதிகமாக விட, புதிதாகப் பர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டன?

A.—(a) to (d) A statement^a furnishing the particulars is placed on the table of the House.

SRI S. M. ANNAMALAI : On a point of order, Sir. சென்ற 4-2-59-ம் தேதியன்று 40-வது விதியின் பிரகாரம் ஒரு அவசர தீர்மானம் கொடுத்தேன். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடமும் கொடுத்தேன். ஏறத்தாழ இரண்டு மாதங்கள் ஆகப்போகின்றது. அது ஏன் இன்னும் வரவில்லை என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னையே கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன், 40-வது விதி பிரகாரம் சபாநாயகருடைய வேலை அதை அட்மிட் செய்வதுதான். நான் அட்மிட் செய்து அனுப்பிவிட்டேன். இதைப் பற்றி நான் என்னுடைய சூழிலேயே சொன்னேன். இங்கேயும் திரும்பக் கேட்டால் என்ன பிரயோசனம்?

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE STRIKE BY MERCHANTS DEALING IN PERISHABLE ARTICLES.

MR. SPEAKER : I have received notice under Rule 40 of the Assembly Rules from the hon. Member, Mr. V. K. Kothandaraman, to call the attention of the Government to the closure of business by merchants dealing in perishable articles. But this matter has been so thoroughly discussed during Question time—the failure of the Government to exempt perishables from the levy of sales tax and the consequent agitation and indefinite closure of business by the merchants dealing in perishables from 25th March 1959. I allowed as many as 20 supplementary questions, and as much as fifteen minutes for supplementaries. I, therefore, do not give him permission to call the attention of the Hon. Minister to the matter.

[26th March 1959]

III.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: Sir, I, the Chairman of the Committee on Estimates, present the report of the Committee on Animal Husbandry.

9-30
a.m.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60—cont.

DEMAND XVII—MEDICAL.

DEMAND XVIII—PUBLIC HEALTH.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH.

MR. SPEAKER: Now we will take up the Demands. (Sri S. B. Aditya rose.),

MR. SPEAKER: I understand the hon. Member wants to present a petition to me. It refers to the Demand to be taken up for discussion to-day. Let the Demand and the cut motion be moved first and then when I call the hon. Member he can present the petition.

The Hon. Minister may move his Demands.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,43,78,800 under Demand XVII—Medical'.

MR. SPEAKER: I understand that the Opposition Parties have agreed to support the cut motion given notice of by the hon. Member Sri N. K. Palanisami. The hon. Member may now move the cut motion.

SRI N. K. PALANISAMI: Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 4,43,78,800 under Demand XVII—Medical—be reduced by Rs. 100'.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,39,87,700 under Demand XVIII—Public Health'.

MR. SPEAKER: I understand that the opposition parties have agreed to support the cut motion given notice of by the hon. Member Sri S. Pakkirisami Pillai. The hon. Member may move the cut motion.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 1,39,87,700 under Demand XVIII—Public Health—be reduced by Rs. 100'.

[26th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,40,75,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health'.

MR. SPEAKER: I understand that the opposition parties have agreed to support the cut motion given notice of by the hon. Member Sri Sattanatha Karayalar. The hon. Member may now move the cut motion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 2,40,75,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health—be reduced by Rs. 100'.

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion. How long will the Hon. Minister take to reply to the discussion.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: About half an hour, Sir.

MR. SPEAKER: I allow 15 minutes for the hon. Member Sri Palanisami and 15 minutes for the leader of the opposition party who will speak before the Hon. Minister replies to the debate and 10 minutes for every other hon. Member participating in the Debate. The hon. Member Sri Palanisami will now speak

* SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னையிலுள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியின் தரத்தை நவீன முறைக்குமாற்ற வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையின் நோக்கம். நாலேந்து வருடங்களாக டாக்டருடைய தரம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்றால், மெடிகல் காலேஜில் சேர்க்கப்படுகிறவர்களுடைய தரம் எந்த அளவு இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவு இல்லாமல் இருப்பவர்களைச் சேர்ப்பதனால்தான் இப்படிப்பட்ட தரக்குறைவான டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். யார் யாருக்கு அதிகப்படியாக influence இருக்கிறதோ அவர்களைத் தான் மெடிகல் காலேஜில் சேர்க்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் இடம் கிடைக்கிறது, மெரிட் உள்ளவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதாகவே இல்லை. அப்படி சேர்க்கப்படுகிறவர்கள் எப்படியோ பால் பண்ணிவிடுகிறார்கள். அப்படி பால் செய்துவிட்டு வருகிறவர்கள் ஹௌஸ் சர்ஜனாக வந்தால் அவர்களுடைய தரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் சரியாகக் கேஸ்களைக் கவனிப்பது இல்லை. மொப்யூசலுக்குப் போனாலும் அங்கேயும் அவர்களுடைய தரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக மூன்று வருஷ கேஸ் ஷீட்டை எடுத்துப் பார்த்தால் இன்வென்டி கேஷன் எழுதுவதே கிடையாது. அப்படி இன்வென்டி கேஷன் செய்யவில்லை என்றால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற விதி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்ப்ரெய்ன்ஷியல் பர்சன்களாக இருப்பதால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவேதான் தரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இதற்கு ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாக 4,700 பெட்கள் இருந்ததாகவும், இப்பொழுது அதை

[Sri N. K. Palanisami] [26th March 1959]

11 ஆயிரம் பெட்களாக உயர்த்தி இருப்பதாகவும் சொன்னார். அத்துடன் ஒன்பது லட்சம் ஜனத்தொகை இருந்தது இப்பொழுது இருபது லட்சம் ஜனத்தொகையாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். மற்றும் பல ஜில்லாக்களிலிருந்து ஏராளமாக வியாதியஸ்தர்கள் இங்கே வருவதாகவும் குறிப்பிட்டார். அது மட்டுமல்ல, இங்கே அதிகப்படியானவர்கள் வருவதால் இங்கே அவர்களுக்குப் போதுமான இடம் இல்லை. அப்படி அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் போவதால் அவர்கள் திரும்பிப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பேஷண்டுகளை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் அவர்கள் வார்டிலேயே பேசாமல் இருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆஸ்பத்திரிகளில் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் அநேகமான கேஸ்கள் எல்லாம் சாதாரணமான கேஸ்களாகத்தான் இருக்கும். வயிற்று வலி, பீவர் போன்ற கேஸ்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஜில்லாக்களிலும் இப்படிப்பட்ட கேஸ்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. மற்றப்படி பெரிய கேஸ்களாக இருந்து அவர்கள் இங்கே வந்தால் அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

இப்பொழுது சென்னையில் நாலேந்து ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. வயிற்று வலிக்குத் தனியான ஆஸ்பத்திரியும், இன்னும் பாக்கி பீவர் என்று சொல்லக்கூடிய வியாதிக்குத் தனியான ஆஸ்பத்திரியும் பாக்கி இருக்கக்கூடிய இன்க்யூபேஷன் கேஸ்களுக்கு என்று தனியான ஆஸ்பத்திரியும் வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரெபரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரி என்று ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்து அதற்கு ரெபர் செய்தால் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கொடுக்கக்கூடிய அளவில் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தரத்தின் அளவு சிறிது உயர முடியும்.

ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு வியாதியைப் பற்றிப் பரிசோதிப்பதற்குக் குறைந்தது பத்து நாட்களாகிறது. சில சமயங்களில் இருபது அல்லது முப்பது நாட்கள் ஆனாலும்கூட ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இங்கே கருவிகள் போதுமானபடி இல்லை. சாதாரணமாக மைக்ரோஸ்கோப்பை எடுத்துக்கொண்டால் அது சரியாக இல்லை. அவைகளை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றும் கவனிக்க முடியவில்லை. அப்படி சரியாக இருக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஹைஸ்ட் சர்ஜனல் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அதன் டெக்னிகல் தெரிந்தவர்கள் இப்பொழுது கிடையாது. பரிசோதனைக்கு வேண்டிய ஆட்கள் கிடையாது. ஆனால் வேலூரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயுள்ள ஆஸ்பத்திரியில் எவ்வளவு பெரிய வியாதியாக இருந்தாலும் மூன்று மணி நேரத்தில் என்ன வியாதி என்று கண்டுபிடித்து விடுகிறார்கள். பத்து அல்லது இருபது நாட்களில் பார்க்க வேண்டியது சீக்கிரத்தில் பார்த்துப் பரிசோதித்து என்ன வியாதி என்று கண்டுபிடித்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நவீன முறையில் நம்முடைய ஆஸ்பத்திரியையும் மாற்றுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே பரிசோதனை செய்வதற்கு அதிகப்படியான சார்ஜ் பண்ணுகிறார்கள். அதைப் பாதி அளவாவது குறைக்க வேண்டும்.

இங்கே எக்ஸ்ரே யூனிட் இருக்கிறது. அதற்கு பேஷண்டுகள் வந்து படம் எடுத்துப் பார்த்தால் அவற்றில் 25 சத விசதம் non-decipherable விடுகிறது. அதாவது 25 சத விசதம் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. மேலும் அங்கே இருக்கிற ரேடியோகாம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் சரியான கருவிகள் வாங்கி வைத்திருப்பதாகவே தெரியவில்லை. அப்படி வாங்கி வைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

26th March 1959] [Sri N. K. Palanisami]

ஒவ்வொரு அவிஸ்டெண்டுக்கும் ஒரு ஆனாரி அவிஸ்டெண்டைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆனாரி அவிஸ்டெண்டுக்கு வியாதியஸ்தர்கள் மீது என்ன அக்கறை இருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வெஸ்ட் பொங்காலில் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது அந்த முறையில் போடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிப் போட்டால் அவர்கள் வியாதியஸ்தர்களை நன்றாகக் கவனிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

மருந்தை எடுத்துக்கொண்டால் சரியானபடி மருந்து வியாதியஸ்தர்களுக்குக் கிடைப்பதாகவே இல்லை. வார்டுகளுக்குச் சரியானபடி மருந்துகள் சப்ளை செய்வது இல்லை. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக ஒரு வார்டில் டைபாயிட் கேசுக்கு ஒரு நாள் பூராவுக்கும் மருந்து கிடைக்கவே இல்லை. வேண்டிய மருந்து ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தும் கூட வார்டுகளுக்கு மருந்துகள் கொடுப்பதாகவே இல்லை. அதனால் நல்ல முறையில் மருந்துகளைச் சப்ளை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேலாவது முக்கியமாக, அவசியமாக உள்ள மருந்துகளை தக்க முறையில் வாங்கி வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி வைக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்பது தெரியவில்லை. இனிமேலாவது தகுந்த ஸ்டாக்குகளை வைத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டாக்டர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்று மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களுக்கு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படிப் பட்ட ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். சில சமயங்களில் சாதாரணமாக இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் பயிற்சிக்கு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்பும் போது பெரும்பாலும் நிபுணர்களை அனுப்ப வேண்டும். ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கக்கூடிய நிபுணர்களை அனுப்பித்தால் வசதியாக இருக்கும். தகுதியுள்ளவர்கள் தாங்களாகவே வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பயிற்சி பெற்று வருகிறோம் என்று சொன்னாலும் அவர்களுக்கு லீவு வசதி கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் அவர்களுக்கு லீவு வசதி கொடுத்து அனுப்ப வேண்டும். அத்துடன் பர்மனென்ட்டாக இருக்கக்கூடிய வர்களை அனுப்பினால் அவர்கள் திரும்பி வந்து ஆஸ்பத்திரியிலேயே இருந்து வேலை பார்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படி பர்மனென்ட்டாக இருப்பவர்களை அனுப்பாமல் இருப்பதால் அவர்கள் பயிற்சி அடைந்து வந்தவுடன் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆஸ்பத்திரியில் வேலை பார்த்துவிட்டு அதன் பிறகு தனிப்பட்ட முறையில் வேலையைத் தொடங்க ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களை வெளி நாடுகளுக்குப் பயிற்சிக்கு அனுப்பாமல் பர்மனென்ட்டாக இருக்கக்கூடியவர்களை அனுப்ப வேண்டும். ஆகவே லீவு வசதி கொடுத்து வேர்ல்ட் ஹெல்த் ஆர்கனைசேஷன் மூலமாக அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெருந்துறையில் இருக்கக்கூடிய டி.பி. சானிடோரியத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது மிகப் பெருமை வாய்ந்த ஆஸ்பத்திரியாக இருப்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நமது சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து மட்டுமல்லாமல் வட நாட்டிலிருந்தும் அங்கே வந்து சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இவ்வளவு பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு 78 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. அதற்குச் சர்க்காருடைய கிராண்ட் 40 ஆயிரம் ரூபாய்தான். சர்க்கார் 60 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால்தான் அந்த ஆஸ்பத்திரியை நல்ல முறையில் நடத்தலாம். அப்படிக் கொடுக்கவில்லையானால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய 150 பெட்டை 120 ஆகக் குறைக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அப்படியே குறைப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் அப்படிக் குறைக்காமல் இருப்பதற்காக போதுமான கிராண்ட் அவசியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri N. K. Palanisami] [26th March 1959]

9-40 பி.சி.ஜி. இயக்கம் கிட்டத்தட்ட மாகாணத்தில் எல்லா இடங்களிலும்
a.m. ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அந்த பி.சி.ஜி. இனுகுலேஷன் செய்த
பிறகு "பாலோ அப்" பண்ணியதாகத் தெரியவில்லை. மூன்று வருஷம்
தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். அந்தப் பரிசோதனை எந்த இடத்திலும்
செய்யப்படவில்லை. அதனால் என்ன பிரயோசனம் என்று எனக்குத்
தெரியவில்லை. காலரா முதலிய நோய்கள் இப்பொழுது கட்டுப்பாடு செய்யப்
பட்டு வருகிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுத்தது பற்றி
மிகவும் சந்தோஷம். ஹரிஜன மக்களிடையே "யாஸ்" என்ற
வியாதி பரவலாக ஈரோடு தாலுகாவில் இருக்கிறது. ஒரு டம் ஏற்பாடு
செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்தவித பரிசீலனையும் செய்ய
வில்லை. குறிப்பாக ஹரிஜன மக்களிடையே பரவியிருக்கும் இந்த வியாதி
யைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நர்ஸ்களை எடுத்துக்கொண்டால், இன்று அடிப்
படைச் சம்பளம் 80 ரூபாயிலிருந்து இருக்கிறது. அதேசமயத்தில்
மத்திய சர்க்கார் ரயில்வே ஆஸ்பத்திரியில் பணியாற்றும் நர்ஸ்களின்
அடிப்படைச் சம்பளம் 120 ரூபாயாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாநில
ஆஸ்பத்திரிகளில் பணியாற்றும் நர்ஸ்கள் என்.ஜி.ஓ.க்களாகக் கருதப்படு
கிறார்களா? அப்படியானால் இப்பொழுது என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு இண்டர்மீ
ரிலீப் ஆக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 5 ரூபாய் என் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்
படவில்லை? அவர்களுக்கு என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கொடுக்கும் அளவு லீவ்
வசதிகள் கிடையாது. வாரத்தில் ஒரு நாள் கூட லீவ் கிடையாது. வாரத்
தில் ஒரு நாளாவது லீவ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன். "நைட் ட்யூட்டி" வரும்போது ஒரு மாதம் தொடர்ந்து இரவில்
வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் பத்து நாளைக்கு ஒரு முறை
அல்லது 15 நாளைக்கு ஒரு முறை என்று மாற்ற வேண்டும். முக்கியமாக
நர்ஸ்கள் யார் யாருக்கு என்னென்ன மருந்துகள் கொடுத்தோம் என்று
எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வியாதியஸ்தர்களைக் கவ
னிக்க நேரமே கிடையாது. எழுத்து வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதை
எழுதுவதற்குக் கிளார்க்கைப் போட்டு நர்ஸ்கள் வியாதியஸ்தர்களைக் கவ
னித்துக்கொள்ளும் வேலையில் முழு நேரமும் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் "ஆக்சிலரி நர்சிங்", "மெட்ரீனரி நர்சிங்" என்றிருக்கிறது.
அதற்காக ஒரு வருஷம் ட்ரெயினிங் ஆன பிறகு முடிசலுக்கு அனுப்பி
விடுகிறார்கள். ஏராளமாக நர்ஸ்கள் இருக்கிறார்கள். நர்ஸ்களுக்குப்
போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்ஸ் ஏற்படுத்துவதாகத் திட்டம் போட்டிருக்கிறா
ர்கள். இது நல்ல முறைதான். இதில் பாஸ் செய்தவர்களை ஆஸ்பத்திரி
களில் போடுவதன் மூலமாக டாக்டர்கள் வேலை பாதிக்காது குறைவ் முடியும்.
இதை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஹாஸ்பிடல் ஓர்க்கர்ஸ் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல
விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குக் குறைந்தது நம்முடைய சர்க்காரில்
இருக்கக்கூடிய பியூன்கள் அளவுக்காவது சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும்.
அவர்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்கிறார்கள். 1952-53-ம் வருஷத்
தில் இவர்களுக்கு ட்ரெஸ் அலவன்ஸ் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது
பற்றி இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய
அடிப்படைச் சம்பளம் 19 ரூபாய். லீவ் வசதி கிடையாது. 24 மணி நேர
மும் அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் வியாதியஸ்தர்
களையும் மிகவும் தொந்திரவு செய்கிறார்கள். வியாதியஸ்தர்களிடமிருந்து
பணம் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை
அதிகரித்தால் இந்த நிலைமை ஓரளவு குறையும். சென்னை சர்க்கார்
பியூன்கள் அளவுக்காவது அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. MUTHIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த
ஆண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்
திலே நாலு பர்சென்ட் அதிகமாக நாட்டின் நன்மையை உத்தேசித்துச்

26th March 1959] [Sri C. Muthiah]

செலவிடப்போவதாகக் கூறியிருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று
அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த ஆண்டு அவரை மனப்பூர்வ
மாகப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லுவதில் மிக மிகச் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு தஞ்சை ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் 20 பேரும் சேர்ந்து
எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று
ஒற்றுமையாகக் கேட்டோம். அரசாங்கம் கவனித்து சென்ற ஆண்டில் ஒரு
வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தி 75 மாணவர்கள் படிக்க வசதி
செய்து கொடுத்ததைப் பற்றி ஜில்லா வாசிகளான 30 லட்சம் மக்களும்
சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் கல்லூரி மேலும் மேலும்
வளர வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். சென்ற ஆண்டு இருந்ததை விட இந்த ஆண்டு 420 டாக்டர்கள்
வெளிவர இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்
கிறது. ஆனால் கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்படும்போது எஸ்.எஸ்.எல்.சி.
படித்த மாணவர்கள் பரி ப்ரொபஷனல் கோர்ஸ்குப் போகும்படியான
நிலைமை இருக்கிறது. பட்டதாரிகள், இன்டர்மீடியட் படித்தவர்கள் அதில்
சேர முடிவதில்லை. அதிகம் படித்தவர்கள் எம்.பி.பி.எஸ். படிக்க ஆலோ
சனை செய்து வழி வகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். முதல் ஆண்டில்
10 சத விசதத்துக்கு பி.எ. படித்தவர்களுக்கு இடம் இல்லாவிட்டால்
மிகமிகக் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையைச் சமா
ளிக்க பி.எ. படித்தவர்கள் எம்.பி.பி.எஸ். கோர்ஸில் சேர வழி செய்து
கொடுக்க வேண்டும். சென்ற முறை அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யில் இன்
டர்மீடியட் பாஸ் செய்தவர்கள் 12 பேர் எம்.பி.பி.எஸ். கோர்ஸுக்கு
அப்பனை செய்தார்கள். அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டு சந்தித்த
பிறகு அவர்கள் அனைவரும் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். இன்டர்
மீடியட் பாஸ் செய்தவர்கள் பரி ப்ரொபஷனல் கோர்ஸில் சேரத் தயாராக
இருக்கிறார்கள். அவர்களும் இதில் சேர வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சையில் அடுத்த வருஷம் முதல் (first) எம்.பி.பி.எஸ். கோர்ஸ்
ஆரம்பிக்க முயற்சி செய்தாகிவிட்டது. கொஞ்சம் காலதாமதமாகக் காரியம்
நடந்துவருகிறது. காலதாமதம் அரசாங்கத்தை மாத்திரம் பொறுத்ததல்ல.
ஓரளவு தஞ்சை வாசிகளும் பொறுப்பாளிகள்தான். பஸ்ட் எம்.பி.பி.எஸ்.
ஆரம்பிப்பதில் தாமதம் இருந்தாலும்கூட அங்கு படிக்கப்போகும் மாண
வர்களின் தரம் குறையாமல் இருக்க இங்கே உள்ள அதிகாரிகளை அங்கே
அனுப்பி, அதற்கு வேண்டிய நல்ல சாதனங்களை எல்லாம் அமைத்து
நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். இல்லையென்றால், பெற்றோர்கள்
தங்களுடைய பிள்ளைகளை சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்க்கச் சிபாரிசுக்
காகத் தொந்திரவு செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவார்கள்.

(Sri R. Subramaniam in the Chair.)

இப்பொழுது புதிதாகக் கட்டிடம் கட்டும் இடம் மக்களுக்கு அருகாமை
யில் இருக்குமிடம். அதே இடத்தில் அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டும்படியாக
வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பில் எஞ்சி
றீயர்கள் போதுமான அளவு இல்லாத காரணத்தால் கட்டிடங்களுக்குப்
பிளான் போட்டுக் கட்டுவதற்குக் காலதாமதமாகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்
கிறீர்கள். அது மிக மிக உண்மை. எல்லா இலாகாவிலும் பணம் சாங்
ஷன் பண்ணியிருந்தபோதிலும், 4, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிளான் அப்ரூவ்
ஆகாத நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும். டெக்னிகல்
பிப்பிள் தனியாக இல்லாவிட்டால் பிளான் அப்ரூவ் செய்ய இனி ஒட்டு
மொத்தமாக ஒரு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் அந்த என்ஜினீயர் இலாகாவில்
அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் குறிப்பில் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு 5 ரூபாய் இடைக்
கால் உதவி கொடுத்திருப்பதைப் போலவே பயிற்சி பெற்ற நர்ஸ்களுக்கும்

[Sri C. Muthiah]

[26th March 1959]

சர்க்கார் கொடுத்திருப்பதாக உணர்கிறேன். அப்படி அரசாங்கம் அவர்களுடைய கடமையை நன்கு உணர்ந்து எதை எதை எப்போது செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்துகொண்டு வருவதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜி.வி.ஐ.எம். டாக்டர்களுக்கு ஹவுஸ் சர்ஜன் கோர்ஸ் ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளிலும், சென்னை நகர ஆஸ்பத்திரிகளிலும் கொடுப்பது மிகவும் சிறந்தது ஆகும். நான்கு ஆண்டு காலம் அவர்கள் படிப்பதைவிட இந்த ஹவுஸ் சர்ஜன் கோர்ஸ் எடுத்துக்கொள்ளும்போது தான் டாக்டர் தொழிலுக்கு நல்ல தகுதி உள்ளவர்கள் ஆகிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இவர்களை இந்தப் பயிற்சிக்காக அதிக வேலை இல்லாத இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஆஸ்பத்திரிகளில் போடாமல் அதிக வேலை உள்ள ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளில், சென்னை நகர ஆஸ்பத்திரிகளில் ஐந்தாறு டாக்டர்கள் உள்ள இடங்களில் போட்டு நல்லதொரு பயிற்சியைப் பெற வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். இப்படிப் பயிற்சி கொடுத்தால்தான் தாலுக்கா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளில் இவர்கள் தனியாகவே வேலை செய்வதற்குரிய ஆற்றல் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸென்டர் சில இடங்களில் நன்றாக நடக்கவில்லை என்று சில அங்கத்தினர்கள் பேசியபோது நான் வருத்தம் அடைந்தேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு என் தொகுதியில் மூன்று ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸென்டர்கள் இருக்கின்றன. அந்த மூன்றும் தாலுக்கா ஆஸ்பத்திரிகளைவிட மிகவும் திறம்பட நடக்கிறது. இங்குள்ள எம்.பி. பி.எஸ். டாக்டர்கள் இங்கேயே இருந்து பணியாற்ற ஆவல் அதிகம் உள்ளவர்களாக திறம்பட வேலை செய்துவருகிறார்கள். இந்த மூன்று ப்ரைமரி ஸென்டர்களுக்கும் போய்ப் பார்த்தால் முந்தாலிலிருந்து நானூறு பேஷன்கள் ஒவ்வொரு நாளும் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். ஜில்லாபோர்டு ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற டாக்டர்களை விட—அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை விட இந்த ப்ரைமரி சென்டர்களில் உள்ள டாக்டர்களும், நல்ல வேலை செய்கிறார்கள். இந்த ப்ரைமரி சென்டர்களும் மக்களுக்கு அதிக உதவியாக இருக்கிறது. ரெவின்யூ பிரிக்காவிலேயே ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் இருந்தால் போதுமானது என்கிற ரீதியில் இவை மிகுந்த நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்பதைச் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ப்ரைமரி சென்டர்களை மெடிகல் இலாகாவில் இருந்து ஹெல்த் இலாகாவுக்கு மாற்றப்படப் போவதாக கேள்விப்படுகிறேன். நான் கேள்விப்பட்டது சரியானால் அப்படிச் செய்வது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மெடிகல் இலாகாவின் கீழ் இந்த ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் இருந்தால்தான் அடிக்கடி தலைமட டாக்டர்கள் சென்று பார்வையிடுவதற்கும், வைத்தியத் துறையில் இவை நல்ல பணியாற்றுவதற்கும், வசதி இருக்கும். ஆகவே அதை ஹெல்த் இலாகாவுக்கு மாற்ற வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த ப்ரைமரி சென்டர்களுக்கு 37 இடங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டப்போவதாகவும், ஸ்டாப் க்வார்ட்டர்ஸ் கட்டப்போவதாகவும், குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தனியார் துறையில் இனாமாக இடம் கொடுக்க முன்வரும் இடங்களில் அந்தக் கட்டிடங்களை உடனே கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, என் தொகுதியில், ஆனைக்காரன்சத்திரம், ஆரப்பள்ளம் ஹெல்த் சென்டருக்கு இனாமாக இடம் கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைக் கூடிய சீக்கிரம் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் மாகாணத்தில் உள்ள ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து ரிடையர் ஆகும் வரை ஒரே நிலையில் இருப்பதால் அவர்கட்கு அடிஷனல் பப்ளிக் ஹெல்த் ஆபீஸர், முனிசிபல் ஹெல்த் ஆபீஸர் போன்ற பதவிகளைக் கொடுத்து ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

அதோடு ஒரு பிளாக்கில் 60 ஆயிரம் ஜனத் தொகைக்கு ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர், மூன்று சப் சென்டர்கள் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

26th March 1959]

[Sri C. Muthiah]

கிறார்கள். இந்த சப் சென்டர் சர்வ கோணங்களில் இருந்தும் அமைய வேண்டியிருப்பதால் எல்லா பிளாக்கிலும் மூன்று சப் சென்டர்கள் என்று ஏற்படுத்திவிடுவது சரியல்ல. எல்லா பிளாக்குகளுக்கும் இல்லாவிட்டாலும் சில இடங்களில்—எங்கே ஐந்து சப் சென்டர்கள் தேவை என்று கருதப்படுகிறதோ அந்த பிளாக்குகளில் ஐந்து கோணங்களில் இருந்தும் மக்கள் வசதியைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் ஐந்து சப் சென்டர்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று இனாமாக சிலவிடங்களில் நாங்கள் இடம் வாங்கிக் கொடுத்தோம். அப்போது இரண்டாண்டுக்காலம் மூன்றாண்டு காலம் இனாமாகக் கொடுத்தால் போதும் என்றுதான் சொன்னோம். நிரந்தரமாக அந்த உதவியை அவர்களுிடத்தில் எதிர்பார்ப்பது கஷ்டம். ஆகவே இப்போது நிரந்தரமாகவே அந்த ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்குக் கட்டிடம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

செங்கிப்பட்டி சானிடோரியத்துக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கி போதுமான வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஸானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ஒரு க்ரேடுதான் எங்கும் இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமையையும் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையில் சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தரங்கம்பாடி ஆஸ்பத்திரி வெள்ளையர் காலத்தில் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக இருந்தும் இப்போது யாதொரு வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதையும், சீர்காழி ஆஸ்பத்திரியையும் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றிய பிறகு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்போவதாக ஏற்பாடு. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் அவை சரியாக நடக்கும் என்று நோன்றவில்லை. ஆகவே ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் எல்லாவற்றையுமே அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாகவே இருக்குமானால் டாக்டர்களும் அடிக்கடி மாற்றப்படாமல் ஒரு கட்டுப்பாடு, ஒரு வரம்பு இவற்றோடு நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக வைத்தியக் கல்லூரியில் புதியதாகச் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களைப் பழைய மாணவர்கள் Ragging எய்வது மிகவும் அபாயமாக இருக்கிறது. Letter to the Editor-ல் அமைச்சர் பார்த்திருக்கலாம். ஆதலால் மீண்டும் அந்த பயம் புது மாணவர்களுக்கு இல்லாமல் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

* SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சுகாதார மந்திரி கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பிணியின்மை செல்வம் விளைவினும் எம்ம்
அணிஎன்ப நாட்டிற்கு இவ் ஐந்து.

என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதுபோல் நமது மாநிலத்தில் பல்வேறு பெரிய மருத்துவ நிலையங்களும், மருத்துவக் கல்லூரிகளும் எனைய இதர வசதிகளும் இத் துறையில் அரசாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அதைப் பற்றி மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் கிராமாந்திரங்களுக்கு இந்த நன்மை கிடைப்பதில்லை என்று கொஞ்சம் வருத்தத்துடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் பார்க்கும்போது பத்து மைல், ஐந்து மைல் தொலைவில்தான் ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற ஆஸ்பத்திரிகளிலும் சில இடங்களில் மருத்துவர்கள் இல்லை. சில இடங்களில் மருத்துவர்களே இல்லை. அப்படி மருந்தும், டாக்டரும் இருக்கக்கூடிய வசதி இருந்தாலும் அந்த டாக்டர்கள் ஊசி

[Sri S. Ramalinga Padayachi] [26th March 1959.]

போடுவதற்கு மூன்று ரூபாய் ரேட் பேசுகிறார்களே தவிர, மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உடையவர்களாக இல்லை. இதைப் பற்றி முன்பும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இங்கெல்லாம் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்கிற குறிக்கோளுடன் இருக்கும் நல்ல டாக்டர்களைத் தான் போடுவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக செந்துறை ஆஸ்பத்திரியில் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டு காலமாகவே இந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாக்டர் இல்லாத ஆஸ்பத்திரி களுக்கு 'டாக்டர் போட வேண்டும். அதோடு பத்து மைல் இருபது மைல் தூரம் இல்லாது இரண்டு மூன்று மைல் விஸ்தீர்ணத்துக்குள்ளேயே ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாய் சேய் நல விடுதி ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதையும் ஐந்து மைல் தூரத்திற்கு ஒன்றாக ஏற்படுத்தினால் எப்படி முழு கர்ப்பம் உடைய பெண்களை அழைத்துச் செல்ல முடியும்? ஆகையால் இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே தாய் சேய் நல விடுதி நான்கு ஐந்து மைல் தொலைவிற்குள்ளேயே ஒவ்வொன்று ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தாலுக்காவில் இன்னும் ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. அது தண்ணீர் குறைபாடுதான். தண்ணீர் குறை என்று சொல்லும்போது சிலர் வேறாக எண்ணக் கூடும். ஆனால் எங்கள் தாலுக்காவில் இருக்கிற குறைபாட்டை எடுத்துச் சொல்வதற்காகவே நான் வந்திருக்கிறேன் தவிர, வேறு எதற்கும் வரவில்லை. சென்ற ஆண்டிலும் கூட இதைப் பற்றி வற்புறுத்தி நான் பேசியிருக்கிறேன். தேசிய குடி தண்ணீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எங்கள் உடையார்பாளையம் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி அது சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட அங்கே இப்போது குடி தண்ணீர் எடுக்க இருக்கக்கூடிய குளங்களில் தண்ணீர் கிடையாது. வற்றிக் கிடக்கிறது. கிணற்றிலும் தண்ணீர் 80 அடி 100 அடி ஆழம் வெட்டினாலும் எப்பொழுதும் கிடையாது. அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட கஷ்டம் உண்டாகும் என்று தெரியவில்லை. உடனடியாக அவர்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே பைப்பை இறக்கி அதன் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் அந்த இடங்களுக்குக் கொள்ளிடத்திலிருந்து வாய்க்காலாகக் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இது அல்லாமல் வேறு வழி இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு இருக்கக் கூடிய குளம் குட்டைகளின் தண்ணீர் குடிப்பதினால் நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. இதைத் தவிர மேகம் போன்ற வியாதிகளால் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, 1959-60 ஆண்டிலே இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் அவசியம் ஆதலால் இதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக, நமது நகரங்களிலே பல பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம் ஏற்படுகிறது. நமது அரசாங்கம் அதிகமாக எவ்வளவோ பணத்தை ஒதுக்கி மருத்துவத்திற்காகச் செலவழித்து வருகிறது. நகரங்களிலே பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளும் மருத்துவக் கல்லூரிகளும் அமைத்து இருக்கிறார்கள். அது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக் கூடிய விஷயம். இப்போது கிராமங்களிலே இம்மாதிரி மருத்துவ சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியான உடை

26th March 1959] [Sri S. Ramalinga Padayachi]

யார்பாளையம் தாலுக்காவில் மாதூரில் ஒரு தாய் சேய் நல ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தி அங்கே குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு இந்த ஆண்டிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. B. ADITYAN : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த மனுவை சமர்ப்பிக்கிறேன். (கனம் சபாநாயகரிடம் ஒரு மனுவை சமர்ப்பித்தார்).

(The hon. Member presented the petition to the Hon. Speaker).

MR. SPEAKER : The hon. Member must speak in accordance with Rules 217, 218 and 219 of the Assembly Rules.

SRI S. B. ADITYAN : இந்த மனுவை சமர்ப்பிக்கும்போது யார் சார்பிலே கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல வேண்டும், இதில் யார் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இந்த இடம் என்ன கோரிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். இந்த மனு சென்னை ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் கடைநிலை ஊழியர்கள் சார்பாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களில் 400-க்கு மேல் இப்போது கோட்டை வாசலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை நேரில் பார்த்து அவர்களுக்கு ஏதாவது ஆறுதல் மொழி சொல்லலாம் அல்லது இந்த மனுவைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல பதிலைச் சொல்லலாம். இந்த மனுவில் கையெழுத்திட்ட சென்னை கடைநிலை ஊழியர்கள் சங்கத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ ராஜமன்னார் அவர்களும் அவர்களுடைய காரியதரிசி ஸ்ரீ சச்சிதானந்தம் அவர்களும் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். இதில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற கோரிக்கைகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் நான் இரண்டொரு கோரிக்கைகளைப் பற்றித்தான் விரிவாக இந்தச் சபையில் சொல்லப்போகிறேன்.

MR. SPEAKER : நீங்கள் அதையெல்லாம் எப்பொழுது பேசப் போகிறீர்கள்?

SRI S. B. ADITYAN : இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பார்த்தால் அவைகள் டஜன் கணக்கில் இருக்கின்றன. அவைகள் அவ்வளவையும்கூடச் சொன்னால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே நான் ஒரு கோரிக்கை மட்டும் எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் நேரத்தில் விரிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த பெடிஷனிலே பணம் செலவழிக்கும் கோரிக்கை இருக்கக் கூடாது.

Rules 217 (e) says—

‘ must not propose expenditure of public moneys or the imposition of any charge on public revenues.’

ஆகையால் இந்த பெடிஷனில் அடங்கியுள்ள முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி பேசிவிட்டு, அதன் பிறகு தனியாக பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசலாம்.

SRI S. B. ADITYAN : பெடிஷனிலே முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது அவர்களுக்கு வேலை நேரம் 8 மணி நேரமும் வாராந்திர விடுமுறை ஒரு நாள் என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மானியத்தின் மீது பேசும்போது பலவிதமான குறைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் நான் முக்கியமாக ஒன்றிரண்டுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக அவர்களுக்கு ரூபாய் 19 தான் அடிப்படைச் சம்பளம். அதாவது ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு அடிப்படை சம்பளம் ரூபாய் 19 தான். ஆனால் வெளிநாட்டில் ஒரு மணி நேரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய சம்ப

[Sri S. Ramalinga Padayachi] [26th March 1959]

போடுவதற்கு மூன்று ரூபாய் ரேட் பேசுகிறார்களே தவிர, மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உடையவர்களாக இல்லை. இதைப் பற்றி முன்பும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இங்கெல்லாம் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்கிற குறிக்கோளுடன் இருக்கும் நல்ல டாக்டர்களைத் தான் போடுவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக செந்துறை ஆஸ்பத்திரியில் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டு காலமாகவே இந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். டாக்டர் இல்லாத ஆஸ்பத்திரி களுக்கு டாக்டர் போட வேண்டும். அதோடு பத்து மைல் இருபது மைல் தூரம் இல்லாது இரண்டு மூன்று மைல் விஸ்தீரணத்துக்குள்ளேயே ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாய் சேய் நல விடுதி ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதையும் ஐந்து மைல் தூரத்திற்கு ஒன்றாக ஏற்படுத்தினால் எப்படி முழு கர்ப்பம் உடைய பெண்களை அழைத்துச் செல்ல முடியும்? ஆகையால் இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே தாய் சேய் நல விடுதி நான்கு ஐந்து மைல் தொலைவிற்குள்ளேயே ஒவ்வொன்று ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தாலுக்காவில் இன்னும் ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. அது தண்ணீர் குறைபாடுதான். தண்ணீர் குறை என்று சொல்லும்போது சிலர் வேறாக எண்ணக் கூடும். ஆனால் எங்கள் தாலுக்காவில் இருக்கிற குறைபாட்டை எடுத்துச் சொல்வதற்காகவே நான் வந்திருக்கிறேன் தவிர, வேறு எதற்கும் வரவில்லை. சென்ற ஆண்டிலும் கூட இதைப் பற்றி வற்புறுத்தி நான் பேசியிருக்கிறேன். தேசிய குடி தண்ணீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எங்கள் உடையார்பாளையம் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி அது சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட அங்கே இப்போது குடி தண்ணீர் எடுக்க இருக்கக்கூடிய குளங்களில் தண்ணீர் கிடையாது. வற்றிக் கிடக்கிறது. கிணற்றிலும் தண்ணீர் 80 அடி 100 அடி ஆழம் வெட்டினாலும் எப்பொழுதும் கிடையாது. அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட கஷ்டம் உண்டாகும் என்று தெரியவில்லை. உடனடியாக அவர்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே பைப்பை இறக்கி அதன் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் அந்த இடங்களுக்குக் கொள்ளிடத்திலிருந்து வாய்க்காலாகக் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இது அல்லாமல் வேறு வழி இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு இருக்கக் கூடிய குளம் குட்டைகளின் தண்ணீர் குடிப்பதினால் நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. இதைத் தவிர மேகம் போன்ற வியாதிகளால் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, 1959-60 ஆண்டிலே இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் அவசியம் ஆதலால் இதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

26th March 1959] [Sri S. Ramalinga Padayachi]

இல் இதைக் கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களுடைய யார்பாளையம் தாலுக்காவில் மாத்தூரில் ஒரு தாய் சேய் நல ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தி அங்கே குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு இந்த ஆண்டிலேதேரியும் வடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. B. ADITYAN : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களுடைய முதலிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த மனுவை சமர்ப்பிக்கிறேன் (கனம் சபாநாயகரிடம் ஒரு மனுவை சமர்ப்பித்தார்).

(The hon. Member presented the petition to the Hon. Speaker).

MR. SPEAKER : The hon. Member must speak in accordance with Rules 217, 218 and 219 of the Assembly Rules.

SRI S. B. ADITYAN : இந்த மனுவை சமர்ப்பிக்கும்போது யார் சார்பிலே கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல வேண்டும், இதில் யார் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இதில் என்ன கோரிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். இந்த மனு சென்னை ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் கடைநிலை ஊழியர்கள் சார்பாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களில் 400-க்கு மேல் இப்போது கோட்டை வாசலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை நேரில் பார்த்து அவர்களுக்கு ஏதாவது ஆறுதல் மொழி சொல்லலாம் அல்லது இந்த மனுவைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல பதிலைச் சொல்லலாம். இந்த மனுவில் கையெழுத்திட்ட சென்னை கடைநிலை ஊழியர்கள் சங்கத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ ராஜமன்னார் அவர்களும் அவர்களுடைய காரியதரிசி ஸ்ரீ சச்சிதானந்தம் அவர்களும் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். இதில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற கோரிக்கைகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் நான் இரண்டொரு கோரிக்கைகளைப் பற்றித்தான் விரிவாக இந்தச் சபையில் சொல்லப்போகிறேன்.

MR. SPEAKER : நீங்கள் அதையெல்லாம் எப்பொழுது பேசப் போகிறீர்கள் ?

SRI S. B. ADITYAN : இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பார்த்தால் அவைகள் டீஜன் கணக்கில் இருக்கின்றன. அவைகள் அவ்வளவையும் சொன்னால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே நான் ஒரு கோரிக்கை மட்டும் எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் நேரத்தில் விரிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த பெடிஷனிலே பணம் செலவழிக்கும் கோரிக்கை இருக்கக் கூடாது.

Rules 217 (e) says—

‘ must not propose expenditure of public moneys or the imposition of any charge on public revenues. ’

ஆகையால் இந்த பெடிஷனில் அடங்கியுள்ள முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி பேசிவிட்டு, அதன் பிறகு தனியாக பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசலாம்.

SRI S. B. ADITYAN : பெடிஷனிலே முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது அவர்களுக்கு வேலை நேரம் 8 மணி நேரமும் வாராந்திர விடுமுறை ஒரு நாள் என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மானியத்தின் மீது பேசும்போது பலவிதமான குறைகளை கனம் டிபுட்டி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் நான் முக்கியமாக ஒன்றிரண்டுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக அவர்களுக்கு ரூபாய் 19 தான் அடிப்படைச் சம்பளம். அதாவது ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு அடிப்படை சம்பளம் ரூபாய் 19 தான். ஆனால் வெளிநாட்டில் ஒரு மணி நேரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய சம்ப

[Sri P. M. Munusami Gounder] [26th March 1959]

கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இலாக்காக்கள் மிகத் திறமையாக நடத்தப்பட்டு வருவதால் அமைச்சர் அவர்களையும் அந்த இலாக்காக்களில் உள்ள தலைமை அதிகாரிகளையும் அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். மருத்துவம் சுகாதாரம் ஆகிய இரண்டும் ஒரே இலாகாவாக இருக்கலாம். ஆனால் அவை இன்று இரு தனி இலாக்காக்களாக ஒரே அமைச்சரின் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு இலாக்காக்களுக்கும் எந்த விதத்திலும் மாறுபாடு இல்லை. இவைகளில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தார்களின் படிப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும் இரு இலாக்காக்களிலும் அது ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. வேலையும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த இரு இலாக்காக்களும் எல்லா அம்சங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால், இவைகளுக்கென இரு தலைமை அதிகாரிகள் இருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை. இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து இரண்டுக்குமாக ஒரே தலைமை அதிகாரியை நியமிக்கலாம். இவை இரு தனி இலாக்காக்களாகப் பிரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை, இவை இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு இலாகாவாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர், வரவு செலவு திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும் போது, நமது மாநிலத்தில் போதுமான டாக்டர்கள் இல்லாத குறை தொடர்ந்து இருந்து வருவதால் இங்கே மருத்துவத் துறையில் அதிகமான முன்னேற்றம் காண முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையாகவே, நமது மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு வருஷமும் 350 மாணவர்களை டாக்டருக்கான தேர்ச்சியை அடையச் செய்கிறோம். அப்படி இருந்தும், நம்மிடம் போதுமான டாக்டர்கள் இல்லை என்ற குறை இருக்கிறது. போதுமான ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப்பட்டாலும் அவைகளில் பல சீக்கிரமே மூடப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி இல்லாவிட்டால் அவைகள் போதுமான டாக்டர்கள் இன்றி இயங்குவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமையை நாம் மாற்ற வேண்டும். இந்த வருஷம் தஞ்சாவூரில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி புதிதாகத் திறக்கப்பட்டு வருஷம் மேலும் 75 மாணவர்களுக்கு வைத்தியக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்க நம்மிடம் போதுமான டாக்டர்கள் இருக்கிறார்களா என்று சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆனால் வைத்தியக் கல்லூரியிலிருந்து தேர்ச்சி பெற்று வெளிவரும் டாக்டர்களை, இந்த இந்த இடங்களுக்குச் சென்று வேலை பார்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதற்கு இப்போது சட்டம் எதுவும் இடம் கொடுக்கவில்லையே, அவர்களை எவ்வாறு வற்புறுத்துவது என்று சர்க்கார் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் சில வருஷங்கள் ஹொஸ்டல் ஸர்ஜனாக வேலை செய்த பிறகு கிராமங்களுக்கு சென்று அங்கே குறைந்தது 4—5 ஆண்டுகளாவது பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களில் அமைக்கப்படும் மருத்துவ நிலையங்கள் ஆகியவைகளிலும் மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளிலும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்க வேண்டும். அவ்வாறு விதித்தால் யாராவது கோர்ட்டில் சர்க்காருக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்தால் சர்க்காருக்கு பாதகமான தீர்ப்புக் கிடைத்து விட்டால் என்ன செய்வது என்ற சர்க்கார் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இது சம்பந்தமாகச் சர்க்கார், அட்வகேட் ஜெனரலுடன் கலந்தாலோசித்து நிரந்தரமாக அவ்வாறு விதிப்பதற்குத் தகுந்த சட்டத்தை இயற்றுவோ வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவோ முன்வரக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 1958—59-ம் வருஷத்தில் சேலம் ஜில்லாவில், ஹைட்ரர், ஹொகூர் ஆகிய இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டனர். அங்கே லேடி டாக்டர்களை நியமித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அங்கே அவர்கள் இன்றுவரை நியமிக்கப்படவில்லை. காரணம், டாக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை. இப்போது டாக்டர்கள் கிடைக்காத குறை தான் பெரிய குறையாக இருக்கிறது. ஆனால் இருக்கும் டாக்டர்களின் எண்ணிக்கையோ கொஞ்சமாக இல்லை, அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. ஜி.வி.ஐ.எம், பாஸ் பண்ணியவர்கள் கூட சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்யலாம் என்ற உத்தரவுப்படி பிறப்பித்த பிறகு நமக்குப் போதுமான

26th March 1959] [Sri P. M. Munusami Gounder]

டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். டாக்டர்கள் குறை இல்லை. இருந்தாலும், அவர்களை நாம் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அந்த அந்த இடங்களுக்கு அனுப்ப முடியாத குறை இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் குறையை இப்படியே நீடிக்க விட்டால், தஞ்சாவூரில் மட்டுமன்றி இம் மாநிலம் முழுவதும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் வைத்தியக் கல்லூரி திறந்து எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான டாக்டர்களைத் தயாரித்தாலும் இந்தக் குறை இருந்து கொண்டே தான் இருக்கும். ஆதலால் டாக்டர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, கட்டாயமாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற விதிவகைகள் வகுக்கத்தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

குடி தண்ணீர் வசதிகள் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். கிருஷ்ணகிரி சுமார் 20,000 ஜனத்தொகை கொண்ட நகரமாக இருந்தாலும் கூட அங்கே குடி தண்ணீர் வசதி சரியாக இல்லை என்பது கனம் அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். கனம் சுகாதார அமைச்சரும், கனம் முதல் அமைச்சரும் அங்கே பல தடவை வந்த போது அவர்களிடமே இக் குறையைப் பற்றி நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கம் அங்கிருந்து 3 மைல் தூரத்தில்தான் இருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து கிருஷ்ணகிரியில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து போர்டில் தீர்மானங்கள் போட்டுள்ளார்கள். இந்தக் கோரிக்கை பொதுமக்களாலும் விடுக்கப்பட்டது. இதை நானும் பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன். அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு 15-வது ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு முதலிடம் கொடுத்து அங்கே சீக்கிரம் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பெரிய நகரத்திற்குக் குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் அவசியம். ஒரு நகரில் நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாவிட்டால், அங்கே எத்தனையோ பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப்பட்டாலும் அந்நகரிலுள்ள மக்கள் சுக வாழ்வு, ஆரோக்கியமான வாழ்வு வாழ முடியாமல் போய்விடும். முக்கியமாக சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் நமது சர்க்காரினுடைய திட்டப்படி இதுவரை 88 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1958-59-லே 15 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1959-60-ல் மேலும் இருபது நிலையங்கள் திறக்கப்படுவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது வரவேற்கக் கூடிய விஷயம். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்த கிராமத்தில் பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்களைத் திறப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் இடங்களைக் கூட நல்ல ஒரு சென்ட்ராக கிராமங்களுக்கு மத்தியில் அமையக் கூடிய இடமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். அந்த இடத்திலேயே பிரதம ஆரோக்கிய நிலையத்தைக்கூட அமைத்து விடுகிறார்கள். அதன் பிறகு ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரியை மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அது மாதிரி இல்லாமல் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் அவர்கள் ஆரம்பிக்கும் சந்தர்ப்பத்திலே நல்ல ஒரு தகுதியான இடத்தைக் கவனித்து ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து, எல்லா வசதிகளும் இங்கு இருக்கின்றனவா என்று ஆராய்ச்சி செய்து அந்த இடத்தில் நியமிப்பார்களானால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்லதொரு சேவை செய்யக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தின் பல இடங்களில், குறிப்பாக பல நிலையங்களிலும், நடைபாதைகளிலும் ஆங்காங்கே பெரிய வியாதியஸ்தர்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இது நகர மக்களின் ஆரோக்கியத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பெரிய வியாதியஸ்தர்களை நகரத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும். இதை நாம் எப்படித் தடுக்க வேண்டும் என்பதையும் ஆராய வேண்டும். நாம் ஒரு பக்கத்தில் சுகாதாரமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆஸ்பத்திரிகளைத் திறக்கிறோம். ஆனால், அதே சமயத்தில் பெரிய வியாதியஸ்தர்களை ஜனங்கள் நடமாடும் இடங்களில் வருவதற்கும் புழங்குவதற்கும் அனுமதிக்க

[Sri P. M. Munusami Gounder] [26th March 1959]

கிறோம். ஆகவே, இம்மாதிரி பெரிய வியாதியஸ்தர்களை அப்புறப்படுத்தி இடம் சுத்தமாக இருந்தால்தான் குஷ்டரோகம் போன்ற வியாதிகள் மக்களுக்குப் பரவாமல் இருக்குமே தவிர, மற்றபடி மருந்துகளோ டாக்டர்களோ மட்டும் அதிகப்படுத்திக் கொண்டு செல்வோமேயானால், இதை எப்படி நாம் குறைக்க முடியும் என்று ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். பொதுமக்கள் புழங்கக் கூடிய இடத்தில் இம்மாதிரி பெரிய வியாதியஸ்தர்களை நடமாட விடக்கூடாது. இதற்கு அங்கங்கே சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டும், போலீஸ்காரர்களைக் கொண்டும் பெரிய வியாதியஸ்தர்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்பொழுது பார்த்தாலும் பல இடங்களில் பஸ் ஸ்டாண்டுகளில்தான் பிச்சை வாங்கவேண்டுமென்று வந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கென்று சர்க்கார் விடுதிகள் ஏற்படுத்தி, அங்கு அவர்களை அப்புறப்படுத்தவேண்டும். அதன் மூலம்தான் நடைபாதைகளையும், மற்றும் ஜனங்கள் புழங்கக் கூடிய இடங்களையும் சுத்தமாக வைத்திருக்க முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே இருக்கும் சில குறைகளைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து சொல்ல வேண்டுமானால், ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் எப்படி இருந்தது, இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் மிக நல்ல முறையில் ஜனங்களுக்குச் சேவை செய்து வருகிறது என்பதை சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. நானே ஒரு வாரம் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்ட போது அங்குள்ள நிலைமையைப் பார்த்தேன். அங்கே நர்சுகளும், டாக்டர்களும் நல்ல முறையில் பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்து வருகிறார்கள். ஈ.என்.டி. டிபார்ட்மென்டில் நூதனமான முறையில் வேலைகளெல்லாம் அங்குள்ள டாக்டர்கள் செய்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது அவரைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்ட்டிலும் டாக்டர்கள் மிக நன்றாக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்தால்தான் நன்றாக பணியாற்ற முடியுமே தவிர, ஏதோ உத்தியோக ரீதியில், எந்த நேரத்திற்கு வேலைக்குப் போக வேண்டும், மறுபடியும் எந்த நேரத்தில் வீட்டுக்குப் வரவேண்டுமென்பதிலேயே கருத்தாக இல்லாமல், சேவா மனப்பான்மையோடு வேலை செய்தால் எப்படியும் பொதுமக்களுக்கு அவர்கள் நல்ல முறையில் சேவை செய்ய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு அமைச்சரவர்களால் கோரப்பட்ட மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI A. SUARES: Mr. Speaker, Sir, while supporting the Demand for Rs. 4,43,78,800 under Medical, I wish to place before the House some of the difficulties experienced by doctors in the Madras State Service. Doctors are frequently transferred even before the term of three years, expires in the exigencies of public service. In these days of accommodation control it is difficult and sometimes even impossible to find a house in the vicinity of the hospital, with the result that the doctor has to accept any accommodation available, even if the house is situated miles away from the hospital. The medical service is different from other Government services in the sense that the doctor has to start the day's work at 7 a.m., while all other Government servants go to their offices at 10 or 11 a.m. If transport facilities are not available, particularly in the mufassal, a doctor may have to leave his home even at 6 o'clock or even earlier and it is extremely difficult to leave home so early every day.

[26th March 1959] [Srimathi A. Suares]

At present quarters are provided in the hospital premises mostly for the R.M.O. I would request the Government to examine this question of provision of residential quarters throughout the State, especially in the larger hospitals in the Third Five-Year Plan, which is now being considered. With aid from the Central Government, a few more quarters can be provided and a programme can be drawn up for a period of five years. It will not only be beneficial to the doctors, but also the hospitals, for, the service of the residential doctors can be requisitioned in all times of emergency. Several new hospitals are being constructed in District Headquarters and Taluk Headquarters. If a residential units, at least two or three, are also included in each building scheme, it will be of great benefit to the doctors. This is a necessity and not a luxury. Even if two or three blocks are provided in the hospital premises, the provision will still be inadequate. The Government can overcome this difficulty by requisitioning a few houses adjacent to the hospital and reserving them for the use of doctors, so that when transfers are effected, the doctors will be assured of having up houses close to the hospital. This practice is followed in many other departments.

Sir, another need of the medical department is some sort of compulsory rest for the medical men. Every Government servant works for a period of five hours with an interval of one hour for lunch; but a doctor works for a period of not less than seven or eight hours with out a break and a doctor's work is such that he cannot leave the out-patient department, or the ward, or the theatre, until his work is completed. Night duties have to be done in addition to day duties. In large hospitals, the men doctors may get a turn once a week or once in 10 days. But the lady doctors being fewer in number, get their turns frequently. If there is a staff of three or four lady doctors, the turn will come every third night or fourth night. Out of the three or four doctors, if one or two are on leave without substitutes, then the turn would come every other night. During night duty, the hours of work are from seven in the morning till about one or two the following afternoon which makes a total of 31 hours at a stretch. It would be impossible for any one except a doctor to work for such a long period. Perhaps it might be difficult to change all this. All that I ask for is that some sort of compulsory rest must be given to the doctor. The doctor has to work all the seven days in the week including Sundays. A doctor cannot avail of all Government holidays. A doctor rarely avails of earned leave as a matter of course every year. If each hospital can prepare a scheme to give a day off to one or two doctors once in two or three weeks, each doctor will have a day of rest at least once in three weeks. Earned leave should be granted in rotation every year. Unless doctors have some rest, it would be impossible for them to go on working year after year working so many hours a day. At present the grant of weekly holidays is compulsory in the case of all private places of work including the

[Srimathi A. Suares] [26th March 1959]

smallest shop. Who needs a weekly holiday more than the doctor? But it will not be possible to give a weekly holiday to the doctor. So I suggest that at least in rotation a day of rest may be given once in two weeks or three weeks.

Relief doctors are essential when doctors go on leave for a period of one month or more. This will be another way of giving doctors rest and not overworking them for long periods. If the department is informed sufficiently early that a doctor is proceeding on leave, arrangements can be made to send a relief doctor. But it will be necessary to have a sufficient number of reserve doctors.

We frequently hear in this House questions relating to the resignation of doctors. It may seem strange that a doctor, who is in the cadre of gazetted officers, resigns from service within a few years of service. One of the reasons for this resignation is that the scales of pay are not attractive enough. A basic pay of Rs. 200, after seven long years of medical studies and house surgery, seems to be a poor start for one who has to put in such long hours of work. The doctor's work is not desk work. He has to be on his feet all the time attending to patients and performing operations in the theatre. It is hoped that when the Pay Commission submit their recommendations, the pay structure of the medical service will have a substantial upward revision.

Another reason for the resignation of doctors is their transfer to rural areas. We do need doctors in rural hospitals. So to make them remain in the rural hospitals, one of the first requisites is to give them a comfortable residential quarters to live in. An additional allowance of Rs. 50 given to doctors in primary health centres. (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is Rs. 100). Rupees 50 is the usual amount. The additional amount is only Rs. 50. (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is Rs. 100). Then does it come to Rs. 150? An additional allowance of Rs. 50 given to doctors in primary health centres is a move in the right direction. The additional allowance is insufficient, if the doctor has to maintain two establishments for the sake of the education of his children. To overcome this difficulty, some additional facilities may be given in the rural areas and also more amenities, so that the doctor's children in their young age can have good schools to study in. These areas may be selected for development schemes, and these schemes could be given priority so that there will be sufficient doctors in the primary health centres and in the rural areas.

Sir, Government hospitals require the best doctors available, for thousands of patients are treated in Government hospitals. The Government should not lose the best men and women doctors, only because quarters are not provided and an attractive scale of pay is not given. In the note circulated by the department, no mention is made of residential quarters for doctors except in primary health

[26th March 1959] [Srimathi A. Suares]

centres. Quarters are needed even in district headquarters hospitals and taluk headquarters hospitals. I request the Government to bear this in mind when preparing the Third Five-Year Plan.

*SRI S. RAMASAMI THEVAR : தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டில் தான் அரந்தாங்கியில் இருந்த ஸோக்கல் பண்ட டிஸ்பன்ஸரி கவர்மென்ட் ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றப்பட்டது. அப்படி மாற்றப்பட்டிருந்தும் கூட இது வரையில் நல்ல தொரு அளவில் வேலைகள் அங்கு நடக்கவில்லை யென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு ஒரே ஒரு டாக்டர் தான் இருக்கிறார். அவருக்கு ஓயாத வேலையும் இருக்கிறது. தனது வேலை நேரத்தை விட கூடுதல் நேரம் வேலை செய்து வருகிறார், அவர். அங்கு ஒரே ஒரு கம்பவுண்டர் தான் இருக்கிறார். அப்படியிருந்தும் அங்கு நோயாளிகள் அதிகம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு மேற்கொண்டு ஒரு டாக்டரை அமர்த்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரந்தாங்கி நகரில் கிட்டத்தட்ட 2,000, முஸ்லீம்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்குள்ள கோஷாப் பெண்கள் வைத்தியம் செய்து கொள்ள மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அங்கு ஒரு லேடி டாக்டரை நியமித்தால் அந்த ஊருக்குப் பொருத்தமாயிருக்கும். அங்குள்ள மக்களுக்கும் மிகவும் வசதியாகயிருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரே டாக்டர் இருப்பதால் அவர் திடீரென்று காஷ்வல் லீவில் போய் விட்டால் அங்கு வைத்தியம் செய்ய ஒருவரும் இல்லை. அதன் காரணமாக நோயாளிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சில சமயங்களில் டாக்டர் பொறுமை இழந்து விடுகிறார். ஏராளமாக நோயாளிகள் வருவதால் அவருக்கு அதைச் சமாளிக்க முடியாத நிலை ஏற்படும் போது அவர் சில சமயங்களில் பொறுமை இழக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதைத் தவிர்ப்பதற்கு உடனடியாக அவருக்கு உதவியாக ஒரு லேடி டாக்டரையோ அல்லது வேறு ஒரு டாக்டரையோ அங்கு போடுவது மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அது அங்குள்ள முஸ்லீம் பெண்களுக்கு ஒரு பெரிய உதவியாக இருக்குமென்றும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைத் தவிர வேறு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகள் அங்கு இல்லை. அதிலிருந்து 23 மைல்களுக்கு அப்பால் ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார விடுதி அமைப்பதற்காக, ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரர் அமைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அங்குள்ள மக்கள், ராமஸ்வாமி அம்பலம் அவர்களைப் போன்றவர்கள் கட்டிடம் கட்ட அதற்கு வேண்டிய காணடப்பியூஷன் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை உடனடியாகவே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 20, 23 மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து அரந்தாங்கிக்கு வர முடியாது. பல கிராமங்கள் கொண்ட பகுதியாகும், அது. ஆகவே அந்தப்பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க இந்த ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரரை உடனடியாக நீங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற மாதம் 23-ம் தேதி கலெக்டர் உள்பட ஒரு இன்டன் லிவ் டீர் ப்ரோக்ராம் போய் வரும்போது, பொன்வேந்தி பகுதியை ஜில்லா சுகாதார ஆபீசர் அவர்கள் பார்வையிட்டார்கள். அங்கு ஒரு கிராமத்தில் பார்க்கும்போது கிட்டத்தட்ட 200 பேர்களுக்கு மேல், (அந்தக் கிராமத்தில் 500க்கு மேல் ஜனத் தொகை இல்லை.) அப்படியிருந்தும் கிட்டத்தட்ட 200 பேர்களுக்கு மேல் சோகை, சிறங்கு போன்ற வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டு இருப்பதாகத் தெரியவந்தது. இப்படி இந்த அளவிற்கு இப்பகுதி யிருக்கிறதே, இதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று அவரே மிகவும் வருத்தப் பட்டார்கள். அவர் தன் கையில் இருந்த மருந்துகளையும் கொடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட பிற்போக்கான பகுதியாகும் அது. ஆகவே, இந்தப் பகுதியைப் பற்றி நீங்கள் தயவு செய்து கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அரந்தாங்கி தென்பகுதியில் முக்கியமாகக் குடி தண்ணீர் வசதியே கிடையாது.

[Sri S. Ramasami Thevar] [26th March 1959]

அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் அங்குள்ள குளத்து நீரைத்தான் குடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு கிணறுகள் கிடையாது. கிணறுகள் தோண்டி ஒலும்சூட நல்ல நீர் அங்கு கிடைப்பது கிடையாது.

(Sri R. Subramaniam in the Chair.)

குளத்துநீர் ஆடு மாடுகள் அலம்பும் தண்ணீர், மிகவும் அசுத்தமாகப்படும்தண்ணீரைத் தான் குடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தண்ணீர் வற்றிப் போயிருக்கும் சமயத்தில் சேற்றுத் தண்ணீரைக் போய் விடுகிறது. அந்தச் சேற்றுத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டு வந்து தேத்தாங்கொட்டையைக் கூடக் கலந்து பிறகு வடிகட்டி குடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் பல வியாதிகள் பரவுகின்றன. அந்தப் பகுதிகளிலே நல்ல முறையிலே குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேறு வழியே தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அந்தப் பகுதியிலுள்ள குளத்துத் தண்ணீர் ஓரளவு பாதுகாக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டால், மக்களுக்குப் பயன்படும். அம்மாதிரி செய்தால் மக்கள் பல வியாதிகளிலிருந்து திருத்தப் படுவார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலே சுகாதார வசதி ரொம்பவும் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகள் ரொம்பவும் கவனிக்கப்படவில்லை. மக்களுக்கு சுகாதாரம் பற்றிப் போதிப்பதற்கு அங்கே வசதி கிடையாது. சுகாதாரத்தைப் பற்றி சிந்தனை செய்வதும் கிடையாது. கிராமங்களிலே தொத்து நோய் வந்தாலும் கூட, தொத்து நோய் வந்து நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் மடிந்த பிறகுதான் அங்குள்ள கணக்கரோ மற்ற கிராம அதிகாரியோ சர்க்காருக்கு அது பற்றித் தெரிவிக்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலேயே நோய் கண்டவுடனேயே தெரிவிப்பது கிடையாது. அப்படித் தெரிவித்தாலும் ஆபீசர்கள் பல பேர்கள் வந்து தங்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுப்பார்கள். நாம் அவர்களை உபசரிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி இம்மாதிரி சில சமயங்களில் கவனிக்காமல் அதிகாரிகள் விட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் நாட்டிற்கே பெரிய நஷ்டம். மக்களும் பெரிய தொந்தரவுக்குள்ளாகிறார்கள். அது மாதிரியல்ல. இன்னும் ஆடுமாடுகளுக்குத் தொத்துநோய் வந்தாலும், நூற்றுக் கணக்கான ஆடு மாடுகள் மடிந்த பிறகுதான் சர்க்காருக்கு கிராம அதிகாரிகள் தெரிவிக்கிறார்கள். உடனுக்குடன் தெரிவிப்பதில்லை. இவர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களைவிட கூடுதலான மக்கள் தொத்து நோய்களினால் மடிந்து கொண்டு வருகிறார்கள். கூடுதலான ஆடு மாடுகள் மடிந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரம் மிகவும் குறைவு. இதிலே சிறிது கண்ணோட்டம் செலுத்தி உடனுக்குடன் வியாதிகள் ஏற்படும்போது சர்க்காரும், சுகாதார அதிகாரிகளுக்கும் அறிவித்து மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு கட்டளையிட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், முக்கியமாக நான் வேண்டிக்கொள்ளுவது, “பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ர்” ஏற்படுத்துவது பற்றி மந்திரி அவர்கள் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அங்குள்ள மக்கள் தாங்களும் ஓரளவு “காண்டிரிபியூஷன்” கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே “பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ர்” ஏற்படுத்துவதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் ஒரு முறை கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Chairman, Sir, while welcoming this Demand, I would like to bring to the notice of the Government a few points. Sir, it is understood, that some doctors resign their posts soon after they get their appointment order or after two or three

26th March 1959] [Sri T. T. Daniel]

months' service. The chief reasons for such resignation are two-fold. Their pay is very poor and also they do not have proper housing accommodation when they are appointed in some villages. The policy of the Government must be to pay decently these skilled people if they really want efficiency in the Health Department. We should not adopt a tortoise's policy in the matter of increasing their salary. I think the recently-constituted Pay Commission will thrash out this matter also well and the Government will as early as possible take a decision at least to increase the salary of the doctors from 200 to 300. If this is not done, I am afraid in due course, we may not be able to find skilled doctors in the Department. Therefore, I suggest that the Government should formulate a Housing Scheme for these doctors, especially in places where they cannot get proper houses for their accommodation.

So far as the G.C.I.M. Doctors are concerned, it may perhaps be argued that they do not have the same kind of training as the M.B.B.S., Doctors and so they could never be made equivalent to the M.B.B.S. Degree-holders, I agree. But, these students also spent nearly 5½ years and they also spend more or less an equivalent amount of money as the M.B.B.S. people. It is said that they too are taught some of the major portions in the syllabus relating to the M.B.B.S. course of study. If there is any lacuna anywhere, it must be the policy of the Government to improve teaching in that institution so that the services of those doctors may be properly utilised. In this connection, I would like to draw the attention of the Government to a recent declaration of the Government of the Kerala State, viz., that G.C.I.M. Degree-holders should not be allowed to practise surgery. I must tell the Government that it may perhaps be a temptation for our Government also to make such a declaration. But, our Government should seriously consider this matter. I want to make a suggestion that before these doctors are appointed in the departmental institutions, they can be given one-year's training in some hospitals and afterwards they can be posted. I welcome the decision of the Government to grant a special pay for the doctors who are working in the Primary Health Centres. But, that is not enough. The other classes of doctors should also be given some special pay before the Pay Commission arrives at a decision. At present, our State does not have the requisite number of doctors to meet our requirements. We should get the number of doctors that we require during the Third Five Year Plan. That should be our ambition. I think, we must immediately start additional Colleges in our State so that at least during the Third Five Year Plan period we could reach the target. Every individual in the State should have what I call, a 'Health Card'. There must be an annual individual check-up of the physical fitness of every individual in this State. It must be our primary duty to see that the future citizens of our country, I mean the future children of India, must be healthy. Why should we not insist that the parties to a marriage, before they

[Sri T. T. Daniel] [26th March 1959]

celebrate the marriage, should produce a certificate of physical fitness to show that they are not having any incurable diseases. There must be decisive law in this regard which should prohibit people contracting marriages in case any of the party or both the parties to the marriage have any incurable diseases like leprosy, syphilis or other venereal diseases.

So far as Tuberculosis is concerned, I may state in this connection that after the T.B. patients show the negative sign, they are discharged from the hospitals. We should provide some sort of shelter houses for these poor T.B. patients so that they may take some rest and recoup their health.

So far as the Sanatorium in our area is concerned, I want to utter a word of praise about the good work done by the doctors. Superintendents, staff, etc. of our district. I must congratulate all of them. We are thankful to the Government for the tremendous facilities which we are having within the two years after that transferred territory has become part of this State. We will be ungrateful if we do not say that our Government is paying proper attention to the provision of adequate medical facilities to the people of that district. While we came to Madras State, there were no proper hospitals worth the name, in any part of our district. Now, we are glad that a few lakhs of rupees have been set apart for the improvement of the District Hospital at Nagercoil. We are also glad to note that that hospital will soon have a section for women and children and also an X-ray Unit. I must thank the Director of the department and all officers in the department. In particular, I must also thank the Hon. the Minister for Health who knows the problems of the district well and who has risen to the occasion to satisfy our aspirations.

So far as the Anti-Malarial Scheme is concerned, I am of the view that it should be on a State-wide basis. It is said that the mosquitoes spreading the disease go on an exodus from one place to another so that when the disease is controlled at a particular place, it spreads in another place. I think that a scheme is already there on a miniature scale. It should be worked and long with that there must be an Anti-Filarial Scheme. The Government should be able to provide necessary facilities so that filarial attacks which are more or less sporadic in some place in our State can be totally eradicated.

I must bring to the notice of the Government that we recently made a representation to the Government that our district should have a separate District Health Officer. I am very anxious to know what has become of that representation.

So far as integration of the Medical and the Health Services is concerned, I understand that the matter has reached the top level of examination. The departments have submitted their remarks. But the Health Assistants there have their own difficulties. Some of the Health Assistants recently appointed in the district, I am afraid, may be removed. At any rate, I understand there is some

26th March 1959] [Sri T. T. Daniel]

such idea on the part of the Government. If it is considered that they do not possess the requisite qualifications, they are prepared to undergo at their own cost any special training and test which the Madras State Service Rules require.

So far as dispensaries are concerned, there are three dispensaries one at Kotaram, one at Kulasekaram and the third at Thengapattanam. There was a proposal to raise these dispensaries to the level of hospitals. I hope the Government will take note of this fact and provide proper amenities there.

Sir, there is only one Secretary in charge of three departments—Health, Education and Local Administration. I would say that it is too much for one Secretary to bear the burden of three departments. It is better that we have a separate Secretary for each of these three departments because every one of them is growing and when departments grow we must modify the strength of the staff also. I would suggest that each one of them has a separate Secretary so that the engine of the department may work as efficiently and quickly as possible and there may not be unnecessary delay in disposing of papers at the top level.

*SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவாதத்தில் இருக்கும் மான்யங்களை ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது ஜில்லா போர்டால் நடத்தப்பட்டு வரும் தாலுகா ஆஸ்பத்திரிகளை எல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தப் போவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் ஜில்லா போர்டு கலைக்கப்படும் பொழுது, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படும். அப்படி வருகின்றபொழுது இப்போது ஜில்லா போர்டால் நடத்தப்பட்டு வரும் கிராம ஆஸ்பத்திரிகளானது பஞ்சாயத்து யூனியனால் நடத்தப்படுமா அல்லது சர்க்காராலேயே நடத்தப் பட்டு வருமா என்கிற விவரம் தெரியவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தற்போது ஜில்லா போர்டுகளால் நடத்தப்பட்டுவரும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சரியான சமயத்தில் மருந்து சப்ளை செய்வதில்லை. மருந்து வேண்டுமென்று மெடிகல் ஸ்டோருக்குத் தெரியப்படுத்தினால், அதாவது இன்டென்ட் அனுப்பினால் அவர்களுக்கு தக்க சமயத்தில் மருந்துகள் அனுப்புவதில்லை. இந்த மெடிக்ஸ்கல் ஸ்டோர் இந்திய கெவர்ன்மெண்டால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. சில சமயங்களில் மருந்துகள் அவசரமாக வேண்டும் என்று கேட்கும் போது எங்களிடம் ஸ்டாக் இல்லை என்று தெரிவித்து விடுகிறார்கள். இவ்விதம் தக்க சமயத்தில் தக்க மருந்துகள் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதால் ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கும் நோயாளிகளை நல்ல முறையில் சிகிச்சை செய்ய முடிவதில்லை. பணக்காரர்களாக இருந்தால் டாக்டர் எழுதிக்கொடுக்கின்ற சீட்டை கொண்டு போய் பணம் கொடுத்து கடைகளில் மருந்துகள் வாங்கி சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஏழைகளோ மருந்து வாங்க முடியாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் தகுந்த முறையில் சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே டாக்டர்கள் இன்டென்ட் அனுப்பினால் சாதாரணமாக கிடைக்காத மருந்துகளை எல்லாம் உடனடியாக கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் சிசுக்களின் மரணம் அதிகமாகிச் சொண்டே இருக்கிறது என்கிற விபரத்தை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் சர்க்கார் கொடுத்த அறிக்கையில் 1958-ம் வருடத்தில் மொத்தம் 369,867 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்றும், அதில் பத்து வயதிற்குட்பட்டவர்கள் 164,570 பேர்கள் என்றும், இதில் ஒரு வயதிற்குட்பட்டவர்கள் 78,428 பேர்கள் என்றும்,

[Sri P. G. Manickam] [26th March 1959]

5 வயதிற்குட்பட்டவர்கள் 69,908 பேர்கள் என்றும், 5 வயதிற்கு மேல் 10 வயதிற்குட்பட்டவர்கள் 16,150 பேர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் நம் நாட்டில் சிசுக்களின் மரணம் அதிகமாகிக்கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்க முடியும். இதில் சர்க்கார் மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதாவது சுமார் 3½ லட்சம் ஜன்மங்கள் 1958-ம் ஆண்டு இறந்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்றரை லட்சம் பேர்கள் சிறுவர் சிறுமிகள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்கிற விபரத்தை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு கிராமங்களில் தாய் சேய் நிலையங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் சிசுக்களை எப்படிப் பாதுகாப்பது, எந்த முறையில் பராமரிப்பது என்கிற பிரச்சாரங்களை கிராமப் புறங்களில் அதிகமாகச் செய்யவேண்டும். இப்போது இந்த பிரச்சாரத்திற்காக சில வண்டிகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேலும் இதற்காக லைப்ரரிகளையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. போஸ்டர் போன்ற விளம்பரங்களும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேலும் இந்த பிரச்சாரங்கள் எல்லாம் எங்கே நடத்தப்படுகிறது என்றால் இவைகள் எல்லாம் எக்ஸ்பிஷனில் தான் அதிகமாக காண்பிக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் எக்ஸ்பிஷனில் மட்டும் காண்பித்தால் போதாது. இந்த பிரச்சாரங்கள் எல்லாம் கிராமங்களில் நடந்தால்தான் கிராம வாசிகள் இதைப் பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்ள முடியும். குறிப்பாக சிசுக்களின் மரணத்திற்கு காரணம் என்ன, சிசுக்களை எப்படி பராமரிப்பது என்பதை யெல்லாம் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் அதிகமாக அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சாரங்களை யெல்லாம் அதிகமாக கிராமங்களில் செய்யவேண்டும். அதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் துரதிருஷ்டவசமாக காலரா நோயினால் அதிகம் பேர்கள் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 1958-ம் ஆண்டில் 7,095 பேர்கள் காலரா நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்றும் அதில் 3,643 பேர்கள் இறந்து போயிருக்கிறார்கள் என்றும் ஒரு குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே காலராவினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் அதிகம் பேர்களும் இறந்து போய்விடுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் இந்த நோயை தடுப்பதற்கு போதிய நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருப்பதுதான் என்று தெரிகிறது. முக்கியமாக இதற்கு கிராம அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். சாதாரணமாக இப்போது கிராம அதிகாரிகள் அந்த கிராமத்தில் அதிகமான சாவுகள் ஏற்பட்ட பின்னால்தான் சுகாதார அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். இவ்விதம் அனேகமாக எல்லா இடங்களிலும் இந்த நோய் பாதிக்கப்பட்ட பிறகு இதைப்பற்றி சுகாதார அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக தக்க சமயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. இதனால் அதிகமான அளவில் சாவுகளும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே காலரா நோய் கண்டவுடன் அதாவது 24 மணி நேரத்திற்குள் கிராம அதிகாரிகள் கண்டிப்பாக சம்பந்தப்பட்ட சுகாதார அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம்.

11. அதே பிரகாரம் சுகாதார அதிகாரிகளும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் a.m. அந்த இடங்களுக்குச் சென்று தகுந்த பிரகாரம் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டால் நன்மை பயக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று வைசூரி நோயினால் 1958-ம் ஆண்டிலே அநேகம் பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தடுப்பு நடவடிக்கைகளை அதிகமாக எடுக்கும்படி சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

26th March 1959] [Sri P. G. Manickam]

அடுத்தபடியாக பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்கள், என்னுடைய தொகுதியான, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே, பவானி தாலுக்காவிலே கவந்தப் பாடியில் ஒரு பிரதம ஆரோக்கிய நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று டிஸ்ட்ரிக்ட் ப்ளானிங் போர்ட் மீட்டிங்கிலே முடிவு செய்து, அதை கலெக்ட்ருக்கும், டி.எம்.ஓ.க்கும் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதற்காக 40,000 ரூபாய் செலவிலே ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறோம். அங்கே இப்போது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் டிஸ்பென்ஸரி ஒன்று இருக்கிறது. நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிற 40 கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து சிகிச்சை பெறவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு ஒருப் பிரதம ஆரோக்கிய நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வருஷத்திலேயே ஒரு பிரதம ஆரோக்கிய நிலையத்தை அங்கே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக ரூரல் வாட்டர் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் ஸ்கீம் மூலமாக இந்த வருடம் வேலை செய்வதற்காக 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய தாளவாடி பிரதேசத்திலும், பவானி தாலுக்காவிலும் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்காக தாளவாடி பிரதேசத்திலும், பவானி தாலுக்காவிலும் குடிதண்ணீர் கிணறுகள் வேண்டுமென்று ஒரு ஜாபிதாவை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் மீட்டிங்கிலேயும் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த ஜாபிதா இப்போது அரசாங்கத்திடம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதன் பேரில் இதுவரையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த இடங்களில் குடி தண்ணீர் கிணறுகள் வெட்ட தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்வதற்காக நர்ஸ்கள், மிட்வொய்ப்புகள், மற்றும் தாய்கள் போன்ற வேலைகளுக்காக பயிற்சியளிப்பதற்காக ஏராளமான மாணவ மாணவிகள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். இந்த வருஷம் கூட 900 தாய்கள் எடுக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. தற்போது 1,055 தாய்கள் பயின்று கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பயிற்சிகளுக்காக ஏராளமான பேர்கள் சேர்க்கப்படும்போது, ஹரிஜனங்களையும் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களில் சிலர்தான் விண்ணப்பித்துக் கொள்வார்கள். அவர்களிலே படித்தவர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விண்ணப்பங்கள் போட்டால் அவைகளைக் கவனித்து அந்த விண்ணப்பங்களுக்கு உடனடியாக உத்தரவு அனுப்பி அவர்களை வேலையில் நியமிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக க்ஷயரோக வியாதியஸ்தர்களைப் பற்றி சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்மென்டினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரிகளிலும், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக் கூடிய க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரிகளிலும் சிகிச்சைக்காக க்ஷயரோக வியாதியஸ்தர்கள் சென்றால் முதலில் வெய்டிங் லிஸ்டில் போடுகிறார்கள். வெய்டிங் லிஸ்ட் பிரகாரம்—அந்த நம்பர் பிரகாரம்—இடம் கிடைக்கும் போது கொடுக்கப்படுகிறது. வெய்டிங் லிஸ்டில் போடப்பட்டவர்களில் அநேகம் பேர்கள் சிகிச்சைக்கு இடம் கிடைக்காத காரணத்தினால் இறந்து விடுகிறார்கள். வெய்டிங் லிஸ்டில் போடப்பட்ட க்ஷய ரோக வியாதியஸ்தர்களுக்கு தாற்காலிகமாக சிகிச்சை கொடுக்க ஆங்காங்கு தாலுக்கா ஆஸ்பத்திரிகளில் அவர்களை உடனடியாக எடுத்து அங்கு அவர்களுக்கு தாற்காலிகமாக சிகிச்சை கொடுப்பதற்குரிய வசதிகள் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[P. G. Manickam] [26th March 1959]

மற்றும் கிராமங்களில் சுகாதாரத்தைப் பற்றி சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஏற்படுத்தும்போது அதன் மூலமாக சுகாதார வசதிகளை கவனிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஏற்படுத்தும்போது, போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படுவதன் மூலம் அவர்களுக்கு நிறையப் பணம் கிடைக்கும்படி செய்து கிராம சுகாதாரத்தை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சொல்லுகிற காரணங்கள்—இந்த மான்யத்தில் கேட்டிருக்கக் கூடிய தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக கூட அல்ல—ஒதுக்கிற தொகையை முறையாக—தேவையான முறையில்—செலவழிக்க வேண்டுமென்றுதான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் எவ்வளவு தொகை செலவழித்தும் போதுமான டாக்டர்கள் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இப்படி அதிகப்படியாக டாக்டர்கள் இல்லாத நேரத்தில், நான் பல முறை இந்த மன்றத்திலும், நேரடியாக நமது அமைச்சர் அவர்களிடத்தும், ஹோமியோபதி முறையை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அந்த முறை, அதன் அவசியம், அதன் சிறப்பு, இவைகளைப் பற்றி நான் பேசியிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களைப் பல முறைகளில் ஹோமியோபதி சங்கத்தினர்களும், அந்தத் துறையிலே யுள்ள நல்ல நிபுணர்களும், டாக்டர்களும், இதனுடைய அவசியத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த மான்யத்தில் ஹோமியோபதி முறை அங்கீகாரம் பற்றியோ, அல்லது டாக்டர்கள் இல்லாத இந்த நேரத்தில் இவர்களை யும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அந்த கருத்தையோ, அல்லது இன்டிக்ரெட்ரட் மெடிகல் ஆஸ்பத்திரிகள் வைக்கிற முறையில் ஆயுர்வேதம், சித்தா, யுனானி முறைகளை சேர்த்துக்கொள்ளுகிற முறையில் இந்த ஹோமியோபதி முறையையும் சேர்த்துக்கொள்வதைப்பற்றியும் ஒரு வார்த்தைகூட இல்லாதது கண்டு, சட்டமன்றத்திலேயே எவ்வளவு எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் செவிடன் காதுச் சங்காகப் போகிறது என்றால் அது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது.

ஹோமியோபதிபற்றி இன்னும் நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, இது அடிக்கடி அவர் கூறுவதைப் போல இந்திய நாட்டிலே—அல்லது குறிப்பாக தமிழகத்திலே—கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முறையல்ல—ஜெர்மன் நாட்டிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு முறை. இது மிக மிகச் சிக்கனமான ஒரு முறை, ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய முறை. அறிகுறி தெரிந்து உடனே கொடுத்தால் வெற்றிக் காணக் கூடிய ஒரு நல்ல முறை. அலோபதிக் முறையில் கூட அனுகூலம் காணப்படாத சில நோய்கள் கூட இந்த ஹோமியோபதி முறையினால் நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்க முடியும்.

அம்மை நோய்களுக்கு அலோபதிக் முறையில் மருந்து கிடையாது. மருந்து கொடுக்க இப்போதுதான் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கூட மக்கள் அந்த மருந்துகளை கொடுக்கப் பயப்படுகிறார்கள். ஹோமியோபதி முறையில் மெர்க்யூரியஸ் ஸொலா பிலிஸ் என்ற மருந்தை, கொப்பளம் அதிகமாக இருக்கிற நேரத்தில் கொடுத்தால் கூட உயிருக்கு ஆபத்து இல்லாமல் விரைவிலே நோயிலிருந்து சிகிச்சை பெற முடியும். அதே போன்று உளநோய்களுக்கு—உள நோயை அறிந்து அதன் மூலம் மக்களையும், குழந்தைகளையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று—நோய்களை நீக்க வேண்டுமென்று—அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் ஸைக்கேட்ரிக்

26th March 1959] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

டிரீட்மெண்டைக் கொண்டு வந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஹோமியோபதி முறையில் உளநோய்களுக்கு மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே குறிப்பாக பல்ஸாடில்லா நெருகான் என்ற மருந்து பிரசவ நேரத்தில் கூட, அலோபதி முறையில் டாக்டர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்து—ஸெஸேரியன் ஆப்பரேஷன் செய்து—குழந்தையை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது கூட சில குறிப்பிட்ட நிலையில் இந்த பல்ஸாடில்லா மருந்தை உபயோகித்தால் சுகமாக குழந்தை பிறந்து விரும் என்று அனுபவ ரீதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட மருந்துகளெல்லாம் இந்த ஹோமியோபதி முறையில் இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் சொன்னார்கள் காலராவைப் பற்றி. காலரா வை விரைவிலே நீக்கக் கூடிய வெராட்ரம் ஆல்பம் என்ற மருந்து ஹோமியோபதி முறையிலே இருக்கிறது. இன்னும் எல்லா நோய்களையும் தீர்க்க மருந்துகள் இந்த முறையிலே இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் விலை மலிவாகக் கிடைக்கக் கூடிய மருந்துகள். வியாதி என்ன என்று அறிகுறி தெரிந்தவுடனே இந்த மருந்துகளை உபயோகித்தால் சீக்கிரம் சுகம் தரக் கூடிய நல்ல முறையை இந்த சர்க்கார் புறக்கணித்து வருகிறார்கள். இந்தியாவிலே பல மாநிலங்களிலே இந்த ஹோமியோபதி முறை அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனாலும், நான் இதை வேதனையாகச் சொல்லவில்லை, மற்ற மாநிலக்காரர்கள் நமது மருத்துவ அமைச்சர் சட்டம் பயின்றவராதலால் தான் இந்த துறையிலே அவருக்கு அனுபவமில்லை என்று நினைக்கக் கூடாது என்பதைப் பற்றி நான் வருத்தத்தோடு சொல்லி, இனியாவது அவர் இந்த முறையை பரிசீலனை செய்து அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக கல்லூரியிலும் ஒரு இலாகா ஏற்படுத்தவேண்டும். நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் அதிகப்படியாக டாக்டர்கள் தேவை என்பதற்காக, அமைச்சர் அவர்கள், கிராமங்களுக்குச் செல்கிற டாக்டர்களுக்கு, ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் செல்கிறவர்களுக்கு நூறு ரூபாய் அதிகப்படியாகத் தருகிறோம் என்று நிதி நிலை அறிக்கையில் நிதி அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் சுகாதார அமைச்சர் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் “ஐம்பது ரூபாய் மாதமொரு முறை கொடுக்கப்படும்” என்று சொல்கிறார். என் முன்னால் பேசிய திருமதி சுவாரசல் அம்மையார் பேசும் போது, “ஐம்பது ரூபாய்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அமைச்சர், “இல்லை, இல்லை, நூறுதான்” என்று சொல்கிறார். நூறு என்று சொல்வது சரியா? ஐம்பது என்று சொல்வது சரியா? என்று பார்த்தால், அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் புள்ளி விவரத்தில் முரண்பாடு இருக்கிறது. முரண்பாடு வழக்கமாக நாம் காண்கிறோம். எனவே இதுவும் புள்ளி விவரக் கோளாறையிருக்கலாம் என கருதுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரலே வேலை செய்கிற டாக்டருக்கு நூறு ரூபாய், ரூரல் டிஸ்பன்ஸரியிலே வேலை செய்கிற டாக்டருக்கு ஐம்பது ரூபாய் என்ற வகையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : இன்னமும் புதியதாக கல்லூரி வாழ்வை முடித்து விட்டு கல்லூரி வாழ்வு முடிந்ததும் திருமண வாழ்விலே ஈடுபட்டிருக்கும் புதிய டாக்டர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்பினால் கட்டாயமாக அவர்கள் போகமாட்டார்கள். பட்டண வாழ்க்கையிலே அதிகமாக ஈடுபடக்கூடிய நாகரிக நடை போடுகின்ற அந்த டாக்டர்கள் இளைஞர்கள். எனவே அவர்களை நாம் கிராமங்களுக்கு அனுப்பக் கூடாது தான். ஆனால், கால வரையறையோடு வயதின் காரணமாக ஓய்வு பெற்றிருக்கும் டாக்டர்களை அழைத்து கிராமங்களுக்கு அனுப்பினால் அவர்கள் நல்ல முறையிலே சேவை செய்ய முடியும். வக்கீல்களுக்கும் நீதிபதிகளுக்கும் எப்படி வயது கால வரையறை இல்லையோ, அதுபோல் நல்ல அனுபவ

11-10
p.m.

[Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu] [26th March 1959]

முள்ள டாக்டர்களுக்குக் கூட காலவரையறை இல்லாமல், ஓய்வு பெற்றிருக்கும் டாக்டர்களை அழைத்து கிராமங்களுக்கு அனுப்பினால், கிராம மக்கள் கூட, வயதான டாக்டர்கள் நல்ல அனுபவஸ்தர்களாக இருக்கக் கூடும் என்ற காரணத்தினால் வயதான டாக்டர்களைத்தான் அதிகமாக விரும்பி அவர்களிடத்தில் சிகிச்சை பெற முன்வருவார்கள். கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து விட்டு, திருமண வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கும் அந்தப் புதிய இளம் டாக்டரிடத்தில் சென்று கிராம மக்கள் யாரும் சிகிச்சை பெற வரமாட்டார்கள். “கற்றுக்குட்டிக்கு என்ன தெரியும்! என்ன ஊசி போட்டு என்ன செய்வானோ!” என்று நினைத்து அருகில் கூட வரமாட்டார்கள். ஆகையால், வயதான ஓய்வு பெற்றிருக்கும் டாக்டர்களை அழைத்து கிராமங்களுக்கு அனுப்புமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, ஜி.லி.ஐ.எம். படித்திருக்கும் டாக்டரைக் கூட இந்த சர்வீசுக்கு நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதன் மூலமாக இல்லாத இடங்களுக்கு அதிகப்படியாக டாக்டர்களை நிரப்பி மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், “தாய்ஸ்” என்று சொல்லி, அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை பிரசவம் மற்றபடி பார்ப்பதற்கு கிராமங்களுக்கு அனுப்புவதாக இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அந்தத் “தாய்கள் அன்ஸ்கில்டு” என்று அமைச்சராலேயே குறிப்பிடப்படுகிறது. “அன்ஸ்கில்டு” மாதிரியல்ல; “அன்எஜுகேட்” என்று கூடச் சொல்ல முடியும் படிப்பு வாசனை தெரியாத அந்தத் தாய்மார்கள், அதிலும் கிராமப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள், பழக்கத்தின் காரணமாக பிரசவம் மற்றவற்றைக் கண்டவர்கள், அவர்களுக்கு மிட்லியப் மூலமாக பிரசவத்தைப் பற்றி பாடம் கற்றுக் கொடுத்து, அவர்களைப் பிற்பாடு பிரசவம் பார்ப்பதற்கு கிராம மங்களுக்கு அனுப்பும் போது அவர்கள் சுகாதார முறைப்படி நடந்து கொள்ளத் தெரியாது. இன்னமும் சொல்லப்போனால், முறையாக நல்ல முறையிலே வெற்றிகரமாக அந்தக் காரியங்களை முடிக்கவும் வராது. எனவே, அந்த முறையில் அனுவசியமாக பணத்தைச் செலவு செய்து, படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு, அனுபவம் இல்லாதவர்களுக்கு, சுகாதாரத்தின் உயர்வு தெரியாத கிராமப் பெண்களுக்கு, பிரசவம் மற்றவற்றையும் மிட்லியப் வைத்துச் சொல்லிக் கொடுத்து அவர்களைச் சேவைக்கு அனுப்புவதிலே வெற்றி காண முடியாது, பணம் பாழாகி விடும். மேல் நாட்டார் கண்டாலும் நம்மைக் கண்டு எள்ளி நகையாடுவார்கள். எனவே அந்த முறை கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, சில இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட ஆஸ்பத்திரிகளிலே கூட, தேவையான முறைகளில் சிகிச்சைகள் நடைபெற வில்லை என்பதை ஏழை எளிய மக்கள் மத்தியிலே புகார்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. சென்னையில் இருக்கும் கண் ஆஸ்பத்திரி மிக மிகச் சிறப்பான ஆஸ்பத்திரி என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், கண்ணில் ஆப்ரேஷன் செய்யப்பட்டு, படுக்கையாக இருக்கும் நோயாளிகளுக்கு நல்ல முறையிலே வந்து கண்காணிப்பதற்காக போதுமான சிப்பந்திகளோ, போதுமான நர்சுகளோ, போதுமான “ஸ்டாப்”-களோ இல்லாத காரணத்தால் கண்ணிலே கட்டுபோட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு நல்ல சிகிச்சையோ தேவையான உதவியோ செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. அங்கிருக்கும் உணவு முதலியவைகளைத் தயார் செய்கின்ற பாத்திரங்கள் மிக மிக அசுத்தமாக இருக்கின்றன. அதைக் கண்காணிக்க யாருமே இல்லையோ என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. கண் பார்வையிலலாத அவர்கள் அசுத்தம் என்று சொல்ல முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட நோயாளிகளுக்கு அசுத்தமான பாத்திரத்திலே உணவு வகைகள் அங்கே தயாரிக்கப்படுகின்றன. எனவே, அதனை இந்த இலாகா தயவு செய்து நல்ல முறையிலே கண்காணிக்கவேண்டும்.

என் தொகுதியில், ஓட்டேரி-கொன்னார் ஹைரோடில் டி.பி. ஆஸ்பத்திரி யொன்று இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரியிலே இருக்கும் சிப்பந்திகளை சமீப காலத்திலே நகர சபையினர், “நீங்கள் சர்க்காரோடு சேருகிறீர்களா?

26th March 1959] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

நகர சபையோடு சேருகிறீர்களா?” என்று அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் சிப்பந்திகள், “நாங்கள் சர்க்காரோடு சேர்ந்துவிடுகிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொல்லிவிட்ட பிறகு, இன்றைய நாள் வரையில் அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. சிப்பந்திகள் என்ற முறையிலே அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஊதிய உயர்வு; பஞ்சப்படி, சோப்பு வகையரார்கள் எதுவும் இன்றுவரை கொடுக்கப்படவில்லை என்று பல முறை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட இன்னமும் அந்தக் குறை நீக்கப்படவில்லை என்பதை நான் அறிகிறேன். எனவே, அதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, குடும்பக்கட்டுப்பாடு, அது மிக மிக அவசியம் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அதிலும் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கின்ற வழிமுறை அதிலும் ஆப்ரேஷன் முறையினால்தான் அதனை வெற்றிகரமாக ஆக்கமுடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, அந்த ஆப்ரேஷன் முறையில் பெண்களை விட ஆண்களுக்குத்தான் சிறிய ஆப்ரேஷன் செய்யப்பட்டு சுலபத்திலே வெற்றி காணமுடியும். எனவே, பெண்கள் பிரசவத்திற்குச் செல்கிறபோது, “எத்தனை குழந்தைகள் பிறந்திருக்கின்றன?” என்று அவர்களைக் கேட்டு, “முன்று குழந்தைகள் பிறந்து விட்டன” என்று சொன்னவுடனே, நான்காவது பிள்ளையைப் பெறுவதற்கு முன்னாலேயே, ஆடவர்களை வலிய வரவழைத்து அவர்களுக்கு ஆப்ரேஷன் செய்து அனுப்பினால் கட்டாயமாக இதில் வெற்றிகாண முடியும். அதே போன்று அதிகப்படியான சலுகைகளை அவர்களுக்குத் தரவேண்டும். ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்றால் யாரும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். தூறு ரூபாய் என்றால், “பரவாயில்லையே” என்று நேரத்தில் வந்து ஆப்ரேஷன் செய்துகொள்ளுவார்கள். இன்னொன்று எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சொல்கிறேன். ஆண்கள் செய்து கொள்ளும் அந்த ஆப்ரேஷன் முறையில் பிள்ளை பிறக்கத் தேவையில்லை என்று கருதுமபோது, சம்பந்தப்பட்ட ட்யூப்பை கட்டுப்போட்டு தனித்தனியாக பிரித்துவைத்து விட்டு, பிள்ளை வேண்டும் என்ற தேவை ஏற்படுகிறபோது, கட்டி வைக்கப்பட்ட ட்யூப்களை மறுபடியும் ஒன்றாகச் சேர்த்து விட்டால், குழந்தைகள் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற குறிப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, ஆப்ரேஷன் முறையை ஆண்கள் செய்துகொண்டால், ஒருக்கால் சர்க்கார் மறுபடியும் நினைத்து, குழந்தைகள் தேவை என்றால், ஆண்கள் செய்துகொள்ளும் ஆப்ரேஷன் மூலமாக மறுபடியும் கூட குழந்தை பெற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே, இதனை ஆராய்ந்து, பெண்களை விட ஆண்கள் கட்டாயமாக ஆப்ரேஷன் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற முறை வகுத்தால், அது நன்மையாக அமையும், வெற்றிகரமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக சென்னையிலே குடி தண்ணீர் வழங்கும் முறையை நகர சபையிலுள்ள இலாகாவினரே எடுத்து நடத்தினால் அது இந்நேரம் முடிந்திருக்கும். புராணக்காரர்கள் ஹனுமார் வால் நீண்டுக்கொண்டே போகும் என்று சொல்லுவதுபோல், இன்றைய குடி தண்ணீர் வசதி திட்டம் சென்னையில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கிவைத்தும் கூட, இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. தண்ணீர் இன்னும் வரவில்லை. பல குழாய்கள் திறந்தால் மணி இத்தனை என்று சொல்வதுபோல் சங்கு ஊதுகிறதே தவிர, தண்ணீர் வரவில்லை. வெற்றிகரமாக, விரைவில் முடிக்கவேண்டுமானால், நகரசபையினர் தாங்களே எடுத்து நடத்தவேண்டும். ஆனால், இன்று அந்த வேலைகளை காண்டிரக்ட் முறைக்கு விட்டிருப்பதனால் பல வழிகளில் ஊழல் லஞ்சம் தாண்டவமாடுவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். சீக்கிரத்திலே வேலை முடிவடையவில்லை. இன்னும் குறிப்பிட்ட நேரத்திலே முடிவடையவில்லை. பணம் பாழாக்கப்படுகிறது. எனவே, நகர சபையினருக்கும் குறிப்பிட்ட இலாகாவினரே அதை எடுத்து நடத்தினால் அனுகூலமாக இருக்கும், அந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடிவடையும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu] [26th March 1959]

இன்னும் சென்னையிலே இப்பொழுது.

(மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் இத்தருணத்தில் அடுத்த கனம் அங்கத்தினரைப் பேசுமாறு கூப்பிட்டார்).

* **SRI K. R. VISVANATHAN :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மருத்துவ சுகாதார மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள், குறிப்பிட்டபடி, கிராமப் புறங்களில் பல மருத்துவ விடுதிகள் திறக்கவேண்டும் என்று விரும்பி திறக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவைகளிலே டாக்டர்கள் இல்லாததே குறை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்ற புகார் உண்மையானது என்று கருதி இப்பொழுது அரசாங்கத்தார் ஆங்காங்கு ப்ரமரி ஆரோக்கிய நிலையத்திலே அலுவல் வகிக்கின்றவர்களுக்கு தூறு ரூபாய் அதிகமாகவும் மற்ற கிராமப்புற ஆஸ்பத்திரிகளிலே உத்தியோகம் வகிக்கின்றவர்களுக்கு ஐம்பது ரூபாய் அதிகமாகவும் அவர்களுடைய ஊதியத்தை அதிகரித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கதாகும். அப்படியிருந்தும், இந்த ஆண்டிலே அந்த ஆஸ்பத்திரிகளெல்லாம் டாக்டர்களால் நிறுவ சிக்கப்படுகின்றனவா என்றால் இல்லையா என்ற நிலைமையை நாம் பார்க்க வேண்டித்தான் இருக்கிறது. இருந்தாலுங்கூட, இது அவ்வளவு திருப்திகரமாக அந்த நிலைமையைச் சமாளிப்பதாகாது என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்தார் மிக ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து இந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு முடிவு காணவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி கொடுக்கும்போது அவர்களுக்கு சர்க்கார் அளிக்கிற உதவிக்கு ஈடாக அவர்கள் மூன்று வருஷங்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. அப்படி மூன்று வருஷங்கள் அவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருந்து வேலை செய்யவேண்டுமென்ற நிபந்தனம் இருப்பதுபோல் டாக்டர்களும் பயிற்சி பெற்ற பிறகு குறைந்த பட்சம் மூன்று வருஷங்களாவது கிராமப்புறங்களில் வேலை செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனையை ஏன் வைக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிபந்தனையை அவர்களிடமிருந்து ஏன் எழுதி வாங்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

இன்றைக்கு டாக்டர்கள் எல்லோரும் கிராமங்களுக்கு சென்று சேவை செய்வது இல்லை என்ற ஒரு குறை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் டாக்டர்களாக பயிற்சி கொடுக்க தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற இளைஞர்கள் எல்லோரும் நகரங்களிலிருந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் கிராமப்புறங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு சுமார் 400 மாணவர்களை தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாக இருந்தால் அவற்றில் 350 பேர்களை நகரங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாகவும் பாக்கி இருக்கக்கூடிய 50 பேர்களை மட்டும் தான் கிராமங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாகவும் தெரிகிறது. அதனால் தான் இந்த 350 பேர்களும் நகரங்களில் வாழ்ந்த பழக்கம் இருப்பதால் அவர்கள் நகரங்களிலேயே இருந்துகொண்டு சேவை செய்ய முற்படுகிறார்கள் என்று தான் அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று சேவை செய்வதில்லை அதனால் தான் அவர்கள் நகரங்களிலேயே இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைத்து தேர்ந்தெடுக்கும்போது 350 பேர்களை கிராமப்புறங்களிலிருந்தும் 50 பேர்களை நகரப்புறங்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுத்தால் கிராமப்புறங்களில் சென்று சேவை செய்யக்கூடிய டாக்டர்கள் எளிதாகக் கிடைப்பார்கள். ஆகவே தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை இந்த விதத்தில் மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய டாக்டர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பரதம் ஆரோக்கிய நிலையங்களுக்கு அடுத்தாற்போல் குடியிருப்பு வசதிகளை

26th March 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

அமைத்துக் கொடுத்திருப்பதை போன்று இளம் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு அடுத்தாற்போலே டாக்டர்களுக்கும் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உடையார்பாளையம் என்ற கிராமம் உடையார்பாளையம் ஜமீன் கீழ் இருந்தது. 1948-ம் ஆண்டு ஜமீன் நிலங்களை யெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதற்கு முன்னதாக ஜமீந்தார் மூலமாக அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரி நடந்து வந்தது. ஜமீன் நிலங்களை யெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டபோது அந்த ஆஸ்பத்திரியின் பொறுப்பையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. ஜமீந்தார் கையில் அந்த ஆஸ்பத்திரி இருந்தபோது அதற்கு வேண்டியவை களையெல்லாம் ஜமீந்தார் பார்த்துக்கொண்டு வந்தார். ஜமீந்தார் நிலங்களை யெல்லாம் சர்க்கார் பத்து வருஷத்திற்கு முன்னதாக எடுத்துக்கொண்ட திருந்து அந்த ஆஸ்பத்திரியின் பொறுப்பையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். சர்க்கார் எடுத்து நடத்த ஆரம்பித்த முதற்கொண்டு அங்கு வேலைசெய்ய டாக்டர்களே கிடையாது. அதன் காரணமாக அந்த ஆஸ்பத்திரி பத்து வருஷங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு அந்த ஆஸ்பத்திரி இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. ஜில்லா போர்டுக்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டன, ஜில்லா மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டன, மந்திரி அவர்களுக்கும் விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டன, சட்டசபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. இவையெல்லாம் செய்தும் எந்தவிதமான பலனும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. எந்த காரணத்தாலோ அங்கே டாக்டர்கள் வர மறுக்கிறார்கள். சர்க்கார் டாக்டர்களை நியமித்தும் அங்கே டாக்டர்கள் வரவே இல்லை. யாராவது வந்தாலும் அவர் அங்கே வந்தவுடன் லீவு எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார். இதற்குக் காரணம் என்னவென்பது தெரியவில்லை. ஆகவே இப்படி டாக்டர் இல்லாமலேயே அந்த ஆஸ்பத்திரி பத்து வருஷங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதை திறந்து வைப்பது சர்க்காருடைய பொறுப்பாகும். எந்த வழியிலாவது அங்கே ஆஸ்பத்திரியை திறந்து வைக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக யிருக்கிறது. அங்குள்ள தேவையை சர்க்கார் உணர்ந்து டாக்டரை நியமித்து ஆஸ்பத்திரியை நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரியலூரில் ஒரு சர்க்கார் மருத்துவ விடுதி இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே பெண் டாக்டர்கள் இல்லை. சென்ற வருஷத்தில் அங்கே ஒரு பெண் டாக்டரை அமர்த்தவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். பெண் டாக்டர் ஒருவர் வந்தார். அவர் வந்தவுடன் அங்குள்ள ஆண் டாக்டர் போய் விட்டார். ஆண் டாக்டர் போய் விட்டார் என்று ஒரு ஆண் டாக்டரைப்போட்டு அவர் வந்தார், அவர் வந்தவுடன் பெண் டாக்டர் போய் விட்டார். இப்படி ஆண் டாக்டர் வந்தவுடன் பெண் டாக்டர் போவதும் பெண் டாக்டர் வந்தவுடன் ஆண் டாக்டர் போவதுமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலைமையில் அங்கே ஆண் டாக்டரும் பெண் டாக்டரும் சேர்ந்து இருந்து பணியாற்றக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே அங்குள்ள பொதுமக்களின் நன்மையைப் பார்த்து, இரண்டு டாக்டர்களையும் நல்ல முறையில் போட்டு அங்கே பணியாற்றச் சொல்லவேண்டும். அந்த முறையில் வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜெயங்கொண்டான் தாலுக்கா தலைநகரத்தில் சென்ற வருஷம் 1958-ம் வருஷம் எப்ரல் மாதம் 1-ந்தேதி முதல் அங்குள்ள உள் ஆட்சித்துறை ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்கத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அந்த ஆஸ்பத்திரி சர்க்கார் கைக்கு வந்து ஒரு வருஷமாகியும் அங்கே ஏதாவது படுக்கை விஸ்தரிப்போ அல்லது கட்டிட விஸ்தரிப்போ, அல்லது அதற்கு வேண்டிய முன்னேற்ற வேலையோ ஏதாவது செய்திருக்க

[Sri K. R. Viswanathan] [26th March 1959]

கிறார்களா என்று பார்க்கும்போது ஒன்றுமே செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் காணப்படுகிற "New Schemes," பட்டியலில் பார்த்தாலும் அந்த ஜெயங்கொண்டான் ஆஸ்பத்திரிக்கு எந்த விதமான உதவி தொகை ஒதுக்கியதாகவும் தெரியவில்லை. உடையார் பாளையம் தாலுகாவிற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபோது அந்த தாலுகா ரொம்பவும் பிற்போக்கான தாலுகாவாக இருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கண்ணில் நன்றாகப்பட்டது. அப்படியே அவரும் தெரிவித்திருக்கிறார். அப்படி அவருக்குத் தெரிந்திருந்தும் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு தொகை ஒதுக்குவதற்கு அவருடைய கண்ணில் அந்த பகுதி அகப்பட்டதது வருந்தத்தக்கதாகத்தான் இருக்கிறது. அங்குள்ள நிலைமையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலேயே பார்த்து அது பிற்போக்காக இருக்கிறது என்று அறிந்தும் அதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்னவென்பது தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக குடி தண்ணீர் வசதி. குடி தண்ணீர் வசதிக்காக, நான் பல் தடவை இந்த மன்றத்தில் முன்பு பல வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறேன். குடி தண்ணீர் வசதியானது ஒரு மனிதனுக்கு உணவுக்கு அடுத்த படியாகக்கூட சொல்லக்கூடாது உணவுக்கு முன்புள்ளதாகத்தான் சொல்லவேண்டும், உணவு இல்லாமல் சில நாட்கள் இருக்கலாம், ஆனால் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் ஒரு நாள் கூட இருக்கமுடியாது. எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் குடி தண்ணீர் தான் முக்கியமானது என்று வள்ளுவர் வலியுறுத்தி சொல்லியிருக்கிறார். சுதந்தரம் பெற்று பத்து வருஷங்களாகியும் சில கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி இன்னும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதை சில பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் நகராண்மைக் கழகங்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நகராண்மைக்கழகம் அந்த வசதியைச் செய்து கொள்ளக்கூடிய அளவில் பொருளாதார வசதி இருக்கலாம் ஆனால் சில பஞ்சாயத்துக்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்த வசதியைச் செய்துகொடுக்கக்கூடிய பொருளாதார சக்தி இல்லாமல் இருக்கின்றன அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துகளிடம் இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்காமல் அவைகளை யெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்துமடியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வசதி இல்லாத இடங்களில் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் சர்க்கார் முன் வந்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத இடங்களில் முக்கியமாக நரம்புச் சிலந்தி என்ற வியாதி பரவுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் சிறப்பாக உடையார்பாளையம் பகுதிகளிலும் இருக்கின்றது. மற்றும் பெரம்பலூர் தாலுகாவிலும் இருக்கிறது. இந்த நோயைப் போக்குவதற்கு என்று இரண்டு லட்சம் 75 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதைக் கண்டு அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதன் கீழ் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இன்னும் எதுவும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்காக திருச்சி மாவட்டத்தில் அங்கே இருக்கிற சுகாதார அதிகாரிகள் ஒரு திட்டம் தயாரிப்பதாக தெரிய வருகிறது. அந்த திட்டத்தை விரைவில் நடவடிக்கைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யும்படியாக கேட்டுக்கொண்டேன். அங்கே தற்போது மழை குறைவாக இருப்பதால் பல கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், தொந்தரவுபடுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் அம்ருகிறேன்.

SRI A. S. DURAISWAMI REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது சுகாதார மந்திரி கொண்டு வந்திருக்கிற மர்னி

26th March 1959] [Sri A. S. Duraiswami Reddiar]

யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப்பேச விரும்புகிறேன். அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டில் சுகாதார வசதிக்காக அதிகமாக தொகை ஒதுக்கியிருப்பதாக தெரிகிறது. அதைப் பற்றி நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி சென்னை கார்ப்பரேஷனுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கும்படியான சைதாப்பேட்டை தொகுதி. சைதாப்பேட்டை தொகுதி என்று பெரிதாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர அங்கு ஆஸ்பத்திரி கூடக் கிடையாது. அங்கு இருந்த ஆஸ்பத்திரி சென்னை நகரோடு சேர்ந்துவிட்டது. நான்கு தாலுக்கா ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தப்போவதாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆலந்தூர், தாம்பரம் ஆகிய முனிசிபல் எரியாகளில் நகரத்துக்கேற்ப ஜனத்தொகை இருக்கிறது. பெரிய டவுன் மின்சார வசதி இருக்கிறது. சென்னை நகரத்திலிருந்து அந்தப் பகுதிகளில் குடும்பம் குடும்பமாகக் குடி பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்தில் வைத்திய வசதி கிடையாது. தாம்பரத்தில் இந்த மருத்துவ வசதி இல்லையென்று அங்குள்ள மக்கள் ரொம்ப நாட்களாகக் குறைபட்டிருக்கொண்டிருக்கின்றனர். தாலுக்கா ஆஸ்பத்திரி சென்னை சேர்ந்து விட்டால் தாலுக்கா ஆஸ்பத்திரியை தாம்பரம் அல்லது ஆலந்தூரில் வைக்கவேண்டும்.

ஆலந்தூரில் சுகாதாரத்தில் மிகவும் சீர்கேடு இருக்கிறது. ஆலந்தூர் கார்ப்பரேஷன் சமீபத்தில் இருக்கிறது. இங்கு ஏதாவது தொத்து வியாதி வந்தால் சென்னை நகரத்தில் பரவி கார்ப்பரேஷனை மிகவும் பாதிக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் கூடியரோக ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. எஞ்சி ஸீயரிங் காலேஜ் இருக்கிறது. எல்லாம் இருக்கின்றன. என்ன குறை யென்றால் குடிதண்ணீர் இல்லாததுதான் ஒரு பெரும் குறை. ஆலந்தூரில் 3 பெரிய கிணறுகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தண்ணீரைக் குடிக்கப் போனால் கஷாயம் மாதிரி இருக்கிறது. தாம்பரத்தில் தண்ணீருக்கு ரொம்பக் கஷ்டம். போன வருஷம் குடிதண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் "பயர் எஞ்சின்" மூலம் கிராமங்களில் இருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து "சப்ளை" செய்தார்கள். தண்ணீர் வசதி பெற எங்கள் தொகுதிக்கு-66-வது "பிரையரிடி" இருக்கிறது. அது வரை காத் திருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சென்னைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் பகுதியாதலால் பிரையரிடி என்றெல்லாம் சொல்லாமல் சீக்கிரமாக கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் "ஏரோட்ரம்" இருக்கிறது. வெளிநாட்டில் இருந்து வருகிறவர்கள் எல்லாம் எங்கள் ஊர்ப்பக்கம் போகவேண்டும். "உங்கள் ஊரில் என்ன குறையென்று" கேட்டால், "பேர் பெத்தபேரு தாதேதானிக்கு நீலுலேது" "குடிதண்ணீர் இல்லை", யென்று சொல்ல வேண்டிய ஸ்திதியில் இருக்கிறோம். ஆலந்தூர், தாம்பரம் பகுதியில் உடனடியாக குடிதண்ணீருக்கான வசதியைச் செய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இது மாத்திரமல்ல. தொழில்கள் ஏராளமாக பெருத்துவிட்டதற்கு ரொம்ப சந்தோஷம். கிண்டி பக்கத்திலுள்ள கிண்டி தொழிற்பண்ணை மாத்திரமல்ல பராவேட்டி தொழிற்சாலைகள் எவ்வளவுவர் ஏற்பட்டு விட்டன; எஞ்சினியரிங் காலேஜ் இருக்கிறது. "லெதர் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்" இருக்கிறது. டானிகன் நிறைய இருக்கிறது. கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. கூட்டம் பெருத்துப் போய்விட்டது. அதோடுகூட பாட்டாளி மக்கள் எல்லாம் புறம்போக்கு நிலங்களில் குடிசைகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புறம்போக்கு நிலங்களில் ஒரு சென்ட் நிலத்தில் 4 குடிசைகள் கூடக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் வீடுகட்ட வசதி செய்து கொடுப்பது நல்லது. நம்முடைய தொழிற்சாலைகள் பெருக பெருக வெளியிலிருந்து மக்கள் வந்து குடியேறவேண்டியதுதான். அவர்

11-30
a.m.

[Sri A. S. Duraiswami Reddiar] [26th March 1959]

களுக்கெல்லாம் செளகரியம் செய்து கொடுப்பது நம்முடைய கடமை. அவர்களுக்கெல்லாம் வைத்திய வசதி, குடியிருப்பு வசதி, சுகாதார வசதி மூன்றையும் செய்து கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

சென்னைகைச் சுற்றி சுகாதாரம் அவ்வளவு நல்ல முறையில் இல்லாததால் பைலேரியா நிறைந்திருக்கின்றன. செங்கல்பட்டில் பைலேரியா கண்ட்ரோல் “பில்ஸ்” கொடுக்கிறார்கள். சென்னைக்கு அடுத்தார்பேரிலுள்ள திருவொற்றியூர், தாம்பரம் ஆகிய பகுதிகளிலும் “பைலேரியா கண்ட்ரோல் பில்ஸ்” கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்” என்னுடைய தொகுதியில் கூடியரோக ஆஸ்பத்திரி இருந்தாலும் கூட “அட்மிஷன்” கிடைப்பது ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. “பெட்கள்” ரொம்பக் குறைவு அந்த வியாதிக்கு உடனடியாகச் சிகிச்சை செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இடம் கிடைக்க இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த கூடியரோக ஆஸ்பத்திரி “நான் அபிஷியல் அட்வைசரி கமிட்டியில்” என்னையும் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கவேண்டுமென்று டைரக்டர் என்னைக் கேட்டு கொண்டார். நான் வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டேன். ஏனென்றால் பிரதி தினமும் அங்கு இடம் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று எல்லோரும் என்னைத் தேடி வந்துவிடுவார்கள். அப்படி வந்தவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்றால் செய்ய முடியாத நிலைமையானது இருந்து வருகிறது. ஆகவே வெளியில் இருந்துகொண்டே எவ்வளவு நன்மை செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்து வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டேன். இங்கு இடம் கிடைப்பதற்கு ரிஜிஸ்டர் செய்து இரண்டு, மூன்று மாத காலம் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குள் ஆள் போகவேண்டியதுதான். அங்குள்ள படுக்கைகளை அதிமாக்கி சொளகரியம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆலந்தூரில் “டிரெயினேஜ்” இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்வதற்காக 3 வருஷத்திற்கு முன்பு பஞ்சாயத்து போர்டு அதற்கான பணத்தை கட்டியிருக்கிறது. இன்னும் இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்ய வரவில்லை. திருவொற்றியூரிலும் அப்படித்தான். அங்கும் வரவில்லை. ஆலந்தூர், தாம்பரத்தில் முனிசிபாலிட்டிக்கு வேண்டிய ஜனத்தொகை இருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து குடும்பம் குடும்பமாக குடியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு தண்ணீர் வசதியும், வைத்திய வசதியும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் மேலும் சென்னை நகரத்தில் ஜனத்தொகை பெருகாமல் இருக்கும்.

பெரிய கனரகத் தொழிற் பயிற்சிக்காகப் பெரிய கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஜனப்பெருக்கம் ஏற்படுவதன் காரணமாக தொழிற்சாலை எங்கள் ஊருக்கு வேண்டுமென்று கேட்காமல் பரவலாக வெளி ஜில்லாக்களில் விஸ்தரிப்பது நல்லது. வேண்டாம் வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய ஸ்திதியில் இருக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமமும் மின்சாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. மின்சாரம் இல்லாத கிராமமே கிடையாது.

MR. SPEAKER : இதில் எப்படி மின்சாரத்தைப் பற்றிப் பேசலாம். மின்சாரத்தைப் பற்றித் தயவு செய்து இதில் பேசக்கூடாது.

* Sri A. S. DURAISWAMI REDDIAR : மின்சாரத்தைவிட குடிதண்ணீர் மிகவும் முக்கியம் என்பதை எடுத்துக்காட்டச் சொன்னேன். மின்சாரம் அவ்வளவு முக்கியமல்ல. குடிதண்ணீர் அதை விட அவசியம் என்பதற்காக சொன்னேன். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அதைச் சொன்னதற்காக மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிதண்ணீர், மருத்துவம், சுகாதாரம் மூன்றையும் எங்கள் பகுதியில் விஸ்தரிக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

26th March 1959]

* Sri V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மருத்துவ, சுகாதார மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தினுடைய ஜனத்தொகையில் 80 சத விசீதம் கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? இன்றையதினம் மருத்துவ, சுகாதார வசதி பெரும்பகுதி நகரங்களில்தான் செய்யப்படுகிறது. இன்று கிராமங்களில் உள்ள மருத்துவ, சுகாதார முறைகளைப் பார்த்தால் எந்த வித மருத்துவ உதவிகளும், அவசர உதவிகளும் அற்ற நிலையில் இருக்கிறதென்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் சமுதாயநலத் திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய “ஹெல்த் சென்டர்களுக்கு” 20,000 ரூபாயில் ஒரு நல்ல “வான்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். மருந்துகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதனுடைய உபயோகம் எப்படியிருக்கிறதென்றால் வாரத்திற்கு 2 கிராமங்களுக்கு மட்டுமே போகக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. கிராமங்களின் நலனுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தத் திட்டம் வாரத்தில் 2 தினங்கள், 2 கிராமங்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறது. இதனால் எவ்வளவு பணம் விரயமாகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

குறிப்பாக எங்களுடைய தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலேயே கோயில்பட்டி தாலுகா விஸ்தீரணத்திலும் பெரியது, ஜனத்தொகையும் அதிகம். அது திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலேயே நாலில் ஒரு பாகம் என்றால் அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்தத் தாலுகாவின் தலைநகரம் 35,000 ஜனத்தொகை கொண்டது. அங்குள்ள தொழில்கள் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, காட்டன் ஜின்னிங் பாக்டரி, ஸ்பின்னிங் லீவிங் மில்ஸ் முதலியன. அதுமட்டுமல்ல. அங்கே விவசாயிகள் நிறைந்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியின் கட்டிடம் மிகவும் பழமையானது. பல வருஷங்களாக நான்களும் அரசாங்கத்திடம் சொல்லி வருகிறோம். அந்தக் கட்டிடத்தில் எவ்விதமான மாற்றமும், அபிவிருத்தியும் இல்லை. படுக்கையும் அதிகப்படவில்லை. மருத்துவ விடுதிகளும் அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. ஆப்பரேஷன் தியேட்டரம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. நர்சுகளின் எண்ணிக்கை ஜாஸ்தியாகப்படவில்லை. அந்த நிலையில் அந்த ஆஸ்பத்திரி அப்படியே இருக்கிறது.

கிராமங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இன்று கட்டப்படுகிற கக்குஸ்கள் எல்லாம் உபயோக மில்லாமல் இருக்கிறது. அப்படி பணத்தை விரயமாகச் செலவழித்துக் கட்டுகிற முறை மாறுபடவேண்டும். வார்தா திட்டத்தில் அவை கட்டப்பட்டால் அதுவும் மக்களுக்குப் பயன்படும். மேலும் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு உரமும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்வதில்லை. பல கிராமங்களில் நல்ல சுகாதார வசதியே கிடையாது. அங்கங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்துகளும், முனிசிபாலிட்டிகளும் அந்த அந்தப் பிரதேசங்களில் அதிக சுகாதார வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதிகமான நிதி உதவி அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு சுகாதார வசதிக் குறைவினால் பல தொத்து வியாதிகள் வந்துவுடன் நகரங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் போகிறார்கள். பாணையங்கோட்டை முதலிய பகுதிகளில் இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் மதுரை தலைநகர ஆஸ்பத்திரி

[Sri V. Subbiah]

[26th March 1959]

களில் இப்படி கிராமப் பகுதிகளில் இருந்து வருகிறவர்களுக்கு வைத்திய வசதி அளிக்க ஏதாவது ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அங்கு எவ்வித வசதியும் கிடையாது. அதோடு மதுரை தலைநகர ஆஸ் பத்திரியில் இருந்து அதிகவிலையுள்ள மருந்துகள் மார்க்கெட் விலைக்குச் சற்று குறைவாக வெளியே கொண்டுவரப்பட்டு விற்கப்படுவதாக அங்கே சிசிச்சைக்குப் போய்வருகிறவர்கள் எல்லாம் வெளியில் சொல்லுகிறார்கள். இது உண்மைதானா இல்லையா என்றே எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. மக்களால் இப்படிப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அங்கே லஞ்சம் வேறு தாண்டவ மாடுகிறது. வைத்தியத்துறையில் லஞ்சம் என்ற நிலைமை இருக்குமானால் அது மக்களை எவ்வளவுதூரம் பாதிக்கும் என்பதை நீங்கள் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒன்று மட்டும் சொல்கிறேன். கிராமங்களிலே இன்றை யதினம் அரசாங்கம் செய்கிற சுகாதார வேலைகளைப் பற்றி பலபல வகையில் தப்பு அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டு வருகிறது. சமீபத்தில் நான் வெளியே சென்றிருந்தபோது பள்ளிகளில் பேசப்படுகிறது. பி.லி.ஜி. ஊசியைப் பற்றி பலர் பலவிதமாகப் பேசி வருகிறார்கள். இந்த ஊசிக்கு மரண ஊசி என்ற பெயர் வைத்துவிட்டார்கள். சர்க்கார் ஜனத்தொகையைக் குறைக்க குடும்பக்கட்டுப்பாட்டு முறையைக் கொண்டுவந்தார்கள். அது சரியான பலனை அளிக்காத காரணத்தினால் இந்த மரண ஊசியைப் போட்டே ஜனத்தொகையைக் குறைக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்கிற தப்பான பீதியில் இருக்கிறார்கள். அதுவும் இரண்டொரு குழந்தைகள் இறந்ததான செய்தியை அறிந்த பிறகு—குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத் திற்குப் போகவே மறுக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தப்பான வதந்திகளுக்கு எல்லாம் இடம் அளிக்காத வகையில் இந்தச் சுகாதார இலாகா சிறந்த பணியாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல கிராமப் பகுதிகளில் டாக்டர்கள் இல்லை. டாக்டர்கள் இல்லை என்று அந்தப் பகுதிகளை கவனிக்காமல் அப்படியே விட்டுவிடக் கூடாது. இன்னும் கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு சித்த, யுனனி, ஹோமியோ பதி வைத்திய முறைகளில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதுவும் எங்கள் பகுதியில் உயர்ந்த மூலிகைகள் எல்லாம் கிடைப்பதற்கு வசதி இருக்கிறது. பொதிகை மலை என்ற போகரிஷி பிறந்த இடத்தில் சிறந்த மூலிகைகள் எல்லாம் கிடைக்கும். அங்கங்கே இன்னமும் நல்ல நாட்டு வைத்தியர் கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உதவித் தொகை கொடுத்து, நாட்டு வைத்திய முறைக்கு—ஆயுர்வேதம், யுனனி, சித்தா, ஹோமியோபதி முதலியவற்றையெல்லாம் அந்தப் பிராந்தியங்களில் வளர்க்க வேண்டும். சொற்ப செலவில் இப்படி எல்லா மக்களுக்கும் வைத்திய வசதி கிடைக்கும்படியாகச் செய்யலாம். சாதாரண நோய்களுக்கு இப்படி நாட்டு முறையிலேயே வைத்திய வசதி கிடைக்கவாவது செய்யவேண்டும். நகரங் களை எடுத்துக்கொண்டால் கண் வைத்தியத்திற்கும், தொண்டை வைத்தியத் திற்கும் பலபல வகையில் நவீன இயந்திர சாதனங்கள் எல்லாம் அமைந்து நிலையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரி யாத கிராம மக்களுக்கு இந்த வசதி எப்போது கிடைக்கும். ஆகவே நாளுக்கு மைல் சுற்றளவுக்குள் கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி, சுகா தார வசதி எல்லாம் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் தனித்திட்டமே அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சரியான குடி தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலேயே இன்று பல வியாதிகள் உண்டா கின்றன. குறிப்பாக நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதி, வயிற்றில் கட்டி போன்ற வியாதி எல்லாம் சாப்பிடக்கூடிய தண்ணீரில் இருந்துதான் உண்டாகிறது. ஆகவே கிராமப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் சுகாதார வசதியோடு வாழ்வதற்கு நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். நாட்டு மக்கள் சுபீட்சமாக வாழ்வதற்கு சுகாதாரம், வைத்தியம், ஆகிய இரண்டு துறையிலும் அரசாங்கம் நல்ல பணியாற்றவேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

26th March 1959]

* SRI M. K. SOMASUNDARAM : தலைவர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்து, கனம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த இலாக்காக்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று பேசப்பட்டது. நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால் சுகாதாரத் துறையில் தான் நாம் அதிகமாக முன் னேற்றம் அடையவேண்டியிருக்கிறது. பொது சுகாதாரம் நம் நாட்டில் நல்ல முறையில் பரவவேண்டும் என்றால் நாம் சில கொள்கைகளைப் பின் பற்றியாக வேண்டும். சிலவற்றை நான் கூறவிரும்புகிறேன். சிறு வயதில் இருந்தே நம் நாட்டில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்றுக்கொடுக்கும் போது சுகாதார முறைகளை எடுத்துச் சொல்வது நல்ல முறையில் பயன் படும். பொதுவாக இன்றையதினம் கிராமங்களில் சுகாதார நிலை மிகவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. சுகாதார முறையில் கிராமங்கள் எல்லாம் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். கிராமப்புறங்களில் சேரிகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல குடி தண்ணீர் ப்ரொடெக்டெட் வாட்டர் சப்ளை மூலமாக விநியோகிக்க வேண்டும். அது பல வியாதிகளைத் தடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். நல்ல தண்ணீர் இல்லாத குறைவினால் தான் காலரா, ஸ்டால்பாக்ஸ் போன்ற வியாதி பரவி வரு கிறது. நேற்றையதினம் முதல் அழுகும் பொருள்கள் வியாபாரம் செய் கிறவர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்து வருகிறார்கள். ஓரளவு இதுவும் நமக்கு நன்மை தருகிறது. இந்த அழுகும் பொருள்களை எல்லாம் நாம் தொலைத் தால் தான் வியாதி வராமல் இருக்கும்.

கிராமப் பகுதியில் “லெட்ரின்” கட்டியும் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது என்று பேசினார்கள். இயற்கையில் கட்டிவிடப்படுகிற “லெட்ரின்” சரியான முறையில் உபயோகப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்பதும் கூடத்தெரி யாமல் அங்குள்ள மக்களில் அநேகம் பேர் இருக்கிறார்கள். சில கக்கூல் கள் கட்டப்பட்டும் திறந்துவிடப்படாமல் சும்மா இருக்கிறது.

இன்று கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் அங்கங்கே குப்பை கூளங்களை எருவாக்கக் கொட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் புழுபூச்சி ஏற் படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதுவும் செத்தமாடுகளை மக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே புதைப்பதனால் பல வியாதிகள் ஏற்படுகிறது. அவைகளை எல்லாம் தொலைவில் கொண்டு போய்ப் புதைப் பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்று வியாதியைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. அப்போது ஒவ்வொரு கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கவேண்டும் என்று பேசப்பட்டது. பல ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர் இல்லாத காரணத்தினால் அவை சரியான முறையில் நடைபெறவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சரியான முறையில் கிராமப்புறங்களில் ரோடு இல்லாத காரணத் தினால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு தாலுக்கா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியிலும் ஆம்புலன்ஸ் வான் இருக்க வேண்டும். நோயாளிகளை கிராமங்களிலிருந்து ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போவதற்கு வசதி இருக்கவேண்டும். ஆகவே அவசியம் ஜீப் ஆம்புலன்ஸ் வசதி ஒவ்வொரு தாலுக்கா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியிலும் உடனடியாக ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் போதிய அளவு கிராமப் பகுதிகளுக்கு டாக்டர்கள் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு—மெடிகல் கல்லூரியில் அவர்கள் சேர்ந்து படிக்கும்போதே படிப்புக் காலத்திற்குப் பிறகு மூன்று வருஷ காலமாவது கிராமப்புறங் களில் வைத்திய சேவை செய்யக்கூடிய அளவு அவர்களை நிர்ப்பந்திக்க

[Sri M. K. Somasundaram] [26th March 1959]

வேண்டும். அப்படி ஒரு கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தி வைத்தியக் கல்லூரியில் அடமிஷன் கொடுக்கவேண்டும். அதோடு மீட்டுவாயிப் ட்ரேயினிங்கை அதிகப் படுத்த வேண்டும். மீட்டுவாயி இல்லாத காரணத்தினால் பல மெட்டர்னிடி ஸென்டர்கள் வேலை செய்யாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குப் போவதில் உள்ள சங்கடங்களை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று ப்ரெமரி ஸென்டர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்குள்ளவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லாத காரணத்தினால் விடுதிகள் கட்டித் தர ஏற்பாடு செய்யப்படுவதற்குப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் இன்று இந்த ப்ரெமரி ஸென்டர்கள் டைரெக்டர் ஆப் பப்ளிக் ஹெல்த், டைரெக்டர் ஆப் மெடிகல் சர்வீஸஸ் ஆகிய இரண்டு பேர்களுடைய கண்டிசனாலில் இருந்துவருகிறது. பெரும் பகுதி வேலைகள் டைரெக்டர் ஆப் மெடிகல் சர்வீஸின் கீழ் செய்யப்படுவதால் இந்த இலாகாவின் கீழேயே இதைச் சேர்த்துவிடலாம்—இதோடேயே இணைத்துவிட்டால் நல்லது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலேயே பாளையங்கோட்டையில் பெரிய ஆஸ்பத்திரி ஒன்று கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது தான் அந்த கட்டிடம் கட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். வருஷம் ஒன்றாகிவிட்டது. இப்படிக்கால தாமதம் ஆவதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. துரிதமாகக் கட்டி முடிக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஹவுஸ் சர்ஜன் இப்போது அனுமதித்து வருகிறார்கள். இப்படி ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் மட்டுந்தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுகாதாரத்தைப்பற்றி மக்கள் இன்னும் சரியான முறையில் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையில் அவர்களிடத்திலே பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்கும் முறைகளை விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். பலவித விளம்பரங்களின் மூலமாக அவர்களுக்கு விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெரிய அம்மைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பேசினார்கள். “அதை எவ்வாறு தடுக்க முடியும்? மருந்து கொடுத்தால் தான் தடுக்க முடியும்?” என்று சொன்னார்கள். பெரிய அம்மை வராமலேயே தடுக்க வேண்டும் என்றால் சிறு வயதிலேயே அம்மை குத்திக்கொள்வது மிகவும் அவசியம். அம்மை தோன்றிய பிறகு ஊசி குத்துவது என்பது சரியல்ல. குத்தக்கூடாது என்றே சட்டம் இருக்கிறது. குத்துவதனால் அவர்களுக்கு ஆபத்தே ஏற்படுகிறது. ஆனால் அம்மை தோன்றியவுடன் இன்று நம் கிராமப்புறங்களில் நடைமுறையில் இரண்டு மூன்று பழக்கம் இருக்கிறது. அதிகமாக வேப்பிலையை வைத்திருக்கிறார்கள். இதன் வாடைக்கே இந்தக் கிருமிகளைப் பரவவிடாமல் செய்யும் சக்தி இருக்கிறதாம். மேலும் அம்மை கண்பால் ஊரில் மேளம் அடிக்கக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். அந்த ஓசையினால் இந்தக் கிருமிகள் விரைவில் பரவும் சக்தியைப் பெறுகிறதாம். இவற்றில் பலனும் இருக்கிறது. இருந்தாலும் அம்மை காண்பதற்கு முன்னேயே தடுப்பு ஊசி போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பாக ஸ்ரீ பி. ஜி. மாணிக்கம் அவர்கள் பேசும்போது கூட சிசு மரணம் 78 ஆயிரத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு காரணம் இந்த அம்மை நோயாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குழந்தை பிறந்த 6 மாத காலத்திற்குள் அம்மை ஊசி போடவேண்டும் என்று சட்டத்தில் 137-வது ஷரத்து இருக்கிறது. ஆனால்

26th March 1959] [Sri M. K. Somasundaram]

நடைமுறையில் இந்த விதியை அமல் படுத்துவதற்கு வாக்கினேஷன் இன்ஸ்பெக்டர் முதலியவர்களுக்கு போதுமான பாதுகாப்பு இல்லை. அப்படியே ஒன்றிரண்டு இடத்தில் கேஸ் போட்டாலும் அபராதம் போட்டு விட்டு விடுகிறார்கள். இப்படியின்றி கம்பல்ஸரி வாக்கினேஷன் முறை அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் கொண்டு வந்தால் சிசு மரணத்தைக்கூடக் குறைக்கமுடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்று. சாக்கடை சம்பந்தமான—சீப் மினிஸ்டர் போகிறார் டைரெக்டர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்—அங்கங்கே அப்படி அப்படியே அவை ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. முனிசிபாலிட்டிகளும் சரி, மற்ற இடங்களிலும் சரி இவற்றை சரியான முறையில் கவனிப்பதில்லை. இதை சரியான முறையில் பிரித்து விடுவதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று திருநெல்வேலியை எடுத்துக்கொண்டால் சாக்கடைத் தண்ணீர் ஆற்றுக்குள் போகிறது. அந்த இடத்திலேயே ஜனங்கள் குளிக்கிறார்கள். அதன் மூலமாகப் பல வியாதிகள் பரவுவதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட இடங்களில் சாக்கடைத் தண்ணீர் போக்குக்கு தனி வசதி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று குடும்பக்கட்டுப்பாடு—(பாமிலி ப்ளானிங்) பற்றி எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையார் சொன்னார்கள். நான் அதை கண்டித்துப் பேசினேன். noon. வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆண்கள் பல இடங்களில் வேலை செய்து பெண்களை காப்பாற்றக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை பெண்கள் தான் பின்பற்றவேண்டும். இவர்கள்தான் கர்ப்பம் தரிக்கிறார்கள். பிள்ளைப் பெறுகிறார்கள். இவர்களுக்குத் தான் இந்தத் தடை இருக்கவேண்டும். ஆண்களுக்கு இந்தத் தடை செய்வதினால் அவர்கள் நிலைமை வேறுகக்கூட மாறிவிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் அம்மையார் குறிப்பிட்ட கருத்தை வன்மையாகக் கண்டித்துச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். ஆகையால் பெண்கள் கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று கிராமங்களிலே தொத்துநோய் ஏற்பட்டால் அதை உடனுக்குடன் கிராம அதிகாரிகள் மேலதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்காமல் இருந்து விடுகிறார்கள். இப்படி இருப்பதினால் அவர்கள் பேரில் குற்றம் ஏற்படும் என்று தெரிகிறது. ஆகையால் இந்தமாதிரி வியாதி வந்தால் அதைப் பரவாமல் தடுப்பதற்கு உடனுக்குடன் மேலதிகாரிகளுக்கு தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்று ரெவினியூ இலாகா மூலமாக அந்த கிராம அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் சுற்றறிக்கை கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய வேலைதான் மிகவும் கடினமானது. எத்தனைக் கடுமையாக உழைத்தாலும் அவர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாவதற்கு வசதியே கிடையாது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லி இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் உள்ளவர்களுக்கு பிரமோஷன் கிடைப்பதற்காவது வசதி இருக்கிறது. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்றால் அவர்கள் என்றும் சிரஞ்சீவியாய் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களாய் ஓய்வு பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பிரமோஷன் வசதியாவது செய்யவேண்டும். இது விஷயமாக சென்ற பல வருடங்களாகவே அவர்கள் அரசாங்கத்தாரிடம் பலமுறை தூதுகோஷிடி. மூலமும் அவர்கள் இலாகா மூலமும் தெரிவித்து உள்ளார்கள். இதுவரை அவர்கள் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் கொடுக்கவும் பிரமோஷன் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படாமல் இருப்பதேன். பிரமோஷன் இல்லாததால் அவர்கள் உற்சாகம் குறைந்து சோர்வுடன் வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஜில்லா ஹெல்த் ஆபீசருடைய உதவியாளர்களாக (பி.ஏ.) போடுவதால், அவர்கள் அனுபவமும் திறமையும் உபயோகப்படுவதுடன் தொத்துநோய்

[Sri M. K. Somasundaram] [26th March 1959]

தடுப்புக்காலங்களில் துரிதமாக வேலை செய்ய ஏதுவாகும். ஹெல்த் ஆபீசர்களுடைய (பி.எ.) வாக பிரமோட் பண்ணலாம். சிறிய முனிசிபாலிட்டிகளில் ஹெல்த் ஆபீசர் என்று பெயர் கொடுத்து போடலாம். அதுவும் இன்னொன்று. ஹெல்த் ஆபீசர் என்றால் இல்லாவுக்கு ஒருவரைப் போடலாம். இவ்வாறு சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர்களை பிரமோஷன் செய்வதால் அரசாங்கத்திற்கு பணச்செலவு குறைகிறது. வேலைத்திறமையும் அதிகமாகும். ஒரு முனிசிபாலிட்டியில் மூன்று பேர்களுக்கூட இருக்கிறார்கள். இப்படி இல்லாமல் தொகை அடிப்படையில் பாபுலேஷன் பேஸிஸ் ஹெல்த் ஆபீசர்களை பரவலாக போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமாந்திரங்களில் சோஷியல் வெல்பார் போர்ட் மூலமாக மெட்ரனிடி ஸென்டர் திறக்கப்பட்டு அங்கேயே இன்னும் 4, 5 டிபார்ட்மெண்டுகளின் வேலைகளையும் ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஒரே ஊரிலே 4, 5 டிபார்ட்மெண்ட் காரியங்களை ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு ஊரில் சோஷியல் வெல்பார் மூலமாக ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தால் இன்னொரு ஊரில் இன்னொரு மெட்ரனிடி ஸென்டர் ஆரம்பிக்கலாம். ஒரே கிராமத்தில் எல்லா மெட்ரனிடி ஸென்டர்களையும், மற்ற டிபார்ட்மெண்ட் காரியங்களை வைக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். பொது சுகாதாரம் பாதுகாக்கப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பது நம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னால் அணைக்கட்டவேண்டுமே தவிர வெள்ளம் வந்த பிறகு அணைபோடுவது புத்திசாலித்தனம் ஆகாது. இதுபோன்ற நோய் வருவதற்கு முன்னாலே அதைத் தடுப்பதற்கு பிரயத்தனம் செய்யவேண்டும். இந்த முறையிலே பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே நோய் வராமல் தடுப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய முறைகளிலே வருஷம் தோறும் வெற்றி அடைந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. பொதுவாக சிறு கண்ணுக்குத் தெரியாத கிருமிகளால் வியாதி பரவுகிறது. ஆகவே இந்த நோய்களை தவிர்ப்பதற்கு சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். சுகாதார முறைகளை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்றாலும் நம்முடைய கவனத்தை இன்று நகரங்களிலே உள்ள ஓட்டல்கள் பக்கம் திருப்பினால் நாம் எவ்வாறு சுகாதார முறைகளை கையாண்டு வருகிறோம் என்பது நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஓட்டல்களில், நாகரிகத்தின் பேரால் பிளேட்டுகளிலும் ஸ்பூன் களிலும் சாப்பிடக்கூடிய முறையை கண்டிப்பாக நாம் கட்டுப்படுத்துவோமானால் எத்தனையோ சதவிகிதம் வியாதியஸ்தர்கள் நம்முடைய நாட்டிலே குறைந்துவிடுவார்கள். முக்கியமாக எத்தனையோ வியாதி உள்ளவர்களுக்கூட ஓட்டல்களில் ஸ்பூன்களையும் பிளேட்டுகளையும் உபயோகித்திருக்கலாம். எத்தனையோ நோயாளிகளின் வாயில் சென்று அந்த ஸ்பூன்களில் எச்சில் பட்டிருக்கலாம். சென்னையிலே எல்லா ஓட்டல்களும் சுகாதாரமற்றவை என்று நான் சொல்லவில்லை. கன்னிமாரா ஓட்டல் போன்ற பெரிய ஓட்டல்களில் கொதிக்கவைத்த தண்ணீரில் நன்றாக இத்தகைய பிளேட்டுகளையும் ஸ்பூன்களையும் கழுவுகிறார்கள். அவ்விதமாக 99 சத விகிதம் ஓட்டல்களில் அத்தகைய முறையைக் கையாளப்படுவதில்லை. ஒரு பக்கட்டில் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு எல்லா ஸ்பூன்களையும் இதிலே கழுவுகிறார்கள். மறுபடியும் அவைகளைக் கொண்டு வந்து மற்றவர்களுக்கு பரிமாறுவதால் நமக்குக் கண்ணுக்குத் தெரியாத அளவில் வாழைப்பழத்தில் எவ்வளவு எளிதாக ஊசியை செலுத்த முடியுமோ அவ்வளவு எளிதாக இந்தக் கிருமிகள் நம்முடைய உடலிலே புகுந்து வியாதிகளை உண்டு பண்ணிவிடுகிறது. ஆகவே இந்த முறைகள் மாற்றவேண்டும். பிளேட்டுகளில் பலகாரங்களை பரிமாறுவதற்குப் பதிலாக இலைகளிலே பரிமாறலாம். அதற்கு வேண்டுமானால் கூட்டுக் காசம் விலையை உயர்த்திக்கொள்ளலாம். அதனால் வியாதிக்கு

[26th March 1959] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

செலவு பண்ணக்கூடிய தொகை குறையும். வட நாட்டிலே எல்லாம் ஆக்ரா, மதுரா போன்ற இடங்களில் பால் அதிகமாக கிடைக்கும் இடங்களில் பால் மண்பாண்டங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை வாங்கி சாப்பிட்டவுடன் உடனடியாக அதனை உடைத்துவிடுகிறார்கள். இந்த முறையிலே வியாதிகளைத் தடுப்பதற்கு அங்கே ஒரு நல்ல முறையைக் கையாண்டால் ஆங்காங்கே ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகளுக்கு படுக்கையில்லை என்ற பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும். இம்மாதிரி குறைகளுள்ளலாம் ஒருவாறு 50 சதவிகிதம் நாம் குறைத்துக்கொள்ளமுடியும். இந்த வகையிலே நமது அமைச்சர் அவர்கள் பொது சுகாதாரம் என்ற முறையிலே இனியாவது ஓட்டல்களில் பிளேட்டுகளையும், ஸ்பூன்களையும் உபயோகப்படுத்துவதற்கு பதிலாக நல்லமுறையிலே நாம் இந்திய ரீதியிலே நாம் கையாலேயே எடுத்துசாப்பிட்டு பழக்கப்பட்டவர்கள் அன்னியநாட்டினரின்னுடைய பழக்க வழக்கங்களை நாம் இங்கு கையாளவேண்டியதில்லை. அன்னியநாட்டுப் பழக்கம் ஒழியும் வகையிலே நாம் நமது முறையைக் கையாண்டு கையால் சாப்பிட்டால் ஓரளவு வியாதி குறையும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நகரத்தில் தான் அப்படியிருக்கிறதென்றால் கிராமப்புறங்களில் வியாதிகள் பரவுவதற்கு குடித்தண்ணீர்தான் காரணமாக இருக்கிறது. முக்கியமாக அங்குள்ள கிணறுகள் சுத்தமாக வைக்கப்படுவது கிடையாது. மழைக் காலங்களில் மழைத் தண்ணீரெல்லாம் அங்குள்ள அசுத்தங்களை சேர்த்துக் கொண்டு கிணற்றில்போய்ச் சேருகிறது. இந்தத் தண்ணீரை மக்கள் உபயோகப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் அங்கே தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இந்தத் தண்ணீர் வசதி வெய்யில் காலங்களிலே கிடைக்கும்மா என்பதும் சந்தேகம். வரண்ட பிரதேசங்களில் குடித் தண்ணீர் கிடைப்பதில் எவ்வளவோ கிராமம் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அரசாங்கம் குடித்தண்ணீருக்கு நிறைய செலவு செய்ய பணம் ஒதுக்க இருக்கிறோம். ஓவர் ஹெட் டாங் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம். அதை செய்யும்போது பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கும் கிராமங்களிலே அப்படி ஓவர் எட் டாங் வைத்துக் குடித்தண்ணீர் வசதி செய்துக்கொடுக்கலாம். ஆனால் அப்படி செய்யாத சிறு சிறு கிராமங்களில் இம்மாதிரி டாங்குகள் வசதி செய்து கொடுக்காவிட்டாலும், சுகாதாரம் போதிய அளவு பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அங்கு குடித்தண்ணீர் கிணறுகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்போது அந்தக் கிணறுகளுக்கு கைப்பிடி சுவர்களையாவது கட்டுவதற்கு அங்கே கிராம முனிசிப்பு கணக்குப் பிள்ளை மூலமாக இந்தப் பட்டியலைத் தயாரித்து கிணறுகளுக்கு கைப்பிடி சுவர்களை கட்டுவதற்கு சுகாதார இலாக்கா முன் வந்தால் தான் அங்கு கிராமத்தில் சுகாதாரமும் காப்பாற்றப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சில இடங்களில் நாட்டுப்புறம் என்று சொல்லமுடியாமலும், நகரப்புறங்கள் என்று சொல்ல முடியாமலும் இரண்டும்கெட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களில் ஜலதாரவசதி இல்லாத காரணத்தால் கழிவுத் தண்ணீரை வீட்டுக்கு வெளியிலே தேக்கிவிடுகிறார்கள். அப்படி தேக்கி விடுவதனால் கொசுக்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றன. உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமானால் என்னுடைய தொகுதியிலே பொன்னேரி தாலுக்காவில் உள்ள குமிடிப்பூண்டி கிராமத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கு கொசு வலை இல்லாமல் யாரும் தூங்க முடியாது. பொன்னேரி தாலுக்காவில் பழுவேற்காடுதான் கொசுக்களுக்கு பெயர்போன இடம் என்று சொல்லுவது உண்டு. ஆனால் அதை முந்திக்கொள்ளக்கூடிய அளவிலே குமிழிபூண்டி கிராமம் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது என்று கவலைப்படவேண்டியிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் கால்வாய் இருக்கிறது. இதற்கு 4-வது மைலில் உப்பங்கழி ஒன்று இருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீர் அங்கு சேரும்படியான அளவிற்கு திட்டம் வகுத்து சுகாதார முறையில் ஒரு ஊரில் செய்ய முன்வந்தால் அந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு எல்லாம் கொசுக்கடியிலிருந்து காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த கொசுவிலை ஏற்படக்கூடிய வியாதிகளின்னு அவர்களை காப்பாற்றியவர்கள் ஆவோம்

[Srimathi Kamalambuja Ammal] [26th March 1959]

இதுமட்டும் அல்ல அங்கு பெரியம்மைப்போன்ற நோய்க்கு அங்குள்ள மக்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் போய்ப் பார்த்தும் ஒன்றும் பலன் இல்லை. இந்த கிராமத்திலே ஒரு குட்டை இருக்கிறது. இதிலுள்ள தண்ணீர் பச்சை பசேல் என்று பாதி பிடித்திருக்கிறது. இந்த பஞ்சாயத்து அதை கவனித்து திருத்தி மேடாக்குவதற்கு முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அதைத் திருத்தி அமைப்பதற்கும் அவர்கள் முன் வரவில்லை. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டரும் இதிலே கவனம் செலுத்தவில்லை. இதுமாதிரி குறைபாடுகள் அங்காங்கே ஒன்றிரண்டு இருக்கின்றன. அவைகளைல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்களே கவனிக்க முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அந்தந்த பிராந்தியத்தில் உள்ள சுகாதார இலாகா அதிகாரிகள் தக்க முறையில் இதைக் கவனித்து அங்குள்ள மக்கள் சுகாதாரத்துடன் வாழ்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு நல்ல முறையை வகுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இம்மாதிரி குறைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல நம்முடைய திட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையிலே கிராமங்களிலே சுகாதார வசதிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று முறையிலே கக்கூஸ் கட்டும் திட்டம் கிராமப்புறங்களுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறோம். இந்த திட்டம் எவ்வளவு தூரம் கிராமங்களில் வெற்றிகரமாக நடக்கிறதென்று பொதுவாக பார்க்கும்போது இந்த திட்டத்தைப் கிராமங்களில் புகுத்தினால் வெற்றிகரமாக நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டு வரமுடியும். ஆனால் ஒன்றுமே இல்லாத குக்கிராமங்களிலே போய் வருஷத்திற்கு 400, 500 கக்கூசுகளை கட்டிமுடித்து விட வேண்டுமென்று சுகாதார இலாகாவிலே சொல்லுகிறார்கள் என்ற காரணத்தால் குக்கிராமத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள மக்களை நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். கல் ஸ்லாப்களைப் போட்டு கக்கூஸ்கள் கட்ட வேண்டுமென்று அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். அதுவும் குறுகிய காலத்தில் கட்டி விடவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். கல் கிடைக்காத நிலையில் கக்கூசை கல்லினால் கட்டப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அது அவ்வளவு பொறுத்தமானது அல்ல. இந்தத் திட்டத்தின்படி கக்கூசுகள் கட்டாத அத்தனைபேருக்கும் சம்மன் கொண்டு வந்து கோர்ட்டிலே நிறுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதே சமயத்தில் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி குறைகூற வில்லை. இதை அமுல் நடத்தும் விதத்தில் குக்கிராமங்களைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் சற்று வளர்ச்சி அடைந்த கிராமங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் நான் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு மட்டும் திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றி அடையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமப் புறங்களிலே உள்ள சில குப்பை மேடுகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கு அவ்வப்போது கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். அங்கே வேண்டுமானால் கொட்டி எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் அசுத்தப்படுத்துகிற பழக்கம் போக வேண்டும். அதற்கு கிராமப்புற மக்களிடையே பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். ஹெல்த் பப்ளிஸிடி வான் அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு எல்லாம் சென்று படங்கள் மூலமாக மக்களுக்கு சுகாதார முறைகளை தெரிந்துகொள்ள உதவவேண்டும். எங்கள் பிராந்தியத்திற்கு இதுவரை இந்த ஹெல்த் பப்ளிஸிடி வானும் வந்தது கிடையாது. நகர மக்களுக்கு நல்ல சுகாதாரம் படித்தவர்கள் அதிகமாக இருப்பதனால் சுகாதார விதிகளை புரிந்துகொண்டு அதன்படி நடக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேண்டிய வசதி இல்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்கள் அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு சுகாதாரத்தைப் பற்றிய பிரசாரம் அவசியம். இந்த இடங்களில் நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்து அந்தந்த முறையைக் கையாண்டால் அவர்கள் மனதில் படிந்து நல்ல முறையிலே வாழ முடியும். ஆகவே அரசாங்கம் நான் சொன்னவைகளை யெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள குப்பை மேடுகள் அவ்வப்போது கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். எங்கு வேண்டுமானாலும் குப்பையைக் கொட்டக் கூடிய பழக்கம் போக வேண்டும். அடுத்தபடியாக, இந்த “பப்ளிஸிடி வான்”

[26th March 1959] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

அது ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்ட்டரில் இருக்கிறதே இல்லையோ தெரியவில்லை, ஆனால் அந்த வான் எங்கள் பிராந்தியத்தில் வந்ததே கிடையாது. நகரப் புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு சுகாதாரத்தைப் பற்றி தெரியும், ஏனென்றால் அங்கு இருப்பவர்கள் படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு கல்வி அறிவு குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, கிராம மக்களிடையே சுகாதாரத்தைப் பற்றிய பிரசாரம் மிகமிகத் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே (பெல்) நல்ல முறையில் இந்த பிரசார வான்களைப் பயன்படுத்தி கிராம மக்களிடையே, இன்னின்ன முறைகளைக் கையாண்டால் சுகாதார ரீதியில் வாழலாம் என்று படங்கள் மூலம் அவர்களுக்கு காண்பித்தால் படிப்பதை விட கண்ணால் பார்ப்பதினால் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய சக்தி நம் நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, படங்கள் மூலம் கிராம மக்களுக்கு சுகாதார முறைகளைக் கற்பித்தால் அது மிகப் பயன் உள்ளதாகியிருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆக, நான் சொன்னவைகளை யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. ANBAZHAGAN : கனம் உதவி அவைத்தலைவர் அவர்களே, மருத்துவத்திற்காகவும், சுகாதாரத்திற்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதுமானதல்ல என்ற கருத்தையொட்டி தரப்பட்டுள்ள இந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தின் மீது நான் பேசுகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 8 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய்தான் இந்தத் துறையில் மூன்று வகைகளுக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாநிலத்தில் வாழ்கிற மக்களின் தொகை ஏறத்தாழ மூன்று கோடியே பத்து அல்லது பதினைந்து லட்சமாகும். அப்படியிருக்க 8 கோடியே இருபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குதான் தொகை ஒதுக்கப் படுமேயானால் இந்த மாநிலத்தில் வாழ்கிற மக்களுக்கு சராசரி ஒருவருக்கு 2½ ரூபாய் அளவிற்குத்தான் சுகாதார பாதுகாப்பிற்காகவும், குடித்தண்ணீர் வசதித் திட்டத்திற்கும் சேர்த்து என்று நான் கருதுகிறேன், நம் நிதி செலவழிக்கப் படுகிறது ஆக ஒரு ஆண்டிற்கு 2½ ரூபாய் அளவில் மருத்துவ உதவி நாட்டு மக்களுக்கு அளிக்கப்படுமானால் அதைக் கொண்டு இந்த நாட்டு மக்கள் நல்லமுறையில் வாழ முடியுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள், நிதிக்கு எங்கே போவேன் என்று பாடுவதை விட்டு விட்டு எங்கே செல்லலாம் என்று சிந்தித்து இந்த நிதியை அதிகப்படுத்தினால் ஒழிய சுகாதாரத் திட்டம் நிறைவேறுதல் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொண்டு அதற்கான வழிவகைகளை காணவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையாகவே, இன்றையதினம் டாக்டர்களாக இருப்பவர்கள், அரசாங்க டாக்டராக இருந்து கிடைப்பதை விட தனியார் துறையில் டாக்டராக இருப்பது நல்லதென்று பல கட்டங்களில் கருதுகிறார்கள். பொதுத்துறையில் மருத்துவராக இருந்து பணியாற்றுவதை விட்டு விட்டு தனித்துறையில் டாக்டர்களாக பணியாற்றினால் அதிக வருமானம் பெறலாம் என்ற கருத்து ஒடுகிற அளவிற்கு இந்தத் துறையில் போதுமான வருவாய் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. அதை விட முக்கியமானது, டாக்டர்களுக்கே இந்த நிலை என்று சொன்னால் அந்தத் துறையில் இருக்கிற கடைநிலை ஊழியர்கள் இன்றையதினம் பெற்று வருகிற ஊதியம் அவர்களை வாழ விடவில்லை. அவர்களுக்குள்ள பல குறைபாடுகளை நமது மாநில சுகாதார இலாகா நீக்கவில்லை என்று சொன்னால் இந்த இலாகாவில் தத்துவத்தில் சுகாதாரம் இருக்கிறதா என்று நான் சந்தேகப் படுகிறேன். தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள ஊழியர்கள் வருமையோடும், வேதனையோடும் மருத்துவத்துறையில் பணியாற்றுவார்களேயானால் நோயாளிகள் அவர்களுடைய முகத்தைப் பார்க்கும்போது நோயாளிகளுக்கு மன நிம்மதியிருக்காது. அதனால் அவர்களுடைய வேதனையை அதிகமாகிறதே தவிர அது குறையாது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய மருத்துவ மனைகளில் நோயாளிகள் சென்று 100, 200 ரூபாய் கொடுத்து தங்கும்போது அங்குள்ள நர்ஸ்களைப் பார்க்கும்போது நிம்மதி பலருக்கு

[Sri K. Anbazhagan] [26th March 1959]

பலவிதமாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் கொஞ்சம் அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களைப் பார்க்கும்போதே நோயாளிகளுக்கு ஓரளவு திருப்தி ஏற்படுகிறதே தவிர 15 ரூபாய் சம்பளம் என்று ஆரம்பித்தும், 15 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாய்க்கு மேல் ஊதியம் எழுதவர்களை யும், மொத்தம் 50 ரூபாய் வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்களையும், ஒரு நாள் கூட ஓய்வு இல்லாதவர்களையும், 24 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டியவர்களையும், மேல் அதிகாரிகள் ஆணையிட்டால், அட்டன்டராகயிருந்தால் 10 மணியிலிருந்து 5 மணிவரை வேலை செய்தால் போதும், காலை ஏழு மணியிலிருந்து இரவு நேரம் வரை ஓயாமல் வேலை செய்பவர்களையும் தான் நோயாளிகள் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமில்லாமல் பல்வேறுவிதமான நோயாளிகளை இந்த தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள ஊழியர்கள் போதுமான பாதுகாப்பு இல்லாமல் சந்திக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக எந்தவித அலவன்ஸும் அவர்களுக்கு தரப்படுவதில்லை. அவர்களது வேலை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அளிக்கப் படவேண்டிய இன்க்ரிமெண்டு இதுவரையில் கொடுக்கப் படாமலிருக்கிறது, அவர்களுக்கு அளிக்கப் படவேண்டிய உடை ஒரு ஆண்டாகியும் கூட தரப்படவில்லை, அவர்களுக்கு தரப் பட்டிருக்கும் வீட்டு வசதி மிகவும் மோசமாகயிருக்கிறது. ஆக இந்த அளவில் சுகாதார இலாகா நோயாளிகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். இது பற்றி இந்த இலாகா தலைவராக இருப்பவர்களை சந்தித்துக் கேட்டால் அவர்கள் பரிதாபப் படுவார்களே தவிர அவர்களின் குறைகள் நியாயமானது என்று சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் இந்த ஜனநாயக அரசாங்கம் அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். ஏனெனில் இந்தக் குறைகளைத் தெரிவித்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு மேலாகி விட்டது. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள ஒரு பகுதியை நான் சென்ற வாரம் சென்று பார்வையிட்டேன். குடியிருக்க அவர்களுக்கு போதுமான வீட்டு வசதி கிடையாது, அவர்களுக்கு போதுமான சுகாதார வசதி கிடையாது, அவர்களது குழந்தைகள் நோய்வாய்ப்பட்டால் அவர்களை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கலாமென்றால் ஆஸ்பத்திரியில் போதுமான படுக்கை வசதி கிடையாது. 1,500 நோயாளிகள் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தால் 1,000 நோயாளிகளுக்குத்தான் அங்கு படுக்கைவசதி இருக்கிறது என்ற நிலைமை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தால் இப்படிப்பட்ட அலங்கோலமான நிலைமை மாற்றினால்தான் இந்த இலாகா செம்மையாக பணியாற்றமுடியும். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக் கூடும், நான் டாக்டரா, வக்கீல்தானே என்று சொல்லலாம். சுகாதார இலாகா விற்கு வக்கீல்கள்தான் தேவைப்படுகிறதே தவிர டாக்டர்கள் தேவையில்லையே என்று நான் ஐயுறுகிறேன். எட்டு அமைச்சர்கள் இருக்கின்ற யிடத்தில் ஒரு டாக்டரைக்கூட நியமிக்காததற்குக் காரணம் டாக்டர்களின் பஞ்சத்தை உணர்ந்துதான் நியமிக்கவில்லையோயென்று நான் கருதுகிறேன். அமைச்சரவையில் ஒரு டாக்டர் இருந்திருந்தால் ஓரளவு இதிலுள்ள சிக்கல்களை நீக்கமுடியுமென்று நான் நினைக்கிறேன். அதேபோல் இன்றைய தினம் சுகாதார இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் பணவசதி இல்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க அதிகாரிகளுக்கு குறைகள் பல இருப்பதின் காரணமாகத்தான் பலர் பலயிடங்களில் தங்கள் கடைமையை செம்மையாக நிறைவேற்றாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனது நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் இதற்கு முன்னால் போனூர் வட்டாரத்தில் அம்மை நோய் கண்டது குறித்தும், அதன் காரணமாக மூன்று நான்கு மாதங்கள் மக்கள் அவதிப்பட்டது குறித்தும், பின்னர் மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு கிராச்சி நடத்தவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டபோது அங்குள்ள அதிகாரிகள் அதைக் கவனிக்க தொடங்கியது குறித்தும், சுகாதார இலாகா அதிகாரிகள் அதனால் 7 பேர்கள்தான் இறந்து போனார்கள் என்று சொல்லவும், ஏழில் 700 பேர்களுக்கு மேல் இறந்து போனார்கள் என்று திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லவும், 700 இல்லாவிட்டாலும் 200 பேர்களாவது இறந்து போயிருப்பார்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்லவும், அதைப்பற்றி விசாரிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டும் கூட இதுவரையிலும் எந்த விசாரணையும் நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. பொதுமக்கள் பல

26th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறபோது, அதை உடனடியாக போக்க வேண்டியவர்களே, அதைப் போக்க வேண்டிய அதிகாரிகளே அதைப் போகாமல் இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அல்லது அவர்களை அந்தயிடத்திலிருந்து மாற்ற வேண்டும் அல்லது அதைப் பற்றி விசாரிக்க உத்தியோகப் பற்றற்ற ஒரு குழுவை நியமித்து அவர்கள் விசாரித்து ஆராயவேண்டும். அப்படி விசாரிக்கப் பட்டாவிட்டால் இந்தத் துறையில் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மக்கள் நலம் பெற முடியாது. அதேபோல் விருத்தாசலத்தில் இருக்கிற மருத்துவமனை சில மாதங்களுக்கு முன்பு அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப் பட்டதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அங்கு இப்பொழுதுள்ள மருத்துவரைப் பற்றி விருத்தாசலம் தொகுதி எம். எல். ஏ. பல குறைபாடுகளை அரசாங்கத்திற்கு தெருவித்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள டாக்டர் பல குறைபாடுகளுக்கு உரியவராகயிருக்கிறார் என்று கேள்விப் படுகிறேன். ஆகவே அந்த டாக்டரைப் பற்றி விசாரித்து அவர் குறைபாடுகளுக்கு உரியவராக இருந்தால் அவரை அங்கிருந்து மாற்றி வேறு ஒரு நல்ல டாக்டரை அங்கு தேடித் தர அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அடுத்தது, நமது மாநிலத்தில் மருத்துவ நிலையங்களுக்கு போதுமான வசதியில்லை. ஆகவே இட வசதியைப் பெருக்குவது பற்றி, எந்தெந்த மருத்துவநிலையங்களில் எந்தெந்த அளவு இட வசதியைப் பெருக்க முடியும் என்று ஆராய்வதற்கு ஒரு குழுவை நியமிக்கவேண்டும். இதுபற்றி ஆங்காங்குள்ள மக்கள் பல வேண்டுகோள் விடுத்தும் கூட, பணவசதி இல்லாததால் ஒரு ஆண்டிற்கு பின்னால் நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை விட எத்தனாவிற்கு அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கவனிக்க ஒரு குழு நியமித்து மார்காணம் முழுவதும் அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப் பட்ட எல்லா மருத்துவ மனைகளையும் விஸ்தரிக்க என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்யமுடியும் என்று கவனிக்க வேண்டும். சென்னை நகரிலுள்ள எந்த மருத்துவ மனையிலும் போதுமான இடவசதியில்லை. மருத்துவ நிலையங்களிலுள்ள டாக்டர்கள் எவ்வளவு திறமைசாலியாக இருந்தாலும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிவிட்டபோது அவர்கள்பால் அந்த மருத்துவர்களுக்கு போதுமான கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. சென்னை நகரிலுள்ள ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக் கொண்டால் அது மிகவும் நெருக்கடியான இடத்தில் இருக்கிறது. அதோடு அதைச்சுற்றி அதிகப் போக்குவரத்தும் இருக்கிறது. அதை விஸ்தரிப்பதற்கு அதன் பக்கத்தில் இடம் கிடைக்கவில்லை. அதை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு வழி வகை காண வேண்டும். அதை விஸ்தரிக்க முடியவில்லை என்றால் பொது மருத்துவ மனைக்கு துணை மருத்துவ மனைகளாக பல மருத்துவ மனைகளை சென்னை நகரில் தோற்றுவிக்க வேண்டும். இன்றிருக்கும் நிலையில் கை. கால் அடிபட்டவர்கள்கூட இந்த ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஐந்து ஆறு மைல்கள் அப்பால் இருக்கக்கூடியவர்கள் கூட. ஆகவே, மக்கள் இன்னல்களைப் போக்குவதற்கு, “எமர்ஜன்ஸி ஹாஸ்பிட்டல்ஸ்”, பலவித விபத்துகளுக்கு ஆளாகிறவர்களை உடனடியாகக் கவனிப்பதற்கு நிரந்தரமாக பல்வேறு பகுதிகளில் கிளை மருத்துவ மனைகள் அமைக்கப்படவேண்டும். இன்றையதினம் பெரிய மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. கார்ப்பரேஷன் மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. அவை எல்லா நேரத்திலும் பணியாற்றுவது இல்லை. எல்லா நேரத்திலும் பணியாற்றக்கூடிய மருத்துவப் பணிமனைகளை பல்வேறு இடங்களில் ஏற்படுத்தினால், பொது மக்களுடைய குறைகளை, ஏறத்தாழ 17, 18 லட்சம் மக்கள் வாழ்கின்ற சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நிச்சயமாக நிவர்த்தி செய்ய முடியும்.

அதுபோலத்தான் நம்முடைய சென்னையிலே இதுவரையில் சித்த மருத்துவக் கல்லூரி, இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி என்ற பெயரிலே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த கல்லூரி, வேறு பல நோக்கங்கள் காரணமாக “இண்டெக்ரேட் மெடிக்கல்” கல்லூரியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகவே, நம்முடைய ஆங்கில வைத்திய முறை, அலோபதி முறையை, கொஞ்சம் செலவு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே மக்கள் உடனடி

[Sri K. Anbazhagan] [26th March 1959]

யாக நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் பொதுமக்கள் எளிதான முறையில் வைத்திய வசதி பெறுவதற்கு வேண்டி ஹோமியோபதி முறையை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதுபற்றி அரசாங்கம் தீர்மானித்தாகவேண்டும். வேண்டுமானால், அலோபதி விற்பனையாளர்கள் இருப்பவர்களிடையே ஹோமியோபதி முறையைப் பற்றி அது சாமான்யமானது, அது அவ்வளவு உறுதியாகப் படவில்லை என்ற கருத்து இருக்கக்கூடும். ஆனால் நிலைமையை யோசித்தால், நம்முடைய நாட்டு மக்களின் நிலைமைக்கு, ஹோமியோபதி மருந்துகளில் எந்தெந்த மருந்துகள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறதோ அந்த மருந்துகளை மட்டுமாவது தீர்மானித்து, அவை எல்லா இடங்களிலும் மக்களுக்கு வழங்கப்பட, “மொபைல் யூனிட்” மூலம்—கிராமம் கிராமமாக செல்லக்கூடிய வான்கள் மூலம்—அந்த மருந்துகள் அளிக்கப்பட்ட, வழி செய்தால் ஓரளவுக்கு சிக்கனம் ஏற்படும். ஓரளவுக்கு பொது மக்களுக்கு அவ்வப்பொழுது, அவரவர்களுடைய குறை நீங்க, நோய் நீங்க வழி கிடைக்கும். அதுபோல “இன்டெக்ரேட்டட்” மருத்துவக் கல்லூரியாக, ஏற்கனவே இருந்த சித்த மருத்துவக் கல்லூரி, இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி மாறிவிட்ட காரணத்தினால், சித்த மருத்துவ முறைக்கு, இந்திய மருத்துவ முறைக்கு அதிக அக்கரை காட்டுவதற்கு இப்பொழுது வாய்ப்பு குறைந்திருக்கிறது. சித்த மருத்துவ முறை பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தால் தமிழ் நாட்டில் வளர்ந்து வந்த ஒரு மருத்துவக்கலை மறுபடியும் புதுப்பிக்கப்படும். அதற்குத் தேவையான அளவு எடுகள் இருக்கின்றன, ஆர்வம் உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். சென்னையைப் போன்ற நகரில் அதை வளர்ப்பதற்கு போதுமான சூழ்நிலை இல்லாவிட்டால், திருக்குற்றலம் போன்ற இடத்தில்—இயற்கைச்சூழ். உள்ள இடங்களில், சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தி தமிழ் நாட்டில் ஒரு காலத்தில் வளர்ந்து இன்றையதினம் மங்கிப்போய் இருக்கும் சித்த மருத்துவ முறை மறுபடியும் வளர்ப்பதற்கும், அதன் மூலம் ஏழை மக்களுக்கு குறைந்த செலவில் வைத்தியம் செய்துகொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கும் வழி காணவேண்டும். இதுபோன்று சித்த வைத்தியத்திற்கு ஒரு தனிக் கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டும். யூனனி, ஆயுர்வேதம் ஆகிய வைத்தியத் துறைகளில் திருவனந்தபுரத்திலும், மற்ற மகாணங்களிலும் வைத்தியக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துகிறார்கள். சித்த வைத்தியக் கல்லூரி வேறு மகர்ணத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்வராத காரணத்தினால், முன்வருவதற்கு சூழ்நிலை இடம் தராததால், நம்முடைய மாநிலத்திலே சித்த வைத்தியப் பள்ளி ஒன்று தனியாக ஏற்படுத்தி, 10-வது வரை, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்து முடித்த மாணவர்களை அதில் சேர்ப்பதன் மூலம் சித்த வைத்திய மருத்துவர்களை அதிகமாக இந்த நாட்டில் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அவர்கள் அதிகமாகத் தோன்றினால், பெரும் பரலோர் கிராமங்களிலிருந்து பணியாற்றுவதற்கு முன்வருவார்கள். ஆங்கில முறைப்படி படிப்பது என்றால் மிக நீண்ட பல ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டும். அதற்கு செலவும் அதிகமாக இருக்கும். அந்தத் தொல்லை யில்லாமல், சித்த வைத்திய மருத்துவர்கள் எளிய வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப கிராமங்களில் பணியாற்றக்கூடும். ஆகவே, சித்த வைத்தியத்தை புதுப்பிப்பதற்கும், அதற்கான பள்ளியை ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதே அவையிலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த கனம் ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் பேசுகின்றபோதெல்லாம் ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் படிப்பு இருப்பதைவிட, இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமானால்; அதற்கு ஒரு துறை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று, குறிப்பிடுவது வழக்கம். ஆங்கில முறையில் இரண்டு ஆண்டு படிப்பிற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்றாலும், சித்த வைத்தியம் போன்ற வேறு வைத்திய துறையில் இரண்டு ஆண்டு பயிற்சி பெற்றால் போதும். எனவே அப்படி பயிற்சி தருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got two more minutes.

26th March 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்தில் குடிதண்ணீர் வசதி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டால் ஒழிய, பல இடங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத காரணத்தினால் நோய் வளர்கிறது. அதுவும் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில், குறிப்பிடத்தக்க பகுதிகளில் “கினி வர்ம்” என்ற புழுக்கள் அங்கே எங்கு ஊற்று தோண்டினாலும், அந்த ஊற்றுத் தண்ணீரில் கலந்துவிடுவதன் காரணமாக, மக்கள் நோய்க்கு ஆளாகிறார்கள். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில், வேறு வகையில் நோக்கினாலும், பல பேர்கள் குட்ட நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், சில பகுதிகளில் அரியலூர், பெரம்பலூர் பகுதிகளில். அந்த நோய்க்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இருக்குமோ என்று ஐயுறுகிறேன். என்றாலும்கூட, குட்ட நோய் வளர்கின்ற இடங்களில், இப்படிப்பட்ட “கினி வர்ம்” இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில், உடனடியாக நாஷனல் வாடர் சப்ளை என்று சொல்லக்கூடிய தேசிய குடிதண்ணீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்த மாவட்டத்தை முதன்முதலாக எடுத்துக்கொண்டு, அதனுடைய பல்வேறு பகுதிகளில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன். சென்னை மருத்துவ நிலையங்களில் பணியாற்றுகின்ற கடைநிலை ஊழியர்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க உடனடியாக அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் அதில் தாமதம் செய்யக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் உதவி [சபாநாயகர் அவர்களே, வைத்திய, சுகாதார துறைகளில் இதர துறைகளில் இருக்கக்கூடிய விகிதாசார வேகமான வளர்ச்சியை நாம் பார்க்க முடியவில்லை. அதற்குரிய நியாயங்கள் உண்டு. வெறும் பணம் மாதிரித் தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடியது அல்ல என்பதை உணர்கிறோம். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நிலையாக ஒரு வளர்ச்சியை அந்தத் துறையிலே கொடுத்துக்கொண்டு வருவதைப்பார்த்து நான் பாராட்டுகிறேன். அரசாங்க அடிப்படையில் சிற்சில திட்டங்களின் மூலமாக தாலுகாதோறும் இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளை, தாலுகா தலைநகர் ஆஸ்பத்திரிகளை அரசாங்கத்தின் நேரடிப் பொறுப்பில் கொண்டுவரவேண்டும் என்கிற திட்டம் இந்த வருஷத்தோடு பூர்த்தி அடையக்கூடும் என்பது நல்ல செய்தி. தாலுகா தலைநகர் தோறும் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகள் தோறும், தேவையான “எக்ஸ்ரே இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ்” அங்கு இருப்பதன் மூலம் தான் இந்த வளர்ச்சி அடைந்திருக்கக்கூடிய கர்ல வேகத்தில் வியாதிகளுடைய அடிப்படை என்னவென்பதை தெரிந்து சிகிச்சை செய்து கொள்ளமுடியும். அதற்கு வேண்டிய கருவிகரணங்கள் அடிப்படையான தேவை என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

கிராமந்தோறும், ஒவ்வொரு ஊருக்கும் தேவையை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு, கிராமாந்திர ஆஸ்பத்திரிகளை நாம் சமீப காலத்தில் எந்த அளவுக்கு ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலையில் தாலுகா தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளில் ஒரு “மொபைல் வான்” இருக்குமானால், அதை ஒட்டியிருக்கக்கூடிய பல்வேறு கிராமங்களின் தேவையை ஒரு டாக்டர் துணையை கவனித்துக் கொண்டு, அந்த டாக்டரும், சிப்பந்திகளும் கிராமங்களில் போய் வைத்துக் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை உண்டுபண்ணமுடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குறைந்த பட்சம் ரெகுலர் டிஸ்பென்ஸரிகள் எங்கே இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்துபார்த்து, இருக்கக்கூடிய எல்லா இடங்களிலும் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, ஒரு பிரகாடோறுமாவது ஒரு ரெகுலர் டிஸ்பென்ஸரி ஏற்படுத்தி விட்டோமா என்பதை கவனிக்க

[Sri M. S. Selvarajan] [26th March 1959]

வேண்டும். சமீப காலத்தில் அதைக் கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டாவது, அம்மாதிரி ஏற்படுத்தமுடியுமா என்பதை பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் 20, 30 வருஷ காலமாக கிராமாந்திர ஆஸ்பத்திரிகளாக இருக்கக்கூடிய சில இடங்களில், அவைகள் ரெகுலர் டிஸ்பென்ஸரியாக மாற்றப்படாமலிருக்க நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பல்வேறுகாரணங்கள் கூட இருக்கலாம். ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய ஜில்லா போர்டு பிரதிநிதிகளுடைய வாக்குவன்மை வலுவாக இருக்கக்கூடிய சிறிசில இடங்களில் தேவையைப் பொறுத்தும், தேவையைப் பொறுத்து அல்லாமலும் ரெகுலர் டிஸ்பென்ஸரிகளாக மாற்றி அமைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கலாம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், கொள்கை அடிப்படையில் கிராமாந்திர ஆஸ்பத்திரிகளை ரெகுலர் டிஸ்பென்ஸரிகளாக மாற்றி அமைப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தேவை என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளில் பல்லைத்திய வசதி செய்து கொடுப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவது பற்றி சந்தேகமும் அடைகிறேன். இப்பொழுது கூடியரோக சிகிச்சைக்கு வெளியிலுள்ள டாக்டர்களின் துணையைக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஆஸ்பத்திரிகளில் சிகிச்சை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதுபோல், ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியிலும் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பல் டாக்டர்களை தனியாக பயிற்சி செய்துகொண்டிருக்கும் பல் டாக்டர்களை துணையாகக் கொண்டு, நமக்கு நிரந்தரமாக டாக்டர்கள் கிடைக்கும் வரை, அவர்களுடைய சேவையை பயன்படுத்திக்கொண்டு பல்லைத்திய வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இலங்கை அரசாங்கம் ஒரு நல்ல காரியத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். சமீபகாலத்தில், 1½ வருஷத்திற்கு முன் அந்தத் தீவில் வாழக்கூடிய பாம்பு கடி விஷத்தை இறக்கக்கூடியவர்கள் யார் யார் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை கண்டுபிடித்து, அவர்களை அழைத்து ஒரு மகாநாடு கூட்டி, ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய மூலிகைகளின் சக்திகளையும் பரிசீலனை செய்து, மந்திர சக்தியினால் விஷத்தை இறக்கக் கூடியவர்களுக்கும் தகுந்த பாதுகாப்புக் கொடுத்து, விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் சட்டசபை அங்கத்தினர் ஒருவர்கூட இருக்கிறார். நண்பர் ஊர்க்காவலனுக்கு பாம்புகடி விஷத்தை இறக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது என்று. அவ்வாறு அவருக்கு சக்தி இருக்கிறது என்பது எனக்குக்கூட தெரியாது. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பாம்பு கடியினால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மடி கிறார்கள். இந்தக் கோரச் செயலை நீக்குவதற்கு ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய பாம்புக் கடி விஷம் அல்லது மற்ற விஷத்தை இறக்கக்கூடியவர்களிடத்தில் மக்களுக்கு எந்த அளவு நம்பிக்கை இருக்கிறது, அவர்களுக்கு என்ன சக்தி இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கு பரிசீலனை செய்தால் நல்லது. அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை கேட்டு, ஒவ்வொரு கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய கிராம அதிகாரியின் பொறுப்பிலோ, அல்லது பள்ளி ஆசிரியர்களின் பொறுப்பிலோ பாம்பு கடி, தேள் கடி போன்ற இம்மாதிரி விஷத்தை நீக்குவதற்கு வேண்டிய ஆரம்ப சிகிச்சை செய்வதற்கு ஒரு முதல் சிகிச்சை பெட்டி அமர்த்திக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

12-30 a.m. அரசாங்கம் எத்தனையோ விதமான வசதிகளை செய்து கொடுத்த போதிலும் தனியார்கள் நடத்தக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகள் மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த முறையில் இருக்கின்றன. அவர்கள் செய்துவரக்கூடிய சேவைகள் மிகவும் பாராட்டுதற்குரியதாக இருக்கிறது. பல காலங்களுக்கு முன்னாலேயே அவர்கள் அந்நிய நாட்டு உதவியைப் பெற்று இந்த ஆஸ்பத்திரிகளை எல்லாம் நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்களுக்கும் அந்நிய நாட்டு உதவி இல்லை. ஆகவே பல விதமான கஷ்டங்கள்

26th March 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே அவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, நல்லவிதமாக நடந்து வரும் தனியார்கள் ஆஸ்பத்திரிகளில் குறைந்த பட்சம் அங்கே தங்கி வரும் நோயாளிகளுக்கு (இன்-பேஷென்ட்) சாப்பாடு கொடுக்கும் செலவையாவது அரசாங்கம் பொறுத்துக்கொண்டு அந்த உதவியை செய்து கொடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும். அவ்விதம் முடியுமென்றால் அதைக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று நான் நினைக்கிறேன். மேலும் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்யும் டாக்டர்கள் சிலரிடையே ஒரு விதமான எண்ணம் இருந்து வருவதை கான்கின்றோம். அவர்களுக்கு எப்போதும் (an air of superiority complex) ஒரு ஸூப்பீரியரிட்டி காம்ப்ளக்ஸ் முறையில் தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற முறையில் சிலர் நடந்துகொள்வதை நாம் கான்கின்றோம். சாதாரணமாக வேறு விதியில்லாத நிலைமையில் தனியார் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதற்கு பணமில்லாத நிலைமையில் தான் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிறார்கள். பொதுவாக பெரிய படிப்பு படித்தவர்கள் எல்லாம் ஏதோ எல்லாம் தங்கள் செலவிலேயே படித்து விட்டோம் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள், குறிப்பாக டாக்டர் படிப்பு படிக்கின்றவர்கள் எல்லாம் தாங்களாகவே செலவு செய்து படித்துவிட்டு வந்திருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். உண்மையில் அவர்கள் 150 ரூபாய் படிப்புக்காக செலவு செய்கிறார்கள் என்றால் அந்த படிப்புக்கு செலவு செய்யப்படும் ஆயிரம் ரூபாயில், பாக்கி 850 ரூபாயும் மக்களுடைய பணத்திலிருந்து செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். தாங்கள் படிக்கின்ற செலவில் அதிக அளவு பணம் பொது மக்களுடைய பணம் என்பதை, படித்துவிட்டு வெளியே வருகின்ற வர்கள், குறிப்பாக டாக்டர் படிப்பு படித்துவிட்டு வெளியே வருகின்ற வர்கள் உணர் வேண்டும். அவர்கள் சமுதாயத்தில் சேவை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் டாக்டர்களுடைய சர்வீஸை எல்லாம் தேசிய மயமாக்கினால் அதில் என்ன தவறு என்று யோசிக்க வேண்டிய காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. டாக்டர்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு கடமை உணர்ச்சியோடு மக்களிடம் வந்து வேலை செய்கிறார்களோ அந்த அளவு மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க முடியும். அதோடு அவர்களுக்கு நல்ல வசதியையும் செய்து கொடுக்கவேண்டியது தான். இந்த முறையில் சேவை செய்வதின் மூலமாகத்தான் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக திருச்செந்தூர் என்கின்ற இடம் இந்த ராஜ்யத்திலேயே பெயர்பெற்ற ஒரு யாத்திரை ஸ்தலமாக விளங்குகிறது. அந்த இடத்தில் நடந்து வந்த தாலாகா ஆஸ்பத்திரி இப்போது சர்க்கார் கைக்கு மாறியிருக்கின்றது. அந்த ஆஸ்பத்திரியில் மிகவும் தேவையாக இருக்கிற எக்ஸ்ரே இன்ஸ்ட்ருமென்ட்களை கொடுக்கவேண்டும். அதோடு அங்கு மருத்துவ சேவை செய்து வரும் டாக்டர்களுக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும் கவார்ட்டர்ஸ் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் அவசர அவசரமாக நடவடிக்கை எடுப்பது நல்லது, அதையும் அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கொசுக்களை ஒழிப்பதற்கு நகரப்புறங்களில் பஸ் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் கிராமத்தில் கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை. கிராமங்களில் கொசுக்களின் தொல்லை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கிராமங்களிலும் இதை ஒழிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கின்ற திட்டத்தில் காயல்பட்டினம் உட்பட 11 கிராமங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பெரும்பாலும் கொசுக்கள் தொல்லை இருக்கின்ற இடங்களும் இருக்கின்றன. ஆகையால் இதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது பாதாள சாக்கடை திட்டத்தையும் இதன் கூடவே நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்த இடம் மலேரியா இடமாக இருப்பதால் இந்த குடிதண்ணீர் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்போதே பாதாள சாக்கடை (அண்டர் கிரௌண்ட்)

[Sri M. S. Selvarajan] [26th March 1959]

ட்ரெயினேஜ் வேலையையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று நேஷனல் வாட்டர் ஸப்ளை ஸ்கீமின் கீழ் தாமிரவருணி ஆற்றோரமாக ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருந்து 20 மைல் தூரத்திற்கு உள்ள கிராமங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதன் படி திருச்செந்தூர் தாலுகாவிலுள்ள பல கிராமங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்த விதத்தில் (க்ளாரிங் ஒமிஷன்) ஒரேயடியாக விடப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து, இதிலிருக்கின்ற குற்றங்குறைகளை எல்லாம் நீக்கி நல்ல முறையில் இந்ததிட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் சென்னை நகரில் அதிகமாக (ஸ்மால்பாக்ஸ்) வைசூரி நோய் பரவியிருப்பதாக தெரிகிறது. நகர்புறத்தில் இந்த நோய் பல இடங்களில் பரவியிருந்தும் பலரும் அதை வெளியில் கூறுவதற்கு அச்சப்பட்டு இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரமும் தெரிகிறது. சமீபத்தில் கூட யூனிவர்ஸிட்டி ஸ்டூடண்ட்ஸ் ஆஸ்ட்லில் சிலர் மஞ்சள் காமாலை நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த கொடுமையை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. இதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரிப்பட்ட நோய் நிரந்தரமாக வராமல் இருப்பதற்காக இதன் மூலம் இந்நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக அரசாங்கம் நிரந்தரமான கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதோடு திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பல இடங்களில் டாக்டர்கள் இல்லாமல் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு திருநெல்வேலி பக்கத்திலேயே தலைமை ஆஸ்பத்திரி கட்டிடம் கட்டும் இடத்தில் 87 ஏக்கர் சர்க்கார் நிலம் இருக்கிறது. மேலும் தேவையான நிலம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வசதியிருக்கிறது. இதில் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும் இடையில் ஒரு மருத்துவ கல்லூரி ஏற்பட்டதாக இருக்கும். ஆகவே தென்திசை மக்களின் கோரிக்கை அங்கு ஒரு மருத்துவ கல்லூரியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது. அதை அரசாங்கம் இந்த ஆண்டில் இல்லாவிட்டாலும் இனிமேல் வருகின்ற ஆண்டிலாவது அதை ஏற்படுத்தி அங்குள்ள மக்களின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மான்யத்தின் கீழ், இந்த ஆண்டு புதிதாக ஒரு மென்டல் ஆஸ்பத்திரி திறப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் மிக மகிழ்ச்சியோடு அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுடைய ஆரோக்கியம் எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றது என்பதற்கு, இந்த ஆண்டு அறிவித்திருப்பதும், சென்ற ஆண்டு இதே மாதிரியான மூளை வியாதிக்கான ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை திறக்கப்போவதாக அறிவித்ததும், சரியான எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். பொதுவாக மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவோமோ அந்த அளவுக்கு வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக வாழ்க்கையில் எவ்வளவு தூரத்திற்கு நவீன வசதிகளை எல்லாம் ஏற்படுத்தி கொடுக்கவேண்டுமோ அவைகள் எல்லாம் நகரப்புறங்களில் தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிராமங்களில் வாழ்கின்றவர்களுக்கு போதிய அளவு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற கணக்கின்படி பார்த்தாலும் கூட சுமார் ஐந்து சதமானம் தொகை தான் கிராமங்களில் வைத்திய வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்று தெரியவருகிறது. அதோடு தாலுகா தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட அங்கு போதிய அளவுக்கு தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. பொதுவாக ஐந்தில் நான்கு பேர்கள் கிராமங்களில் வாழ்கின்றார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் ஐந்தில் நான்கு பங்கு தொகை கிராமங்களுக்கு, கிராமங்களிலுள்ள

26th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

மக்களின் வைத்திய வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்த மான்யக்கோரிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவரங்களை பார்க்கின்றபோது நகரங்களில் தான் அதிகமான வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. குடி தண்ணீர் திட்டம், சாக்கடைத் திட்டம், இது போன்ற பல திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அவைகளில் முதலிடம் நகரங்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர மேஜர் பஞ்சாயத்து என்று சொல்லப்படுவது நகரமல்லாமலும் கிராமமல்லாமலும் இருக்கின்றது. இம்மாதிரிப்பட்ட மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் குடிதண்ணீர் திட்டம் சாக்கடை கட்டும் திட்டம் முதலிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரிப்பட்ட மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம் மான்யமாக கொடுக்காவிட்டாலும் கூட கடனாகவாவது கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசிக்கக்கூடாதா என்று அரசாங்கத்தைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் எவ்வளவு படுக்கை வசதிகள் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பின் படி 14,512 படுக்கைகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவுக்குள் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது வரை 11,090 படுக்கை வசதிகள் தான் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது, அதோடு அடுத்த ஆண்டில் 289 படுக்கைகள் ஏற்படுத்தப் போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் 11,379 படுக்கைகள் தான் ஆகும். இவ்விதமிருந்தால் வடசிய அளவான 14,512 படுக்கைகளை ஏற்படுத்துவது என்பதை எப்படி நிறைவேற்ற முடியும்? ஆகவே படுக்கைகள் ஏற்படுத்துவதில் போதுமான அளவில் முன்னேற்றவில்லை என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. அதோடு இந்த குறையில் சரியான விதத்தில் முன்னேற்றமடையவில்லை என்பதற்கு இதுவே ஒரு சரியான அத்தாட்சியாகும். இது தவிர போதுமான டாக்டர்கள் இல்லை என்ற குறை இருந்து கொண்டே வருகிறது. பிரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர் என்று ஏற்படுத்தி விட்டு அதில் எல்லாம் டாக்டர்கள் போடவில்லை என்ற குறையை இங்கு சட்ட மன்றத்திலேயே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமன்றி, ஆளும்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே சென்ற ஆண்டிலும், அதற்கு முந்தின ஆண்டிலும், இந்த ஆண்டிலும் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் இவ்விதம் கிராமப்புறங்களில் போய் வேலை செய்கின்ற டாக்டர்களுக்கு கூடுதலாக 50 ரூபாய் கொடுக்க நிச்சயித்திருக்கிறோம் என்று எல்லாம் சொல்லி வருகிறார்கள். இன்றைய தினம் கூட கனம் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் முத்தையா அவர்கள் எங்கள் சீர்காழி பகுதியில் மூன்று பிரதம ஆரோக்கிய விடுதிகள் (பிரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்) இருப்பதாகவும், அவை எல்லாவற்றிலும் டாக்டர்கள் இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் சொன்னதை கேட்டவுடன் உண்மையிலேயே எனக்கு கொஞ்சம்பொருமை யாகத்தான் இருந்தது. அவருடைய பகுதியில் மூன்று பிரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர் இருப்பதாக சொல்கிறார்கள், அதே சமயத்தில் பல்லடம் பிளாக் கில் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர் வைத்து ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகியும் இதுவரை டாக்டர்கள் போடவில்லை, வெறும் கட்டிடம் தான் கட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கும்போது என் மனது மிகவும் சங்கடப்படுகின்றது. இதே போல மற்ற இடங்களிலே கூட டாக்டர்கள் இல்லாத குறையினாலே கட்டிடங்கள் வீணாக அப்படியே கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறியும்போது வருத்தம் மேலாகிறது. இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் சற்று கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர்கள் இல்லாத குறையை எப்படி போக்குவது என்ற முறையிலே டாக்டர்களை கட்டாய சேவை செய்யவேண்டுமென்ற முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். என் இன்னொன்றை யோசிக்கக் கூடாது? என் குறுகிய கால கல்வி முறையைப் புகுத்தி அதிகப்படியான டாக்டர்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடாது என்று சற்று யோசிக்க வேண்டும் டாக்டர்கள் இல்லை, இல்லை என்று சொல்லிக்

[Sri P. S. Chinnadurai] [26th March 1959]

கொண்டிருப்பதால் குறைகள் தீர்ந்து விடப்போவதில்லை. அதிகப்படியான டாக்டர்கள் வரும் நிலையை உண்டாக்கியே தீர வேண்டும்.

கோவையிலே ஒரு வைத்திய கல்லூரி வைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை நெடுநாளாக இருக்கின்றது. அந்த ஊரிலே சில பிரமுகர்கள் கூட தாங்கள் முன்வந்து செய்வதாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் இன்னும் அந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோவையிலே வைத்திய கல்லூரியை உடனடியாக ஏற்படுத்த வழி செய்ய வேண்டும். குறுகிய கால வைத்தியக் கல்வி கொடுக்கும் விஷயமாக தீவிரமாகச் சிந்தித்து முடிவு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நமது ராஜ்யத்தில் இப்போது இருக்கும் படுக்கை வசதிகளைப் பொறுத்த அளவில் 3,000 ஜனத்தொகைக்கு ஒரு படுக்கை என்று இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இது மிகவும் குறைவான வசதி என்று சொல்லாமலேயே விளங்கும். இவைகளைக் குறித்து ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் எந்த அளவுக்கு படுக்கை வசதி செய்யவேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோமோ, அதில் ஒன்றும் குறைவு ஏற்பட்டுவிடாமல் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் ராஜாங்க இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ராஜ்யம் முழுவதும் இன்னும் பூர்ணமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதோடு, அந்த திட்டத்தின் கீழ் சிகிச்சை பெற்று வருகிற தொழிலாளர்களோடு கூட அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் இந்த வசதிகளை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை. இந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆண்டிலே அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் அதிகப்படி வைத்திய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு பதிலாக, தலைக்குச் சரியாக தொப்பி தைப்பதற்குப் பதிலாக, தொப்பிக்குச் சரியாக தலையை செதுக்கிக்கொள்ளுகிற முறையிலே—இந்த மாதிரி ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் குறித்து இரண்டு பிரசாரங்களை வெளியிட்டு அதை அங்கத்தினர்களுக்கு ரொம்ப கவனமாக எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே கண்காணிய ரிமார்க்ஸ் என்ற பகுதியில் “Similarly limitation of family size will not be achievable otherwise than by resort to surgical methods. It is necessary that this truth should be accepted by all who advocate planned parenthood and they should draw all the inferences therefrom quickly.”

என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன இதன் பொருள் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி குறிப்பிடுவதிலிருந்து எதிர்காலத்தில் அம்மை குத்துவது எப்படியோ, அப்படியே ஆப்பரேஷன் செய்வதைக் கட்டாயம் கொண்டுவரப்போகிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. (கனம் ஸ்ரீ எம். ஏ. மாணிக்கவேலு: அவர்கள் இஷ்டம்) இப்போது இஷ்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் கொஞ்ச காலம் போனால் ஆப்பரேஷன் செய்வது என்பது கட்டாயமாக ஆகி விடுமோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதனால்தான் இப்போதே அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் ஒவ்வொரு வருஷமும் மான்யக் கோரிக்கை வரும்போது கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக எதிர்த்து வருகிறோம். அதையே இப்போதும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மிகவும் பாபகரமான இந்த அம்சத்திற்கு அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி வைத்து, அதிலே கவனம் செலுத்தி, எதோ காரியம் செய்ய

[26th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

முடியும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. வேறு விதத்தில் நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்து மக்கள் ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்குரிய முறையில் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு 35 நயா பைசா குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரத்துக்காக செலவிடப்படும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பின்னால் 25 நயா பைசா இந்த பிரசாரத்திற்காக செலவிடப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணத்தை வேறு வகையில் சரியானபடி செலவிட்டால் மக்களுடைய ஆரோக்கியத்தைப் பாது காக்க முடியும். நல்ல பலமான மக்கள் உற்பத்தி ஆகக் கூடும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் அனுஷ்டிக்கும் கொள்கைக்கு சரியான அர்த்தம் கிடையாது. பாபகரமான இயக்கத்திற்கு அர்த்தமில்லாத இயக்கத்திற்கு அதிகப்படியாக கவனத்தைச் செலுத்தி இதற்கு டாக்டர்கள் வீணாக்கப்படுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இதற் காக ஒதுக்கப்படும் டாக்டர்களை கிராமங்களுக்குப் போகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விஷயங்களில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி அதற்குரிய வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்ற பாபகரமான இயக்கத்தைக் கைவிட்டு விட வேண்டுமென்று மறு படியும் மறுபடியும் வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the cut motion that is before the House. I happened to peruse the Second Five-Year Plan published by the Madras Government Information and Publicity Department, and there I found very good proposals had been put up by the Director of Medical Services. Even though proposals have been put up before the Government, I wonder whether all those proposals have been implemented. For want of finance either from our Government or from the Central Government, these proposals have not so far been implemented. It is most regrettable that when proposals are called for from the Heads of Departments, and when they come out with some concrete suggestions, those suggestions are not implemented for some reason or other. I want to know from the Hon. Minister whether he will be in a position to implement all the suggestions contained in the Second Five-Year Plan. Most of the hon. Members have been speaking about dearth of medicine, dearth of trained personnel, and so many other things. If Even though speeches are made on the floor of this Assembly, nothing is done, with the result that people are getting disappointed. What is the reason? One important reason is the dearth of medical practitioners. The villages are very unattractive to the doctors. The pay that is given to the doctors is also not very attractive. One hon. Lady Member was emphasising the fact that rural areas have ceased to attract medical men, because amenities are not provided in the villages. The most important amenity in the village is the residential quarters for the doctors. The Government must see that they put up quarters or at least requisition good houses and allot them to these medical officers. Apart from this, the emoluments of the doctors must also be increased. We find, with due respect to the I.A.S. officers, that I.A.S. officers are started on Rs. 350, whereas these doctors (technical personnel), who have undergone five years of severe training, are started on

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [26th March 1959]

Rs. 250 per mensem. There is a lot of disparity between the pay of the medical officers in our State and those in some States in Northern India. I am told the pay of the Assistant Surgeons in North India is started on Rs. 350. This is the basic pay. Whatever it is, unless the emoluments of the medical officers here are made attractive, we cannot find men to take up these jobs. The Government may say that all the medical colleges are overcrowded and many applications for admission are being rejected and so on. But the Government would not get the first rate men. That is my submission. The Government must seriously consider this question and decide. It is said that the Pay Commission will go into the question of the revision of the scales of pay. Something must be done as early as possible to make the services more attractive.

Many hon. Members have spoken about overcrowding in the hospitals. I spoke on the floor of this House last year that so far as Madras City was concerned, the Royapettah Hospital should be upgraded into a pucca teaching institution, and that the bed strength of the hospital should be increased to a very great extent with a view to relieve the congestion in the General Hospital. I do not know what steps have been taken by the Government so far. Some students from the College of Integrated Medicine may be visiting it. But still, it should be converted into a pucca teaching institution by increasing the bed-strength.

With regard to the College of Integrated Medicine, I am very sorry to say that it is neither an allopathic, nor an ayurvedic or unani institution. I wish the Government to come forward to start a separate College for Ayurveda students so that those who are interested in taking up the study of Ayurveda system of medicine, may do so. There should be integration only at the post-graduate level and not at the lower level. This is a very important thing. If some of the students are very anxious to do research in Ayurveda or Unani, they are welcomed to do it at the post-graduate level and not at the lower level. If the present state of affairs were to continue, I must say that we will be wasting money on this department. Something should be done with regard to this matter and a separate College for Ayurveda, Sidha and Unani systems should be thought of by the Hon. Minister.

Sir, so far as the Ayurvedic and Sidha systems of medicine are concerned, I am of opinion that some steps should be taken to conduct research in those systems and the utility of the herbs, and also to test their efficacy of the herbs. Those that are found to be efficacious and valuable should be manufactured, marketed and used in our hospitals as far as possible.

With regard to the Infectious Diseases Hospital in Madras, I have been emphasising that it should be taken over by the Government instead of leaving it to be managed by the Corporation of Madras. Even yesterday, some of the Corporation Councillors

26th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

also have suggested this. It is not functioning very efficiently at present. In the General Hospital and the Stanley Hospital, we find some of the Typhoid cases being treated. It should not be the case. The Infectious Diseases Hospital should be improved. Unless the Government take over that hospital, there is no remedy. There is no point in going on advancing loans to the Corporation when their financial position is very bad. Instead of giving loans to the Corporation and asking them to improve the hospital, it is much better for the Government to seriously consider the question of taking over this hospital in consultation with the Director of Medical Services and see that all these infectious diseases-affected patients are housed in that hospital with a view to relieving the congestion in the General and Stanley Hospitals.

So far as Headquarters Hospitals are concerned, I am of opinion that these hospitals should be manned only by those who have post-graduate qualifications. Both the Assistant District Medical Officer and the District Medical Officer should possess post-graduate qualifications. Suppose the District Medical Officer is an M.D., the Assistant District Medical Officer should be an M.S., and *vice versa*. All the hospitals in the headquarters should be upgraded and should be provided with all the amenities. The bed-strength should be increased and facilities should be given with a view to relieving the congestion in the hospitals in the metropolis.

With regard to technical personnel, I am very sorry to note that we are not having as many experts as we should have. We all know that even now in each and every department, there is no second line of defence. If the existing people who now happen to be experts retire from service, what will be the fate of our State? The present Director of Medical Services is considered to be an expert Orthopaedic Surgeon. But, he cannot take up any practice. We have lost the services of an eminent Surgeon so far as this profession is concerned. Even though he may be manning the department very well, the profession as such has lost the services of an expert. That is why I say that we must have some experts in Orthopaedics, Surgery and other branches of Medicine. The Government should help the students who come forward to go abroad for advanced study and training in various branches either at their own expenses or at the expense of the Government. We must have adequate expert staff in all these special departments. In all such matters, we must look at least five years ahead. We must take sufficient steps even from now on, to see that proper substitutes for the existing personnel are trained so that they could replace the existing incumbents without the slightest difficulty when they retire from service.

I want to make another submission in this connection. My honest impression is that with a view to getting more men at the existing level, the Government should seriously consider the question of abolishing the present system of House Surgery. Espe-

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [26th March 1959]

cially when there is internment, I wonder whether they should be kept in the institution compulsorily for undergoing this House Surgeons' course also. This is a very important matter. The Government in general and the Hon. the Minister for Health in particular would do well to consult the Heads of Departments and see whether some of these students, immediately after passing out of the Colleges, cannot be sent out to the villages or to the Headquarters Hospitals or to some other institutions. That is my submission, Sir. I hope the Hon. Minister will look into the question and do the needful.

As for the Medical Stores, it has been a longstanding—what shall I say—'trouble' which we were having with the Central Government represented by the Medical Stores. There is no medicine in the Local Fund Hospitals. So far as my district, Chingleput, is concerned, even about half an hour back, I gave a ring to the Special Officer and found out that so many dispensaries have not been supplied with medicines. This is a very sorry spectacle. Several lakhs of rupees have been allotted. But the pity is that the dispensaries are not supplied with the required medicines. In spite of the fact that indents had been placed with the Stores for the supply of medicines, they were not in a position to supply the medicines or to immediately return the money that had been deposited. The Government should ask the Special Officers to go ahead with the purchase of all the required medicines in the open market. So many dispensaries are without medicines. There is no point in having doctors and other costly establishments without medicines. What will those people do without tincture, cotton, toe and all those things? I hope the Government will take up this question with the Government of India and see that something is done. Sir, I am of the view that the taking over of the Local Fund Dispensaries by Government must be pushed through as expeditiously as possible. Otherwise, this kind of trouble will continue and people will not stand to gain. These are my suggestions so far as the Medical Demand is concerned.

As far as Public Health is concerned, my suggestion with regard to endemic and epidemic diseases is this. Nothing tangible has been done on the preventive side. About filaria control, though many representations have been made from different quarters, and though a lot of things are said in the papers, much has not been done. I do not know whether it is due to want of trained personnel or want of mobile vans or other factors. The Government must seriously consider this question and try to concentrate their attention on the preventive side by providing adequate staff and mobile vans as early as possible, and see that these diseases are brought under control effectively.

So far as water-supply is concerned, even the urban water-supply has not progressed very satisfactorily either due to want of materials or some other reasons. Even with regard to rural water-

26th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

supply, red-tapism should be cut as much as possible and more money should be allotted for providing drinking water. Unless this is done, I do not think we will be able to progress satisfactorily in the direction of solving this water-supply problem. This is very essential and most important and unless money is lavishly spent on these schemes and the schemes pushed through, the people may not have much satisfaction. My submission, therefore, is that this also should be pushed through very expeditiously.

This is all what I want to say and with these words I resume my seat.

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வைத்திய, சுகாதார மான்யம் விஷயமாக, கனம் அங்கத்தினர்கள் இவ்வளவு அக்கறையோடு விவாதித்ததை நான் வரவேற்கிறேன். இது ஒரு முக்கியமான இலாகா. இந்த இலாகா நல்ல வகையிலே நிர்வகிக்கப்படுவதை யொட்டித்தான் மற்ற இலாகாக்களெல்லாம் நன்றாக முன்னேற்றம் அடைய முடியும். ஏனென்றால், மக்கள் சுகாதாரமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இருந்தால்தான் மற்ற நிர்மாணத் திட்டங்களை யெல்லாம் சரியாகச் செய்ய முடியும். நாட்டிலுள்ள மக்கள் நன்றாக சுகாதாரமாக இருக்கச் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு பெரிய பொறுப்பாக இருக்கிறது. சில மேல்நாடுகளிலே, நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், அங்கு மக்கள் நோய் வாய்ப்படுவது மிகக் குறைவு. வருஷத்திலே சில தினங்கள் தான் அவர்கள் அங்கு நோய் வாய்ப்படுகிறார்கள். ஆனால், நமது நாட்டிலே அதிக நாள் ஒரு வருஷத்திலே மக்கள் நோய் வாய்ப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் என்ன நேரிகிறதென்றால், “லாஸ் ஆப் ஒர்க்மென் டேய்ஸ்” ஏற்படுகிறது. அதாவது, மக்கள் வேலை செய்யக்கூடிய தினம் மிகக் குறைவாகிறது. மக்கள் உழைப்பு இல்லாவிட்டால், அதற்குத் தகுந்த மாதிரி மற்ற முன்னேற்றமெல்லாம் அடைய முடியாது. அதனால்தான் இதை நாம் நன்றாகக் கவனித்து, மக்கள் ஆரோக்கியமாக, நோயில்லாமல் இருக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது மிக அவசியமாக இருக்கிறது.

அந்த வகையிலே அரசாங்கம் கூடுமான வரையில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்துவருகிறது. ஆனாலும், அனேகர் எதிர்பார்க்கிற வகையிலே உடனடியாக எல்லா வசதிகளும் செய்து, ஒரு குறைபாடும் இல்லாமல் செய்ய முடியவில்லை; செய்யவும் முடியாது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் செய்ய முடியும்.

ஆஸ்பத்திரிகளிலே இருக்கும் படுக்கை விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நான் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பைப் பார்த்தால், முன்னேவிட இப்பொழுது அதிகமாகியிருக்கிறது என்று தெரியவரும். இப்பொழுது சுமார் 11 ஆயிரம் படுக்கைகள் இருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவுக்குள் இரண்டு, மூன்று ஆயிரம் அதிகப்படுத்தலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அது போதாது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் அதிகப்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்றால், வெறும் கட்டில்களையும் படுக்கைகளையும் வாங்கிப் போடுகிற சமாதானம் அல்ல. படுக்கை அதிகம் என்றால், அதற்கு வேண்டிய டாக்டர்கள், அதற்கு வேண்டிய நர்சுகள், அதற்கு வேண்டிய வசதிகள், அதற்கு வேண்டிய மருந்துகள் வேண்டும். அதோடு கட்டிடம் கட்டவேண்டும். இருக்கும் இடத்திலேயே கொஞ்சம் படுக்கை தான் அதிகப்படுத்தலாமே தவிர, அதிகப்படியான படுக்கை போட முடியாது. ஆகையால், இதை நாம் இந்த அளவிலே தான் ஓரளவு அதிகப்படுத்திக்கொண்டு போக முடியுமே தவிர, நாம் உடனடியாக போதுமான படுக்கைகளை அதிகப்படுத்திவிட முடியாது.

[Sri M. A. Manickavelu] [26th March 1959]

நமது மாகாணத்திலே கவர்ன்மென்ட் ஆஸ்பத்திரிகள் 151 இருக்கின்றன. ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக நடத்தப்படும் ஆஸ்பத்திரிகள் 47 இருக்கின்றன. தனிப்பட்டோர் நடத்தும் ஆஸ்பத்திரிகள் 58 இருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் 256 ஆஸ்பத்திரிகள் தான் இருக்கின்றன.

டிஸ்பென்சரிகள்—மருந்து கொடுக்கும் நிலையங்கள்—சர்க்காரால் நடத்தப்படுபவைகளும், சர்க்கார் மான்யம் பெற்று நடத்தப்படுபவைகளும் 219 இருக்கின்றன. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் நடத்தப்படுகிற டிஸ்பென்சரிகள் 257 இருக்கின்றன. தனியார் நடத்துகிற டிஸ்பென்சரிகள் 63 இருக்கின்றன.

கவர்ன்மென்ட் நடத்தும் ஆஸ்பத்திரிகளில் 14 ஆயிரம் சில்லரை படுக்கைகள் இருக்கின்றன. கவர்ன்மென்ட் அல்லாத நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளில் ஏறாயிரம் சில்லரை படுக்கைகள் இருக்கின்றன. ஆகையால், இந்த அளவுபடுக்கை நிலைமை இருக்கிறது. நாம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு இதை விஸ்தரிக்க முடியுமோ அந்த வகையிலே தான் செய்யமுடியும்.

சிலர் சொன்னார்கள், “ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே கூட தரையிலே பாய் போட்டு அங்கு நோயாளிகளைப் படுக்க வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது” என்று. அப்படி அவர்கள் அனுமதிக்கப்படாவிட்டால் அவர்கள் தெருவிலேயே தான் இருக்க வேண்டி ஏற்படும். அங்கிருக்கும் டாக்டர்கள் அனுதாபத்தோடு, நிர்வாகத்தினர்களும் அனுதாபத்தோடு, இப்படி வருகிறவர்களை தெருவிலேயே நிற்கும்படி வைக்காமல், ஆஸ்பத்திரியில் கட்டில், படுக்கை வசதி இல்லாவிட்டாலும், தரையிலாவது அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து சிகிச்சை செய்யலாம் என்று அவர்களை அனுமதிக்க முன் வருகிறார்கள். அந்த ஒரு நல்ல மனப்பான்மையை நாம் பாராட்டுவேண்டும். அப்படியில்லாமல், “கரூர்” ஆக, “ஸ்டிக்ட்” ஆக இருந்து, “படுக்கை அவ்வளவுதான்” என்று சொல்லி, ஆஸ்பத்திரிக்கு சிகிச்சைக்கு வருகிறவர்களை விரட்டியடிப்பார்களானால், அப்பொழுது சிகிச்சை அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் இடமில்லாமல் போய் விடும். ஆகையால், ஒரு நல்ல மனப்பான்மையோடுதான், கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று அவர்களை அந்த மாதிரியான வகையிலே சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். இது ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலும் சாதாரணமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் நாம் நிவர்த்திக்க முடியும் தவிர, உடனே நிவர்த்திக்க முடியாது. உடனே அந்த நிலைமையை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்றால், அவர்களை ஆஸ்பத்திரியே சேர்க்காமல் இருக்க வேண்டியதுதான். அது அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது. அத்தகைய நிலைமையை கனம் அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்த மான்யத்தின் மீது வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்துப்பேசிய நண்பர் திரு என். கே. பழனிசாமி அவர்கள், குறிப்பாக ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும், அது “அப்க்ரேட்” செய்யப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி முதலில் சொல்லி விடுகிறேன். இப்பொழுது ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலேயே 1,125 படுக்கைகளுக்கு வசதி இருக்கிறது. அதோடு கூட, அங்கே சில டிபார்ட்மெண்டுகள், குறிப்பாக “ஆர்த்தோபீடிக்ஸ்”, நியூரோலாஜி, பிலியோதிரபி, ரேடியாலஜி, தோராலிக் ஸர்ஜரி இவைகளெல்லாம் அங்கு நல்ல முறையிலே ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவைகளுக்கென்று ஸ்பெஷலாக “எக்ஸிப்மென்ட்” கொடுத்து நோயாளிகளுக்குத் தொண்டாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். புற்று நோய் சிகிச்சை இப்பொழுது அங்கு கொடுக்கப்படுவதைவிட இன்னும் நல்ல முறையிலே புது முறையிலே கொடுப்பதற்காக ஒரு “கோபால்ட் பீம்” அங்கு தருவித்து அங்கு ஏற்படுத்துவதற்கு இப்பொழுது நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை கொலொம்போ பிளான் உதவி செய்கின்றார்களே, அது

26th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

மூலமாகவோ, யுனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப்டிக் என்டர்பிரைஸிஸ்க்கு உதவி செய்கின்றனவே, அந்தச் சங்கங்களில் உதவிச் சங்கத்தின் மூலமாகவாவது வரவழைத்து அங்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்த வகையில் சிகிச்சை அடையாற்றி இருக்கும் தனியார் ஆஸ்பத்திரியிலே அந்த வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல நோயாளிகளுக்குப் பிரயோஜனமாக இருக்கிறது.

இப்பொழுது ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே திரைக் சில “இம்ப்ரூவ்மென்ட்கள்” செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளே இருக்கும் ஆபரேஷன் தியேட்டரோடு இரத்தம் அளவு அளவிடும் ஆபரேஷன் தியேட்டர் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. Improvements to diagnostic facilities, construction of General House, construction of Pediatrics Block இந்த வகையிலே வேலை ஏறக்குறைய முடிந்துவிட்டது. இன்னும் முடிவாக தருவாயில் இருக்கிறது. மற்றதற்கு சாங்க்ஷனியிருக்கிறது. அதோடு Establishment of Thoracic Surgery Department, Upgrading of the Psychiatric Clinic—Establishment of Child Guidance Clinic—Integration of Public Health Nursing with the basic course in nursing இந்த டிபார்ட்மென்ட்களெல்லாம் திறக்கப்பட்டு வேலை செய்துகொண்டு வருகின்றன. அதோடு, Three schemes—thirty bedded ward for medical and university students என்ற வகையில் ஸ்டேடென்டுகளுக்காக தனியாக கட்டுவதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. Construction of separate building for the Orthopaedic Section and the Skin and Leprosy Department—Extension of spurs in certain wards which are proposed to be implemented during 1959—60. இம்மாதிரியான இந்த முயற்சிகளெல்லாம் முடிவடைந்ததால் அப்பொழுது ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே இன்னும் வசதி ஏற்பட்டு, சில டிபார்ட்மெண்டுகள் புது முறையிலே நல்ல வகையிலே வேலை செய்வதற்கு எதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தாலூகா தலை நகரங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளின் மொத்தம் 28. அவற்றில் ஏற்கெனவே 24 ஆஸ்பத்திரிகளை ப்ரோவினஷியல் செய்து விட்டோம். இந்த வருஷம் இருக்கக்கூடிய நான்கு ஆஸ்பத்திரிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆகவே இனிமேல் தாலூகா தலைநகரங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளையெல்லாம் அரசாங்கமே நடத்தும். தாலூகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளை முன்பு இருந்த நிலையில் விட்டு விடப்போவ தில்லை. அவைகளை நல்ல முறையில் அமைத்து குறைந்தது 50 படுக்கைகளாவது இருக்கவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. எக்ஸ்ரே, டெண்டல், மற்றப்படி டி.பி. இவைகளுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளை தாலூகா ஆஸ்பத்திரிகளில் வைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அவற்றிற்கு வேண்டிய திட்டமும் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கூட அறுபது அல்லது எழுபது ஆயிரம் ஜனத்தொகையுள்ள ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர் என்ற வகையில் ஏற்பாடாகிக்கொண்டு வருகிறது. மொத்தம் 200 ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை ஏற்படுத்துவதாக திட்டம். அவற்றில் சுமார் 100 ஏற்கெனவே திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நாலேந்தைத் தவிர மற்ற எல்லாம் வேலை செய்து கொண்டு வருகின்றன. சில நிலையங்களில் டாக்டர்கள் இல்லாத காரணத்தால் வேலை செய்யவில்லை. கூடிய சீக்கிரத்தில் அவைகளுக்கும் டாக்டர்கள் போட்டு வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நோய் வந்த பிறகு சிகிச்சை செய்வதை விட நோய் வராமல் தடுப்பதும் தான் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களின் முக்கியமான கருத்து. இதையேதான் பொன்னேரி தொகுதி அம்மையார்கூட தெரிவித்தார். “Prevention is better than cure” என்ற முறையில் இந்த சென்டர்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நோய் வருவதற்கு முன்னதாகவே

[Sri M. A. Manickavelu] [26th March 1959]

அதை வராமல் தடுப்பதுதான் சிலாக்கியமான காரியம். அதுதான் சிறந்தது. சுகாதார விதிகளை மக்கள் எப்படி தெரிந்துகொள்வது. அப்படி தெரிந்து கொண்டு எப்படி அதன்படி நடப்பது என்பதை சொல்லிக் கொடுப்பதும் இவைகளின் நோக்கம். எப்படி சுகாதார வழியில் வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும் என்பதும் மக்களுக்கு சொல்லிக்கொடுக்கப்படும். இப்படி சொல்லிக்கொடுப்பதோடு சில நோயாளிகளுக்கும் அவற்றின் மூலமாக சிகிச்சை செய்யப்படும். இந்த அரசாங்கம் எத்தனை ஆஸ்பத்திரியை நடத்தினாலும், எத்தனை மெட்ரீனிடிக் செண்டர்களை ஆரம்பித்து நடத்தினாலும், எத்தனை ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களை வைத்து நடத்தினாலும்சுட நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜனத் தொகைக்கும் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வாழ்க்கைத்தரத்திற்கும், நம் நாட்டில் படிப்பு இன்மை அதிகமாக இருப்பதற்கும், இவர்களுக்கெல்லாம் நம் நாட்டில் (நோயாளிகளுக்கு) சிகிச்சை செய்வது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. ஆனால் மேல் நாடுகளில் சுலபமாக சிகிச்சை செய்துவிடலாம். ஏனென்றால் அங்கே படித்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு சுகாதார விதிகளை நன்றாக அனுசரித்து அதன்படி நடந்து வருகிறார்கள். அம்மாதிரி அல்ல இங்கே. இங்கே இன்னும் மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. தொத்த நோய், காலரா நோய்கள் முதலியன வந்தால் அவர்கள் செய்கிற ஒரு பிரயத்தனத்தால் இன்னும் அதிகமாகப் பரவக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைத்தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகவே இல்லை. மாரியாத்தான் பெயரால் அவர்கள் என்ன என்ன காரியங்களையெல்லாமோ செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பழைய நம்பிக்கையெல்லாம் இருப்பதால் நமக்கு ஒரு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பல இடையூறுகளுக்கு இடையே நாம் சுகாதார விதிகளை மக்களிடத்தில் பரப்ப வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்குள்ள மக்கள் நல்லபடி நோய் இல்லாமல் வாழ வழிதேட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இப்பொழுது அலோபதி முறையில் அதிகப்படியான நம்பிக்கை மக்களுக்கு இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட அலோபதி முறையில் வைத்தியம் செய்யவேண்டும் என்பது முடியாது. சாதாரணமாக 4,000, 5,000 அல்லது பத்தாயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கக்கூடிய கிராமப்புறங்களுக்கு வைத்தியர்கள் போவதில்லை. அதற்கு என்ன வழி என்றால் அங்கேயெல்லாம் உள்நாட்டு வைத்திய முறையைத்தான் ஓரளவு கையாளவேண்டும். அந்த முறையில்தான் நாம் கிராம விவசாயிகளுக்கு வைத்திய உதவி செய்ய முடியும். இதை இந்த அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே நாட்டு வைத்திய முறையில், அதை நல்ல முறையில் திருத்தி அமைத்து அதை கையாண்டு வந்தால்தான் குறைந்த செலவில் எல்லா மக்களுக்கும் சிகிச்சை கொடுக்க முடியும். இப்படி சிகிச்சை கொடுக்க முடியும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த திட்டம் வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் அதை ஏற்று நடை முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஈடுபட்டிருக்கிறது. அந்த நோக்கத்துடன் ஒரு காலேஜ் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு காலேஜ் அப் இண்டக்ஸ்டிரீடெட் மெடிசின் என்று பெயர். பழைய காலத்தில் அதற்கு ஸ்கூல் அப் இந்தியன் மெடிசின் என்று பெயர் இருந்தது. அது எந்த நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. ஒவ்வொரு தடவையும் வேறு விதமாக மாறிக்கொண்டிருந்தது. அதில் இரண்டு பங்கு அலோபதியும், ஒரு பங்கு நாட்டு வைத்திய முறையும் என்று இருக்கிறது. அங்கே படிக்கிற மாணவர்களுக்கும் அதில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. அவர்களுக்கும் அதில் நோக்கம் இல்லை, நாட்டம் இல்லை. அங்கே நான் ஒரு அலுவலாகப் போயிருந்தேன். அப்பொழுது அவர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி சொல்லும்போது நாட்டு வைத்தியமுறை விலாசியா அல்லது புரானமா என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து அவர்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை என்று தோன்றியது. ஆகவே அதை நல்ல முறையில் விரிவாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாட்டு வைத்திய முறையை விரிவாக்குவதற்கு வேறு வழிவகை தேட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

26th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

அதிலும் அரசாங்கம் இப்பொழுது ஈடுபட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மூன்று முறைகள் இருக்கின்றன. அதாவது சித்தா, ஆயுர்வேத, யூனானி என்ற மூன்று வகைகள் இருக்கின்றன. கனம் நண்பர் ஸ்ரீ அன்பழகன் சொன்னதுபோல் கேரளாவில் ஆயுர்வேதத்திற்கு வசதி இருக்கிறது, யூனானிக்கு ஹைதராபாத் முதலிய இடங்களில் வசதி இருக்கிறது. ஆனால் சித்த வைத்திய முறைக்கு வெளி இடங்களில் வசதி இல்லை. இங்குள்ள வசதி வேறு எங்கும் இல்லை. சித்த முறை விருத்தி அடையவேண்டுமானால் இந்த மாகாணத்தில்தான் ஆகவேண்டும். அதற்காகவே இந்த மாகாண நிர்வாகம் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சித்த முறை விருத்தி ஆக வேண்டுமென்றால் அது இங்கேதான் ஆக முடியும். அதற்கு சலுகை காட்டி விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. சித்த வைத்திய கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை அரசாங்கமோ அல்லது அரசாங்க உதவி பெற்ற தனியாரோ நடத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆயுர்வேத, யூனானி முறையை விட சித்த முறை இன்னும் சிக்கனமானது. அதற்கு ரொம்ப பொடண்டியா லிட்டி அதாவது அதிகப்படியான வேகம் உண்டு. அப்படி அதிகப்படியான வேகத்தில் வேலை செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். அதனுடைய சக்தி ரொம்பவும் அதிகம். நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் கையில் இதைக் கொடுத்தால் திறமையாக வேலை செய்வார்கள். ஆனால் தேர்ச்சி இல்லாதவர்கள் இதை கையாண்டால் பெரிய தீமைதான் விளையும். நோயாளிகளைப் பொறுத்து சித்த வைத்தியத்தில் மருந்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு தாங்கும் சக்தி இருந்தால் தான் இதைக் கொடுக்கலாம். தேர்ச்சி பெற்றவராக இருந்தால் நோயாளிகளின் தாங்கும் சக்தியைப் பார்த்து சித்த முறைப்படி மருந்து கொடுப்பார்கள். தெரியாமல் கொடுத்துவிட்டால் நோயாளிக்கு வேதனைதான் ஏற்படும். அதனால்தான் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இதைக் கையாள் வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சரியான பழக்கம் உள்ளவர்கள்தான் இதைக் கையாள் வேண்டும். எல்லோரும் இதைக் கையாள் முடியாது. எந்தந்த வகையில் இதை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமோ அந்தந்த வகையில்தான் இதை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். கனம் அம்மையார் ஹோமியாபதியைப்பற்றி சொன்னார். அது ஒரு நல்ல முறை. ஒன்றும் ஆபத்து ஏற்படுத்துவதாக இல்லை. அதை அனுதாபத்துடன் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அதை நம் மாகாணத்தில் இது வரையில் அங்கீகரிக்கவில்லை. அதை இனிமேல் அங்கீகரிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதை அனுதாபத்துடன் கவனித்து வருகிறோம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பற்றி இனிமேல் கவலைப்படவும் வேண்டாம், வேதனைப்படவும் வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். “சிசேரியன்”—அதாவது பிரசவ கஷ்டம் ஏற்பட்டு சரியான சுகப்பிரசவம் ஏற்பட முடியாத சமயத்தில், நெருக்கடியான நேரத்தில் “சிசேரியன் ஆப்பரேஷன்” செய்து குழந்தையை வெளிப்படுத்துவது மேல் நாட்டு வைத்திய முறை. அம்மையார் அவர்கள் “அதற்கும் ஹோமியாபதி மருந்து கொடுத்தால் அந்த சிசேரியன் ஆப்பரேஷன் இல்லாமலே சுகப் பிரசவம் ஆகிவிடும்” என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன். அந்த மாதிரி நெருக்கடியான நிலைமையில், உடனே குழந்தையை அப்புறப்படுத்தினால்தான் தாயினுடைய உயிருக்கு ஆபத்து இல்லாமல் இருக்கும் என்ற நிலைமையில் மருந்து கொடுத்து குழந்தையை வெளியே கொண்டு வந்து விடலாம் என்று சொல்வது “மயிலே மயிலே இறகு போடு” என்று சொல்வதைப்போல்தான் இருக்கும். ஆகவே, குழந்தையை உடனடியாக வெளிப்படுத்த சிசேரியன் ஆப்பரேஷன் செய்தால்தான் முடியும். மருந்து கொடுத்தால், சிசேரியன் ஆப்பரேஷன் பண்ணினால் எப்படியாகிறதோ அந்த முறையில் குழந்தை வந்துவிட்டால் பரவாயில்லை. அந்த சிசேரியன் முறையைக் கையாள்கிறவர்களுக்குத்தான் அதைப் பற்றி தெரியும். மேல்நாட்டு முறையான சிசேரியன் ஆப்பரேஷன் கைகண்ட பலனைக் கொடுக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri M. A. Manickavelu] [26th March 1959]

மக்கள் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டுமானால், சுகவாழ்வு வாழ வேண்டுமானால், குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் இருக்க வேண்டியது அவசியம். தேச ஆரோக்கியத்திற்கும், குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் மிக அவசியம். ஒரு தாய் அடிக்கடி பிரசவித்துவந்தால் அந்தத் தாயின் உடல் நலம் கெட்டுப்போய் விடுகிறது. அனேக கேசுகளில், டி.பி. ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணம் அடிக்கடி பிரசவிப்பதுதான். பிரசவித்தில் ஸ்திரீ களுடைய உடல் நலம் மிகச் சரிந்துவிடுகிறது, கெட்டுப்போய் விடுகிறது. ஆகவே பிள்ளை பெறுவதை கொஞ்சம் ஒத்திப்போட்டு, மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அல்லது ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை பிள்ளை பெற்றால், அவர்களுடைய உடல் நலம் நன்றாக இருக்கும். (சிரிப்பு) குழந்தையும் நல்ல போஷாக்குடன் இருக்கும். இந்தத் திட்டத்தில் “கம்பல்ஷன்” இல்லை. இதில் கம்பல்ஷன் இருக்கிறதா என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் பயப்பட்டார். கம்பல்ஷன் இல்லை. ஆபரேஷன் முதலியவைகளில் கட்டாயம் இல்லை. நாங்கள் விஷயங்களை தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறி “இப்படிச் செய்தால் நல்லது”. என்று சொல்கிறோம். அவ்வாறு நாங்கள் சொல்லும்போது “நான் கேட்கமாட்டேன். அப்படித் தான் செய்வேன், ஒரு டஜன் குழந்தைகள் பெறுவேன்” என்று சொன்னால் நாங்கள் என்ன செய்வது? ஆபரேஷன் செய்து கொள்ளாமல் இருந்து வேறு வழிகளைக் கடைப்பிடிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு லேப் பீரியட் முறை, காந்தி முறை ஆகிய முறைகளைத் தெரிவிக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தில் உயிரைக் கொல்லும் விஷயம் எதுவுமில்லை.

DEPUTY SPEAKER : As it is already past 1-30 may I know how much more time the Hon. Minister will require to finish his reply? We have also some other Demands to be voted after this.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am finishing, Sir.

சீக்கிரமே முடித்து விடுகிறேன். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசி முடித்தவுடன் நிறுத்திவிடுகிறேன். ஜப்பானில் அபார்ஷனையே சட்ட பூர்வமாக அனுமதித்திருக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் அவ்வாறெல்லாம் செய்யவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது, நமது நாட்டில் முறைகளைப் பற்றியாவது பிரசாரம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தினால் நல்ல பலன் உண்டு; ஆண்களுக்கும் சரி, பெண்களுக்கும் சரி, தேசத்திற்கும் சரி, எல்லோருக்கும் இது நல்லது.

இன்னும் என்னென்ன விஷயங்களை யெல்லாமோ பற்றிப் பேச நினைத்திருந்தேன். ஆனால் போதிய அவகாசம் இல்லாததால் என்பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா விஷயங்களையும் கவனிக்கிறேன். எவை எவைகளுக்குப் பரிகாரங்கள் செய்யமுடியுமோ அவைகளுக்குப் பரிகாரங்கள் செய்கிறேன். எவைகளுக்குப் பரிகாரங்கள் செய்ய முடியாதோ அவைகளுக்குப் பரிகாரங்கள் கிடையாது (சிரிப்பு).

நான் இவ்வளவு தூரம் பேசிய பிறகு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்குப் புறம் அதை வாபஸ் பெறுவதோ வற்புறுத்துவதோ அதைப் பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினரின் இஷ்டத்தைப் பொருத்தது.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 4,43,78,800 under Demand XVII—Medical—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

26th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,43,78,800 under Demand XVII—Medical’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : As the hon. Member Sri S. Pakkirisami Pillai is not in his place, the cut motion moved by him is deemed to have been withdrawn. Now I will put the Demand to the vote of the House.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,39,87,700 under Demand XVIII—Public Health’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 2,40,75,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,40,75,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

V.—VOTING ON FURTHER DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959—60.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,00,000 under Demand I—Land Revenue Department’.

Sir, these are additional Demands arising out of the interim relief which we granted to the Non-Gazetted Officers.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,00,000 under Demand I—Land Revenue Department’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1959]

DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,000 under Demand II—Excise Department ’.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,000 under Demand II—Excise Department ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand IV—Forest Department ’.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand IV—Forest Department ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VIII—IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,000 under Demand VIII—Irrigation ’.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,000 under Demand VIII—Irrigation ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IX—HEAD OF STAFF, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,00,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff ’.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,00,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

26th March 1959]

DEMAND XI—ELECTIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,000 under Demand XI—Elections ’.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,000 under Demand XI—Elections ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,00,000 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous ’.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,00,000 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XV—POLICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 22,00,000 under Demand XV—Police ’.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 22,00,000 under Demand XV—Police ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVI—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 62,00,000 under Demand XVI—Education ’.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 62,00,000 under Demand XVI—Education ’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1959]

DEMAND XVII—MEDICAL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,00,000 under Demand XVII—Medical.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,00,000 under Demand XVII—Medical.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVIII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand XVIII—Public Health.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand XVIII—Public Health.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIX—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,00,000 under Demand XIX—Agriculture and Fisheries.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,00,000 under Demand XIX—Agriculture and Fisheries.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XX—ANIMAL HUSBANDRY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,00,000 under Demand XX—Animal Husbandry.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,00,000 under Demand XX—Animal Husbandry.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

26th March 1959]

DEMAND XXI—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand XXI—Co-operation.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand XXI—Co-operation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXII—INDUSTRIES AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,50,000 under Demand XXII—Industries and Cinchona.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,50,000 under Demand XXII—Industries and Cinchona.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,00,000 under Demand XXIII—Harijan Uplift.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,00,000 under Demand XXIII—Harijan Uplift.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIV—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,000 under Demand XXIV—Labour including Factories.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,000 under Demand XXIV—Labour including Factories.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1959]

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,00,000 under Demand XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,00,000 under Demand XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECT NATIONAL EXTENSION SERVICE AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,50,000 under Demand XXXII—Community Development Project, National Extension Service and Local Development Works.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,50,000 under Demand XXXII—Community Development Project, National Extension Service and Local Development Works.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING EXPENSES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

26th March 1959]

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,00,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,00,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 30,000 under Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 30,000 under Demand XLI—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Saturday, the 28th March 1959.

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.**B. Reports, Notifications and Other papers.**

Speech of the Hon. Minister for Local Administration on Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-aid.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1019 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th March 1959, page 615 supra.]

*Balance Sheet of the Departmental Workshop-cum-Service Centre for the Lock Industry, Dindigul,
as on 31st March 1958.*

Capital and Liabilities.

(1)

ending balance on 1st April 1957 ..
Less—withdrawals and adjustments during the year.

Rs. NP.
12—Audit fees .. 1,190 00
13—Commission and leave salary 4,408 63
contributions.

Rs. NP.
5,598 63

14—Remittances and adjustments ..
15—Interest on capital

Rs. NP.
6,44,341 41
18,56 80

Property and Assets.

(2)

Buildings
Less—Depreciation

Temporary shed
Less—Depreciation

Plant and machinery
Less—Depreciation

Loose Tools
Furniture and equipments
Less—Depreciation

Scientific instruments
Less—Depreciation

Dies
Less—Depreciation

Sundry Debtors

[26th March 1959]

26th March 1959]

dry creditors	1,018 46	Closing Stocks—	8,066 14
standing expenses	4,672 20	Raw materials for distribution.	
		Raw consumption	59,007 51
		Consumable Stores	2,817 67
		Oil Stock	2,689 55
		Semi-finished goods	4,662 32
		Component parts	10,047 22
		Finished goods	1,01,556 44
		Preliminary expenses	
		Service postage	
		Cash Account	
		Net Loss:	
Total ..	6,68,788 87	Total ..	6,68,788 87

AUDIT CERTIFICATE.

I have examined the foregoing Accounts and Balance Sheet of the Scheme. I have obtained all the information and explanations that I have required and subject to the observations in the separate Audit Report, I certify, as a result of my audit, that in my opinion, these Accounts and Balance Sheet are properly drawn up so as to exhibit a true and fair view of the state of affairs of the scheme according to the best of my information and explanations given to me and as shown by the books of the scheme.

[26th March 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 15 asked by Sri P. G. Manickam, at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th March 1959, page 630 supra.]

<i>Number and name of the Industrial Training Institutes/Centres.</i>	<i>Total number of trainees on rolls.</i>	<i>Number of Harijan trainees out of the figure in column (2).</i>	<i>Nature of training given.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
I. GOVERNMENT INDUSTRIAL TRAINING INSTITUTES/CENTRES.			
1 Industrial Training Institute, T. Nagar, Madras.	380	72	Blacksmithy, carpentry draughtsman (civil and mechanic), electrician fitters, instrument mechanic, motor mechanic and radio mechanic.
2 Industrial Training Institute, Broadway, Madras.	344	67	Draughtsman (civil and mechanic), blacksmithy, light metal casting, fitters, welders linemen and wiremen.
3 Industrial Training Centre, North Madras.	123	27	Machinists, moulders, pattern-makers, turners and welders (gas and electric).
4 Industrial Training Institute, Cuddalore.	164	36	Linemen and wiremen, turners, welders (gas and electric), fitters, moulders and blacksmithy.
5 Industrial Training Institute, Palayamkottai.	174	19	Turner, moulder, linemen and wiremen, fitter, mechanic (motor) and welder (gas and electric).
6 Industrial Training Institute, Nagapattinam.	198	25	Carpentry, fitter, linemen and wiremen, moulder, turner and welders (gas and electric).
7 Industrial Training Centre, Government Polytechnic, Coimbatore.	78	11	Fitter and motor mechanic.
8 Industrial Training Centre, Tamilnad Polytechnic, Madurai.	91	20	Fitter, linemen and wiremen.
9 Industrial Training Institute, Virudhunagar.	153	17	Carpentry, fitter, linemen and wiremen, moulder, turner and machinist.
10 Industrial Training Centre, Pioneer Motor Service, Nagercoil.	112	9	Fitter, linemen and wiremen, mechanic (motor) and welder (gas and electric).
11 Industrial Training Centre, for Women, Stree Seva Mandir, Madras-4.	87	6	For Women only:— Bleaching, dyeing and Printing, book bindings, cutting and tailoring, embroidery and needle-work, hand-weaving, knitting with hand and machines.

26th March 1959]

<i>Number and name of the Industrial Training Institutes/Centres.</i>	<i>Total number of trainees on rolls.</i>	<i>Number of Harijan trainees out of the figure in column (2).</i>	<i>Nature of training given.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
I. GOVERNMENT INDUSTRIAL TRAINING INSTITUTES/CENTRES—cont.			
12 Industrial School sections attached to Tamilnad Polytechnic, Madurai.	314	50	Blacksmithy, linemen and wiremen, fitter, moulder, machinist, turner, mechanic (motor), cabinet making, pattern making, composing and proof reading, machine minding and book binding and welders.
13 Industrial School section attached to Government Polytechnic, Coimbatore.	56	15	Mechanic (radio) and Mechanic (motor).
14 S.M.R.V. Technical Institute, Nagercoil.	25	7	Handloom and powerloom weaving.
AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS.			
Madras City.			
1 Seton School of Embroidery and Needlework, Kilpauk, Madras.	75	4	Dress making, embroidery; needlework, teachers training in dress-making and embroidery.
2 St. Joseph's Industrial School for Girls, Bon Secours Convent, Mylapore, Madras.	24	6	Dress-making, embroidery, needle-work and cutting.
3 St. Anne's Industrial School, Rayapuram, Madras.	45	..	Dress-making, embroidery needle-work and weaving.
4 St. Joseph's Industrial School for Girls, Portuguese Church street, Georgetown, Madras.	30	..	Dress making, embroidery, and cutting.
5 Madras Seva Sadan Industrial School, Chetput, Madras.	86	10	Dress-making, embroidery, needle-work, cutting, teachers training in dress-making and embroidery.
6 Rani Rajyalakshmi Industrial School for Women, Andhra Mahila Sabha Buildings, Mylapore, Madras.	53	..	Dress-making, embroidery needle-work, lace making and handloom weaving both allied trades.
7 Madras Hindu Sevak Sangh Industrial School, Achappan street, George town, Madras.	36	2	Dress-making, embroidery, and needle-work.
8 Thakkar Baba Vidyalaya, Venkatarayana Road, T. Nagar, Madras.	139	120	Carpentry, cabinet making, blacksmithy, rattan-work and hand-made paper manufacture.
9 Chandra Sekhara Technical Institute, Madavaram High Road, Perambur, Madras.	23	4	General mechanics.

[26th March 1959]

Number and name of the Industrial Training Institutes Centres.	Total number of trainees on rolls.	Number of Harijan trainees out of the figure in column. (2).	Nature of training given.
(1)	(2)	(3)	(4)
AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS—cont.			
Madras City—cont.			
10 V. S. Rajagopalan Radio Institute, Smith Lane, Mount Road Madras.	148	..	Radio-servicing and maintenance.
11 Anjuman Industrial School, Mount Road, Madras.	40	2	Carpentry, cabinet-making, rattan work and brush-making.
12 Gokulam Cottage Industrial School, Eldams Road, Teynampet, Madras.	75	55	Silk—spinning, weaving, hand-made paper-making and bee-keeping.
13 Royal Telegraph and Wireless Training Institute, Parasavalkam, Madras.	203	3	Wireless and telegraphy.
14 American Advent Mission Industrial School, Vela-cheri, St. Thomas Mount, Madras.	27	27	Carpentry and cabinet-making.
15 National Radio and Wireless Training Institute, Mylapore, Madras.	24	..	Radio-servicing and maintenance.
16 Madras Husaing Industrial School, Thousand Lights, Madras.	49	..	Carpentry, cabinet-making, light-metal casting, book-binding.
Chingleput district.			
17 Methodist Mission Industrial School, Ikkadu, Tiruvellore.	18	2	Dress-making, embroidery, needle-work, lace-making and weaving.
North Arcot district.			
18 Don Bosco Industrial School, Katpadi.	124	124	Carpentry and cabinet-making.
19 Anjuman Industrial School, Anjuman street, Vellore.	68	13	Do.
20 Anjuman Industrial School, Melvisharam.	66	1	Do.
South Arcot district.			
21 Danish Mission Industrial School, Panruti.	42	..	Carpentry and weaving.
22 St. Joseph's Industrial School, Tindivanam.	68	4	Carpentry cabinet-making, blacksmithy, fitting, teacher's training in carpentry and cabinet-making.
23 St. Joseph's Industrial School, Cuddalore NT.	52	16	Carpentry and cabinet-making.
Tanjore district.			
24 St. Cecily's Industrial School, Kumbakonam.	70	2	Dressmaking, embroidery and needle-work.

26th March 1959]

Number and name of the Industrial Training Institutes Centres.	Total number of trainees on rolls.	Number of Harijan trainees out of the figure in column. (2).	Nature of training given.
(1)	(2)	(3)	(4)
AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS—cont.			
Tanjore district—cont.			
25 District Board Industrial School, Tanjore.	158	14	Carpentry, cabinet-making, general mechanics, paper-making, weaving and auto servicing.
26 St. Xavier's Industrial School, Pookaras treet, Tanjore.	97	32	Carpentry, cabinet-making, cotton-weaving.
27 St. Mary's Industrial School, Kumbakonam.	102	..	Cabinet-making and blacksmithy.
28 Municipal School of Arts and Crafts, Kumbakonam.	64	7	Drawing, painting and fine arts, enamelling-engraving and weaving.
Tiruchirappalli district.			
29 Holy Cross Convent Industrial School, Golden Rock.	83	3	Dressmaking, embroidery, needle work, teachers' training in dressmaking and embroidery.
30 St. John De Britto Industrial School, Tiruchirappalli.	72	..	Do.
31 St. Joseph's Industrial School, Tiruchirappalli.	164	13	Carpentry, cabinet-making and auto mechanics.
32 Karur Industrial School, Karur.	55	..	Carpentry, rattan-work and weaving.
Madurai district.			
33 Holy Family Industrial School for Girls, Gnanadolivupuram, Madurai.	42	19	Embroidery and needle-work.
34 T.E.L.C. Industrial School, Dindigul.	60	22	Carpentry, cabinet-making fittings and blacksmithy.
35 Pasumalai Trade School, Pasumalai, Madurai.	49	19	Carpentry.
36 S. M. Technical College, 80, West Perumal Maistry street, Madurai.	173	11	Telegraphy, telephony and wireless certificate courses.
37 Moorthy Powerloom Weaving Institute, New Ramnad Road, Madurai.	60	..	Powerloom weaving.
38 Loyal Technical School, Gnanadolivupuram, Madurai.	64	1	Cabinet-making, fitting and electric-wiring.
Tirunelveli district.			
39 R. C. Lace Industrial School for Girls, Vadakkankulam.	26	2	Dress-making, embroidery and lace-making.
40 Hindu Girls Industrial School, Kodangulam.	46	2	Lace-making.
41 St. Ignatius Industrial School, Tuticorin.	23	9	Carpentry, cabinet-making rattan-work.

[26th March 1959]

<i>Number and name of the Industrial Training Institutes Centres.</i>	<i>Total number of trainees on rolls.</i>	<i>Number of Harijan trainees out of the figure in column (2).</i>	<i>Nature of training given.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS—cont.			
<i>Tirunelveli district—cont.</i>			
42 St. Joseph. Industrial School, Adaikalapuram.	37	1	Carpentry, cabinet-making tailoring and handloom weaving.
43 S. P. G. Art Industrial School, Nazareth.	125	30	Carpentry, blacksmithy, cabinet-making, tailoring.
44 A. G. Industrial School, Kanakapollaiyalasai (via) Tenkasi.	52	25	Carpentry, blacksmithy, fitting and tailoring.
45 Industrial School for Blind, Palayamcottai.	41	3	Cotton-weaving, tap-weaving and mat-weaving.
46 Standard Telegraph Institute, Tirunelveli Junction.	51	..	Wireless telegraphy.
<i>Coimbatore district.</i>			
47 St. Joseph's Industrial School and Press, P.B. No. 6, Coimbatore.	41	24	Carpentry and fitting.
48 S.R.M. Vidyalaya School of Engineering, Perianaickenpalayam, Coimbatore.	57	..	General mechanics.
49 District Board Industrial School, Pollachi.	56	10	Carpentry, cabinet-making and general mechanics.
<i>Salem district.</i>			
50 St. Theresa Industrial School, Maravaneri, Salem.	55	51	Carpentry, cabinet-making, and motor mechanics.
<i>The Nilgiris district.</i>			
51 St. Joseph's Industrial School, Finger Post, Ootacamund.	61	..	Cabinet-making.
<i>Kanyakumari district.</i>			
52 Chitra Drawing School, Nagercoil.	46	5	Drawing and painting.
53 St. Joseph's Weaving School, Puthankadai, Tiruvalur P.O.	19	..	Hand-weaving.
54 Melpuram Rural Industrial School, Kodungulam, Marthandam P.O.	11	..	Do.
55 Neyyoor Weaving Institute, Neyyoor.	42	..	Do.
56 Sadu Samrakshasadhi Weaving School, Perumpuzhi, Kanjirakode.	21	13	Do.
57 Sahaya Vilasam Weaving School, Piracode.	43	..	Do.
58 Selvamani Manar Vilas Weaving School.	20	6	Do.

[26th March 1959]

District.	Name of block.
(1)	(2)
South Arcot	15 Orathur (Stage II).
	16 Mel Bhuvanagiri (Stage II).
	17 Panruti (Community Development).
	18 Chinnasalem (Community Development).
	19 Kurinjipadi (Community Development).
	20 Melmalayanur (Stage I).
	21 Kallakurichi (Stage I).
	22 Gingee (Stage I).
	23 Merkanam (Stage I).
	24 Tirunavalur (Stage I).
	25 Tittagudi (Stage I).
	26 Ulundurpet (Stage I).
	27 Villupuram (Stage I).
	28 Kanai (Pre-extension).
	29 Thyagadurgam (Pre-extension).
Chingleput	30 Tiruvallur (Community Development).
	31 Kadambathur (Community Development).
	32 Tirukelikundram (Stage II).
	33 Uthukottai (Community Development).
	34 Sriperumbudur (Stage I).
	35 Poonamallee (Stage I).
	36 Madurantakam (Stage I).
	37 Uthiramerur (Stage I).
	38 St. Thomas Mt. (Stage I).
	39 Minjur (Stage I).
	40 Chingleput (Stage I).
	41 Kunnathur (Pre-extension).
	42 Kancheepuram (Pre-extension).
Coimbatore	43 Palladam (Stage II).
	44 Lakshminaikkenpalayam (Stage II).
	45 Tiruppur (Community Development).
	46 Kangayam (Community Development).
	47 Kundadam (Stage I).
	48 Dharapuram (Stage I).
	49 Avanashi (Stage I).
	50 Saththiamangalam (Stage II).
	51 Gobichettipalayam (East) (Stage II).
	52 Gobichettipalayam (West) (Stage II).
	53 Erode (Stage II).
	54 Perundurai (Stage II).
	55 Kodumudi (Stage II).
	56 Modakurichi (Stage II).
	57 Bhavanisagar (Stage I).
	58 Perianaickenpalayam (Stage I).
	59 Bhavani (Stage I).
	60 Sullur (Stage I).
	61 Kinathukadavu (Stage I).
	62 Moolanur (Pre-extension).
	63 Udumalpet (Pre-extension).
Madurai	64 Usilampatti (Stage II).
	65 Tirumangalam (Community Development).
	66 Kallupatti (Community Development).
	67 Dindigul (Stage I).
	68 Bodinaikanur (Stage I).
	69 Natham (Stage I).
	70 Tiruparamkundram (Stage I).
	71 Palani (Stage I).
	72 Andipatti (Stage I).
	73 Battagundu (Stage I).
	74 Athoor (Stage II).
	75 Madurai I (Stage II).
	76 Madurai II (Stage II).
	77 Melur I (Stage II).
	78 Melur II (Stage II).
	79 Vadipatti (Stage II).
	80 Alanganallur (Stage II).
	81 Nilakottai (Pre-extension).
	82 Chellampatti (Stage II).

[26th March 1959]

District.	Name of block.
(1)	(2)
The Nilgiris	83 Coonoor (Community Development).
	84 Ootacamund (Stage II).
	85 Gudalur (Stage I).
Ramanathapuram ..	86 Srivilliputhur (Community Development).
	87 Sivakasi (Community Development).
	88 Rajapalayam (Community Development).
	89 Singampuneri (Stage I).
	90 Devakottai (Stage I).
	91 Tiruvadanai (Stage I).
	92 Kalayarkoil (Stage I).
	93 Kamuthi (Stage I).
	94 Virudhunagar (Stage I).
	95 Kariapatti (Stage I).
	96 Sattur (Stage I).
	97 Paramakudi (Stage I).
	98 Kallai (Stage I).
	99 Manamadurai (Stage I).
	100 Mudukulathur (Stage I).
	101 Kadaadi (Stage I).
	102 Rameswaram (Pre-extension).
Salem	103 Gangavalli (Stage II).
	104 Krishnagiri (Stage II).
	105 Peddanaickenpalayam (Community Development).
	106 Kaveripattinam (Stage I).
	107 Bargur (Stage I).
	108 Kolathur (Stage I).
	109 Hosur (Stage I).
	110 Dharmapuri (Stage I).
	111 Uthangarai (Stage I).
	112 Pennagaram (Stage I).
	113 Namagiripet (Stage I).
	114 Morappur (Stage I).
	115 Mecheri (Stage I).
	116 Edappadi (Pre-extension).
	117 Valspadi (Pre-extension).
	118 Talavasal (Stage II).
	119 Veppanappalli (Stage II).
Tanjore	120 Vedaranyam (Community Development).
	121 Tiruthuraiipoondi (Stage II).
	122 Anaikaranchatram (Community Development).
	123 Sirkali (Community Development).
	124 Ammapet (Community Development).
	125 Mayuram (Community Development).
	126 Papanasam (Community Development).
	127 Tiruppanandal (Community Development).
	128 Kumbakonam (Stage I).
	129 Tiruvadamardur (Stage I).
	130 Sembanarkoil (Stage I).
	131 Kuttalam (Stage I).
	132 Muthupet (Stage I).
	133 Pattukottai (Stage I).
	134 Kivalur (Stage I).
	135 Kodavasal (Stage I).
	136 Orathanad (Stage I).
	137 Avadayarkoil (Stage I).
	138 Nagapattinam (Stage I).
	139 Kottur (Pre-extension).
Tiruchirappalli ..	140 K. Paramathy (Community Development).
	141 Veppanthatti (Community Development).
	142 Tiruvarankulam (Community Development).
	143 Musiri (Community Development).
	144 Aravakurichi (Stage I).
	145 Thottiam (Stage I).
	146 Thirumanur (Stage I).

[[26th March 1959]

District. (1)	Name of block. (2)	(3)
Tiruchirappalli-cont.	147. Kulithalai (Stage I).	
	148. Lalgudi (Stage I).	
	149. Turaiyur (Stage I).	
	150. Perambalur (Stage I).	
	151. Ariyalur (Stage I).	
	152. Thandoni (Pre-extension).	
	153. Vyrichettipalayam (Pre-extension).	
	154. Karambakudi (Pre-extension).	
Tirunelveli	155. Kuruvikulam (Community Development).	
	156. Sankarankoil (Stage II).	
	157. Mela-Neelidanallur (Stage II).	
	158. Kovilpatti (Community Development).	
	159. Valliyoor (Stage I).	
	160. Radhapuram (Stage I).	
	161. Manur (Stage I).	
	162. Vasudevanallur (Stage I).	
	163. Tuticorin (Stage I).	
	164. Angulam (Stage I).	
	165. Karungulam (Stage I).	
	166. Sathankulam (Stage I).	
	167. Cheranmahadevi (Stage II).	
	168. Papakudi (Stage II).	
	169. Ottepidaram (Pre-extension).	
	170. Shenkottah (Pre-extension).	
Kanyakumari ..	171. Agastheeswaram (Stage II).	
	172. Munchira (Community Development).	
	173. Rajakkamangalam (Stage I).	
	174. Killiyoor (Stage I).	
	175. Melpuram (Stage I).	
	176. Thalakkulam (Stage I).	

26th March 1959]

STATEMENT II.

Statement showing the expenditure (Loan and Non-Loan) incurred in
(Community Development), Stage I and Stage II Blocks as on
30th September 1958.

Name of the block. (1)	Loan.		Non-loan.	
	During National Extension Service stage. (2) RS.	During Community Development Stage. (3) RS.	During National Extension Service Stage. (4) RS.	During Community Development Stage. (5) RS.
Chingleput district—				
1 Tiruvellore		7,88,935	71,356	6,56,043
2 Kadampathur	3,000	5,47,718	1,05,937	5,51,149
3 Uthukottai	72,195	1,87,801	2,52,181	1,75,574
North Arcot district—				
1 Kalasapakkam	20,000	4,59,721	79,203	5,32,688
2 Tiruvannamalai	10,000	4,07,558	91,637	7,84,422
3 Polur	89,755	2,19,373	2,88,337	1,21,549
South Arcot district—				
1 Panruti	10,000	4,96,728	97,309	6,23,547
2 Chennasabari	97,100	3,09,720	2,81,093	2,65,251
3 Kuringipudi	31,925	1,13,379	3,36,861	2,87,802
Tanjore district—				
1 Tiruthuraiyandi	14,500	8,39,351	1,42,314	7,53,188
2 Vedaranyam	41,250	5,64,759	76,330	7,65,279
3 Anaikaranchatram		2,25,535	2,97,533	5,48,077
4 Sirkali				
5 Mayuram	25,000	60,770	2,81,814	2,91,167
6 Ammapet	19,660	74,258	3,03,288	2,91,160
7 Papanasam	15,325	54,000	3,25,584	1,55,398
8 Tirupanandal	29,350	63,550	3,75,941	2,34,210
Tiruchirappalli district—				
1 Perambalur	37,400	6,78,640	1,15,192	6,12,893
2 Karur	18,150	5,89,770	1,19,212	6,25,247
3 Musiri	45,450	3,10,390	2,95,722	2,78,433
4 Alangudi	73,700	1,09,735	2,49,264	1,56,054
Madurai district—				
1 Usilampatti	61,200	5,57,625	95,536	6,96,467
2 T. K. Mupatti	1,14,300	3,15,480	3,09,992	4,42,381
3 Tirumangalam	87,770	2,89,146	3,20,834	3,52,907
Ramanathapuram district—				
1 Srivilliputtur	40,000	5,99,450	1,20,013	5,55,730
2 Sivakasi	30,000	5,35,240	1,08,495	5,82,569
3 Rajapalayam	50,000	2,46,200	1,83,732	2,65,665
Tirunelveli district—				
1 Sankarankoil	50,000	7,96,305	1,36,672	6,77,408
2 Kuruvikulam	52,000	6,32,100	1,13,060	5,81,124
3 Koilpatti	95,400	85,280	2,75,260	77,299
Kanyakumari district—				
1 Agastheeswaram		3,83,300		3,59,470
2 Munchira		1,66,117		54,996
The Nilgiris district—				
1 Ootacamund		5,72,670	1,06,630	5,87,139
2 Coonoor	1,000	1,12,450	1,83,851	3,16,989
Salem district—				
1 Gangavalli	25,400	6,20,020	1,05,534	6,82,664
2 Krishnagiri	8,000	8,13,854	1,08,814	6,58,013
3 Peddanasickenpalayam	72,200	2,37,650	3,31,459	1,46,029
Tamilnadu district—				
1 Palladam	54,560	5,49,850	1,37,301	6,01,779
2 Kangayam	1,17,320	2,16,375	1,65,205	3,09,578
3 Tiruppur	1,97,460	2,06,866	3,29,780	3,28,357

[26th March 1959]

Stage I and Stage II blocks.

Name of the block. (1)	Loan. (2) RS.	Non-loan. (3) RS.
North Arcot district—	84,635	3,13,919
Kilvaithinankuppam	71,950	1,90,378
Chetput	80,650	1,98,555
Arcot	52,295	1,31,850
Arni	47,425	43,916
Vembikkam	16,820	1,31,857
Pernamallur		10,260
Tiruppathur		
South Arcot district—	6,03,170	8,34,382
Chidambaram	87,700	3,23,297
Valathi	1,20,750	3,17,548
Kal'akurichi	85,300	1,97,956
Gingee	50,620	1,97,032
Merkanam	8,100	1,08,969
Tirunavallur	29,640	1,21,237
Tittagudi	10,150	45,006
Ulundurpet	7,500	14,326
Villupuram		392
Bhuvanagiri		
Chingleput district—	6,19,235	8,57,571
Tirukalikundram	65,067	3,63,255
Sriperumbudur	49,025	83,213
Poonamallee	75,040	1,84,978
Madurartakam	40,250	1,20,503
Uttiramerur	64,050	68,347
Saidapet	22,740	60,034
Minjur		7,392
Chingleput		
Coimbatore district—	1,35,550	2,79,669
Kundadam	59,320	1,85,144
Darapuram	79,625	2,09,367
Avanashi		1,12,034
Satyamangalam		1,17,110
Gobichettipalayam		97,204
Erode		1,06,827
Perundurai		1,07,350
Kodumudi		87,796
Modakurichi	19,000	1,04,869
Perianaickenpalayam	8,700	87,294
Bhavanisagar		40,046
Bhavani	6,000	52,924
Sulur		20,025
Kinathukadavu		2,634
Gobichettipalayam II		
Madurai district—	6,02,381	8,01,534
Athoor	28,400	1,73,787
Dindigul	28,800	1,44,641
Bodinayakanur		1,14,811
Madurai		1,14,833
Melur	28,150	1,07,021
Natham	900	96,019
Alanganallur		1,06,613
Vadipatti	27,500	1,16,893
Tiruparankundram	13,500	56,901
Palni	3,550	32,493
Andipatti		8,440
Batlagundu		5,253
Madurai II		4,662
Melur		
The Nilgiris district—	30,000	1,79,655
Gudalur		

26th March 1959)

Name of the block. (1)	Loan. (2) RS.	Non-loan. (3) RS.
Ramanathapuram district—		
Singampuneri	99,925	3,21,656
Tiruvadanai	10,250	1,75,369
Kalayarkoil	38,350	2,10,177
Devakkottai	7,180	1,61,628
Kamuthi	88,400	2,24,374
Virudhunagar	95,375	2,30,058
Kariapatti	49,140	1,33,885
Sattur	51,150	1,84,039
Paramakudi	9,000	94,818
Kallal		35,092
Manamadurai	12,600	43,889
Mudukulathur	22,400	45,251
Kadaladi	16,950	46,458
Salem district—		
Kaveripatnam	99,575	3,72,826
Bargur	94,225	1,53,755
Kolathur	71,100	1,90,200
Hosur	59,775	1,37,089
Dharmapuri	34,000	1,09,119
Uthangarai	31,500	44,381
Ponnagaram	27,100	41,782
Namagiripet	44,000	58,651
Morappur	300	12,088
Mecheri		9,762
Tanjore district—		
Sembankoil	51,650	
Kuttalam	51,200	
Kumbakonam	29,200	
Tiruvadamurudur	31,350	
Muthupet	62,625	1,78,099
Pattukkottai	16,200	1,92,743
Kivalur	15,050	1,34,868
Kodavasal		1,00,622
Orthanad	18,730	73,290
Avadayarkoil	4,150	45,750
Nagapattinam		10,106
Tiruchirappalli district—		
Vellianai	93,360	2,87,924
Thottiam	35,960	1,60,541
Tirumanur	11,700	1,59,867
Kulitalai	80,225	1,19,905
Lalgudi	20,000	1,32,361
Turaiyur	21,250	60,180
Perambalur II	21,300	43,934
Ariyalur		12,033
Tirunelveli district—		
Cheranmahadevi	5,46,215	9,69,496
Valliyoor	98,650	3,31,121
Radhapuram	84,150	1,80,525
Tirunelveli	94,050	1,73,883
Vasudevanallur	53,800	1,14,983
Totlicorin	4,500	1,05,174
Alangulam	6,000	46,106
Karungulam	17,640	54,192
Sattankulam		10,445
Kizhambasamudram		796
Kanyakumari district—		
Rajakkamangalam	8,500	1,46,515
Killiyoor		41,476
Melpuram		38,359
Thalakulam		7,823

NOTE.—This statement does not include ten pre-extension blocks launched in August ten pre-extension blocks launched in October 1958 and five blocks that resulted on acco bifurcation after 30th September 1958.

26th March 1959)

APPENDIX VI

[Vide answer to unstarred question No. 35 asked by Sri A. Gopala Kounder at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th March 1959, page 643 supra.]

*Increase of transport facilities before the end of
Second Five-Year Plan.*

Name of the district.	Whether there is any proposal to increase the transport facilities before the end of the Second Five-Year Plan and if so, the percentage of increase proposed.	Number of buses now running in the State (district war).	Number of new bus routes granted district war after the beginning of the Second Five Year Plan.	Number of new permits granted to stage carriages to ply on the existing routes for plying of additional buses.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Chingleput	103 (30%)	321	13	5
2 Coimbatore	(10%)	396	24	16
3 Kanyakumari	6 (4%)	139	3	1
4 Madurai	Nil.	353	..	3
5 The Nilgiris	5 (15%)	72	6	3
6 North Arcot	22 (7%)	331	12	20
7 Ramanathapuram	Nil.	225	8	1
8 Salem	27 (8%)	338	17	10
9 South Arcot	30 (64%)	192	19	3
10 Tanjore	13 (5%)	289	26	15
11 Tiruchirappalli	23 (7%)	313	8	3
12 Tirunelveli	Nil.	343	6	4

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, the 28th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Opening of new Elementary Schools.

S.N.*Q. 20—SRI S. N. ANNAMALAI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-60-ல் சீட்டிய ஆரம்பப் பள்ளிகள் சர்க்காருடைய அனுமதியின்றி திறக்கக்கூடாதென்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார்களா?

(ஆ) 1959-60 ல் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் தாலூகா வாரியாக எத்தனை ஓராசிரியர் பள்ளிகள் திறக்கப்படும்?

(இ) மேற்கண்ட உத்திவினால் சில கிராமங்களில் புதிய பள்ளிக் கூடங்கள் திறக்கமுடியாதநிலை இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஈ) இதைக் குறித்து வடாற்காடு மாவட்டக் கலெக்டரிடமிருந்து கடிதம் வந்ததா?

(உ) அப்படியானால் அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) While issuing general orders in regard to balancing of the budgets of the district boards in February 1959, the Special Officers of District Boards were informed that they should not open new schools or additional classes in existing schools or appoint additional teachers without the previous and specific approval of Government.

(b) No decision has yet been taken in the matter.

(c) The Government have no information.

(d) & (e) The Collector of North Arcot addressed the Director of Public Instruction in the matter and on a reference received from the Director of Public Instruction the Government have ordered that the ban imposed by them will not apply to the opening of schools under the Five-Year Plan and Unemployment Relief Scheme, as they are covered by sanction of Government, and that the ban will apply only to new cases not covered by existing sanctions.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு சுமார் எத்தனை பள்ளிகள் திறக்க உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளார்கள்? இந்த உத்தரவினால் சர்க்கார் சாங்ஷன் செய்துள்ள பள்ளிக்கூடங்களையே திறப்பதில் கஷ்டம் இருப்பதால், அதை உடனடியாக கவனித்து சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பிப்பார்களா?

[28th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த ஆண்டு எத்தனை பள்ளிகள் திறந்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் இல்லை. நான் முன்பே சொன்னது போல ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழும், வேலையில்லாத திண்டாட்ட நிவாரணத் திட்டத்தின் கீழும் வரக் கூடிய எல்லாப் பள்ளிகளையும் திறக்கலாம் என்று இப்போது உத்திரவு போடப்பட்டுள்ளது.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know the reason for issuing this order?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is for the balancing of the budgets of the district boards?

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it a fact that similar orders on the opening of new schools in the City of Madras by private agencies was issued, and if so, for what reason? Is such a ban lifted this year at least?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question of grants to these private aided schools was under consideration, and the matter was referred to a committee. Pending a decision by this committee I do not want to enter into fresh commitments. That is why the opening of new aided schools by private agencies was to be done under specific sanction of the Government.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், எந்தெந்த கிராமங்களிலே பள்ளிக் கூடத்திற்காக கட்டிட வசதி செய்து கொடுக்கிறார்களோ அந்த கிராமங்களில் முதல் சலுகை கொடுத்து பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதைப்பார்த்தால், கிராமங்களில் ஏதோ பள்ளிக்கூடங்களே இல்லாத தது போல் சொல்லுகிறார்கள். நான் எனது பட்ஜெட் உரையிலே சொன்ன பிரகாரம் சென்ற ஆண்டிலே 500-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்கள் எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டு ஜனத்தொகை 300-லிருந்து 500 வரை உள்ள கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது. எங்காவது ஒரு சில கிராமங்கள் பாக்கி இருக்குமே தவிர எல்லா கிராமங்களிலும் அநேகமாக பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டு விடும்.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : தலைவர் அவர்களே, ஒரு மைல் தொலைவிற்குள் இருக்கக்கூடிய இரண்டு கிராமங்களில், ஒவ்வொன்றிலும் 500 மக்களுக்கு மேல் இருந்தாலும் கூட, அந்த இரண்டு கிராமங்களிலும் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பள்ளிகள் திறக்கக்கூடாது என்ற ஒரு சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டரும், ஸீனியர் இன்ஸ்பெக்டரும், ஜில்லா கல்வி அதிகாரியும், அங்கே பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு ஏராளமான குழந்தைகள் இருந்த போதிலும், பள்ளிகளைத் திறக்க அனுமதிக்க முடியாமல் இந்தச் சட்டம் குறுக்கே இருப்பதால், அம்மாதிரி இடங்களில் பள்ளிகளைத் திறக்க சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி நான் கல்வி மானியத் தின்போதும் சொன்னேன். ஓராசிரியர், இரண்டு ஆசிரியர்கள் வைத்து பள்ளிகளை நடத்தினால் நல்ல முறையில் நடக்காது. அதிகமான பிள்ளைகளைச் சேர்க்கக் கூடிய ஜனத்தொகை எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு திறக்கவேண்டுமென்ற முறை அனுசரிக்கப்படுகிறது. மைலுக்குள்ளாக இருந்தால்

28th March 1959]

மாணவர்கள் நடந்து போய்ப் படிக்க வசதி இருக்கும். ஆகையால் இரண்டு இடங்களிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டியதில்லை என்று உத்திரவு போடப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் கல்வி மானியத்தின் போது நான் சொன்னேன், பீடர் ஸ்கூல்கள் 1 வயது, 2 வயது உள்ள இளம் குழந்தைகள் நடக்காமல் இருக்க அதற்கு வேண்டுமானால் திட்டம்வகுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டேன்.

SRI A. A. RASHEED : May I know, Sir, whether this order applies to the local bodies and municipalities also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not quite aware of it. I do not think it applies to municipalities.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், சென்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு கூட்டத்தில் சுமார் 56 பள்ளிகள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் திறக்கப்படும் என்றும், அங்குள்ள இரண்டு தாலுகாக்களில் மட்டும் ஏறத்தாழ 48 பள்ளிகள் திறக்கப்படும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டதால், மற்ற தாலுகாக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதால் எல்லா தாலுகாக்களிலும் சரிவர பள்ளிகளைத் திறக்க அரசாங்கம் உத்திரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப் பற்றி என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை.

Community Development Block in Coimbatore District

* 1028 Q—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலிருக்கும், ஒவ்வொரு சமுதாய நலத்திட்டப் பளாக்குக்கும் (Community Development Blocks) 1958-59-ம் வருஷத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையிலிருந்து என்னென்னவாகியிருக்காது எவ்வளவு தொகை 1958-ம் வருஷக் கடைசி வரைக்கும் செலவிடப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Expenditure details are readily available only up to November 1958 in respect of two Community Development Blocks and October 1958 in the case of the third block. These details are given in the statements placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், மேற்கண்ட மூன்று சமுதாய நலத் திட்டப் பிரதேசங்களிலும் ரூரல் ஆர்ட்ஸ், கிராப்ட்ஸ் அண்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் கடன் கொடுப்பதற்காக தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை எனத் தெரிகிறது. அதை உடனடியாக கவனித்து போதுமான தொகையை அதற்கு ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனிப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி கேள்வி கேட்பதை விட, அவசியமானால் அங்கத்தினர்கள் எழுதினால் அதைப்பற்றி சலபமாக கவனிக்க முடியும்.

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பதிலளிக்க வேண்டிய கேள்விகளையும், கனம் அமைச்சர் ஹார்தம்மாஸ் லைமன் அவர்கள் பதிலளிக்கவேண்டிய கேள்விகளையும் நான் பிற்பாடு எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

[28th March 1959]

Rameswaram Board High School.

* 1031 Q.—SRI N. MARUDACHALAM (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was a strike in the Board High School, Rameswaram, during November 1958;

(b) if so, on what grounds; and

(c) whether the students of the Board High School protested the use of Congress Flag during the procession of students on Children's Day on 14th November 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir. There was a partial strike during November 1958.

(b) & (c) A statement* is placed on the table of the House.

SRI N. MARUDACHALAM: ஸார், மாணவர்களை அரசியலில் பங்கு கொள்ளக் கூடாது என்று கூறிவிட்டு, அவர்களை ஒரு கட்சிக் கொடியை பிடிக்கச் சொல்லி நிர்ப்பந்தித்தது நியாயம் தானா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த ஸ்டேட்மெண்ட்டைப் படித்திருந்தால் இந்த மாதிரிக் கேள்வியைப் போட்டிருக்க மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். மாணவர்களைக் கொடி பிடிக்க வேண்டுமென்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஒரு காங்கிரஸ்காரர் காங்கிரஸ் கொடி பிடித்துப் போனார். அந்த ஊர்வலத்திலே காங்கிரஸ் கொடி வரக்கூடாது என்று தடுத்து விட்டார்கள்.

Village Officers.

* 1032 Q.—SRI M. K. SOMASUNDARAM (on behalf of SRI V. SANKARAN): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to increase the emoluments of village officers from 1959 as was done in the case of Non-Gazetted Officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், இந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைப் போல முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களாகக் கருதப்படாமல் இருந்த போதிலும் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்யக்கூடிய நிலையில் இருப்பதால், அவர்களை நான்-கெஜடெட் ஆபீசர்களாக அங்கீகரிக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்கள் இல்லை என்பது உண்மை. அதை அனுசரித்து வெகு நாட்களாக அந்த முறையிலே சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து முழு நேர ஊழியர்களாக நியமிக்கலாமா என்பதெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், சர்க்காரால் மேற் கண்ட பரிசீலனை அநேக காலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அது எப்போது முடிவிற்கு வரும்? அது எப்போது அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அநேகமாக சீக்கிரமாகவே ஒரு முடிவிற்கு வந்து அதைச் சில இடங்களில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

* Printed as Appendix II on pages 814-815 infra.

[28th March 1959]

SRI N. R. THIAGARAJAN: பல்வேறு பரம்பரைகள் நாட்டிலே அழிந்து வரும்போது, கிராம முன்சிப்புகள், கர்ணம் இவர்களுடைய பரம்பரை இருந்து வருகிறது. இதை ஸ்பெஷலாக கவனித்து இந்தப் பரம்பரையையும் அழிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இவர்கள் அடிப்படை உத்தியோகஸ்தர்களாக இருப்பதால் இந்த பரம்பரை நீடித்து இருக்கிறது. அதையும் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

MR. SPEAKER: Let us take up question Nos. 1033, 1034 and 1035 at the end.

Uniform pension rules for all categories of teachers.

* 1036 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of SRI V. SANKARAN): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to adopt uniform pension rules for all categories of teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

Concession granted to the N.G.O's.

* 1037 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI P. S. SANTHANAM): கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

என்.ஜி.ஓ.க்கள், (கெஜட் பதிவற்றவர்கள்) தங்கள் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவுடன், அவர்களுக்கு வேலையிலிருக்கும்போது கொடுத்து வந்த மருத்துவ சலுகையும், பிள்ளைகளுக்கு கல்வி சலுகையும் அளிக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: "No, Sir."

Training in craft in schools

* 1041 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் எத்தனை பள்ளிகளில் கைத்தொழில் கல்வி அபிவிருத்தி வசதிகள் அளிக்க உத்தேசம்?

(ஆ) என்னென்ன கைத்தொழில்களில் இவ்வசதிகள் அளிக்கப்படும்?

(இ) எந்தெந்த பள்ளிகளில் இத்திட்டம் அமுலுக்கு வரும்?

(ஈ) இதற்காக சர்க்கார் அளிக்கும் உதவி என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (d) A statement* is placed on the table of the House.

SRI A. VEDARATHNAM: தொழில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிற பள்ளிகளுக்கு எல்லாம் முதலிடம் கொடுத்து அந்தத் தொழில் கல்வி பள்ளிகளில் அவைகளுடன் இதர கல்வி முறையை புடுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தொழில் கல்வியில் மட்டும் முன்னேற்றம் வேண்டும் என்பது அல்ல. ஆசிரியர்களை அங்கே அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையினால் ஆதாரப் பள்ளிகளுக்கு தனிப்பட்ட ஒரு திட்டமாக எடுத்து அந்த திட்ட அடிப்படையில் ஆதாரக் கல்வியை விரிவாக்கப்படுகிறது.

* Printed as Appendix III on pages 815-817 infra.

[28th March 1959]

SRI K. B. S. MANI: தற்கால ஆதாரப் பள்ளிகளில் தற்காலம் எப்பாவது வகுப்பு வரையில் தொழில் கல்வி பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. மேற் கொண்டு படிக்கப் போகிறவர்களுக்கு தொழில் கல்வி இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் இஞ்சினியரிங் வைத்திருப்பதுபோல், இஞ்சினியரிங் போன்ற தொழில் கல்வியை நாலு, ஐந்து பாரங்களில் வைத்து அந்தக் கல்வியைப் போதிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. SPEAKER: The hon. Member may put a separate question.

Conversion of the post of Tamil Translator into that of Assistant Director of Translation.

* 1042 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR**): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal for the conversion of the post of Tamil Translator into that of Assistant Director of Translation on a higher scale of pay;

(b) if so, the reasons therefor together with the annual expenditure involved in the proposal; and

(c) whether it is a fact that this post is to be placed outside the purview of the Madras Public Service Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The new Officer has to perform duties which are more arduous than the previous Translator to Government, in the context of the State's Language policy. The extra annual expenditure on account of this conversion is Rs. 2,580.

(c) Yes, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think the next question may also be taken up.

MR. SPEAKER: No, it relates to a different subject.

SRI K. VINAYAKAM: What are the special reasons that weighed with the Government for excluding this job from the purview of the Madras Public Service Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this is an odd job and therefore we have to search for the Officer and get him. We thought that we would not be able to get the proper person in the routine way of calling for applications.

Creation of the post of 'Scrutiny Officer' in the Information and Publicity Department.

* 1043 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR**): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to create a new Gazetted post with the designation 'Scrutiny Officer' in the Information and Publicity Department;

[28th March 1959]

(b) if so, the duties attached to the post together with scale of pay prescribed; and

(c) whether this post is to be placed outside the purview of the Madras Public Service Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The scale of pay prescribed for the post is Rs. 300—40/2—500.

The Scrutiny Officer will be in charge of the scrutiny of newspapers in English and other languages published in the State, and the important papers published outside the State, the preparation of daily round-up of news and views for circulation to Ministers, and Secretaries to Government, Registration of books and the Reference Section of the Department.

(c) Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Has any officer since been appointed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think the proposals are still pending.

Supply of Oil engine pumpsets on hire

MR. SPEAKER: As the hon. Member **Sri V. Sankaran** is absent, question No. 1044 and the answer will be printed in the Official Proceedings.

* 1044 Q.—**SRI V. SANKARAN:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state how many acres of land have been benefited in the Madurai district in the Second Five-Year Plan period up till now by the scheme for the supply of oil engine pumpsets on hire by the Agriculture Engineering Department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Two thousand four hundred and forty-eight acres were benefited.

Second Five-Year Plan

* 1045 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI** (on behalf of **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR**): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any revision has been made recently regarding the State's contribution to the resources for the Second Five-Year Plan;

(b) if so, what is the original estimate; and

(c) what is the revised estimate?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No revision as such has been made in regard to the target of contribution of resources by the State Government to the Plan. But in actual practice, the contribution made by the State to the Plan is expected to be slightly different from the original estimate.

[28th March 1959]

(b) The original estimate of the State's contribution to the Plan was Rs. 79 crores for the Plan of Rs. 152 crores.

(c) At present, it is estimated that we may be contributing Rs. 70 crores, the balance being met by Central assistance.

Community Development Scheme.

* 1046 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the places where the new Blocks have been introduced under the Community Development Scheme in 1958-59 so far?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A statement^a is placed on the table of the House.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Government hope to introduce new Blocks in all the uncovered areas by 1961?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I think this was fully discussed under the Demand—Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works. The present idea is to complete the programme by 1963.

Graduate Hindi Pandits

* 1049 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) the pay of the Graduate Hindi Pandits in the State; and
- (b) the pay of this class of teachers in the Kanyakumari district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) A statement^b is placed on the table of the House.

Overseas scholarships

* 1050 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) the number of overseas scholarships offered to our State students in 1956, 1957 and 1958; and
- (b) the number of scholarships offered to (i) the State Government employees; and (ii) the members of the teaching profession?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Offers of scholarships received by the Government of India, are made on an all-India basis and not Statewise.

2. No student as such was sent abroad during the years 1956, 1957 and 1958 but 65 State Government employees were sent abroad for higher studies during this period out of whom 27 were from the teaching profession.

^a Printed as Appendix IV on page 817-818 infra.

^b Printed as Appendix V on page 818 infra.

[28th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know whether there are instances where applications for scholarships from Government servants were not forwarded to Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Apart from the suitability of the Officer concerned, it is always considered whether there would be any benefit derived out of the foreign training which the Officer is likely to get and if it is found that there would be some benefit derived to the State, we forward his application. Otherwise, we do not forward the application. That is the position, Sir.

SRI K. VINAYAKAM: May I know who finances these foreign studies of the students who go abroad? Are there instances where the students who obtain the scholarship from the State finances, did not serve the State on their return from foreign countries, but offered to serve in other States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think the hon. Member should put a separate question.

SRI K. R. VISWANATHAN: May I know to which foreign countries and for what courses of study these officers were sent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I cannot straightway answer that question. As a matter of fact, it relates to almost all the countries.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know the policy of the Government with regard to the students who are going abroad and the Government servants who are going abroad at their own expense for higher studies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even in that case, unless there was some benefit to the State from out of the training, we do not forward their applications and we do not permit them to go. But generally, when the expenses are met by them, we take a more lenient view.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: மாணவர்களை வெளி நாட்டிற்கு அனுப்பும் காலத்தில், மாணவர்களில் தொழில் துறையில் அனுப்பப்படுகிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள், பட்டப்படிப்புக்கு சென்றவர்கள் எத்தனை பேர்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 27 பேர்கள் மச்சிங் ப்ரொபெஷனிலிருந்து ஆசிரியர்களாகப் போனவர்கள், மற்றவர்கள் தொழில் துறையில் வேலை செய்கின்றவர்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த மாணவர்களுக்கு வெளிநாடுகளில் எவ்வளவு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன? எந்த எந்த நாடுகள் எதற்கு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அநேகமாக வெளி நாட்டு ஸ்காலர்ஷிப்புகளை வைத்துத்தான் அவர்களை அனுப்புகிறார்கள். வெளிநாடுகளில் ஆக்கூடிய செலவை அந்தந்த நாடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றன. இங்கே யிருந்து போகக்கூடிய வரக்கூடிய செலவு இங்கே நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. வெளி நாட்டுக்கு எவ்வளவு போகிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை.

[28th March 1959]

Blood Banks

* 1051 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- the places where Blood Banks are functioning;
- the quantity of blood collected on an average per mensem and the total quantity collected in 1957 and 1958; and
- the average quantity of blood required by our hospitals in a month?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI A. A. RASHEED: Is there any proposal to start 'Khloodan' or 'Blood-dan' for getting donations of blood?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I think we are more or less getting the blood required. As the figures will show, the blood donated with reference to our requirements is more or less satisfactory.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ரத்த சேமிப்பு நிலையங்களில் பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்கிற காரணத்திற்காக வேண்டி அநேகமாக ஏழை மக்கள்தான் அங்கே ரத்தத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். சத்து இல்லாத உணவை சாப்பிடக்கூடிய ஏழைகள் ரத்தத்தைக் கொடுப்பதால் வியாதியஸ்தர்கள் சரியாக குணமடைவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் காரணமாக வியாதியஸ்தர்களுக்கு ரத்தத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமானால் வியாதியஸ்தர்களுடைய குடும்பத்திலுள்ளவர்களிடமிருந்து ரத்தத்தை எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is out of order.

Water-supply scheme for Paramakudi Panchayat

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ K. ராமச்சந்திரன் இடத்தில் இல்லாததால், கேள்வி: 1052-ம் பதிலும் சட்டசபை விவாத வெளியீட்டில் அச்சிடப்படும்.

* 1052 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- whether the water-supply scheme for Paramakudi Major Panchayat in the Ramanathapuram district has been taken up; and
- if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The investigation of the scheme has been taken up.

(b) As the scheme is only under investigation, no details of the scheme are available.

^a Printed as Appendix VI on page 819 infra.

28th March 1959]

Admission of students in the high schools in North Arcot District.

* 1054 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ம் ஆண்டில் வடாற்காடு மாவட்டம் வேலூரில் ஆரம்ப பள்ளிகளில் படித்துவிட்டு உயர் நிலைப்பள்ளிகளில் சேரவேண்டுமென்ற மாணவர்களுக்கு இடமில்லாமல் சென்ற நிலையை போக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government have no reason to believe that children after their primary education in schools in Vellore, North Arcot district, were refused admission into Secondary Schools in that place for want of seats. Nor were any complaints received in this regard. The question of Government taking any action in the matter does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI: சென்ற ஆண்டு சுமார் 600 பிள்ளைகள் வேலூர் உயர்நிலை பள்ளிக்கு வந்தும் கூட ஏறத்தாழ 120 பிள்ளைகளுக்கு இடங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு இன்னும் அதிகப்படியான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்த சர்க்கார் உத்தரவிடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: வேலூரில் மட்டுமல்ல, மற்ற இடங்களிலும் இந்த நிலை இருக்கிறது. எங்கே நல்ல பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கேதான் அதிகப்படியான மாணவர்கள் சேருவதற்குப் போகிறார்கள். அங்கே இடம் கிடைக்கவில்லை என்றவுடன் மற்ற பள்ளிகளுக்குச் செல்லுகிறார்கள். அதனால்தான் ஒரு சில இடங்களில் இட நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் இட நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware that students who leave elementary schools and seek admission to High School classes are made to undergo a private test by the heads of the institutions even though they come from recognized schools and their certificates are to be respected by the heads of institutions? What action will the Government take against them for such kind of unauthorised tests?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A separate question may be put.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: வேலூர் நகரத்திலே குழந்தைகளுக்கு 6-வது வகுப்பிலே இடம் கிடைப்பதில்லை, வேறு கிராமங்களுக்கு போகவும் முடிவதில்லை. இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் அதிக பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்க சர்க்கார் முன் வரவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 5-ல் இருந்து 6-வது வகுப்பு சேருவதில் கஷ்டம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த மிஷில் ஸ்கூலுக்கு வருபவர்கள் முதல் பாரத்தில் சேரவேண்டுமென்றால் இம்மாதிரி நெருக்கடிகள் ஏற்படுகின்றன. ஆறாவது வகுப்பில் இடம் இல்லையென்றால் புது வகுப்பு ஆரம்பிக்க சர்க்கார் உத்தேசிக்கும்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: லாஸ்கூல் கட்டட வசதி இல்லாத காரணத்தால் மாணவர்களும், மாணவிகளும் படிப்பதற்கு பள்ளியில் சேறுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள். லோகல் டெவலப்

[28th March 1959]

மெண்டுக்காக இப்பொழுது ஒதுக்கிய பணத்தையும் இப்பொழுது பாதியாகச் செய்துவிட்டது. இந்த ஆண்டிலாவது வேண்டிய கட்ட வசதி செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த பிரச்சனை லோகல் டெவலப் மெண்ட் வொர்க்கலைப் பொருத்தது. இதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து நல்ல முறையில் கவனிக்கும்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஹையர் எலிமெண்டரி பள்ளியில் இருந்து பரீட்சைகளில் தேறிய மாணவர்களை தகுதியின்மை என்று சொல்ல ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டருக்கு அதிகாரம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்குத் தனியாக கேள்வி போடும்போது பதில் அளிக்கப்படும்.

SRI M. KANDASAMI PADAYACHI : ஹையர் எலிமெண்டரி பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் 5-ல் இருந்து 6-வது படிவம் உயர்நிலை பள்ளியில் சேருவதற்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதற்கு உதவ சர்க்கார் முன்பு வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த மிடில் ஸ்கூலில் சேர், 1,2,3 பாரங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அமைப்பு பிரகாரம் மிடில் ஸ்கூலைச் சேர்ந்தவர்கள் தொடர்ச்சியாக தபங்கள் இல்லாமல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலும் போக முடியும். ஆனால் ஹைஸ்கூல் இருப்பவர்களுக்குத் தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டிலும் பாட திட்டங்களை ஒன்றாக ஒரே முறையாக அமைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் அமுலுக்கு வருகிறது.

Harijan students studying in S.S.L.C. class.

*1055 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை மாகாணத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே 1958-59-ல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்பிலே எத்தனை ஹரிஜன மாணவர்களும், மாணவிகளும் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?

(ஆ) இவர்களுள், எத்தனை ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. Examination fee கிடைப்பதற்காகத் தலைமை உபாத்தியாயர் மூலமாக கவர்ன்மெண்டுக்கு விண்ணப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Government do not have the particulars. They consider that the time and labour involved in collecting the particulars may not be commensurate with the advantages, if any, gained.

SRI P. G. MANICKAM : ஹரிஜன மாணவ, மாணவிகள் இலவசமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சை எழுதும் என்ற ஒரு விதி இருந்துகூட, அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை காலாகாலத்தில் அனுப்பப்படுவது கிடையாது. ஆகவே அதை அவர்களுக்குக் குறித்த காலத்தில் அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தலைமை ஆசிரியர் இதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தால், சர்க்கார் உடனடியாக ஆவன செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் தகவல்களை அங்கத் தினர்கள் இப்போதுதான் கேட்கிறார்கள். தக்க சமயத்தில் எழுதி இருந்தால் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க முடியும்.

[28th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஹரிஜன மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி பரீட்சைக்கு பணம் கட்டினால் அதைப் பின்னால் திருப்பி கொடுப்பதைவிட அந்தப் பணத்தைக் கட்டாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் எக்சம்ஷன் கொடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் இரண்டு இலாக்காக்களும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கட்டணம் கட்டாமல் இருப்பதற்கு பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

MR. SPEAKER : In this connection, I have also to make a request to hon. Members. When they put a question, they should not ask for statistics for five or six years. I had a case recently in which statistics for nine years from 1948 to 1957 were asked for. That is an abuse of the right of putting questions. Members should ask for reasonable statistics or statistics which are not available anywhere else. Of course, when questions asking for statistics covering a number of years are given notice of, then and there I reject them. Even though I disallow them, I thought I must make an appeal to hon. Members on the floor of the House not to put long questions. Another difficulty is, hon. Members put questions with twelve or fourteen sub-divisions. How can one answer such questions? I would ask them to split up the questions. These are my suggestions which I would like hon. Members to bear in mind when they put questions.

Madurai City and Kodaikanal Milk Supply Unions

*1029 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN** (on behalf of **SRI V. SANKARAN**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the measures taken or proposed to be taken to strengthen the Madurai City and the Kodaikanal Milk Supply Unions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There was a proposal to give financial assistance to the Madurai City Milk Supply Union for the installation of a Pasteurisation Plant. But it has been decided to be deferred.

As regards Kodaikanal Milk Supply Union, a loan of Rs. 12,800 and a subsidy of Rs. 22,500 have been sanctioned towards the installation of a Pasteurisation Plant under the Second Five-Year Plan.

Establishment of Poultry Farms in Madurai District

*1030 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN** (on behalf of **SRI V. SANKARAN**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state how many Poultry Farms are to be established in Madurai district during the Second Five-Year Period and at what places?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Three centres at Gandhigram, Kodaikanal and Idavakottai have so far been established during the Second Five-Year Plan period.

[28th March 1959]

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government are giving any subsidy to private parties for poultry farming and if so, how much?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have been giving some subsidy to private poultry farmers but about the exact amount, I would like to have notice.

Refund of earnest money to contractors

* 1033 Q.—**SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the action taken regarding the refund of the earnest money amounting to Rs. 2,80,375 deposited by contractors in the name of Tirunelveli District Board up to 31st March 1958?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The Special Officer, Tirunelveli District Board, has reported that the total of earnest money deposited and security deposits repayable to contractors as on 31st March 1958, amounted to Rs. 2,04,684.

The Special Officer has been instructed to discharge the contractors' liabilities in so far as they relate to earnest money and security deposits which have accumulated up to 31st December 1958, and submit a report to Government by 25th March 1959. He has also been asked to apply for financial assistance from Government, if necessary, for the purpose.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : According to figures recently placed before the Public Accounts Committee, a sum of nearly 24 lakhs of rupees is still outstanding and has to be paid to contractors. District Boards have made several representations in this regard to Government but still the matter has been delayed much. May I know when exactly these accounts will be finalized and the deposits refunded?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : I cannot say when exactly they will be finalized. We are trying our level best in the matter and are giving the utmost assistance. I think we have paid up to January 1959, a sum of Rs. 11,148.90 in Tirunelveli district to which the question relates. About other districts, the position will be examined.

9.00
a.m.

SRI V. SUBBIAH : திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டினுடைய நிதி நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறதென்றால், ஆறு லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறையாமல் மான்யமாக வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தும், கொடுத்திருக்கும் தொகை குறைவாக இருப்பதால், ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திற்கும், கிராமாந்திர ரோடுகள் மெயின்டினென்ஸுக்கும் இன்னும் பல தேவைகளுக்குப் பணம் தேவைப்படுகிறதென்று சொல்லி, பல தவணைகளிலே....

MR. SPEAKER : மூலக் கேள்வியானது கண்டிராக்டர்கள் செலுத்திய எர்னஸ்ட் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பது பற்றியது. ஜில்லா போர்டிலே பணம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதுபற்றியல்ல. கேள்வி, தாங்கள் ஒரு சின்ன பிரச்சன்கம் மாதிரி கேள்வி கேட்கக் கூடாது. நேரடியாகக் கேள்வி கேட்கவேண்டும். மூலக் கேள்விக்கு சம்பந்தம் உடையதாக இருக்கவேண்டும் உபகேள்வி. கண்டிராக்டருடைய எர்னஸ்ட் பணம் திருப்பிக் கொடுப்பது பற்றித்தான் உபகேள்விகள் கேட்கலாம்.

28th March 1959]

SRI V. SUBBIAH : டிபாசிட் பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படாததால், ரீபண்டு பண்ணப்படாததால், பல கிராமாந்திர ரோடுகளை ஜில்லா போர்டு கண்டிராக்டர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறதால், அவர்களுடைய பணத்தைத் திரும்பக் கொடுப்பது பற்றி அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அதற்காகத் தான் மார்ச் 25-ந் தேதிக்குள் அங்குள்ள நிலவரங்களைப்பற்றி தகவல் கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள ஆபீசர்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். அதன்படி எவ்வளவு உதவி அளிக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு உதவி அளிக்கப்படும்.

Constitution of ex-zamin forests in the Reserved forests.

* 1034 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN** (on behalf of **SRI V. SANKARAN**) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government propose to constitute the ex-zamin forests into Reserved Forests; and

(b) if so, the steps taken or proposed to be taken to afforest the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) At present, suitable areas of ex-zamin forests which are not burdened with rights, have been taken up for teak, softwood and fuel plantations under the different schemes relating to the Second Five-Year Plan.

SRI N. R. THIAGARAJAN : என்னுடைய தொகுதியில் 90 சத விதிகம் ஜமீன் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. அங்கு பெரும்பாலும் காடுகள் என்று சொல்லப்படுபவை பெயரளவில் இருக்கின்றனவே தவிர, ஒரு மாம் கூட கிடையாது. ஆகவே, எக்ஸ்-ஜமீன் ஏரியாக்களை காட்டிலாகா வசம் ஒப்புவித்து, அங்கு காடு வளர்க்க தனியாக நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜமீன் பிராந்தியங்களிலே இருக்கும் காடுகள், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது போல்தான் இருக்கிறது. அவைகளில் எங்கெங்கு மரங்கள் வளர்க்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் மரங்கள் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கண்டமநாயக்கன் ஜமீன் பகுதியில் தேக்கு மரம் நன்றாக வளரும் என்று ஏற்பட்டிருக்கிறபடியால், ஐயாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் தேக்கு சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இப்பொழுது திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்படும்.

Bone Digester

* 1035 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா :—

(அ) வேதாரண்யம் பிரக்கரவில் மருதூர் கிராமத்தில் போன் டைஜஸ்டர் பிளேயிங் சென்டர் கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களால் திறப்பு விழா நடைபெற்றதா?

(ஆ) எப்போது?

[28th March 1959]

(இ) அதில் பயிற்சி பெற்ற ஊழியர் எப்போது முதல் வேலை செய்து வருகிறார்.

(ஈ) அவர் மாதச் சம்பளம் என்ன?

(உ) அந்த போன் டைஜஸ்டர் இப்போது வேலை செய்கிறதா? இல்லை பானூல் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) On 5th October 1958.

(c) From 4th April 1958.

(d) Rs. 60 per mensem.

(e) The Bone Digester is working.

SRI A. VEDARATHNAM: இம்மாதிரி ஸ்தாபனங்களிலே, இந்த போன்டைஜஸ்டர்கள் வேலை துவங்குவதற்கு ரொம்ப காலத்திற்கு முந்தியே அந்த ஊழியர்கள் அங்கே நியமிக்கப்பட்டுவருகிறார்களா? அங்கு வேலை துவக்கி தயாரான பிறகு, இந்த ஊழியர்களை நியமித்தால் நல்ல தலைவா? இயந்திரங்கள் வேலை துவங்குவதற்கு ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பே இவர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வதினால், அவர்களுக்குச் சம்பளம் முத்தியிவை கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த போன் டைஜஸ்டர்கள் வேலை துவக்கப்பட்டு, இரண்டு மாத காலத்திற்குப் பிறகுதான் அங்கு ஊழியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகுதான் வேலையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Formation of Panchayats in Dindigul taluk

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ M. A. B. ஆறுமுக ஸ்வாமி சபையில் இல்லாததால், 1038 எண்ணுள்ள கேள்வியும் பதிலும் சட்டசபை நடவடிக்கையில் அச்சிடப்படும்.

* 1038 Q.—SRI M. A. B. ARUMUGHASAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of villages which have no panchayats in Dindigul taluk, Madurai district; and

(b) when panchayats are likely to be constituted in those villages?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) 38.

(b) As soon as possible, at any rate before the end of the Second Five-Year Plan period.

Tube-wells

* 1039 Q.—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are getting assistance under the Indo-American Technical Assistance Programme to construct tube-wells; and

(b) if so, for how many tube-wells and in which places?

28 the March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI A. A. RASHEED: From the statement placed on the table of the House I find that no tube-wells have been sunk in the North Arcot district. May I know the reason why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The areas are selected on their suitability for sinking these tube-wells and perhaps the Tube-well Organization has not been able to find suitable areas in the North Arcot district.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த 41 குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்ட செலவு எவ்வளவு ஆயிற்று? அதில் 13 கிணறுகள் சரிவர இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 13 கிணறுகள் தோண்ட செலவு எவ்வளவு ஆயிற்று? அமெரிக்காவிலிருந்து எவ்வளவு உதவி கிடைத்தது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 380 ஏக்கர்பொரேபரி ட்யூப் வெல்ஸ் கொடுப்பது என்பது திட்டம். அதற்கு 120 லட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 45 லட்சம் டாலர்கள். “டெக்னிகல் எய்டு”ன் கீழே கிடைக்கிறது. இருபதாயிரம் காலன் தண்ணீர் கிடைப்பதென்றால், அதுதான் வெற்றிகரமானது என்று கருதப்படுகிறது. 15 ஆயிரம் காலன் தண்ணீர், அதற்கும் கீழே 6 ஆயிரம் காலன் வரையில் தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்றால், அது வெற்றிகரமானதல்ல என்று கணக்கிடப்படுகிறது. இருந்தாலும் அதுவும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். ஒவ்வொன்றுக்கும் மொத்தச் செலவு எவ்வளவு ஆயிற்று என்பதற்கு விவரம் என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை.

SRI N. R. THIAGARAJAN: மதுரை ஜில்லாவைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லையே. மதுரை ஜில்லாவில் இந்தத் திட்டம் வெற்றியடையவில்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் வடாற்காடு மாவட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னதைத்தான் மதுரையைப்பற்றியும் சொல்ல வேண்டும்.

SRI V. SUBBIAH: அரசாங்கம் “பஞ்சப்பிரதேசம்” என்று பிரகடனப்படுத்திய இடங்களில் இம்மாதிரி குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா? பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டியது தான். ஆனால், குழாய்க் கிணறு தோண்டுவதற்கு இடம் தகுதியாக இருந்தால், அதை வைத்துக்கொள்வோம்.

SRI T. KARIA GOUNDER: தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு ஜில்லா பாலாற்றுப் பகுதியிலே இந்த ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படிச் செய்யப்பட்டிருந்தால், அதனுடைய முடிவு என்ன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இருபதாயிரம் காலன் தண்ணீருக்குக் குறையாமல் கிடைப்பதாயிருந்தால், மத்திய அரசாங்கம் “வெற்றிகரமான திட்டம்” என்று அதை ஏற்றுக்கொள்வதாக

[28th March 1959]

சொன்னேன். அவ்வளவு தண்ணீரை இழுப்பதாயிருந்தால், பாலாற்றிலே, இப்பொழுது இருக்கிற பாசன வசதி பாதிக்கப்படும். அந்தக் கஷ்டம் ஒன்று இருக்கிறது.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Are we likely to get any technical assistance in the coming year and if so, how much?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes Sir, the scheme will be continued. But I have not got the exact idea as to what extent aid will be available.

Issue of periodical bulletins by the Hindu Religious Endowment Department

* 1040 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI (on behalf of SRI V. SANKARAN): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to issue a periodical bulletin by the Hindu Religious and Charitable Endowments Department, similar to Panchayat bulletin?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

Offences under the Indian Explosives Act

* 1047 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI): கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

இந்திய வெடிமருந்துகள் சட்டத்தின் கீழும் இந்திய வெடிமருந்துச் சாமான்கள் சட்டத்தின் கீழும் 1958-ம் ஆண்டில் (31-7-1958 வரை) எத்தனை பேர் சிறையில் வைக்கப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Ten persons were prosecuted, convicted and sentenced to various terms of imprisonment under the Indian Explosives Act. No person was imprisoned for offences under the Explosive Substances Act.

SRI V. SUBBIAH: இந்த வெடி மருந்தினால் ஏற்பட்ட விபத்துக்களிலே குறிப்பாக பையர் ஓர்க்ஸ் தயாரிக்கும் சிவகாசியிலே பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அவைகளில் எத்தனை பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்? எத்தனை பேர்கள் மரணம் அடைந்தார்கள்? என்ன பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து, மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து, என்ன கட்டுப்பாடுகள் வைக்க முடியுமோ அவைகளிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. B. S. MANI: இந்த பயர் ஓர்க்ஸ் தயாரிக்கும் இடங்களில் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுவதன் காரணமாக, அதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவதன் காரணமாக, கம்பெனி நடத்துகிறவர்கள் தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு, சட்டங்களில் தகுந்த திருத்தம் கொண்டுவர முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதற்குத் தனியாக கேள்வி வேண்டும்.

28th March 1959]

Disposal of cases in the High Court, Madras

*1048 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ஹைகோர்ட்டில் 1957 ஏப்ரல் முதல் 1958 மார்ச் முடிய தாக்கல் செய்த வழக்குகள் எத்தனை?

(ஆ) அவற்றில் எத்தனை முடிவு செய்யப்பட்டன? எத்தனை முடிவு செய்யவில்லை?

(இ) கீழ் கோர்ட்டில் வழக்கு தாக்கல் செய்து ஹைகோர்ட்டு வரை வந்து முன்னுணைகளுக்கு மேலாக எத்தனை வழக்குகள் முடிவு செய்யப் படாமல் இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (c) A statement * is placed on the table of the House.

SRI K. VINAYAKAM: From the statement placed on the table of the House it is evident that the civil cases are pending for longer time than is absolutely necessary. Is the Hon. Minister aware of the fact that delayed justice almost amounts to denied justice and will the Government issue instructions to the persons concerned to dispose of the cases as early as possible avoiding the dilatory tactics adopted by the clients who do not feel much about these cases?

MR. SPEAKER: Only the last portion of the question is relevant.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தாமதமின்றி வழக்குகள் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். கூடியவரை ஹைகோர்ட்டிலாகட்டும், மற்ற கோர்ட்டுகளிலாகட்டும் தாமதமின்றித்தான் வழக்குகள் தீர்க்கப்பட்டு வருகின்றன என்று சொல்லக் கூடும். க்ரிமினல் வழக்குகளைப் பொறுத்தமட்டில் தாமதம் என்பதே கிடையாது. சிலில் வழக்குகளைப் பொறுத்தமட்டில் கொஞ்சம் தாமதம் இருக்கிறது. அது தவிர்க்க முடியாத தாமதம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், சில சமயங்களில் கட்சிக்காரர்களே வாய்தா கேட்கிறார்கள். அதனாலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அவை எல்லாவற்றையும் மறுப்பதற்கில்லை. இருந்தாலும் ஹைகோர்ட்டார் கவனம் செலுத்தி, இந்த வழக்குகளெல்லாம் துரிதமாகத் தீர்க்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு தான் வருகிறார்கள்.

SRI S. M. ANNAMALAI: மேஜை மீது வைக்கப்பட்ட அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, ஏறத்தாழ 1030 ரிட் பெட்டிஷன்கள் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு ரிட் பெட்டிஷன்கள் அதிகமாகிக் கொண்டிருப்பதால், அதற்கென்றே தனியாக ஒரு ஜட்ஜ் போடுவதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதற்கு ஒன்றும் அவசியம் இல்லை. ரிட் பெட்டிஷன்கள் துரிதமாகவே தீர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

Import of Cattle from Punjab State

* 1053 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI): கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பஞ்சாப் ராஜ்யத்திலிருந்து ஏராளமான கால்நடைகளை இறக்குமதி செய்யும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

[28th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Price of paddy

*1056 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of SRI K. K. PALANISAMI) : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா :

விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படும் நெல்லுக்காக குறைந்த பட்ச விலையை நிச்சயிக்காததற்கான காரணங்கள் யாவை ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The aim of fixation of prices is to arrest the upward trend in prices. This can be achieved without directly interfering with the producer, by fixing prices at the level of wholesale trade. So no minimum price has been fixed for the producer.

SRI N. MARUDACHALAM : ஸார், சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலையை வியாபாரிகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை என்பது தெரியுமா ? சர்க்காரே நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்ய உத்தேசமுண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைப்படி வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடம் வாங்கவில்லையென்றால் நேரடியாக விவசாயிகள் அரசாங்கத்தின் ஏஜண்டுகள் மூலம் விற்றுவிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள விவசாயிகள் விலை அதிகமாக வேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் இங்கும் விலை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விலை எவ்வளவு இருந்தாலும் அதைவிட அதிகமாக இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்லது தான். விலை நியாயமாகத்தான் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. வாங்குபவர்களின் நிலையை ஒட்டி எவ்வளவு நியாயமாக நிர்ணயிக்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. T. DANIEL : Instead of purchasing paddy from the mill-owners, will the Government think it desirable to purchase it directly from the producers. Also, may I know what are the specific reasons for the Government to purchase paddy from the mill-owners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already explained it in this House. This is not a levy that is enforced. The idea is to procure it from out of the marketable surplus. Therefore, the Government do not go to the producer direct, but go to the merchants who have purchased it from the producers, so that a portion of that marketable surplus could be procured for the purpose of future requirements.

[28th March 1959]

SRI V. SUBBIAH : ஸார், பஞ்சப் பிரதேசங்கள் என்று அரசாங்கத்தால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட தாலுகாக்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து அந்தப் பகுதிகளுக்கு நெல், அரிசி போன்றவைகள் சப்ளை செய்ய ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று மாலை யில் ராமநாதபுரம் கலெக்டர் அவர்களை நேரில் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன். அங்கு கூட அரிசித் தட்டு இல்லை. எங்கெங்கு கிடைக்கவில்லையோ அங்கெல்லாம் சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : ஸார் அரசாங்கம் நெலின் விலை அதிகமாக இருக்கும்படியாக நிர்ணயம் செய்திருக்கும்போது விவசாயிகளிடம் வியாபாரிகள் வாங்கவில்லை என்று சொல்லக் காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : காரணம் எல்லோரும் உணரக்கூடியதுதான். இன்னும் அதிகம் கிடைத்தால் நல்லது என்பதுதான்.

Complaints from the parents of girl students.

* 1057 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have received complaints from parents and girl-students in Madras City in November 1958 and January 1959 regarding the rude behaviour of "Road-side Romeos"; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Only an anonymous petition was received by the police in November 1958 and no complaints were received in January 1959.

(b) The complaint was duly enquired into by the Inspector of Police, Rayapuram and the counter-petitioner has been severely warned by the local police,

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that several complaints against the behaviour of the road-side Romeos from the girls and their parents have appeared in the column 'Letters to the Editor' and if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry, I have no time to go through the letters to the editor and I do not know about Romeos but still, Sir, some complains have been received and they have been looked into. I myself have received some complaints and the Police Department have been asked to take action and they have taken action. Those who have made complaints came and expressed their satisfaction to me.

[28th March 1959]

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : தலைவர் அவர்களே, உணர்ச்சிப் பிழம்பாக இருக்கும் ஷேக்ஸ்பியர் படைத்த உயர்ந்த பாத்திரத்தை குற்றம் சொல்லும் முறையில் இருக்கின்றன.....

MR. SPEAKER : The hon. Member should put a question.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : I am going to put the question.

MR. SPEAKER : Member must put it in the form of a question.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : ஷேக்ஸ்பியர் படைத்த உயரிய பாத்திரத்தைப் புண்படுத்தும் வகையில் இருப்பதை நீக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஷேக்ஸ்பியர் படிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. ஷேக்ஸ்பியர் படிக்காதவர் கீழ்த்தர உணர்ச்சி மிகுந்த தவறுதலான பாதைக்குச் செல்லுகிறார்கள்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) Bill passed by the Council.

(2) Receipt of amendment to the Madras Gramdan Villages Bill, 1959.

(3) Guillotining of remaining Demands.

MR. SPEAKER : (1) I have to announce that the Madras District Municipalities (Extension to the Transferred Territory) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 1 of 1959) has been passed by the Legislative Council on 26th March 1959 without any amendment.

(2) I have also another announcement to make. I fix 5 p.m. today, that is, 28th March 1959, for the receipt of amendments to the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959).

(3) I have also to inform the House that today is the last day allotted for the voting of Demands. According to Rule 154 (3), the Demands which have not been voted have to be put to vote at 5 p.m. This time has been fixed because the Assembly used to meet at 11 a.m. and adjourn at 5 p.m. Now since the Assembly is meeting at 8-30 a.m. and adjourning at 1-30 p.m. I have decided to put the remaining Demands to vote or guillotine them at 1 p.m. to-day.

III.—CALLING ATTENTION TO THE HINDI QUESTION PAPER IN THE S.S.L.C. PUBLIC EXAMINATION, MARCH 1959.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri T. T. Daniel, has given notice of a motion under Rule 40. He will now speak on it.

III.—CALLING ATTENTION TO THE HINDI QUESTION PAPER IN THE S.S.L.C. PUBLIC EXAMINATION, MARCH 1959

[28th March 1959]

SRI T. T. DANIEL : Sir, in the Hindi Second Part Question Paper of the recent S.S.L.C. Examination, except the grammar question, all the other questions were outside the scope of the syllabus. Further, these questions carry 75 per cent of the total marks. Many students were unable to answer this paper and it is also reported that in several schools, the students have left the examination hall after half an hour. We understand also that representations have been made by the Headmasters of several schools to the Government explaining the position. This has caused great hardship to the students and also caused great anxiety to the parents of the students. We are also very anxious to know, what are the real causes for this mistake, whether the Government have made an enquiry about it and whether they propose to conduct a re-examination of this paper?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, under the Scheme of Study of Languages in Secondary Schools, pupils whose mother tongue is Hindi can study the language under Part I and Part II of the First Language. In Forms IV to VI pupils whose mother tongue is other than Hindi can also study Hindi under Part I of the First Language, in a non-intensive form. Hindi can also be studied as Third Language in Secondary Schools in the State, but it is optional.

It was brought to the notice of the Commissioner for Government Examinations that the questions for the examination in Hindi under Part II of the First Language (non-intensive study) of the S.S.L.C. Public Examination, March, 1959, were not from the prescribed text-book for the course—viz., 'Hindi Prabodh' published by the Dakshina Bharat Hindi Prachara Sabha, Madras. When it was known that the questions were set from a different text-book, the Commissioner took steps immediately to get a fresh question paper set with reference to the prescribed text-book. Since about 1,500 candidates have taken the subject and since it is considered not possible to assess their performance in Hindi on the basis of their answer to the defective question paper, the Commissioner is holding a re-examination in the subject. He has taken steps to get the revised question paper printed and has also sent intimation to all the institutions concerned and to the private students numbering about 40, that the re-examination in the subject will be conducted between 2 and 4-30 p.m. on Wednesday the 1st April 1959.

The mistake in setting up the paper is said to have occurred on account of the fact that five question papers for the S.S.L.C. Public Examination have to be set in Hindi. To avoid any confusion only persons of high standard with requisite knowledge of the syllabus are appointed as paper setters. The question papers prepared by them are scrutinised by another person to avoid any mistakes. In spite of this procedure the defective question papers seem to have been inadvertently issued because of the multiplicity of the question papers in that language. The Commissioner is investigating into the matter further.

[28th March 1959]

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR

1959—60.

DEMAND XLIII—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF GOVERNMENT
TRADING.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,59,20,000 under Demand XLIII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.”

MR. SPEAKER : I understand that all Opposition Parties have agreed to support the cut motion of the hon. Member Sri S. M. Annamalai.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 5,59,20,000 under Demand XLIII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading—be reduced by Rs. 100 ”

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion. Now, how long will the Hon. Minister require for reply?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I shall now take half an hour and at the end less than half an hour.

MR. SPEAKER : I am going to apply the guillotine at one o'clock. Therefore, the Hon. Minister will please finish by one. We have now got three hours for the discussion. I shall allow 15 minutes to the mover of the cut motion and 15 minutes to the Leader of the Party who speaks last. Therefore, hon. Members must realize that it will not be possible for me to call more than 10 or 12 Members.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த டிமாண்டின் கீழ் சில இனங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். முன்பு சிலில் சப்ளை இலாகா என்று இருந்தது. அப்போது அரிசி பற்றாக்குறை இருந்த காரணமாக மக்களுக்கு அவற்றை விநியோகிக்கக் கூடிய பொறுப்பை அந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஹோல்சேலர் மூலமாக வாங்கி ரேஷன் ஷாப்புகள் மூலமாக விநியோகித்துக் கொண்டிருந்தது. அதற்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்கள், கோடவுன்கள், லாகனங்கள் எல்லாம் இருந்தன. அப்போது ஆந்திராவும், கேரளமும், மைசூர் ராஜ்யம் ஒரு பகுதியும் நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்து இருந்தது. 1954-ம் ஆண்டு ஜூலை 10-ல் கண்டிரோலை ரத்து செய்தோம். அப்படிச் செய்தபோது எல்லாவற்றையும் ஒயிண்டப் பண்ணி எந்த எந்த ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பது கணக்கிடப்படவேண்டியதாக இருந்தது. ராஜ்யங்கள் பிரிந்தவுடன் அந்தக் கணக்கை சரி செய்ய உடனே முடியவில்லை. இப்போது தான் மேற்கொண்டு கணக்குப் போட்டு அந்த அந்த ராஜ்யங்களுக்குச் சேர வேண்டியதை அலாட் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அந்த விவரத்தில் இதில் புள்ளி விவரம் இருக்கும். அது ஒன்று.

[28th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இரண்டாவது, இப்போது அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கும் திட்டம்—நடவடிக்கை—2 லட்சம் டன் மில்காரர்களிடம் இருந்து அரிசி வாங்குவது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கத்திற்கு இதிலே பினாங்கியல் கமிட்மெண்டு ஒன்றும் இல்லையென்று சொல்லலாம். இதை ஜில்லா கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் வாங்குவது—வாங்கி விநியோகிப்பது என்பது இந்தத் திட்டம். இதற்கு ஸ்டேட் பாங்கில் இருந்து பத்துக் கோடி ரூபாய் வரையில் கடன் வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் இந்தக் கடனுக்கு அரசாங்கம் ஒரு காரணடி கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதோடு கூட்டுறவு சங்கங்களில் வைத்து பின்னால் விற்பது என்றால் விலை குறைந்தவிட்டால் அல்லது வேறு தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அந்த நஷ்டத்திற்கும் காரணடி கொடுப்பது என்று அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிபந்தனையின் பேரில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இரண்டு லட்சம் டன் வாங்குவது என்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நமக்கும் அதில் பொறுப்பு இருப்பதனால் மேல் பார்வை செய்ய சில அதிகாரிகள், சில உத்தியோகஸ்தர்கள் சிலில் சப்ளை இலாகா மூலம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தானியங்களை வைத்துக்கொள்ள கோடவுன்கள் இல்லை. முன்பு சிலில் சப்ளை வேலை செய்தபோது 24 கோடவுன்கள் இருந்தது. பின்பு அவசியம் இல்லையென்று 1957-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதல் தேதி அன்று—அந்தக் கட்டிடங்கள் மராமத்து இலாகா வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இந்த மானியத்தின் கீழ் மற்றொரு இனம் மில்க் பாக்கரி. பால் உற்பத்தி செய்கிற ஸ்தாபனம் தேனம்பேட்டையில் இருக்கிறது. மற்றொன்று இப்போது செயல்பட்டு வரும் மாதவரம் மில்க் காலனி, மில்க் பாக்கரி. அங்கே ஒரு டைரி, ஒரு காலனி—நாலாயிரம் மாடுகள் வைப்பது என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷ இறுதிக்குள்ளாக 500 மாடுகளைச் சேர்ப்பதற்கு வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. அங்கே ஒரு காலனி வைப்பதோடு பால் சப்ளை செய்வதும் ஒரு திட்டம். அந்தத் திட்டத்திற்கு நீயூசிலந்து உதவி கிடைக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் நாற்பது லட்சத்து ஒன்பதாயிரத்து ஐதூறு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் கடன் உதவியும் கிடைக்கும். மத்திய சர்க்கார் நீயூசிலந்தின் உதவி வாங்கிக்கொண்டு கடனாக நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த மில்க் காலனி திட்டத்தின் கீழ் முப்பத்தேழாயிரத்து ஐதூறு படி பால் உற்பத்தி ஆகும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இப்போது சென்னை நகரத்தின் தேவை ஜம்பதாயிரம் படி பால். அதை இங்கு உற்பத்தி செய்கிற முப்பத்தேழாயிரத்து ஐதூறு படி பாலோடு சுற்றுப் புறங்களில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கி தேவையை பூர்த்தி செய்துவிட முடியும் என்று நம்பப்படுகிறது. அதோடு மாதவரத்தில் மில்க் பாக்கரி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த பாக்கரியில் இப்போது டோண்டு மில்க் செய்யப்படுகிறது. இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக டாக்டர் லக்ஷ்மணசுவாமி முதலியாரைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி பரிசீலனை செய்து இந்தச் சிபார்சைச் செய்தார்கள். எருமைப் பாலோடு மில்க் பவுடரைச் சேர்த்து இந்த டோண்டு மில்க் செய்யப்படுகிறது. நயமாகப் பால் வேண்டியவர்களுக்கு இது கிடைக்கிறது. ஹாஸ் பிடல்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் ஐந்து லட்சத்து பத்தொன்பதாயிரத்து எழுதூறு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது—மூலதனமாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதைய நிலையில் இருபதாயிரம் பவுண்டு டோண்டு மில்க் விற்கப்படுகிறது. இதை இலவசமாக—குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும் இந்த வருஷத்திற்கு இருபதாயிரத்து முந்துறு ரூபாய் லாபம் கிடைக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. முன்பு இது நஷ்டத்தில்தான் வேலை செய்து கொண்டிருந்தது.

மற்றொரு இனம் இந்த மானியத்தின் கீழ் அமோனியம் சல்பேட் விநியோகம் செய்வது. அதையும் மத்திய அரசாங்கம் உற்பத்தி செய்கிறது. வேறு உற்பத்தியையும் சேர்த்து அவர்கள் விநியோகத்திற்குக் கொடுக்கிறார்கள். இது ஏராளமாக இருந்தால் இதில் அரசாங்கம் தலையிட

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1959]

வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. இதுவும் பற்றாக்குறை. அதுவும் பற்றாக்குறையைப் போக்க அந்நிய அரசாங்கத்திடம் அதிக விலை கொடுத்தாவது வாங்கி இங்கே குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விநியோகம் சீராக நடைபெறுவதற்கு அரசாங்கம் இதில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட், நைட்ரேட் உப்பு—இந்த உரங்களை வரவழைத்து அதை விநியோகம் செய்வதற்காக எண்பத்து நான்கு லட்சத்து நாற்பதாயிரத்து இருநூறு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் நஷ்டம் இல்லாமல் விநியோகிக்க வேண்டும். இதற்கும் மூலதனம் வேண்டும். இதுவும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் விநியோகிக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. ஹோல்சேவர் ஜில்லாக்களில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் செலவுக்காக ஒரு டன்னுக்கு 5 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட வட்டாரப் பகுதியில்—இவர்கள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகவும், மற்ற பிராந்தியங்களில் சாதாரண வியாபாரிகள் மூலமாகவும் விநியோகிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு அமோனியம் சல்பேட்டுக்குப் டன்னுக்கு 20 ரூபாய் கமிஷனும், மற்ற உரங்களுக்குப் பத்து ரூபாய் கமிஷனும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வியாபாரத்தில் இதற்கு முன்பு நஷ்டம் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்போதைய நிலையில் வரவு செலவை பார்த்தால் நான்கு லட்சத்து முப்பத்தேழாயிரம் ரூபாய் லாபம் வரும் என்றுதான் தெரிகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இதற்கு முன்பு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் புயல் காற்றினால் பாதிக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களுக்கு தானியங்கள் இலவசமாகக் கொடுத்ததில் செலவு அதிகமானது. அதனால்தான் அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இப்போது அவை கனெல்லாம் செலவாகவே கணக்கிடப்பட்டு முந்தைய லாப நஷ்டக்கணக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இப்போது லாபம் தெரிகிறது. இவைகளை கூடியவரையில் லாபநஷ்டமில்லாத முறையில் விநியோகிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

9-30
a.m.

மேலும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய இரும்பு சாமான்கள் தொழில் இலாகாவின் மூலம் ஓரளவு ஒதுக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுகிறது. அதற்கென சில டீலர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலும் லாபநஷ்டமில்லாத முறையில் விநியோகிக்க வேண்டுமென்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், நான் முன்பே சொன்னது போல அரசாங்கம் இன்னும் 2 லட்சம் டன் தானியம் வாங்க உத்தேசிப்பது ஆகும். இப்போதைய அறுவடையைக் குறித்து ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால் உணவு தானியங்களின் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. சில கோளாறுகளும் கூட ஏற்படுகின்றன. உணவு தானியங்கள் நடமாட்டத்தில் உள்ள மார்கெட்டில் ஸர்ப்பளஸ் 10 லட்சம் டனாக இருக்கும்போது அதில் 2 லட்சம் டன் தானியத்தை வாங்கி விநியோகிப்பது என்றால், அது கூட்டுறவு ஸொஸைடிகள் மூலம்தான் வாங்கப்படுகிறது என்று சொன்னேன். ஆனால் இதில் அல்டிமேட்டாக அரசாங்கத்தின் நோக்கம், ஸ்டேட் ட்ரேடிங் அமைக்க வேண்டும் என்பது ஆகும். உணவு தானியங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகளை வாங்கும் பொறுப்பையும் விற்கும் பொறுப்பையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சில பேருக்கு, குறிப்பாக வர்த்தகர்களுக்கு, வருத்தம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் இதில் ஏன் தலையிட வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். இந்த 2 லட்சம் டன் தானியங்களை வாங்க வேண்டுமென்ற உத்தேசித்ததை, நாம் வியாபாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், செய்யவில்லை. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அவை குறையும் என்று எதிர் பார்த்தோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் இம்மன்றத்தில் அதைப் பற்றி கடந்த ஓராண்டு காலமாகவே கவலை தெரிவித்தனர். நான், “குறுவை சாகுபடி ஆகட்டும், அதற்குப் பிறகு பார்க்கலாம்” என்று சொன்னேன். அதற்கப்புறம் “சம்பா சாகுபடி ஆகட்டும், பார்க்கலாம்” என்று சொன்னேன். எவ்வளவு காலம் பொறுத்திருந்து பார்த்தபோதிலும் விலைவாசி குறையவில்லை. உற்பத்தி குறையவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தின் தேவைக்கும் அதிக

28th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதுடன் கேரளாவிற்கும் அனுப்பக்கூடிய அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. ஆனால் விலைவாசி மட்டும் குறையவில்லை. இதற்கான காரணத்தை இந்த சபையில் நான் ஏற்கெனவே விளக்கியிருக்கிறேன். சில சமயங்களில் வர்த்தகர்கள், கேவலம் ஸ்பெகுலேஷனில் ஈடுபடுகிறார்கள். உணவு தானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது “நார்மல் சானல்” என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “நார்மல் சானல்” என்பது வாஸ்தவம்தான். அவைகளை எவ்வளவு குறைந்த விலைக்கு வாங்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைந்த விலைக்கு வாங்கவும், எவ்வளவு அதிகமான விலைக்கு விற்கமுடியுமோ அவ்வளவு அதிகமான விலைக்கு விற்கவும் விரும்புகின்றனர். அதுதான் அவர்கள் போக்காக இருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து இதற்கு மாறாக வேறெதையும் நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. வியாபாரிகளின் சேவையை நாம் குறை சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய சேவை மக்களுக்கு அவசியம். இருந்தாலும், உணவுப் பிரச்சனையைக் கவனிக்கும்போது அவர்களுடைய இந்தப் போக்கை நாம் உணராமல் இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய இந்தப் போக்கினால் கோளாறுகள் வருகின்றன. உணவு தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஸ்டேட் ட்ரேடிங்கின் நோக்கத்தை விளக்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுடைய தானியங்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமான விலை கிடைக்கச் செய்யலாமோ அவ்வளவு அதிகமான விலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அதே சமயத்தில் பொது மக்களுக்கு அவைகளை எவ்வளவு குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கவும் செய்யவேண்டும். இந்த இரண்டு நோக்கங்களுக்காகவும் பாடுபடும் முயற்சியை நாம் வியாபாரிகளிடம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. வியாபாரிகள் லாபத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நியாயமான லாபத்தை எதிர்பார்த்தால் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. இப்போது பத்திரிகைகளிலும் இதைப் பற்றிப் புகார்கள் வருகின்றன. எனக்கும் புகார்கள் வருகின்றன. நேற்றுக்கூட கேரள வியாபாரிகளிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அரசாங்கம் இப்போது எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கையின் விளைவாக உணவு தானிய வியாபாரம் அப்படியே ஸ்தம்பித்துப் போய்விடுகிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்போது கேரள ராஜ்யத்தில் இவைகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரிலிருந்து கேரளாவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அங்கே விற்கப்படும் அரிசிக்கு வண்டிச் சத்தத்தையும் சேர்த்து விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரிலும், கோவையிலும் ஒரே விலைக்குத்தான் அரிசி விற்கப்படுகிறது. கோயம்புத்தூரிலிருக்கும் வியாபாரிகள் அரிசியை கேரள வியாபாரிகளுக்கு விற்கும்போது அவர்களுக்கு 1 ரூபாய் 1½ ரூபாய் அதிக லாபம் கிடைக்கிறது. எனவே அவர்கள் எல்லா அரிசியையும் கேரள வியாபாரிகளுக்கே விற்க விரும்புகின்றனர். இந்த நிலையில், கோவையில் அரிசிப் பற்றாக்குறை இருப்பதாக என்னிடம் பலர் சொல்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் நான் சற்று முன்பு குறிப்பிட்டதுதான். அங்கேயுள்ள அரிசி அப்படியே கேரளாவிற்குப் போகிறது. கேரளாவிற்கு ஓரளவு போகட்டும். வியாபாரிகள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்க விரும்பினால் நமது ராஜ்யம் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் நாம் இப்போது ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்வதில் இன்னும் அதிகமாக 25 சத விகிதம் ப்ரொக்யூர் செய்ய வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலிருந்து தானியத்தை கேரள வியாபாரிகள் அடித்துக் கொண்டு போகின்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் அடித்துக் கொண்டுபோகவில்லை. கோவையிலுள்ள வியாபாரிகள்தான் அதிக லாபமடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் எல்லா அரிசியையும் அவர்களுக்கு விற்கின்றனர். இந்த நிலையில், மேலும் 25 சத விகிதம் உணவு தானியம் கொள்முதல் செய்து அதை தொழிலாளர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள், ஹாஸ்டல்கள் முதலிய ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தேசித்திருக்கிறோம். ப்ளான்ட்ரஸ் அலோலியேஷனிலிருந்து தந்தி வந்தது பற்றி அன்றொரு நாள் நான் சொன்னேன். அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு உணவு தானியங்கள் ஸ்பீன பண்ணை பல வியாபாரிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தொழிலாளர்களையும் ப்ளான்ட்ரஸ் அலோலியேஷனையும் காட்டி தங்களுக்குச் சலுகை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1959]

நினைக்கின்றனர். எனக்கு ஒரு வியாபாரியைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். வியாபாரிகள் தானியங்களை பல இடங்களில் பதுக்கி வைத்திருக்கின்றனர். எங்களுக்குச் சலுகை கொடுக்காவிட்டால் தொழிலாளர்கள் பட்டினி கிடக்க வேண்டி வரும் என்று அவர்கள் சொல்கின்றனர். எனவே சர்க்கார் ஒரு இணைப்புத் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறது. உணவு தானியங்களை மேலும் 25 சத விதிகம் கொள் முதல் செய்து இதை இணைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். மதுரை, திருச்சி, கோவை ஆகிய எல்லா இடங்களிலும்—எந்த இடமாக இருந்தாலும்—கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் சென்னை யில் டி.யு.சி.எஸ். மூலமாகவும் இதைச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். பள்ளாண்டர்ஸ் அலோலியேஷனாகோ மற்றவர்களுக்கோ பாதகமில்லாத வகையில்தான் இதை நிறைவேற்றப் பார்க்கிறோம். இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாமல் இப்போதுள்ள நிலைமையை அப்படியே நீடிக்கவிட்டால் தொல்லைகள் வரும்.

பிரொக்யூர்மெண்டில் எங்களுக்கு ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. தென் மண்டலத்தில் பல ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யம் தனி உணவு மண்டலமாக இருக்கட்டும் என்று சொன்னோம். மத்திய அரசாங்கத்தார் அதற்கு இசையவில்லை. இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் இந்த மண்டலத்தில் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் விலைக்கட்டுப்பாடு வந்திருக்கிறது. ஆனால் ஆந்திராவில் அது பிரயோகிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நெல் லாரிலிருந்து நமது ராஜ்யத்திற்கு வரும் அரிசி கண்ட்ரோல் ப்ரைஸ்டி வருவதில்லை; அங்குள்ள வியாபாரிகள் நம் ராஜ்யத்திற்கு அதை அதிக விலைக்குக் கொடுக்கத்தான் முன் வருகிறார்கள். “நாங்கள் தஞ்சாவூர் அரிசியைக் கொடுக்கிறோம், எங்களுக்கு ஆந்திராவிலிருந்து நெல்லூர் அரிசியை வாங்கிக் கொடுங்கள்” என்று மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் சொன்னோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தார் இந்தப் பிரச்சனையை உணர்வதாகத் தெரியவில்லை. “நீங்கள் பொறுத்திருங்கள்” என்று அவர்கள் சொல்கின்றனர். கேரள வியாபாரிகள் தஞ்சாவூரிலிருந்து அரிசி வாங்குகின்றனர். நாம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைப்படி அவர்கள் அதை வாங்குவதில்லை. அவர்கள் அதைவிட அதிகமான விலை கொடுத்து அதை வாங்குகிறார்கள். நம்மிடமிருந்து அரிசி வேண்டுமென்று கேரள சர்க்கார் கோரினால் அதைக் கொடுக்க நாங்கள் மறுக்கவில்லை. அதை ஓரளவு கொடுக்க நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம். “வியாபாரிகள் தலையிடாமல் இருந்தால் 1½ லட்சம் டன் வரையில் நாங்களே கொடுக்கிறோம்” என்று கேரள முதல் அமைச்சரிடம் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஆனால் வியாபாரிகளுக்கு லாபம் வருகிறது என்பதால் இங்கிருந்து அரிசி வெளியே வேகமாகப் போகிறது. தஞ்சாவூரில் இருக்கிற வியாபாரிகளுக்குத்தான் லாபம் வருகிறது உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகளைப்பற்றி நான் அபாண்டமாக கூறமாட்டேன். அவர்களின் பேரில் புகார் சொல்ல எனக்கு மனமில்லை. இருந்தாலும், தங்களுக்கு லாபம் வருகிறது, ஆகவே அரிசி எங்கு வேண்டுமானாலும் போகட்டும் என்று நினைத்து காரியம் செய்வது சரியல்ல. தஞ்சாவூரில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நடத்துகிறவர்கள் என்னிடம் வந்து சொல்கிறார்கள், வியாபாரிகள் வாங்கி விற்கும் மூட்டையைப் பார்த்தால் சிறு சிறு கற்களும், மண்ணும் ஓரளவு சேர்க்கப்படுகிறது என்று. விவசாயிகள் கொடுப்பதில் அல்ல. விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி அதில் ஓரளவு கல்லும், மண்ணும் சேர்க்கப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் நடக்கிறது. எல்லாவிடங்களிலும் இப்படி நடக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. அதை ஓரளவு கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற முறையில்தான் செய்கிறோம். விவசாயிகளுக்கும் ஆத்திரம் வருகிறது. அதிகப் படி விலை அவர்களுக்கு கிடைத்தால் அவர்களுக்குக் நல்லதுதான். குறிப்பிட்ட தான்யத்திற்கு குறைவாக விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறும் போது அப்போதைக்கப்போது அதில் கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்கிறோம். வியாபாரிகளை நம்பியிருந்தால், இப்பொழுது அழகும் பெருள்களின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்

[28th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பதை நாம் பார்க்கிறோம். மதுரையிலிருந்து பழங்கள் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். பழங்கள் கெட்டுப் போகிறதே, அதை வாங்கமாட்டேன் என்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன், அப்படி நீங்கள் என்னிடம் சொல்வதில் பயனில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அமையுங்கள், நீங்களே விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள், அதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் அளிக்கும் என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னேன். அப்படியே செய்கிறோம். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் நாங்கள் சென்னைக்கு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். உற்பத்தி செய்கிறவர்கள், விவசாயிகள். உணவு தான்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இதை ஸ்டேட் ட்ரேடிங்கை, அரசாங்கமே நேரிடையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இன்று ஏற்பட்டுவிட்டது என்று உணர்ந்து தான் இவ்வாறு செய்கிறோம். இதில் விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டில், எங்களால் விற்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி விற்க முடியாவிட்டால் நாங்களே நேராக வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். அதே போல் வியாபாரிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் நாங்கள் “ரெக்விஸிஷன்” செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்பதல்ல எங்கள் நோக்கம். முன்பு செய்த ஸெலி ஏற்பாடுபோல் செய்யவேண்டுமென்பதல்ல. அவர்கள், அவர்களிடமுள்ள மிச்சத்தை விற்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் “ரிக்விஸிஷன்” செய்கிறோம். அதை யாரும் ஒரு தொல்லையாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஸ்டேட் ட்ரேடிங்கைப்பற்றி, வருகிற எப்ரலில் நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் கூடுகிறது, அங்கு இது பற்றி விவாதிக்கப்படும். இது, ஒரு ராஜ்யம் மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதல்ல. எல்லா ராஜ்யங்களும் யோசித்து அப்பிராயங்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை மத்திய அரசாங்கம் நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸிலில், ப்ளானிங் கமிஷன் முன் வைத்து முடிவு செய்ய வேண்டியது அவசியம். இருந்தாலும், இதைப் பற்றிய நமது அடிப்படை யான நோக்கம் என்னவென்று விளக்க கருதுகிறேன். முக்கியமாக, இந்த ஸ்டேட் ட்ரேடிங்கின் நோக்கம் விலை அதிகமாகப் போவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக விலை கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவதாக, மார்கட்டில் சர்ப்பளஸ் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அவரவர்களிடம் மிச்சம் இருப்பதை விற்பது என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் நமது ராஜ்யத்தை விட்டு வெளியே அளவு கடந்து அனுப்பிவிட்டால் அந்த ராஜ்யத்தில் உள்ளவர்கள் மட்டும் சாப்பிடுகிறார்கள் என்றால் பரவாயில்லை, ஆனால் அப்படி கண்காணிப்பு இல்லாவிட்டால் அவை என்னவாகும் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. அதுபற்றி உறுதி கூற முடியாது. ஆகவே அதன்மேல் ஒரு கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டுமென்பது மூன்றாவது நோக்கம். இது, நாம் யோசிப்பதாகும். இதைப் ப்ளானிங் கமிஷனோடு கலந்து, நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸிலில் கலந்து இதன் முடிவு உருவாக்கப்படும். ஆனால் எங்கள் நோக்கத்தை, இந்த மன்றத்தின் முன் தெரிவிப்பது என்று கருதித்தான் நான் இதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பின்னால் இதன் “அல்டிமேட் பாட்டேர்ன்” எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பது பற்றி முடிவு செய்யப்படும். ஸ்டேட் ட்ரேடிங் என்பதில் ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் தனி லோனாக இருக்க வேண்டும். நமது அனுபவத்தை வைத்து சொல்கிறோம், அப்படி இல்லாவிட்டால் இது சரியாக நடக்காது என்று. ஸ்டேட் ட்ரேடிங் என்று வந்தால் ஒவ்வொரு ஸ்டேட்டும் ஒரு தனி லோனாகத் தான் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் உணவு தான்ய வியாபாரத்தில் மொனாப்பனியிருக்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு நடமாற்றம் அல்லது வேறு நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது இதையெல்லாம் யூனியன் அரசாங்கம் செய்யும். இந்த ஸ்டேட் ட்ரேடிங்கை எப்படி நடத்த நாங்கள் உத்தேசிக்கிறோம் என்று சொன்னால் “ஸ்டேட் புட்க்ரைன் கார்ப்பரேஷன்” என்று ஒரு “Autonomous”; ஸ்தாபனத்தை வைத்து அவர்கள் இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தின் ஏஜென்டாக அவர்கள் அதை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1959]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அப்போதைக்கப் போது வேண்டிய உதவிகள், "Guidance", "Instructions" இவைகளைக் கொடுக்கும். வாங்குவதும், விநியோகம் செய்வதும் எப்படியென்றால் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோவாப்ட்ரேடிங் மார்கட்டிங் சொஸைட்டி மூலம் வாங்கி விநியோகம் செய்வது. கிராமங்களில் இப்படி செய்வது, அல்லது வில்லேஜ் கோவாப்ட்ரேடிங் சொஸைட்டி வைத்து அவர்களே இதை வாங்கி விநியோகம் செய்வது என்றிருக்கவேண்டும். இதை லாபம், நஷ்டம் இல்லாமல் செய்வது. இப்பொழுது ரீட்டேல் வியாபாரிகள் விநியோகித்தால் கண்ட்ரோல் இல்லை. ஆனால் அதற்கும் கட்டாயம் கண்ட்ரோல் வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். இல்லாவிட்டால் அது சரியாக நடக்காது. ஆகவே அதற்கும் கண்ட்ரோல் அவசியம் வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் அல்லது தனி வியாபாரிகள் நியாயமான லாபத்திற்கு விற்கவேண்டும். இதுதான் இப்போதைய திட்டம். இதைப் பற்றி இன்னும் சற்று விளக்கும் நோக்கத்தோடு ஆங்கிலத்தில் இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி விட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

The purpose behind the idea of State-trading in foodgrains by Government is three-fold: firstly, to put a stop to the persistent upward trend in the prices the consumer has to pay; secondly consistent with the first object to enable the producer to get for his produce the maximum price possible; thirdly to enable the Government to maintain control over the marketable surplus to meet any emergency caused by the failure of the rain or otherwise. The means by which these aims are to be achieved are two-fold; firstly, by the Government taking over the entire wholesale trade in foodgrains, and secondly by a rapid development of co-operative marketing of foodgrains on the basis of village co-operatives.

The foodgrains trade, like any other trade, is now conducted with profit as the motive, and every trader, whether wholesale or retail, wants to buy in the cheapest market and sell in the dearest. The result is that the producer and the consumer go to the wall, and there is a constant instability in the price level, which itself is made a further source of profit to the trade. This organization has to be replaced by another which does not want to make a speculative profit, but is satisfied with functioning either on a no-profit no loss basis, or on the basis of a minimum scale of profits commensurate with the services rendered. In the ultimate pattern, the State will operate the wholesale trade and the co-operatives will operate the collection of the foodgrains and function as service institutions earning minimum profits. The retail trade may be taken up by the consumers co-operatives or by small retailers who even now generally do not get any share of the speculative profits.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். இந்த உணவு தானிய வியாபாரத்தைக் குறித்து சர்க்காருடைய கொள்கை சரியாயில்லை என்பதுதான் எங்கள் குற்றச்சாட்டு. சென்ற ஆண்டிலேயே நான் பலமுறை இந்த சட்டமன்றத்தின் முன்னால் விலைவாசிகள் மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டு போகிறது, அந்த விலைவாசிகளைத் தடுக்கவேண்டும், பாமர மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், ஆகவே உடனடியாக சர்க்கார் இதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று பலமுறை நான் இந்த சட்ட மன்றத்தின் முன்னாலேயே கூறியிருக்கிறேன். அப்பொழுது இதே

[28th March 1959] [Sri S. M. Annamalai]

அமைச்சர் அவர்கள், அப்படி ஒன்றும் விலை ஏறவில்லை, விலை அதிகமாக ஏறவில்லை, நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டோம் வருகிறோம், அதற்கு ஒன்றும் விலைக் கண்ட்ரோல் தேவையில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் இதே சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஆனால் அதற்குப் பின்னால் நிலைமையை உணர்ந்து ஏதோ மக்களுடைய குறைபாடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று நினைத்து இப்பொழுது சர்க்கார் விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். விலை நிர்ணயத்தைச் செய்து சர்க்காரே கொள்முதல் செய்வது என்ற அடிப்படையில் சர்க்காருடைய கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், சர்க்கார் எப்பொழுதோ விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்க வேண்டும், கொள்முதல் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான். காலம் கடந்து விலை நிர்ணயம் செய்ததன் காரணமாக ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருந்தாலும்கூட, சர்க்கார் விலை நிர்ணயம் செய்த பிறகு இதுவரையில் 27,000 டன் அரிசிதான் வாங்க முடிந்தது என்று நாம் அறிகிறோம். ஆனால் எந்தச் சமயத்தில் அறுவடையாகிறதோ, அறுவடையாவதற்கு முன்னாலேயே விலை நிர்ணயம் செய்து அப்பொழுதே கொள்முதல் செய்திருந்தால், 2 லட்சம் டன் அரிசி வாங்கவேண்டுமென்று போட்ட திட்டம் நல்ல முறையில் உண்மையிலேயே வெற்றி பெற்றிருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, காலம் கடந்து இப்பொழுது விலை நிர்ணயம் செய்து, இப்பொழுது கொள்முதல் செய்கிறோம் என்று கொள்முதல் செய்தால், உண்மையிலேயே பலன் இல்லை. அதே சமயத்தில் ஆந்திர சர்க்கார் வாங்கவில்லை, கேரள சர்க்கார் கேட்கவில்லை, ஸோனல் கவுன்சில் ஏற்பட்டு பிரயோசனம் இல்லை, எனவே நாம் தனியாகப் பிரியப் போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது சட்ட மன்றத்திற்கு முன் சொல்லுகிறார்கள். இதை முன்கூட்டியே சென்ற ஆண்டிலேயே, உணர்ந்து பாமர மக்கள் இதனால், வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலையை உணர்ந்து, சென்ற ஆண்டிலேயே விலையை நிர்ணயம் செய்திருந்தால், இந்த அவலக் கேடான நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த நிலையில் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் பாமர மக்கள் கடைகளுக்குச் சென்று அரிசி கேட்டால் அரிசி சரியான முறையில் கிடைக்கவில்லை. அதுபோல சென்னையில் கூட அரிசி ஸ்டாக் இல்லை, அரிசி அதிகமாக இருப்பு இல்லை, தஞ்சாவூரிலிருந்து கொள்முதல் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெஸாருக்குச் சென்று கேட்டாலும்கூட அரிசி கிடைக்க வில்லை. மக்கள் பரிதவிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் "இப்பொழுது ஏப்ரல் 2-ம் தேதி தேசியக் கவுன்சில் கூடப்போகிறது, அதிலே விவாதிக்கப்போகிறோம். அதிலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கொள்முதல் செய்து விநியோகிப்பதா அல்லது தனி கார்பரேஷன் ஏற்படுத்துவதா என்ற இரண்டு அடிப்படைத் தத்துவத்தை தேசியக் கவுன்சிலில் வைத்து விவாதிக்கப்போகிறோம்" என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் போல நான்கூட பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இதற்கு முன்னால் அவர்களே சொன்னார்கள் "மத்திய சர்க்கார் கொள்முதல் செய்த உணவை எங்களுக்குத் தாரங்கள் என்றால், அவர்கள் தயங்குகிறார்கள்" என்று. மத்திய சர்க்கார் ஏன் தயங்கமாட்டார்கள்? மத்திய சர்க்கார் தமிழ் நாட்டிலுடைய அவல நிலைமையை ஏன் உணர்வார்கள்? அந்த விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கு மத்திய சர்க்கார் கையில் தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது ஆந்திர மாநிலத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், மத்திய சர்க்காருடைய உதவி உணவு அமைச்சர் தாமஸ் அவர்கள் அந்த இடத்தில் சென்று வியாபாரிகளை சந்தித்துப் பேசியபொழுது, வியாபாரிகள் தங்களுக்கு அதிகமாக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர் விலையை உயர்த்தமாட்டோம் என்று சொல்லியும் கூட, ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த வியாபாரிகள் தங்களிடம் இருக்கும் உணவு தானியத்தை கொடுக்காமல் அப்புடியே நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இதனுடைய அடிப்படை என்ன? சோனல் கவுன்சில் ஏற்பட்டும் கூட பிரயோசனம் கிடைப்பது, அதனால் நம்

[Sri S. M. Annamalai] [28th March 1959]

முடைய மாநிலத்திற்குப் பயனும் கிடையாது. அதே சமயத்தில் நம் முடைய மாநிலத்திலிருந்து கேரள மாநிலத்திற்கு உணவு தானியங்கள் போகாமல் இருக்கிறதா என்றால், போய்க்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அவர்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற விலையைவிட அதிகமாக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். திருநெல் வேலி மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை மூலம் கேரள சர்க்கார் இங்கே வந்து உணவு தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்கிறார்கள், கொள்முதல் செய்வது யார் என்று புரியவில்லை, அதே சமயத்தில் தானியத்தை விற்பது யார் என்றும் தெரியவில்லை” என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டக் கலெக்டர் இம்மாதிரி அறிக்கை விடுத்திருப்பதை நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு அவல நிலை ஏற்படுவதற்கு இந்தச் சர்க்கார்தான் உண்மையான காரணம் என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். காரணம், சென்ற ஆண்டிலேயே இந்த விலை நிர்ணயம் செய்து, சென்ற ஆண்டிலேயே கொள்முதல் செய்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட அவல நிலைமை உண்டாகியிருக்காது. அதுபோல அதிகாரிகளை வைத்துக் கொள்முதல் செய்தால், கல்லும், மண்ணும், கருக்காயும்தான் உண்மையிலேயே கிடைக்கும். வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு அலுவலகத்தில் நல்ல அனுபவம் இருக்கலாம். ஆனால் வியாபாரிகளிடம் சென்றே அல்லது விவசாயிகளிடம் சென்றே கொள்முதல் செய்வது என்றால் அலுவலகத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அனுபவம் போதாது. நம்முடைய நாட்டிலுள்ள வியாபாரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், அமைச்சர் அவர்கள் வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்பது நோக்கமில்லை என்று சொன்னார்கள். இங்கு இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் பெருச்சாளிகள். அவர்கள் பெரிய கள்ள மார்கெட்காரர்கள். அவர்களால் தான் இப்படிப்பட்ட விளைவு ஏற்பட்டது. அவர்களுக்கு “நாம் நல்ல முறையில் வியாபாரம் செய்து அதே சமயத்தில் பாமர மக்களுக்கும், நாட்டுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும்” என்ற நல்லெண்ணம் இருக்குமேயானால், நிலைமை இந்த அளவுக்கு வந்திருக்காது. சர்க்கார் வாங்குகின்ற உணவு தானியத்தில் கல்லையும், மண்ணையும் கலந்து கொடுக்கிறார்கள். ரேஷன் காலத்தில் கூட 64 படி மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் 10 படி கல்லும், மண்ணும், கருக்காயும் இருக்கும். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் சரக்குகளில் கல்லையும், மண்ணையும் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். வியாபாரிகளுக்கு சர்க்காரிடமோ, மக்களிடமோ நல்ல நம்பிக்கை கிடையாது. அவர்களுடைய குறிக்கோள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதுதான். கொள்ளை லாபம் அடிப்பது ஒன்றைத் தவிர இன்று ஒருவிதமான குறிக்கோளும் நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள வியாபாரிகளுக்குக் கிடையாது. ஏதோ 1943-ம் ஆண்டில் நமது இந்திய நாட்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கள்ள மார்கெட்காரர்களை தூக்கிலிடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தத்துவத்தை ஒட்டி, வியாபாரிகளின் மீது சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், இப்படி வியாபாரிகள் சர்க்காரையே ஏமாற்றக்கூடிய அளவுக்கு உண்மையாகவே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அதைவிட்டு வியாபாரிகளிடம் இன்னும் அதிகமாகச் சலுகைகள் காண்பித்துக்கொண்டு வருவதினால், 2 லட்சம் டன் அரிசி வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தும் கூட 27,000 டன் அரிசி தான் இதுவரையில் வாங்க முடிந்திருக்கிறது. அதுவும் காலம் கடந்துதான் வாங்க முடிந்தது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் சர்க்கார்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த உணவு தானியத்தை வாங்கிக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் நாங்கள் விநியோகிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுது நீங்கள் இதை விநியோகிக்கப் போகிறீர்கள்? மக்களுக்கு மேலும் அவதியில்லாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்கவேண்டும். எந்த வியாபாரி கள்ளமார்கெட் செய்தாலும் சரி, தயவு தாட்சண்யம் காட்டக்கூடாது. இப்பொழுதுகூட பத்திரிகையில் பார்த்தேன். காய்கறி வியாபாரிகள் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கடையடைப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நியாயமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் கடையடைப்பு செய்து

[28th March 1959] [Sri S. M. Annamalai]

விட்டு அதே சமயத்தில் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்கு விற்பனையாக இருக்கிறார்கள். அதை நாம் எந்த வகையிலும் அனுமதிக்க முடியாது. அதுபோல வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் என்றால், எந்தக் காரணத்தை ஒட்டியும் நாம் அதை அனுமதிக்கக்கூடாது. அது போலத்தான் பெரிய மிராசதார்கள் இருக்கிறார்கள். மத்தியதர மிராசதார்களை விட்டு விட்டால், பெரிய மிராசதார்கள் 1,000 மூட்டைகள், 500 மூட்டைகள் இப்படிப் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கும் மூட்டைகளை சர்க்கார் வற்புறுத்தி உடனடியாக கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் வியாபாரிகளிடமிருந்தும், பெரிய மிராசதார்களிடமிருந்தும் கொள்முதல் செய்தால்தான், நல்ல முறையில் உணவு தானியத்தை வாங்கி மக்களுக்கு விநியோகிக்க முடியும்.

பால் பண்ணையின் மூலமாகச் சர்க்காருக்கு சென்ற ஆண்டில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வரவு செலவுத்திட்டத்தைப் பார்த்தால், சென்ற ஆண்டில் ஏறத்தாழ ரூ. 87,161 நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் கூட.

“Although the production for the year 1959-60 is targeted at 7,000 lb. per day, a small loss of Rs. 13,600 is estimated due to the reasons stated above” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு 13,600 ரூபாய் நஷ்டமேற்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 87,160 ரூபாய் நஷ்டமேற்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தவிதமான நஷ்டமேற்பட்ட வேண்டியதன் அவசியமென்ன? அரசாங்கத்திலிருந்து இதற்குச் சொல்லப்படும் காரணம் என்னவென்றால் இங்கு அதிகமான அளவில் எருமைப்பால் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இங்கு ஒரு சமயம் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது ஒவ்வொரு நாளும் 7,514 படி எருமைப்பால் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தப் புள்ளிவிவரத்தில் 7,000 படி உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வரவு செலவுத்திட்டப் புள்ளிவிவரத்தில் இவ்விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதில் வேறு விதமாக இருக்கிறது. இதில் எது உண்மை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அமோனியம் சல்பேட் உரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விஷயத்திலும், விவசாயிகளுக்குச் சரியாக கிடைப்பதில்லை என்கிற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி வெளியே மட்டுமல்ல, இங்கு சட்டமன்றத்திலேயும் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு முக்கிய காரணம் இதை விநியோகிப்பதற்குத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் விட்டுக்கொடுத்திருப்பதுதான். தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் இந்த ரசாயன உர விநியோகத்தை விட்டுக் கொடுத்திருப்பதால் அவர்கள் பெரும்பாலும் அவைகளை வெளியில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கும், அரிசியை வெள்ளையாக்குவதற்கும் உபயோகப்படுத்துவதற்காக கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே இவ்விதம் இந்த ரசாயன உர விநியோகத்தைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் கொடுத்திருப்பதை மாற்றி கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Sri J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உணவுப்பொருள்களுக்கு சென்ற ஆண்டு இருந்த விலையை விட இந்த ஆண்டு தான்யங்களின் விலை ஏறு முகமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து சர்க்காரே இதைக் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்ற நோக்கத்துடன் சர்க்கார் தான்யங்களை கொள்முதல் செய்தது. சர்க்கார் தான்யங்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்கு முன்பு சென்ற ஆண்டு சாதாரணமாக ஒரு படி அரிசியின்

[Sri J. Matha Gowder] [28th March 1959]

விலை 1 ரூபாய் 4 அணு இருக்கவில்லை. இதைவிட மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. இந்த ஆண்டு விலை அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டதின் காரணமாக சர்க்கார் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கருதி, சர்க்காரே கொள்முதல் செய்து கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்த பின்னால் இப்போது சாதாரணமாக எல்லாக் கடைகளிலும் இருப்பு அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி தாராளமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் பார்க்கின்றபொழுது விலை இப்போது இறங்கி கொண்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலையில் சர்க்கார் திட்டமிட்டபடி என் இரண்டு லட்சம் டன் தான் யங்கள் கொள்முதல் செய்து கொள்ள முடியவில்லை என்கின்ற பிரச்சனை இப்போது முக்கியமல்ல. வியாபாரிகள் அதிகமான லாபம் அடிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினாலோ அல்லது விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலை யில்தான் விற்கவேண்டிய நிர்வந்தம் ஏற்படச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தினாலோ சர்க்கார் இந்தக் கொள்கையை கொண்டு வரவில்லை. பொதுவாக இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கக்கூடாது என்பதுதான் அடிப்படையான பிரச்சனையாகும். அந்த முறையில்தான் கொள்முதல் செய்து விநியோகிப்பது என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்தது. அதெல்லாம் ஏதோ எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நாங்கள் சென்ற ஆண்டிலேயே இந்த நிலைமையைப்பற்றிச் சொன்னோம், அப்போது அரசாங்கம் என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, இப்போது காலம் கடத்தி இந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள், நாங்கள் சொன்னபோது தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு இந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் தான்யங்களின் விலை குறிப்பாக ஒரு படி அரிசியின் விலை 12 அணு என்கிற நிலைமை இருந்தது. அந்த நிலைமையில் தான் யங்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதவில்லை. பிறகுதான் விலை ஏறுமுகமாக இருந்தது. இவ்விதம் ஏறுமுகமாக இருந்ததின் காரணமாக அரிசியின் விலை 1 ரூபாய் 4 அணு என்கின்ற நிலையில் அரிசியின் விலை இருந்தது. இம்மாதிரி ஏறிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துத்தான் அரசாங்கம் அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து விநியோகிப்பது என்கின்ற நிலை ஏற்பட்ட பிறகு அரிசியின் விலை 1 ரூபாய் 4 அணு என்றிருந்தது குறைந்து விட்டது. ஆகவே தான்யங்களின் விலை குறைய வேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையில் தான் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களே தவிர எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லும்போதெல்லாம் கட்டுப்பாடு கொண்டு வருவதும் கொள்முதல் செய்வதும் என்பது முடியாத காரியம். சாதாரணமாக விலை ஏறுமுகமாக இருக்கிறதா என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, பலர் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காகக் கட்டுப்பாட்டை கொண்டு வர முடியாது. அதோடு இவ்விதம் கட்டுப்பாடு கொண்டு வருவதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் பாதிக்காத முறையில், தான்யங்கள் வாங்கக்கூடியவர்கள் பாதிக்காத முறையில்தான் இதைப் பரிசீலனை செய்து இது போன்ற திட்டங்களைக் கொண்டு வர முடியுமே தவிர எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்கின்ற காரணத்திற்காக சர்க்கார் அதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கேரளாவுக்கு அதிகமாகத் தான்யங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சொல்லும்போது, இப்போது கேரளாவுக்கு அரிசிதான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நெல் ஒரு படி கூட போவது கிடையாது. அரிசி போகிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அரிசி போகும்போது எவ்வளவு அரிசி போகிறது என்கின்ற கணக்கை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவ்விதம் கணக்கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலை இருந்து கொண்டிருப்பதால் நமக்கு அரிசிப் பற்றாக்குறை ஏற்படுமானால், அதை நிறுத்துவதற்கும் என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றிச் சர்க்காருக்கு ஆலோசிக்க முடியும். அதெல்லாம் நெல்லை தடுக்கா

28th March 1959] [Sri J. Matha Gowder]

விட்டால் எத்தனை டன் போயிருக்கிறது, அல்லது இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து எவ்வளவு நெல் வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளவே இயலாமல் போய்விடும். அதோடு உற்பத்தியாகிற இடத்திலிருந்தே கேரள வியாபாரிகள் அத்தனை நெல்லையும் கொண்டு போவதற்கு வழியேற்பட்டு விடும். அதன் காரணமாக சிலவேளை நமது நாட்டுக்குப் பற்றாக்குறை நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆகவே இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது நெல் போக்கக்கூடாது என்று தடை விதித்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமாகவே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள் டோன்ட் மில்க் பாக்கரி ஒன்று நீலகிரி ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக முன்னால் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இப்போது அதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. இப்போது அதனுடைய நோக்கம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. நீலகிரி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் வேறு எந்தத் தொழிற்சாலைகளும் ஆரம்பிப்பதற்கு வசதியில்லாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த “டோன்ட் மில்க் பாக்கரி” யாவது அங்கு ஏற்படும் என்று அங்குள்ள மக்கள் எல்லோரும் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் அதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் பதிலில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு இந்த “டோன்ட் மில்க் பாக்கரி” ஆரம்பிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பும், வசதியும் இருக்கிறது. இதற்காக நியூஜிலாந்து சர்க்கார் உதவி கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. ஆகவே நியூஜிலாந்து சர்க்கார் உதவியுடன் இதை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு வெல்லக்கொண் என்ற இடத்தில் இதற்கு நல்ல வசதியிருக்கிறது, ஆகவே அங்கேயே ஒரு மில்க் பாக்கரி ஏற்படுத்தினால் சர்க்காருக்கும் நல்ல வருமானம் இருக்கும், அதோடு அங்குள்ள மக்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்கடிக்க முடியும் என்பதையும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமோனியம் சல்பேட் விநியோகம் சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு சுமார் 4 லட்சம் ரூபாய் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்படுகிறோம். ஆனால் சர்க்காருக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நோக்கத்துடன் மட்டும் இந்த விநியோகத்தைச் செய்யக்கூடாது. இதில் லாபத்தை கருத வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த உரம் தக்க காலத்தில் நேரிட மக்களுக்குப் போய்சேருகிறதா என்பதை நாம் முக்கியமாகப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இதை சர்க்கார் வெறும் ட்ரேடாக மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. குறித்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிற நேரத்தில் உரம் போய்ச் சேருவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயக் கருவிகள் சம்பந்தமாக, “அக்ரிக்-சரல் இம்னிமென்ட்ஸ்” விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாத நிலையில் கிடைப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு பாக்கரி ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான விவசாயக் கருவிகள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் இரும்பு சாமான்கள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் ஏதாவது தங்களுக்கு வேண்டிய இரும்பு சாமான்களை மிகவும் அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். குறைந்த அளவில் விவசாயிகள் வாங்கும்படியான நிலையில் இந்த விவசாயக் கருவிகளை எல்லாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்காக அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை, பாட்டாளி மக்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆகவே

[Sri J. Matha Gowder] [28th March 1959]

அரசாங்கம் ஒரு பாக்கியை ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அளவிலே இந்த மாநிலத்தில் ஏற்படுத்த முடியுமா என்று பார்த்து, அம்மாதிரி ஏற்படுத்த முடியுமானால், ஏற்படுத்திய பிறகு அத்தனை பொருள்களையும் கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் மூலமாகவும் விநியோகம் செய்ய சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பருத்தி நூலைப் பொறுத்தவரையில் நம் மாநிலத்தில் 100-ம் நம்பர் வரையில்தான் நூல் உற்பத்தியாகிறது என்று தெரியவருகிறது. 120-ம் நம்பர், 140-ம் நம்பர் நூல்களெல்லாம் நம் முடைய நாட்டிலே, இந்தியாவிலே—தயாராகவிலை என்று தெரிய வருகிறது. அவைகளை அயல் நாடுகளிலிருந்து, நியூயீலாந்து, எகிப்து போன்ற நாடுகளிலிருந்து வாங்குகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இங்கு சீதோஷை நிலை சரியில்லை, அதனால் அந்த மாதிரியான நூல்கள் வருவ தில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இதைப் பற்றி கோயம்புத்தூரி லுள்ள மில் அதிபர்களிடம் கேட்கும்போது, குளிர் பிரதேசத்தில் இந்த பாக்கியை ஏற்படுத்தி, பருத்தியை இங்கிருந்து அங்கே கொண்டு போய் நூல் எடுத்தால் 140, 150-ம் நம்பர் வரையில் எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டு என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இதற்கு நிபுணர்களைப் போட்டு நீலகிரி போன்ற குளிர் பிரதேசத்தில் இங்கு இருக்கக்கூடிய பருத்தியை அங்கே கொண்டு சென்று நூல் நூற்றால் 150-ம் நம்பர் வரையில் வருகிறதா, இல்லையா என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால், அதில் வெற்றி ஏற்படுமானால் வெளி நாடுகளிலிருந்து நூல்களை வர வழைக்காமல் இருந்து விடலாம். அதோடு நமது அன்னியச் சொலவணியும் மிச்சமாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே எனக்கு அனுபவ மில்லாமல் இருந்தாலும், இதைப் பற்றி கோயம்புத்தூரிலுள்ள மில்லதிபர் களைக் கேட்கும்போது இந்த யோசனையைச் சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி நிபுணர்களைப் போட்டு நன்றாக ஆராய்ந்து நீலகிரியில் ஒரு பாக்கி ஆரம் பிக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. VEDARATHNAM: கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இந்த உணவுக் கட்டுப்பாடு அமுலுக்கு வந்த பின் நம்முடைய மாநிலத்தின் நிலைமையை ஓரளவுக்குப் புரிந்து கொள்வதற்குச் சரியான வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் அதேயே தான் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் கூர்ந்து கண்காணித்து வருகிறோம் என்றும், நிலைமையில் மாறுதல் ஏற்படுமேயானால் தகுந்த பரிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்றும் இப்போது கூறினார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் இந்த நிலைமையைச் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து அவர்களே இதில் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப்பது நாம் எல்லோரும் வரவேற்கத் தகுந்த விஷயம் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தியதன் முக்கிய நோக்கம் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும், அதே சமயத்தில் வாங்கி உண்பவர்களுக்கும் நியாயமான விலைக்கு அந்த தானியங்கள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான். இதை உத்தேசித்துத்தான் இந்த தென் மண்டலம் என்ற ஏற்பாட்டை ஏற்படுத்தி உபரியாக இருக்கிற மாநிலத்திலிருந்து மற்றுக்குறையாக இருக்கிற மாநிலத்திற்கு வாங்கிக்கொள்ளப் போதிய வசதிகள் அதில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் எதிர் பார்த்தபடி இந்த விஷயம் நடைபெறவில்லை. நம்முடைய ஒரு மாநிலம் வேண்டுமானால் அந்தக் கட்டுப்பாட்டை அமுலுக்குக் கொண்டுவர முயற்சி யெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதேயல்லாது மற்ற மாநிலங்கள் இதில் கொஞ்சமாவது அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆந்திர மாகாணம் தங்கனிடத்தில் இருக்கிற உபரி தான்யத்தை மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலைக்கு விற்கத் தயாராக இல்லை. விற்கும்படி—ஆந்

[28th March 1959] [Sri A. Vedarathnam]

திர அரசாங்கம் அவர்களைத் தூண்டவும் இல்லை. எப்படியாவது அதிக விலை கிடைத்தால்தான் விற்பது என்ற நோக்கத்தோடு பல்லைக் கடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பற்றுக்குறைப் பிரதேசமாகிய கோளமோ தங்களுக்கு எப்படியாவது தானியம் கிடைத்தால் போதும் என்று அவர்களும் நிர்ணயித்த விலைக்கு வாங்காமல் அதிக விலைக்கு வாங்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். நம் மாகாணத்தான் இதற்கிடையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு திண்டாடுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் என்ன கட்டுப்பாடு வைத்திருந்தபோதிலும் அதிக விலைக்கு வாங்க கேரளம் இங்கே முன் வருகிறது. அதனால் இங்கே வாங்குகிறவர்களுக்குத் தானியங் கள் கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலைமையில் தென் மண்டல இணைப்பை வைத்துக்கொண்டிருப்பது அவசியந்தானது என்று ஆராய வேண்டிய முக் கியமான கட்டம் இப்போது வந்திருக்கிறது. சமீபத்திலே நமது அமைச்சர் அவர்கள் டில்லியில் இது சம்பந்தமாக ஒரு மாநாட்டுக்குச் செல்ல இருக்கிற காரணத்தினால், சபையின் அபிப்பிராயத்தை அவர்களுக்கு நன்றாக அறிவுறுத்தி, தென் மண்டலம்—காணியையும் கிடாரியையும் பிணைத்தது மாதிரி என்று சொல்வார்கள்—அந்த மாதிரி ஒப்பிடுகிற நிலையில் இருக்கிறது என்று அவர்களிடம் வற்புறுத்தி, இப்படிப்பட்ட இணைப்பைத் துண்டித்துக்கொள்ள முன் வரவேண்டுமென்று, இந்த அவையின் சார்பாக அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டுப்பாடு என்று சொன்னால் எல்லா இடங்களிலும் அமுலுக்கு வரவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் இல்லாமல் இருப்பது நலம். நம்முடைய மாகாணத்தில் நம் தேவைக்குப் போதுமான அளவு தான்யங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நம் தேவைக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டோமானால், மற்றவர்களை நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. வேறு மாகாணம் வந்து இங்கே வாங்குகின்றதன் மூலமாக நம்முடைய மாகாணத்தில் புதிதாகப் பற்றுக்குறை புகுத்தப்படுகிறது. இந்த நிலையிலிருந்து நம்மை விடுவித்துக்கொள்வதற்கு தென் மண்டல பிணைப்பிலிருந்து நம்மை விடுவித்துக்கொள்வார்களேயாகில் நான் பெரிய நல்ல காரியத்தைச் செய்ததாக அறியக்கூடும்.

அதே சமயத்தில், வியாபார விஷயத்தையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முன் வருவது வரவேற்கத் தகுந்தது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் நம்முடைய விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் எவ்வளவோ பேருதவி புரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் நல்லவர்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அத்தனை பேர்களும் பெருச்சாளிகள் என்று நான் சொல்லத் தயாரில்லை. அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் கொள்ளைக் காரர்கள், கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் என்று சொல்லத் தயாராயில்லை. அவர்களில் எத்தனையோ நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். ஒரு மந்தையில் ஒரு சில ஆடுகள் கருப்பாக இருந்தால் மந்தை முழுவதும் கருப்பு ஆடுகள் என்று சொல்ல முடியாது. நல்லவர்கள் பெயரையும் கெடுத்து விடும் காரணத்தினால் இந்த மாதிரி இடையில் இருக்கிற நல்லவர்கள் அல்லாதவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க அவர்களிடத்திலிருந்து இந்தத் தானியங்களை வாங்கி மக்கள் பெறுகிற அளவிற்கு முக்கியமான இடங்களில் எல்லாம் இந்த மார்க்கெட்டை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவது தவறு என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அவர்கள் இந்த முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்தது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆனால், அதே சமயத்தில் இன்னொரு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இது மெள்ள மெள்ள நழுவி பழைய கண்ட்ரோலுக்கு வந்து விடக் கூடாது, ரேஷன் நிலைக்குக் கொண்டு விட்டு விடக் கூடாது, என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் பணிவோடு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதில் பழைய பெருச்சாளிகள்—கண்ட்ரோலில் சம்பாதித்த பெருச்சாளிகள், வலையில் இந்த மக்களை மாட்டி விட்டு திண்டாடக் கூடிய நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விடாமல், அரசாங்கம் நடத்துகிறது என்ற அளவோடு நடத்த வேண்டுமென்று, ரேஷன் காலத்தை நினைக்கக்கூட அச்சமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று—நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Vedarathnam] [28th March 1959]

நியூலிலாந்து அரசாங்க உதவியோடு சென்னையில் பால் பண்ணை யொன்று ஆரம்பிக்கின்றது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த விஷயம். அது பாராட்டத் தகுந்த விஷயம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், இதில் ஒரு விஷயம் நான் கூற விரும்புவது என்னவென்றால், பால் பண்ணையில் பால்களைத் தருவித்து, டோண்டு மில்க் தயார் செய்து அதை விநியோகம் செய்யப் போவதாக அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டுக்கு டோண்டு மில்க் ஒரு புதிய விஷயமாக இருக்கலாம். அந்த டோண்டு மில்க் எப்படித் தயார் செய்யப்படுகிறது என்ற விஷயத்தை முன் ஒரு சமயம் கனம் அமைச்சர் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது, கூறி இருக்கிறார்கள். பால் பவுடரோடு தண்ணீரை ஒரு அளவுக்குக் கலந்து. . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'டோண்டு மில்க்' என்று நான் சொல்வது இப்பொழுது நடைபெறுகிற மில்க் பாக்கிரியில் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆனால், மில்க் காலனி என்பது வேறு. அதில் அசல் பால் கிடைக்கும்.

SRI A. VEDARATHNAM : அதைத்தான் நான் அவர்களிடம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஆரம்பிக்கிற அந்தக் காலனியிலாவது கலப்படமில்லாத அசல் பாலாக இருக்கவேண்டும். டோண்டு மில்க் என்ற பெயரில் கொடுப்பதை—பால் பவுடரில் தண்ணீரைக் கலப் படம் செய்ததை—சர்க்காரிடம் விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியதில்லை. அவரவர்கள் வீட்டிலேயே பைப்பிலே போதுமான தண்ணீர் இருக்கிற போது, டோண்டு மில்க் என்ற பெயரில், கொழுப்புச் சத்தை நீக்கிவிட்டு கொடுப்பதை, ஏன் வாங்கவேண்டும்? இப்படிப்பட்ட பாலே ஏழைகளுக்கு விற்கிறதில் பயன் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், "அங்கு அசல் பாலே விற்கப்படும்" என்று வாக்குறுதி கொடுத்ததினாலே அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அம்மாதிரி சுத்தமான பால் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டியதுதான் இதனுடைய முக்கியமான நோக்கமாக இருக்கவேண்டும் என்கிற விஷயத்தை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெல் வியாபாரத்திலே கூடக் கலப்படம் இருக்கிறது. கலப்படம் விஷயத் திலே தீட்சண்ணியமான மூளைகள் எல்லாம் தவறான முறையிலே வியாபா ரம் செய்கின்றவர்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இதில் ஒரு பரிசை வைத்தால்கூட நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய நோக்கம். எந்த எந்த தானியத் திலே இன்ன இன்ன பொருள்களைக் கலந்தால் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருக்கும் என்று பல நிபுணர்கள் இப்பொழுது புதிதாகத் தோன்றியிருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம், சரியான கலப்படத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற் காக, ஒரு பரிசு கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்து, அந்த மாதிரி நிபுணர் களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு நல்ல பரிசு கொடுத்தால் நல்லது. அந்தக் காலத்தில் கங்கையில் ஸ்நானம் பண்ணப் போகிறவர் களைத் தண்ணீருக்குள்ளே பல மணிநேரம் மூச்சை அடக்கிக்கொண்டிருக்கிற வர்கள் கங்கைக்குள் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் தங்கநகைகளை கழற்றிக்கொண்டு போவதாகக் கதை சொல்வார்கள். காசி அரசர் அம்மாதிரி ஒரு பரிசு வைத்தாராம். ரொம்ப நேரம் தண்ணீரில் மூச்சை அடக்கிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குப் பரிசு கொடுக்கப்போவதாக அறிவித்து அந்த ஆட்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் மறுபடியும் இந்தக் குற்றம் நடக்க முடியாதபடி, அவர்களுக்கு மரண தண்டனைப் பரிசு கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அம்மாதிரி கலப்படத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு ஒரு பரிசு கொடுப்பதாகச் சொல்லி, அந்த நிபுணர்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து, அவர்களை எப்படியாவது இந்தச் சமூகத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி, எங்கா வது ஒரு தனி காலனியிலே அவர்களை வைக்க அரசாங்கம் முன்வருமானால் அது மிகவும் விரும்பத்தக்கது என்ற விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[28th March 1959] [Sri A. Vedarathnam]

உர விநியோகம் சம்பந்தமாக அவர்கள் இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சியை நான் வரவேற்கிறேன். அதில் ஜில்லாதோறும் இருக்கும் ஜில்லாக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் லாபம் அனுமதித்திருப்பதாக அவர்கள் கூறினார்கள். அதே சமயத்தில், அதைச் சில்லரையாக விநியோகம் செய்யப்போகின்ற அந்த காலங்களில் 25 சதவிகிதம் லாபம் அனுமதிக்கப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஐந்து மடங்கு அதிகமாக லாபம் அனுமதிப்பது என்பது அவசியம்தானா என்ற விஷயத்தை அவர்கள் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். ஜில்லா சங்கங்களுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் அனுமதிக்கக்கூடிய காலத்தில் அதைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு, பத்து சதவிகிதம் சில்லரை விநியோகஸ்தர்களுக்கு அனுமதிக்கட்டும், 12½ சதவிகிதம் வேண்டுமானால் அனுமதிக்கட்டும். ரூபாய்க்கு இரண்டணவுக்கு அதிகமாக லாபம் அவர்கள் பெறக்கூடிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதை அவர்கள் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, 25 சதவிகிதம் அவர்களுக்கு லாபம் அனுமதித்து இருப்பது மிகவும் அதிகம் என்ற விஷயத்தை அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி, நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால் இதை மான்யக் கோரிக்கையை நான் முழுமன தோடு ஆதரித்து, வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்க்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 25 சதவிகிதம் அல்ல. டன் ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாய் அல்லது பத்து ரூபாய்.

*** SRI V. SUBBIAH :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின்மீதுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய கொள்முதல் முறையிலே, குறிப்பாக நமது ராஜ்யத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் விலை நிர்ணயம் ஒரேவிதமாக இருப்பதனால், உண்மையிலேயே விவசாய உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு அது போதுமானதாக இல்லை. அவர்களுடைய உற்பத்திச் செலவுகளை நிர்ணயித்து அரசாங்கம் இதை நிர்ணயிக்க வில்லை என்றுதான் நான் கூறமுடியும். விவசாய உற்பத்தியாளர்களுக்குக் குறிப்பாக அமோனியம் சல்பேட் வகைகள் இந்த நடப்பு வருஷத் திலே எப்படி கிடைத்தன என்பதையெல்லாம் ஓரளவு நாம் சிந்தையிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ரூ. 58 முதல் ரூ. 68 வரையில் விலை கொடுத்து வாங்கித்தான் விவசாயிகள் இன்றைய தினம் நெல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். உற்பத்திச் செலவு எவ்வளவு என்று நிதானமாகப் பார்த்து விலை நிர்ணயித்தார்களா என்று தெரியவில்லை.

ஒன்று மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக நமது ராஜ்யத் திலே இன்றைய தினம் நெல் விநியக்கூடிய பிரதேசங்களில் மட்டும் இந்த விலை இருந்தால் வரவேற்றிருக்கலாம். அதே நேரத்தில் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் பல ஜில்லாக்கள் நம்மிடையே இருக்கின்றன. பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனம் படுத்திய எரியாக்களிலே இன்றைய தினம் அதே நிலைமை இருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. அதற்கு ஒரு மாற்றுமுறை இருக்கவேண்டும். ஏகமாக எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் இருப்பதைவிட விநியக்கில் பற்றாக்குறை இருக்கும் இடங்களிலே மாறுபட்ட முறையிலே கொள்முதல் விலைவாசி கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பது என் ஆசை.

மற்றும் அரசாங்கம், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, கூட்டுறவு முறையில்தான் நாங்கள் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வதை முழுக்க முழுக்க வரவேற்றாலும்கூட இன்றைய கூட்டுறவுச் சட்டம், இன்றைய கூட்டுறவு முறையானது எப்படி நடைமுறையில் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நாம் பார்க்கின்றோம். பல இடங்களிலே கூட்டுறவு முறையானது நல்ல முறையில் செயல்படாமல் இருந்ததை முன்னால் நடந்த பல காரியங்களில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அவைகளில் கூட்டுறவு

[Sri V. Subbiah] [28th March 1959]

முறையை மாற்றியமைத்து நல்ல ஆடிட்டர்களை வைத்து, மேற்பார்வை யாளர்களையும் வைத்து, நடத்தினால்தான் அது நல்ல முறையிலே நடக்க முடியும்.

குறிப்பாக, பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு, வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு, ஆந்திர நாட்டிலேயிருந்து நெல் வருவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். தாராளமாக அங்கே தனிப்பட்டவர்களோ அல்லது அரசாங்கமோ வாங்கி பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்குக் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்ற நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நல்ல முறையிலே அவர்களுக்கு அரசாங்கம் செய்ததாக முடியும். அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்து, வியாபார முறையில் ஆரம்பிப்பது என்பது அவ்வளவு நல்லதா என்று மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. வேதரத்தினம் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது சொன்னார்கள். அது நல்லதாக இருக்கமுடியாது என்று சொன்னார்கள். யுத்த காலத்தில் நடந்ததை நாம் பார்த்தோம். அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வது என்றால், அதற்காகக் கிடங்குகள் கட்டி, தயாராக வைத்திருக்க முடியவில்லை. லட்சக்கணக்கான மூட்டைகள் அன்று மட்டமாக மக்கி மடிந்து மோசமாகப் போய்விட்டது என்று பத்திரிகையில் பார்த்தோம். அரசாங்க அறிக்கையில் கூட பார்த்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி அதற்குத் தயாராக இருந்து அம்முறையிலே அதற்கான முன் ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்தால் நல்ல அர்த்தம் உண்டு. செயலிலே நல்ல முறையிலே செயல்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அந்த அளவில் இல்லாமல், அரசாங்கமே “எல்லாவற்றையும் நாங்கள் செய்கிறோம்” என்று சொன்னால்—அரசாங்கத்தினுடைய சட்டங்களுக்கு, அரசாங்க விதிகளுக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை, செயல் முறையிலே நடைமுறையிலே என்ன நேருகிறது என்று பார்க்கும்போது அது வேறு விதமாக இருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட் மூட்டை ஒன்று விலை ரூ. 35 என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்க, ரூ. 62 க்கு ஒரு விவசாயி வாங்க வேண்டிய நிலையில்தான் வைக்கப்படுகிறான். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய இரும்புச் சாமான்கள் வாங்கவேண்டுமானால், எவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரிந்திருக்கலாம். அவ்வளவும் கட்டுப்பட்ட விலையில், அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலையில், எங்காவது வாங்க முடிகிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக யோசிக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கமுடியும்.

இன்று நமது ராஜ்யத்திலேயே தஞ்சை ஜில்லாவை விட்டால் வேறு இடத்தில் நெல் இல்லை என்ற நிலையிலும், குறிப்பாக அவ்வளவு நெல்லும் கேரளாவுக்குப் போய் விடுகிறது. கேரள அரசாங்கம் இன்றைக்கு விலை கூடுதலாக நிர்ணயித்திருப்பதால், இங்கேயிருக்கும் அவ்வளவு அரிசியும் போய் விடுகிறது. குறிப்பாக, எங்கள் பகுதி, திருநெல்வேலி போன்ற ஜில்லாக்களிலேயிருந்து, பக்கமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், இரவு பகலாக லாரிகளிலே கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அந்த நிலை அங்கே இருக்கிறது. இதைக் கண்டிப்பாக கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் ஒருவிதமான மோசமான நிலை ஏற்படுவீரும். பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருப்பவை மிகப் படுமோசமான நிலைமைக்கு வந்துவிடும். ஆகவே, அந்த நிலைமை மாறவேண்டுமானால் தாராளமாக பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு வெளியிலேயிருந்து ஆந்திரப் பிரதேசங்களிலிருந்து வரவழைத்துக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். அரசாங்கம் செய்தாலும் சரி, அல்லது தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் மூலமாகவானாலும் சரி, அங்கே கொடுக்கக் கூடிய விலை நிர்ணயம் மட்டும் சரியாக இருக்கவேண்டும். வியாபாரிகள் கொண்டுவந்து இங்கே விற்பார்களானால் அவர்கள் அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட விலைக்கு விற்கிறார்களா என்று பார்த்துக்கொள்வதற்கு மட்டும் அரசாங்கம் தயாராக இருக்கவேண்டுமே தவிர மற்றது ஒன்றையும் கவனிக்கக் கூடாது. அப்படி இருந்தால்தான் அந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கும் நியாயமான முறையில் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும், உண்மையாகவே விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் பொறுத்தமுள்ள விலையாக அமைய முடியும்.

0-30
a.m.

[Sri V. Subbiah] [28th March 1959]

உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தில் பலதரப்பட்ட இனங்கள் இருந்தாலும்கூட கூட்டுறவு முறையின் மூலமாக எல்லாவற்றையும் வியாபாரம் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். கிராமந்திரங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களையும் பல நோக்கு சங்கங்களையும் அமைத்து அதற்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங்களையும் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்போது பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் வராமல் இருக்க தக்க சட்டங்களை இயற்றவேண்டும். கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் சில தனிப்பட்டவர்கள் கையில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஒரு வியாபாரி கையில் அந்த வியாபாரத்தைக் கொடுத்தால் அவர்கள் ப்ளாக் மார்க்கெட் செய்துவிடுவார்களோ என்ற பயம் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பது போன்று இப்படிப்பட்ட சில கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் அப்படிப்பட்ட பயம் இருந்து வருகிறது. ஏனென்றால் அவைகள் சில தனிப்பட்டவர்களுடைய கையில் இருப்பதால். நல்ல முறையில் மெம்பர்கள் அதன் பலனை அனுபவிக்கக் கூடிய நிலையில் அவைகளை அமைக்கவேண்டும். அதனால் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய மெம்பர்களைவிட இன்னும் அதிகப்படியான மெம்பர்களைச் சேர்த்து வியாபாரம் செய்யக் கூடிய அளவில் கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கவேண்டும். நல்ல முறையில் கொள்முதல் செய்து அவற்றை நல்ல முறையில் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய முறையில் விநியோகம் செய்யக் கூடிய அளவில் அந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் யுத்த காலத்தில் நல்ல முறையில் வளர்ந்து வந்தன. ஆனால் இப்பொழுது அப்படி வளருவதாக இல்லை. அப்பொழுது உணவு பொருள்களுக்கு கட்டுப்பாடு இருந்த காரணத்தால் அவைகள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்தன. இப்பொழுது கட்டுப்பாடு இல்லாத காரணத்தால் சில கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற வில்லை. இப்பொழுது வியாபாரிகள் கையில் இருப்பதால் வியாபாரம் அது நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது. அதற்குத் காரணம் வியாபாரிகள் அதில் திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். எப்படி கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிக் கொள்முதல் செய்து எப்படி எப்படி விற்க வேண்டுமோ அந்த முறையில் விற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய வசதிகள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு இப்பொழுது இல்லை. அதனால் தான் சில கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதனால் பஞ்சப் பிரதேசங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை அதிகப்படியாக அமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் உற்பத்தி பண்ணைக்கூடிய பிரதேசங்களில் விவசாயிகளுக்கு நியாய விலையில் கிடைப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வாங்கிச் சாப்பிடக் கூடியவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் கிடைக்கக் கூடிய அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் அத்துடன் நல்ல அரிசியாகப் பார்த்து கொள்முதல் செய்து, அதையும் ஜாக்கிரதையாக கொள்முதல் பண்ண வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகளை செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய பல தரப்பட்ட, உணவு, உரம், பால், அதைப்போன்று ஸ்டேட் டிரெடிங் மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று சிற்சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது உணவு தானியத்தின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தி அதன் மூலம் விலையை நிர்ணயம் செய்து அதன் மூலம் விநியோகம் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்ட முறையில் பொது மக்களுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அதை நிர்வாகம் செய்யக் கூடிய மானியம் தேவை என்ற காரணத்தால் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் மனப்பூர்வமாக வர

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [28th March 1959]

வேற்கிறேன். இதைப்பற்றி ஏற்கனவே சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டு வந்ததை இப்பொழுது அமுல் நடத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி அதற்கு போதாது என்ற முறையில் இந்த மானியத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான நிதி அதற்கு வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டினால் நாட்டிலுள்ள ஒரு சிலருக்கு நன்மை ஏற்பட்டாலும் ஒரு சிலருக்கு அவ்வளவு நன்மை ஏற்படாது என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் சிலர் பாதிக்கக் கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும். உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு உணவு விலையைக் கட்டுப்படுத்தினால் அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய உரத்தின் விலை அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்குத் தேவையான விவசாயக் கருவிகளின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அவைகளை அதிகப்படியான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் விவசாயம் செய்து உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உணவு தானியங்களை விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்து விட்டு அவர்கள் விவசாயத்திற்கு வாங்கக்கூடிய உரம் கருவிகள் போன்றவைகளைக் கட்டுப்பாடு செய்யாமல் இருப்பதால் அவர்கள் அதை வாங்கக் கூடிய காலத்தில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அத்துடன் அவர்களுக்கு காலா காலத்தில் கடன் வசதி கிடைப்பது இல்லை. அப்படி வெளியிடங்களில் கடன் வாங்கிக்கொண்டாலும் கடன் அதிகப்படியாக வட்டி கொடுத்து கடன் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. லொசைட்டிகள் மூலம் கடன் வாங்குவதாக இருந்தால் அவை காலாகாலத்தில் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே கூடுமான வரையில் அரசாங்கம் இவர்களுடைய கஷ்டத்தையும் உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது போதிய அளவு சாமான்கள் கிடைப்பதாக இல்லை. உரம் கிடைக்கவில்லை, எனக்கு முன்பு பேசிய பல நண்பர்களும் இதைப்பற்றியே தான் சொன்னார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உரம் முதலியவைகளை காலாகாலத்தில் விநியோகிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய அளவுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இதற்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் கூட ஒரு கேள்வி கேட்டார். அவர் அப்படி கேட்டது எங்களுக்கு ஆச்சரியமாகவே தான் இருந்தது. அவர்களிடம் இப்படிப்பட்ட மாறுதல் ஏற்பட்டதைக் கண்டு ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. உள்ளபடியே இப்பொழுது விலையை கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் “நாங்கள் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்ட விலையில் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம், ஆனால் வியாபாரிகள் வந்து வாங்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு கேள்வி கூட கேள்வி நேரத்தில் கேட்கப்பட்டது. ஓரளவு விவசாயிகள் கொடுக்க தயாராக இருந்தாலும், வியாபாரிகள் வாங்க மறுக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் இன்னும் அதிகப்படியான லாபம் வேண்டும் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் வாங்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று இதிலிருந்து தெரிய வருகிறது. அதனால் சட்ட திட்டங்களைப் போட்டு விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். வியாபாரிகள் தங்களுடைய லாபத்தையே மனதில் கொள்ளக்கூடாது. பொது மக்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் கொஞ்சம் தாராளமாகத் தான் இருக்கவேண்டும். பொது மக்களுடைய நலனை உத்தேசித்து வியாபாரிகள் ஓரளவு அவர்களுடைய வருவாயைக் குறைத்துக்கொள்ள முன் வரவேண்டும். தங்களுடைய லாபத்தை மாதிரி மனதில் கொள்ளக் கூடாது. அதனால் பல கஷ்ட நஷ்டங்கள் வந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் பொது மக்களுடைய நலனைக் கருத முன் வரவேண்டும். தேச நலனை மனதில் கொள்ள வேண்டும். தேச நலனில் அவர்களும் கொஞ்சம் பங்கு கொள்ளவேண்டும். இப்படி நடப்பதற்கு முன் அரசாங்கத்துடன் பொது மக்களுடனும் ஒத்துழைக்க முன் வரவேண்டும். இப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லும்போது அவர்கள் வருத்தப்பட்டு பிரயோசனம் இல்லை. இதற்கு முன்னதாக கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் அவர்கள் எல்லோரும் எப்படி

28th March 1959]

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

நடந்து கொண்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். சில வியாபாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டார்கள். சில வியாபாரிகள் தவறான முறையில் நடந்து கொண்டது நமக்கு எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் இந்தக் கட்டுப் பாட்டை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அந்த முறையில் தான் அரசாங்கம் வியாபாரத்தை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று முன் வந்திருக்கிறது. நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டி இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நோக்கத்துடன் இப்பொழுது கட்டுப்பாடுகொண்டு வந்திருப்பதால் அதைக்கண்டு நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். கொள்முதல் செய்வதில் அரசாங்கம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். கொள்ளை லாபம் அடிக்கக் கூடியவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. சொசைட்டிகளின் மூலமாக வியாபாரம் செய்த போதும் சில தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. சில சொசைட்டிகள் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன, சில சொசைட்டிகள் தவறான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில சொசைட்டிகள் சில தனிப்பட்டவர்களுடைய கையில் அமைந்திருப்பதால் அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்கக் கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கொள்ளை லாபம் அடிக்காத வகையில் அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும். அவற்றில் அரசாங்கம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அண்ணாமலை சொன்னார், இப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று முன்பே சொன்னேன், அப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளாமல் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைத்தால் அதை உடனே கொண்டு வந்துவிட முடியாது. காலத்தை அனுசரித்து எப்படி போகிறது நிலைமை என்று பார்த்துதான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். விலையை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படுகிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்த்துதான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்வப்போது ஏற்படக் கூடிய நிலையை கவனித்துதான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். பொது மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி அவர்களுக்கு ஏதாவது வழி காண முடியுமா என்பதை பார்த்துத் தான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தவறு செய்து கொண்டிருப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து தண்டனை கொடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள். தவறுகள் செய்கிறவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் தண்டிப்பது என்பது முடியாது என்பதை முதலில் உணரவேண்டும். சட்டங்களை மீறுகிற அவ்வளவு பேர்களையும் தூக்கி விட முடியாது என்பதையும் அங்கத்தினர் உணர வேண்டும். குற்றம் செய்கிறவர்களை கண்டு பிடித்து தண்டனை கொடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள்.

இன்று நம்முடைய நாட்டுக்குத் தேவையான உணவு உற்பத்தியாகாமல் பற்றாக்குறை இருப்பதால் விலையைக் கட்டுப்படுத்திய நிலைமையிலும் விலை உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். உரக் கொள்முதலை அரசாங்கம் ஏற்று கிராம சொசைடிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு அதிக சிரமம் இல்லாதபடி, அதிகக் காலதாமதமாகாதபடி விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டும். தேவைக்குத் தகுந்த அளவு காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு உரம் சப்ளை செய்தால் தான் விவசாயிகள் நல்லமுறையில் உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதுதான் சிறந்த முறை என்று கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய இரும்பு சாமான்கள் குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஒரு “கொழு” வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் கூட அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையை விட ஒரு மடங்கு அல்லது

10-48
P. 2

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [28th March 1959]

ஒன்றரை மடங்கு அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கின்றார்கள். சேலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கும் இடத்திற்குப் போய் சாமான்கள் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் செலவு மேலும் அதிகமாகிறது. இரும்பு உரம் போன்றவைகளை அந்தந்த கிராம சொசைடிகள் அந்தந்த கிராமப் பண்ணைகளுக்கு, அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தேவை என்பதையறிந்து அந்த அளவுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்து சப்ளை செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டிலுள்ள மக்கள் தேச ஆரோக்கியம் குன்றி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேசத்திற்கு பலமுறை, பால் பண்ணைகள் வைத்து குறைந்த விலையில் பால் கிடைக்கச் செய்வதவசியம். நமக்கு நியூஜிலாந்தின் உதவி கிடைத்திருக்கிறது. இப்பொழுது பால் சப்ளை சொசைடிகள் ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் இருப்பது கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். அந்தப் பால் விநியோகமானது நல்ல முறையில், எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் அளவில் ஏற்படுத்தவேண்டும். கிராம மக்களுக்குக் கூட பால் கிடைக்கும் அளவில் கிராமங்களில் பால் சப்ளை யூனியன்களை ஏற்படுத்தி அதை அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாதா கவுடர் ஒன்று சொன்னார்கள். எனக்குக் கூடச் சந்தேகந்தான். இந்த நீண்ட இலை பருத்தி ஈஜிபிடிஸ் இருந்ததான் வருகிறது. இங்கு உற்பத்தியாகவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதன் மூலம் உற்பத்தியாகும் நூலை வாங்குவதற்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வெளி நாட்டுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. வெளி நாட்டுச் செலாவணிக் கஷ்டம் இருக்கும் சமயத்தில் இவ்வளவு தொகையைக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. குளிர்ச்சி பொருந்திய இடங்களில்தான் அந்த நூலை நூறக் முடியும். என்று சில அனுபவஸ்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப் பற்றி நன்றாகத் கவனித்து அதற்கேற்ற சீதோஷண ஸ்திதியுள்ள இடத்தில் அந்த நூல் நூற்கும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதன் காரணமாக வெளிநாட்டுக்குச் செல்லக் கூடிய பணம் தடைபடுவதோடு, உள் நாட்டிலும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும், இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த யோசனை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri R. SRINIVASA IYER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எவ்வருஷமும் இந்த மானியத்தைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்ட கூடிய துறை களைத் தவிர, இவ்வருஷம் ஒரு முக்கியமான துறை "ஸ்டேட் டிரேடிங் இன் புட் கிரேயின்ஸ்" சேர்ந்திருக்கிறது. இதற்கு 4 மணி நேரம் விவாதிக்க நேரம் கொடுத்திருந்தபோதிலும் ஏதோ மூன்று மணி நேரமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் 10 நிமிஷந்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடுமான அளவு அதற்குள் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தில் அரிசி "புட் கிரேயின்ஸ்" சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஏற்கனவே பற்றாக்குறையாக இருந்தது. இப்பொழுது 25 சத விசதம் உபரியாக, அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இப்பொழுது பற்றாக்குறை இல்லாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய பக்கத்திலுள்ள கேரள ராஜ்யத்தின் பற்றாக்குறையினால், சாகசு தமான பற்றாக்குறையினால் அவர்கள் இங்கு விலை ஜாஸ்தியாகக் கொடுத்து வாங்கத் தயாராக இருந்த காரணத்தால் இங்கு விலை ஏறிக்கொண்டே வந்தது. அது மட்டுமல்லாமல் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடியவர்கள் 20 சத விசதத்தினர் தான். அவர்கள் தொழிலாளிகள். அவர்களிடம் வாங்கும் சக்தி அதிகமாக இருக்கிறது, அவர்கள் அரிசி விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திச் செலவு எவ்வளவு

28th March 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

ஆகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவில்லை. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உற்பத்திப் பொருள்களும், மற்ற சாமன்களும் விலை உயர்வாக இருக்கின்றன. அவைகளின் விலையைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டால் விவசாயிகள் இந்தச் செலவில் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். 1956-57-ல் வற்ற விலை இன்றைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். "கேரளாவின் ஜனத்தொகை எவ்வளவு? உற்பத்தியாகும் உணவு தானியம் எவ்வளவு? பற்றாக்குறை எவ்வளவு?" என்பதைக் கணக்கிட்டு ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலிருந்தும் எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானமாக சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து ஒரு திட்டம் வகுத்து அதன்படி உணவு தானியத்தைக் கேரளாவுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டும். அந்தந்த விசதப்படி ஆந்திரா, சென்னை, மைசூர் ஆகிய மூன்று ராஜ்யங்களுக்கு கேரளாவுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று கட்டுப்பாடு விதித்தாலொழிய, கேரள ஸ்டேட் திருட்டுத்தனமாகவோ அல்லது தவறுதலாகவோ வியாபாரிகளிடமிருந்தும், மிராசுதார்களிடமிருந்தும் நேரில் உணவு தானியம் கொள்முதல் செய்வதைத் தடுக்க முடியாது. எந்தெந்த ரக நெல் என்னென்ன விலையென்று முதலில் சரியான நிர்ணயம் செய்யாமல் பின்னால் மாற்றப்பட்ட அந்த விலையையும் வியாபாரிகள் கொடுக்காமல் இருப்பதால் விவசாயிகள் நெல் விற்க மிகவும் கஷ்டம், படுகிறார்கள். கனம் கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னது போல் நெல் விலை குறைவாக இருந்தபோதிலும் கூட விவசாயிகள் நெல்லை விற்புத்தான் ஜீவனம் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையில் இருப்பதால் விவசாயிகள் அந்த நெல்லைக் குறைவாக விற்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விலை குறைவு என்று வாதாடுகிறார்கள் அதுவும் நியாயமாகத்தான் இருக்கிறது. 1956-57-ல் இருந்ததை விட இப்பொழுது உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாயம் சம்பந்தப்பட்டவரை கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து விவசாயத்தை ஜாஸ்தியாக்க நாம் உறுதி செய்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் வகையில் ஒரு பெரிய குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். போதுமான ஷாபத்திற்கு விற்கமுடியாமல் நஷ்டத்திற்கு விற்க பலவிதமான காரணங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு "சீலிங்" ஒன்று விலைநிர்ணயிக்காமல் குழப்பமான நிலை இருந்து வருகிறது. "சீலிங்கை" நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பே பேசியிருக்கிறேன். "கோவாப்பரேடிவ் பார்மிங்" என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்குப் பல அர்த்தங்கள், பல வியாக்கியானங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. என்ன நடக்கிறது, நடக்கப்போகிறது என்று தெரியாமலே "பரெஸ்லிஸம்" சரி, கூட்டச்செய்களிலும் சரி, ஆட்சேபங்கள் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக எங்கே போனாலும் ஜாஸ்தியாகக் கூலி வேண்டுமென்ற ஓர் கிளர்ச்சி, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குள் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அவர்கள் கையில் ஸ்டீலாக் என்ற ஆயுதம் இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு பயமுறுத்தியவுடன் கூலி தானாக ஏறுகிறது. இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சியில் விவசாயி கூலி ஆட்களும் இறங்கிவிட்டார்கள். சரியான காலத்தில் வேலைக்கு வருவது இல்லை, நான்கு ஆள் நடவு நடவல்களுக்கு இப்போது எட்டாள் தேவைப்படுகிறது. நான்கு கூலி வாங்கினது போக இப்போது பதினான்கு அனா டிமாண்டு பண்ணுகிறார்கள். இப்படி உற்பத்திச் செலவில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அதிகச் செலவு, கிளர்ச்சி எல்லாம் கூடச் சேர்ந்து விவசாயம் செய்வதா வேண்டாமா என்கிற குழப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அவர்களுடைய ஜீவனத்திற்குத் தேவையான இதர பொருள்களின் விலையும் அதிகமாக ஏறிவிட்டது. இந்த நிலைமையில் தானியத்திற்கு மட்டும் நாம் குறைந்த விலையை நிர்ணயிக்க முன் வந்திருக்கிறோம், ஸ்டேட் டிரேடிங் என்றால் தானியம் மட்டும் தானா? பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கு, பாக்கி துணி முதலியவற்றுக்கு விவசாயிகள் இன்று ஜாஸ்தியாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைய தினம் அவர்கள் எல்லோரும் கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பிக்கவில்லையென்றால் அவர்களுக்குள் ஒரு கட்டுப்பாடு, ஒற்றுமை இல்லாததுதான் காரணம். சர்க்காருக்கு இது தெரியாதது அல்ல.

10-5
p.m

[Sri R. Srinivasa Iyer] 28th March 1959

அதோடு இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டேட் டிபார்ட்மென்ட் என்பதைப் பற்றி விவரமாகக் கூறியதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் நியாயமான விலை என்றால் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு வாங்கிச் சாப்பிடும் சக்திக்கு ஏற்றற்போல இருக்கவேண்டும். அதை அனுசரித்து உற்பத்தியாளர்களுக்கும் கட்டுப்படியாகக் கூடிய நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்றார்கள். இந்த நிலையில் விலை நிர்ணயித்து விட்டோம். மில் காரர்களிடம் கொண்டுபோய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சிலருக்கு வண்டிச் சத்தம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. சிலருக்கு அந்தச் செலவு குறைகிறது; ஆகவே கிராமங்களில் குறைந்த விலை என்ன, அதிக விலை என்ன என்பதை நிர்ணயம் செய்து கொள்முதல் செய்ய திட்டம் செய்த பிறகுதான் கிராம மக்கள் நிம்மதியாக சாகுபடி செய்ய முன்வருவார்கள்.

அதோடு கிராமங்களில் உள்ள மிராசதார்கள் பதுக்குகிறார்கள் என்று அநாவசியமாக அந்த இடத்தில் போய் விசாரிக்காமல் புகார் செய்யப் படுகிறது. அது உண்மையல்ல. இந்த வருஷம் மிராசதார்கள் அவசரப் பட்டு ஆரம்ப காலத்தில் அதிக விலை கிடைப்பதாக எண்ணி விற்பனை செய்தார்கள். ஆகவே அவர்கள் ஏதோ பதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பது போல நினைப்பது, பேசுவது தவறு. கனம் பி. டி. ராமன் நாயர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை கேரளாவிலே ஒப்புக்கொண்டார்களா? எவ்வளவு அரிசி பற்றாக்குறை, எவ்வளவு தேவை என்பதைச் சொன்னார்களா? எத்தனை டன் அரிசி வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. நெல் அனுப்புவதை இப்போது தடுத்தாவிட்டோம். ஒரு டி. நெல்கூடப் போகவில்லை என்று சொல்வது உண்மை. ஆனால் திருநெல் வேலியில் ஒரு மூட்டை அரிசிக்கு எத்தனை லாபம் சேர்த்து அவர்கள் அனுப்புகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? திருநெல்வேலியிலிருந்து இன்றைய தினம் ஒரு மூட்டை நாற்பது ரூபாய் என்று போகிறது எனக் கேள்வி. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு ஒரு மூட்டை என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. இதற்கும் அதற்கும் என் இத்தனை வித்தியாசம்? ஒரு நியாயமான விலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் கண்டிப்பாக நமது ராஜ்யத்திலிருந்து எந்தப் பகுதிக்கும் அரிசி, நெல் போகாது என்று தடுக்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரி செய்தாலொழிய கண்டிரோல் நடைபெறுவது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி இருக்கும்போது பதுக்குகிற மிராசதர்களின் மீது பீனல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா என்று விவசாயத்திலே சம்பந்தப் படாதவர்கள் கேட்கிறார்கள். இப்படி ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் ஒவ்வொன்றைச் சொல்லி கூச்சலையும், பயத்தையும் உண்டாக்கினாலும் அரசாங்கம் அந்த மாதிரி முடிவுகளை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது பூராவையும் குறிப்பிட்டு கனம் வேதரத்தினம் வற்புறுத்திச் சொன்னவற்றை நானும் ஆதரிக்கிறேன். ஸோனல் கவுன்ஸிலே விட்டே நமது ராஜ்யம் வெளியேறி நம் ராஜ்யத்தில் விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டும், நம் ராஜ்ய மக்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும்படி செய்யவும் முன்வரவேண்டும். இவர்களுடைய நிலைமையைச் சீர்படுத்த என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று யோசிக்க வேண்டும். அமோனியம் சல்பேட் முதலிய உரங்கள் கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இதுவும் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. மூட்டையில் உள்ள அளவு குறைகிறது. முப்பத்தேழு படி மூட்டையை ஐம்பத்தேழு ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். அதைக் கேட்க முடியவில்லை. இதை மொத்த வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. ஆகவே இங்கு ஊழல் வராமல் கிராம கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாக விநியோகிக்கவேண்டும். அதுபோலத் தான் உரம் விநியோகம் பற்றியும் சாதாரண உப்பு முதலியவற்றைக் கலந்து விற்கக்கூடிய நிலைமை உண்டாகி விடுகிறது. பெரிய மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் கூட இந்த மாதிரி கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

28th March 1959]

SRI S. B. ADITYAN: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் திரு வேதரத்தினம் அவர்கள் மிகச் சிறந்த கருத்து ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தென்மண்டலம் என்ற பிடிப்பில் இருந்து சென்னை மாநிலம் விடுதலை அடையவேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கும் நான் சொல்வதற்கும் என்ன வித்தியாசம்? அவர் இதைச் சென்னை மாநிலம் என்கிறார். நான் தமிழ்நாடு என்று சொல்லுகிறேன். அவர் நல்ல தேசியவாதி. அதுபவ மிகுதி உடையவர். நன்றாகப் பலகாலம் ஆழ்ந்து சிந்தித்து இந்த முடிவுக்கு வந்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். தென்மண்டலம் என்றால் என்ன? நமது ராஜ்யம், ஆந்திரம், மைசூர், கேரளம் ஆகிய நாளுக்கு மாநிலங்களும் சேர்ந்தது. அதைத் திராவிட நாடு என்றும் சொல்லிக்கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்டதொரு பிடிப்பிலிருந்து தமிழ்நாடு விடுதலை அடையவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. திரு. வேதரத்தினம் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் அவர் கொஞ்சகாலம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப்பார்ப்பார்களேயானால் இன்னும் ஓர் நல்ல முடிவுக்கு அவர்கள் வருவார்கள். தமிழ்நாடு தென்மண்டலம் பிடிப்பிலிருந்து விடுபடுவது மட்டும் அல்ல. டெல்லி அரசாங்கத்தில் பிடிப்பிலிருந்தே தமிழ்நாடு விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு நிச்சயமாக வருவார்கள். அரிசி விவகாரத்தில் இருந்து இது நன்றாகத் தெரிகிறது. அரிசி வாங்குகிறதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரிசி விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? அரிசி விலை ஏறுவதற்குக் காரணம் விளைச்சல் போதவில்லை என்றால் சரி. ஆனால் நெல் முன்னை விட அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் விலை ஏறுகிறது. எல்லோருக்கும் தெரியும். அமைச்சருக்கும் தெரியும். பொதுமக்களுக்கும் தெரியும். கேரளாவுக்கு ஆண்டுதோறும் இரண்டரை லட்சம் டன் இங்கிருந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதற்குப் பெரிய பொருளாதார நிபுணர்கள் கலந்து பேசவேண்டியதில்லை. “லா ஆப் சப்ளை அண்டு டிமாண்டு” தெரிந்துகொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. ஒரு கடையில் சாமான் இருக்கிறதென்றால் பத்துப்பேர் வாங்கினால் ஒரு விலைதான். அதற்கே நூறு பேர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு சென்றால் ஒரு விலை தான். இது பெரிய பொருளாதார நிபுணருக்குத்தான் புரியும் என்பது இல்லை. பெரிய வியாபாரிகளுக்குத்தான் தெரியும் என்பது இல்லை. சாதாரண மொச்சைக் கொட்டை விற்கிறவனுக்கும் கூடத் தெரியும்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள தானியத்தை கேரளத்தில் உள்ளவர்கள் ஒருவர்மேல் ஒருவர் விழுந்தடித்துக்கொண்டு கொள்முதல் செய்வதனால் தான் விலை ஏறுகிறது. இதற்கு வேறு ஒரு காரணம் கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரிடத்தில் “என்னமோ ஆதித்தியன் சொல்கிறார். அரிசி அங்கே போவதாக. அரிசி சும்மாவா போகிறது? விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். சும்மா கொடுத்தால் விலை ஏறுவது. போட்டிபோட்டுக்கொண்டு வாங்குவதனால் விலை ஏறுகிறது. ஆகவே அரிசி விலை குறைவதற்கு என்ன வழி இருக்கிறது. அரசாங்கம் அரிசி வாங்கப்போகிறோம் என்று சொல்வார்கள். “அரசாங்கம் இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி வாங்கினால் விலை இரங்குமா அல்லது ஏறுமா? அதேபோல் கேரளத்திற்கு நமது தமிழ் நாட்டிலிருந்து அரிசி போனால் விலை ஏறுமா இறங்குமா? கட்டாயம் அரிசி விலை எரிக்கொண்டுதான் போகும். அப்படி இருக்கும்போது அரசாங்கம் இரண்டு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்வதால் விலை குறையாது. அப்படி அதிகமான அரிசி வாங்குவதால் விலை குறையும் என்று சொல்வது பொருளாதார விதிகளுக்கு முற்றிலும் முரண்பாடாகும். உடுத்தப் படியாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சாவூரிலிருந்து நெல் போகக் கூடாதென்று தடை விதித்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கேரளத்திற்கு அரிசி போகக்கூடாதென்று தடை விதிக்கவில்லை. நெல் போகக்கூடாது என்று சொல்வது இன்னும் நல்லதாகப் போய் விட்டது. இப்பொழுது நெல்லுக்கு பதிலாக அரிசி வாங்கியதால் தான்

11
a.m.

[Sri S. B. Adityan] [28th March 1959]

தஞ்சையிலிருந்து வாங்கிக்கொண்டுபோகிறார்கள். அப்படி தஞ்சாவூரிலிருந்து நெல் போகக்கூடாது என்பதற்குப் பெயர் தடை. இவ்வாறு தடை விதிப்பது கனம் மந்திரி அவர்கள் வியாபாரிகள் கேரளத்திற்கு வாங்கிக் கொண்டு போகலாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில்தான் இந்தத் தடை இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன் தஞ்சாவூரிலிருந்து கேரளத்திற்கு வாங்கிக்கொண்டு போவதற்கு ஏதாவது தடை விதித்து இருக்கிறீர்களா? சர்க்கார் அவ்வாறு தடை விதிக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கேரளத்திலிருந்து அரிசி வாங்குவதற்கு சௌகரியமாக அந்த உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது சர்க்கார் வியாபாரிகள் மீது அவர்கள்தான் இப்படி செய்கிறார்கள் என்று குறை கூறுகிறார்கள். இதற்கு ஒரே வழி என்ன வென்றால் ஒரு மணி அரிசியோ, நெல்லோ, நாட்டை விட்டுப் போகக்கூடாது என்று ஒரு தடை விதிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தமிழ் நாட்டிலிருந்து அரிசியும் நெல்லும் போகாது. அரிசி விலையும் ஏறுது.

அடுத்தபடியாக இந்த அரிசி வியாபாரம் செய்வதிலே லாபம் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலே ஒரு மூட்டைக்கு அரிசி 18 ரூபாய் வாங்கி இந்திய ரீதியிலேயே ரூபாய் 24-க்கு கேரளத்திற்கு விற்குதல் அதில் 3 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அரசாங்கத்தின் நோக்கம் லாபம் அல்லவோ? சர்க்காருக்கு வேண்டிய அரிசியை நியாயமான விலையில் கொடுப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அதற்கு ஒரே ஒரு வழி நான் மேற்சொன்ன தடையை விதிப்பது தான். அதைவிட வேறு வழியில்லை. அமைச்சர் அவர்களே டெல்லிக்குப் போனார்களாம். அங்கு இந்திய சர்க்காரிடம் தென்னிந்தியா "சதர்ன் ப்ளோர் ஸோன்" தென்மண்டலத்தில் இருந்து தமிழ்நாடு விலகிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டது.

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இதுவரை நாங்கள் அவர்களைக் கேட்கவில்லை.

SRI S. B. ADITYAN : டெல்லி அரசாங்கத்திடம் இந்த சர்க்கார் கேட்டார்கள். அவர்கள் என்ன கேட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் இதுவரை கேட்காமல் இருக்கலாம், இனிமேல் கேட்கலாம். டெல்லி அரசாங்கத்துடன் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை இங்கிருந்து அரிசியைக் கேரள ராஜ்யத்திற்கு போவதை எதிர்த்து நிற்கிறோம். என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியில் அவர்களுடைய செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் டெல்லியில் மட்டுமல்ல உலகத்திலேயே அவர்களுக்கு செல்வாக்கு உண்டாகவேண்டும் என்பதுதான் எனது விருப்பம். ஆகவே தமிழ் நாட்டிலிருந்து அரிசி வெளியே போக்கூடாது என்று டெல்லி சர்க்கார் ஒரு தடை விதிக்கவேண்டும் இதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து, அதேசமயத்தில் நான் பேசும்போது ஓரிரு சந்தர்ப்பங்களிலே கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே தலைமை வகிக்கிறார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சி.

DEPUTY SPEAKER : இந்த டிமாண்டுக்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இப்பொழுது இந்த மாகாணத்திலே லே பொருள்கள் கார்போரேஷன் ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். நாட்டிலே நிச்சயமாக ஒரு குழப்பம் ஆரம்பமாகி

28th March 1959] [Sri S. Nagaraja Monigar]

இருக்கிறது. அதற்கு முக்கியமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. சுய ராஜ்யம் வாங்கிக்கொடுத்தது இப்பொழுது ஆளுகின்ற கட்சியினால்தான். சுயராஜ்யம் வாங்கியவுடன் அதற்குமுன் சொன்ன வார்த்தைகளை காரியத்தில் அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நமது சர்க்கார் பல சீர்திருத்தங்களை செய்வதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். நான் முன்பு ஒரு முறை பேசியபோது இன்னும் இரண்டு சீர்திருத்தங்கள் பாக்கி இருக்கின்றன. ஒன்று நிலசீர்திருத்தம். இரண்டாவது நகர வருமானத்தில் உச்சவரம்பு கட்டுதல். இந்த இரண்டு சீர்திருத்தங்களை நாம் அமைதியான முறையில் செய்யவேண்டும். அதே சமயத்தில் வியாபாரிகள் தங்களுக்கு லாபம்தான் கிடைக்கவேண்டும் நஷ்டம் வரக்கூடாது என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டாதினால் லாபம் சம்பாதித்துக்கொள்கிறார்கள். நாம் எத்தனையோ பேர் விஷயத்தில் பல முக்கியமான சட்டத்தை இயற்றி இருக்கிறோம். தீண்டாமைச் சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறோம். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுபோல் ஜமீன்தார்களையும் ராஜாக்களையும் ஒழிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்றினோம். பொதுமக்களின் நன்மைக்காக பல சட்டங்களையும் கொண்டுவருவதுதான் முக்கிய நோக்கம் நம் நாட்டிலே சோஷல் பாட்டர்ன் ஆப் சொஸைடி ஏற்படுத்துவதற்குத்தான். அதே போல் இப்பொழுது இந்த விற்பனை வரி சட்டத்திலும் 25 ஆயிரம் ரூபாய் 30 ஆயிரம் ரூபாய் அழகும் பொருள்களை வியாபாரம் செய்து, வருமான வரி கட்டுபவர்களுக்குத்தான் இந்த விற்பனை வரி சட்டத்தினால் பாதிக்கப் படுவார்கள் மற்றவர்கள் அந்தத் தொகைக்கு பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். அதற்கு காரணம் என்னவேன்றால் வியாபாரிகள் சொல்வது என்ன வென்றால், தங்களுடைய கணக்கு வைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. மேலும் அழகும் பொருள்களை வியாபாரம் செய்வதில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது தவிர அவர்கள் ஒன்றிரண்டு போராட்ட முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த சமயத்தில் இதர வியாபாரிகளும் அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முறையில் கடை அடைப்பு செய்திருக்கிறார்கள். இது மக்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டத்தை விளைவிக்கிறது என்று அவர்கள் உணரவேண்டும். முதலில் வியாபாரிகள் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் பார்க்கிறார்களே தவிர மற்றவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் பற்றி அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. இப்படி இருக்கும்போது வெளியே அவர்கள் கூட்டம் போட்டு தங்களுடைய கோரிக்கையை வற்புறுத்துகிறார்கள். உதாரணமாக திருவல்லிக்கேணியிலே ஒரு கூட்டம் போட்டார்கள் அதிலே கலந்துகொள்ளாத கட்சியே ஒன்றும் இல்லை. வால் போஸ்டர்களில் அவர்களுடைய பேர்களும் போடப்பட்டது. உண்மையிலே இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் வியாபாரிகளை பெருச்சாளிகள் என்று சொன்னார்கள். பெருச்சாளிகள் மீது ஏறி வாகனம் செய்யும் கணபதி போன்ற தொப்பைஉடையவர்கள் கூட வியாபாரிகள்தான். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இத்தனை கட்சிகளும் நேற்று ஒன்றுபட்டதன் நோக்கம் என்ன என்று சிந்தித்துப்பார்க்கும்போது ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகளுடைய வருமானத்திற்கு, உச்சவரம்பு பின்னர் வரப்போகிறது. அரசியல் பெஞ்சிக்கு வருவதற்கு முயற்சி மேற்கொள்வதற்கு இதுதான் தக்க சமயம் என்று அவர்கள் அவ்வாறு செய்தார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் கூறும் முறைப்படி காரியங்கள் செய்தால் தக்க சோஷலிஸம் வருமா? இந்த வரியினால் சிறு வியாபாரிகள் பாதிக்கப் படுவது உண்மையானாலும் பெரிய வியாபாரிகள் உண்மையில் பாதிக்கப் படுகிறார்களா? இதற்கு இங்கே பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். சமீபத்தில் மண்ணெண்ணெயின் விலை பல மடங்காக ஏறியது. அதை பல மடங்கு உயர்த்தி விற்பனையாக வியாபாரிகள். அப்போது எந்த சேம்பர்ஸ் ஆப் காமர்ஸ் அதைக் கண்டித்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. வியாபாரிகள் தங்கள் வியாபாரத்தையும் லாபத்தையும் பெருக்கிக்கொண்டு மைலாப்பூரிலும், தியாகராயநகரிலும், உதகமண்டலத்திலும் மாளிகைகளைக் கட்டிக்கொள்கிறார்களே தவிர மக்கள் நலனை கவனிப்பதில்லை. பல வியாபாரிகளுக்கு அநியாயமான லாபம் வந்தால் அது அவர்களுக்கு வரக்கூடாது என்று சேம்பர்ஸ் ஆப் காமர்ஸ் சொல்கின்றனவா? வியாபாரிகள் இவ்வளவு லாபம்தான் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானி

[Sri S. Nagaraja Monigar] [28th March 1959]

போடுகின்றனவா? இந்தப் போக்கில் உள்ள வியாபாரிகள் திருந்துவதாக இல்லை. இந்த நிலையில், சர்க்கார் மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும் பிரவேசித்ததுபோல இந்தத் துறையிலும் பிரவேசித்து ஆவன செய்ய வேண்டியதுதான். சர்க்கார் எந்த எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் மக்கள் நலனுக்காக நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். மிக உன்னதமான இந்த சர்க்கார் எதிர்க் கட்சிகளின் எதிர்ப்பு வாதங்களையும் மற்றவர்களின் எதிர்ப்புகளையும் பொருட்படுத்தாமல் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கை உண்டு. மற்றவர்களுடைய வார்த்தைகளை நம்பி ஏமாறமாட்டார்கள் இந்த சர்க்கார். நாம் செய்யும் சட்ட திட்டங்களில் ஒரு குறைபாடு இல்லை, அவைகளை அமல் நடத்துவதில் தான் குறை இருக்கிறதென்று ஸ்ரீ வி. சுப்பையா சொன்னார். அதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அவைகளை இன்னும் கண்டிப்பாக அமல் நடத்த வேண்டும். அவைகளை அமல் நடத்தப்படும் விஷயத்தில் அதிகாரிகளிடம் தப்பி இருக்கிறது, பொதுமக்களிடமும் வியாபாரிகளிடமும் உள்ள ஊழல்களும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆபீசர்களைப் பொறுத்தவரையில் கண்டிரோல் காலத்திலேயே நமக்கு நல்ல அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பப்ளிக் ஸெர்வன்ட்ஸ் காண்டக்ட் ரூல்ஸ் தகுந்த முறையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். குற்றம் புரிபவர்களுக்கு கோர்ட்டில் கடுமையான தண்டனைகள் அளிக்கப்படுவதற்கு உரிய முறையில் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும். வெள்ளையர் காலச் சட்டங்களையே வைத்துக்கொண்டிருந்தால் சர்க்கார் பல விஷயங்களில் மக்களை வலுக்கட்டாயப்படுவதாக கூடச் சொல்ல முடியும். கோவிலில் ஹரிஜனங்களை விடுவது வலுக்கட்டாயம் முறை என்று சொல்லலாம். குற்றம் புரிந்த வியாபாரிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் கடுமையான தண்டனைகளை அளித்திருந்தால் இம்மாதிரியான சட்டங்களை வலுக்கட்டாய நடவடிக்கைக்கு வகை செய்யும் சட்டங்கள் என்று சொல்லப்படக்கூடிய சட்டங்களை கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. பொது ஜனங்களும் மற்றவர்களும் இவைகளை சரிவரப் புரிந்துகொள்ளாமல் இவைகளுக்கு எதிர்ப்பு காட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. நான் கனம் அமைச்சருக்கு யோசனை சொல்லக்கூடியவன் அல்ல. இருந்தாலும், இவைகள் கொஞ்சம் கடுமையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். இல்லாவிட்டால் முன்பு கண்டிரோல் இருந்தபோது ஏற்பட்ட தொல்லைகள்தான் ஏற்படும். அவைகளைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே அடிக்கடி பேசுவார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

ஸ்பீட்டீர் ரேடிங் ஸ்கீம் வருகிறது. உணவு ஆலோசனைக் கமிட்டி இல்லாமல் போய்விட்டாலும் வேறொரு கமிட்டியை நியமித்து அதில், பேதமின்றி எல்லாக் கட்சி எம். எல். ஏ-க்களையும் அங்கத்தினர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பத்தா கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் அவர்களை அங்கத்தினர்களாக நியமிக்கவேண்டும். சர்க்கார் அவர்களுக்கு பத்தா கொடுக்கலாம். அது வியாபாரிகளைக் கூப்பிட்டுக் கூட்டம்போட்டு கலந்தாலோசிக்கலாம்.

பாலுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்குக் கோரப்பட்டது. ஆனால் அது அளிக்கப்படவில்லை. அதற்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்காவிட்டாலும் பால் விற்பனை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சர்க்கார் வட்டியில்லாக் கடன்களாவது கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். நானும் ஒரு பால் ஸொஸைடியின் தலைவனாக இருந்திருக்கிறேன். எனவே பால் ஸொஸைடிகளின் கஷ்டங்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவைகளுக்கு வட்டியில்லாக் கடன்கள் கொடுக்கும் முயற்சியில் சர்க்கார் தீவிரமாக இறங்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*Sri M. P. PERIASAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு தானிய விலைவாசி பல வருஷங்களாகவே திடீரென்று ஏறிக்கொண்டும் இறங்கிக்கொண்டும்தான் இருக்கிறது. சுமார் இரண்டு

[28th March 1959] [Sri M. P. Periasami]

மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு உணவு தானியங்களின் விலைவாசி ரொம்ப இறங்கியது. அப்போது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் உணவு தானியங்களின் விலைவாசி ரொம்ப இறங்கிவிட்டதால் அவைகளின் விலைவாசி இறக்கத்தைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவைகளின் விலை ரொம்ப இறங்கியிருப்பதால் ஏழை விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிற காரணத்தால் அவைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி அவைகளுடைய விலை ஏற அரசாங்கம் ஏற்படும் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது நமது மாநிலத்தில் பருவ மழை தவறி, எத்தனையோ இடங்களில் வெள்ளாமை குறைந்து போயிருக்கிறது. இதன் காரணமாக விலைவாசிகள் ஏறிவருகின்றன. மேலும் சில இடங்களில் நஞ்சையே பயிர் செய்துகொண்டிருந்த இடங்களில் வாழை, கரும்பு முதலியவைகளை பயிரிட ஆரம்பித்திருப்பதால் நெல் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை மில்களுக்காக கரும்பு பயிரிடப்படுகிறது. ஆக, பல காரணங்களால் இப்போது நெல் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், அரிசியின் விலை ஏறிக்கொண்டிருப்பதால் ஏழைப் பாட்டாளி மக்கள் கஷ்டப்படுகின்ற காரணத்தால், அதன் விலையைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றனர். இதற்கு முன்பு, அதன் விலையை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும், விலை குறைவால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவதாகவும் சொன்னார்கள். இப்போது அதன் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும் விலை உயர்வால் ஏழைப் பாட்டாளி மக்கள் கஷ்டப்படுவதாகவும் சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொரு சமயமும் ஒவ்வொரு விதமாகச் சொன்னால், அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன என்பதை உணர வேண்டும். விலைகள் மிகக் குறைவாகவோ மிக அதிகமாகவோ இல்லாதவாறு விலைகளை அரசாங்கம் ஓரளவு கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம்தான். ஏழை ஜனங்களுக்காகத்தான் முன்பு கண்டிரோல் வந்தது. இப்போதும் தானியங்களுக்கு ஒரு விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டியது அவசியம்தான். விவசாயம் செய்தவர்களுக்குத்தான் இதன் அருமை தெரியும். விவசாயம் செய்யாமல் பிறர் சொல்வதைக் கேட்டு விட்டு விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுவவர்களுக்கு இதன் அருமை தெரியாது.

ஒரு ஏக்கருக்கு கொத்தி, உழுது, தழைபோட்டு, உரம் அடித்து ஆக எல்லாம் சேர்ந்து என்ன செலவாகும் என்று பார்த்தால் குறைந்தது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. இப்பொழுது, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை மட்டும் கண்டிரோல் செய்கிறோமே தவிர மற்ற பொருள்களை நாம் அப்படி கண்டிரோல் செய்கிறோமா? என்று பார்க்க வேண்டும். இரும்பை கண்டிரோல் செய்கிறோமா? அதை கட்டுப்பாடு செய்யவில்லை. இப்பொழுது ஒரு மூட்டை புண்ணுக்கு, 125 ராத்தல் கொண்டது முன்பு 10, 12 ரூபாய் என்று விற்பது இப்பொழுது 23 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அது விவசாயத்திற்கு அவசியமாகயிருக்கிறது. அதற்கு கண்டிரோல் கொண்டுவந்தால் அது விவசாயியைத்தான் பாதிக்கும். இப்பொழுதும், புண்ணுக்கின் விலை ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அதேபோல், அம்மோனியம் சல்பேட், சூப்பர் பாஸ்பேட் இவைகளின் விலைகளும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதன் விலைகளை ஒழுங்குபடுத்தி விவசாயிகளுக்கு சலபமாக நாம் உதவி செய்கிறோமா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். என்ன வரி போட்டாலும் சரி, எதற்கு வரி போட்டாலும் சரி, அவைகளினால் விவசாயிகள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விவசாயிகளைத் தவிர மற்றவர்கள் வேறு என்ன என்னவோ தொழில் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். எத்தனையோ பேர்கள் வட்டிக்கு பணம் கொடுத்து பணத்தை வாரி கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அதேபோல் ஒரு ஊரில் பல வீடுகள் கட்டி வீட்டு வாடகையாக நிறைய பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். பஸ்கள் வைத்துக்கொண்டு தெரையில் செய்பவர்கள் கோடிக்கணக்காக சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஓரளவுதான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களுக்கும் உணவு அளிக்கிற விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் என்ன

[Sri M. P. Periasami] [28th March 1959]

நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அது அவர்களைத்தான் பாதிக்கிறது. நில வரம்பை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் விவசாயிகள்தான் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் முதலில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களைத்தான் அது பாதிக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் விவசாயிகள் படும் கஷ்டத்தை ஆலோசித்துப் பார்த்து அவர்களுக்கு என்னென்ன முறையில் உதவ வேண்டும், அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று ஆலோசித்துப் பார்த்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை வேண்டிக்கொள்கிறேன். விலை கண்ட்ரோல் கொண்டு வருவது உசிதம்தான். ஆனால் இப்பொழுது உரங்களின் விலை மிகவும் அதிகமாக ஏறியிருப்பதால் அவைகளை போட்டு விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவாவது லாபம் கிடைக்கும் விதத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். விலை அப்படியே இருந்தால் அடுத்த வருடம் அதை கொஞ்சம் குறைக்கவேண்டும். அதில்லாமல் விலையை ஒரேயடியாக குறைத்தால் விவசாயம் செய்வதில் விவசாயிகளுக்கு அக்கரையில்லாமல் வேறு தொழிலில் ஈடுபடப் பார்ப்பார்கள். அப்படிச் செய்தால் உணவு உற்பத்தி யும் குறையும். விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று கண்டால் விவசாயம் செய்வதில் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் பிறந்து உணவு உற்பத்தியும் பெருகும். அப்படி கூடுதல் உணவு உற்பத்தி பெருகும்போது, தானை ஆகவே விலையும் குறைந்து விடும். உதாரணமாக மார்க்கெட்டில் சாமான் களைக் கொண்டு போய் விற்கும்போது நிறைய சாமான்கள் வரும்போது விலை குறைகிறது. ஆனால் சாமான்கள் குறைவாக இருக்கும்போது விலை கூடுகிறது. ஆகவே, விலை கூடுதல் கிடைக்கும் என்று இருந்தால் விவசாயிகள் கூடுதல் உற்பத்தி செய்வார்கள். அப்பொழுது விலையும் குறைந்து விடும். இன்று மழை இல்லாததால், எங்கு பார்த்தாலும் கிணறுகள், ஏரிகள், குளங்கள் வற்றிவிட்டது. ஆகவே, உற்பத்தி குறைவு ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக விலை வாசிகளும் ஏறிவிட்டது. அரசாங்கம் விலையைக் கட்டுப்படுத்தியதுபற்றி சந்தோஷந்தான். உடனடியாக விலையைக் குறைக்காமல் படிப்படியாக விலையைக் குறைத்தால் விவசாயிகளுக்கு தொல்லை இராது. அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் நெல்லை வாங்கி சிலர் ஸ்டோர் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி வாங்கி வைத்துக்கொண்டு நூற்றுக்கணக்கான மூட்டையை தேக்கி விடுகிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். நான் சொல்வது என்னவென்றால், பழையபடி அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து ஆங்காங்கு “பெயர் (Fair) ப்ரைஸ் ஷாப்ஸ்” வைத்து நடத்துவது அவசியம். இருந்தாலும் அதை ஜாக்கிரதையாக பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் ஹோல் சேல் வியாபாரிகள் தங்கள் சொந்த நிலத்திலுள்ள கருக்காயையும் கலந்து விற்கிறார்கள். ஆகவே, மக்களுக்கு ஒருவித ஹிம்சையும் இல்லாத முறையில் கண்ட்ரோல் கொண்டு வந்து, கொள்முதல் செய்து மக்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாத முறையில் செய்ய வேண்டும். (பெல்)

அடுத்தபடியாக, அமெரிக்காவிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு பால் பவுடர் அனுப்புகிறார்கள். அது இப்பொழுது டின் ஒன்றுக்கு ஏழு, பத்து ரூபாய் வரை விற்கப்படுகிறது. அந்த பால் பவுடர் யார் யாருக்கோ தின்பண்டங்கள் முதலியவை செய்வதற்காக போய்விடுகிறதே தவிர ஏழை மக்களுக்கு அந்த பால் பவுடர் கிடைப்பதில்லை. இதுபற்றி கலெக்டர் போன்றவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெட்டிஷன் மூலமாக அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அமெரிக்காவிலிருந்து வரும் பால் பவுடர் ஜனங்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டும், அது பளாக் மார்க்கெட்டில் இப்பொழுது போவதை தடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப்பிரோனையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இப்பொழுது உணவுப் பற்றாக்குறை இல்லை, ஆனால் விலை வாசிகள் உயர்ந்து விட்டது;

[28th March 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

அந்தக் காரணத்தால்தான் இப்பொழுது உணவுத்தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது, அதற்காக வேண்டித்தான் இரண்டு லட்சம் டன் உணவு தானியம் கொள்முதல் செய்வதற்காகவேண்டி இப்பொழுது சர்க்காரே அந்த ஒரு வேலையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று. அந்தக் காரணத்தால் தான் ஜில்லா கோவாப்பேரட்டில் சொஸைட்டிகளுக்கு கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நமக்குத்தெரியும் இன்றைக்கு விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தாதவரையில் கோவாப்பேரட்டில் சொஸைட்டிகளில் எந்த சொஸைட்டியை எடுத்துக் கொண்டாலும் இன்று ஊழல்கள் இல்லாத சொஸைட்டியே கிடையாது. அதிலும் குறிப்பாக தென் ஆற்காட்டில் நடந்ததைப்பற்றி போன மாதத்தில் பத்திரிகையில் பார்த்தோம், ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவில் அந்த சொஸைட்டியிலிருந்து களவு போய்விட்டது. அந்தளவிற்கு அங்கு ஊழல் நடந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு விலைவாசியை கட்டுப்படுத்தாத அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மேலும் ஊழல்கள் ஏற்படக்கூடிய விதத்தில்தான் நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் நான் எங்கள் அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளிடத்தில் உணவுப்பொருள்களை வாங்கும் நேரத்தில் எந்த விலைக்கு வாங்கவேண்டும் என்றளவிற்கு விலை கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும். அதேபோல் விவசாயிகளிடத்தில் எத்தனை சதவிகிதத்திற்கு மேல் கொடுத்து கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டுமென்றளவிற்கு இருக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு சர்க்கார் 2 லட்சம் டன் உணவுதானியம் வாங்கப் போகிறது என்று சொன்னால் போதாது. இன்றையதினம் வருஷம் ஒன்றுக்கு, நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 50 லட்சம் டன் உணவுப்பொருள் தேவைப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது ஒரு மாதத்திற்கு தேவைப்படும் உணவைக் கூட கொள்முதல் செய்யாத ஒரு நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்தபட்சம் மூன்று மாதங்களுக்கு தேவைப்படக்கூடிய உணவையாவது வாங்கி சேகரித்து வைத்தால்தான் திடீரென்று உணவுத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் அதை சமாளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இன்றைக்கு விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போகிறதே அதற்கு காரணம் என்ன என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து சொல்லவேண்டுமென்று தாழ்மையாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற மற்ற அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயங்கள் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் கேரளாவிலிருந்து அதிகப்படியான விலை கொடுத்து கொள்முதல் செய்வதின் காரணத்தால்தான் விலைவாசி உயருகிறது என்று அபிப்பிராயம் வருகிறது. ஆகவே இதற்கு உண்மையிலே என்ன காரணம் என்பதையும் நாம் பார்த்தாக வேண்டும். இன்றையதினம் கேரளாவிலிருந்து அதிகமாக வாங்குவதால் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்லுவது மக்களிடையே ஒரு தவறான எண்ணத்தை உண்டுபண்ணக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, நீண்ட நெடுங்காலமாக அவர்கள் வாங்குகிறார்கள். கேரளாவிலிருந்து வாங்கக்கூடியது குறுவை நெல், அரிசி. குறுவை என்று சொன்னால் குறுகிய காலத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல். இன்றைக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தி செய்து அதை அதிகப்படியாக வாங்கக்கூடிய ஒரு தொழிலாக நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு விவசாயிகளிடத்திலே எந்த விலைக்கு வாங்கவேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்தால் அந்த அளவுக்கு உயரவே முடியாது. இன்றைக்கு பெரிய நிலப்பிரபுக்கள், பெரிய வியாபாரிகள் ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான மூட்டைகளை பதுக்கி வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டதின் விளைவாக, அதற்கு சாதகமாக சர்க்காரும் பாங்குகளிலிருந்து பணம் கொடுத்ததன் விளைவாக இந்த நெருக்கடி, விலைவாசி உயர்வதற்கான நிலைமை ஏற்பட்டது. பாங்குகளிலிருந்து பணம் கொடுப்பதை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டதாகக்கூட அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். இன்றும் “கம்பளிட்டாக” கொடுக்காமல் நிறுத்தவில்லை, ஓரளவுக்கு கொடுக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. ஆந்திராவிலிருந்து லட்சக்கணக்கான மூட்டைகள் உணவு தானியங்கள் இங்கே வந்து கொண்டிருந்தன. அவைகள் இப்பொழுது இங்கு வருகின்றதா? ஏன் வரவில்லை?

11-30
a.m.

[Sri V. K. Kothandaraman] [28th March 1959]

அப்படி இங்கே வருவதற்குப் பதிலாக அந்த உணவு தானியங்கள் எங்கோ போகின்றன. இதற்கு முன்னால் தெற்கு நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது. இப்பொழுது வடக்கு நோக்கி போய்க்கொண்டிருக்கிறது. வடக்கே இருக்கக்கூடிய சில மாகாணங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அங்கே விலைவாசி அதிகமாக இருப்பதால், அந்தப் பக்கத்திற்கு உணவு தானியங்கள் போகக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவேதான் ஆந்திராவில் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை கிடையாது, விலைவாசிகளை இன்றைக்கு கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நிலைமை கிடையாது. இதுபோன்று விட்டுக்கொண்டே போகக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், தேசிய எண்ணத்தை பாழ்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, ஜாதி எண்ணம் வரக்கூடிய அளவுக்கு, இனப்பாடுபாடு வரக்கூடிய அளவுக்கு, தேசிய மனோபாவம் அழிந்து, நமக்குள்ளேயே குழப்பம் ஏற்பட்டு, ஒன்றுபட்டு வாழ்வதற்குப் பதிலாக, ஒற்றுமை சீர்தூண்டக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விலைவாசியை கட்டுப்படுத்துவதோடு அல்லாமல், கள்ள மார்க்கெட்காரர்களையும், பதுக்கல்காரர்களையும் கண்டுபிடிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். 1945-ம் ஆண்டில் நேருஜி அவர்கள் ஜெயிலிலிருந்து வெளியே வந்தபிறகு மக்கள் மாண்டுமடியக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால் கள்ளமார்க்கெட்காரர்களை, தான் ஆட்சிபிடித்தால் இருந்தால் தூக்கிலிடுவேன் என்பதாகச் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி மாண்டுமடியக் கூடிய நிலைமை இப்பொழுது இல்லை. ஆகையினால் அவர்களை தூக்கிலிடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. வெள்ளம் வருவதற்கு முன் அனைத்து கட்டிக் காக்கவேண்டும். மாண்டுமடியக்கூடிய நிலைமை வருவதற்கு முன்னால் கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நேருஜி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி தூக்கிலிடாவிட்டாலும், அவர்களை ஒரு மாதம் கம்பி எண்ணச் சொன்னாலே போதும். அந்த அளவுக்காவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் வேண்டுமானால் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அம்மாதிரி ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக நான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நேருஜி அவர்களே இப்பொழுதுதான் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள்மீது தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறோம் என்று பார்லிமெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்வகட்சி கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, ராஜ்யங்களிலும் அம்மாதிரி சர்வகட்சி கொண்ட கமிட்டியை அமைத்து, உணவுப் பற்றாக்குறையை போக்குவதற்காகவும், விலைவாசியை கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும் முன் வருகிறோம் என்று இப்பொழுதுதான் நிலைமையை புரிந்துகொண்டு சொல்லியிருக்கிறார்.

அதுபோன்று பால்பண்ணை சென்னையில் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அமைக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உரம், அதாவது அமோனியம் சல்பேட் சொஸைடிகள் மூலம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த ரேட்டுக்கு வியாபாரிகள் உணவு தானியங்களை வாங்கி, அதை அவர்கள் பிரியம்போல் விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய உரம் போன்ற பலவிதமான பொருள்கள் குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஒரு மடங்கு, இரண்டு மடங்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. கண்ட் ரோல் ரேட் 30 ரூ. ஆக இருந்தால், பிளாக்மார்கெட் ரேட் ரூ. 45, 50 ஆக இருக்கிறது. இங்கிருந்து சொஸைடிகளுக்குப் போனால், கந்தன், முருகன், கோபாலன் கோவிந்தன், மாரியப்பன், குப்புசுவாமி என்று பல பெயர்களில் பில் போட்டு விட்டு, மூட்டைகள் சொஸைடிக் கே போவது கிடையாது, லாரியோடு வேறு எங்கேயாவது போய்விடும். எந்தப் பக்கம் போகிறது என்று யாருக்கும் தெரியாது. அந்த நேரத்தில் 2, 3 நாட்களுக்கு சொஸைடியை திறக்கவேமாட்டார்கள். 3, 4, 5 நாட்கள்

28th March 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

கழித்து உரம் வேண்டுமென்று சொன்னால், காலியாகிவிட்டது, விநியோகம் பண்ணியாகிவிட்டது என்று ரசீது புத்தகத்தை எடுத்துக் காட்டக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த உரம் நல்ல முறையில் குறைந்த விலைக்கு விநியோகிக்கப்படவேண்டும். யாரையும் ஏமாற்றாமல் நல்ல முறையில் உண்மையிலேயே விவசாயிகளிடத்தில் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் உரம் விநியோகம் செய்யவேண்டும். சொஸைடிகளில் நல்ல முறையில் உரம் விநியோகிக்கப்படுகிறதா, இல்லையா என்று கண்காணிக்கவேண்டும். ஏதாவது ரிபோர்ட்டு வந்தால், விசாரணை செய்து உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சொஸைடிகளில் எத்தனையோ ஊழல்கள் இருக்கின்றன. எத்தனையோ “கம்பிளேண்ட்ஸ்” செய்யப்பட்டபோதிலும், விசாரணையை வருஷக்கணக்கில் நீட்டிக் கொண்டு, ரூப்பதின் காரணமாக, ஆறின கஞ்சி பழைய கஞ்சி என்பதுபோல், நாளைடைவில் கள்ளமார்க்கெட்காரர்களை விட்டுவிடவேண்டுமென்பதற்காக விசாரணையை நீடித்துக்கொண்டே போகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நல்லமுறையில் பரிபூரணமாக விவசாயிகளுக்கு உரம் விநியோகம் செய்வதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லி இரண்டு நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : ஒரு நிமிஷத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சர்க்காருக்கு வருமானம் வருவதற்காகவேண்டி அவர்கள் ஒரு டிரேடை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று யோசனை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தேயிலைத் தோட்டம் சம்பந்தமாக 90 வருஷங்களுக்கு முன்னால் வெள்ளையர்களுடன் ஒரு அக்ரிமெண்டு செய்யப்பட்டது.

MR. SPEAKER : அதற்கும், இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? இது தனிப்பட்டவர் நடத்தும் வியாபாரம் அல்ல. அரசாங்கம் நடத்தும் வியாபாரம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அரசாங்கம் இந்த வியாபாரத்தை எடுத்து நடத்தினால் நல்ல வருமானம் வரும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். இந்த வருஷம் அந்த அக்ரிமெண்டு ரத்தாகிறது. அவர்கள் இந்தத் தொழிலில் கொள்ளைலாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அந்தத் தேயிலைத் தோட்டம் சம்பந்தமாக மறுபடியும் வெள்ளையர்களை அக்ரிமெண்டு செய்து கொள்ளைலாபம் அடித்துக்கொண்டு போகாமல் இருக்கும்படி, அந்த லாபம் நம்முடைய ராஜ்ய மக்களுக்கே கிடைக்கும் வகையில் நமது சர்க்கார் 1,000 ஏக்கர் நிலத்தையும் எடுத்து தேயிலைத் தோட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்தால் அதன் மூலம் கணிசமான வருமானம் எதிர் பார்க்கலாம் என்பதைத் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : On a point of personal explanation. Sir. நான் இப்பொழுது கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னதாக கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் சொன்னது, நேருஜி இந்த தாண்டு காலத்திற்கு முன்னால் சொன்னபோது, அந்தக் காலத்தில் கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தான். இப்பொழுது விலை கட்டுப்பாடு வந்தபிற்பாடு கள்ளமார்க்கெட்காரர்களும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, நடவடிக்கை எடுக்காமலும் விட்டுவிடப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[28th March 1959]

SRI T. M. NALLASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து, அதே சமயத்தில் என்னுடைய சில கருத்துகளையும் இதிலே சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் விவசாயத் தொழிலை மேற்கொண்டு இருக்கக் கூடியவன். என்னுடைய தொகுதியும் அநேகமாக விவசாயிகள் நிறைந்த தொகுதியாகும். இன்று சர்க்கார் எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற விளைவுகளைப்பற்றி தொகுதியிலே உள்ளவர்கள் என்னிடத்திலே பேசும்போது பெரும்பாலும் தங்கள் வருத்தத்தையே தெரிவிக்கிறார்கள். நாட்டிலே விலைவாசி ஏற்றத்தினால் வாங்கி உண்பவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது, அந்த நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக சர்க்கார் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்ததின் விளைவுகள் அங்கே என்ன விளைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஏழைகளாகிய விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தானியத்தை குறிப்பாக அரிசி, நெல்லை உடனடியாக விற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல் வியாபாரிகளால் வாங்கப்படுகிறது. பொளாதார வசதி உடைய விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த நெல்லை விற்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்திருக்கக்கூடிய விலை போதியதாக இல்லை. அடுத்த படியாக சர்க்கார் தலையிட்டு அந்த நெல்லை வாங்குவதற்கு “ப்ரொக்யூர்” பண்ணுவதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இந்த நிலை வருமானால் உண்மையாகவே அவர்கள் விவசாயத்தில் குறிப்பாக நெல் விவசாயத்தில் கவனம் குறைந்ததான் செய்யும் அதே சமயத்தில் தான்யங்களை வாங்கி சாப்படுகின்றவர்களின் நிலையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் நமது நாட்டில் சரியான புள்ளி விவரங்கள் இல்லாததினாலும், நமது நாட்டுக்கு எவ்வளவு தேவை என்கின்ற விவரம் நமக்கு சரியானபடி தெரியாத காரணத்தினாலும், எந்தெந்த பகுதிகள் ஸர்ப்பளஸ்-லாக இருக்கிறது, எந்தெந்த இடங்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்கின்ற விவரங்கள் இல்லாத காரணத்தினால், ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் சரியாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதின் காரணமாக சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்குத் தான்யங்கள் கிடைத்து வருகின்றது, சில இடங்களில் கூடுதலான விலைக்கே வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருந்து வருகின்றது. இந்த நிலைமை இருந்து வருவதை நாம் பார்க்கின்றோம். ஆகவே இந்த நிலைமையில் வாங்கி சாப்படுகின்றவர்களுக்கு ஓரளவு கஷ்டம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். குறிப்பாக எங்கள் தாலுகாவின் அண்மையில் உள்ள கோயம்புத்தூர் பகுதியில், தாராபுரத்தில் அரிசி மூட்டை ஒன்று 60 ரூபாய் வரையிலும் விலை இருந்து வருவதாக கேள்விப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் நெல்லை அதிகவிலைக்கு விற்க முடியாமற்போவதினாலும் நிர்ப்பந்தமாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு, சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கின்ற குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவில் பார்க்கின்றபொழுது, விவசாயிகளுக்கும் இதனால் நன்மையிலில்லை, வாங்கி சாப்படுகின்றவர்களுக்கும் நன்மையிலில்லை என்கின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, ஆந்திராவிலிருந்து வரவேண்டிய நெல் வரவில்லை, அதே நேரத்தில் வழக்கமாக கேரளாவுக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிற நெல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இந்த மாதிரியான நிலை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் இப்போதிருக்கின்ற நிலைமையை விட மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு உணவு கட்டுப்பாடும், ரேஷனும் வரவேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மாதிரியான ஒரு நிலை வரக்கூடாது என்றுதான் நான் விரும்புகிறேன். ரேஷனப்பற்றி நினைக்கும்போது மக்களுக்கு எல்லாம் பீதி ஏற்படுகிறது. நல்ல நெல்லை நல்ல முறையில் சாப்பிட முடியாமல், அரிசியை எல்லாம் நீண்ட நாள் தேக்கி வைத்திருப்பதின் காரணமாக ஏற்படுகின்ற நாற்றத்தோடு சேர்ந்த அரிசியைத்தான் சாப்பிட வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அம்மாதிரியான ஒரு நிலை நமக்கு வந்து

[28th March 1959] [Sri T. M. Nallaswami]

விடக்கூடாது என்றுதான். நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். இப்போது சர்க்கார் கொள்முதல் செய்வதை எடுத்துக்கொண்டால், சர்க்கார் கொள்முதல் செய்த நெல்லையெல்லாம் நீண்ட நாள் ஸ்டோர் செய்து வைப்பதற்கு தகுந்த வசதிவேண்டும். அதற்கு தகுந்த கோடவுன் வசதி வேண்டும். சாதாரணமாக விவசாயிகள் நெல்லை ஸ்டோர் செய்யும் போது நன்றாக வெயிலில் உலர வைத்து வைப்பது வழக்கம். ஆனால் இன்றைக்கு நெல் கொள்முதல் செய்கின்ற கோவாப்போடியில் ஸ்டோரைட்டிகளுக்கோ அல்லது மார்க்கட்டிங் ஸ்டோரைட்டிகளுக்கோ தகுந்த கோடவுன் வசதி கிடையாது, அதே போன்று தான் சர்க்கார் அமர்த்தியிருக்கும் வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்தாலும் சரியான விதத்தில் ஸ்டாக் வைக்க முடியாது, (Dump) ஈரமாக சேர்த்து வைத்திருப்பார்கள், இதன் காரணமாக நெல் கெட்டுவிடும். சாதாரணமான தமிழில் சொன்னால் நெல் எல்லாம் அலிந்து போய். நாற்றம் எடுத்துவிடும். ஆகவே சர்க்கார் கொள்முதல் செய்கின்றது என்கின்ற நேரத்தில் கொள்முதல் செய்கின்ற நெல்லை யெல்லாம் பாதுகாத்து வைத்திருப்பதற்கு கோடவுன் கிடையாது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இந்த முறையில் பார்க்கும் போது சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலையில் நெல் கொடுப்பதால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பயனும் இல்லை, இப்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் விலை 56-57-ல் இருந்து நெல்லிலையை அனுசரித்துத் தான் விலையை நிர்ணயித்திருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் 56-57-ல் இருந்த நிலைமையையும் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையையும் நாம் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு 1956-57-ல் 12 அணு ஒரு நேரத்திற்கு சம்பளம் கொடுத்தால் போதும். காலே 9 மணிக்கு வந்து 1 மணி வரையிலும் வேலை செய்து விட்டு போவதற்கு 12 அணு கூலி கொடுத்தால் போதும் என்ற நிலை இருந்தது. இப்போது ஒரு ரூபாய் ஒன்றாகக் கூலி ரூபாய் என்று கூலி கேட்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருட்களின் விலை யெல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. கவலை வைத்து தண்ணீர் இறைக்கவேண்டும் என்றால் மாடுகளின் விலை எல்லாம் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் இன்ஜின் வைத்து தண்ணீர் இறைக்கலாம் என்றால் இன்ஜின் பார்ட்ஸ் எல்லாம் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. டீசெல் ஆயிலை எடுத்துக்கொண்டால் இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்ததை விட எவ்வளவோ விலையேறியிருக்கிறது. இவ்விடம் அதிக விலை கொடுத்து டீசெல் ஆயிலை உபயோகித்து விவசாயம் செய்வதைவிட விவசாயத்தையே கைவிட்டு விடலாம் என்ற முடிவுக்கு பல விவசாயிகள் வந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வரி உயர்வின் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் தெருவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் விவசாயம் செய்வது கட்டுப்படியாகாது என்கிற முறையில் இப்போது விவசாயிகள் இருந்து வருகிறார்கள். அதே போன்று தான் பின்னாக்கு, உரம், அமோனியம் சல்பேட் போன்றவைகளும் விலை அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. இவ்விதம் செலவு செய்து விவசாயம் செய்து விட்டு, பின்னால் கிடைக்கிற வருமானத்தைப் பார்த்தால் மிகவும் குறைந்தபட்சமாகவே இருப்பதைப் பார்த்து நிச்சயமாக அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் இருக்கின்ற உற்சாகம் குறைந்துவிடும். பொதுவாக எல்லோரும் விவசாயத்தின் மூலமாக தங்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவிட்டாலும் கூட தகுந்த அளவுக்காவது வருமானம் வரவேண்டும் என்று தான் விரும்புவார்கள். இந்த நிலையில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு வருமானம் மிகவும் குறைவாக இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்களது உற்சாகம் குன்றிவிடும். ஆகவே விவசாயிகளை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆந்திராவை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் அதிகமாக விலையை குறைக்கவில்லை, இதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகளை சர்க்கார் பாதுகாக்கக் கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அதாவது 25 சதமானம் மட்டும் அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துவிட்டு மீதியை எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்பதற்குத் தகுந்த முறையில் தான் ஆந்திராவில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். இந்தவிதமாக.....

[28th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஆந்திராவில் விலை அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பலனும் கிடைத்து வருகிறது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இதனால் அதிகமான வியாபாரிகள் தான் பலன் அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

*** SRI T. M. NALLASWAMI:** அங்கு இப்போது இருக்கின்ற நிலையை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் என்றெல்லாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்களை விட்டுவிட்டு பெரிய விஸ்தீர்ணமுள்ள நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள் மட்டும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு நெல் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையை நாம் முன்னாலேயே கொண்டு வந்திருக்கலாம், அதே போன்று தான் கேரளாவுக்குப் போகின்ற நெல்லையும் தடை செய்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் உயர்ந்த நிலையில் (லெவலில்) வேறுவிதமான கருத்துக்கள் தோன்றலாம். ஆனால் என் போன்றவர்களுக்கு தோன்றுவது இதுதான். இன்றைக்கு இந்த லெவி விஸ்தீர்த்ததை நாம் கொண்டுவர முடியாது. ஏனென்றால் அனேகமாக விவசாயிகள் நெல்லை எல்லாம் விற்ப்பு வந்தது. இனிமேல் தான் சாப்பாடுக்கு நெல் இல்லை என்கிற கூக்குரல் வரப்போகிறது. ஆகவே இந்த நிலை இனிமேல் ஏற்படாத வகையிலாவது குறைந்தது 25 சதமானம் மட்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையை கொண்டுவரலாம். இப்போது நெல் வாங்குவது எல்லாம் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டிகள் மூலம் வாங்கிவருவதால் கிராமங்களிலிருந்து நெல்லை வாங்கி விற்கும் சிறு வியாபாரி, கமிஷன் வியாபாரிகள், போன்ற பல ஏஜென்ஸிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டு வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் முக்கியமாக சமாளித்தாக வேண்டும். இதை சரியானபடி சமாளிக்கமுடியவில்லை என்றால் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கக்கூடியவர்களில் ஒருவனாகிய என் போன்றவர்கள் தலைகூனிய வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதை தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக உரம் விநியோகம் சம்பந்தமாக, பல தவறுதல்கள் நடக்கின்றன, தவறுதல்கள் எல்லாம் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் கண்ட்ரோல் ஏற்படுத்த வேண்டும். இவ்விதம் கண்ட்ரோல் ஏற்படுத்தி விலையை நிர்ணயம் செய்தவுடன் அனலில் குறைந்துவிடுகிறது. அதோடு கலப்படமும் சேர்ந்துவிடுகிறது. அமோனியம் உப்போடு வேறு பலவற்றையும் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் தடுக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். அதே போன்று பால் சப்ளை செய்வதிலும் இப்போது சென்னை நகரத்தில் மட்டும் தான் இந்த முறையை நடத்தி வருகிறார்கள். இதே போன்று இந்த திட்டத்தை எல்லா முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கான திட்டவட்டமான ஒரு (ப்ளான்) கொள்கையை ஏற்படுத்தி திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை தண்ணீரில்தான் பாலே கலந்து விற்ப்பு வருவதாக தெரிகிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*** SRI V. SANKARAN:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் இன்றைக்கு தான்யங்கள் மீது இருக்கும் விலைவாசியை குறைப்பதற்காக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். இதில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டதால் இதில் முழு வெற்றியடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லமுடியாது. நடவடிக்கைகளை அறுவடை ஆரம்பத்திலே எடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதோடு இந்த லெவி முறையையும் அப்போதே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அந்த சந்தர்ப்பத்திலேயே (Levy) லெவி முறையை கொண்டு வந்திருந்தால் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற சிக்கல்கள் ஒன்றும் வந்திருக்காது. அதே போல் தான் கேரளாவுக்கு நெல் போவதையும் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னதாகவே தடை செய்திருக்கலாம். இப்போது அரிசி போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் ஒரு

28th March 1959]

[Sri V. Sankaran]

கஷ்டமான நிலை ஏற்படுவதற்கு முன்னாலேயே தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்தால் நல்ல முறையாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்று பல நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியதை சீக்கிரமாக எடுக்காமல் தள்ளித் தள்ளிப் போடுவது, ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள் குதிரை போன பிறகு லாயத்தை மூடினார்கள் என்று, அந்த மாதிரி செய்யாமல், ஒரு காரியம் செய்யவேண்டியது என்று தோன்றினால், உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-50
a.m.

எங்களுடைய ஊர் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது ஒரு விஷஸ் ஸர்க்கிள் போன்று போகிறது. பாடி மர்ச் செண்டல் என்று இருக்கிறார்கள், ரைஸ் மில் ஒனார்ஸ் இருக்கிறார்கள், மற்றும் அக்ரிகல்சரிஸ்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று பேர்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவரையொருவர் குற்றம் சொல்லுவதாக இருக்கிறது. பாடி மர்ச்செண்ட்ஸைக் கேட்டால் ரைஸ் மில்காரர்களைத் குறிப்பாக கண்காணிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ரைஸ் மில்காரர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் பாடி மர்ச்செண்ட்ஸைக் குறை சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு பேர்களுமாகச் சேர்ந்துகொண்டு அக்ரிகல்சரிஸ்ட்ஸைக் குறை சொல்லுகிறார்கள். அக்ரிகல்சரிஸ்ட்ஸ்தான் நெல் பேட்டைக்கு, நெல்லைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பது வழக்கம். விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பதானது குறைவாக இருப்பதால் தான் அவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்ற பாடி மர்ச்செண்ட்ஸ் முறையிலிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளிடமிருந்தும், மிராசுதார்களிடமிருந்தும் நெல்லை வாங்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், நாங்கள் 50 சதவீதம் Procurement-க்கு விற்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நெல் வராத காரணத்தினால் இப்போது மதுரையிலுள்ள நெல் பேட்டைகளெல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் 2,000 அல்லது 3,000 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த வியாபாரமே ஸ்தம்பித்திருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலையில் யாரிடம் நெல் இருக்கிறது என்பதைச் சர்க்கார் கண்காணித்து உடனடியாக பாடி மர்ச்செண்ட்ஸ்களுக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நெல் வாங்குவதிலும், நூற்றுக்கணக்கான மூட்டைகளை வாங்கி ஸ்டோர் செய்ய, எலி, தண்ணீர், பூச்சி முதலியவைகளிலிருந்து பாதுகாப்பாக வைக்க இடத்தை முதலில் தயார் செய்துகொண்டு பிறகு வாங்குவது நல்லதாக இருக்கும். Godowns நல்ல முறையில் கெடாதவகையில் பாதுகாப்பு உள்ளதாக முன்னால் வைத்துக்கொண்டுதான் பின் Procure செய்ய முற்படலாம்.

கமிஷன் ஏஜெண்டாக வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு ஸ்டாக் செய்து வைக்க இடம் இல்லாமலும், சர்க்கார் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்ய நாள் ஆகின்றதாலும், விலை கிடைப்பதில் தாமதம் ஆவதாலும், மிகவும் கஷ்டங்கள் படுவதாக சொல்லுகிறார்கள். அதுவும், இது 7, 8, 10 நாட்கள் தாமதப்படுவதால் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகளை வைத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் நன்கு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு பற்றாக்குறைப் பிரதேசத்தில் இந்த ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்வதை எடுத்து விட்டு சர்பளஸ் இடத்தில் மட்டும் வைத்துக் கொண்டால் இந்தப் பிரதேச தீர்ந்து விடும். மதுரை, ராமநாதபுரம் பகுதிகளெல்லாம் பற்றாக்குறை பிரதேசங்கள் என்பது தெரிந்ததுதான். அரசாங்கம் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்வதை தஞ்சை போன்ற உபரி ஜில்லாக்களோடு நிறுத்திக் கொண்டால் கஷ்டம் இருக்காது. அதுவும் முடியாவிட்டால் பற்றாக்குறை பிரதேசத்தின்போது பிரக்யூர்மெண்டு இருக்காது. அதுவும் முடியாவிட்டால் பற்றாக்குறை பிரதேசத்தின் போது பிரக்யூர்மெண்டு 50 சதவீதம் என்பதை 25 சதவீதம் என்று வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

[Sri V. Sankaran] [28th March 1959]

அதோடு கூட பழைய கடன் என்ற முறையில் 50 சதவீதம் போக பாக்கி 50 சதவீதத்தையும் கொடுத்து இருந்து ஈடுகட்டியாகவேண்டுமென்றும், கொடுக்காவிட்டால் அது பெரிய குற்றமாகக் கருதப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதால் பழைய கடனை வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் ஏற்கெனவேயே கூறியது போல் கேரளத்திற்கு அரிசி போவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் பற்றி பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஏற்று நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

மில்லு பாக்கிக்கு 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் 'சொல்லி இருக்கிறார்கள். பம்பாயில் இருக்கிற ஆரே மில்லு காலனி மாதிரி இங்கே ஒரு காலனியை ஏற்படுத்த 1 கோடி ரூபாய்க்கு மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைப் பற்றி மேற்கொண்டு ஒன்றும் தெரியவில்லை. அதை அமைச்சர் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோடவுண் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா வசதிகளையும் ஏற்பாடு செய்யாமல் ப்ரொக்யூர் செய்து விட்டால் தானியங்கள் கெட்டுவிடும். அரிசி பதமாக இல்லாமல் இருந்தால் வீணாகிவிடும். பச்சரிசி சிறிது காலத்திலேயே புழு துவிடும். புழுங்கல் அரிசி காய்ச்சல் இல்லாமலிருந்தால் சீக்கிரம் நாற்றம் ஏற்பட்டுவிடும்.

அதோடுகூட மிடிமென்களைப் பூராவாக நிறுத்திவிட முடியாது. அவர் களுக்குத்தான் தொழில் நுணுக்கம் நன்றாகத் தெரியும். அப்போதைக் கப்போது விலைவாசிகள் தெரியும். சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதில் பல குறைகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதும் அவசியமாகிறது. திடீரென்று ஸ்டேட் டிரேடிங் ஆரம்பித்து, குடவுண் வசதிகளை ஏற்படுத்தாமலும் மற்ற குறைகளை கவனிக்காமலும் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்து விட்டால் அதனால் பாதகம் ஏற்படும். கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் மூட்டைக்கு 4 அணு அல்லது 4½ அணுதான் தலைகளுக்கு கமிஷன் வாங்குகிறார்கள். நாடெங்கும் பல உணவுப் பொருள் இருக்கிற மிடிமென்களை வியாபாரத் தால் அழித்துவிடுவது பொருந்தாது என்று சொல்லிக்கொண்டு அதையும் நன்கு கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவாவுகிறேன்.

பொதுவிலை, கொள்கை அடிப்படையிலே, சர்க்கார் கையாளக் கூடிய (State Trading in foodgrains)-ல் கொள்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், கொள்கை அளவிலே இதை ஆதரிக்கும்போது அதிலே உள்ள ஒரு சில ஊழல்களையும், அதிலே வரலிருக்கும் அல்லது ஏற்படவிருக்கும் சில குறைகளையும் சுட்டிக்காட்ட அவாவுகிறேன். சர்க்கார் ரூடைய நோக்கம் ஸ்டேட் டிரேடிங் பொறுத்த வரையில், விலைவாசி அதிகம் போகாமல் தடுக்கவேண்டும் என்பது ஒன்று, உற்பத்தியாளர் களுக்கு ஒரு நியாயமான அதிக விலை கிடைக்கவேண்டும் என்பது இரண்டு. மார்க்கெட்டிங் சர்ப்பளனை கவனித்து இருக்கக்கூடியதைக் கண்காணித்துக் கொள்வது என்பது மூன்று என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே, விலை அதிகமாகப் போவதைத் தடுக்க இது வரையில் கையாண்டிருக்கிற முயற்சிகளைப் பார்ப்போமானால் அது வெற்றிபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. முன்பு பேசிய பல்வேறு அங்கத்தினர்களும் சபையிலே குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது என்று. இப்படி விலை ஏறிக்கொண்டே இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் இந்த சபையிலே ஒரு சிலர் குறிப்பிட்ட முக்கிய காரணம்—கேரளத்திற்கு நெல் அதிகமாகப் போகிறது என்பது. ஆனால், அதே முறையிலே கேரள

28th March 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

சட்ட சபையிலே எழக்கூடிய குரல், தமிழ்நாட்டுக்குத் தண்ணீரை கொடுக்கிறார்கள் என்பது. இதே போன்று அங்கே பல்வேறு கட்சிகளும் காங்கிரஸ் கட்சி உள்பட தமிழ்நாட்டுக்கு அதிகமான தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள்—கொடுத்து விடுவார்கள்—கம்யூனிஸ்டுகள் தங்கள் அரசியல் செல்வாக்கை வளர்ப்பதற்காக கொடுக்கிறார்கள் என்று அந்த சபையிலே குறிப்பிடப்படுகிறது. நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அது தற்போது இயங்கி வரும் ஸோனிலேயிருந்து தனியாகப் பிரிந்து, தனியாக இயங்கவேண்டும் என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவி வருகிறது. சிலர் சபையில் அதை குறிப்பிட்டார்கள். ஓரளவுக்கு இந்த அபிப்பிராயத்திற்கு நமது மாகாணத்திலே ஆதரவு இருக்கிறது என்பது உண்மை. “தனக்குப் போகத்தான் தானம்” என்று சொல்வது போல நமக்கு இருப்பதை என் விட்டு விட வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் நிலவுவது நியாயம். அதே நேரத்தில் கேரளத்திலிருந்து தண்ணீர் வேண்டுமென்று கூறும்போது மாத்திரம் உபரியாக இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை என் தரக்கூடாது என்று இந்தச் சபையிலே கூறுகிறோம். திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் வட்டாரத்தை.....

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஸோன் என்று 4 ராஜ்யங்கள் இருப்பதற்குப் பதில் தனித்தனியாக இருப்பதால், நம்மிடம் இருக்கிற மிகுதியை கேரளத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்பது அல்ல.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: தனியாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறும்போது, நான் மந்திரி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. பொதுவிலை இங்கிருக்கக்கூடிய உபரியை அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக இங்கிருந்து ஒன்றுமே போகக்கூடாது என்ற குரல் எழும்புகிறது. அதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். ஸோன் என்று குறிப்பிடும்போது இங்கிருக்கக்கூடியதை நாமாகவே நேரடியாகப் ப்ரொக்யூர் செய்து ஸ்டேட் மூலமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று மந்திரி அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே முறையிலே நமக்கும் இதர மாகாணங்களிலேயிருந்து கிடைக்கவேண்டியது, கிடைக்கவேண்டும். 12 ஸ்தான் ஸோன் என்று சொல்லியிருக்கக்கூடிய முறையிலே, முக்கியமாக மிக உபரியாக இருக்கும் மாகாணம் ஆந்திர மாகாணம். ஆனால், ஆந்திர மாகாணத்திலேயிருந்து கிடைக்கக்கூடிய உபரி அரிசி, சென்னைக்கு வந்து கொண்டிருந்த நெல்லூர் அரிசி கூட சமீப காலங்களில் வருவது இல்லை என்று இந்தச் சபையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏன் அந்த மாகாணத்தில் உபரியாக உள்ளது இங்கு வரவில்லை என்று பார்த்தால், முக்கியமான காரணம், அங்கிருக்கும் வியாபாரிகள் அதைப் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு, அதற்கு அதிகமான விலை கிடைக்கவேண்டும் என்ற ஒரே அவாவோடு இருக்கிறார்கள். நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில், நமது மாகாணத்திலே இங்கு எந்த அளவு விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ இதுபோல், அங்கு அவர்கள் கொண்டு வருவதற்குள்ள முயற்சி அங்கே சர்க்காரோ அங்குள்ள நிர்வாகமோ எடுப்பதாக இல்லை.

அதுபோல், கேரளத்தில் இந்த குறை இருக்கிறது. விலைவாசிக்கட்டுப் பாட்டை அவர்கள் அமுல் செய்யவில்லை என்ற குறைபாடு உண்டு. கேரளத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அது மற்றொரு காரணத்திற்காக நேர் எதிரான காரணத்திற்காக என்று சொல்லலாம். கேரளாவிலே விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்தால், குறிப்பிட்ட விலைக்குத்தான் வாங்கவேண்டும் என்ற முறையில் கொண்டுவந்தால் என்ன ஆகும்? சென்னையில் அமுலும் பொருள்கள் கிடைப்பது இப்பொழுது அரிதாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு என்று வைத்தால், குறிப்பாக உருளைக் கிழங்கின் விலை வீசை எட்டணு இருந்தால் அந்த எட்டணுவுக்கு மார்க்கெட்டில் கிடைக்காது. பத்தணு கொடுத்து வாங்குகிறவர்கள், வாங்குவார்கள். அதே போல், கேரளத்தைப் பொறுத்த வரையில், பெயரளவில் கட்டுப்பாடு இருந்தாலும் வாங்குபவர்களுடைய தேவை அதிகமாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [28th March 1959]

கிடைக்காததால் அவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அதுபோல் அல்ல ஆந்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில். ஆந்திராவில் இருக்கும் ஸ்டாக்கைக் கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டு அதிக விலை கிடைக்கும் என்ற ஒரே அவாவோடு உபரியாக இருக்கும் ஸ்டாக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் ப்ரொக்யூர் செய்வதற்கு, வாங்குவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அந்த சர்க்கார் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில் என்ன அபிப்பிராயங்கள் வந்தன, எந்த அளவு நமது சர்க்கார் வலியுறுத்தியது என்று தெரிய அவாவுகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால் மாத்திரம்தான் இதைச் சமாளிக்க முடியும். அது இல்லாமல் நாம் தனித்தனியே மாகாணமாக இயங்கக்கூடிய நிலையில் ஒவ்வொருவரும் அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் திட்டம் இடவேண்டுமானால் தனியாக நம்மைப் பிரித்துவிட்டுவிடவேண்டும். நமது ஸ்டாலைப் பொறுத்தமட்டில், நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் தனியாக என்டர் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்வதோ அல்லது உபரியை எடுக்கவோ நாம் செய்யலாம். கேரளாவுக்கு உபரியாகத் தேவைப்படுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் முழுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த அடிப்படையிலே ஒன்று அமையவேண்டும்.

இன்டர்னல் ஆக ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கின்ற முறை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவாவுகிறேன். மார்க்கட்டின் சர்ப்ளஸ். ஆக இருக்கும் பத்து லட்சம் டன்னில் இரண்டு லட்சம் டன் இப்பொழுது எடுப்பதாக திட்டம். ஆனால், கிராமாந்திரங்களில் இருக்கும் நிலைமை, தேவைக்குத் தகுந்த அளவு குறைந்த விலைக்கு இன்று உணவு தானியங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற குரல் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கு சிலர் விவசாயிகளைப்பற்றி சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதாவது இதற்கும் குறைந்த விலைவாசிக்கு விற்க முடியாது. பல்வேறு நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அதன் உண்மை என்ன என்பதைப்பற்றி நான் கூறவில்லை. ஆனால் உற்பத்தியாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்களுக்கு ஒரு உறுதி இருக்கவேண்டும். விளைச்சல் இல்லை என்றால் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது. ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் போன்ற க்ரூப் இன்ஷூரன்ஸ் அவர்களுக்கு இருப்பது மிக மிக அவசியம். உரம் முதலான பொருள்கள் மலிவான நியாயமான விலைக்கு, குறைந்த விலைக்கு, கட்டுப்பாடான விலைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும், இது ரொம்பவும் அவசியம். சர்க்கார் ஸ்டேட் ட்ரேடிங் மூலமாகச் செய்கின்றார்களே அதே போல அவர்களுக்கு இவைகள் கிடைப்பதற்கு நடைமுறையிலே கொண்டுவரவேண்டும்.

எடுக்கக்கூடிய நெல், இன்றிருக்கும் இரண்டு லட்சம் டன் போதாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்றைக்கு இருக்கும் டிமாண்டு, மலிவு தானியக் கடைகளின் தேவையைப் பொறுத்தமட்டில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தேவைப்படுகிறது. கைத்தறி நெசவாளிகள் பெரிதாக வாழக் கூடிய இடங்களிலும் தொழிலாளர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வசிக்கக் கூடிய இடங்களில் எல்லாம் மலிவு தானியக்கடைகள் வைக்கப்படவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு ஜில்லா ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸில் இருக்கும் என்.ஜி.ஒக்களுக்கும் கிடைக்கும் முறையிலே, எண்ணெய், பருப்பு முதலிய பொருள்கள் எல்லாம் மலிவாகக் கொடுக்கவேண்டியதற்கு மார்க்கங்கள் செய்யவேண்டும். எடுக்கக்கூடிய பொருள்கள் நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்தி வைத்திருக்கவேண்டும். இதில் தான் மிகப் பெரிய குறை ஏற்படும். எடுத்த பொருளில் பெருவாரியாக நஷ்டம் ஏற்படக்கூடும். எவ்விதமும் ஏற்படக்கூடிய சேதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு கிடங்குகள் (வேர் ஹவுஸ்) நல்ல முறையிலே பல இடங்களிலும் இருக்க வேண்டும். ஒரே இடத்தில் ஸ்டோர்ஸ் வைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து அனுப்பக்கூடிய முறை இருக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு ஜில்லா ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸிலும் இருக்க வேண்டும். பல இடங்களில் மிக தேவைப்படும் இடத்தில் ஸ்டோர்ஸ் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அந்த முறையிலே வில்லேஜ் கோவாப்ரேடிங்

28th March 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

மூலமாக நியாய தானியக் கடைகள் திறந்து எந்த அளவு தேவைப்படுமோ அந்த அளவு விரிவான முறையில் கொடுக்க வேண்டும். ப்ரொக்யூர்மென்ட் முறையில் நெல் எடுப்பதில் சிக்கல் இருந்தால் விவசாய வருமான வரிச்சட்டம் கொண்டுவந்து நாம்—யாரெல்லாம் விவசாய வருமான வரி கட்டுகிறார்களோ அவர்களிடமிருந்தெல்லாம் உபரியாக உள்ள நெல்லை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். ஒன்று சர்க்கார், நேரடியாக எடுக்கலாம். அல்லது லைசென்ஸ் பெற்ற வியாபாரிகள் மூலமாக எடுக்கலாம். ஸ்டேட் ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன் முறையில் அவர்கள் கையில், ஒப்படைக்கலாம். இந்த முறையில் அமைந்தால் சீராக அமையும் என்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உணவு தானியத்தை ஸ்டேட் ட்ரேடிங் முறையிலே சர்க்காரே எடுத்து நடத்தும்படியான கொள்கையைப்பற்றி யெல்லாம் குறிப்பிடப்படுகிறது. பல சந்தர்ப்பங்களில் இதை சட்ட சபையில் விவசாயிகளின் நிலைமையைப்பற்றி பல காரணங்களோடு நாங்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லியாய்விட்டது. இப்பொழுது பார்த்தால்—எந்த முறையிலே எடுக்கவேண்டுமென்றால், சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவது என்பது ஒன்று. ஆனால், சர்க்கார் எடுத்து நடத்தாத சமயத்தில், வியாபாரிகளிடத்தில் சிக்கிக்கொண்டிருந்தது. ஆகையால், விவசாயிகளாக இருக்கும் நாங்கள் திரிசங்கு சொர்க்கம் மாதிரி வியாபாரிகளுக்கும் சர்க்காருக்கும் மத்தியில் 'புட்பால்' மாதிரி சிக்கிக்கொண்டு, கால் பந்து ஆடினால் எந்த முறையில் இருக்குமோ அப்படி நாங்கள் சிக்கிக்கொண்டு விழிக்கிறோம் என்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால், நான் ஒரு ஆலோசனை சொல்கிறேன். அதாவது, விவசாயிகளுடைய நலனுக்காக விவசாயிகளே சேர்ந்து கூட்டுறவாக வியாபாரத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்த வியாபாரத்தை அவர்கள் கையிலேயே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகள் கையிலே பொறுப்பு இருந்தால்தான் இது சிறந்த ஒரு வழியாக அமையமுடியுமே தவிர, பாக்கி எந்த வழியிலும் அமைய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. வியாபாரிகள், அவர்கள் லாபத்தைப் பெருக்குவதற்குப் பார்க்கிறார்கள். அரசியல் கட்சிகளோ 'விலை' ஏறிவிட்டது; உடேன் விலை குறையவேண்டும்' என்று ஒரு பிரசாரத்திற்காக அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர், பூமியைப்பற்றியோ, விவசாயம் செய்வதைப்பற்றியோ தெரியாதவர்கள், விவசாயத்தின் வரவு செலவுக் கணக்குத் தெரியாதவர்கள், பணக்காரர்களிடமிருந்து உடனே நெல்லை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்' என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன்.

ஒரு கதை சொல்லி விளக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு ராஜா இஷ்டம் போல் எடுத்து தானம் செய்துகொண்டிருந்தானாம். பக்கத்திலிருந்த சகோதரி பார்த்து, வந்தவர்களுக்கெல்லாம் தானம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரே என்று நினைத்து, அந்த ராஜாவினிடத்திலே சகோதரி, "ஒரு நாளைக்கு இந்த அரசு பதவியை விட்டுவிட்டு வெளியே போய், மாறுவேடம் போட்டுக் கொண்டு, கூலி வேலை செய்துகொண்டு வந்து அதற்குப் பின்னால் இந்த ராஜ்யப் பாரத்தை நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும்" என்று சொன்னாள். அதன்படியே அந்த அரசன் மாறுவேடம் பூண்டுகொண்டு, வேலைக்குச் செல்லும்போது, எந்த வேலையும் கிடைக்கவில்லை. கடைசியில், கொல்லப் பட்டரையில் இரும்பு அடிக்கும்படியான வேலை கிடைத்தது. காலையிலிருந்து மாலை வரையில் சம்மட்டி கொண்டு காய்ச்சிய இரும்பை அடித்து வேலை செய்து, எட்டணு சம்பாதித்துக் கொண்டு வந்தான். அடுத்த நாள் ராஜசபையில் உட்கார்ந்தான். அன்றும் தானம் பெற்றுக்கொண்டுபோக வந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தானம் கொடுப்பதற்கு அரசனுக்கு மனம் வரவில்லை. அப்பொழுதுதான் அவன் உணர்ந்தான். தானாகக் கஷ்டப்பட்டு, உடலை வருத்தியிருந்த காரணத்தால் தானம் கொடுப்பது குறைந்தது, உடனே புத்தி வந்தது என்று பழைய காலத்தில் கதை சொல்வார்கள். அதுமாதிரிதான் நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பணக்காரர்களிடத்

[Sri P. G. Karuthiruman] [28th March 1959]

தில் இருக்கிறதெல்லாவற்றையும் எடுத்துவிட வேண்டும், ரெக்விஸிஷன் செய்ய வேண்டும் என்று கதையில் வருகிற ராஜா மாதிரி தானம் தரும் செய்வேண்டும் என்று நண்பர்கள் சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். சட்ட சபையில் இருந்து சுலபமாகப் பேசிவிடலாம். பணக்காரர்களிடம் நாம் எதை விட்டு வைத்திருக்கிறோம்? 60 : 40 சட்டம் கொண்டுவந்தோம். 60 சத விதம் குடியானவர்களுக்கும், 40 சத விதம் தான் பூமி இருக்கிறவர்களுக்கும் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். கிராமத்திலே போய் வாழ்க்கை நடத்திப் பார்த்தவர்களுக்குத் தெரியும். நார்ப்பது சதவிதம் பூமி வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு என்று சொல்லியிருந்தாலும், அந்த 40 சத விதமும் அப்படியே அவர்களுக்கு வந்துவிடுவதில்லை. எப்படியென்றால் வரியை யெல்லாம் கட்டவேண்டியிருக்கிறது; அதுவுமல்லாமல், அவர்களுடைய அந்தஸ்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது; எத்தனையோ வேலை ஆட்களை வைத்து, ஆடு மாடுகளை வைத்து வளர்த்துப் பார்த்தால் அதிலேயே 25 சத விதம் போய்விடும். இதெல்லாம் போக பத்து; பத்தினிந்து சதவிதம் கூட மிச்சம் இருக்காது. முன்னோர்கள் சம்பாதித்து வைத்ததில், கடன் இல்லாமல் இருக்குமானால், அவர்கள் விவசாயம் செய்து கொஞ்சம் மரியாதையாக இருக்கலாம். ஆனால், கடன் பட்டிருந்தால், கடன் பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினால் இலங்கை வேந்தன் என்ற நிலையில் அனேகர் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், விவசாயிகள் மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக வெளியிலே வந்து தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லலாம் என்றால், அதற்கென்று ஒரு சங்கம் அமைக்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். காலையிலிருந்து இரவு வரையில் வேலை செய்யும் விவசாயிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து கூக்குரல் இட்டு, சர்க்காருடைய காதுக்கு கேட்கவைக்கக் கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இல்லை. அப்படி தப்பித்தவறி யாராவது வந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், உண்மையான விவசாயிகள் அதிகமாக வந்திருக்க முடியாது. என்னப்போல் சில பேர் வந்திருக்கலாம். வந்தவுடன் 'பணக்காரன்' என்று மதித்து விடுகிறார்கள் உண்மையான விவசாயிகள் அதிகம் பேர் வந்திருக்க முடியாது. நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—'பதுக்கி வைத்து விட்டார்கள், பணக்காரர்களிடத்தில் போய் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று நினைத்துப் பேசுகிறவர்களைப் பார்த்தால், அவர்களுக்கு பூமி இருக்குமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. பூமி இல்லாவிட்டாலுங்கூட விவசாயமாவது செய்திருக்கிறார்களா என்றால், நிச்சயமாகச் செய்திருக்க முடியாது என்று நான் சொல்ல முடியும். கணக்குப் போட்டு.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், மற்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் விவசாயம் செய்திருப்பார்களோ அல்லவோ, என்று பேசுகின்றார். ஆனால், அவர்கள் சொல்கிற விவசாயி வேறு, நாங்கள் சொல்கிற விவசாயி வேறு. அவர் வரப்பின் மீது சுற்றி வருகின்ற விவசாயியைப் பற்றிச் சொல்கிறார். நாங்கள் உண்மையிலேயே நிலத்தில் இறங்கி உழுகின்ற விவசாயிகளைச் சொல்கிறோம்.

MR. SPEAKER : இது என்ன பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன்?

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : நண்பர் அவர்கள் 'நான் உண்மையாக விவசாயம் பண்ணுகிறவன்' என்ற கருத்தில் பேசுகிறார். நான் இன்று சவால் விடுகிறேன். நிலத்தில் இறங்கி நான் செய்கிற வேலை அளவுக்கு அவர் செய்தால்.

MR. SPEAKER : சட்டசபையிலே ஒன்றும் சவால் விடவேண்டாம். தயவு செய்து பிரசங்கம் பண்ணுவதோடு இருக்கட்டும் (சிரிப்பு).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஹாஸ்டல் தினத்திலே சவால் விட்டுப் பார்க்கலாம். (சிரிப்பு)

28th March 1959]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : வியாபாரத்தை உண்மையிலேயே வியாபாரிகளுக்கு விடாமல் விவசாயிகளுக்கே விட்டால் நன்மையாக இருக்கும். மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளை வைத்து வியாபாரத்தை நடத்துவது போல் விவசாயிகளைக் கொண்டு ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியை அமைத்து அவர்கள் மூலமாக தானியங்களை விற்பனைச் செய்யச் சொல்லவேண்டும். அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு மனப்பான்மை வரவேண்டும். அப்படிச் செய்வது தான் சிறந்த முறை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

உணவு உற்பத்தியோடு நின்று விடாமல் அதைவிட சிறந்த உற்பத்தியாகிய பால் உற்பத்திக்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். பால் உற்பத்தியைச் செய்வது உணவு உற்பத்தி செய்வதை விட மிகச் சிறந்தது. அதற்கு பால் பண்ணையை வைத்து உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது தான். குழந்தைகளுக்கு பால் ரொம்பவும் அவசியம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. சத்துள்ள உணவுப் பொருள் குழந்தைகளுக்கு வேண்டியதாக இருக்கிறது. தானிய உற்பத்தியுடன் பால் உற்பத்தியும் அவசியமாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் பால் வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல துறைகளிலும் பால் உபயோகப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக சர்க்கார் இப்பொழுது பால் பண்ணையை வைத்து நடத்துவது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது தான். அப்படி நடத்தி அதற்கு ஊக்கம், ஆக்கம், அளிப்பது நல்லது தான். இந்த திட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். பழங்காலத்தில் கூட இதைத்தான் முக்கியமாக நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். அதாவது திருப்பாவையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அந்தக் காலத்தில் அதிகப்படியாக பசுக்களை வளர்த்து வந்ததாகவும் அதிகப்படியான பால் உற்பத்தி செய்து வந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. பசுக்களைப்பற்றி அங்கே சொல்லும் போது

“ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீர் ஆடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஓங்கு பெருஞ்செந்நெ லூகையல்உகைப்
பூங்குவளைப் போதில் பொறி வண்டு கண்படுப்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக்குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.”

என்று பாடியிருக்கிறார். உயர்ந்த சத்துள்ள பால் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது அவசியம். அப்படிப்பட்ட சத்துள்ள பால் பெருகுவதற்கு என்று சர்க்கார் திட்டம் போட்டிருப்பது ரொம்பவும் வரவேற்கக் கூடியதுதான்.

இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் தானியங்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதுதான். அவர்களுடைய செலவுக்குத் தக்கபடி அதை நிர்ணயம் செய்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். விவசாய இலாகாவும் சரி கனம் அமைச்சர் அவர்களும் சரி அவர்களுடைய மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொண்டு சொல்லட்டும் இப்பொழுது கட்டுப்பாடு செய்திருப்பது அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகுமா என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகாது என்ற முடிவுக்குத்தான் அவர்கள் வருவார்கள். இது அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அவர்கள் திருப்தி அடையும் அளவில் கட்டுப்பாடு செய்ய முன் வர வேண்டும். கட்டுப்பாட்டை நான் வரவேற்றாலும் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவில் கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும். உற்பத்தி செய்யக்கூடிய குடியானவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடியவைகளும் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்ட விலையில் கிடைக்கும்படியாக

[Sri P. G. Karuthiruman] [28th March 1959]

நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகள் கொள்முதல் செய்து கூட்டுறவு முறையில் அவர்கள் வியாபாரம் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த மனப்பான்மையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொசைடி வைத்து வியாபாரம் செய்வது போன்று அவர்களே ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியை அமைத்து நடத்த வேண்டும். அதிலிருந்து வரக்கூடிய லாபத்தை அவர்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். லாபத்தில் ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் பங்கு இருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்து அவர்களைக்கொண்டே ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியை அமைத்துக்கொள்ள சர்க்கார் உதவமுன்வர வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை அதிகாரிகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் என்னுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது பழைய சரித்திரத்தையும் புராணத்தையும் எடுத்துச் சொன்னார். அவர் சரித்திரத்தையும் புராணத்தையும் ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடியவர்தான். அவர் ஒரு மகாராஜாவைப்பற்றி குறிப்பிட்டு அவர் எட்டணுக்கு கூலி வேலை செய்தார் என்று சொன்னார். அந்த மகாராஜாயார் என்று சொல்லுவாரா? அல்லது அது ஒரு கட்டுக் கதையா, அப்படி அது ஒரு கட்டுக்கதையாக இருந்தால் அவர்கள் சொன்னது எல்லாம் கட்டுக் கதைதானா?

MR. SPEAKER : அந்த மகாராஜாவின் பெயரைச் சொல்ல முடியாது.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கோதண்டம் என்று ஒரு மகாராஜா இருந்தார். அதுதான் அவருடைய பெயர்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Mr. Speaker, Sir, I support the Cut Motion that is before the House. Sir, we were having control when there was scarcity in the State and we are now also proposing to have controls when there is surplus. I am afraid something radically is wrong somewhere so far as the policy of the Government is concerned.

When he made a speech at the beginning in the morning, the Hon. Minister was saying something about the policy, that is, a reasonable price between the producer and the consumer will have to be fixed and it should be acceptable to both the parties. This has been hanging fire for a very long time. As soon as this scheme was started, the Government must have come forward immediately and fixed up the so-called reasonable price acceptable to both. It is being delayed till today. What exactly is the reasonable price for the producer and also for the consumer? Will the Government come forward to work out in detail the production cost and then fix a very reasonable price? Of course, I do not mean to say that it should be fixed at a very extraordinary rate; but it should be no doubt reasonable. So many hon. Members of this House have also been talking in this strain (i.e.), that it should be reasonable and every one of us feel that it should be reasonable on both sides. When exactly the Government would fix up a reasonable price must be made known to the public and it should be done as early as possible.

[28th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

The Hon. Minister was also telling that there is going to be a strict watch over this State Trading and that every State must be independent. That means, they must have an independent zone and so far as imports are concerned, Central aid must be sought and so on. I quite appreciate the statement of the Hon. Minister. But now what is happening? I happened to go through the Hindu a couple of days back and I found from a statement or news published there that the Andhras are not sending paddy to us and they are not sticking up to their agreements and conditions therein; even though they are in the Zone, their paddy is being sent outside in large quantities. Sir, I want to know whether any protest has been made by our Government and whether steps have been taken to prevent paddy or rice going to Kerala inasmuch as Andhra State has not honoured the pledge.

Sir, I want to know the real policy of the Government and a categorical statement should be made as early as possible before the position gets worse. Therefore, something must be done at the Central Government level and we must immediately get out of the Zone if the Government thinks that we are self-sufficient in food and we must make our own arrangements to see that supply is equally done throughout the State. I am very sorry to state that everything is done at the National Development Council level and they do not understand our difficulties, that is about the mal-distribution that is going on in our State. So, before the next meeting of the Council, I want the Hon. Minister to take up this question in all seriousness and see that something is done immediately. If the Government takes up State Trading, who is to criticise their policy if something goes wrong? So, they must have very close and strict watch over this State Trading and see that no loophole is created and distributed equally and fair price is maintained at every level. The Minister has been telling that there has been hoarding and so on. I want to know how many cases of hoarding have been detected. If the genuine cultivators have stored the grain and kept it for sale either to the Government or to a private party at the price fixed by the Government, do the Government consider this as hoarding? The ryots are in very bad need of money, especially when the kist collection is going on now. So many ryots are very anxious to find a market for their paddy. My submission is that the price should be fixed immediately and the Government should see that they get as much paddy as possible to keep a buffer stock. The Minister was telling this morning that consumers' co-operative societies would be started everywhere and so on, in each and every district. We are having on an average about 2,000 villages in each district. Do the Government propose to have these societies in each and every village, or do they propose to store paddy only at select places and distribute the grain through those places? If this is so, will it work successfully? There is no point in entrusting this work to the wholesale co-operative stores at the district level. The distribution is not done equally and fairly so as to reach the remotest villages. Of course, the State Food Committee, which is going to

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [28th March 1959]

meet very shortly is going to consider the price, etc. I am sure the Government will very soon finalize the cost price, taking into consideration the State Seed Farms and other factors, and come to a very definite and early understanding about the fixation of the price. I have already said, and even now I wish to reiterate the fact that it would not be too late even now if a levy of two or three bags per acre is made on the owners of lands owning above 3 or 4 acres. This will go a long way to speed up procurement. This suggestion also should be considered in all earnestness so that the heavy establishment and administrative machinery can be avoided. I am very anxious to know from the Hon. Minister how the cost of establishment is going to be calculated, and whether the establishment charges also will be collected from the consumers. If not, the State alone will have to bear the establishment charges (i.e.), the charges of the establishment maintained for procurement. If the State is to bear the establishment charges, I want to know how much will be the rise in cost. Is there any need to continue this establishment without imposing any levy? All these factors should be taken into consideration. Of course, we have lost heavily during ration days to the tune of so many crores of rupees. Now even though this work is to be entrusted to the wholesale stores, we have given a guarantee to the State Bank, and if something goes wrong with the wholesale stores, we have to reimburse the loss. So, the Government must be very careful and have a very rigid watch over the affairs of the Stores. So my submission is that if the Government are very anxious to have State control, they must have no doubt the right to licence and also inspect the places as and when they want to. They must also have a small buffer stock of about one-tenth of the requirements, say, not less than 2 lakhs tons to be released during the lean months and then replenished in the second harvest. But the question of imposing a levy should be considered in all earnestness.

Next with regard to distribution of iron, I am very sorry to say that not a bit of iron is available for the smallest cultivators. They are put to a lot of hardship, and they have to pay very prohibitive prices if they want to get iron (i.e.), even for small ploughshares. That is the state of affairs today. The Government must see that large quantities of iron are got from the Central Government and distributed through Demonstrators with a view to mitigating the hardships.

With regard to the distribution of sulphate of ammonia, I had recently visited the villages in the interior. In my tours, some of the villagers complained to me that each bag costs Rs. 70. Even at this price, the manure is not available from certain quarters. This is the state of affairs. Everywhere we do not find this manure with the result some of the ryots, who are anxious to step up production, have to purchase it only in blackmarket. That is the position, Sir. This is how our wholesale trade is functioning in our State.

[28th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

In regard to the milk colony, Sir, it is no doubt very good that the New Zealand Government have come to our aid, and they are giving us a very substantial amount. I put forth a suggestion that the pasteurisation plant should be located in Teynampet. The Minister was telling us that that suggestion was considered, and it was going to be located in Madhavaram. My request is that they should see that it comes up very quickly and also see that good milk is supplied.

With regard to the colonization scheme, of course an ambitious scheme has been put up. I am sure it will work successfully, and the sooner they take it up, the better it will be.

Lastly my submission is that the Government should as early as possible fix the prices, and there is no point in their saying that a reasonable price will be fixed very soon. Unless price is fixed very soon, nothing will happen. The Minister was telling something about merchants. He said that they were indulging in adulteration. I want to know what the Police Department are doing? Such merchants should be booked and as far as possible punished. If Government find that everything is not going on well with the merchants, they should see that some deterrent punishment is awarded to those who are guilty of adulteration of foodgrains.

I am sure the Government will not commit any blunder in State-trading and they will see that something is done to help the people. I agree with the Minister when he says that we must get out of the zone, and that our State should stand independently without depending on any other State. We must see that food is supplied equitably to all villages in the interior. This is all my submission, Sir.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் விலை வாசி நிர்ணயத்தைப் பற்றியும், விலைவாசி கண்ட்ரோலைப் பற்றியும், இப்பொழுது கட்டுப்பாடு எந்த முறையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இதிலே கலந்து கொண்ட எந்த அங்கத்தினரும் “இப்பொழுது அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். தானாகவே சரியாகப் போய்விடும்” என்று கூறவில்லை. கூற யாருக்கும் தோன்றாது. ஆனால் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையைப் பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் “இந்த விலைக்கட்டுப்பாட்டை முன்பே கொண்டு வந்திருக்கலாம்; முன்பே கொண்டு வந்து அரிசி வாங்க முற்பட்டிருக்கலாம்; அதில் அரசாங்கம் தவறிவிட்டது” என்று குற்றம் சாட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் வேறு சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னது போல் முன்பே கட்டுப்பாட்டெல்லாம் ரத்து செய்யப்பட்டது. அதை மக்கள் எல்லோரும் வரவேற்றார்கள். இந்த மன்றமும் வரவேற்றது. கூடியவரை கட்டுப்பாடு இல்லாமல் நிலைமையை அப்போதைக்கப்போது சமாளித்துக்கொள்ளலாம் என்றால் கட்டுப்பாடு விதிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். தவிர்க்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டாலொழிய கட்டுப்பாடு செய்வது கூடாது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. ஆகவே அவசரப்பட்டு விலைக்கட்டுப்பாடு, விலை நிர்ணயம் இவைகளைக் கொண்டுவர இந்த அரசாங்கம் விரும்பவில்லை.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1959]

கடைசியாகப் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “ ஸ்டேட் டிரேடிங் எடுத்துக்கொள்ளுவதென்றால் எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சரியாகச் சமாளிக்க வேண்டும். பாதகமும் ஏற்படலாம் ” என்று எச்சரிக்கை விடுத்தார்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் p.m. கருதாமல் இல்லை. இதிலே இருக்கிற சங்கடங்களை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது.

(Sri V. K. Kothandaraman in the Chair.)

ஆகையால் தவிர்க்கக் கூடும் என்றால் இந்த மாதிரி இதில் தலையிடாமல் இப்போது இருக்கிறபடியே விட்டுவிட்டால்—சில வியாபாரிகள் விரும்புவது போல அவர்களிடத்திலேயே விட்டுவிட்டால் நிலைமை சரியாகப் போய்விடும் என்றால்—அப்படி விட்டு விட்டதான் அரசாங்கமும் விரும்பியது. இது வரையில் பொறுத்துப் பார்த்தோம். அப்படிப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்து பயன் இல்லை. விலைவாசியைக் கட்டுப் படுத்த முடியாது என்பது தான் எங்கள் அருபவம். ஏறினவிலே இறங்கவில்லை. அந்த விலை அதிகமாக உயர்ந்தது என்றும் சொல்வதற்கில்லை. கேரள நாட்டுக்கு ஏராளமாகப் போவது தடை பட்டால் விலை குறையாதா என்று பார்த்தோம். விலை அப்படியே இருக்கிறது. இதில் கண்காணிப்போடுதான் இருக்கிறோம். குறுவை சாகுபடியின் போதே ஏன் விலை நிர்ணயித்து கொள்முதல் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். குறுவை அறுவடையின்போது விலை இறங்கலாம் என்று எதிர்பார்த்தோம். விலை இறங்கியிருந்தால் அப்படியே விட்டு விடலாம் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். முன்பு ஏறிய அதிக விலை அப்படியேதான் இருந்தது. சம்பா சாகுபடி நெருக்கின் சமயத்திலாவது விலை குறைந்தால் அப்படியே விட்டு விடலாம் என்று தான் எதிர்பார்த்தோம். அப்படிக்குறைவதாக இல்லை. இது இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டும் அல்ல. மற்ற ராஜ்யங்களிலும் இந்த நிலைமைதான் இருந்தது. அதன்பேரில் தான் மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளும், ராஜ்ய முதல் அமைச்சர்களும் சேர்ந்த நாஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்ஸிலில் இதைப் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. “விலை இப்படி ஏறிக்கொண்டே போவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை சரியாக நிறைவேற்ற முடியாது. விலையைக் கட்டுப் படுத்த சில திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டாக வேண்டும். அந்த முறையில் ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் ” என்றார்கள். அந்த முறையில் ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் ஸ்டேட் டிரேடிங் சம்பந்தமாக தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கின்றன. அவற்றை ஆராய்ந்து வருகிற மாதம் நாஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்ஸில் முடிவு செய்யக் கூடும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள், “ எல்லாவற்றையும் நாஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்ஸிலிடமே விட்டு விட்டு அவர்கள் செய்யட்டும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை,” என்று. அப்படி இல்லை. உணவு நிலைமையைப் பற்றி நாம் ஏதோ நமக்குள் முடிவு செய்து கொள்கிறோம் என்றால் பயன் இல்லை. குறிப்பாக நம் ராஜ்யத்தில் விலையைக் கட்டுப்படுத்தி, பக்கத்து ராஜ்யத்தில் சில நாட்கள் விலை கட்டுப்படுத்தப்படாமல் இருந்தபோதே இங்கு நம்மால் சரியாக கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஆகையால் இதைப் பொதுவாக எல்லா ராஜ்யங்களுமாகச் சேர்ந்து பொதுப் பிரச்சனையாகக் கருதி ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்தால் சரியான முறையில் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியும். நாஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்ஸிலில் ராஜ்ய முதல் அமைச்சர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்தது தான் திட்டக் குழு. எல்லோரும் கலந்து பேசினால் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரலாம். ஸ்டேட் டிரேடிங் முறையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அந்த வகையில் தான் இப்போது ஆலோசனை செய்யப்படுகிறது. அதற்கு முதற்படியாகத்தான் விலை இப்போது எல்லா ராஜ்யங்களிலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இந்த நடவடிக்கையை முன்னாலேயே

28th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

எடுத்திருக்கலாமே என்று சொன்னதற்குத்தான் நான் பதில் சொன்னேன். அரசாங்கம் அதை ஏன் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையென்றால் அவசரப்பட்டு ஒன்றும் முடிவு செய்யவேண்டாம் என்று தான் இருந்தார்கள். இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருப்பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த மாதிரியாக ஸ்டேட் அளவில் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்வது நல்லது என்பதும் பொதுப்படையாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்பும் வற்புறுத்தினேன். விலை நிர்ணயிப்பது என்றால் தென் மண்டல ராஜ்யங்களைப் பொறுத்த மட்டில் விலை ஒரே மாதிரியாக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் விலை நிர்ணயம் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும், என்பதை மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வற்புறுத்தினேன். மற்ற ராஜ்யப் பிரதிநிதிகளும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இன்று எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ப்ரைஸ் கண்டிசனோல் இருக்கிறது. இங்கே விலை குறைவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த அந்த ராஜ்யங்களைக் கலந்து கொண்டு மத்திய அரசாங்கம்தான் விலையை நிர்ணயித்துப் பிரகடனம் செய்கிறது. கேரள ராஜ்யத்தில் கூட கொஞ்சம் தாமதமானதற்குக் காரணம் அவர்களைக் கலந்துகொள்வதில் ஏற்பட்ட தாமதம் தான். இந்த விலைகள் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியாகத்தான் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. கூடக் குறைவு ஒன்றும் இல்லை. இங்கே என்ன கட்டுப்பாடோ அதே மாதிரி தான் ஆந்திராவில். மைசூரிலும் அப்படித்தான். ஆந்திராவின் மீது யாரும் வலுக்கட்டாயமாகச் சமத்தவில்லை. அவர்களே தான் ஒப்புக் கொண்டார்கள். (ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை : அப்படியானால் அங்கிருந்து கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விலைக்கு நெல் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்து இங்கே ஏன் கொண்டுவர மத்திய அரசாங்கம் முயற்சிக்கவில்லை.) அப்படி நான் சொல்லமாட்டேன். வேறு ஒரு ராஜ்யத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று நான் சொல்லமுடியாது. நம் விலைக்கு அங்கிருந்து வரவில்லை. அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரிந்தாலும்கூட இங்கே அதைச் சொல்வது முறை அல்ல. எனக்குத் தெரியவும் தெரியாது. மத்திய அரசாங்கம் ராஜ்ய அரசாங்கங்களுடைய விஷயத்தில் ஓரளவு தான் தலையிடலாம். அதிகமாகத் தலையிடுவதை நாமே ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோம். அதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

பொதுவாக நம் ராஜ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற விலை விவசாயிகளுக்குப் போதவில்லை என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று கவனிக்கவேண்டும். சில்லரை விலை ஏழை மக்களின் வாங்கும் சக்திக்கேற்ற அளவு குறைய வேண்டும். ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது சரியென்று அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கு 2 ரூபாய் வருவதாக இருந்தாலும் அதை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் எந்த உறுப்பினரும் மட்ட ரக அரிசி படி ஒரு ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கலாம் என்று சொல்லமாட்டார்கள். ஒரு ரூபாய் என்று மட்டரக அரிசி விற்குந் நிச்சயமாக விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். இப்போது அதிகமாக ப்ரொக்யூர்மெண்டு ஆகவில்லை என்று கூறினார்கள். அது ஓரளவு ஆகியிருக்கிறது. உடனடியாக எல்லாவற்றையும் வாங்கிவிடவேண்டும் என்ற கவலை இல்லை. ஏதோ 30 ஆயிரம் டன்னுக்கு ஆகியிருக்கிறது. மொத்தத்தில் இன்று அல்லது நாளைக்குள் 2 லட்சம் டன் அரிசியையும் வாங்கிவிடவேண்டும் என்பது இல்லை. தமிழ் நாட்டில் தானியம் வியாபாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது. கணிசமான அளவுக்கு ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு கவலை இல்லை. கனம் அங்கத்தினர்களும் கவலைப்படவேண்டாம் என்று சொல்வேன். (ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை : மார்க்கெட்டில் அரிசி கிடைப்பது தான் லாபியாக இருக்கிறது.) அதுதான் தப்பு. நேற்று மாலே ராமநாதபுரம் கலெக்டரோடும், மதுரை கலெக்டரோடும் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அங்குள்ளவர்கள் வேலை இல்லை, பஞ்ச நிலைமை என்று வெளியே போய்க்கொண்டிருந்தாலும் கூட அந்த மாவட்டங்களில் அரிசி இல்லை யென்ற குறையே இல்லை. தொழிலாளர்களால் உயர்ந்த ரக அரிசி வாங்க முடியாது. தொழிலாளர்கள் வாங்கக் கூடிய மட்டரக அரிசி விலை ஏறி

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1959]

விடக்கூடாது. அதைப் பற்றித்தான் ராமநாதபுரத்திலும் விசாரித்தேன். மதுரையிலும் விசாரித்தேன். சென்னையிலும் அடிக்கடி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் பேசுகின்ற பாஷையில் சொன்னால் மார்க்கெட்டில் அரிசி “லாட்ரி” இல்லை. இப்போது கண்ட் ரோல் வந்த பிறகு பொதுவாக இரண்டரை குறைந்து தான் இருக்கிறது. ஒரு ரூபாயாக இருந்தது 14 அணுவுக்கு வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக என்.ஜி.ஓ-க்கள் பச்சை அரிசிதான் வாங்கிச் சாப்பிடுவார்கள். அதுவும் கூட ரூ. 1-4-0 விற்பது ரூ. 1-1-0 ஆகக் குறைந்துதான் இருக்கிறது. வியாபாரம் ஸ்தம்பித்துவிட்டது என்று சொன்னார். அப்படியொன்றும் ஸ்தம்பிக்கவில்லை. சிலர் அப்படி ஸ்தம்பிக்க வேண்டும் என்றே சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். வியாபாரிகளுக்கு உண்மையான கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருந்தால் சர்க்கார் அதைக் கவனித்து ஆவன செய்யும். திரு. சங்கரன் கூட கவலையோடு பேசினார்கள். வியாபாரிகளிடத்தில் சில விஷயங்களைச் சொன்னவுடன் திருப்தியோடு சென்றார்கள்.

ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி வாங்குகிறவர்களுக்கு சில வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதை நாங்கள் ஆராய்ந்து கூடியதைச் செய்கிறோம். பற்றாக்குறை பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கே இருக்கும் தானியங்கள் கள்ளமார்க்கட்டுக்கு அதிக விலைக்கு நமக்குத் தெரியாமல் கணக்கு இல்லாமல் போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கொள்முதல் செய்கிறோம். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் குறிப்பிட்ட தானியத்தின் விலை குறைவாக இருப்பதை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்கும் போது கவனிக்கிறோம். அவ்வப்போது மாற்றிக் கொண்டே வருகிறோம். வியாபாரிகளுக்கு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ப்ரொக்யூர்மெண்டில் உண்மையான கஷ்டம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி கவனிக்கிறோம். கவனித்து வேண்டிய பரிகாரத்தை அளிக்கிறோம். ஆகவே அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதை யெல்லாம் கவனிக்கும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஒரு சலுகை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இந்தச் சலுகைகளை வாங்கிக் கொண்டு மறுபடியும் தந்தி கொடுக்கிறார்கள். கொஞ்ச நாள் சென்று வியாபாரிகள் தந்தி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையிலே எதுவும் கவலைக்கு இடம் இல்லை. அரிசி இல்லாத குறை எங்கும் இல்லை. விலை ஓரளவு குறைந்திருக்கிறது. அதனால் திருப்தி அடையவில்லை. நிரந்தரமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இப்பொழுது ப்ரொக்யூர்மெண்ட் இரண்டு லட்சம் டன் செய்வது என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். லெவி செய்யலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். லெவி முறையிலே வாங்குவதென்றால் என்ன அர்த்தம்? பிச்சை வாங்குவதாக ஆகிவிடும். இதனால் பழைய ரூபாய் எல்லாம் வந்துவிடும். விவசாயிகளுக்கு தொல்லை வரும். வாங்கிய தானியத்தை குறைந்த விலைக்கு நியாய விலை கடைகள் மூலமாக ஓரளவு விற்கலாம். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் கேட்கிறார்கள். ஹாஸ்டல் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு வாங்கி விற்று அவர்களுக்குச் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : காஸ்ட் ஆப் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் லட்சக்கணக்காகப் போய் அதை டாக்ஸ் பேயர் தலையிலேயே வைப்பதைவிட லெவி முறையை வைத்தால் இரண்டு லட்சம் டன்களுக்கு மேல் சர்க்கார் விவசாயிகளிடமிருந்து எதிர்பார்க்க முடியும் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது இருக்கும் ஏற்பாட்டின்படி தானியம் வாங்கும் ஆபீசர் சில பேர்தான் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள்தான் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிப்பந்தி செலவு இந்த மார்ஜினிலே போகும். ஸ்டேட் டிரேடிங்

[28th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கார்ப்பொரேஷனை வைத்து அவர்கள் மூலமாக செய்யலாம். கூட்டுறவு மூலமாக இருந்தால் சிப்பந்திகளுக்கு என்று அதிக செலவு ஏற்படாது. என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கெல்லாம் மலிவாக கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தச் சென்னை ராஜ்யத்தை பொறுத்தவரை என்.ஜி.ஓ.க்கள் தங்களுக்குள்ளேயே கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். பல தொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்ற கூட்டுறவு சங்கங்கள் செய்வது போல் அதையும் செய்யலாம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகத்தானே விநியோகிக்கப்போகிறீர்கள்.

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** முழு ஸ்டேட் டிரேடிங் வந்த பிறகுதான் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆகவே பற்றாக்குறை பிராந்தியம், உபரி பிராந்தியம் என்று பார்க்கவில்லை. இருப்பதை வாங்கி பற்றாக்குறை பிராந்தியத்திற்கு அனுப்பி விலை ஏறாமல் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. உபரியாக இருக்கும் இடத்தில் விலை ஏறாமல் இருக்கலாம். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் வேண்டாம் என்று சொல்வது வியாபாரிகள் தான். விவசாயிகள் இதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் முறையில் வாங்கி விலையைக் கண்ட்ரோல் செய்வதுதான் அடிப்படையான நோக்கம்.

***SRI S. M. ANNAMALAI :** மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்தான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையே ?

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** பின்னால் ஸ்டேட் டிரேடிங் என்று வரும்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் ஆதித்தன் அவர்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கொண்டிருப்பது கேரளா விற்கு போவதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்பது. கேரளாவிற்குப் போவதை நிறுத்திவிடுகிறோம் என்றால், அவைகளை நாமே விற்கவேண்டும். கேரள ராஜ்யத்திலே பற்றாக்குறை இருக்கும்போதுகூட பாலகாட்டிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு அரிசி வருகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி விற்பது சகஜம். பாலகாட்டிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு அரிசி வந்து விற்கப்படுவதற்கு தடை இருக்கக்கூடாது. நடமாட்டம் ரொம்ப நல்லது. அது அவசியமும் கூட. விவசாயிகளுடைய நன்மைக்கே இது நல்லது. ஆந்திராவிலே 5 லட்சம் டன் அரிசி உபரியாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு விலை குறைந்திருக்கிறதா அல்லது நம்மைவிட அங்கு விலை அதிகமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அங்கு ஓரளவிற்கு விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அரிசி போவதை தடை செய்து விட்டால் மாத்திரம் விலை குறைந்து விடாது. வியாபாரிகள் ஸ்பெகுலேஷன் செய்தால் அப்பொழுதுதான் கோளாறு ஏற்படுகிறதென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்காகத் தான் மற்ற ராஜ்யங்களிலே இது சீராக அமுல் நடத்தப்படவேண்டும். ஆனால் தென் மண்டலம் அமைப்பதிலே பலன் இல்லாமல் இல்லை. பெரிய பலன் என்னவென்றால் தென் மண்டல ராஜ்யங்களை விட்டு அரிசி வெளியே போவதில்லை. மத்திய அரசாங்கம் பர்மிட்டோர்தான் போக வேண்டும். இல்லா விட்டால் போகமுடியாது என்ற நிலைமை இருப்பது ஒரு பெரிய அனுசூலம். இதுவரை மண்டல அமைப்பு இருந்ததால் ஏமாறிவிட்டோம் என்று எண்ணவேண்டாம். இது ஒரு பெரிய அனுசூலம். கண்ட்ரோல் அமுலுக்கு கொண்டுவருவது என்றால் எல்லா ராஜ்யங்களும் முடிவு செய்து அந்த முறையை மண்டலத்தில் உள்ள எல்லா ராஜ்யங்களும் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஒரு ராஜ்யம் மட்டும் மேற்கொண்டு மற்ற ராஜ்யங்கள் மேற்கொள்ளாவிட்டால் சரியாக நடக்காது. இது நம்முடைய அபிப்பிராயத்தை மட்டும் பொறுத்தது அல்ல. ஆந்திர ராஜ்யம், கேரள ராஜ்யம் எல்லா ராஜ்யங்களும் ஏற்றுக்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th March 1959]

கொள்ள வேண்டும். கேரளா ராஜ்யம் ஸ்டேட் டிரேடிங் முறையை வர வேற்கிறது. கேரள ராஜ்ய முதல் மந்திரியுடன் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். 'ஸ்டேட் டிரேடிங் பற்றி இன்னும் முடிவாகவில்லை. நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலே முடிவாக வேண்டியது. ஸ்டேட் டிரேடிங் எந்த பாட்டினில் அமையவேண்டும் என்பதுபற்றி இன்னும் முடிவாகவில்லை. நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலே முடிவாக வேண்டியது. ஸ்டேட் டிரேடிங் எந்த பேட்டனில் அமைய வேண்டும் என்பதுபற்றி இந்த ராஜ்யத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நான் தெரிவித்தேன். ஸ்டேட் டிரேடிங் சீராக நடைபெற வேண்டும். இது தனி சோன் ஆக இருக்க வேண்டும். ஆந்திரா அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயமும் இதுதான். எனக்கு தெரிந்தவரையில் மற்ற முதல் அமைச்சர்களெல்லாம் சேர்ந்து நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் ஸ்டேட் டிரேடிங் எந்த பேட்டனில் அமைப்பது என்பது இனி முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம். கேரளா விற்கு அரிசி போவதை நிறுத்திவிட்டால் போதும் என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. இப்பொழுது நெல் போவதைத் தடுத்துவிட்டால் போதுமா? அரிசி போய்க் கொண்டிருக்கிறதே என்று சொன்னார்கள். அரிசி ஓரளவு போகலாம். போவதற்குத் தடை இல்லை. நெல் போவதற்கும் தடை இல்லாமல் இருப்பதால் எவ்வளவு நெல் போகிறது என்று கூட தெரிவித்தல்லை. வியாபாரிகளிடத்திலிருந்து நேரடியாக வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று தகவல் வந்தது. உற்பத்தியாளர் ஒருவர் கேரள வியாபாரியோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் கணக்கில் தானியமும் சேமித்து வைத்திருப்பதாகக் கூட தகவல் கிடைத்தது. எவ்வளவு போகிறது என்ற கணக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. நெல் போவதைத் தடுக்க வேண்டும். கேரளாவில் அதிகமாக மில்கள் இல்லை. முறைப்படி கேட்டால் பர்மிட் கொடுக்கிறோம். இது விஷயமாக கேரள அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்தோடுகூடப் போக்குவரத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இங்கிருந்து நெல் வெளியே போகக்கூடாது என்றால், நெல் வெளியே செல்வதை நாமே தடுப்பதற்கில்லை. இந்த விஷயத்தை மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் தெரிவித்தோம். அவர்களும் மனமுயன்று அதற்கான தடையை விதித்தார்கள். எனவே நமது ராஜ்யத்திலிருந்து அங்கே அரிசி போகிறது என்றால் அது நமக்குத் தெரிந்து தான் போகிறது. கேரள ராஜ்யத்திலுள்ளவர்கள் நமது ராஜ்யத்திலிருந்து அரிசியை அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அதனால் தான் தென் மண்டலம் சரியாக நடக்க வில்லை என்று சொன்னேன். அந்த ராஜ்யத்திற்கு இங்கிருந்து எவ்வளவு அரிசி போகிறது என்பதை நாம் சரியாக மதிப்பிட்டு விடமுடியும். இருந்தாலும், நாம் இங்கே வேண்டியது ப்ரொக்யூர் செய்ய முடியும். நெல் வரையில் தடை விதிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொன்னோம். அதுவும் நெல் வரையில் தடை விதித்திருக்கிறது.

ஸ்டேட் டிரேடிங் சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கம் எவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் அதை எந்த வகையில் உருவாக்கலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் நான் சொன்னேன். மற்ற ராஜ்ய அரசாங்கங்களுடன் கலந்தாலோசிக்க விரும்புகிறோம். மற்ற ராஜ்ய அரசாங்கங்களுடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு சரியான திட்டம் உருவாக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். எல்லா ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் மத்திய அரசாங்கமும் இதற்கெல்லாம் ஸ்டேட் டிரேடிங் ஒன்று தான் வழி என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்போதிருக்கும் நிலைமையில் ஸ்டேட் டிரேடிங் அவசியம். அதில்லாமல் வேறு வகையில் இதைச் செய்யலாம் என்றால் அதற்கான உருப்படியான யோசனைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னால் அவைகளை நாங்கள் கவனிக்கலாம். ஆனால் வேறு வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரையில், ஸ்டேட் டிரேடிங்கை எதிர்ப்பதற்கில்லை. விலைகளை அதிகப்படுத்தியிருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் நான் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல, வாங்கிச் சாப்பிடும் ஏழை மக்களின்

[Sri M. Bhaktavatsalam] 28th March 1959]

நிலைமையையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய சக்திக்கு எட்டாதபடி விலையை உயர்த்துவது சரியல்ல. விவசாயிகள் தானியத்தை விற்காமல் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், தகுந்த விலையைக் கொடுத்து அதை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியாக வாங்குகிறார்களே என்று பின்னால் இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். புகார்கள் அரசாங்கம் கவனிக்கும். விஷயங்கள் என் கவனத்திற்கு வந்தாலும் சரி, அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கு வந்தாலும் சரி, அவை கவனிக்கப்படும். ஆனால் தானியங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதிகமான விலைக்கு இவைகளை விற்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அப்போது "ரிக்விஸிஷன்" செய்ய வேண்டியது தான் என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

ஸ்டேட் டிரேடிங் திட்டத்தில் அரசாங்கம் நியமித்திருக்கும் ஏஜென்ஸி ஒருநியாயமான விலையில், ரொம்பக் குறைவான விலையில் தானியங்களை வாங்குகிறது. இது பன்முறை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்கள் தானியங்கள் விற்பனையாகவில்லையானால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள், க்ரெயின் பர்சேவரிங் ஆபீசர்ஸ், கலெக்டர் ஆகியவர்களை அணுகினால் அவர்கள் அவைகளை வாங்கிக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு தானியங்களைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் கலெக்டர்களை அணுகினால் ஆவன செய்யப்படும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஆங்காங்கு அரிசி கிடைக்கக்கூடிய இடங்களில் இணைத்து அவைகளுக்கு நியாயமான விலைக்கு கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. எல்லா விஷயங்களிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஸ்டேட் டிரேடிங்கை சிறிது விவரிக்க விரும்புகிறேன். முதலில் ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷன்; இரண்டாவது ஜில்லா கோவாப்ரேட்டிவ் சொஸைட்டிஸ்; அதற்குப் பிறகு கிராம கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலமாகவும் வேறு ரிடெயில் டீலர்ஸ் மூலமாகவும் கிராமங்களில் விநியோகிப்பது. இது தான் ஸ்டேட் டிரேடிங்-ன் விரிவான அமைப்பு என்று சொன்னேன். இன்று முக்கியமாக கிராம கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். கிராமங்களில் பல்நோக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் 15,862 கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். இப்போதே 12,000 கிராமங்களில் 12,000 கிராம கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற இடங்களிலும் பல்நோக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அமைக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். இதை சீக்கிரம் செய்ய வேண்டுமென்பது தான் என் எண்ணம்.

உரம் சம்பந்தமாக பேசப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் இதைச் செய்வதை விட இதற்கு தனி நபர்களை எடுத்துக்கொண்டால் இது சரியாக நடக்கும் என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதிகமான கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிடம் இப்பெற்றுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி புகார்கள் வருகின்றன. அவை கவனிக்கவும் படுகின்றன. இதில் முக்கியமான குறை, பற்றாக்குறை. அரசாங்கம் இதை வெளியிலிருந்து வாங்கிக் கொடுக்கிறது. வெளியிலிருந்து வர வழைத்து கொடுக்கும் நிலையில் அரசாங்கம் அதிக விலைக்கு வெளியிலிருந்து வாங்க வேண்டியவந்தால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும் அரசாங்கம் கூடிய வரையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு இதை குறைந்த விலைக்கே விற்பது வருகிறது. மேலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு வரும் நஷ்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[28th March 1959]

SRI J. MATHA GOWDER : Sir, on a point of information.

MR. SPEAKER : No, I am sorry I cannot allow as it is 1 p.m. The rest of the Demands have to be guillotined. I shall now put the cut motion moved by Sri S. M. Annamalai to vote. The question is :

“ That the allotment of Rs. 5,59,20,000 under Demand XLIII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

1 p.m. MR. SPEAKER : I shall now put the Demand to vote. The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,59,20,000 under Demand XLIII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.”

The Demand was put and carried and the Grant was made

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,000 under Demand XLIII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

OTHER DEMANDS

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 38,82,000 under Demand V—Registration Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,50,000 under Demand V—Registration Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 13,24,800 under Demand VI—Motor Vehicles Act Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,000 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

28th March 1959]

DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND
DUTIES ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,81,85,300 under Demand VII—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,00,000 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,71,100 under Demand X—State Legislature.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,000 under Demand X—State Legislature.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,11,80,500 under Demand XIII—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,20,000 under Demand XIII—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XIV—JAILS.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,04,03,100 under Demand XIV—Jails.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[28th March 1959]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,20,000 under Demand XIV—Jails.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,99,600 under Demand XXVIII—Famine.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIX—PENSIONS.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,57,35,000 under Demand XXIX—Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,11,34,600 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,40,000 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 98,63,400 under Demand XXXI—Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 30,00,000 under Demand XXXI—Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

28th March 1959]

DEMAND XLII—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,00,000 under Demand XLII—Commuted Value of Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLIV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,04,63,000 under Demand XLIV—Loans and Advances by the State Government.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

II.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(4) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Governor has recommended the introduction and consideration of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959, in the Madras Legislative Assembly.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1959.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

I adjourn the House to meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 30th March 1959.

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B.—Reports, Notification and other papers.

50. Speech of the Hon'ble Minister for Local Administration on Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid.

[28th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1028, asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1959, page 733 supra.]

[SUBJECT.—Community Development Project—Coimbatore district—Community Development Blocks—Allotment made and the expenditure incurred during the year 1958—Details.]

Kangayam.

1958-59—Non-loan.

Name of the head.	Allotment.	Expenditure up to end of 30th November 1958.
(1)	(2)	(3)
RS.	RS.	
Pay of officers	3,000	..
Pay of establishments	18,000	7,723-01
Dearness allowance	10,500	5,089-43
Travelling allowance and other compensatory allowances.	9,100	4,444-53
Office contingencies—		
Recurring	4,700	} 1,942-48
Non-recurring	100	
Other charges—		
Recurring	6,000	} 3,536-41
Non-recurring	..	
Expenditure on buildings	..	..
Agriculture and Animal Husbandry—		
Works	..	..
Other charges—		
Recurring	2,800	..
Non-recurring	3,200	..
Health and Rural Sanitation—		
Works	14,000	10,172-82
Other charges—		
Recurring	4,600	} 242-42
Non-recurring	10,000	
Education—		
Works	10,400	2,638-00
Other charges—		
Recurring	5,000	..
Non-recurring	..	..
Social Education—		
Works	4,700	1,702-00
Other charges—		
Recurring	8,800	} 2,659-63
Non-recurring	7,800	

APPENDIX

[28th March 1959]

Kangayam—cont.

1958-59—Non-loan—cont.

Name of the head.	Allotment.	Expenditure up to end of 30th November 1958.
(1)	(2)	(3)
RS.	RS.	RS.
Communication—	2,700	152-00
Works	..	..
Other charges—		
Recurring	..	..
Non-recurring	..	..
Rural Arts and Crafts—		
Works	..	..
Other charges—		
Recurring	..	} 4,582-23
Non-recurring	..	
Expenditure on Commercial Scheme	24,800	..
Expenditure on Charkas on subsidised sale	..	..
Purchase of cotton to spinners	5,000	..

1958-59—Loan.

Irrigation and Reclamation	50,000	33,700-00
Rural Housing	..	7,200-00
Rural Arts, Crafts and Industries	..	..
Short-term credit facilities	1,00,000	1,00,000-00

Tiruppur.

1958-59—Non-loan.

Pay of officers	3,000	1,761-34
Pay of establishments	18,000	18,279-59
Dearness allowance	10,500	11,133-70
Travelling allowance and other compensatory allowances.	9,100	8,318-33
Office contingencies—		
Recurring	2,400	} 1,646-49
Non-recurring	..	
Other charges—		
Recurring	4,000	} 5,539-18
Non-recurring	100	
Expenditure on buildings	..	..
Agriculture and Animal Husbandry—		
Works	..	..
Other charges—		
Recurring	..	} 50-00
Non-recurring	..	

[28th March 1959]

Tiruppur—cont.

1958-59—Non-loan—cont.

Name of the head.	Allotment.	Expenditure up to end of 30th November 1958.
(1)	(2) RS.	(3) RS.
Health and Rural Sanitation—		
Works	..	6,202.70
Other charges—		
Recurring	5,000	1,022.57
Non-recurring	2,600	
Education—		
Works	..	9,932.88
Other charges—		
Recurring	..	..
Non-recurring	1,500	..
Social Education—		
Works	..	2,253.32
Other charges—		
Recurring	10,500	..
Non-recurring	5,000	5,520.17
Communication—		
Works	..	3,273.27
Other charges—		
Recurring	..	..
Non-recurring	..	..
Rural Arts and Crafts—		
Works	..	..
Other charges—		
Recurring	6,500	3,807.81
Non-recurring	3,000	..
Expenditure on Commercial Scheme	7,200	15.50
Expenditure on Charkas on subsidised sale	..	..
Purchase of cotton to spinners	5,000	..

1958-59—Loan.

Irrigation and Reclamation	..	..
Rural Housing	..	4,000.00
Rural Arts, Crafts and Industries	..	..
Short-term credit facilities	25,000	23,700.00

Palladam.

1958-59—Non-loan.

Name of the head.	Allotment.	Expenditure up to end of October 1958.
(1)	(2) RS.	(3) RS.
Pay of officers	*	230.00
Pay of establishments	*	5,078.12
Dearness allowance	*	2,968.77
Travelling allowance and other compensatory allowances.	*	1,920.85

[28th March 1959]

Palladam—cont.

1958-59—Non-loan—cont.

Name of the head.	Allotment.	Expenditure up to end of October 1958.
(1)	(2) RS.	(3) RS.
Office contingencies—		
Recurring	*	6,047.59
Non-recurring	*	..
Other charges—		
Recurring	*	2,829.69
Non-recurring	*	..
Expenditure on buildings	..	..
Agriculture and Animal Husbandry—		
Works	..	18,906.00
Other charges—		
Recurring	*	..
Non-recurring	*	..
Health and Rural Sanitation—		
Works	..	15,303.70
Other charges—		
Recurring	*	180.00
Non-recurring	*	..
Education—		
Works	..	6,432.00
Other charges—		
Recurring	*	..
Non-recurring	*	..
Social Education—		
Works	..	..
Other charges—		
Recurring	*	121.00
Non-recurring	*	..
Communication—		
Works	..	3,790.73
Other charges—		
Recurring	*	..
Non-recurring	*	..
Rural Arts and Crafts—		
Works	..	3,823.53
Other charges—		
Recurring	*	7,912.66
Non-recurring	*	4,285.13
Expenditure on Commercial Scheme	..	..
Expenditure on Charkas on subsidised sale	..	..
Purchase of cotton to spinners	..	..

1958-59—Loan.

Irrigation and Reclamation	..	..
Rural Housing	..	..
Rural Arts, Crafts and Industries	..	..
Short-term credit facilities	..	..

* Necessary provision for the block will be made in the final modified Appropriation for 1958-59.

[28th March 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1031 asked by Sri N. Marudachalam (on behalf of Sri N. K. Palanisami) at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1959, page 734 supra.]

There was partial strike of pupils in the Board High School, Rameswaram, on the afternoon of 17th November 1958.

2. The Secretary, Mandala Congress Committee, sent a telegram to the District Educational Officer, Ramanathapuram, on 14th November 1958 informing him that one of the Assistants of the School obstructed the celebration of the Children's Day. He prayed that action might be taken against the teacher. The District Educational Officer forwarded the telegram to the Special Officer, Ramanathapuram, for necessary action.

3. The District Educational Officer, Ramanathapuram, received two telegrams on 17th November 1958, one from the President, Panchayat Board, Rameswaram, and the other from the students of the Board High School, Rameswaram, the former informing him that the students were on strike and the latter complaining that they (students) were being attacked by local Congress people. Copies of the telegrams were sent to the Deputy Superintendent of Police, Ramanathapuram, for information. The District Educational Officer also proceeded to Rameswaram the same night.

4. The enquiry by District Educational Officer revealed the following facts. One of the Assistants of the School had been to the Panchayat Office on the 14th morning to take part in the procession of the children (14th November being the Children's day) which started from the Panchayat Office. The Assistant picked up quarrel with one Sri A. Ayyaswamy, Secretary, Mandala Congress Committee, Rameswaram, for carrying the Congress flag instead of the National Flag in the procession. In the altercation that ensued some of the pupils felt that their teacher was insulted. Apparently, the students protested against the use of the Congress flag instead of the National Flag. They wanted that the Headmaster of the School should get an apology from the Secretary of the Mandala Congress Committee which the Headmaster refused as the incident took place outside school premises over which he had no control. The pupils were rather agitated over this incident and this opportune moment was exploited by some persons in the place who were bent on fomenting trouble.

5. The school reopened after the week and holidays on the 17th November 1958 (Monday) and there was full attendance in the forenoon. Some of the pupil leaders approached the Headmaster and informed him in writing that they would go on strike that afternoon as a protest against their alleged grievance not having been redressed. In spite of the warning given by the Headmaster against such a course of action, a large number of pupils in the higher forms of the school kept away from the school. The

[28th March 1959]

attendance in the lower forms was however satisfactory. The student strikers clashed with some of the outsiders in the street that afternoon. Reports were sent to the Sub-Inspector of Police, Rameswaram, by both the pupils and outsiders involved in the clash.

6. The District Educational Officer addressed the pupils on 18th November 1958, when he went for inspection of the school. The attendance was full that day. The District Educational Officer impressed on the pupils the unreasonableness of their demand for an apology from an outsider, which was the cause for their strike the previous day. He also exhorted them to behave better in future. Thereupon the pupils expressed their regret for the absence of a majority of them from the school and pleaded ignorance of the consequences of their action.

7. The District Educational Officer has appraised the Government of these facts and has reported that no further action need be taken unless the pupils allow themselves to be exploited again by outside elements. There has been no further report or complaint in this regard.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 1041 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1959, page 735 supra.]

The introduction of handicrafts is not confined to particular types of schools in this State. Handicrafts and Prevocational subjects are compulsory in lower elementary and higher elementary schools. Craft teaching is a prime factor in basic schools.

Art and crafts are prescribed as one of the compulsory subjects for all middle schools. Arts, Hobbies and Practical activities are prescribed for all high schools.

The names of Handicrafts and Prevocational subjects taught in elementary schools are given below :—

I. Main crafts—

- 1 Wood work for boys.
- 2 Weaving for boys.
- 3 Gardening and Agriculture for boys.
- 4 Home craft for girls.

II. Subsidiary crafts—

- 1 Leather work.
- 2 Lacquer work.
- 3 Poultry farming.
- 4 Bee-keeping.
- 5 Book Binding.
- 6 Net making or Basket making.
- 7 Tape weaving.

818

APPENDIX

[28th March 1959]

- II. Subsidiary crafts—cont:
- 8 Printing—
 - (a) Stick without machine.
 - (b) Block.
 - 9 Embroidery or Lace making.
 - 10 Rope making.
 - 11 Grass and Fibre work.
 - 12 Rattan work.
 - 13 Toy making.
 - 14 Tailoring.
 - 15 Metal work.
 - 16 Hand Composing and Printing.
 - 17 Electric wiring.

The names of crafts and hobbies taught in middle and high schools are given below :—

- 1 Pottery painting.
- 2 Card-board work.
- 3 Book binding.
- 4 Practical Telegraphy.
- 5 Bee Farming.
- 6 Poultry Farming.
- 7 Farming.
- 8 Gardening.
- 9 Dairy Farming.
- 10 Leather work.
- 11 Fret work.
- 12 Lino cut.
- 13 Rattan work.
- 14 Carpentry.
- 15 Photography.
- 16 Paper making.
- 17 Tailoring.
- 18 Making of nets, bags, hammocks, etc.
- 19 Weaving.
- 20 Soap making.
- 21 Bamboo basket making.
- 22 Wood engraving.
- 23 Lead engraving.
- 24 Museum collecting.
- 25 Numismatics.
- 26 Philately.
- 27 Water-colour printing.
- 28 Practical electricity.
- 29 Agriculture.
- 30 Metal work.
- 31 Wood-carving.
- 32 Radio mechanics.
- 33 Cycle repairing.
- 34 Vocal and Instrumental Music.
- 35 Composing and Printing.
- 36 Mat weaving.
- 37 Maintenance of aquariums.

28th March 1959]

The elementary schools are eligible for a non-recurring grant not exceeding one half of the actual cost of purchase towards the supply of tools and materials for giving instruction in Handicrafts and Pre-vocational subjects.

When a non-basic school is converted into a basic school, or when a new basic school is opened, supply of equipment and new materials on the scale of Rs. 200 for each basic trained or re-trained teacher in the school is made at state cost from the central craft store.

The secondary schools are eligible for non-recurring grants towards half the expenditure on the purchase of craft equipment, subject to a maximum of Rs. 250.

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 1046 asked by Sri K. Ramachandran at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1959, page 738 supra.]

List of block taken up during the year 1958-59.

Stage I—11. Stage II—10. Pre-Extension—20.

District.	Name of Block.	
(1)	(2)	
North Arcot	1	Tirupattur (Stage I).
	2	Wallajah (Pre-Extension).
	3	Sholingur (Pre-Extension).
	4	Kaveripakkam (Pre-Extension).
	5	Kaniyambadi (Pre-Extension).
South Arcot	6	Mel Bhuvanagiri (Stage II).
	7	Villupuram (Stage I).
	8	Kanai (Pre-Extension).
	9	Thyagadurgam (Pre-Extension).
Chingleput	10	Chingleput (Stage I).
	11	Kunnathur (Pre-Extension).
	12	Kancheepuram Pre-Extension).
Coimbatore	13	Lakshminaickenpalayam (Stage II) *
	14	Gobichettipalayam West (Stage II) *
	15	Kinathukadavu (Stage I) *
	16	Moolanur (Pre-Extension).
	17	Udumalpet (Pre-Extension).
Madurai	18	Batlagunda (Stage I).
	19	Madurai West (Stage II). *
	20	Melur II (Stage II). *
	21	Nilakottai (Pre-Extension).
	22	Chellampatti (Stage I). *
Ramanathapuram	23	Rameswaram (Pre-Extension).
Salem	24	Morappur (Stage I).
	25	Mecheri (Stage I).
	26	Edarpadi (Pre-Extension).
	27	Valapadi (Pre-Extension).
	28	Talavasal (Stage II). *
	29	Veppanapalli (Stage II). *
	30	Nagapattinam (Stage I).
Tanjore	31	Kottur (Pre-Extension).

[28th March 1959]

District. (1)	Name of Block. (2)
Tiruchirappalli ..	32 Ariyalur (Stage I). 33 Thandoni (Pre-Extension). 34 Vyrichettipalayam (Pre-Extension). 35 Karambakudi (Pre-Extension).
Tirunelveli ..	36 Melaneelithanallur (Stage II). * 37 Sathankulam (Stage I). 38 Papakudi (Stage II). * 39 Ottapidaram (Pre-Extension). 40 Shenkottah (Pre-Extension).
Kanyakumari ..	41 Thalakulam (Stage I).

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 1049 asked by Sri T. T. Daniel at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1959, page 738 supra.]

(a) Graduate Hindi Pandits (Trained)—

Serial number and Schools under the management of. (1)	Qualifications. (2)	Scale of pay. (3) RS.
1 Local bodies ..	Degree in the Language plus L.T., B.T., or B.Ed., B.O.L. (Pass or Hons.) with S.S.L.C. Completed.	75—5—145.
2 Government ..	Do.	85—5—125—10—175.
3 Private managements (aided)	Do.	75—5—145 or 85—5— 125—10—175. (They can adopt either.)

Graduate Hindi Pandits (Untrained)—

Serial number and Schools under the management of. (1)	Qualification. (2)	Pay. (3) RS.
Local bodies and private managements (Aided)—	Only a degree in language.	50 per mensem.
1 High Schools ..		
2 Middle Schools ..	Do.	40 per mensem.
Government—		
3 High Schools ..	Do.	55 per mensem.
4 Middle Schools ..	Do.	45 per mensem.

(b) The scale of pay of Graduate Hindi Pandits (Trained and Untrained in the Kanyakumari district is Rs. 55—5—75—7½—150.

* Bifurcated blocks.

28th March 1959]

APPENDIX VI.

[Vide answer to starred question No. 1051 asked by Sri T. S. Ramaswamy Pillai (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1959, page 740 supra.]

(a) The places where Blood Bank are functioning :—

- 1 Government General Hospital, Madras.
- 2 Government Stanley Hospital, Madras.
- 3 Government Royapettah Hospital, Madras.
- 4 Government Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras.
- 5 Government Hospital for Women and Children, Madras.
- 6 Government Hospital (Headquarters), Vellore, North Arcot.
- 7 Government Headquarters Hospital, Cuddalore, South Arcot.
- 8 Government Headquarters Hospital, Chingleput.
- 9 Government Headquarters Hospital, Coimbatore.
- 10 Government Erskine Hospital, Madurai.
- 11 Government Headquarters Hospital, Ootacamund, The Nilgiris District.
- 12 Government Hospital, Coonoor, The Nilgiris District.
- 13 Government Headquarters Hospital, Ramanathapuram.
- 14 Government Headquarters Hospital, Salem.
- 15 Government Raja Mirasdar District Headquarters Hospital, Tanjore.
- 16 Government Hospital, Kumbakonam, Tanjore District.
- 17 Government Hospital, Nagapattinam, Tanjore District.
- 18 Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli.
- 19 Government Headquarters Hospital, Palayamkottai, Tirunelveli district.

- (b) (i) The quantity of blood collected on an average per mensem.
1957	1,309 bottles.
1958	1,327 bottles.
- (ii) Total quantity of blood collected ..
1957	15,704 bottles.
1958	15,920 bottles.

- (c) The average quantity of blood required by our hospitals in a month. (for all/Government Hospitals.)

NOTE.—One bottle—350 c.c.

APPENDIX VII.

[Vide answer to starred question No. 1039 asked by Sri A. R. Subbiah Mudaliar at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1959, page 747 supra.]

Q.—

(a) Whether the Government are getting assistance under the Indo-American Technical Assistance Programme to construct tubewells ? and

(b) If so, for how many tubewells, and in which places?

A.—

(a) Yes, Sir. Tubewells have been sunk in this State by the Exploratory Tubewells Organisation of the Government of India under the Indo-United States of America Technical Co-operation Programme,

[28th March 1959]

(b) Forty-one wells were sunk under the Programme of which 28 wells were successful and 13 were unsuccessful. The places where the wells were sunk are given below:—

I. Successful tubewells—

District.	Place.
(1)	(2)
1 Chingleput	1 Neidavoyal. 2 Ellareddikandigai. 3 Panjetti. 4 Parikkapattu. 5 Kilambi.
2 South Arcot	1 Kadampuliyur. 2 Vadaikattu. 3 Chettithoravu h/o Nadigaipet. 4 Adimankuppam. 5 Raghavankuppam. 6 Budamur. 7 Sepanatham. 8 Sethiathope. 9 Palayamkottai. 10 Ayyampet. 11 Alappakkam. 12 Vriddhaacaulam.
3 Tiruchirappalli	1 Vilandai. 2 Tularankurichi. 3 Marudur. 4 Jayankondachola- puram. 5 Guruvalapparkoil. 6 Kodangudi.
4 Tanjore	1 Marungulam. 2 Pudupatty. 3 Thiruvonam.
5 Ramanathapuram	1 Thirumanavayal. 2 Sakkottai.

II. Unsuccessful tubewells—

1 Chingleput	1 Erulapattu. 2 Sevilimedu. 3 Musaravakkam.
2 Tiruchirappalli	1 Vennavalkudi. 2 Ponnandviduthi. 3 Devamangalam.
3 Tanjore	1 Chelagankudikkadu. 2 Vepankulam. 3 Palayagandarvakottai. 4 Thuravikadu.
4 Ramanathapuram	1 Tondi. 2 Tiruvadanai. 3 Sivaganga.

28th March 1959]

[Vide answer to starred question No. 1048 asked by Sri N. R. Thiagarajan at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1959, page 749 supra.]

APPENDIX VIII.

PART I.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
I Filings from 1st April 1957 to 31st March 1958. ..	388	42	90	207	119	1,069	334	111	2,006	121	90	1,030	111	793	924
II Out of the above filings Disposals from 1st April 1957 to 31st March 1958. ..	10	18	5	75	54	276	43	31	757	9	9	332	83	519	733
III Pending on 1st April 1958. ..	378	24	85	132	65	793	291	80	1,249	112	81	698	28	274	191
IV Disposal during 1st April 1957 to 31st March 1958 excluding those shown against entry 2 above ..	610	97	18	89	37	798	209	60	760	43	34	477	16	344	160

PART II.

Year-war pendency as on 1st January 1959 of cases more than three years.

Years.	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
		Appals.	City Civil Court Appeals.	Original Side Appeals.	Letters Patent Appeals.	Writ Appeals.	Second Appeals.	Civil Miscel- laneous Appeals.	Civil Miscel- laneous Second Appeals.	Civil Revision Petitions.	Tax Revision Cases.	Referred Cases.	Writ Petitions.
1948	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
1949	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
1950	..	..	..	..	..	..	..	..	..	2	..	..	..
1951	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
1952	5	5	1	3	1	..	1	3	..	..	..	3	51
1953	9	9	..	4	1	..	9	1	..	..	..	8	2
1954	28	28	..	9	3	2	55	8	..	1	..	22	2
1955	..	236	11	32	6	..	76	15	1	16	..	61	4
Total.	278		12	48	11	2	141	27	1	19	..	94	59
													692

[28th March 1959]

No Criminal Case of more than three years is pending.

[28th March 1959]

PART III.

Particulars.	Civil Suits.	T.O.S.	O.M.S.	Original Petitions.	Insolvency Petitions.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
I Filed from 1st April 1957 to 31st March 1958 ..	102	9	12	363	100
II. Out of the above disposed of from 1st April 1957 to 31st March 1958 ..	39	..	2	218	12
III. Pending on 1st April 1958 ..	63	9	10	145	98
IV. Number of Suits and Petitions disposed of during 1st April 1957 to 31st March 1958, excluding the disposal of Suits and Original Petitions shown in column No. II. ..	85	11	8	100	118

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, the 30th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAO) in the Chair.

I.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI KALA VENKATA RAO.

MR. SPEAKER: I have to bring to the notice of the House with sorrow the death of Sri Kala Venkata Rao, a former Member of this Assembly and a former Minister in the composite State of Madras.

Sri Kala Venkata Rao died at 2 a.m. on the 28th March at Hyderabad. He was first elected to the Madras Legislative Assembly in the year 1935. He was again re-elected in 1946 and became the Revenue Minister in this State. During the period 1947-49 he piloted the well-known Zamindari Abolition Bill. From September 1951 to February 1952 he was again the Health Minister of this State.

Sri Kala Venkata Rao was one of those who took a very prominent part in the freedom struggle, suffering incarceration many times. He was in addition a Member of the Constituent Assembly, General Secretary of the Indian National Congress, and Secretary of the Andhra Pradesh Congress Committee for many, many years. He was till his death a Minister in the Andhra State. He was one of the architects of the Andhra State. He was an able administrator. He was a gifted debator with a prodigious memory and a thorough grasp of the subject with an almost encyclopaedic knowledge on many matters. In fact he had a solution for any and every difficulty which the Government encountered. Over and above all these, he was a great friend. In his death not only has Andhra lost a great statesman but India itself has lost a very great administrator. I should like the House to pass the following resolution which I place before it:—

“ This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri Kala Venkata Rao, a former Minister of the Madras State, and conveys its deep sense of sympathy to the members of the bereaved family ”.

By way of passing the resolution, I request hon. Members to stand in their places for a minute.

The resolution was carried *nem con*, all the Members of the Assembly standing for a minute.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I make a suggestion. Sir? The Resolution passed by this House may be communicated to the Chief Minister of the Andhra Pradesh.

[30th March 1959]

MR. SPEAKER : Yes.

As a mark of respect to the deceased Sri Kala Venkata Rao, the House is adjourned, and will meet again at 8-45 a.m.

The House then adjourned.

(The House reassembled at 8-45 a.m.)

(Mr. Speaker in the Chair.)

II.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : Short Notice Question No. 1000.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, it is not a Short Notice Question.

MR. SPEAKER : I am sorry; it is a postponed question. The Hon. Minister for Works was not present on the day when it should have been taken up.

Vennanguzhi odai

* 1000 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Executive Engineer Tiruchirappalli Division has received any representation, dated 20th October 1958, from the villagers of Veeranandapuram and Ramadevanallur regarding the harnessing of Vennanguzhi odai for irrigation purposes in Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The scheme is under detailed investigation by the Chief Engineer (Irrigation) in consultation with the Collector of South Arcot.

Scholarships to converts to Christianity from the Harijan Welfare Fund

MR. SPEAKER : As the hon. Member Sri S. Lazar is not in his seat, question No. 1005 and the answer will be printed in the official proceedings.

* 1005 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether scholarships from the Harijan Welfare Fund are awarded to students belonging to the Scheduled Castes, Backward Classes and Most Backward Classes converted to Christianity; and

(b) the number of such students that applied for scholarships during 1957-58 and the number of scholarships actually awarded?

30th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Scholarships from the Harijan Welfare Funds are awarded only to students belonging to the Scheduled Castes and other eligible communities converted to Christianity. Most Backward Classes and Backward Classes converted to Christianity are not given scholarship from the Harijan Welfare Department.

(b) The number of applications received from Scheduled Castes and other eligible communities converted to Christianity during 1957-58 is 5,002 and the number of scholarships actually awarded is 3,389.

Fire accidents

* S.N. Q. 21.—SRI A. GOVINDASAMY and SRI P. U. SHANMUGAM :—கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருவண்ணாமலையை அடுத்த அஸ்வநாகசுரணை கிராமத்தில் பிப்ரவரி மாதத்தில் தீ விபத்து ஏற்பட்டதா?

(ஆ) எத்தனை வீடுகள் தீயிக்கு இரையாயின?

(இ) தீ விபத்து ஏற்பட்டு எத்தனை நாள் கழித்து ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அந்தக் கிராமத்தை பார்வையிட சென்றார்?

(ஈ) அளிக்கப்பட்ட நிவாரணம் யாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir. A fire accident occurred on 16th February 1959.

(b) Sixty-three houses were destroyed.

(c) The Revenue Divisional Officer, Tiruvannamalai, inspected the place of accident on 20th February 1959. But before the Revenue Divisional Officer, the Deputy Tahsildar, Chengam, and the Block Development Officer, Tiruvannamalai, visited the village immediately after the occurrence, and took timely action to give relief to the victims.

(d) A cash grant of Rs. 30 and a clothing grant of Rs. 10 were given to each of the 63 persons. Besides this, the Block Development Officer also arranged to collect 3 bags of rice to give relief to the victims.

SRI A. GOVINDASAMY : அந்தப் பகுதி எம். எல். ஏ. ரெவினியூ டிவிஷனல் அதிகாரியிடம் முறையிடும்படி என் காலதாமதமாகி அந்த யிடத்தை அவர் போய் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்தில் போய் பார்த்து, ரெவன்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியது அவரது கடமையல்லவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கும், திருவண்ணாமலைக்கும் சுமார் 20 மைல் தூரமிருக்கும். உடனடியாக அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள். பிற்பாடு இந்த ஆர்.டி.ஓ. போய் அங்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்தார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : இப்பொழுது சர்க்கார் அளித்து வருகிற 30 ரூபாய் நிவாரணம் போதுமானதாக இல்லாததால் அதை ஓரளவு உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

[30th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இம்மாதிரி உதவி செய்வதின் தாத்பரியம் அவர்களுக்கு சரியான சந்தர்ப்பத்தில் கொஞ்சம் உதவி செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் செய்யப்படுகிறதே தவிர எல்லா நஷ்டத்திற்கும் ஈடு கொடுப்பது என்பது சாத்தியமல்ல.

*** S.N. Q. 22—SRI C. NATARAJAN :** கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென் ஆற்காடு மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் இம் மாதத்தில் (மார்ச் 59-ல்) எத்தனை இடத்தில் தீ விபத்துகள் ஏற்பட்டன?

(ஆ) எவ்வளவு பொருள் நஷ்டம்?

எத்தனை உயிர் சேதம்?

எத்தனை வீடுகள் எரிந்தன?

(இ) இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Fire accidents occurred in the three villages of Eyyanur, Vilambar and Arasanpattu on the 6th, 9th and 16th March 1959, respectively.

(b) The estimated value of the damage is reported to be Rs. 1,45,000 in respect of Villambar and Arasanpattu villages. The Collector's further report in respect of the loss in Eyyanur village is awaited.

There was no loss of human life. One sheep and five calves were burnt to death.

The total number of houses damaged was 721.

(c) The Collector has sanctioned cash relief amounting to Rs. 30,250 to the families affected by the three fire accidents.

SRI C. NATARAJAN : இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதிலிருந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதால் அங்கு தற்காலீகமாக ஒரு தீ அணைக்கும் படை வைக்க அரசாங்கம் முன் வருமா? அதோடு அவர்களுக்கு கடன் வசதி ஏற்பாடு செய்து வேண்டிய வசதிகள் அளிக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இனிமேல் தீ வந்தால் அதை அணைக்க தீ அணைக்கும் படை வேண்டுமென்று கேட்கிறார் போலிருக்கிறது. இது, ஒரு கிராமத்தில் ஏற்பட்டது. அதன் பக்கத்திலுள்ள பெரிய நகரத்தில்தான் தீ அணைக்கும் படை வைத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அந்த என்ஜின் போய்தான் தீ அணைக்கும் வேலையைச் செய்தது.

SRI T. T. DANIEL : May I know how this fire accident occurred and what are the special circumstances for this heavy damage?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Heavy damage occurred because they are thatched huts, all crowded together and if one hut-takes fire and if there is favourable wind, it spreads and the havoc is created. Generally, Sir, the cause is carelessness in the kitchen and somehow the spark gets off and sets ablaze the huts.

30th March 1959]

Famine relief measures in Tirunelveli District

*** S.N. Q. 23.—SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் தொடங்குவதற்கு ஜில்லா கலெக்டரிடமிருந்தும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடமிருந்தும் முறையீடு வந்திருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால், என்னென்ன வேலைகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have issued orders permitting the Collector of Tirunelveli to undertake low scale famine relief works, such as gathering and spreading of metal gravelling, in existing roads and formation of new roads in the drought affected areas to provide employment to the agricultural labourers.

SRI M. S. SELVARAJAN : தற்பொழுது பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தாலுக்காக்கள், கிராமங்கள் விவரம் கொடுக்கப்படுமா? இனிமேல் புதியதாக எதேனும் வேலை செய்ய வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தின் சிபார்சின் பேரில் தான் செய்ய வேண்டுமா? அல்லது கலெக்டர் தனது யுக்தானுசாரப்படி செய்வதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்காக சுமார் 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே என்ற விவரங்கள்கூட இன்னொரு கேள்விக்கு பதிலிலே இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கேள்வி வரும்பொழுது தெரிவிக்கிறேன். திருச்செந்தூர், நாங்குநேரி, கோவிலப்பட்டி, சங்கரன் கோவில் முதலிய பாதிக்கப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் கிராமங்களிலெல்லாம் இந்தத் திட்டம் அமுலுக்கு வரும்.

SRI K. PERIANNAN : பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் எந்தெந்த தாலுக்காக்களில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி மூலக் கேள்விலிருந்து எப்படி எழும்? மூலக் கேள்வி திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பற்றியது. ஆகையால், அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : அநேக கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில கிராமங்களை கலெக்டர் “நோடிபை” செய்கிறதற்காகத் தெரிகிறது. பழையபடியும் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் எவை என்பதை பரிசீலனை செய்வதற்கு கலெக்டர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படுமா? கலெக்டர் மூலம் “பைனலைஸ்” செய்வதற்கு சர்க்கார் கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எந்தெந்த கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கலெக்டர் அவர்கள் கொடுத்த தகவல் பேரில், தான் அவர்கள் ரிபோர்ட் மேல் தான் இந்தத் திட்டத்தில் கிராமங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஏதாவது கிராமங்கள் விடப்பட்டிருந்தால், அதை கலெக்டர் அவர்கள் கவனிக்கலாம்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : இத்தகைய பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு சென்ற வருடம் பல மைல்களுக்கு 20,000, 30,000 ரூபாய் செலவில் மண் ரோடுகள் போடப்பட்டன. அந்த ரோடுகள் வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையில் பிரயோசனமற்றதாக இருக்கிறது. ஆகவே பஞ்ச நிவாரண வேலைகளின் கீழ் ரோடு போடும்பொழுது சரணை பரப்பும் வேலையையும் முடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[30th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த ஜில்லாவை பொறுத்தமட்டில் அம்மாதிரி வேலை நடக்கும். மற்ற ஜில்லாக்களின் சமாசாரம் இந்தக் கேள்வியில் எழவில்லை.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : பருவ மழை தவறிய மற்ற ஜில்லாக்களிலும்.....

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் பெரியன்னனுக்குச் சொன்னதுதான் உங்களுக்கும் பொருந்தும். ஆகையால் இந்தக் கேள்வியில் தாங்கள் எப்படி மற்ற ஜில்லாக்களைப் பற்றி கேட்கலாம்? அதுபற்றி தாங்கள் தனிக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

Supply of water to Tholudur Project

* S.N. Q. 24.—**SRI M. SELVARAJ :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation through Thiru M. Selvaraj, M.L.A., from the public of Tholar, Peenadam and Aviyangudi villages of Vridachalam taluk, about the utilisation of the surplus waters of Mettur Reservoir to Tholudur Project and to Emanari; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The question of utilising the waters of Mettur Reservoir was carefully examined and it was found not feasible.

SRI M. SELVARAJ : விருத்தாசலம் தாலுகா தொழுதூர் ப்ராஜக்ட்டுக்கும், எமனேரிக்கும் 26,000 ஏக்கருக்கு பாசன வசதி தேவையிருந்தும்; 17,000 ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதி செய்ய முடியவில்லை. மேட்டூர் அணையிலிருந்து சேலம் ஜில்லா நாமக்கல், லட்சுபாளையம் வழியாக உபரி தண்ணீரை இங்கே திருப்பிவிட்டு செளகரியம் செய்வதுபற்றி “ரி-இன் வெஸ்டிகேட்” செய்வதற்கு “சூபரினடெண்டிங் என்ஜினியர்” தலைமையில் ஒரு தனி டிவிஷன் நியமிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஏற்கெனவே இதுபற்றி சீப் என்ஜினியர் பரிசீலனை செய்து, முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு ப்ராஜக்ட்டிலிருந்து தண்ணீரை இன்னொரு ப்ராஜக்ட்டுக்குக் கொண்டு வருவது என்றால் அதில் எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ரொம்ப தூரம் வரவேண்டியிருக்கும். தவிரவும் மைசூர் கவர்ன்மெண்டுக்கும் இந்த கவர்ன்மெண்டுக்கும் உள்ள எக்ரிமெண்டுபடி நடக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரி அங்கிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவது முடியாத காரியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்குத் தேவை யானதற்குமேல் உபரி ஜலம் மேட்டூர் அணைக்குக் கீழே வழிந்தோடுகிறதா? உபரி ஜலம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதை சர்க்கார் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : வெள்ளம் ஜாஸ்தியாக வரும்போது தான் உபரி ஜலம் இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

Wenlock Downs Advisory Committee

* 1058 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the details of the functioning of the Wenlock Downs Advisory Committee in Ootacamund?

[30th March 1959]

30th March **HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** The Wenlock Downs Advisory Committee is constituted for a period of one year. As at present constituted, it consists of three official and three non-official members. The functions of the Committee are given below :—

- (i) to control the fishing, shooting, riding, etc., in the area;
- (ii) to maintain the scenic beauty of the Wenlock Downs;
- (iii) to advise the Chief Conservator of Forests, as regards the maintenance of the Downs.

THE SRI N. K. PALANISAMI : வென்லாக் டவுன்ஸை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு கமிட்டி ஏற்படுத்தி கிட்டத்தட்ட 4, 5 வருஷங்களுக்கு மேலாயிற்று (நவரையில் அது போதுமான அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை) த அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வென்லாக் டவுன்ஸை இந்த இயற்கை வசதிகளை அளிக்கிறது. அதைவிட அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. அந்த இயற்கை அழகை பாதுகாப்பது இப்பொழுது நவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்.

SRI J. MATHA GOWDER : வென்லாக் டவுன்ஸ் கமிட்டியிலே அந்த ஜில்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களை அங்கத்தினர்களாக போடவில்லையா அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த வென்லாக் டவுன்ஸ் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் எம்.எல்.ஏ.-க்களை போடவேண்டுமென்று கருதவில்லை. ஆனால் எம்.எல்.ஏ.-க்களும் இதில் சேர்க்கப்படலாம். அப்போதைக்கப்போது கமிட்டி திருத்தி அமைக்கப்படுகிறது.

Medicinal plants

* 1059 Q.—**SRI R. SRINIVASA IYER :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any Research Station in the State for cultivation of medicinal plants and where;

(b) if so, the names of the plants grown there;

(c) the medicines prepared out of the above plants;

(d) the amount of grant received from the Central Government for this purpose;

(e) the amount spent or granted by the State Government for this purpose; and

(f) what steps have been taken by this Government to implement the recommendations of the Joint Meeting of the Medicinal Plants Committee of the Indian Council of Agricultural Research, the Pharmaceutical and Drugs Committee of the Council of Scientific and Industrial Research and the Pharmacology Committee of the Indian Council of Medical Research held in February 1956 regarding cultivation of medicinal plants on scientific lines and on a large scale?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The answer is in the negative.

[30th Mch 1959]

(b) to (e) Do not arise.

(f) The recommendations of the various Committees on the cultivation of medicinal plants are being implemented to the extent possible by the Cinchona and Forest Departments of this State. The Government have sanctioned a Scheme for setting up Research Stations in the Government Cinchona Plantations for the cultivation and development of medicinal plants with financial aid from the Indian Council of Agricultural Research. Pending appointment of the technical staff for this new scheme regular work on the scheme has not yet been started.

SRI R. SRINIVASA IYER : Since the cultivation of medicinal plants on scientific lines on a large-scale has been advised, will the Government consider the feasibility of growing such plants in Reserve Forest areas in the higher level tracts of the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We will first do this experiment in certain selected forest areas also in cinchona areas. After that we will consider extending to other areas.

SRI V. SANKARAN : பழனியில் மூலிகை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்படுவதுபற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டதா? அது இப்பொழுது கைவிடப்பட்டதா அல்லது இன்னும் ஆலோசனையில் இருக்கின்றதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னிடம் தகவல் ஒன்றும் இல்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : பைரதரம் இப்பொழுது தேவைக்குறைந்து அது சாகுபடி நடந்த இடங்களெல்லாம் குறைத்து வருவதாக கூறப்பட்டதே? அந்த இடங்களில் மூலிகைகள் பயிற் செய்வதற்கு முயற்சிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பைரதரம் சாகுபடி செய்யப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் மூலிகைகள் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. வேறு குறிப்பிட்ட சில தகுதியுள்ள பிராந்தியங்களில் பலவிதமான மூலிகைகள், 10, 15 விதமான மூலிகைகள் இப்பொழுது பயிர் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : விவசாயப் பண்ணைகளிலும், “வரீட் பாரம்” போன்ற இடங்களிலும் இவ்வைத்திய மூலிகைகள் பயிரிடுவதற்காக ஒரு பகுதியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மூலிகைகள் பயிரிடுவதற்கு தண்ணீர் வேண்டும், மழை வேண்டும், சீதோஷணஸ்திதியும் பார்க்க வேண்டும். அதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் தகுந்த இடங்களில் பயிரிடப்படும்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கம்பளிகோவிலில் கோவில் மேற்பார்வையில் ஆயுர்வேதிக் மருந்துசாலையும், ரிஸர்ச்சு சாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியுள்ள இடங்களுக்கெல்லாம், சர்க்கார் ஏதாவது உதவித் தொகை கொடுத்து, அந்த ஆராய்ச்சியை பலப்படுத்துவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சித்த வைத்திய முறைப்படி கம்பளிகோவில் தேவஸ்தானத்தில் ஆராய்ச்சி நிலையம் இருக்கிறது. அங்கே சில மூலிகைகள் பயிரிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தின் உதவி தேவையில்லை.

30th March 1959]

Stipend to teacher trainees

*1060 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேரும் மாணவர்களுக்கு, கொடுக்கும் ஸ்டைபண்டை நிறுத்திவிட உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படி நிறுத்தினால் எவ்வளவு பணம் ஆண்டுதோறும் சர்க்காருக்கு மிச்சப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There is no such proposal at present.

(b) The amount likely to be saved is about Rs. 32 lakhs.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, the amount paid as stipends to the teachers was fixed some years back. Since this amount is very low, will the Government consider the feasibility of increasing the amount of stipend that is paid to the students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. The question is, whether it would be withdrawn. I do not think there is any proposal to increase it.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஸார், அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது “கவாலிபை” பண்ணுவதாக இருப்பதால் பின்னால் இதைப்பற்றி யோசிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பின்னால் யோசிக்க தடை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

Opening of a Sanatorium near Katpadi

*1061 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) குடியாத்தம் தாலூகா, காட்பாடி அருகில் டி.பி. சானிடோரியம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) அது எந்த நிலைமையில் உள்ளது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) As the amount collected was found insufficient for building a Sanatorium the proposal was dropped. Instead of keeping the amount idle, it was decided to build a Tuberculosis Clinic and a Ward of 30 beds attached to the Government Pentland Hospital, Vellore. Plans and estimates for the construction of these works are under scrutiny by the Government.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இப்பொழுது டி.பி. சானிடோரியம் இருக்கும் எல்லா இடங்களிலும் இடம் கிடைக்காமல் மக்கள் அவதியுறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் ஐந்து வருடத்திற்கு முன்னாலே இவ்வளவு பணம் வசூல் செய்து வைத்திருந்ததும்கூட இதுவரையில் இதற்கு கட்டிடம் கட்டாததின் காரணம் என்ன? மேற்கொண்டும் வேலூரில் இருக்கக்கூடிய டி.பி. சானிடோரியத்தை வெளியே கொண்டு போகவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் பேரிலும் என்ன முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

[30th March 1959]

THE HON SRI M. A. MANICKAVELU : இது அரசாங்க சமாச்சாரம் அல்ல, தனியார்கள் முயற்சி எடுத்து நடத்துகின்ற வேலையாகும். மேலும் இதில் கொஞ்சம் பணம் போக்கு போய்விட்டது. இந்த விதமான தகராறு ஏற்பட்டதின் காரணமாக தாமதம் ஏற்பட்டு, இப்போது உபயோககரமான விதத்தில் வார்டு ஏற்படுத்துவதற்காக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. காரணம் அங்கு இருக்கக்கூடிய ஜில்லா கலெக்டர்.....

MR. SPEAKER : உங்கள் அபிப்பிராயத்தை எப்படி இந்த கேள்வியில் சொல்ல முடியும் ?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இவர்கள் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி பணத்தை வசூல் செய்திருக்கிறார்கள், ஆகவே.....

MR. SPEAKER : உங்கள் அபிப்பிராயத்தை கேள்வி நேரத்தின் போது தெரிவிக்க முடியாது. கேள்விதான் கேட்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஆகவே அரசாங்கத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது.....

MR. SPEAKER : அதை எப்படி நீங்கள் சொல்ல முடியும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஆகவே வசூல் செய்திருக்கும் பணத்தை உபயோகப்படுத்தி உடனடியாக இடத்தை ஒதுக்கி கட்டிடம் கட்டுவார்களா ? அதற்கு எவ்வளவு காலமாகும் என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சர்க்காருக்கும் இதற்கும் சிறிது சம்பந்தம் இருப்பதினால்தான் இங்கு பதில் சொல்லப்பட்டது. இல்லையென்றால் இங்கு பதில் கொடுத்திருக்கவே முடியாது. அங்கு ஏற்பட்டிருந்த தகராறுகள் எல்லாம் தீர்க்கப்பட்டு இப்போது அங்கு வார்டு வேலை துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

MR. SPEAKER : I want to bring to the notice of the hon. Members rule 37, sub-rule (1), of the Assembly Rules. I am afraid that there is a lot of misconception among hon. Members as to the scope of supplementary questions. I will read the sub-rule now. The sub-rule says—

‘Any member may put a supplementary question for the purpose of further elucidating any matter of fact regarding which an answer has been given to a starred question.’

Hon. Members can ask questions on facts arising out of the question. They cannot ask for opinion or cannot raise a question about some other district or some other institution. When I bring this to the notice of hon. Members, they get angry.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, arising out of the answer, may I know whether there is any proposal for the expansion of the present tuberculosis clinic till the Katpadi one is finalised?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, even the hon. the Leader of the Opposition asks a general question.

[30th March 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, the Hon. Minister said that there were other proposals also for expansion. Arising out of that answer, I put the question.

MR. SPEAKER : With due apology to the Leader of the Opposition, I must say that the same idea (as that of the Minister) was passing through my mind also.

SRI T. KARIA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இதற்காக வசூல் செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ? இப்போது அந்தத் தொகை கட்டிடம் கட்டுவதற்கு போதியதாக இருக்காது என்ற காரணத்தினால் இதை கைவிட்டதாக இருப்பதால் அரசாங்கமே அந்த இடத்தை எடுத்து ஒரு ஸானிட்டோரியத்தை கட்டுவதற்கு உத்தேசமிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : புதிதாக ஸானிட்டோரியம் ஆரம்பிப்பதற்கு ஏராளமான பணம் வேண்டும். இதற்கு வசூல் செய்த தொகை 2,31,600 ரூபாய். இதில் ஒரு லட்சத்தி என்பத்தி நாலாயிரம் ரூபாய் செலவில் ஒரு வார்டு கட்டுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

MR. SPEAKER : Hon. Members are entitled to ask, ‘How much it would require to build a sanatorium?’ I am only putting forth a suggestion. Not that hon. Members should put questions.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : தலைவர் அவர்களே, இருக்கின்ற பணத்தைக்கொண்டு நல்ல கட்டிடம் கட்டமுடியாமல் இருப்பதால் பசுமலைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கட்டிடத்தில் மேற்படி ஸானிட்டோரியத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பசுமலைக்குப் பக்கத்தில் டி.பி. ஸொஸ்தமங்கியிருப்பவர்கள் டிஸ்சார்ஜ் ஆன பிறகு போய் இருப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஆகவே இதற்கு தனியாக அருகாமையில் ஒரு வார்டு இருந்தால்தான் செளகரியமாக இருக்கும். அதனால் தான் ஆஸ்பத்திரியின் பக்கத்தில் இந்த வார்டு கட்டப்பட வேண்டும் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : இதற்காக வசூல் செய்யப்பட்ட பணத்தில் கொஞ்சம் தொகை போக்கு போய்விட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவ்விதம் போக்கு போனது எவ்வளவு ? அதற்கு காரணம் யார் ? அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : போக்கு போனது தோராயமாக, 5, 10 ஆயிரம் ரூபாய் இருக்கும். இதற்கு காரணம் அந்த அசோவியேஷன் ஸெகரட்டரியாக இருந்தவர்தான் என்று சொல்லப்பட்டது.

Supply of water from Papanasam dam

1062 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the basis on which water is let down the Papanasam Hydro-Electric Dam for irrigation purposes?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Water is let down in accordance with the rules of regulation of water from the Papanasam Hydro-Electric Reservoir approved by Government. A copy of the rules is placed on the table of the House.

[30th March 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, தண்ணீர் கொடுப்பதில் பல குறைகள் இருந்து வருவதாக சொல்லப்படுகின்றன. சில இடங்களில் அதாவது கடைக்கோடியில் இருப்பவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து வருவதாக சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரிப்பட்ட குறைகளை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு அந்த இடத்திலுள்ள மக்களின் பிரதிநிதிகளையும், அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலசுவான்தார்களையும், அரசாங்க அதிகாரிகளையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டி அமைத்து இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : தண்ணீர் விரும்போது பொதுவாக மேலே இருப்பவர்களுக்குப் பாதகமாகவும், கீழே இருப்பவர்களுக்கு சாதகமாகவும் தண்ணீர் விடுகிறார்கள் என்றால் அங்கு இருக்கின்ற இன்ஜினியர் போன்ற சர்க்கார் அதிகாரிகள் மக்களிடம் ஓரவஞ்சகமாகத்தான் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவ்விதம் அவர்கள் நடந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று அரசாங்கம் கருதவில்லை. மேற் கொண்டு ஏதாவது குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஆதார பூர்வமான குறைகள் இருக்குமானால், அவற்றை எழுதிக்கொடுத்தால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம்.

Vaigai Reservoir

* 1063 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there is a proposal by the Government to install a generating plant and utilize Vaigai Reservoir water for generating power also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is a proposal to install a generating plant at Vaigai Project at a future date, if considered necessary. With this in view two pipes of 10 feet diameter have been fixed at Vaigai Dam to feed two generators that might be installed at a latter date. The capacity of each generator has been tentatively fixed at 5,400 K.W.

SRI V. SANKARAN : தண்ணீரைக் கோடைக்காலத்தில் மின்சாரத்துக்குப் பயன்படுத்தினால் விவசாயத்திற்குப் பாதகம் ஏற்படாதா? அப்படியானால் அதன் பேரில் என்ன முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir this is like counting tea chickens before, they are hatched. இன்னும் அதைப் பற்றி முடிவு ஒன்றும் எடுக்கவில்லை. வைகை திட்டத்திலிருந்து இப்போது தான் தண்ணீர் உபயோகப்படுத்தி வருகிறோம். இதைப் பற்றி இனி மேல்தான் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

Medicines containing intoxicants

* 1064 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1957-58-ல் மெடிகேட் ஸ்பிரிட் போன்ற போதை வஸ்துக்கள் கலந்த மருந்து விற்பனை மூலம் நடைபெறும் மதுவிலக்குக் குற்றம் சம்பந்தமாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கேஸ்கள் எத்தனை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, 212 cases of illicit sale of medicines, containing intoxicants like medicated spirit, were detected in this State during the year 1957-58.

30th March 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தக் கேஸ்களுக்கு எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா? மேலும் இப்போது இந்த குற்றங்களை கண்டுபிடிக்கின்றவர்கள் தனிப்பட்ட அதிகாரிகளாக இருக்கின்றதினால் பூராவும் சரியாக கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி கேஸ்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பை போலீஸ் இலாகாவிடம் விட்டுக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது எக்ஸைஸ் இலாகா வினரால்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் கண்டுபிடித்து போலீஸின் கையில் கொடுத்தவுடன் அவர்கள் கேஸ் எடுத்து மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்போது 112 கேஸ்கள் கன் விக்கினில் முடிந்தன. அதில் நாலு கேஸ்கள் டரையல் (விசாரணை) முடியவில்லை. இரண்டு கேஸ்கள் டிஸ்சார்ஜ் ஆயிற்று. இரண்டு கேஸ்கள் நடத்துவதற்கு சட்டத்தில் இடம் இல்லாமல் போய்விட்டது. மூன்று கேஸ்களில் சரியான விதத்தில் குற்றவாளிகளை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

Number of persons reported missing to the Police

* 1065 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons reported missing to the Police, in the years 1956, 1957 and 1958 respectively—

(i) in the City; (ii) in the municipal towns; and (iii) in the State;

(b) of this, how many are—

(i) boys; (ii) girls; (iii) women; and (iv) men; and

(c) the number of persons traced?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The particulars are furnished in the paper * placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, காணாமல் போனவர்களின் எண்ணிக்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஒன்றுக்குப் பகுதியாக இருக்கிறதே. ஏன் இத்தனை பேர்கள் வரை கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருந்தது? ஒரு சிலர் குற்றம் செய்து விட்டு ஓடியவர்களின் எண்ணிக்கையும் இதில் அடங்கியுள்ளதா? அப்படியானால் அது எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, 1956, 1957, 1958-ம் வருஷங்களில் 52, 53, 54 சதவிகிதம் இருக்கின்றது. அதற்கு மேல் முடியவில்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. மிஸ்ஸிங் என்ற தலைப்பின் கீழ் வரக்கூடியவர்களில் ஒரு சிலர் குற்றம் செய்தவர்களாக இருக்கலாம். எவ்வளவு கவனம் செலுத்த முடியுமோ அவ்வளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டு கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மேஜை மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்டேட்மென்டிலே “விமென்” களை விட “கேர்ல்ஸ்” அதிகமாகக் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள். அதை விட “பாய்ஸ்” அதிகமாகக் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள். இப்படி “டோடல்” ஆகப் பார்க்கும்போது காணாமல் போனவர்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரத்தில் கண்டுபிடித்தது நூற்றுக்கு 20 பேர்கள் தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதிலே

[30th March 1959]

போலீஸுடைய திறமைக் குறைவு இருக்கிறது என்று சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்வார்களா? அல்லது “ஸம் திங்” (ஏதாவது) வாங்கிக்கொண்டு பிடிக்காமல் விட்டுவிட்டிருக்கிறார்களா என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வயது வந்தவர்களைவிட வயது குறைந்தவர்கள் காணாமல் போவது அதிகம் என்றால், வயது வந்தவர்கள் தாங்களாக மறைந்துவிடுகிறார்கள். வயது குறைந்தவர்களை யாராவது மறைத்துவிடுகிறார்கள் என்பதுதான் முக்கிய காரணம். முடிந்த அளவுக்குக் காணாமல் போனவர்களைக் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. போலீஸ் திறமைக் குறைவு என்று கனம் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். நான் அவ்வாறு கூற முடியாது.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் காணாமல் போகிறவர்கள், பிச்சைக்காரர்கள் சட்டத்தின் கீழ் பிடித்துக்கொண்டு போகிறதால் காணாமல் போகிறார்கள் என்று அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும். ஏழைகளாக உள்ளவர்கள்—பிச்சைக்காரர்களாக இல்லாதவர்கள்கூட—இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பிச்சைக்காரர்கள் என்று பிடித்துக்கொண்டு போகப்படுகிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க போலீஸுக்கு..

MR. SPEAKER : I have not understood the question myself.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : அதைத் தவிர்க்கப் போலீஸுக்கு தீர விசாரணை செய்துதான் இந்தப் பிச்சைக்கார விடுதிக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் பிடித்துக்கொண்டு போக வேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவ்வாறுதான் கண்டிப்பாக உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் நன்றாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது போல ஏழைகளை எல்லாம் பிச்சைக்காரர்கள் என்று கொண்டு போனால், பிச்சைக்கார விடுதிகளில் இடமே இருக்காது. இப்போது இருக்கிற பிச்சைக்கார விடுதிகளே குறைவு என்று சொல்லும்போது, அவைகளில் இடம் இருக்கிறபோது, ஏழைகளை எடுத்துக்கொண்டு போவதில்லை என்று அங்கத்தினர்கள் அறிய வேண்டும்.

MR. SPEAKER : There are 15 more minutes and 20 more questions have yet to be answered. If the hon. Members want to ask many supplementary questions, I have no objection. But, that will encroach upon the time set apart for the discussion of the Appropriation Bill.

SRI T. T. DANIEL : From the paper placed on the table, it is seen that the number of persons missing has been increasing from year to year. May I know the reasons for this and also what steps the Government have taken to prevent such things in future?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I cannot tell the hon. Member what specific steps the Government are evolving or propose to take. But, I may, however, tell him that the Government have been taking all the necessary precautionary steps in the matter.

SRI S. M. ANNAMALAI : காணாமல் போகிற பெண்களை அழைத்துச் சென்று அவர்களைத் தவறான பாதைகளில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? அப்படித் தவறான பாதையில் ஈடுபடுத்துபவர்களைக் கண்டுபிடிக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள்?

[30th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எத்தனையோ தவறான பாதைகளில் ஒரு சில மக்கள் செல்லுகிறார்கள். அதை எல்லாம் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் வகையிலே போலீஸார் கண்காணித்து வருகிறார்கள்.

Local Fund Dispensary at Jayankondan

* 1066 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have received any representation from the villagers of Andimadam, Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, requesting the transfer of the Local Fund Dispensary from Jayankondan to Andimadam?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A representation has been received from the President, Mandala Congress Committee, Andimadam.

SRI K. R. VISWANATHAN : அதன் மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஸ்தல ஸ்தாபன ஆதிக்கத்தில் இருந்த ஆஸ்பத்திரி ஜயங்கொண்டான் என்ற ஊரில் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது இப்போது. எந்த இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அந்த இடம் இங்கிருந்து 6, 7 மைலில்தான் இருக்கிறது. இப்போது இந்த ஊரிலிருந்து பஸ் போக்கு வரத்து எல்லாம் இருக்கிறது. இந்த இடத்திலே இருப்பதே சௌகரியம். அதைச் சுற்றி இருக்கும் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் உதவியாக இருக்குமென்பதுதான் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம்.

Amount allotted for the college education of Backward Class and Harijan students in North Arcot District

* 1067 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHY :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the amount allotted for (i) Backward Communities, and (ii) Harijans for study in Government (Arts and Professional) Colleges in North Arcot district in the years 1957 and 1958?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A statement * is placed on the table of the House.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : தலைவர் அவர்களே 1957-58-ம் ஆண்டில் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டி 23,315 ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டது. 1958-59-ம் ஆண்டில் 36,719 ரூபாயாக வளர்ந்திருக்கிறது கண்டு யாராவது மாதிரிமல்லாமல் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்காக 1957-58-ம் ஆண்டில் 91,650 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 1958-59-ம் ஆண்டில் 51,963 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கக் காரணம் என்ன? இந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறதா? இந்த அளவுக்குக் குறைந்து போவதற்கு போதிய மாணவ மாணவிகள் இல்லை என்பதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : என்னிடத்தில் இதைப்பற்றி தகவல் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

[30th March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : 1958-59-ம் ஆண்டில் ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கும், பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் ப்ரொபஷனல் காலேஜில் படிப்பதற்கு சகாய நிதி ஒதுக்கவில்லை. இதனுடைய காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்குத் தகுந்தவாறு பதிலளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால்தான் பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI K. VINAYAKAM : ஸார், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய மானியம் ஒரு வருஷத்தில் 91,000 ரூபாய். மறு வருஷத்தில் அது குறைந்து 51,000 ரூபாயாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : The same question was put by another hon. Member and was answered by the Hon. Minister.

SRI K. VINAYAKAM : What was the answer, Sir?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister wanted a separate question to be put.

THE HON. SRI P. KAKKAN : சபாநாயகர் அவர்களே, 1958-59-ல் ஜாஸ்தி மாணவர்கள் இல்லாமலிருந்திருந்தால் அதிகமாகக் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஏதாவது ஒரு தகுந்த காரணத்தினால்தான் இம் மாதிரி இருக்கும். அதற்குத்தான் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன் என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

Quantity of electrical energy used in the State

* 1068 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

தற்போதைய சென்னை ராஜ்யத்தில் எத்தனை கிலோ வாட் (kilowatts) மின்சாரம் உபயோகிக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 1,155 million units during 1958.

SRI N. R. THIAGARAJAN : 1947-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 15-ம் தேதியன்று எவ்வளவு இருந்தது?

MR. SPEAKER : How can the Hon. Minister answer the question? The hon. Member may put a separate question.

Brick Makers' Co-operative Societies in North Arcot District

* 1069 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of **SRI M. P. SARATHI**) கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செங்கல் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன?

(ஆ) அந்தச் சங்கங்களின் முதலீடு (Working Capital) எவ்வளவு?

(இ) அரசாங்கம் கடனாகவும், உதவி நிதியாகவும் அளித்த தொகை எவ்வளவு?

(ஈ) 1958-ம் ஆண்டில் அந்தச் சங்கங்களின் உற்பத்தி விற்பனை லாபம் எவ்வளவு?

30th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (d) A statement^a furnishing the information is placed on the table of the House.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த ஸ்டேட்மென்ட்படி ஒரு சொஸைடியில் 1,320 ரூபாய் நஷ்டம் வந்திருக்கிறது. இன்னொரு சொஸைடியில் 36 ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. இன்னொரு சொஸைடியில் லாபமும் இல்லை, நஷ்டமும் இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? சொஸைடிகள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்பது காரணமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது பரிட்சார்த்தமாக நடத்தப்படுகிற சொஸைடி. அளக்காவூர் ப்ரிக் அண்டு டைல் சொஸைடி செப்டம்பர் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் ப்ரொடக்ஷன் தொடங்க முடியவில்லை. அதற்கு மெம்பர்கள் இன்னும் சரியாகச் சேரவில்லை. போதிய கேபிடல் லோனும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதற்கு ஓரளவுக்கு, 7,000 ரூபாய் அனுமதித்தது. அம்மாதிரி பல குறைகள் இந்த சொஸைடிகள் லாபகரமாக வேலை செய்வதில் இருக்கின்றன. இது பரிட்சார்த்தமான திட்டம். பரிட்சை செய்து அதற்கு மேல்தான் விருத்தி செய்யமுடியும்.

Maintenance of Government roads in Tirunelveli District

* 1070 Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Collector of Tirunelveli has forwarded a copy of the resolution of the District Planning Board requesting for special grant towards maintenance of Government roads in the district; and

(b) if so, the action taken thereon so far?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The District Planning Board recommended an additional grant of Rs. 30 lakhs for maintenance of Government roads in Tirunelveli district.

The amount sanctioned for maintenance of Government roads in the State during the current year including those taken over from District Boards in 1958-59 is Rs. 2,15,55,400. Out of this a sum of Rs. 11,30,000 was first allotted for maintenance of the existing Government roads in the Tirunelveli district and Rs. 3,90,000 for roads taken over from the Tirunelveli District Board. Subsequently a further sum of Rs. 1,70,000 was also sanctioned for repairs to the roads transferred from the District Board and to those in Vilathikulam area as the surface of these roads was bad. The Divisional Engineer (Highways) has sanctioned a special repair estimate for an additional sum of Rs. 2 lakhs for these roads. The Chief Engineer has provided for this in his proposals for final modification of grants.

SRI M. S. SELVARAJAN : In view of the very deplorable financial condition of the District Board, will the Government come forward to take up for maintenance all the District Board and village roads just as in the case of Kanyakumari district at least for a year or two till the Panchayat Union Councils are formed?

^a Printed as Appendix IV on page 930 infra.

[30th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : எல்லா ரோடுகளையுமே உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. எதை எதை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அதையெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

Parapalar Scheme

* 1071 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state when the Parapalar Scheme is likely to be taken up for execution, the estimated cost and the acreage to be benefited by it?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The scheme is estimated to cost about Rs. 38 lakhs and to bring a new area of 800 acres besides assuring steady supply to the existing ayacut of 1,250 acres. Gaugings are being conducted across the river near Virupakshi to assess the availability of supplies in the river. The question of taking up the scheme can be considered only after it is definitely known that sufficient supplies will be available in the river for extension of irrigation.

SRI V. SANKARAN : அவ்வளவு குறைந்த அளவிலே செலவாகும்படியான திட்டம் அனுமதிக்கப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? அந்தத் திட்டம் சீக்கிரத்திலே எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதலிலே அவர்கள் அபிவிருத்தி வரி (பெட்டர்மென்ட் டாக்ஸ்) கொடுப்பதற்கு மறுத்திருக்கிறார்கள். பின்னால்தான் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒத்துக்கொண்டதினால் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

Remission of land revenue in the Ramanathapuram District

* 1072 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have taken steps to grant remission of land revenue for this fasli in Ramanathapuram district in the affected areas; and

(b) whether the collection of cyclone relief and other loan instalments and arrears of land revenue will be deferred in view of the failure of crops in East Ramanathapuram?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have granted concessions in respect of the following areas:—

(1) *Sattur taluk.*—Virudhunagar and Sattur firkas.

(2) *Srivilliputtur taluk.*—Malli firka and portions of Mathampatti firka.

(3) *Aruppukottai entire taluk.*

(4) *Ramanathapuram estate.*—Whole of Kamudhi and Mudukulathur taluks and portions of Paramakudi taluk and portions of Tiruvadanai taluk.

(5) *Ramanathapuram taluk.*—Portions of Devipatnam, Tiruppulani, Ramanathapuram west and Thiru Utharakosamangai.

[30th March 1959]

The concessions consist of—

(i) Special remission in all cases of wet land cultivation where the outturn is four annas and below.

This concession will not apply to mamool wet waste and current wet waste which was not brought under cultivation during last year also.

(ii) The collection of land revenue and rent in this fasli will be limited to the unremitted portion of the current year's demand plus an equal amount towards arrears, if any, from each pattadar; and

(iii) The loan instalments, both arrear and current, due for payment in the current fasli will be postponed to the next fasli.

SRI K. RAMACHANDRAN : இந்த உத்தரவு எப்பொழுது போடப்பட்டது? இதுவரையில் அந்த பகுதியில் அந்த உத்தரவு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த உத்தரவை அரசாங்கம் உடனடியாக அந்தப் பகுதிக்கு அனுப்பி வைப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 7-3-1959 அன்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது.

Loans to Agricultural Co-operative Banks

* 1073 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any loan has been promised by the State Bank of India to the Co-operatives in the State to enable them to finance the paddy trade and to Agricultural Co-operative Banks for the storage of foodgrains; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The State Bank of India have agreed to provide under Government guarantee a cash credit advance of Rs. 10 crores to the Madras State Co-operative Bank for being passed on to the procuring agents through the respective District Co-operative Central Banks for financing procurement operations.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலையைக் காட்டிலும், அதிகப்படியான விலைக்கு மார்க்கெட்டில் விற்பதின் காரணமாக, சர்க்கார் ஏற்கனவே நிர்ணயித்த இரண்டு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டம் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பது உண்மையா? அப்படியானால், கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாக என்ன என்ன வழிகளை அனுசரிக்க வேண்டுமோ அதை அனுசரித்து, இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதலைப் பூர்த்தி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டு லட்சம் டன் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்வதென்றால், உடனடியாகவே வாங்குவது என்ற உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இல்லை. இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாங்கலாம் என்பது. இரண்டு லட்சம் டன் வாங்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக இது வாங்குவதானால் என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றி ஸ்டேட் ட்ரேடிங் மானியத்தின்போது விவரித்துச் சொன்னேன்.

[30th March 1959]

Famine in Vridhachalam taluk

* 1074 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there was an acute famine in Vridhachalam taluk, South Arcot district, in 1958-59;

(b) whether the Collector of the district had recommended to the Government for giving relief to the affected people; and

(c) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) It has not been reported that famine conditions prevailed in Vridhachalam taluk. Owing to the failure of the north-east monsoon, however, drought conditions prevail in the taluk.

(b) Yes, Sir.

(c) The Government have granted the following concessions in respect of the lands under the Wellington Reservoir affected by adverse seasonal conditions in Vridhachalam taluk:—

(i) Full remission of assessment in respect of all dry lands with an outturn of four annas and below;

(ii) Full remission in respect of the lands which are usually irrigated with the water of the reservoir and which were left waste this year for want of water;

(iii) Postponement of the collection of loan instalments falling due this year to next year, i.e., from 1st February 1959 to 31st December 1959 for the villages served by the Wellington Reservoir; and

(iv) Remission of full water cess on lands with an outturn of four annas and below.

Bridge across Pennar

* 1075 Q.—SRI M. SELVARAJ: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள்தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

சென்னை-மதுரை (trunk road) பாதை 104-வது மைல், 6-வது பர்லாங்கில் வெண்ணையாற்றுக்குக் குறுக்கே கட்டப்படுகின்ற பாலம் எப்போது முடிவடையும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The bridge work proper has been completed. The approaches to the bridge are expected to be completed by the end of March 1959.

Price of yarn

* 1076 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இப்போது கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஸ்பின் செய்யப் படுகிற வெவ்வேறு நம்பர் நூல்களின் விலைகள் என்ன?

(ஆ) மார்க்கெட்டில் இந்த நம்பர் நூல்களின் விலை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) A statement* showing the prices of yarn supplied to Handloom Weavers Co-operative Societies by Madras State Handloom Weavers Co-operative

[30th March 1959]

Society as also the prices of yarn in the open market in respect of certain select mills in the State as on 15th January 1959, are placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரத்திலே கிட்டத்தட்ட 30 முதல் 100-வது இழை வரையில் விலை ஓபன் மார்க்கெட்டில் குறைவாகவும், கூட்டுறவு சொஸைடியில் அதிகமாகவும் இருக்கிறது. இதன் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஜனவரி மாதம் 15-ந் தேதியிலே இருந்த விலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஓபன் மார்க்கெட் பரைஸ், பளக்கவேடிங் பரைஸ், ஆனால், சொஸைடியிலே பார்வார்ட் காண்ட்ராக்ட் செய்து வாங்குவதால் வருஷம் பூராவும் ஒரே விதமான விலை இருக்கிறது. இரண்டாவது, க்வாலிட்யைப்பார்த்து ஹாண்ட் லூம் கோவா பரேடிவ் சொஸைட்டி வாங்குகிறது. மார்க்கெட்டில் வாங்குவதாக இருந்தால், க்வாலிட் பார்ப்பதில்லை.

Government Footwear Units

* 1077 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer to question No. 409 on 26th March 1958—

(a) the value of production in the Government Footwear Units during 1957 and 1958; and

(b) whether leather varieties such as hides and skins, tanned leather and East India kips, required for the manufacture of footwear, are produced in Government units?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) A statement* furnishing the information is placed on the table of the House.

(b) A Service-cum-training Centre for tanning and finishing leather will start functioning soon at Vinnamangalam, North Arcot district.

MR. SPEAKER: We have only two minutes more for questions. There are ten more questions to be answered. I would suggest that the Members might put the questions and the concerned Ministers answer them. I have no time to allow supplementaries. To-day being the last day, I thought I could put all the questions before the House to-day.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: It is no use if Members merely put questions and the questions are answered. We may allow one supplementary on each question for the Member who puts the main question. Otherwise, it is no use and the questions and answers may be printed in the proceedings instead of the main questions alone being answered.

MR. SPEAKER: If that is the desire of the House, I wholeheartedly accept it. The remaining questions and answers thereto (1078 to 1087) will be printed in the proceedings.

[[30th March 1959]

Committee for Leather Industry and Trade

* 1078 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have completed the consideration of the recommendations made by the Committee for Leather Industry and Trade in 1953; and

(b) whether a statement will be placed on the Table of the House containing the list of recommendations and the action taken on each?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Action has been taken on all the recommendations except a few which are still under consideration.

(b) A statement ^a is laid on the table of the House.

Slum clearance in Madurai town

* 1079 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Madurai Municipality has made a request to the Government for aid for slum clearance in the Madurai town?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir.

Opening of rural banks and godown in Madurai District

* 1080 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of large-sized societies, rural banks and godowns opened and to be newly opened in Madurai district and their location during the Second Five-Year Plan period?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A statement ^b showing the location of large-sized societies (agricultural banks) and godowns in Madurai district is placed on the table of the House.

2. Thirty-two agricultural banks have been organized in the Madurai district. The programme for the formation of agricultural banks under the Second Five-Year Plan has been completed and no more agricultural banks are proposed to be formed in the district during the remaining years of the plan period.

3. Two rural banks, one at Chinnamanur and the other at Othakadai were formed in 1955. The former was subsequently converted into an agricultural bank. There is no scheme for the formation of rural banks under the Second Five-Year Plan.

4. Nine godowns have been constructed by co-operative societies so far, and 16 more are proposed to be constructed under the Plan.

^a Printed as Appendix VII on pages 932-943 infra.

^b Printed as Appendix VIII on pages 943-945 infra.

30th March 1959]

Co-operative Societies at Erode and Srivilliputhur

* 1081 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ல் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும், ஈரோட்டிலும் நிறுவப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஒவ்வொன்றின் மூலமாகவும் எத்தனை விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன உதவிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A statement ^a is placed on the table of the House.

Benz Diesel Engines

* 1082 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that wrong nozzles are at times fitted to the benz diesel engines in the Nagercoil workshop of the Transport department; and

(b) if so, in how many instances such replacements were made in 1958?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) At present all Mercedes Benz vehicles at the Kanyakumari Branch of the Madras State Transport department are fitted with the correct type of nozzles only.

(b) None, Sir.

Workshop at Ranithope

* 1083 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a contract was given for constructing the workshop at Ranithope at Nagercoil without calling for tenders; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Apparently the Member is referring to the workshop which is under construction for the Kanyakumari Branch of the Madras State Transport Department. The work has been entrusted to contractors only after calling for tenders.

(b) Does not arise.

Free travel in Government Transport

* 1084 Q.—SRI M. P. SARATHI: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகரில் ஓடும் அரசாங்க பஸ்களில் பிரயாணம் செய்ய யாருக்காவது இலவச அனுமதிச் சீட்டுகள் (Free passes) வழங்கப்பட்டுள்ளனவா?

(ஆ) எவ்வளவு வழங்கப்பட்டுள்ளன?

^a Printed as Appendix IX on page 946 infra.

[30th March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Four thousand and twenty-three (4,023) including duty passes issued to Traffic, Technical, ministerial and last grade staff.

Rural Housing Scheme

* 1085 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of houses constructed under the Rural Housing Scheme in the North Arcot District in the years 1957 and 1958?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Under the State Rural Housing Scheme, 13 houses were under various stages of construction in the North Arcot District, during the year 1957 of which 11 houses were completed in the year 1958. The construction of seven more houses was taken up in 1958.

Manivilandan Land Colonisation Society

* 1086 Q.—SRI T. IRUSAPPAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆத்தூர் தாலுகாவில் மணிலிலந்தான் என்ற கிராமத்தில் சாணுவத்திலிருந்து டிஸ்சார்ஜ் செய்யப்பட்டவர்களுக்குக் கூட்டுப்பண்ணை சர்க்காரால் நடத்தப்பட்டு வந்தது தற்போது கலைக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

(ஆ) அந்த இடத்தை என்ன செய்வதற்கு சர்க்கார் தீர்மானம் செய்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Society has not been liquidated. But the Registrar of Co-operative Societies has instituted an enquiry under section 38 of the Madras Co-operative Societies Act, 1932, into the affairs of the Manivilandan Land Colonisation Society for ex-servicemen, Attur taluk, Salem district for the following reasons :—

(1) Successive failure of monsoon and lack of fertility of the soil combined to contribute to the failure of the scheme. A portion of the land reclaimed was found not congenial for cultivation.

(2) Though the target of membership was 250, only 24 could be enrolled and even out of 24, all except four have deserted the colony to live in surrounding villages.

(3) The working of the society was also generally not satisfactory.

(b) After enquiry, if it is decided to cancel the registration of the society and to liquidate the society, it is proposed to assign the lands to the existing members and to any new ex-servicemen, who may apply for assignment till 30th June 1960 at 5 acres each. Thereafter, the land will be made available for all landless poor, as it is not desirable to lock up the land unnecessarily.

30th March 1959]

Minimum wages for agricultural workers

* 1087 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication recently from the Centre regarding the fixation of minimum wages for agricultural labourers; and

(b) if so, details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) In October 1958 the Government of India have requested this Government to take up immediately the question of fixing minimum wages for employment in agriculture.

UNSTARRED QUESTIONS.

Handloom Cess Fund

36 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ல் கைத்தறி ஜவுளி ரிபேட்டுக்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) 1958-ஆம் வருஷக் கடைசி வரைக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லா விளும் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

A.—(a) No districtwise allotment of funds is made for the payment of subsidy towards rebate allowed on the sales of handloom cloth. The claims for subsidy received from the circle of each Deputy Registrar are scrutinised and sanctioned for payment from out of the grants made to this State from Cess Fund.

(b) Districtwise particulars of subsidies towards rebate sanctioned from 1st April 1958 to 31st December 1958 are given below:—

Name of the district.	Amount of subsidy sanctioned in 1958 from 1st April 1958 to 31st December 1958.	
	Rs.	P.
1 Chingleput	69,627	92
2 Coimbatore	4,89,902	00
3 North Arcot	1,16,085	24
4 South Arcot	1,30,723	32
5 Salem	4,76,090	73
6 Madurai	1,76,295	89
7 Kanyakumari	1,61,073	59
8 Tanjore	36,839	77
9 Madras	5,84,587	92
10 Nilgiris	1,928	91
11 Ramanathapuram	15,93,253	59
12 Tirunelveli	4,99,229	11
13 Tiruchirappalli	1,26,659	28
Total	44,61,467	27

(Rupees forty four lakhs sixty-one thousand four hundred and sixty-seven and naye Paise twenty-seven only.)

[30th March 1959]

Agricultural Bank

37 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

1959-ம் வருஷத்திலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் (1) எந்தெந்த இடங்களிலே விவசாய பாங்குகள் (Agricultural Banks) (2) எத்தனை சிறிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் (small-sized) ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன?

A.—A statement^a showing the district-wise targets for the year 1958—59 is placed on the table of the House. The targets for 1959—60 have not been fixed yet.

Buses and lorries

38 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ல் ஜில்லாவாரியாக ஒடும் பஸ், லாரி, பிளசர் கார்கள் எத்தனை?

A.—A statement containing the particulars is given below :—

District.	Stage carriages		Goods vehicles of		Cars.
	Route buses.	Spare buses.	Public carriers.	Private carriers.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Chingleput ..	321	63	225	85	382
Coimbatore ..	401	106	1142	257	2,701
Kanyakumari ..	112	40	140	12	309
Madras ..	326	107	804	381	10,491
Madurai ..	353	59	517	116	1,354
The Nilgiris ..	79	25	426	120	1,014
North Arcot ..	333	40	443	57	540
Ramanathapuram ..	223	40	264	34	1,010
Salem ..	343	68	571	51	863
South Arcot ..	201	29	397	41	489
Tanjore ..	289	46	199	62	740
Tiruchirappalli ..	317	51	718	110	1,270
Tirunelveli ..	341	41	440	96	1,263
State Transport Authority	40	10	..	..	..
Total ..	3,679	725	6,286	1,922	22,426

Seed farms

39 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விதைப் பண்ணைகள் ஒவ்வொன்றும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறதா?

(ஆ) இல்லை என்றால் காரணம் என்ன?

(இ) அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட காரணத்தினால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு—அல்லது செலவு எவ்வளவு—தனித் தனியாக ஒவ்வொரு பாரத்திற்கும்?

A.—(a) to (c) The answer^b is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix X on pages 947-948 infra.

^b Printed as Appendix XI on page 948-949 infra.

[30th March 1959]

Intensive Manuring Scheme

40 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ஆம் வருஷத்திய பட்ஜெட் நிதியிலிருந்து இரசாயன உரங்கள் வாங்குவதற்கு விவசாயிகளுக்கு கடன் தந்து உதவ சென்னை சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தொகை கடனாக வழங்கப்பட்டன?

A.—The statement below furnishes the particulars :—

Statement showing the particulars regarding the allotment made for 1958-59 and the number of persons who were granted loan and the amount disbursed up to November 1958 under the Intensive Manuring Scheme.

Serial number and name of the district.	Allotment made for 1958-59.		Total number of applicants who were granted loans.		Amount disbursed.	
	Paddy.	Sugar-cane.	Paddy.	Sugar-cane.	Paddy.	Sugar-cane.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	RS.	RS.			RS.	RS.
1 Chingleput ..	5,35,500	..	2,080	..	2,93,370	..
2 South Arcot ..	3,88,000	1,70,000	826	682	2,33,815	1,34,110
3 North Arcot ..	10,000	75,000	244	253	1,820	* 23,420
4 Tanjore ..	21,00,000	25,000	13,776	66	20,33,000	16,960
5 Tiruchirappalli.	10,00,000	4,00,000	6,668	1,425	8,02,520	2,99,745
6 Salem ..	91,000	75,000	1,157	537	67,830	71,670
7 Madurai ..	5,90,000	1,39,500	3,572	469	4,67,075	1,19,148
8 Ramanathapuram.	40,000	50,000	826	..	22,000	..
9 Coimbatore ..	3,00,000	4,75,000	1,676	1,724	2,19,235	3,99,765
10 Tirunelveli ..	3,75,000	..	3,112	..	1,99,325	..
11 Kanyakumari.	75,565	..	833	..	57,840	..
Total ..	55,05,065	14,09,500	34,775	5,156	43,97,830	10,70,718

* Up to October 1958.

Loans to the Harijans for the purchase of bulls

41. Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பொதுமராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ஆம் வருஷத்திய பட்ஜெட் நிதியிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு ஜோடி மாடுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக மானியமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை ஜோடி மாடுகள் ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன?

(இ) 1958-ஆம் வருஷக் கடைசி வரைக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

[30th March 1959]

A.—(a) to (c) A statement is given below :—

Statement showing the district-wise allotment for the free supply of bulls to Harijans in 1958-59 and the expenditure till 31st December 1958.

Serial number and name of the district.	Allotment in 1958-59.	Number of bulls given so far.	Amount spent up to 31st December 1958.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.		RS.
1 Chingleput	1,14,000	50	12,440
2 Coimbatore	1,41,625	145	41,195
3 The Nilgiris	..	..	..
4 Madurai	1,25,400	440	96,900
5 North Arcot	1,14,000	..	..
6 Ramanathapuram	1,19,935	86	24,510
7 Salem	1,35,945	110	27,500
8 South Arcot	1,49,055	482	1,34,430
9 Tanjore	1,35,945	298	74,500
10 Tiruchirappalli	1,04,595	30	56,430
11 Tirunelveli	1,20,840	112	30,520
12 Kanyakumari	28,500	35	17,100
13 Madras	..	..	..
Total	12,89,890	1,788	5,15,525

Cultivation of waste lands

42 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரும் விஷயமாய், சமுதாய நலத்திட்ட ராஜ்ய ஆலோசனைக் கமிட்டி சமீபத்தில் எதேனும் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கின்றதா? அதன் விவரம் என்ன?

(ஆ) இந்த ராஜ்யத்தில் சாகுபடிக்கு லாயக்கான தரிசு நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கிறதென்று ஜில்லாவாரியான விவரத்தை மேஜை மீது வைக்க முடியுமா?

(இ) இந்த நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

A.—(a) The State Informal Consultative Committee at its meeting held on 30th December 1958 and 31st December 1958 resolved that waste lands and lands lying fallow within the ayacut of Minor Irrigation Schemes should be brought under irrigation.

(b) A statement showing the extent of cultivable waste lands available in Madras State is given below.

(c) A note on the steps taken by the Government is given below.

30th March 1959]

Statement showing the extend of cultivable waste lands available in the Madras State.

Name of the district.	Total extent available as at the end of December 1958.
(1)	(2)
	ACS.
1 Chingleput	7,700.56
2 North Arcot	32,912.62
3 South Arcot	62,005.60
4 Tanjore	14,166.60
5 Tiruchirappalli	6,809.40
6 Madurai	4,067.86
7 Ramanathapuram	7,756.23
8 Tirunelveli	1,842.22
9 Salem	27,049.77
10 Coimbatore	36,675.10
Total	2,00,086.12

Note on the steps taken by the Government to bring waste lands under cultivation.

Investigation on the possibilities of reclamation and development of waste lands was first initiated in the year 1950 and when the Government sanctioned a Special Agricultural Engineering staff headed by an Assistant Agricultural Engineer for carrying out a detailed investigation of compact blocks of waste lands in the districts of Nellore, Ramanathapuram, Salem and South Arcot of the Composite Madras State. The special staff listed up lands in compact blocks, excluding area proposed to be developed as forests, barren hillocks, grazing grounds and areas under Sivoijama occupation and gathered information on various points such as serial number of the fields, classification of lands, extend, nature of soil available natural sources of irrigation, nature of reclamation required, willingness of parties to take up reclamation work (in case of patta lands), etc., after field to field inspection. Following this survey, the Government examined the steps to be taken for bringing under cultivation, the various categories of land lying waste and issued orders on the course of action to be taken as indicated below :—

Category of lands.	Course suggested for bringing under cultivation.
(1)	(2)
(a) Patta lands fit for immediate cultivation requiring neither reclamation or provision of irrigation facilities.	Enforcement of the provision of the Madras Land Utilisation Order, 1950.
(b) Patta lands which can be brought under cultivation, if loans are granted.	Grant of interest free loans under the Land Improvement Loan Act.
(c) Patta lands lying waste for want of irrigation facilities.	(i) Restoration of registered sources by carrying out the necessary repairs to them; (ii) Execution of new irrigation works wherever possible. Concrete proposals to be submitted to Government.

[30th March 1959]

Category of lands.	Course suggested for bringing under cultivation.
(1)	(2)
(d) Patta lands lying waste for want of reclamation and irrigation facilities.	[Vide the courses approved for item () and (c) above.]
(e) Patta lands lying waste requiring only the reclamation and the parties are willing to have the reclamation done.	Grant of interest free loans to pay hire charges for the tractors engaged.
(f) Patta lands lying waste for want of reclamation, the parties desiring to have the work done by Government themselves and to pay the charges in easy instalments.	Undertaking of such reclamation work in deserving cases after obtaining the specific orders of the Government.
(g) Compact blocks of Government waste lands.	Outright assignment to landless poor, where dry cultivation is possible without much expenditure by way of reclamation. Lands requiring considerable reclamation and provision of irrigation facilities should wait till the improvements could be carried out by Government.

Considering the need for bringing under the plough as large extents of fallow lands as possible, the Government ordered that the regular revenue staff might be entrusted with the work of survey of the waste lands and this work was completed by the Collectors by the middle of 1957. With a view to bring these waste lands under cultivation, the Government instructed the Board of Revenue to obtain from the Collectors details of blocks of waste lands and the follow up action required to be taken and to formulate a detailed programme of work to be done for each district. The work in this regard is reviewed each half year.

Slaughter-houses

43 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

- (a) the number of licenced slaughter houses;
- (b) the number of cows and calves slaughtered in the above houses in each district in 1947-48, 1950-51, 1953-54, 1955-56 and 1957-58; and

(c) the number of butchers in the said districts to whom licences to slaughter cows and calves were granted in the said years?

A.—(a) to (c) The time and labour involved in gathering the particulars will not be commensurate with the result to be achieved.

Tuberculosis patients in the Government Hospital, Coimbatore

44 Q.—SRI N. MARUDHACHALAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- (a) the number of Tuberculosis patients treated in the Government hospital, Coimbatore in 1958;

30th March 1959]

- (b) the number admitted in the hospital during the said year;
- (c) the number in the waiting list; and
- (d) the number of workers among them?

A.—(a) 600.

(b) 128.

(c) 142.

(d) No worker under the employees' State Insurance Scheme is in the waiting list.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) NOMINATION OF COUNCIL MEMBERS TO ASSOCIATE WITH THE COMMITTEE ON ESTIMATES OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER: I have to announce that the following five Members have been nominated by the Madras Legislative Council to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the financial year 1959-60:—

1 Sri V. M. Surendram.

2 „ S. R. P. Ponnuswamy Chettiar.

3 „ A. Subramanyam.

4 „ L. S. Karayalar.

5 „ V. V. Ramaswami.

IV.—ADJOURNMENT MOTIONS RE REDRESSAL OF GRIEVANCES OF MERCHANTS DEALING IN PERISHABLES.

MR. SPEAKER: I have received notice of two adjournment motions, one from the hon. Member Sri N. K. Palanisami and another from the hon. Member Sri P. S. Chinnadurai. The motion given notice of by the hon. Member Sri Palaniswami wants to discuss the failure of the Government to settle the grievances of the merchants dealing in perishables throughout the State. When this question was raised recently by another hon. Member I told him that he can put a short notice question to the Hon. Minister concerned and get the necessary information. A short notice question was admitted and the Hon. Minister answered the question and number of supplementaries were also allowed on the question. Now, what are we going to do by allowing this adjournment motion? It is not possible during Budget time to allow an adjournment motion. We are going to discuss the Appropriation Bill today. If the hon. Member Sri Palaniswami gets a chance—I emphasise the word 'if' he can raise the question during the discussion on the Appropriation Bill and the Hon. Minister will in his reply answer it. Therefore I cannot allow the adjournment motion. I rule it out of order.

9.30
a.m.

[Mr. Speaker] [30th March 1959]

The hon. Member Sri P. S. Chinnadurai has also given notice of a motion for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance under Rule 40. We are adjourning today and the statement of the Hon. Minister will be ready only by the 20th of April. Unless the Hon. Minister takes it up and answers it immediately, no useful purpose will be served by admitting the motion. As I said earlier, we are going to discuss the Appropriation Bill today and if he gets a chance he may mention about it. Therefore I do not give him permission to make his motion.

SRI P. S. CHINNADURAI: My motion is under Rule 41, Sir.

MR. SPEAKER: An adjournment motion cannot be allowed during Budget time. The fundamental principle is, it should be raised if that matter cannot be brought before the House within a reasonable time. That is the fundamental principle of all adjournment motions. Now, today we are going to discuss the Appropriation Bill. If he gets an opportunity during the discussion of the Bill he can talk about it and the Hon. Minister will reply to the points raised. I cannot allow any discussion to take place today. Being a leader of the party, I will give him a chance to speak during the discussion of the Bill, when he can refer to the points raised in his adjournment motion. I therefore do not give him permission to move the motion and rule it out of order.

V.—POINT OF INFORMATION *re* DISTURBANCE AT ROYAPETTAH
POLICE STATION.

SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker Sir, on a point of information கடந்த சனிக்கிழமை மாலை யில் ராயப்பேட்டை வட்டாரத்தில் டாக்ஸி டிரைவரை ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, டிராபிக் டிபார்ட்மென்டில் சேர்ந்தவர்.

MR. SPEAKER: He cannot make a speech unless I allow the hon. Member.

SRI K. VINAYAKAM: I am not making a speech. ஏதோ அவமரியாதையாக நடந்து கொண்டதற்காக அந்த டாக்ஸி டிரைவரை கைது செய்ததாகவும் அதைக்கண்டு ஆத்திரப்பட்டு மற்ற டாக்ஸி டிரைவர்களும் பொது மக்களும் அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனை முற்றுகை இட்டதால் அங்கே லத்தி சார்ஜ், கண்ணீர் புகை பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member should be brief.

SRI K. VINAYAKAM: அதைப்பற்றி அரசாங்கத்தினிடம் ஏதாவது தகவல் இருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் அதைச் சொல்லுவார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member has stated what all he wanted to say about his case. Has the Hon. the Home Minister to say anything about it.

[30th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If you will permit me, Sir, I shall make a statement perhaps after the Appropriation Bill is passed.

MR. SPEAKER: I have no objection to allow the Hon. Minister if he is prepared to make a statement.

Then, the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman has given notice of a motion on the same matter. The same thing that I said in respect of the other adjournment motions that I disallowed today will apply to his motion also. The fundamental principle is, can this be brought to the notice of the House within the appropriate time? We are discussing the Appropriation Bill to-day. If the hon. Member gets a chance or a member belonging to his party gets a chance to participate in the discussions on the Appropriation Bill, the matter can be raised then. I therefore do not give permission to the hon. Member to make the motion and rule it out of order.

VI.—CALLING ATTENTION TO CLOSURE OF ILMENITE FACTORY
AT MANAVALAKURICHI.

MR. SPEAKER: We will now take up the motion under Rule 40 given notice of by the hon. Member Sri Sattanatha Karayalar. I would request the hon. Member to be brief.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் ஸ்பீக்கர் அவர்களே, தமிழ்நாடு இருபது நாட்களாக கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மனவாளசுரிச்சியிலிருக்கக்கூடிய ஹாப்கின்ஸ் அண்டு வில்லியம்ஸ் என்ற இலுமினேட் பாக்டரியை திடீரென்று அந்த மாநில மென்டார் நிறுத்தி விட்டார்கள். அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அந்த வட்டாரத்தில் கிட்டத்தட்ட மூவாயிரத்துக்கு அதிகமாக இருக்கும். அதில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரத்துக்கு அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதோடு கூட அவர்களுடன் அவர்களுக்கு உதவியாக வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி சுமார் மூவாயிரம் பேர்கள் அந்த வட்டாரத்தில் அந்த பாக்டரியை நிறுத்தியதால் வேலையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பாக்டரியில் வேலை செய்யக்கூடிய கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் மக்களும் அங்கு சற்று வட்டாரத்திலுள்ள சிறு கிராமங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களைச் சேர்ந்த குடும்பங்களும் இவர்களை அண்டி பிழைப்பவர்கள். வேறு வேலை கிடையாது. இப்படி அந்த பாக்டரி திடீரென்று நின்று விட்டதால் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அந்த வட்டாரத்தில் திடீரென்று வேறு வேலை கிடைப்பது என்பது முடியாததாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் வேலை யிழந்தவர்களுடைய நிலைமை எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை எல்லோரும் உணர வேண்டும். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க அவர்களுக்கு உதவியாக வேலை தருவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். அல்லது அந்த பாக்டரியை திரும்பவும் ஆரம்பிக்க வேண்டிய நடவடிக்கையாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்று கருதி அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது இந்த அரசாங்கத்தின் வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருப்பினும் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துச் சொல்லி அந்தப் பாக்டரியை திரும்பத் திறப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லவேண்டும். அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் இலுமினேட்டுக்கு நல்ல விலை ஆகவில்லை என்ற ஒரு குறை இருக்குமேயானால் அந்த விலையை குறைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [30th March 1959]

கொள்ள வேண்டுமோ அதை எடுத்துக்கொள்ளும்படி இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டும். அப்படி சுட்டிக்காட்டி ஆலோசனையைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, Hopkin and Williams (Travancore) Ltd., Chavara, Kerala, are the Mining Agents to this Government in terms of a Mining Agency Agreement entered into by them with the former Travancore-Cochin Government in respect of the production of ilmenite and by-products such as rutile, sillimanite, zircon and garnet, by mining and dressing of the mineral sands in the Manavalkurichi area in the Kanyakumari district. (After a pause). Nobody seems to be interested. Then, why does the hon. Member want an answer from me?

MR. SPEAKER: The hon. Member who raised the issue is interested.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They have been producing ilmenite and exporting it. This Government have been getting 75 per cent of the profits towards royalty due to the Government. For a long time now there has been no demand for the Manavalkurichi grade of ilmenite. The Company could not get offers from firms in spite of their best efforts. There is a stock of about 19,000 tons of ilmenite with the Company. The value of the stocks is estimated at about fourteen and a half lakhs of rupees. The Company have no storage facilities for further stocks. There is also no point in continuing production when there is no demand. The Company have therefore decided to close their factory at Manavalkurichi. The factory will be re-opened when the position improves.

I may add that under section 2 (a) (1) of the Industrial Disputes Act, 1947, the 'appropriate Government' to deal with labour disputes in this concern is the Central Government as it is a 'mine'. This Government could not therefore set in motion the Industrial Disputes machinery in this case.

VII.—PRESENTATION OF THE REPORT.

(1) THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I, the Chairman of the Committee on Government Assurances, having been authorised by the Committee to submit the report on its behalf, present this, the Fourth Report.

(2) THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

SRI K. S. SUBRAMANIAM GOUNDER: Mr. Speaker, Sir, I, the Chairman of the Committee on Estimates, having been authorized by the Committee to submit the report on its behalf, present this, the Sixth Report.

30th March 1959]

VIII.—GOVERNMENT MOTION.

DRAFT RULE AMENDING SCHEDULE V OF THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

that the following draft of a rule proposed to be made by the Government of Madras under section 305 (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), amending Schedule V to that Act be approved:—

Draft rule

After item (e) of Schedule V, to the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), the following item shall be inserted, namely:—

“(ee) Storing or keeping blankets, for the purpose of hiring”.

Sir, Schedule V of the Madras District Municipalities Act enumerates the purpose for which the premises may not be used without a licence under Section 249 of the Madras District Municipalities Act obtained from the executive authority with a view to prevent the spread of infection from persons suffering from infectious diseases by merchants hiring blankets indiscriminately to healthy people. The Ootacamund Municipality resolved to request the Government to include trade in blankets as one of the dangerous trades under Schedule V of the Act. The Government after examining the request of the Municipality have considered that to achieve the object, namely, the prevention of infection through indiscriminate use of blankets, it will be sufficient if hiring of blankets is made a licensable trade by including it in Schedule V of the Madras District Municipalities Act by a suitable amendment of the schedule so that the Municipal Council may frame suitable by-laws for the effective control of the trade. This will not entail legislation but under Section 305 (a) of the Act a draft of the rule proposed to alter Schedule V should be laid before both the Houses of the State Legislature, and their approval obtained. Therefore I ask for the approval of the House accordingly of the draft rule proposed.

சில வியாபாரிகள் சில துணிமணிகளை இரவலாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு போதுமான கண்டிஷனல் இப்பொழுது இல்லை. அப்படி அதற்கு கண்டிஷனல் வைத்தால் அதன் மூலமாக தொத்து நோய்கள் பரவாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அந்த வகையில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பட்டியலில் பள்ளங்கெட் இல்லை. அப்படி பள்ளங்கெட்டையும் அதில் சேர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத்திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் குளிர் அதிகமாயுள்ள ஊட்டி போன்ற இடங்களில் பள்ளங்கெட் கம்பளி போன்றவைகளை இரவல் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு அதிகாரம் இருந்தால்தான் அதைத் தடுக்கலாம். அப்பொழுதுதான் தொத்து நோய்கள் பரவாமல் இருக்கும். இம்மாதிரி அங்கே பெரிய அளவில் பள்ளங்கெட்டுகள் அதிகப்படியாக இரவல் கொடுக்கிறார்கள். அதில் பள்ளங்கெட்டையும் சேர்த்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

[30th March/1959]

Mr. SPEAKER : The question is—

That the following draft of a rule proposed to be made by the Government of Madras under section 305 (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), amending Schedule V to that Act be approved:—

Draft Rule.

After item (e) of Schedule V to the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), the following item shall be inserted, namely:—

“(ee) Storing or keeping blankets, for the purpose of hiring”.

The motion was put and carried.

Mr. SPEAKER : We shall have to discuss two Bills; namely, (1) the Madras Appropriation (No. 2) Bill, and (2) the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill. In addition, the Hon. Minister for House has agreed to make a statement. Shall I take it, that the House would discuss for 2½ hours the Appropriation Bill, and for one hour the Gramdan Villages Bill? Regarding the Gramdan Villages Bill, on the whole 13 amendments have been given notice of to four clauses of the Bill. If hon. Members who have given notice of them will only move them without making any speech but speak only during the first reading of the Bill, I think 2½ hours would be enough to discuss the Appropriation Bill, and one hour for the Gramdan Villages Bill. Then the Hon. Minister for Home will take about five minutes. I have also got to make a few announcements about Committees and for that I will take five or seven minutes. I think this arrangement is acceptable to the House. If that is so, I will have to put a time-limit on the duration of a speech. If there are not more hon. Members to speak, I will allow ten minutes for each hon. Member. Now I would like to know how much time the Hon. Minister for Finance will require for his reply?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : About half an hour.

Mr. SPEAKER : That means he will speak at 11-45 a.m. So, 12 hon. Members can speak for ten minutes each. If more hon. Members want to speak, then I will have to reduce the time-limit.

IX.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1959

(L.A. BILL NO. 5 OF 1959)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 5 of 1959), be taken into consideration.

[30th March/1959]

Mr. SPEAKER : Motion moved—

That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 5 of 1959), be taken into consideration.

The motion is before the House for discussion. Now the hon. Member, Sri P. S. Chinnadurai will speak for ten minutes.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கையைக் குறித்து நான் ஏற்கனவே இந்தச் சபையில் மிகவும் கடுமையாக ஆட்சேபணை தெரிவித்துள்ளேன். இப்பொழுது அந்த ஆட்சேபணையை இன்னும் வலுவாக தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியத்தை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்படுத்தி இருக்கிறதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதிதாக லேபர் கமிஷனர் அவர்களைப் போடுவது சம்பந்தமாக அறிவிப்பு ஒன்றையும் இதுவரை அரசாங்கம் அறிவிக்கவில்லை. ஆனால் சர்க்காரின் அறிவிப்பு வருவதற்கு முன்பாகவே ஒரு பெரிய மில் முதலாளி இன்னுர்தான் லேபர் கமிஷனராக வரப்போகிறார் என்று அவரையும் வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அறிவிப்பு கொடுக்கிறார். இது எப்படி சாத்தியமாயிற்று என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. முதலாளிகளைக் கலந்து கொண்டுதான் தொழில் கமிஷனரை அரசாங்கம் நியமிக்கிறதா? அப்படி இல்லையென்றால் எப்படி இந்த அறிவிப்பை முதலாளியால் கொடுக்க முடிகிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு சாதாரண விஷயம் என்று கருத முடியாது. இப்படிப்பட்ட உயர் பதவிக்கு நபர்களை நியமிப்பது பற்றி அரசாங்கம் அறிவிப்புச் செய்தால்தான் மற்றவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடியும். அப்படியிருக்க ஒரு முதலாளிக்கு இன்னுர்தான் தொழில் கமிஷனராக வரப் போகிறார் என்று எவ்வாறு சொல்ல முடிகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரை நான் அரசாங்கத்தோடு ரொம்ப நெருக்கிப் பழகிக்கொண்டிருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். எனக்கே தெரியாது. எப்படி அந்த முதலாளிக்குத் தெரிந்தது என்று புரியவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “யாரோ முதலாளி சொல்லுகிறார்” என்று சொல்லுகிறார். அந்த முதலாளிக்கு நிச்சயமாகத் தெரியுமா? அல்லது அவரும் ஒரு ஹேஷ்யமாகத்தான் சொல்லுகிறாரா?

SRI P. S. CHINNADURAI : இதற்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது விளக்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : பதில் அளிக்கவேண்டியது நிதி மந்திரி. இதற்குப் பதில் அவருக்கும் தெரியாமல் இருக்கலாம். அதனால் தொழில் அமைச்சர் பதில் சொன்னார்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மேட்டுப்பாளையம் யூனிடெட் ப்ளீசேர்ஸ் சம்பந்தமாக மீண்டும் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ஒரு தீர்ப்பு வெளியிடப்பட்டது. விலக்கப்பட்ட ஒரு தொழிலாளியை சம்பளத்தோடு வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. தீர்ப்புக்குப் பிறகு சம்பள பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால், அந்தத் தொழிலாளியை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. தீர்ப்பை மீறிய குற்றத்திற்காக மாணேஜ்மென்ட் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இதுவரை யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. “நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்” என்றும் “வழக்குத் தொடரப்படும்” என்றும் ஒரு தடவைக்குப் பல தடவை என்னிடம் சர்க்கார் அதிகாரிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். நாளதுவரை எந்தவிதமான

[Sri P. S. Chinnadurai] [30th March 1959]

நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. தொழில் கோர்ட்டில் தீர்ப்பை மீறிய குற்றத்திற்காக அந்த மாணேஜ்மென்ட் பேரில் வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கவேண்டும். அப்படியிருக்க அந்த வழக்குத் தொடரப்படுவதில் ஏன் இந்த தாமதமென்று தெரியவில்லை. இது விஷயமாகப் பெருங்கிளர்ச்சி நடந்து வருகிறது. சர்க்கார் பேரில் வீணான பிரசாரம்கூட நடத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றே தாமதப்படுத்துகிறார்கள். அங்குள்ள பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்தப் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் அந்த மில் முதலாளிக்கு உறவு என்ற காரணத்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற ஒரு சந்தேகம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி தொழிலாளர்கள் சத்தியாக்கிரஹம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவை ஜில்லா பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பல ஊழியர்கள் சத்தியாக்கிரஹம் செய்த காரணத்தால் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய முக்கியமான உறுப்பினரான பொன்னுசாமி உட்பட பலர் சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. சிறையில் கிடக்க வேண்டிய முதலாளி வெளியே இருக்கிறார். பிரத்தியட்சமாக சிறையில் இருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள். ஏன் இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் அனுமதித்தது?

“எலக்ட்ரிக் மெகானிகல் ஷாப்” தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட தீர்ப்பு தொழில் கோர்ட்டால் வெளியிடப்பட்டது. இந்தத் தீர்ப்பின்படி இந்த மாதம் 18-ம் தேதி அமுலாகியிருக்கவேண்டும். இது 39 தொழிலாளர்களில் வேலை பார்க்கும் 40,000 தொழிலாளர்களின் நன்மையைப் பொறுத்ததாகும். 18-ம் தேதியே அமுலாகவேண்டியது இது வரை அமுலாக்கப்படவில்லை. இன்று 30-ம் தேதியாகிறது. ஏன் அமுலாக்குவதற்கு இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை? எதனால் இந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று அரசாங்கம் சொல்ல வேண்டும். அரசாங்கத்துக்கு 39 மில் முதலாளிகள் வேண்டுமா? 40,000 தொழிலாளர்கள் வேண்டுமா? 18-ந் தேதியிலிருந்து 30-ந் தேதி ஆகியும்கூட அமுலாக்காமல் மமதையோடு பேசாமல் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அங்கே கூச்சல் போட்டுக்கொண்டு வேலை நிறுத்தம் பண்ணுவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்தால் சட்ட விரோதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை நாளதுவரை அமுலாக்கவில்லை. சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அதற்கான விளக்கத்தைத் தம்முடைய புதிலிலே சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் காரணம் சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கைதான். தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் பலவீனமாக கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் சரியான நல்ல கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்காரிலே உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் இருந்தவர்கள்—பென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டவர்கள் முதலாளிகளின் கீழ் வேலை செய்து பிழைக்கலாம் என்ற ஆசையினால் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு கேவலமானது, வெறுக்கத்தக்க சம்பிரதாயம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே உயர்ந்த பதவியில் இருக்கும்போதே நாளைக்கு ஓய்வு பெற்றால் எந்த பெரிய முதலாளிகளிடத்தில் அதிகச் சம்பளத்திற்குப் போகலாம் என்கிற நினைப்பினாலேயே இன்றும் தன் கடமையில் இருந்து தவறிவிடுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. பெரும் முதலாளிகளை நச்சித் திரிகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக தொழில் இலாகாவில் காரியதரிசியாக இருந்த ஒருவர் பென்ஷன் பெற்றவுடன் தென்னிந்தியா மில் முதலாளிகளின் சங்கக் காரியதரிசியாகப் பதவி ஏற்கிறார். போலீஸ் இலாகாவில் உயர்ந்த உத்தியோகம் வகித்த ஒருவர் பஸ் முதலாளிகளின் கீழ் வேலைக்கு அமர்கிறார். ஜில்லா நீதிபதியாகவும், தொழில் கோர்ட் நீதிபதியாகவும் பணியாற்றிய ஒருவர் பென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும்போதே, வேறு தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்தில் வேலைக்கு அமர்கிறார். அப்படி திரும்பவும் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து வேலை செய்பவர்களுக்கு அரசாங்கமும் பென்ஷன் கொடுக்கிறது. இந்த

[30th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

மாதிரியான நிலைமை காரணமாக வெறுக்கத்தக்க சம்பிரதாயம் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறது. ஊழலுக்கு இடமேற்படுகிறது. அதுவும் உயர்ந்த பதவியில் இருக்கிறவர்கள் எப்போது தமக்கு ஓய்வு கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்த்தே பதவியில் உள்ள காலத்திலிருந்து தமக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப் பேர்கிற முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாகவே நடந்துகொண்டு போகும் நிலைமை உண்டாக்கப்படுகிறது. ஆகவே குறிப்பாக மேல் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடன் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்தில் சென்று வேலை செய்வதைத் தடுப்பதற்குத் தக்க வகையில் விதிமுறைகளைத் திருத்தி அமைத்து நல்லதொரு சம்பிரதாயத்தை சிருஷ்டிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த அதிகாரிகளிடத்தில் நல்லதொரு நியாயத்தை எதிர்பார்க்க முடியும். ஊழல் மலிந்து போகாமல் தடுக்க முடியும். இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், இன்றைய தினம் நிதியை நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒப்படைக்கிற நேரத்தில்—சம்பிரதாயமாக பேசவேண்டிய சமயத்தில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு காலத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எப்படி உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது ஏழை பணக்காரன் என்கிற பாகுபாடு இல்லாமல் மைனாரிடி, மெஜாரிடி என்கிற பாகுபாடு இல்லாமல் உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது குறிப்பாக மைனாரிடி மக்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுப்பதாகச் சொல்லக் கூடிய சர்க்கார்—இந்தியாவிலே இன்றையதினம் டானரி தொழிலில் நூற்றுக்கு 90 பேர்களுக்கு மேல் முஸ்லிம் சமூகத்தவர்கள் ஈடுபட்டிருக்க அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு அவர்களுக்குக் கடன்கூட கொடுத்து உதவி செய்யப்படுவதில்லை. அப்படி மிகவும் மைனாரிடியாக இருக்கக் கூடிய அந்த மக்களுக்கு உதவி செய்யாவிட்டாலும் இடையூறு இல்லாமலாவது இருந்தால் நலமாக இருக்கும். இடையூறு என்று சொல்கிற நேரத்தில்—பிரசிடென்ஸி காலேஜில் ஒரு முஸ்லிம் ப்ரொபசர் இருந்தார். அவர் மீது சில புகார்கள் சொல்லப்பட்டு அதுவும் விசாரணை செய்யப்பட்டு குற்றம் எதுவும் அவர் பேரில் கிடையாது என்று முடிவு செய்யப்பட்ட பிறகும் அவரை இன்னமும் சேர்த்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM: That matter is under enquiry before the Tribunal and I do not think the hon. Member should refer to it.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நான் அதைச் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பின்னே எதைச் சொல்கிறீர்கள்?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பே விசாரணை செய்யப்பட்டு முடிவு வந்துவிட்டதாக அறிகிறேன். அது என்ன விஷயம் என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் அடித்து சித்தரவதை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வளர்ந்துபோவதாகத் தெரிகிறது. இப்படி பலதரப்பட்ட இலாக்காக்களில் காணப்படும் குறைக்குக் காரணம் ஒவ்வொரு மந்திரி அவர்களும் மூன்று, நான்கு இலாகா பொறுப்புகளைக் கவனிக்கவேண்டியவர்களாக இருப்பதுதான். ஆகவே இன்று இருக்கக் கூடிய அமைச்சர்களுடைய பொறுப்பை இன்னும் பரவலாக 1,500 ரூபாயிக்கு பதிலாக 500 குறைத்து வாங்கிக்கொண்டாலும்கூட ஒரு நான்கைந்து மந்திரிகளை நியமித்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் ஒவ்வொரு இலாகா என்று இருந்தால் நல்ல முறையில் கவனித்துக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

[Sri V. K. Kothandaraman] [30th March 1959]

என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவில்லை என்று சொன்னாலும் டெபுடி மந்திரிகளையாவது போடலாம். அதனால் ஓர் அனுபவமாவது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். அனுபவம் கூடக் கிடைக்காது என்று நிலைமை இருந்தால் திடீரென்று ஒரு மந்திரி சீக்கு ஆகிவிட்டார், அப்போது என்ன செய்வது, இன்றைக்கு மந்திரிகளின் வேலைப் பளுவை அதிகம் திணிக்கிறோம். அதனால்தான் எந்தக் காரியமும் அதிக தாமதம் ஆகிறது. அதனால் இப்போது முஸ்லிம் மைனாரிட்டிகள் இருக்கிறார்கள். கிருஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் களுக்குக் கிரஸ்தவர்களுக்கோ மந்திரி பதவி கொடுக்கலாம் என்று யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மந்திரிகள் விஷயத்திலும் தொழிலாளர் சட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

*** SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** அதுமாதிரி அல்ல, கனம் மந்திரி அவர்கள் இன்றைக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கின்ற நேரத்தில் அநாவசியமாகச் செலவுதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதையும் கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு இடத்திற்கே ஒரே வாரத்தில் இரண்டு முறை, மூன்று முறை என்று போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இது அதிகப்படியான செலவு, சுற்றுப்பிரயாணம் போகக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. தாராளமாகச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும். ஆனால் நல்லமுறையில் திட்டமிட்டு வேண்டுமானால் ஒன்றை ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டு அதிகச் செலவு இல்லாத முறையில்—சிக்கனத்தைக் கையாளக்கூடிய நிலைமையில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் போகிறதானால் ஒரு முறை போய்வந்த பிறகு 3 மாதங்களுக்குள் போகக் கூடாது என்று ஜில்லா போர்டுகளில் விதி உள்ளது. குறிப்பாக இத்திறையில் சிக்கனம் கையாளப்படவேண்டும்.

அதேபோல் சென்னை டிரான்ஸ்போர்ட், அதில் பல ஊழல் இருக்கிற தென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். டயர்கள் வாங்குவது இல்லை. ஸ்பார் பார்ஸ் வாங்குவது இல்லை. வாங்குவது போன்று கணக்கைக் காட்டி விட்டும்—அல்லது புதியவைகளை விற்று பழையவற்றையே உபயோகப்படுத்துவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இவற்றிலே சர்க்கார் கொஞ்சம் கண்காணிப்புடன் இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியாக ஊழல் நடக்கிறதா என்பதையும் விசாரித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலைகளை உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். மூடக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொன்ன போது, அது மக்களுக்குத் துரோகம் செய்வது போலாகும் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை எடுத்து நடத்துவதென்றால் அது சரி. ஆனால் லாபம் வரக்கூடிய தொழில்களை இருக்கின்றன. இன்று குடியாத்தத்தில் இருக்கக்கூடிய சிலக் மில்லை எடுத்துக் கொண்டால் அவை பல வருஷங்களாகவே அதிக லாபத்தில் வேலை செய்து வந்திருக்கிறது. அவற்றை நடத்துவதற்கு அவர்கள் தயாராய் இல்லை. இது போன்ற தொழிற்சாலைகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவதன் மூலமாக வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். அதனால் சர்க்காருக்கு லாபமும் ஏற்படும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவது என்றால் இதைச் சர்க்கார் கவனித்து அதைத் திறந்து நடத்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபோன்று 1945-வது ஆண்டிலே பஸ் ஸ்டாண்டுகள் சில ஸ்டாண்டுகள் கொடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. அதன் பிறகு அவர்களிடமிருந்து அந்த ஸ்டாண்டுகள் சர்க்கார் எடுத்துவிட்டார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். இருபது பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களுடான முதலாளிகள் என்று கருதப்பட்டு இந்த பஸ் தொழிலை நடத்தலாம், மற்ற டயலர்கள் நடத்தக்கூடாது என்று உத்திரவு போடப்பட்டது. பஸ்கள்

[Sri V. K. Kothandaraman] 30th March 1959

ஸ்டாண்டுகள் கொடுக்கப்பட்டது. அதன்படி இரண்டு மூன்று பஸ்கள் வைத்திருந்த முதலாளிகள் தங்களுடைய பஸ்களை விற்றுவிட்டார்கள். மறுபடியும் அரசாங்கம் அந்த உத்திரவை மாற்றி 20 பஸ்களுக்குக் குறைவான பஸ்களை வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கூட லைசென்ஸ் வழங்கப்படும் என்று உத்திரவு போடப்பட்டது. ஆகவே 1945-வது வருஷத்தின் அரசாங்க உத்திரவின்படி முன்பு ஸ்டாண்ட் பர்மிட் வைத்துக் கொண்டிருந்து அந்த உத்திரவுப்படி இரண்டு மூன்று பஸ்கள் வைத்திருந்து நீக்கப்பட்ட பஸ் முதலாளிகளுக்கு டாப் ப்ரையரிடி கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 7, 8 வருஷங்களாக அரசாங்கம் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற ராஜ்யங்களில் எல்லா அரசாங்கக் கைதிகளையும் விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அரசியல் கைதிகளை இன்னும் விடுதலை செய்யவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் அரசியல் பாகுபாடு கண்ணோட்டத்தோடு அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசியல் கைதிகளை உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் விஷயத்திலும் போதியபணம் ஒதுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கதர் விற்பனை செய்வதை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது போல், கைத்தறி துணி விற்பனை பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். செய்வதில் எத்தனையோ நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் பணம், இல்லை என்று சொல்வார்கள். ஆனால் பணம் கிடைப்பதற்கு வழி இருக்கிறது. தேயிலை. தோட்டத்திலே செய்துகொண்ட 90 வருஷ ஒப்பந்தம் இன்னும் சில நாட்களில் காலாவதியாகி விடும். அப்போது சர்க்காருக்கு இந்தத் தேயிலைத் தோட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு நடத்தினால் அதிக வருமானம் கிடைக்கும். இப்பொழுது தோட்ட முதலாளிகள் ஏக்கருக்கு 8 அணு செலுத்திவிட்டு அதிக வருமானம் அடைகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் அவர்களுடன் செய்து கொண்டிருக்கும் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்து விட்டு சர்க்காரே எடுத்து நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, I support this Bill. I like to point out to the Government that the five rupees dearness allowance which has been given to the teachers of aided schools—announced in the Governor's Address—has not yet been given to them so far. They say there are certain points which have to be clarified about the Government Order which has been passed by the Government in this regard. In particular, I like to bring to the notice of the Hon. Minister that the bills which have been submitted to the Kanyakumari District Treasury Officer, claiming this enhanced dearness allowance, have been objected to because of some difficulties. I therefore request the Hon. Minister to go into this question and issue a new order or instructions clarifying the position and give instructions to the District Treasury Officers to pass the bills relating to this five rupees allowance to all classes of teachers employed in private management schools.

[Sri T. T. Daniel] [30th March 1959]

I would also point out to the Hon. Minister that by an order, dated the 23rd January 1959, nearly 3,000 primary school teachers of Kanyakumari district are very much affected. The scale of pay of these teachers on the date of integration was Rs. 35 to 85. By this order, the status of these teachers have been lowered down to the level of elementary grade teachers whose maximum pay is only Rs. 45. After this order is implemented, these classes of teachers who would be getting Rs. 45 as their basic salary would not be getting their increments since the maximum salary of elementary grade teachers of the Madras State Service is only Rs. 45. This order, I believe, is a clear violation of the provisions of the States Reorganisation Act. Further, this order also affects the basic trainees employed in this district. The Basic Trainee has finished the school-final examination, has undergone one year's training of the T.C. State and also he has completed the one year of basic training. One fails to understand how a school final trained teacher can be made equivalent to a third form trained teacher of the Madras State Service. I therefore, request the Hon. Minister to look into this question as early as possible and cancel the order, dated the 23rd January 1959 and issue an order immediately stating that all these teachers should be regarded as secondary grade teachers of the Madras State Service.

Sir, in the matter of giving stipends to the B.Ts., there is a line of distinction made by the Government between the teachers appointed prior to 1953 and those teachers appointed subsequent to 1953. This distinction should be put an end to and the stipends given to the B.T., teachers appointed before 1953 should also be given to the B.T., teachers who are appointed subsequent to 1953.

So far as the Pension Scheme Rules are concerned, even though these Rules have been framed, applicable to private secondary school teachers, they have not been extended to all the districts of the State. Hence, a teacher who retired subsequent to coming into force of these Pension Scheme Rules, are not in a position to apply for their pension. While welcoming the decision of the Government to pay the primary school teachers at least in 100 schools their salary directly by the Government, I would suggest that this policy should be extended to all categories of teachers. Now, it is the Government which is paying the grant to private management schools by way of salary to these teachers. Out of this grant which the Government gives to the private managements as salary to be paid to these teachers, it should be to all classes of teachers employed under private management schools. I like to point out that there are institutions which are not paying actually the salaries in accordance with the Educational Code. Though actually they get receipts for the prescribed salary amount, in fact they are paying them only a lower amount.

I would also point out that the annual report of the Educational Department is not published year by year, but only periodically. We get the annual reports only now and then. At least in future,

30th March 1959] [Sri T. T. Daniel]

strict instructions should be given to the Director of Public Instruction that the Administration Reports of the Department should be ready every year before the Budget Session begins.

Now, Sir, there is only one Secretary who is in-charge of three departments, namely, Education Department, Health Department, and the Local Administration Department and these three departments are now growing. I would therefore suggest that there should be a separate Secretary for each of these three departments so that the papers that go to the top level may not lie there and they can be disposed of as early as possible. It is rather impossible for one Secretary to know the problems connected with all the three departments. I fear that mistakes are likely to occur. I would even suggest that the recent order of the 23rd January 1959, referred to by me, which on the very face of it appears to be wrong, might have been passed by oversight or passed because of the burdensome work which is there at the top level in this department.

So far as the inequality in the pay of the teachers is concerned, I would request that early orders should be passed so that all teachers may be equal pay, whether working in Kanyakumari or any other district, and avoid any discontentment between these two classes of teachers. I would in particular point out that the B.T. graduate trained teacher is only getting Rs. 55 as basic pay whereas another employ of a management school is getting Rs. 85. It may perhaps be argued that because a peculiar private secondary schools system is prevailing in that district, the Government have to go in detail into the working of that system, and therefore this matter is being postponed. Whatever that may be, I would request Government to go into this question and pass early orders increasing the salary of the graduate trained teacher of that district to Rs. 85, which his brethren in any part of any other district are getting.

I am really glad that by the recent order of the Government, certain promotions, which ought to have been given some three school teachers there. But I would point out that even in that order also, the scale of the graduate teacher in the departmental schools, who is appointed subsequent to the integration is put at Rs. 85, whereas the graduate teacher employee in the departmental schools, prior to the date of integration gets only the original scale of pay, viz., Rs. 55. The disparity appears to be an anomaly, in view of the fact that a new recruit to the Government service to the same post is getting a higher pay than an employee who is working in the department for some time past.

SRI A. VEDARATHNAM: On a point of information, Sir. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பி. டி. டெரெய்னி பெற்றும் க்ராசுவெட்டுகளுக்கு பயிற்சிக் காலத்தில் ஸ்டைபெண்டு கொடுக்கப்படுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டார். இப்போது எங்கேயும் அவர் களுக்கு ஸ்டைபெண்டு கொடுக்கப்படுவதில்லையே! அவர்களுக்கு எங்கே ஸ்டைபெண்டு கொடுக்கப்படுகிறது என்று அவர் தெரிவிப்பாரா?

[30th March 1959]

SRI T. T. DANIEL: So far as the Kanyakumari District is concerned, teachers appointed prior to 1953 were given Rs. 500 as stipend.

***SRI S. RAMASAMI THEVAR:** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நாம் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இந்த ஆண்டிற்கான செலவுகளுக்கென ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பல திட்டங்களையும் வகுத்திருக்கிறோம். மக்களிடமிருந்து எவ்வளவு வரி வசூலிக்க முடியுமோ அவ்வளவிற்கு வரிகளை விதித்திருக்கிறோம். நாம் இந்தத் திட்டங்கள் சரியாக நடத்தப்பட்டு அவைகளால் மக்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்படுகின்றனவா என்று கவனித்து வரவேண்டும். இப்போது இந்த நாட்டில் ஊழல்கள் மிகவும் மலிந்து விட்டன. தாட்சண்யம் பார்ப்பது அதிகமாகிவிட்டது. கண்டிப்பு இல்லை. நாம் இந்த ரீதியில் சென்றுகொண்டிருந்தால் நாடு முன்னேற்றமுள்ளது என்று வருத்தத்துடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் எல்லாக் காரியங்களிலும் தாட்சண்யம் பார்ப்பதால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. பல காரியங்களுக்கும் மக்கள் பல காலம் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஒரு உதாரணம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என் அறந்தாங்கி தாலுக்காவில் நகரில் ஒரு வாரச் சந்தை நடந்து வருகிறது. அங்கே கட்டணம் வசூலிப்பவர் சந்தையில் கூடும் வியாபாரிகளிடமிருந்து முறைமீறி அதிகமான கட்டணம் வசூலித்து வருகிறார். சந்தை நிலமானது 8 ஏக்கர் 13 சென்ட் வில் தீரணம் உள்ளது. சந்தை நிலத்தில் நான்கு புறங்களிலும் மதில் சுவர்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தாலும் 4 பர்லாங், 5 பர்லாங் தூரத்திலிருந்து வரும் வண்டிகளுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்கின்றனர். இதைத் தடுத்தால் அங்கேயுள்ள போலீசு, அதிகாரிகளின் உதவியுடன் மக்களைத் துன்புறுத்திகின்றனர். இது சம்பந்தமாக சென்ற அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து சர்க்காரிடம் முறையிடப்பட்டு வருகிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களிடமும் இது பற்றி பல தடவை முறையிடப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் அதி காரிகளையும் பல முறை கண்டு, இந்தக் குறையை நீக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரை ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அந்த ஜில்லாக் கலெக்டரிடமிருந்தோ மற்ற அதிகாரிகளிடமிருந்தோ இன்னும் பதில் வரவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். ஆறுமாத காலமாகியும் பதில் வரவில்லை. அரசாங்கம் இந்த போக்கில் சென்று கொண்டிருந்தால் மக்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப் படும். மக்கள் நலன் தான் மிக முக்கியம். நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்பட வேண்டுமானால் சர்க்கார் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தாலுக்காவில் நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் உரியவரிடம் கொடுக்கப்படாமல் வேறு சிலரிடம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆள் மாறாட்டம் காரணமாக இவ்வாறு நடந்தது. இது, இந்த மன்றத்தில் எத்தனையோ தடவை சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் இது வரை கவனிக்கப்படவில்லை. சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்க வேண்டியவர்கள் அதை வரி வாங்கும் அதிகாரியிடம் இன்றி வேறு யாரிடமாவது கொடுத்து விட்டால், சர்க்கார் சும்மா இருப்பார்களா? சர்க்கார் அவர்களைத் தண்டிப்பார்கள். ஆனால் சர்க்கார் செய்த குற்றத்திற்கு யார் பொறுப்பாளி. பணம் பெற வேண்டியவர் பல இடங்களுக்கு ஆயிரம் நடை நடந்து வருகிறார். ஆனால் அவருக்கு இன்னும் பணம் வந்தபாடி இல்லை. இந்த விஷயத்தை தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாட்டில் இம்மாதிரி பல குறைகள் இருக்கின்றன. கனம் மந்திரிகள் அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கின்றனர். அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் ஆங்காங்குள்ள ஊழல்களையும் மற்ற விஷயங்களையும் அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. வெறுமனே மனுக்களை வாங்கிக் கொண்டும் வரவேற்புப் பத்திரங்களை, வாங்கிக் கொண்டும் வருகின்றனர். அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது தயவு செய்து ஆங்காங்கே மக்களின் கஷ்டங்களை கவனிக்க வேண்டும். மக்கள் இன்று மிகவும் பயப்படுகின்றனர். அதிகாரிகளிடம் மிகவும் பயப்படுகின்றனர்; அதிகாரிகளைக் கண்டு அவர்கள் ஏதோ

[30th March 1959] [Sri S. Ramasami Thevar]

புதங்களோ, பிசாசுகளோ என்று பயப்படுகின்றனர். நீங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் போது மக்களிடம் வந்து “நீங்கள் உங்கள் குறைகளைச் சொல்லுங்கள், அவைகளைத் தீர்க்கிறோம்”, என்று சொல்ல வேண்டும். அவ்வாறு சொல்வதுடன் மட்டுமன்றி உண்மையாகவே காரியத்திலும் குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். நீங்கள் கவனிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்று கவனிக்காமல் இருந்தால் அதிகாரிகள் மக்களைத் துன்புறுத்துகின்றனர்.

அடுத்தபடியாக இந்த ராஜ்யத்தில் உணவு உற்பத்தி நன்றாகப் பெருக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தக் கணக்கில் நமக்கு நம்பிக்கை இல்லை. நாட்டில் இனிமேல் உணவு நிலைமை எவ்வாறு இருக்கப் போகிறதோ தெரியவில்லை. நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படாமலிருக்கும்படி சர்க்கார் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது ராஜ்யத்தில் அரிசிக்கு ஒரு இடத்தில் ஒரு விலையும் இன்னொரு இடத்தில் இன்னொரு விலையுமாக நிர்ணயித்திருப்பதால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலும் இரண்டுமூன்று நாட்களுக்கு முன்பு கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. வேதரத்னம் சொன்னது போல உணவு தானியங்களில் கலப்படம் மிகுந்து விட்டது. நாணயம், உணவு, மிருகங்களுக்கு வேண்டிய தீவனமாகிய பிண்ணாக்கு ஆகிய எல்லாவற்றிலும் கலப்படம் மிகுந்து விட்டது. உணவுப் பொருள்களில் கலப்படம் செய்யப்படுவதால் மக்களின் உயிருக்குக் கூட பாதகம் ஏற்படுகிறது. கலப்படம் செய்வதை உடனடியாகத் தவிரிக்க வேண்டும். கலப்படம் செய்பவர்களைத் தூக்கிலிட்டாலும் பரவாயில்லை. இப்போது எங்கேயும் கலப்படம் தான். மளிகைக் கடைகளில் அத்தனை சாமான்களிலும் கலப்படம் செய்யப்படுகிறது. அரிசியில் கல்லும் மண்ணும் தூசியும் இருக்கின்றன. மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் பாடுபட வேண்டும். எனவே இந்த விஷயங்களிலெல்லாம் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அறந்தாங்கியின் தென் பகுதியில் அதிகமாக இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருக்க மனை இல்லை. அவர்களை முதலாளிகள் எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் அவர்கள் தங்கியிருக்கும் வீடுகளிலிருந்து அப்புறப் படுத்த முடிகிறது. அவர்களுக்கு உண்டியாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து வரும் மனுக்களை உடனடியாக ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு உடனடியாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டில் என் தாலுக்காவில் 120 ஹரிஜனங்களுக்கு மாடுகள் இனாமாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாடுகளுக்காக அவர்கள் மனுக்கள் அனுப்பவேண்டியிருந்தது. அறுநூறு பேர்களுக்கு மேல் மனுச்செய்துகொண்டனர். மனுச் செய்து கொண்ட அவர்கள் சில உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு 5 முதல் 10 ரூபாய் வரை இலஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. மனுக்களை பரிசீலனை செய்த காலத்து லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. நிர்வாகம் இவ்வாறு இருந்தால், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவினாலும் அவ்வுதவியின் பூரண பலனை அவர்கள் அடைய முடியாமல் போகிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் “நாம் எனடா மனுச் செய்து கொண்டோம், இந்த சர்க்காரிடம் நாம் எனடா கஷ்டப்பட வேண்டும்” என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. “முன்பு இருந்த வெள்ளையன் ஆட்சியே நன்றாக இருந்தது போல் தோன்றுகிறது” என்று நாட்டு மக்கள் நினைக்கக்கூடிய நிலைமை நிலவுகிறது. ஆகவே, லஞ்சம், தாட்சண்யம், தயவு ஆகியவைகளையெல்லாம் நீக்கி விட்டு கண்டிப்பாக இருந்து ஆட்சி நடத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக்கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் மீது நீண்ட நாட்கள் விவாதம் நடந்து, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள எல்லா மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் நல்ல முறையில் விவாதம் நடத்தி அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இங்கு கூறப்பட்ட எல்லா விஷயங்களையும் கூடுமான வரையில் எடுத்துநடத்த வேண்டுமென்று, கேட்டுக்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [30th March 1959]

கொள்வதோடு கூட இன்னும் சிற்சில விஷயங்களை மட்டும் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். சேலம் தாலுகாவில் பருவ மழை தவறி குடி தண்ணீருக்குக் கூட அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் அவதிப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் கலெக்டர் அவர்கள் என்ன காரணத்தினாலோ, தெரியவில்லை, இன்னும் அங்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று ரிப்போர்ட் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் ஒரு குடம் தண்ணீருக்கு ஒரு அணு கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. வீரபாண்டி தொகுதியில் ஆட்டயம்பட்டியில் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் பருவ மழை தவறியதின் காரணத்தினால் குடிதண்ணீர் கூட இல்லாமல் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்நேரத்தில் அங்கு பருவ மழை தவறியதால் இரண்டு போகம் வெள்ளாமைமயம் காய்ந்து போனதால் குறிப்பாக சேலம் தாலுக்காவிற்காவது வரி வஜா செய்து தரவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சென்ற ஆண்டில் லோக்கல் டெவலப்மெண்ட் வொர்க்ஸின் கீழ் ஸ்கூல்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க உதவித் தொகை கொடுக்கப் பட்டதால் இப்பொழுது அங்கு பள்ளிக் கூடங்களுக்கு இட வசதி இல்லை. பூராத் தொகையையும் கிராம மக்களே எடுத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் அந்த வேலைகளை செய்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. லோக்கல் டெவலப்மெண்ட் வொர்க்ஸின் கீழ் கொடுக்கப்படுகிற மான்யத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு ஓரளவு உற்சாகத்துடன் பற்பல கட்டிடங்கள் கட்டும் நிலை ஏற்பட்டு வந்திருந்தது. இந்த ஆண்டு தடை படுவதால் பொதுமக்களுக்குச் செளகரியம் செய்யத் தக்க விதத்தில் தொடர்ந்து பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டுவதற்காக வேறு எந்தத் தொகையிலிருந்தாவது சிறிதளவு தொகையை எடுத்து இந்த லோக்கல் டெவலப்மெண்ட் வொர்க்ஸின் மீண்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த மது விலக்குச் சட்டத்திலுள்ள ஒரு ஷரத்தை 4A என்பதைத் திருத்த வேண்டுமென்று பல போஸ்ட் அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அதில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது, இப்பொழுது அதிகமாகக் குடித்து விட்டு அதிக போதை உள்ளவர்களுக்கு குறைந்த தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று ஒரு விதியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, குடிபோதை குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு அதிக பட்ச தண்டனையும், அதிகம் குடித்துவிட்டு நிலை தடுமாறி நிற்பவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச தண்டனையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதை அவசியம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இப்படியிருப்பதால் பல தவறுகள் நேரிடுகிறது என்று ஒரு எஸ். ஐ. என்னிடம் சொன்னார். எதற்காக அப்படி ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் தரும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு ஷரத்து இருப்பதினால் பல தவறுகள் நேரிடுவதால் அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது ரிபேட் தொகை குறைந்திருப்பதாலும், அது உடனுக்குடன் கொடுக்கப்படாதிருப்பதாலும் கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. ஆகவே, கைத்தறிசூயம், கதர் போல் கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கக்கூடிய சமயங்களில் அரசாங்கமே அவற்றைக் கொள் முதல் செய்து அவைகளை டிப்போக்கள் மூலம் அத்துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் வேலை இன்றி தடுமாறும் நிலை இல்லாமல் இருக்கும். பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் அந்தத் தொழிலில் குடிசைத் தொழிலைப் போன்று, ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக அதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கமே வேலை வாய்ப்புத் தேடித்தர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் அது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பெரிய பளுவாக இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் சிறிது அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, இரண்டு வருடங்களாக சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம், ஒரு குறையைப் பற்றி. ஆட்டையாம்பட்டியிலிருந்து இருசனம் பட்டிக்கு இடையே ஒரு மைல் தூரம் இருக்கிறது. அதற்கு இடையே இருக்கும் ரோடு மார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போடப்பட்டதாகும். அந்த ரோடு

30th March 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

இப்பொழுது நடப்பதற்குக் கூட லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் அதைப்பற்றி குறைபடுகிறார்கள் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல் மல்லூரிலிருந்து வெண்ணந்தூர் வரை ஜில்லா போர்ட் போட்ட ரோடு இருக்கிறது. அது பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போடப்பட்டது. அது மிகவும் சீர்கேடைந்து மக்கள் அந்த வழி நடப்பதற்கோ அல்லது வண்டிகள் போவதற்கோ லாயக்கற்ற நிலையில் தான் இருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகள் உணவுப் பொருள்களை வீரபாண்டிக்கு எடுத்துக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. சரியான பாதை இல்லாததால் அவர்கள் படும் கஷ்டத்தைச் சொல்லிமுடியாது. வண்டிகள் அந்த வழி போக முடியாததால் மக்கள் எரு, தழை போன்றவைகளைக் கொண்டு போக முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு நடுவில் ஒரு நதி ஓடுவதால் அங்கு ஒரு பாலம் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. திருமணிமுத்தா நதி என்ற அந்த நதி மிகவும் ஆழமாக இருப்பதால் பள்ளத்தில் வண்டிகள் போகும் போது அவை குடை சாய்ந்து விழுந்து சாமான்கள் பாழாகிறது. ஆகவே, அந்தப் பாலத்தைச் சீக்கிரமே கட்டித் தரவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலம்-ராசிபுரம் போக்கக்கூடிய வழியில் கொம்பாணியம் வழியாக வெண்ணந்தூர் வரை ரோடு அகலம் இல்லாத காரணத்தினால் நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு ரோடு இல்லாத காரணத்தினால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கொம்பாணியம்-வெண்ணந்தூருக்கு போவதற்கு நல்ல ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தினால் வண்டியில் நாலேந்து பேர்கள் சேர்ந்து போக முடியாமல் இரண்டு மூன்று பேர்களாகப் போய்த் தங்கள் துணிகளை விற்பனை வரவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி விற்பனை விலை ராத்திரி 11, 12 மணிக்கு அந்த வழி வரவேண்டியிருப்பதால் சிலர் அவர்களைத் தடுத்து அவர்கள் துணிகளை விற்பனை வைத்திருக்கும் 40, 50 ரூபாயை பறித்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த ரோடை அவசியம் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற அலுமினியம் தொழிற்சாலை, இரும்புத்தொழிற்சாலை காகிதத் தொழிற்சாலை போன்றவைகளை உடனடியாக அமைத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக வீரபாண்டி, வெண்ணந்தூர் இவைகள் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதால் அந்த ஏரியாக்களை இந்த ஆண்டில் ப்ளாக் டெவலப்மெண்டில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீரபாண்டி தொகுதியை ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஏரியாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராசிபுரம், சேலம் தவிர பிரசவ ஆஸ்பத்திரி எங்குமே கிடையாது. ஆகவே, அங்குள்ள கிராம வாசிகள் படும் கஷ்டம் சொல்லிமுடியாது. எங்கு சென்றாலும் பதினைந்து, இருபது மைல்கள் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதற்குப் ஆகவே வெண்ணந்தூர் பிரிக்காவில் ஒரு பிரசவ ஆஸ்பத்திரி அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெண்ணந்தூரில் அதற்காக ஒரு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க அங்குள்ள மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கு ஒரு பிரசவ விடுதியை அவசியம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக வேம்பட்டிதான் என்ற இடத்தில் ஒரு ரூரல் டிஸ்பென்ஸரி ஒப்பன் செய்ய டி. எம். ஓ. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு சிபாரிசு செய்து அனுப்பி யிருந்தார்கள். ஆனால் அங்குள்ள ஜில்லா போர்டின் நிதிநிலைமை மோசமாக இருப்பதால் அந்த டிஸ்பென்ஸரியை ஏற்படுத்துவதற்கு இல்லை என அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு உத்தரவு போய் விட்டதால் அதை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு சிறிய டிஸ்பென்ஸரி கூட அங்கு இல்லை என்று சொன்னால் அங்குள்ள மக்களுக்கு தலைவலி, காய்ச்சல், வயிற்று வலி என்று சாதாரண வியாதி வந்தால் கூட சேலத்திற்குப் போய் வைத்தியம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அதனால் மக்களுக்கு எந்த அளவு கஷ்டம் ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, வேம்பட்டிதான் அதில் அவசியம் ஒரு டிஸ்பென்ஸரியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [30th March 1959]

கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்களின் சுற்றுப் பிரயாணம் குறித்து ஒரு வார்த்தை. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தால் தான் அங்குள்ள மக்கள் அவரவர்கள் குறைகளை எடுத்துக் கூறி, அவைகளை நிவர்த்திச் செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே, அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்று மக்களே விரும்புவதால் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதை விட்டுவிடக்கூடாது. அப்படி அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தால் தான், சட்டசபை மூலமும், அரசாங்க மூலமும் மூலமாகவும் கொடுக்கக்கூடிய விண்ணப்பங்கள் கவனித்து மக்களின் குறைகளைப் போக்க முடியுமாதலால், எந்தக் காரணத்தை முன்னிடும் அமைச்சர்கள் தங்கள் சுற்றுப்பிரயாணத்தை கைவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10.30
a.m.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இம்மாதம் 2-ம் தேதி முதல் இன்று வரையில் 1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்ட விவாதத்தில் அவை உறுப்பினர்கள் பலர் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, பொதுவாகவும், தங்களுடைய தொகுதிகளைப் பற்றியும் பல குறைபாடுகளைச் சொல்லி அரசாங்கத்தின் மேல் சில பேர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள் சில பேர்கள் அம்சங்கம் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் விடுத்தனர், சிலர் வேண்டுகோள்கள் விடுத்தார்கள். (Speaker in the Chair) இந்த நிகழ்ச்சி ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடப்பதை அதாவது எல்லா உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய தொகுதியைப் பற்றியோ, அல்லது பொதுவாகவோ சில குறைபாடுகளைக் கூறிக்கொண்டு வருவது, அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பேசிய பேச்சுக்களைத் திருப்பி பார்ப்போமானால், நன்றாக விளங்கும். இதை நான் எதற்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், 1953-54-ம் ஆண்டில் அமைச்சராக இருந்த ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் உறுப்பினர்கள் கூறிய விஷயங்களைக் கவனித்து அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாக அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அது நடைமுறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளும் உறுப்பினர்கள் சில குறிப்புகளைச் சொல்லுகிறார்கள். கடைசியில் பதிலளிக்கின்ற அமைச்சரவர்கள் இந்த விவாதத்தில் 31 பேர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் சொன்ன ஆலோசனைகளுக்கு என்னுடைய நன்றி, எல்லாம் கவனித்துச் செய்யப்படும், என்று பொதுவாகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். அதனால் எந்தவிதமான பிரதிபலனும் ஏற்படவில்லை என்பதை நாம் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். சட்ட மூலமாகவும், மற்றும் வெளியிலும் பரிகாரம் காணமுடியாத பல விஷயங்களைப் பற்றி சட்டசபையில் எடுத்துப் பேசினால் அதற்கு ஒரு பரிகாரம் கிடைக்கும் என்ற ஒரு நிலை இருந்தால்தான், சட்டசபையினுடைய கௌரவத்திற்கும், முக்கியத்துவத்திற்கும் உகந்ததாக இருக்கும். என்ன கருத்துக்களைத் தெரிவித்தாலும், உறுப்பினர்கள் கூறிய ஆலோசனைகள் கவனிக்கப்படும் என்று அமைச்சர்கள் பொதுப்படையாக இறுதியில் பதில் கூறுவது ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும், உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறிய ஆலோசனைகளுக்கும், குறைபாடுகளுக்கும் அமைச்சர்கள் உடனே நேரடியாகப் பதில் கூறமுடியாமல் பொதுவாக ஆலோசிக்கப்படும் என்று சொன்னாலும், ஒரு ஆண்டுகாலத்திற்குள்ளாகவாவது உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனைகள், குறைபாடுகள் இவைகளைத் தொகுத்து, அதன் பேரில் என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பினால் மிகச் சிறந்த முறையாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நாட்டில் நிர்வாகத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் இதே நிலையை நாம் காண்கிறோம். 1947-க்குப் பிறகு பொதுமக்கள் தங்களுடைய குறைபாடுகளைத் தெரியப்படுத்தி, தீர்மானங்கள், விண்ணப்பங்களையெல்லாம் அனுப்புகிறார்கள். ஆனால், அந்த விண்ணப்பங்களுக்கு என்ன பலன் இருக்கிறது என்பதை நாம் நடைமுறையில் பார்க்கப் போனால் அவை

[Sri M. P. Subramaniam] [30th March 1959]

களினால் எவ்விதபலனும் ஏற்படுவதே இல்லை. சாதாரணமாக அதிகாரிகளுக்கு எழுதிய கடிதங்களுக்குக் கூட, பல மாதங்களுக்கு பதிலே வருவதில்லை. அம்மாதிரி பல குறைபாடுகளை நான் உதாரணத்தோடு இங்கே எடுத்துக் கூற முடியும். எட்டு மாதங்கள் 10 மாதங்களுக்கு அதிகாரிகளிடமிருந்து பதில் கூட வருவதில்லை. அதிகாரிகளிடமிருந்து பதில் வராதது ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும் கூட, அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள், கையொப்பம் வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் பற்றி, சட்டசபையில் கேள்வி நேரத்தில் அது போன்ற விண்ணப்பம் வந்ததா என்று கேட்டால், வரவில்லை என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். அதுபற்றி நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் குறிப்பிட்டது எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. ஒரு உதாரணம் வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன். சேலம் மாவட்டம் சிங்கம்பட்டியிலுள்ள விவசாயிகள் சீப் மினிஸ்டர் மூலம் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தார்கள். அந்த விண்ணப்பம் பெற்றுக் கொண்டதற்கு அரசாங்க அதிகாரியின் கையொப்பம் இருக்கிறது. இதுபற்றி கேள்வி நேரத்தின்போது சென்னை மாநில முதல் அமைச்சர் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது புகார் வந்ததா என்று கேட்டால், இல்லை என்று பதில் அளிக்கப்பட்டது. கையொப்பம் இருக்கிறதே என்று கேட்டால், எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன, அவைகள் “பி.எ” விடமோ, டெப்யூடி கலெக்டர் அல்லது ஜில்லா கலெக்டரிடமோ கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர்களிடம் புகார் செய்து விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டால் கூட அவை கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. தகுந்த முறையில் பரிகாரம் காணலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு தான் இந்த நாட்டு மக்கள் விண்ணப்பம் அனுப்புகிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் கூட, நிலைமை இவ்வளவு மோசமாக இல்லை. போடுகின்ற விண்ணப்பங்களின்மீது இப்பொழுது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் வருவதில்லை. அதனால் எந்த விதமான பலனும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கொடுக்கின்ற விண்ணப்பங்களுக்கும், மகஜர்களுக்கும் அவர்களுக்கு என்ன பரிகாரம் இருக்கிறது என்பதற்கு பதில் அனுப்பப்பட வேண்டும். ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாவது விண்ணப்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. விண்ணப்பத்தில் குறிப்பிட்ட பிரச்சினையை தீர்க்க முடியாது என்று சொன்னால் அதவே போதுமானது. சுதந்திர நாடு, வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லுகிறோம். நாட்டிலுள்ள மக்கள் அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் தெரிவிக்கும் விண்ணப்பங்களுக்கும், அனுப்புகிற கடிதங்களுக்கும் உடனுக்குடன் 3 மாதங்களுக்குள், 6 மாதங்களுக்குள் பதில் கிடைக்குமானால், அதவே அரசாங்கம் செய்யும் ஒரு மிகச் சிறந்த சேவையாக இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் நாட்டினுடைய நிலைமையை மிகைப்படுத்திக் கூறுகிறார்கள், இதனால் நிர்வாக இயந்திரம் மோசமாகி விடும் என்று. உண்மையிலேயே வெள்ளையர் காலத்தை விட, இப்பொழுது லஞ்சம் பெருகி இருப்பதை வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்ளவேண்டியது தான். இதில் பெரும்பாலும் பொது மக்களுக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இதிலே அதிகாரிகள் மட்டும் பொறுப்பாளிகள் அல்ல. கிராமப்புறங்களிலே நிலவரம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், சாதாரணமாக ஒருவருக்கு ஒரு உத்தியோகம் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட, ஒன்று லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது பெரிய மனிதருடைய சிபாரிசு இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டிற்குள் ஏதாவது ஒன்று இல்லாதவரை எந்தக் காரியமும் நடைபெறாது என்பதைப் பெரும்பாலான மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். இரண்டையும் ஒழிக்க வேண்டும். சிபாரிசு இருந்தால்தான் எந்தக் காரியமும் நடைபெறும் என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. சிபாரிசு செய்வதிலே இந்தச் சபையில் உள்ள எல்லாத்தரப்பு அங்கத்தினர்களும் ஓரளவு பொறுப்பாளியாக இருக்கலாம். அதைத் தவிர்ப்பது எப்படி என்பதை

[Sri M. P. Subramaniam] [30th March 1959]

பது தான் முக்கியமான பிரச்சனை. பணம் கொடுத்தால் தான் நடைபெறும். சிபார்சு இருந்தால் தான் நடக்கும் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே பரவலாக இருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அடிப்படை நிர்வாகத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டியது முக்கியமான பிரச்சனை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், சாதாரணமாக கிராமப்புறத்திலுள்ள விவசாயிகள் அல்லது தனிப்பட்ட மனிதர்கள் தாலுகா ஜில்லா அலுவலங்களுக்குச் சென்று செய்வது தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால், “வா, உட்காரு” என்று சொல்வதற்குக் கூட தகுந்த அதிகாரியோ அல்லது இடமோ இல்லை. தாலுகா அலுவலகங்களிலும், ஜில்லா அலுவலகங்களிலும் “ரிசப்ஷன் ஆபீஸ்” ஒன்று வைத்து, எல்லா விஷயங்களையும் தெரிந்த ஒரு குமாஸ்தாவை அங்கே நியமித்து, விவசாயிகளோ அல்லது தனி மனிதர்களோ தங்களுக்கு இன்னது தெரியவேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்கு விஷயங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் விவசாயிகள் தாலுகா அலுவலத்திற்குச் சென்றால், அவர்கள் கம்பத்தைக் கட்டிக் கொண்டு நிற்கவும், ப்யூனே மற்றவரோ பார்த்து 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு, “வெளியே நில், பாரம் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறேன்” என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையைத்தான் காண்கிறோம். அந்த நிலைமை உறுதியாக மாற வேண்டும். ஜில்லா, தாலுகா அலுவலகங்களில் “ரிசப்ஷன் ஆபீஸ்” அல்லது “என்கொயரி ஆபீஸ்” ஒன்று ஏற்படுத்தி நல்ல விஷயங்கள் தெரிந்த குமாஸ்தாவை அங்கே நியமிக்க வேண்டுமென்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய தொழில்கள் துவக்குவது பற்றி பரிசீலனை நடத்தி வருவதாக தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் என்னென்ன கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கும் என்பது பற்றி இப்பொழுது ஆராய்ச்சி நடந்து வருகிறது. அது போல தேசியப் பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழு என்ற ஒரு ஸ்தாபனமும் இது பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறது. இந்த இரண்டு பரிசீலனைகளும் முடிந்த பிறகு தொழில்களைத் துவக்க முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தொழில்களைத் துவக்குவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் பெரும் பகுதி நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. ஆகையினால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை பெரிய துறையிலே எடுப்பதற்கு வழிவகை இல்லையென்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே இந்த அரசாங்கத்திற்கு பெரிய தொழில்களைத் துவக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமேயானால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்னென்ன கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன, அவைகளை எந்தெந்த வகையிலே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற திட்டம் ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டிருந்தால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் நாம் அதன்படி செயல்பட்டு, மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி அதிக நிதி வசதி பெறுவதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கும். இதை முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் செய்யத் தவறி விட்டார்கள். இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி காலத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒரு தனி ஜியாலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டு ஏற்படுத்து என்னென்ன உலோகங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து, டெல்லியில் இருக்கக் கூடிய தேசிய பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழு நம் ராஜ்யத்தில் தொழில்களைத் துவக்குவதற்கான வாய்ப்புகளையும், சாத்தியக் கூறுகளையும் ஆராய்ந்து, பிறகு அந்தப் புள்ளி

[30th March 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

விவரங்களின் அடிப்படையில் தொழில்களைத் துவக்க வேண்டியிருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் இனி என்னென்ன கனிப் பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து, அதற்கு மேல் தொழில்துவக்குவதற்குள்ள வாய்ப்புகளையும், சாத்தியக் கூறுகளையும் ஆராய்ந்து புள்ளி விவரங்கள் தயாரிப்பது தொழில்களைத் துவக்குவதற்கு ஒரு பெரிய உபகாரமாக இருக்காது. அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலாவது தொழில்களைத் துவக்குவதற்கு உண்மையாக அரசாங்கம் விரும்பினால், அதற்கு வேண்டிய எல்லா வழிவகைகளையும், என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அந்த சாத்தியக் கூறுகளையும் இப்பொழுதே முடிவு கட்டவேண்டும். எதற்கு நான் இதை இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சேலத்திலுள்ள இரும்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு சேலத்திலிருந்து இரும்பு சாம்பினை வட நாட்டிலுள்ள ஜாம்ஷ்ட்பூருக்கு ஆராய்ச்சிக்காக அனுப்பினார்கள். ஆனால், இதுவரையில் அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவு நமக்கு ஒன்றுமே வரவில்லை.

அதைப் போலவே சேலத்தில் கிடைக்கின்ற அலுமினியத்தைச் சரியான விதத்தில் பயன்படுத்துவதற்காக மூலப்பொருளான பாக்கஸ்டை எடுத்து வட நாட்டில் இருக்கின்ற ஜாம்ஷ்ட்பூர் என்ற இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டதாவும், அதன் பின்னால் அதை அமெரிக்காவுக்கு பரிசோதனைக்கு அனுப்ப போவதாகவும் முதலில் தெரிவிக்கப்பட்டது. பின்னால் இதைப் பற்றி ஒரு கேள்வி இந்தச் சட்டசபையில் கேட்பொழுது அரசாங்கத்தின் சார்பில் சொல்லப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளாக இதை அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பவில்லை. இங்கேயே வைத்துப் பரிசோதனை செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், அதன் காரணமாக அமெரிக்காவுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இவைகளை எல்லாம் என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் உண்மையாகவே அரசாங்கம் இதை அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது என்பதற்காகத்தான். ஆகவே இனிமேலாவது இதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக தமிழ் நாட்டில் தொழில் வாய்ப்புகள் மிக மிக குறைவு. தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகைகளில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். குறைந்தது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் 10 திட்டங்களை யாவது செய்து முடிப்பதற்குத் தகுந்தவாறு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் சொல்லுவார்கள், நாம் தொழில் துறையில் அதிகமாக முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று, வேண்டுமானால் புள்ளிவிவரங்களைப் பாருங்கள் என்று புள்ளி விவரங்களைக் காட்டுவார்கள். நான் கூற விரும்புவது எல்லாம் பம்பாயிலும், வங்காளத்திலும் per capita investment of Industries எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதையும் நம்முடைய நாட்டில் எவ்வளவு இருக்கிறதென்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி நான் இது சம்பந்தமான மான்யக் கோரிக்கை வரும்போது குறிப்பிட்டேன். அங்கு இருக்கின்ற “பெர் காபிட்டா” எல்லாம் “பிரைவேட் இன்வெஸ்ட்மெண்ட்” டாக் இருக்கிறதே தவிர “கவர்ன்மெண்ட் இன்வெஸ்ட்மெண்ட்” அல்ல என்பதை இப்போதும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புவது தொழில் துறையில் பொதுவாக நம் நாடு எந்த நிலையில் இருக்கிறது. சமீபத்தில் Industrial policy of the Government of India என்பதை நான் பார்த்தேன். அதில் குறிப்பிட்டிருப்பது குறிப்பாக அலுமினியம் தொழிலை அரசாங்கமே நடத்தவேண்டும் என்றும், தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து வரக் கூடிய உதவியினால் அவர்கள் ஏற்படுத்துகிற தொழில் துறைகள் எல்லாம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் போனால் தான் சோஷலிஸம் இந்த நாட்டில்

[Sri M. P. Subramaniam] [30th March 1959]

எற்பட முடியும் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரை தனியார் துறைகளைப் பெருக்குவதோடு அரசாங்கமும் தொழில் துறைகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு இறங்கி வரவேண்டும். அதில் எந்த விதமான தடையுமில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதே கருத்தைத் தான் அந்தத் தீர்மானமும் விளக்குகிறது என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது தமிழ் நாட்டில் அதிகமான அளவில் தொழில் துறைகளைப் பெருக்குவதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் தொழில்கள் துவக்க முன்வந்தால் உதவியளிப்போம் என்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய லட்சியம் உண்மையாகவே இந்த நாட்டில் சோஷியலிசத்தைப் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இருந்தால் பல தொழில் துறைகளில் அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டும், அதல்லாமல் வெறும் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பாலிஸி தீர்மானத்தைக் காண்பித்து சர்க்கார் தொழில் துறையில் உதவி செய்து வருகிறது என்று சொல்லுவது உண்மையாகவே தொழில் துறையில் அக்கறை செலுத்துவதாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இண்டஸ்ட்ரீஸைப் பெருக்குவதற்கு நாம் அலிஸ்டன்ட் டைரக்டர் என்றும், வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆபீசர் என்றும் அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். இவர்கள் எல்லாம் போதுமான அளவில் வேலை செய்யவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பிளானிங் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் அவர்கள் வந்திருக்கும்போது அவர்களிடத்தில் உருப்படியாக ஒரு ஆண்டு காலத்தில் தொழிலைப் பெருக்குவதற்காக என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், இன்னென்ன வேலைகள் எல்லாம் உருப்படியாகச் செய்திருக்கிறோம் என்று அவர்களால் சொல்ல முடியவில்லை. வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆபீசர் என்பவர் ஆறுமாத காலமாக அங்குமிங்கும் போகிறாரே தவிர, உண்மையாக உருப்படியான வேலை ஒன்றும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்களால் சொல்லப்படும் குறைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் இந்தச் சபையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். நாம் ஒரு மாதகாலமாக இந்த ஆண்டில் வரவு செலவுத்திட்டம் சம்பந்தமாக விவாதிக்க வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் இங்கு கனம் அங்கத்தினர்களால் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. மேலும், இம்மாதிரிப்பட்ட சமயத்தில் முக்கியமாக நாம் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நாடு எவ்வளவோ தொழில் துறையில் முன்னேறி வந்த போதிலும் கூட நகரத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஜனப் பெருக்கத்தின் காரணமாகவும், நகரங்களில் அன்றாடம் ஏற்படக்கூடிய தொழில் பிரச்னைகள் காரணமாகவும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய பல கஷ்டங்கள் காரணமாகவும் அரசாங்கத்திற்குத் தலைவலி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அரசாங்கம் நாட்டினுடைய பல திட்டங்களில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாம் நிச்சயமாக ஆலோசித்து முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நகரப்புறங்களில் நாம் பல வசதிகள் செய்து கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறோம். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரை சேரி ஒழிப்புத் திட்டம் நடந்து வருகிறது. இது முக்கியமாக செய்ய வேண்டிய வேலையானது. இதற்காக நாம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்குகின்றோம். மேலும் கூட்டுறவு முறையில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்காக பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். மேலும் லி.ஐ.டி. குழு ஒன்று வேலை செய்து வருகிறது. இந்த லி. ஐ.டி. குழு வானது நகரத்தில் பல இடங்களையும் வீலைக்கு வாங்கி வீடுகளைக் கட்டி வருகிறது. லி.ஐ.டி. மூலம் வீடு கட்டித் தர வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போடுகிறவர்களில் 100-க்கு 75, 80 பேர்கள் வெளி ஜில்லாக்களில்

[30th March 1959] [Sri R. Krishnasami Naidu]

உள்ளவர்கள் இங்கு வந்து வேலை பார்த்து விட்டு, வேலையிலிருந்து நீங்கினவுடன் இதே ஊரில் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசையின் பேரில் இங்கேயே இருந்து விடுவதற்காக விண்ணப்பம் செய்கின்றார்கள். இவ்விதம் நகரத்தில் வசதிகளும் பெருக்கிக்கொண்டே போனால் நம்முடைய நாட்டின் விவசாயத்தின் கதி என்ன ஆவது என்பதை நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நகரங்களில் மட்டும் இவ்விதம் பல வசதிகள் பெருக்கிக்கொண்டே வருவது தேசத்திற்கு உகந்ததும் அல்ல. என்பதையும் நாம் உரை வேண்டும். நகரங்களில் தனியார் துறையிலும் என்பதையும் நாம் உரை வேண்டும். தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப் படுகின்றன. இதை வைத்துக்கொண்டு நகரங்களில் வேலை செய்யலாம் என்கின்ற ஆசையில் கிராமப் புறங்களிலிருந்து எல்லோரும் நகரத்திற்கு வந்து விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக நகரப்புறத்தில் அதிகமாக ஜனப் பெருக்கம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரிப்பட்ட நகர வாழ்க்கையின் பேரில் மோகம் கொண்டு, நகரக் காட்சிகளையெல்லாம் பார்ப்பதற்கு கிராமங்களிலிருந்து வந்து விடுகின்றனர். இதனால் கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் விவசாயத்தின் நிலை என்னாவது என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். மேலும் நகரப்புறங்களிலிருக்கும் மக்கள் பலவிதமான கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்தின் முன் வைக்கிறார்கள். அவையையெல்லாம் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது. நகரத்தில் மட்டுமல்ல. நகரத்தைச் சுற்றியிருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் இந்த விதமான ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் நகர மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம், தீர்த்து வைக்க வேண்டிய நிர்வாகம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது. இந்தச் சமை கிராம மக்களின் தலையிலும் விழுகிறது. இவ்வாறு நகரத்தில் பெருகிவருகின்ற தொல்லைகளினால் அரசாங்கத்திற்கு சரியான முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டு போவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இன்னும் அநாதை விடுதிகள், பிச்சைக்கார விடுதிகள் போன்ற பல விடுதிகள் பெருக்கிக்கொண்டே வருகின்றன. இதன் காரணமாக பலவிதமான தொல்லைகள் நகரத்திலும், நகரத்தைச் சார்ந்த பிரதேசங்களிலும் பயங்கரமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை சென்னை நகரத்தில் மட்டுமல்ல. மதுரை, கோயம், தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம் போன்ற இடங்களிலும் பெருக்கிக்கொண்டே வருகின்றது. மேலும் பல முனிசிபல் நகரங்களிலும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் கிராமங்களில் வசிக்கும் விவசாயிகளுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் நல்ல விதமான வசதிகள் கிடைக்கின்றதா என்பதைப் பார்க்கும் போது இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் எவ்விதம் கிராமப்புறங்களில் விவசாயம் பெருக்கிக்கொண்டு வந்ததோ அதற்கு நேர் மாறாக கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் நகரத்திற்குத் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்காக வந்து கொண்டிருப்பதால் கிராமத்தில் விவசாயம் நடத்துவதற்காக வந்து கொண்டே வருகிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் நம்முடைய கவனங்களும், திட்டங்களும் எல்லாம் நகரப்புறங்களில்தான் இருந்து வருகின்றன. இந்த நிலைமை மிகவும் கவலைக் கொடுக்கக் கூடியதாகும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்த்து இதற்கு ஆவன வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஹாஸ்டல்கள் கூட நகரத்திலேயே வைக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக ஸ்ரீ வில்லிப் புத்தூரிலே 215 பள்ளி மாணவர்களுக்காக ஒரு ஹாஸ்டல் கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரே இடத்தில் பெரிய ஹாஸ்டல்களை வைப்பதன் காரணமாக தாலுக்காவிலுள்ள பலவேறு இடங்களில்—கிராமப் புறங்களில்—ஹாஸ்டல்கள் இருந்தும், அங்கே போகவேண்டிய மாணவர்கள் ஹாஸ்டல் வசதி இருக்கிற இடத்திற்கே வருகிறார்கள். ஏன்? ஒரே இடத்தில் 200 பேர்கள் இருக்கும்படியான ஹாஸ்டலைக் கட்ட வேண்டும். அந்த தாலுகாவில் இருக்கிற ஒவ்வொரு ஹாஸ்டலிலும் 25 அல்லது 30 மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி செய்து கொடுத்து அந்தந்த இடத்திலுள்ள மாணவர்கள் அந்தந்த இடத்திலேயே தங்கிப் பள்ளிகளில் படிக்க ஏன் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது? இந்த வருஷத்திலேயே இம்மாதிரியான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri R. Krishnasami Naidu] [30th March 1959]

அடுத்தபடியாக இப்போது இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே உணவுப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக பேசப்பட்டது. உணவுப் பொருள்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்தபாடில்லே என்று சகோதர அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்வேன். அவர்கள் எந்த இடத்தில் நிலம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அந்த இடத்தில் எங்கள் பகுதியிலே நன்றாக விளையக்கூடிய பூமியாகக் கொடுக்கத் தயார். அவர்கள் மேற்பார்வையில் விவசாயம் செய்யட்டும். அதிலிருந்து விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க முடியுமா என்று அவர்களுடைய அனுபவம் மூலமாகச் சொல்லட்டும். விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை கொடுக்கக் கூடிய விதத்தில், விவசாயத்திலே அனுபவமில்லாத முறையிலே மனதிலே ஏதேதோ நினைத்துக் கொண்டு விலையை இன்னும் குறைக்கலாம் என்று பேசுவது வருத்தமாக இருக்கிறது. விலையை எப்படி குறைக்க முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். வாஸ்தவத்தில் ஒரு சரியான கணக்குப் போடுகிறேன். எப்படிப் போடுகிறேன் என்று சொன்னால், குறைந்த உணவு உற்பத்தி அடிப்படையில் போடவில்லை, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 3,252 பவுண்டு விளைவிக்கலாம் என்ற கருத்தோடு, அதற்கு ஆகும் செலவு என்ன என்று பார்த்தால் இப்போது நிர்ணயித்திருக்கிற விலை மிக மிக நியாயமான விலை தான். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், மற்ற தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியது போன்ற லாபகரமாகக் கவர்த்தகமாக இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களுடைய குறை நியாயமான குறைதான். இப்போது நிர்ணயித்திருக்கிற விலைவாசியானது அவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும் வகையில் நிர்ணயிக்க வில்லை. வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு அதிக விலை இல்லாமல் ஒரு நியாயமான விலை அவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இதனால் விவசாயிக்கு நஷ்டமோ லாபமோ ஏற்படாது. அவர்களுக்குத் திருப்தியளிப்பதாக மட்டுமில்லை. நியாயமான விலைதான் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் குறைக்க முடியும் என்று சகோதர அங்கத்தினர்கள் வெளியிலேயும் இந்தச் சபையிலேயும் ஏழை மக்களுக்கு அரிசி, நெல் விலையைக் குறைத்து விற்க முடியும் என்று பேசிக் கொண்டிருப்பது உண்மையை எடுத்துக் கூறுவதாக இருக்காது. அரிசி படி ஒன்று 13½ அணு அல்லது 14 அணுவிற்குத்தான் விற்க முடியும். பச்சை அரிசியை இன்னும் கொஞ்சம் விலை கூட்டத்தான் விற்க முடியும். மில் சொந்தக்காரர்கள், விவசாயிகள், சொந்த நில முன்னவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் வைத்து விவாதித்தாலும் கூட, அதற்குக் குறைந்து விற்க முடியாது. சர்க்கார் உணவுப் பொருள்கள் விலை சம்பந்தமாகச் செய்துள்ள ஏற்பாடுகளை வாவேற்கிறேன். மொத்தக் கொள்முதல், தானிய விநியோகம் முதலிய காரியங்களில் கண்காணிப்பாக இருந்து அரசாங்கம், வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, கெட்ட பெயர் ஏற்படாத வகையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ரோடுகள் விஷயமாகவும், குடி தண்ணீர், ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிக் கூடங்கள் விஷயமாகவும் பல அங்கத்தினர்கள் சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயும், அதற்குப் பிறகும் கூடப் பேசினார்கள். நானும் பேசினேன். ரோடு சம்பந்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் மாகாண ரீதியில் பல வித்தியாசங்கள் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா இருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் இப்போது இயங்கி வரும் நிலையைப் பார்க்கும்போது, ஜில்லா போர்டுக்கு எந்த விதமான பண வசதியோ மற்ற வசதிகளோ இல்லாத நிலையில் ஜில்லா ரோடுகளும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ரோடுகளைப் பார்த்தால் அதிலே ஜனங்கள் போக முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மற்றந்தாமாக ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா வித்தியாசம் இல்லாமல் ரோடுகளுக்குப்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] 30th March 1959]

பணம் ஒதுக்கும்படியும் ஜில்லா போர்டு ரோடுகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டின் மூலமாகப் பராமரிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, ஆஸ்பத்திரிகள் விஷயம். பல பெரிய பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் பல பகுதிகளில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. எனது தொகுதியில் கூட மூன்று ஹெல்த் சென்டர்களுக்கு 2 ஹெல்த் சென்டர்கள் கட்டியாகி, ஒன்று கட்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கட்டப்படும் கட்டிடங்கள் வேலை முடிந்த பிறகு, அதிலும் குறிப்பாக ஆடுதுறை ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக் கொண்டால் 40,000 ரூபாய் செலவு செய்து கட்டிய பிறகு, ஜில்லா போர்டின் கீழ் வரக் கூடிய காரணத்தினால், அது ஜில்லா போர்டின் கீழிருந்து மக்களுக்கு சேவை செய்ய முடியாத நிலை இருப்பதால் இந்த ஆஸ்பத்திரிகளையெல்லாம் சர்க்கார் நேரடியாக எடுத்துக் கொண்டால்தான் மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். பந்தநல்லூர், நீலத்தநல்லூர், போன்ற இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாமல் இருப்பதால், அந்த இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளை அமைத்துக் கொடுத்தும், எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளையும் சர்க்கார் நேரடியான நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொண்டு மருந்து முதலிய சாதனங்களை உடனுக்குடன் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்ட பிரசவ விடுதிகளில் இருக்கக்கூடிய அம்மையார்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்து கிராமப் புறங்களுக்குப் போக, வசதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சுகாதாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்போனால் சுகாதார நிலை நல்ல முறையில் முன்னேறி, சுகாதார இலாகா நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருவதால் காலரா போன்ற தொத்து நோய்கள் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன. சுகாதார இலாகாவிலே சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர்கள் நீண்டகாலமாக இருக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்களாகவே இருக்கிறார்களே தவிர எந்த விதப் ப்ரமோஷனும் அவர்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே பல சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர்களையும் மற்ற இலாகா போன்று மேல் பதவியளிக்க 10 அல்லது 15 ஆண்டுகள் சுகாதார இன்ஸ்பெக்டராக பணியாற்றியவர்களை மேல் பதவிகளுக்கு உயர்த்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. மாணேஜ்மென்ட் பள்ளிக் கூடங்கள், ஜில்லா போர்டின் கீழ் இருக்கக் கூடிய பள்ளிக் கூடங்கள் என்று பல பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடங்களெல்லாம் ஒவ்வொரு நிலையில் ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பள்ளிகளையெல்லாம் சீரமைத்து ஒரே மாதிரியான முறையில் சர்க்காரே நேரடியாக நடத்தாமல், ஜில்லா போர்டை நம்பி மேலும் அவர்களிடத்தில் வைத்திருந்தால் அவைகள் சீராக நடக்க முடியாது என்றும் மாணேஜ்மென்ட் பள்ளிகளிலும் அது மாதிரிதான் இருக்கிற தென்ற அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீண்ட காலமாகக் கூட்டுறவு முறையை மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் வற்புறுத்தி வந்தும் கூட கூட்டுறவு முறைக்கு நிலம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியிலே எங்கு பார்த்தாலும் மட்டும் நிலங்களும், ஆதீன நிலங்களும், தேவஸ்தான நிலங்களும் இருந்தாலும், அந்த நிலத்தை வேண்டி பல மனுக்கள், பல தூதுகோஷ்டிகள், பல பெட்டிஷன்கள், எத்தனையோ தடவைகள் அனுப்பியும் கூட, எத்தனையோ தடவைகள் முயன்றும் கூட கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், ஹிந்து மத பரிபாலன அமைச்சர் அவர்களும், எது கேட்டாலும் இவர் அவரைக் காட்டுவது, அவர் இவரைக் காட்டுவது, ஹிந்து மத பரிபாலன மந்திரி மடாதிபதியை காட்டுவது மடாதிபதி கமிஷனரை காட்டுவது, கமிஷனர் சர்க்காரைக் காட்டுவது, ஆக கடைசியில் இந்த நிலம் கிடைக்க முடியாதபடி இவர்களுக்குள் வித்தியாசம் ஏராளமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மடாலய நிலங்களையும் கோவில் நிலங்களையும் தாராளமாக எடுத்துக்கொள்ள, சிக்கல்கள் ஏதாவது இருந்தால் அவைகளை அகற்றுவதன் மூலம் இந்த ஆண்டு

[Sri T. R. Ramamirtha, Thondaman] [30th March 1959]

முடிவிற்குள்ளாகவே அத்தகைய நிலங்களை குத்தகை சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ள நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அதற் குரிய சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் மேலும் அவசரச் சட்ட மூலம் இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசனம். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கெல்லாம் அதிகமாகப் பணத்தை ஒதுக்கி நீர்ப்பாசன வசதிகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லா பழைய நீர்ப்பாசனப் பகுதி என்கின்றதன் காரணமாக, ஒதுக்கக்கூடிய பணம் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக பல வசதிகள் செய்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஆதலால் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் வீரசோழன், காவேரி முதலியவைகளின் மூலம் படிவார் மூலம் நீர்ப்பாசன வாய்க்கால் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் உற்பத்தியைப் பார்சும்போது, நீர்ப்பாசன வசதிக் குறைவு காரணமாக பல பகுதிகளில் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கக்கூடிய பணத்தை எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக மணியாறு பாசனத்தில் உள்ள குறையூர்களை நான் இங்கு பல தடவைகள் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதை உடனடியாக அதிகப் பணம் ஒதுக்கி அபிவிருத்தி செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பெரிய பெரிய ரோடுகளை ஒன்றாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். பல பெரிய ரோடுகளுக்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது போன்று தஞ்சை, திருச்சி, தென் ஆற்காடு ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களை இணைத்து திருச்சிக்கும் சிதம்பரத்திற்கும் நடுவில் லோயர் அணைக்கட்டை வைத்து கொள்ளிடம் இருப்பதும் 2 ரோடுகள் 100 மைல் நீள ரோடுகள் இருக்கின்றன. இப்போது இவைகள் மூன்று ரோடுகளாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் பயன்படக் கூடிய அளவிலே, 2 ரோடுகளையும் சர்க்கார் பி. டபிள்யூ., டி. ஆர். சி. டிவிஷன் என்ஜினீயரிங் டிபார்ட்மெண்டில் இப்பொழுது இருப்பதை எடுத்து, ஹைவேஸ் ரோடாக மாற்றி அதைப் பராமரிக்க இண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உடனடியாகச் சேர்த்து வேலைகளைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் போக்குவரத்து வசதி நல்ல முறையில் ஏற்படும், பல முன்னேற்றங்களும் காணலாம். மேலும் திருச்சி (ஜில்லா) உடையார்பாளையம் தாலுக்காக்களில் நீர்ப்பாசன வசதிகளும் சுகாதார வசதிகளும் இல்லை. அவைகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்கு ஒரு பெரிய திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு அதிகமாகப் பணத்தை ஒதுக்கி எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்றும் கொள்ளிடம் போன்ற நதியிலிருந்து பைப் மூலம் 3 அல்லது 4 மைல் சுற்றிவர இருக்கிற பகுதிகளுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் வசதிகள் செய்து கொடுத்து சுகாதாரத்தைப் பரப்ப வேண்டுமென்றும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

11
a.m.

SRI K. R. NALLASIVAM: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் பகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்: இப்பொழுது எங்களுடைய பகுதியிலே, கீழ்பவானி வாய்க்காலிலே சமீபத்தில் தண்ணீரை நிறுத்திவிட்டார்கள். இரண்டாவது போகத்திற்கு இன்னும் 15 நாட்களுக்கு அதிகமாகத் தண்ணீர் விட்டிருந்தால் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பயிர்கள் தப்பியிருக்கும். ஆனால் சமீபத்திலே மந்திரிமார்கள் கூட அந்தப் பகுதிக்குப் போயிருந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் நேரடியாகச் சொன்னார்கள், அங்கிருக்கச் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உடனடியாக நிறுத்திவிட்டதன் காரணமாக, சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கரிலே தண்ணீர் சுமார் 15 நாட்களுக்குப் போதுமான அளவு கிடைக்காததன் காரணமாக ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கடலை, ராகி போன்ற பயிர்கள் கடைசி நேரத்தில் ஆபத்தான நிலைமையில் காய்ந்துபோய் விட்டன. அதிகாரிகளைக் கேட்டால், “தண்ணீர் இல்லை; ஆகவே, எப்படி

30th March 1959] [Sri K. R. Nallasivam]

விட முடியும்?” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஒன்று செய்திருக்கலாம். காளிங்கராயன், தடப்பள்ளி, அரக்கன்கோட்டை வாய்க்கால்களில் கொடுக்கும் தண்ணீரிலிருந்து இவைகளுக்குத் தண்ணீர் விட்டால் அந்தப் பயிர்களைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். ஆனால், நான் கேட்டுக்கொள்ள வதெல்லாம் இது தான். இரண்டாம் போகத்திற்குத் தீர்வை விதிக்காமல் இருப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஏற்பாடு செய்தால், அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். இரண்டாவது போகத்திற்குத் தண்ணீர் விடுகிறோம் என்று சொல்லாமல், எப்படியாவது தீர்வை கொடுங்கள் என்று சொன்னால், அது எவ்வளவு கஷ்டம் என்று ஊகித்துக்கொள்ளலாம். ஒருபுறம் பயிர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து விட்டன. இன்னொரு புறத்தில் வரி கேட்கும்போது, அதைக் கொடுப்பது கஷ்டமான காரியமாக இருக்கிறது.

கடந்த வருஷத்தில் போடப்பட்ட தண்டத் தீர்வையை வசூலிக்கிறார்கள், இப்பொழுது இது வெட்கக்கேடாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், புதிய சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து காப்பாற்றப் போகிறோம் என்று சொல்வதைவிட இருக்கும் சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டே நியாயமான முறையில் அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் அமுலில் கொண்டுவரக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் இங்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும். அங்கிருக்கும் ஜனங்கள் ஓயாமல் புகார் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் புகார்களை எந்த அளவு அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்கள் என்பது தெரியாது. அந்த அதிகாரிகள் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. கணக்குப் பின்னை செய்யக்கூடிய காரியத்தைக் காமராஜ் நாடார் கூட செய்துவிட முடியாது என்ற அளவுக்கு அதிகாரிகளுடைய அட்டகாசம் இன்று பெருகிப் போயிருக்கிறது என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதே நிலைமை அங்கு நீடித்தால் ஏதாவது கூடிய விரைவில் நிச்சயமாக அங்கிருக்கும் ஜனங்கள் சர்க்காருக்கு எதிராக ஏதாவது செய்தால்தான் அங்கே சொல்வதைக் கேட்பார்கள் என்ற நிலைக்கு விவசாயிகள் உந்தித் தள்ளப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் உணரவேண்டும். மகாநாடு போட்டுவிட்டால் ஆறுதல் அடைந்து விடுவார்கள், பேசாமல் இருந்துவிடுவார்கள் என்று அமைச்சர்கள் நினைக்கக் கூடாது. கடந்த வருஷத்தில் தண்டத் தீர்வை போட்டார்கள். தண்டத் தீர்வை போட்டதைப்பற்றி அமைச்சர்களிடம் வந்து சொன்னதற்குப் பின்னால், தற்காலீகமாக தண்டத் தீர்வையை ஒத்திப்போட்டார்கள். ஒரு வாரத்திற்குள் 6-ம் நம்பர் நகலோடு அப்பீல் செய்யவேண்டுமென்று அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் உத்தரவு போட்டார்கள். கணக்குப்பின்னை கொடுக்கவேண்டிய 6-ம் நம்பர் நகலோடு ஒரு வாரத்தில் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தும், 3, 4 மாதங்களுக்குப் பின்னால் தான் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கவேண்டிய 6-ம் நம்பர் நகல் விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்தது; அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் அப்பீல் செய்தார்கள். இப்பொழுது ஒவ்வொன்றாக வந்து கெண்டிருக்கிறது. இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் ரூபாய் தண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அப்பீலைக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போடவில்லை; ஆகையால் உங்கள் அப்பீலைத் தள்ளுபடி செய்து, உங்களுக்கு விதித்திருக்கும் தண்டத் தீர்வையை வசூலிக்க உத்தரவிடுகிறேன்” என்று உத்தரவிடுகிறார்கள். இரண்டே நாளில் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தினகரி ஒவ்வொருவருக்கும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. மீண்டும் ஸ்டேபெறுவது சாதாரணமான காரியமாக இல்லை. நியாயமான முறையில், சட்டபூர்வமாகக் கிடைக்கக் கூடிய நியாயம் சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்க வேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் பெரிய சங்கடமும் தொல்லைமும் உண்டு பண்ணிவிடும். ஒன்று சொல்கிறேன். இந்தத் தேசத்திலே அனேகமாக பல இடங்களில் புஞ்சைத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாப், மற்றும் இருக்கும் பல ராஜ்யங்களிலேயே, புஞ்சைத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே 30 சத வீதம் நிலங்கள்கூட சாகுபடிக்கு வரவில்லை. புதிய அணைக் கட்டுத் திட்டங்கள் ஏற்படும் அந்த அளவுக்குத்தான் புஞ்சை நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், கோவை ஜில்லாவிலே வெட்டப்பட்ட கீழ் பவானி வாய்க்காலில் பொருக்கவரையில்.

[Sri K. R. Nallasivam] [30th March 1959]

60 சத விசிதம், 70 சத விசிதம் புஞ்சை நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து கூடுமான வரை எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் கொடுப்பது நல்லது. ஆனால், சலுகைகள் கொடுக்காவிட்டாலும்கூட அவர்களைத் தொல்லை இல்லாமல் நிம்மதியாக விவசாயத்தில் ஈடுபடச் செய்தாலே போதுமானது. விவசாயிகள் சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் சொல்லியாகிவிட்டது. அங்கே இருக்கும் அதிகாரிகள்—அவர்கள் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—ஆவன செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆளும் கட்சியிலே இருக்கும் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் கூட, ஒரு நாளைக்கு அங்குள்ள ஜனங்களோடு சேர்ந்து ஏதாவது செய்யவேண்டிய நிலைக்கு நீங்கள் கொண்டுவந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்த ஆபத்து என்றைக்கு வெடிக்கப்போகிறதோ தெரியாது. சமீபத்தில் சர்க்கார் புதிய உத்தரவு போட்டார்கள். ஒரு மதகுத் தகராறு இல்லாமல் இருந்தால், அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு தண்டத் தீர்வையை நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. “தகராறு இல்லாமல் இருந்தால்” என்பதை எப்படி நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதை எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். தகராறு இல்லாமல் இருந்தால் அங்கு எந்த விதமான தண்டத் தீர்வையும் போடாமல் இருக்கவேண்டும். ஏழை விவசாயிகள், அப்பாவி விவசாயிகள், எழுதிக்கொண்டுபோய் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், ஒரு மாதமோ இரண்டு மாதமோ ஆகும் எழுதிக் கொண்டு போய் கொடுப்பதற்கு. அதைக் கவனிக்கும்போது, எந்த மதகிலே தகராறு இல்லை என்று சர்க்காருடைய காதுக்கு எட்டுகிறதோ, அங்கே தண்டத் தீர்வை போடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சார மோட்டார்கள் சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். முன்னாறு மின்சார மோட்டார்கள் தாராபுரம், பவானி, ஈரோடு தாலுக்காக்களுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி, இன்றைக்கு அந்த உத்தரவு வந்ததற்குப் பின்னால் 1,500 விண்ணப்பங்களுக்குமேல் சர்க்காருக்கு மின்சார மோட்டார் வேண்டுமென்று விவசாயிகள் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மார்ச் மாதம் 30-ந் தேதி தண்ணீர் நிறுத்த வேண்டிய அவசியம் வந்து, 30-ந் தேதியன்று லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் பயிரை விளைவிக் முடியாமல் பயிர் நாசமாய் விட்டது. முக்கிய வாய்க்காலிலிருந்து 5 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து மீதியிருக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் கிணறுகள் பூராவுக்கும் மோட்டார் கனெக்ஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் தொல்லை இருக்காது. தண்ணீர்த் தகராறு குறையும். தொல்லை மிகக் குறைவாக வரும். மின்சாரம் எந்த அளவுக்குக் கேட்கிறார்களோ அந்த அளவு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும்.

இப்பொழுது உத்தரவிலே இன்னொன்றும் இருந்தது. கழிவுத் தண்ணீரை எடுத்துக் கட்டினால் தண்டத் தீர்வை கிடையாது, விண்ணப்பங்கள் போடுங்கள் என்று விவசாயிகள் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷமும் கூட விவசாயிகளுக்கு அறிவிப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தக் கழிவுத் தண்ணீரை எடுத்துக் கட்டினால் மீண்டும் தண்டத் தீர்வை போட ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருப்பதாகத் தகவல்கிடைத்தது. அந்த பயத்திற்கு வழி இல்லாமல் செய்யவேண்டும். அங்கே வந்து பார்த்தால் தெரியும். ஏழு, எட்டு வருஷங்களாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன் இதே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி. வேறு எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருக்க, இந்த விஷயத்தை பேசிக்கொண்டிருப்பது குறித்து எனக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட சொல்லியிருந்தும், அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. கழிவுத் தண்ணீரை எடுத்துக் கட்டினால் தண்டத் தீர்வை இல்லை என்ற உத்தரவு இருக்கிறது. இப்பொழுது தண்டத் தீர்வை போட அப்படிப்பட்ட காரியங்களை அங்கிருக்கும் ரெவினியூ அதிகாரிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை எந்த அளவு இவர்கள் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள் என்று தெரியாது. நாம் மந்திரிகளிடம் வந்து சொன்னால், அவர்கள் “சரி” என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அந்த இடத்தில் அதிகாரிகளுடைய தர்பார், அவர்களுடைய ஆட்சி, ஒரு சர்க்காரே அந்தப் பிர

[30th March 1959] [Sri K. R. Nallasivam]

தேசத்தில் நடக்கிறதா என்று சந்தேகப்படக்கூடிய அளவுக்கு நிர்வாகமானது நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள முனிசிபல் தேர்தலில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பல இடங்களில் தோற்றுப் போவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை உண்மையிலேயே ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் எண்ணிப் பார்த்திருப்பார்களானால், காய்கறி வியாபாரிகளுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றப் பட்டதால் ஏற்பட்டதென்பதை உணர்வார்கள். வியாபாரிகளுடைய குறைகளைக் கவனிக்கவில்லை, விவசாயிகளுடைய குறைகளைக் கவனிக்கவில்லை என்று இப்படியாக ஒவ்வொரு குறையாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்குமானால், அவர்களுடைய குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படாமல் இருக்குமானால், பின்னால் இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும் என்பதை நிச்சயமாக உணராத அளவுக்கு வளர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கருத்தில் ஆளும் கட்சியினர் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட நினைக்கிறேன். கனம் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசிய போது, “நகரங்களிலே சேரி ஒழிப்பு அவ்வளவு அவசியம் இல்லை. கிராமப் புறங்களிலேதான் மிகவும் அவசியம்” என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நகரத்திலே தான் சேரிகளுடைய நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறது “ஸ்லம்ஸ்” என்று சொல்லும் போது அவை கிராமத்திலே அவ்வளவு மோசமாக இல்லை. அங்கு ஓரளவு இட வசதி, காற்று வசதி இருக்கலாம்; ஆனால், நகரத்திலேதான் உண்மையிலேயே இடம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, காற்று வசதி கிடையாது. நகரங்களில் கழிவுத் தண்ணீர் போவதற்குக்கூட வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, நகரங்களில் சேரி ஒழிப்பு மிகவும் அவசியம். சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்திலே சர்க்கார் நான்கு முக்கிய நகரங்களைக் கொண்டுவருவதாகத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் கொண்டுவரவேண்டும். சேரிகளில் தீப்பிடித்துக் கொண்டாவிட்டால், அப்பொழுது நெருப்பு அணைக்கும் என்ஜின்கள் போவதற்குக்கூட முடியாத நிலைமையில் சேரிகள் அமைந்திருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சேரிகளைப் புனரமைப்புச் செய்யும் திட்டத்தைக் கூடியசீக்கிரத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.

சில சேரிகளில் தீ பிடித்துக்கொண்டால் அங்கே தீ அணைக்கும் இஞ்ஜின்கள்கூட போக முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாமல் தீ பிடித்தவுடன் தீ அணைக்கும் இஞ்ஜின்கள் அங்கே சென்று அணைக்கக்கூடிய நிலையில் அங்குள்ள சேரிகளை அமைக்க வேண்டும். மதுரை சென்னை போன்ற இடங்களில் சேரிகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் புனரமைக்கும்போது இப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புனரமைப்புத் திட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு நகரத்திலும் பிச்சைக்கார விடுதி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நோயாளிகளாக இருக்கக்கூடிய பிச்சைக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள், வேலை செய்யக்கூடிய பிச்சைக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று தனியாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மதுரையில் இது போன்ற விடுதி ஒன்றைக் கட்டினார்கள். ஆனால் போதுமான நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால் அது மேற்கொண்டு நடைபெறாமல் கட்டிடம் கட்டியபடியேதான் இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அந்த விடுதிகளை நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Sankaran]

[30th March 1959]

வைகை அணைக்கட்டு திட்டம் சம்பந்தமாகக் கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதில் சில முக்கியமான விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரியாறு அணைக்கட்டு இருக்கும்போது அங்கே லீக்கேஜ் ஏற்பட்டதனால் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. பெரியாறு அணைக்கட்டை அடைத்துவிட்டாலும் அதிலிருந்து வரக்கூடிய லீக்கேஜ் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். ஆதலிப்போலவே வைகைத் திட்டம் வந்தவுடன் அப்படி லீக்கேஜாக வரக்கூடிய தண்ணீர் எல்லாம் நின்று போய் விட்டது. அந்த அணைக் கட்டை அடைத்தவுடன் சுமார் 15 நாட்களுக்கு அல்லது ஒரு மாதத்திற்குத் தண்ணீர் வரக்கூடியது நின்று போய் விட்டது. அதனால் பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாமூலாகக் கிடைக்கக் கூடிய தண்ணீர் இப்பொழுது கிடைக்காமல் போய் விட்டது. அதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அணைக்கட்டை அடைத்தவுடன் கூட இன்னும் அதிகப்படியாக 15 நாட்களுக்கு அல்லது ஒரு மாதத்திற்குத் தண்ணீர் விரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள விவசாயிகளுடைய நிலைமையை அனுசரித்து அப்படித் தண்ணீர் கூட கொஞ்ச நாளைக்கு விரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வைகை ஆற்றில் பாணைப்பறி என்று மீன் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அதனால் ஆற்றில் வரக்கூடிய தண்ணீர் பெரிய அளவுக்குக் குறைந்து விடுகிறது. அதனால் அந்தத் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் இது போன்று குத்தகைக்கு விரும்ப வழக்கத்தையே முற்றிலும் நிறுத்தி விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கோவில் நிலங்கள், தர்ம ஸ்தாபன நிலங்கள் என்று இரண்டு விதமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. சமீபத்தில் நிலங்களை வைத்துக்கொள்வதற்கு சிலிங் வைக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது கோவில் நிலங்களுக்கு சிலிங் வைப்பதிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கோவில் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கை அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. அதை இங்கேயும் ஸ்டிரிக்டாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சர்க்காருடைய கொள்கையை அனுசரித்து கோவில் நிலங்களுக்கும், தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும் சிலிங் அமைப்பதில் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்மால் லாண்ட் ஹோல்டிங்ஸ். சிறு நில சொந்தக்காரர்களுக்கும் சிலிங்கிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். சிலிங் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த அளவில் சிலிங் வைக்கப் போகிறார்கள் என்ற முறையில் இன்னும் ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை. எவ்வளவு ஏக்கர் வரையில் விதிவிலக்கு என்பதும் இன்னும் தெரியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவு ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குத்தான் சிலிங் அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி சீக்கிரத்தில் தெளிவாகச் சொன்னால்தான் பல ஆயிரக்கணக்கான சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். ஐந்தாறு ஏக்கர் அல்லது ஒரு வேலி நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் தெரிவிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ப்ரொக்யூர்மெண்ட் சம்பந்தமாகச் சொல்லும்போது, இப்பொழுது 50 சத. விசைத் ப்ரொக்யூர் செய்யப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பற்றாக்குறையாக இருக்கக்கூடிய ஜில்லாக்களில் 50 சத. விசைத் என்று வைத்திருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. உபரி ஜில்லாவாகிய தஞ்சை ஜில்லாவில் வேண்டுமானால் அப்படி வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் மதுரை ராமநாதபுரம் போன்ற பற்றாக்குறை ஜில்லாக்களில் 50 சத. விசைத் என்று ஜில்லாமல் 25 சத. விசைத் ஆக இருக்க வேண்டும்

30th March 1959] [Sri V. Sankaran]

என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நெல் வியாபாரிகள், ரைஸ் மில் சொந்தக்காரர்கள் ப்ரொக்யூர் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களும் இந்த அடிப்படையில் ப்ரொக்யூர் செய்தால் நலமாக இருக்கும். ஆகவே பற்றாக்குறை ஜில்லாக்களில், அதாவது மதுரை, ராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களில் 50 சத. விசைத்திலிருந்து 25 சத. விசைமாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

செகண்டரி க்ரேட் ஆசிரியர்களைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய ஊதியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாகத் தென்னிந்திய ஆசிரியர்கள் சங்கத்திலிருந்து மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை கவனித்து அவர்களுடைய ஊதியத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆசிரியர்களுடைய பென்ஷன் ரூல்கள் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. அவைகளை ஒரே அடிப்படையில் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக “நான் டீச்சிங் ஸ்டாப்க்கு” கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளையும் இவர்களுக்கும் கொடுக்கும்படியான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குமாஸ்தாக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சலுகைகளை டீச்சர்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எஸ்.ஈ.ஓ. சம்பந்தமாகச் சொல்லும்போது, அவர்களை நியமிக்கும்போது பயிற்சி பெற்ற திறமை வாய்ந்தவர்களை நியமிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ் ஆசிரியர்களில் இரண்டு வித க்ரேடுகள் இருக்கின்றன. ஸ்டீட் க்ரேட் என்றும், செகண்ட் க்ரேட் என்றும் இருக்கின்றன. அதை ஒரே க்ரேடாக அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களிடையே எந்த விதமான பாகுபாடும் இருக்கக்கூடாது. பயிற்சி பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் பி.எ. பயிற்சி செய்யப்பெற்ற பி.டி. ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் போல் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு செகண்டரி க்ரேட் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுவதற்கு முன்னதாக 73 ரூபாய் ஊதியம் வாங்கிக்கொண்டிருந்து விட்டு பயிற்சி பெற்றபின் அவர் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டால் அவருக்கு 61 ரூபாய் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். பயிற்சி பெற்ற பிறகு அவர்களை ஆசிரியர்களாக நியமித்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் குறையாத அளவில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்த விதத்திலும் அவர்களுடைய ஊதியம் குறையக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக செல்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமாக, நாட்டுச் செக்கு சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டுச் செக்கு எண்ணுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஓரளவு கணிசமான அளவில் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மற்றும் 35, 40 அல்லது 50 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இது போன்ற சலுகைகள் அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நம்முடைய சட்ட மன்றத்தின் காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர் அவர்கள் நமது ராஜ்யத்திற்கு “தமிழ் நாடு” என்ற பெயரை வைக்க முடியுமா என்று சொன்னார். ஆனால் அதற்கு ஒரு செல்லப் பெயர் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார். அந்தச் செல்லப் பெயர் எது என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அவரை செல்லமாக அழைக்க நினைத்தால் அவரை “மணி” என்று அழைப்பதா அல்லது “சுப்பு” என்று அழைப்பதா, அல்லது

[Sri K. Anbazhagan] [30th March 1959]

“சுப்பணி” என்று அழைப்பதா என்று ஆராயவில்லை. தமிழ் நாடு என்று நம் நாட்டைக் கூறியிருக்கலாம். தமிழ் நாடு என்று சட்டப்படி வழங்கினால் நல்லது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்லதோர் பெயரை வைக்காமல் அகில இந்திய அரங்கில் தமிழ் நாடு என்ற பெயர் இடம் பெறாமல் செய்யப் படுகிறது என்பதை மட்டு கனம் அமைச்சருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அகில இந்திய அரங்கிலும் சரி, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலும் சரி தமிழ் நாடு என்ற பெயரை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமோ அல்லது, இந்திய அரசாங்கமோ அப்படித் தீர்மானித்து விட்டார்களா என்பதை கனம் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் தீர்மானித்தது மாதிரி எல்லா நேரத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறதா என்பதை நான் கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் ஏற்றுக்கொண்டதை இந்த நாடு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, இந்த நாட்டு பொது மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, மறுக்கிறார்கள் என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிற தேர்தலில் அந்த ஸ்தாபனம் வேறு கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது என்பதை நான் இப்பொழுது நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே அகில இந்திய ஸ்தாபனம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி இந்த ஆட்சி அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இரண்டும் ஒன்று என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டாலும் சரி ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் சரி, அவர்கள் அதை இன்னொரு பக்கத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI. K. ANBAZHAGAN : டில்லியில் இருக்கக்கூடிய ஆட்சி இந்நாட்டை தமிழ் நாடு என்று அழைக்க வேண்டும். அதே மாதிரி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை தமிழ் நாடு உறுப்பினர்கள் என்று அழைக்கப்பட வேண்டும். இந்த மன்ற உறுப்பினர்களையும் தமிழ் நாட்டு உறுப்பினர்கள் என்று அழைக்கப்பட வேண்டும். சென்னை ராஜ்ய உறுப்பினர்கள் என்று அழைப்பது தமிழ் நாட்டிற்கு இழுக்கு ஆகும், ஒரு அநீதியுமாகும்.

இந்த அவையிலுள்ள அமைச்சர்கள் வெளியில் பேசும்போது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக பேசுகிறார்கள் என்று நான் முன்பே ஒரு தடவை நிதி விவாதத்தில் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன். அதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அப்படி பேசவில்லை என்று தெரிவித்தார். இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னர் சில அமைச்சர்கள் பேசிய கருத்தை தெரிவித்தார்கள். ஒரு அமைச்சர் திருச்சியில் பேசுகிறபோது, அவரும் பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சர், தெள்ளத் தெளிவாக பேசுகிற அமைச்சர், ஆத்திரத்திற்கு ஆட்படாத அமைச்சர், ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார் திருச்சியில். திருச்சி நகரசபை தேர்தல் சம்பந்தமாகப் பேசும்போது, “நீங்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வாக்களிக்காமல் மாற்றுக் கட்சிகளுக்கு வாக்களித்தால் அடுத்த ஆண்டில் 48 லட்சம் ரூபாய் குடிதண்ணீருக்காக ஒதுக்கியிருப்பதை நீங்கள் ஸரண்டர் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும் என்றும், அது செலவுபிக்கப்பட மாட்டாது” என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். இதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் என்ன காரணம், என்றும் என்ன பதில் சொல்லப்போகிறாரோ என்பதை நான் அறிய மாட்டேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த அமைச்சர் யார் என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

30th March 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தான். அப்படி பேசியிருக்கிறார்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எனக்கு நன்றாகப் பேசத் தெரியும். எனக்குச் சட்டம் தெரியும். சகல துறைகளிலும் எனக்கு நல்ல அனுபவம் நிறைய உண்டு. நான் சொன்னது “48 லட்சம் ரூபாய் குடி தண்ணீருக்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், நகர சபையில் பிளவு ஏற்பட்டால் அந்த ரூபாய் செலவு செய்ய முடியாமல் அது ஸரண்டர் செய்யப் பட்டு விடலாம், அதனால் நல்ல கட்சி ஸ்தாபனமாக இருந்தால் அதை ஸரண்டர் செய்ய விடாமல் செலவு செய்யப்படலாம், அதனால் நல்ல ஸ்தாபனம் ஆட்சிக்கு வரவேண்டும்” என்ற கருத்துப்பட்டதான் நான் சொன்னேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : நான் எனது கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் சரி, அதைப்பற்றி எனக்கு கவலை இல்லை. நகர சபை தேர்தல் நேரத்தில் ஆட்சி பீடத்திலுள்ள அமைச்சர்கள் இம்மாதிரி தலையிட்டு இம்மாதிரி பேசினால் ஜனநாயகம் தவறப்பட்டதான் செய்யும்.

கடந்த பொதுத்தேர்தல் காலத்திலேயே இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தேன். “பொதுத்தேர்தல் அரசியல் அடிப்படையில் நடைபெறுவது. அமைச்சர்கள் தங்கள் கட்சி அடிப்படையில் ஈடுபடுகிறார்கள்” என்று சொல்லலாம். ஆனால் அமைச்சர்கள் நகராட்சி மன்றத் தேர்தல் கூட்டங்களில் நேரடியாகக் கலந்து கொள்ளுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அப்படி ஈடுபட்டாலும் கூட மக்களை மிரட்டுவது காலத்திற்கேற்றதல்ல. நான் “அப்படி மிரட்டினார்” என்று கனம் வெங்கட்டராமனை மட்டும் குற்றம் சாட்டவில்லை. முதலமைச்சர் காமராஜரும் பேசியிருக்கிறார். சென்னையில் ஒரு தொகுதியில் பேசியிருக்கிறார். அவர் பேசும்போது “இந்த வட்டாரத்தில் உள்ளவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு எதிராகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடித்தால் குடி தண்ணீருக்குக் கூடத் திட்டாடு வீர்கள்” என்று பேசியிருக்கிறார். முதலமைச்சராக இருப்பவர் இவ்வாறு பேசியிருக்கிறார் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். நீங்கள் முடிந்தால் அப்படிச் செய்து பாருங்கள். இந்த அமைச்சர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்று எங்களால் பார்க்க முடியும். இப்படி இந்த நாட்டு மக்களை மிரட்டி ஓட்டு வாங்காதீர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி எவ்வளவோ தொண்டு செய்திருப்பதை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். “எங்களிடத்தில்தான் தொண்டு செய்யத் தகுதியுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லுங்கள். ஆனால் மக்களைப் பார்த்து, வரி கொடுக்கின்ற மக்களைப் பார்த்து, அரசாங்கத்தோடு நேரிடை விரோதம் எதுவும் இல்லாத மக்களைப் பார்த்து “உங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் கூட கிடைக்காதபடி செய்துவிடுவோம்” என்று பொதுமக்களை மிரட்டுவது ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமானது, அவ்வாறு சொல்லுவது நல்லதல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட போக்கு எல்லாத் துறையிலும் வளரவேண்டுமென்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்கள் விரும்புகிறார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் பேசும்போது ஓரளவு அளவோடு

SRI V. SANKARAN : (on a point of order Sir, சபையில் இல்லாத மெம்பரைப் பற்றிக் குற்றம் சாட்டுகிற முறையில் இங்கே பேசலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order.

SRI K. ANBAZHAGAN : நிதியமைச்சர் அவர்கள் “குற்றம் நிறையச் சாட்டும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். குற்றம் சாட்டுவதற்காகப் பேசவில்லை. குற்றம் சாட்டுவது மட்டும் என் நோக்கமல்ல. குற்றமான காரியத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறேனே.

[Sri K. Anbazhagan] [30th March 1959]

தவிர வேறொன்றுமில்லை. தவறான முறையில் பொதுமக்களை மிரட்டா தீர்கள். நகராட்சி மன்றத் தேர்தல் கூட்டங்களில் எதையெதைச் செய்ய முடியும் என்று சொல்லி ஆசை காட்டுங்கள். இன்னும் வேகமாக இந்த தனை காரியங்களைச் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். “இன்னும் 1 பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டப் போகிறோம்; 30 க்கூடங்களை ஏற்படுத்தப் போகிறோம்; குடி தண்ணீர் வசதியை மேலும் விரிவாக்கப்போகிறோம்” என்று நீங்கள் ஆசை காட்டினால் கூட வருத்தப்படமாட்டேன். ஆனால் பொதுமக்களைப் பார்த்து, வரி கொடுக்கின்ற பொது மக்களைப் பார்த்து “உங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற வசதியைக் கூட கிடைக்காமல் செய்து விடுவோம்” என்று சொல்லுவது ஜனநாயகப் பண்பாடாகாது. காங்கிரஸ் கட்சியின் எதேச்சாதிகார மனப்பான்மையைத் தான் காட்டுகிறது. அந்த மனப்பான்மையைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல், அமுலுக்கின்ற பொருள்களுக்கு வரி போடவேண்டாமென்று சொல்லுகிற கருத்து இன்றையதினம் சொல்லப்படுவதல்ல. நிதி நிலை அறிக்கை விவாதித்ததின்போது “கருணைக் கிழங்குக்காவது கொஞ்சம் கருணை காட்டுங்கள்” என்று ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிலர் சொன்னார்கள். உருளைக்கிழங்கு பற்றியும் அப்படிச் சொன்னார்கள். பொதுவாக எல்லா உணவுப் பொருள்களைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் பேசும் போது “இந்த உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரி போடாதீர்கள். அவ்வாறு நீங்கள் இந்த உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரிபோடாமல் இருந்தால் ஏழை மக்கள் ஒவ்வொரு கவளம் உணவைச் சாப்பிடும்போதும் ‘வாழ்க சுப்பிரமணியம்’ என்று வாழ்த்திக் கொண்டே சாப்பிடுவார்கள்” என்று சொன்னார்கள். என்றாலும் வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த நேரத்தில் அந்த வரி தவறு என்பதையும் அதனால் ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டத்தையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். “இப்பொழுது 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை 50,000 ஆக உயர்த்தக் கூடாதா? 30,000-க்கு வரி என்பதை 60,000 ஆக உயர்த்தக் கூடாதா?” என்று கேட்ட நேரத்தில் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் துறையில் நல்ல விற்பன்னர், பேசப்படுகிற கருத்தைப் புரிந்து கொண்டு பேசும் ஆற்றல் படைத்தவர்—“நீங்கள்தான் இறைச்சி வியாபாரம் செய்யச் சொன்னீர்கள். இப்பொழுது கூடையை எடுத்துத் தலையிடுவாக கிற நேரத்தில் தட்டிவிடப் பார்க்கிறீர்கள்” என்று கூறினார்கள். நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன். “இண்டஸ்ட்ரியல்”—பெரும் தொழில்கள் என்ற முறையில்

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரே ஒரு வார்த்தை. தப்பாகப் பேசுவதனால் திருத்தவேண்டியிருக்கிறது. மீனும் முட்டையும் விற்கமுடியுமா என்று கேட்டதற்கு “இது விற்க முடியாதா?” என்று சொன்னேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : பண்டங்களை விற்பதற்கும் தயாரிப்பதற்கும் வேற்றுமை உண்டு. பெரிய அளவில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்டவைகளை ஆங்காங்கு விற்பவர்கள் சிறு வியாபாரிகள். “அந்தச் சிறு வியாபாரிகள் செய்யக்கூடிய காரியத்தைதான் நாங்கள் செய்வோம்” என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் தாராளமாக அந்த வேலையைச் செய்யட்டும். மக்களுடைய சாதாரணத் தேவையை நிறைவேற்றக்கூடிய தொழில்களைச் செய்த முறையில் அரசாங்கம் மட்டும் ஏற்று நடத்தக்கூடிய பெரும் தொழில்களைச் செய்வது மக்களுக்கு மிகவும் நன்மை பயக்கக்கூடியது. அந்தப் பெரிய காரியத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். “மிகச் சாதாரணமான காரியத்தை நாங்கள் செய்கிறோம். வேலை நிறுத்தம் என்ற நேரத்தில் சமாளிப்பதற்காகச் செய்கிறோம்” என்று பேசுவது சாதாரணமானவர்கள், சாமானியர்கள் செய்கிற காரியத்தை ஏற்று நடத்துகிறோம் என்று ஒரு தொழில் அமைச்சர் பேசுவது “கூட்டுவது தொழிற்சாலைகளை நாமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கடமையை மறந்து

[Sri K. Anbazhagan] 30th March 1959]

விட்டுப் பேசுவதாகும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தச் சபையில் “பெரிய அளவில் இறைச்சித் தொழிலையும், மீன் பிடிக்கும் தொழிலையும் நடத்தவேண்டுமென்றுதான் குறிப்பிட்டார்களே தவிர சிறு வியாபாரத்தில் சாமானியர்கள் செய்கிற வியாபாரத்தில் போட்டியிடவேண்டுமென்று தெரிவிக்கவில்லை. இந்த அவைக்கு நல்ல பெயர் ஏற்படவேண்டுமானால் அழகும் பொருள்களுக்கும், ஒரு நாளைக்கு மேல் தாங்காத பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அந்த வரியிலிருந்து கிடைக்கும் பணத்தைத் திரட்டி பெரிய காரியத்தைச் சாதித்துவிடப் போவதில்லை. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல் இந்த நாட்டிலே உள்ள பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு, ஆதித்திராவிட மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற உதவி நிதி கிடைக்க நீண்ட தாமதமாகிறது. ஏறத்தாழ ஜூலை மாதத்தில் மாணவர்கள் சேருகிறார்கள். மார்ச் மாதத்தில் தான் அவர்களுக்கு இந்த உதவி நிதி போய்ச் சேருகிறது. இந்த அளவுக்குக் காலதாமதம் ஏற்படுமானால் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் மாதந்தோறும் கடன் வாங்கிப் பணம் கட்ட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் படிப்பில் முழு அளவு ஈடுபடமுடிவதில்லை. பிற்பட்ட மாணவர்கள் படிப்பில் முன்னேற வேண்டுமானால் அந்தப் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குக் காலத்தில் அந்த உதவித் தொகை கிடைக்கத் தக்க திட்டமிடவேண்டுமென்று வேண்டி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த ஆண்டு பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் சென்ற ஆண்டுகளில் இருந்ததை விட மூன்று மடங்கு அதிகமாக விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு மடங்கு மாணவர்களுக்கே உதவி செய்ய முடியாத நிலைமையில் இன்னும் இரண்டு மடங்கு மாணவர்களுக்கு எப்படி உதவி செய்வது என்று கையை விரிக்காமல் அந்தப் பரிதாபத்துக்குரிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வளரும்போது எப்படியாவது நிதி கண்டுபிடித்து எல்லா மாணவர்களுக்கும், அல்லது பெரும்பான்மையான மாணவர்களுக்காவது இந்த நிதி உதவி கிடைக்கும்படியான வழியை அரசாங்கம் வகுத்துத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய சென்னை நகரத்தில் டாக்சி ட்ரைவர்களைப் பொறுத்தவரை ஏதோ ஒரு சிலர் வேண்டுமானால் குறையுடையவர்களாக இருக்கலாம்—பெரும்பாலோர் பண்புள்ளவர்கள்தான். அப்படிப்பட்ட ட்ரைவர்களில் யாராவது ஒரேயவர் தவறு செய்தால் போலீசார் அவர்கள் மீது முறையாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர அளவுக்கு மீறி கடுமையான அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவ்வாறு கடுமையான முறையில் நடத்துகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். அவ்வாறு கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்ததன் விளைவு கடுமையாக இன்றைய தினம் பெரிய வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு இந்த மாதிரி கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று ஆணையிடவேண்டும். ஏதாவது தவறு செய்தால் முறைப்படி வழக்கு வேண்டுமானால் தொடரலாமே தவிர, அவர்களைக் கடுமையான முறையில் நடத்துவதும் அடிப்பதும் நல்லதல்ல என்ற அறிவுரையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலும் ஒரு வாரம் மரியாதை வாரம் கடைப்பிடிக்கிற அவர்கள் மிச்சமிருக்கும் 51 வாரங்களில் மரியாதையைப் பற்றி மறந்துவிடுகிறார்கள். அந்த மிச்சமிருக்கும் 51 வாரங்களிலும் அவர்களுக்கு மரியாதையைப் பற்றி நினைவுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுள் குறைகளைப் பற்றி எத்தனையோ முறை எடுத்துச் சொல்லியும் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிக் கவனித்து எந்த வித வாக்குறுதியும் வழங்கவில்லை. குறிப்பாகக் கர்ணங்கள், வெட்டியான், தலையாரி போன்றவர்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய குறை

[Sri K. Anbazhagan] [30th March 1959]

களைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கத்தின் பல்வேறு இலாகாகளில் வேலை பார்க்கும் கடைநிலை ஊழியர்களின் வேலை நேரம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்கள் மிகுந்த தொல்லைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்தாகவேண்டும். “கண்டிண்ட் ஸ்டாப்” — தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் 5 ஆண்டுகள், 7 ஆண்டுகள், 8 ஆண்டுகள் என்று வேலை பார்த்தும் அவர்கள் வேலை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு நிரந்தரமாக்கப்படாததன் காரணமாக ஏழெட்டு ஆண்டுக் காலம் வேலை பார்த்தவர்கள் பெரும் வேதனைப்படுகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-30
a.m.

அடுத்தாற்போல அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது தமிழ் நாட்டில் எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றிவிட்டோம். நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டங்களே கிடையாது என்று சொல்லி வருகிறார். இன்னும் கட்ட வேண்டிய திட்டங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. கோதாவரி கிருஷ்ணா திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர வேண்டியவர்கள், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஒடுகிற ஆற்றுத் தண்ணீர் இந்தப்பக்கம் வரும்படியாக வழிதேடித் தரவேண்டியவர்கள் செய்து முடிக்கவேண்டியது ஒன்றுமே இல்லையென்று பொதுமக்களிடத்தில் மறைக்கக் கூடாது. செட்டி நாட்டு முத்தையா அவர்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருவது போல ராமநாதபுரம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கட்டப்பட வேண்டிய சிறுசிறு அணைகள் நிறைய இருக்கின்றன. காவேரிலிருந்து வெட்டப்படவேண்டிய கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு “அண்ணாதுரை வீட்டுக்கா அணைக்குவது” என்ற கேள்வியை எழுப்பாமல், இன்னும் அங்கங்கே செய்து தரப்படவேண்டிய வேலைகள் என்ன என்ன என்பதைத் துருவி ஆராய்ந்து மக்களுக்குச் செய்து தருகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். இனி முடிக்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. எல்லாவற்றையும் முடித்து விட்டோம். நாங்களும் முடியப்போகிறோம் என்று பொதுமக்களிடத்தில் சொல்ல வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு படி 12 அணை என்று அரிசி விற்பது விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகாது, 13 அணைவாகவாவது உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். சாதாரண ஏழை பாட்டாளி மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய அரிசிக்கு 12 அணைவுக்குமேல் விலை ஏறுவது என்பது நல்லது அல்ல. விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமானால் அவர்களுக்குத் தேவையான எண்ணெயோ, பிண்ணிக்கோ குறைந்தவிலையில் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு திட்டமிட்டு, கூட்டுறவு பார்மிங் கொண்டுவரப் போவதாகப் பெருமை பேசுகின்ற இவர்கள்—வழிவகை செய்து தர வேண்டுமே தவிர அரிசி விலையை 12 அணைவுக்கு மேலும் உயர்த்துவது பொதுமக்களைப் பாதிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கடைசி வேண்டுகோள் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்லதொரு ஜன்நாயகப்பண்பாட்டை இந்த நாட்டில் நிலை நிறுத்தவேண்டும் என்று விரும்பினால் அமைச்சர் அவை தவறான முறையில் இறங்காதிருக்கும்படி கவனிக்கவேண்டும். அந்த ஆட்சியின் பெயரால் எதிர்க்கட்சியும் தவறாத நிலையில் மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படும் நிலையை சிருஷ்டிக்கவேண்டும். அமைச்சர்கள் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றாவிட்டால் ஜன்நாயகம் அவர்களைக் காப்பாற்றாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar rose.)

DEPUTY SPEAKER: I cannot allow any point of personal explanation. The hon. Member Sri Anbazhagan has not mentioned anything about the hon. Member Sri Kandaswami. The hon. Leader of the Opposition will speak now.

30th March 1959]

* SRI. M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: On a point of order. Sir, அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் அடிக்கடி போவதாகச் சொன்னார்கள். இவர்கள் பொதுமக்களிடத்தில் இருந்து 150 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு பேசப் போவது சர்வாதிகாரம் இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: It is not a point of order. The hon. the Leader of the Opposition will speak now.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, even though all the hon. Members who took part in the Budget discussions covered almost all the subjects and gave many valuable suggestions, nothing happens. This is so every year. Probably these suggestions are put in cold-storage and many of the papers in regard to these do not see the light of day for a number of years. This is a very sorry state of affairs. I would request the Hon. Ministers to see that the suggestions that are made by the hon. Members on the floor of the House are implemented as early as possible. I would even suggest that in certain cases a reply also may be sent to the individual Members who raised those important issues during the Budget discussions.

Sir, the cost of living index is going up day by day and the Government have not come forward to bring down the prices of essential articles especially articles of consumption excepting perhaps paddy. There are ever so many other consumable articles and daily necessities and unless the Government take steps to bring down the prices of those essential articles, there will be no salvation to the public and there will be heart-burning everywhere.

Sir, we have been hearing of hartals and strikes in recent years too frequently and for the past four or five days merchants dealing in perishable articles are also on strike. On account of this strike the public are put to lot of inconvenience. I would request the Hon. Minister-in-charge of Industries to send for these people and settle the whole thing amicably and mitigate the sufferings of the general public. Unless something is done in this direction, I am afraid there will be lot of trouble both from the consumers and the producers.

Sir, the Departments of Government are growing up every day. Overnight posts are created and appointments are made mostly gazetted appointments but still we find there is lot of red-tapism and delay in each and every department with the result that nothing tangible happens. We also find that moneys allotted to the various departments are not spent in time. There have been many lapses and rush of expenditure in the month of March. This is all due to, I am afraid, want of supervision and scrutiny. Many minor irrigation works have not also been taken up. With a view to stepping up food production especially in the dry districts something must be done immediately to repair the minor irrigation tanks and unless this is done food production cannot be stepped up.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [30th March 1959]

Sir, the Panchayat Bill was passed some months back. The district boards in so many districts are not functioning properly. I would request the Hon. Minister to bring into force the provisions contained in the Panchayat Bill and see to the formation of these Panchayat Unions as early as possible and abolish the district boards gradually. This should be taken up immediately as delay means danger.

With regard to the composition of several Committees, I am given to understand that Government are going to constitute a Committee shortly for eliciting information from all sections of the House regarding the framing of the Third Five-Year Plan. I am really pleased to note that and I am sure the Hon. Minister will constitute that committee very soon and do something tangible.

Regarding the constitution of the other committees also, such as committee for selection of candidates for the Arts colleges, Technical colleges and Block Advisory committee, I would request the Hon. Minister to take the Opposition into confidence and see that the members belonging to the opposition parties are put into them. I would like to have a categorical statement from the Hon. the Leader of the House in this regard when he replies to this debate.

With regard to the implementation of the provisions of the Agricultural Income-tax Act, we find even within such a short time after the passing of the Act so much of trouble arising, on account of the lunacies in the Act in the actual implementation of the Act with the result that there is so much heart-burning among the ryots. Many of them are not in a position to fill up the huge volume of printed forms containing as many as 10 to 15 pages. I would request the Hon. Minister to personally look into this matter and see that the form is simplified to make it as easy as possible for the ryots to fill up those forms. Unless this is done there will be so much of persecution and harassment by officials.

Another point which I wish to emphasise is this. We find all the departments are developing, expanding and so far as the Secretariat is concerned there are at least half a dozen Assistant Secretaries in every Department and another quarter dozen Deputy Secretaries. But in the Finance Department there is only one Assistant Secretary and one Deputy Secretary. Presumably therefore the proposals are not properly scrutinized in the Finance Department and for want of staff they are not doing their work efficiently. This department should be expanded. Otherwise the impression will be created in the minds of the public that the Finance Department does not want to take up responsibility with regard to the scrutiny of the accounts of the various departments. This also seems to be the reason for the present huge expansion in other departments and that is why the expenditure is mounting up in all sectors. We should not be penny wise and found foolish. We should see that the Finance department is expanded as much as possible so that it can exercise strict watch and control over the other department so far as the expenditure side is concerned. I am

[30th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

also given to understand that with regard to certain percentage of items, orders are obtained by circulation, from the Hon. Minister without sending the proposals to the Finance Department. I do not know how far it is true. I am sure the Hon. Minister will kindly clarify all these points.

Sir, I also understand that there are so many irregularities with regard to the appointment of Gazetted Officers under the control of the Finance Department itself and the advices of the Public Service Commission and the Secretary of the Public Department are being ignored.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have some information about it.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I would give it secretly.

I am sure, the Hon. Minister for Finance who is an expert financier and who has been in-charge of this portfolio for the last seven or eight years will carefully look into these things and see that something is done.

We find that on most occasions, more expenditure on staff than schemes has been incurred without benefiting the villagers for whom they are intended. That is the position.

My another submission is that I have been stating, with due respect to the Department, on the floor of this House that generally as a matter of policy no Secretary can continue in a particular department for more than three years. Even though I have got the greatest respect for the Secretary of this Department who is one of the most efficient Secretaries, it does not mean that other departments should not have the benefit of his advice and experience and it is for the Hon. Minister to consider this aspect of the matter also. Unless there is a proper scrutiny from the Finance department, no department can function well.

Sir, many hon. Members have also referred to the matter and I also wish to emphasise it over and over again. There has been such a lot of delay. The administration is top-heavy and full of superannuated officers and frustrated and disappointed young officers, most of whom are temporary. It is only a centralized administration based on secret police and ordinances. The police force, as I have been pointing out on the floor of this House, especially at the lower level is highly corrupt and inefficient and it is being used for political purposes by the Party in power. So, my submission is that the whole police force should be reorganised and the police administration should be run on efficient lines, and so also other departments. Unless the Government are run on efficient lines, no Government can thrive for a long time. So, the administration must be efficient and delays should be avoided in all respects. Unless the petitions containing so many grievances

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [30th March 1959]

from the public are looked into now and then and immediate disposal is given to them, there will be no salvation. Sir, the whole country is burning but the Hon. Ministers are fiddling at some function or other without knowing what is happening in the country and without, in the least, realising their responsibilities to the public. Sir, this is all my submission.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்கள். இந்த மசோதா வரும்போது எந்தமுறையிலே விவாதம் இருக்கவேண்டும் என்பதுபற்றி முன்பு ஒரு தடவை என் கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறேன். வரவு செலவு திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடந்து, அதன் பிற்பாடு மான்யக் கோரிக்கை மீது விவாதம் நடந்து, பிற்பாடு நிதி ஒதுக்கும் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இதன் மீது நடந்த ஒவ்வொரு விவாதத்தின்போதும் பல அங்கத்தினர்கள் பொதுவான கொள்கையை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்திலே தங்களுடைய தொகுதியிலுள்ள குறைகளையும், பல கோரிக்கைகளையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கு பதில் சொல்வது முடியாது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் வருடா வருடம் இந்த சபையில் எடுத்துச்சொல்லப்படுகிற குறைகளையே எடுத்துச்சொல்லி, அவைகளை சர்க்கார் இன்னும் தீர்த்து வைக்கவில்லை, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நாம் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய காலம் மிகவும் சிக்கலான இடைக்காலம் என்பது என்னுடைய கருத்து. மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கை எப்படி அமைந்திருந்தாலும் அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருந்த காலம் வேறு. இன்றைக்கு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு தங்கள் உரிமைகளை உணர்ந்து அவரவர்களின் தேவைகளைத் தெரிந்துக்கொண்டு அவைகள் பூர்த்தியாக வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் மக்களுடைய எல்லாத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய சக்தி நமக்கு ஏற்படவில்லை. இருந்தாலும் இன்றைக்கு பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்கிறோம். ஆகையால் இந்த இடைக்காலத்தில் மக்களுக்கு குறைகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றன என்பதை வலியுறுத்தவிரும்புகிறேன். அந்தக் குறைகளை உடனடியாக நீக்குவதில் ஏற்படக்கூடிய சிரமங்களை அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் ஜனநாயகத்தை வலியுறுத்தி ஜனநாயகப்பண்மையும் நிலை நாட்டுவதற்கு பல அறிய யோசனைகளை சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த அறிய யோசனைகளை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது அதில் சில தவறுகள் வந்துவிட்டதோ என்று சில சந்தேகங்கள் ஏற்படுகிறது. அந்த யோசனைகளை ஆதரிப்பதற்கு என்ன காரணம் இருந்தாலும் அதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு அவசியம் இல்லை. ஆனால் அவர்களைவிட ஜன நாயகத்தைக் காப்பதிலும், ஜனநாயக பண்பை வளர்ப்பதிலும் அதிக ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜனநாயகப்பண்பிற்கு அடிப்படையான விஷயம் என்னவென்றால் நாம் ஒரு விஷயத்தில் நல்ல விதத்தில் ஒரு முடிவை எடுத்துக்கொண்டு அந்த முடிவை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் பாடுபடாவிட்டாலும் அதற்கு மத்தியில் வந்து அந்த முடிவுக்கு மேலும் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடிய முறையில் நடந்துக் கொள்ளாமல் பார்த்துக்கொள்வதுதான் ஜனநாயகப் பண்பு. ஆகவே எங்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அந்த முடிவிற்கு பல சங்கடங்களை ஏற்படுத்த முயற்சிப்பது எவ்வளவு தூரம் ஜனநாயகத்திற்கு பொருந்தும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதேகோணத்தில்தான் நாம் காய்கறி வியாபாரிகள் நடத்தும் ஹர்த்தாலை

30th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இது ஒரு புதிய விஷயம் அல்ல. இந்த காய்கறியிலுள்ள விற்பனை வரியை பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் நமது அரசாங்கம் எடுத்துவிட்டது. பிற்பாடு ஒரு இன்வெஸ்டிகேஷன் பாடி இந்த விஷயத்தை பரிசீலனை செய்தது. எல்லா கட்டங்களிலும் வரிகள் விதிப்பதை நீக்கிவிட்டு இப்பொழுது ஒரு கட்டத்தில் மட்டும் 30 ஆயிரத்திற்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் இன்கம்டாக்ஸ் கொடுப்பவர்கள், கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள்தான் ஒரு கட்டத்தில் இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் அந்த வியாபாரிகள் ஒரு முடிவை எடுத்து ஹர்த்தால் அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். பல வியாபாரிகள் என்னை வந்து பார்த்தார்கள். அதற்கு நான் இப்பொழுது ஒரு கட்டத்தில்தான் இந்த வரி போடப்படுகிறது. அதுவும் 30 ஆயிரத்திற்கு மேல் வருமானவரி கட்டிக்கொண்டு கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் தான் இந்த வரியைச் செலுத்தவேண்டும். அந்தத் தொகைக்கு கீழ் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ஆகையால் இந்த வரி எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்று ஒரு வருஷம் பாருங்கள். இதில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டால் அந்த விதியை மாற்றுவதற்கோ அல்லது வேறு வகையில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் பிறகு யோசிக்கும். ஆகவே ஒரு வருஷம் அமைதியாக இருங்கள் என்று நான் சொன்னேன். நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. இந்த இலாகாவிற்கு பொறுப்பான மந்திரி அவர்களும், முதல் மந்திரி அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருந்த போதிலும்கூட இன்று வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது என்றால், உண்மையாகவே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? தவறாக நடந்து கொள்பவர்களுக்கு புத்திமதி சொல்ல வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு தவறாக நடப்பவர்களை இன்னும் தூண்டிவிடுவது சரியல்ல. சூழ்நிலையை சர்க்காருக்கு எதிராகவும் தங்கள் கட்சிக்குச் சாதகமாகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் யாராவது முயற்சி செய்தால் அது தான் ஜனநாயகத்தை படுகுழியில் தள்ளுவதற்கான முயற்சி என்று ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (கை தட்டல்) டாக்ஸி ட்ரைவர் எதோ தப்புச் செய்து போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனார். அது ஒரு புறமிருக்க, டாக்ஸி ட்ரைவர் இறந்துபோய் விட்டார் என்று, நேற்று இரவு நடந்த ஒரு தேர்தல் கூட்டத்திலேயே அறிவித்து, அதன் மூலம், அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த ஜனங்களை யெல்லாம் ராயப்பேட்டைக்கு அனுப்பிக் கலகம் செய்யத் தூண்டிவிட்டதாகக் கேள்விப் பட்டேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இரவு நடந்த ஒரு தொழிற் சங்கக் கூட்டத்தில் டாக்ஸி டிரைவர் இறந்துபோய்விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது என்று கனம் அமைச்சர் சொல்கிறார். அந்தத் தொழிற் சங்கம் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தது என்று கனம் அமைச்சர் சொல்வாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தேர்தல் கூட்டத்தில் என்று நான் சொன்னேன். அது தொழிற் சங்கக் கூட்டம் அல்ல.

SRI A. GOVINDASAMY : எந்தக் கட்சியின் தேர்தல் கூட்டத்தில்?

SRI K. ANBAZHAGAN : எந்தக் கட்சியின் தேர்தல் கூட்டத்தில்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : யார் கேட்கிறார்களோ அவர்கள் கட்சியின் தேர்தல் கூட்டத்தில்தான். எதிர்க் கட்சியினர் அவ்வாறு செய்வது சரியல்ல. அவ்வாறு அங்கே அறிவித்துவிட்டு இங்கே வந்து ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசினால் அதைப் பற்றி என்ன நினைப்பது?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, I rise on a point of order.

DEPUTY SPEAKER : Let me hear the point of order.

[30th March 1959]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஒரு தனிப்பட்ட கனம் அங்கத்தினர் இங்கே பேசியதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது கனம் அமைச்சர், அந்த கனம் அங்கத்தினர் ஏதோ ஒரு கூட்டத்தில் டாக்சி டிரைவரைப் பற்றிப் பேசியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். கனம் அமைச்சர், அவர் எந்த இடத்தில் பேசினார் என்று குறிப்பிட வேண்டாமா? அப்படியின்றி, அவ்வாறு பொதுப்படையாகப் பேசுவதுதான் ஜனநாயக முறையா?

DEPUTY SPEAKER : There is no point of order in this.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது டாக்சி டிரைவரைக் குறித்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் இவ்வாறு தூண்டிவிட்டார் என்று இங்கே பேசுவது முறையா?

DEPUTY SPEAKER : I am sorry the Hon. Minister has not said anything about the Dravida Munnetra Kazhagam.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கட்சிதான் செய்தது என்று நான் எந்தக் கட்சியின் பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு தேர்தல் கூட்டத்தில் இவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்டது என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் 'டிவைவரைக் கொண்டுவிட்டார்கள்.' என்று அறிவித்து அதன் மூலம் அவர்களை மாயப்படுத்திக் கொடுத்தது அங்கே கலகம் செய்யத் தூண்டினார்கள் என்ற தகவல் எனக்கு சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத முறையில் வந்திருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காருக்கு இவ்வாறு சங்கடங்களை விளைவித்து தங்கள் கட்சியின் நலன்களைப் பேணலாம் என்பதிலேயே சில எதிர்க்கட்சிகள் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றன. சர்க்காருக்கு சங்கடம் விளைவித்தும், சர்க்காருக்கு சங்கடம் விளைவிக்க மக்களைத் தூண்டிவிட்டும் வந்தால் நாட்டில் ஜனநாயகப் பண்பு வளராது, ஜனநாயகம் தழைத்தோங்க முடியாது.

அதற்கடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னத்துரை தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசினார். சில பிரச்சனைகளைப் பற்றியும், தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் நன்றாக விவாதித்துவிட்டோம். அவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நான்கு மணி நேரம் ஒதுக்கி வைத்து அவைகளைப் பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். இப்போது ஒரு சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் கோர்ட்டுகள் கொடுக்கும் தீர்ப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளின்படி நடக்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் ஏற்பட வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு தரப்பினர் நடந்துகொள்ளாமல் இருந்தாலும், அவர்கள் மற்றொரு தரப்பினருக்கும், அவ்வாறு நடந்து கொள்வதற்கு இடம் கொடுத்தவர்கள் ஆவார்கள். ஆகையால்தான் இந்த விஷயத்தில் இரு தரப்பினரும் சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். தங்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தாலும் சரி, பாதகமாக இருந்தாலும் சரி, இரு தரப்பினரும் தொழில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகளை ஏற்று நடக்க வேண்டும். தங்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கும்போது அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருப்பது என்ற வழக்கத்தை ஒரு தரப்பினர் கடைப்பிடித்தால் மற்றொரு தரப்பினரும் "நமக்குச் சாதகமாக இருக்கும்போது தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாம், தீர்ப்பு நமக்கு பாதகமாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்துவிடலாம் போல் இருக்கிறது என்று நினைத்து அவ்வாறு செயல்பட முற்படுவார்கள். ஆகவே தொழில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகள் எப்படி இருந்தாலும் அவைகளை ஏற்று நடக்க வேண்டுமென்று, தொழிலாளிகள், முதலாளிகள் ஆகிய இரு தரப்பினரையும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்ட அடிப்படையில் கொடுக்கப்படும் வட்டிகளை ஏற்று நடக்கும் சூழ்நிலைகளை உண்டாக்கினால்தான் எல்லாப் பிரச்சனைகளும் சுமுகமாகவும், நன்றாகவும் தீரும். நாட்டில் தொழிலாளர்கள் வளர வேண்டுமானால், சட்ட ரீதியான சில நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம்

30th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

மேற்கொள்ளத்தான் வேண்டும்; சட்ட ரீதியான பாதுகாப்புகளை முதலாளிகளுக்கு அளிக்கத்தான் வேண்டும். அந்த முறையில் சில பாதுகாப்புகளை அவர்களுக்கு நாங்கள் அளித்துவருகிறோம். அவ்வளவுதான். நாங்கள் முதலாளிகளுக்கோ வேறு யாருக்குமோ அஞ்சவில்லை. இன்று காங்கிரஸ் யார் எதிர்க்கின்றனர் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நாங்கள் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். நாட்டின் தொழில் வளமும், பொருளாதாரமும் பெருக வேண்டுமானால், நாங்கள் முதலாளிகளுக்கு சட்ட ரீதியான பாதுகாப்புகளையும் உதவிகளையும் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளைத்தான் அளித்துவருகிறோம். சட்ட ரீதியான எந்த நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள சர்க்கார் தயங்காது. இந்த சர்க்கார் யாருக்கும் பயப்படவில்லை. எனவே இந்த சர்க்கார் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. (குறுக்கீடு) ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனித் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை முக்கியமானது என்றால், அது விவாதிக்கப்பட்ட இடத்தில் தொழிலாளர்களின் தலைவர்கள் இருந்து பிரச்சனையை விளக்கியிருக்க வேண்டும். எப்போதோ எங்கேயோ நடந்த ஒரு தகராறைப் பற்றிப் பேசி 'பதில் சொல்லுங்கள்' என்று சொன்னால் நான் உடனே எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்? எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் பதில் சொல்ல முடியுமே தவிர, உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாது. அல்லது என் சகாதான் பதில் சொல்ல முடியுமே தவிர நான் பதில் சொல்ல முடியாது. பல தொழில்களும் தொழிற்சாலைகளும் மூடப்படுகின்றன என்றும் அவைகளை என் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தக்கூடாது என்றும் கூறப்பட்டது? லாபகரமான தொழில்களையே சர்க்கார் எடுத்து நடத்த முடியும். மோசமாக இருக்கும் தொழில்களை எப்படி சர்க்கார் எடுத்து நடத்த முடியும்? பல தொழில்கள் மூடப்படுகின்றன என்று ஸ்ரீ கோதண்டராமன் சொன்னார். எத்தனை தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர் சரிவரக் கணக்கிட்டுப் பார்த்திருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் மூடப்பட்டிருக்கும் நூற்பு ஆலைகள் இரண்டு அல்லது மூன்றாகத்தான் இருக்கும். இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் அவைகளை யார் எடுத்து நடத்தினாலும் லாபமடைய முடியாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Tanneries நூற்றுக் கணக்கில் மூடப்பட்டிருக்கின்றன.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : டானெரீஸையும், திருவான்மியூரையும் சம்பந்தப்படுத்தி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் பேசினார். இந்த விளையாட்டில் தயவு செய்து இறங்க வேண்டாம் என்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதில் முஸ்லீம்கள் பிரச்சனையோ, வேறு பிரச்சனையோ இல்லை. இது தொழில் பிரச்சனை. அங்கே முஸ்லீம்கள் நூறு பேர்கள் இருக்கின்றனர் என்றெல்லாம் பேசுவதானது அவர் கட்சியின் கொள்கைக்கே அபாயமானது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேல், இந்த மாதிரி முஸ்லீம்கள் பிரச்சனை என்றே, கிறிஸ்தவர்கள் பிரச்சனை என்றே, மைனாரிட்டி பிரச்சனை என்றே அவர் பேச மாட்டார் என்று நம்புகிறேன். இது தொழில் பிரச்சனை. எனவே அங்கே முஸ்லீம்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதால் அவர்களைப் பாதுகாத்தி வைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் எதுவும் இதில் இல்லை. (ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் எழுந்து நின்றார்).

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister is not yielding.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் பேசி முடித்த பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் தாம் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லலாம். நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், யார் எந்த மதத்தினராக இருந்தாலும், யார் எந்த வகுப்பினராக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் இங்கே நிர்வாகம் நடந்து வருகிறது என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றப்படி, இங்கே நிர்வாக காரியங்களில் தாமதம்

[Sri C. Subramaniam] [30th March 1959]

ஏற்படுகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஒரு குற்றம் கூட இல்லாமல் எல்லாம் மிகவும் சரியாக நடக்கின்றது என்று நான் சொல்லவில்லை. ராஜ்யம் இன்னும் முன்னேறுவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வாறு இடம் இருப்பது எப்போதும் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும்.

12 noon. ஆகவே, தொழில் பிரச்சினைகள், ஜாதி அல்லது மத அடிப்படையில் கவனிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அரசியலில் ஒரு சிலரின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காகத்தான் அந்த குறுகிய நோக்கத்தோடு தான் இம்மாதிரி பெரிய பிரச்சினைகளைக் கொண்டுவந்து குழப்புவது மிகப் பெரிய தவறாகும் என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் உணரவேண்டும். இன்று முக்கியமாக நான் சொல்ல, வலியுறுத்த விரும்புவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைய இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு வருடத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எப்படி நாம் நல்ல முறையில் நடத்த நமது ராஜ்யத்தின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த முடியும், எப்படி அதற்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அதை நல்ல முறையில், மக்களுக்குத் திருப்திகரமான முறையில், அதனால் நாம் நல்ல அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கையை மக்களிடையே ஊட்டித் தக்க அளவிற்கு அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டியது நம் முன்னால் உள்ள பெரும் கடமைகளுள் ஒன்றாக இருக்கிறது. குறைகள் ஏற்படுவதற்கான முக்கியமான காரணம் என்ன? என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். குறைகள், நமக்குள்ளே பல்வேறு பொருளாதார பலவீனத்தால்தான் ஏற்படுகிறது, குறைகள் ஏற்படக் கூடாது என்று நினைத்தாலும் அது ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இன்று பொருளாதார அமைப்பை பலப்படுத்துவதில்தான் குறைகளை நீக்க முடியும் என்பதை நாம் உணர வேண்டியிருக்கிறது. இன்று நம் நாட்டில் பல தொழில்கள் ஏற்படவேண்டுமென்று இருக்கும் போது, அவைகள் தனியார் துறையில் ஏற்பட்டாலும் சரி அல்லது சர்க்காரே ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலும் சரி அந்தத் தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு சாதகமான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது அவசியம். நல்லதொரு சூழ்நிலை, தகுந்த சூழ்நிலை இல்லாவிடில் தொழில்கள் நன்கு நடக்க முடியாது. ஆகவே, தொழில்கள் அதிகமாக வளர வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, அதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆகவே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல புதிய தொழில்கள் வர வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது அந்தத் தொழில்கள் எந்த அடிப்படையில் ஏற்பட வேண்டும், எந்த அடிப்படையில் அவைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆலோசித்து, தனியார் துறையில் இருந்தாலும் சரி, அல்லது சர்க்கார் துறையில் இருந்தாலும் சரி, அமைதியான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்போதுதான் அவைகளை ஏற்படுத்த முடியுமே தவிர குழப்பமான நிலை இருந்தால் புதுத் தொழிற்சாலைகள் பெரிய அளவில் இங்கு அமைவது கஷ்டம். ஆகவே, நல்ல தொரு சூழ்நிலையை, புதிய தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலுள்ள இன்னும் பாக்கி இரண்டு ஆண்டுகள் எப்படி நடக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ளவும், அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எப்படி உருவாக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கவும் இங்குள்ள எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டி நியமிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் இங்குள்ள எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களிடமும் மற்றவர்களிடமும் வெளியிட்டேன். எல்லாக் கட்சிகளையும் ஒன்றாகக் கூட்டி, கட்சி பேதம் இல்லாமல் நமது ராஜ்யத்திற்கு எது நல்லது, நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பல்வேறு இயற்கை சௌகரியங்களையும், வேறு சௌகரியங்களையும், பொருள் சௌகரியங்களையும் நல்ல முறையில்

30th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

பயன்படுத்தி, எல்லோரும் உட்கார்ந்து ஆலோசனை செய்து எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய நிலை ஏற்படாவிட்டாலும் பெருவாரியானவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு நிலை ஏற்படும் என்று கருதித்தான் ஒரு கமிட்டி நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் ஒப்புக்கொள்ளுவார் என்று நினைக்கிறேன். மற்றக் கட்சித் தலைவர்கள் அதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். எல்லா எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையும், இன்னும் வேறு சில அங்கத்தினர்களையும் கொண்டதொரு கமிட்டியாக அது இருக்கும். இந்த சபையிலுள்ள 15 அங்கத்தினர்களும், மேல் சபையிலுள்ள 5 அங்கத்தினர்களும் ஆக 20 பேர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். யார் யாரைப் போடவேண்டுமென்பது பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து போட்டு கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தக் கமிட்டி நியமிப்பது பற்றி அறிக்கை வெளியிடுவதற்கு முயற்சி செய்கிறேன் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கமிட்டி, எப்படி, எந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று அந்தக் கமிட்டியே முடிவு செய்யலாம். அந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்வதற்காக வெவ்வேறு "வொர்க்கிங் க்ரூப்ஸ்", ஆபீஸர்களையும், நிபுணர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் நியமிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். இப்பொழுது விவசாயம் இருக்கிறது. அதை எடுத்துக் கொண்டால் கால்நடை இலாகா, காட்டு வளம் போன்றவைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி. அந்தக் கமிட்டிகளின் அதிகாரிகள், நிபுணர்கள் போன்றவர்கள் ஆலோசித்து இந்தத் துறையில் எப்படிக் காரியங்கள் செய்தால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வளர்ச்சி ஏற்படும் என்று ஆலோசித்து அதற்குரிய திட்டமிட்டு நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு அறிக்கை தயாரித்தால், அந்த அறிக்கையை இந்தக் கமிட்டி பிற்பாடு பரிசீலனை செய்ய முடியும். முழுக் கமிட்டியே பரிசீலனை செய்வதற்குப் பதிலாக இதில் கூட உப கமிட்டிகள் போட்டு பிற்பாடு அந்த அறிக்கை முழுக் கமிட்டிக்கு முன்னால் வந்து பரிசீலனை செய்யலாம் என்ற முறையில் எல்லாம் ஏற்பாடு செய்ய முடியும். இவைகள் எப்படி எப்படி வேலை செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இந்தக் கமிட்டியே முடிவு செய்யலாம். ஆக, இந்த அடிப்படையில்தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி நினைக்க வேண்டும், அதைப் பற்றிய கடைசி முடிவுகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறது. ஆக, மற்ற குழப்பங்கள் எப்படியிருந்தாலும் சரி, முனிசிபல் தேர்தல்கள், மற்ற காரியங்கள் எப்படி இருந்தாலும், இந்த மூன்றாவதுத் திட்டம் உருவாக்குவதில் ஒன்றுபட்ட கருத்து ஏற்பட வேண்டும். அதில் எல்லோருடையவும் முழு ஒத்துழைப்பும் இருக்க வேண்டும். எங்கேயோ நடக்கிற சிறிய விஷயங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரு குழப்பமான நிலையை ஏற்படுத்துவது நல்லதல்ல. ஆக, இந்த முறையில் ஒரு கமிட்டி ஏற்பாடு செய்து, இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதில் இந்திய திட்டத் தீர்மானத்தாக, நமது ராஜ்ய திட்டம் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முடிவு நல்ல முடிவாக ஏற்பட்டு, நல்ல திட்டங்கள் அமைந்து, அக்கமிட்டி நம் நாடு நல்லபடி முன்னேறிச் செல்ல உதவும், என்று நம்புகின்றேன். அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரியில் உள்ள சில விஷயங்களைப் பற்றி பானியல் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலும் முக்கியமாக ஆபிரியர்களின் குறைகளைப் பற்றிக் கூறினார்கள். கன்னியாகுமரி இன்னொரு ராஜ்யத்திலிருந்து நம்மோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு சில உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இங்கிருப்பதை விட அதிக சம்பளமும் சில உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இங்கு இருப்பதைவிட குறைந்த சம்பளமும் இருக்கின்றன. அங்கு அதிக சம்பளம் இருந்தால் அதைக் குறைக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் சொல் கிறார்கள். அது எங்கள் உரிமை என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் குறைவாக இருந்தால் மற்ற இடங்களில் என்ன சம்பளம் வாங்குகிறார்களோ அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதை உடனடியாக கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கேட்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு இங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களோடு அங்கு இருப்பவர்களை இணைக்கும்போது அவர்களின் "வீனியாரிட்டியை" நிர்ணயிக்கவேண்டி இருக்கிறது. பின்னால் உத்தியோக உயர்வு வரும்போது இந்த வீனிய

[Sri C. Subramaniam] [30th March 1959]

யாரிப்பியை அனுசரித்துச் செய்யவேண்டும். ஆகவே, இதை எப்படி நிர்ணயிப்பது என்று பெரிய பிரச்சனையாக அமைந்திருக்கிறது. சம்பளம் கொடுப்பது மட்டுமல்ல பிரச்சனை, சம்பளம் கொஞ்சம் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருப்பது ஒரு பக்கமிருக்க, கன்னியாகுமரியிலுள்ள அதிகாரியை இங்குள்ள அதிகாரிகளோடு இணைக்கும்போது அவர்களை எந்த இடத்தில் இணைப்பது என்பது பற்றி முடிவு செய்வது சிக்கலான பிரச்சனை. இங்குள்ளவர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும், அங்குள்ளவர்களுக்கும் நியாயம் செலுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். இதில்தான் பிரச்சனை இருக்கிறது. இதற்கு கேரள சர்க்காரிடமிருந்து நமக்கு பல புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அவை கிடைக்காத வரை இந்த இணைப்பை ஏற்படுத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இன்று இணைக்கப்படாத இலாகாக்களில், புள்ளி விவரம் கிடைக்காதிருப்பதால் எந்த இடங்களில் இணைக்கவேண்டும் என்பது பற்றி முடிவு செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால், துரிதமாக இந்த இணைப்பைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துவரப்படுகிறது. மே மாதக் கடைசிக் குள் இந்த இணைப்பு முழுவதும் முடிந்தவிடுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இதில் செகண்டரி கிரேட் டிச்சேர்ஸ், எலிமெண்டரி கிரேட் டிச்சேர்ஸாக தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டது. இங்கு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்துவிட்டு இரண்டு வருடங்கள் பயிற்சி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அங்கு பயிற்சி ஒரு வருஷத்திற்குத்தான். இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றவர்களையும், ஒரு வருஷம் பயிற்சி பெற்றவர்களையும், ஒரே தரத்தில் வைக்க முடியுமா? அப்படி வைத்து அங்கு எட்டு வருடம் வேலை செய்தவர்களை இங்கு ஏழு வருடம், 11 மாதம் வேலை செய்தவர்களுக்கு மேல் வைத்துவிட முடியுமா என்று யோசிக்கவேண்டி இருக்கிறது. அங்கு ஒரு வருடம் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய பாட திட்டத்தையும், இங்குள்ள இரண்டு வருடங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய பாட திட்டத்தையும் பார்த்துவிட்டு இரண்டையும் ஒன்றாக இணைக்க முடியாதென்ற கல்வி நிபுணர்கள் அந்த முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு வருடம் பயிற்சி பெற்றவர்களையும், இரண்டு வருடங்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டுமென்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் ஜனவரி 23-ம் தேதி ஒரு உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொன்னால் அதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யத் தயார். ஆனால் இப்போதைய புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மீண்டும் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏதாவது விஷயம் இருக்குமானால் அப்படிச் செய்வதற்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரிதான் பென்ஷன் ஸ்கீம் இன்னும் கன்னியாகுமரியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வரவில்லை என்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆம், வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் இந்த இணைப்பு இன்னும் ஏற்படாததுதான். இணைப்பு ஏற்பட்டவுடன் இங்கு இருக்கும் ஆசிரியர்கள் என்னென்ன வசதிகள் பெற்றிருக்கிறார்களோ அந்த வசதிகளெல்லாம் கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்களுக்கும் கிடைக்கும், சம்பள உயர்வும் கிடைத்துவிடும். மற்றவர்களைவிட அங்கே இப்பொழுது அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களின். சம்பளத்தை குறைக்கப்போவதில்லை. சம்பளம் குறைவாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சிக்கல் இருக்கிற காரணத்தினால்தான், உடனடியாக முடிவு எடுக்க முடியவில்லை.

அதற்குப் பிற்பாடு நல்லசிவம் அவர்கள் லோயர் பவானியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவரைப் பற்றி ஒரு நல்ல சமாசாரத்தை இப்பொழுது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நல்லசிவம் அவர்கள் லோயர் பவானி பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுவது கொஞ்சம் குறைந்திருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நானும், கக்கன் அவர்களும் நேரிடையாகச் சென்று பார்த்து, அது பற்றி ஒரு சில முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு, ஓரளவுக்கு திருப்தியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறைகளும், கஷ்டங்களும்

[Sri C. Subramaniam] [30th March 1959]

முழுவதும் தீர்ந்துவிட்டது என்று நான் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இல்லை. நாங்கள் எடுத்த முடிவுகளின் விளைவாக இன்னும் சில கஷ்டங்கள் கூட தோன்றலாம் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கஷ்டங்கள் தோன்றும்போது அவைகளை நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். லோயர் பவானியைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு இருக்கும் பல கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, ஓரளவுக்கு இதில் வெற்றியும் கண்டிருக்கிறோம். நல்லசிவம் அவர்கள் 3, 4 வருஷங்களாக இது பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேனே ஏன் அதை உடனடியாகத் தீர்க்கவில்லை, இதில் என்னவோ சமாசாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி அரசியலுக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள். ஆனால், அதிலே இருக்கக் கூடிய கஷ்டம் என்னவென்றால், கால்வாயில் முழு அளவுக்கு தண்ணீர் விடப்பட்ட பிற்பாடுதான், எந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் பெற முடியும். எந்தெந்த இடத்திலே தண்ணீரினால் உரம் ஏற்பட்டு, அதை உரம்பு நிலம் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பது பற்றி எல்லாம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். முழு அளவு தண்ணீர் இந்த வருஷம்தான் விடப்பட்டது. புதிய கால்வாயில் ஒரேயடியாக தண்ணீர் விட்டுவிட்டால் கரையெல்லாம் உடைந்து விடும். ஆகையினால், கால்வாசி, அரைவாசி, முக்கால் வாசி இப்படி படிப்படியாகத் அதிகத் தண்ணீர் விட்டு, இந்த ஆண்டு முழு அளவுக்கு, முழு அளவுக்கு மேலும் கூட தண்ணீர் விட்டு, நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை நேரடியாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு இந்த ஆண்டில்தான் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. நேரில் சென்று நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து, எந்த அளவுக்கு உடனடியாகக் கஷ்டங்களை நீக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நீக்கியிருக்கிறோம். இன்னும் சில நாட்கள் தண்ணீர் விட வேண்டும். விடாமல் நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். மார்ச் 15-தேதி வரையில் தான் தண்ணீர் விடுவதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதான் பயிர் செய்ய வேண்டும் என்று முன்பே சொல்லப்பட்டிருந்தும், அணைக்கட்டில் தண்ணீர் இருக்கும் காரணத்தினால் மேலும் 10 நாட்களுக்கு தண்ணீர் விடப்பட்டது. இந்த வருஷம் தண்ணீர் தட்டு இருக்கிறது. இரண்டாம் போகத்திற்கு மார்ச் 15-ம் தேதிக்குப் பிறகு தண்ணீர் கொடுப்பது கஷ்டம். ஆதலால் விவசாயிகள் ஜாக்கிரதையாக தண்ணீர் தட்டு இருந்தாலும் எந்தப் பயிர் விளையுமோ அதைத்தான் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் மூலமாகவும், தண்டோரா மூலமாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், அதற்கு மேலேயே 10 நாட்களுக்கு தண்ணீர் விட்டு, பிறகு அணைக்கட்டில் தண்ணீர் இல்லாததால் தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ தண்ணீரை யாருக்கும் பயன்படாத வகையில் நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படும்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நல்லசிவம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அம்மாதிரி அவர்கள் நினைப்பது தவறு. மேலும் 10 நாட்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தது பற்றி அங்கே மக்களுக்கு திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்னும் 10 நாட்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா, 15 நாட்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று பிரசாரம் செய்யும்பொழுது, மக்களுக்கும் திருப்தி எப்பொழுதும் ஏற்படுவதில்லை, மேலும் 10 நாட்களுக்கு கொடுத்திருக்கலாமே என்று அதிருப்தி அடைகிறார்கள். ஆனால் அங்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் மேலும் 10 நாட்களுக்கு விடப்பட்ட பிறகு அணைக்கட்டில் தண்ணீர் இல்லாததால் தண்ணீர் நிறுத்தப்பட்டது. அதற்கு பிற்பாடு அங்கே நானும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நேரில் போய்ப் பார்த்திருக்கிறோம். நாங்கள் பார்த்த வரையில், கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட வரையில், பயிர்கள் அவ்வளவு மோசமாக இல்லை என்றுதான் தெரிகிறது. விளச்சல் வந்துவிடும் என்று அங்கு இருக்கக் கூடிய குடியானவர்களே சொல்லுகிறார்கள். நல்லசிவம் அவர்கள் வேறு விதமாக நினைக்கிறார்களோ என்னவோ, அது பற்றி தெரியாது.

கடைசியாக கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கு மாணவர்களைப் பொறுக்கி எடுப்பதற்கு எந்த முறையில் கமிட்டிகள் நியமிக்கப்படும் என்பது பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இது பற்றி ஏப்ரல் 7-ம் தேதி நடக்க இருக்கும் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் பரிசீலனை செய்யலாம்.

[Sri C. Subramaniam] [30th March 1959]

பொலிடிகல் பார்மஸ் அண்டு ஸ்டேண்ட்ஸ் என்பது பற்றியும் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசுவாமி முதலியார் அவர்களும், மற்றக் கட்சித் தலைவர்களும் எழுதி இருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் 7-ம் தேதி நடக்கப்போகும் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவின் கூட்டத்தில் பரிசீலனை செய்யலாம். (குறுக்கீடு) 8-ம் தேதி தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் குழுவின் கூட்டம். ஏழாம் தேதி கூட்டத்திற்கு நோட்டீஸ் வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஏழாம் தேதி நடக்கப்போகும் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவின் கூட்டத்தில், இது பற்றி பரிசீலனை செய்து, அங்கு என்ன முடிவு செய்கிறோமோ அந்த முடிவை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அது பற்றி இங்கே தனியாக விவாதம் வைத்துக் கொள்ளாமல், ஆலோசனைக் குழுவில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிடும் என்று நினைக்கிறேன்.

(திரு. க. அன்பழகன் எழுந்திருந்தார்.)

MR. SPEAKER: I cannot allow any more interruptions. It is already 12-15.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த மசோதாவை அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய திறமை அளவுக்கு, இருக்கக் கூடிய அறிவை வைத்துக்கொண்டு, எந்த அளவுக்கு எங்களால் தமிழ் நாட்டிற்கு நல்லது செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதுவும் குறைவு என்று சொன்னால், எங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய திறமை அவ்வளவுதான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுக்கு இப்பொழுது ஆளும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாய்ப்பு மற்றவர்களுக்கு ஏற்பட்டால் அவர்கள் எங்களை விட திறமையாகச் செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்கலாம் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுது எங்களுக்கு அந்த பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய திறமை அளவுக்கு அறிவு அளவுக்கு, ஆற்றல் அளவுக்கு எங்களுக்கு தூரம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்வதற்கு முயற்சி செய்வோம் என்ற உறுதியைச் சொல்லிக்கொள்ள முடியுமே தவிர, எங்களுக்கும் மீறின அளவில் காரியங்களைச் செய்ய முடியாது. அம்மாதிரி செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிச் சொன்னாலும், எங்கள் திறமைக்கு மீறின காரியங்களைச் செய்ய முடியாது. எங்களால் முடிந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்கிறோம் என்பதை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: On a point of order, Sir. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, அழகக் கூடிய பொருள்கள் வியாபாரிகள் போராட்டம் நடைபெறக் கூடிய இந்த நேரத்தில், முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடைபெறுவதால் வேட்டுகள் பெறுவதற்கு வேண்டித்தான் அந்த போராட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது அவர்களுடைய கருத்தாக இருக்கலாம். அந்தப் போராட்டம் நியாயம் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் அதை ஆதரிக்கிறோம், நியாயம் இல்லை, நீங்கள் ஆதரிக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், அது ரைட்.....

MR. SPEAKER: Point of order என்ன வென்று தெரியவில்லை. The hon. Member may say the point of order first.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: நான் விளக்கச் சொல்லுகிறேன். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: முதலிலே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரைச் சொல்லுங்கள்.

[30th March 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: மந்திரி அவர்கள் இப்படிச் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில், கார்ப்பரேஷன் மேயர் தலைமையில்.....

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, when the Speaker is standing, can the hon. Member continue to stand and speak?

MR. SPEAKER: Will the hon. Member (Sri Kothandaraman) please sit down or not?

பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரை முதலில் சொல்லுங்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது, சொல்லுகிறேன்.

MR. SPEAKER: அதை முதலிலே சொல்லுங்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கார்ப்பரேஷன் மேயர் தலைமையின் கீழே இருக்கக் கூடிய சென்னை நகர சபையில் இந்தப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதே? நகரசபை தேர்தல் நடக்கக் கூடிய நேரத்தில் அதற்கு ஆதரவு பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அம்மாதிரி செய்யப்பட்டது உண்மைதானா? அல்லது மந்திரி அவர்கள் சொன்னது உண்மையா? ஆதரவு பிடிக்க வேண்டுமென்பதற்காக.....

MR. SPEAKER: இது எப்படி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகும்? கார்ப்பரேஷனில் நடந்ததற்கும், இங்கு நடந்ததற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: எதிர் கட்சியைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில்.....

SRI N. R. THIAGARAJAN: அழகல் பேச்சு பேசுகிறார்கள்....

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இருக்கிற உண்மையை நான் கூறுகிறேன். கேட்பதற்குத் தயாராக இல்லையென்றால்.....

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் அவர்களுக்கு இதிலே கோபம் என் வரவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. கோபப்படாதீர்கள்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: இவர்கள் அழுகிறார்கள்.

MR. SPEAKER: Order, order. The hon. Member cannot make a second speech.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: நான் அழவில்லை. இவர்தான் ஆத்திரப்பட்டுப் பேசுகிறார்.

MR. SPEAKER: Whatever it is, I disallow the point of order. Is it all right now. Can I proceed now? Let us have order in the House.

The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 5 of 1959), be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

[30th March 1959]

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 5 of 1959), be passed.

MR. SPEAKER: The question is—

That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 5 of 1959), be passed.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

X.—STATEMENT *re*: DISTURBANCES AT ROYAPETTAH
ON 28TH MARCH 1959.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: At about 4-45 p.m. on 28th March 1959, Traffic Sergeant H. Ramakrishnan stopped Baby Taxi MSX 774 near the Royapetta Police Station as he found the driver Abdul Rahim, aged 44 years, driving without a head-dress. As the driver behaved in an unruly manner (he threw the Driving Licence on the bonnet of the Taxi) when asked to produce his driving licence and badge, the Sergeant arrested him under Section 75 of the City Police Act and took him to Royapetta Police Station. The driver was later released at 5-05 p.m. on bail being offered by Sri R. Srinivasan, President of the Taxi Drivers' Association. The driver alleged that he was wearing his head-dress and that he was severely manhandled by the Sergeant. He was taken to the General Hospital for medical examination by the Police. The news of this alleged assault soon got round and all taxis and autorickshaws in the city staged a lightning strike by abandoning their vehicles on both sides of the road. Some of the taxis carrying passengers also dropped the passengers and fell in line with other taxis. In the meanwhile the Union Office bearers having visited the General Hospital and seeing that the Driver was alright met me, i.e., the Commissioner of Police and requested disciplinary action to be taken against the Sergeant. As a matter of fact there was no external injury on the taxi driver, but as he complained of pain in the back he has been detained in the General Hospital for taking an X-ray photograph. On my (i.e., the Police Commissioner's) assurance that necessary action would be taken, the office bearers directed all the taxi drivers to remove the taxis to their respective sheds and by about 8 p.m. all the taxis and autorickshaws which were parked on both sides of the road left the place.

The three occupants of the taxi were Sri M. K. Sankaran, Senior Clerk in the Office of the Regional Director of Food, Sri T. R. Kasinathan, Upper Division Clerk in the Office of the Accountant-General, Madras and Sri M. K. Ramamurthy, a Student in

30th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

the Final Honours (Economics) of Vivekananda College. These three persons have testified that the taxi driver was without his head dress at the time he was checked by the Sergeant and that he threw the driving licence on the bonnet of the taxi. These independent witnesses thus corroborated the version of the Traffic Sergeant. The taxi driver for his part has stated that he has no witnesses to support his allegation.

At about 9 p.m. a crowd of about 200 persons approached the Royapettah Police Station from the North shouting anti-police and anti-Government slogans and demanding the Traffic Sergeant to be handed over to them. It would appear that this crowd came from Srinivasapuram Second Street, where an election meeting to canvass support for the Communist candidate was being held and at which a reference was made to the alleged assault on the taxi driver by the Police and the driver's condition was reported to be very critical. The speakers at that meeting are reported to have incited the crowd against the Royapettah Police. The Inspector of Police, Mylapore Division, informed the Officers about the collection of the crowd in front of the Police Station. The Assistant Commissioner arrived at the Police Station at 9-30 p.m. The crowd had by then swelled to about 500. The Deputy Commissioner of Police, Law and Order, also immediately arrived at the spot with reinforcements. The road was completely blocked and traffic was brought to a stand-still. Stones and soda water bottles were pelted at passing vehicles and also on the Police vehicles stationed in front of the Police Station. A few tiles on the Police Station and the name board were damaged. The Deputy Commissioner declared the crowd 'unlawful' and direct it to disperse by means of megaphones. The crowd refused to disperse and more stones were thrown. A warning was issued that tear gas will be used. In spite of it the crowd advanced from the main road and through the side lanes throwing more stones and soda water bottles. Four tear gas shells were fired on Royapettah High Road and in the adjoining lanes. In spite of it the crowd continued to advance. As the direction of the wind was not favourable more tear gas could not be used and the crowd was again warned that if they failed to disperse they would be lathi-charged. As this warning did not have the desired effect a lathi-charge was ordered and the crowd soon scattered in all directions and the situation was brought under control. The crowd consisted mostly of unruly and unsocial elements who had attended certain election meetings nearby and were indulging in anti-Government and anti-Police slogans.

A case in Royapettah Police Station crime No. 198/59, Sections 147, 332 and 323, I.P.C., has been registered and is under investigation. Seventy-two persons who indulged in hooliganism mentioned above have been arrested so far. Two Sergeants and four Police Constables were injured as a result of stone throwing and 13 persons among the accused received simple injuries as a result of the lathi-charge.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th March 1959]

The Taxi Drivers' and Auto-Rickshaw Drivers' Associations held a meeting at the Old Congress Maidan between 11-30 p.m. and 12-30 a.m. at which the speakers deplored the action of the Police in assaulting the taxi driver and expressed confidence in the Police Commissioner, who had promised to take necessary action in the matter, and directed the drivers to continue their strike till 6 p.m. on 29th March 1959, which guidance by the Union is ununderstandable.

The situation is under control and no further incidents were reported. Necessary precautionary measures have been taken.

In respect of the traffic infringements by the Taxi Driver, he will be prosecuted in Court. As regards the alleged assault by the Sergeant inside the Police Station, he was placed under suspension on the morning of 29th March 1959 pending a full enquiry into the matter. And an enquiry by the Deputy Commissioner, Traffic, is being held.

The Taxi Drivers' and Auto-Rickshaw Drivers' Associations held a meeting on 29th March 1959 evening and decided to resume work to-day. Accordingly, all taxis and auto-rickshaws are plying in the City this morning.

SRI K. ANBAZHAGAN: On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER: May I draw the attention of the Hon. Member to Rule 81 of the Assembly Rules? It reads as follows:—

'A statement may be made by a Minister on a matter of public importance with the consent of the Speaker but no question shall be asked at the time the statement is made.'

In view of this rule, how can the hon. Member ask any question?

SRI K. ANBAZHAGAN: I rise on a point of order, Sir.

MR. SPEAKER: What is the hon. Member going to raise on a point of order?

SRI K. ANBAZHAGAN: The Hon. Speaker will please hear me and then.

MR. SPEAKER: The hon. Member is following the procedure of Sri V. K. Kothandaraman. He cannot make a statement.

SRI K. ANBAZHAGAN: I hope, Sir, you will not show me a wrong example. I am raising a point of order in this House because the Hon. the Finance Minister said just a few minutes before.

MR. SPEAKER: The hon. Member will please sit down. I have told the hon. Member Sri Kothandaraman that he cannot make a speech on a point of order. The hon. Member must tell the Speaker what is the gist of the point of order. I will then decide

[Mr. Speaker] 30th March 1959]

it. The hon. Member cannot expect me to show a different treatment to him from the one meted out to Sri V. K. Kothandaraman. Let the hon. Member please tell me the point of order. No question can be asked on a Minister's statement.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட மன்றத்தில் ஒழுங்குகளுக்கு மாறாக ஒரு சம்பவம் பற்றியுள்ள வழக்கு விசாரணையில் இருக்கும்போது இந்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இவர்கள் தான் என்றும், ராயபுரம் சம்பவத்திற்கு பக்கத்தில் நடைபெற்ற கம்யூனிஸ்டு கட்சி கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சுத்தான் காரணம் என்று கனம் பேரவையின் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும், நிதி அமைச்சர் அவர்கள்

MR. SPEAKER: That does not arise. The hon. Member cannot refer to the Finance Minister. The hon. Member is raising a point of order on the Home Minister's statement and not on the Finance Minister's statement.

SRI K. ANBAZHAGAN: I request the Speaker to

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I said, Sir, that I was not mentioning any party at all and that it would be stated by the Home Minister. And that he has said.

MR. SPEAKER: Hon. Members will please note that the Speaker here is not to decide whether the statement made is a correct statement. I am not in that position. I am not aware of any statement made. I am only going according to the rules. When the Home Minister makes a statement, there is no further question on it. The hon. Member has got other remedies.

SRI A. GOVINDASAMY: With due respect to the Chair, Sir

MR. SPEAKER: Even without showing that respect, it is out of order.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I rise on a point of order, Sir. I want to know whether the statement is the Minister's statement or the Police Commissioner's statement. Obviously, he read from the Commissioner's statement. When the Hon. Minister read, 'Some people approached me', he said by way of explanation that it referred to the Commissioner.

MR. SPEAKER: I do not know what the point of order is.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: My point of order is that whether the Hon. Minister was reading the Police Commissioner's statement or whether it was his own statement. 12. p.1

MR. SPEAKER: It is not a point of order, it is only a point of information.

[30th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know whether it is right on the part of the Hon. the Minister for Home to have read the statement of the Commissioner of Police before this House instead of giving a statement by himself?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have made the position quite clear in my statement. Perhaps the hon. Member did not listen to me carefully. I have said that I got the statement from the Commissioner of Police. I may also add that when I quote the Commissioner's statement, I do so with the full responsibility as a statement of the Government.

MR. SPEAKER: I think Sri Ramaswamy Pillai will not press his point of order.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் நடத்தின கூட்டத்தில் பேசின பேச்சின் விளைவாகத்தான் இது நடந்தது என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் பக்கத்தில் வேறு ஒரு கூட்டமும் நடந்து கொண்டிருந்தது என்பது....

MR. SPEAKER: I cannot allow the hon. Member. When I have not allowed the hon. Member Sri Anbazhagan how can I allow Sri Kothandaraman? இதைத்தான் அன்பழகன் அவர்களும் கேட்டார், அதை நான் "டிஸ் அலொன்" நிராகரிப்பதற்கு உங்களை "கோட்" பண்ணினேன். இப்போது நீங்கள் சொல்லுவதை நிராகரிப்பதற்கு அன்பழகன் அவர்களை "கோட்பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. (சிரிப்பு).

III. ANNOUNCEMENTS *RE- cont.*

(2) ELECTION OF ELEVEN MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the following eleven Members were duly nominated for the election of eleven Members of the Madras Legislative Assembly to the House Committee:—

- (1) Sri S. A. M. Annamalai Udayar.
- (2) „ M. R. Kandaswami Mudalivar.
- (3) „ J. Matha Gowder.
- (4) „ C. Muthiah.
- (5) „ K. R. Nallasivam.
- (6) „ A. Perumal.
- (7) „ S. Ramalinga Padayachi.
- (8) „ M. P. Sarathi.
- (9) „ S. Sadasivam.
- (10) „ N. R. Thiagarajan.
- (11) „ P. Urkavalan.

30th March 1959]

[Mr. Speaker]

As the number of candidates who were duly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., eleven, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

Under Rule 214 (1) of the Madras Assembly Rules, I hereby nominate (1) Srimathi A. S. Ponnammal, (2) Sri T. S. Ramaswamy Pillai, (3) Sri V. K. Kothandaraman and (4) Sri R. Swaminatha Merkondar to be members of the House Committee.

The Deputy Speaker is the ex-officio Chairman of the House Committee.

(3) NOMINATION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that under Rule 196 (1) of the Madras Assembly Rules, I have nominated the following members to serve on the Committee on Subordinate Legislation for the year 1959-60:—

- (1) Sri T. Sampath.
- (2) „ V. S. Manickasundaram.
- (3) „ M. D. Ramasami.
- (4) „ K. Vinayakam.
- (5) „ M. P. Subramaniam.
- (6) „ P. Ramachandra Reddiar.
- (7) „ S. Lazar.
- (8) „ T. S. Ramaswamy Pillai.
- (9) Srimathi A. Soares.
- (10) Sri V. Sankaran.

Under Rule 197 of the Assembly Rules, I nominate Sri T. Sampath to be the Chairman of the Committee.

(4) NOMINATION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that under Rule 207 (1) of the Madras Assembly Rules, I have nominated the following Members to serve on the Committee on Government Assurances for the year 1959-60:—

- (1) Sri K. Sattanatha Karayalar.
- (2) „ P. Veerappa Kounder.
- (3) „ S. M. Annamalai.
- (4) „ V. Vedayyan.
- (5) „ C. Muthiah.
- (6) „ G. G. Gurumurthi.
- (7) „ M. Ramachandra Reddi.

Under Rule 208 (1) of the Assembly Rules, I nominate Sri K. Sattanatha Karayalar to be the Chairman of the Committee.

[30th March 1959]

IX GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—
“That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts)
Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) as passed by the Legislative
Council, be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கழிந்த மாதத்தில் நடைபெற்ற இந்த மன்றத்தின் கூட்டத்தில் இந்த மசோதாவை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தது. அப்போது அதற்கு அவகாசம் இல்லாததினால் அந்தக் கூட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அதற்கு அப்புறம் இந்த மாதத்தில் பட்டி விவாதம் நடைபெறுவதினால் இதை உடனடியாக இரண்டு மன்றங்களிலும் நிறைவேற்றுவதற்கு அவகாசம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் முதலாவதாக மேல் சபையில் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. அங்கு முதலில் இதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுப்பதற்காக ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி சில மாறுதல்கள் செய்து அதே மன்றத்திலேயே விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த மசோதாதான் இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மசோதாவினுடைய முக்கியமான நோக்கம், கிராம தானமாக தமிழ் நாட்டில் பல கிராமங்கள் விநோபாஜி அவர்களின் இயக்கத்தின் விளைவாக அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் தனிப்பட்டவர்கள் பூமிகளை தானமாகக் கொடுத்ததின் காரணமாக இதே சபையில் நாம் பூதானத்திற்கு என்று ஒரு சட்டம் இயற்றினோம். இவ்விதம் கிராம தானங்களாகப் பெற்ற கிராமங்களில் இருக்கின்ற நிலம் இல்லாதவர்களும், நிலமுள்ளவர்களும் சரியான முறையில் வாழ்வதற்கான விதத்தில் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கமே இதற்கு அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் கிராமங்களில் விவசாயம் செய்வதற்கு கடன் வசதி அளிக்கவேண்டும். அதோடு கிராம தானமாக அளிக்கப்பட்ட கிராமங்களை எல்லாம் சர்வே செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இம்மாதிரிப்பட்ட கிராமங்களில் நிலவரம் எவ்வாறு இருக்கிறது? அங்குள்ள மக்களுக்கு விவசாயம் செய்துகொள்ளுவதற்கு என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி சர்வே செய்யப்பட்டது. இவ்விதம் சர்வே செய்தவர்கள் அளித்திருக்கின்ற சிபார்சுகளில் ஒன்று கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் அதிகமாகக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள், அங்கு கடன் கொடுத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் உடனடியாக இப்போது கிராமங்களை தானமாக கொடுத்தவுடன் வசூல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள், இதற்காகக் கோர்ட்டில் போய் டிகிரி வாங்குகிறார்கள், டிகிரியை நிறைவேற்றுவதற்குப் பல நடவடிக்கைகளும் எடுத்துவருகிறார்கள், இம்மாதிரி எல்லாம் கடன் தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்றும், சர்வே செய்த கமிட்டியார் அதைத் தடுப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் சிபார்சில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். பொதுவாக சமுதாயத்திற்கு சேர்ந்த நிலங்களை எல்லாம் சாகுபடி செய்ய வேண்டும், அதற்காகக் கோவாபரேடிப் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைத்து கவனம் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. இவ்வாறு எல்லாம் மக்களுடைய நல் வாழ்வுக்காக கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதமாக பல கடன் தொல்லைகள் போன்ற தொல்லைகளினால் விவசாயிகள், இம்மாதிரிப்பட்ட மசோதாக்களை நிறைவேற்றுவதினால், கஷ்டப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவேதான் இந்த மசோதா இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் மூலம் கடன் பட்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு வரையிலும் இது சம்பந்தமான தொல்லை இருக்கக் கூடாது என்றும், கோர்ட்டில் போய் டிகிரி வாங்கி இருந்தாலும், அதை இந்தக் காலத்திற்குள் நிறைவேற்றக் கூடாது; அவ்விதம் இதையும்

30th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மீறி யாராவது கோர்ட்டில் தாவா கொடுத்தால் யார் கோர்ட்டில் தாவா கொடுக்கின்றார்களோ, அவர்கள்தான் கோர்ட்டு செலவு பூராவையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது யாருடைய நன்மைக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் பிரகாரம், கிராமத்திலிருக்கின்றவர்களுக்கு, அவர்கள் நிலமுள்ளவர்களாக இருந்தாலும்சரி, நிலமில்லாதவர்களாக இருந்தாலும்சரி, அவர்கள் எல்லோருக்கும் விவசாயம் செய்வதற்குரிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். சிலர் நிலங்களை தானமாகக் கொடுத்துவிட்டதின் காரணமாக நிலமில்லாதவர்களாக இருக்கலாம். பொதுவாக கிராமங்களிலுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் விவசாயம் செய்யப்பட்டாக வேண்டும். அது கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, ஹாம்லெட்டாக இருந்தாலும் சரி, இந்த கிராமம் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டபொழுது யார் யார் அந்தக் கிராமத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த மசோதாவின் மூலம் அனுசூலம் கிடைக்கும். அதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம். அவர்கள் எல்லோரும் விவசாயிகளா இல்லையா என்பது பிரச்சனை அல்ல, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள சமுதாயம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். கிராமத்தில் பல தொழிலாளர்கள் இருக்கலாம். மேலும் விவசாயத்திற்கு உதவுகூடிய பல சாமான்களைச் செய்யக் கூடியவர்கள்—தச்சர்கள்—கருமான்மார்கள்(ஆர்டிஸானஸ்) இவர்கள் எல்லாம் கிராமத்தில் இருக்கலாம். இவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் வெளியே இருக்கின்றவர்கள், அதாவது தங்களுடைய நிலத்தைத் தானமாகக் கொடுத்துவிட்டு வெளியே இருக்கின்றவர்கள் கிராமத்திற்கு வெளியே இருந்தால், அவர்களுக்கும் இந்த மசோதாவின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய அனுசூலம் கிடைக்கவேண்டும் என்று யோசனை கூறப்பட்டது. வெளியே இருக்கின்றவர்கள் நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த கிராம தானத்தில் அடிப்படை என்ன வென்றால், எந்த கிராமம் தானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள சமுதாயம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பது. மேலும் அந்த கிராமத்திலுள்ளவர்கள் கடன்பட்டிருந்தால், அந்தக் கடன் தவணையை தள்ளிப் போடுவதற்காக மசோதா இருக்கிறது. அதோடு வெளியே இருக்கின்றவர்களை இதில் சேர்ப்பதற்கு நியாயம் இல்லை என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். அந்த வகையில் இந்த மசோதா உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மார்டோரியம் ஒரு வருஷத்திற்கு தள்ளிப் போடுவதுதான். பின்னால் வசூல் செய்வதிலே மூன்று வருஷத்திர தவணையாக வசூலிக்கப்படும் என்று இந்த மசோதா கூறுகிறது. கடனை அடியோடு ரத்து செய்வது அல்ல—தள்ளிப்போடுவதுதான். அதுவும் ஒரு ஆண்டுக்குத்தான். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வறட்சி இருந்தபோது, மொத்தமாக கடனைத் தள்ளிப் போடுவதற்கு ஒரு சட்டம் இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தை ஒட்டி இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்பி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: How long will the Hon. Minister take to reply?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Ten minutes.

MR. SPEAKER: We shall have general discussion till 1-10 p.m. and then we shall take up the Bill for consideration clause by clause.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Those who want to speak may go on till 1 p.m. I will take five or ten minutes for my reply.

[Mr Speaker] [30th March 1959]

நேரம் போதாது என்று, மணி அடித்த பிறகும் பேசிக்கொண்டே போனால் என்ன அர்த்தம் என்று புரியவில்லை. ஒரு திட்டம் போட்டால் அதன்படி எல்லோரும் நடக்கவேண்டும்.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : எத்தனை நிமிஷம் என்று சொல்லவில்லையே.

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் ஐந்து நிமிஷங்கள் தான் பேசலாம், அதுவும் நான்கு கனம் அங்கத்தினர்களைத்தான் பேச அனுமதிக்க முடியும் என்று நான் சொன்னேன். எத்தனை நிமிஷம் என்று நான் சொல்லவில்லை யென்று வைத்துக் கொண்டாலுங்கூட, மணி அடித்தேனே, அப்போதாவது உட்காரலாம் அல்லவா ?

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : மணி அடித்ததிலிருந்து இரண்டு நிமிஷம் வரையில் பேச அனுமதிப்பது உண்டு.

MR. SPEAKER : இருக்கிறதே பத்து நிமிஷம். அதற்குள்ளே இன்னும் இரண்டு கனம் அங்கத்தினர்களை நான் பேச அனுமதிக்க வேண்டும். நேரம் போதாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்பொழுது கேட்டுக் கொண்டிருப்பதை, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மணிக்கு பதில் அளிக்கப் போவதாகச் சொன்னாரே, அப்பொழுது கேட்டிருக்க வேண்டும். அப்பொழுது கேட்டிருந்தால், கனம் அமைச்சர் அவர்களை சற்று நேரம் பொறுத்துப் பேசச் சொல்லியிருக்கலாம். அப்பொழுது சும்மா இருந்துவிட்டு இப்பொழுது நேரம் அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்டால் நான் என்ன செய்வது ? இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. ஜகன்னாதன் அவர்கள் பேசலாம்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, this Bill purports to give a sort of temporary relief to the gramdan villagers who are indebted. The question naturally arises, what is the kind of relief that this Bill seeks to give to the indebted gramdan villagers. It is stated that the creditors will be temporarily restrained or prevented from resorting to courts of law in order to realise their dues from the gramdan villagers. It is not a permanent relief as such. If the relief is to be of a substantial nature, I am of opinion that the Government should come forward with a different piece of legislation altogether. We all know that the villagers who are living in these gramdan villages are actually being crushed under the dead weight of rural indebtedness. That stands in the way of their progress and improvement in life. If the Government are really interested in extending substantial help to these villagers, they should have come forward with proposals to write off the debts, instead of a small piece of legislation like this which seeks to give only temporary relief for a period of one year or so. We know the gramdan movement is part and parcel of the Bhoodan Movement started by Acharya Vinobha Bhave, an ardent disciple of the late Mahatma Gandhi. It is stated that all over the country, they have obtained by way of donation about 110 million acres of land. I am not prepared to vouch for the correctness of this figure. And it is also claimed that more than half of these 110 million acres of land have already been redistributed to poor people in our country. Some landlords come forward to donate sometimes a whole village or a portion thereof and the land thus obtained comes under 'gramdan' and has to be redistributed to the poor people living in these

30th March 1959] [Sri M. Jagannathan]

villages or hamlets. Before the Government provide them with lands, they should take care to see that the poor villagers have the wherewithal for their cultivation. Unless this is done, the gramdan movement is not going to be a success. But even before doing that, the Government have to see that the poor villagers are not actually harassed by the creditors and perhaps in this sense they have thought it desirable to bring in a small piece of legislation like this. If I may be permitted to say so, this measure will not help the landless poor people living in our moribund villages, steeped in utter poverty, degradation and semi-starvation. We all know that the Government are so reactionary as not to look beyond their nose in matters of reform, particularly with reference to agriculture. Therefore, I strongly criticise the Government on this occasion for coming forward with a small piece of legislation which will not help the villagers. They must have come forward with a comprehensive legislation for writing off debts incurred by the villagers. Then, they would have deserved all my praise, appreciation and admiration. But I am unable to congratulate them now. However, there is a proverb which says: 'Half loaf is better than no loaf'. Some relief is better than no relief and it is in this sense I come forward to welcome this measure. I hope this will give a sort of impetus to the gramdan movement by and large. Thank you.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமதான கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யார் என்று நிர்ணயம் பண்ணுகின்றபோது கிராமதானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கிராமத்தில் ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டம் அமுலாக்குவதற்கு ஓர் ஆண்டுக்கு முன்னாலே அந்தக் கிராமத்தில் வசித்து இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சலுகை கிடைக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்னால் கொடுத்திருந்தேன். செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் மீண்டும் வருகிறபோது அங்கே அமைச்சர் அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு ஆலோசித்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். "Gramdan villager means any villager residing or having resided for one year before the commencement of this Act" என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். அதை ஆலோசித்து ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'ஒரு வருஷத்திற்கு முந்தி இருந்தவர்' என்றால், அவர் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற தேதியிலும் அந்தக் கிராமத்திலே இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற தேதியில் கிராமத்தில் இருப்பவர்களெல்லாம் இதிலே வந்து விடுகிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : செலக்ட் கமிட்டி ரிபோர்ட் விவாதத்திற்கு வந்த நேரத்தில் நான் அவையில் இல்லை. அவையில் இல்லாத காரணத்தால், அப்பொழுது இதற்கு வேண்டிய திருத்தம் கொடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. ஒரு ஆண்டுக்கு முன் வேறு காரணத்திற்காக குடியேறியிருந்தாலும் அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துப்பட நான் திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்துப்பார்த்திருப்பாரானால், அதையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன் வந்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

[Sri A. Govindasamy] [30th March 1959]

இந்தச் சட்டத்தின்படி ஒரு ஆண்டுக்குத்தான் சலுகை என்று சொன்னால், ஒரு ஆண்டுக்குள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொருளாதார முன்னேற்றம் வந்துவிடும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? ஏன் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு ஒத்தித்தரக் கூடாது? அதற்கு பிறகு கோர்ட்டுக்குப் போனால், அந்தக் கோர்ட்டுச் செலவையும் கிராமதான விவசாயிகளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் கூட, கேட்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நல்ல திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் உண்மையில் கிராமதான விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ததாகும் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்று ஆண்டுக்குள் சம பாகமாகப் பிரித்து கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருப்பதற்குப் பதிலாக ஐந்தாக இருந்தால், ஓரளவு அவர்களுக்குப் பரிசாரம் செய்ததாகவும், குறைந்த பட்சம் சலுகை காட்டுவதாகவும் இருக்கும் என்ற கருத்தினையும் இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே கிராமதானத்தில் மற்ற கிராமங்களும் வந்து சேர் வேண்டும் என்று நினைத்தால், இப்பொழுது போகின்ற போக்கைப் பார்க்கின்றபோது, எவ்வளவு கிராமங்கள் வந்திருக்கின்றன என்று பார்த்தால் 232 கிராமங்கள் சேர்ந்திருப்பதாக லிஸ்டிலே காண்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் கிட்டத்தட்ட இருபதாயிரம் கிராமங்கள் இருக்கின்றபோது, வினோபாவனுடைய நல்ல கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள், அதை எதிர்க்கின்றவர்கள் யாரும் இல்லாத நேரத்தில், இவ்வளவு கூடுதலான கிராமங்கள் சேராமலிருப்பதற்குக் காரணம், அங்கே அதிகச் சலுகை கொடுப்போம் என்ற உத்தரவாதம் இல்லாததுதான். அத்தகைய உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், உண்மையிலேயே பல கிராமங்களை கிராமதானமாகச் செய்வதற்குப் பல பேர் தயாராக இருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கிராமத்தை கிராம தானமாகக் கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்கப்பட்ட கடனுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் காட்டாமல் அரசாங்கத்தினிடமும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் வாங்கப்பட்ட கடனுக்கு சலுகைகள் கேட்டிருப்பது அவ்வளவாக சரியல்ல. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க ஒரு வருஷம் தவணை கொடுத்து விட்டு சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய கடனுக்கும், கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிடமிருந்து வாங்கிய கடனுக்கும் விதி விலக்கு அளிப்பது என்பது சரியல்ல. இப்பொழுது அரசாங்கத்தினிடமிருந்து ஆயில் இன்ஜின் போன்றவைகள் வாங்குவதற்கு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? இவர்களுக்கு பணம் கொடுக்க மட்டும் விவசாயிகள் எங்கே போவார்கள். இவர்களுக்கு மட்டும் சலுகைகள் காட்டுவானேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு சலுகை அங்கே ஏன் போடப்பட வேண்டும். "but shall not include" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதத்திலும் சலுகைகள் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்காருடைய கடனைக் கொடுப்பதற்கு மட்டும் விவசாயிகள் பணத்திற்கு எங்கே போவார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் செய்யும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு உண்மையாகவே நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கருதினால் இப்படிப்பட்ட ஒரு விதி விலக்கு இருக்கக் கூடாது என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு அந்த அளவில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

30th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு வித நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை விட அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ அதிகப்படியான உதவி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அங்குள்ள விவசாயிகள் கடன் தொல்லை இல்லாமல் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு கடன் தொல்லை ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான். சாதாரணமாக கடன் வாங்கியவர்களும், எழையாகத்தான் இருக்கலாம். அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தவர்கள் கூட எழை விவசாயிகளாகத்தான் இருக்க முடியும். வெளியிலிருந்து பெரிய பணக்காரர்கள் அங்கு வந்து அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கப் போவதில்லை, அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் சிறிய லேவாதாவிக் காரர்கள்தான் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க ஒரு வருஷ தவணை கொடுத்து விட்டு அதன் பிறகு வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வருஷம் வரையில் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷத்திற்குள் கடன் வாங்கிய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து வாங்கிய கடனை திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய அளவில் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பார்கள் என்ற அடிப்படையில் இப்படி ஒரு வருஷ தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு மூன்று தவணைகளில் வசூலிக்கப் படுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ வசதிகள் அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு மசோதாவில் பல மசோதாக்களின் கருத்தைச் சேர்க்க முடியாது என்ற காரணத்தால் இது மட்டும் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான வசதிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உண்மையில் இல்லை. பல வசதிகள் ஒரு மசோதாவின் மூலமாகக் கொடுக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் இப்பொழுது இதை மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் பல வசதிகள் செய்வதற்காகத்தான் சென்ற வருஷத்திலும் இந்த வருஷ வரவு செலவு திட்டத்திலும் அவர்களுக்கு என்று இருபது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடன் வசதியோடு மற்ற வசதிகளையும் கொடுப்பதற்காகத்தான் இப்படி இருபது லட்சம் ரூபாயை அவர்கள் பொருட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் கடன் கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவர்களுடைய கடனுக்கு விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய கடனுக்கும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் வாங்கிய கடனுக்கும் விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அவர்கள் சாதாரணமாக அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி இல்லாமல் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. அப்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்துடன்தான் அப்படிப்பட்ட கடன்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக அரசாங்கமும், கூட்டுறவு சொசைட்டிகளும் விவசாயிகளின் பேரில் தாவா தொடரமாட்டார்கள். அரசாங்கம் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிற கடனுடன் இன்னும் அதிகப்படியான கடன் கொடுப்பதற்கு என்று இருபது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கும்போது ஏற்கெனவே வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கோர்ட்டுக்கு போக வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்ற காரணத்தினால்தான் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுடைய கடன் தொல்லை இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்று தனியாக சட்டம் செய்ய வேண்டாம் என்ற அடிப்படையில் அரசாங்க கடனுக்கும், கூட்டுறவு சொசைட்டி கடனுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு கிராமத்தில் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்து விட்டு இப்பொழுது அந்த கிராமத்தை விட்டு வேறு கிராமங்களுக்குச் சென்றிருந்தால் அவர்

[30th March 1959]

MR. SPEAKER: All right. We will go on till 1 p.m. when the Hon. Minister will reply. I allow five minutes for each Member.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். 1954-55-ம் ஆண்டிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா நமது மாநிலம் பூராவிற்கும் இருந்தது. நமது மாநிலம் பூராவிலும் இருந்ததன் காரணமாக அதில் சில குறைபாடுகள் அந்த சமயத்திலே காணப்பட்டது. அந்த முக்கிய குறைபாடுகளையொட்டித்தான் நான் முக்கியமான திருத்தங்கள் இரண்டை இந்த மசோதாவிலே தந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு ஓராண்டு காலம் கடனை தள்ளிப் போடுகிறோம் என்றால், ஓராண்டு காலம் கழித்து அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களிடத்திலிருந்து மறுபடியும் தொடர்ந்து அந்த ஓராண்டு காலத்திற்கும் வட்டியைச் சேர்த்து வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கி கிராமதான நிலங்களுக்கு அமுல் நடத்தப் போகிறோம். அதே சமயத்தில் ஓராண்டு காலத்திற்குத் தள்ளிப் போட்டு விட்டு வட்டியையும் சேர்த்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று மசோதாவில் இருக்கிறது. தள்ளிப் போடுகிற ஓராண்டு காலத்திற்கும் அந்த இடங்களில் வட்டியை வசூல் செய்யக் கூடாது. இதன் காரணமாக 1954-ம் வருஷத்திய சட்டத்தினால் கூட பெருவாரியான மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த சமயத்தில் நிவாரணம் என்று கருதப்பட்டதே தவிர, மேலும் மேலும் வட்டி சேர்த்து திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அப்படி தள்ளிப் போடுகிற போது ஒரு ஆண்டு காலம் கழித்து வழக்குத் தொடர்ந்தாலும்கூட, டிக்கரி ஆகும்போது கோர்ட் கால்டை வாங்கக் கூடாது என்ற திருத்தத்தைத் தந்திருக்கிறேன். மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும், மக்களுக்கு நல்ல முறையில் நிவாரணம் தரவேண்டும் என்று நினைக்கிற நாம் அதே சமயத்தில் இப்படிப்பட்ட சிறிய நிவாரணத்தைத் தரவேண்டுமானால் மக்களுக்கு அதை நல்ல முறையில், நல்ல பலனைக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் தரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நான் இரண்டு திருத்தங்களைத் தந்திருக்கிறேன். ஆதலால், அதை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிச் சட்டமாக்கினால் அந்தச் சட்டத்தினால் மக்கள் நல்ல பலனை அடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: ஸ்பீக்கர் அவர்களே, இந்த கிராமதான கிராமங்களில் கடன் வசூலைத் தள்ளிவைக்கும் மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். அகில இந்தியாவிலேயும் கூட நம் ராஜ்யத்திற்கு அந்தப் பெருமை சாரும். கிராமதான கிராமங்களில் வேலைகளை ஒழுங்காக நடத்தக் கூடிய முறையில், திட்டமிட்டு செய்யக்கூடிய முறையில் இந்த நல்ல மசோதாவை பாஸ் செய்யப் போகிறோம்: இப்போது எந்த சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நோக்கிப் போகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அதனுடைய லெபோரட்டரியாக, ஆராய்ச்சிக் கூடமாக கிராமதான கிராமங்கள் மிகவும் ஒத்தாசையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் மட்டுமல்லாமல் கிராமக் கைத்தொழில்கள் முதலியவைகளை நடத்தவும், விவசாயத்தை கூட்டுறவுப் பண்ணை முதலியன வைத்து நடத்த சர்க்கார் சர்வோதய பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்த சட்டப் பிரகாரம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சர்வோதய பஞ்சாயத்து 10 கிராமங்களில் ஏற்பட்டு நல்ல விதமாக வேலை செய்கின்றன. இன்னும் அநேக கிராமங்களில் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்யப்படுகிறது. கடன் வசூல் செய்வதைத் தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று கிராமதான கிராமங்கள் வந்ததிலிருந்து நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். தங்கள் கிராமத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களையும், நல்ல நஞ்சை, தோட்ட நிலங்களைக்கூடக் கொடுத்திருக்கும்போது கூட்டுறவு சொஸைடி, இன்னும் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொடுக்க

30th March 1959] [Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

கள் என்று அவர்கள் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கடன் தொல்லையினால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது நல்ல நேரத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

அதிலே வெளியில் இருப்பவர்களுக்கு இந்த நிவாரணம் கொடுக்கலாமா என்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிரஸ்தாபித்தார்கள். கிராமதான கிராமங்களுடைய எதிர்கால வேலைத் திட்டமே அவர்களுக்கென்று அந்த கிராமத்தில் நிலமில்லாமல் கூட்டுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதுதான் இதனுடைய முக்கிய லட்சியம். ஆகவே ஒரு நில முதலாளியோ அல்லது விவசாயம் செய்கிறவர்களோ, வெளியில் இருப்பவர்கள் நிச்சயமாக மற்ற வசதிகளையுடையவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். நிவாரணம் கொடுப்பதால் கிராமதான பஞ்சாயத்துக்களின் பணி நன்கு நடக்க உதவும்படியாக இருக்குமா என்று கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடன் வசூலை தள்ளி வைப்பதை ஒரு வருஷத்திற்குத் தள்ளி வைப்பது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை முதல்படியாக நான் வரவேற்கிறேன். கிராமதான கிராமத்தின் இப்போதைய நடைமுறை விவரம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியுமா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆகையால் இதைப் பற்றி ஒன்றிண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமம் என்று சொல்லும்போது இது ரெலியூ கிராமம் அல்ல. தனிப்பட்ட பட்டி என்று சொல்லுகிறார்கள், அவர்கள் கூடி உட்கார்ந்து தங்களுடைய உணவு, உடை தேவைகளைப் பற்றியும், கேஷ் கிராப்ஸ் என்ன போட வேண்டும், எப்போது போடவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், எந்தெந்த கைத்தொழில்களை ஆரம்பித்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறும் என்று அவர்கள் திட்டமிடுகிறார்கள். திட்டமிடும்போது அதிலே நடுவில் கடன் தொல்லை. இப்போது ஒரு வருஷம் தள்ளி வைத்தால், அதைப் பற்றி கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு திட்டமிடுவதில் நல்ல விதமாகத் திட்டமிட்டு வேலை செய்வதற்கு இந்தத் தள்ளி வைப்பு மசோதா உதவும் படியாக இருந்தாலும்கூட கிராமங்களில் நடக்கும் பலவித பழக்கங்களில் 100 ரூபாய் கொடுத்து 500 ரூபாய் எழுதி வாங்கிக்கொள்வது போன்ற காரியங்களினால், தள்ளி வைத்தாலும் கூட 3 வருஷத்தில் தொகை கூடி விடக்கூடிய நிலையில் பரம்பரைப் பழக்கங்கள் சில சிறு நிச்சயவாந்தார்களுக்குப் பரம்பரைச் சத்துருக்களாக இருந்து வருகின்றன. இந்த நேரத்தில் கடனைத் தள்ளி வைத்து ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே அந்தந்தப் பட்டிகளிலே 20 பங்கு, 30 பங்கு, 50 பங்கு என்று முதல் தொகையைக் கூட்டியிருக்கிறார்களே அதிலே, இதற்கு மேல் வாங்கக் கூடாது என்று இன்னும் எவ்வளவு தூரம் குறைத்துக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்பதைச் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யலாம் என்று சொல்லும்போது ஏதோ பொறுப்பு உணர்ச்சி இல்லாமலே சொல்லவில்லை, தீர்க்கமாக ஆலோசனை செய்துதான் சொல்லுகிறேன். (Bill) ஏனென்றால், இவைகள் தான் எதிர்கால சோஷலிஸ சமுதாயத்திற்கு லெபோரட்டரி என்று நான் சொன்னேன். ஜனங்களுக்கு தைரியத்தையும், உற்சாகத்தையும், நம்பிக்கையையும் கொடுக்கும் முறையில் பொருளாதாரச் சிக்கலில் விட்டு விடாது நடத்தினால், கிராமதான கிராமங்களுக்குச் சில சலுகைகளை அதிகமாகக் கொடுத்து ஆராய்ச்சி முறையில் நடத்தினால் இந்தியாவிலே கூட்டுப் பண்ணைகள் எந்த முறையாக வைக்கப் போகிறோம் என்று காட்டுகிற முறையில் நடத்திக் காட்ட முடியும். அதோடு கூட வட்டி வாங்குவதில் . . .

MR. SPEAKER: மந்திரி அவர்கள் இந்த பொது விவாதத்திற்கு சரியாக 1 மணிக்கு பீதில் சொல்லுவதாகச் சொன்னார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு விரும்பியதால் அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் 5 நிமிஷ நேரம் கொடுத்தேன். இன்னும் சில அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். 5 நிமிஷம் கொடுத்திருக்கும்போது 8 நிமிஷம், 10 நிமிஷம் பேசிக்கொண்டே போனால் என்ன செய்வது. உங்களுக்கு அதிக நேரம் வேண்டுமென்றிருந்தால் முதலிலேயே சொல்லியிருக்க வேண்டும், இந்த

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th March 1959]

கனையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார். உள்ளபடியே சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் அந்தந்த கிராமத்தில் அந்த சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் இன்னும் அதிகப்படியான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், இதைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்தில் இல்லாமல் வேறு இடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இந்த வசதி தேவையில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுக்கு வேறு கிராமத்தில் நிலம் இருக்கலாம். அப்படி கிராமத்தை விட்டு வெளியே வேறு கிராமங்களுக்குச் சென்றவர்கள் ஆப்செண்டி லாண்டு லார்டுகளாக இருக்கலாம். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அவசியமில்லை.

கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும் போது அவர்களிடம் இந்த ஒரு வருஷத்திற்கு வட்டி என் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டார். கடனையும் வட்டியையும் தள்ளிக்கொடுப்பதற்கு கடன் நிவாரணச் சட்டம் இருக்கிறது. அதன் மூலமாக குறைத்துக்கொள்ளலாம். அதனால் இங்கே ஒரு வருஷத்திற்கு வட்டியைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த மசோதாவின் அடிப்படை தத்துவத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கடன் ரத்து செய்வது என்பது வேறு விஷயம். இன்றையதினம் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷ தவணை கொடுத்து விட்டு அதன் பிறகு மூன்று வருஷங்களில் மூன்று தவணைகளாக வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷத்தில் விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் முன்னேற்ற மடைந்து விடுவார்கள் என்ற அடிப்படையில் இவ்விதம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு அவசியம் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அதற்கு கடன் கொடுப்பதற்குத்தான் 20 லட்சம் ரூபாய் அதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த இருபது லட்சம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவ்வளவையும் கொடுக்க முடியவில்லை. கணக்குப் பார்த்துத்தான் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இருக்கும் பணத்தை அப்படியே கொடுத்துவிடுவது என்பதும் அல்ல. இந்த இருபது லட்சம் ரூபாயையும் அவர்களுக்கு அப்படியே கடனாகக் கொடுத்து விடுவதும் அல்ல. அதில் ஒரளவு தான் செலவாகி இருக்கிறது. கிராமத்தினுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தைப் பார்த்துத்தான் அவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. வசதி அளிக்க வேண்டியதாக இருந்தால் அப்பொழுது அவர்களுக்கு வசதி அளிக்க அரசாங்கம் தயங்காது. ஆகவே இந்த மசோதாவின் அடிப்படையை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்து இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—
That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) as passed by the Legislative Council, be taken into consideration.
The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is :—
That clause 2 do stand part of the Bill.

30th March 1959]

* SRI M. JAGANNATHAN: Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

‘at the end of the definition in sub-clause (b), add the following explanation :—

“Explanation.—A debt binding on an entire Hindu joint family property by reason of its having been contracted by the manager of the said family, shall for the purposes of this Act, be deemed to be a debt due from every member of the said family whether resident in the gramdan village or not.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

* SRI M. JAGANNATHAN: Mr. Speaker, Sir, in this clause debt is being defined and in this definition for debt certain items of liabilities are given exemption. They have been omitted. My explanation says that unless the possibility of a Hindu joint family manager who has contracted the debt on behalf of the members of the Hindu joint family is included in this definition, the definition of debt will suffer from a serious defect. It is only in that connection that I have proposed this explanation to be incorporated in the definition that is provided for debt. Now, let us take the case of a manager of a Hindu joint family. It is quite possible that the manager of the Hindu joint family contracts the debt on behalf of the members of the Hindu joint family and at the time when this Act comes into force this particular manager might happen to live outside the gramdan village. Now are we going to suggest because this manager is personally liable to be proceeded against as he is a person living outside the gramdan village? The creditor can proceed against the joint family members living in gramdan villages.

In the definition for debt the liability due from any gramdan villager is very much emphasised. Subsequently at the end of the clause the term ‘gramdan villager’ is defined. Now when we look at these things, we must come to the conclusion that unless a provision is made on the lines suggested by me, in my explanation, there will be a serious drawback in the definition of ‘debt’ itself. I hope, Sir, the Hon. Minister who is in charge of this Bill after scrutinising the full import of my explanation, will come forward to accept this amendment without any difficulty.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வழக்கறிஞர் என்பது தெரியும். அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதால் ரொம்ப கவனமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். ஆனால் முன்பே விளக்கியதுபோல் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை கிராமத்தில் இன்று இருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்பதுதான். எக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மானேஜர் கடன் வாங்கியிருக்கலாம். வெளியில் இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தமட்டில் கவலையில்லை. வழக்கு முறைப்படி செய்து கொள்ள வசதி ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பதுதான்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th March 1959]

இந்த மசோதாவின் அடிப்படை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER: The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill'.

SRI V. SANKARAN: Sir, I move the following amendment:—

'In sub-clause (2), omit the words and lines after the words "his own cost".'

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move the following amendments:—

'In sub-clause (2), omit the words "paid or" occurring before the word "deposited".'

'In sub-clause (2), after the words "deposited into courts", insert the words "with due notice to the creditor".'

'In sub-clause (2), for the word "and" occurring after the words "sub-section (1) of section 4", substitute the word "or".'

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER: Now, the clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. SANKARAN: இந்த ஷரத்தின்படி கடன் கொடுத்தால் வழக்குப் போட்டு விட்டால் தன்னுடைய செலவு மட்டுமல்லாமல் எதிர் "பார்ட்டி" செலவையும் சேர்த்துக் கோர்ட்டில் கட்டவேண்டுமென்று ஷரத்து இருக்கிறது. எதிர் பார்ட்டி செலவு தொகையைக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த விதத்தில் ஷரத்து இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன். என்ன "காஸ்ட்" கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயம் செய்வதெல்லாம் கோர்ட்டின் அபிப்பிராயத்துக்கு விட்டு விடுவது நல்லது. "his own cost" என்பது இல்லாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படியில்லாமல் அது இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுதே ஒரு கண்டிஷன் போட்டு வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்ல முடியாது.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, my first amendment reads like this—

'In sub-clause (2), omit the words "paid or" occurring before "deposited".'

30th March 1959] [Sri M. Jagannathan]

Now let me read the sub-clause. It says:—

'Where a creditor institutes a suit for recovery of a debt during the period specified in sub-section (1) or after the gramdan villager has paid or deposited into court the instalments specified in sub-section (1) of section 4 . . .

Here, two words are used. The word 'paid' is used and the word 'deposited' is used. I do not know whether these two words are used in the same sense or in the synonymous sense. Sir, if the word 'paid' is used in the sense that the amount or instalment is paid not to the court but directly to the creditor concerned, then no creditor in his right senses will go to the court and file a suit for the recovery of the debt from the debtor. Therefore, in that sense, I do not think the Government have used the word 'paid'. They must have used this word 'paid' in the sense that the amount is paid in the court. In that case, why should they use another word 'deposited'? So, if these two words mean the same thing, then I am afraid, we must drop the word "paid" and retain the word 'deposited'. That will make sense. I hope the Government will accept this small amendment.

Sir, my second amendment reads like this—

'In sub-clause (2), after the words "deposited into courts", insert the words "with due notice to the creditor".'

Sir, the institution of proceedings in a court by the creditor is being barred by a condition that is being provided for in this sub-clause and that is, when the instalment due has already been deposited in the court, the creditor concerned should not drag the debtor to the court. If he does that, I think, the court will give a decree in which they must say that the creditor must bear his own cost and pay also the cost of the defendant who is a gramdan villager. I think this will work as a sort of hardship upon the creditor, because when the debtor has paid the amount into the court without giving any notice to the creditor concerned, then there is nothing to prevent a creditor from going to a court for recovering his loan. He does it under a bona fide mistake, not knowing the fact that the debtor has deposited the amount due to him into the court. On that account, the Government cannot penalise this poor creditor by asking him to bear not only his cost but also the cost of his defendant. Therefore, my amendment seeks to suggest that the debtor, notwithstanding the fact that he has paid the amount into the court, must also give due notice to the creditor. In spite of the fact that he has received due notice from the debtors, still if he comes to the court and files a suit for recovering his loan, then in that case only he must be made to bear not only his cost but also the cost of the other side. I hope the Hon. Minister has bestowed some thought on this suggestion of mine and I believe there will be no difficulty in accepting this amendment.

[30th March 1959 [Sri M. Jagannathan]

Sir, my third amendment says—

'In sub-clause (2), for the word "and" occurring after the words "sub-section (1) of section 4", substitute the word "or".' This amendment of mine is intended to correct a grammatical mistake. It is a verbal amendment. I insist that a proper conjunction should be used. The conjunction that should be used here is not the word "and" as it is used in this sub-clause (2) but it should be the conjunction "or" because there are three alternatives which are contemplated in this sub-clause. The first alternative is with regard to the non-expiry of one year period commencing from the date of the commencement of this Act. The second alternative is with regard to the deposited instalment amount and the third alternative is with regard to the period during which the gramdan villager is expected to deposit the instalment amount. Now, these three alternative conditions seek to prevent the creditor from rushing to a court. I suppose, it is not the intention of the Government that there should be all these conditions to prevent or bar a particular creditor from rushing to a court. Any one of the three alternative conditions is quite sufficient. That is what Government's intention is, I think. In that case, in order to bring out the alternative ideas in a vivid sense, the proper conjunction to be used would be—in the interest of good grammar also—the word 'or' and not the word 'and'. Though it is a verbal amendment, I hope the Government will not find it difficult to accept this.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள் இந்தக் கோர்ட் செலவு, கிராமத்தானுடைய செலவைக்கூடக் கட்டவேண்டும் என்கிறார். இது அசாதாரணமாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். மாரடோரியம் ஒரு ஆண்டுக்கு கேஸ்கூட கோர்ட்டில் தொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் வழக்கு தொடர்ந்தால் ஸ்டாம் ப்யூட்டிகூட எல்லாம் போய்விடும். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் தவறிப்போய் வழக்குத் தொடர்ந்தால் அந்த செலவை கிராமத்தார் மீது சுமத்தக் கூடாது என்ப தற்காக இப்படி செய்திருக்கிறோம். கேஸ் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுவதைவிட இது நல்லது என்று சொல்வேன். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. ஸ்ரீ ஜகந்நாதன் அவர்கள் திருத்தப்படி பொலிவிட்டு என்று இருந்தால் போதும் என்கிறார். சிக்கல் ஏற்படக்கூடாது என்றுதான் இதையும் போட்டிருக்கிறோம். அப்படிச் சேர்த்திருப்பதாலே தவறு இல்லை. இல்லாத காரணமாக, பின்னால் சங்கடம் ஏற்படக்கூடாது. மேலும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்வேன். போதிய நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டுச் செய்வது நல்லது. மாரடோரியம் மசோதாதான் இது. முன்பு நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இதே போன்ற மசோதாதான் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரிவுகளைப் பார்த்து, அதை ஒட்டியே இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமக்குப் புதிதாக இப்படி இருந்தால் நல்லது, அப்படி இருந்தால் நல்லது என்று யோசனை தோன்றலாம். முன்பு அமுலில் இருப்பதைப் பார்த்து அப்படியே செய்வதில் சங்கடம் இல்லை. புதிதாக வேறு ஏதாவது போட்டால் வேறு ஏதாவது வியாக்கியானம் செய்வதற்கு இடம் ஏற்படும். ஆகவே முன்பு எப்படி இருந்ததோ அப்படியே போடுவது நல்லது என்று இந்தச் சமயத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த வகையில்தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் பிரேரித்திருக்கிற திருத்தங்கள் எவற்றையும் நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லையென்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

30th March 1959]

Amendments of Sri Sankaran and Sri Jagannathan were put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The motion is:

That clause 4 do stand part of the Bill.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

'In sub-clause (1), after the words "to the date." add the words "excluding the period specified in section 3".'

'In sub-clause 3, after the words "the suit" add the words "without court cost".'

SRI A. GOVINDASAMY: I second the amendments, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

In sub-clause 3, after the words "the suit" add the words "without court cost".'

SRI A. GOVINDASAMY: I second the amendment, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move—

'In sub-clause (5), for the words "under such terms and conditions", substitute the words "with such terms and conditions".'

SRI A. GOVINDASAMY: I second the amendment, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

'In sub-clause (6), after the words "pass a decree", add the words "without court cost".'

SRI A. GOVINDASAMY: I second the amendment, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தங்களைக் குறித்து நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேன். கிராமங்களில் 50 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு, 100 ரூபாய், 150 ரூபாய் என்று பாண்டு எழுதி வாங்குகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அம்மையாரும் சொன்னார்கள். டிக்கிரி எடுக்கிற வழக்குகளில் கோர்ட் செலவையாவது சர்க்கார் தள்ளித்தர முன்வரவேண்டும் என்கிற காரணத்தையொட்டி நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN: Sir, my amendment says that in sub-clause (5), for the words 'under such terms and conditions', substitute the words 'with such terms and conditions'. Sir, this sub-clause seeks to confer upon the court greater powers, to pass such decrees as to contain more favourable conditions and terms for the debtor, than those terms and conditions which are already provided for in this Bill. My amendment is again a verbal one, namely, instead of 'under such conditions and terms' it would be better to say 'with such conditions and terms'. It is in the

[Sri M. Jagannathan]

interest of good English and further it is wrong usage to say 'to pass orders under such conditions, etc.' I do not know how the Government have adopted that word here. This is patently defective and therefore Government should accept this amendment.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை பிரேரித்த திருத்தத்தைப்பற்றியும் நான் முன்பே விளக்கினேன். வட்டியைத் தள்ளிவிடுவது, டிகிரியைத் தள்ளிவிடுவது என்பது இந்த மசோதாவின் நோக்கம் அல்ல. தற்கால நிவாரணமாக அவர்களுக்கு ஒரு காலவரம்பு அளிப்பதுதான் நோக்கம். ஆகவேதான் அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. கனம் ஜகந்நாதன் சொன்ன விஷயத்தை நான்களும் பரிசீலனை செய்யாமல் இல்லை. "அண்டர் ஸ்டேட்மென்ட்" என்று போடுவதா, இதுபற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்தோம். பின்புதான் முன்பு உள்ள சட்டத்தில் எப்படிப் போட்டிருந்ததோ அதேமாதிரியாகப் போட்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அதனால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

The amendments of Sri S. M. Annamalai and Sri M. Jagannathan were put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : Now it is 1-30 and therefore I suggest that the House do sit till we finish this Bill.

This was agreed to by the House.

SRI V. SANKARAN : Sir, I move—

In sub-clause (2), after the word "creditor", add the words "and hearing both the parties".

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, in view of the fact that the Government are not in a mood to accept any of our amendments, I do not move my amendment.

SRI V. SANKARAN : சாதாரணமாக கிராமதானத்திற்கு—டெபாவிட் தொகை போதுமானதாக இல்லாவிட்டால் மேலும் கட்டுவதற்கு அவகாசம் வேண்டும் என்று மனுப்போட்டால், அதற்கு கோர்ட்டால் நோட்டீஸ் கொடுத்து அவகாசத்தை அதிகப்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. பல யிடங்களில் நோட்டீஸ் அனுப்பியாகிவிட்டது என்று தவறாகவே ரெக்கார்டு செய்துவிடுகிறார்கள். அதனால் "ஹியரிங் போத் தி பார்டீஸ்" என்பதைச் சேர்த்துவிட்டால் சரியான முறையில் இது இருக்கும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.

1-30 P.M. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Hearing of both the parties அவசியமில்லை. ஆகவே இத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by the hon. Member Sri Sankaran to vote.

30th March 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, you may ask whether the hon. Member is withdrawing his amendment or pressing it.

MR. SPEAKER : That is not my job. I am not supposed to ask him whether he is withdrawing his amendment or not. It is for him to get up and say whether he is withdrawing or pressing his amendment. The question is—

'In sub-clause (2), after the word "creditor", add the words "and hearing both the parties".'

The amendment was put and declared lost.

SRI K. ANBAZHAGAN : I demand a poll, Sir.

(The Division Bell was rung for two minutes.)

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, on a point of order Sir, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்கள் சபையை விட்டு வெளியே சென்றுவிட்டார். இது சரியா?

MR. SPEAKER : Correctly speaking, the hon. Member Sri Sankaran must be here now. When the hon. Member has moved the amendment and at the time it was put to vote, if the hon. Member is not present in the House, it means discourtesy to the House. I did not want to make mention of this even though I have noticed it. But, since the hon. Member Sri Kothandaraman has brought this to my notice, I have to rule that since the hon. Member Sri Sankaran is not in his seat, the amendment moved by him is deemed to have been withdrawn. Anyway, I want to point out that it is wrong on his part to have left the House just now.

The clause was put and carried.

Clauses 6, 7, 8 and 9 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I move—

'That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959), as passed by the Legislative Council, be passed'.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) as passed by the Legislative Council, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER : I adjourn the House sine die.

The House then adjourned sine die.

[30th March 1959]

XI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

114. Amendment to Public Department Notification No. A. 415 of 1958, dated the 11th January 1958, regarding the introduction of Tamil in Government offices which have not been supplied with typewriters, etc., issued in G.O. No. 368, Public (General M), dated 10th February 1959. [Laid on the table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

B.—Reports, Notifications and other papers.

55. Fifth Report of the Committee on Estimates on Animal Husbandry.

56. Annual Report of the Madras Public Service Commission, 1957-58. [Laid on the table of the House under Article 333 (2) of the Constitution of India.]

57. Fourth Report of the Committee on Government Assurances.

58. Report of the Committee on Estimates on Co-operation.

30th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1062 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 835 supra.]

*Rules of regulation of the Papanasam Reservoir across
Thambarabarani river.*

1. In the months of April and May all the natural flow in the river at the site of the dam less the quantity required by the Electricity Department for maintaining the power draft may be impounded subject to the obligations to the Papanasam mills of 0.6 cusecs and maintaining 3.5 cusecs for Papanasam falls both of which are limited to the natural flow in the river.

2. (i) In the period from June to March (following) impounding may be made by Electricity Department when the natural flow at the diversion weir exceeds the requirements of the existing irrigation as noted below :—

For the period (June first half)—1,650 cusecs.

For the period (June 16th to 31st March)—2,300 cusecs.

(ii) In addition to the quantities mentioned in rule 2 (i) the Electricity Department may temporarily impound quantities in excess of 1,400 cusecs in the Papanasam reservoir unless the Executive Engineer, Tirunelveli, for special reasons asks for an issue greater than 1,400 cusecs. The quantity thus impounded up to the irrigation requirements referred to in rule 2 (i) above shall be treated as irrigation credit.

3. (i) It shall be open to the Executive Engineer, Tirunelveli division, during the period from June to March to ask for any portion of the normal irrigation requirements specified in rule 2 (i) to be withheld and temporarily impounded in the Reservoir subject however to the flow required for power development being maintained.

(ii) The quantity impounded under rules 2 (ii) and 3 (i) less the proportionate evaporation from the reservoir will be available for issue for irrigation in addition to the normal issues whenever the Executive Engineer, Tirunelveli, requires it and at such rates as he may specify, but generally not exceeding 1,400 cusecs.

(iii) The computation of the quantities temporarily impounded under rules 2 (ii) and 3 (i) the quantity released and proportionate allowance for evaporation under rule 3 (ii) shall be balanced at fortnightly intervals. Any balance not drawn within two fortnightly periods after that in which impounding was made or before 1st November whichever is earlier shall lapse and become part of the Electricity Department storage.

[30th March 1959]

(iv) If the reservoir surpluses when temporary storage impounded at the request of the Executive Engineer, Tirunelveli division, is held in the reservoir under rules 2 (ii) or 3 (i) such surplus will be counted as temporary storage withdrawn for irrigation.

4. The Executive Engineer, Public Works Department, Tirunelveli division, and the Divisional Electrical Engineer, Papanasam, will closely co-operate in order that the flows in the river may be regulated without any avoidable surplus at Srivaikuntam or wastage elsewhere.

5. These rules are tentative and will be reviewed in April 1959 or earlier if so desired by the Chief Engineers (Irrigation) and (Electricity). The two Chief Engineers shall also have power to deviate from these rules if necessary by mutual agreement.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1065 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 837 supra.]

I

[Vide clause (a) of the Legislative Assembly Question.]

Number of persons reported missing to the Police in 1956, 1957 and 1958.

Area.	1956.	1957.	1958.
Madras City	521	448	539
Municipal towns	494	570	667
State	11,095	1,089	1,317

II

[Vide clause (b) of the Legislative Assembly Question.]

Number of boys, girls, women and men reported to be missing out of the number given in Annexure I.

Category of persons missing.	Madras City.			Municipal towns.			State.		
	1956.	1957.	1958.	1956.	1957.	1958.	1956.	1957.	1958.
Boys	206	139	164	302	351	366	521	502	557
Girls	74	72	89	166	133	268	250	264	376
Women	131	125	146	12	17	19	174	167	193
Men	110	112	140	14	19	14	150	156	186

III

[Vide clause (c) of the Legislative Assembly Question.]

Number of persons traced.

Year.	Number of persons traced
(1)	(2)
1956	570
1957	583
1958	712

30th March 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 1067 asked by Sri V. K. Krishnamurthy at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 839 supra.]

Statement showing the amounts spent for Backward Classes and Harijans including other eligible communities in Government Arts and Professional Colleges in North Arcot district during 1957-58 and 1958-59.

Beneficiaries.	College.	Amount.	
		1957-58.	1958-59.
(1)	(2)	(3)	(4)
		Rs.	Rs.
Harijans including other eligible communities.	Arts	23,315	36,719
Backward Classes	Do.	91,650	51,963
Harijans including other eligible communities.	Professional.	450-70	...
Backward Classes	Do.	502-74	...

[30th March 1959]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 1069 asked by Sri S. M. Annamalai (on behalf of Sri M. P. Sarathi) at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 841 supra.]

Brick and Tile Makers' Co-operative Societies in North Arcot district.

Serial number, name of the Brick Makers, Co-operative Society.	Location.	Financial assistance provided.		Paid-up share capital.	Value of production from 1st April to 30th November 1958.	Value of sales from 1st April to 30th November 1958.	Profit or loss.
		Grant.	Working capital loan.				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1 The Ammankuppam Brick Workers' Co-operative Society.	Harijan Ammankuppam, Gudiyatham, taluk.	285	7,400	RS.	2,379	1,604	RS. 1,320-47
2 The Wandiwash Brick Workers' Co-operative Society.	Harijan Wandiwash P.O., Wandiwash taluk.	100	500	5,000	640	640	+ 30
3 The Anakavoor Brick and Tile Co-operative Society.	Anakavoor, Cheyyar taluk.	300	(Awaiting sanction of loan).				No profit or loss.

[30th March 1959]

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 1076 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 845 supra.]

Statement showing prices of yarn supplied to the Weavers Co-operative Societies and those in the open market.

Serial number and counts.	Name of the mills.	Prices of yarn supplied to handloom weavers co-operative societies by Madras State Handloom Weavers Co-operative Society.		Prices of yarn in the open market.	
		Per bundle of 10 lb.			
(1)	(2)	(3)	(4)	(3)	(4)
		RS.	NP.	RS.	NP.
1 2s	B and C Mills	9	75	9	37
2 30s	Janardhana	19	25	18	94
3 32s	Rajeswari	20	30	20	12
4 32s	Gnanambikai	20	60	20	12
5 50s	Ramakrishna	37	00	35	00
6 60s	Kumaran	49	00	48	25
7 60s	Sivananda	49	00	46	87
8 80s	Sivananda	66	50	66	50
9 80s	Venkatesa	72	00	71	50
10 100s	Coimbatore Pioneer	93	00	92	00

[30th March 1959]

APPENDIX VII.

[Vide answer to starred question No. 1078 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 846 supra.]

RECOMMENDATIONS OF THE COMMITTEE FOR LEATHER INDUSTRY AND TRADE AND THE ACTION TAKEN ON THEM.

Recommendation (1)—Financial Assistance.—(i) To rehabilitate those tanneries which have not yet started functioning and which are in a position to re-start, necessary financial assistance be made available to them under the State Aid to Industries Act and the Madras Industrial Investment Corporation, Ltd.

(ii) The South Indian Tanning Industry should be brought under category (d) of section 5 (1) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922, and the Government of Madras should be pleased to declare that it is satisfied that special reasons exist for giving financial aid to the tanning industry of the Madras State in view of the fact that it is an old industry and employs a large number of manual workers, all drawn from the Scheduled Classes.

(iii) As the former bye-laws of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, which stood in the way of granting loans to tanneries have been amended, this Corporation now can and should grant long-term loans to the South Indian Tanning Industry on the security of the assets of the concerns or on the assets of their individual partners.

Action taken.—Financial assistance under the Madras State Aid to Industries Act is given to tanneries on the merits of each case. The Government considered that there was no need to make a general declaration that special reasons existed for the grant of loans for the tanning industry.

As regards provision of finance to the tanneries by the Madras Industrial Investment Corporation, Ltd., the recommendation was communicated to the Corporation. The Corporation agreed to consider the applications from tanneries whether established as limited companies or proprietary concerns on the merits of each case.

Recommendation (2)—Relief in taxes.—(i) To assist tanners most of whom are struggling to regain their normal position after losses suffered during the recent depression in their trade, Government should extend relief to them in the payment of income-tax. The assessment of the income-tax for the accounting years 1950-51 and 1951-52 should be made together or if that be not feasible substantial time of a year or two should be granted for the payment of income-tax on the assessment based on tanners' accounting years 1950-51 and 1951-52.

30th March 1959]

Action taken.—It was considered that this was a matter which the tanners should settle with the Income-Tax Department.

Recommendation (2).—(ii) As the East India Tanning Industry is mainly based on export trade, the relief sought for by the Associations to exempt it from the operations of the Madras General Sales Tax Act should receive sympathetic consideration of the Government of Madras.

Action taken.—The Government considered the recommendation and did not find any case for granting exemption from sales tax since the margin of profit derived by the trade was appreciable and it could stand the levy of sales tax which was only at a single point.

Recommendation (3)—Trade representatives in foreign countries and trade delegations.—The Southern India Skin and Hide Merchants' Association, Madras, which is the premier Tanners' Association in South India should maintain one trade representative on the continent of Europe and one representative in the U.S.A. in consultation with other South Indian Tanners' Associations connected with the East India Tanning Industry and its export trade. The said Association may collect necessary funds for this purpose by levying from exporters of East India tanned skins and hides a fee per bale of the exported leather. The trade representatives so appointed should be attached to the Indian Embassies in those countries.

All possible assistance should be given by Indian Consulates in foreign countries to trade delegations of the South Indian Tanning Industry visiting those countries from time to time for the expansion of the markets of East India tanned skins and skins.

Action taken.—The South Indian Skins and Hides Merchants' Association who were consulted as to whether they would be prepared to appoint one trade representative in the U.S.A. and another in Europe agreed to maintain one representative in the United Kingdom and requested the Government to subsidize the cost of maintenance. Permission was also sought for the levy of a fee of Re. 1 per bale of tanned hides and at Rs. 1-8-0 for a bale of tanned skins respectively exported from Indian ports. This was not accepted and the Association was informed that the cost of maintenance of the trade representative should be borne by the Association. The Association was however informed that it could make use of the existing trade representatives of India, in foreign countries.

Recommendation (4)—Auction market in Madras.—There is no necessity for establishing an auction market at Madras at this stage but if there be any special request in future from the East India Tanning Industry for it, an *ad hoc* Committee should be appointed then to go into the merits of the proposal and to formulate a scheme for it. This Committee suggest that if an auction market is to be

[30th March 1959]

established and worked at Madras, it should be done on the lines of the London auctions. Full information about these is given in Annexures I and II of this Report which will be of great help to the proposed *ad hoc* Committee dealing with this subject.

Action taken.—The Government of India stated in 1952 that the proposal for conducting auction sales in Madras appeared to present several financial and administrative difficulties and that a final scheme was awaited in that connection from the Southern India Skin and Hide Merchants' Association who had promised to draw it up after discussion with representatives of trade and industry. No further communication has been received from the Government of India. This Government have however asked the Director of Industries and Commerce to explore the possibility of having an auction market in Madras. The proposals have since been received and they are under examination.

Recommendation (5)—East India Tanning Advisory Board.—A Central Statutory Board recognized by the Union Government called the East India Tanning Advisory Board with headquarters at Madras and having representatives from East India tanning interests of various centres in India should be constituted to look after the interests of the East India Tanning Industry, with functions and facilities as stated in the findings under term of reference (5).

Action taken.—This Government recommended the constitution of a Central Tanning Advisory Board by the Government of India by undertaking legislation on an All-India basis. The Government of India replied in 1955 that an Export Promotion Council for leather and leather goods was proposed to be set up and that the body would attend to the work of quality control of hides and skins before export. They also reported that the question of forming a Leather Board would depend upon the formation of the above Council and the success which it would attain in its actual working.

Recommendation (6)—(a) Transport.—As the very large South Indian Tanning Industry has to procure raw hides and skins from such centres in Northern India as Delhi, Agra, Kanpur, Calcutta, etc., and as these commodities are extremely perishable and also expensive, high priorities for their transport to South Indian tanning centres should be given for railway wagons in order that the tanners may get raw hides and skins in undamaged condition and also that they may not have to lock up unnecessarily a large amount of capital due to delay in putting the purchased raw hides and skins into process in their tanneries caused by delayed transport. Similar high priorities for transport should be given by the steamship companies from Calcutta.

Recommendation (6) (b).—The perishable raw hides and skins in spite of their usual curing by wet and dry salting are liable to putrefaction in iron railway wagons in which they are now usually transported, especially during hot seasons when these wagons have

30th March 1959]

to pass through for days together under the hot rays of the tropical sun during their transport and as often happens, when they are shunted off in an intermediate station and kept under the open sun. The iron floor of these iron wagons also produced in the hides iron stains which detract from their value considerably. To avoid damages caused by the transport of hides and skins in iron wagons, the Government should provide wooden wagons for the transport of hides and skins.

Action taken.—The South Indian Skins and Hides Merchants' Association were asked to bring to the notice of the merchants the availability of wagons with wooden floors for the transport of hides and skins and to direct them, if they experienced any difficulty in securing wagons, to contact the Railway Administration who agreed to the principle.

Recommendation (6) (c).—The Committee have received suggestions from Tanners' Associations for the provision of refrigerated railway wagons as is done for perishable food articles; for the transport of raw hides and skins. Provision of such wagons will be an ideal measure to take for safeguarding the raw hides and skins which constitute a national wealth of the country of a very considerable value. This proposal should receive the consideration of the Government.

Action taken.—The Railway Board which was consulted in the matter stated that it was not found feasible to introduce refrigerated transport.

Recommendation (6) (d).—Facilities for quicker transport of such tanning materials as avaram bark, konnam bark and myrabolans, etc., should be provided.

Action taken.—The recommendation was remitted to the Government of India for necessary action.

Recommendation (7)—Refrigerated rooms for storage of raw hides and skins.—Even in cold countries like Europe and America, some tanners keep their stocks of cured raw hides and skins in refrigerated store rooms principally built by the tanneries themselves. If this is considered necessary in cold countries like Europe and America for the prevention of quality deterioration of the raw stock, it must be all the more necessary in a hot country like India. The advantage of cold storage of raw hides and skins does not appear to have as yet been realized by the Indian tanning industry. The realization, however, will be conducive to the improvement of the quality of the leather. The Committee, therefore suggest that Government build a refrigerated cellar of a medium size in an important tanning centre of Madras State and endeavour to get the local tanners interested in storing their hides and skins in it on payment of a reasonable rent. The Committee feel that this pioneering effort of the Government in the matter of cold storage of raw hides and skins will confer great benefit on

[30th March 1959]

the South Indian tanning industry and will popularize the practice of cold storage among the tanners who will eventually construct cold storage cellars themselves in their tanneries, or local authorities in the various tanning centres like municipalities and private firms may construct cold cellars to be hired for the use of the local tanners.

Action taken.—The recommendation was dropped due to lack of response from the tanners to take advantage of cold storage facilities if provided.

Recommendation (8) (a)—Supply of tanning materials.—The Madras Tanning Industry depends to a very large extent on East Africa for its supply of wattle bark and wattle extract. The Committee feel that this dependence on foreign import should be stopped as soon as possible by expediting the scheme of wattle plantation which has been inaugurated by the Madras Government. The Committee gather from the Editorial Article of the *Tanner* (the leading leather trades journal of India) of February 1953 that the Madras Government has taken a lead in sanctioning schemes under which wattle trees will be planted over an area of 21,274 acres of land, and that under these schemes, plantation on 3,237 acres will be completed before the end of the present year. The annual consumption of wattle bark used to be about 20,000 tons. It has at present been substituted to an appreciable extent by mimosa extract and to some extent by the cheaper and more easily available indigenous tanstuffs. Wattle bark was imported before the World War II from South Africa which has been stopped due to the cutting of trade relationship between India and South Africa. Since this stoppage, it and its extract called mimosa extract have been imported from East Africa. The prices at which these are being imported are high, and facilities of import are also difficult. But wattle bark is so good a tanstuff and so well introduced in South Indian tanning that if it is again made available to South Indian tanners at a reasonable price its consumption will rise again. The Committee, therefore, suggest that Government should take up immediately the plantation of wattle trees in both Palni and Nilgiri Hills so as to ensure a supply of at least twenty thousand tons of wattle bark per annum. This is expected to yield a good profit to the Government. The Committee is informed that some wattle bark is now obtained from Government forests and is being made available to the South Indian tanning industry. But this bark is found to be of deteriorated quality. Although the tanning content of this bark is equal to and sometimes higher than that of imported wattle bark, it is very much discoloured due to negligence in drying and the staff responsible for the production and storage of the bark should be welltrained in their work so that proper care may be taken to make the local bark as good as the imported variety.

The Committee strongly recommend that a suitable officer from the Madras Forest Department, preferably with some initial knowledge of wattle plantation, be sent to East Africa to gain knowledge

30th March 1959]

and experience of the wattle plantation, stripping and processing of the bark for its marketing, and also to study the manufacture of wattle-extract (mimosa extract). The Committee draw the attention of the Government of Madras to the profitable nature of the industry of wattle plantation. This profitable nature has been demonstrated by South and East Africa, and more recently by South America. In South Africa the wattle plantation is one of the most important industries of the country for the proper development and maintenance of which the Government pays a great deal of attention. If South Africa has been able to derive considerable economic benefit from its wattle plantations, there is no reason why the Madras Government should not be able to do so. The Committee, therefore, recommend to the Government to make pioneering efforts to establish the wattle plantation industry and demonstrate its profitable nature to the commercial interests of the country. If these interests are once attracted to this industry, it may be expected that they will take it over entirely themselves, and Government action will not then be needed. It is suggested that Government should appoint a Committee to investigate the availability of large tracts of suitable land for wattle plantation in Palni and the Nilgiri Hills and other suitable centres of the Western Ghats. If this Committee finds large tracts of land suitable for wattle plantation, and if Government leases out such lands to private enterprise, the latter will add its efforts to those of the Government for the development of wattle plantation industry in this State.

Action taken.—The Government of India were addressed for the deputation of an officer of the Forest Department to East Africa. No officer has been deputed so far.

Under the Second Five-Year Plan, provision has been made for planting 10,300 acres with wattle (2,060 acres per year) at a cost of Rs. 8.25 lakhs. Against this, 2,030 acres were raised with wattle in 1956-57 and 3,007 acres in 1957-58. From 1958-59 the tempo of planting has been increased. Four thousand and two hundred acres will be planted during the current year and during the last two years of the Plan period 4,700 acres are proposed for planting with wattle, increasing the overall target to 18,637 acres.

After 1965, the Government expects to have about 45,600 acres under wattle. About 4,200 acres of Wattle Plantation may become due for exploitation from 1968 onwards to yield 19,000 tons of wattle bark. All possible steps have been taken by Government to increase the Wattle Bark production to attain self-sufficiency in this product.

Recommendation (8) (b).—The Committee invite the attention of the Government to the great necessity of inaugurating a tanning extract industry in India because the use of extracts in preference to bark and other raw tanning materials is increasing in the South Indian Tanning Industry as it had done long ago in Europe and America. The Committee recommend that a Government sponsored wattle extract factory be established in the area where wattle plantations are being made. This factory should be run by the

[30th March 1959]

Government as a pioneer factory and after working for some time, it may be made over to a commercial concern. The establishment of such a pioneer tanning extract factory will lead to the establishment of other commercial tanning extract factories in this country.

Action taken.—The Central Leather Research Institute, Madras, proposed to instal a medium sized plant for making tanning extract in spray dried powder form on a pilot plant scale from various vegetable tanstuffs available in India including wattle bark. It is proposed to await the results of this experiment before considering the question of setting up a factory for making tanning extract from wattle bark.

Recommendation (9)—Quick tanning processes.—The Committee understand that research for working out quick tanning processes for the production of sole-leather and East India tanned leathers are being carried out at the Central Leather Research Institute, Madras, and also at the Institute of Leather Technology, Washermanpet, Madras. The Committee recommend that these institutes should give high priority to this research so that results may be obtained quickly for adoption by the industry. The Committee also hope that the industry will take advantage of the work done in these institutes.

Action taken.—The Government accepted the recommendation and the Director of Industries and Commerce and the Central Leather Research Institute were requested to give effect to the recommendation.

Recommendation (10)—Adulteration of tanned leather.—The Committee gave their very close consideration to the malpractice of adulteration, specially of East India tanned skins. They were told by their colleagues representing the Madras Tanning Industry that if the exporters stopped buying adulterated skins, the malpractice would be removed immediately. The Committee cannot suggest any method for preventing the exporters who are the principal buyers in the Madras market from purchasing adulterated skins but in the interests of such an important section of the Indian Export Trade as export of East India tanned skins and hides, the Committee feel that a way should be found to eradicate this evil. The Committee, therefore, recommend that a legislation be enacted for the following purposes:—

(i) To compel the exporters of tanned hides and skins to make a declaration to the Customs that the hides and skins in the bales offered for export are free from adulteration.

(ii) To cause opening and inspection of bales offered for export by Government Inspectors in the presence of the exporter's representative and drawing out from a bale of each consignment two pieces of full skins in the case of skins and one piece of full hide in the case of hides at random. The drawn-out sample hide will then be cut along the back-bone into two sides. The samples will then be signed by the Inspector and the Exporter's representative; the

30th March 1959]

mark and the bale number will also be written on the samples. The consignments should be allowed to go forward in the normal manner after the drawing of the samples.

(iii) Two sealed packets of the samples of either a side of a hide or full skin will be made and one sealed sample packet will be sent by the Inspector and the other by the exporter to any recognized leather testing laboratory such as the laboratory of the Central Leather Research Institute or that of the Institute of Leather Technology, Washermanpet, Madras. The samples will be tested in those laboratories for adulteration. As the samples to be analysed are expected to be very large in number, the Department of Industries and Commerce of the Government of India will have to arrange with the laboratories concerned to make provision for the necessary staff and equipment for the speedy analysis of the samples and bear the cost for the same in the interests of the very important East India tanned hide and skin export trade of India.

(iv) A committee of representatives of exporters, tanners and of the Government will be set up which will be named East India Tanned Hide and Skin Adulteration Prevention Committee to receive and scrutinize the analytical reports from the laboratories. If the leathers are found to be adulterated, the Committee will impose a penalty in the shape of a fine on the exporter. If an exporter's leathers of a certain mark are found to be adulterated on more than three occasions, the export of that particular mark will be banned. The proposed Committee will be vested with these powers by the Government of India.

The Committee hope that if the proposed system be introduced, the exporters will realize the risk of losing their reputation and will abstain from buying adulterated goods and this evil of adulteration will eventually disappear from this important export trade of the Madras Tanning Industry.

The Committee, however, suggest that before passing the legislation as mentioned above, the Government should convene a Conference of all exporters of East India tanned hides and skins from Madras, and if in that Conference the exporters are able to give a guarantee that they will not deal in adulterated goods, the passing of the proposed legislation may be deferred so long as the guarantee given by the exporters is fulfilled.

Action taken.—The Leather Export Promotion Council has finalised a quality control scheme for the leather exported from India.

Recommendation (11)—Settlement of claims on weight shortage.—Claims are made by importers in the United Kingdom on shortage of weight specially during a declining market of tanned skins and hides shipped to the United Kingdom against C.I.F. contracts. At times, such claims are supported by a weight note issued by the wharves in the United Kingdom. The Committee recommend that the Government of India should use the good

[30th March 1959]

offices of the High Commissioner in the United Kingdom to prevail upon the importers there to accept the weight note which can be obtained from the Conference of Shipping Lines in Madras.

Action taken.—The Government of India have been requested to move the Government of United Kingdom to accept the weightage certificate issued by the Madras Port Trust with the usual dryage allowance of 2 per cent. Their final reply is awaited. Under the Leather Export Promotion Council's Scheme the Central Leather Research Institute will undertake the analysis of the contents of leather to be exported and issue of certificate for the same.

Recommendation (12)—Flaying.—With regard to flaying, recommendations have been made by the Committee for Leather and Leather Goods which reported to the Government of Madras in 1949 as well as by the Hide Cess Enquiry Committee. The present Committee agree with those recommendations.

Action taken.—The Government sanctioned the starting of a flaying school in the Madras Veterinary College to train professional flayers. The question of licensing the flayers will be taken up after an adequate number of flayers are trained.

Recommendation (13)—Administration of the Factories Act to East India Tanning Industry.—Such men should be appointed as Factory Inspectors for the East India Tanning Industry who have knowledge of the nature of work done in the tanneries of this industry. This knowledge is essential for carrying out inspection of these tanneries intelligently for the safety, health and welfare of the tannery workers, without harassing the management. Factories Act was originated for safeguarding the workers of factories which employ power-driven machinery from accidents which are liable to be caused by rapidly moving machine parts, snapping of belts which drive the machines, etc. Later on, the Act was extended to look after the hygienic condition of the factories to prevent disease among the mass of men who congregate for working in a factory.

The tanneries which manufacture E.I. tanned kips and skins do not as a rule employ power-driven machines. Work there is carried out by manual labour. Accidents from moving machines is out of the question. So, the principal thing for inspection is the hygienic condition of these tanneries. Tanning involves operations which emit some smell, and by experience it has been found that the tannery smell is not injurious to health. White-washing of masonry structure which can be harmlessly done in ordinary factories cannot be done to the masonry tanning pits of a tannery because lime, which is an alkali discolours the tan liquors and ruins the hides and skins put in them for tanning. Provision of soap, towel and wash basins for workers which may be beneficial in conventional factories is unnecessary in certain sections of a tannery, viz., liming and deliming yards. In these sections, the workmen's hands and feet are in constant contact with alkaline lime liquor and the skin

[30th March 1959]

of their fingers is tendered by the alkaline lime. Washing their hands with soap which is also alkaline is not really required. What the workers in these sections of the tanneries need is oil to neutralise the effect of lime and not soap and towel. Tanneries provide these workers with oil.

Factory Inspectors should understand the basic nature of the tanning work and should not harass tannery managements to comply blindly with such provisions of the Factory Act as are not needed and not applicable to tanneries.

Government should take the matter of tannery inspection with the department responsible for the administration of the Factory Act and save the tannery management from unnecessary harassment by the Factory Inspectors who have no knowledge of the work in tanneries.

Action taken.—The Government examined the recommendation in all its aspects but no action was considered necessary. If specific complaints of harassment by the Inspectors of Factories are made to the Commissioner of Labour he would look into them.

Recommendation (14)—Amendment to the Industrial Disputes Act.—The Committee recommend that the Industrial Disputes Act should be so amended as to satisfy the following:—

(i) Disputes between labour and tannery managements should mean disputes arising when either of the parties does not fulfil the obligations of a previous agreement or award or deviate from the practice in force at the time to the detriment of the other party. Only such cases, where there is a breach of an agreement or an award or violation of a practice in existence for the time being, should be referred to the Industrial Tribunal as disputes. In cases when fresh demands are made by workmen, such demands should be first referred to the managements concerned and if the workmen and the managements concerned are not able to come to an understanding, the cases should be referred to a Committee consisting of equal number of representatives of the managements and workmen with a Government official not connected with the Labour Department as Chairman, whose decision or award shall be binding on both parties.

(ii) Discharge or retrenchment of workmen provided it has been done after giving due notice should not be the subject-matter for reference to the Industrial Tribunal.

(iii) According to the provisions of the Industrial Disputes Act, managements are not permitted to be represented by professional lawyers at the Industrial Tribunal, whereas Labour Unions are able to have the assistance of lawyers. This is a great disadvantage to the management as many legal points are considered and decided by Industrial Tribunal. Both the parties should be allowed to have the assistance of professional lawyers before the Industrial Tribunal.

[30th March 1959]

Action taken.—The recommendations of the Committee in respect of the application of the Industrial Disputes Act, 1947, to the tanning industry was examined by the Government but it was considered that no change in the position of the industry was called for then.

Recommendation (15).—To afford the maximum possible scope for the development of the Indian tanning industry in general and East India Tanning Industry in particular, exports of raw and pickled hides and skins excepting the export of raw goat skins should be totally banned. In the case of raw goat skins which the Indian tanning industry cannot as yet totally consume, the export may be allowed until the industry is sufficiently developed to consume the entire production. An export duty of 25 per cent *ad valorem* should be levied on the export of raw goat skins in the interests of the East India tanning as well as the chrome-tanning industry, which includes glazed kid and other sorts of finished leathers.

Action taken.—The recommendations were remitted to the Government of India for consideration. They stated in 1955 that the export of the following raw and pickled hides and skins : as already banned :—

(i) Raw buffalow hides;

(ii) Raw buffalow calf skins;

(iii) Raw cow hides; and

(iv) Raw cow calf skins.

The export of raw and pickled sheep skins, was drastically restricted and was freely allowed only in the case of papras (i.e.), sheep skins weighing 700 lb. and over per 500 skins or measuring over 36 inches in length and over 24 inches in width each. The Government of India stated that in view of the fact that exports did not even exceed 2 per cent of the production of this item, there was no need to ban the export of this item.

Recommendation (16)—Fish oil.—As the Government of Madras maintains fisheries where fish oil is manufactured, it should encourage this manufacture so as to provide the Indian tanning industry with this material of a suitable quality. Further as the imported Newfoundland Cod Oil is required for a manufacture of Chamois leather of good quality, the Government should arrange so that it may be imported by the Indian leather industry easily.

Action taken.—As both fish oil and cod liver oil were then available and as no representation was received from the tanning industry stating that any difficulty was experienced in procuring these oils, no action was taken in the matter.

Recommendation (17)—Tannery wool.—For some time past, movements of tannery wool and hair were restricted to certain places of Madras and Mysore States on the representation of the drugget manufacturers and they were prohibited from being sent to

30th March 1959]

Panipet and such other places where manufacturers of carpets paid higher prices for them. Such restrictions have reduced the prices of wool and hair to a very great extent to the disadvantage of the local tanners. Some of the associations have represented strongly about the partiality shown by the Government in favour of the drugget manufacturers to the disadvantage of the tanning and the carpet manufacturing industries which are also Indian productive enterprises. It is understood that the carpets manufactured out of tannery wool are able to fetch much better prices from foreign countries than the druggets. The Committee, therefore, recommend that no such restrictions be imposed on the movement of tannery wool and tannery hair within the country.

Action taken.—The Government of India have since decided that such restrictions are unnecessary.

APPENDIX VIII.

[Vide answer to starred question No. 1080 asked by Sri V. Sankaran at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 846 supra.]

I. Statement showing location of large-sized Co-operative Credit Societies (Agricultural Banks) organized in Madurai district under Second Five-Year Plan.

Serial number and location of the large-sized societies.

- 1 Rasingapuram P.O., Periakulam taluk.
- 2 Veerakkal P.O., Dindigul taluk.
- 3 Selaiman P.O., Madurai taluk.
- 4 T. Pudupatty P.O., Tirumangalam taluk.
- 5 Venkatachalapuram Post, Periakulam taluk.
- 6 Thaniamangalam P.O., Melur taluk.
- 7 Tirupparankunram P.O., Madurai taluk.
- 8 Nilayur Post, Madurai taluk.
- 9 Natham Post, Melur taluk.
- 10 Melakottai Post, Tirumangalam taluk.
- 11 Kellupatty Post, Tirumangalam taluk.
- 12 Nilakkottai Post, Nilakkottai taluk.
- 13 Genguvarpatty Post, Periakulam taluk.
- 14 Vadakkampalli P.O., Tirumangalam taluk.

[30]

Serial number and location of the large-sized societies

15. Gudalur Post, Periakulam taluk.
16. Allinagaram, Periakulam taluk.
17. Sillamarathupatti, Periakulam taluk.
18. Andipatti Post, Periakulam taluk.
19. Alanganallur Post, Nilakkottai taluk.
20. Thadichai Post, Periakulam taluk.
21. Dombicherry Post, Periakulam taluk.
22. Veerapandy Post, Periakulam taluk.
23. Peraiyur Post, Tirumangalam taluk.
24. Lakshmipuram Post, Periakulam taluk.
25. Doddappanaikanur Post, Tirumangalam taluk.
26. Vakkampatti, Dindigul taluk.
27. Gandigram village.
28. Bodinaikanur Post, Periakulam taluk.
29. Kalliamangalam Post, Madurai taluk.
30. Kondayanpatti Post, Nilakkottai taluk.
31. Kamayyagoundenpatti Post, Periakulam taluk.
32. Kallikudi Post, Tirumangalam taluk.

I. Statement showing godowns proposed to be constructed by Co-operative societies in Madurai district under the Second Five-Year Plan.

Serial number and name of the co-operative society.	Location of the godown.	Number of godowns.
(1)	(2)	(3)
1 Thirumohur Co-operative Credit Society.	Tirumohur	1
2 Rajakker Co-operative Credit Society.	Rajakker	1
3 Sillamarathupatti Agricultural Bank.	Sillamarathupatti	1
4 Nagalapuram Agricultural Bank.	Nagalapuram	1
5 Melakottai Agricultural Bank.	Melakottai	1
6 Veerapandi Agricultural Bank.	Veerapandi	1
7 Theni Co-operative Marketing Society.	Theni	1
8 Dindigul Co-operative Marketing Society.	Dindigul	2

30th March 1959]

III. Statement showing godowns proposed to be constructed by co-operative societies in Madurai district under the Second Five Year Plan.

Serial number and name of the co-operative society.	Location of the godowns.	Number of godowns.
(1)	(2)	(3)
1 Sakkiangalam Credit Society ..	Sakkiangalam ..	1
2 M. Kunnathur Credit Society ..	M. Kunnathur ..	1
3 Gopalpatti Credit Society ..	Gopalpatti ..	1
4 Kilayur Credit Society ..	Kilayur ..	1
5 Venkataashaapuram Agricultural Bank.	Venkatachalapuram ..	1
6 Thaniamangalam Agricultural Bank.	Thaniamangalam ..	1
7 T. Kallupatti Agricultural Bank ..	T. Kallupatti ..	1
8 Vannampatti Agricultural Bank ..	Vannampatti ..	1
9 Andipatti Agricultural Bank ..	Andipatti ..	1
10 Bodinaikanur Agricultural Bank ..	Bodinaikanur ..	1
11 Gandigram Sarvodaya Agricultural Bank.	Gandigram village ..	1
12 Natham Agricultural Bank ..	Natham ..	1
13 T. Pudukpatti Agricultural Bank ..	T. Pudukpatti ..	1
14 Pattiveeranpatti Coffee Curing Industrial Society.	Pattiveeranpatti ..	1
15 Thirumangalam Co-operative Marketing Society.	Tirumangalam ..	1
16 Melur Co-operative Marketing Society.	Melur ..	1

Total .. 16

[30th March 1959]

APPENDIX IX.

[Vide answer to starred question No. 1081 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 847 supra.]

Statement showing the amount of loans issued and other activities undertaken by the Co-operative Societies in the Erode and Srivilliputhur firkas during the co-operative year 1957-58.

Serial number and name of Co-operative institution.	Number of members to whom loans were issued.	Amount of loans issued.	Value of			
			Fertilisers supplied.	Seeds supplied.	Agricultural implements supplied.	Produce marketed.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Chittode Agricultural Bank	431	1,21,562	8,441	1,461	..	24,364
2 Nariyanoor Agricultural Bank	226	53,189	355	900	..	51
3 Veerappanathram Agricultural Bank	191	79,400	..	..	..	..
4 Kesipalayam Agricultural Bank	222	78,450	..	..	..	..
5 Thindalmalai Agricultural Bank	278	62,340	..	..	..	..
6 R.P. Agraharam Agricultural Bank	207	44,25	323	..	..	..
7 Elevamalai Agricultural Bank	..	..	..	..	..	..
Total	1,555	4,40,060	9,119	2,351	..	24,415
1 I. Karisalkulam Co-operative Society.	93	27,205	..	353	..	2,535
2 P. K. Karisalkulam Co-operative Society.	..	..	..	..	..	..
3 Padikasuvaithanpatti Multi-purpose Co-operative Society.	21	1,685	..	..	..	..
4 P. Ramchandrapuram Agricultural Bank	252	57,175	5,429	1,149	18	1,800
5 Kothankulam Co-operative Credit Society	89	10,363	..	..	3	..
6 Mamsapuram Co-operative Agricultural Bank	677	1,89,246	11,182	1,524	..	..
7 Pillayarnatham Multi-purpose Co-operative Society.	92	19,955	..	25	..	..
8 Athikulam Co-operative Credit Society	144	29,975	..	496	..	..
9 Sengulam Co-operative Credit Society	150	8,650	..	..	..	..
Total	1,518	3,44,254	16,611	3,557	21	4,335

[30th March 1959]

APPENDIX X.

[Vide answer to unstarred question No. 37 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 850 supra.]

Statement showing the number of co-operative agricultural banks, and small-sized co-operative credit societies proposed to be set up in 1958-59.

Serial number and name of the district.	Number of small-sized societies proposed to be formed in 1958-59.	Number of agricultural banks proposed to be formed in 1958-59.	Places where the agricultural banks are proposed to be formed.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 Tiruchirappalli	25	6	1 Kattuputhur. 2 Tirumanur. 3 T. Maruthur. 4 Puvalur. 5 Arumbavoor. 6 Ponnamaravathi.
2 Tirunelveli	25	5	7 Kalakkad. 8 Panagudi. 9 Tiruvengadam. 10 Alangulam. 11 Sankarankoil.
3 Salem	10	6	12 Peddanaickenpalayam. 13 Varagur. 14 Pallavanayakampatti. 15 Pennagaram. 16 Vattoor. 17 Pottameri.
4 Coimbatore	25	6	18 Mulanur. 19 Elavamalai. 20 Gobinallur. 21 Karamadai. 22 Kinathakadavu. 23 Periyavadamalaipalayam.
5 Ramanathapuram	..	..	24 Pamboor. 25 Kankankottai. 26 Mudukhalathur.
6 Madurai	..	..	27 Bodinaikanur. 28 Kalimangalam. 29 Kondayampatti. 30 Kamayyagoundanpatti. 31 Melapatti.
7 Nilgiris	..	..	32 Davanigere. 33 Balacola. 34 Billicombai.
8 Tanjore	..	..	35 Koothanallur. 36 Papanadai. 37 Avudayarkoil.
9 North Arcot	..	..	38 Vaitheeswaranpatti. 39 Sholapuram. 40 Potundi. 41 Madapalli. 42 Valiamathur. 43 Melsanankuppam. 44 S. V. Nagar. 45 Che. Nachipattu. 46 Anaicut. 47 Peranamallur.

[30th March 1959]

Serial number and name of the district.	Number of small-sized societies proposed to be formed in 1958-59.	Number of agricultural banks proposed to be formed in 1958-59.	Places where the agricultural banks are proposed to be formed.
(1)	(2)	(3)	(4)
10 South Arcot ..	25	4	48 C. Orathur. 49 Tittagudi. 50 A. iyanur. 51 Arakendanallur.
11 Chingleput ..	31	4	52 Meyyur. 53 Pannur. 54 Pallavaram. 55 Kodambathur.
12 Kanyakumari ..	10	5	56 Arumana. 57 Thazhakudi. 58 Karingal. 59 Lakshminipuram. 60 Mylaudy.
Total ..	275	60	

APPENDIX XI.

[Vide answer to unstarred question No. 39 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1959, page 850 supra.]

Functioning of State Seed Farms.

(a) No, Sir. Some of the State Seed Farms had to be closed in the course of the year in the light of their actual working.

(b) The reasons for the closure of the State Seed Farms are mainly one or more of the following :—

- (1) Lack of adequate irrigation facilities.
- (2) Want of adequate Cooperation from the landowners.
- (3) Lease rates too high for economical running.
- (4) Scarcity of labour.
- (5) Unsuitability of soil.

30th March 1959]

(c) Statement I showing the receipts and expenditure in respect of farms closed in 1957-58—

Serial Number.	District.	Name of the farm.	Number of Farms.	Total Expenditure.	Total receipts.	Loss.	Profit.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
				RS.	RS.	RS.	RS.
1	Chingleput	Mani nangalam	1	10,550.26	7,615.10	2,935.16	
2	Tiruchirappalli.	A. Mettur ..	1	30,90.10	15,140.16	15,049.94	
		Vanavasal ..	1	No expenditure has been incurred.			
3	Madurai ..	Sengulam ..	1	8,993.69	3,906.78	5,091.91	
		Valandur ..	1	8,658.75	8,244.39	374.36	
4	Ramanathapuram.	Pudupatti ..	1	8,602.51	2,269.27	6,333.14	
5	Tirunelveli	Thenceekulam	2	26,030.73	28,547.64		2,514.91
6	Coimbatore	Senmipalayam	1	17,161.74	13,325.51	3,839.23	
7	Nilgiris ..	Ergot ..	1	No expenditure has been incurred.			
		Total ..		101,10,195.78	79,086.95	33,623.74	2,514.91
		Net loss ..				31,108.83	

(c) Statement II showing the receipts and expenditure in respect of farms closed in 1958-59 up to 31st December 1958—

Serial number.	District.	Name of the farm.	Number of Farms.	Total Expenditure.	Total receipts.	Loss.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				RS.	RS.	RS.
1	North Arcot ..	Nambodu ..	1	25,652.70	11,068.82	14,583.88
2	Tiruchirappalli.	Tiruvengimalai	1	30,854.48	20,292.43	10,562.05
3	Madurai ..	Varichur ..	3	35,025.03	21,800.57	13,224.46
4	Ramanathapuram.	Keel thiruthungal.	2	36,807.95	22,208.85	14,599.10
		Nattarasankottai.	2	23,312.51	4,327.91	18,984.60
5	Tirunelveli ..	Kayathar ..	2	31,962.45	25,509.72	6,452.73
		Omanallur ..	2	46.00		46.00
6	Salem ..	Thathampatty	2	9,437.02	2,434.90	7,002.12
		Krishnagiri..	2	11,455.85	3,367.46	8,088.39
7	Coimbatore ..	Pudukkottai.	2	27,273.95	12,785.59	14,888.36
		Total ..	23	2,32,229.94	1,23,806.25	1,08,421.69

[30th March 1959]

APPENDIX XII.

[Vide item IX (2) on page 910 supra.]

L.C. BILL No. 3 OF 1959.

(As passed by the Council.)

A Bill to provide temporary relief to indebted persons residing in Gramdan villages in the State of Madras.

WHEREAS many persons have donated lands for Gramdan in certain villages and hamlets in the State of Madras;

AND WHEREAS the steps necessary to provide agricultural credit in those villages and hamlets and for discharging already existing debts of persons residing in those villages and hamlets are not yet complete;

AND WHEREAS if creditors are allowed to resort to Court for realisation of the debts, the Gramdan movement will be harmed;

AND WHEREAS it is expedient to provide temporary relief to the indebted persons residing in those villages and hamlets;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Act, 1959.

(2) (a) It extends to the villages and the hamlets specified in the Schedule.

(b) The State Government may, by notification, include any other village or hamlet in the Schedule.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “date of the commencement of this Act” in relation to any village or hamlet included in the Schedule by a notification under clause (b) of sub-section (2) of section 1 means the date of such inclusion;

(b) “debt” means any liability in cash or kind, whether secured or unsecured, due on the date of the commencement of this Act from any Gramdan villager, whether payable under a contract or decree or order of a Court, civil or revenue, or otherwise, but shall not include—

(i) any sum payable to the State or the Central Government or to any local authority;

(ii) any sum payable to any co-operative society including a land mortgage bank, registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932), or under the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act,

[30th March 1959]

1951 (Travancore-Cochin Act X of 1952), if the right of the society to recover the sum did not arise by reason of an assignment made subsequent to the date of the commencement of this Act;

(iii) any liability arising out of a breach of trust;

(iv) any liability in respect of maintenance;

(v) any liability in respect of wages or remuneration due as salary or otherwise for services rendered; or

(vi) any liability incurred or arising under any Chit Fund Scheme;

(c) “Gramdan villager” means any person residing on the date of the commencement of this Act in any village or hamlet specified in the Schedule or in any village or hamlet included in the Schedule by a notification under clause (b) of sub-section (2) of section 1.

3. *Bar of suits and applications.*—(1) Notwithstanding anything to the contrary contained in any law, custom or contract, no suit for recovery of a debt shall be instituted, and no application for execution of a decree for debt shall be made, against any Gramdan villager in any civil or revenue Court before the expiry of the period of one year from the date of the commencement of this Act.

Explanation I.—Where a debt is payable by a Gramdan villager jointly or jointly and severally with any other person, no suit or application of the nature mentioned in this sub-section shall be instituted or made either against such other person or against the Gramdan villager before the expiry of the period mentioned in this sub-section.

Explanation II.—For the purposes of this Act, a suit in which a decree for debt is prayed for shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt, notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit and a decree shall be deemed to be a decree for debt, notwithstanding that other reliefs are granted in such decree.

Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.

Provided further that nothing contained in this sub-section shall apply to any portion of a decree other than that relating to a debt.

(2) Where a creditor institutes a suit for recovery of a debt during the period specified in sub-section (1) or after the Gramdan villager has paid or deposited into Court the instalments specified in sub-section (1) of section 4 and during the period when he is so entitled to pay or deposit the Court may decree the suit but shall direct the plaintiff to bear his own costs and pay the costs of the defendant who is a Gramdan villager.

[30th March 1959]

Provided that nothing contained in this sub-section shall be a bar to the Court making any order as to costs as between the plaintiff and other defendants who are not Gramdan villagers.

4. *Payment of debt in instalments.*—(1) Notwithstanding anything to the contrary contained in any law, custom, contract or decree of Court, any Gramdan villager shall be entitled to pay the total amount of debt by him in three equal annual instalments on or before the 1st July of each of the three years following the expiry of the period specified in sub-section (1) of section 3 with the interest due on such instalment up to the date of the payment of that instalment.

(2) Where in respect of a decree for debt passed before the date of the commencement of this Act, a debtor fails to make any one of the payments specified in sub-section (1), the decree-holder shall be entitled to execute the decree in respect of the instalment which is in default.

(3) In any suit instituted on or after the date of the commencement of this Act, the Court in decreeing the suit shall provide for one payment of such instalments as would have become due under the provisions of sub-section (1).

(4) Where in any suit for the recovery of a debt pending on the date of the commencement of this Act, the debtor claims to be a Gramdan villager, the Court shall, if the debtor is a Gramdan villager, pass a decree for payment of such instalments as would become payable under the provisions of sub-section (1).

(5) Nothing contained in this Act shall bar the Court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this section either of its own motion upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties.

(6) Where in any suit to recover a debt or in any application or the execution of a decree therefor, the debt is payable by a Gramdan villager jointly or jointly and severally with any other person, the Court shall pass a decree or make an order for the payment of the debt found due from the Gramdan villager as provided in this section as against the Gramdan villager and make such provision in the decree or order against such other person as the circumstances of the case may warrant.

(7) The provisions of sub-section (1) shall, for purposes of execution, be deemed to be a subsequent order of Court within the meaning of clause (b) of sub-section (1) of section 48 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).

5. *Deposit of debt into Court.*—(1) Any Gramdan villager may deposit any of the instalments as provided in section 4 into the Court having jurisdiction to entertain a suit for recovery of the debt or into the Court which passed the decree, as the case may be, and apply to the Court to record part-satisfaction of the debt.

30th March 1959]

(2) Where any such application is made, the Court shall after notice to the creditor make an order recording part-satisfaction of the debt if the amount deposited is the correct amount.

(3) The Court shall dismiss the application—

(a) if the applicant is not a Gramdan villager, or

(b) if the liability is not a debt, or

(c) if the amount deposited is insufficient and the applicant on being required by the Court to deposit the deficit amount within a time fixed by the Court, fails to do so.

(4) Any Gramdan villager entitled to make such deposit may, before the date on which any instalment is due, apply to the Court having jurisdiction under sub-section (1) for an extension of time for making the deposit of the whole or any portion of such instalment and the Court, may, after notice to the creditor, extend the time for payment of such instalment or part thereof for such period as it thinks fit.

(5) The procedure laid down in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the trial of suits shall, as far as may be, apply to the applications under this section.

6. *Appeals.*—An appeal shall lie from an order made by a Court under section 5, as if such an order relates to the execution, discharge or satisfaction of a decree within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).

7. *Exclusion of time for limitation.*—In computing the period of limitation for a suit for recovery of a debt or an application for the execution of a decree for debt, the time during which the institution of the suit or the making of the application was barred under section 3 shall be excluded.

8. *Effect of payment or deposit under section 4 of section 5.*—Where a debt is payable by a Gramdan villager either by himself or jointly or jointly and severally with any other person and where the Gramdan villager makes payment or deposits amount towards that debt as provided for in section 4 of section 5, a fresh period of limitation shall be computed from the time when the payment or deposit was made both against the Gramdan villager and such other person.

9. *Power to make rules.*—(1) The State Government may, by notification, make rules for carrying out the purposes of this Act.

(2) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made or issued, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

[30th March 1959]

THE SCHEDULE.

[See sub-section (2) of section 1.]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
1	236	Vayaloor	Uthiramerur sub-taluk, Chingleput district.
2	38	Koil Maravapalayam, hamlet of Kōkkampalayam.	Dharapuram taluk, Coimbatore district.
3	8	Thannirpandalpudur, hamlet of Kongarapalayam.	Gobichettipalayam taluk, Coimbatore district.
4	117	Chenchellapalayam, hamlet of Santipalayam.	Gobichettipalayam taluk, Coimbatore district.
5	135	Kottadai, hamlet of Hassanur.	Do.
6	76	Malaipatti, hamlet of Bala-krishnapuram.	Dindigul taluk, Madurai district.
7	77	Thambakulathupatti, hamlet of Rajakkalpatti.	Do.
8	102	Athupatti, hamlet of Thottanuthu.	Do.
9	102	Sanganampatti, hamlet of Thottanuthu.	Do.
10	115	Murugampatti, hamlet of Ambathurai.	Do.
11	115	Rengasamipuram, hamlet of Ambathurai.	Do.
12	115	Sakkilipatti, hamlet of Ambathurai.	Do.
13	118	Lakshmipuram, hamlet of Palayakottai.	Do.
14		Chellampatti, hamlet of Sitherevu.	Do.
15		Pudur, hamlet of Sitherevu.	Do.
16		Sivanakaraiyanpatti, hamlet of Palaya Kamivadi.	Do.
17		Ramanathapuram, hamlet of Paralpatti.	Do.

30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
18	73	Poolampatti, hamlet of Poolampatti.	Madurai taluk, Madurai district.
19	74	Malaipatti, hamlet of Malaipatti.	Do.
20	75	Velichanatham, hamlet of Velichanatham.	Do.
21	80	Poyyakaraipatti, hamlet of Poyyakaraipatti.	Do.
22	81	Naickenpatti, hamlet of Naickenpatti.	Do.
23	..	Kuruthur, hamlet of Kuruthur.	Do.
24	..	Moonandipatti, hamlet of Thoppur.	Do.
25	..	Thoppur, hamlet of Thoppur.	Do.
26	5	Sethur, hamlet of Sethur.	Melur taluk, Madurai district.
27	7	Kurumbapatti, hamlet of Kōttaiyur.	Do.
28	7	Nallur, hamlet of Kōttaiyur.	Do.
29	8	Odunganpatti, hamlet of Sirukudi.	Do.
30	8	Poosaripatti, hamlet of Sirukudi.	Do.
31	9	Ammanakōilpatti, hamlet of Pottalpatti.	Do.
32	9	Guruvarpatti, hamlet of Pottalpatti.	Do.
33	9	Reddiripatti, hamlet of Pottalpatti.	Do.
34	10	Soorapatti, hamlet of Soorapatti.	Do.
35	11	Kumaranpatti, hamlet of Silampakonepatti.	Do.
36	11	Pudupatti, hamlet of Silampakonepatti.	Do.
37	11	Silampakonepatti, hamlet of Silampakonepatti.	Do.
38	14	Valayankulapatti, hamlet of Chockampatti.	Do.

[30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
39	14	Velayuthampatti, hamlet of Chockampatti.	Melur taluk, Madurai district.
40	16	Chinnakottampatti, hamlet of Kottampatti.	Do.
41	17	Alampatti, hamlet of Chokkalingapuram.	Do.
42	19	Kadampatti, hamlet of Karungalakudi.	Do.
43	19	Vanchipatti, hamlet of Karungalakudi.	Do.
44	20	Malampatti, hamlet of Ayyapatti.	Do.
45	20	Pattamangalampatti, hamlet of Ayyapatti.	Do.
46	20	Therkakudi, hamlet of Ayyapatti.	Do.
47	23	Manapacheri, hamlet of Manapacheri.	Do.
48	23	Thanipayam, hamlet of Manapacheri.	Do.
49	25	Paraiammapatti, hamlet of Kunnarampatti.	Do.
50	26	Sembaipatti, hamlet of Samuthirapatti.	Do.
51	31	Muthirulandipatti, hamlet of Pudusukkampatti.	Do.
52	39	Chellappanaickenpatti, hamlet of Chellappanaickenpatti.	Do.
53	40	A. Valayapatti, hamlet of A. Valayapatti.	Do.
54	46	Odappatti, hamlet of Sekkipatti.	Do.
55	50	Sekkadipatti, hamlet of Thiruchunai.	Do.
56	51	Palkudi, hamlet of Katchirayanpatti.	Do.
57	51	Valayaveeranpatti, hamlet of Katchirayanpatti.	Do.
58	54	Kilianipatti, hamlet of Kudukkampatti.	Do.
59	54	Mandampatti, hamlet of Kudukkampatti.	Do.

30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
60	63	T. Lakshmipuram, hamlet of Thumbaipatti.	Melur taluk, Madurai district.
61	63	T. Pudur, hamlet of Thumbaipatti.	Do.
62	76	Manickampatti, hamlet of Thiruvadur.	Do.
63	79	Melapathinettangudi, hamlet of Pathinettangudi.	Do.
64	79	Pallapatti, hamlet of Pathinettangudi.	Do.
65	..	Kattayampatti at Veppadappu, hamlet of Kattayampatti at Veppadappu.	Do.
66	1	Kattakamanpatti, hamlet of Batlagundu.	Nilakottai taluk, Madurai district
67	1	Kottaipatti, hamlet of Batlagundu.	Do.
68	1	Old Batlagundu, hamlet of Batlagundu.	Do.
69	1	Parasuramapuram, hamlet of Batlagundu.	Do.
70	2	Kanvoipatti, hamlet of Kanavoipatti.	Do.
71	4	Kunnuvarankottai, hamlet of Kunnuvarankottai.	Do.
72	6	Kadambanur, hamlet of Viralipatti.	Do.
73	7	Kamatchipuram, hamlet of Rengappanaickenpatti.	Do.
74	7	Konapatti, hamlet of Rengappanaickenpatti.	Do.
75	7	Kunnuthupatti, hamlet of Rengappanaickenpatti.	Do.
76	7	Theppathupatti, hamlet of Rengappanaickenpatti.	Do.
77	11	Gopalapuram, hamlet of Viralimayanpatti.	Do.
78	11	Konayampatti, hamlet of Viralimayanpatti.	Do.
79	11	Nagayakoundanpatti, hamlet of Viralimayanpatti.	Do.
80	11	Perumalkoilpatti, hamlet of Viralimayanpatti.	Do.

[30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
81	11	Sermarpatti, hamlet of Viralimayanpatti.	Nilakottai taluk, Madurai district.
82	11	Viralimayanpatti, hamlet of Viralimayanpatti.	Do.
83	12	Sivagnanapuram and Vannanpatti, hamlet of Sivagnanapuram.	Do.
84	16	Kulathupatti, hamlet of Muthulapuram.	Do.
85	17	Chinnamanaickenkottai, hamlet of Chinnamanaickenkottai.	Do.
86	21	Pudur, hamlet of Nariyuthu.	Do.
87	24	Kongaikulam, hamlet of Nilakottai.	Do.
88	26	Kalkottai, hamlet of Musavanuthu.	Do.
89	28	Paraiaimapatti, hamlet of Gulluchettipatti.	Do.
90	30	Pillayarnatham, hamlet of Pillayarnatham.	Do.
91	61	Ramagoundanpatti, hamlet of Ramagoundanpatti.	Do.
92	62	Arasapatti, hamlet of Valayapatti.	Do.
93	62	Sallikodangipatti, hamlet of Valayapatti.	Do.
94	65	Nedungulam, hamlet of Mettupatti.	Do.
95	77	Adanur, hamlet of Adanur.	Do.
96	77	Salvarpatti, hamlet of Adanur.	Do.
97	78	Valasai, hamlet of Alanganallur.	Do.
98		Chillapatti, hamlet of Oruthattu.	Do.
99		Vavidamaruthur, hamlet of Vavidamaruthur.	Do.
100		Sambakulam, hamlet of Sambakulam.	Do.
101		Ilavankulam, hamlet of Ilavankulam.	Do.

30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
102		Peria Oorseri, hamlet of Peria Oorseri.	Nilakottai taluk, Madurai district.
103		Ayyur, hamlet of Ayyur.	Do.
104		Kattakoothanpatti, hamlet of Kullalakundu.	Do.
105	5	Parapatti, hamlet of Kallimandayam.	Palani taluk, Madurai district.
106	5	Vangaruchinnampatti, hamlet of Kallimandayam.	Do.
107	64	Ettappanaickanpudur, hamlet of Kulumakundam.	Do.
108		Krishnapuram, hamlet of Ellapatti.	Do.
109	15	Pallikottalpatti, hamlet of Karunkattankulam.	Periakulam taluk, Madurai district.
110	22	Chathirapatti, hamlet of Veerapandi.	Do.
111	24	Amachiapuram, hamlet of Kunnur.	Do.
112	25	Asaripatti, hamlet of Mottanuthu.	Do.
113	26	Lakshmipuram, hamlet of Koilpatti.	Do.
114	28	Vegavathi Ashramam, hamlet of Thimmarasanaickenur.	Do.
115	29	Kottodaipatti, hamlet of Pullimancombai.	Do.
116	29	Malayakoundankottai, hamlet of Pullimancombai.	Do.
117	29	Dharmathupatti, hamlet of Pullimancombai.	Do.
118	29	Pullimancombai, hamlet of Pullimancombai.	Do.
119	30	Kallodaipatti, hamlet of Gullapuram.	Do.
120	30	Thengalapatti, hamlet of Gullapuram.	Do.
121	34	Bangalapatti, hamlet of Tamaraikulam.	Do.
122	34	Jallipatti, hamlet of Tamaraikulam.	Do.

[30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
123	44	Perumalkoilpatti, hamlet of Devadanapatti.	Periakulam taluk, Madurai district.
124	45	Ayyankoilpatti, hamlet of Genguvarpatti.	Do.
125	45	Palapatti, hamlet of Genguvarpatti.	Do.
126		Karichupatti, hamlet of Alagapuri.	Do.
127		Gopalapuram, hamlet of Kodivilarpatti.	Do.
128		Ayyanapuram, hamlet of Kodivilarpatti.	Do.
129		Kodivilarpatti, hamlet of Kodivilarpatti.	Do.
130		Rottupatti, hamlet of Thevaram.	Do.
131	41	Muthuveeranpatti, hamlet of Kallothu.	Tirumangalam taluk, Madurai district.
132	24	Meikilarpatti, hamlet of Meikilarpatti.	Do.
133	25	Kumarakoil, hamlet of Chickampatti.	Do.
134	25	Pudur, hamlet of Chickampatti.	Do.
135	29	Ramanathapuram, hamlet of Usilampatti.	Do.
136	29	Vadugupatti, hamlet of Usilampatti.	Do.
137	29	Goundanpatti, hamlet of Usilampatti.	Do.
138	30	Nallathevanpatti, hamlet of Pothampatti.	Do.
139	30	Othapatti, hamlet of Pothampatti.	Do.
140	30	Pommanpatti, hamlet of Pothampatti.	Do.
141	30	Valayapatti, hamlet of Pothampatti.	Do.
142	32	Thadayampatti, hamlet of Thadayampatti.	Do.
143	36	Rengapalayam, hamlet of Kethuvarpatti.	Do.
144	39	P. Chokalingapuram, hamlet of Periakattalai.	Do.

30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
145	39	Kumarapuram, hamlet of Periakkattalai.	Tirumangalam taluk, Madurai district.
146	39	P. Meenakshipuram, hamlet of Periakkattalai.	Do.
147	40	Thummalapatti, hamlet of Thummalapatti.	Do.
148	41	Vannankulam, hamlet of Vannankulam.	Do.
149	42	Manoothu, hamlet of Manoothu.	Do.
150	43	Perumalkoilpatti, hamlet of Allikundam.	Do.
151	43	Pommanampatti, hamlet of Allikundam.	Do.
152	44	Kanavoipatti, hamlet of Vagurani.	Do.
153	44	Kodukkampatti, hamlet of Vagurani.	Do.
154	47	Saluppapatti, hamlet of Sindupatti.	Do.
155	48	Pallothupatti, hamlet of Poruppumettupatti.	Do.
156	50	Thidiam, hamlet of Thidiam.	Do.
157	50	Uchipatti, hamlet of Thidiam.	Do.
158	50	Valangulam, hamlet of Thidiam.	Do.
159	64	Uchapatti, hamlet of Uchapatti.	Do.
160	75	Karisalpatti, hamlet of Karisalpatti.	Do.
161	89	Ponnampatti, hamlet of Ponnampatti.	Do.
162	90	V. Ammapatti, hamlet of V. Ammapatti.	Do.
163	91	Valayapatti, hamlet of Sowdarpatti.	Do.
164	96	Perugamanallur, hamlet of Perugamanallur.	Do.
165	98	Poosalapuram, hamlet of Poosalapuram.	Do.
166	106	Chinnachittulotti, hamlet of Chittulotti.	Do.

[30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
123	44	Perumalkoilpatti, hamlet of Devadanapatti.	Periakulam taluk, Madurai district.
124	45	Ayyankoilpatti, hamlet of Genguvarpatti.	Do.
125	45	Palapatti, hamlet of Genguvarpatti.	Do.
126	46	Karichupatti, hamlet of Alagapuri.	Do.
127	47	Gopalapuram, hamlet of Kodivilarpatti.	Do.
128	48	Ayyanapuram, hamlet of Kodivilarpatti.	Do.
129	49	Kodivilarpatti, hamlet of Kodivilarpatti.	Do.
130	50	Rottupatti, hamlet of Thevaram.	Do.
131	51	Muthuveeranpatti, hamlet of Kallothu.	Tirumangalam taluk, Madurai district.
132	52	Meikilarpatti, hamlet of Meikilarpatti.	Do.
133	53	Kumarakoil, hamlet of Chickampatti.	Do.
134	54	Pudur, hamlet of Chickampatti.	Do.
135	55	Ramanathapuram, hamlet of Usilampatti.	Do.
136	56	Vadugupatti, hamlet of Usilampatti.	Do.
137	57	Goundanpatti, hamlet of Usilampatti.	Do.
138	58	Nallathevanpatti, hamlet of Pothampatti.	Do.
139	59	Othapatti, hamlet of Pothampatti.	Do.
140	60	Pommanpatti, hamlet of Pothampatti.	Do.
141	61	Valayapatti, hamlet of Pothampatti.	Do.
142	62	Thadayampatti, hamlet of Thadayampatti.	Do.
143	63	Rengapalayam, hamlet of Kethuvarpatti.	Do.
144	64	P. Chokalingapuram, hamlet of Periakattalai.	Do.

30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
145	39	Kumarapuram, hamlet of Periakattalai.	Tirumangalam taluk, Madurai district.
146	39	P. Meenakshipuram, hamlet of Periakattalai.	Do.
147	40	Thummalapatti, hamlet of Thummalapatti.	Do.
148	41	Vannankulam, hamlet of Vannankulam.	Do.
149	42	Manoothu, hamlet of Manoothu.	Do.
150	43	Perumalkoilpatti, hamlet of Allikundam.	Do.
151	43	Pommanampatti, hamlet of Allikundam.	Do.
152	44	Kanavoipatti, hamlet of Vagurani.	Do.
153	44	Kodukkampatti, hamlet of Vagurani.	Do.
154	47	Saluppapatti, hamlet of Sindupatti.	Do.
155	48	Pallothupatti, hamlet of Poruppumettupatti.	Do.
156	50	Thidiam, hamlet of Thidiam.	Do.
157	50	Uchipatti, hamlet of Thidiam.	Do.
158	50	Valangulam, hamlet of Thidiam.	Do.
159	64	Uchapatti, hamlet of Uchapatti.	Do.
160	75	Karisalpatti, hamlet of Karisalpatti.	Do.
161	89	Ponnampatti, hamlet of Ponnampatti.	Do.
162	90	V. Ammapatti, hamlet of V. Ammapatti.	Do.
163	91	Valayapatti, hamlet of Sowdarpatti.	Do.
164	96	Perugamanallur, hamlet of Perugamanallur.	Do.
165	98	Poosalapuram, hamlet of Poosalapuram.	Do.
166	106	Chinnachittulotti, hamlet of Chittulotti.	Do.

[30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
167	106	Periachittulotti, hamlet of Chittulotti.	Tirumangalam taluk, Madurai district.
168	107	Paraipatti, hamlet of Paraipatti.	Do.
169	118	Genchampatti, hamlet of Genchampatti.	Do.
170	119	Ovari, hamlet of Villur	Do.
171	121	Muniandipuram, hamlet of Thennamanallur.	Do.
172	124	Pottalpatti, hamlet of Kallikudi.	Do.
173	129	Veeraperumalpuram, hamlet of Arasapatti.	Do.
174	135	T. Kokkulam, hamlet of T. Kokkulam.	Do.
175	142	Maruthangudi, hamlet of Maruthangudi.	Do.
176	143	Kumaralingapuram, hamlet of Kuraiyur.	Do.
177	143	Masavanatham, hamlet of Kuraiyur.	Do.
178	144	Paraikulam, hamlet of Paraikulam.	Do.
179	145	S.P. Natham, hamlet of S.P. Natham.	Do.
180	147	Ettumali, hamlet of Ettumali.	Do.
181	148	M. Thayaneri, hamlet of M. Thayaneri.	Do.
182	149	Keelacottai, hamlet of Keelacottai.	Do.
183	150	N. Thayaneri, hamlet of N. Thayaneri.	Do.
184	151	Jari Usilampatti, hamlet of Jari Usilampatti.	Do.
185	152	Ramanatapuram, hamlet of Pappaiahpuram.	Do.
186	153	Pottalpatti, hamlet of Kudipatti.	Do.
187	154	Saptur, hamlet of Saptur.	Do.
188	155	Anuppapatti, hamlet of Kudipatti.	Do.

30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
189	..	Kavettinaickenpatti, hamlet of Jari Usilampatti.	Tirumangalam taluk, Madurai district.
190	..	Muthukrishnapuram, hamlet of M. Subbalapuram.	Do.
191	..	Chockalingapuram, hamlet of Silamalaipatti.	Do.
192	..	Meenakshipuram, hamlet of Jothilnaickanur.	Do.
193	..	Kullanuthupatti, hamlet of Thoddappanaickanur.	Do.
194	..	Anaikoilpatti, hamlet of Uthappanaickanur.	Do.
195	..	Nallammapatti, hamlet of Thoddappanaickanur.	Do.
196	..	Kanjampatti, hamlet of Nakkalapatti.	Do.
197	..	Servaipatti, hamlet of Thoddappanaickanur.	Do.
198	..	Srirangapuram, hamlet of Thoddappanaickanur.	Do.
199	..	Sadayandipatti, hamlet of Nakkalapatti.	Do.
200	..	Muppidaripatti, hamlet of Muppidaripatti.	Do.
201	..	Kokkudayampatti, hamlet of Semanuthu.	Do.
202	..	Chettiapatti, hamlet of Thoddappanaickanur.	Do.
203	..	Malaipatti, hamlet of Thoddappanaickanur.	Do.
204	..	Kulathupatti, hamlet of Thoddappanaickanur.	Do.
205	..	Muthupandipatti, hamlet of Nakkalapatti.	Do.
206	..	Kattalaimayanpatti, hamlet of Uthappanaickanur.	Do.
207	..	Chinnachemmetupatti, hamlet of Thoddappanaickanur.	Do.
208	..	Malachampatti, hamlet of Chempatti.	Do.
209	12	Kunjapanai, hamlet of Jackanarai.	Coonoor taluk, the Nilgiris district.

[30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
210	3	Thodugampatti-Kadam-bankulam group.	Aruppukottai taluk, Ramanathapuram district.
211	266	Vadagarai-Pisindi group.	Do.
212	66	Chinnitherali and Peria-therali-A. Melayur group.	Tiruppattur taluk, Ramanathapuram district.
213	88	Thirumeniendal-Palavan-gudy group.	Do.
214	105	Periavenkavayal-Puduvayal group.	Do.
215	110	Sakkavayal Sakkavayal group.	Do.
216	117	Mænakshipatti-Puluthi patti group.	Do.
217	146	Athirampatti, Tirukolakudy group.	Do.
218	158	Thirunathapatti-Vanian-kadu group.	Do.
219	..	Sevalur, hamlet of Kalve-halli.	Krishnagiri taluk, Salem district.
220	144	Balakrishnapuram attached to No. 1, Marudhangudi vattam.	Arantangi taluk, Tanjore district.
221	59	Srirangapillaikadu, hamlet of Settipuram.	Tiruhuraiapoondi taluk, Tanjore district.
222	111	Sampathnagar, hamlet of Ekkal.	Do.
223	38	Kondappayanpatti, hamlet of Vickiramasingapuram.	Ambasamudram taluk, Tirunelveli district.
224	..	Chennampatti.	Koilpatti taluk, Tirunelveli district.
225	14	Chockalingapuram, hamlet of Moolaikeeraipatti.	Nanguneri taluk, Tirunelveli district.
226	43	Marankulam, hamlet of Pazhayoor, Rathapuram sub-taluk.	Do.
227	45	Kalkarai, hamlet of Veppilankulam, Pazhayoor firka.	Do.

30th March 1959]

Serial number.	Village number.	Name of the village or hamlet.	Taluk and district.
(1)	(2)	(3)	(4)
228	76	Kakkaikulam, hamlet of Shenbagaramanallur.	Nanguneri taluk, Tirunelveli district.
229	28	Ayyapuram, hamlet of Karisalkulam.	Sankarankoil taluk, Tirunelveli district.
230	61	Udayaneri, hamlet of Vallakulam.	Srivaikuntam taluk, Tirunelveli district.
231	..	Muthammalpuram, hamlet of Sivalarpuram, Karadiudaipu.	Tenkasi taluk, Tirunelveli district.
232	9	Chettikurichi, hamlet of Alagiapandiapuram.	Tirunelveli taluk, Tirunelveli district.

FORT ST., GEORGE,
MADRAS-9,
24th March 1959.

C. D. NATARAJAN,

Secretary to the Council.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FIFTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

19th to 21st, 23rd to 26th, 28th and 30th March 1959.

Volume XXII (Nos. 1 to 9.)

A

PAGES

Adityan, Sri S. B.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Public Health	653-655
Capital Outlay on Schemes of Government Trading	777-778
Medical	653-655
Public Health	653-655
Adjournment motion(s)—	
Admission of — during budget session, point of order <i>re</i>	520-521
Grievances of merchants dealing in perishables, redressal of — ruled out of order	855-856
Strike by merchants dealing in perishables not pressed	520-522
Administration of Justice—	
Demand for Grant <i>re</i> —	807
Demand for further Grant <i>re</i> —	807
Demand for Grant for further expenditure <i>re</i> —	317
Advertisement(s) (Government)—	
Question <i>re</i> procedure adopted for giving to newspapers	416-418
Agricultural Bank(s)—	
Question <i>re</i> —	
Opening of—	515
Proposal to start — in 1959	850
Agricultural College, Coimbatore—	
<i>See</i> Colleges.	
Agricultural Co-operative Banks—	
<i>See</i> Co-operative Banks.	
Agricultural indebtedness—	
Question <i>re</i> causes for —	285-286
Agricultural labourers—	
Question <i>re</i> employment to — in Pudukkottai Division, provision of.	290-291

A cont.

Agriculture and fisheries—	
Demand for further Grant <i>re</i> —	710
Demand for Grant for further expenditure <i>re</i> —	318
Aloe fibre industry—	
Question <i>re</i> starting of—in North Arcot district	13
Anandanayagi, Srimathi T. N.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Civil Works—Grants-in-Aid	580-582
Harijan Uplift	340-341
Anbazhagan, Sri K.—	
Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	885-890
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Industrial Development	162-167 184
Capital Outlay on Public Health	685-689
Civil Works—Grants-in-Aid	583-586 589-590
Industries and Cinchona	162-167 184
Medical	685-689
Public Health	685-689
Disturbances near Royapettah Police station, statement <i>re</i> — ..	906, 907
Animal Husbandry—	
Demand for further Grant <i>re</i> —	710
Report on—by Committee on Estimates presented	644
Animal Husbandry Department—	
Question <i>re</i> taking over charge of veterinary institutions from Community Development administration	93, 94
Annadurai, Sri C. N.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Forests	244
Capital Outlay on Irrigation	61-66, 75
Forest Department	244
Harijan Uplift	375-380
Irrigation	61-66, 75
Annamalai, Sri S. M.—	
Adjournment motion <i>re</i> strike by merchants dealing in perishables ..	522
Bill—Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 ..	912, 923
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Irrigation	26, 27-30 77, 85

A—cont.

Annamalai, Sri S. M.—cont.	
Demand for Grant <i>re</i> —cont.	
Capital Outlay on Schemes of Government Trading	754 760-763, 794, 803
Community Developments Projects, National Extension Service and Local Development Works	464-466
Irrigation	26, 27-30 77, 85
Demands for Grants for further expenditure for 1958-59	303-306 314
Appavoo Pillai, Sri K.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Irrigation	46-48
Harijan Uplift	349-350
Irrigation	46-48
Appropriation Bill, 1959—	
See Bills.	
Appropriation (No. 2) Bill, 1959—	
See Bills.	
Arapalceswarar temple, Kollimalai—	
Question <i>re</i> details <i>re</i> receipts, expenditure, etc. of —	600
Ardhanareeswara Gounder, Sri K. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	545-548
Civil Works—Establishment	545-548
Civil Works—Works	545-548
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	468-470
Artesian wells—	
Question <i>re</i> sinking of—in Pudukkottai Division	515
Arumugasamy, Sri M. A. B.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Forests	223-224
Forest Department	223-224
Arunachalam, Sri V. S.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	466-468
Harijan Uplift	354-356
Asaithambi, Sri A. V. P.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Civil Works	543-545
Civil Works—Establishment	543-545
Civil Works—Works	543-545

A--cont.

Assistant Director of Translation—

See Public Services.

Assurances Committee—

See Committees.

Atomic energy—

Question *re* establishment of Atomic Power Station in Madras State. 500

Atomic Generating Unit—

Question *re* establishment of—, steps for 500-501

B

Backward Classes—

Question *re*—

Amount allotted for—students in North Arcot district for college education 839-840

Most—, change in list of— 9

Number of officers in Labour and Revenue Departments belonging to—and promotions given to them 91

See Labour and Revenue Departments.

Basic schools (Junior)—

Question *re* opening of—in Coimbatore district 414-415

Basic Training Schools—

Question *re* number of training schools converted into— 402

Beggars—

See Care Homes and Work Houses.

Benz diesel engines—

Question *re* wrong nozzles fitted to— 847

Betel leaves and nuts—

Question *re* chewing of—in cinema theatres, proposal for ban on .. 191-192

Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.--

Bill—Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 910-911
915, 917-918, 919-920
922, 924, 925

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Forests 213
214-215, 218, 229, 236-243, 244

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 754-760
768, 769, 788, 791
794, 799-805

Forest Department 213
214-215, 218, 229, 236-243, 244

Statement *re*—

Disturbances near Royapetta Police station 857
904-906, 908

Fire in Srirangam temple 522

B--cont.

Bill(s)—

Appropriation Bill, 1959—

Considered and passed 483-484

Introduced 324
343-344

Laid on the table 590

Message from the Council *re*— 522

Appropriation (No. 2) Bill, 1959—

Considered and passed 860-904

Introduced 809

Message from the Governor *re*— }

District Municipalities (Extension to the Transferred Territory) Bill—

Messages from the Council *re*— 752

Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959—

Considered and passed 910-925

Message from the Council *re*— 522

Blood Banks—

Question *re* details *re* functioning of—etc. 740

Bone Digester—

Question *re* details *re*—Flaying Centre in Vedaranyam firka .. 745-746

Brick-makers' co-operative societies—

See Co-operative societies.

Bridge(s)—

Question *re*—

Construction of—across Goddar near Pernambut in North Arcot district 9

Construction of—across Pennar 844

Road bridge-cum-regulator, proposal for construction across Vellar 297-298

Buckingham Canal—

Question *re* proposal for deepening of— 300

Buildings—

Question *re* permissible height of—in City, municipal towns and panchayats 613-614

Burial-grounds—

Question *re* use of—by Harijans 642

Bus accidents—

Question *re* number of—during year 1957-58 624

Bus service—

Question *re* proposal *re*—from Madras to Tiruchirappalli 411

Bus stand(s)—

Question *re* construction of—for Tiruthuraipoondi Panchayat Board 603-604

B—cont.

PAGES

Business of the House—

Business Advisory Committee's decision <i>re</i> —	25
--	----

C

Capital Outlay on Civil Works—

Demand for Grant <i>re</i> —	524-572
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	323

Capital Outlay on Forests—

Demand for Grant <i>re</i> —	213-245
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	322

Capital Outlay on Industrial Development—

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	322
Demand for Grant <i>re</i> —	116-185

Capital Outlay on Irrigation—

Demand for further Grant <i>re</i> —	713
Demand for Grant <i>re</i> —	26-85
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	322

Capital Outlay on Public Health—

Demand for further Grant <i>re</i> —	713
Demand for Grant <i>re</i> —	644-707
Demand for Grant for further expenditure for 1958-59 <i>re</i> —	322, 713

Capital Outlay on Road Transport Schemes—

Demand for further Grant <i>re</i> —	713
Demand for Grant <i>re</i> —	245-279
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	323

Capital Outlay on Schemes of Government Trading—

Demand for further Grant <i>re</i> —	306
Demand for Grant <i>re</i> —	754-806

Care Homes and work houses—

Question <i>re</i> details <i>re</i> — for beggars	622-623
--	---------

Catherine Water-falls, Ootacamund—

Question <i>re</i> improvement of—	99
--	----

Cattle—

Question <i>re</i> import of— from Punjab State	749-750
---	---------

Jentenaries—

Question <i>re</i> proposal for grant of allowance to —	301
---	-----

Chidambaranatha Nadar, Sri A.—

Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Road Transport Schemes	256-258
Road Transport Schemes—Working expenses	256-257

Children's Diseases—

Question <i>re</i> — details <i>re</i> —	620-621
--	---------

PAGES

C—cont.

Chinnadurai, Sri P. S.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	861-863
---	---------

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Industrial Development	158-160
Capital Outlay on Irrigation	70-73
Capital Outlay on Public Health	692-695
Industries and Cinchona	158-160
Irrigation	70-73
Medical	692-695
Public Health	692-695

Chinniah Kovundar, Sri N. P. M.—

Demand for Grant for 1959-60 <i>re</i> Harijan Uplift	371-372
---	---------

Chockalingam, Sri N. V.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Irrigation	30
Irrigation	30

Cinemas (Regulation) Rules, 1957—

See Papers laid on the table of the House.

Civil Works—Establishment—

Demand for Grant <i>re</i> —	524-572
--------------------------------------	---------

Civil Works—Establishment and Tools and Plant—

Demand for further Grant <i>re</i> —	712
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	320

Civil Works—Grants-in-Aid—

Demand for Grant <i>re</i> —	572-590
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	320
Minister's speech on Demand XXVII—laid on the table	713, 809

Civil Works—Works—

Demand for Grant <i>re</i> —	524-572
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	319

Coconut cultivation—

Question <i>re</i> experiments in— in Mangrove forests at Pichavaram in South Arcot district	200
--	-----

Coimbatore Municipality—

Question <i>re</i> proposal <i>re</i> conversion into Corporation	609
---	-----

College(s)—

Question <i>re</i> agricultural—Coimbatore, increase of scholarship amount	299
--	-----

Committees—

Assurances Committee, fourth report presented	858
Assurances Committee, nomination of members to	909

C—cont.

Committees—cont.

Estimates Committee—

Association of Council members with—	855
Election of members to —	421-422
Report on Animal Husbandry presented	644
Sixth report presented	858
House Committee, election of members to	302
	908-909

Inland Water Transport Committee—

Question <i>re</i> steps taken on report of—	506-507
Privileges Committee, nomination of Chairman to	25
Subordinate Legislation Committee, nomination of members to ..	909

Committee for Leather Industry and Trade—

See Leather Industry and Trade.

Committee on Privileges—

See Committees.

Committee on Estimates—

See Committees.

See Papers laid on the table of the House.

Committee on Government Assurances—

See Committees.

See Papers laid on the table of the House.

Committee on Subordinate Legislation—

See Committees.

Community Development Blocks—

Question *re*—

Amount allotted for Polur— for 1958	115
Amount allotted for Tiruvannamalai	205
Amount spent during 1958 in— of Coimbatore district	733
Principles on which areas are selected to form—	113-115

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works—

Demand for further Grant <i>re</i> —	712
Demand for Grant <i>re</i> —	423-484
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	321

See Papers laid on the table of the House.

Community Development Scheme—

Question <i>re</i> number of blocks introduced in 1958-59 under— ..	738
---	-----

Commuted value of pensions—

Demand for Grant <i>re</i> —	809
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	323

C—cont.

Condolence resolution <i>re</i> Kala Venkata Rao, Sri (former Minister in composite Madras State), death of	825-826
---	---------

Co-operation—

Demand for further Grant <i>re</i> —	711
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	319

Co-operative banks—

Question <i>re</i> loans to agricultural —	843
--	-----

Co-operative Bill—

Question <i>re</i> model— of Government of India, adoption of provisions by State Government	610
--	-----

Co-operative department—

Question <i>re</i> Deputy Registrars of Co-operative Societies, number recruited direct in 1958	603
---	-----

Co-operative Housing Schemes—

See Housing Schemes.

Co-operative societies—

Question *re*—

Assistance given to agriculturists by— at Erode and Srivilliputhur	847
Brick makers — In North Arcot district, details <i>re</i>	840-841
Proposal to start small-sized — in 1959	850

Co-operative Societies Act—

Question <i>re</i> proposal for amendment of —	421
--	-----

Co-operative stores for N.G.Os.—

Question <i>re</i> starting of — in all districts, etc.	20
---	----

Corporation of Madras—

Question <i>re</i> loans due to Government by —	608-609
---	---------

Courtallam season—

Question <i>re</i> bus facilities during — time	518
---	-----

Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act—

Question <i>re</i> proposal for giving retrospective effect to —	409
--	-----

Cycle factory—

Question <i>re</i> starting of — at Tanjore	607-608
---	---------

D

Daniel, Sri T. T.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	865-867
	868

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Public Health	662-665
Medical	662-665
Public Health	662-665
S.S.L.C. Public Examination, March 1959, calling Minister's attention to, Hindi question paper in	753

D—cont.

Demand for further Grant re—	
Administration of Justice	807
Agriculture and Fisheries	710
Animal Husbandry	710
Capital Outlay on—	
Irrigation	713
Public Health	713
Road Transport Schemes	713
Schemes of Government Trading	806
Civil Works—Establishment and Tools and Plant	712
Community Development Project, National Extension Service and Local Development Works	712
Co-operation	711
District Administrations and Miscellaneous	709
Education	709
Elections	709
Excise Department	708
Forest Department	708
General Sales Tax and other taxes and Duties Administration	807
Harijan Uplift	711
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	708
Industries and Cinchona	711
Irrigation	708
Jails	808
Labour including Factories	711
Land Revenue Department	707
Medical	710
Miscellaneous	808
Motor Vehicles Acts Administration	806
Police	709
Presentation of	303
Public Health	710
Registration Department	806
Road Transport Schemes—Working Expenses	712
State Legislature	807
Stationery and Printing	808
Demand for Grant re—	
Administration of Justice	807

D—cont.

Demand for Grant re—cont.

Capital Outlay on—	
Civil Works	524-572
Forests	213-245
Industrial Development	116-185
Irrigation	26-85
Public Health	644-707
Road Transport Schemes	245-279
Schemes of Government Trading	754-806
Civil Works—	
Establishment	524-572
Grants-in-Aid	572-590
Works	524-572
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	423-484
Commuted value of pensions	809
Famine	808
Forest Department	213-245
General Sales Tax and other taxes and Duties Administration	807
Harijan Uplift	324-392
Industries and Cinchona	116-185
Irrigation	26-85
Jails	807
Loans and Advances by the State Government	809
Medical	644-707
Miscellaneous	808
Motor Vehicles Acts Administration	806
Pensions	808
Public Health	644-707
Registration Department	806
Road Transport Schemes—Working Expenses	245-279
State Legislature	807
Stationery and Printing	808
Demand(s) for Grant(s) for further expenditure in 1958-59 re—	
Administration of Justice	317
Agriculture and Fisheries	318

D—cont.

Demand for Grant(s) for further expenditure in 1958-59 re—cont.

Capital Outlay on—	
Civil Works	323
Forests	322
Industrial Development	322
Irrigation	322
Public Health	322
Road Transport Schemes	323
Civil Works—Establishment and Tools and Plant	320
Civil Works—Grants-in-Aid	320
Civil Works—Works	319
Community Development Projects, etc.	321
Commuted value of pensions	323
Co-operation	319
Discussion on	303-315
District Administration and Miscellaneous	317
Education	318
Famine	320
Forest Department	315
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration	316
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	316
Industries and Cinchona	319
Irrigation	316
Jails	317
Land Revenue	315
Loans and Advances by the State Government	323
Medical	318
Miscellaneous	321
Motor Vehicles Acts Administration	316
Pensions	320
Police	317-318
Public Health	318
Registration Department	315
Road Transport Schemes	321
Stamps Administration	315
State Legislature	317
Stationery and Printing	321
Veterinary	319

D—cont.

Deputy Inspectors of Schools—	
Question re Senior and Junior, number of posts kept vacant ..	415
Deputy Panchayat Officers—	
See Village Panchayats.	
Deputy Speaker—	
Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	890, 898 897
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on— ..	
Irrigation	80, 85
Road Transport Schemes	257, 271 275, 278, 279
Harijan Uplift	329, 332 336, 342, 343, 392
Irrigation	80, 85
Road Transport Schemes—Working Expenses	257, 271 275, 278, 279
Development Blocks—	
Question re number of— in Madras State	634-635
“Dinathanthi”—	
Question re labour disputes between— management and workers ..	107
District Administration and Miscellaneous—	
Demand for further Grant re—	709
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 re— ..	317
District Municipalities Act, 1920—	
Amendment to Schedule V of—	859-860
District Municipalities (Extension to the Transferred Territory) Bill, 1959—	
See Bills.	
Doctors—	
Question re resignation of— from Medical Service, reasons for ..	284-285
Doraisami Reddiar, Sri B.—	
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on Civil Works	549-552
Civil Works—Establishment	549-552
Civil Works—Works	549-552
Drainage (underground) system—	
Question re municipalities having—, details re	624
Duraiswami Reddiar, Sri A. S.—	
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on—	
Civil Works	552-553
Public Health	674-676

D—cont.

Duraiswamy Reddiar, Sri A. S.—cont.

Demand for Grant *re*—cont.

Civil Works—Establishment	552-555
Civil Works—Works	552-555
Medical	674-676
Public Health	674-676

E

Education—

Demand for further Grant <i>re</i> —	709
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	318

Eggs—

Question <i>re</i> scarcity of — in City	204
--	-----

Elections—

Demand for further Grant <i>re</i> —	709
--	-----

Electrical energy—

Question <i>re</i> quantity of — used in State	840
--	-----

Electricity—

Question <i>re</i> supply of — to Udayarpalayam taluk	399
---	-----

Electricity Board—

Question <i>re</i> number of workers involved in accidents	503
--	-----

Ellappan, Sri P. S.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Road Transport Schemes	263-265
Harijan Uplift	341-343
Road Transport Schemes—Working Expenses	263-265

Engineering College—

Question <i>re</i> allotment of — to Madras State	407
---	-----

Engineering subjects—

Question <i>re</i> teaching of — in high schools	416
--	-----

English language—

Question <i>re</i> proposal for teaching of — from 4th class	404
--	-----

Estate forests—

Question <i>re</i> constitution of — ex-zamin forests into reserved forests.	745
--	-----

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act—

Question <i>re</i> taking over of Nazarathpet village in Chingleput district under —	616
--	-----

Excise Department—

Demand for further Grant <i>re</i> —	708
--	-----

Ex-criminal tribes—

Question <i>re</i> houses to be constructed for — in Tirunelveli district, number of	300, 301
--	----------

Ex-servicemen—

Question <i>re</i> assignment of lands to — in Kanyakumari district ..	21-23
--	-------

F

Factories Act—

Question <i>re</i> number of factories registered under —	640-641
---	---------

Fair price shops—

Question <i>re</i> steps to distribute milo at fair prices in —	208-209
---	---------

Family Planning—

Question <i>re</i> popularization of —	403-404
--	---------

Famine—

Demand for Grant <i>re</i> —	808
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	320

Famine relief—

Question <i>re</i> —	
Details <i>re</i> — in Vridhachalam taluk	844
Measures for — in Tirunelveli district, details <i>re</i>	829-830

Fertilizers—

Question <i>re</i> —	
Adulterated —, detection of	12
Distribution of — in Madurai district	11-12

Filaria—

Question <i>re</i> scheme to control — in Kanyakumari district	408-409
--	---------

Fire accidents—

Question <i>re</i> —	
Details <i>re</i> — in Kallakurichi taluk	828
Extent of damage by — at Korukkupet	281-282
Relief to victims of — in Asrangasuranai village —	827-828

Fisheries department—

See Papers laid on the table of the House.

Five-Year Plan (Second)—

Question <i>re</i> —	
Central Grants for roads during — period	510-511
Original and revised estimates of —	737-738

Five-Year Plan (Third)—

Question <i>re</i> details <i>re</i> —	108-111
--	---------

Flaying knives—

Question <i>re</i> supply of —	192
--	-----

Foodgrains—

Question <i>re</i> —	
Conference by District Collectors with political leaders to consider rise in prices of —	194-195
Proposal <i>re</i> punitive action against hoarders and black-marketeers in —	512-513
Supply of — to Harijan hostels and orphanages	195-196

F—cont.

Foodgrains Dealers' Licensing Order, 1958—	
Question <i>re</i> number of licences issued under—	633
Forest Department—	
Demand for further Grant <i>re</i> —	708
Demand for Grant <i>re</i> —	213-245
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	315
G	
Gazetted Officers—	
Question <i>re</i> —	
Increments to—, conversion from biennial to annual ..	115-116
Proposal for appointment at taluk level— ..	296-297
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration—	
Demand for further Grant <i>re</i> — ..	807
Demand for Grant <i>re</i> — ..	807
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	316
Goat-skins—	
Question <i>re</i> cess on export of—, levy of ..	204-205
Gomathisankara Dikshitar, Sri G.—	
Demand for Grant <i>re</i> Harijan Uplift ..	344-345
Gopala Gounder, Sri K.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Forests ..	222-223
Forest Department ..	222-223
Government Footwear Units—	
Question <i>re</i> value of production during 1957 and 1958 in— ..	845
Govindasamy, Sri A.—	
Bills—	
Appropriation (No. 2) Bill, 1959 ..	895, 896
Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 ..	915-916 923, 925
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on—	
Industrial Development ..	117 148-153, 169, 182
Road Transport Schemes ..	245 265-268, 275, 278
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works ..	423-428 483
Harijan Uplift ..	337-339
Industries and Cinchona ..	117 148-153, 169, 182
Road Transport Schemes—Working Expenses ..	245 265-268, 275, 278
Questions, short notice—, discussion <i>re</i> admission of ..	213

G—cont.

Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959—	
See Bills.	
See Papers laid on the table of the House.	
Guest Houses—	
Question <i>re</i> reservation of suites for V.I.P.s. and Ministers at—, Cape Comorin ..	300
Gurumurthi, Sri G. G.—	
Demands for Grant <i>re</i> Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works ..	431-433
H	
Handicrafts and pre-vocational subjects—	
Question <i>re</i> teaching of—, details <i>re</i> ..	735-736
Handloom Cess Fund—	
Question <i>re</i> districtwise allotment of— ..	849
Handloom Development Schemes—	
See Papers laid on the table of the House.	
Handloom weavers—	
Question <i>re</i> —	
Financial aid to— ..	200-202
Scheme of renovation of houses for— in Kanyakumari district ..	207-208
Hard coke—	
Question <i>re</i> issue of permits to hotels and small industries for purchase of— ..	198-199
Harijan(s)—	
Question <i>re</i> —	
Amount allotted for— students in North Arcot district for college education ..	839-840
Appointment of— trustees in Hindu temples, number of ..	418-419
Expenditure incurred on drinking water wells to—, details <i>re</i> ..	637-638
House-sites to—	
Delay in assignment ..	406-407
Details <i>re</i> — ..	625
Houses to be constructed for— in Tirunelveli district, number of ..	300-301
Number of— among maistries and lascars in Public Works department ..	619-620
Number of— boys and girls in S.S.L.C. class in high schools, details <i>re</i> ..	742-743
Purchase of bulls, loans to— ..	851-852
Scholarships for—, Grant given by Centre ..	499-500
Harijan hostels—	
Question <i>re</i> cooks employed in— in Tirunelveli district, details of pay ..	505-506
Harijan Uplift—	
Demand for further Grant <i>re</i> — ..	711
Demand for Grant <i>re</i> — ..	324-392

H—cont.

Harijan welfare—	
Question re housing needs of Harijans in South Arcot district ..	299
Harijan Welfare Fund—	
Question re scholarships to converts to Christianity from— ..	826-827
Harijan welfare work—	
See Papers laid on the table of the House.	
Headmasters and teachers—	
See Teachers.	
Head of State, Ministers and Headquarters Staff—	
Demand for further Grant re—	703
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 re— ..	316
Health Visitors' training schools—	
Question re details re—	640
Hemalatha Devi, Srimathi—	
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on Forests	231-233
Forest Department	231-233
Harijan Uplift	374-375
High Court, Madras—	
Question re details re number of cases filed, disposed of, etc. ..	749
Highways and Civil Works—	
Minister's speech on—	
See Papers laid on the table of the House.	
Highways Department—	
Question re implementation of orders contained in G.O. No. 1657, P.W., dated 6th June 1958	6
Hindi Pandits—	
Question re Graduate—, pay of	738
Hindu Marriage Act, 1955—	
Question re convictions under—	206
Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department—	
Question re bulletins by—, issue of	748
See Papers laid on the table of the House.	
Histrionic arts—	
Question re development of—	618
Hospitals and dispensaries—	
Question re—	
Details re— functioning for benefit of workers	105-106
Government—, Coimbatore, number of tuberculosis patients treated in	854-855
Government Hospital, Nagercoil, amount spent on medicines and instruments	509-510

H—cont.

Hospitals and dispensaries—cont.

Question re—	
Local Fund— at Jayakondan, transfer to Andimadam, representation re	839
Nurses Home for Vellore Headquarters—, construction of ..	296
Paramakudi Taluk Headquarters—, site for	506
Rural dispensary at Kodukkur village, Udayarpalayam taluk— reason for non-continuance of	288
Hostels—	
Question re students'—, where Resident Medical Officers are posted, details re	621
House Committee—	
See Committees.	
House-sites—	
Question re—	
Assignment of— to Harijans in Erode taluk	6
Details re— to Harijans	625
Housing colonies for weavers—	
Question re number of houses constructed under the scheme of— ..	629
Housing schemes—	
Question re—	
Houses to be constructed for Harijans and ex-criminal tribes in Tirunelveli district, number of	300-301
Loans given to co-operative—	635
Low income group— by local bodies, implementation of ..	636-637
Rural—, amount allotted during 1958-59 for	626-627
Rural—, number of houses constructed in North Arcot district ..	848
Urban—, amount allotted during 1958-59 for	627-628

I

Ilmenite factory at Manavalakurichi—	
Closure of—, Minister's attention called to	857-858
Indian Boilers Act—	
See Papers laid on the table of the House.	
Indian Council of Agricultural Research—	
Question re grant of loan from—	10-11
Indian Explosives Act—	
Question re convictions for offences under—, number of	748
Indian National Awards—	
Question re method of selection adopted for—	413-414
Indian Trade Unions Act, 1926—	
Question re recommendation to Central Government to amend— ..	210

I—cont.

Industrial co-operative(s)—	
Question <i>re</i> proposal <i>re</i> starting of — for weavers at Paramakudi ..	514
Industrial co-operative societies—	
Question <i>re</i> organization of — for loomless weavers	23
Industrial development—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Industrial training institutes—	
Question <i>re</i> Harijans among trainees in —	630
Industries—	
Question <i>re</i> State Industries Development Committee suggesting for starting new —	419-421
Industries and Cinchona—	
Demand for further Grant <i>re</i> —	711
Demand for Grant <i>re</i> —	116-185
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	319
Information and Publicity Department—	
<i>See</i> Public services.	
Inland Water Transport Committee—	
<i>See</i> Committees.	
Intensive Manuring Scheme—	
Question <i>re</i> amount allotted for each district for	851
Irrigation—	
Demand for further Grant <i>re</i> —	703
Demand for Grant <i>re</i> —	26-85
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	316
Irrigation Demand—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Irusappan, Sri T.—	
Demand for Grant <i>re</i> Harijan Uplift	363-364

J

Jagannathan, Sri M.—	
Bill—Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	914-915 919-921 923, 924
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Industrial Development	139-141
Harijan Uplift	325-330 392
Industries and Cinchona	139-141
Jaggery societies—	
Question <i>re</i> reasons for loss in — in Erode taluk	401

J—cont.

Jails—	
Demand for further Grant <i>re</i> —	808
Demand for Grant <i>re</i> —	807
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	317
Judicial Administration—	
Question <i>re</i> introduction of Tamil in —	1-2
Judicial Officers—	
Question <i>re</i> appointment of women as —	102-103
Juvenile delinquents—	
Question <i>re</i> amount allotted by Centre to Madras State for rehabilitation of —	630-632

K

Kakkan, The Hon. Sri P.—

Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on—	
Civil Works	525, 526 527, 564-571
Irrigation	26, 27, 41 49, 65, 73-84
Civil Works—Establishment	525 526-527, 564-571
Civil Works—Works	525 526-527, 564-571
Harijan Uplift	324-325 336, 383-392
Irrigation	26, 27, 41 49, 65, 73-84

Kala Venkata Rao, Sri—

Condolence resolution <i>re</i> death of —	825-826
--	---------

Kalladikuttai channel—

Question <i>re</i> representation <i>re</i> — in Udayarpalayam taluk	301-302
--	---------

Kamalambuja Ammal, Srimathi—

Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Public Health	682-685
Medical	682-685
Public Health	682-685

Kandasami, Sri R.—

Demand for Grant <i>re</i> Harijan Uplift	334-335
---	---------

Kandaswami Mudaliyar, Sri M. R.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	869-872
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on—	
Industrial Development	153-155

K—cont.

Kandaswami Mudaliar, Sri M. R.—cont.

Demand for Grant re—cont.

Capital Outlay on—cont.	
Road Transport Schemes	278
Schemes of Government Trading	771-774 785
Civil Works—Grants-in-Aid	582-583
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	457-460
Industries and Cinchona	153-155
Road Transport Schemes—Working Expenses	278

Karia Gounder, Sri T.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—	
Civil Works	530-533
Forests	218-220
Irrigation	43-46
Civil Works—Establishment	530-533
Civil Works—Works	530-533
Forest Department	218-220
Irrigation	43-46

Karuthappa Gounder, Sri K.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Irrigation	57-58
Irrigation	57-58

Karuthiruman, Sri P. G.—

Demand for Grant re Capital Outlay on Schemes of Government Trading	793-796
---	---------

Kodaikanal Milk Supply Union—

Question re financial assistance to—	743
--	-----

Kothandaraman, Sri V. K.—

Bills—

Appropriation (No. 2) Bill, 1959	863-865 902, 903
Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	925

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—	
Forests	213 215-218
Irrigation	84-85
Schemes of Government Trading	782-785 796
Civil Works—Grants-in-Aid	572 573-575
Forest Department	213 215-218

K—cont.

PAGES

Kothandaraman, Sri V. K.—cont.

Demand for Grant—cont.

Harijan Uplift	303 352-354
Irrigation	84-85
Demand for Grants for further expenditure for 1958-59, discussion on	303
Disturbances near Royapettah Police station, statement re— ..	908
Village Panchayats Act, 1950, modification to regulation 13 of regulations under	523-524

Krishna and Pennar rivers—

Question re discussion with Andhra Government about utilization of—	4-5
---	-----

Krishnamurthy, Sri V. K.—

Demand for Grant re Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	435-438
--	---------

Krishnasami Naidu, Sri R.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	876-878
---	---------

Kundah Project—

Question re notice of direct action to Electricity Board from workers of—	17-18
---	-------

Kuppuswami, Sri P.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Civil Works	548-549
Civil Works—Establishment	548-549
Civil Works—Works	548-549

L

Labour dispute(s)—

Question re—

“Dinathanthi” management and workers—	107
Kundah Project workers, notice of direct action to Electricity Board	17-18

Labour including factories—

Demand for further Grant re—	711
--------------------------------------	-----

Land(s)—

Question re—

Assignment of— to ex-servicemen in Kanyakumari district ..	21-23
Assignment of poramboke—to poor agriculturists in Nilakkottai taluk	507
Cultivation of waste—	852-854

Land Colonization Society—

Question re formation of a—in Melur taluk	21
---	----

L—cont.

Land holdings—	
Question <i>re</i> number of persons owning less than ten acres, etc. ..	291-292
Land revenue—	
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> — ..	315
Question <i>re</i> —	
Remission of—in Kallakurichi taluk on account of drought conditions, proposal <i>re</i>	504-505
Remission of—in Ramanathapuram district, grant of	842-843
Land Revenue Department—	
Demand for further Grant <i>re</i> —	707
Lascars—	
Question <i>re</i> number of Harijans among—in Public Works Department	619-620
Law Commission—	
Question <i>re</i> report of—on Judicial Administration, opinion of Madras Government	2-3
Lazar, Sri S.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Road Transport Schemes	260-262
Harijan Uplift	345-347 387
Road Transport Schemes—Working expenses	260-262
Questions—	
Short notice—, discussion <i>re</i> admission of	212
Starred—, discussion <i>re</i> answering of	24
Leather industry and trade—	
Question <i>re</i> recommendation of Committee for—	846
Legal aid—	
Question <i>re</i> persons belonging to depressed classes to whom—was given, number of	297
Livestock Farm—	
Question <i>re</i> Pudukkottai—, number of acres taken from forest for.	200
Loan(s)—	
Question <i>re</i> postponement of collection of—from villagers of Polur taluk, representation <i>re</i>	411-412
Loans and Advances by the State Government—	
Demand for Grant <i>re</i>	809
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i>	323
Lock Manufacturing Unit, Dindigul—	
Question <i>re</i> maintenance of accounts of—	614-615
Lourdhammal Simon, The Hon. Srimathi—	
Demand for Grant <i>re</i> Civil Works—Grants-in-Aid	572 586-590

L—cont.

Low Income Group Housing Scheme—	
<i>See</i> Housing Schemes.	
Lungis—	
Question <i>re</i> Ceylon Government ban on import of—, representation to Central Government <i>re</i>	207
M	
Madhavaram Cattle Colonization Scheme—	
Question <i>re</i> functioning of—	14-16
Madurai City Milk Supply Union—	
Question <i>re</i> financial assistance to—	743
Madurai Municipality—	
Question <i>re</i> slum clearance in—, Municipality's request for aid ..	840
Magistrates—	
Question <i>re</i> appointment of women as—	102-103
Mahalingam, Sri N.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Industrial Development	145-148
Industries and Cinchona	145-148
Maistris—	
Question <i>re</i> Harijans among number of—in Public Works Department	619-620
Malaria—	
Question <i>re</i> measures for prevention of—in Javadi Hills	503
Malt—	
Question <i>re</i> manufacture of—, details <i>re</i>	514
Manavalan, Sri T.—	
Demand for Grant <i>re</i> Harijan Uplift	350-351
Maniamkaram tax—	
Question <i>re</i> proposal <i>re</i> abolition of—	497-498
Manickam, Sri P. G.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Public Health	665-668
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	453-455
Harijan Uplift	331-332
Medical	665-668
Public Health	665-668
Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—	
Amendment to District Municipalities Act, 1920, Schedule V ..	859-860
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Public Health	644, 645 669, 699-706

M—cont.

Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—cont.

Demand for Grant *re*—cont.

Medical	644, 645
	669, 699-706
Public Health	644, 645
	669, 699-706

Manivilandan Land Colonisation Society—

Question <i>re</i> liquidation of —, reasons for	848
--	-----

Marandai channel—

Question <i>re</i> repair of — in Tenkasi taluk	7
---	---

Marappa Gounder, Sri K.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Irrigation	59-61
Irrigation	59-61

Mariappan, Sri A.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Civil Works	556-557
Capital Outlay on Industrial Development	127-130
Civil Works—Establishment	556-557
Civil Works—Works	556-557
Harijan Uplift	361-363
Industries and Cinchona	127-130

Marudachalam, Sri N.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Irrigation	40-41
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	455-457
Irrigation	40-41
Demands for Grants for further expenditure in 1958-59, discussion on	306-307

Maternity Benefit (Amendment) Act, 1958—

See Papers laid on the table of the House.

Maternity cases—

Question <i>re</i> statistics <i>re</i> — in Government hospitals	287-288
	393

Matha Gowder, Sri J.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on—

Civil Works	541-542
Forests	221-222
Schemes of Government Trading	763-766
	806

Civil Works—Establishment	541-542
-----------------------------------	---------

Civil Works—Works	541-542
---------------------------	---------

Forest Department	221-222
---------------------------	---------

M—cont.

Matter of Urgent Public Importance—

Ilmenite Factory, calling attention to closure of —	857-858
Levy of sales tax on perishable articles, calling Minister's attention to strike by merchants dealing in perishables—permission not given	643-
S.S.L.C. Public Examination, March 1959, calling attention to Hindi question paper in —	752-753

“May I Help you Squads”—

See Police Department.

Medical—

Demand for further Grant <i>re</i> —	710
Demand for Grant <i>re</i> —	644-707
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i>	318

Medical colleges—

Question *re*—

Number of students belonging to Scheduled Castes, Scheduled Tribes, etc., receiving Government scholarships	404-405
Pay scales of teaching staff of Government—upgrading of	295-296

Medicinal herbs—

Question <i>re</i> names of — available in State	402-403
--	---------

Medicinal plants—

Question <i>re</i> Research Station for cultivation of —, etc.	831-832
--	---------

Medicine(s)—

Question *re*—

Illicit sale of — containing intoxicants	836-837
Siddha system of — arrangements for development of	294-295

Messages from the Council *re*—

See Bills.

Milk supply—

Question *re*—

Ayanavaram Co-operative Milk Supply Union, quantity of milk supplied	293-294
Steps to improve — in City	203-204

Milk Supply Unions—

Question <i>re</i> financial assistance to Madurai City and Kodaikanal —	745
--	-----

Minimum wages—

Question *re*—

Fixation of — for agricultural workers	849
Payment of — to rice mill workers in Erode taluk	21
Recommendation of Indian Labour Conference <i>re</i> —, adoption in State of	617

Miscellaneous—

Demand for further Grant <i>re</i> —	808
Demand for Grant <i>re</i> —	808
Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 <i>re</i> —	321

M—cont.

Motor vehicles—

Question re—

Number of accidents, etc., on account of overspeeding by— .. 636

Number of buses, lorries, cars, district-war 850

Motor Vehicles Acts Administration—

Demand for further Grant re— 806

Demand for Grant re— 806

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 re— .. 316

Multi-purpose food plant—

Question re installation of— 101-102

Munusami, Sri S. R.—

Demands for Grants for further expenditure for 1958-59, discussion on 307-309

Munusami Gounder, Sri P. M.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Public Health 655-658

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works 443-447

Medical 655-658

Public Health 655-658

Murder cases—

Question re details of— in Ambalur village, Thiruppathur taluk .. 516

Muthiah Chettiar, Sri M. A.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Irrigation 48-51

Irrigation 48-51

Muthiah, Sri C.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Public Health 648-651

Medical 648-651

Public Health 648-651

N

Nagaraja Monigar, Sri S.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Civil Works 545

Schemes of Government Trading 778-780

Civil Works—Works 545

Civil Works—Establishment 545

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works 438-441

Questions, starred—, discussion re answering of— 24

N—cont.

Nallasivam, Sri K. R.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959 880-883

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Irrigation 54-57

Irrigation 54-57

Nallaswami, Sri T. M.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Irrigation 36-40

Schemes of Government Trading 786-788

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works 451-453

Irrigation 36-40

Nataraja temple, Chidambaram—

Question re movable and immovable properties of— 602-603

National Transport—

See Papers laid on the table of the House.

Nazarathpet village—

Question re taking over of— under Estates Abolition Act 616

Neera—

See Sweet toddy.

Nomadic tribes—

Question re survey or study about— in the State 7-9

Non-Gazetted Officers—

Question re educational and medical concessions granted to—, continuance after retirement 736

O

Official Language Act, 1956—

See Papers laid on the table of the House.

“Open air” prison—

Question re provision of— for prohibition offenders 210-211

Overseas scholarships—

Question re number of— offered to Madras State students, details re 738-739

P

Paddy—

Question re minimum price of—, fixing of 750-751

Paddy cultivation—

Question re adoption of Chinese method of— 197-198

Pakkirisami Pillai, Sri S.—

Demand for Grant re Public Health 644

P—cont.

Palanisami, Sri N. K.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Industrial Development 160-162
171

Irrigation 84

Public Health 644
645-648

Industries and Cinchona 160-162
171

Irrigation 84

Medical 644, 645
648

Public Health 644, 645
648

Questions starred, discussion re answering of — 24

Palaniswami, Sri K. P.—

Demand for Grant re Harijan Uplift 366-368

Palaniswamy Gounder, Sri. K. G.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Industrial Development 167

Industries and Cinchona 167

Palmyra brush manufacturing units—

Question re expenditure on sale of brushes, etc. 606-607

Pambaiyar river—

Question re discussion with Kerala Government about utilization
of — 3-4

Papanasam hydro-electric reservoir—

Question re water from—for irrigation purposes 835-836

Paper mills—

Question re number of—in State 210

Papers laid on the table of the House—

Amendment to—Irrigation (Levy of Betterment Contribution)
Rules, 1956 590

Appropriation Bill, 1959 590

Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendment to rule 26 of— 86

Committee on Estimates, report on animal husbandry 826

Committee on Estimates—report on co-operation 926

Committee on Government Assurances, fourth report of— 926

Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959, Report and pro-
ceedings of Select Committee on 279

Half-yearly report on working of Indian Boilers Act 86

Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration)
Department, report on activities of — for half-year ending 30th
September 1958 279

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Maternity Benefit (Amendment) Act, 1958, date of coming into
force of 86

Minister's speech on Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid. 713, 809

Minister's speech on Highways and Civil Works 590

Minister's speech on Irrigation Demand 86

Note on Community Development Projects, National Extension
Services and Local Development Works 590

Note on Fisheries Development in Madras State 86

Official Language Act, 1956, introduction of Tamil in Government
offices, amendment to notification 926

Pamphlet on progress of Harijan Welfare work in 1958-59, etc. 484

Report of activities of Department of Statistics for half-year end-
ing 30th September 1958 185

Review on National Transport in Madras State, 1958-59 279

Public Service Commission, annual report for 1957-58 926

Review on Handloom Development Schemes for 1958-59 185

Review on Industrial Development for 1958-59 185

Paramakudi panchayat—

Question re conversion into municipality 610

Parambikulam Project—

Question re Special Chief Engineer for—appointment of 410

Parapalar scheme—

Question re estimated cost of — 842

Pathway(s)—

Question re closure of—to village poramboke tank in Kaikkan-
kuppam village 623-624

Pennar river—

See Krishna and Pennar rivers.

Pensioners—

Question re number of N.G.O.'s and last-grade servants—as on 1st
April 1958, details re 612-613

Pension Rules—

Question re uniform—for all teachers, proposal re 735

Pensions—

Demand for Grant re 808

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 re 320

Periannan, Sri K.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Forests 230

Irrigation 66

Forest Department 230

Irrigation 66

P—cont.

Periasami, Sri M. P.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Schemes of Government Trading 780-782

Periavalagurava Reddi, Sri A. V. P.—

Demand for Grant *re* Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works 433-435

Perumal, Sri A.—

Demand for Grant *re*—

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works 449-451

Harijan Uplift 358-359

Plantation(s)—

Question *re*—

Areca nut, coffee and tea—

Income derived in Nilgiris and Coimbatore districts 512

Rubber, tea, coffee, bluegum and teak — acreage in Madras State. 288-290

394

Teak — particulars *re* 632

Plantation industry—

Question *re* Wage Board for — constitution of 113

Plastic industry—

Question *re* representation for starting of — 20

Police—

Demand for further Grant *re* 709

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 *re* 317-318

Question *re* persons reported missing to — in City and municipal towns, details *re* 837-839

Police Department —

Question *re*—

Houses for — officers and constables, number constructed 634

'May I help you squads' — places where functioning 634-639

Police dogs—

Question *re* number of cases in 1958 where — were used 16-17

Police outpost—

Question *re* establishment of — at Sithayankottai in Dindigul taluk. 205

Polytechnic(s)—

Question *re* opening of — by Conjeevaram Co-operative Bank 619

Ponnammal, Srimathi A. S.—

Demand for Grant *re*—

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works 429-431

Harijan Uplift 356-358

P—cont.

Ponnian, Sri K.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Industrial Development 130-131

Industries and Cinchona 130-131

Post office(s)—

Question *re*—

Opening of branch — in Tirunelveli district 509

Opening of a sub — for Uthumalai village 91

Poultry farms—

Question *re* establishment of — in Madurai district 743-744

Primary Health Centre—

Question *re* complaint against the staff working in —, Kalambur .. 501

Privilege motion *re*—

Publication of an incorrect report in the "Mail" 25

Prohibition Act—

Question *re*—

Arrests in Periyakulam, Madurai district, for offences under — .. 283-284

Government servants assaulted in process of enforcing prohibition 635-636

Police officers convicted for offences under — details *re* 508-509

Provident Fund—

Question *re* disbursement of — accumulations to retired Police officers 103-104

Public Health—

Demand for further Grant *re* 710

Demand for Grant *re* 644-707

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 *re* 318

Public Service Commission—

Question *re* posts excluded from purview of — 399-400

See Papers laid on the table of the House.

Public Services—

Question *re*—

Assistant Sevaks, details *re* appointment of — and their work .. 503-504

Conversion of post of Tamil Translator into Assistant Director of Translation 736

Creation of posts of Scrutiny Officer in Information and Publicity Department 736-737

Deputy Sevaks, details *re* appointment of — and their work .. 503-504

Public Works Department—

Question *re* number of Harijans among maistries and lascars in — 619-620

Pudukkottai Livestock Farm—

See Livestock Farm.

P—cont.

Pumpsets—	
Question re supply of oil engine—on hire, extent of land benefited in Madurai district	737
Pyrethrum cultivation—	
Question re details re—	519
Q	
Questions (Short Notice)—	
Admission of—, discussion re	211-213
Questions Starred—	
Discussion re answering of—	24-25
Questions and Answers—	
Adityan, Sri S. B.—	
Question re pathway to village poramboke tank in Kaikkankuppam village, closure of	623-624
Anandanayaki, Srimathi T. N.—	
Question re doctors, reasons for resignation from Medical Service. ..	284-285
Annamalai, Sri S. M.—	
Question re—	
Community Development Block, Polur, amount allotted for— for 1958	115
Elementary schools, opening of—by District Boards in 1959-60, ban on	731-733
High schools in North Arcot district, admission of students in. ..	741-742
Land holdings, number of persons owning less than ten acres, etc.	291-292
Loans, representation for postponement of collection of— from villagers of Polur taluk	411-412
Malaria in Javadu hills, measures for prevention of	503
Primary Health Centre, Kalambur, complaint against the staff working in—	501
Provident Fund accumulations, disbursement of—to retired Police officers	103-104
Rice, price of first and second sort—in 1958	96-99
River banks, revetments to—near Thandagikrishnapuram, Gudiyatham taluk	410
Tank(s), representation from ryots of Ananthapuram, Polur taluk, for construction of new—	10
Village panchayats, election to— details re	610-612
Arumugasamy, Sri M. A. B.—	
Question re—	
Most Backward Classes, change in the list of	9
Police outpost, establishment of—at Sithayankottai in Dindigul taluk	205
Village panchayats, formation of—in Dindigul taluk	746
Arunachala Thevar, Sri V.—	
Question re—	
Agricultural labourers in Pudukkottai division, provision of employment to—	290-291

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Arunachala Thevar, Sri V.—cont.

Question re—cont.

Artesian wells, sinking of—in Pudukkottai division	515
Elementary schools in Pudukkottai division, number existing and number closed in 1948 and 1949	616
Pudukkottai Livestock Farm, number of acres taken from forest for—	200
Daniel, Sri T. T.—	
Question re—	
Deputy Panchayat Officers, number selected districtwar	620
Ex-servicemen, assignment of lands to—in Kanyakumari district	21-23
Filaria—, scheme to control—in Kanyakumari district	408-409
Graduate Hindi Pandits, pay of the—	738
Handloom weavers, scheme of renovation of houses for—in Kanyakumari district	207-208
Hospital at Nagerecoil, amount spent on medicines and instruments	509-510
Industrial co-operative societies, organization of—for loomless weavers	23
Maniamkaram tax, proposal re abolition of	497-498
Rice, steps to control price of—	95
Small-pox in State, number of deaths due to	641
Sripandaravagai and Thiruppuvaram, proposal re abolition of. ..	498-499
Srirangam temple, fire accident in	593-596
Gopala Kounder, Sri K.—	
Question re—	
Tanks in Gingee taluk, deepening of	616
Tank (P.W.D.) in Semmedu village of Gingee taluk, renovation of	617
Teachers, non-payment of salaries to—at Parayampatti and closure of school	206
Transport facilities, steps taken under Second Five-Year Plan, for provision of	643
Govindasamy, Sri A.—	
Question re—	
Fire accident in Asvanagasuranai village, relief to victims	827-828
Nataraja temple at Chidambaram, movable and immovable properties of	602-603
Srirangam temple, fire accident in	593-596
Valavanur tank, representation re water-supply to	406
Irusappan, Sri T.—	
Question re Manivilandan Land Colonization Society, reason for liquidation of	848
Jagannathan, Sri M.—	
Question re—	
Harijans, housing needs of—in South Arcot district	299
Schools, number of social (adult) education—opened in Markanam National Extension Service Block	93

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Jagannathan, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Untouchability (Offenders) Act, 1955, implementation of decision to broadcast the provisions of	5-6
Vellangonda Agaram village tank, steps taken for repairs to	520

Kalyanasundaram, Sri M.—

Question re—

Committee for leather industry and trade, recommendations by	846
Gazetted officers, proposal for appointment at taluk level	296-297
Labour dispute between "Dinathanthi" management and workers	107
Madhavaram Cattle Colonization Scheme, functioning of	14-16
Pensioners, number of N.G.Os. and last-grade servants as on 1st April 1958, details re	612-613
Sugarcane, fixation of price of —	202-203
State-aid to Industries Act, amount of loan sanctioned under — to an oil mill	18-19

Kandaswami Mudaliyar, Sri M. R.—

Question re—

Arapleswarar temple at Kollimalai, details re receipts and expenditure	600
--	-----

Kothandaraman, Sri V. K.—

Question re—

Aloe fibre industry, starting of — in North Arcot district	13
Areca nut, coffee and tea plantations, income derived in Nilgiris and Coimbatore districts	512
Factories Act, number of factories registered under	640-641
Hard coke, issue of permits to hotels and small industries for purchase of	198-199
Legal aid given to persons belonging to depressed classes, number of	297
Minimum wages, adoption in State of recommendation of Indian Labour Conference	617
Murder cases, details re — in Ambalur village, Thiruppathur taluk	516
Plantations, rubber, tea, coffee, bluegum and teak — acreage in Madras State	288-290 394-395
Prohibition Act, details re Police officers convicted for offences under	508-509
Seed farms in State, particulars re	850
Tuberculosis Sanatorium near Katpadi, opening of	833-835

Krishnamurthy, Sri V. K.—

Question re Backward Class and Harijan students in North Arcot district, college education for — amount allotted	839-840
--	---------

Lakshmikantham, Srinathi P. K. R.—

Question re handloom weavers, financial aid to	201-202
--	---------

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Lakshmipathi Raj, Sri P. S. K.—

Question re village officers, complaints of misappropriation against village headman of Sukramanaickenpatti, Palni taluk	405-406
--	---------

Lazar, Sri S.—

Question re—

Agricultural College, Coimbatore, increase of scholarship amount	299
Bus service from Madras to Tiruchirappalli	411
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, proposal for giving retrospective effect to	409
Drinking water-supply — by Tiruchirappalli Municipality	295
Harijan Welfare Fund, scholarships to converts to Christianity from —	826-827
Multi-purpose food plant, installation of —	101-102
Srirangam temple, fire accident in	593-596

Manickam, Sri P. G.—

Question re—

Agricultural Banks and small-sized co-operative societies, proposal to start — in 1959	850
Adulteration in fertilizers, detection of	12
Basic Schools (Junior) — in Coimbatore District, opening of —	414-415
Burial grounds, use of — by Harijans	642
Bus accidents during 1957-58 in every district, details re	624
Beggars, Care homes and Workhouses for	622-623
Community Development Blocks in Coimbatore district, amount spent during 1958	733
Co-operative societies at Erode and Srivilliputhur, assistance given to agriculturists by	847
Deputy Sevaks and Assistant Sevaks, details re appointment and work	503-504
Drinking water-wells, amount allotted for each district for	639-640
Drinking water-wells for Harijans — expenditure incurred, etc.	637-638
Foodgrains Dealers Licensing Order 1958, number of licences issued under	633
Government Footwear Units, value of production during 1957 and 1958 in	845
Handloom Sess Fund, district-wise allotment of —	849
Handloom weavers, financial assistance to	200-201
Harijans among trainees in Industrial Training Institutes — number of	630
Harijan students in S.S.L.C. Class in High Schools, number of boys and girls details re	742-743
Harijan trustees, appointment of — in Hindu temples, number of —	418-419
Harijans, loans to — for purchase of bulls	851-852
Health Visitors' Training Schools, details re	640
Hindu Marriage Act, 1955, convictions under	206
House-sites for Harijans, — details re	625
Houses for Police officers and constables, construction of	634

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Manickam, Sri P. G.—cont.

Question re—cont.

Housing colonies for weavers, number of houses constructed, etc.	629
Intensive Manuring Scheme, amount allotted for each district for	551
Low Income Group Housing Scheme by Local Bodies, implementation of—	636-637
Medical Colleges, number of students belonging to Scheduled Castes, Scheduled Tribes, etc., getting Government scholarships.	404-405
'May I Help You Squads', places where functioning in— ..	638-639
Motor vehicles, number of accidents on account of overspeeding by	636
Multi-purpose food plant, installation of—	101-102
Municipalities having underground drainage system, details re	624
Plastic Industry, representation for starting of—	20
Quarters for village menials, provision of	622
Radio sets installation in Village Panchayats, particulars re ..	298
Railway passengers from Coimbatore to Jalarpur, additional compartments in trains for	615-616
Rehabilitation of juvenile delinquents, amount allotted by Centre to Madras State for—	630-632
Rural Housing Scheme, amount allotted for 1958-59	626-627
Sales-cum-procurement depots for small scale industries products, opening of—	92-93
Scheduled Tribes, amount allotted for the welfare of—in Coimbatore	7
Sholayar Project, details re	502
Sinking of new wells in agricultural lands, subsidy for— ..	633
Stree Seva Mandir, Santhome, starting of training classes for manufacture of soft dolls, etc., in—	99-100
Teak Plantations, particulars re	632
Thayis in hospitals, amount allotted for 1958-59 for giving training to	625-626
Urban Housing Scheme, amount allotted during 1958-59 for—	627-628
Marudhachalam, Sri N.—	
Question re—	
Seed Farm(s), purchase of site at Perur in Coimbatore district for opening of—	111
Tuberculosis patients in Government Hospital, Coimbatore, in 1958—number of	854-855
Muthiah, Sri C.—	
Question re—	
Harijan Welfare Schools—Proposal to club with schools run by local bodies	298
Roads, Central grants during Second Five-Year Plan period for—	510-511
Muthukumarasamy, Sri M. C.—	
Question re—	
Harijans among mastries and laskarse in the Public Works Department, number of	619-620

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Muthukumarasamy, Sri M. C.—cont.

Question re—cont.

Road from Porakkudi to Annamandalam in Thanjavur district, metalling of	602
Nallasivam, Sri K. R.—	
Question re—	
Agricultural banks, opening of	515*
Co-operative Societies Act, proposal for amendment of— ..	421
Nazarathpet village in Chingleput district, taking over under Estates Abolition Act	616
Paddy cultivation, adoption of Chinese method of—	197-198
Natarajan, Sri C.—	
Question re—	
Fire accidents in Kallakurichi taluk, details re	328
Land revenue remission in Kallakurichi taluk, on account of drought conditions	504-505
Pakkirisami Pillai, Sri S.—	
Question re Vikrama Engineering Works and Saganlal Engineering Industries, Adyar, State Aid given to—	106-107
Palanisami, Sri N. K.—	
Question re—	
Agricultural Co-operative Banks, loans to—	843
Agricultural indebtedness, main causes for	285-286
Board High School, Rameswaram, strike by students in ..	734
Catherine Water-falls, improvement of—in Ootacamund ..	99
Cattle from Punjab State, import of—	743-750
Co-operative Stores for N.G.Os., starting of—in all district, etc.	20
Deputy Registrars of Co-operative Societies, number recruited direct in 1958	603
English language, proposal for teaching of—from 4th class.	404
Famine relief to Vriddhachalam taluk—details re	844
Folding knives, supply of—	192
Five Year Plan (Third), details re	108
Gazetted Officers, conversion of biennial increments to annual increments to—	115-116
Harijans, scholarships for—grant given by Centre	499-500
House-sites, assignment of—to Harijans in Erode taluk ..	6
Indian Explosives Act, number of convictions for offences under.	748
Jaggery societies, reasons for loss in—in Erode taluk ..	401
Medical Colleges (Government) in State, upgrading of pay scales of teaching staff in—	295-296
Minimum wages, fixation of—for agricultural labourers ..	849
Minimum wages, payment of—to rice mill workers in Erode taluk	21
"Open air" prison, provision of—for Prohibition offenders ..	210-211
Paddy, fixing minimum price of	750-751
Relief grain shops, steps taken by Collectors of Tiruchirappalli and Tanjore for opening of—	192-194

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palanisami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

"Rescue Homes" opening of—	17
Rice, import of— from Andhra State	196-197
State Transport System, Industrial Engineering Survey Unit, report for organizing—	197-198
Sweet toddy, licences for tapping of	400-401
Teachers, appointment of— through Employment Exchange ..	209
Teachers Pension Rules, 1955, number to whom pensions have been granted in Coimbatore district	301
Wenlock Downs Advisory Committee in Ootacamund, details of— functions of	830-831

Ponnammal, Sri A. S.—

Question re assignment of poramboke lands to poor agriculturists, in Nilakkottai taluk	507
--	-----

Rajathi Kunchithapatham, Srimathi—

Question re Harijan Hostels, cooks employed in— in Tirunelveli district, details of pay	305-306
---	---------

Ramachandran, Sri K.—

Question re—

Community Development Blocks, principles on which areas are selected to form	113-115
Community Development Scheme, number of blocks— introduced in 1958-59	738
Industrial co-operatives, for weavers at Paramakudi, proposal re starting of—	514
Land revenue remission of— in Ramanathapuram district, grant of	842-843
Paper Mills, number of— in State	210
Paramakudi Panchayat, conversion into municipality	610
Taluk Headquarters hospital, Paramakudi, site for—	506
Water-supply scheme for Paramakudi Major Panchayat, details re	740

Ramasami, Sri M. D.—

Question re strike by dealers in vegetables and perishables ..	596-600
--	---------

Ramaswamy Pillai, Sri T. S.—

Question re—

Srirangam temple, fire accident in	593-596
Strike by dealers in vegetables and perishables	596-600

Rasheed, Sri A. A.—

Question re—

Bridges, construction of— across Goddar near Pernambut in North Arcot district	9
Centenarians, proposal for grant of allowance to	301
Cinema theatres, chewing of betel nuts and leaves in— proposal for ban on	191-192
Coimbatore Municipality, conversion into Corporation, proposal re	609

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Rasheed, Sri A. A.—cont.

Question re—cont.

Corporation of Madras, loans due to Government	608-609
Eggs, scarcity of— in City	204
Fire accident at Korukkupet, extent of damage by—	281-282
Foodgrains, proposal re punitive action against hoarders and black marketeers	512-513
Girl students, complaints from parents against 'Road-side Romeos'	751-752
Goat-skins, levy of cess on export of	204-205
Guest House at Cape Comorin, reservation of suites for V.I.P.s. and Ministers	300
Histrionic arts, development of	618
Judicial administration, introduction of Tamil in—	1-2
Judicial Officers, appointment of women as—	102-103
Law Commission, report of— on judicial administration, opinion of Madras Government	2-3
Parambhikulam Project, appointment of Special Chief Engineer to	410
Police dogs, number of cases in 1958 where— were used	16-17
Rice and other commodities, rise in price of— in North Arcot district	95-96
Rural Housing Scheme, number of houses constructed in North Arcot district	848
Smoking in theatres, enforcement of ban on	100
Srirangam temple, fire accident in	593-596
Strike by dealers in vegetables and perishables	596-600
Sub-ways in Madras City, construction of—	603-606
Tidal bore, damage caused by— at Dhanushkodi, extent of— ..	3

Sampath, Sri T.—

Question re—

Cycle Factory, starting of— at Tanjore	607-608
Srirangam temple, fire accident in	593-596

Sankaran, Sri V.—

Question re—

Ex-zamin forests, constitution of— into reserved forests	745
Hindu Religious Endowment Department, issue of periodical bulletins by—	748
Land Colonization Society, formation of— in Melur taluk	21
Madurai City and Kodaikanal Milk Supply unions, financial assistance to	743
Oil engine pumps sets, supply on hire, extent of land benefited in Madurai district	737
Parapalar Scheme, estimated cost of	842
Poultry farms in Madurai district, establishment of	743-744
Rural banks and godowns in Madurai district, opening of— during Second Five-Year Plan period	846
Slaughter houses, licensed— number of cows and calves slaughtered in	864

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Sankaran, Sri V.—cont.

Question re—cont.

Slum clearance in Madurai town, municipality's request for aid for	846
Teachers, uniform pension rules for all categories of	735
Vaigai Reservoir, utilization of—water for generating power. ..	836
Village officers, increase in emoluments of—from 1959, proposal re	734-735
Well Subsidy Scheme, grant of insufficient amount for	13-14

Santhanam, Sri P. S.—

Question re—

Community Development Block, Tiruvannamalai, amount allotted for	205
House-sites to Harijans, delay in assignment	406-407
Retired N.G.Os., continuance of educational and medical concessions to	735
Sandalwood trees, revenue realized from sale of—	642-643
Siyakai cultivation in forests, particulars re	642-643

Sarathi, Sri M. P.—

Question re—

Brick Makers' Co-operative Societies in North Arcot district, details re	840-841
Electricity Board, number of workers involved in accidents ..	503
Five-Year Plan (Third), details re	109-111
Government advertisements, procedure adopted for giving—to newspapers	416-418
Headquarters Hospital, Vellore—Proposal for construction of Nurses Home	296
Prohibition Act, Government servants assaulted in process of enforcing prohibition	635-636
State Transport, free passes for travel in City	847-848
Timber depot owners in Vellore, cases against	514-515

Sattanatha Karayalar, Sri K.—

Question re—

Atomic Generating Unit, establishment of	500-501
Ayanavaram Co-operative Milk Supply Union, quantity of milk supplied	293-294
Backward Communities, number of officers in Labour and Revenue departments belonging to—and promotions given to them. ..	91
Benz diesel engines, wrong nozzles fitted to	847
Blood banks, details re	740
Buildings, permissible height in City, municipal towns and panchayats	613-614
Bus facilities to Courtallam during season time	518
Cocoon cultivation, experiments in—in mangrove forests at Pichavaram in South Arcot district	200
Co-operative Bill (Model) of Government of India, adoption of provisions by State Government	610
Courtallam season, bus facilities during—time	518

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Sattanatha Karayalar, Sri K.—cont.

Question re—cont.

Diseases of children, details re	620-621
Family Planning, popularization of—	403-404
Fire accident at Korukkupet, extent of damage by	281-282
Five-Year Plan (Second), original and revised estimates of ..	737-738
Foodgrains, conference by District Collectors to consider with political leaders rise in prices of	194-195
Headmasters and teachers, number of posts of—vacant in the Government schools	412-413
Highways Department, implementation of orders contained in G.O. No. 1657, Public Works, dated 6th June 1958	6
Hospitals, details—functioning for benefit of workers	105-106
Five-Year Plan (Third), details re	108
Indian Council of Agricultural Research, grant or loan from ..	10-11
Indian Trade Unions Act, 1926, recommendation to Central Government to amend—	210
Industries, suggestions for starting new—by State Industries Development Committee	419-421
Kundha Project, notice of direct action to Electricity Board from workers of—	17-18
Lock Manufacturing Unit at Dindigul, maintenance of accounts. ..	614-615
Maternity cases in Government hospitals, statistics re	287-288
	393
Medicinal herbs, available in the State, names of	402-403
Milk supply, steps to improve supply of milk in City	203-204
Nomadic tribes, survey or study about—	7-9
Overseas scholarships offered to Madras State students, details re	738-739
Papanasam Hydro-Electric Reservoir, letting out water for irrigation purposes	835-836
Persons reported missing to the Police in city and municipal towns, details re	837-839
Polytechnic, opening of—by Conjeevaram Co-operative Bank. ..	619
Public Service Commission, posts excluded from purview of ..	399-400
Public Services, conversion of post of Tamil Translation into—Assistant Director of Translation	736
Salt factories, number working on co-operative basis and aid given to	600-601
'Scrutiny officer' in Information and Publicity Department, creating of	726-737
Single Teacher Schools, number of—in Tirunelveli district, details re	269
Small Scale Industries, State-wide survey of	112
State Aid to Industries Act, amount allotted as loans under—for Tirunelveli and Kanyakumari districts	18
State Transport, representation about loss of an injector pump in—in Nagercoil	23
Students' hostels, where Resident Medical Officers are posted, details re	621
Sub-ways in City, construction of	605

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sattanatha Karayalar, Sri K.—cont.

Question re—cont.

Teachers, Indian National Award for —	413-414
Tidal bore, extent of damage caused by — at Dhanushkodi ..	3
Wage Board for Plantation Industry, constitution of ..	113
Workshop at Ranithope, Nagercoil, tenders for construction of.	847
Yarn supplied to Handloom Weavers' Co-operative societies, price of —	844-845
Yeast, malt, etc., manufacture of	514

Selvaraj, Sri M.—

Question re—

Bridge across Pennar, construction of	844
Sugar factory, starting of a — at Pennadam, Virudhachalam taluk	104-105
Tholudur Project, supply of water to — from Mettur Reservoir.	830

Selvarajan, Sri M. S.—

Question re—

Famine relief measures in Tirunelveli district, details re ..	829-830
Roads (Government) in Tirunelveli district, special grant for maintenance of —	841-843

Shanmugam, Sri P. U.—

Question re fire accident in Asvanagasurani village, relief to victims

827-828

Srinivasa Iyer, Sri R.—

Question re—

Medicinal plants, Research Station for cultivation of, etc. ..	831-832
Road bridge-cum-regulator, proposal for construction across Vellar	297-298

Subbiah Mudaliar, Sri A. R.—

Question re—

Drinking water-wells, amount allotted for each district for — ..	639-640
Pambiyar River Waters, discussion with Kerala Government about utilization of	3-4
Refund of earnest money deposit to contractors by Tirunelveli District Board	744-745
Rural Water-supply Scheme, amount spent on —	412
Tube-wells, construction of —	746-748

Thiagarajan, Sri N. R.—

Question re—

Co-operative housing schemes, loans given to —	635
Development Blocks in Madras State, number of	634-635
Drinking water-supply, expenditure incurred on —	293-293
	396
Electrical energy used in State, quantity of —	810
Engineering subjects in High Schools, teaching of	416
Fertilizers, distribution of — in Madurai district	11-12
High Court, Madras, number of cases filed, disposed of, etc. ..	749

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Thiagarajan, Sri N. R.—cont.

Question re—cont.

Motor vehicles, number of buses, lorries, cars, district-war ..	850
Prohibition Act, arrests for offences under — in Periyakulam, Madurai district	283-284
Teachers, stipend to — trainees	833
Town-Planning Schemes, number of panchayats to which extended	293
Training Schools, selection of students by Government Committee for admission into aided teachers' — proposal ..	111-112

Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—

Question re Siddha System of Medicine, arrangement for development of

294-295

Vedarathnam, Sri A.—

Question re—

Animal Husbandry Department, taking over charge of Veterinary institutions Community Development administration — ..	93-94
Atomic Power Station in Madras State, establishment of ..	500
Basic training schools, number of training schools converted into —	402
Bone Digester Flaying Centre in Vedaranyam firka, details re	745-746
Bus-stand for Tiruthuraiipoondi Panchayat Board, construction of	603-604
Cultivation of waste lands	852-854
Engineering Colleges to Madras State, allotment of —	407
Fair price shops, steps to distribute milo at fair prices in ..	208-209
Foodgrains, supply of — to Harijan hostels and orphanages ..	195-196
Handicrafts and Pre-vocational subjects, teaching of — details re	735-736
Inland Water Transport Committee, steps taken on report of ..	506-507
Krishna and Pennar rivers, discussion with Andhra Government for utilization of —	4-5
Lungis, representation to Central Government re ban imposed by Ceylon Government on import of	207
Medicines containing intoxicants, illicit sale of	836-837
Multi-purpose food plant, installation of —	101-102
Palmyra Brush Making Units, expenditure on — sale of brushes, etc.	606-607
Pyrethrum cultivation, details re	519
Road facilities, representation from Siruthalaikadu village ..	601
Sanskrit, compulsory study of — in secondary schools	613
Schools (elementary), taking over of — under management of district boards and panchayat	206-207
Sholayar Project, details re	502
Teachers employed in aided elementary schools, payment of salaries to	282-283

Veluchami, Sri T.—

Question re—

Houses for Harijans and ex-Criminal Tribes, number proposed to be constructed for — in Tirunelveli district	300-301
---	---------

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Veluchami, Sri T.—cont.

Question re—cont.

Marandai Channel, repair of—in Tenkasi taluk	7
Post offices (branch), opening of—in Tirunelveli district ..	509
Post office (Sub), opening of—for Uthumalai village ..	91

Vinayakam, Sri K.—

Question re—

Buckingham Canal, proposal for deepening of	300
Srirangam temple, fire accident in	593-596

Viswanathan, Sri K. R.—

Question re—

Deputy Inspectors of School, Senior and Junior,—number of posts kept vacant	415
Electricity, supply of to Udayarpalayam taluk	399
Kalladikuttai Channel in Udaiyarpalayam taluk, representation re	301-302
Local Fund dispensary at Jayankondan, transfer of—to Andimadam, representation re	839
Rural Dispensary at Kodukkur village, Udayarpalayam taluk, reason for non-continuance of—	288
Vennanguzhi odai for irrigation purposes, harnessing of the waters of—	826

R

Radio sets—

Question re installation of—in village panchayats, particulars re.	298
--	-----

Railway passengers—

Question re additional compartments in trains for—from Coimbatore to Jalarpet, provision of	615-616
---	---------

Ramachandran, Sri K.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Industrial Development	116
	121-127
Irrigation	69-70
Industries and Cinchona	116
	121-127

Ramakrishna Thevar, Sri S.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Forests	230-231
Irrigation	66-68
Forest Department	230-231
Harijan Uplift	364-366
Irrigation	66-68

R—cont.

Ramalinga Padayachi, Sri S.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Irrigation	31
Public Health	651-653
Irrigation	31
Medical	651-653
Public Health	651-653

Ramamirtha Thondaman, Sri T. R.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	878-880
---	---------

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Civil Works	545
Civil Works—Establishment	545
Civil Works—Works	545
Community Developments Projects, National Extension Service and Local Development Works	460-464
Harijan Uplift	359-361

Ramasami, Sri M. D.—

Demand for Grant re—

Harijan Uplift	368-369
----------------------	---------

Ramasami Thevar, Sri S.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	868-869
---	---------

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Civil Works	536-538
Capital Outlay on Public Health	661-662
Civil Works—Establishment	536-538
Civil Works—Works	536-538
Medical	661-662
Public Health	661-662

Ramaswami, Sri C. R.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Industrial Development	136-139
Industries and Cinchona	136-139
Capital Outlay on Road Transport Schemes	255-256
Road Transport Schemes—Working Expenses	255-256

Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—

Adjournment motion re strike by merchants dealing in perishables ..	520, 521
---	----------

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	891-894
---	---------

R—cont.

Ramaswami Mudaliyar, V. K.—cont.

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Civil Works	561-564
Forests	233-235 243-244

Irrigation 26, 77

Public Health 695-699

Road Transport Schemes 271-273

Schemes of Government Trading 796-799
802

Civil Works—Establishment 561-564

Civil Works—Works 561-564

Community Developments Projects, National Extension Service
and Local Development Works 470-473

Forest Department 233-235
243-244

Harijan Uplift 380-383
384, 389

Irrigation 26, 77

Medical 695-699

Public Health 695-699

Road Transport Schemes—Working Expenses 271-273

Demands for Grants for further expenditure for 1958-59 303
309-311

Ramaswamy Pillai, Sri T. S.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Forests 242

Road Transport Schemes 257
268-271, 274

Forest Department 242

Road Transport Schemes—Working Expenses 257
268-271, 274

Disturbances near Royapetta Police Station, statement re 907, 908

Rasheed, Sri A. A.—

Questions, short notice—discussion re admission of 212, 213

Registration Department—

Demand for Further grant re 806

Demand for Grant re 806

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 re 315

Relief Grain shops—

Question re steps taken by Collectors of Tiruchirappalli and Tanjore
for opening of 192-194

“Rescue Homes”—

Question re opening of 37

R—cont.

Rice—

Question re—

Import of— from Andhra State 196-197

Price of first and second sort—in 1958 96-98

Rise in price of—and other commodities in North Arcot district. 95-96

Steps to control price of— 95

River banks—

Question re revetments to—near Thandagikrishanapuram, Gudiyatham taluk 410

Road(s)—

Question re—

Maintenance of Government—in Tirunelveli district, special grant for 841-842

Metalling of—from Porakkudi to Annamandalam in Thanjavur district 602

Representation from Siruthalaikadu village in Thanjavur district for—facilities 601

Road-side Romeos—

Question re complaints from parents of girl students against— .. 751-752

Road Transport Schemes—

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 re 321

Working Expenses—

Road Transport Schemes—

Demand for Grant re 245-279

Demand for further Grant re 712

Royapettah Police Station—

Statement re disturbances near— 856-857
940-908

Rulings and observations of the Chair—

Adjournment motions re—

During the Budget session, normally adjournment motions are not permitted unless the matter is very important as there are such other courses open to the Members to raise the subject as a short-notice question, calling attention of the Minister under Rule 40 or asking that the concerned Demand be taken up. Perhaps because the Upper House had no Demands for Grants to discuss, a particular matter was discussed there. There is no breach of privilege if a Minister makes a statement in the Upper House only, on a matter which had been raised in the Assembly, by means of an adjournment motion. But, if there is a matter of urgent public importance and if that matter is raised in the Assembly, it would be fair to the Assembly if the Minister makes a statement simultaneously in both Houses 520-521

Failure of Government to settle grievances of the merchants dealing in perishables—Ruled out of order on the grounds that an adjournment motion cannot be allowed during the Budget session, a short notice question and a number of supplementaries on the same subject had been recently answered and the Members would also have an opportunity to talk about the subject during the discussion on the Appropriation Bill the same day 856

The subject-matter of an adjournment motion should not anticipate a matter which has been previously appointed for consideration 856

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Bills—

Amendments—It is not the Speaker's job to ask the mover of an amendment whether he is withdrawing his amendment or not and it is for him to say whether he is withdrawing or pressing his amendment 925

Members cannot make a second speech 903

Debate—

Members cannot treat time allotted for debates as question-hour and put supplementaries to the Ministers. If they have any doubt, the Chair will give them an opportunity to have their doubts cleared at the end of the Minister's speech 275

When making statements and allegations and referring to documents, Members should make copies of such documents available to the Chair and in the interests of harmony, they should make only such statements of which they are sure and which they can prove 517

Decorum—

Comparison with other States deprecated 609

It is wrong on the part of the mover of an amendment to leave the House at the time of voting and it will mean discourtesy to the House 925

Members should address only the Chair and not others 551

Members should ask for any information only through the Chair and not send slips to Ministers 80

Members should not throw challenges in the House 794

Reference to other States should be avoided 103

Demands for Grants—

Members should refer only to the Demands under discussion and not other matters 549

Mover of a cut motion has no right of reply 433

The Speaker cannot extend the debate beyond the time fixed unless permitted by the House 244

Notice under rule 40 (calling attention to matter of urgent public importance) re—

Closure of business by merchants dealing in perishable articles—Permission to call attention of Minister not given as the matter had been thoroughly discussed during question-time and as many supplementary questions had been allowed on it 643

Parliamentary Procedure—

When a Minister makes a statement, no question can be asked on the same at that time 906-907

Personal explanation—

Can be made only at the end of a Member's speech and not in the middle 103

Personal explanation by a Member not allowed when another Member had not mentioned anything about him 890

Privilege Motion re—

Publication of an incorrect report of a Member's speech in 'The Madras Mail'—Matter dropped in view of the publication in the paper of a correction and an expression of regret for publishing a wrong report 25

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Questions and Answers—

Asking for statistics for long number of years is an abuse of the right of putting questions. Members should ask for reasonable statistics or statistics which are not available anywhere else 743

During question-hour, Members should only put questions and not make speeches or enter into arguments 289

It is better if Members split up the questions instead of putting questions having too many sub-divisions 743

Members can ask questions on facts arising out of the main question and not for opinion, and they cannot raise extraneous matters in their supplementaries 334

Members should refer only to things which the House is aware of. 500

Questions should be short and while putting supplementaries Members should not make speeches 513

Short Notice Questions—

Procedure for admission of—explained 211-213

Must relate to urgent matters 211-213

Supplementary questions should be direct and have some relation to the main question and should not look like short speeches. 744

Supplementary questions should have some relation to the original question or answer and they should not be mere suggestions. 288

Unless some Member puts a question on behalf of an absentee-Member, the Minister cannot answer it and after waiting for some reasonable time, if no Member is found to put the question, the Chair will pass on to the next question 12, 24

Unstarred questions—There cannot be supplementary questions on unstarred questions 619

Unparliamentary expressions—

'என்னடா', 'அவன் சொன்னான்' 'இவன் சொன்னான்', Held unparliamentary 552

Rural Banks and Godowns—

Question re opening of—in Madurai district during Second Five-Year Plan period 846

Rural Housing Scheme—

See Housing Schemes.

Rural Water Supply Scheme—

See Water-supply Scheme.

S

Sadayappa Mudaliar, Sri S. C.—

Demand for Grant re—

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works 447-449

Saganlal Engineering Industries, Adyar—

Question re State Aid given to—nature of 106-107

Sahajananda, Sri A. S.—

Demand for Grant re Harijan Uplift 335-337

Sales-cum-Procurement depots—

Question re opening of—for Small-Scale Industries products 92-93

S—cont.

Sales tax on perishable articles—

Strike by merchants dealing in perishable articles, permission to call Minister's attention, not given 645

Salt Factories—

Question re number working on co-operative basis and aid given to— 600-601

Sampath, Sri T.—

Demand for Grant re Civil Works—Grants-in-aid 578-580

Sandalwood—

Question re revenue realized from the sale of— 642-643

Sankaran, Sri V.—

Bills—

Appropriation (No. 2) Bill, 1959 883-885
887

Gramdan villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 920, 924

Demand for Grant re Capital Outlay on Schemes of Government Trading 788-790

Sanskrit—

Question re compulsory study of—in schools 613

Sasivarna Thevar, Sri T. L.—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Irrigation 31-34

Road Transport Schemes 258-260

Irrigation 31-34

Road Transport Schemes—Working expenses 258-260

Sathiyavanimuthu, Dr. (Srimathi)—

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Industrial Development 131-134
181

Public Health 668-672

Industries and Cinchona 131-134
181

Medical 668-672

Public Health 668-672

Sattanatha Karayalar, Sri K.—

Adjournment motion re point of order re admissibility in Council of— during the budget session 520

Demand for Grant re—

Capital Outlay on—

Civil Works 525-526
527-530

Forests 524

S—cont.

Sattanatha Karayalar, Sri K.—cont.

Demand for Grant re—cont.

Industrial Development 178

Transport Schemes 245, 250
251-255

Public Health 645

Schemes of Government Trading 790-793

Civil Works—Grants-in-aid 577-578

Civil Works—Establishment 525, 526
527-530

Civil Works—Works 525, 526
527-530

Forest Department 214

Industries and Cinchona 178

Road Transport Schemes—Working Expenses 245, 250
251-255

Scholarships—

Question re award of— out of Harijan Welfare Fund to convicts to Christianity 826-827

See Harijans.

Schools—

Question re—

Admission of students in High—in North Arcot district 741-742

Board High—, Rameswaram, strike by students in 734

Elementary schools in Pudukkottai division, number existing and number closed in 1948 and 1949 616

Elementary—opening of by district boards in 1959-60, ban on 731-733

Harijan Welfare—, proposal to link with schools run by local bodies 298

Number of Social (Adult) Education—opened in Markanam National Extension Service Block 93

Single Teacher—in Tirunelveli district, details re 209

Taking over of elementary—under management of District Boards and Panchayats 206-207

See Training Schools.

Seed farms—

Question re—

Particulars re—in State 850

Purchase of site at Perur in Coimbatore district for opening of— 111

Selvaraj, Sri M.—

Demand for Grant re Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works 441-443

Selvarajan, Sri M. S.—

Demand for Grant re—

Capital outlay on—

Civil Works 533-536

Public Health 689-692

S—cont.

Selvarajan, Sri M. S.—cont.	
Demand for Grant <i>re</i> —cont.	
Civil Works—Establishment	533-536
Civil Works—Works	533-536
Medical	689-692
Public Health	689-692
Sholayar Project—	
Question <i>re</i> details <i>re</i> —	502
Siddha System of Medicine—	
See Medicine.	
Single Teacher Schools—	
See Schools.	
Siyakai—	
Question <i>re</i> particulars <i>re</i> —cultivation in forests	642-643
Slaughter-houses—	
Question <i>re</i> number of licensed—, number of cows and calves slaughtered in	854
Small-pox—	
Question <i>re</i> number of deaths due to—	641
Small Scale Industries—	
Question <i>re</i> —	
Sales-cum-procurement depots for—products	92-93
State-wide survey of—	112
Smoking in theatres—	
Question <i>re</i> enforcement of ban on—	100
Somasundaram, Sri M. K.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on—	
Irrigation	41-43
	78
Public Health	679-682
Harijan Uplift	330-331
Irrigation	41-43
	78
Medical	679-682
Public Health	679-682
Soundaram Ramachandran, Dr. (Srimathi) T. S.—	
Bill—Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill	912-914
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Industrial Development	141-145
Industries and Cinchona	141-145

S—cont.

Speaker, Mr.—

Adjournment Motion *re*—

Grievances of merchants dealing in perishables, redressal of— ruled out of order	855-856
Strike by merchants dealing in perishables	520, 521
	522

Announcement *re*—

Business of the House, decision of Business Advisory Committee.	25
Committee of Privileges, nomination of Chairmen to	25
Committee on Estimates, association of Council Members with	855
Committee on Estimates, election of members to	421-422
Committee on Government Assurances, nomination of members to.	909
Guillotting of Demands for Grants for 1959-60	752
House Committee, election of members to	302
	908-909
Message from the Council <i>re</i> —Bills Appropriation Bill, 1959	522

Message from the Council *re*—

Bills—District Municipalities (Extension to the Transferred Territory) Bill	752
Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	522
Message from the Governor <i>re</i> Bill—	
Appropriation (No. 2) Bill, 1959	809
Subordinate Legislation Committee, nomination of members to	909
Time-limit for receipt of amendments to Gramdan Villages Bill, 1953	752

Bills—

Appropriation Bill, 1959	324, 343
	344
Appropriation (No. 2) Bill, 1959	861, 902
	903
Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	913, 914
	920, 925
Condolence resolution <i>re</i> Kala Venkata Rao, Sri, death of	825, 826

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on—

Civil Works	524, 525
	526, 549, 551, 552, 560
Forests	213, 214
	244
Industrial Development	116, 117
	127, 163, 165, 167, 169
Irrigation	26, 27, 68
Road Transport Schemes	245, 250
	256
Schemes of Government Trading	754, 785
	794, 796
Civil Works—Establishment	524, 525
	526, 549, 551, 552, 560

S—cont.

Speaker, Mr.—cont.

Demand for Grant <i>re</i> —cont.	
Civil Works—Works	524, 545 526, 549, 551, 552, 560
Community Development Projects, National Extension Service	423
and Local Development Works	213, 214
Forest Department	244
Harijan Uplift	325, 344 352, 358, 371, 372, 375
Industries and Cinchona	116, 117 127, 134, 165, 167, 169
Irrigation	26, 27, 68
Road Transport Schemes—Working expenses	245, 250 256
Demands for Grants for further expenditure for 1958-59	303, 307 315
Disturbances near Royapettah Police station, statement <i>re</i>	856, 857 906, 907, 908
Fire in Srirangam temple, statement <i>re</i>	522
Matter of urgent public importance, strike by merchants dealing perishable articles, permission to call Minister's attention not given	643
Modification to regulation 13 under Village Panchayat Act, 1950.	422
Privilege motion <i>re</i> publication of an incorrect report in "The Mail"	25
Questions—	
Short notice—discussion <i>re</i> omission of	211-212 213
Starred—discussion <i>re</i> answering of	24, 25
Village Panchayats Act, 1953, modification to regulation 13 of regulations under	523, 524
Srinivasa Iyer, Sri R.—	
Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	903
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on—	
Civil Works	538-541 543
Schemes of Government Trading	774-776
Civil Works—Establishment	538-541 543
Civil Works—Works	538-541 543
Questions starred—discussion <i>re</i> answering of—	25
Sripandaravagai—	
Question <i>re</i> proposal <i>re</i> abolition of—	498-499
Srirangam temple—	
Fire in—statement <i>re</i>	522
Question <i>re</i> fire accident in—	593-596

S—cont.

S.S.L.C. Public Examination, March 1959—

Hindi question paper in—Minister's attention called to 752-753

Stamps Administration—

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 *re* 315

State Aid to Industries Act—

Question *re*—

Amount allotted as loans under—for Tirunelveli and Kanyakumari districts 18

Amount of loan sanctioned under—to an oil mill 18-19

State Legislature—

Demand for Further Grant *re* 807Demand for Grant *re* 807Demand for Grant for Further Expenditure in 1958-59 *re* 317

State Transport—

Question *re*—

Free passes for travel in—in City 847-848

Representation about loss of an injector pump in—Nagercoil .. 23

State Transport System—

Question *re* Industrial Engineering Survey Unit report for organizing— 107-108

Stationery and Printing—

Demand for Further Grant *re* 808Demand for Grant *re* 808Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 *re* 321

Statistics Department—

See papers laid on the table of the House.

Shree Seva Mandir, Santhome—

Question *re* starting of training classes for manufacture of soft dolls, etc., in— 99-100

Strike(s)—

Question *re* proposed—by dealers in vegetables and perishables .. 596-600

Student behaviour—

Question *re* complaints from parents of girl students against 'Road-side-Romeos' 751-752

Suarez, Srimathi A.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on Public Health 658-661

Medical 658-661

Public Health 658-667

Subbiah, Sri V.—

Demand for Grant *re*—

Capital Outlay on—

Public Health 677-678

S—cont.

Subbiah, Sri V.—cont.

Demand for Grant *re—cont.*

Medical	677-678
Schemes of Government Trading	769-771
Public Health	677-678

Subbiah Mudaliar, Sri A. R.—

Demand for Grant <i>re</i> Civil Works—Grants-in-aid	575-577
--	---------

Subordinate Legislation Committee—

See Committees.

Subramania Gounder, Sri K. S.—

Estimates Committee—

Report on 'Animal Husbandry', presentation of	644
Sixth Report of—presentation of	858

Subramaniam, The Hon. Sri C.—

Ajournment motion <i>re</i> strike by merchants dealing in perishables ..	521, 522
---	----------

Bills—

Appropriation Bill, 1959	324, 483 484
Appropriation (No. 2) Bill, 1959	809, 860 886, 894, 895, 896-902

Condolence Resolution <i>re</i> Kala Venkata Rao, Sri, death of	825
---	-----

Demand for further Grant *re—*

Agriculture and Fisheries	710
-----------------------------------	-----

Capital Outlay on—*cont.*

Irrigation	713
Public Health	713
Road Transport Schemes	713

Civil Works—Establishment and Tools and Plant	712
---	-----

Community Development Project, National Extension Service and Local Development Works	712
---	-----

Animal Husbandry	710
--------------------------	-----

Co-operation	711
----------------------	-----

District Administration and Miscellaneous	709
---	-----

Education	709
-------------------	-----

Elections	709
-------------------	-----

Excise Department	708
---------------------------	-----

Forest Department	708
---------------------------	-----

Harijan Uplift	711
------------------------	-----

Head of State, Ministers and Headquarters Staff	708
---	-----

Industries and Cinchona	711
---------------------------------	-----

Irrigation	708
--------------------	-----

Labour including Factories	711
------------------------------------	-----

Land Revenue Department	707
---------------------------------	-----

Medical	710
-----------------	-----

S—cont.

Subramaniam, The Hon. Sri C.—cont.

Demand for further Grant *re—cont.*

Police	709
Public Health	710
Road Transport Schemes—Working Expenses	712
Presentation of	303

Demand for Grant *re—*

Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	423 473-483
--	----------------

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 *re—*

Administration of Justice	317
Agriculture and Fisheries	318

Capital Outlay on—

Civil Works	323
Forests	322
Industrial Development	322
Irrigation	322
Public Health	322
Road Transport Schemes	323

Civil Works—Establishment and Tools and Plant	320
---	-----

Civil Works—Grants-in-aid	320
-----------------------------------	-----

Civil Works—Works	319
---------------------------	-----

Community Development Projects, etc.	321
--	-----

Commuted value of pensions	323
------------------------------------	-----

Co-operation	319
----------------------	-----

District Administration and Miscellaneous	317
---	-----

Education	318
-------------------	-----

Famine	329
----------------	-----

Forest Department	315
---------------------------	-----

General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration ..	316
--	-----

Head of State, Ministers and Headquarters Staff	316
---	-----

Industries and Cinchona	319
---------------------------------	-----

Irrigation	316
--------------------	-----

Jails	317
---------------	-----

Land Revenue	315
----------------------	-----

Loans and Advances by the State Government	323
--	-----

Medical	318
-----------------	-----

Miscellaneous	321
-----------------------	-----

Motor Vehicles Acts Administration	316
--	-----

Pensions	320
------------------	-----

Police	317
----------------	-----

Public Health	318
-----------------------	-----

Registration Department	315
---------------------------------	-----

Road Transport Schemes	321
--------------------------------	-----

Stamps Administration	315
-------------------------------	-----

S—cont.

Subramaniam, The Hon. Sri C.—cont.

Demand for Grant for further expenditure in 1958-59 *re—cont.*

State Legislature	317
Stationery and Printing	321
Veterinary	319
Demands for Grants for further expenditure for 1958-59	303, 307 310-314
Disturbances near Rayapetta Police station, statement <i>re</i>	907
House Committee, election of eleven members to— for 1959-60.	302
Questions (short notice), discussion <i>re</i> admission of	212
S.S.L.C. Public Examination, March 1959, statement <i>re</i> Hindi question paper in	753
Village Panchayats Act, 1950, modification to regulation 13 of regulations under	523

Subramaniam, Sri M. P.—

Assurances Committee, Fourth report of— presentation of	858
Bills—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	872-876 896

Demand for Grant *re—*

Capital Outlay on—

Civil Works—Works	557-560
Forests	227-230
Civil Works—Establishment	557-560
Civil Works	557-560
Forest Department	227-230
Harijan Uplift	332-334

391

Questions (starred), discussion *re* answering of — 24

Sub-ways—

Question <i>re</i> construction of—in City	605-606
--	---------

Sudarsan Oil Mills, Limited, Katpadi—

Question <i>re</i> amount of loan given under State Aid to Industries Act to— details <i>re</i>	18-19
---	-------

Sugarcane—

Question <i>re</i> price of— fixation of	202-203
--	---------

Sugar Factory—

Question <i>re</i> starting of a— at Pennadam in Virudhachalam taluk.	104-105
---	---------

Sweet toddy—

Question <i>re</i> licences for tapping of —	400-401
--	---------

T

Tamil language—

Question <i>re</i> Introduction of Tamil in judicial administration	1-2
---	-----

T—cont.

Tanks—

Question *re—*

Deepening of—in Gingee taluk	616
Renovation of Public Works Department—in Semmedu village of Gingee taluk	617
Representation from ryots of Ananthapuram, Polur taluk, for construction of new —	10
Vellagonda Agaram village—repairs to	520
Water-supply to Valavanur —	406

Teachers—

Question *re—*

Appointment of—through Employment Exchange	209
Headmasters and—number of posts vacant in Government schools	412-413
Indian National Award for—	413-414
Non-payment of salaries to—at Parayampatti and closure of school	206
Payment of salaries to—employed in aided elementary schools. Stipend to trainees	282-283 833
Teachers Pension Rules, number of teachers to whom pension has been granted in Coimbatore district	301
Uniform pension rules for all categories of—	735

Thangavelu, Sri S.—

Demand for Grant <i>re</i> Harijan Uplift	369-371
---	---------

Thayis in hospitals—

Question <i>re</i> amount allotted for 1958-59 for giving training to—	625-626
--	---------

Thiagarajan, Sri N. R.—

Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	903
---	-----

Thiruppuvaram—

Question <i>re</i> proposal for abolition of—	498-499
---	---------

Tholudur Project—

Question <i>re</i> Mettur Reservoir water to—proposal <i>re</i>	530
---	-----

Tidal bore—

Question <i>re</i> damage caused by—at Dhanushkodi, extent of	3
---	---

Timber Depot(s)—

Question <i>re</i> cases against—owners in Vellore	514-515
--	---------

Tirunelveli District Board—

Question <i>re</i> refund of earnest money deposit to contractors by—	744-745
---	---------

Town-Planning Schemes—

Question <i>re</i> number of panchayats to which extended	293
---	-----

Training Schools—

Question <i>re</i> selection of students by Government Committee for admission into aided teachers'—proposal	111-112
--	---------

T—cont.

Transport facilities—	
Question <i>re</i> steps taken under Second Five-Year Plan for provision of—	643
Tuberculosis Sanatorium—	
Question <i>re</i> opening of a—near Katpadi	833-835
Tube-wells—	
•Question <i>re</i> construction of—	746-748

U

Untouchability (Offences) Act, 1955—	
Question <i>re</i> —	
Implementation of decision to broadcast the provisions of— ..	5-6

V

Vaigai Reservoir—	
Question <i>re</i> utilization of—water for generating power	836
Vedamanickam, Sri P.—	
Demand for Grant <i>re</i> Harijan Uplift	347-349
Vedarathnam, Sri A.—	
Bill—Appropriation (No. 2) Bill, 1959	867
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on—	
Forests	224-227
Industrial Development	155-157
Irrigation	34-36, 50
Schemes of Government Trading	766-769
Forest Department	224-227
Industries and Cinchona	155-157
Irrigation	34-36, 50
Vedayyan, Sri V.—	
Demand for Grant <i>re</i> Harijan Uplift	372-374
Veerabahu, Sri A. P. C.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on Irrigation	51-54
Irrigation	51-54
Vellangonda Agaram Village tank—	
Question <i>re</i> repairs to—steps taken	520
Venkataraman, The Hon. Sri R.—	
Adjournment motion <i>re</i> strike by merchants dealing in perishables.	521
Bills—	
Appropriation Bill, 1959	344
Appropriation (No. 2) Bill, 1959	861, 875
	886, 887, 888

V—cont.

Venkataraman, The Hon. Sri R.—cont.	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on—	
Industrial Development	116, 117
	121, 125, 140, 150, 151
	162, 165, 168-184
Road Transport Schemes	245-250
	252, 254, 257, 259, 264
	265, 270, 271, 273-273
Industries and Cinchona	116, 117-121
	125, 140, 150, 151, 162
	165, 168-184
Road Transport Schemes—Working expenses	245-250, 252
	254, 257, 259, 264, 265
	270, 271, 273-278
Ilmenite Factory, attention called to closure of—	857-858
Vennanguzhi Odai—	
Question <i>re</i> harnessing the waters of—	826
Veterinary—	
Demand for Grant for Further Expenditure <i>re</i>	319
Vikrama Engineering Works, Adyar—	
Question <i>re</i> State aid given to—nature of	106-107
Village menials—	
Question <i>re</i> free quarters for—provision of	622
Village Officers—	
Question <i>re</i> —	
Complaints of misappropriation against village headman of Sukramanaickenpatti, Palni taluk	405-406
Proposal <i>re</i> increase in emoluments of—from 1959	734-735
Village Panchayats—	
Question <i>re</i> —	
Deputy Panchayat Officers, number selected, district-war ..	620
Elections to—details <i>re</i>	610-612
Formation of—in Dindigul taluk	746
Village Panchayats Act, 1950—	
Modification to regulation 13 of regulations issued under— ..	422
	523-524
Vinayakam, Sri K.—	
Disturbances near Royapettah Police station, statement <i>re</i>	856
Viswanathan, Sri K. R.—	
Demand for Grant <i>re</i> —	
Capital Outlay on—	
Industrial Development	134-136
	153
Public Health	672-674
Harijan Uplift	339-340
Industries and Cinchona	134-136
	153

V—cont.

Viswanathan, Sri K. R.—cont.

Demand for Grant re—cont.

Medical		672-674
Public Health		672-674

W

Wage Board for Plantation Industry—

Question re constitution of—		113
------------------------------	---------	-----

Waste lands—

See Lands.

Water supply—

Question re—		295
Drinking—by Tiruchappalli Municipality		292-293
Drinking—expenditure incurred on		

Water-supply Scheme—

Question re—		740
Details re—for Parakkudi Major Panchayat		412
Rural—amount spent on		

Weavers—

See Housing Colonies for Weavers.

See Industrial Co-operatives.

See Industrial Co-operative Societies.

Well(s)—

Question re—		
Drinking water—amount allotted for each district		639-640
Drinking water—for Harijans, expenditure incurred, etc.		637-638
Sinking of new—in agricultural lands, subsidy for		633

Well Subsidy Scheme—

Question re grant of amounts towards—		13-14
---------------------------------------	---------	-------

Wenlock Downs Advisory Committee—

Question re details of functions of—in Ootacamund		830-831
---	---------	---------

Workhouses—

See Care homes and workhouses.

Workshop(s)—

Question re construction of—at Ranithope at Nagercoil, tenders for		847
--	---------	-----

Y

Yarn—

Question re price of—supplied to Handloom Weavers' Co-operative Societies		844-845
---	---------	---------

Yeast—

Question re manufacture of—details re		514
---------------------------------------	---------	-----

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-3.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
Messrs. NEW CENTURY BOOK HOUSE, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY Madras-1.
Messrs. VENKATARAMA & Co., Madras-1.
Messrs. V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
Messrs. M. DORAINAWMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBALAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapetta, Madras-14.
Messrs. THE FREE INDIA CO-OPERATOR'S AGENCY, Madras-4.
Messrs. PALANI & Co., Triplicane, Madras-5.
Messrs. MOORTHY PUBLICATIONS, Alwarpet, Madras-18.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Messrs. AMUTHU BOOK DEPOT, BOOKSELLERS, Dhasarpuram P.O., Chingleput district.
Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Tanjore, Tanjore district.
Messrs. D. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
Messrs. APPAR BOOK STALL, Tanjore.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. M. PALANI & Co., BOOKSELLERS, Clock Tower, Pudukkottai.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri S. S. SULTAN MOHAMED, Alangudi, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. C.P.S. BOOK SHOP, Chidambaram.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R.S. Puram).
Messrs. VASANTHAM STORES, BOOKSELLERS, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. ARIVU NOOLAGAM, BOOKSELLERS, Market, Ootacamund, Nilgiris.
Sri S. M. JAGANATHAN, BOOKSELLER AND PUBLISHER, Nagerkoll, Kanyakumari district.

IN OTHER STATES.

Messrs. U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
Messrs. HAJEM K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, North Malabar district.
Messrs. THE S.S. BOOK EMPORIUM, BOOKSELLERS, "Mount-Joy" Road, Basavangud 4
Bangalore-4.
Messrs. PEOPLE'S BOOK HOUSE, Mysore.
Messrs. H. VENKATARAMIAN & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. PANCHAYAT SAMACHAR, GUTALA, West Godavari district.
Messrs. BOOK-LOVERS, PRIVATE, LIMITED, Guntur and Hyderabad.
Sri D. SANKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOKSELLERS, Gudur.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. THE COMMERCIAL LINKS, Governorpel, Vijayavada, Krishna district.
Messrs. TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. THE CRYSTAL PRESS, BOOKSELLERS, Marthandam P.O., S. Travancore.
Messrs. THE BOOK AND REVIEW CENTER, Vijayavada.
Messrs. THE B.H.U. PRESS BOOK DEPOT, Banares.
Messrs. B. S. JAIN & Co., 71, Abupura, Muzaffarnagar (U.P.).
Messrs. ANDHRA UNIVERSITY GENERAL CO-OPERATIVE STORES, LIMITED, Waltair.
Messrs. BALAKRISHNA BOOK Co., Hazratganj, Lucknow.